

Ο Μ Ι Χ Ε Ω, *υ, ε, costus, turba, multitudo*; (2) *turma, caterva, multitudo militum*; (3) *vulgus, plebs*; (4) *strepitus, tumultus*.
Ο Μ Ι Χ Ε Ω, *α, meio, mingo, lotium reddo*, Hesiod. *Erg.* 725.
Ο Μ Ι Ξ Α Η, *Ion. ομίχλη, η, η, nebula, caligo*.
Ομίχλας, *ι, ο, η, nebulosus, caliginosus*. Ab *ομίχλη*.
Ομίχμα, *α, ο, η, urinae excretio, mistus*, Hes. ubi *ομίχματα, εἴσματα, urinae excretiones*. Ab *ομίχια*.
Ομμα, *α, ο, η, visum, spectaculum, spectrum*; (2) *adspexius, facies*; (3) *oculus*; *εἴσματα*, lumina, Gl. V. ab *ὀπτομα*.
Ομματ pro *εἴσματα*, *oculos, acc. plur.* ab *ομμα*.
Ομματι, *υ, ο, η, q. d. ocularis*; *ἔμμεντι* *πρόβη*, amor oculis insinuatus, Hes. Ab *ομμα*.
Ομματιδιν, *υ, τό, ocellus, Dim.* ab *ἔμμεντι*.
Ομματιν, *υ, τό, ocellus*. Ab *ομμα*.
Ομματογράφ, *υ, ο, η, η, ad oculorum pigmenta utilis*, Suic. Ex *ομμα*, & *γράφω*, *pingo*.
Ομματελαμπής, *ι, ο, η, η, oculis fulgens*, Suic. Ex *ομμα*, & *λάμπα*, *fulgeo*.
Ομματόςδης, *ι, ο, η, η, oculis privatus, caecus*, R. Ex *ομμα*, & *σύνδης*, *privor*.
Ομματίς, *α, futur. ὀπτο, oculatum & vigilem reddo*; perfect. pass. part. sine augm. *ομματωμένη*, *ocellatus*, Gl. Vet. Ab *ομμα*.
Ομν, *jura, 2. sing. pres. imper. act. per Aroc.* pro *ὀμνυθι* a verbo *ὀμνυμι*.
Ομνύς, *juras, 2. sing. pres. indic. act. verbi ὀμνύω*.
Ο Μ Ν Τ Μ Ι, vel *ὀμνύω*, *juro, deiero*; *ὀμνυν*, imperf. *jurabat, ὀμνυδι*, imperat. *jura*; inf. *ὀμνύναι, & ὀμνύειν*, *jurare*. Alia ab *ὀμνύω*, ut f. i. *ὀμνύω*, med. *ὀμνύμα*, *jurabo*, a. i. *ὀμνύω*, *juravi*; perf. *ὀμνύωκα*, *juravi*; inf. a. i. *ὀμνύειν*, *pro*. *ὀμνύειν*, *jurare*; imperat. *ὀμνύειν*, *jura*.
Ὅμνυμι ὅτι τέτοις πᾶσι νικᾷν τοῖς κριταῖς, Arist. Av. 451. *Ἡ γλῶσσ' ὀμνύμοχ'*, *η 3 erud. ἀνέμοις*, Eur. Hipp. 616. *Μίγαι ὄρκον ὀμνύειν*, Pind. Ol. 6. 34.
Ομοειχμία, apud Hes. pro *ὀμοειχμία*.
Ομοείρηθμι, ejusdem numeri, Lex. Vulg.
Ομόδοτος, *υ, ο, η, η, qui cum alio victus societatem habet; conjux*, Gl. Vet. Ex *ὄμω*, & *βι*, *victus*.
Ομοβλαστis, *ι, ο, η, η, simul germinans*. Ex *ὄμω*, & *βλαστώ*, *germino*.
Ομβούλος, *υ, ο, η, η, qui una consultat*; (2) *qui ejusdem est voluntatis*. Ex *ὄμω*, & *βούλῃ*, vel *βόλομαι*, *volo*.
Ομοβόμις, *υ, ο, η, η, cui ara cum alio communis est*. Ex *ὄμω*, & *βόμις*, *ara*.
Ομοβόλαιος, *ων, οἱ, η, αἱ, collactanei*. Ex *ὄμω*, & *βόλα*, *lac*.
Ομοβλακίος, *υ, ο, η, η, collactaneus*, Ph. Ex *ισίδ*.
Ομόβληρος, *ων, οἱ, qui simul generi sunt unus ejusdem fieri vel focus*. Ex *ὄμω*, & *βληρος*, *gener*.
Ομοζώστροφος, *υ, ο, η, η, qui ex eodem ventre prodiit, uterinus frater*. Ex *ὄμω*, & *ζωστήρ*, *venter*. Hom. Il. 21, 95.
Ομοζώνια, *ας, η, cognatio*. Ab *ὀμοζώνης*.
Ομοζώνης, *ι, ο, η, η, qui ejusdem generis est, cognatus*, Gl. V. *gentilis, consanguineus*. Ex *ὄμω*, & *ζώνης*, *genus*.
Ομοζώνης, *Adv.* ejusdem generis ratione & complexu. Ab *ὀμοζώνης*.
Ομοζωπτείν, *α, f. ὥσω*, eadem lingua utor. Ab *ὀμοζωπτείν*.
Ὄμω, *υ, ο, η, η, qui eadem lingua utitur, qui ejusdem linguae est*. Ex *ὄμω*, & *γλῶττα*, *lingua*.

Ομογύστιος,

ὁμοίωμα, ατος, τό, similitudo; simulacrum, figura expressa ad alicujus similitudinem. Ab ὁμοίωσις.

*ὁμοιωματικός, ὁ, ὄν, similitudinem significans, ut ὁμοιωματικὸν ἔνωμα, nomen similitudinis. Ab ὁμοίωμα.

*ὁμοίως, Adv. similiter, simili modo, perinde, pariter, æque. Ab ὁμοιος.

*ὁμοίωσις, εως, ἡ, similitudo, simulacrum, effigies; (2) nomen figuræ rhetorice, quom res per similitudinem representantur. Ab ὁμοίωσις.

*ὁμοιωτής, ὁ, πρὸς, qui rerum simulacra imitatur & exprimit. Ab eod.

*ὁμόκαπτος, υ, ὁ καὶ ἡ, ad eundem fumum sive focum degens cum aliis, contubernalis. Ex ὁμός, & καπνός, fumus.

*ὁμόκαπος, υ, ὁ καὶ ἡ, idem præsepe, vel eandem mensam habens, commensalis. Ex ὁμός, & κάπη, præsepe.

*ὁμοκατοικῶ, υ, ὁ καὶ ἡ, sub eodem tecto habitans, Suic. Ex ὁμός, & κατοικῶ, habitator.

*ὁμόκентρος, υ, ὁ καὶ ἡ, idem centrum cum aliis habens. Ex ὁμός, & κέντρον, centrum.

*ὁμοκλήα, vel ὁμοκλήω, ᾧ, ἰ. ἡώω, hortor vociferando, minaciter clamo, increpito; ὁμοκλήεν imperf. minantur, & Ion. ὁμοκλήσασκε, 3. sing. a. ἰ. increpabat. Ὅτι δ' ἡμᾶ ἐπποιοι ὁμοκλήσαντες, Soph. El. 714. Ab ὁμολή.

*ὁμοκλή, ἡς, ἡ, hortamentum cum vociferatione, increpatio & comminatio. Ex ὁμός, & κλήω, hortor.

*ὁμοκλήρεια, ας, ἡ, consortium, Gl. V. A seq.

*ὁμόκληρος, υ, ὁ καὶ ἡ, cohæres, qui eadem hæreditate fruitur. Ex ὁμός, & κλήρος, sors.

*ὁμοκλήσαντες, minantes, minati, nom. plur. a. ἰ. act. part. verbi ὁμοκλήω, minor.

*ὁμοκληστήρ, ἥρος, ὁ, increpator, objurgator qui magno cum clamore minatur. Ab ὁμοκλήω.

*ὁμόκλητος, υ, ὁ καὶ ἡ, simul vocatus cum alio. Ex ὁμός, & καλέω, voco.

*ὁμοκλινής, εως, υ, ὁ καὶ ἡ, simul accumbens, Nonnus, ubi ὁμοκλινέες. Ex ὁμός, & κλίνω, lectus.

*ὁμόκλινος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui in eodem lecto est; (2) qui eadem mensa fruitur, Rob. Ex iisd.

*ὁμόκλητος, υ, ὁ καὶ ἡ, eodem tecto utens, simul manens cum alio, Suic. Ex ὁμός, & κλίνω, inclino.

*ὁμοκοίλιος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui ejusdem uteri est, Suic. Ex ὁμός, & κοιλία, venter, uterus.

*ὁμοκοιτία, ας, ἡ, concubitus, Suic. Ab ὁμόκοιτος.

*ὁμόκοιτος, υ, ὁ καὶ ἡ, eodem lecto cum aliquo utens, simul cubans, Suic. Ex ὁμός, & κοίτη, lectus.

*ὁμόκληρος, υ, ὁ καὶ ἡ, ejusdem tori s. lecti consors, conjux. Ex ὁμός, & λέκλον, lectus.

*ὁμόκληρος, υ, ὁ καὶ ἡ, conjux, Suic. Ex ὁμός, & λέκλος, lectus.

*ὁμολογίω, ᾧ, ἰ. ἡώω, confentio, adfentior, fateor; (2) spondeo, roganti promitto, despondeo, Gl. V. (3) pacifcor; (4) confiteor, profiteor, palam dico, adfirmo testor, voveo; (5) laudo, celebros, glorifico, gratias ago, a. ἰ. ὁμολόγησα, confessus sum, Gl. V. pass. ὁμολογήθῃ, confessum est, convenit, part. ὁμολογῶν, quod in confesso est, consentaneum; a. ἰ. part. ὁμολογῶν, votivus, Gl. V. perf. ὁμολογήσας, confessus, Gl. V. & sine augmento ὁμολογήσας, confectum, Gl. V. ὁμολογήσας, constat, Ph. 3. sing. p. ὁμολογῶ σοι καταλῶσεν, Thuc. π. εὐχῆς ἐπαλαβήσας, Plat. πρὸς Σε, Plato. μὴ τῷ Σε. Cæren, Aeschin. ὁμολογήσας νῦν ἀπαύσας εἰς αὐτὸν ἐπ. α, Plato.

*ὁμολογήθῃς, acc. sing. aor. ἰ. pass. verbi ὁμολογέω.

Ὁμολόγημα, ατος, τό, id, de quo convenit inter aliquos; de quo convenit inter disputantes, quod in confesso est. Ab ὁμολογία.

Ὁμολογησία, ας, ἡ, confessio, Suic. Ab eod.

Ὁμολογητής, ὤ, ὁ, sponsor, Ph. (2) confessor, omnis vere Christianus; strictly ὁμολογῆται, qui tormenta propter Christum patientur, Suic. Ab eod.

Ὁμολογία, ας, ἡ, confessio; (2) consensus; conventio, pactum, pactio; d. ditio, deditionis conditio, Gl. V. confessio, pro fessio, stipulatio, sponsio, pactio, convenientia, consuetudo. Ab ὁμολογος.

Ὁμόλογος, υ, ὁ καὶ ἡ, consentiens, adfentens, qui ejusdem opinionis vel sententiae est, consentaneus; & ὁμόλογον, compromissum pactum, Ph. Ex ὁμός, & λόγος, dico.

Ὁμολογηφόρος, Ἀδν. ex confesso, omnium consensu, manifeste, citra controversiam, indubitanter; (2) convenienter, consentaneae. Ab ὁμολογίζομαι.

Ὁμολόγητος, Ἀδν. convenienter, congruenter; (2) aperte, manifeste, sine ulla dubitatione, Ab ὁμόλογος.

Ὁμόλοχοι, αν, οἱ, qui ejusdem sunt cohortis. Ex ὁμός, & λόχος, cohors.

Ὁμομαστῆρας, υ, ὁ, participes verberum; conservus. Ex ὁμός, & μάστιξ, flagellum.

Ὁμομήτριος, ἰα, ἰον, eadem matre natus; uterinus, Gl. V. Ex ὁμός, & μήτηρ, mater.

Ὁμομήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Pollux; ubi ὁμομήτρες, iidem qui ὁμομήτριον.

Ὁμόναος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui ejusdem templi est. Ex ὁμός, & ναός, templum.

Ὁμόνεκρος, υ, ὁ καὶ ἡ, paris corruptionis cum mortuis. Ex ὁμός, & νεκρός, mortuus.

Ὁμοῖον, υ, ὁ, frater germanus, frater uterinus, Suid. Ex ὁμός, & ὄνους, uterinus.

Ὁμοῖον, υ, τό, templum concordiae. Ab ὁμόνοια.

Ὁμοῖος, ὤ, f. ὥσω, concors sum, concorditer vivo, consensio, Gl. V. concordo. Ab ὁμόνοια.

Ὁμοιοντικός, ἡ, ὄν, ad concordiam perti- nens; (2) ad concordiam efficiendam aptus; (3) ad concordiam propensus. Ab ὁμοῖος.

Ὁμοιοντικός, Ἀδν. concorditer, uno consensu. Ab ὁμοιοντικός.

Ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia, consensus, conspiratio; (2) Dece nomen. Ab ὁμόνοια.

Ὁμόνοια, ἰοντρ. ὁμόνοιας, υ, ὁ καὶ ἡ, eandem mentem habens, concors, unanims. Ex ὁμός, & νόος, mens.

Ὁμοσιωσῆς, ὤ, ὁ, q. d. coëssentialista, confubstantialista; ὁμοσιωσῆς ab hæreticis vocabantur, qui τὸ ὁμοῦσον defendebant, Suic. Ab ὁμοσιωσῆς.

Ὁμοσιωσῆς, υ, ὁ καὶ ἡ, coëssentialis, confubstantialis, ejusdem essentiae. Ex ὁμός, & ὥσια, essentia.

Ὁμοσιωσῆς, ἡ, consubstantialitas, Suic. Ab ὁμοσιωσῆς.

Ὁμόπαγοι, οἱ, qui ejusdem sunt pagi, V. Lex. Ex ὁμός, & παγός.

Ὁμοπαθία, ὤ, f. ὥσω, adfentio, obtempero, Plut. Ab ὁμοπαθής.

Ὁμοπαθής, ἰος, ὁ καὶ ἡ, iidem adfectibus obnoxius. Ex ὁμός, & παθός, adfectus.

Ὁμοπαθής, cum similitudine adfectuum, vel iidem adfectibus. A præc.

Ὁμόπαυτος, αν, οἱ, pueri eodem partu editi, gemelli. Ex ὁμός, & παύς, puer.

Ὁμόπαυτος, υ, ὁ, eodem patre genitus, frater. Ex ὁμός, & πατήρ, pater.

Ὁμόπατρος, υ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd. Sed pro eo dicitur ὁπατρός apud poet.

Ὁμοπάτρως, ορος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ὁμοπιστία, ας, ἡ, fidei conspiratio, eadem fides, Suic. Ab ὁμόπιστος.

ὁμόπλις, υ, ὁ χ η, in fide consensiens,
 ejusdem fidei, Suic. Ex ὁμός, & πλίς, fides.
 Ὀμοπλῆς, ἰος, ὁ χ η, in unum nexus, in
 unum plicatus. Ex ὁμῷ, & πλῆς, plico.
 Ὀμόπληκτος, υ, ὁ χ η, in unum nexus,
 complicatus. Ex ἰisd.
 Ὀμοπλοῖα, ὦ, f. ἴσω, simul navigo, Suic.
 Ab ὁμόπλοος.
 Ὀμόπλοια, ας, ἡ, navigationis societas. Ab
 eod.
 Ὀμόπλοος, εεντ. Ὀμόπλος, υ, ὁ χ η, simul
 navigans, navigationis socius. Ex ὁμῷ, &
 πλοος, navigatio.
 Ὀμοπλωτῆρ, ἥρς, ὁ, idem; (2) qui simul
 natat. Ex ὁμῷ, & πλωτῆρ, navigator,
 natator.
 Ὀμόπολις, εως, υ, ὁ χ η, qui ex eadem
 urbe est; (2) conterraneus, popularis. Ex
 ὁμός, & πόλις, urbs.
 Ὀμοπόροίτης, υ, ὁ χ η, simul iter faciens,
 Suic. Ex ὁμῷ, & πορεύομαι, proficiscor.
 Ὀμοπροσκυνώτος, υ, ὁ χ η, ejusdem adora-
 tionis, eadem adoratione dignus, Suic. Ex
 ὁμός, & προσκυνώω, adoro.
 Ὀμόπτερος, υ, ὁ χ η, similiter alatus, simili-
 ter; similiter volans, eodem vento utens,
 de navi. Ex ὁμῷ, & πτερόν, ala.
 Ὀμόπολις, εως, ὁ χ η, idem quod ὁμό-
 πολις.
 Ὀμοπλάτης, Adv. eodem casu. Ex ὁμός,
 & πλάω, cado.
 Ὀμορμα, ατες, τό, macula, labes, Suic.
 Ab ὁμορρῦμαι.
 Ὀμορρῦν, ἀβστεγεbar, 3. sing. imperf. ind.
 act. Ion. pro ὁμορρῦναι, a verbo ὁμορρῦμαι.
 Ὀ Μ Ο Π Ι Ν Γ Μ Ι, f. ξω, tergo, abitergo,
 imprimo, inuro. a. i. med. part. ὁμορρῶναι,
 abitergere, part. ὁμορρῶμαι, tergens.
 Δίαυρον ὁμορρῶμενος, Odyll. 8, 83.
 Ὀμορίω, ὦ, f. ἴσω, confinis seu contermin-
 us sum. Ὀμορίων χωρίον ἐσίνην, Plut.
 Ab ὁμορος.
 Ὀμέρης, εως, ἡ, ὁμέρης, confinitas, vi-
 cinitas. adfinitas, Rob. Suic. Ab ὁμορίω.
 Ὀμορρῶμαι, ἀβστερῖ, a. i. indic. med. verbi
 ὁμορρῦμαι.
 Ὀμορρῶν, tergam, f. i. indic. act. verbi
 ejusd.
 Ὀμορος, υ, ὁ χ η, finitimus, confinis, con-
 terminus. Ex ὁμῷ, & ὀρος, terminus.
 Ὀμορορία, ας, ἡ, contubernium, GL V. Ex
 ὁμῷ, & ὀρορῆ, lacunar, lectum.
 Ὀμορρῶτος, υ, ὁ χ η, sub eodem testro ha-
 lians, contubernalis. Ex ὁμῷ, & ὀρορῆ,
 lectum.
 Ὀμορρῶτος, vel ὁμορρῶτος, υ, ὁ χ η, idem &
 ex ἰisd. Suic.
 Ὀμορρῶτης, υ, ὁ χ η, una cum alio flu-
 entia habens, qui ex eodem rivo aquas
 ducit, rivalis. Ex ὁμῷ, & ρῆτης, fluxum.
 Ὀμορρῶτες, υ, ὁ χ η, uno eodemque ore
 dictus, concors, Nonnus. Ex ὁμῷ, &
 ρῆτος, dictus.
 Ὀμορρῶν, ης, ἡ, confluvium, V. Lex. Ex
 ὁμῷ, & ρῶν, fluxus.
 Ὀμορρῶναι, ὦ, f. ἴσω, constreπο, una cum
 alius iterpitum edo, consensio. Δέρεκα
 τῆρον ἵπταρ ἡδ' ὁμορρῶναι, Soph. Antig.
 542. Ab ὁμορρῶτος.
 Ὀμορρῶτος, υ, ὁ χ η, simul agitated flucti-
 bus, Suic. Ex ὁμῷ, & ῥῶτος, impetuus.
 Ὀμορρῶτος, υ, ὁ χ η, simul iterpitum aut
 sonitum edens, Suic. Ex ὁμῷ, & ῥῶτος,
 undarum strepitus.
 Ὀμορρῶα, ας, ἡ, confluentia, confluxus.
 Ab ὁμορρῶτος.
 Ὀμορρῶς, υ, ὁ χ η, simul fluens. Ex ὁμῷ,
 & ῥῶς, fluxus.
 Ὀμορρῶτος, υ, ὁ χ η, qui cum alio vinum
 haurit, Suic. Ex ὁμῷ, & ῥῶτος, haurio.
 Ὀμορρῶν, ης, ἡ, vicinitas, ap. Hippocr.
 Ab ὁμορρῶτος.
 Ὀμορρῶτος, ὦ, ὁ, vicinitas, ap. Hippocr.
 Ex ὁμός, & ῥῶτος, tractus.
 Ὀ Μ Ο Σ, ἡ, ἐν, similis, par.

*Ομοσ' pro ὁμοσσι, eundem in locum.
 *Ομοσας, jurare, f. jurasse, aor. i. inf. act. verbi ὁμνυμι pro ὁμοσσαι, juro.
 *Ομοσάρας, α, ὁ ὁμοσ, ejusdem carnis, una caro cum alio, Suic. Ex ὁμοσ, & ἄρας, caro.
 *Ομοσσε, Adv. simul, eundem in locum, eodem; ὁμοσσε ἵνα, ὁμοσσε χαρῆν, concurrere, pedem conferre, obviam ire. Ab ὁμοσ.
 *Ομοσσε, juraveris, 2. sing. a. i. conjunct. act. verbi ὁμνυμι.
 *Ομοσσεύς, ἴσθ, ὁ ὁμοσ, æque fortis seu validus. Ex ὁμοσ, & ὀσσεύς, robur.
 *Ομοσσίπυ, αν, ὁμοσ, conjuges, quasi ex uno penu visitantes. Ex ὁμοσ, & ἱπύ, arca penaria.
 *Ομοστίσι, α, f. ἴσθ, una cibum capio, simul vescor, Herodot. Ab ὁμοστίσθ.
 *Ομοστίσθ, α, ὁ ὁμοσ, qui cibum una cum alio capit, convictor. Ex ὁμοσ, & ἱστί, cibum.
 *Ομοσκέδθ, α, ὁ ὁμοσ, qui iisdem armis utitur. Ex ὁμοσ, & ἱσκέδθ, arma.
 *Ομοσκλώα, α, ὁμοσ, contubernium, habitatio in eodem tentorio. Ab ὁμοσκλώθ.
 *Ομοσκλώθ, α, ὁ ὁμοσ, in eodem tentorio degens, contubernalis. Ex ὁμοσ, & ἱσκλώθ, tentorium.
 *Ομοσκλώω, vel ὁμοσκλώω, α, contubernalis sum, in eodem cum aliquo tentorio habito. Ab ὁμοσκλώθ.
 *Ομοσπλάγχιθ, α, ὁ ὁμοσ, qui eorundem viscum est, cognatus, consanguineus, frater, R. Suic. Ex ὁμοσ, & ἱσπλάγχιον, viscum.
 *Ομοσπνδθ, α, ὁ ὁμοσ, libaminum confors; ejusdem fœderis particeps, Gl. V. fœderatus. Ex ὁμοσ, & ἱσπνδθ, libamen.
 *Ομοσποθ, α, ὁ ὁμοσ, simul f. minatus, una satus; (2) eadem stirpe ortus frater vel soror. Ex ὁμοσ, & ἱσποθ, f. mino.
 *Ομοσπύθ, α, ὁ ὁμοσ, qui cum eadem, qua cum alius, rem habet, Suic. Ex iisd.
 *Ομοσση, juraveris, 3. sing. a. i. conjunct. act. Pœt. pro ὁμοσση, a verbo ὁμνυμι.
 *Ομοσση, jura, fac juraveris, 2. sing. a. i. imper. act. Pœt. pro ὁμοσση, a verbo eod.
 *Ομοσσηθ, α, ὁ ὁμοσ, sub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, tectum.
 *Ομοσσις, ἴσθ, ὁ ὁμοσ, proprie qui iisdem vestigiis incedit, metaph. consentiens, concors, Suic. Ex ὁμοσ, & ἱσσις, calco.
 *Ομοσσιχάω, α, f. ἴσθ, simul procedo, una eo, comitor, Il. 15, 635. Ex ὁμοσ, & ἱσσιχάω, eo.
 *Ομοσσιχάω, α, f. ἴσθ, idem & ex iisd.
 *Ομοσσιχέ, ἴσθ, ὁ ὁμοσ, simul incedens, vel cadens, Suic. Ex iisd.
 *Ομοσσηχάω, α, ὁ ὁμοσ, vel ὁμοσσηχάω, in eodem versu seu ordine locatus; (2) comes, qui ejusdem est ordinis. Ex ὁμοσ, & ἱσσηχάω, vel ἱσσηχάω, transversus, ordo.
 *Ομοσσηχάω, α, ὁ ὁμοσ, qui simul mittitur, seu proficiscitur, ejusdem viæ comes. Ex ὁμοσ, & ἱσσηχάω, mitti.
 *Ομοσσηχάω, α, ὁ ὁμοσ, eodem amore prosequens, concors in amore. Ex ὁμοσ, & ἱσσηχάω, amor.
 *Ομοσσηχάω, α, ὁ ὁμοσ, qui suis malleolia sive pedibus incedens una cum alio iter facit, comes; expeditur & frater. Ex ὁμοσ, & ἱσσηχάω, malleolus pedis.
 *Ομοσσηχάω, α, ὁ ὁμοσ, eandem formam seu habitum eundem habens, uniformis. Ex ὁμοσ, & ἱσσηχάω, forma.
 *Ομοσση, juro, f. i. ind. act. verbi ὁμνυμι.
 *Ομοσση, juro, f. 2. indic. med. verbi ejusd.
 *Ομοσση, ἴσθ, ὁ ὁμοσ, qui ejusdem est ordinis. Ex ὁμοσ, & ἱσση, ordino.
 *Ομοσση, Adv. eodem ordine, eadem ferie. Ab ὁμοσση.
 *Ομοσσηθ, α, ὁ ὁμοσ, idem sepulchrum

habens, Suic. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, sepulchrum.
 *Ομοσσηθ, ἴσθ, ὁ ὁμοσ, æque velox. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, celer.
 *Ομοσσηθ, Adv. simili celeritate. Ab ὁμοσσηθ.
 *Ομοσσηθ, ἴσθ, ὁ ὁμοσ, qui idem tributum cum aliis pendit. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, tributum.
 *Ομοσσηθ, α, ὁ ὁμοσ, conterminus, vicinus, finitimus. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, finis.
 *Ομοσσηθ, α, f. ἴσθ, eandem artem facit. Ab ὁμοσσηθ.
 *Ομοσσηθ, α, ὁ ὁμοσ, qui eandem artem exercet, proficitur, seu facit, Gl. Vet. ejusdem artis. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, ars.
 *Ομοσσηθ, α, ὁ ὁμοσ, jurator, juratus, Gl. V. Ab ὁμοσσηθ, juro.
 *Ομοσσηθ, α, ὁ ὁμοσ, jurativus, qui jurantis est, ut ὁμοσσηθ ὁμοσσηθ, adverbium jurandi. Ab ὁμοσσηθ.
 *Ομοσσηθ, α, ὁ ὁμοσ, honoris æqualitas, par dignitas. Ab ὁμοσσηθ.
 *Ομοσσηθ, α, ὁ ὁμοσ, qui in pari habetur honore; qui par est conditionis, Gl. V. collega, confors. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, honor.
 *Ομοσσηθ, Adv. æquali honore, pari dignitate. Ab ὁμοσσηθ.
 *Ομοσσηθ, α, ὁ ὁμοσ, eadem nutrice usus. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, nutrix.
 *Ομοσσηθ, α, ὁ ὁμοσ, communem parietem habens. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, paries.
 *Ομοσσηθ, α, ὁ ὁμοσ, eundem tenorem servans; (2) æqualiter tentus, contentus. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, tendo.
 *Ομοσσηθ, Adv. æquali seu eodem tenore; (2) more eorum, qui æqualiter tenta sunt. Ab ὁμοσσηθ.
 *Ομοσσηθ, α, ὁ ὁμοσ, qui eadem utitur mensa. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, mensa.
 *Ομοσσηθ, α, ὁ ὁμοσ, una perforatus, una penetrabilis, Nonnus. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, perforatus.
 *Ομοσσηθ, α, ὁ ὁμοσ, qui eorundem pilorum est. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, pilus.
 *Ομοσσηθ, α, ὁ ὁμοσ, iisdem moribus tum præditus, Suic. Ab ὁμοσσηθ.
 *Ομοσσηθ, α, ὁ ὁμοσ, morum similitudo seu conformitas. Ab eod.
 *Ομοσσηθ, α, ὁ ὁμοσ, qui similibus moribus est præditus; (2) qui ejusdem modi est. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, modus, mor.
 *Ομοσσηθ, Adv. similiter, eodem modo, Suic. Ab ὁμοσσηθ.
 *Ομοσσηθ, α, ὁ ὁμοσ, simul nutritus, una educatus; (2) convictor. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, alio.
 *Ομοσσηθ, α, ὁ ὁμοσ, qui aliquos simul alit. Ex iisd.
 *Ομοσ, Adv. una, simul, pariter; (2) eundem in locum; (3) eodem in loco; prope; fere, ferme, propemodum, circiter. Ομοσ τι, prope, παραταχάντο ὁμοσ τι πολιτικάς διωρίσεις, Plut. in Philopem. cap. 10. Ὁμοσ δὲ τὸν αἰσθητικὸν ὁμοσ δὲ τὸν λογιστικὸν, Id. de Oracul. delect. Ab ὁμοσ.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, eandem hypotaḡin habens. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, subijcto.
 *Ομοσ, α, f. ἴσθ, idem quod ὁμοσ.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, idem quod ὁμοσ.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, idem quod ὁμοσ.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, idem quod ὁμοσ.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, consonans, ejusdem soni. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, sonus.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, similem corticem habens. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, cortex.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, qui simul it, comes. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, eo.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, unanimis, concors. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, consultus.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, qui una cum alio consultat, consilii particeps; (2) una-

nimis, concors. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, consultus.
 *Ομοσ, α, f. ἴσθ, eadem sum mente, consentio. Ab ὁμοσ.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, concordia, consensio; unanimitas. Ab eod.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, unanimis, qui ejusdem est mentis, animi, seu sententiae, idem sentiens. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, mens.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, qui ejusdem nature est; (2) consanguineus, cognatus. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, natura.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, nature communitas. Ab ὁμοσ.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, identitas, similitudo; cognatio, Suic. Ab ὁμοσ.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, qui ejusdem est generis, generis, vel sexus; (2) in eadem terra genitus, Gl. Vet. tribulis, gentilis. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, gens, genus, sexus.
 *Ομοσ, α, f. ἴσθ, eandem vocem edo; (2) voce & lingua eadem utor. Ab ὁμοσ.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, vocis convenientia, contentus; (2) ejusdem linguae usus. Ab ὁμοσ.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, eandem vocem seu eundem sonum edens; (2) eadem lingua utens. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, vox.
 *Ομοσ, Adv. eadem voce, vocibus concordibus; (2) una eademque lingua. Ab ὁμοσ.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, eodem lumine lucens, Suic. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, lux.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, eadem choenice victitans, confervus, commilito, quia milites & servi dimensionum acceptum continebant & communes ex eo sumptus faciebant. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, choenice.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, coloris similitudo, idem vel similis color. Ab ὁμοσ.
 *Ομοσ, α, f. ἴσθ, eodem tempore sunt, tempore æqualis sum. Ab ὁμοσ.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, tempore par, contemporaneus. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, tempus.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, qui ejusdem coloris est, concolor. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, color.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, contreraneus, Gl. V. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, regio.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, qui ex eadem regione est, popularis, finitimus, vicinus, contemminus. Ex ὁμοσ, vel ὁμοσ, & ἱσσηθ, regio.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, ejusdem suffragium est, eandem iovens sententiam; (2) suffragii ferendi socius. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, suffragium.
 *Ομοσ, α, f. ἴσθ, eodem sub animo, concors sum, consentio. Ab ὁμοσ.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, unanimitas, concordia. Ab eod.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, qui ejusdem est animi, concors, unanimis. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, animus.
 *Ομοσ, Adv. unanimiter, uno animo. Ab ὁμοσ.
 *Ομοσ, α, f. ἴσθ, unio, in unum redigo, Pass. ὁμοσ, uniri, a. i. ὁμοσ, uniri, jungi. ὁμοσ, φιλότητι, Il. 16, 209. Ab ὁμοσ.
 *Ομοσ, juro, Gl. V. inusit. sed ab hoc sunt unita ὁμοσ, f. i. & ὁμοσ, f. a. mel. ὁμοσ, a. i. act. ὁμοσ, perf. cetera ab ὁμοσ, & ἱσσηθ. Ἐντα χραμάτων ὁμοσ, διὸν ὁμοσ, ἴσθ.
 *Ομοσ, fruges melle imbutæ sacrificandæ, Hef.
 *Ομοσ, omne genus bellaria, Hef.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, qui nobis vivendi & respirandi causa est, almus, quo alimur, dives, magnus, copiosus, Hef. Suid. Ab ὁμοσ.
 *Ομοσ, α, ὁ ὁμοσ, larga manu dans, abundans, almus, Hef. Ex ὁμοσ, & ἱσσηθ, manus.

Ὀνία, vitupero, reprehendo, carpo; uſita-
 tius ὀνομαί. Μῆδης τὰ θῖα ὀνιάσας,
 Theoc. 26, ult. Ab ὄνι.
 Ὀντα, exhibent n., accus. ſing. part. præſ.
 n. g. verbi ὄναι, ſum, exiſto.
 Ὀντα, τὰ ὄντα, bona, facultates. Ab ὄν,
 quod ab ὄναι.
 Ὀντι, ei, qui eſt, dat. ſing. part. ejuſd.
 Ὀντινα, quicunque, acc. ſing. ab ὄντι, quiſ-
 que.
 Ὀντος, Adv. vere, ſane, plane, certo, pro-
 ſecto, Ph. Ab ὄν, ὄντος, quod eſt part.
 ab ὄναι.
 Ὀνυμα, nomen, Acol. pro ὄνομα.
 ὈΝΤΞ, οὐχ, ὄ, unguis, ungula; (2)
 unguis; (3) genus torturæ; fidicula, Gl.
 V. (4) pars cordis; (5) pars folii roſe
 ſuperior; (6) gemma quadam, onyx;
 (7) marmoris ſpecies; (8) operculum
 conchylii; (9) oſtreum; (10) frutex
 quidam.
 Ὀνυχας, unguis, nom. plur. ab ὄνυξ.
 Ὀνυχας, f. ὄνυξ, Adv. id, unguam divido;
 (2) unguis præcido, vel reſeco; (3) un-
 gue noto; (4) ad unguem exigo, exacte
 perpendo. Ab ὄνυξ.
 Ὀνυχας, ὄνυξ, onychinus, ex onychis
 adipe, vel ex onyche gemma vel mar-
 more confectus, vel etiam onychis con-
 chylii colorem referens. Ab eod.
 Ὀνυχας, ὄνυξ, unguiculus, Gl. V. ungula,
 unguella, unguicula; (2) lapis onychites.
 Ab eod.
 Ὀνυχας, ὄνυξ, unguium, reſectio, Suic.
 Ab ὄνυξ.
 Ὀνυχας, ὄνυξ, ὄ, unguis, ungula. Ab
 eod.
 Ὀνυχας, ὄνυξ, culter ad recidendos
 unguis, Gl. Vet. unguicularium. Ab ὄ-
 νυξ.
 Ὀνυχας, ὄνυξ, ὄ, ut ὄνυξ τις λίθος, onychites
 lapis. Ab ὄνυξ.
 Ὀνυχας, ὄνυξ, ὄ, ut ὄνυξ τις καδμία, ony-
 chitis cadmia, dicta a ſimilitudine venarum
 onychis lapidis.
 Ὀνυχας, ὄνυξ, fut. ὄνυξ, unguibus ſcalpo
 vel rado. Ex ὄνυξ, & γράφα, ſcribo.
 Ὀνυχας, ὄνυξ, ὄ, ὄνυξ, unguium ſpeciem
 habens. Ex ὄνυξ, & ὄνυξ, ſpecies.
 Ὀνυξ, ὄνυξ, ὄ, ὄνυξ, aſtinus, qui aſtini ge-
 neris eſt. Ab ὄνυξ.
 ὈΝΩΝΙΞ, ὄνυξ, ὄ, ononis, plantia.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, acida ſrex vel vappa;
 (2) lapathi ſpecies, vulgo acetofa, Angl.
 Spertel. Ab ὄξας.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, jus ex aceto & muria. Ex
 ὄξας, & ὄξας, ſulphur.
 Ὀξας, Adv. acu. e. Ab ὄξας.
 Ὀξας, δένδρον, arbor, ornus, Gl. V.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, acuta; (2) haſta, Suid. Ab
 ὄξας.
 Ὀξιδαν, ὄξας, ὄ, idem quod ὄξας, acetum,
 Suid. Dim. ab ὄξας.
 Ὀξιδαν, ὄξας, ὄ, condimentum ex aceto &
 oleo. Ex ὄξας, & ὄξας, oleum.
 Ὀξας, Adv. acute; (2) celeriter, veloci-
 ter, repente, raptim. Ab ὄξας.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, acetum reſiciens, acetarius.
 Ab eod.
 Ὀξας, f. ὄξας, aceto, acidus ſum, acorem
 reſero. Ph. aceſco. Ab ὄξας.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, occa, crates dentata ferreis
 ſtilis, Heſ. Ab eod.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, ut ὄξας, vinum, quod
 coacuit aliquatenus. Ab ὄξας.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, acetabulum, vas, in quo
 acetum adſervatur, vel in menſa apponi-
 tur, vel quo idem dimetiuntur, qui ven-
 dunt. Ab eod.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, aceti venditor. Ex ὄξας,
 & ὄξας, venditor.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, acetum, vinum quod acuit.
 Ab ὄξας.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, arbor abieti non abſimilis.
 Ab eod.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, oxyacantha, frutex in

arboris magnitudinem quandoque exere-
 ſcens. Ex ὄξας, & ὄξας, ſpina.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, idem & ex iſd.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, acetabulum, Ph. Ex
 ὄξας, & ὄξας, iſtingo.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, acetabulum, Gl. V. ace-
 tarium, Ph. Ex iſd.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, idem & ex iſd.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, acutum habens eu-
 ſpidem; (2) qui celeriter jaculum emit-
 tit. Ex ὄξας, & ὄξας, telum.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, diſpex, Ph. diſpiciens,
 acute cernens. Ex ὄξας, & ὄξας.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, acutus viſus, viſus acu-
 men. Ex ὄξας, & ὄξας, viſus.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, acutum cla-
 mans. Ex ὄξας, & ὄξας, clamo.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, f. ὄξας, celeriter jaculo. Ex
 ὄξας, & ὄξας, jacio.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, lac acidum, lac, quod
 auit. Ex ὄξας, & ὄξας, lac.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, ex acido lacte con-
 fectus. Ab ὄξας.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, garum aceto conditum
 Gl. Vet. acetarium. Ex ὄξας, & ὄξας,
 garum.
 Ὀξας, ὄξας, arvina, axungia, Gl.
 Vet.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, acutum mentum ha-
 bens; acutum barbati habens. Ex ὄξας,
 & ὄξας, mentum, barba.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, id quod infra labra in
 maxilla inferiore eminet, Pollux. Ex ὄξας,
 & ὄξας.
 Ὀξας, ὄξας, bufo, Gl. V.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, aqua mulſa acida. Ex
 ὄξας, & ὄξας, dulcis.
 Ὀξας, ὄξας, dulcacidum, Ph. Ex iſd.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, dulciter acris. Hinc
 ὄξας, cremor ſavorum decoctus, mul-
 ſa acida; dulcacidum, Gl. V. Ex iſd.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, celeriter ſcribens.
 Ex ὄξας, & ὄξας, ſcribo.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, angulum acutum ha-
 bens. Ex ὄξας, & ὄξας, angulus.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, acumen viſus, acies ocu-
 lorum. Ab ὄξας.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, f. ὄξας, acutum cerno. Ab
 eod.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, acutum cernens, per-
 ſpicax. Ex ὄξας, & ὄξας, video.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, ad viſus acumen faciens.
 Ab ὄξας.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, f. ὄξας, acutum cerno, Gl. V.
 Ex ὄξας, & ὄξας, cerno.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, idem quod ὄξας.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, acies oculorum, acies, Ph.
 Ex ὄξας, & ὄξας, didorax, cerno.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, idem quod ὄξας.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, velociter curro, Suic. Ab
 ὄξας.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, velociter currens, Suic.
 Ex ὄξας, & ὄξας, curro.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, acutos capillos ha-
 bens. Ex ὄξας, & ὄξας, capilli.
 Ὀξας, arceſco, aceo, Gl. V. Ab ὄξας.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, acumen audiendi, acute
 audiendi facultas. Ab ὄξας.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, acute audiens, qui a-
 cuto auditu eſt præditus. Eiſi δὲ τινος
 οἱ φασὶ καὶ μάλα ὀξυκός εἶναι τὴν ζῴαν
 ἰχθύος, Ariſtot. Hiſt. An. 4, 8. Ex ὄξας,
 & ὄξας, audio, unde ὄξας, auditus.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, acute ſonans, acutum
 ſonum edens. Ex ὄξας, & ὄξας, ſonus.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, celeriter interficiens,
 Suic. Ex ὄξας, & ὄξας, mors.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, valde acutus. Ex ὄξας,
 & ὄξας, auit.
 Ὀξας, ὄξας, fut. ὄξας, iræ ſum impo-
 tens, præcipiti iræ exandefco. Ὀξας.
 ὄξας, ὄξας, Ariſt. Epiſt. 473.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, iræ præcipitantia. Ab
 eod.

Ὀξας, ὄξας, ὄ, purgamenta
 ſordes.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, purgamenta ædium,
 quæ noctu Athenienſes in trivis pone-
 bant; (2) ſigna, ex quibus ſuspenduntur
 aliqui.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, iracundus, præceps
 ad iram. Ex ὄξας, & ὄξας, ira, ani-
 mus.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, ex oxya arbore confectus.
 Ab ὄξας.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, acutum cor habens.
 iracundus. Ex ὄξας, & ὄξας, cor.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, acutum caput ha-
 bens. Ex ὄξας, & ὄξας, caput.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, cedrus acuta. Ex ὄξας, &
 ὄξας, cedrus.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, acuta cornua ha-
 bens, Suic. Ex ὄξας, & ὄξας, cornu.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, acuta habens cor-
 nua, R. Ex iſd.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, acuminatum caput
 habens. Ex ὄξας, & ὄξας, caput.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, ad motum ſubitus,
 qui celeriter movetur. Ex ὄξας, & ὄξας,
 motus.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, potio ex aceto & aqua.
 Ph. poſca. Ex ὄξας, & ὄξας, miſco.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, ſtudium celeriter aliquid
 capeſſendi & adgrediendi, celeritas. Ab
 ὄξας.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, celeriter prehendo, celeriter
 capeſſo & adgredior. Ab eod.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, celer ad prehensio-
 nem, velociter capiens; (2) in capienda
 præda celer. Quæſi δὲ αὐτὸς ἰσχυρὸς
 καὶ ὀξυκός, εἰς δὲ ὀξυκός, Ariſtot. Hiſt.
 An. 9, 34. Ex ὄξας, & ὄξας, caput.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, idem & ex iſd.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, acute loquens. Ex
 ὄξας, & ὄξας, loquens.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, genus lapathi, foliis
 acutioribus. Ex ὄξας, & ὄξας, lapa-
 thium.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, aceto & pingui a-
 liquo imbutus. Ex ὄξας, & ὄξας,
 pinguis.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, idem. Ex ὄξας, &
 ὄξας, pinguis.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, celeritas
 diſcendi, Suic. Ab ὄξας.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, qui celeriter diſcit,
 Suic. Ex ὄξας, & ὄξας, diſco.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, ma a acida. Dorice pro ὄξας.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, potio ex melle & a-
 ceto, acetum mulſum. Ex ὄξας, & ὄξας,
 mel.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, idem. Ex ὄξας, &
 ὄξας, miſco, vel ex ὄξας,
 & ὄξας, aqua melle miſta.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, acuta cura inven-
 tus, acute excogitatus. Ex ὄξας, & ὄξας,
 cura.
 Ὀξας, ὄξας, Dorice ὄξας, malum aci-
 dum, i. e. prunum. Ex ὄξας, & ὄξας,
 malum.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, acutum canens, Suic.
 Ex ὄξας, & ὄξας, canis.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, ſubito formatus, Suic.
 Ex ὄξας, & ὄξας, forma.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, acuta myrtus, myrtus
 ſylveſtris. Ex ὄξας, & ὄξας, myrtus.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, ex myrto ſylveſtri
 formatus. Ab ὄξας.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, acutiſſimus. Hinc τὸ
 ὄξας, dictum acutum, tamen pri-
 mo intuitu ſtultum videatur. Ex ὄξας, &
 ὄξας, ſtultus.
 Ὀξας, ὄξας, ὄ, ſcalprum, Suic. Ab
 ὄξας.
 Ὀξας, fut. ὄξας, acumino, acuo, acutum
 reddo; (2) acuto accentu noto; (3) a-
 cuto ad, inſtigo, incito; (4) acidum red-
 do; (5) aceſco, in acorem vertor; ὄξας,
 acidus ſio, aceſco. Ὀξας, τὸ πῶς τιλε-
 ται,

παίαν, scil. *Colla Galē, Athen. Σίδυρος*
Σίδυρος ἔξωτός, ἀνὴρ ὃ παροξύνει πρὸς ἅπαν
 ἰταίρην, Prov. 27, 17. Ab ὄξυς.
 * *Ὁξύεις, ὄξυα, βιν, ex arbore oxya confe-*
ctus. Ab ὄξυα.
 * *Ὁξύεσσαν* Θ, υ, ὃ κ' ἡ, acutitesticus, Suic.
 Ex ὄξυς, & ὄσσαν, *testa.*
 * *Ὁξύπαγης, ἰΘ, ὃ κ' ἡ, fortiter impactus ;*
 (2) *aculeatus, Suic. Ex ὄξυς, & παγνύω,*
compingo.
 * *Ὁξύπαθης, Adv. acuto & vehementi ad-*
fectu, gravi animi dolore, graviter. Ab
ἔξυπαθής.
 * *Ὁξύπεις, υ, ὃ, famelicus, Suic. Ex ὄξυς,*
& πείνα, fames.
 * *Ὁξύπενος, υ, ὃ κ' ἡ, qui acuta & vehementi*
fame cruciatur, qui aliquid valde cupit.
Vid. Ὁξύλας. Ex ἰψδ.
 * *Ὁξύπικης, ἰΘ, ὃ κ' ἡ, acidus cum amarore,*
vehementer amarus, Hef. ubi ὄξύπικης.
 Ex ὄξυς, & πίκη, *amaritudo.*
 * *Ὁξύπικος, υ, ὃ κ' ἡ, acidus, Gl. V. Ex*
ὄξυς, & πικρὸς, amarus.
 * *Ὁξύπιδος, ᾱ, addensio, densio, Gl. V. ὄξυ-*
πιδεύ, grassari, Ph. Ab ὄξύπης.
 * *Ὁξύπιδας, ας, ἡ, acupedium, addensatio*
ih. Ab ὄξύπης.
 * *Ὁξύπριον, υ, τὸ, medicamentum facile ve-*
nas & tenues partes corporis permeans.
 Ab ὄξύπρος.
 * *Ὁξύπρος, υ, ὃ κ' ἡ, qui cito transit. Ex*
ὄξυς, & πέρω, transire, permeo.
 * *Ὁξύπυς, ὀδΘ, υ, ὃ κ' ἡ, celeres pedes ha-*
bens. Gl. V. acupedius. Ex ὄξυς, & πύς,
pes.
 * *Ὁξύπρος, υ, ὃ κ' ἡ, acutam proram ha-*
bens. Ex ὄξυς, & πρῶρα, prora.
 * *Ὁξύπρος, υ, ὃ κ' ἡ, veloces pennas ha-*
bens, Suic. Ex ὄξυς, & πρῶρα, ala.
 * *Ὁξύπυς, υ, ὃ κ' ἡ, ut ὄξύπυς ἁρμο-*
νία, ap. Musicos densitas acutorum sono-
rum in supremis gradibus musicae scalae.
 Ex ὄξυς, & πύς, *densus.*
 * *Ὁξύρμια, ας, ἡ, acidus ructus, cruditas.*
 Ex ἔξωτος, & ἰρμία, *ructio.*
 * *Ὁξύρμια, ᾱ, acidum ructio, ructus acidus*
emitto. Ab ὄξύρμια.
 * *Ὁξύρμιας, ἰΘ, ὃ κ' ἡ, qui acidum ru-*
ctum emittit. Ab eod.
 * *Ὁξύρμια, vel ὄξύρμιας, υ, τὸ, sc. ἔλαιον,*
oleum rosaceum aceto temperatum. Ex
ὄξυς, & ῥμία, rosaceus.
 * *Ὁξύρμιας, ἰΘ, ὃ κ' ἡ, celeriter repens ; (2)*
vigilis ; (3) propensus. Ex ὄξυς, & ῥμία,
vergo, propendes.
 * *Ὁξύρμια, vel ὄξύρμιας, υ, ὃ κ' ἡ, qui acuto*
est naso. Ex ἔξωτος, & ῥμία, nasus.
 * *Ὁξύρμιας, υ, ὃ κ' ἡ, celeriter currens ;*
 (2) qui levi momento huc illuc inclina-
 tur ; (3) celer, celerissimus, qui fit mo-
 mento temporis ; (4) praeceps, lubricus,
 fluxus, agilis. Ex ὄξυς, & ῥμία, *dever-*
gentia, propensio.
 * *Ὁξύρμιας, υ, ὃ κ' ἡ, acutum nostrum ha-*
bens. Ex ὄξυς, & ῥμία, rostrum.
 * *Ὁξύρμιας, ἰα, ὃ, Gen. ἰΘ, ἔξωτος, ἰΘ, acu-*
tus, ut ensis, cuspis ; (2) acutus sensu,
voce, animo ; (3) acutus, i. e. acidus ;
 (4) acris, vehemens ; (5) celer, subitus,
 praeceps, promptus, expeditus ad aliquid
 adgrediendum.
 * *Ὁξύς, lumbus ; nam Erot. apud Hippocr.*
ἔξωτος, exponit ὄξυς.
 * *Ὁξύς, υ, ὃ κ' ἡ, acutum os seu acutum*
nostrum habens ; (2) acute scindens, acu-
tam cuspidem habens. Ex ὄξυς, & ὄξμα,
os, acies.
 * *Ὁξύς, υ, ὃ κ' ἡ, acutus juncus, Gl. V.*
hibiscum, juncus. Ex ὄξυς, & ὄξμα,
juncus.
 * *Ὁξύς, Adv. acutissime, quam occissime,*
Gl. V. ὄξύς, occissimus, Gl. V. Superl.
ab ὄξυς.
 * *Ὁξύς, υ, ὃ κ' ἡ, acutum finem ha-*
bens, in acutum sonum desinens, Suic.
 Ex ὄξυς, & ὄξμα *finis.*

ὀξύτης, ἰός, ὁ κ' ἡ, in acutum tendens, acuminatus. Ex ὀξύς, & τίω, tendo.
 ὀξύτιον, Adv. ocius, Gl. V. Ab ὀξύ.
 ὀξύτης, ἡ, acumen, acies; (2) acrimonia, acerbitas; (3) studium acre, intentio acris; (4) acumen ingenii; (5) tonus acutus; (6) celeritas, velocitas. Ab ὀξύς.
 ὀξύτοκον, φάρμακον, medicamentum, quod facit, ut mulier cito pariat. Ab ὀξύ-
 τόκος.
 ὀξύτοκος, υ, ὁ κ' ἡ, cito pariens, partum accelerans. Ex ὀξύς, & τίκω, pario.
 ὀξύτομος, υ, ὁ κ' ἡ, acute secans; (2) acutus, Suic. Ex ὀξύς, & τέμνω, secō.
 ὀξύτονος, ὤ, in acutum tendo, angustus sum; (2) accentu acuto noto, ὀξύτονος, acuminatus. Ab ὀξύτονος.
 ὀξύτονος, υ, ὁ κ' ἡ, qui acuto tono finitur, cuius ultima syllaba accentu acuto effertur; ὀξύτονοι ᾠδαι, acuti & magni ejulatus. Ex ὀξύς, & τόνος, tonus.
 ὀξύτιον, υ, ὁ κ' ἡ, ut ὀξύτιον ἡλόν, clavus acute fixus. Ex ὀξύς, & τειρώ, domo subigo.
 ὀξύτριφυλλον, υ, τὸ, acutum trifolium, Suic. Ex ὀξύς, & τρίφυλλον, trifolium.
 ὀξύτριφυλλον, υ, ὁ, piscis nomen apud O-
 pian. Ex ὀξύς, & τριφυλλον, piscis, qui barbulus & dentatus, in Gl. V.
 ὀξύφαις, ἰόν, ὁ κ' ἡ, acute videns, Suic. Ex ὀξύς, & φαί, lumen, lux.
 ὀξύφαις, υ, ὁ κ' ἡ, acute sonans, Suic. Ex ὀξύς, & φάω, sonus.
 ὀξύφαις, υ, ὁ κ' ἡ, acute & vehemens inflammatio, Suic. Ex ὀξύς, & φαις, infl-
 ammatio.
 ὀξύφαις, υ, ὁ κ' ἡ, acutum sapiens, aci & solerti mente præditus. Ex ὀξύς, & φαις, mens.
 ὀξύφυλλον, υ, τὸ, acuta folia habens; her-
 ba. Ex ὀξύς, & φύλλον, folium.
 ὀξύφωνία, ας, ἡ, vox acuta. Ab ὀξύφω-
 νος.
 ὀξύφωνος, υ, ὁ κ' ἡ, acutam vocem habens. Ex ὀξύς, & φωνή, vox.
 ὀξύχειρ, ρόν, ὁ κ' ἡ, celer manibus, expe-
 ditus manu. Ex ὀξύς, & χεῖρ, manus.
 ὀξύχειρία, ας, ἡ, celeritas manus f. manu-
 um. Ab ὀξύχειρ.
 ὀξύχολος, ας, ἡ, ira repentina & acris, ira-
 cundia. Ab ὀξύχολος.
 ὀξύχολος, υ, ὁ κ' ἡ, qui subito & graviter irascitur. Ph. biliosus, cerebrosus, irrita-
 bilis, litigiosus, iracundus. Ex ὀξύς, & χολή, bilis.
 ὀξύωπίστρος, acutioris visus, & ὀξύωπίσ-
 τρος, acutissimi visus, Comp. & Superl. ab ὀξύωπής.
 ὀξύωπής, ὤ, sum acutis oculis, acutum cerno. Ab ὀξύωπής.
 ὀξύωπής, ἰόν, ὁ κ' ἡ, vel ὀξύωπής, acutum cernens, acutos habens oculos. Ὁ δὲ αἰσὶς ὀξύωπής αὐτῷ μὲν ἐστὶ, καὶ τὰ τέκνα ἀπαχάσσει ἐπὶ ψιλὰ ὄντα πρὸς τὸν ἥλιον βλέπειν, καὶ τὸν μὴ βυλόμενον ἀόπτει, Ari-
 stot. Hist. An. 9, 34. Ex ὀξύς, & ὤψ, oculus.
 ὀξύωπής, ας, ἡ, acutus visus, acies oculo-
 rum. Ab ὀξύωπής.
 ὀξύωπής, υ, ὁ, acutum cernens. Ab eo-
 dem.
 ὀξύωπής, υ, ὁ, cui sunt acuti oculi. Ab eodem.
 ὀξύωπής, ἰόν, ὁ κ' ἡ, acetufus, acidus. Ab ὀξύς.
 ὄς, cujus, gen. sing. P.ët. pro ὄς, ab ὄς, qui.
 ὄς, pro ὄπα, vocem, acc. sing. ab ὄψ, ὄπος, vox.
 ὄπαδός, comitor, sector, Hef. ubi ὄπαδός, ἰπακωθῆς. Ab ὄπαδός.
 ὄπαδός, ὄς, ὁ κ' ἡ, qui sequi aliquem ju-
 betur, comes, adfecta, adfectator. Ab ὄ-
 παδός.
 ὄπαδός, υ, ὁ κ' ἡ, f. ὄπαδός, persequor; (2) sequi jubeo, comitem do, præbeo, do; & ὄπα-
 ζομαι, comitem accipio, a persequenti pre-

ἄστρον; ὀπάδας, a. 1. part. pro ὀπάσσει, cum praeuisset. Κολλοπάλησι; ὁ θεὸς μύρα κλέβει ὀπάζει, Arist. Eq. 200. Ὀπαζέειν, id. Θεσμ. 981. δᾶρον τινι, Theoc. 27, 55.
 Ὀπαία, ας, ἡ, vas fictile, in quo foramen est. Ab ὀπή.
 Ὀπαῖον, υ, τὸ, foramen ollae; (2) foramen, per quod fumus ex furno aut camino exit. Ab eod.
 Ὀπαίικα, Dor. pro ὀπαιίικα, quando.
 Ὀπάσα, persecutus sum, a. 1. ind. aet. Ion. pro ὀπάσσα, ab ὀπάζω, persequor, communi do.
 Ὀπάσαι, persecutus, a. 1. part. aet. Aet. pro ὀπάσας, a verbo eod.
 Ὀπάσσαις, praebeas, 2. sing. a. 1. opt. aet. P. et. pro ὀπάσαις, a verbo eod.
 Ὀπατήρ, υ, ὁ, eodem patre genitus. Ab ὀμπατήρ, per syncopen, ex ὁμός, & πατήρ.
 Ὀπάω, υ, ὁ, & ἡ, comes. Ab ὀπαζω.
 Ὀπᾶ, quod, Gl. V. Ab ὀς, ἡ, ὅ.
 Ὀπᾶ, ὦν, quidquid.
 Ὀπᾶ δᾶ, quodlibet, Ph.
 Ὀπᾶ δᾶποτε, quodcumque, Cl. V.
 Ὀπίς, ἑας, ὅ, subula, qua aliquid perforatur. Ab ὀπή.
 Ὀπᾶ, circumspicio, video, & ὀπᾶδᾶ, nomina captare, augurari; sed pro hoc tutius ὀπᾶδᾶ. Ab ὀπή, vel ὀψ, vox.
 Ὀπίαντις, Ionice pro ὀπάοντις, serui, servitia, ex Herodot.
 Ὀ Π Η, ἥς, ἡ, foramen, specus, Gl. V.
 Ὀ Π Η, Adv. ubi; (2) quo; (3) qua, qua via; (4) qua ratione, quo modo, prout. Hinc ὀπᾶ ὀπᾶ, alicubi, aliquo modo, quadamtenus; ὀπᾶ ὀπᾶ, quocumque, quencumque in locum; ὀπᾶ ποτῖ, quocumque, quomocumque; ὀπᾶτις, aliquid, alicujus momenti.
 Ὀπιδᾶ, comitatur, 3. sing. praef. ind. aet. verbi ὀπιδᾶ, comitor.
 Ὀπιδᾶω, comitor, Etym. ex Apollonio. Ab ὀπιδᾶς.
 Ὀπιδᾶω, ὤ, comitor, comes sum, adsector. Χάρις βασιλίστην ὀπιδᾶ, Epigr. Τὸ δᾶ ἀριστῆσιν Διὸς σφάρα δᾶρον ὀπιδᾶν, Dion. Περ. 547. Ab eod.
 Ὀπιδᾶτηρ, ἥρ, ὁ, comes, adsector, Hef. Ab ὀπιδᾶ.
 Ὀπιδᾶς, ὤ, ὁ, idem quod ὀπιδᾶς, sed Atticum, Eust.
 Ὀπυλικοῦν, quantuscumque; & in Neutra ὀπυλικοῦν, quantumcunque. A πυλικοῦ, quantus.
 Ὀπυλικά, Adv. quum, quando, postquam, quam mox, Ph. Ab ὀπυλικά, quando.
 Ὀπᾶτιον, υ, τὸ, subula, qua aliquid perforatur. Ab ὀπή.
 Ὀπατιῶν, aliquid, alicujus momenti. Ex ὀπᾶ, τι, aliquid, & ὤν.
 Ὀπᾶ, vocis, dat. sing. ab ὀψ, vox.
 Ὀπᾶς, υ, ὁ, ut ὀπᾶς τυρός, caseus coagulo ficulneo coagulatus. Aristoph. per jocum.
 Ὀπᾶν vocat τῶν ὀπᾶν, foramen. Ab ὀπᾶς.
 Ὀπιδᾶς, ὤ, ὁ, reverendus, cavendus, vel extimefcendus; ὀπιδᾶσάτην, summopere cavenda, maxime extimefcenda. Ab ὀπᾶς.
 πῆζιτο, curabat, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ὀπᾶζιτο, a verbo seq.
 Ὀπᾶζομαι, f. ἰσσομαι, curo, revereor; (2) caveo; (3) rependo. Τῶν ὀπᾶζιτο μῶν, Hesiod. Αἰσπ. 21. Ἀλλὰ ὅτ᾽ αἰὲν θυμὸν ὀπᾶζομαι, Odyss. 13, 148. Μητρὸς γὰρ πυκνὴν ὀπᾶζιτ᾽ ἱερῆμιν. Hom. Il. 18, 216. Ab eodem.
 Ὀπᾶζω, f. ἰσσω, succum lacteum arboris alicujus colligo cortice incido, vel caulem incido fucci gratia. Ab ὀπᾶς.
 Ὀπᾶς, vel ὀπᾶθιν, pone, a tergo, postsecus, Gl. V.
 Ὀ Π Ι Κ Ο Σ, ἡ, ἐν, opicus, deformis, fordidus, immundus, Vet. Lex.
 Ὀπιον, υ, τὸ, opium, succum lacteus, qui papperis scapo inciso emanat. Ab ὀπᾶς.
 R r r Ὀπιπᾶτις

*Οπισθεστής, ὁ, qui videt, speculator. Ab ὀπισθία.

*Οπισθεστής, idem quod ὀπισθία.

*Οπισθόθεν, pro ὀπισθίοντα, speculantem, acc. sing. part. praes. act. verbi ὀπισθίστα.

*Οπισθίον, f. ὄψω, inspicio, circumspicio, oculis lustro. Τί δ' ὀπισθίοντες ἀλλήλους γαφύρας, Il. 4, 371. Ab ὀπισθία.

*Οπισθία, ἡ, ultio, vindicta, qua Deus aliquem persequitur; (2) cura, consideratio, respectus. Ex δὲ δίκην ἑλκεσθῶσι, θάσσῃ τινι ἐκ ἀλλήλων, Hom. Il. 16, 388.

*Οπισθαμείω, ἴο, retrograda, Eust. ex quodam Lex. Quasi ex ὀπίσσω, & ἀμείνω, pro ἀναβαίνω, ascendere.

*Οπισθία, vel ὀπισθίον, ἄδω. a tergo, pone; (2) posterius, in posterum, posthac, postea. Hinc ὀπισθίον, posterior, sequens. Ab ὀπίσσω.

*Οπισθίονα, ἀρ, τὸ, posterior pars manus & quasi averfa. Ex ὀπίσσω, & θίονα, pars manus anterior, sola, cava manus.

*Οπισθία, ὦν, τὰ, posticula, Ph. posteriora, Gl. V. Ab ὀπισθία.

*Οπισθίονα, ἰα, ἰον, posticus. Ab ὀπισθίον.

*Οπισθίονα, ἰα, ἰον, posticus, posterior. Ab eodem.

*Οπισθίονα, ἄδω. pone, a tergo, retrorsum. Ab ὀπισθίον.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ὁ, qui retro cedit, retrogradus. Ex ὀπισθίον, & δρόμος, vadō.

*Οπισθόδρομος, ἡ, ὅν, retro inficiens, Suic. Ex ἰψδ.

*Οπισθόγραφο, ὦν, ὁ, qui a tergo scriptus; de libro & charta. Ex ὀπισθίον, & γράφω, scribo.

*Οπισθόδακτυλος, ὦν, ὁ, qui digitos habet retro inversos, R. Ex ὀπισθίον, & δάκτυλος, digitus.

*Οπισθόδακτυλος, ὦν, ὁ, qui a tergo seu retro ligatus. Ex ὀπισθίον, & δάκτυλος, vinculus.

*Οπισθόδομος, ὦν, ὁ, postica pars templi; (2) pars arcis Athenis, ubi ærarium pone ædem Minervæ erat. Gl. V. ærarium, posticula. Ex ὀπισθίον, & δόμος, domus.

*Οπισθόκλυμα, ὦν, τὸ, ornatus muliebri, quo posterior sive capitis, sive torus corporis pars velabatur, Suic. Ex ὀπισθίον, & κλύμα, velamen.

*Οπισθόκρυπτον, ὦν, τὸ, fructum a tergo folii ferens. Ex ὀπισθίον, & κρυπτός, fructus.

*Οπισθόκλυτος, ὦν, ὁ, qui pone sequitur, adfector. Ex ὀπισθίον, & κλύτος, via.

*Οπισθόκλυτος, ὦν, ὁ, cui aculeus in posteriori parte corporis est, aculeum in cauda habens. Ex ὀπισθίον, & κλύτος, aculeus.

*Οπισθόκρυπτον, ὦν, τὸ, occiput, Gl. V. Ex ὀπισθίον, & κρυπτός, caput.

*Οπισθόκρυπτον, ὦν, ὁ, qui a tergo comatus est. Ex ὀπισθίον, & κρύμα, coma.

*Οπισθόκρυπτον, ὦν, ὁ, idem & ex ἰψδ.

*Οπισθόκρυπτον, ὦν, τὸ, occipitium, Ph. Ex ὀπισθίον, & κρύμα, cranium.

*Οπισθόκρυπτον, ὦν, αἱ, calcei quidam muliebres. Ex ὀπισθίον, & κρύμα, calceamentum.

*Οπισθόκρυπτον, ὦν, ἡ, spinæ in posteriorem partem contorsio. Ex ὀπισθίον, & κρύμα, contorsio, incurvatio, gibbositas.

*Οπισθόκρυπτον, ὦν, ὁ, qui retro ambulans pascitur, qui præpostere pascitur; ut ὀπισθόκρυπτοι βόες. Ex ὀπισθίον, & κρύμα, pascō.

*Οπισθόκρυπτον, ὦν, ὁ, a tergo pungens, Suic. Ex ὀπισθίον, & κρύμα, pingo, unde a. n. ἐκρύμα.

*Οπισθόκρυπτον, ὦν, ὁ, retrogradus. Ex ὀπισθίον, & κρύμα, transio.

*Οπισθόκρυπτον, ὦν, ὁ, pone gradians, pone sequens; (2) retrocedens. Ex ὀπισθίον, & κρύμα, pascō.

*Οπισθόκρυπτον, ὦν, retrocedo, Hef. ubi ὀπισθόκρυπτος, Ex ὀπισθίον, & κρύμα, impetu fero.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ὁ, qui retro cedit, retrogradus. Ab ὀπισθίον.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ἡ, reticulum, muliebri ornamentum capitis apud Comicos. Ex ὀπισθίον, & δρόμος, ornamentum quoddam muliebri.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ἡ, sepia; ita dicitur ab ὀπισθίον, post se emittendo atramentum suum.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ἡ, convulsio partium in posteriora, partium posteriorum distensio. Ab ὀπισθίον.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ὁ, cui quodam rigore nervorum caput scapulis annexum est, cui cervix reflexa est in posteriorem partem. Ab eodem.

*Οπισθόδρομος, ὦν, more eorum, quibus cervix reflexa est in posteriorem partem. Ab ὀπισθίον.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ὁ, in aversum tendens aut tentus; retrorsus, Gl. V. (2) Subst. idem quod ὀπισθόδρομος; (3) persona illo morbo laborans; (4) vinculum, quo alicui manus terguum religantur. Ex ὀπισθίον, & τείνω, tendo.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ὁ, qui in scapulas rigescit, & posteriorum partium distensione tentatur, Suic. Ab ὀπισθίον.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ὁ, qui retrorsum urinam emittit; Aristot. Hist. An. 5, 2. Ex ὀπισθίον, & ὕρις, urino.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ὁ, a tergo calvus, qui occipite calvus est. Ex ὀπισθίον, & φαλακρός, calvus.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ὁ, retrorsum attendens, f. mentem adhibens, Hef. Ex ὀπισθίον, & θίω, apparo.

*Οπισθόδρομος, ὦν, retrorsum, in aversum. Ab ὀπισθίον.

*Οπισθόδρομος, ὦν, f. ὄψω, a tergo agmen custodio. Ab ὀπισθίον.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ἡ, custodia militum a tergo. Ab eod.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ὁ, qui a tergo agmen tutatur. Ex ὀπισθίον, & φύλαξ, custos.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ὁ, frigus, quod circa extremam hiemem fit, Suic. Ex ὀπισθίον, & χύμα, hiems.

*Οπισθόδρομος, ὦν, τὸ, succus lacteus ex caule vel radice incisus exceptus; exponitur etiam liquor concretus. Ab ὀπίσσω.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ὁ, succi lactei collectio, qui ex inciso caule gignitur. Ab eod.

*Οπισθόδρομος, ὦν, idem quod ὀπίσσω.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ὁ, postremus, ultimus; Hom. Il. 8, 342. Ab ὀπίσσω.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ὁ, posterior, a tergo sequens Nennus. Ab eod.

*Οπισθόδρομος, ὦν, retrorsum, retro, a tergo, in aversum, pone, post, postea, in posterum. Hinc ἰεὶς τὰ ὀπίσσω, retrorsum, retro; ἰεὶς τὴν ὀπίσσω, retrorsum, in aversum.

*Οπισθόδρομος, ὦν, τὰ, arma; (2) armamenta, fabrilia.

*Οπισθόδρομος, ὦν, τὰ, parva arma; ὀπισθόδρομος, scutum, Gl. V. Dim. ab ὀπλον.

*Οπισθόδρομος, ὦν, armari, praef. inf. pass. verbi ὀπλομαί, armor.

*Οπισθόδρομος, ὦν, armor, instruo, Hom. "Ἀμαρῶν ἐν τρυχῶν ἡμιονεῖω" ὀπλον, Odyss. 6, 73. Ab eod.

*Οπισθόδρομος, ὦν, gen. pl. Ionice pro ὀπλῶν, ab ὀπλῶν, ungula.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ἡ, ungula, unguis quadrupedum, equi, porci, asini, bovis, & similitum. Ab eod.

*Οπισθόδρομος, ὦν, f. ὄψω, armor, instruo armis; (2) instruo, paro; ὀπλίζομαι, armor; a. i. ὀπλίζομαι, armatus; perf. ὀπλίσθη, idem; ὀπλίσθη apud Hom. pro ὀπλίσθησαν; instruebantur, Odyss. 23, 143. "Ραί-βος χύσας ὀπλίσθη Σκυρῶν δρόκον", Lyc. 918. "Ἐπὶ τὸ ἰχθυον ἀγῶν ὀπλίζομαι", Eur. Or. 1212. "Σὺ δ' ὦς τι δράσων πρὸς τῷ ὀπλίζῃ χύρα; id. Rhel. 99. Ab eod.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ἡ, armatura; (2) ipsa arma. Ab ὀπλίζω.

*Οπισθόδρομος, ὦν, τὸ, armatura, qua quis munitur; (2) apparatus bellicus. Ab eodem.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ὁ, armatura; (2) ipsa actio armandi. Ab eod.

*Οπισθόδρομος, ὦν, armatur, i. pl. f. i. ind. med. Dor. pro ὀπλίσθη, a verbo ὀπλίζω, armor.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ὁ, armator, Gl. V. Ab eod.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ὁ, milites armatos vehens, ut navis. Ex ὀπλίσθη, & ἄγω, veho.

*Οπισθόδρομος, ὦν, f. ὄψω, fum miles gravis armaturæ; (2) armatis praefum, rem militarem exerceo, Thuc. Ab ὀπλίσθη.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ὁ, armatus, qui arma gestat; (2) miles armaturæ gravis, Ph. scutarius; ὀπλίσθη, armatus, Ph. armati, Gl. V. Ab ὀπλίσθη.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ὁ, ad militem gravis armaturæ pertinens; τὸ ὀπλίσθη, gravis armaturæ milites. Ab ὀπλίσθη.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ἡ, armata; ὀπλίσθη, statuæ mulierum armatae. Ab ὀπλίσθη.

*Οπισθόδρομος, ὦν, f. ὄψω, stadium armatus decurro, armatus cum aliquo cursu contendendo. ὀπλίσθη, Pausan. Ab ὀπλίσθη.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ὁ, qui armatus cursu cum aliquo contendit, qui armatus stadium decurrit. Ex ὀπλίσθη, & δρόμος, cursus.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ὁ, Dor. ὀπλίσθη, qui armatus luctatur. Ex ὀπλίσθη, & πῶλον, lucta.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ὁ, campidoctor, Ph. Ex ὀπλίσθη, & δάκτυλος, doctor.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ὁ, armidoctor, Gl. V. sed armidoctor editum. Ex ὀπλίσθη, & δάκτυλος, doctor.

*Οπισθόδρομος, ὦν, f. ὄψω, arma do. Ex ὀπλίσθη, & δίδωμι, do.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ἡ, armamentarium, armorum repositoryum. Ex ὀπλίσθη, & θάλα, repositoryum.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ὁ, armilustrium, Ph. Ex ὀπλίσθη, & καθάρσις, lustratio.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ἡ, armilustrium, Gl. V. Ex ὀπλίσθη, & καθάρσις, lustratio.

*Οπισθόδρομος, ὦν, τὸ, armilustrium, Ph. Ex ὀπλίσθη, & καθάρσις, purgamentum.

*Οπισθόδρομος, ὦν, arma colligo, Suic. Ex ὀπλίσθη, & λίσθη, colligo.

*Οπισθόδρομος, ὦν, (2) instruo, paror. Δειπνὴν ἀναχθῆναι ὀπλίσθη, Il. 19, 172. Ab ὀπλίσθη.

*Οπισθόδρομος, ὦν, f. ὄψω, infans armorum amore ducor. ὀπλίσθη, ὦν, τὸ δειπνῶν, Synes. Ex ὀπλίσθη, & μαινομαι, infans.

*Οπισθόδρομος, ὦν, f. ὄψω, armis pugno, vel certo, Plut. Ab ὀπλίσθη.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ἡ, pugna, qua armis pugnatur. Ab eod.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ἡ, ad eos pertinens, qui armis decertant. Ab eod.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ὁ, qui armis decertat, bellator armatus; (2) qui armis pugnare sub magistro docet. Ex ὀπλίσθη, & μάχομαι, pugno.

*Οπισθόδρομος, ὦν, τὸ, telum, scutum, Ph. it. instrumentum; ὀπλίσθη, arma.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ὁ, insignarius, armiger, Gl. V. Ex ὀπλίσθη, & πῶλον, praebitor.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ὁ, ventilator, Ph. Ab ὀπλίσθη, & πῶλον, volo.

*Οπισθόδρομος, ὦν, arma fabricor; (2) armor. Ab ὀπλίσθη.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ἡ, amorum fabricatio. Ab eod.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ὁ, armorum faber, qui arma conficit. Ex ὀπλίσθη, & πῶλον, facio.

*Οπισθόδρομος, ὦν, ἡ, armorum inspectio. Ex ὀπλίσθη, & σκοπός, speculator.

***Ορα**, wide, 2. sing. imper. act. contr. pro
ὄρα, a verbo ὄραω.

***Οραμα**, ατος, τό, visus, visio, visum, Ph.
Ab ὄραω.

***Οραμνος**, υ, ό, frons, ramulus.

***Οραν**, videre, præf. infin. act. contr. pro
ὄραν, a verbo ὄραω.

***Ορασις**, εας, ή, visus, lumina, Gl. V. Ab
ὄραω.

***Οράται**, spectat, 3. sing. præf. ind. med.
contr. pro ὀράται, a verbo eod.

***Ορατής**, ή, ό, spectator, inspector. Ab eod.

***Ορατικός**, ή, εν, videndi facultate prædi-
tus, perspicax, visorius; τό ὀρατικόν, ή,
pupillæ locus, sedes visus, Ph. ὀρατικῶν,
lumina. Ab eod.

***Ορατός**, ή, εν, visibilis, spectabilis, Gl. V.
Ab eod.

***ΟΡΑΩ**, ω, video, cerno; (2) an. mad-
verto, intelligo; ὄρε, vides, ποτὶ ὄρας,
Dor. ὄρε; imperf. ἴδων, videbam, p.
ἴδρακα, vidi, inf. ἴδρακίμαι, vidisse, pass.
ὄραμαι, videor, p. part. ἴδραμαι, vi-
sus; ἴδρατο, cernebatur, imperfect. ὄρα-
μαι etiam active video apud Hom. im-
perf. ὄρατο, videbat, sine augm. ***Ορα**
ῖς ἴδρα, Dem. ***Ορα** εἰς γλῶ, Xen. πρὸς
αλλος, id.

***Οράζω**, f. δω, instigo, incito, accendo,
promptum reddo; (2) mollio, subigo,
permisceo, contempere. ***Οράζει** πρὸς
τινὶ δάκρυον, Aristot. de sudatione. Πυ-
λιν, ἀποδύει, ἔρασαν, Arist. Av. 846. Ab
ὄραω.

***Οράναι**, irrito, ira accendo; ὀράναις, a.
1. opt. 2. f. incites. ***Αλ** ἢ γὰρ ὀράναι-
ναι καλὸν ζωοῦκα νῦν ἔχουσιν, prudentem,
Soph. Trach. 561. Χρῆ, ῥα γὰρ μὴ μὲλ-
λοντὶ ὀράναιναι ἱμοί, Eur. Alc. 1094. Ab
ὄραω.

***Οργανικός**, ή, εν, instrumentalis, organicus.
Ab ὄργανον.

***Οργανικός**, Adv. organice, organorum seu
instrumentorum more. Ab ὄργανικός.

***ΟΡΓΑΝΟΝ**, υ, τό, instrumentum, Ph.
ὄργανα, instrumenta, Gl. Vet. ὄργανον, fi-
stula, organum. Alicubi etiam pro ipso
opere.

***Οργανοποιτικός**, sc. τέχνη, instrumentorum
effector. Ab ὄργανοποιεῖν.

***Οργανοποιία**, ας, ή, instrumentorum fabri-
catio; (2) machinatio per instrumenta.
Ab ὄργανοποιός.

***Οργανοποιός**, ή, ό ή, organorum faber, qui
organa conficit. Ex ὄργανον, & ποιέω,
facio.

***Οργάνω**, α, futur. δω, instrumenta fa-
bricor; (2) struo, fabricor, Suic. Ab ὄρ-
γανον.

***ΟΡΓΑΪΩ**, αδω, ή, terra deo sacra, quam
colere nefas, ut luci & saltus, Gl. Vet.
ὄργα, saltus.

***Οργασμός**, ή, ό, præparatio, emollitio, sub-
actio; (2) irritatio, concitatio, irruendi
impetus, Suic. Ab ὄργα, vel ὄργαζω.

***ΟΡΓΑΩ**, ω, appeto impotenter; turgéo;
prurio; vigeo, Gl. Vet. subo. ***Οργάσαν**
ἰχθύων ψυχῶν πρὸς τὰ μαθήματα, Thuc.
***Οργάσιν** ἀφροδιαδύσαι, Aristot. Hist. An.
10, 2. ***Οργάσι** πρὸς τὴν ὀργάνην, ibid.
6, 18.

***Οργῶντες**, οι, qui orgia celebrant, sacerdotes,
sacerdotes, iisdem sacris initiati. Apud Athe-
nienfes, qui tributum certis diebus sacrificia
quædam offerebant. Ab ὄργια.

***Οργωτικός**, ut ὀργωτικὰ δειπνα, apud Athe-
næum, cœnæ orgia celebrantium.

***ΟΡΓΗ**, ή, εν, ira, iracundia; (2) in-
genium, quo quis præditus; mores, stu-
dium.

***ΟΡΓΙΑ**, αν, τό, orgia, proprie sacra Bac-
chi; (2) sacra aliorum Deorum; (3) my-
steria, sacra arcaniora.

***Οργίζω**, f. αω, sacra perago, orgia cele-
bro; (2) sacris initio; ὀργίζεσθαι di-
cuntur etiam ipsa sacra, cum peraguntur,

***Εκεί** ὃ βδελύσσεται θίμης ὀργίζω, Eur.
Bac. 416. Ab ὄργια.

***Οργασμός**, ή, ό, orgiorum peractio; orgia.
Ab ὀργίζω.

***Οργαστής**, ή, ό, qui orgia celebrat; (2) an-
tistes. Ab eod.

***Οργαστικός**, ή, εν, eos detens, qui orgia
peragunt. Ab ὀργαστής.

***Οργίζομαι**, irascor, infestus sum, succenseo,
ringor. f. ὀργιζόμεμαι, succensebo, a. 1.
ὀργιζέμε, iratus; ὀργιζέμεσθαι, irata; μη
ὀργιζέμε, ne irascaris. ***Οργίζεσθαι** τοῖς κο-
λακασίαι ὑπὲρ τοῦ γαλαννύμενον, Isocr.

***Οργίζω**, futur. ίσω, irrito, iram concito.
Τὸ γένεσθαι ὀργιστὴν, τὸ τοῦ γένεσθαι
ἰδὲ ὁμοίον ῥησιμῶ, Arist. Vef. 223. Ab
ὄργη.

***Οργίζομαι**, ad iram provocemur, 1. plur.
præf. conjunct. pass. Dor. pro ὀργίζομαι,
a verbo ὀργίζομαι.

***Οργίλος**, ή, εν, iracundus, infestus, sto-
machosus, Gl. V. Ab eod.

***Οργιότης**, ητος, ή, iracundia. Ab ὀρ-
γίω.

***Οργίλος**, Adv. iracunde. Ab eod.

***Οργιστής**, iratus, aor. 1. part. pass. verbi
ὀργίζομαι.

***Οργιστής**, iratus fueris, 2. sing. a. 1. con-
junct. verbi ejusd.

***Οργιστόν**, irascendum. Ab ὀργίζομαι.

***Οργιστικός**, ή, εν, irritabilis, proclivis ad
iram. Ab eod.

***Οργιστής**, vel ὀργιστής, sacerdotes sacrifici,
Hom. Hym. Apol. 389. Ab ὄργια.

***ΟΡΓΥΙΑ**, ή, εν, mensura sex pedum,
five inter ambas manus expansa contenta;
(2) ulna, Gl. Vet. (3) passus; (4) tres
passus, Hom. Il. 23, 327.

***Οργυαίος**, αία, αίν, ulnam unam seu tres
cubitos longus. Ab ὄργυια.

***Οργυίω**, α, ulnas extendo. Hinc ὄργυ-
ισθαι, p. part. ὄργυισθείς, extensis, Suid.
Ab eod.

***Ορδελον**, herba quædam ex olerum genere,
Schol. Nic.

***ΟΡΕΑΝΗΣ**, υ, ό, vir, teste Plut. Suic.

***Ορέδω**, Adverb. porrectis membris. Ab
ὀρέω.

***Ορέω**, ατω, τό, quod porrigitur seu
extenditur, porrectura; (2) passus, in-
terstitium pedum inter gradiendum. Ab
eod.

***Ορέωμαι**, porrigo, extendo, tendo; ὀρε-
γνός, part. extendens. Χείραι ὀρέγνυς, Il.
1, 351.

***Ορέωμαι**, f. ἔωμαι, adfecto, adepto, Ph.
cupio; ὀρεζόμενοι, adfectantes, adpetentes,
Ph. Ab ὀρέω.

***ΟΡΕΓΩ**, fut. ἔω, porrigo, extendo;
(2) porrigo, præbeo, tenfa manu præbeo;
ὀρέωμαι, porrigor, extendor; porrectis
manibus capto; ὀρέζατο, aor. 1. med.
ἴσχεσθαι, a. 1. pass. Φίλων ἐρέειτ' ὀλέναι,
Eur. Med. 902. Καί μοι χείρ' ὡς ἔνδ',
διεξάν ὀρέειν, ὡς φαίσατο φίλῳ α', Soph.
Oed. Col. 1230. Φόνιον αἰσώματα διὰ δόρυς
ὀρέωμαι, Eur. Hel. 359.

***Ορεῖαν**, montianarum, gen. pl. f. g. Dor. pro
ὀρεῖαν, ab ὀρεῖω, montanus.

***Ορεῖς**, αδω, ή, montana, montosa. Ab
ὀρέω.

***Ορεῖαυλος**, υ, ό ή, in montibus stabu-
lans, monticola; (2) in monte tibia ca-
nens, Suid. Ex ὀρέω, & αὐλῆ, stabulum,
vel αὐλός, tibia.

***Ορεῖαυσία**, ας, ή, montana vagatio, Suic.
Ex ὀρέω, & βαίνει, eo, scandi.

***Ορεῖαυσία**, αν, τό, festivitas quædam,
qua montes conscendebantur, Suic. Ex
iisdem.

***Ορεῖαυτίω**, α, montes scando. Ex iisd.

***Ορεῖαυτής**, υ, ό, montivagus, montes scan-
dens, seu pererrans. Ex iisd.

***Ορεῖαυτικός**, ή, εν, unde ὀρεῖαυτικὰ τρα-
χύτητα, montana asperitates, Suic. A
præc.

***Ορεῖαυτικός**, υ, ό, e monte sonans, Suid.
Ex ὀρέω, & βρέμα, tremo.

***Ορεῖανον**, υ, τό, & ὀρεῖανον, υ, ό, origa-
num, herba.

***Ορεῖανός**, ή, εν, montigena. Ex ὀρέω,
& γίνομαι, nascor.

***Ορεῖαυτίαι**, αια, ή, εν, in montibus
cum mulieribus versans. Ex ὀρέω, & γυ-
νή, mulier.

***Ορεῖαυτός**, υ, ό ή, qui montes per-
currit, montivagus. Ex ὀρέω, & τρίχω,
curro.

***Ορεῖαυτός**, ή, εν, mularis. Ab ὀρέω, mulus.

***Ορεῖαυτός**, pro ὀρεῖαυτός, υ, ό ή, in
monte constructus. Ex ὀρέω, & κτίω,
condo.

***Ορεῖαυτίαι**, αν, αί, poma montana, po-
ma agrestia, quæ in montibus crescunt.
Ex ὀρέω, & μήλον, malum.

***Ορεῖαυτός**, υ, ό ή, qui infano monti-
um amore tenetur, R. Ex ὀρέω, & μάρ-
ζω, infans.

***Ορεῖαυτός**, α, in montibus pascor seu dego.
Ab ὀρεῖω.

***Ορεῖαυτός**, υ, ό ή, qui in montibus pasci-
tur. Ex ὀρέω, & πάσκει, pascor.

***Ορεῖαυτός**, ή, εν, montanus, montosus; (2)
in montibus crescens, agrestis; (3) Subst.
avis quædam monticola. Ab ὀρέω.

***Ορεῖαυτός**, υ, ό ή, in montibus habitans,
monticola. Ex ὀρέω, & οἰκίω, habito.

***Ορεῖαυτός**, idem quod ὀρεῖαυτός.

***Ορεῖαυτός**, υ, ό ή, vel ὀρεῖαυτός, αία, αίν,
montanus, montosus; (2) qui in mon-
tibus crescit; (3) qui in montibus de-
git. Ab ὀρέω.

***Ορεῖαυτός**, ή, εν, montanis locis seu
montibus gaudens. Ex ὀρέω, & χαίρω,
gaudeo.

***Ορεῖαυτός**, υ, ό, ciconia montana, ge-
nus aquilæ. Ex ὀρεῖω, & αἰλαργός,
ciconia.

***Ορεῖαυτός**, ή, εν, in montibus er-
rans, montivagus, Suic. Ex ὀρέω, &
πλανῶ, erro.

***Ορεῖαυτός**, α, in montibus verfor. Ex ὀρέω,
& αἰλαργός, verfor.

***Ορεῖαυτός**, ας, ή, ulmus montana. Ex
ὀρέω, & αἰλαργός, ulmus.

***Ορεῖαυτός**, excipit, 3. sing. f. 2. ind. med.
verbi ὀρέω, excito.

***Ορεῖαυτός**, υ, ό, monticola, V. Lex. Ab
ὀρεῖω.

***Ορεῖαυτός**, ή, εν, qui in monte ali-
tur, Suic. Ex ὀρέω, & τρέω, alo.

***Ορεῖαυτός**, υ, ό, labor montanus, labor
qui in montibus exantlatur. Ab ὀρεῖ-
ω.

***Ορεῖαυτός**, υ, ό ή, qui ligna in monti-
bus exalt, & in urbes convehit, lignator.
Ex ὀρέω, & τέλλω, ferio, pulso.

***Ορεῖαυτός**, υ, ό, monticola, Hef. ὀρεῖαυτός,
ut ὀρεῖαυτός, feri. Ab ὀρεῖω.

***Ορεῖαυτός**, υ, ό, qui montes pererrat. Ex
ὀρέω, & περιάω, eo, venio.

***Ορεῖαυτός**, υ, ό ή, idem & ex iisd, Suic.

***Ορεῖαυτός**, υ, ό, orichalci, gen. sing. Ion. pro
ὀρεῖαυτός, ab ὀρεῖαυτός.

***Ορεῖαυτός**, υ, ό, aes montanum, orichal-
cum; (2) Adf. el. ὀ ή, confectus ex ori-
chalco. Ex ὀρεῖω, & χαλκός, aes.

***Ορεῖαυτός**, ή, εν, cui vis & facultas inest
appetendi; (2) appaens; (3) appeten-
tiam faciens. Ab ὀρεῖω.

***Ορεῖαυτός**, ή, εν, porrectus, qui in longum
porrigitur; (2) qui appetitur seu appeti
selet. Ab eod.

***Ορεῖαυτός**, porrigere, f. porrexiss, a. 1. inf.
act. verbi ὀρέω, porrigo.

***Ορεῖαυτός**, υ, ό, appetentia, appetitus, defi-
derium, appetentia cibi. Ab eod.

***Ορεῖαυτός**, υ, ό ή, qui curat & adornat
mulas. Ex ὀρέω, & κομῶ, curo.

***Ορεῖαυτός**, concitor; ut hinc sit imperf. ὀρεῖ-
ωτο, properabant, Il. 2, 398. Ab ὀρέω.

Ὀρθόπυγος, ὁ, ὅς ἐστι, clunus, Philox.
 Ὀρθόπυγος, ὁ, ὅς ἐστι, qui clunibus erectis
 est. Ex ὀρθός, & πυγῆ, clunes.
 Ὀρθόρρημασις, ἡ, ὅς ἐστι, recta verborum ratio.
 Ex ὀρθός, & ῥῆμα, verbum.
 Ὀρθόσσις, ἡ, ὅς ἐστι, rectus, erectus, arre-
 ctus; (2) rectus, porrectus in rectum ten-
 dens; (3) rectus, sincerus, equus.
 Ὀρθόσσις, ἡ, ὅς ἐστι, stando erecto corpore,
 more eorum, qui erecti stant. Ὀρθόσσις
 δὲ καὶ ὁ ῥόμος, Aret. Ex ὀρθός, & ἵστα-
 μαί, sto.
 Ὀρθόσσις, ἡ, ὅς ἐστι, ut ὀρθόσσις χιτὼν,
 tunica recta, tunica recincta seu laxa &
 fluens. Ex ὀρθός, & ἵσταμαί, sto.
 Ὀρθόσσις, ἡ, ὅς ἐστι, ut ὀρθόσσις χιτὼν, vid.
 prac.
 Ὀρθόσσις, ἡ, ὅς ἐστι, erectus stans, rectus;
 ὀρθόσσις, Aphrodisiensibus idem quod
 ὀρθός, Hef. Ex ὀρθός, & ἵσταμαί, sto.
 Ὀρθόσσις, ἡ, ὅς ἐστι, rectus status; corporis
 habitus, quo surrecti stamus nervis po-
 sterioribus contractis, V. Lex. Ex ὀρθός,
 & ἵσταμαί, statio.
 Ὀρθόσσις, ἡ, ὅς ἐστι, rectus sto & me erigo, Suic.
 Ab ὀρθόσσις.
 Ὀρθόσσις, ἡ, ὅς ἐστι, qui stat erectus, Ph. sta-
 tarius. Est vocabulum architectonicum.
 Ex ὀρθόσσις, arrectaria, arrectaria tigna,
 in V. Lex. ὀρθόσσις autem ἀρρετῆς, pa-
 nis quidam facer, Pollux. Ex ὀρθός, &
 ἵσταμαί, qui stat.
 Ὀρθόσσις, ἡ, ὅς ἐστι, rectitudo. Ab ὀρθός.
 Ὀρθόσσις, ἡ, ὅς ἐστι, rectas, non penfiles,
 habens mammas. Ex ὀρθός, & τιτῆς,
 mamma.
 Ὀρθόσσις, ἡ, ὅς ἐστι, recte seco, in rectum seco,
 recte divido, recte tracto. Ὀρθόσσις
 & λόγος ἀληθείας, 2 Tim. 2, 15. Ab
 ὀρθόσσις.
 Ὀρθόσσις, ἡ, ὅς ἐστι, sectio in rectum, recti-
 tudo, Suic. Ab eod.
 Ὀρθόσσις, ἡ, ὅς ἐστι, in rectum sectus.
 Ex ὀρθός, & τίμα, seco.
 Ὀρθόσσις, ἡ, ὅς ἐστι, in rectum secans.
 Ex iisd.
 Ὀρθόσσις, ἡ, ὅς ἐστι, rectum tonum seu accentum
 do; ὀρθόσσις dicuntur voces, cum in
 iis accentus rectus manet, nec inclinatur.
 Ab ὀρθόσσις.
 Ὀρθόσσις, ἡ, ὅς ἐστι, qui rectum tonum
 i. accentum habet. Ex ὀρθός, & τίμα,
 accentus.
 Ὀρθόσσις, ἡ, ὅς ἐστι, qui pilos surrectos habent.
 Ὀρθόσσις, ἡ, ὅς ἐστι, pilos subigo. Ph. ὀρθό-
 σσις, horripilatur. Ab ὀρθός, & θρίξ,
 pilus.
 Ὀρθόσσις, ἡ, ὅς ἐστι, adfectio illa, qua pili ar-
 recti sunt. Ab ὀρθόσσις.
 Ὀρθόσσις, ἡ, ὅς ἐστι, horripilo, Gl. V. Ex iisd.
 Ὀρθόσσις, ἡ, ὅς ἐστι, qui erecto est ani-
 mo, Hef. Ex ὀρθός, & ῥῆμα, mens.
 Ὀρθόσσις, ἡ, ὅς ἐστι, in rectitudinem ere-
 fco, in proceritatem excreasco. Ab ὀρθό-
 σσις.
 Ὀρθόσσις, ἡ, ὅς ἐστι, in rectum crescens,
 in altum adfurgens, erectus, procerus. Ex
 ὀρθός, & φύω, nascor.
 Ὀρθόσσις, ἡ, ὅς ἐστι, q. d. crescentia in re-
 ctum, ipsa actio crescendi in rectitudinem,
 rectitudo, proceritas. Ab ὀρθόσσις.
 Ὀρθόσσις, ἡ, ὅς ἐστι, qui juba aut coma stat
 erecta. Ex ὀρθός, & καίμα, juba.
 Ὀρθόσσις, ἡ, ὅς ἐστι, erigo, arrigo; & ὀρθό-
 σσις, ἡ, ὅς ἐστι, erigo; dirigo, bene rem
 gero, prospero successu uitor; ὀρθόσσις,
 erectus, aor. i. pass. partic. Ὀρθόσσις
 ἐκταίνωντες ἀθλίων νίκην, Eur. Hipp. 789.
 Τὸ γὰρ κακὸν τὸ δ' ἰκίει ὀρθόσσις μ' ἴσθι,
 Soph. Phil. 810. Τὸ γὰρ ὀρθόσσις γνώμας
 ἔδωκε, Eur. Hipp. 251. Ἀμφὶ τ' ἰχά-
 ρας λίσσεται ὀρθόσσις, Eur. El. 810. Ἡλικ
 Οἰδίπας ὀρθόσσις σέλιον, Soph. Antig. 173.
 Ab ὀρθός.
 Ὀρθόσσις, ἡ, ὅς ἐστι, matutinus aliquid ago,
 mane surgo, mane vigilo. Ab ὀρθός.

Ὀρθία, ἡ, ὅς ἐστι, matutinum tempus, Suid.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, matutinus, Suic. Ab
 eod.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, idem quod ὀρθός.
 Ph. luce vigilo, vigilo; ὀρθίσις, an-
 teluco as, Gl. Vet. Πῶς ὁ λαὸς ὀρθίσις
 παρὸς αὐτὸν ἐπὶ ἱερῶ, Luc. 21, 28. Ab
 eod.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, matutinus; τὸ ὀρθίσις,
 matutino tempore. Ab eod.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, qui matutinus cu-
 currit. Ex ὀρθίσις, & κύκλις, cuculus.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, matutinus. Ab ὀρθίσις.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, qui matutinus advenit.
 Ex ὀρθίσις, & εἰσπῆς, adventus.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, i. ind. act. Att. pro
 ὀρθίσις, a verbo ὀρθίσις, vigilo.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, qui matutino tempore vo-
 ciferatur, ante lucem vociferans. Ex ὀρθί-
 σις, & λέω, clamo.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, antelucano tempore qui-
 ritans, mane gemens. Ex ὀρθίσις, &
 γόμος, gemo.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, antelucano tempore
 live mane garriens; de hirundine. Ex
 ὀρθίσις, & λέω, argutus.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, tempus antelucanum
 seu matutinum, diluculum; ὀρθίσις, ante
 lucem, Ph.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, felicitate succedat, 3. sing. aor. i.
 conjunct. pass. verbi ὀρθίσις, erigo.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, recte, rite. Ab ὀρθός.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, qui exeat, a. i. part. act. Aor.
 pro ὀρθίσις, a verbo ὀρθίσις.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, erectio, directio, Suid. Ab
 ὀρθίσις.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, Diana, quae & ὀρθίσις, vid.
 seq.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, stator, Gl. V. ὀρθίσις,
 stator, Ph. Epitheton Jovis. Ab ὀρθί-
 σις.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, erectio, directio. Ab ὀρθί-
 σις.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, fines, Gl. Vet. Ab ὀρθίσις,
 terminus.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, terminalis lapis, Gl. V. A
 prac.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, Bacchus montanus, Rob.
 Ex ὀρθίσις, & βάκχος, Bacchus.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, e monte tonans. Ex
 ὀρθίσις, & θρίμα, tonos.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, origanum refero vel sapio. Ab
 ὀρθίσις.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, ut ὀρθίσις οἶνον, vi-
 num ex origano confectum. Ab ὀρθί-
 σις.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, vel ὀρθίσις, ὀρθίσις, origa-
 num. Al. & ὀρθίσις.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, desidero, appeto; (2)
 pugno, decerto. Ἡτοι ὀρθίσις ὀρθίσις νεο
 κλάσσω τελαμαῖον, Theoc. 24, 44. Ἐρχί-
 σιν ἡδ' ἰλάτης αὐτοχόρδον ἐμειγνάντο, He-
 siod. Aesp. 190. Ab ὀρθίσις.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, cursus per montes. Ab
 ὀρθίσις.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, qui montes percurrit,
 montivagus. Ex ὀρθίσις, & τρίμα, curro,
 unde p. m. δίδρομα.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, termino, finio, limbo, de-
 finio, Ph. (2) constituo, statuo, insti-
 tuo, cenfeo, cerno, decerno, Ph. ὀρθίσις
 statuo, cenfeo; ὀρθίσις, statutus,
 p. pass. p. r. ὀρθίσις ἡμέρα, statuta di-
 es, Gl. V. a. i. Ἐυρύπλιον δ' Ἀστὺς Τά-
 ναις διὰ μέγαν ὀρθίσις, Dion. Περ. 14.
 Εἰς τινὲς παλὰς ψῆφον ὀρθίσις φόνον, Eur.
 Hec. 261. Χειμῶν ὀρθίσις ὀρθίσις, id.
 Hef. 127. Ὀρθίσις γαίαν, ad terram ac-
 cedere, Aeschyl. Supplic. 554. Ἐξορῶν
 γαίαν, terram deferere. Ἀλλ' ὀρθίσις ὀρθίσις
 ὀρθίσις ὀρθίσις, Euripid. Heraclid. 16.
 Διορῶν, a loco, in locum movere. Ab
 ὀρθίσις.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, circulus caeli visum ter-
 minans. Ab ὀρθίσις.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, mularis. Ab ὀρθίσις, mulus.

Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, funitivus, definitivus. Ab
 ὀρθίσις.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, in montibus habitans, mon-
 ticola. Ex ὀρθίσις, & κλίμα, condo.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, 2. sing. a. i. opt. act.
 verbi ὀρθίσις, moveo.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, ut ὀρθίσις ἄρτος, pa-
 nis, ex oryza vel semine sesamo simili
 confectus, Hef. Athenæus.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, 3. dual. praef. indic.
 act. verbi ὀρθίσις.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, concito, commoveo, perturbo; (2)
 adhortando persuadeo, aor. i. ὀρθίσις, ὀρθίσις,
 commovisti; ὀρθίσις, concitor;
 ὀρθίσις, aor. i. pro ὀρθίσις, commotus
 est. Νεῖκος ὀρθίσις διπλὸν, Lyc. 1329.
 Ψυχὴ γὰρ ὀρθίσις ὀρθίσις, Epigr. Ab
 ὀρθίσις.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, terminus, limes; frequens est
 plur. Dim. ab ὀρθίσις.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, monticulus, Gl. V. Ab ὀρθίσις.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, terminalis; ὀρθίσις, Termini-
 nus, Ph. Et ὀρθίσις Ζεύς, Jupiter termina-
 lis. Ab eod.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, planities montana, Rob.
 Ex ὀρθίσις, & πεδίον, campus.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, montes pererrans,
 montivagus. Ex ὀρθίσις, & πλάγος, error,
 vagus.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, idem. Ex ὀρθίσις, &
 πλάγος, error.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, definitivus, a. i. inf. act. verbi ὀρθίσις,
 definitio.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, terminus, limes; (2)
 id, quod apud nos statuimus, deliberatio,
 propositum; ὀρθίσις, instituta, Ph. Ab
 ὀρθίσις.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, finitio, definitio; it. spon-
 sio, Gl. V. Ab eod.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, finitor, qui limites & confi-
 nia determinat; (2) constitutor juris &
 arbiter conditionum. Ab eod.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, finitivus; indicativus, Gl.
 V. Ab ὀρθίσις.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, in monte nutritus.
 Ex ὀρθίσις, & τρέφω, alio.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, in monte nutritus. Ex
 iisd.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, i. ind. act. Att. pro
 ὀρθίσις, a verbo eod.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, septum, sepes, sepimentum,
 sagena, Aesch. Sept. ad Theb. 352. Ab
 ὀρθίσις.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, qui jurejurando aliquem
 fallit, qui jusjurandum fallit. Ex ὀρθίσις,
 & ἀπατάω, fallo.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, foedera, Ph. Ab ὀρθίσις.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, jurejurando obstringo, ad-
 juro. Οὐκ ἂν ὀρθίσις ὀρθίσις, Dem. Ὀρθίσις
 ὀρθίσις ὀρθίσις, Marc. 5, 7. Ab ὀρθίσις.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, foedus jurejurando sancitum;
 (2) jusjurandum. Ab eod.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, qui jurejurando adhibetur,
 ut ὀρθίσις, (2) juratus, qui ju-
 rat. Ab eod.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, juramenti exactio, obstri-
 ctio per jusjurandum; (2) jusjurandum,
 Ab ὀρθίσις.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, jusjurandum, juramentum,
 sacramentum, foedus, religio, Ph.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, caveo ab aliquo jureju-
 rando; adjuro, Gl. V. Ab ὀρθίσις.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, vel ὀρθίσις, ὀρθίσις, piscis qui-
 dam cetaceus; ὀρθίσις etiam pisces qui-
 dam, qui in pelago pariunt, apud Aristot.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, jusjurandum, juratio,
 sacramentum. Ex ὀρθίσις, & ὀρθίσις.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, sacrificia, quibus foe-
 dera fiebant, Vulg. Lex. Ex iisd.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, jusjurandum, sacramen-
 tum, Ph. Ex iisd.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, juro pro faciendis
 foederibus. Πάσης ὀρθίσις ὀρθίσις ὀρθίσις
 ὀρθίσις, Eur. Supp. 1187. Ab ὀρθίσις.
 Ὀρθίσις, ἡ, ὅς ἐστι, ὀρθίσις.

**Ορκωτός*, *u*, *o*, jurejurando adstrictus, Vet. Lex. Ex *ορκος*, & *δυνμι*, juro.
 **Ορκωτικός*, *h*, *o*, ad jusjurandum pertinens, ut *ορκωτικά δειρήματα*, adverbialia jurandi. Ab *ορκωτός*.
 **Ορκωταί*, *oi*, legati, qui ad exigendum jusjurandum mittuntur. Ab *ορκος*.
 **Ορκωτός*, *h*, *o*, juratus, Gl. V. Ab *ορκος*.
 **Ορμαδίζω*, in modum catenae connecto. Ab *ορμαδός*.
 **ΟΡΜΑΘΟΣ*, *u*, *o*, ordo, series, catena, series catenata; (2) latibulum, lustrum, Hef.
 **Ορμαίνω*, impetu feror, ruo, prorumpo; (2) in animo verso, cogito, a. i. *ορμηνάμην*, cogitavit, agitavit. Πάλεμον θρασύν *ορμαίνοντες*, Il. 10, 28. πολλά φρεσίν, ib. 4. *Ορμηνει δ' ἀνὰ θυμὸν*, ib. 21, 137. Ab *ορμή*.
 **Ορμασάω*, adaptatum est, 3. sing. perf. ind. pass. per Metathes. pro *ορμύσαι*, a verbo *ορμύω*, *apic*.
 **Ορμάω*, *u*, fut. *ήσω*, impetu feror, irruo, prorumpo; (2) impetum capio; (3) in animum induco, facere gestio; (4) instituo, constituto; (5) in rem aliquam propensus sum; (6) cieo, concito, moveo; *ορμάμαι*, *αμαι*, propeto, paro aliquid facere; (7) prodeo, proficiscor, progredior, ingredior; *ορμάεις*, aor. 1. progressus. *Ορμνται ἐς φυλάξ*, Xenoph. *ὅτι τι*, id. κατὰ τόπον, Plato. *πρὸς τι*, Aesch. *πρὸς πόλεμον*, Dem. *Ὅτι τοὶ παρχάλοι ἀνταία γενόμενοι ὁρμάει* *πλάγῃ*, Soph. El. 197. Πάνθ' *οἱ* *μεγάλας πῆδ' ὁρμάει*, concitatur, Eur. Med. 183. Κάμοι κατ' ὄνων χαλάρων ὁρμάειν *δάκρυ*, Eur. Med. 906. *Εἰπὲρ πρὸς ἄλ- λη δαμάει ὁρμάει* *ξίνα*, id. Alc. 1028. Ab eod.
 **Ορμάτω*, cum impetu lati erant, 3. pl. plusq. ind. pass. Ion. pro *ορμύτω*, a verbo *ορμάω*, irruo.
 **Ορμαίνω*, *u*, *h*, tenuis funiculus cum virga, quo piscatores & feta equina contexto pisces venantur. Alias & *ορμαία*.
 **Ορμαίνω*, *u*, *h*, qui caulem jam emittit post florem amissum. Ab *ορμαίνω*.
 **Ορμαίνω*, asparagus silvestris, corruda, Gl. V. *ορμίνω*, cyma.
 **Ορμίνω*, qui citato impetu fertur, praef. part. pass. per Synop. pro *ορμίνω*, a verbo *ορμίνω*, excito.
 **Ορμίνω*, *u*, *o*, piscator, Hef. Ab *ορμίνω*.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, stationem habeo; (2) appello, sc. navem ad terram. *Τὸ πλοῖον ὁρμίνω ἐπ' αὐτὰς*, Dem. *Ὀρμίνω πρὸς γῆν*, Herodot. Ab *ορμίνω*.
 **ΟΡΜΗ*, *h*, *u*, impetuofus quidam motus aggressio; (2) conatus, studium, appetitus, appetitio, cupiditas, subita voluntas, instinctus.
 **Ορμίνω*, Adv. impete, Ph. Ab *ορμή*.
 **Ορμίνω*, cum impetu latus, a. i. part. pass. verbi *ορμίνω*, cum impetu feror.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, id, ad quod animus subito impetu fertur; (2) impetus ipse; (3) conatus. Ab *ορμή*.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, incitamentum, fuscitabulum; (2) receptaculum, fedes, arx belli, locus, unde milites ad bellum accincti exeunt, ut cum hoste pugnent. Ab *ορμή*.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, propensus ad rem aliquam cum impetu fuscipiendam; (2) incitandi vim habens. Ab eod.
 **Ορμίνω*, Adv. cum quodam animi impetu. *ἔχου πρὸς τὴν οὐρίαν ὁρμίνω*, Aristot. Hist. An. 6, 18. Ab *ορμίνω*.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, linea, feta, Ph. linum hami, Gl. V. *Τὴν ὁρμίνω καθήντος*, Plut. in Anton. cap. 29. *Ἀναδραμάσαι πρὸς τὴν ὁρμίνω ὑποτροχάσσει* *αὐτῆς*, Aristot. Hist. An. 9, 37. Alias & *ορμίνω*.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, feta, novum in stationem subduco, navem ad portum appello; (2) navem stabiliō & fulcio. *Ὁ χιλιόναυος στα-*

τὸν ὁρμίνω ἐς γῆν Ἀσίαν, χαῖρ', Eur. Or. 337. *Τύχη δὲ πρὸς ταυτὸν ὁρμίνω* *αὐτῶν*, delatus, Soph. Phil. 548. Ab *ορμή*.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, piscator. Ex *ορμή* pro *ορμίνω*, & *βάλλω*, jacio.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, Horminum, Plin. 1. 18. c. 7. *h*. 10. herba porro similis, Diosc. Hefychio genus leguminis, Theophrasto frugum genus, Angl. Clary.
 **Ορμίνω* *λίθος*, gemma hominino similis. A praec.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, ipsa actio appellendi navem ad terram; (2) quies in statione navium. Ab *ορμίνω*.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, monile, Dim. ab *ορμός*.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, rudens, aut catena, per quam pondera suspenduntur, Suic. Ab *ορμίνω*.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, portuum dator, in portum ducens, Suic. Ex *ορμή*, & *δοτήρ*, dator.
 **ΟΡΜΟΣ*, *u*, *h*, monile, colli ornamentum; (2) statio navalis, Hom. Il. 1, 435.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, aves, aviculæ. Vox *Do-* *rice* Dat. *ορμίνω* *αὐτῶν* apud Aristoph. Ab *ορμή*.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, ab avibus devoratus, Suic. Ex *ορμή*, & *βιβρώσκω*, voro.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, Hinc *h* *ορμίνω* *αὐτῶν*, *h*, *h*, sc. *τίχῃ*, ars aucupandi, sive aucupatoria. Ex *ορμή*, & *θνήσκω*, venor, aucupor.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, avis, volucris. Ab *ορμή*.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, locus ubi aves venduntur. A seq.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, aviarius, Gl. V. qui aves vendit. Ab *ορμή*, & *πώλω*.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, auguror, auspicor. Gl. V. Ex *ορμή*, & *σκοπέω*, speculo.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, augurium, Gl. V.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, aruspex, augur, auguralis, auspicalis, Ph.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, altitarius, Gl. V. qui aves alit. Ex *ορμή*, & *τρέφα*.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, auceps, vel qui aves vendit. Ab *ορμή*.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, avicula, Dim. ab *ορμή*.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, augurium, auspicium, divinatio per aves. Ab *ορμή*.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, ad aves pertinens; (2) gallinaceus; ut *ορμίνω* *αὐτῶν*, caro avium. Ab *ορμή*.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, idem & ab eod.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, qui capit aves, auceps. Ab *ορμή*.
 **Ορμίνω*, fut. *ήσω*, aucupor, aves capio; *ορμίνω* *αὐτῶν*, auguror, auspicor, Suic. Ab *ορμή*.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, ad aves pertinens. Hinc *ορμίνω* *αὐτῶν*, *u*, *h*, scil. *βιβλία*, libri de avibus, Ab eod.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, ut *ορμίνω* *αὐτῶν*, tempestas aves perimens, apud Aristoph. *ορμίνω* *αὐτῶν* dicuntur venti quidam boreales, Aristot. Ab eod.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, avibus conveniens, Suic. Ab eod.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, avicula; (2) pullus gallinaceus. Dim. Ab eod.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, ad aves pertinens, Suic. Ab eod.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, locus ad alendas aves factus, Rob. Suic. Ex *ορμή*, & *βόσκη*, pascō.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, ornithogalum, herbae nomen. Ex *ορμή*, & *γάλα*, lac. Angl. Star of Bethlehem.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, avium generatio s. origo. Ab *ορμή*.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, ex ave natus. Ex *ορμή*, & *γαίνομαι*, nascor.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, auceps, Aristot. Hist. An. 9, 1. Ex *ορμή*, & *θνήσκω*, captura.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, aves capio, aucupor, Ex *ορμή*, & *θνήσκω*, venor.

**Ορμίνω*, *u*, *h*, ad aucupium pertinens. Hinc *ορμίνω* *αὐτῶν*, *u*, *h*, scil. *τίχῃ*, ars aucupii. Ex *ορμή*, & *θνήσκω*, venor.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, qui aves cauponatur, qui aves vendit. Ex *ορμή*, & *πώλω*, infitor.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, locus alendis avibus, i. e. aviarium. A seq.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, avium curator, Gl. V. *ορμίνω* *αὐτῶν*, aviarius. Ex *ορμή*, & *πώλω*, curo.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, augur, avium peritus, qui per aves significata intelligit. Ex *ορμή*, & *πώλω*, pro *πώλω*, intelligo.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, collector, Ph. f. qui colligit & conjicit futura ex avium actionibus, augur. Ex *ορμή*, & *πώλω*, judex.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, auceps. Ex *ορμή*, & *πώλω*, lego, i. e. colligo.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, avibus infidians, auceps, Suic. Ex *ορμή*, & *πώλω*, infidians.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, infano avium more captus sum. Num *δ' ἀπετρέφαντες* *οὐ* *ορμίνω* *αὐτῶν*, Arist. Av. 1289. Ab *ορμή*.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, qui aves infane amat, qui avium alendarum infano amore tenetur. Ex *ορμή*, & *πώλω*, infansio.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, infanum studium alendarum avium. Ex *ορμή*, & *πώλω*, infansia.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, avium faciem seu formam habens, Suic. Ex *ορμή*, & *πώλω*, forma.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, locus alendis avibus, aviarium, Suid. Ex *ορμή*, & *πώλω*, pascō, alo.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, avis, pullus, picipio. Ex *ορμή*, & *πώλω*, puer.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, laqueus, qui avibus capiendis tenditur, tendicula. Ex *ορμή*, & *πώλω*, pascō.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, qui aves vendit. Ex *ορμή*, & *πώλω*, vendo.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, auguror. Ab *ορμή*.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, aruspex, augur. Ex *ορμή*, & *σκοπέω*, speculo.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, locus ad alendas aves; aviarium, Ph. (2) gallinarium. Ab *ορμή*.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, avium nutritio. Ab eodem.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, aves alens. Ex *ορμή*, & *πώλω*, alo.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, qui aves devorat; Aristot. Hist. An. 9, 6. Ex *ορμή*, & *πώλω*, edax.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, ab ave ortus. Ex *ορμή*, & *πώλω*, nascor.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, in avem muto; *ορμίνω* *αὐτῶν*, in aves mutatus esse, a. i. inf. pass. Ab *ορμή*.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, ad avium naturam accedens; (2) avium speciem gerens. Ab eodem.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, aviarium; (2) gallinarium, Gl. V. Ab eod.
 **Ορμίνω*, *u*, *h*, vel *h*, Dor. pro *ορμή*, avis.
 **ΟΡΝΙΣ*, *u*, *h*, vel *h*, avis, ales; (2) gallina & gallus; (3) augurium; acc. *ορνίς*, & *ορνίς*, nom. pl. *ορνίς*, & *ορνίς*.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, ab ave ortus. Ex *ορμή*, & *πώλω*, nascor.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, in avem muto; *ορνίς* *αὐτῶν*, in aves mutatus esse, a. i. inf. pass. Ab *ορμή*.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, ad avium naturam accedens; (2) avium speciem gerens. Ab eodem.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, aviarium; (2) gallinarium, Gl. V. Ab eod.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, vel *h*, Dor. pro *ορμή*, avis.
 **ΟΡΝΙΣ*, *u*, *h*, vel *h*, avis, ales; (2) gallina & gallus; (3) augurium; acc. *ορνίς*, & *ορνίς*, nom. pl. *ορνίς*, & *ορνίς*.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, ab ave ortus. Ex *ορμή*, & *πώλω*, nascor.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, in avem muto; *ορνίς* *αὐτῶν*, in aves mutatus esse, a. i. inf. pass. Ab *ορμή*.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, ad avium naturam accedens; (2) avium speciem gerens. Ab eodem.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, aviarium; (2) gallinarium, Gl. V. Ab eod.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, vel *h*, Dor. pro *ορμή*, avis.
 **ΟΡΝΙΣ*, *u*, *h*, vel *h*, avis, ales; (2) gallina & gallus; (3) augurium; acc. *ορνίς*, & *ορνίς*, nom. pl. *ορνίς*, & *ορνίς*.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, ab ave ortus. Ex *ορμή*, & *πώλω*, nascor.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, in avem muto; *ορνίς* *αὐτῶν*, in aves mutatus esse, a. i. inf. pass. Ab *ορμή*.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, ad avium naturam accedens; (2) avium speciem gerens. Ab eodem.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, aviarium; (2) gallinarium, Gl. V. Ab eod.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, vel *h*, Dor. pro *ορμή*, avis.
 **ΟΡΝΙΣ*, *u*, *h*, vel *h*, avis, ales; (2) gallina & gallus; (3) augurium; acc. *ορνίς*, & *ορνίς*, nom. pl. *ορνίς*, & *ορνίς*.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, ab ave ortus. Ex *ορμή*, & *πώλω*, nascor.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, in avem muto; *ορνίς* *αὐτῶν*, in aves mutatus esse, a. i. inf. pass. Ab *ορμή*.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, ad avium naturam accedens; (2) avium speciem gerens. Ab eodem.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, aviarium; (2) gallinarium, Gl. V. Ab eod.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, vel *h*, Dor. pro *ορμή*, avis.
 **ΟΡΝΙΣ*, *u*, *h*, vel *h*, avis, ales; (2) gallina & gallus; (3) augurium; acc. *ορνίς*, & *ορνίς*, nom. pl. *ορνίς*, & *ορνίς*.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, ab ave ortus. Ex *ορμή*, & *πώλω*, nascor.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, in avem muto; *ορνίς* *αὐτῶν*, in aves mutatus esse, a. i. inf. pass. Ab *ορμή*.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, ad avium naturam accedens; (2) avium speciem gerens. Ab eodem.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, aviarium; (2) gallinarium, Gl. V. Ab eod.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, vel *h*, Dor. pro *ορμή*, avis.
 **ΟΡΝΙΣ*, *u*, *h*, vel *h*, avis, ales; (2) gallina & gallus; (3) augurium; acc. *ορνίς*, & *ορνίς*, nom. pl. *ορνίς*, & *ορνίς*.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, ab ave ortus. Ex *ορμή*, & *πώλω*, nascor.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, in avem muto; *ορνίς* *αὐτῶν*, in aves mutatus esse, a. i. inf. pass. Ab *ορμή*.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, ad avium naturam accedens; (2) avium speciem gerens. Ab eodem.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, aviarium; (2) gallinarium, Gl. V. Ab eod.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, vel *h*, Dor. pro *ορμή*, avis.
 **ΟΡΝΙΣ*, *u*, *h*, vel *h*, avis, ales; (2) gallina & gallus; (3) augurium; acc. *ορνίς*, & *ορνίς*, nom. pl. *ορνίς*, & *ορνίς*.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, ab ave ortus. Ex *ορμή*, & *πώλω*, nascor.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, in avem muto; *ορνίς* *αὐτῶν*, in aves mutatus esse, a. i. inf. pass. Ab *ορμή*.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, ad avium naturam accedens; (2) avium speciem gerens. Ab eodem.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, aviarium; (2) gallinarium, Gl. V. Ab eod.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, vel *h*, Dor. pro *ορμή*, avis.
 **ΟΡΝΙΣ*, *u*, *h*, vel *h*, avis, ales; (2) gallina & gallus; (3) augurium; acc. *ορνίς*, & *ορνίς*, nom. pl. *ορνίς*, & *ορνίς*.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, ab ave ortus. Ex *ορμή*, & *πώλω*, nascor.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, in avem muto; *ορνίς* *αὐτῶν*, in aves mutatus esse, a. i. inf. pass. Ab *ορμή*.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, ad avium naturam accedens; (2) avium speciem gerens. Ab eodem.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, aviarium; (2) gallinarium, Gl. V. Ab eod.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, vel *h*, Dor. pro *ορμή*, avis.
 **ΟΡΝΙΣ*, *u*, *h*, vel *h*, avis, ales; (2) gallina & gallus; (3) augurium; acc. *ορνίς*, & *ορνίς*, nom. pl. *ορνίς*, & *ορνίς*.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, ab ave ortus. Ex *ορμή*, & *πώλω*, nascor.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, in avem muto; *ορνίς* *αὐτῶν*, in aves mutatus esse, a. i. inf. pass. Ab *ορμή*.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, ad avium naturam accedens; (2) avium speciem gerens. Ab eodem.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, aviarium; (2) gallinarium, Gl. V. Ab eod.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, vel *h*, Dor. pro *ορμή*, avis.
 **ΟΡΝΙΣ*, *u*, *h*, vel *h*, avis, ales; (2) gallina & gallus; (3) augurium; acc. *ορνίς*, & *ορνίς*, nom. pl. *ορνίς*, & *ορνίς*.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, ab ave ortus. Ex *ορμή*, & *πώλω*, nascor.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, in avem muto; *ορνίς* *αὐτῶν*, in aves mutatus esse, a. i. inf. pass. Ab *ορμή*.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, ad avium naturam accedens; (2) avium speciem gerens. Ab eodem.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, aviarium; (2) gallinarium, Gl. V. Ab eod.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, vel *h*, Dor. pro *ορμή*, avis.
 **ΟΡΝΙΣ*, *u*, *h*, vel *h*, avis, ales; (2) gallina & gallus; (3) augurium; acc. *ορνίς*, & *ορνίς*, nom. pl. *ορνίς*, & *ορνίς*.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, ab ave ortus. Ex *ορμή*, & *πώλω*, nascor.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, in avem muto; *ορνίς* *αὐτῶν*, in aves mutatus esse, a. i. inf. pass. Ab *ορμή*.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, ad avium naturam accedens; (2) avium speciem gerens. Ab eodem.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, aviarium; (2) gallinarium, Gl. V. Ab eod.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, vel *h*, Dor. pro *ορμή*, avis.
 **ΟΡΝΙΣ*, *u*, *h*, vel *h*, avis, ales; (2) gallina & gallus; (3) augurium; acc. *ορνίς*, & *ορνίς*, nom. pl. *ορνίς*, & *ορνίς*.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, ab ave ortus. Ex *ορμή*, & *πώλω*, nascor.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, in avem muto; *ορνίς* *αὐτῶν*, in aves mutatus esse, a. i. inf. pass. Ab *ορμή*.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, ad avium naturam accedens; (2) avium speciem gerens. Ab eodem.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, aviarium; (2) gallinarium, Gl. V. Ab eod.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, vel *h*, Dor. pro *ορμή*, avis.
 **ΟΡΝΙΣ*, *u*, *h*, vel *h*, avis, ales; (2) gallina & gallus; (3) augurium; acc. *ορνίς*, & *ορνίς*, nom. pl. *ορνίς*, & *ορνίς*.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, ab ave ortus. Ex *ορμή*, & *πώλω*, nascor.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, in avem muto; *ορνίς* *αὐτῶν*, in aves mutatus esse, a. i. inf. pass. Ab *ορμή*.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, ad avium naturam accedens; (2) avium speciem gerens. Ab eodem.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, aviarium; (2) gallinarium, Gl. V. Ab eod.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, vel *h*, Dor. pro *ορμή*, avis.
 **ΟΡΝΙΣ*, *u*, *h*, vel *h*, avis, ales; (2) gallina & gallus; (3) augurium; acc. *ορνίς*, & *ορνίς*, nom. pl. *ορνίς*, & *ορνίς*.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, ab ave ortus. Ex *ορμή*, & *πώλω*, nascor.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, in avem muto; *ορνίς* *αὐτῶν*, in aves mutatus esse, a. i. inf. pass. Ab *ορμή*.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, ad avium naturam accedens; (2) avium speciem gerens. Ab eodem.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, aviarium; (2) gallinarium, Gl. V. Ab eod.
 **Ορνίς*, *u*, *h*, vel *h*, Dor. pro *ορμή*, avis.

Ὀυλόμῃ Θ , η , $\sigma\gamma$, perniciosus, exitialis. Ab $\delta\lambda\acute{o}\mu\eta\sigma$, a. 2. verbi $\delta\lambda\lambda\upsilon\mu\iota$, pro $\delta\lambda\omega$.
ὈΥΛΑΘΝ, η ; $\tau\acute{\alpha}$, gingiva, caro, quæ dentes continet. pl. $\epsilon\lambda\alpha$. *Οὐλασιν* $\epsilon\zeta\eta\mu\iota\lambda\epsilon\alpha\varsigma$ $\gamma\alpha\lambda\alpha$, *Æschyl.* *Chæph.* 881.
Ὀυλος, $\alpha\kappa\upsilon\tau\epsilon$, ab $\epsilon\lambda\omega\varsigma$, *Hom.* *Il.* 17, 756.
Ὀυλοός, η , $\delta\kappa\eta$, η , perniciosus, exitiosus, exitialis, noxius. Ab $\delta\lambda\lambda\upsilon\mu\iota$, *perdo*.
Ὀυλος, η , $\sigma\gamma$, integer, sanus, effectus; (2) tener, mollis; (3) crispus, contortos crines habens. *Ion.* pro $\epsilon\lambda\omega\varsigma$. *Χλαινάν τ' ἀνιμοσκαπίαν ἔλαν τε ταπίνταν*, *Hom.* *Il.* 16, 22;.
Ὀυλαθ, exitialis; est ab $\delta\lambda\lambda\upsilon\mu\iota$, *perdo*.
ὈΥΛΑΘΣ, η , δ , merges, manipulorum collectorum fascis; (2) hymnus in Cererem.
Ὀυλότης, $\eta\tau\epsilon\varsigma$, η , salubritas; (2) mollities, teneritudo; (3) coma crispa, crispitudo. Ab $\epsilon\lambda\omega$.
Ὀυλοτριχία, α , crispior, crispam comam habeo, *Suic.* Ex $\epsilon\lambda\omega$, & $\theta\rho\iota\chi\epsilon$, *capillus*.
Ὀυλοτριχάτις, η , qui crispioribus est capillis; *Comp.* ab $\mu\acute{o}\lambda\omicron\tau\rho\iota\chi\omega$, quod idem est ac $\epsilon\lambda\acute{\iota}\theta\rho\iota\chi\epsilon$.
Ὀυλοφόνος, η , $\tau\acute{o}$, *chamæleon* niger, herba viscum profundens. Ex $\epsilon\lambda\omega$ pro $\delta\lambda\omega$, & $\phi\theta\acute{\iota}\nu\omega$, *cadet*.
Ὀυλοφύς, $\iota\omega\varsigma$, $\delta\kappa\eta$, η . Hinc $\epsilon\lambda\epsilon\phi\acute{\iota}\varsigma$, *massa mollis*, *Suic.* Ex $\epsilon\lambda\omega$, & $\phi\upsilon\lambda\eta$, *natura*.
Ὀυλοφυλλία, η , $\delta\kappa\eta$, η , crispa folia habens. Ex $\epsilon\lambda\omega$, & $\phi\upsilon\lambda\lambda\omicron\nu$, *folium*.
Ὀυλόχυστα, $\alpha\nu$, $\tau\acute{\alpha}$, priinitia ante sacrificium, molæ, quæ victimis adfundebantur. *Gl. V.* *hordeacea*; *Hom.* *Il.* 1, 449. Ex $\epsilon\lambda\alpha\iota$, & $\chi\upsilon\sigma$, *fundo*.
Ὀυλόχυς, $\omega\varsigma$, $\alpha\iota$, idem; (2) canistra, ex quibus molæ olim adfundebantur. Ex *ilid.*
Ὀυλώω, ad cicatricem perduco; $\epsilon\lambda\epsilon\delta\epsilon\iota$, ad cicatricem perducere, *Aristot.* Ab $\epsilon\lambda\omega$.
Ὀυλομπεν, *Olympum*, acc. sing. *Ion.* pro $\circ\lambda\upsilon\mu\pi\omicron\nu$, ab $\circ\lambda\upsilon\mu\pi\omega$, *Olympus*.
Ὀυλομπίνδης, in *Olympum*. A seq.
Ὀυλομπ, η , ϵ , *poët.* pro $\circ\lambda\upsilon\mu\pi\omega$, *Olympus*.
Ὀυλα, bene valeo, sanus sum; occurrit hinc tantum $\epsilon\lambda\iota$, imperat. bene tibi sit, sis felix. *Ὀυλι τε κῆ μίττα χαίρει*, *Odyss.* 24, 401.
Ὀυλάω, $\delta\omega$, η , *Ceres*. Ab $\epsilon\lambda\omega$, *merges*.
Ὀὐ μὰ Δία, non per Jovem!
Ὀὐ μὲν, *Adv.* non certe, non profecto; (2) non quidem; (3) verumtamen non. Ex ϵ $\mu\epsilon\tilde{\nu}$, & $\delta\epsilon$.
Ὀὐ μὲντοις, *Adv.* nequaquam. Ex ϵ , $\mu\epsilon\tilde{\nu}$, & $\tau\omicron\iota\varsigma$.
Ὀὐ μὲντοις, *Adv.* non tamen, verumtamen non. Ex ϵ , $\mu\epsilon\tilde{\nu}$, & $\tau\omicron\iota\varsigma$. Hinc & $\epsilon\mu\epsilon\tilde{\nu}\tau\omicron\iota\gamma\epsilon$, idem. Ex ϵ , $\mu\epsilon\tilde{\nu}$, $\tau\omicron\iota\varsigma$, & $\gamma\epsilon$; & $\epsilon\mu\epsilon\tilde{\nu}\tau\omicron\iota\varsigma$ *ἀλλῶ*, vel *ἀλλᾶτι*, verumtamen. *Ὀὐ μὲν ἄλλ᾽ κῆ*, attamen etiam.
Ὀὐμός, *Æol.* pro δ $\epsilon\mu\acute{o}\varsigma$, *meus*.
Ὀ Τ' Ν, *Conjunct.* ergo, igitur, ideo, itaque. Variis particulis subjunctum vacat.
Ὀὐνικ pro $\epsilon\iota\eta\kappa\alpha$, & hoc pro $\epsilon\iota\eta\kappa\alpha$, *cujus gratia*.
Ὀὐνικεν pro $\epsilon\iota\eta\kappa\epsilon\nu$, *propterea, cuius gratia*.
Ὀὐνιδε, *vituperatis*, 2. plur. præf. ind. med. *Ion.* pro $\epsilon\iota\eta\delta\epsilon$, a verbo $\epsilon\iota\eta\mu\alpha\iota$, *vituperare*; *Hom.* *Il.* 24, 241.
Ὀὐνομ, & hoc *Ion.* pro $\epsilon\iota\eta\mu\alpha$, *nomen*.
Ὀὐνομόζω, *Ion.* pro $\epsilon\iota\eta\mu\acute{o}\zeta\omega$, *nomino, appello, recenseo*.
Ὀὐνομαίνω, *nominare*, præf. inf. aët. *Ion.* pro $\epsilon\iota\eta\mu\alpha\iota\epsilon\nu$, a verbo $\epsilon\iota\eta\mu\alpha\iota\epsilon\nu$, *nomino*.
Ὀὐνομασίς, η , $\delta\epsilon$, clarum nomen habens, celebris, nobilis. A præc.
Ὀὐξ, *Dor.* pro δ $\epsilon\zeta$.
Ὀ Τ' Ο Ν, η , $\tau\acute{\epsilon}$, *forbum, genus fructus*. pl. $\delta\alpha$, *serba*, *Ph.*
Ὀὐπρ, *Adv.* ubi. Ex ϵ , & $\pi\rho$.
Ὀὐπρις, η , *Upis, Dianæ epith.* *Callim. Hymn.* in *Dian.* 204.
Ὀὐπριπ, η , q. d. *contritus, conteri dignus, perditus*; pro δ $\epsilon\pi\acute{\iota}\tau\rho\iota\pi\omega$.

ὀπίσθι, *Adv.* nusquam, nullibi. Ex ὀ, & ὀπίθι.
 Οὐποτα, numquam, *Dor.* pro ὕποτι.
 Οὐποτε, *Adv.* haud unquam, nunquam. Ex ὀ, & ὀπίθι.
 Οὐπω, *Adv.* nondum, necdum. Ex ὀ, & πα. Hinc ὕποποτι, numquam.
 Οὐπως, *Adv.* nequaquam, nullo modo. Ex ὀ, & παθ.
 Ο Τ'ΡΑ, ἄρ, ὤ, cauda; in exercitu extremum agmen; navi etiam tribuitur pro πρύμνα, puppis.
 Οὐρα, τὰ, limites, termini, pro ἔροι, *Hom.* II. 23, 431. Ab ὕρ, terminus.
 Οὐρανῶν, ὦ, f. ὕων, extremum agmen duco. Ab ὕρανός.
 Οὐρανία, ας, ὤ, extremum agmen. Ab eodem.
 Οὐρανός, ὤ, ὀ, extremi agminis ductor, five dux. Ex ὕρ, & ἄρ, ducō.
 Οὐρανί, αἶα, αἶον, ad caudam pertinens, extremus. Hinc τὸ ὕρανιον, α, extrema pars odii sacri; cauda; extrema pars multitudinis alicujus. Ab ὕρ.
 Οὐρανῶν, υς, ὤ, meatus urinarius, per quem urina e renibus in vesicam defluit; (1) matula, vas urinarium. Ab ὕρον.
 Οὐρανία, ας, ὤ, Urania, una e Musis; (2) Venus quædam; (3) ludus quidam pilæ. Ab ὕρανός.
 Οὐρανίζειν, ludere τῶν ὕρανίαν, *Hef.* Ab ὕρανία.
 Οὐρανίδης, α, ὀ, cœlestis, cœlicola; cui cœlestis est origo. Ab ὕρανός.
 Οὐρανίζομαι, cœlum peto; unde ὕρανίζετο apud *Hef.* ad cœlum pertingebat. Ab ὕρανός.
 Οὐρανί, ἰα, ἰον, vel ὕρανί, α, ὀ ἢ ὤ, cœlestis; (2) sublimis; (3) admirandus, divinus, magnus. Hinc δῖοι ὕρανιοι, ὦν, dii cœlestes, cœlites. *Gl. V.* superi; & τὰ ὕρανία, ὦν, imbres; ὕρανιον ὄσον, immane quantum. Ab eod.
 Οὐρανίσκος, α, ὀ, tentorium rotundum, orbiculare, lacunar tabernaculi orbiculare; (2) palatum; (3) fidus cœleste, quod alias *Corona australis* appellatur. Ab eodem.
 Οὐρανίαν, ὦν, ὀ, cœlestis. *Gl. V.* cœlicola. Οὐρανίαντες, cœlites, cœlicolæ, dii. Ab eod.
 Οὐρανόβημον, ὦν, ὀ, qui cœlum scandit, vel qui per cœlum graditur. Ex ὕρανός, & βῆμα, co, gradior, scando.
 Οὐρανόκατιν, ὦν, in cœlum penetro; per cœlum gradior; cœlum scando, *Suic.* Ex ἰisdem.
 Οὐρανολόμων, ὦν, ὀ ἢ ὤ, cœli seu rerum cœlestium peritus. Ex ὕρανός, & γινώσκω, cognitor.
 Οὐρανόδεικ, α, ὀ ἢ ὤ, qui a cœlo ostenditur, a cœlo ostentus. Ex ὕρανός, & δείκνυμι, ostendo.
 Οὐρανόδρομῶν, ὦν, cursu in cœlum tendo, *Suic.* Ab ὕρανόδρομος.
 Οὐρανόδρομος, α, ὀ ἢ ὤ, cursu in cœlum tendens. Ex ὕρανός, & τρέχω, curro; unde p. m. διδρομα.
 Οὐρανόεις, ὦν, cœlestis. Ab ὕρανός.
 Οὐρανέθιν, *Adv.* cœlitus, e cœlo. Ab eodem.
 Οὐρανέθι, πρὸ, *Adv.* ante cœlum, i. e. in aère. Ab eod.
 Οὐρανόκατοις, α, ὀ ἢ ὤ, cœlicola, *Gl. V.* Ex ὕρανός, κατ, & οἶκος, domus.
 Οὐρανολίχης, υ, ὀ, de cœlo & rebus cœlestibus garris. Ex ὕρανός, & λίχη, confabulatio.
 Οὐρανόμικτος, ὦν, ὀ ἢ ὤ, cœlum sua proceritate tensens, ad cœlum se extendens; altissimus, amplissimus; neutr. ὕρανόμικτος. Ex ὕρανός, & μικτός, proceritas.
 Οὐρανόνικ, α, ὀ ἢ ὤ, omnes in cœlo vincens, *Suic.* Ex ὕρανός, & νίκη, victoria.
 Οὐρανοπτις, ἰ, ὀ ἢ ὤ, e cœlo delapsus. Ex ὕρανός, & πτίνω, cado.
 Οὐρανόπληγος, υ, ὀ ἢ ὤ, cœlum pererrans;

(2) qui sub cœlo vastatur. Ex ὕρανός, & ἀλαχῶδες, *errabundus*.
 Οὐρανίπολις, *polis*, ἡ, civitas cœlestis. Ex ὕρανός, & πόλις, *civitas*.
 Οὐρανιολίτης, *us*, ὁ, cœli civis, *Suic.* Ex ὕρανός, & πολίτης, *civis*.
 Οὐρανόπληξ, *us*, ὁ, cœli spectator, *Suic.* Ex ὕρανός, & ὀπλίζομαι, *specto*.
 Οὐρανόφορος, *us*, ὁ καὶ ἡ, cuius tectum in cœli formam orbiculare est. Ex ὕρανός, & ὀροφός, *tectum*.
 ΟΥΤΡΑΝΟΣ, *us*, ὁ, cœlum, aër usque ad nubes; (2) palatum. *Eis τὸν τῷ σώματος ὕρανόν, Aristot. Hist. An. 1, 11.* Peris *υρανὸν*, tabernacula regia ab orbiculare rotunditate, *Hes.*
 Οὐρανόσι, *Adv.* in cœlum.
 Οὐρανσκοπέω, *us*, ὁ καὶ ἡ, qui cœlum contemplatur; (2) piscis quidam. Ex ὕρανός, & σκοπός, *speculator*.
 Οὐρανύχης, *us*, ὁ καὶ ἡ, cœlum tenens, cœlum inhabitans. Ex ὕρανός, & ἔχω, *habeo*.
 Οὐρανιφάντης, *or*, ὁ καὶ ἡ, ad cœlum usque resplendens, cuius splendor in cœlo refulget. Ex ὕρανός, & φαίνομαι, *appareo*.
 Οὐρανφοιτῆς, *as*, per cœlum gradior, in cœlo verior. Ex ὕρανός, & φοιτῶ, *eo, ito*.
 Οὐρανοφέτης, *us*, ὁ, qui per cœlum graditur. Ex *istd.*
 Οὐρανοφέρης, *us*, ὁ καὶ ἡ, cœlum ferens seu deducens, *Gl. V. cœlifer.* Ex ὕρανός, & φέρω, *fero*.
 Οὐρανόγερων, *us*, ὁ καὶ ἡ, cœlestia sapiens; (2) pius, religiosus. Ex ὕρανός, & γέρων, *mens*.
 Οὐρανογόνος, *us*, ὁ καὶ ἡ, cœlo satus, e cœlo natus, cui cœlestis origo est. Ex ὕρανός, & γόνος, *planto*.
 Οὐρανογενής, *us*, ὁ καὶ ἡ, cœlo satus, e cœlo natus, *R. Suic.* Ex ὕρανός, & γένος, *nascor*.
 Οὐρανοχρόμας, *us*, ὁ καὶ ἡ, cœli colorem habens, cœruleus. Ex ὕρανός, & χρώμα, *color*. Οὐραξ, avis quædam, *Arist. Hist. An. 6, 1.* quæ ab Atticis τίτριξ appellatur.
 Ουραχός, *us*, ὁ, meatus urinarius. *Al. ὕραχός.*
 Ουρία, *montes*, acc. pl. *Ion.* pro ὄρεα, *ad ὄρεα, mons*.
 Οὐριός, *montanus*, *Ion.* pro ὄρειος.
 Οὐρίος, *montis*, gen. sing. *Ion.* pro ὄρειος, *ab eod.*
 Οὐρεσιπῆς, *as*, ἡ, montivaga. *Dat. ὕρεσιπῆς νόμφαις, in Epigr. Ex ὄρος, mons, & ποίταις, vagor.*
 Οὐρεσιπῆς, *us*, ὁ καὶ ἡ, monticola, *Ion.* pro ὄρεσιπῆς.
 Οὐρεσιφίτης, *us*, ὁ, montivagus. Ex *istd.*
 Οὐριός, *us*, mulus, *Ion.* pro ὄριος.
 Οὐρία, *as*, f. ἡσα, urinam reddo, *meio, pass.* ὕριον, cum urina excernitur; ὕρεσιπῆς, f. part. urinam redditurus, micturus. *Μὴτ' ἐν ὀσφί, μὴτ' ἐν τοῖς ὀδοῖς προβάλλω ὕρησιν, Hesiod. Epy. 727. Ab ὕρον.*
 Οὐρή, *us*, ἡ, cauda, *Ion.* pro ὕρα.
 Οὐρή, *cauda*, dat. sing. *Ion.* pro ὕρα, *ab ὕρα, cauda*.
 Οὐρήας, *mulos*, accus. plur. *Ion.* pro ὕρες, *ab ὕρα, mulus*.
 Οὐρηόχος, *us*, ὁ καὶ ἡ, qui urinam recipit. Ex ὕρον, & ἄρχομαι, *capio*.
 Οὐρήρα, *as*, ἡ, urinæ meatus. 'Ουρήρα ἔξω τῶν ὕρεων, διαδὸς τῷ σπέρματι τῷ ἀρπίνος, *Aristot. Hist. An. 1, 14.* Ab ὕρον.
 Ουρηρός, *us*, ὁ, urinarius. Ab ὕρον.
 Οὐρημα, *as*, τὸ, *urina*. Ab ὕρα.
 Οὐρίω, *cauda*, acc. sing. *Ion.* pro ὕρα, *ab ὕρα, cauda*.
 Οὐρησίω, *micturio*, *Gl. V.* Ab ὕρα.
 Οὐρήσας, *mias*, f. *minxeris*, 2. sing. a. 2. 1. conjunct. act. verbi ὕραω, *micio*.
 Οὐρησις, *us*, ἡ, ipsa mungendi actio, mictio. Ab ὕρα.

(2) oculus; sed tum derivatur ab ὄφθ-
μας, video.

Ὀφθαλμῶν, serius, ab ὄφθ, quod vide. Ari-
stot. Hist. An. 4, 9.

Ὀφθαλμός, v, ὁ, qui fero metit, vesperti-
nus meffor, R. Suic. Ex ὄφθ, & ὠμάω,
meto.

Ὀφθαλμός, ὅς, ὁ, fero florens, tarde
florens. Ex ὄφθ, & ἄνθος, flos.

Ὀφθαλμός, v, τὸ, facies, visus, vultus, Aes-
chyl. Choeph. 532. (2) vox, Hes. Ab ὄφθ,
oculus vel vox.

Ὀφθαλμός, ὠμάω, opsonium comedo. Ab
ὄφθ.

Ὀφθαλμός, v, τὸ, opsonium; (2) pisciculus.
Dim. ab ὄφθ.

Ὀφθαλμός, v, ὁ, qui fero arat, ferus ara-
tor. Ὅτι καὶ ὁφθαλμός παρρηγόρη ἰσο-
παρίζε, Hesiod Op. 438. Ex ὄφθ, & ἄρω,
aro.

Ὀφθαλμός, ας, ἡ, conditio & instructio
opsoniorum; (2) ars condiendi & appa-
randi opsonia. Ab ὄφθαλμός.

Ὀφθαλμός, ὠ, ὁ, opsoniorum conditor vel
instructor, coquus. Ab eod.

Ὀφθαλμός, ἡ, ὁν, pertinens ad eum, qui
opsonia condit; (2) popinalis, culinaris.
Hinc ἡ ὁφθαλμός, ἡς, sc. τίχνη, opso-
niorum parandorum ars, ars culinaria.
Ab ὁφθαλμός.

Ὀφθαλμός, f. ὠμάω, opsonia condio & apparo.
Ex ὄφθ, & ἄρω, condio, apparo.

Ὀφθ, Adv. fero, longo post tempore;
(2) vesperi.

Ὀφθ, videbis, 2. sing. f. 1. ind. med. a
verbo ὄφθω, video.

Ὀφθ, videbis 2. sing. f. 1. ind. med. Att.
pro ὄφθ, a verbo eod.

Ὀφθ, videre cupio; (2) desidero. Ab ὄφθ-
ω.

Ὀφθ, videbitis, 2. pl. f. 1. ind. med.
verbi ejusd.

Ὀφθ, ὠ, tardus sum, V. Lex. Ab ὄφθ.

Ὀφθ, videbis, 2. sing. f. 1. ind. med. a
verbo ὄφθω.

Ὀφθ, ατος, τὸ, id, quo cum pane ves-
cimur. Ab ὄφθω.

Ὀφθ, ας, ἡ, crepusculum, Gl. V. Ex
ὄφθ, & ἡμέρα, dies.

Ὀφθ, ας, ἡ, serum diei, tempus vesperti-
num, vespera. Ab ὄφθω.

Ὀφθ, Adv. tardissime. Ab ὄφθ.

Ὀφθ, tardissimus. Ab eod.

Ὀφθ, Adv. tardius, serius. Ab
ὄφθ.

Ὀφθ, ἡ, ἡ, fero, ferior. Ab ὄφθ.

Ὀφθ, ας, ἡ, ver tarde fero, Sulc. Ab
ὄφθ.

Ὀφθ, ὅς, ὁ, fero florens. Ex ὄφθ,
& ἄνθος, flos.

Ὀφθ, ας, ἡ, fero germino. Ab ὄφθ-
ω.

Ὀφθ, ὅς, ὁ, fero germinans.
Ex ὄφθ, & βλαστάνω, germino.

Ὀφθ, ας, ὁ, ὁ, idem & ab eod.

Ὀφθ, ας, ὁ, ὁ, serae nuptiae. Ab ὄφθ-
ω.

Ὀφθ, ας, ὁ, ὁ, qui fero uxorem
duxit. Ex ὄφθ, & γάμος, nuptiae.

Ὀφθ, ας, ὁ, ὁ, fero genitus, tarde
natus. Ex ὄφθ, & γένος, progenies.

Ὀφθ, ας, ἡ, posteritas, Gl. V. A seq.

Ὀφθ, ας, ὁ, ὁ, fero genitus; posthu-
mus, Gl. V. Ex ὄφθ, & γίνομαι, nascor.

Ὀφθ, ας, ὁ, ὁ, fero. Ab ὄφθ.

Ὀφθ, f. ὠμάω, fero aliquid facio, sub ves-
peram aliquid facio, Xen. Ab ὄφθ, fero.

Ὀφθ, ας, ὁ, ὁ, ferotinos fructus
gigno, fructus mei ferotini sunt, feros
fructus fero. Ab ὄφθ.

Ὀφθ, ας, ἡ, fera fructus editio. Ab
eod.

Ὀφθ, ας, ὁ, ὁ, cuius fructus ferro-
tini sunt, ferotinos fructus ferens. Ex
ὄφθ, & καρπός, fructus.

Ὀφθ, ας, ὁ, ὁ, fero viam carpens.

qui fero iter facit, fero veniens. Ex ὁψι, & κλάδους, *via*.
 Οψίαλαψ, ὁπας, ὁ, qui fero seu sub noctem furatur, fur nocturnus s. vespertinus, R. Ex ὁψι, & κλάψ, *fur*.
 Οψιμάθεια, ας, ἡ, fero eruditio. Ab ὁψι-μαθής.
 Οψιμαθῆα, ᾧ, fut. ἴσω, fero disco, ætate jam provectior studia tracto. Οψιμαθῆ-σας ὃ καὶ ἀπὸ τοῦ ὄψι ἡλιαίας ἀπαιδεύ-μενος, Luc. Ab eod.
 Οψιμαθῆν, fero doctum, acc. sing. contr. pro ὁψιμαθῆς, ab ὁψιμαθῆς.
 Οψιμαθῆς, ἴος, ὁ καὶ ἡ, qui fero didicit s. discere cœpit, fero doctus. Ex ὁψι, & μαθῆναι, *disco*.
 Οψιμορος, υ, ὁ καὶ ἡ, fero moriens & lente. Ex ὁψι, & μόρος, *fatum, exitium, mors*.
 Οψιμος, υ, ὁ καὶ ἡ, ferus, ferotinus, tardus. Ab ὁψι.
 Οψιμας, fero, Gl. V. A præc.
 Οψινοϑ, ας, ὁ καὶ ἡ, fero sapiens. Ex ὁψι, & νοϑ, *mens*.
 Οψινοϑ, ἡ, ον, ferotinus, Gl. V. Ab ὁψι.
 Οψις, ἰα, ἰον, ferus, ferotinus. Ab ὁψι.
 Οψιότης, ατος, ἡ, tarditas, longa proroga- tio. Ab ὁψιος.
 Οψιπλάτος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui fero dives est factus. Ex ὁψι, & πλάτος, *divitiæ*.
 Οψις, εως, ἡ, vitus, ipsa vitendi actio, ad- spectus; (2) species oris, facies. Ab ὄψ-τομαι, *video*.
 Οψισμος, ῶ, ὁ, quum fero aliquid facimus, tarditas; (2) ferus adventus. Ab ὁψ-ίζω.
 Οψισπορία, ᾧ, fero sementum facio, tarde fero. Ab ὁψισπορος.
 Οψισπορος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui fero seu tarde fer- ritur; (2) fero ferendus. Ex ὁψι, & σπείρω, *fero*.
 Οψιτέλειος, υ, ὁ καὶ ἡ, fero perficiendus, Nonn. Paraphr. II, 24. Ex ὁψι, & τε- λείωμαι, *perficio*.
 Οψιτερον, Adv. tardius. Ab ὁψιος.
 Οψιτομος, υ, ὁ καὶ ἡ, fero putatus; (2) qui fero putari solet. Ex ὁψι, & τέμνω, *puto, secō*.
 Οψιφανής, ἴος, ὁ καὶ ἡ, fero apparens. Ex ὁψι, & φαίνωμαι, *appareo*.
 Οψοδαίδαλος, υ, ὁ καὶ ἡ, opsoniorum appa- randorum peritus artifex. Ex ὁψον, & δαίδαλος, *artifex*.
 Οψοδία, ας, ἡ, opsoniorum penuria. Ex ὁψον, & διαίωμαι, *exeo*.
 Οψοκαρία, ας, ἡ, sermo de opsoniis, scriptum de deliciis popinalibus. Ab ὁψολόγϑ.
 Οψολόγϑ, υ, ὁ καὶ ἡ, qui de opsoniis tractat seu disserit. Ex ὁψον, & λόγϑ, *sermo*.
 Οψομανής, ἐϑ, ὁ καὶ ἡ, qui infano opso- niorum, & imprimis delicatarum piscium amore ducitur. Ex ὁψον, & μαινομαι, *insanio*.
 Οψον, υ, τὸ, opsonium, edulium om- ne, quod una cum pane comedimus; (2) piscis; Gl. V. ὁψον, *pulpamentum*.
 Οψομεν, pro ὁψον, Pollux. A seq.
 Οψομέγος, υ, ὁ, unde ὁψομέγαι, magistrat- us Athenis, qui immodicum luxum op- soniatorum coercēbat. Ex ὁψον, & μέγας, *tribuo, rogo*.
 Οψοντ pro ὁψον, κτεδύνει, 3. plur. s. 1. ind. med. verbi ὀψιόμαι, *video*.
 Οψοποίησ, ᾧ, s. ἴσω, opsonia apparo, po- pinales delicias apparo, coquo. Ab ὁψον-ποιέω.
 Οψοποίημα, ατος, τὸ, opsonium, cibaria, R. Ab ὁψοποίησ.
 Οψοποίητικος, ᾧ, ἐν, pertinet ad eum, qui opsonia apparat, popinalis, coquinarius; (2) opsoniorum apparandorum peritus, op- soniorum artifex. Ab eod.
 Οψοποίησις, ας, ἡ, opsoniorum apparatio, popinalium deliciarum apparatio. Ab ὁψο-ποίησ.

Ὀψωνίαι, ἡ, ἐν, pertinens ad eum, qui opsonia apparat, popinalis, coquinarius. Ab eod.
 Ὀψωνίαι, ἡ, ὁ, ἡ, qui opsonia apparat, conditor. Ex ὄψων, & ποιῶ, facio.
 Ὀψωνίαι, ἡ, ὁ, opsoniorum apparator, coquus. Ex ὄψων, & ὄνιος, labor.
 Ὀψωνίαι, ἡ, τὸ, locus, in quo veneunt seu venduntur opsonia, Gl. V. c. popina. Ab ὄψων.
 Ὀψωνίαι, ἡ, ὁ, opsoniorum venditor, cupidinarius; macellarius, Gl. V. Ex ὄψων, & πωλείω, vendo.
 Ὀψωνίαι, ἡ, ὁ, locus, in quo veneunt opsonia, popina; (2) piscium venditio. Ab ὄψων.
 Ὀψωνίαι, ἡ, τὴν, idem & ab eod.
 Ὀψωνίαι, ἡ, ὁ, cupidinaria, quae opsonia vendit. Ab ὄψων.
 Ὀ Ψ Ο Σ, ἡ, ὁ, improbus, flagitiosus.
 Ὀψωνίαι, ἡ, ὁ, futur. ὄψων, opsonia comedo, popinalibus deliciis, & praesertim piscibus delector. "Οὐδ' (ἐξέω) ὄψωνε, εἰς κελύκειν, Arist. Nub. 979. Ab ὄψων.
 Ὀψωνίαι, ἡ, ὁ, opsoniorum comestio; (2) piscium delicatiorum avida devoratio; (3) helluatio, edacitas. Ab eod.
 Ὀψωνίαι, ἡ, ὁ, avidissimus opsoniorum devorator. Ab eod.
 Ὀψωνίαι, ἡ, ὁ, qui opsoniis inhiat, popinalium deliciarum avidus devorator; (2) qui pisces avidius devorat. Ph. gulosus. Ex ὄψων, & φάγο, vorax.
 Ὀψωνίαι, ἡ, ὁ, opsoniorum amor & cupiditudo.
 Ὀψωνίαι, ἡ, ὁ, locus reponendis opsoniis, penus, penum, vel etiam sportula ferendis opsoniis. Ab ὄψων.
 Ὀψωνίαι, ἡ, ὁ, ὄψων, opsonio coëmo, opsonior, Arist. Ab ὄψων.
 Ὀψωνίαι, ἡ, ὁ, opsonator, qui opsonia coëmit; (2) opsoniis coëmendis deditus. Ex ὄψων, & ὀνίσταμαι, emo.
 Ὀψωνίαι, ἡ, ἐν, opsoniorum coëmendorum peritus; (2) opsonator. Ab ὄψων.
 Ὀψωνίαι, ἡ, ὁ, obsonii coëemptio, obsonatus. Ab ὄψων.
 Ὀψωνίαι, ἡ, ὁ, ὄψων, stipendia seu annonam praebere; ὄψωνίζομαι, annonam accipio, alor. Ex ὄψων, & ὀνίσταμαι, emo.
 Ὀψωνίαι, ἡ, ὁ, annona, stipendium. Ab ὄψων.
 Ὀψωνίαι, ἡ, τὸ, opsonium; (2) stipendium, Ph. auctoramentum, Gl. V. salarium, Ph. diarium, Gl. V. Ab ὄψων.
 II.

II Decima sexta litera Graecorum, quae suo nomine πὶ vocatur, illudque nacta est ab Hebraeorum Pe; (2) nota numeralis significans octoginta, & cum lineola inferne apposita π, octoginta millia. Πῆ, Dor. pro πῆ, qua; quem in locum. Πῆ, Dor. fontem, acc. sing. Dor. pro πῆ, a πῆ, fons. Πῆ, Dor. fontis, gen. sing. Dor. pro πῆ, Ab eod.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, ἡ, omnino ridiculus. Ex πῆ, & γέλοος, ridiculus.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, omnium genitor seu pater. Μῆν, παρ' ἑαυτοῦ, εἰς μακάριον τιμῶν, Nonn. Paraphr. 5, 44. Ex πῆ, & γένος, genitor.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, qui omnium generum est. Ex πῆ, & γένος, genus.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, nimia loquacitas, clamores, garrulitas. Ex πῆ, & γλῶσσα, lingua.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, cum omnibus uxoribus, Suic. Ex πῆ, & γυνή, mulier.

Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, ab omni parte angulos habens. Ex πῆ, & γωνία, angulus.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, concretus, aor. 2. part. pass. verbi πῆ, Dor. pro πῆ, Dor. concretus facio.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. & cum ἡ, ὁ, pro ἡ, Dor. a verbo eod.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, glacialis, gelidus, R. Ζῆ, Dor. τὸ, λείω, ἡ, τὸ, πῆ, Dor. ἡ, simul cum levandi, glutinandi etiam iacultatem habet, Arist. Ab πῆ.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, glacies, gelu, congelatio, stria, pruina, Gl. V. Παρ' ἑαυτοῦ, αἶμα, Arist. Ab eod.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, glacie aut gelu adstrictus. A πῆ.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, laqueus, decipulum. A πῆ, Dor. compingo, figo.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, 3. sing. a. 2. ind. pass. Ion. pro ἡ, Dor. a verbo eod. "Οὐκ ἐν καίρῳ ἡ, Dor. πῆ, Dor. βίβλ, Hom. Il. 4, 185.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, illaqueo, irreio. "Οὐκ ἐν αὐτῇ παρ' ἑαυτοῦ ἐν λῶ, Matt. 22, 15. A πῆ.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, fixus, firmus, stabilis. A πῆ, Dor. compingo.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, soliditas. A πῆ.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, firmum & fixum statuo, firmo, stabili; unde παρ' ἑαυτοῦ, aor. 1. inf. pass. fixum esse; παρ' ἑαυτοῦ, stabilitus. Ab eod.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, tendicula, muscipula, decipula, Gl. V. A πῆ.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, firmiter, constanter. Ab eod.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, firmiter, Adv. A πῆ.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, semper recens, Aesch. Agam. 969. Ex πῆ, & καί, novus.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, omnino malus, pessimus. Ex πῆ, & καί, malus.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, omnimode male, pessime. A πῆ.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, perpulchre, optime; (2) honestissime. A πῆ.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, omni modo pulcher, pulcherrimus, R. Ex πῆ, & καί, pulchritudo.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, perpulcher; (2) honestissimus. Ex πῆ, & καί, pulcher.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, omnis generis fructus aut semina. A πῆ.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, fructus omnis generis habens. Ex πῆ, & καρπός, fructus.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, idem & ex iisd.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, omnino execrandus, Aristoph. Lyfistr. 595.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, omnino occultatus, R. Ex πῆ, & καί, oculo.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, omnino lamentabilis; (2) semper lugens. Ex πῆ, & καί, lugeo, lamento.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, idem & ex iisd.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, universa hereditas. A πῆ.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, heres ex asse, Suic. Ex πῆ, & καί, heres, hereditas.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, omnibus communis. "Αλλ' ἂν τοῖν ἡ, Dor. αἶμα παρ' ἑαυτοῦ λίμνη παρ' ἑαυτοῦ, εἰς γένος ἡ, Dor. λίμνη, Sophoc. Eleatr. 138. Ex πῆ, & καί, communis.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, omnino seu totius dominus, R. Ex πῆ, & καί, dominus.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, qui omnes sepelit & sepit, Suic. Ex πῆ, & καί, cubile.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, omnino pulvere adspersus, laboriosissimus; omne genus certaminis expertus, R. Ex πῆ, & καί, pulvis.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, omnipotens. Ex πῆ, & καί, dominor.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, perpetua possessio. Ex πῆ, & καί, tenet.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, fut. ἀσ, paneratio certo;

(2) in omnibus certaminibus sum victor Synes. A πῆ.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, peritus certandi paneratio. Ph. pugil, pugilator. A πῆ.
 Πῆ, Dor. ἡ, ἐν, ad paneratiasten pertinens. A πῆ.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, more paneratiastarum, paneratiastice. A πῆ.
 Πῆ, Dor. ἡ, τὸ, athletici certaminis genus, ex quinque constans actibus, nempe pugillatione, cursu, saltu, disco, & luctu. Ex πῆ, & καί, ἡ, Dor. supero.
 Πῆ, Dor. ἡ, τὸ, corpus glandulosum in medio mesenterio situm, vasorum divisiones confirmans. Ex πῆ, & καί, caro.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, Adv. Ex πῆ, & καί, plausus. Aeschyl. Suppl. 731.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, omnino occultus. Ex πῆ, & καί, oculo.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, qui omnia possidet, Suic. Ex πῆ, & καί, possideo.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, veterinorum morbus, cum nimirum gelu percelluntur. Ex πῆ, & καί, percutio.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, pen. corr. tumulus, collis; (2) glacies, gelu; (3) concreta massa, sal. A πῆ, Dor. compingo.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, canceri quoddam genus. "Αλλοι δὲ παρ' ἑαυτοῦ ἡ, Dor. ἡ, Dor. παρ' ἑαυτοῦ, Nicand. Theriac. 788. Ex πῆ, & καί, custodia.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, omnino difficilis, perdifficilis. Ex πῆ, & καί, difficilis.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, totus aereus. Ex πῆ, & καί, aereus.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, idem & ex iisd.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, omnino utilis seu commodus. Ex πῆ, & καί, utilis, commodus.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, totus aureus. Ex πῆ, & καί, aureus.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, totus aureus. Ex πῆ, & καί, aurum.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, priorius, omnino; pro. πῆ, Dor. Hom. Il. 5, 24. A πῆ, omnis.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, glacialis. A πῆ.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, saltatis, 2. plur. praef. ind. act. Dor. & contr. pro πῆ, Dor. a verbo πῆ, Dor. salto.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, vehementer adficior & concitor; morbis animi adficior; it. affectus commoveo, Luc. A πῆ, Dor. adfectus.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, fac passus sis, patre, 2. sing. aor. 2. imperat. act. verbi πῆ, Dor. pro πῆ, Dor. patior.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, dat. sing. contr. pro πῆ, Dor. a πῆ, Dor. passio.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, dat. pl. cum ἡ, Dor. ab eod.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, calamitas, clades, infortunium aerumna, caedes, morbus. Στήρην γὰρ αἰ πῆ, Dor. με καὶ χρόνος ξυμῶν μακρὸς διδάσκει, ἡ, Dor. τὸ γινώσκον, τριτοῦ, Soph. Oed. Colon. 7. A πῆ, Dor. patior.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, nom. pl. contr. pro πῆ, Dor. a πῆ, Dor.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, quod quis passus est seu patitur; (2) passio, adfectio, perpassio, morbus corporis vel animi. "Ηγείτο αὐτῷ γινώσκον τα παθήματα διδάγματα, Appian. B. Mithridat. Ab eod.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, passio. Ab eod.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, passivus, Ph. qui pati potest, passioni obnoxius; vitiosus, morbosus, Ph. Ab eod.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, passive, passiva voce; (2) pathetic. A πῆ.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, qui pati potest, patibilis; morbosus, Ph. A πῆ.
 Πῆ, Dor. ἡ, ὁ, signum, quod una cum morbo invadit; quod proprie affectionis speciem significat. Ex πῆ, Dor. & γινώσκον, indicat.

Πῆ, Dor.

Παθίσσα, *passa*, quæ *passa* est, aor. 2. part. aet. Dor. pro παθῶσα, a verbo πάσχω.

Παθηκατορία, *as*, *h*, imperium in passionibus, R. Ex πάθος, & κράτος, robur.

Παθηκατορία, *as*, *h*, pars medicinæ, quæ causas morborum inquirat. Ex πάθος, & λόγος, sermo, ratio.

Παθῶν, *passus sum*, aor. 2. indic. aet. Ion. pro ἵπαθον, a verbo πάσχω pro παθῶν, patior.

Παθησις, *as*, *h*, commotio adfectuum. Ex πάθος, & ποίω, facio.

Πάθος, *as*, *h*, passio, quod quis patitur si passus est; (2) clades, casus, afflictio, calamitas; (3) morbus; (4) morbus animi, perturbatio, commotio, ægrotatio, adfectio, adfectus, mors, Herodot. 1, 13. A πάσχω.

Παι, *puer*, voc. sing. a παῖς, *puer*.

ΠΑΙΑΝ, *as*, *h*, hymnus in laudem Apollinis & Dianæ; (2) hymnus in quemlibet alium Deum; (3) hymnus, qui præclaro cuidam viro canebatur; (4) pes quidam metricus.

Παιανίζω, *f. is*, *as*, *h*, prænam cano, Gl. Vet. ovo, canto; (2) vitulor. Ἐπαῖναντο καὶ ἱππαιῖσιν, Xen. A παιάν.

Παιανικός, *as*, *h*, præanicus, ad præana pertinet. Ab eod.

Παιανισμός, *as*, *h*, præanis f. prænam cantatio, Ph. vociferatio. A παιανίζω.

Παιῖμα, *as*, *h*, ludus, id, quo luditur. A παιζω.

Παιμοσύνη, *as*, *h*, lusus, oblectatio, R. A παιζω.

Παινήμων, *as*, *h*, iocosus, jocularibus dictis gaudens. A παιζω.

Παιζία, *as*, *h*, ludus, seu lusus; (2) illusio. A παιζω.

Παιζήμων, *as*, *h*, iocosus, vir, qui jocis delectatur, qui ludo est addictus. A παιζω.

Παιζιον, *as*, *h*, ludus seu lusus, jocus, ludicrum, ludibrium; (2) poema quoddam ludicrum, lusus poeticus. A παιζω.

Παιζισ, *as*, *h*, ludicer. A παιζω.

Παιζιστός, *as*, *h*, luforius, ludicrus, Gl. V. A παιζω.

Παιζιστός, *as*, *h*, ludicre, ludibunde. A παιζω.

Παιδῖ, pro παιδα, *puerum*, accus. singul. a παῖς.

Παιδαγωγέιον, *as*, *h*, pædagogeum vel pædagogium, ludus literarius. A παιδαγωγός.

Παιδαγωγία, *as*, *h*, futur. ἵσω, instituo pueros; (2) instituo tanquam pueros; (3) erudio; (4) moderor, rego, deduco; (5) freno, domo. Γέραν γέρωντα παιδαγωγῶσιν οἱ ἱππῶν, Eur. Bac. 193. Συμπόσια ὁρῶντες παιδαγωγῶσιν, Plato. Ab eod.

Παιδαγωγός, *as*, *h*, institutio puerilis, ipsa actio instituendi pueros; (2) institutio. A παιδαγωγός.

Παιδαγωγικός, *as*, *h*, ad pædagogum seu pædagogeum pertinet. Ab eod.

Παιδαγωγικός, *as*, *h*, pædagogorum more. A παιδαγωγικός.

Παιδαγωγός, *as*, *h*, puerorum institutor, puerorum custos & informator, Gl. Vet. pædagogus, pedisequus. Ex παῖς, & αγωγός, dux.

Παιδαριδών, *as*, *h*, puerulus, Gl. V. A sequente.

Παιδαριον, *as*, *h*, puellus, puerulus; (2) pupa. Gl. V. puellus, pupus. Dim. a παῖς.

Παιδαριδής, *as*, *h*, puerilis, puerum decens. Παιδαριδής, Longin. 14. A παιδαριον.

Παιδαριδής, *as*, *h*, pueriliter. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, institutio, instituti ratio, doctrina, eruditio; (2) disciplina, castigatio. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, puerilis, pueris conveniens. A παῖς.

Παιδαριδής, *as*, *h*, amator puerorum sum. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, amator puerorum. Gl. V. puerarius, pullarius. Ex παῖς, & ἔρως, amor.

Παιδαριδής, *as*, *h*, amor puerorum; amor, qualis est pædiconum. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, ad mascululos amores pertinet. Ab eod.

Παιδαριδής, *as*, *h*, per ludum & jocosum Comice quasi παιδαριδής, propter Ganymedem. Ap. Pollucem.

Παιδαριδής, *as*, *h*, acanthus, & flos quidam; (2) unguentum atque pigmentum colorandæ faciei illarum quæ rubentiores videri volunt, Athen. 13. Enstath. p. 974.

Παιδαριδής, *as*, *h*, dactylus, 2. plur. pres. ind. aet. verbi παιδαριδής, dactylus, institutio.

Παιδαριδής, *as*, *h*, id, quod docetur, præceptum, disciplina. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, institutio, disciplina, ipsa erudiendi actio, doctrina, eruditio. Ab eod.

Παιδαριδής, *as*, *h*, locus, in quo pueri docentur, ludus literarius. Ab eod.

Παιδαριδής, *as*, *h*, qui instituit, doctor, præceptor, magister, castigator. Ab eod.

Παιδαριδής, *as*, *h*, institutio, instituti ratio, doctrina, eruditio; (2) disciplina, castigatio. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, puerilis, pueris conveniens. A παῖς.

Παιδαριδής, *as*, *h*, amator puerorum sum. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, amator puerorum. Gl. V. puerarius, pullarius. Ex παῖς, & ἔρως, amor.

Παιδαριδής, *as*, *h*, amor puerorum; amor, qualis est pædiconum. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, ad mascululos amores pertinet. Ab eod.

Παιδαριδής, *as*, *h*, per ludum & jocosum Comice quasi παιδαριδής, propter Ganymedem. Ap. Pollucem.

Παιδαριδής, *as*, *h*, acanthus, & flos quidam; (2) unguentum atque pigmentum colorandæ faciei illarum quæ rubentiores videri volunt, Athen. 13. Enstath. p. 974.

Παιδαριδής, *as*, *h*, dactylus, 2. plur. pres. ind. aet. verbi παιδαριδής, dactylus, institutio.

Παιδαριδής, *as*, *h*, id, quod docetur, præceptum, disciplina. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, institutio, disciplina, ipsa erudiendi actio, doctrina, eruditio. Ab eod.

Παιδαριδής, *as*, *h*, locus, in quo pueri docentur, ludus literarius. Ab eod.

Παιδαριδής, *as*, *h*, qui instituit, doctor, præceptor, magister, castigator. Ab eod.

Παιδαριδής, *as*, *h*, institutorius, qui ad institutionem facit; (2) ad docendum aptus; (3) castigatorius, castigandi vim habens. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, more eorum, qui instituunt seu docent. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, doctus, eruditus. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, doceo, instituo, erudio; (2) admonito, reprehendo, castigo, punio, flagello; παιδαριδής, doceor, punior; perf. part. παπαιδαριδής, eruditus.

Κατὰ παιδαριδής, Eur. Andr. 601. Ὅτι γὰρ ἡ γυνὴ κακὴν μὴτην γένῃ, τὰλλα παιδαριδής, Soph. Phil. 1346. Ἄν τι καὶ τῶν ἐκείνων τῶν ἀδελφῶν παιδαριδής, Lyc. 638. Ὅδ' ἐν δὲ δόμοισιν παιδαριδής, Eur. Ion. 859. Ἰνα κέρρα παιδαριδής, ut clam educaretur, Callim. Hymn. in Jov. 34. A παῖς.

Παιδαριδής, *as*, *h*, puerilis. Ion. pro παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, ludus, lusus, relaxatio animi, jocus. A παιζω.

Παιδαριδής, *as*, *h*, pueritia, puerilis ætas. A παῖς.

Παιδαριδής, *as*, *h*, puer qui amatur, delicie. A seq.

Παιδαριδής, *as*, *h*, puerilis, puerofus, puellaris, Gl. V. Ab eod.

Παιδαριδής, *as*, *h*, pueriliter, puerorum more. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, a puerili ætate, ab incunabulis; a pueritia, Gl. V. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, puerulus, infans, pusio; (2) filiolus vel filiola. Dim. a παῖς.

Παιδαριδής, *as*, *h*, puellula; (2) puellus, puer; pupus, Gl. Vet. Menand. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, locus, in quo sunt puellæ; (2) lupanar. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, puella; (2) ancilla, ancillula. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, puerulus f. puellus; rarum hoc vocabulum. Dim. a παῖς.

Παιδαριδής, *as*, *h*, qui lufui est deditus, qui joci valde gaudet; (2) puerilis, puerulos decens. A παιδαριδής, vel παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, puer vel adolescens, qui excessit ex pueris. Etiam adjective, puerilis, ut in Epigr. παιδαριδής χείρας.

Παιδαριδής, *as*, *h*, puerorum altor. Ex παῖς, & βίος, ab.

Παιδαριδής, *as*, *h*, liberorum procreatio. Ph. puerperium. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, *h*, liberos procreans; (2) ad liberorum procreationem faciens, prolificus, fecundus. Ex παῖς, & γένος, a γίνομαι, nascor.

Παιδαριδής, *as*, *h*, a puero, a pueritia. A παῖς.

Παιδαριδής, *as*, *h*, f. ἵσω, puerorum seu liberorum curam gero. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, *h*, qui puerorum curam gerit. Ex παῖς, & κομία, cura.

Παιδαριδής, *as*, *h*, fut. ἵσω, liberos interficio, Eur. Her. fur. 1285. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, q. d. puericidium, cædes liberorum. Ab eod.

Παιδαριδής, *as*, *h*, puerorum seu liberorum interfectio seu interfectrix. Ex παῖς, & κτείνω, occido, interficio.

Παιδαριδής, *as*, *h*, liberorum perditrix. A παιδαριδής, quod idem cum παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, idem quod præc. Hef. Παιδαριδής, *as*, *h*, puerorum f. liberorum perditio. Ex παῖς, & ὀλέω, perdo.

Παιδαριδής, *as*, *h*, puerorum defectus. Ex παῖς, & λείω, deligo.

Παιδαριδής, *as*, *h*, liberorum perditrix, Pſchyl. Choeph. 603. Ex παῖς, *puer*, *puella*, & λείω, perdo.

Παιδαριδής, *as*, *h*, *h*, qui in pueritia didicit, qui proinde in arte sua profecit, oppositus πρὸ ὀψιμαθεί. Ex παῖς, & μαρτυράω, discō.

Παιδαριδής, *as*, *h*, qui puerorum amore infans. Ex παῖς, & μαίνομαι, infansio.

Παιδαριδής, *as*, *h*, infans puerorum amor. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, actio regendi pueros sub certa disciplina. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, puerorum rector, præfectus disciplinæ & educationi puerorum. Ex παῖς, & νέω, administro.

Παιδαριδής, *as*, *h*, puerorum deceptor, pædico. Ex παῖς, & ἐπιπλέω, infreco.

Παιδαριδής, *as*, *h*, & παιδαριδής, liberos procreo, gigno, genero. Ἡ παιδαριδής ἐξ ἡμῶν γενέσθω; Eur. Herac. 524. Ex παῖς, & ποίω, facio.

Παιδαριδής, *as*, *h*, liberorum procreator, Vulg. Lex. A præc.

Παιδαριδής, *as*, *h*, liberorum procreatio. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, liberorum procreator sive procreatrix. Ex παῖς, & ποίω, facio.

Παιδαριδής, *as*, *h*, libris transitum præbens; ut παιδαριδής γένεσις, in Epigr. Ex παῖς, & πείρω, transco.

Παιδαριδής, *as*, *h*, liberos genero f. procreo, gigno, genero. Ex παῖς, & γένος, a γίνομαι, nascor.

Παιδαριδής, *as*, *h*, liberorum procreatio, Vulg. Lex. Ex παῖς, & γένεσις, quod idem significat.

Παιδαριδής, *as*, *h*, puerpera, quæ peperit; παιδαριδής βίος, vita pueros generans, conjugalis. Ex παῖς, & τίκτω, pario.

Παιδαριδής, *as*, *h*, locus, in quo pueri exercentur. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, f. ἵσω, pueros exerceo, instituo. Παιδαριδής ἵσω ἐν πράγμασι καί τοις, Plut. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, pædotriba, puerorum exercitator, qui pueros exercet, gymnasi magister; (2) præceptor, ducior, ludimagister. Ex παῖς, & τρέω, tero, frico.

Παιδαριδής, *as*, *h*, ad pædotribam pertinet. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, more pædotribarum, ut decet pædotribas. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, liberorum procreatio. Ph. puerperium. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, *h*, liberos procreans; (2) ad liberorum procreationem faciens, prolificus, fecundus. Ex παῖς, & γένος, a γίνομαι, nascor.

Παιδαριδής, *as*, *h*, a puero, a pueritia. A παῖς.

Παιδαριδής, *as*, *h*, f. ἵσω, puerorum seu liberorum curam gero. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, *h*, qui puerorum curam gerit. Ex παῖς, & κομία, cura.

Παιδαριδής, *as*, *h*, fut. ἵσω, liberos interficio, Eur. Her. fur. 1285. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, q. d. puericidium, cædes liberorum. Ab eod.

Παιδαριδής, *as*, *h*, puerorum seu liberorum interfectio seu interfectrix. Ex παῖς, & κτείνω, occido, interficio.

Παιδαριδής, *as*, *h*, liberorum perditrix. A παιδαριδής, quod idem cum παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, idem quod præc. Hef. Παιδαριδής, *as*, *h*, puerorum f. liberorum perditio. Ex παῖς, & ὀλέω, perdo.

Παιδαριδής, *as*, *h*, puerorum defectus. Ex παῖς, & λείω, deligo.

Παιδαριδής, *as*, *h*, liberorum perditrix, Pſchyl. Choeph. 603. Ex παῖς, *puer*, *puella*, & λείω, perdo.

Παιδαριδής, *as*, *h*, *h*, qui in pueritia didicit, qui proinde in arte sua profecit, oppositus πρὸ ὀψιμαθεί. Ex παῖς, & μαρτυράω, discō.

Παιδαριδής, *as*, *h*, qui puerorum amore infans. Ex παῖς, & μαίνομαι, infansio.

Παιδαριδής, *as*, *h*, infans puerorum amor. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, actio regendi pueros sub certa disciplina. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, puerorum rector, præfectus disciplinæ & educationi puerorum. Ex παῖς, & νέω, administro.

Παιδαριδής, *as*, *h*, puerorum deceptor, pædico. Ex παῖς, & ἐπιπλέω, infreco.

Παιδαριδής, *as*, *h*, & παιδαριδής, liberos procreo, gigno, genero. Ἡ παιδαριδής ἐξ ἡμῶν γενέσθω; Eur. Herac. 524. Ex παῖς, & ποίω, facio.

Παιδαριδής, *as*, *h*, liberorum procreator, Vulg. Lex. A præc.

Παιδαριδής, *as*, *h*, liberorum procreatio. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, liberorum procreator sive procreatrix. Ex παῖς, & ποίω, facio.

Παιδαριδής, *as*, *h*, libris transitum præbens; ut παιδαριδής γένεσις, in Epigr. Ex παῖς, & πείρω, transco.

Παιδαριδής, *as*, *h*, liberos genero f. procreo, gigno, genero. Ex παῖς, & γένος, a γίνομαι, nascor.

Παιδαριδής, *as*, *h*, liberorum procreatio, Vulg. Lex. Ex παῖς, & γένεσις, quod idem significat.

Παιδαριδής, *as*, *h*, puerpera, quæ peperit; παιδαριδής βίος, vita pueros generans, conjugalis. Ex παῖς, & τίκτω, pario.

Παιδαριδής, *as*, *h*, locus, in quo pueri exercentur. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, f. ἵσω, pueros exerceo, instituo. Παιδαριδής ἵσω ἐν πράγμασι καί τοις, Plut. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, pædotriba, puerorum exercitator, qui pueros exercet, gymnasi magister; (2) præceptor, ducior, ludimagister. Ex παῖς, & τρέω, tero, frico.

Παιδαριδής, *as*, *h*, ad pædotribam pertinet. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, more pædotribarum, ut decet pædotribas. A παιδαριδής.

Παιδαριδής, *as*, *h*, liberorum procreatio. Ph. puerperium. A παιδαριδής.

μαζον. Hom. Od. 9, 331. Α πάλλω, vi-
bro.
Παλδύτης, ὅ, ὅ, qui retia avibus tendit, il-
lex. Ab παλδύ.
Παλδύτρια, ας, ὅ, allectrix; (2) columba al-
lectrix. Α παλδύτης.
ΠΑΛΕΤ'Ω, f. ἄλω, allicio; (2) alliciendo
fallo; (3) in retia pertrahō. Ὅπως πα-
λῶσθ' δυσμῆς, Lyc. 784. Τὸς σθεττοῦσθε
θ' οὐκ ἔστιν ἐκαστὸν, εἰς ἃς ἔχει, καὶ πανα-
γκάζει παλδύειν, Arist. Av. 1038.
ΠΑΛΗ, ης, ὅ, lucta, luctatio.
Πάλημα, ατ, τὸ, pollen. Poll. pro πα-
σάλη.
Παλημάτιον, ας, τὸ, sorbitio quaedam, ap.
Pollucem, forte ex polline. Α πρᾶς.
Παλήσιον, luctatus sit, 3. sing. a. i. opt. Aol.
pro παλῆσαι, a verbo inusit. si non plane
mendoso, παλῆσαι, luctari.
Πάλι, pro πάλιν, iterum, rursus, retro;
apud poet.
ΠΑΛΙΑ, secundus nuptiarum dies, repo-
tia, R.
Παλιόλαστον, ας, ὅ, ὅ, iterum germinans.
Ex πάλι, & βλαστάνω, germino.
Παλιόγενεια, ας, ὅ, renascentia, secundus
ortus, instauratio; (2) universalis resur-
rectio; (3) regeneratio; (4) baptismus.
Ex πάλιν, & γένεσις, generatio.
Παλιόγενιστον, ας, ὅ, ὅ, ad regenerationem
pertinens, Suic. Παλιόγενιστον, ὅ, ὅ, ὅ, ὅ,
renascens. Μαῖα παλιόγενιστον μὲν ὅταν ἰσ-
χυροῦσθ' ὦρῃ. Nonn. Paraphr. 5, 25. Α
παλιόγενιστον.
Παλιόγλωσσον, ας, ὅ, ὅ, diversilinguis, qui
diversa utitur lingua; (2) male ominans.
Pind. Isthm. 6. Ex πάλιν, & γλῶσσα,
lingua.
Παλιόγυμνον, ας, ὅ, ὅ, retrorsum cur-
vus, recurvus. Ex πάλιν, & γυμνῶ, in-
curvo.
Παλιόκαπλον, ας, ὅ, ὅ, qui a caupone
emit & rursus vendit. Gl. V. dardana-
rius. Ex πάλιν, & κάπηλος, caupo.
Παλιόλαστος, ας, ὅ, ὅ, refractus; (2) re-
curvus, reflexus. Ex πάλιν, & κλάω,
frango.
Παλιόκορσιν, recrudescō, rursus malignus
fio aut exandescō, Suic. Α παλιόκορσιν.
Παλιόκορσιν, ὅ, f. ἴσω, idem & ab eod. Suic.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, offensio & recrud-
escencia, Suic. Α παλιόκορσιν.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, offensio, similtas. Α
παλιόκορσιν.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, qui similitatem cum
aliquo gerit, infestus, iracundus. Ex πάλ-
ιν, & κόρσιν, ira vetus.
Παλιόκορσιν, Adv. animo irato, seu similita-
tem gerente, iracunde. Α παλιόκορσιν.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, redivivus, Gl. V.
Ex πάλιν, & κίβω, creō.
Παλιόκορσιν, ὅ, f. ἴσω, idem iterum dico,
Herodot. Α παλιόκορσιν.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, verbi ejusdem iteratio,
dicta recantata. Ab eod.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, rursus numeratus,
iterum collectus seu congestus. Λαὸς δ'
ἐκ ἐπὶ τοῖς παλιόκορσιν ταῦτ' ἐπαίρειν,
Hom. Il. 7, 126. i. e. Omnia iterum in u-
num conferre, ut aliā denuo portione disper-
santur. Ex πάλιν, & λέγω, dico, recensco,
colligo.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, resolutus, rescissus.
Ex πάλιν, & λύσις, solutus.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, palimbacchius, pes me-
tricus, ex prima & tertia longis, media
brevis constans. Ex πάλιν, & βάκχος.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, retrogradus, R.
Pind. Pyth. 9. Ex πάλιν, & βαίω, gra-
dior.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, redivivus. Ex πάλ-
ιν, & βίω, vita.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, iterum germi-
nans. Ex πάλιν, & βλαστάνω, germino.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, restibilis, Gl. V.
Ex iisd.

Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, dolus, inconstantia, flu-
tuatio animi. Α παλιόκορσιν.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, veteratorius, vetera-
tor; (2) inconstans, mutabilis. Δολιρὸς
ἢ παλιόκορσιν ἀνὴρ, Plut. in Craff. cap. 21.
Ex πάλιν, & βάλλω, jacio, vel βολή, jactus,
conjectio.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, consilii mutatio, in-
constantia, R. Ex πάλιν, & βολή, con-
siliū.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, rursus longus;
(2) longus, Suic. Ex πάλιν, & μήκος,
longitudo.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, iterum puer; (2)
repuerascens senex. Ex πάλιν, & παῖς,
puer.
Παλιόκορσιν, Adv. retrorsum, retro, iterum.
Hom. Il. 16, 395. Odys. 5, 27. Α seq.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, retro relapsus, re-
trogradus. Ex πάλιν, & πίπτω, cado.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, iterum compactus.
Ex πάλιν, & πιγνύω, compingo.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, sicca pix, pix recocta.
Ex πάλιν, & πίσσα, pix.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, iterum errabun-
dus, R. Α παλιόκορσιν.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, qui iterum aberrat,
aor. i. part. pass. verbi παλιόκορσιν.
Παλιόκορσιν, vagis erroribus retro agi-
tor, seu iterum oberro; παλιόκορσιν ὅ-
ταν, a. i. part. retractos, iterum errabun-
dos. Ex πάλιν, & πλῶμαι, erro, vagabun-
dus.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, retrorsum nexus
seu plexus, R. Ex πάλιν, & πλέκωμαι,
necto.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, denuo lotus, Suic.
Ex πάλιν, & πλύνω, lauo.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, retrogradus, vel e
contrario iter faciens, Suic. Ex πάλιν, &
πορεύομαι, eo.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, qui iter repetit; (2)
e contrario iter faciens, R. Ex πάλιν, &
πῶρος, iter.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, pedem reflectens,
retrogradus. Ex πάλιν, & πῶρος, res.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, qui iterum vendi-
tus est; (2) qui saepius vendi se finit; (3)
qui priori hero relicto subinde alii se ad-
dicit; (4) veterator, veteratrix. Ex πάλ-
ιν, & ἀπράσσω, vendo.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, falsa & simulata pro-
ditio. Ex πάλιν, & προδοσία, proditio.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, reciprocus seu rursus
& altera vice proditor. Ex πάλιν, & προ-
δοσία, proditor.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, qui aliquid revendit,
qui emit, ut revendat. Ex πάλιν, & πα-
λῶ, vendo.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, iterum prædicandus,
i. e. eximia laude celebrandus. Ex πάλ-
ιν, & φημι, fama.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, iterum natus, rena-
tus; (2) renascens; (3) redivivus. Πη-
γὴς ἐνδομύχιο παλιόκορσιν ἔμπροσθεν ἔδωκε.
Nonn. Paraphr. 4, 14. Ex πάλιν, & εὐνῶ,
nascor.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, iterum derasus, vel
deradendo tersus. Ex πάλιν, & τείνω, ra-
dendo detergo.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, deletitius. Ex πάλ-
ιν, & τείνω, deleo.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, qui resumpsit ani-
mam, redivivus. Ex πάλιν, & ψυχῶ, a-
nima.
ΠΑΛΙΑΝ, Adv. iterum, rursus, denuo,
de integro; (2) vice versa, e diverso,
e contrario, contra; (3) retro, seu re-
trorsum.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, nuntius, qui post-
quam nuntiavit, quod jussus erat, ad eum
redit, a quo missus erat, internuntius. Ex
πάλιν, & ἀγγέλλω, angelus, nuntius.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, qui vice versa col-
ligitur, qui rursus congregatur; (2) ruri-

sus congregans. Ἦν ἄτην ἀχέων ἢ δ' ἢ
παλιόκορσιν ἔστιν. Hesiod. Scut. Herc. 93.
Θάνατος ψυχῆν ἡμετέρην οἶον ἔπει, ἔπει μὲν
αἶρα ἔπει μὲν νεοσπόμενῃ παλιόκορσιν, i. e.
rursus collectam. Nonn. Paraphr. 10, 17.
Ex πάλιν, & ἀχέω, congrego.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, rursus creatus, qui
post abrogatum magistratum rursus crea-
tur magistratus. Ex πάλιν, & αἵρετος,
electus.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, recrescens, rena-
scens; Nonn. Paraphr. 3, 30. & 5, 39.
Ex πάλιν, & ἀφθίω, cresco.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, qui ad eam par-
tem, a qua prius ad hostes transierat, re-
dit. Ex πάλιν, & αὐτομόλος, sua sponte
transfuga.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, adio restituta, Ph. πα-
λιόκορσιν, instaurandae litis. Παλιόκορσιν
δίδως τοῖς ἀδικαῖς κατακριθεῖσι. Hierodian.
7, 6. Α παλιόκορσιν.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, qui rursus de rebus
iisdem judicatur. Ex πάλιν, & δίκη, jus,
judicium.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, qui reciproco vor-
tice revolvitur. Ὅρα μιν ἔξ ὑπνοιο πα-
λιόκορσιν ἐγείρω, i. e. reciprocum. Nonn.
Paraphr. 11, 11. Ex πάλιν, & διέκομαι,
volvō.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, vortex reciprocus. Ex
iisdem.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, cursu reciproco re-
deo, revenio. Ὅρα παλιόκορσιν αἱ διω-
κόμεναι, Adv. Α παλιόκορσιν.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, in se ipsum recur-
rens. Ἐς τὰ αὐτὰ παλιόκορσιν, Adv.
Ex πάλιν, & δρόμος, cursus.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, recurvus, cursus recipro-
cus. Ab eod.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, in se ipsum redi-
ens, seu recurvens, reciprocus, Suic. Ab
eod.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, recurrens, recipro-
cus. Ex πάλιν, & δρόμος, cursus.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, iterum vita, Suic. Α
παλιόκορσιν.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, redivivus. Ex πάλ-
ιν, & ζῶς, vivus.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, sursum subfidentia hu-
morum in se redeuntium, Suic. Ex πάλ-
ιν, & ἰδρῶσις, constitutio.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, qui gressu retro con-
citato redit. Ex πάλιν, & ὀρμή, concitatus.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, retrogradus. Ex πάλ-
ιν, & ὀρμή, concito.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, retrogradus, reflens,
rursus concitatus. Ph. reciprocus. Παλιό-
κορσιν ἀπὸ τῆς, Il. 3, 33. Διψήσας παλιό-
κορσιν, sicut rursus, Nonn. Paraphr. 4, 13.
Ex iisd.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, iterum redeo, redeo, rever-
tor. Ex πάλιν, & ὑστία, redeo.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, iterum rediturus.
Ex πάλιν, & ὑστία, rediturus.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, qui redit seu reverti-
tur, recurrens, reciprocus. Ex πάλιν, &
ὑστία, reditus.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, qui iterum meit, ite-
rum seu bis mingens. Ex πάλιν, & ὕρω,
urina.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, idem quod παλιό-
κορσιν.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, impetus retro ruens, Suic.
Ex πάλιν, & ὕρω, impetus.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, umbrosus, opa-
cus, tenebrosus. Ex πάλιν, & σκία,
umbra.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, contrarium dico seu lo-
quor; (2) obtrecto, famam ludo, Suic.
Ex πάλιν, & σπῶμαι, es.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, retro vortens, R.
Ex πάλιν, & στρίψω, vorto.
Παλιόκορσιν, ας, ὅ, ὅ, retrogradus, Suic.
Ex πάλιν, & στρέφω, circumducō.

Ἰαμπληθία, ας, ῆ, tota turba, Suic. Ex
 iisd.
 Ἰαμπληθός, υ, ὁ κ' ῆ; undique percussus,
 omnis generis plagas ferens. Ex πάν, &
 πληθός, percussus.
 Παμπλήσιος, υ, ὁ κ' ῆ, omnibus divitiis ad-
 fluens, omnium ditissimus aut opulentissi-
 mus. Ex πάν, & πλῆσιος, dives.
 Παμπεικίλος, υ, ὁ κ' ῆ, omnibus modis va-
 rius, varie pictus; (2) versutus, versip-
 ellis. Ex πάν, & πεικίλος, varius.
 Πάμπολος, omnino multus, permultus &
 varius; πάμπολου, permultam. plural.
 πάμπολλα, plurima. Ex πάν, & πολός,
 multus.
 Παμπόνηρος, υ, ὁ κ' ῆ, omnino improbus,
 improbissimus, perversissimus. Ex πάν, &
 πονήρος, pālus, improbus.
 Παμπονήρας, ἄαν. pessime, gravissime, Suic.
 Α παμπόνηρος.
 Παμπόφυρος, υ, ὁ κ' ῆ, omnino purpureus.
 R. Ex πάν, & ποφύρα, purpura.
 Παμπρασία, ας, ῆ, omnium rerum venditio.
 Ex πάν, & πρᾶσις, venditio.
 Πάμπρπος, υ, ὁ κ' ῆ, omnino decens, splen-
 didus, regius, Suic. Ex πάν, & πρῆπι,
 decet.
 Πάμπρπτος, υ, ὁ κ' ῆ, omnium primus.
 Pind. Pyth. 4. Ex πάν, & πρῆπτος,
 primus.
 Πάμπυτος, υ, ὁ κ' ῆ, in totum purulentus.
 Suic. Ex πάν, & πύον, pus.
 ΠΑΜΤΑΙΑ, ἰαν, τὰ, Pamyliā, sacra quæ-
 dam Ægyptiaca.
 Παμφάγος, υ, ὁ κ' ῆ, omnivorus, qui omnia
 devorat; (2) comedo, helluo, Ex πάν,
 & φάγος, edax.
 Παμφαίς, εῖος, ὁ κ' ῆ, omnia luce sua illu-
 strans. Ex πάν, & φαίω, luceo.
 Παμφαίνισι, totus splendat, 3. sing. præf.
 conjunct. aët. Ion. pro παμφαίνη, a παμ-
 φαίνω.
 Παμφαίνουσ' pro παμφαίνοντ' ob seq. ad-
 spir. & hoc pro παμφαίνοντα, undequaque
 lucentem, acc. sing. m. g. præf. part. aët.
 verbi ejusd.
 Παμφαίνα, totus luceo vel fulgeo; part.
 παμφαίναν, collucens. Εν ᾧ οἱ ἄλλοι Χρύ-
 σσεισι πάμφαίναν, Π. II, 30. Χαλκὴ παμ-
 φαίνε, ib. 14, 11. Ἀρκτὺρ ὁ παμφαίνων
 ἱερὸν βόον Ὀκεανοῦ, Πρῶτον παμφαίνων ἰ-
 πιτὴ λήτα ἀρκυνοῖται, Hesiod. Op. 564.
 Ex πάν, & φαίνα, luceo.
 Παμφαλάω, attonitus & veluti numine ad-
 fatus adspicio, vel circumspicio; παμφα-
 λῶντες, partic. pro παμφαλαῖντες, παμ-
 φαλῶντες. Πάντοσι παμφαλάοντες δινή-
 σαντο κόδιεσι, Apoll. Etym. derivatum
 vult a οἴη, oculi, & ἄλλεω, salire.
 Παμφανάω, totus luceo vel fulgeo; part.
 παμφανῶν, παμφανῶντα, collucentem pro
 παμφανῶντα, παμφαλῶντα, s. παμφανῶντα,
 collucens, splendidissima, pro παμφανῶντα,
 παμφανῶντα. Ἀγλὴ παμφανῶντα δι' αἰ-
 θέρες θρῆνεν Ἰκκ, Π. 2, 458. Α παμφαίνω.
 Παμφανῶντα, undecumque apparentia, nom.
 pl. part. præf. aët. Ροῦτ, pro παμφανῶντα,
 contr. ex παμφανῶντα, a verbo παμφα-
 νῶ, undecumque appareo.
 Παμφερμακός, υ, ὁ κ' ῆ, qui omnes vene-
 ficorum artes callet, R. Ex πάν, & φέρ-
 μακον, venenum.
 Παμφαῖς, Adv. omnia luce sua illustrando;
 (2) persplendide, Suic. Α παμφαῖς.
 Παμφίγης, εῖος, ὁ κ' ῆ, totus lucens, illu-
 stris, fulgidus. Ex πάν, & φήγος, lux,
 splendor.
 Παμφόθυτος, υ, ὁ κ' ῆ, omnino mortalis,
 caducus; (2) perniciosus, Suic. Ex πάν,
 & εὐφύτος, corruptibilis.
 Πάμφοθός, υ, ὁ κ' ῆ, omnisonus. Ex πάν,
 & εὐθός, sonus.
 Πάμφη, υ, ὁ κ' ῆ, omnibus gratus, R.
 Εν πάσι, & φίλος, amicus.
 Πάμφηκός, υ, ὁ κ' ῆ, omnia comburens,
 totus flammans. Ex πάν, & φήζω, ure.

Παμφορίζων, α, ὁ χ' ἦ, q. d. totus terribilis, Ph. **παμφορίζων**, torvum. Ex **πάν**, & **φοβρός**, terribilis.
Παμφορίζω, α, ὁ χ' ἦ, omnibus pabulum præbens. Ex **πάν**, & **φορβή**, pabulum.
Παμφορέω, α, ὁ χ' ἦ, omnia ferens, varia ferens, omnium ferax. Ex **πάν**, & **φέρω**, fero. Hinc superl. **παμφορέωτατος**, Joseph. Antiq. Jud. l. 2. c. 10.
Παμφοβδύω, Adv. omnino fugaciter, effuſe. Ex **πάν**, & **φουβή**, fuga.
Παμφυλία, ας, ἡ, societas omnium gentium ac nationum. A **παμφυλῶ**.
Παμφυλῶ, α, ὁ χ' ἦ, omnes generis gentes habens, ex omni gentium genere mixtus. Ex **πάν**, & **φυλὴ**, vel **εὐλόν**, tribus, genus.
Πάμφωρτος, α, ὁ χ' ἦ, ex omnibus mixtus. Ex **πάν**, & **φύρωμαι**, misceo vel misceor.
Πάμφωνος, α, ὁ χ' ἦ, omnis generis voces reddens, Pind. Olymp. 7. Ex **πάν**, & **φωνή**, vox.
Παμφυρεῖ, Adv. omnium calculis seu suffragiis. Ex **πάν**, & **ψήφω**, suffragium.
Πάμφυχος, α, ὁ, omnibus animabus imperans, vel totus quantum quantus est anima. Epith. Amphiarai ap. inferos in Sophoclis Electra. Ex **πάν**, & **ψυχὴ**, anima.
Πᾶν, παντί, τὸ, omne, totum, integrum; summa; hoc universum, universitas rerum.
ΠΑ' Ν, **πανός**, ὁ, Pan, pastorum Deus. Ph. **Πάν** ὁ **δαίμων**, Ircubus, silvanus. Item, **Πάν**, **θεὸς ὑλάιος**, deus silvestris, Silvanus, Faunus; Ircubus, id.
Πάσχερος, α, ὁ χ' ἦ, omnino mollis seu delicatus. Ex **πᾶν**, & **ἄσπερος**, mollis.
Πάσιγανός, α, ὁ χ' ἦ, omnino bonus, optimus. Ex **πάν**, & **ἀγαθός**, bonus.
Παναγήρατος, α, ὁ χ' ἦ, prorsus senii expertus, immortalis, Suic. Ex **πάν**, & **ἀγήρατος**, senii expertus.
Παναγής, ἴος, ὁ χ' ἦ, omnino sanctus vel purus, plane castus, sanctissimus, purissimus, Hes. Ex **πᾶν**, & **ἀγῶ**, veneratio.
Παναγία, ας, ἡ, purificatio, R. ex Plin. Ex iisd.
Πανόγιος, ἰα, ἰον, omnino sanctus vel purus. Ex **πᾶν**, & **ἀγιος**, sanctus.
Παναγίς, ἴδος, ἡ, dies sacra, Vulg. Lex. Ex **πᾶν**, & **ἀγος**, veneratio.
Παναγισία, ας, ἡ, purificatio. Ex **πᾶν**, & **ἀγίζω**, sanctifico.
Πάναγρος, α, ὁ χ' ἦ, omnino castus, castissimus, purissimus. Ex **πᾶν**, & **ἀγρός**, castus.
Πανάγριος, α, ὁ χ' ἦ, omnino ferus, præferox. Ex **πᾶν**, & **ἀγριος**, ferus.
Πάναγρον, α, τὸ, rete, vericulum. Ex **πᾶν**, & **ἀγρα**, captura.
Πάναγρος, α, ὁ χ' ἦ, omnia trahens & capiens; retis epithet. ut **πάναγρον δίχλιον**, Hom. Il. 5, 487. Ex iisd.
Πανόγρυπτος, α, ὁ χ' ἦ, omnino infomnis. Ex **πᾶν**, & **ἀγρυπτος**, infomnis.
Παναγρής, ἴος, ὁ χ' ἦ, omnino non confectus; adhuc prorsus incoctus & crudus. Ex **πᾶν**, & **ἀγρής**, non confectus.
Παναθεσμος, α, ὁ χ' ἦ, omnino injustus, sceleratissimus. Ex **πᾶν**, & **ἄθεσμος**, lege carens, illicitus, iniquus.
Παναθήναια, αν, τὴ, Panathenæa, festum Atheniense. Ph. quinquatria. Ex **πᾶν**, & **Ἀθήναια**, Athenæa.
Παναθηναϊκός, ἡ, ὅν, Panathenæicus. A **παναθήναια**.
Πανόθλιος, ἰα, ἰον, omnino miser, miserrimus. Ex **πᾶν**, & **ἄθλιος**, miser.
Παναιγλής, ἥσος, ἡν, omnino lucidus, splendidusque. Ex **πᾶν**, & **αἰγλής**, splendidus.
Παναιδής, α, ὁ, totus lucidus & splendidus, ut apud Hes. **παναιδησὶ κορόθεις**, galinæ collucentibus. Dat. plur. form. pro **παναΐδαις**. Ex **πᾶν**, & **αἶδω**, luco, fulgeo.
Παναϊολῶ, α, ὁ χ' ἦ, omnino varius, multum variegatus. Alii interpretantur mobi-

lis, ab ἀέλλω moveo; Hom. II. 4, 126. Ex πᾶν, & αἰέλος, varius.

Παναιχίς, ἴος, ὁ καὶ ἡ, omnino foedus, penitus, turpis, turpissimus. Ex πᾶν, & αἰχίς, turpitude.

Παναιχίσιος, omnino & plane turpissimus. Ex πᾶν, & αἰχίσιος, turpissimus.

Παναίτιος, κ, ὁ καὶ ἡ, qui est causa omni modo, omnino auctor alicujus rei, omnium causa & auctor, R. Suic. Ex πᾶν, & αἴτιος, qui in causa est.

Πανακαρπής, ἴος, ὁ καὶ ἡ, omnino infrugifer & sterilis. Ex πᾶν, & ἀκαρπής, sterilis.

Πανακεια, ας, ἡ, omnino morborum curatio. Panacea Dea, fil. Aesculapii; (2) herba quadam. Οὐ λίπος Ἀπόλλωνος ἀποσείρειν θύραι, Ἀλλ' αὐτὴν πανάκειαν. Callim. Hymn. in Apoll. 40. Ex πᾶν, & ἀκείωμα, sano.

Πανάκειον, κ, τὸ, panacea, herba, Suic. Ex iisdem.

Πανάκης, panacea, herba. Ex iisdem.

Πανέκη, ης, ἡ, panacea, herba, & filia Aesculapii, Vulg. Lex. Ex iisdem.

Πανακήρατος, κ, ὁ καὶ ἡ, qui nulla ex parte fato obnoxius est, plane immortalis. Ex πᾶν, & ἀκήρατος, fato non obnoxius.

Πανάκης, ἴος, ὁ καὶ ἡ, vci πανάκης, ἴος, omnia sanans, omnibus morbis medens. Gl. V. πανάκης, omnimorbis. Ex παν, & ἀκείωμα, sano.

Πανακίτης, κ, ο, α panacea herba confectus; ut παρακίτης οἶνος, panacites vinum, ex panace herba confectum. A πάνακης.

Πανακρίς, ἴδος, ἡ, apis epith. q. omnia, f. Rigia florum pervolitans. Ex πᾶν, & ἀκρίς, sumptus.

Πανάκειος, κ, ὁ καὶ ἡ, ad origanum pertinens. A πάνακης, origanum.

Παναλάσας, ερος, ο, totus ἀλάσας, pernicios, pestis, demon infestus.

Παναληθής, ἴος, ὁ καὶ ἡ, omnino verus. Ex πᾶν, & ἀληθής, verus.

Παναλήμιος, κ, ὁ καὶ ἡ, omnino similis, R. Ex πᾶν, & ἀλήμιος, similis.

Παναλκής, ἴος, ὁ καὶ ἡ, omnipotens, valde robustus, robustissimus. Ex πᾶν, & ἀλκή, robur.

Πανάλατος, κ, ὁ καὶ ἡ, omnia consumens. Ex πᾶν, & ἀναλίσκω, consumo.

Παναμείδαιος, κ, ὁ καὶ ἡ, prorsus totivus, Suic. Ex πᾶν, & ἀμείδαιος, totivus.

Παναμείλιος, κ, ὁ καὶ ἡ, prorsus immitis, immitissimus, Suic. Ex πᾶν, & ἀμείλιος, immitis.

Παναμείλιχος, κ, ὁ καὶ ἡ, plane implacabilis, immitissimus, Suic. Ex πᾶν, & ἀμείλιχος, implacabilis.

Παναμειδίω, f. σα, Dor. pro πάνμειδίω, per totum diem excipio. Τρία τὰς πρώτας παναμειδίσει, Eur. Rhes. 360. A πᾶν, & ἡμέρα, dies.

Παναμίμος, κ, ὁ καὶ ἡ, omni culpa & reprehensione vacans. Ex πᾶν, & ἀμιμος, irreprehensibilis.

Παναόδραπος, κ, ὁ καὶ ἡ. Hinc ἡ ἐκ νεκρῶν παναόδραπος ἀνάστασις, univerforum hominum ex mortuis resurrectio, Suic. Ex πᾶν, & οὐδραπος, homo.

Πανάξ, ἀκ, ἡ, panacea herba. Ph. πῶαξ, Chironeus.

Πανάντος, κ, ὁ καὶ ἡ, qui omnino confici potest. Ex πᾶν, & ἀνῶω, conficio.

Παναίδιμος, κ, ὁ καὶ ἡ, decantatissimus, celeberrimus. Ex πᾶν, & αἰδιδμος, celebris, decantatus.

Πανάπαλος, κ, ὁ καὶ ἡ, totus tener, tenerrimus, mollissimus. Ex πᾶν, & ἀπάλη, tere.

Παάπατος, κ, ὁ καὶ ἡ, qui omnino non gustavit, qui omnino jejunus est, R. Ex πᾶν, & ἀπάτος, jejuni.

Παναπείριτος, κ, ὁ καὶ ἡ, valde immensus, R. Ex πᾶν, & ἀπείριτος, immensus.

Παναγία, ὁ ὅς ἡ, prorsus terminum aut finem non habens, valde immensus, Suic. Ex πᾶν, & ἀπείρων, immensus, terminum non habens.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, proprie luctu prorsus capns. Exponitur vero valde dolens; & tunc in ἀπνῆς non esset privativum, sed intensivum, Suic. Ex πᾶν, & ἀπνῆς, luctu carens.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, prorsus innocuus, omnino innocuus. Πραγμῶν δ' ἐνὶ πᾶσι παναγνῆς ἀνθρώπων. Hesiod. D. 47. Ex πᾶν, & ἀπνῆς, innocuus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnis prorsus mutilationis & lisionis expertus. Ὁ πᾶν, ὅς ἡ, κεφαλὴ παναγνῆς ἐξομῆς αἰν. Callim. Hymn. in Cererem, 126. Ex πᾶν, & ἀπνῆς, non mutilatus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, infelicissimus, infortunatissimus; Hom. II. 24, 255. Ex πᾶν, & ἀπνῆς, infelix, miser.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, de quo prorsus nihil cognosci potest fama aut auditione, de quo prorsus nihil auditur; (2) qui prorsus nihil auditur aut cognovit. Ex πᾶν, vel πᾶν, & ἀπνῆς, fando inaudit.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, totus argenteus, ex solido argento constans. Ex πᾶν, & ἀργυρεῖ, argentum.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omni virtutum genere cumulativissimus. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, virtus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnino praestantissimus, longe praestantissimus, quam optimus. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, optimus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, ad omne tempus sufficiens, Suic. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, sufficiens.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, undique sufficiens, omnibus sufficiens, vel sufficientes vires habens. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, sufficiens.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, ex omnibus harmoniae numeris constans, admodum concinnus, per omnes partes apte compositus & ordinatus. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, harmonia.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnino imbecilis, prorsus viribus fractus. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, imbecilis.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnino illaesus, salvus, incolumis, Hef. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, illaesus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnino verus, verissimus. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, verus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, verissime, certissime. A παναγνῆς.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omni ex parte splendens. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, splendor.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnino infomnis, R. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, infomnis.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, qui caret aequalibus & sociis. Ἡμαρ δ' ὁραμένη παναγνῆς καὶ τῆς. Hom. II. 22. 490. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, imberber.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnino inevitabilis. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, inevitabilis.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, ut παναγνῆς γῆ, universa C. tota Achaia, tota Graecia. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, Achaia.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnes Achivi, universi Graeci. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, Achivi.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnino imtempestivus; (2) qui immatura morte meritorius est; Hom. II. 2., 540. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, imtempestivus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, prorsus neglectus & incustoditus, quem nulla omnino dignatur cura. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, incustoditus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, prorsus flagitiosus, sceleratissimus, Sul. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, flagitiosus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, totus artificiosus, R. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, artificiosus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, convivium opiparum ac lautum, mensa sumptuosa. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, convivium.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnia mordicans, mordax.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, prorsus terminum aut finem non habens, valde immensus, Suic. Ex πᾶν, & ἀπείρων, immensus, terminum non habens.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, proprie luctu prorsus capns. Exponitur vero valde dolens; & tunc in ἀπνῆς non esset privativum, sed intensivum, Suic. Ex πᾶν, & ἀπνῆς, luctu carens.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, prorsus innocuus, omnino innocuus. Πραγμῶν δ' ἐνὶ πᾶσι παναγνῆς ἀνθρώπων. Hesiod. D. 47. Ex πᾶν, & ἀπνῆς, innocuus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnis prorsus mutilationis & lisionis expertus. Ὁ πᾶν, ὅς ἡ, κεφαλὴ παναγνῆς ἐξομῆς αἰν. Callim. Hymn. in Cererem, 126. Ex πᾶν, & ἀπνῆς, non mutilatus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, infelicissimus, infortunatissimus; Hom. II. 24, 255. Ex πᾶν, & ἀπνῆς, infelix, miser.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, de quo prorsus nihil cognosci potest fama aut auditione, de quo prorsus nihil auditur; (2) qui prorsus nihil auditur aut cognovit. Ex πᾶν, vel πᾶν, & ἀπνῆς, fando inaudit.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, totus argenteus, ex solido argento constans. Ex πᾶν, & ἀργυρεῖ, argentum.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omni virtutum genere cumulativissimus. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, virtus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnino praestantissimus, longe praestantissimus, quam optimus. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, optimus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, ad omne tempus sufficiens, Suic. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, sufficiens.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, undique sufficiens, omnibus sufficiens, vel sufficientes vires habens. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, sufficiens.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, ex omnibus harmoniae numeris constans, admodum concinnus, per omnes partes apte compositus & ordinatus. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, harmonia.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnino imbecilis, prorsus viribus fractus. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, imbecilis.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnino illaesus, salvus, incolumis, Hef. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, illaesus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnino verus, verissimus. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, verus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, verissime, certissime. A παναγνῆς.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omni ex parte splendens. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, splendor.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnino infomnis, R. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, infomnis.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, qui caret aequalibus & sociis. Ἡμαρ δ' ὁραμένη παναγνῆς καὶ τῆς. Hom. II. 22. 490. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, imberber.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnino inevitabilis. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, inevitabilis.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, ut παναγνῆς γῆ, universa C. tota Achaia, tota Graecia. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, Achaia.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnes Achivi, universi Graeci. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, Achivi.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnino imtempestivus; (2) qui immatura morte meritorius est; Hom. II. 2., 540. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, imtempestivus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, prorsus neglectus & incustoditus, quem nulla omnino dignatur cura. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, incustoditus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, prorsus flagitiosus, sceleratissimus, Sul. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, flagitiosus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, totus artificiosus, R. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, artificiosus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, convivium opiparum ac lautum, mensa sumptuosa. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, convivium.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnia mordicans, mordax.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, prorsus terminum aut finem non habens, valde immensus, Suic. Ex πᾶν, & ἀπείρων, immensus, terminum non habens.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, proprie luctu prorsus capns. Exponitur vero valde dolens; & tunc in ἀπνῆς non esset privativum, sed intensivum, Suic. Ex πᾶν, & ἀπνῆς, luctu carens.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, prorsus innocuus, omnino innocuus. Πραγμῶν δ' ἐνὶ πᾶσι παναγνῆς ἀνθρώπων. Hesiod. D. 47. Ex πᾶν, & ἀπνῆς, innocuus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnis prorsus mutilationis & lisionis expertus. Ὁ πᾶν, ὅς ἡ, κεφαλὴ παναγνῆς ἐξομῆς αἰν. Callim. Hymn. in Cererem, 126. Ex πᾶν, & ἀπνῆς, non mutilatus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, infelicissimus, infortunatissimus; Hom. II. 24, 255. Ex πᾶν, & ἀπνῆς, infelix, miser.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, de quo prorsus nihil cognosci potest fama aut auditione, de quo prorsus nihil auditur; (2) qui prorsus nihil auditur aut cognovit. Ex πᾶν, vel πᾶν, & ἀπνῆς, fando inaudit.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, totus argenteus, ex solido argento constans. Ex πᾶν, & ἀργυρεῖ, argentum.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omni virtutum genere cumulativissimus. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, virtus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnino praestantissimus, longe praestantissimus, quam optimus. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, optimus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, ad omne tempus sufficiens, Suic. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, sufficiens.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, undique sufficiens, omnibus sufficiens, vel sufficientes vires habens. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, sufficiens.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, ex omnibus harmoniae numeris constans, admodum concinnus, per omnes partes apte compositus & ordinatus. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, harmonia.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnino imbecilis, prorsus viribus fractus. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, imbecilis.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnino illaesus, salvus, incolumis, Hef. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, illaesus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnino verus, verissimus. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, verus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, verissime, certissime. A παναγνῆς.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omni ex parte splendens. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, splendor.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnino infomnis, R. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, infomnis.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, qui caret aequalibus & sociis. Ἡμαρ δ' ὁραμένη παναγνῆς καὶ τῆς. Hom. II. 22. 490. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, imberber.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnino inevitabilis. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, inevitabilis.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, ut παναγνῆς γῆ, universa C. tota Achaia, tota Graecia. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, Achaia.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnes Achivi, universi Graeci. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, Achivi.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnino imtempestivus; (2) qui immatura morte meritorius est; Hom. II. 2., 540. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, imtempestivus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, prorsus neglectus & incustoditus, quem nulla omnino dignatur cura. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, incustoditus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, prorsus flagitiosus, sceleratissimus, Sul. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, flagitiosus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, totus artificiosus, R. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, artificiosus.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, convivium opiparum ac lautum, mensa sumptuosa. Ex πᾶν, & ἀρετῆς, convivium.

Παναγνῆς, ὁ ὅς ἡ, omnia mordicans, mordax.

Πανόρανον, ον, ὁ κ' ἡ, pernox. Ex πᾶν, & ὄρανον, nox.
 Πανόριον, ον, ὁ κ' ἡ, omni ex parte coctus seu liquefactus. Ex πᾶν, & ὄριον, coctus.
 Πανόριον, omni ex parte cocti, gen. singul. Dor. pro πανόριον, a ὄριον.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, omnium princeps, Suic. Ex πᾶν, & ὄριον, dux, princeps.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, in celebritate me ducem ac veluti choragum præbeo, Suic. A πανόριον.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, dux ac princeps panegyricæ celebritatis, Suic. Ex πανόριον, & ὄριον, principatus.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, festam panegyricam agito; festum ludovæ panegyricos celebros, ferio; (2) publica celebritate ferio; (3) panegyrica oratione laudo, in celebri cœtu prædico. Gl. Vet. πανόριον, nundine. O δὲ μὲν ἡ τ' ἰορτῆς ἱπανόριον, Herc. dian. A πανόριον.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, panegyricus, panegyri proprius vel conveniens; (2) celebris, festus, theatralis, pompaticus, splendidus, Gl. V. nundinarius. Ab eod.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, panegyricæ, pompæ, splendide. A πανόριον.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, publicus cœtus seu conventus, publica celebritas; (2) pompa, spectaculum, aut convivium publicum, Ph. Nundinæ, mercatus, commercium. Ex πᾶν, & ὄριον, cœtus.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, festi panegyrici celebratio; (2) panegyrica pompa vel ostentatio; (3) publicus mercatus. A πανόριον.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, qui panegyricum festum ludovæ celebrat. Gl. V. nundinator. Ab eod.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, totus serenus & illustris, quem sol totum illustrat. Ex πᾶν, & ὄριον, sol.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, quotidie, tota die. Ex πᾶν, & ὄριον, dies.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, per totum diem. Ex πᾶν, & ὄριον, dies.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, per totum diem excipio. Vide πανόριον.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, perditus, per totum diem. O δὲ μὲν ἡ τ' ἰορτῆς ἱπανόριον, Hom. II. 1, 472. Ex πᾶν, & ὄριον, dies.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, vel πανόριον, Adv. tota die. Ex πανόριον.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, idem; (2) qui aliquid per totum diem facit. Ex πᾶν, & ὄριον, dies.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, omnibus placens, omnibus accommodus, Hef. Ex πᾶν, & ὄριον, placens, vel ὄριον, apto.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, ob frequentem adspiratam pro πᾶν, & hoc pro πᾶν, omnem, vel omnia, acc. sing. vel neutr. pl. a πᾶν, omnis.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, vel Πανόριον, ὄν, ὁ, Pantheum, Gl. Vet. πᾶν, omnium deorum. Ex πᾶν, & ὄριον, Deus.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, omnes demulcens, omnes oblectans. Ex πᾶν, & ὄριον, demulceo.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, cacabus, Gl. Vet. Ex πᾶν, & ὄριον, coquo.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, panthera. Ex πᾶν, & ὄριον, fera.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, universa captura. Ex πᾶν, & ὄριον, captura.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, omnes feres capiens, omnium ferarum capax. Ex πᾶν, & ὄριον, feras.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, in tota cœna, per universum epulum; (2) solenni epulo. Ab eod.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, f. ὄριον, solenne epulum agito; (2) epulor. A πανόριον.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, cœna, ad quam omnes conveniunt, epulum solenne. Ab eod.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, qui totius cœnæ est. Ex πᾶν, & ὄριον, cœna, epulum.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, omnia susurrans, o-

mnia susurrando divulgans, Hef. Ex πᾶν, & ὄριον, murmur, susurrans.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, omnia vulgans, Hef. Ex πᾶν, & ὄριον, murmur, susurrans.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, omnia vulgans, Hef. Ex πᾶν, & ὄριον, murmur, susurrans.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, toto animo, toto pectore, toto animi robore. Ex πᾶν, & ὄριον, animus.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, sacratissimus, omni veneratione prosequendus. Ex πᾶν, & ὄριον, sacrificio.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, sacrosanctus, prorsus facer, Suic. Ex πᾶν, & ὄριον, facer.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, sacrosanctus, omnino sanctus, Suic. A πανόριον.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, (Antep. prod.) Panicus, ut Panicus terror, repentinus & vehemens. A Παν, P. n.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, admodum propitius & clemens. Ex πᾶν, & ὄριον, propitius.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, omnino laetus & hilaris. Ex πᾶν, & ὄριον, hilaris, laetus.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, omnino desiderabilis, gratissimus. Ex πᾶν, & ὄριον, desiderabilis.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, Lupercal, Gl. V. vid. πανόριον.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, conglomerat, 3. sing. præf. indic. pass. Lor. pro πᾶν, a verbo πᾶν, conglomerat.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, parvulus Pan. Dim. a Παν, Pan.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, omne genus vestigii. Ex πᾶν, & ὄριον, vestigium.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, universalitas Ionum. Loc. ubi conveniebant. Panionium, fanum in Ionia. Hinc Πανόριον, ὄν, ὁ, Panionia, solennis universorum Ionum festivitas. Ex πᾶν, & ὄριον, Ionia.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, omnino contumeliosus, R. ex Luciano. Ex πᾶν, & ὄριον, contumelia.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, per totam noctem. A πανόριον.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, pernocto, totam noctem transigo; (2) pervigilium celebros. Ph. pervigilo, pernocto. Al. Gl. V. etiam lucubro. O δὲ μὲν ἡ τ' ἰορτῆς ἱπανόριον, Arist. Nub. 1065. O πανόριον, id. Ran. 445. Ab eod.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, pernox, & inde ater, Suic. Ab eod.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, per totam noctem. A πανόριον.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, pernox, Gl. V. per totam noctem durans; (2) qui per totam noctem aliquid facit. O δὲ μὲν ἡ τ' ἰορτῆς ἱπανόριον, II. 2, 24. Πανόριον, ὄν, ὁ, pernox, Scut. Herc. 46. Ex πᾶν, & ὄριον, nocturnus.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, festum quod per totam noctem celebratur, pernoctatio, pervigilium. Ph. hoc excubitem, pervigilium, pervigilatio; πανόριον, excubia, pernoctatio, Gl. V. Ex πᾶν, & ὄριον, per.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, pervigilium, pernoctatio, emanatio, Ph. A πανόριον.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, excubitor, Gl. Vet. A πανόριον.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, per totam noctem. A πανόριον.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, pernox, per totam noctem durans; (2) qui per totam noctem aliquid facit. Ex πᾶν, & ὄριον, pernox.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, omnino flebilis, plane lamentabilis, omnino lugendi seu miserabilis; (2) omnino flebili voce cantans. Ex πᾶν, & ὄριον, flebilis.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, valde ærumnosus vel calamitosus. Ex πᾶν, & ὄριον, ærumnosus, calamitosus.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, tota domo, tota familia; πανόριον, & πανόριον.

πανόριον, cum tota domo & familia. Ex πᾶν, & ὄριον, habito.
 Πανόριον, Adv. cum tota domo, cum tota familia. Ex πᾶν, & ὄριον, domus.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, tota domus, tota familia; πανόριον, & ὄριον, cum tota domo & familia. Ex πᾶν, & ὄριον, familia.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, cum tota domo f. familia. Ex πᾶν, & ὄριον, domus.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, omnino vel prorsus misericors, Suic. Ex πᾶν, & ὄριον, misericors.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, omni ex parte beatus, beatissimus. Ex πᾶν, & ὄριον, beatus.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, internecio, exitium. Ex πᾶν, & ὄριον, internecio.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, internecinus, Gl. V. Ex πᾶν, & ὄριον, internecio.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, plane perditus. Ex πᾶν, & ὄριον, perditio.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, turmatim, catervatim, factio, agmine. A πᾶν, & ὄριον, cœtus.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, omni ex parte similis, perfamilis. Ex πᾶν, & ὄριον, similis.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, omnium oraculorum auctor. Jov. epitheton. Εἴθε πανόριον Ζηνὶ ρήσσκαι Ἀχαιοί, Hom. II. 8, 250. Ex πᾶν, & ὄριον, oraculum.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, armatura totum nudum corpus tegens, universa armatura, Gl. V. armatura. A πᾶν, & ὄριον, armatura.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, omni ex parte armatus. Ex πᾶν, & ὄριον, vel ὄριον, armatus.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, qui omnia cernit, qui oculis omnia lustrare potest, Æschyl. de Argo Suppl. 310. Ex πᾶν, & ὄριον, video, cerno.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, qui ab omnibus videtur. Ex πᾶν, & ὄριον, videtur.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, qui omnia videt, Suid. A πᾶν, & ὄριον, videtur.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, qui ab omnibus videtur, Suic. Ex πᾶν, & ὄριον, videtur.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, vel πανόριον, Adv. omni impetu, totis viribus. Ex πᾶν, vel πᾶν, & ὄριον, impetus.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, habens stationem omnibus navibus & semper aptam. Ex πᾶν, & ὄριον, statio navium.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, panis. Vox Messapiorum, a πᾶν, & ὄριον, panis.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, lucerna. A πᾶν, & ὄριον, lucerna.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, omnium leguminum mixtura. Ex πᾶν, & ὄριον, legumina.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, vasrum aliquid factum. A πᾶν, & ὄριον, vasrum.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, calide scelus aliquid admitto, calide ago. A πᾶν, & ὄριον, calide.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, calide seu vatre scelus aliquid admitto. Αἰ. ἰστὶν ἐπὶ δόλῳ πᾶν, Arist. Plot. 368. Εἴτι τὸ πᾶν τὸ δὲ σ' ἐπὶ δόλῳ πᾶν, ib. 376. Ab eod.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, vasrum aliquid factum. A πᾶν, & ὄριον, vasrum.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, idem quod πᾶν, & ὄριον, R.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, caliditas, vasrities, astutia, præstigia, Gl. V. A πᾶν, & ὄριον, caliditas.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, calidus, vater, versipellis, solers; veterator, sagax, Gl. V. Ex πᾶν, & ὄριον, vater.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, calide, vatre, astute, dolose; fraudulentem, nequiter, Gl. V. A πᾶν, & ὄριον, caliditas.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, omnino secundus, Hef. Ex πᾶν, & ὄριον, secundus.
 Πανόριον, ὄν, ὁ, qui omnium oculis cernitur; (2) splendidus, fulgidus. Πανόριον, ὄν, ὁ, Hom. II. 397. Ex πᾶν, & ὄριον, visio, adspiciunt.

Παντοκράτωρ, ας, ὁ, apparatus armorum, cum
quis omnibus armis instruitur. Ex πᾶν,
& κράτος, pro *cratus*, *scutum*.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, sc. *Cratus*, plenilunus lu-
na, luna, cum est plenilunio, Gl. V. luna
plena, & παντοκράτωρ, plenilunium, Gl. V.
Ex πᾶν, & *Cratus*, luna.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, valde celebris, vel
solennis, Suic. Ex πᾶν, & *Cratus*, ce-
lebris.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnino venerabilis, &
venerandus, augustissimus, Suic. Ex πᾶν,
& *Cratus*, venerabilis.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnino robustus, vi-
ribus omnes superans. Ex πᾶν, & *Cratus*, ro-
bustus.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnipotens lu-
dicus, Suic. Ex πᾶν, & *Cratus*, omnipotens,
& *Cratus*, ludus.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnino robuste, omni-
potenter. A παντοκράτωρ.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnia speculans, o-
mnia cernens. Ex πᾶν, & *Cratus*, specu-
lator.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnino parvus. Ex
πᾶν, & *Cratus*, parvus.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnifaria sapientia &
scientia praeditus, sapientissimus. Ex πᾶν,
& *Cratus*, sapientia.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnifaria feminum mix-
tio, seu femina omnis generis permixta.
Ex πᾶν, & *Cratus*, femina.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, cum universo exercitu,
cum omnibus copiis. Ex πᾶν, & *Cratus*, ex-
ercitus.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, παντοκράτωρ, cum toto
exercitu, cum omnibus copiis, dat. sing.
adverbialiter. Ex πᾶν, & *Cratus*, ex-
ercitus.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omni impetu; (2) festinan-
tissime; (3) cum toto exercitu. Ex πᾶν,
& *Cratus*, celeriter.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, idem & ex iisd. vel
quasi a παντοκράτωρ, omnis impetus.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnia trahens. Ex
πᾶν, & *Cratus*, trahens.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, qui omnis figurae est,
Suic. Ex πᾶν, & *Cratus*, figura.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, q. d. toto corpore, Suic.
Ex πᾶν, & *Cratus*, corpus.
Πᾶν, pro πᾶντα, omnem, acc. sing. m. a
πᾶν, omnis.
Πᾶντα, Adv. utique, omnino, pro *πᾶν* πᾶν-
τα, vel pro πᾶντας.
Πᾶντο, Adv. penitus, undique, ubique. A
πᾶν, omnis.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, cujusque gentis, Suic.
Ex πᾶντα, a πᾶν, & *Cratus*, gens.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnium certaminum
peritus. Ex πᾶν, & *Cratus*, certamen.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, Adv. ubique, quoquo versus, pro
παντοκράτωρ, R.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnino miser, ut παν-
τοκράτωρ, miser. Ex πᾶν, & *Cratus*, miser.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnium rex, Suic. Ex
πᾶν, & *Cratus*, rex.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, vel παντοκράτωρ, sequente vo-
cari, omnibus; & Adv. omnino, prorsus,
plane. A πᾶν.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnibus sufficiens;
(2) omnes juvans. Ex πᾶν, & *Cratus*, suffi-
cientia.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, pro παντοκράτωρ, ας, ὁ, omni-
bus imperatis, omnium dominus. Dat. τῷ
παντοκράτωρ.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnibus imperans,
omnium dominus, Suic. Ex πᾶν, & *Cratus*, im-
perans.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnino carens um-
bra, nulla ex parte umbrosus, Hes. Ex
πᾶντα, & *Cratus*, sine umbra.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, Adv. ubique; (2) quoquo modo.
A πᾶν.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, Adv. undique, ex omnibus par-
tibus. Ab eod.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, Adv. quoquo versus. Ab eod.

Παντοκράτωρ, ας, ὁ, Adv. ubique; (2) quoquo, quem-
cunque in locum. Ab eod.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, perfectio f. perfectionis
summa. A παντοκράτωρ.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, integer & perfectus.
Ex πᾶν, & *Cratus*, perfectus.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnino, prorsus, totaliter,
perfecte. A παντοκράτωρ.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, perfectus, integer;
(2) plenus, universus. Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, Adv. Ex πᾶν, & *Cratus*, perfectus.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, Adv. penitus, omnino, prorsus.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnia inspiciens
& lustrans. Ex πᾶν, & *Cratus*, in-
spiciens.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnia videns, Suic. Ex
πᾶν, & *Cratus*, video.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, rerum omnium opifex,
Suic. Ex πᾶν, & *Cratus*, opifex.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnes oblectans.
Ex πᾶν, & *Cratus*, oblectans.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnia inspiciens, dat. pl. Im. & Poet. pro
πᾶν, a πᾶν, omnis.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, armatura universa. Ex
πᾶν, & *Cratus*, armatura.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnia videns, o-
mnia inspiciens, Suic. Ex πᾶν, & *Cratus*, in-
spiciens.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, plane artificiosus, o-
mnimodas artes sciens. Ex πᾶν, & *Cratus*, ars.
Πᾶντα, Adv. ubique, undique, quoquo ver-
sum; (2) omnino, prorsus, penitus. Gl.
V. ubique, usquequaque, quoquo versus.
A πᾶν.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, qui omnia audit,
Suic. Ex πᾶν, & *Cratus*, audio.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, per totam diem. Ex πᾶν,
& *Cratus*, dies.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnia pariens, R.
Ex πᾶν, & *Cratus*, pario.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, honoratissimus. Ex
πᾶν, & *Cratus*, honor.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, pro παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnino miser & infelix. Ex πᾶν, & *Cratus*, miser.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, prorsus, vel omni-
no tenex; unde etiam exponitur aeternus,
Suic. Ex πᾶν, & *Cratus*, a πᾶν, & *Cratus*, se-
natus.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnes generans aut
procreans, Suic. Ex πᾶν, & *Cratus*, procreans.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omniscius, qui
omnia didicit. Ex πᾶν, & *Cratus*, disco.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, Gl. V. varius;
idem quod sequens παντοκράτωρ.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnigenus, dat. pl. Poet. pro
παντοκράτωρ, a παντοκράτωρ, omnigenus.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, qui est ex omni solo &
regione, omnifarius, omnigenus, omnis
generis, varius, multiplex. Ex πᾶν, &
δῆλον, solum.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, Adv. omnifariam, omnibus
modis, vel omni modo, omnimode. A
παντοκράτωρ.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnipotens, Gl.
Vet. omnivalens. Ex πᾶν, & *Cratus*, video.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnipotens, Ph. Ex
πᾶν, & *Cratus*, potens.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, undique, undique. A
πᾶν.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, undique, undecumque. Ab
eod.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, acc. fng. Ion. pro
παντοκράτωρ, a παντοκράτωρ.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnigenus, omnimo-
dus; varius, multiplex. Gl. V. omni-
farius, omnigenus. Ab eod.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, qui est omnis
modi, Suic. Ex πᾶν, & *Cratus*, modus.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omni modo, Suic. A praec.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnibus modis. Παντοκράτωρ

τὴν μὴ μὴ ἀντιστάτω, Herodian. A παν-
τοκράτωρ.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, omnipotentia. A παν-
τοκράτωρ.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ad omnipotentem
Deum, seu ad divinam potentiam perti-
nens; (2) ab omnipotente Deo profi-
ciscens. Ab eod.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, omnipotens. Ex πᾶν,
& κράτος, potens.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, omnium conditor, Suic.
Ex πᾶν, & *Cratus*.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, qui omnia accipit,
qui ex omnibus accepit. Ex πᾶν, &
λαμβάνω, accipio.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, exitium omnibus ad-
ferens, omnia perdens & labefactans. Ex
πᾶν, & *Cratus*, perdo.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnino exi-
guo tempore circumscriptus, valde exi-
guum tempus durans. Ex πᾶν, & *Cratus*, parvus, & *Cratus*, tempus.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, audacia nihil non au-
dens, R. A παντοκράτωρ.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnia audens, auda-
cissimus. Ex πᾶν, & *Cratus*, audacia.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, dardanius, Ph. Ex
πᾶν, & μεταβάλλω, puto.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, ex omnibus mi-
stus, miscellaneus. Ex πᾶν, & *Cratus*, misceo.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnium persona-
rum imitator effectorque, omnis generis
gestus exprimens. Ph. histrio. Ex πᾶν,
τὸν, & *Cratus*, imitator.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, quem omnes odio
habent, omnino invidus. Ex πᾶν, & *Cratus*, odi, odio habeo.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omniformis, omnes
formas habens, R. Ex πᾶν, & *Cratus*, forma.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnino stultus,
prorsus fatuus, Rob. Ex πᾶν, & *Cratus*, stultus.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnivagus, Gl.
V. Ex πᾶν, & *Cratus*, error.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, ad omnia callidus,
Suic. Ex πᾶν, & *Cratus*, transitus.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, pro παντοκράτωρ, ας, ὁ, omnia
cernens; παντοκράτωρ, Dat. Ex πᾶν, &
ἐπιμαίω, cerno.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, locus, ubi omnis ge-
neris res veneunt; forum publicum. Gl.
V. sepulchrum, popina. A παντοκράτωρ.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, qui omnes res venales
vendit. Ph. sepulchrius, dardanius. Ex
πᾶν, & *Cratus*, vendo.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnis generis rerum
venditio. A παντοκράτωρ.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnia vastans & cor-
rumpens, Suic. Ex πᾶν, & *Cratus*, vastans.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnium appetens, R. Ex
πᾶν, & *Cratus*, appetens.
Πᾶντα, pro πᾶντα, undique.
Πᾶντα, Adv. quoquo versus, in omni
partem; (2) undique, undique. A πᾶν.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, varius, omnigenus.
A πᾶν.
Πᾶντα, Adv. omni tempore, semper. Ab
eod.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, integer, perfectus.
Ex πᾶν, & *Cratus*, perfectio.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnipotens, Gl. Vet. Ex
πᾶν, & *Cratus*, pario.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnia audens, au-
dacissimus. Ex πᾶν, & *Cratus*, audacia.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, vel παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, om-
nium nutritor & altor. Gl. Vet. omni-
parens. Ex πᾶν, & *Cratus*, alio.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, omnia efficiens, Suic. A
παντοκράτωρ.
Παντοκράτωρ, ας, ὁ, ὁ, qui omnia efficit,
omnium conditor; in malam partem idem
quod παιδερ, Suic. Ex πᾶν, & *Cratus*, opus.

Παρακαλεῖ, *conferet*, 3. sing. f. 2. ind. act. verbi παραβάλλω, f. παρακαλλήται, u, o, qui sodali amicove imponit, familiarium improbor. Ex παραβάλλομαι, & ἵταιρ, socius.

Παραβάλλω, *objicio, obfipo*, Gl. Vet. trado, exhibeo, Ph. applico. Ph. appel'o *παύω*, trajicio, accedo. Adfimilo, confero, comparo. *Flecte*, detorqueo *ut oculos*; παραβάλλομαι, *objicio me, ut periculis*. Decipio; aor. 2. *παρίκαλον*, *objeci*; perf. pass. part. *παρακαληνός*, *objectus*; a. 1. part. *παρακαλησῖς*, *objectus*. Παραβάλλειν *πρὸς ἄλλους*, *conferre*, *locor*. *Παρίκαλον* ἰς Σάμους, Act. 20. 15. Παραβάλλει πολλὰς κληματαδας, *Arist. Θεσμ.* 746. Ἐγὼ σοι παραβάλλομαι *δρῶντες*, Eur. Iph. in Tau. 1097. *Παρακαληνός* τοῖς ἰσπίσι, *decepti*.

Παρακαλέω, *qui adjecit*, aor. 2. part. med. verbi παραβάλλω.

Παρακατήστω, ατ, τό, baptisumus adulterinus, Suic. Ex *παρά*, & *κατήστω*, *baptisimus*.

Παρακατέλω, *regno seu rege abutor*; (1) (2) *regia potestate abutor*, R. Suic. Ex *παρά*, & *κατέλω*, *regno*.

Παρακαταίω, *ias, ἡ*, *transgressio*. Ph. *prævaricatio*; (2) *itio in medium*; pars comœdiæ veteris. A παρακαταίω.

Παρακατάτω, *fum πακατάτω* in curru. *Ἀντιφθ* αὐτὸν *παρίκατοι* *παυκλῶτες*, Il. 11. 104. Ex *παρά*, & *κατάτω*, *quod idem est ac βαίνω*.

Παρακαταίω, u, ὁ, *transgressor, violator legis*. Gl. Vet. temerator, prævaricator; (2) *qui e curru pugnat*; (3) *dominus currus*.

Παρακαταίω μελῶδες, *verficuli, ex quibus parabasis comœdia consistat*.

Παρακαταίω, u, ὁ, *quem transgredi possumus, violandus*, Suic. A παρακαταίω.

Παρακαταίω, *transfiliis*, 2. sing. a. 2. conjunct. act. verbi παρακαταίω pro παρακαταίω, *transfiliis*.

Παρακαταίωμαι, f. ἀτομαι, *vi detorqueo, urgeo, cogo*; (2) *omnibus annitor vel conor viribus*. *Καὶ παρακαταίωται ἡμᾶς*, Act. 16. 15. *Παρακαταίωται αὐτὸν*, Luc. 24. 29. Ex *παρά*, & *καταίωμαι*, *cogo*.

Παρακαταίωμαι, ἡμαι, *urgeo, violenter urgeo cogo*. Ex *παρά*, & *καταίωμαι*, *cogo*.

Παρακαταίω, f. ἀτω, *aufiero*. Ex *παρά*, & *καταίω*.

Παρακαταίω, f. ψω, *oblædo, noceo*. *Τὸν τὸ τοῦ ἀνθρώπου παρακαταίω γίνος*; Chryt. Ex *παρά*, & *καταίω*, *noceo*.

Παρακαταίω, fut. ἔστω, a radice gennino, *circumpullulo*, Theophr. Ex *παρά*, & *καταίω*, *gennino*.

Παρακαταίω, u, ὁ, *ramulus, stelo*. A παρακαταίω.

Παρακαταίω, ατ, τό, *quod circumpullulat & renascitur*. Ab eod.

Παρακαταίω, u, ὁ, *circumpullulatio*. Ab eod.

Παρακαταίω, u, ὁ, *qui adnascitur & circumpullulat*. Ab eod.

Παρακαταίω, ατ, τό, *adspæctus qualis est strabonum*. A παρακαταίω.

Παρακαταίω, f. ψω, *limis adspicio, obliquis oculis adspicio*. Gl. V. aliter video, hallucinor. *Παρακαταίωται θάτιμ* (*ἰφθαλμῶ*) *ἀλὸν μετασκόπας* *αὐτῶν*, *Arist. Conc.* 496. *Ἡ λαχαιόπαις παρακαταίωται θάτιμ*, id. *Vesp.* 495. *Παρακαταίωται βίον*, Eur. Ion. 657. Ex *παρά*, & *καταίω*, *adspicio*.

Παρακαταίω, u, ὁ, *idem quod παρακαταίω*.

Παρακαταίω, *Adverb. per comparisonem, parabolice*; (2) *insimulate, dolose, oblique*. *Κερτομῖος ἱππῶν παρακαταίωτον ἀγορεύων*, Hom. Il. 4. 6. A παρακαταίω, *comparo*.

Παραδύματα, ατ@, τὸ, quod obijctur animantibus comedendum, pabulum. A παραδύναι, obijcio.

Παραδύματα, ἡ, ὄν, adjectivus; (2) comparabilis. Ab eod.

Παραδύματα, ὡ, ὅ, ἡ, idem & ab eod.

Παραδύματα, ἡ, ὄν, scaturiginis instar refundo & rejicio, evomo, Suic. Ex παραδύναι, scaturio.

Παραδύματα, ατ@, ὅ, ἡ, strabus, strabo, limis oculis adspiciens. A παραδύναι.

Παραδύματα, ὡ, acclamo. Ex παραδύναι, & βοῶ, clamo.

Παραδύματα, ατ@, ὅ, ἡ, suppetia, auxilium. Ex παραδύναι, & βοῶ, auxilium.

Παραδύματα, ὡ, ἡ, ὄν, suppetias fero, Gl. V. adminiculo. Παραδύματα τοῖς ὅθι λόγῳ, Plut. Ex παραδύναι, & βοῶ, auxilior.

Παραδύματα, vid. παραδύματα.

Παραδύματα, inf. aor. i. παραδύματα, periculum facere, Ph. Ex παραδύναι, & βοῶ, iustus.

Παραδύματα, ἡ, ὄν, parabola, similitudo, Ph. A παραδύναι.

Παραδύματα, ἡ, ὄν, comparativus. A παραδύναι.

Παραδύματα, ὡ, ὅ, ἡ, audax, confidens; temerarius, Gl. V. (2) falsus, adulterinus; (3) limus, Gl. V. A παραδύναι.

Παραδύματα, Adv. temere, Ph. audacter. A παραδύναι.

Παραδύματα, ὡ, ὅ, ἡ, qui transverso borea perfatur, qui a latere aut in orbem perfatur a borea. Ex παραδύναι, & βοῶ, borea.

Παραδύματα, ἡ, ὄν, perperam confuto. Παραδύματα τοῖς ψυχῇ, Phil. 2, 30. Ex παραδύναι, & βοῶ, confuto.

Παραδύματα, in brabeo confrendo aliquem praetereo. Ex παραδύναι, & βοῶ, brabeum confendo.

Παραδύματα, Adv. paullo minus, propensum. Ex παραδύναι, & βοῶ, brevis.

Παραδύματα, ατ@, τὸ, id, quod aliis inferitur & inculcatur. A παραδύναι.

Παραδύματα, ὡ, ὅ, ἡ, intrusus, occultus, latens. O λαμπρὸς ἐν σπλάγχνοις καὶ ἡμῶν, Plut. Symp. lib. 1. Probl. 2. Qui a liis convivis supervenit. Ab eod.

Παραδύματα, ἡ, ὄν, inculco, interjicio, intrudo; παραδύματα, a. i. pass. part. intrusus. Κάκῳ πᾶσι παραδύματα, Luc. Ex παραδύναι, & βοῶ, obturo, obstruo.

Παραδύματα, ὡ, ὅ, ἡ, qui apud aram est, qui a latere aree est. Ex παραδύναι, & βοῶ, q. d. altareus.

Παραδύματα, quae traduxit, a. 2. part. act. Adv. pro παραδύναι, a παραδύναι, traduco.

Παραδύματα, ἡ, ὄν, denunciator, Gl. V. A παραδύναι, & βοῶ, denuncio.

Παραδύματα, ατ@, ἡ, praeceptum, mandatum; (2) ambitus, petitio magistratus, cum prehensione. Ph. denunciatio, conditio, interdicio. A παραδύναι.

Παραδύματα, denuncio, edico, praeceptum, nuncio. Gl. V. (2) invito, Gl. V. (3) veto, interdico, Gl. V. παραδύματα, denunciavi, Ph. παραδύματα, interdicitur, Ph. παραδύματα, imperata; παραδύματα, indictum, Gl. V. (4) peto. Παραδύματα, ἡ, ὄν, Plut. ὅθι τὸ δέπνιν, Luc. & ὄλεον, Polyb. Διρακτὶς παραδύματα μὴ λαλεῖν, Act. 5, 40. Παραδύματα ποικίλῃ, Xen. Παραδύματα τὴν δημοχίαν, tribunatum petivit. Appian. B. Civil. 1. Ex παραδύναι, & βοῶ, nuncio.

Παραδύματα, ατ@, τὸ, praeceptum, Gl. V. (2) interdictionem, Gl. V. A παραδύναι.

Παραδύματα, ἡ, ὄν, praeceptivus, denunciativus; (2) adhortativus. A παραδύναι.

Παραδύματα, Adv. praeceptive, denuntiative tanquam praeceptiendo, adhortative. A παραδύναι.

Παραδύματα, ἡ, ὄν, praeceptum, mandatum, ipse praecepti actus. A παραδύναι.

Παραδύματα, ἡ, ὄν, praeceptorius; (2) prohibitorius. Ab eod.

Παραδύματα, accessi, perf. ind. med. verbi παραδύναι, accedo.

Παραδύματα, qui advenit, praesens, a. 2. part. med. verbi ejusd.

Παραδύματα, gestum aliquem praebeco. Παραδύματα, τὴν φρονήματα, Plut. Ex παραδύναι, & βοῶ, gustare facio.

Παραδύματα, ατ@, τὸ, filicernium, delirus, Gl. V. A seq.

Παραδύματα, ὡ, deliro praef. senectute. Ex παραδύναι, & βοῶ, senio.

Παραδύματα, advenio, advento, accedo, pergo, intersum, Gl. V. a. 1. παραδύματα, adveni. Παραδύματα τὴν ἐκκλησίαν, Aeschin. diax, Plato. ὅθι τὸ ἀγῶνα, Aeschin. ὅθι τὸ πολέμιν, Plut. ὅθι τὸ ἀδύνατον παραδύναι, ὅθι ἰδέσθιν, Theog. 139. Ex παραδύναι, & βοῶ, sum, fio.

Παραδύματα, praeter jus & equum statuo, perperam statuo. Οὐδὲν θαυμαστὸν ὑπὲρ τῶν ἀπὸ τῶν παραδύναι τὰς διακρίσεις, Xen. Ex παραδύναι, & βοῶ, cognosco.

Παραδύματα, in ulnis gesto, ulnis amplexor. Ex παραδύναι, & βοῶ, ulnis amplexor.

Παραδύματα, ατ@, τὸ, res, quam amplemur, amplexus. A παραδύναι, & βοῶ, ulnis amplexor.

Παραδύματα, ἡ, ὄν, cubito repello seu submoveo, arceo, importune cubito propello, obvios vel admotos protrudo. Τὸ ἀξίωμα ἡμῶν παραδύναι, He- liod. Ex παραδύναι, & βοῶ, cubitus.

Παραδύματα, ἡ, ὄν, qui obvios cubito repellit, Suic. A παραδύναι.

Παραδύματα, ὡ, τὸ, ornamentum, quod apponitur maxillis equorum. A παραδύναι.

Παραδύματα, ἡ, ὄν, maia, maxilla. Ph. buccula. Ex παραδύναι, & βοῶ, mala.

Παραδύματα, ἡ, ὄν, alio deflexo, παραδύναι, a. 1. flexit. Ex παραδύναι, & βοῶ, flexio.

Παραδύματα, abducentem, acc. sing. praef. part. act. Dor. pro παραδύναι, a verbo παραδύναι, abduco.

Παραδύματα, ὡ, τὸ, internodium, Suic. Ex παραδύναι, & βοῶ, genculum.

Παραδύματα, consolabatur, 3. sing. imperf. ind. med. Dor. pro παραδύναι, a verbo παραδύναι, consolator.

Παραδύματα, ατ@, τὸ, quod adscribitur ultra solitum & iustum; (2) scripturae depravatio, alliteratio, cum litera pro litera substituitur. Ex παραδύναι, & βοῶ, scriptum.

Παραδύματα, paragrammate seu alliteratione utor. A παραδύναι.

Παραδύματα, ὡ, ὄν, scripturae inver- sio, q. d. alliteratio, quum una litera pro alia dicitur. A παραδύναι.

Παραδύματα, ἡ, ὄν, adscriptio & annotatio in margine; scholium annotationis signum in margine adscriptum; (2) praescriptio, Gl. V. A παραδύναι.

Παραδύματα, ὡ, ὄν, figura quaedam, cujus nota velut in certas quasdam portiones comedia dividebatur. Ph. praedictal. A παραδύναι.

Παραδύματα, ἡ, ὄν, adscribo, juxta scribo; (2) perperam scribo; (3) praescribo, exceptione submoveo, induco & abrogo. Gl. V. praescribo, praeduco; & παραδύναι, praescribo, Gloss. Vet. Ἰδὲ παρί- γραφὴ πλοίων, Κρατὶς καλὸς, Arist. Vesp. 99. Πατρίς ἄλλῃ αὐτὸν παραδύναι, Dem. Δημοκρίτης τὴν γραφὴν πρὸς φόνον παραδύναι, id. Ἐθὺς Ρωμαίοις παρα- δύναι τοῖς κληρονομοῖς ἱστῆναι, ἡ μὴ κλη- ρονομαῖον οἱ πατέρες, Appian. B. Civil. 2. Ex παραδύναι, & βοῶ, scribo.

Παραδύματα, ὡ, ὄν, fere nudus, Suic. Ex παραδύναι, & βοῶ, nudus.

Παραδύματα, ὡ, ὄν, nudus, denudo, pa-

tesacio, revelo, detego, declaro. Παραδύναι τὸ τὴν γῆν ἀνιχνεύειν, Greg. Τὴν ἀμύτητα τὴν Πρωσία παραδύναι, Appian. B. Mithridat. Ex παραδύναι, & βοῶ, nudo.

Παραδύματα, ὡ, ὄν, nudatio, denudatio. A παραδύναι.

Παραδύναι, ἡ, ὄν, produco, profero; deduco; promoveo; perverto; fallo. Gl. V. di- ducio, transeo, transire facio, derivio; pass. perf. παραδύναι, παραδύναι, derivata, Ph. H. 3d τὴν παραδύναι, ἡ τὸ δυσμαθῆς, Eur. Iph. in Tau. 476. Καὶ δὲ παραδύναι τὰς ἐξουσίας τὰς ἐξουσίας, id. Herac. 672. Ex παραδύναι, & βοῶ, ago, duco.

Παραδύναι, ἡ, ὄν, productio, adductio; (2) deductio, derivatio; (3) deceptio. Gl. V. diductio, traductio. A παραδύναι.

Παραδύναι, vestigal seu portorium exigo, vestigal posco. Ἐπιστάλλοντες τὰς πάλιν- τας παραδύναι, Polyb. A παραδύναι.

Παραδύναι, ὡ, τὸ, vestigal, portorium, f. portorium circumvestitionis. A παραδύναι.

Παραδύναι, ὡ, ὄν, derivativus, deducti- vus. Ab eod.

Παραδύναι, Adv. per derivationem f. dedu- ctionem, Suic. A παραδύναι.

Παραδύναι, angulosum esse, angulum fa- cere, ad anguli figuram accedere. Ex παραδύναι, & βοῶ, angulus.

Παραδύναι, ἡ, ὄν, adfleo, illacrimor. Πα- ραδύναι, Luc. Ex παραδύναι, & βοῶ, lacrimor.

Παραδύναι, juxta dormio; inf. a. 2. πα- ραδύναι. Τὴν δὲ αὐτὴν νύκτιν παρὰ- δύναι, Odyss. 20, 88. Ex παραδύναι, & βοῶ, dormio.

Παραδύναι, tradidimus, i. pl. perf. ind. act. verbi παραδύναι pro παραδύναι, trado.

Παραδύναι, ατ@, τὸ, exemplar, exem- plum; (2) documentum, argumentum. A παραδύναι.

Παραδύναι, f. ἰσῶ, publicae aliquem ignominiae expono, traduco ac ludibrio habeo, Gl. V. triumpho. Παραδύναι- σον αὐτὸς τὸν Κυρίον, Num. 25, 4. Μὴ δὲ- λαι αὐτὸν παραδύναι, Matt. 1, 19. A παραδύναι.

Παραδύναι, ἡ, ὄν, exemplaris, exem- plis constans. Ab eod.

Παραδύναι, Adv. exemplis utendo. A παραδύναι.

Παραδύναι, statutus exemplum, a. 1. inf. act. verbi παραδύναι.

Παραδύναι, ὡ, ὄν, traductio, qua quis exemplo statuitur ceteris, publica igno- minis. A παραδύναι.

Παραδύναι, ὡ, ὄν, exemplaris. A παραδύναι.

Παραδύναι, vel παραδύναι, q. d. juxta ostendo; unde confero; (2) ostendo in- dico; (3) assigno seu attribuo. Ἐπεὶ παραδύναι, Isoc. Παρὰδύναι αὐτὸς πάντας τὰς ἐξουσίας ἐν τῇ πόλει, Xen. Ex παραδύναι, & βοῶ, ostendo.

Παραδύναι, ὡ, immodice coeno, vel mi- sere coeno; aut coenam perdo. Εἰς δὲ οἱ καὶ πλεῖστοι λόγοι καὶ ἀπὸ αἰρέτων, παρὰδύναι, Theophr. Ch. c. 8. πα- ραδύναι, afficior domicenio, Mar- tial. Ex παραδύναι, & βοῶ, coeno.

ΠΑΡΑΔΕΙΞΟΣ, ὡ, ὄν, hortus, vinida- rium. Ph. pomarium, pometum.

Παραδύναι, ὡ, ὄν, qui admittitur, vel admitti potest, Suic. A παραδύναι.

Παραδύναι, excipio, admitto, accipio, re- cipio, suscipio, acceptum fero; παραδύναι, a. 1. accepto tulit. Ph. pass. παρα- δύναι, receptus, Gl. V. Οὐ παραδύναι- ται οἱ καὶ μαρτυρίαν καὶ ἡμῶν, Act. 22, 11. Θήμην τὸν παραδύναι, f. ὅθι τότε μακαρίας ζῶν, Plato. Ex παραδύναι, & βοῶ, capio.

Παραδύναι, ὡ, ὄν, subindico, reprae- sento. Ex παραδύναι, & βοῶ, indico, mani- festo.

Παραδύναι

Παραδιδέσθαι, vitiose & perperam disjungo. Ex παρ, & διδέσθαι, disjungo.

Παραδιδέσθαι, ἢ, ὁ, disjunctivus. A παραδιδέσθαι.

Παραδιδέσθαι, ἢ, ἀδμινιστρο, inferio. Τὸν τι τοῖς παρὰ δίδωμι, Arist. Av. 845. A παρ, & δίδωμι.

Παραδιδέσθαι, disjungo, separo. Ex παρ, & δίδωμι, quod idem significat.

Παραδιδέσθαι, ἢ, ὁ, disjunctio, separatio, distinctio; (2) nomen figurae oratoriae, qua similia discernuntur, Quintilian, lib. 9. cap. 3. A παραδιδέσθαι.

Παραδιδέσθαι, ἢ, ὁ, praeposterum studium, exercitatio & litigium, in quibus tempus praepostere teritur. Ex παρ, & δίδωμι, opera, quae alicui rei impenditur.

Παραδιδέσθαι, tradi, praef. infin. pass. verbi παραδίδωμι pro παραδίδωμι.

Παραδίδωμι, trade, do; imperat. παρὰ, trade, Gl. V. aor. i. παρὰδωκα, tradidi; pass. παρὰδεδωκα, traditus sum; perf. part. παρὰδεδωκα, traditum. Τὸν ὁ μὲν μ' ἀποσπύλας ἔδωκε δάματ' παρὰδωκεν, Eur. Alc. 866. Σὶ παρὰδωκεν λίχισι παρὰδιδωσιν, id. Hel. 227. Εἰς τὸ δισμωτήριον παρὰδιδωσιν, Diod. Ex παρ, & δίδωμι, do.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, f. ὅμαι, obiter narro & expono. Συμπόσιος ἐν ἀλλοῖς τίποτι παρὰδιδέσθαι, Plut. Τὰς δὲ τ' ἐνὶ τῷ ἀμαρτίας ἀνὴρ, id. Ex παρ, & δίδωμι, narro.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ἢ, narratio, quae fit obiter atque in transcurso. A παραδιδέσθαι.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, perperam, seu male administro. Νὺν ἔχει πολλὴν οἰκονομίαν, ἀλλὰ μὴ παρὰδιδέσθαι, Synes. Ex παρ, & δίδωμι, administro.

Παραδιδέσθαι, f. ὅμαι, contrarium decerno, decretis illudo, Suic. Ex παρ, & δίδωμι, decerno.

Παραδιδέσθαι, traditur, 3. sing. f. i. ind. pass. verbi παραδίδωμι.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, interim deblattero, garrilo, Suic. Plut. Symposiac. lib. 2. probl. 5. Ex παρ, & ἀδολέχεια, garrilo.

Παραδιδέσθαι, tradentem, qui tradidit, accus. sing. aor. 2. particip. act. verbi παραδίδωμι.

Παραδιδέσθαι, f. ὅμαι, in honore, de honore, infamo; (2) contr. sensu, valde honore, illustro, mirabile reddo; (3) falsam opinionem concipio. Παραδιδέσθαι Κύριος τὰς πληγὰς Κυ, Deut. 28, 59. Ex παρ, & δίδωμι, gloria, opinio.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, f. ὅμαι, paradoxe loquor, incredibilia dico praeter seu contra omnem opinionem. Ὅσα αἰεὶ ἀνθρώπων ἢ τινων ἀλλων ἔσονται παραδιδέσθαι, Hermog. A παραδιδέσθαι.

Παραδιδέσθαι, αἰ, ἢ, oratio paradoxa, qua praeter f. contra omnium opinionem incredibilia dicuntur; infanum inceptum, Appian. B. Mithridat. Ab eod.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, ὅ, qui paradoxa f. incredibilia dicit. Ex παρὰδεδωκεν, & λίζω, dico.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, f. ὅμαι, paradoxas res f. mirabilia facio. A παραδιδέσθαι.

Παραδιδέσθαι, αἰ, ἢ, factum paradoxum, miraculum. Ab eod.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, ὅ, qui facit, quae sunt praeter omnium opinionem, qui mirabilia & incredibilia facit. Ex παρὰδεδωκεν, & ποίω, facio.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, ὅ, qui est praeter seu contra omnium opinionem, inopinatus, admirabilis; incredibilis. Ph. mirus, excellens, & παραδεδωκεν, mirabile, admirabile, id. Ex παρ, & δίδωμι, opinio.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, praeter omnium opinionem, incredibiliter, Gl. V. mirabiliter. A παραδιδέσθαι.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, ὅ, qui velut per manus tradi potest. A παραδιδέσθαι.

Παραδιδέσθαι, ius, ἢ, deditio, traditio; (2) doctrina, quae ore traditur, institutum, constitutio, praecipio. Gl. V. traditio, mancipatio. A παραδιδέσθαι.

Παραδιδέσθαι, ex, ius, tradendus, prodendus. Ab eod.

Παραδιδέσθαι, tradere, f. tradidisse, aor. 2. inf. act. verbi ejusd.

Παραδιδέσθαι, ἢ, ὁ, receptio, susceptio, receptaculum. A παραδιδέσθαι.

Παραδιδέσθαι, juxta dormire; apud Hom. Il. 14, 163. & παρὰδωκεν, juxta dormivit, Odyss. 20, 88. pro παρὰδωκεν, & παρὰδωκεν, a. i. a παρὰδωκεν, dormio.

Παραδιδέσθαι, administro; contrae παρὰδωκεν, unde apud Hom. παρὰδωκεν. Οἱ τὴν αἰεὶ ἀνθρώπων παρὰδωκεν χίρμης, Odyss. 15, 323. Ex παρ, & δίδωμι, facio.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, cursus, quo alieni a latere currimus; (3) transcursum, seu cursus, qui fit praetercundo, transcursum. Ex παρ, & δίδωμι, cursus.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, ὅ, qui potest praeteriri, Ex iisd.

Παραδιδέσθαι, simul regno, habeo potestatem. Τὸ Περὶ παρὰδιδέσθαι, Synes. Ex παρ, & δίδωμι, regno.

Παραδιδέσθαι, ius, ἢ, insinuat, obreptio, irreptio. A παραδιδέσθαι.

Παραδιδέσθαι, f. ὅμαι, irrepro seu obrepro, intro me insinuando. Ἐπὶ τῷ διαδοχῇ παρὰδιδέσθαι τὸν ἡγεμόνα, Aeschin. sic Περὶ τὴν ἡγεμόνα, Dem. Ἀλλὰ τὸν γ' ἐπὶ τῷ παρὰδιδέσθαι κατέμεινε, Hom. Il. 24, 771. Conf. Hesiod. Theogon. 90. Ex παρ, & δίδωμι, subeo.

Παραδιδέσθαι, tradit, 2. sing. a. 2. conj. act. verbi παραδίδωμι.

Παραδιδέσθαι, q. d. tradituro, dedere seu tradere cupio, Thuc. A παραδιδέσθαι.

Παραδιδέσθαι, accino, cano prope vel apud aliquid. Ἐοικα δὲ τοῖς παρὰδιδέσθαι ὥς τὸ δάμ, Odyss. 22, 348. Ex παρ, & δίδωμι, cano.

Παραδιδέσθαι, aut παρὰδιδέσθαι, attollo, suspendor; παρὰδιδέσθαι, aor. i. pendit, apud Hom. Il. 16, 341. Ex παρ, & δίδωμι, tollō.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, vivo secus, quam decet; inf. παρὰδιδέσθαι, Athen. Ex παρ, & δίδωμι, vivo.

Παραδιδέσθαι, fut. ζήσω, juxta jungo, adjungo, conjungo. Παραδιδέσθαι τὸν Θεὸν ζήσωμεν, Naz. Κεῖν γ' ὁ δὲ αἰεὶ πρὸς Θεὸν παρὰδιδέσθαι φιλίας ζήσωμεν, Eur. Hel. 22. Ex παρ, & δίδωμι, jungo.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, f. ὅμαι, emulatione adicio & excito, ad emulationem provo, invidentia & z. lotypia exstimulo; (2) ad iram provo. Ἐγὼ παρὰδιδέσθαι ὑμᾶς ἐν τῷ ἰδίῳ, Rom. 10, 19. Ex παρ, & δίδωμι, stimulo.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, ὅ, plur. παρὰδιδέσθαι, adjuncti, qui adjunguntur multitudini civitatis; ignobiles & proletarii, ac veluti supernumerarii, adiecti, A παραδιδέσθαι.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, balteus. A παραδιδέσθαι.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, τὸ, cingulum cum en'e; (2) ensis, quo accingimur. Dan. a παραδιδέσθαι.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, τὸ, pugio, Ph. cinctorium, Ph. Ab eod.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, ὅ, ut παρὰδιδέσθαι μάχαιρα, f. Gl. V. Ex παρ, & δίδωμι, cingulum.

Παραδιδέσθαι, vel παρὰδιδέσθαι, fut. ζήσω, accingo. Τίνας ὁ τριτὸς ὁ ἀνάλειος παρὰδιδέσθαι, Plato. Ex παρ, & δίδωμι, cingo.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, parvus gladius, pugio. A παραδιδέσθαι.

Παραδιδέσθαι, & παρὰδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, maritimus. Ex παρ, & δίδωμι, mare.

Παραδιδέσθαι, ius, ius, maritimus. Ex iisd.

Παραδιδέσθαι, f. ζήσω, calefacio, foveo. Φίλον ἔδωκεν ὅδιν παρὰδιδέσθαι φρίκα μὲν δαί, lenita, Eur. Med. 143. Ex παρ, & δίδωμι, foveo.

Παραδιδέσθαι, fiduciam addo, confirmo. Τὸν μὲν προσέειπε παρὰδιδέσθαι, Xen. Cyr. 7, 4. Ex παρ, & δίδωμι, animum addo.

Παραδιδέσθαι, idem. Ex παρ, & δίδωμι, animum addo.

Παραδιδέσθαι, aliternus spectando confiro. Τὸν ἐν κίβητι παρὰδιδέσθαι, Philo. Aύτῃ παρὰδιδέσθαι παρὰ τὰ ὅδ' ἄλλων, Plato. A παρ, & δίδωμι, specto.

Παραδιδέσθαι, appropinquo, a. 2. inf. act. verbi παρὰδιδέσθαι, pro παρὰδιδέσθαι, appropinquo.

Παραδιδέσθαι, aor. i. repositum, Gl. V. pluteum, pluteus, Ph. A παρ, & δίδωμι.

Παραδιδέσθαι, cum, qui appropinquo, acc. sing. a. 2. part. med. verbi παρὰδιδέσθαι.

Παραδιδέσθαι, f. ὅμαι, demeto, amputo. Ex παρ, & δίδωμι, meto.

Παραδιδέσθαι, calefacio, inflammo. Οἱ παρὰδιδέσθαι τῷ πυλῶν, Athen. Ex παρ, & δίδωμι, quod idem significat.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, ὅ, praeservidus; (2) in agendo nimis praecipio, indecore aliquid faciens. Ex παρ, & δίδωμι, calidus.

Παραδιδέσθαι, ius, ἢ, appositio; (2) ferculum, id ipsum, quod apponitur; (3) depositio seu repositio; (4) commendatio; (5) compositio, comparatio, collatio. A παραδιδέσθαι, appono.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, structor, qui dapes apponit, Ph. Ab eod.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, commendatitius, Suic. Ab eod.

Παραδιδέσθαι, f. ὅμαι, accorro; (2) adsequor; (3) praetercurro, praetereo, non attingo; (4) leviter attingo; (5) cursu praetereo; (6) juxta aliquem curro. Παρὰδιδέσθαι τὸν ἡγεμόνα, Aelian. Ἀλλὰ τοῖς, ὅ Φίλοι, ἀδελφοῖς ὁ παρὰδιδέσθαι τὸ ὅδιν, Plato. Ex παρ, & δίδωμι, curro.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, f. ὅμαι, juxta specto, seu contemtor; (2) unum alteri adnotum contemtor; (3) comparo; (4) despicio, adspemtor. Πρὸς τὸς αἰεὶ παρὰδιδέσθαι ἡμῶν, Xen. Παραδιδέσθαι τὸν Μιλιαν, Luc. Ex παρ, & δίδωμι, contemtor.

Παραδιδέσθαι, fut. ζήσω, acuo, exacuo, instigo, incito. Συμμαχία δὲ τὸν παρὰδιδέσθαι μέγαν, Pind. Ol. 10, 89. Ex παρ, & δίδωμι, acuo.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, res reposita & recondita; (2) res deposita, depositum; (3) additamentum, appendix. A παραδιδέσθαι, appono.

Παραδιδέσθαι, ius, ἢ, exacutio, incitatio, instigatio. A παραδιδέσθαι.

Παραδιδέσθαι, appono, 2. sing. f. i. ind. act. verbi παρὰδιδέσθαι.

Παραδιδέσθαι, fut. ζήσω, attingo. Ex παρ, & δίδωμι, attingo.

Παραδιδέσθαι, f. ζήσω, premo, comprimio, collido. Ex παρ, & δίδωμι, premo.

Παραδιδέσθαι, appono, f. apponere, 2. sing. a. 2. imper. n. ed. Ion. & Att. pro παρὰδιδέσθαι, a verbo παρὰδιδέσθαι.

Παραδιδέσθαι, affrango, adfringo; (2) miser & fractis viribus sum; ex Suid. Ex παρ, & δίδωμι, frango.

Παραδιδέσθαι, lorico, obseprio, Theophr. Ex παρ, & δίδωμι, septum.

Παραδιδέσθαι, demeto, amputo. Παρὰδιδέσθαι ἀνὰ κορυμῆς, Apoll. Ex παρ, & δίδωμι, meto.

Παραδιδέσθαι, adfilio; metaph. adjaceo, vicinus sum, Suic. Ex παρ, & δίδωμι, filio.

Παραδιδέσθαι, aor. i. posticum, Gl. Vet. Ex παρ, & δίδωμι, janua.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, posticum, Gl. Vet. Ex παρ, & δίδωμι, janua.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, posticum, Gl. Vet. Ex παρ, & δίδωμι, janua.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, posticum, Gl. Vet. Ex παρ, & δίδωμι, janua.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, posticum, Gl. Vet. Ex παρ, & δίδωμι, janua.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, posticum, Gl. Vet. Ex παρ, & δίδωμι, janua.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, posticum, Gl. Vet. Ex παρ, & δίδωμι, janua.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, posticum, Gl. Vet. Ex παρ, & δίδωμι, janua.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, posticum, Gl. Vet. Ex παρ, & δίδωμι, janua.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, posticum, Gl. Vet. Ex παρ, & δίδωμι, janua.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, posticum, Gl. Vet. Ex παρ, & δίδωμι, janua.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, posticum, Gl. Vet. Ex παρ, & δίδωμι, janua.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, posticum, Gl. Vet. Ex παρ, & δίδωμι, janua.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, posticum, Gl. Vet. Ex παρ, & δίδωμι, janua.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, posticum, Gl. Vet. Ex παρ, & δίδωμι, janua.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, posticum, Gl. Vet. Ex παρ, & δίδωμι, janua.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, posticum, Gl. Vet. Ex παρ, & δίδωμι, janua.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, posticum, Gl. Vet. Ex παρ, & δίδωμι, janua.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, posticum, Gl. Vet. Ex παρ, & δίδωμι, janua.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, posticum, Gl. Vet. Ex παρ, & δίδωμι, janua.

Παραδιδέσθαι, ὅμαι, ὁ, posticum, Gl. Vet. Ex παρ, & δίδωμι, janua.

Παραδύον, *u*, τό, possicum. A. præc.
 Παραδύον, *u*, τό, quod est ad januam, vel
 ipsum ostium, Suic. Ex iisd.
 Παρά, *Præp.* Poetica, cum Genit. a, vel ab;
 cum Dat. ad, apud; cum Accus. juxta, ad,
 apud. A. *παρά*.
 Παρασάσια, *as*, ἡ, transgressio, delictum.
 Ab eod.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, qui præter aurigam cur-
 tum conscendit, & ex eo pugnat; curulis
 puginator. Ab eod. 'Αν δ' ἴκαν ἐν δι-
 φροῖσι παρασάται ἡνοχί τι, Hom. II, 23,
 152.
 Παρασάτης, ἰδὲ, ἡ, curulis pugnatrix.
 Apud Theocritum operaria, mercenaria.
 A. *παρασάτης*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ ἢ ἡ, digressus. A. *πα-
 ρασάτης*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ ἢ ἡ, mutus, q. d. vi-
 cissim jaculans, Suic. A. *παρασάτης*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, littoreus, in littore
 habitans. Ex *παρά*, & *αἰγιαλῆς*, lit-
 torum.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, incendo, excito, concito;
 (2) moveo; (3) prorumpo. Εἰ τίς ἢ ὁλοῦται
 παρασάτης, Pind. Pyth. 167. Αἰφίνα
 πάντ' ἰτίναξ, παρασάτης ὁλοῦται, Ap-
 pollon Rhod. 2. Ex *παρά*, & *αἰθῶσα*,
calfacio, *moveo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, adhortatio, admonitio,
 monitio; (2) consolatio. A. *παρασάτης*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, adhortator, suaser, admo-
 nitor. Ab eod.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, adhortatorius, suaserius,
 monitorius. A. *παρασάτης*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, exhortative. A. *παρασάτης*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, f. *ἴσω*, suadeo, hortor, ad-
 moneo; præcipio. Νὺν δ' ἀπὸ δαίμονος πα-
 ρασάτης, ἢ λόγος, τῶν κολάσαι τ' ἀνδρά,
 Arist. Θεσμ. 460. Καλῶς ἔοι Τερψίχρη
 παρῆται, Eur. Bac. 330. Ῥᾶν παρῆ-
 τῆν, ἢ παθόντα παρῆται, Eur. Alc. 1066.
 Ex *παρά*, & *αἰνῶ*, *laudo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, obiter declaro & vera per
 ænigma tacite & obscure innuo. a. i. *παρ-
 ηνίζομαι*, Plut. Ex *παρά*, & *αἰνῶ*, *obscure
 significo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, acc. pl. contr. pro
παρασάτης, a verbo *παρασάτης*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, aufero, Hef. Ex *παρά*, & *αἰ-
 νῶ*, *carpo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, adimi, præf. infin. pass. verbi
παρασάτης.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ademptio, detractio, di-
 minutio. A. *παρασάτης*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, detraho, destruo, diruo, au-
 fero; *παρῆται*, diruit, detraxit; *παρῆ-
 τῆται*, *ἔμαι*, aufero, adimo. a. 2. *παρῆ-
 τῆται*, *παρῆται*, ademerunt, inf. *παρῆ-
 τῆται*, part. *παρῆται*. Παρασάτης
 τ' ἢ ἐνὶ ἡλπίδι, Diod. Ex *παρά*, &
αἰνῶ, *carpo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, quod adimitur aut
 detrahitur, recisio. A. *παρασάτης*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, in sensu fallor; (2) sen-
 tio, percipio. Ὡς ἢ παρῆται τῶν ἐν-
 ὄντων ἢ καταλαμβάνοντων ἑαυτοῦ, Xen.
 Cyr. 4, 9. Μνηστῆροι ἢ ἢ παρῆται
 παρασάτης τ' αἰνῶται, Arist. Ex *παρά*,
 & *αἰνῶ*, *sentio*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, & *παρῆται*, a-
 pud Hef. inauspicius, inauspicatus, dirus,
 Hom. II, 4, 381. Ex *παρά*, & *αἰσῶ*,
fers, *fatum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, prætereo, pertranseo, proripio
 nie raptim; (2) cum impetu pertranseo.
 Ἰπποὶ γὰρ με παρῆται, II, 11, 614. Ex
παρά, & *αἰσῶ*, *ruo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, recusare, excusare, præf. infin.
 med. verbi *παρασάτης*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, deprecor, excuso, re-
 cuso, detrecto, evito, Gl. Vet. item pre-
 cor, rogo. a. i. *παρῆται*, *παρῆται*,
παρῆται, Ph. pass. a. i. part.
παρῆται, rogatus, perf. *παρῆται*.

excusatus. Παρασάτης, *u*, ὁ, Plut. 986.
 Aristid. *αἰσῶ*, Plut. *παρῆται*, re-
 pudiare, id. 'Εν δ' αὐτῇ παρασάτης
 ἡδῶ, Arist. Eq. 36. Παρασάτης πα-
 ρῆται φησὶ ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦτο, ἡμῶ
 χάρη, Eur. Med. 1157. Κτῆν, ἢ παρῆ-
 τῆται, id. Herae. 1025. Ex *παρά*, &
αἰσῶ, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, deprecatio, excusatio,
 recusatio, Ph. (2) vehemens precatio. A.
παρασάτης.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, fugiendum est. Ab
 eod.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, deprecator. Ab eod.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, apud quem deprecationes
 valent, exorabilis. Ab eod.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, qui ex parte in
 causa est; (2) qui in causa est, auctor.
 Gl. V. obnoxius. Ex *παρά*, & *αἰσῶ*,
auctor.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, fugimus, i. plur. præf. ind.
 med. Der. pro *παρασάτης*, a verbo *παρῆται*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, suadens, ad-
 monens. Ροῦ. pro *παρασάτης*. 'Αλλὰ
 ἔδ' τὸν γ' ἰππῆσι παρῆται κατῆ-
 κει, Hom. II, 24, 771. Conf. Hesiod.
 Theogon. 90. A. *παρασάτης*, *admones*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, admonitio, consilium,
 adhortatio; occurrit pl. dat. *παρασάτης*,
 monitionibus, monitis, præceptis. A.
παρασάτης.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, admonitio, consilium;
 (2) consolatio. Ab eod.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, exanimatus sum, vel præ
 metu, vel præ vulneris gravitate, R. Suic.
 Ex *παρά*, & *φροῖν*, *ferio*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, juxta pendens, gen. singul.
 præf. part. med. Der. pro *παρασάτης*,
 a verbo *παρασάτης*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, suspendo, pass. *παρασάτης*,
 suspendi, perf. *παρασάτης*, suspensum ha-
 bere; plusq. ind. *παρασάτης* ξιφίδια,
 gladios suspensos habebant, Herodot. Ex
παρά, & *αἰσῶ*, quod idem significat.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, suspensum, quod
 suspenditur. A. præc.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, juxta elevatio, Suic. A.
παρασάτης.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, adfideo, a latere confideo.
 Μὲτα τὸ τῶ Πλάτωνι συριαδίζετο,
 Arist. Plut. 726. Ex *παρά*, & *καθίζο-
 μαι*, *sedeo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, tenax. A. *παρα-
 σάτης*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, juxta aliquem dormio; (2)
 excubo. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *dormio*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, adfideo, a latere adfideo.
 Ἐπὶ τῷ παρασάτης ἐκκλῆτε, Plato.
 Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *fideo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, juxta me colloco, ad-
 fidere jubeo; (2) juxta adfideo; *παρῆ-
 τῆται*, *παρῆται*, adfidebat, im-
 perf. pass. Παρασάτης ἐν δὲ ξιφίδι, Plato.
 Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *colloco*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, utrumque demitto. 'Αντὶ
 πᾶσι ἢ πᾶσι παρασάτης, Arist.
 Ror. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *dimitto*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, juxta colloco seu appono;
 (2) alitrinsecus colloco. Παρασάτης
 τῶν ἢ αἰσῶν φιλάταιν, Dem. Ex *πα-
 ρά*, & *καθίζομαι*, *appono*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, impestivus; πα-
 ρῆται, inhonestus, nefarius. Κρυπῆται
 ἰνὺς ἀλδχῶ παρασάτης ῥίζαν, Hesiod. Op.
 327. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *impestivus*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, impestivus. Ex
παρά, & *καθίζομαι*, *tempus opportunitum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, impestive. A. *πα-
 ρῆται*.
 Παρασάτης; unde *παρασάτης*, a latere ure-
 tur. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *uro*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, adhortare, 2. sing. præf. imper.
 act. contr. pro *παρασάτης*, a verbo *παρῆται*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, f. *ἴσω*, evoco, accerso, ad-

voco, Philoxenus; oro, obsecro, rogo,
 quaeso, precor; it. deprecor, id. & hor-
 tor, Gl. V. παρασάτης, exoramus, Ph.
 p. part. παρασάτης, vocatus, παρα-
 σάτης, consolationem admittere, a. i.
 infin. παρασάτης, consolationem habet,
 recreatur. Παρασάτης αἰσῶται, τὸν δὲ
 vel πρὶς τι. Παρασάτης ἡμῶν πρὶς τὸ
 παρασάτης τὸν Μισθῶν, Isocr. Παρα-
 σάτης ἡμῶν μόχλῳ, Eur. Ph. 1260. Πα-
 ρῆται ἐλίζα, Xen. Cyr. 7, 23. Οἱ Πέρσαι
 παρασάτης ὑπὸ Κῦρου, ib. 2, 3. Ex
παρά, & *καθίζομαι*, *voco*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, equo a latere curā-
 to, freno ejus manu apprehenso, vel mol-
 liter equum ad cursum incito, R. Suic.
 Ex *παρά*, & *καθίζομαι*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, quod obtenditur
 alicui rei ad eam tegendam sive occultan-
 dam, obtentus, pretextus, velum, au-
 lum. A. *παρασάτης*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-
 tego, p. pass. part. παρασάτης, occultatus.
 Οἱ ἢ ἡμῶν τὸ ῥῆμα τῶν, ἢ
 ἢ παρασάτης ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9,
 45. Ex *παρά*, & *καθίζομαι*, *rogo*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, ambitu spinosus sum,
 utrimque aculeatus sum. Ex *παρά*, &
καθίζομαι, *spinosus sum*.
 Παρασάτης, *u*, ὁ, velo, obnubo, aut ob-

deliro, delipio, mente captus sum, mente erro, παραλογίζομαι, adulterinus, p. pass. part. Επαρχία γὰρ ποτὶ τῶν ἀλλοτρίων παρακίβηται δαχύνειν, fraudatus sum, Arist. Nub. 640. Ex παρὰ, & κίβητος, cudo.

Παρακίβηται, αἰ, converto; (2) verro. Ex παρὰ, & κίβητος, verro.

Παρακίβηται, Adv. indecore, indecenter, inhoneste. Ex παρὰ, & κίβητος, ornatus.

Παρακίβηται, quæ neglexit audire, a. i. part. act. f. g. verbi παρακίβηται.

Παρακίβηται, αὐτός, τὸ, prava doctrina, quam quis a malo præceptore didicit, vel exitiosum acroama, quum quis male audiendo prava opinione imbutus est. A παρακίβηται.

Παρακίβηται, perperam audio, vel non recte audio; (2) oscitanter & negligenter audio; (3) audiens sic transmittō, quasi non audiverim, me audivisse diffimulo; (4) audire nolo, dicto audiens non sum, non obtempero; (5) clam & quasi surtim audio, clam sermonem sublego; subausculto, aor. i. παρακίβηται, παρακίβηται, nonnihil audit, perf. παρακίβηται, plusq. παρακίβηται, παρακίβηται, aliquantulum audierat, intellexerat. Ἐάν τις παρακίβηται ἀνθρώπῳ, Matt. 18, 17. Παρακίβηται τὸ ὁμολογῆμαί, Luc. Παρ' αὐτῶν ταῦτα παρακίβηται, Plato. Ex παρὰ, & κίβητος, audio.

Παρακίβηται, ὅ, contineo, retineo. Ex παρὰ, & κίβητος, contineo.

Παρακίβηται, αἰ, παρακίβηται vel παρακίβηται, suspendo juxta, seu a latere. a. i. part. παρακίβηται, pendere finens. Χρὴς παρακίβηται, Il. 13, 597. Ex παρὰ, & κίβητος, suspendo.

Παρακίβηται, κ, ὁ, ἡ, præceps, Gl. V. Ex παρὰ, & κίβητος, præceps.

Παρακίβηται, comparo, judicium fero de re aliqua, juxta colloco; & ita prope, ut comparatio fieri possit; (2) perperam judico. Ex παρὰ, & κίβητος, judico.

Παρακίβηται, αὐτός, ὅ, inobedientia, contumacia. Quasi a παρακίβηται.

Παρακίβηται, αἰ, ὅ, qui audit falso interpretatur. Ab eod.

Παρακίβηται, aliqua ex parte crocum refero, seu crocum mentior. Ex παρὰ, & κίβητος, crocum refero.

Παρακίβηται, αἰ, f. ὅς, applaudo; (2) adhortor, incito; (3) plausu manuum adhortor & incito ad aliquid. Ex παρὰ, & κίβητος, plaudo.

Παρακίβηται, αὐτός, ὅ, repulsio, depulsio; (2) fraus, impostura; (3) error, delirium, desipientia. A παρακίβηται.

Παρακίβηται, αὐτός, α, ὁ, ἡ, choenice & mensura decipiens. Ex παρὰ, & κίβητος, mensura genus.

Παρακίβηται, αἰ, ἐν, mentem concutiendi & emovendi vim habens. Ab eod.

Παρακίβηται, repello, rejicio, repudio, a me submoveo; (2) fraudulentè circumvenio, decipio; παρακίβηται, defraudo, Gl. V. Οὐκ ἂν παρακίβηται σὶ ἢ παρὰ σὺμφερά, Luc. ἡμῶν παρακίβηται σὶ; id. Ex παρὰ, & κίβητος, pulso.

Παρακίβηται, littoralis. Ex παρὰ, & κίβητος, littus.

Παρακίβηται, αἰ, insuper adquireo, possideo; (2) in propinquo prædia habeo. Ex παρὰ, & κίβητος, possideo.

Παρακίβηται, adsciscere, præf. inf. contr. pro παρακίβηται, a verbo παρακίβηται.

Παρακίβηται, αὐτός, ὅ, acquisitio, Suic. A παρακίβηται.

Παρακίβηται, κ, ὁ, qui canes venatorum, venatum ducit, Hef. Ex παρὰ, & κίβητος, ducio.

Παρακίβηται, κ, ὁ, ἡ, littoreus, qui fecit litus. A παρακίβηται.

Παρακίβηται, κ, ὁ, ἡ, littoreus, littoralis, maritimus. Ex παρὰ, & κίβητος, quod idem significat.

Παρακύνειν, f. ψ, inclinatio vel proclivatio capite in obliquum adspicio, seu transverſum adſpicio. Gl. V. deſpicio. Παρεκύνειν αἰς τὸ μνημεῖον, Joan. 20, 11. Κἄν ἐκ θανάτου παρακύνῃς, Ariſt. Θεσμ. 8c4. Ex παρὰ, & κύνειν, pronus ſum.

Παρακύναντα, cum, qui ſe incurvant, ut videntur, acc. ſing. a. i. part. act. verbi παρακύνειν.

Παρακυνῶν, ᾧ, obiter perſtringo & taxo, ſeu aliquo modo taxo & perſtringo, idque comico more. Ex παρὰ, & κυνῶν, παραδοξοῖς diſiſ inceſſo.

Παρακύνειν, u, ὁ κῦ ἢ, iurdaſter. Ex παρὰ, & κυνῶν, iurdaſter.

Παραλάβειν, adſume, 2. ſing. aor. 2. imper. act. verbi παραλαμβάνειν pro παραλείπειν.

Παραλαμβάνειν, adſumere, aor. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Παραλαλέω, ᾧ, nugor, obloquor. Ex παρὰ, & λαλέω, loquor.

Παραλαμβάνειν, accipio, excipio, adſumo, adhibeo; παραλάβειν, aor. 2. part. cum ſuſcepiſſet. Τὸς μὲν αὐτῷ ἵταξε τὰς θαισαυρὺς παραλαμβάνειν, Xen. Cyr. 7, 14. Ἦν παρὰ παραλαμβάνειν τὰ πόλεις τὰ πρῶτα, Ariſt. Conc. 107. Παραλαμβάνειν οἱ οἱ φύλακες παρὰ τοῦ ἐμῶν φυλάκων, Xen. Cyr. 7, 12. Ex παρὰ, & λαμβάνειν, accipio.

Παραλάμπω, a latere ſplendeo, vel parum fulgeo. Ex παρὰ, & λάμπω, fulgeo.

Παραλαμβάνειν, u, ἡ, caruncula, quæ multum lucet in oculo, cicatrix in nigro oculi reſplendens. Ex παρὰ, & λάμπω, ſplendeo.

Παραλαμβάνειν, lateo. Παραλαμβάνειν ὁ τοῖς λαμπεῖς, Herodian. Ex παρὰ, & λαμβάνειν, quod idem ſignificat.

Παραλίσσειν, juxta dormire, præſ. inf. paſſ. verbi παραλίσσεται.

Παραλίβωμι, cubo ad latus alicujus, juxta quempiam cubo, concumbo, dormio; (2) lego littus. Gl. V. deligo, & παραλίβωμιθα, ſtringimus, Ph. Ἐπὶ νεῖλα παραλίβωμι, Pind. Pyth. 2, 67. Μόλις τι παραλίβωμι αὐτῷ, Aſt. 27, 8. Ex παρὰ, & λίβωμι, cubo, lego.

Παραλίβωμι, abſurda loquor, deliro. Ex παρὰ, & λίβωμι, dico.

Παραλείπειν, ἰα, ἔν, prætermittendus, omittendus. Τὸ ὅτι Πλάτων ἢ παραλείπειν, Plut. A παραλείπειν.

Παραλείπω, f. ψ, prætermitto, omitto, ſilentio prætereo; παραλείπωμι, prætermiſſa. Τὸ ὅτι θεὸς παραλείπειν τὸν ἱουδαῖον, Eur. Tro. 43. Μυθία καὶ οὐκ ἐπὶ τὴν ἐν παραλείπειν, Philo. Ex παρὰ, & λείπω, linquo.

Παραλείπω, illino. Σαυτὴν παραλείπειν τὰ βέλτερα τὴν ἰστίαν ἵνα, Ariſt. Conc. 406. Ex παρὰ, & λείπω, lino.

Παραλείπειν, u, ἡ, prætermiſſio, præteritio; (2) figura rhetorica. A παραλείπειν.

Παραλείπειν, u, ὁ κῦ ἢ, albicans, R. Ex παρὰ, & λείπειν, albicans.

Παραλίβωμι; παραλίβωμι, penultima. A παρὰ, & λίβωμι, deliro.

Παραλαμβάνειν, ſuſcipiendum, amplectendum. A παραλαμβάνειν.

Παραλίβωμι, ᾧ, deliro, vel leviter deſipio. Εἰ ὅτι παραλίβωμι αἰσίου, Ariſt. Ran. 606. A παραλίβωμι.

Παραλίβωμι, u, ὁ κῦ ἢ, delirus, ſilicernium, Gl. V. ubi delirus. A παραλίβωμι.

Παραλίβωμι, u, ὁ κῦ ἢ, qui leviter deſipit. Ex παρὰ, & λείβωμι, pugna, ineptia.

Παραλίβωμι, u, ἡ, acceptio, adſumptio. A παραλαμβάνειν.

Παραλίβωμι, u, ἡ, ſcil. χώρα, regio maritima. Ex παρὰ, & λείβωμι, mare.

Παράλιθος, lapidescō, in lapidē degenero.
 Ex παρὰ, & λιθάς, lapidescō.
 Παράλιθος, α, ὁ κ' ἢ, adjacens paludi. Ex
 παρὰ, & λίμνη, lacus.
 Παράλιμπναι, pratermitto, omitto, Gl. Vet.
 Παρήλιος, α, ὁ κ' ἢ, marinus, mari adja-
 cens: Οἱ οἱ φορεῖ παρήλοις γινέσονται,
 Soph. Aj. 1085. Ex παρὰ, & ἅλις, mare.
 Παράλιτος, capio; aor. 2. part. παρήλις,
 captus, Hef. Ex παρὰ, & ἀλίσσω, quod
 idem significat.
 Παράλιτις, offendo, pecco seu delinquo;
 παρήλιτις, aor. 2. ostendisti. Παράλιτις
 τὸς Διὸς, Apoll. Ex παρὰ, & ἀλιτίω,
 pecco.
 Παράληξις, ἥς, ἡ, mutatio, transmutatio;
 (2) dementis, hallucinatio, & aberratio.
 Α παράληξις.
 Παράληξις, ατ, τὸ, vicissitudo, varia-
 tio, inaequalitas. Ab eod.
 Παράληξος, mutabilis.
 Παράληξις, ἁλ, alternis vicibus, alternatim,
 alternata seu alternante serie, Gl. V.
 alternis. Ἐρπει παράληξ ταῦτα, Soph.
 Aj. 1108. Χρήματα παράληξ παρ' ἐμῇ
 τι κ' παρ' ἑκείνῳ λαμβάνοντες, Appian. B.
 Mithridat. Ab eod.
 Παράληξις, ας, ἡ, differentia, discrepantia,
 mutatio. Ab eod.
 Παράληξις, vel παράληξις, alterno, al-
 ternatim seu permutatim vario; (2) prae-
 tereo, pertranseo; (3) supero, vinco;
 (4) declino, vito, fugio; (5) atterro, per
 errorem in aliud incurro, quam consti-
 tueram; (6) differo, discrepo. Gl. V. vario;
 & παρήληξις, pass. p. part. dif-
 crepans. Παρήληξις τῶν ἀσθενῶν τῶν
 χυμῶν, Plato, τόπον, Plut. διέξω, Isocr.
 τ' ὁρῶν, Herodot. Ex παρὰ, & ἀλίσσω,
 altero, mutō.
 Παράλληλος, α, τὸ, spatium, quod
 lineis parallelis continetur. Ex παρὰλλη-
 λος, & γράμμα, scriptum delineatum.
 Παράλληλις, ας, ἡ, literarum in eadem voce
 collatio, aliarum scilicet juxta alias. Α
 παράλληλις.
 Παράλληλις, comparo inter se & quasi e
 regione pono. Ab eod.
 Παράλληλις, α, ὁ κ' ἢ, figura, quum voces
 idem significantes vel eadem componun-
 tur, vel se invicem sequuntur, &c. (2) di-
 ctorum idem significantium collatio. Α
 παράλληλις.
 Παράλληλις, α, ὁ κ' ἢ, mutuus ac inter se
 compositus & e regione collocatus, aequē
 distans. Gl. Vet. παρὰλληλις, alternum
 interstitium. Ex παρὰ, & ἀλλήλων, quod
 vide.
 Παράλληλις, αδ, per duorum inter se com-
 positionem, duo inter se componendo; com-
 posito, comparate. Α παρὰλληλις.
 Παράληξις, i. ἵσται, subdola suppu-
 tatione fallo; falsa argumentatione utens
 decipio. Gl. V. circumscribo, obreπο, συ-
 herepo, dissimulo. Μὴ τις ἐμῶς παρὰλη-
 ξις ἐν πειθανολογίᾳ, Col. 2, 4. Παρὰλη-
 ξισαί σε ἡ Ἀτροπ, Luc. Ex παρὰ,
 & λογίζομαι, surrumpo, ratiocinor.
 Παράληξις, α, ὁ κ' ἢ, falsa ratiocinatio, fal-
 lax ratio, impostura & captio, quae sit
 fallacibus rationibus. Ph. dissimulatio; πα-
 ραληξισμός, praestigium, Ph. Α παρὰλη-
 ξισμός.
 Παράληξις, α, ὁ κ' ἢ, fallax ratiocinator, im-
 postor, deceptor. Ab eod.
 Παράληξις, ας, ὁ κ' ἢ, peritus decipiendi fal-
 lacibus ratiocinationibus. Α παρὰληξισμός.
 Παράληξις, ας, ὁ κ' ἢ, qui decipi potest. Α πα-
 ραληξισμός.
 Παράληξις, α, ὁ κ' ἢ, qui praeter rationem
 accidit, rationi non consentaneus, absur-
 dus. Etiam substantive casus inopinatus,
 absurditas. Πολλοί εἰν ὁ πῶς τῷ πάλιν
 παρὰλογος ἔνομον ἔδωκε ἔχοντα, Appian.
 B. Mithridat. Ex παρὰ, & λόγος, ratio.

Παραλόγος, Adv. secus, quam rationi consentaneum est, inopinato. Παραλόγος ῥηζόντα ἰδόμενα, Hippocr. A παραλογῶ. Πάραλος, ὁ ἢ ἡ, maritimus; (2) qui in ipso mari versatur, rebusque maritimis & nauticis dat operam; item navis publica Atheniensium. Ex παρὰ, & ἄλς, mare.

Παραλυσῆς, ἰσ, ὁ ἢ ἡ, purpuram attexam habens; unde παραλυσῆς, vestis muliebris. Ex παρὰ, & ἄλυσος, purpureus.

Παραλῶ, juxta lavo; παραλῶς, juxta lavari. Att. pro παραλύνω. Ex παρὰ, & λῶ, lavo.

Παραλοφία, ας, ἡ, gibbus ad jugula protendens vel portingens. Ex παρὰ, & λῶφ, gibbus.

Παραλυσίζω, obtorqueo, vel aliquantum torqueo, modo nimirum vitilium seu viticis. Ex παρὰ, & λυγίζω, flecto.

Παραλυσία, ἡ, molestia vel tristitia adficio. Ex παρὰ, & λυσιῶ, quod idem significat.

Παράλυτος, ὁ ἢ ἡ, sterilis, valde sterilis, Suic. Ex παρὰ, & λυπτός, tenuis, exilis.

Παράλυσις, ιας, ἡ, resolutio, laxatio, remissio, nervorum resolutio. Gl. V. debilitas. A παραλύνω.

Παραλυτικός, ὁ, ὁ, paralyticus, debilis, debilitatus, Gl. V. Ab eod.

Παράλυς, f. ὥσ, diffusio, dissolvo, resigno, debilito, Gl. Vet. παραλυμῶς, debilis, Gl. Vet. Δυσάτω παραλῶσιν ψυχάν, Eur. Alc. 114. Παλλοῖς ὄν παρὰ λυσι δόνατος δάμαρτος, ib. 922. Ex παρὰ, & λύνω, solvo.

Παραμαρτάνω, aberro, παραμαρτάνω, aberrans, a. 2. part. Ex παρὰ, & ἀμαρτάνω, recto.

Παραμαρτυρία, ας, ἡ, praescriptio, exceptio, Poll. A παρὰ, & μαρτυρία, testimonium.

Παραμαρτυρῆς, ὁ, ὁ, qui ad latus alicujus mandit, qui a latere sedens mandit, parafitus. Ex παρὰ, & μαρτάνω, mando.

Παραμειβίμω, dimitto, negligo, praetermitto, detrecto, aut missum facio, Suic. Ex παρὰ, & μεμβίμω, dimitto.

Παραμειβέτω, praetercat, 3. sing. praef. conjunct. pass. verbi παραμειβέω, praeterco.

Παραμειβέω, f. ῶ, praeterco, praeteregreddior, praeterevehor, transeo, praeterfluo, permuto. Σοφία δ' ἂν σφίαν παραμειβέειν ἀνὴρ, Soph. Oed. Tyr. 511. Φυλάσαν, μή τι σὶ λάθῃ προχάσεται ὅχους παραμειβέμεν, Eur. Iph. in Au. 143. Θαλασσίαν παραμειβέτω δειλῶνα, Pind. Pyth. 2, 93. Ex παρὰ, & ἀμειβέω, mutuo.

Παραμειβέω, transibit, 3. sing. f. i. indic. med. verbi ejusd.

Παραμείλω, ὤ, fut. ἔσω, subnegligo, subaspornor, negligo, sperno; παραμείλωνες, p. neglexisti; παραμείλωμαι, imper. 3. pl. παραμειλόντες, negligebantur, p. part. παραμειλόμενος, neglectus. Τί γὰρ, ἴσθ, ὅτι ἄλλαν, ὡ πᾶσι, ὅν ἰδόμεν πρὸς ἡμῶν ἀνγκάτων ἐπὶ μὴ παραμειλῶν, μέμνηται, Xen. Cyr. 1, 24. Εἰ τι παραμειλόμενος τ' ἐμυρῶν, id. Ex παρὰ, & ἀμείλω, non curo.

Παραμεινέω, mentionem facio, memoro.

Παραμῆω, f. ὤ, maneo apud, permaneo, persevero. Ὡ πότνι Εἰς ὤ, παραμῆω, ὅς βίον ἡμῶν, extende, Arist. Pace. 117.

Παραμῆω, ποδὲς τὰ ὑπόλοιπα, Thuc. Ex παρὰ, & μέω, maneo.

Παράμειρος, Dor. pro παρήμειρος, quotidianus, Pind. Olymp. 1. Ex παρὰ, & ἡμέρα, dies.

Παραμῆσις, ὡς, ἡ, sc. χορδή, musicus tonus. Ex παρὰ, & μέσις, medius.

Παράμειρος, ὁ ἢ ἡ, qui est juxta medium. Ex ἰδῶ.

Παραμῆριος, ὡ, fut. ἔσω, juxta alterum admetior; (2) compenso; (3) praeterevehor, praeterco. Παραμῆριος τῶ οἴκῳ μέτρον ἰσχυρόν, Luc. Ex παρὰ, & μέριος, metior.

Παραμειδόμεναι, ex παρὰ, & ἀμειδόμεναι, verb. poet. transeo, supero. Μορφῇ παραμειδόμεναι ἄλλων, Pind. Nemeor. 11.

Παραμεικτός, ἰσ, ὁ ἢ ἡ, oblongus. Παρὰμικτος ἰντερν, Arist. Ex παρὰ, & μῆκος, longitudo.

Παραμῆριος, ὡ, τὸ, internae femoris partes. Ex παρὰ, & μῆρος, femur.

Παραμῆριος, ὡ, ὁ ἢ ἡ, ad femur pertinet; (2) femur tegens. A παραμῆριος.

Παραμῆριος, vel παραμῆριος, f. ἔω, admisceo, immisceo. Ἀντὶ σπέρμα μῆλιος σμικρὸν τῷ θυμῷ παραμῆριος, Arist. Vesp. 872. Τὰ καλὰ τῶ ἰονμάτων τοῖς ἰσχυροῖς παραμῆριος, Heliod. Ex παρὰ, & μῆριος, misceo.

Παράμειρος, Adv. propemodum, pene. Ex παρὰ, & μῆρος, paucillum.

Παράμειρος, ὡ, ὁ, citra certamen victor, vel potius pene aequalis. Ex παρὰ, & ἀμῆριος, certamen.

Παραμῆριος, maneo apud; permaneo. Ὅδ' εἰ πινυμένη γὰρ ἡ ἐξάντις παραμῆριος, Odyss. 3. 115. Ex παρὰ, & μένω, maneo.

Παραμῆριος, unde παραμῆριος, ad mixolydium tonum alludere, vel transcendere mixolydium tantum. Ex παρὰ, & μῆλιος, quod vide.

Παραμῆριος, admisceo. Ex παρὰ, & μῆριος, misceo.

Παραμῆριος, ὡ, adsum, advenio, adsto, succorro, Suic. ut hinc sit παραμῆριος, Homericum p. pro παραμῆριος, Il. 4, 17. Ex παρὰ, & μῆριος, venio.

Παραμῆριος, ἡ, ὡ, constans permanens apud aliquem. A παραμῆριος.

Παραμῆριος, ὡ, ὁ ἢ ἡ, qui constanter apud aliquem permanet. A παραμῆριος.

Παραμῆριος, ὡ, ὁ ἢ ἡ, idem. A παραμῆριος.

Παραμῆριος, ὡ, ὁ ἢ ἡ, diffusio, Musis seu cantui non conveniens; (2) alienus, abhorrens. Ex παρὰ, & μῆριος, Musis.

Παραμῆριος, f. ἔω, p. χῆμα, obveo, obtego, obduco, involvo, Suic. Ex παρὰ, & ἀμῆριος, circumdo, induo.

Παραμῆριος, ὡ, fut. ἔσω, horro; adhortor; (2) confolo, verbis mulceo & sedo, medeor, compenso, farcio. Ἀχαιῶν ἡμῶν ἰτέρω γὰρ παραμῆριος, Heliod. Παραμῆριος τῇ μαντικῇ τῷ συμφορῶν, Luc. Ex παρὰ, & μῆριος, dico.

Παραμῆριος, consolatus fuero, a. i. opt. med. verbi παραμῆριος.

Παραμῆριος, ὡ, ὁ, consolator. A παραμῆριος.

Παραμῆριος, ὡ, ὁ, qui consolari potest aut solet, consolatorius. Ab eod.

Παραμῆριος, ας, ἡ, exhortatio & d mulcentia, solatium, consolatio, solamen. Ex παρὰ, & μῆριος, verbum.

Παραμῆριος, ὡ, τὸ, mulcimentum, placamentum, solatium, solamen. Ex ἰδῶ.

Παραμῆριος, consilantibus, dat. pl. part. praef. med. P. 2. pro παραμῆριος, a verbo παραμῆριος.

Παραμῆριος, juxta lego, aut ex adverso & altrifsecus lego. Gl. Vet. adlego; (2) lego, perlego. Τὸς νόμους τῷ φράσματι παραμῆριος, Isocr. Ex παρὰ, & ἀναγινώσκω, lego.

Παραμῆριος, ὡ, ὁ, adlectio, Gl. V. lectio quae sit ad. A praec.

Παραμῆριος, obiter emergo, erumpo. Ex παρὰ, & ἀνδόμεναι, emerge, resurgo.

Παραμῆριος, inclino. Ex παρὰ, & ἀνακλίνω, reclino.

Παραμῆριος, fut. λῶσθαι, obiter & praeter destinatum impendo, perperam consumo; pass. παραμῆριος, consumor, perco, exspiro. Εἰ μὴ στρατηγὸν τὰ τῷ πολέμῳ, ὡς ἰσχυρὰ, προσέταται, παραμῆριος πάνθ, ὅσα αὖ διαπαισάντι, Isocr. Ex παρὰ, & ἀνακλίνω, absumo.

Παραμῆριος, ὡ, τὸ, sumptus supervacaneus & inutilis; additamentum ac velut

appendix impensae destinatae. A παραμῆριος.

Παραμῆριος, five παραμῆριος, juxta orior. Ex παρὰ, & ἀνατίλλωμαι, orior.

Παραμῆριος, ὡ, a viro praetereor five negligor, viri five thalami experti sum, Suic. Ex παρὰ, & ἀνὴρ, vir.

Παραμῆριος, praetereo, praeterevehor, praeternavigo. Πολέμῳ παραμῆριος, Apoll. Ex παρὰ, & νῆμιος, navigo.

Παραμῆριος, f. ἔσω, nervos resolvo, enervo. Ex παρὰ, & νῆριος, nervus.

Παραμῆριος, altrifsecus attollo five elevo; item emineo. Ex παρὰ, & ἀντίχω, sustingo.

Παραμῆριος, ad latus nato, juxta nato; vel praeternato. Ex παρὰ, & νῆμιος, nato.

Παραμῆριος, vel παραμῆριος, juxta aggrego & accervo; ad latus accumulo; unde a. i. παραμῆριος, coacervarunt, congefserunt, accervum fecerunt. Ex παρὰ, & νῆμιος, vel νῆμιος, glutino.

Παραμῆριος, juxta adgero & acervo, ad latus accumulo; unde imperf. παραμῆριος, apponebat acervatim; 3. pl. παραμῆριος, accumulabant. Ex παρὰ, & νῆμιος, glutino, cumulo.

Παραμῆριος, ὡ, ἡ, paranete, chorda penultima proxima. Ex παρὰ, & νῆμιος, chorda ultima.

Παραμῆριος, f. νῆμιος, nato juxta, seu ad latus; aut natando praeterevehor. Παραμῆριος τῇ τρίτῃ, Plut. Εἰ δὲ αὖ ἴτε πρὸς τῷ παραμῆριος, Odyss. 5, 427. Ex παρὰ, & νῆμιος, nato.

Παραμῆριος, ὡ, defloresco; in vulg. Lex. adfloresco. Ex παρὰ, & ἀνθῆμιος, floreo.

Παραμῆριος, praetereo, praeterevehor, pertranseo, R. Suic. Ex παρὰ, & νῆμιος, eo, vado, nato.

Παραμῆριος, altrifsecus attollo; (2) emineo, D. m. Ex παρὰ, & ἀντίχω, attollo.

Παραμῆριος, ὡ, f. ἔσω, deliro, desipio, demens sum; (2) perperam intelligo, Arist. Ex παρὰ, & νῆμιος, intelligo.

Παραμῆριος, ας, ἡ, amentia, dementia, delirium. Ex παρὰ, & νῆμιος, mens.

Παραμῆριος, f. ἔσω, adaperio. Ex παρὰ, & ἀντίχω, aperio.

Παραμῆριος, ὡ, fut. ἔσω, contra leges seu contra jus & aequum facio; (2) legem legibus contrariam fero. Παραμῆριος κινεῖς με τὸ πῆριος; Act. 23, 3. A παραμῆριος.

Παραμῆριος, ας, τὸ, quod contra leges & jus factum est, peccatum, delictum, scelus, flagitium. A παραμῆριος.

Παραμῆριος, ας, ἡ, iniquitas, transgressio legis; insolentia legibus repugnans; nequitia, improbitas contra leges, fas, & aequum commissa; scelus, flagitium. Ph. injur a. A παραμῆριος.

Παραμῆριος, ὡ, ὁ ἢ ἡ, contra leges faciens, legum violator, improbus. Gl. Vet. legirupa. Ph. contrarius legi; illicitus. Ex παρὰ, & νῆμιος, lex.

Παραμῆριος, Adv. contra leges, praeter jus & aequum. Ph. illicite. A παραμῆριος.

Παραμῆριος, obliqua, a recta via averfa. Πολλὰ δ' ἀνὰ τὰ, ἀτάκτα, παρὰ τὰ, δόχμια τ' ἔλθον, Hom. Il. 23, 116. multa vero ardua, declivia, accliviaque, transversaque transferunt. A παραμῆριος.

Παραμῆριος, f. ἔσω, pro παραμῆριος, juxta orior seu exorior, παρὰ. adjaceo, Suic. Ex παρὰ, & ἀντίχω, pro ἀντίχω, orior.

Παραμῆριος, Adv. idem quod παραμῆριος.

Παραμῆριος, ὡ, ὁ ἢ ἡ, acclivis pariter & declivis; obliquus. Ex παρὰ, & ἀντίχω, obvio.

Παραμῆριος, f. ἔσω, pernocio apud, circum excuto. Ex παρὰ, & νῆμιος, pernicio.

Παραμῆριος, ὡ, ὁ, qui sponso & sponsae adfiscens eos comum deducit. A παραμῆριος.

Παραμῆριος.

Παραμυθεῖν, *u, o*, aufrex pronubus, Ph. & ἡ παραμυθεῖσα, pronuba, Ph. Ex παρὰ, & ὡπίζην, ἰπνίζω.
 Παρανύστιν, exstimulo, instigo. Ex παρὰ, & ὑπὸ, pungo.
 Παραξίνω, *u, o*, aliquantulum peregrinus, peregrinus; ignobilis, illegitimus. Ex παρὰ, & ξένω, peregrinus.
 Παραξίω, adrado. Ex παρὰ, & ξίω, rado.
 Παραξήρῳ, *u, o*, siccus, R. Ex παρὰ, & ξήρῳ, siccus.
 Παραξιδίον, *u, o*, pugio, I. h. Ex παρὰ, & ξιδίον, gladiolus.
 Παραξίφιν, *u, o*, gladiolus, pugio. Ex παρὰ, & ξίφιν, gladius.
 Παραξύνω, *u, o*, axem attingens, periculofus, vel streperus. Ex παρὰ, & ἄξυνω, axi.
 Παραξωτίτις, *u, o*, modiolus rotarum vel aliorum instrumentorum, Suic. Ex ἰσθ.
 Παραξυσμα, *u, o*, quod in scriptura supervacaneum quasi appendix additur. A παραξύνω.
 Παραξυσον, *u, o*, instrumentum ad lateres in structura radendos. Ab eod.
 Παραξύνω, *u, o*, detrado, destringo. Ταῦτα γὰρ ἰσθὲς παραξύνει τὸ ἰδιόπαι (λόγον) accedunt, Longin. 31. Ex παρὰ, & ξύνω, rado.
 Παραπαίδευσις, *u, o*, futur. ἴσθω, in diversum instituo. Ex παρὰ, & παιδαγωγία, instituo.
 Παραπαύω, deludo, Gl. Vet. Ex παρὰ, & παύω, ludo.
 Παραπαύω, deliro, desipio. Ὡς δὲ παρὰ τὸ ἀναξ, ὡς παραπαύω; Arist. Pac. 90. Ex παρὰ, & παύω, percutio.
 Παραπαύω, *u, o*, desipienter, delire, Hef. A παραπαύω, quod est part. a παραπαύω.
 Παραπαύω, *u, o*, delirus, desipiens, Hef. A παραπαύω.
 Παραπαύω, concutor, allidor. Οἱ παραπαύω Πηλεΐδας ὅν ὅπλις παρ' ἀντιγὰ, Eur. Iph. in Au. 225. A παρὰ, & πάω, quatio.
 Παραπαύω, *u, o*, in universum, genere toto, per totum, omnino, prorsus. Ex παρὰ, & πᾶν, omne.
 Παραπαύω, occorro, obvio. Ex παρὰ, & ἀπαντάω, quod idem significat.
 Παραπαύω, fut. ἴσθω, inspergo, Plut. Ex παρὰ, & πάω, quod idem notat.
 Παραπαύω, *u, o*, five παραπαύω, decipio, fallo; ut hinc sit Homericum παραπαύω, a. 2. decepti, Il. 14, 360. Πρὶν μὲ παραπαύω ἡμῖν μύθεα, Theoc. 27, 11. Ex παρὰ, & πάω, quod idem significat.
 Παραπαύω, *u, o*, persuadendo, persuadendo Hef. & permovo, Gl. V. sollicito; (2) falsa persuasione decipio. Παραπαύω ὅσον, ὅν λισόμεθ' ἰδύν, τίκων, Eur. Supp. 59. Ex παρὰ, & παύω, suadeo.
 Παραπαύω, *u, o*, vel παραπαύωμαι, ὁμαι, adnitor, tento; periculum facio. Παραπαύωται Διός, Pind. Olymp. 8, 4. Ex παρὰ, & παύω, tento.
 Παραπαύω, *u, o*, circumdolo, vel dedolo. Ex παρὰ, & παύω, dolo, seco.
 Παραπαύω, fut. ἴσθω, praetermitto, omitto, transmittito, ut negligens dimitto; (2) transmittito, aliquo mitto, adveho, importo; (3) deduco, comitor, prosequor, Ph. παραπαύωται, omittit; παραπαύωται, a. 1. part. comitatus, Gl. Vet. Πολλὰ δὲ φανερὰ τὴν ἡμετέραν ἔμαλλον ἐξ ὧν παραπαύω ἡμῖν ὅτι οὐκ ἀντίτυπον χιμαζόμεθα, iteravit, Soph. Phil. 1449. ὅτι τὴν εὐκλείην, Heliod. Ex παρὰ, & πύμω, mitto.
 Παραπαύω, *u, o*, confixerunt, 3. plur. perf. ind. act. cum γ ἰσθω. a verbo παραπαύω pro παραπαύω, configo.
 Παραπαύω, *u, o*, prolapsi, nom. plur. aor. 2. part. act. verbi παραπαύω pro παραπαύω, prolabor.

Παραπαύω, *u, o*, vel παραπαύω, fut. ἴσθω, obtendo, obtego, obvelo; (2) expando, explico. Σαῖς δ' Αἰσίου παραπαύωται ὁσπίζῃ, Dion. Π. 83. pro παραπαύωται, per Sync. Ex παρὰ, & παύω, pando.
 Παραπαύω, *u, o*, foliis seu laminis obteclus, obtensus, & coopertus. Ex παρὰ, & πύμω, folium, lamina.
 Παραπαύω, *u, o*, vel παραπαύω, adveho; (2) praetervolo, Gl. V. Ex παρὰ, & παύω, volo.
 Παραπαύω, *u, o*, velum, seu auleum; (2) praetextus, dissimulatio, integumentum, Ph. velum, palla. A παραπαύω, obvelo.
 Παραπαύω, *u, o*, praetervolo, Gl. V.
 Παραπαύω, *u, o*, concoctio, Suic. Ex παρὰ, & πύμω, coctio.
 Παραπαύω, *u, o*, tabula, in qua descripta erat coeli ratio, & siderum orientium, occidentiumque, tempestatumque significatio, cum quadripartitis anni cardinibus, & aliis ejusmodi eventibus ac effectibus mundi; (2) machinamentum ad miniculum. A παραπαύω.
 Παραπαύω, fut. ἴσθω, a latere figo, juxta εὐραγο. Οἰκίαν ἀρχὴν παραπαύω, Al. Aphr. Αἱ λυπαὶ ταῖς ἰδούαις παραπαύωται, Hecr. Ex παρὰ, & πύμω, pango, figo.
 Παραπαύω, *u, o*, fut. ἴσθω, saltu praeteregre- dior, transgredior, transilio. Ex παρὰ, & πύμω, salto.
 Παραπαύω, *u, o*, os & pars cubiti, Poll. Ex παρὰ, & πύμω, cubitus.
 Παραπαύω, *u, o*, cubito adjunctus, cubito appositus. Hinc τὴν παραπαύω, vos, vestimentum album cubitum purpureum attextum habens, Hef. Ex παρὰ, & πύμω, cubitus.
 Παραπαύω, ad amaram iram concito; a. 1. παραπαύω, 3. plur. exacerbave- runt, Heb. 3, 16. Ex παρὰ, & πύμω, exacerbo.
 Παραπαύω, *u, o*, exacerbatio. A παραπαύω.
 Παραπαύω, *u, o*, incido; (2) offendo, obviam- fio; (3) offendo, pecco; (4) accido, evenio, incido; perf. παραπαύω; aor. 2. πύμω; καὶ παραπαύω, occasio in- cidit. Παραπαύω πολὺ, Plut. ἱ. Ἀργ. Polyb. Πύμω πύμω μοχθῶν, Diod. Ex παρὰ, & πύμω, cado.
 Παραπαύω, *u, o*, obliquus, Hef. ubi, παραπαύωται, a. 1. part. A seq.
 Παραπαύω, *u, o*, aliquantum obli- quus vel lateralis. Ex παρὰ, & πύμω, obliquus.
 Παραπαύω, *u, o*, a vera via seductum in erro- rem impello, vel vagabundum duco se- cus viam rectam, aut seduco; a. 1. παραπαύω, praeteregi; aor. 1. παρ- πύμω, aberravi. Μυσεῖται δὲ Παλλὰς Ἀθηνᾶ Ἀσέτον γίλον ὄρον, παραπαύω δὲ νόμον, Hom. Odys. 20, 346. Νεύμα- σιν ἀφ' ὧν ποιεῖται παραπαύω φρίνα κρυς, Mus. 102. παραπαύω, ib. 159. Αἱ δὲ φωνῶν παραπαύω παρὶ παραπαύω, Pind. Ol. 7, 56. Ex παρὰ, & πύμω, errare facio.
 Παραπαύω, *u, o*, attexo, admisceo, contexo, contero. Ex παρὰ, & πύμω, texo.
 Παραπαύω, *u, o*, praeternavigantes, nom. pl. praef. part. verbi παραπαύω, praeternavigo.
 Παραπαύω, *u, o*, arma, quae tegunt equorum latera. A παραπαύω.
 Παραπαύω, *u, o*, qui ad latus seu ad costas est. Ex παρὰ, & πύμω, latus.
 Παραπαύω, *u, o*, praetervehor, praeterna- vigo. Ex παρὰ, & πύμω, navigo.
 Παραπαύω, *u, o*, levis partium fideratio aut resolutio; (2) delitium, infania. A παραπαύω.

Παραπαύω, *u, o*, leviter fideratus ac resolutus, Suic. A παραπαύω.
 Παραπαύω, *u, o*, per levem fideratio- nem ac resolutionem, Suic. A παραπαύω.
 Παραπαύω, *u, o*, plepus & refertus sum, Suic. Ex παρὰ, & πύμω, impleo.
 Παραπαύω, *u, o*, idem quod παραπαύω, Suic.
 Παραπαύω, *u, o*, cui mentis vel sensuum harmonia depravata est, ve- cers, infans, mente captus. A παραπαύω.
 Παραπαύω, *u, o*, idem & ab eod. Gl. Vet. delirus; Od. 5, 418. & 440. Hom. ἰδούαις παραπαύω, littora a flucti- bus percussa.
 Παραπαύω, *u, o*, infania, amentia; (2) levis partium fideratio aut resolutio, Deut. 28, 28. Ab eod.
 Παραπαύω, *u, o*, f. ἴσθω, justo completoque oneri infarcio, superaddo. Ex παρὰ, & πύμω, impleo.
 Παραπαύω, *u, o*, quod oneri com- plecto infarcitur; (2) cento, & omne re- dundans ac superfluum, Ph. sagina. A παραπαύω.
 Παραπαύω, *u, o*, expletivus, sup- pletivus, Gl. V. A παραπαύω.
 Παραπαύω, *u, o*, proxime. A παραπαύω.
 Παραπαύω, *u, o*, proxime ad ali- quid accedens, adfinis; similis, adsimilis, Gl. Vet. Ex παρὰ, & πύμω, pro- pinquus.
 Παραπαύω, *u, o*, similiter, eodem prope modo. Gl. V. perinde, itidem, similiter. A παραπαύω.
 Παραπαύω, *u, o*, perperam pulso ci- tharam, aut aliud instrumentum musi- cum. Att. παραπαύω, mente percel- lor, vecors & amens fio; παραπαύω, perfect. particip. vecors; amens. Εἰς δὲ ἄμα γίλατι παραπαύω, Eur. Her. fur. 938. A παρὰ, & πύμω, percutio.
 Παραπαύω, *u, o*, calamistratos vel implicitos habens capillos. Ex παρὰ, & πύμω, crinis.
 Παραπαύω, *u, o*, q. d. adtextio, insertio. A παραπαύω.
 Παραπαύω, *u, o*, praeternavi- gatio. A παραπαύω.
 Παραπαύω, *u, o*, praeternavigo. Ex παρὰ, & πύμω, navigo.
 Παραπαύω, *u, o*, a latere fio seu spiro; (2) praetervolo; (3) leviter spiro. Ex παρὰ, & πύμω, spiro.
 Παραπαύω, *u, o*, e vestigio; (2) juxta, prope. Ex παρὰ, & πύμω, rei.
 Παραπαύω, *u, o*, impedimento & ob- staculo sum. Παραπαύω τὴν οὐκ ὀ- πλὴν χροίαν, Polyb. Μὴ οὖν παραπαύω, Plato. Ex παρὰ, & πύμω, pedes ligo.
 Παραπαύω, *u, o*, altrinsecus me exuo. Ex παρὰ, & πύμω, exuo.
 Παραπαύω, *u, o*, futur. ἴσθω, falso adsimilo, a- dultero, ad dissimulandam veritatem cor- rumpto & perverto, inverto, perverto, Gl. Vet. permuto; παραπαύω, aor. 1. παρ- πύμω, perf. ad si- militudinem factus. Πολλὰ δὲ τὴν εὐκλείην παραπαύωται, Arist. Ex παρὰ, & πύμω, facio.
 Παραπαύω, *u, o*, id, quod factum est ad alicujus similitudinem, falso adsi- milatum. A παραπαύω.
 Παραπαύω, *u, o*, adsimilatio, qua men- timur aliquid, adulteratio, Gl. Vet. hoc falsum. Ab eod.
 Παραπαύω, *u, o*, obiter fructum per- cipio; (2) obiter damnum accipio. Ex παρὰ, & πύμω, fruor.
 Παραπαύω, *u, o*, male perdo, pessumdo con- tra meritum; παραπαύω, intermo- rior,

rior, deperreo, Gl. V. Ὁ μὴ ἰτίμων ἢ παραπλάλιν, Dein. Ex παρὰ, & ἀπὸ πλά-
μι, perdo.
Παραπολεῖν, Adv. multo, longe. Ex παρὰ,
& πολὺ, multum.
Παραπόμπη, vel ἱε, vasa sacra in pompis.
Παραπομπή, ἢ, ἢ, deductio, comitatio, co-
mitatus; (2) trajectio, transvectio, adve-
ctio, importatio, Ph. prosecutio, comita-
tus. A παραπύμπω.
Παραπομπή, ἢ, ἢ, qui lateri alicujus
adjunctus cum deducit, comes, deductor.
Ph. profocutor. Ab eod.
Παραπορεύομαι, f. ὁδῶμαι, ad latus ince-
do, deambulo, praetereo, transeo, iter fa-
cio; aor. 1. part. παραπορεύσας, praeter-
gressus. Παραπορεύομαι διὰ τῆς Γαλιλαίας,
Marc. 9, 30. Ex παρὰ, & περὶ ὁδοῦ, pro-
ficiscor.
Παραπύμπω, ἢ, ἢ, purpuram attextam
habens. Ex παρὰ, & πορφύρα, furrura.
Παραπυτάμι, ἢ, ἢ, ad fluvium situs;
(2) fluvium accolens. Ex παρὰ, & ποτά-
μι, fluvialis.
Παραπύσσω, vel ἄττω, f. ὁξω, secus facio
quam deceat, aut praeter iustā facio, per-
peram ago. Μὴδὲς ἄλλω παραπύσσων-
τος, Soph. Aj. 261. Ex παρὰ, & πύσσω,
facio.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, male gesta legatio; e-
mentita legatio; Demosth. a pretendit em-
bassy. A παραπύσσω.
Παραπύσσω, f. ὁξω, legationem perpe-
ram gero, aliter in legatione ago, quam
mandatum est. Παραπύσσωται ἱε Λί-
γυπτον, Dem. Ex παρὰ, & πύσσω, le-
gatione fungor.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, scobs, quam ser-
vie dentes egerunt e ligno; (2) concre-
tus humor in foris equorum. A παρα-
πύσσω.
Παραπύσσω, f. ὁξω, juxta seco, ferra seco. Ex
παρὰ, & πύσσω, ferra seco.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, dissimulo, conni-
veo, Gloss. Vet. παραπύσσωται, dis-
simulata, Ph. Ex παρὰ, & πύσσω, ad-
fecto.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, dissimulatio, simu-
latio, Gl. Vet. Ex παρὰ, & πύσσω, si-
mulo.
Παραπύσσω, f. ὁξω, offendo, impingo, la-
bor; erro, vacillo. Ἡματὶ ἀντίλιντο
ἰδοπόρῳ ἔποντο κίμπη τερσὸν ἰλιθιρῶσι
παραπύσσωται πιδίλοι, Nonn. Paraphr. II,
9. Ex παρὰ, & πύσσω, impingo.
Παραπύσσω, f. ὁξω, obiter & in trans-
cursu tango seu attingo. Ex παρὰ, & ἄ-
πλωμαι, tangere.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, lapsus, offensa, er-
ratum. Gloss. Vet. delictum. A παρα-
πύσσω.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, offensa, lapsus; (2)
ipsa actio labendi & offendendi; (3) ir-
ruptio, impetus, ipsa actio irruendi; (4)
figura, qua casus pro casu ponitur. Ab
eod.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, portula juxta portam
majorem. Gl. V. portella. Ex παρὰ, &
πύσσω, porta.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, buxus, buxus adsi-
milis. Ex παρὰ, & πύσσω, buxus.
Παραπύσσω, f. ὁξω, operculo claudio &
obturo. Ex παρὰ, & πύσσω, operculo
claudio.
Παραπύσσω, destillo, Gl. V. Ex παρὰ, & πύσσω,
fluo.
Παραπύσσω, ἢ, f. ὁξω, ex articulis parum
dimoveor, aut dimotus & detortus sum,
luxatus sum. Ex παρὰ, & ἄρθρον, arti-
culus.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, parva luxatio, per
quam scilicet articulus pallutur a suo loco
naturali excessit. A παραπύσσω.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, idem & ab eod.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, rigeo, seu aliquantum rigeo.
Ex παρὰ, & ῥίγω, rigeo.

Παραπύσσω, ἢ, ἢ, adnumero. Ex παρὰ, &
ἀριθμῶ, numero.
Παραπύσσω, f. ὁξω, abjicio, projicio. Ex πα-
ρὰ, & πύσσω, jacio.
Παραπύσσω, ἢ, juxta sufficio; (2) sufficio. Ex
παρὰ, & ἀρῶ, sufficio.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, non bene compositum
corpus habens; (2) non bene compositam
mentem habens, delirus, demens; Theo-
crit. 15, 18. (3) inutilis. Ex παρὰ, &
ἀρῶ, aprio.
Παραπύσσω, f. ὁξω, vel ὁξω, abripio, rapio,
Suic. Ἀντὶ παραπύσσωτος ἢ κλά-
σματ' ἀναιδῶς, Epigr. Ex παρὰ, & ἄρ-
πάζω, rapio.
Παραπύσσω, f. ὁξω, juxta suo, adfuo; (2)
confuo. Ex παρὰ, & ῥάπσω, suo.
Παραπύσσω, praeterfluentis, gen. sing. part.
praef. act. verbi παραπύσσω.
Παραπύσσω, vel παραπύσσω, praeterfluo; ὡ-
ραρίσαι, aor. 2. pass. inf. praeterfluxisse;
praeterfluere, elabi. Part. παραπύσσω, pra-
terlapsus. Ἐνθαὶ γὰρ λόγῳ παραπύσσωται
πρὸς ἡμᾶς ψόδοις, Dem. Ex παρὰ, &
ῥάπσω, suo.
Παραπύσσω, f. ῥίγω, dirumpo, diffin-
go, dissipio, discindo; παραπύσσω, a. 2.
part. pass. diruptus, scissus. Μέλαινα τ'
ἄρα τις παραπύσσωται σπῶς αἰμορραγῆς ἐλπί-
Soph. Phil. 825. Ex παρὰ, & ῥίγω, di-
rumpo.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, qui verbis flecti potest;
(2) adhortatorius, monitorius. Ex παρὰ,
& ῥίγω, dictus.
Παραπύσσω, ἢ, f. ὁξω, abjicio, rejicio; πα-
ραπύσσωμαι, abjicio. Ex παρὰ, & ῥίγω,
projicio.
Παραπύσσω, f. ὁξω, abjicio, projicio. Ex
παρὰ, & ῥίγω, projicio.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, pellis, tegumentum,
velamentum; (2) funis testorius, quo na-
vis adducitur remulco. Ex παρὰ, & ῥίγω,
munimentum.
Παραπύσσω, ἢ, f. ὁξω, suspendo e cingulo, vel
succingo ut ensem; παραπύσσωται, perf. pass.
appendium habet.
Παραπύσσω, praeparo, instruo, comparo.
Ion. pro παραπύσσω. Ex παρὰ, & ῥίγω,
paro.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, quidquid e cingulo
suspendum gestatur, quidquid ab alio de-
pendet & annexum est, ut appendix, ad
aliquid suspendum. A παραπύσσω.
Παραπύσσω, f. ὁξω, praeterfluo; vid. παραπύσσω.
Ex παρὰ, & ῥίγω, fluo.
Παραπύσσω, f. ὁξω, apparo, instruo, accom-
modo. Ex παρὰ, & ῥίγω, apparo.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, parafanga, apud Persas
triginta stadia.
Παραπύσσω, f. ὁξω, concutio, aliquantum
concutio. Gl. V. demoveo. Ex παρὰ, &
ῥίγω, quatio.
Παραπύσσω, ἢ, f. ὁξω, scopis purgo, verro.
Ex παρὰ, & ῥίγω, verro.
Παραπύσσω, refectio. Ex παρὰ, & ῥίγω,
fartio.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, equus funibus alligatus
ad latus equi jugalis. Ex παρὰ, & ῥίγω,
funis, refectio.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, concussio, torporis
& inter exercitationes reponitur. A πα-
ραπύσσω.
Παραπύσσω, f. ὁξω, utrimque, quatio, seu
obquatio. Οἱ θῆτες δὲ πρὶν παραπύσσω-
ται τὰς χεῖρας, Aristot. Οὐδὲ μὲν τ' ὡς
ἀρμόζει τῷ μεγάλῳ ὄχῳ ἐνὶ τῇ παραπύσσω-
ται. Arist. Nicomach. 4. Ex παρὰ, &
ῥίγω, quatio.
Παραπύσσω, perperam signo, falsum signum
notamque imprimo; (2) annoto, adscribo;
(3) obigno; παραπύσσωται, a. 1. med.
obsignavi; παραπύσσωται, perperam si-
gnatus, adulterinus, ut nummus, perf. part.
pass. Ex παρὰ, & ῥίγω, signo.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, q. d. significatio, laus,
Suic. A παραπύσσω.

Παραπύσσω, ἢ, f. ὁξω, noto, annoto. Ex
παρὰ, & σημειῶ, noto.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, annotatio. A παρα-
πύσσω.
Παραπύσσω, annotandum. Ab eod.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, nota; παραπύσσω, τῶ,
notae, indicia; παραπύσσω τὴν πλοῖν, tu-
tela, navis. Ph. Τεῖς βασιλικαὶ παραπύσσω-
ται κοσμήματα. Regis insignibus. Plut.
in Num. cap. 2. Ex παρὰ, & ῥίγω, si-
gnum.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, perperam signatus,
adulterinus; (2) obscurus, ignobilis; (3)
prodigiosus, portentosus, monstrosus; (4)
insignis & inter alios conspicuus. Ex πα-
ρὰ, & ῥίγω, signum.
Παραπύσσω, Adv. insignite & cum addita-
mento. Gl. V. insignite. A παραπύσσω.
Παραπύσσω, ἢ, f. ὁξω, cibum apud aliquem
furno, sum parasitus & adfentator; sector
& adulor ventris causa. A παραπύσσω.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, parasitica adulatio. Ab
eodem.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, ad parasitum pertitens.
A παραπύσσω.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, qui cibum apud aliquem
sumit; (2) qui cibi gratia adfentatur, coe-
narum adfector; (3) Adj. qui opsonii loco
ad panem adhibetur. Ph. παραπύσσω, pa-
rasitus, adfector; παραπύσσω, buccones. Ex
παρὰ, & ῥίγω, cibis e frumento confec-
tus.
Παραπύσσω, ἢ, f. ὁξω, reticeo, silentio pra-
tereo. Gl. V. conticeo. Ex παρὰ, & ῥίγω,
flico.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, reticentia; (2) figura
orationis. A παραπύσσω.
Παραπύσσω, a latere falio seu adfulto. Ex
παρὰ, & ῥίγω, falio.
Παραπύσσω, f. ὁξω, praeparo, instruo, ap-
paro, comparo. Gl. V. παραπύσσωται,
praeparo me, Gl. V. παραπύσσωται, accin-
ge te, Ph. παραπύσσωται, accinxit, Ph.
a. 1. med. παραπύσσωται, perf. pass.
part. paratus. Τὴν εἰρηλίαν ὑπάρχουσαν
καταλίπει, καὶ πύλινον παραπύσσωται,
Aesch. Ὁ ἐπὶ μελαδῶν αὐτὸν παραπύσσω-
ται, Arist. Av. 233. τοὶ γὰρ παραπύσσω-
ται αὐτὸν κατὰ τὴν, Eur. Her. fur. 1246.
Ex παρὰ, & ῥίγω, paro.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, apparatus, pra-
paratio. A παραπύσσω.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, apparandus, pra-
parandus. Ἐστὶ γὰρ μὴ ἐν τῷ ἐκείνῳ αὐ-
τὸς ἵσται παραπύσσωται, Plut. Ab eo-
dem.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, praeparativus; (2) pa-
trandi & efficiendi vim habens. Ab eod.
Παραπύσσω, ἢ, ἢ, apparatus, instructio, pra-
paratio; (2) factio & coitio hominum vel
ad reos opprimendos, vel ad poena exi-
mendos; contra aequitatem juris, legum-
que interdicta; (3) id quod sit consulto &
de industria; (4) dies, qui Sabbatum an-
tecedit: hinc ἡ μετὰ, five ἡ ἁγία πα-
ραπύσσω, dies crucifixionis Domini. Ex
παρὰ, & ῥίγω, apparatus.
Παραπύσσω, τῶ, aditus ad scenam tendens,
vel locus juxta scenam, ubi instrumenta
ludorum reponbantur. Ex παρὰ, & ῥίγω,
scena.
Παραπύσσω, & παραπύσσω, vel παραπύσσω,
ἢ, juxta tentorium seu tabernaculum meum
habeo; (2) juxta figo tentorium; (3) se-
dem meam figo apud, habito apud; (4)
vicinus & proximus sum. Ὁ ὅς Κουζῶν
ἡμεῖς δὲ σκοπεῖται, μὴ δ' ἐν παραπύσσω, Xen. Cyr.
4, 21. Ex παρὰ, & ῥίγω, tentorium, unde
ῥίγω, ἢ, ἢ.
Παραπύσσω, f. ὁξω, juxta seu a latere in-
gruo & irruo, decumbendo & ingruendo
aberro. Ex παρὰ, & ῥίγω, irruo.
Παραπύσσω, ἢ, f. ὁξω, a latere salto, ad
latus alicujus exilio; (2) exultim ludo,
laetitia exultio, gestio. Ex παρὰ, & ῥίγω,
salio, salto.

Παρασκοτιζα, fut. *ισα*, a latere, occulto, Suic. Ex *παρά*, & σκοτιζω, obscuro.

Παρασοβία, α, f. *ισα*, insolenter & fastuose praetereo; (2) feroci & superbo adspectu transmitto & praetereo. Παρασοβίαι, *παρά τὸ δαμάτιον*, Plut. Ex *παρά*, & σοβία, obvio submoveo.

Παρασοφίζομαι, f. *ισομαι*, non dextre, sed perperam σοφίζομαι, scite & ingeniose aliquid tentans perperam id facio; *παρασοφίζω*, sciolum superare argutiis. Ex *παρά*, & σοφίζομαι, scite & ingeniose conficio.

Παρασπάρ, ἀδϞ, η, frutex arbori adnascens, qui inde avulsus plantatur; (2) stolo. A *παρασπάρω*.

Παρασπασμός, ὁ, ο, avulsio, convulsio. Ab eod.

Παρασπάρω, α, f. *άσπ*, a latere alicujus abstraho seu avello; (2) fruticem arbori adnascentem ex ejus imo trunco avello; (3) abstraho, evello. Ph. *παρασπάρται*, murpat, *παρασπαδύνταν*, deducit; id. a. 1. part. pass. *τῶν ὃ Ἑλλήνων ὡς ἑλκεν παρασπάρει τινι τῷ βασιλεῖ*, Xen. Ex *παρά*, & σπάρ, traho.

Παρασπέρω, femino juxta seu apud; a. 1. *παρασπέρω*. *Τὰ εἶτα τὸ ζιζάνιον παρασπέρνται*, Synes. Ex *παρά*, & σπέρω, femino.

Παρασπίζω, fut. *ισα*, a latere stans clypeo munitus pugno. Ἀδελφὲ δ' ἢ *παρασπίζω* ὁρᾷ, Eur. Ph. 1444. *Μὲ τῶν παρασπίζουσιν ἄρμασιν αὐτοὶ νίκην Ἀθλων*, id. Ion. 1573. Ex *παρά*, & σπίζω, clypeo praefigo.

Παρασπίσσις, ἡ, ἡ, qui a latere stans clypeo munitus pugnat. A *παρασπίζω*.

Παρασπνδία, α, f. *ισα*, contra foedus facio, pacta & condiciones foederis violo; (2) aliquem contra foederis fidem violo; perf. particip. pass. *παρασπνδησθῆς*, & a. 1. *παρασπνδηθῆς*, in foedere violatus. *Κατέσθην ἑαυτὸν εἰς ἀνέχλιον τῇ παρασπνδῆσαι ἑτέρῳ*, Plut. *Ἀσπάρτα παρασπνδῆσε Φιλίππῳ*, Demosth. A *παρασπνδῆσθαι*.

Παρασπνδῆσαι, iis, qui foedus fringere, dat. pl. a. 1. part. pass. verbi *παρασπνδῆσαι*.

Παρασπνδῆμα, ατϞ, τὸ, facinus foedere violato perpetratum, seu foederis violatio. A *παρασπνδῆσαι*.

Παρασπνδῆσις, ἡ, η, violatio seu transgressio foederis. Ab eod.

Παρασπνδῆσθαι, α, ὁ κῆ ἢ, foedus & pacta transgrediens, qui sit contra foedus & pacta, Gl. Vet. foedifragus. Ex *παρά*, & σπνδῆ, foedus, pactum.

Παρασπνδῆσαι, Ἀκν. contra foedus & pacta, perfide. A *παρασπνδῆσθαι*.

Παρασπάρ, αἰ, ἡ, dispersio. A *παρασπέρω*, disfergo.

Παρασπάρ, Adv. adstando a latere, prope stando. A *παρασπάρω*, adsto.

Παρασπάρμῆς, αν, αι, postes cardinum, antae. Ex *παρά*, & σπάρμῆς.

Παρασπάρ, ἀδϞ, η, postis; *παρασπάρ*, postes. Ex *παρά*, & *ισαμαι*, flo.

Παρασπάρμῆς, praepondero, Gl. V. perpendo. Ex *παρά*, & σπάρμῆς, pondero.

Παρασπάρ, αἰ, η, praesentatio, exhibitio, ductio, Ph. apparitura, Gl. V. (2) documentum, demonstratio, significatio; (3) impetus animi fiducia sui praediti; (4) animi praesentia; (5) fiducia seu persuasio; (6) exilium & fuga extorris; (7) vilis ac stataria quaedam negotiatio. A *παρασπάρω*, oppono, unde *παρασπάρω*, adsto.

Παρασπάρ, α, fut. *ισα*, a latere sto, adfuso, sto apud seu juxta, auxiliator, opitulor. *Τὸς αὐτοῖς τοῖς ἐκ αὐτῶν αἰεὶ δαμέναν παρασπάρω*, Soph. El. 923. *Ἀπαρτῆς ἐκ αὐτοῖς παρασπάρω*, Eur. Rhel. 637. A *παρασπάρω*.

Παρασπάρ, α, ἡ, qui juxta aliquem stat.

qui a latere stat; (2) socius auxiliarius, opitulator; (3) a praefultore in choro secundus; *παράσας*, meatus, qui semen genitale ad canalem virgæ deferunt; (2) pilæ quadratæ. A *παρίστημι*.
Παραστικός, ὁ, ὄν, exhibitivus, representativus; (2) animosus, fortis, constans; (3) furore quodam divino correptus. A *παράστας*.
Παραστικός, ἄδω, presenti animo, intrepido & fidenti animo; (2) affirmative.
A *παράστικός*.
Παρασάτις, ἰδω, ἡ, socia, auxiliatrix. A *παράστας*.
Παρασαυρία, ὤ, f. ὄσα, vallos depango, a latere palos figo. Ex *παρά*, & *σαυρία*, palum defigo.
Παρασίχω, transeo, prætereo; (2) prope accedo; a. 2. *παρίσιχον*. Καί μ' ὁ παρίσους ὡς ἐπ' ὄχθ' *παρασίχοντα*, Soph. Oed. Tyr. 818. Αἰχλὸν τ' ἡμαθίοντα *παρίσιχis*, Hom. Hymn. in Ap. 217. Ex *παρά*, & *σίχω*, eo.
Παρασίλλω, cursum retineo, cohibeo, sisto, compesco, inhibeo. Ex *παρά*, & *σίλλω*, mitto.
Παράσημα, ατω, τὸ, præfidentia & robur animi, animi præsentia, vel præstantia, Gl. V. gestus; (2) subsidium, auxilium; (3) documentum. A *παρίσταμαι*.
Παρασίμαι, adesse, a. 2. inf. act. verbi *παρίστημι*, adfisso.
Παράσσω, adstisse, præbere, aor. 1. inf. act. verbi ejusd.
Παράσσωτε, præbete, 2. pl. aor. 1. imper. act. verbi ejusd.
Παράσσωτε, adstiteritis, 2. plur. aor. 2. conjunct. act. verbi ejusd.
Παρασίξω, f. ἴξω, puncto noto, nota signo. Ex *παρά*, & *σίξω*, pungeo.
Παρασιχιδιον, η, τς, continuus ordo, continuata series; (2) capita & primæ versuum literæ. Ex *παρά*, & *σιχιδιον*, versificalus.
Παρασίχις, ἰδω, ἡ, idem & ex iisd.
Παρασπρίω, ὤ, futur. ὥσα, juxta sterno; (2) sterno; extendo. Ἐγὼ σε *παρασπρίω*, Arist. Eq. 479. Ex *παρά*, & *σπρίω*, sterno.
Παρασχοράζομαι, f. ὀσχομαι, a scopo aberro, Suic. Ex *παρά*, & *σχοράζομαι*, collineo & recta ad scopum tendo.
Παρασπαστική, ὤ, f. ἑσσω, imperatoris adfessor suum & collega, Plut. Ex *παρά*, & *σπαστική*, imperator sum.
Παρασπασπιδία, fut. ἑσσω, castra metor, a. ud; (2) ex adverso castra loco; *παρασπασπιδίαμαι*, id. *Παρασπασπιδίαταις βιβλιοθήκῃσι*, Polyb. Ex *παρά*, & *σπασπιδία*, castra metor.
Παρασπείρω, f. ψά, perverto, depravo; *παρασπείρω*, ὦ, tortus, perf. particip. πασπείρω. Εἰσι δ' ἄσπρ' αὐτῇ αἱ ψυχὰ *παρασπείρω* μέγας τ' ἢ φύτιν ἔξω, Aristot. E. πω, & *σπείρω*, verito. Ὡ *Παρασπείρω* ἱματίων, vellem ex parte invertere, ἐκ *σπείρω*, eam quasi de integro reficere, novam illi faciem dare.
Παρασπείρω, ὤ, perverto, in latus vel oblique detorqueo. Ὅμματα δὲ σοὶ λαβὴ *παρασπείρωται*, Apoll. Ex *παρά*, & *σπείρω*, verito.
Παρασφίω, adstringo. Ex *παρά*, & *σφίω*, quod idem significat.
Παρασυγγραφή, ὤ, contra (syngraphæ contra) facio, fidem promissam in satisfacendo fallo. Διὰ ταῦτα ἐδὲν ἀδικεῖς ἡμᾶς ὡς *παρασυγγραφέας*, Dem. Ex *παρά*, & *συγγραφή*, syngrapha.
Παρασυμβάλλω, comparo. Ex *παρά*, & *συμβάλλω*, quod idem significat.
Παρασίμβημα, ατω, τὸ, eventus, casus fortuitus, secundarium accidens; quod præter accidens; (2) propositio ex nomine & verbo, non integram sententiam faciens. Ex *παρά*, & *σίμβημα*, accidens.

Παρασύμπτωμα, ατϞ, τὸ, secundarium
accidens. Α παρὰ, & σύμπτωμα, acci
dens.
Παρασυναρχη, ης, ἡ, anginae species, cum
exteriores faucium musculi inflammantur.
Α παρὰ, & συναρχη, angina.
Παρασυνάγω, ἡ, ἄσιε, illicitos conventus a-
gite, Suic. Ex παρὰ, & συνάγω, cogo.
Παρασυναγωγή, ἡς, ἡ, falsa Synagoga illi-
citus conventus & legitimo oppositus, Suic.
Α παρασυνάγω.
Παρασύναιξ, εως, ἡ, idem & ab cod.
Παρασυναπτικός, ὃ, ὄν, continuativus. Α
παρασυναπτικός.
Παρασυνάπτω, fut. ψω, continuo, connecto,
connecto præter aliud. Ex παρὰ, & συν-
άπτω, connecto.
Παρασύνοσις, ιως, ἡ, falsa intelligentia, er-
ror, non quilibet, neque quælibet ignoran-
tia, sed probabilis & quæ vero proxima
est, Suic. Ex παρὰ, & σύνοσις, intelli-
gentia.
Παρασύνθετον, α, τὸ, decompositum. Ex πα-
ρὰ, σύν, & τίθεμι, pono.
Παρασύνθημα, ατϞ, τὸ, mutum signum,
quod fiebat nutu, manu, armis collisis,
aut concussis, hasta inclinata, vel ense hoc
illuc agitato, Suic. Ex παρὰ, & σύνθη-
μα, signum.
Παρασύρω, ἡ, ὑρῶ, præpostere traho, traho
in latus, in quod trahere non decet; per-
verto, distorqueo; (2) abstraho, avello,
protraho, seduco, Gl. Vet. Ἀπαντα τ'
ἄλλα παρασύρειν ἢ προαδέν, Longin. 32.
Κεῖθεν ὃ ἵς αὐτὰς σπινθὴ παρασύρειν ἄλ-
μα, Dion. Πρ. 384. Ex παρὰ, & σύρω,
traho.
Παρασφαγίς, ιδϞ, ἡ, pars jugulo vicina.
Ex παρὰ, & σφαγή, jugulum.
Παρασφαλῖς, ιδϞ, ὁ ἢ ἡ, lapsus, lubrico
pede incedens. Α παρασφαλίς.
Παρασφαλίζω, ad latus, vel juxta munio,
confirmo; instauro; παρασφαλισατο, α.
i. med: munivit, edificavit. Ex παρὰ,
& σφαλίζωμαι, firmo.
Παρασφάλω, errare facio; (2) avertō. Τὸν
ὃν αὐ εἰσιεν παρασφαλιν καλόν, Pind.
Nem. II, 41. Ex παρὰ, & σφάλλω, sup-
planto.
Παρασπένδω, ᾤ, condenso, constipo, R. Ex
παρὰ, & σπένδω, quod idem inter alia
notat.
Παρασφιζω, adstringo, seu arte complector
atque adglutino mihi. Ἡ φύσις παρα-
σφίζει εἰς αὐτὸν τὸ ὕμνιον, Al. Aphr.
Ex παρὰ, & σφιζω, stringo.
Παρασπράζω, præfigo, falsifico, Gl. Vet.
Ex παρὰ, & σπράζω, obfigno.
ΠαρασπύρειϞ, α, ὁ ἢ ἡ, cruribus adjunctus,
Suic. Ex παρὰ, & σπύρειν, malleolus.
Παρασάζω, ἴστ. ᾤω, inhüeco, sisto, regredi
facio. Ex παρὰ, & ἁζέω, sisto.
Παρασχεδιάζω, ἡ, ᾤω, perpetam & incon-
sultè interpreter. Ex παρὰ, & χεδιάζω,
ex tempore facio.
Παρασχειδεν, Ἰδω. prope, juxta; (2) illico,
mox. Ex παρὰ, & χειδεν, prope.
Παρασχεῖω, præbeo, appono. Ἄλλ' ὅτε δὴ
κινῶσι παρήχειν ἄριθρα πάντα, Hesiod.
Θιωγ. 639. Ex παρὰ, & χεῖω, habeo.
Παρασχειν, præbuisse, aor. 2. inf. act. verbi
παρήχω pro παραχείω, præbeo.
Παρασχεῖντα, præbenda, impertienda. Α πα-
ρασχειν, præbere, α παρήχω.
Παρασχηματίζω, ἡ, ἰσώ, q. d. desiguro; at
in V. Lex. idem quod simplex σχηματίζω,
formo, figuro.
Παρασχεῖς, αν, αι, fragmenta. Α παρασχεῖω.
Παρασχεῖω, juxta findo; incido, diutendo.
Α παρὰ, & χεῖω, findo.
Παρασχεῖντα, ἡ, ἰσώ, circumferibo & finio
funibus, Suic. Ex παρὰ, & χεῖντα, fu-
nibus metior.
Παρασχεῖς, præbueris, 2. sing. aor. 2. optat,
act. verbi παρήχω.

Παραχάλα, ὦ, f. ἴσα, perperam occupo; (2) occupo. Ex παρὰ, & ἀχάλα, negotia facessō.

Παράγω, praebere, 2. sing. a. 2. imper. med. verbi παραίχεσθαι.

Παράταξις, εἰς, ὦ, instructio aciei, acie instructa, praelium, conflictus; (2) obstinatio, contentio. A παρατάσσω.

Παραταράσσω, vel παραταράττω, f. ἔω, conturbo, perturbo, extetreo, percello. Ex παρὰ, & ταρασσω, turbo.

Παρατάσσει, εἰς, ὦ, extensio, porrectio, productio. A παρατίω.

Παρατάσσω, vel παρατάττω, futur. ἔω, in acie colloco, aciem instruo; (2) oppono me, oppugno; παρατάσσω, obito, obfisto. Ἰδὲ ὁ ἱππίας ἐκτρέφει, ὅσπερ ἴκκος, παρτάττει, Xen. Cyr. 4, 8. Παρατατρεῖσθαι μὴ ὕμῳ, Dem. Ex παρὰ, & τάσσω, ordino.

Παρατατίζει, ὦ, ὦ, extendendi seu protendendi vim habens. Imperfectum, Gl. V. A παρατίω.

Παρατίω, protendo, praetendo, Gl. Vet. Produco, procudo, Gl. V. Prorogo, Gl. V. aor. 1. παρίτενα, protendi; pass. παρτάττω, obtensus sum, p. pass. παραταμύσθω, praetentus. "Εὐς παραταμύσσει, ὅσπερ ἔσθω ἱμὲ παρατίω, Xen. Cyr. 1, 11. "Τὸ γὰρ ἱμῶν παρτάττει, Περικλῆς, Arist. Nub. 213. Παρατίττω μακρὰ πόρῳ πόνῳ, ib. Ex παρὰ, & τίω, tendo.

Παρατιχίζω, murum excito juxta. Ex παρὰ, & τιχίζω, munitio.

Παρατίχισμα, αὐτὸ, τὸ, munimentum seu murus juxta aliquem locum excitatus, adjacens munitio. A παρατιχίζω.

Παρατιλάινω, q. d. adiabrior, admachinor, addungo; παρατιλάινω, παρατιλάω, adfinxeris. Αἰψὰ κε καὶ σὺ, γεραιή, ἱπὸ παρατιλάω, Odyss. 14, 131. Ex παρὰ, & τιλάω, fabricor.

Παρατιλάω, penultimus, Gl. Vet. Ex παρὰ, & τιλάω, ultimus.

Παρατιλάω, εἰς, ὦ, qui est juxta finem. Ex παρὰ, & τιλάω, finis.

Παρατιλόνει, ὦ, f. ἴσα, adversus publicanorum jura aliquid committo. Ex παρὰ, & τιλόνει, ἀσφάλει exigo.

Παρατίμνω, fero juxta me situm; (2) perperam fero secandi limites transgressus. Gloss. Vet. praecido. Ex παρὰ, & τίμνω, fero.

Παρατιταγμένως, Adverb. acie instructa. A παρατάσσω.

Παρατηρία, ὦ, fut. ἴσα, p. παρατηρήσω, observo, praetolor, Gloss. Vet. "Αξίον γὰρ παρατηρεῖν τὰ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐν τοῖς πύθιοις γινόμενα, Luc. Ex παρὰ, & τηρία, fero.

Παρατήρημα, αὐτὸ, τὸ, observatio, notatio, animadversio. A παρατηρία.

Παρατηρήσαν, εἰς, quae observavit, accus. sing. aor. 1. part. act. f. g. verbi παρατηρεῖν.

Παρατήρησις, εἰς, ὦ, Observatio. Ab eod.

Παρατηρητικός, ὦ, ὦ, observatorius, qui observationibus solet uti. Ab eod.

Παρατηρήματα, observantes, nom. plur. praef. part. med. contr. pro παρατηρήμενοι, a verbo παρατηρία.

Παρατίθω, & παρατίθω, appono, depono, assigno, mando, commendo. Gl. V. παρατίθει, commendat, Ph. παρατίθει μάρτυρας, allegat testes, Ph. παρατίθει, aor. 1. παρατίθει, aor. 2. med. apposui.

Παρατίθω, τρέφω, Luc. 9, 16. Παρατίθω, τρέφω, Act. 16, 34. Παρατίθω, ὅπως τὸ διὰ, ib. 20, 32. Ex παρὰ, & τίθω, pono.

Παρατίλλω, depilo, vullella pilos extraho; vellico, Gl. V. παρατίλλω, p. part. pass. depilatus. "Ὅδ' ἄλλος γὰρ μοιχὸς διὰ τὸ πικρατέστερον, Arist. Plut. 168. Ex παρὰ, & τίλλω, vello.

Παρατίλλω, ὦ, ὦ, pilorum evulsio, depilatio. A παρατίλλω.

Παρατίλλω, εἰς, ὦ, idem & ab eod. Suic.

Παρατίλλω, εἰς, ὦ, tricola, Gl. Vet. quae vullellis glabrat. Ab eod.

Παρατολμῶ, ὦ, praecipitanter audeo; interim audeo. Τὸ πρὸς τὸν Ἀλκίβιδαν τὸ ποιεῖν παρατολμῶ, Longin. 8. A παρὰ, & τολμῶ, audeo.

Παρότολμος, εἰς, ὦ, ὦ, audax, temerarius. Ex παρὰ, & τολμῶ, audentia.

Παρότονος, εἰς, ὦ, ὦ, protenus. A παρατίω.

Παρότονος, εἰς, ὦ, jaculatio perfunctoria, intentio & directio arcus praeter scopum. Ex παρὰ, & τολμῶ, jaculor.

Παρατραγῶδω, ὦ, tragice exaggero.

Παρατραγῶδω, εἰς, ὦ, ὦ, tragicus. Ex παρὰ, & τραγῶδω, quod idem significat.

Παρατρέπω, fut. τρέψω, diverto, defleto, a solita via averto vel avoco. Παρατρέπειν τὴν βελτίαν ἐπ' ἄλλαν βίαν, Plato. Τυχὸς ὁ παρὰ τὴν δόξαν θείαν, Hesiod. Θυγ. 103. Ἀνδρὰ παρατρέψασι, Theoc. 22, 151. Ex παρὰ, & τρέπω, verto.

Παρατρέφω, f. τρέφω, alo & educo juxta, nutrio praeter. Ἰππες παρατρέφονται, Plut. Ex παρὰ, & τρέφω, nutrio.

Παρατρέχω, fut. τρέξω, a latere curro, ut juxta currum, quo vehitur is, quem honoris causa profsequimur, praetercurro, praetereo, praeterlabor, elabor, supero, excedo. Οἱ πολλοὶ ὁ τὸ αἶνιγμα παρατρέχουσι, praetereunt, Heliod. Ex παρὰ, & τρέχω, curro.

Παρατρέω, intremisco, perhorresco, trepido; παρτρέω, a. x. timefactus diffugit. Ex παρὰ, & τρέω, tremo.

Παρατρέω, ὦ, ὦ, attritus, Ph. contentio, quae jurgis fit, Suid. A παρατρέω.

Παρατρέω, fut. φέω, tero, attero, contero, adfrico; & παρατρέω, insensus sum alicui, infesto animo adfrico alicui. "Εὐ βέβαιον ὅτι ἐλθὼν παρατρέω, Theoc. 417. Ex παρὰ, & τρέω, tero.

Παρατρέω, αὐτὸ, τὸ, id quod adfrictu seu attritu detritum est; (2) intertrimentum, intertritura, Gl. Vet. intertrigo. A παρατρέω.

Παρότρεψις, εἰς, ὦ, attritus, adfrictus, collisio. Ab eod.

Παρατροπῶ, a recta via abduco, decipio. Ἰν. pro παρατροπῶ. Τί μὲ ταῦτα παρατροπῶν ἐμῶν; Odyss. 4, 465.

Παρατροπῶ, ὦ, ὦ, defleto, ipsa actio defleendi; (2) aberratio, digressio; (3) digressio oratoria. A παρατρέπω.

Παρότροπος, εἰς, ὦ, ὦ, deflexus, averfus; perversus. "Εὐαὶ παρότροποι, Pind. Pyth. 2. Τῶν ἱπποκρίτων παρότροποι, Nonn. Paraphr. 10, 6. (2) avertens, avertendi vim habens. Ab eod.

Παρότροπος, εἰς, ὦ, ὦ, qui juxta vel apud alium nutritur, alumnus. A παρότροπος.

Παρατροχῶ, juxta vel a latere curro; Appian. B. Civ. 3. & Syriac. (2) gradum celero; (3) praetercurro, cursu praetereo. Καὶ σὺ κατατρέφω, καὶ σὺ παρατροχῶ, Epigr. Ex παρὰ, & τροχῶ, curro.

Παρατροχῶ, acinos decerpo, Aristanet. 13. Ex παρὰ, & τροχῶ, quod idem notat, a τρέχω, vindemia.

Παρότροχος, juxta murmuro, Hes. Ex παρὰ, & τροχῶ, murmur.

Παρότροχος, abredo, comedo. Τίς τὴν ἰλίαν παρότροχος, Aristoph. Ran. Ex παρὰ, & τροχῶ, rodo, edo.

Παρότροχος, ὦ, diverto, perverto, defleto, Il. 9, 496. Ex παρὰ, & τροχῶ, verto.

Παρότροχος, intervenio, intersum, Gl. V. παρότροχος, interfuit, Gl. V. a. 2. παρότροχος, tumultuarius, Gl. V. part. obvius.

Παρότροχος, τὴν μάχην, Polyb. λαβόντας δ, αὐτοὺς παρότροχος ἐπὶ, Plato. Ex παρὰ, & τροχῶ, juxta.

Παρότροχος, pro παρατροπῶ, convertunt, 3. plur. praef. indic. act. contrah. pro

παρατροπῶν, a verbo παρατροπῶ, convertunt.

Παρότροχος, εἰς, ὦ, ὦ, perperam cuius & signatus. Ex παρὰ, & τόπος, forma.

Παρότροχος, ὦ, fut. ὦ, perperam formo seu figuro; (2) obiter & in transitu formo. Ex παρὰ, & τόπος, forma.

Παρότροχος, εἰς, ὦ, informatio, expressio, effigies, R. A παρότροχος.

Παρότροχος, Adv. iudius, minus expresse. Ab eod.

Παρότροχος, obvius factum, accus. singul. aor. 2. part. act. verbi παρότροχος pro παρότροχος.

Παρότροχος, represento seu imaginem represento. Ἐμὸς παρότροχος κλέων, Dion. Ps. 89. A παρὰ, & ὄψω, video.

Παρότροχος, colloquendo confolor, aor. 1. παρότροχος, solutus. Μὴ δὲ μοι θάνατον γὰρ παρότροχος, καὶ δὲ Ὀδυσσεύς, Odyss. 11, 487. Ex παρὰ, & ὄψω, loquor.

Παρότροχος, fut. ὦ, juxta cubo vel excubo; (2) habito. Παρότροχος πύργος, Eur. Ion. 494. Ex παρὰ, & ὄψω, excubo, stabulo.

Παρότροχος, εἰς, ὦ, ὦ, a tibia sono discrepans, absonus, male sonans ad tibiam. Ex παρὰ, & ὄψω, tibia.

Παρότροχος, & παρότροχος, fut. ὦ, obiter augeo, augeo. Ex παρὰ, & ὄψω.

Παρότροχος, εἰς, ὦ, incrementum, accretio. A παρότροχος, augeo.

Παρότροχος, Adv. simulatque, statim, illico, in praesens, in praesentia. Ex παρὰ, & ὄψω, ipse.

Παρότροχος, Adv. statim, illico, continuo, confestim, e vestigio, jamjam; in continenti, Gl. V. Ex παρὰ, & ὄψω, statim.

Παρότροχος, Adv. confestim, ex hac ipsa hora. Ex παρὰ, & ὄψω, illic.

Παρότροχος, εἰς, ὦ, ὦ, vel παρότροχος, εἰς, εἰς, collo impositus & adaptus. Ex παρὰ, & ὄψω, colum.

Παρότροχος, comedere, circumrodere, adedere, arroderere. Ex παρὰ, & τροχῶ, edere.

Παρότροχος, in transitu & veluti praeteriens ostendo, ex propinquo ostendo; (2) ostendo, revelo; παρατροχῶ, in transitu appareo, vel in conspectum venio, aor. 1. παρότροχος, ostendi, pass. παρότροχος, apparuit; παρατροχῶ, luceo, Gl. Vet. Παρότροχος μὴ τὸ ὄρα, ὅς ἐστιν ὁμοῖος, Arist. Lyf. 183. Ἦν τὸ σάματ' ὅδ' ἐν παρατροχῶ τοῖς καθ' ἑαυτοὺς, id. Conc. 94. Κῆθεν ὅτ' ἐς βορέην Ζεφύρου παρατροχῶ ἀκρῇ, Dion. Ps. 364. Ex παρὰ, & ὄψω, ostendo.

Παρότροχος, εἰς, ὦ, ademptio, oblatio. Ex παρὰ, & ἀφαίρεσις, quod idem notat.

Παρότροχος, attingere, contrectare, a. 1. quasi a παρατροχῶ. A παρὰ, & ἀφ' ὧν, tibi.

Παρότροχος, εἰς, ὦ, adhortatio, persuasio. A παρότροχος.

Παρότροχος, desipio, aliena loquor. Ab eod.

Παρότροχος, an, τα, bona, quae sponsa praeter constitutam dotem adfert secum. Ex παρὰ, & ὄψω, dei.

Παρότροχος, profero, praefero, huc illuc fero, torqueo, transverium fero, abripio, supero, παρατροχῶ, vacillo; titubo; a. 2. part. παρατροχῶ, pass. a. 1. παρατροχῶ. Κἂν αὐτοὶ εἰς ἀπαιδισίαν τὸ πρῶτον παρατροχῶν καὶ θῆρα καὶ ὄψω ἡμῶν, Xen. Cyr. 1, 11. Ἐπὶ τὴν μάχην μὴ ἐμῶν ἀσπίδων, μὴ παρατροχῶν δὲ, Herodian. 8, 9. Ex παρὰ, & ὄψω, fero.

Παρότροχος, dico aliquid suadendo, suadeo, consilium do, hortor. Μῆτρ' ὅτ' ἐγὼ παρότροχος, Il. 1, 577. Ex παρὰ, & ὄψω, dico.

Παρότροχος, Adv. se invicem praevenire cupientes, Suic. A παρότροχος.

Παρότροχος, superet, 3. sing. aor. 2. opt. act. per Paragog. Ion. pro παρατροχῶ, a verbo παρατροχῶ.

X x x 2 Παρότροχος,

Παραφάινω, praevenio, praevertō, anteverto; παραφάινωσι, pro παραφάινω, a. 2. opt. praetereat. Παρίφασιν ἰσπέρα γινώσκω, ὡς τὸς φίλους αὐτὸν ἐλάσσει καὶ Κυρίως, Xen. Cyr. 7, 25. Ex παρὰ, & φάινω, quod idem significat.

Παραφθίζομαι, f. ξομαι, sono, aut vocem edo contra vel praeter rhythmum, non concinne respondeo; (2) nihil ad rem pertinens loquor; (3) interpellō. 'Εὐδὲς ἔν τῷτο παρὸςθίζετο, Iseus. Ex παρὰ, & φθίζομαι, loquor.

Παραφθίγμα, ατῷ, τὸ, sonus editus contra seu praeter rhythmum; (2) responsum inconcinnum & minime consentaneum. A παραφθίζομαι.

Παραφθίγημα, ατῷ, τὸ, festa quaedam nuptialia, Poll. Ab eod.

Παραφθείρω, f. φθῶ, aliquantum corrumpo, leviter destruo. Ex παρὰ, & φθείρω, corrumpo.

Παραφθορά, αἵ, ἡ, corruptio, labes. A παραφθείρω.

Παραφίμωσι, transmittō vel dimittō. Gl. V. omitto. Ex παρὰ, & φίμωσι, dimittō.

Παραφίμωσις, αἵ, ἡ, vitium penis quam praeputium glandem non tegit. Ex παρὰ, & φίμωσι, constringo.

Παραφρόνεια, αἵ, ἡ, incertus cursus; (2) error mentis, infania. A παραφρίω.

Παραφρόνεια, αἵ, f. ἡσῶ, in medium adfero; (2) juxta adfero; (3) adfero; (4) congreco, colligo. Ab eod.

Παραφροσύνη, αἵ, ἡ, infans, cujus mens a ratione aberrat, animi impos, delirans; (2) titubans. A παραφρίω.

Παραφρότης, ατῷ, ἡ, efferatio, immanitas. A παραφροσύνη.

Παραφροτίζομαι, de onere aliquid subduco; (2) praeter onus impono, onus oneri addo. Ex παρὰ, & φροτίζω, impono onus.

Παραφρότης, Adv. errabunda mente, insane. A παραφροσύνη.

Παραφράγμα, ατῷ, τὸ, sepimentum munito alicui additum seu circumdatum. A παραφράττω.

Παραφρίζω, f. ἄσῶ, loquor juxta, i. e. loquor juxta ea, quae alius dicit, & velut orationis ejus vestigiis insisto; (2) eodem sermone utens aliquid latius & explicatius eloquor, Plut. Ex παρὰ, & φρίζω, loquor.

Παραφρῆσις, αἵ, ἡ, paraphrasis, interpretatio, qua aliquis sermone eodem utens aliquid latius eloquitur. A παραφρίζω.

Παραφραστής, αἵ, ὁ, paraphraistes, qui paraphrasi utitur. Ab eod.

Παραφράττω, vel παραφράσσω, f. ξῶ, obsepio, obstruo. Ex παρὰ, & φράσσω, serpio.

Παραφρίζω, f. ἰσῶ, spumo. Ex παρὰ, & φρίζω, quod idem significat.

Παραφροσύνη, αἵ, f. ἡσῶ, demens fugi, desipio, deliro. Δελὸν γινώσκω παραφροσύνη, δισπότης, Arist. Plut. 2. 'Ενταῦθα συνταγὴ παραφροσύνης, id. Nub. 1477. Παραφροσύνην δὲ τὸ γῆρας, ἢ παντάπασιν ληρείη, I. Isocr. A παραφρίω.

Παραφροσύνη, αἵ, ἡ, amentia, dementia, delirium. A παραφροσύνη.

Παραφροσύνη, αἵ, ἡ, dementia. A παραφρίω.

Παραφροσύνη, αἵ, ὁ, ἡ, amens, desipiens, delirans. Ex παρὰ, & φροσύνη, sapiens, prudens.

Παραφροσύνη, desipiens, praef. part. act. contr. pro παραφροσύνη, a verbo παραφροσύνη.

Παραφροσύνη, αἵ, ἡ, amentia, dementia, delirium. A παραφρίω.

Παραφροσύνη, αἵ, f. ἰσῶ, ignem e specula ostendo contra quam promisi. Ex παρὰ, & φροσύνη, faciem ostendo. Hoste adveniente.

Παραφροσύνη, αἵ, ὁ, ἡ, amens, delirans. Ex παρὰ, & φροσύνη, mens.

Παραφροσύνη, αἵ, ἡ, quod arbori adnascitur, volucribus adfructans; propago, stolo, Gl. V. παραφροσύνη, stolones, Gl. V. A παραφροσύνη, adnascor.

Παραφροσύνη, αἵ, ὁ, q. d. fucatio, infucatio, ipsa fucandi vel infucandi actio, Suic. Ex παρὰ, & φροσύνη, fucus.

Παραφροσύνη, αἵ, ἡ, observatio, praesidium, custodia, Gl. V. A παραφροσύνη.

Παραφροσύνη, αἵ, ἡ, cavendum est. Ab eod.

Παραφροσύνη, αἵ, ἡ, custes triumvir, Gl. V. A παρὰ, & φροσύνη, custos.

Παραφροσύνη, vel παραφροσύνη, f. ξῶ, observo, custodio, excubo; παραφροσύνη, observat, Ph. Τί παραφροσύνην ἐπιστάσεις, Heliod. Παραφροσύνην τὴν ἀνίσταν, Plut. Ex παρὰ, & φροσύνη, custodio.

Παραφροσύνη, αἵ, ἡ, virgultum, Gl. V. A παρὰ, & φροσύνη, folium.

Παραφροσύνη, αἵ, f. ἡσῶ, inflo. Ex παρὰ, & φροσύνη, quod idem significat.

Παραφροσύνη, αἵ, ἡ, quod adnascitur, vel a latere provenit in stirpibus & plantis, agnatio. A παραφροσύνη.

Παραφροσύνη, f. ἡσῶ, adfero, juxta fero. Ex παρὰ, & φροσύνη, fero.

Παραφροσύνη, αἵ, ὁ, ἡ, juxta confitus. A παραφροσύνη.

Παραφροσύνη, f. ἡσῶ, q. d. adgenero, i. e. genero, seu gigno juxta; (2) gigno, produco, edo. Gl. V. pullulo, propago, as; παραφροσύνη, adnascor. Ex παρὰ, & φροσύνη, gigno.

Παραφροσύνη, explodo, acclamo. Ex παρὰ, & φροσύνη, clamo.

Παραφροσύνη, αἵ, ἡ, acclamatio. A praec.

Παραφροσύνη, αἵ, ἡ, vocis absurditas; quasi a παραφροσύνη, quod esset absens.

Παραφροσύνη, ατῷ, τὸ, illegitimus & adulterinus baptismus, Suic. Ex παρὰ, & φροσύνη, baptisma.

Παραφροσύνη, αἵ, ὁ, luminis diffusio. Ex παρὰ, & φροσύνη, splendor.

Παραφροσύνη, αἵ, relaxo. Κατὰ τὴν ἐν τῇ παραφροσύνῃ, τὴν ἀντὶ τῆς φροσύνης, Arist. Eq. 432. Ex παρὰ, & χαλῶ, laxo.

Παραφροσύνη, cudo. Ex παρὰ, & χαλῶ, id.

Παραφροσύνη, ατῷ, τὸ, adulterinus nummus; (2) signum adulterinum. Gl. V. adulteratio. A παραφροσύνη.

Παραφροσύνη, αἵ, ὁ, fallus monetarius. Gl. V. adulterator. Ab eod.

Παραφροσύνη, vel ἀπῶ, f. ξῶ, perperam signo, adulterino impresso signo, cudo. p. part. pass. παραφροσύνη, perperam cufus, adulterinus. Ex παρὰ, & χαλῶ, signo.

Παραφροσύνη, f. ἄσῶ, hiemo, hiberno. Ex παρὰ, & χειμάζω, hiberno.

Παραφροσύνη, αἵ, ἡ, hiematio, hibernium, hibernatio, Gl. V. A praec.

Παραφροσύνη, adfundo, aqua adfusa rigo. Gl. V. praefundo. Ex παρὰ, & χέω, fundo.

Παραφροσύνη, αἵ, diffono a chordis, a chorda aberro.

Παραφροσύνη, αἵ, a chorda aberrabis, 2. sing. f. 1. ind. act. Att. pro παραφροσύνη, a verbo παραφροσύνη.

Παραφροσύνη, aberro chorda; παραφροσύνη, f. 1. Att. pro παραφροσύνη. Πρασίχαν ἔπαυ μὲν παραφροσύνη, ἐν δὲ σ' ἀποδοί. ξῶ, Arist. Conc. 295. A παραφροσύνη.

Παραφροσύνη, choreas agito apud. Παραφροσύνη τριπόδι μαντιόμενα κρανίη, Eur. Ion. 464. Ex παρὰ, & χέω, choreas ago.

Παραφροσύνη, αἵ, f. ἡσῶ, supposito, subministro, praebeo; praesto, Gl. V. Ex παρὰ, & χέω, sumptus supposito.

Παραφροσύνη, αἵ, f. ἡσῶ, abutor. Apud Herodot. contemno, negligo; παραφροσύνη, abutere. Παραφροσύνη χρησμοῖ, id. Ex παρὰ, & χέω, utor.

Παραφροσύνη, Adv. extemplo, continuo, illico, confestim, statim, mox, protinus, Gl. V. Ex παρὰ, & χέω, res, negotium.

Παραφροσύνη, αἵ, ὁ, abusio, abusus. A παραφροσύνη.

Παραφροσύνη, f. ἄσῶ, oraculum mala fide edo, fallax oraculum seu responsum edo, Suic. Ex παρὰ, & χρησμοῖ, oraculum edo.

Παραφροσύνη, contr. παρὰχρῆς, αἵ, ὁ, ἡ, perveris tinctus aut coloratus. Ex παρὰ, & χροῖα, color.

Παραφροσύνη, aut παραφροσύνη, coloro, colore imbuo. Ex παρὰ, & χροῖα, coloro.

Παραφροσύνη, αἵ, ἡ, coloratio; coloratura in melodia musica. A παραφροσύνη.

Παραφροσύνη, αἵ, ἡ, adfuso, R. A παραφροσύνη.

Παραφροσύνη, αἵ, ὁ, balneatoris minister aquam adfundens iis, qui lavantur. Ab eod.

Παραφροσύνη, adfundo. Ex παρὰ, & χέω, fundo.

Παραφροσύνη, ατῷ, τὸ, agger, Suic. Ex παρὰ, & χέω, quod idem significat.

Παραφροσύνη, αἵ, f. ἡσῶ, cedo, concedo, tamquam superatus, permitto, committo, cedo, velut in commodum seu lucrum. 'Ο μὲν ποταμὸς ἡμῶν παραφροσύνη τὴν εἰς τὴν πόλιν ἰδῶ, Xen. Cyr. 7, 23. Νίκας τὴν ἐπονομαζομένην αὐτῇ παραφροσύνην Ἀλκιβιάδης, Diod. Ex παρὰ, & χέω, cedo.

Παραφροσύνη, ατῷ, τὸ, id, quo quis alii cedit. A παραφροσύνη.

Παραφροσύνη, αἵ, ἡ, ipsa cedendi actio; (2) permissio. Ab eod.

Παραφροσύνη, unde παραφροσύνη, αἵ, ὁ, fortasse qui circumcidit perperam ac dolose. A παρὰ, & φάλλω, forfec.

Παραφροσύνη, fidibus accino; (2) leviter tango & pulso. Ex παρὰ, & φάλλω, cano.

Παραφροσύνη, αἵ, ἡ, levis tactio, Suic. A seq.

Παραφροσύνη, tango, contrecto. Ex παρὰ, & φάλλω, contrecto.

Παραφροσύνη, f. ξῶ, derado, destringo, detesgeo, demulceo. Ex παρὰ, & φάλλω, tergo.

Παραφροσύνη, αἵ, ὁ, reprehensio, vituperium, Suic. Ex παρὰ, & φάλλω, quod idem notat.

Παραφροσύνη, αἵ, consolor, Suic. Ex παρὰ, & φάλλω, reficio.

Παραφροσύνη, consolari, praef. inf. med. contr. pro παραφροσύνη, a verbo παραφροσύνη.

Παραφροσύνη, αἵ, ὁ, refectio, recreamentum; (2) consolatio, solatium. A παραφροσύνη, reficio.

Παραφροσύνη, vide παραφροσύνη. Φῶ δὲ παραφροσύνη κακὸν καὶ ἀναίτια φῶτα. Callim. Hymn. in Cererem. 45.

Παραφροσύνη, Adv. a lateribus; alternis, per contractionem pro παραφροσύνη. A παραφροσύνη.

ΠΑΡΔΑΛΙΣ, αἵ, ὁ, humides, uvidus.

Παρδαλίς, five παρδαλίς, αἵ, ὁ, pantherinus. Hinc ἡ παρδαλίς, αἵ, ὁ, deris, pellis pardalis; apud Hom. παρδαλίς, Il. 3, 17. A παρδαλίς.

Παρδαλίς, αἵ, ὁ, ἡ, pardalifer. Ex παρδαλίς, & φέρω, fero.

Παρδαλίς, αἵ, ὁ, ἡ, pantheras suffocans seu strangulans, aconiti genus. Ex παρδαλίς, & ἀγχα, suffoco.

Παρδαλίς, αἵ, ὁ, ἡ, pardalis, Ph. panthera, varia. al. Gl. V. leopardus.

Παρδαλίς, αἵ, ὁ, ἡ, pardalis, avis cinerei coloris. A παρδαλίς.

Παρδαλίς, αἵ, ὁ, ἡ, pantherinus, seu ad pantherinam naturam accedens, pantherae naturam imitans. Ab eod.

Παρδαλίς, αἵ, ὁ, ἡ, pardalis colorem reserens, pantherae in modum varius. Ab eod.

ΠΑΡΔΟΣ, αἵ, ὁ, Pardus.

Παρδαλίς, adjunt, 3. plur. praef. ind. Ion. & cum ἡ παρδαλίς, pro παρδαλίς, a verbo παρδαλίς, adjunt.

Παρδαλίς, αἵ, transmittō. Ex παρὰ, & ἰσῶ, mitto.

Παρδαλίς, adjecimus, 2. plur. aor. 2. ind. act. Dor. pro παρδαλίς, a verbo παρδαλίς, adjecio.

Παρδαλίς, transgredietur, 3. sing. imperf. ind. act. verbi παρδαλίς, transgredietur.

Παρδαλίς.

П А Р П А Р

Παρίειμι, *transgressus est*, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi *παρεβαίνω* pro *παρεβάω*, *transgredior*.
Παριείσαντο, *vi adegerunt*, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi *παρεβαίνω*, *vi adigo*.
Παριέρζω, f. *ίσω*, aliquantulum appropinquo. *Παριέρζει* ὃ ἄς πρὸς τὴν εὐαυλὴν, Theophr. Ex *παρὰ*, & *ιέρζω*, *appropinquo*.
Παρίγγραφο, *u*, ὁ *κ* ἢ *η*, falso inscriptus vel adscriptus, subreptitius, vel qui obrepit. Gl. V. adscriptitius, factitius. A *παριγράφω*.
Παρίγγραφο, *u*, ὁ *κ* ἢ *η* adscriptitius, non germanus! *ὑποβολιμαῖς* oppon. τῷ γνήσιον. vid. Plut. de Puer. educ. *Ἐποια ὑποβολιμαία καὶ παρίγγραφο*, id. Ab eod.
Παρίγραφο, f. *ψ*, falso inscribo vel adscribo, subdole interfero & interpono; *παρίγραμμο*, adscriptus, p. part. pass. καὶ τοῖς τοῖς παρίγραψον ὡς ἱστέον, Plut. Ex *παρὰ*, & *ιγράφω*, *inscribo*.
Παρίγινω, *ω*, & *ἀμαι*, *ᾶμαι*, per manus trado; (2) signum do; (3) cohortor & adhortor; (4) jubeo, mando, nuncio, indico, impero, denuncio, certiorum facio. *Παρίγινον* κηρύσσον ἀλλήλους σὺν πολλῶν βούλῃ, Eur. Supp. 701. *Παρίγινά* ὁ Κέρκυρα σίνθημα, Ζεὺς σύμμαχος ἐν ἡγεμῶν, Xen. Cyr. 3, 28. Ex *παρὰ*, & *ιγίνω*, *in manus trado*.
Παρίγινω, *η*, *ς*, adhortatio, allegatio, insinuation. Ex *παρὰ*, & *ιγίνω*, *sponso*.
Παρίγινωσις, *ιας*, *η*, denunciatio. A *παρίζω*.
Παρίγινω, Adv. propiuscule, proxime. Ex *παρὰ*, & *ιγίνω*, *prope*.
Παρίζοντο, *advenerunt*, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi *παρίζομαι*, *accedo*.
Παρεκάθηναι, adfideo, inter alios sedeo. Ex *παρὰ*, *κα*, & *κάθηναι*, *sedeo*.
Παρίζομαι, interjectus seu interpositus sum, interjaceo. Ex *παρὰ*, *ιν*, & *κείμαι*, *jaceo*.
Παριχέλωμαι, f. *ύσομαι*, obiter hortor. *Παριχέλωται* τινί τι, Lyf. Ex *παρὰ*, & *ιχέλωμαι*, *hortor*.
Παρικεφαλῆς, *ιδ*, *η*, cerebellum; (2) pars cerebri durior & ficior. Ex *παρὰ*, *ιν*, & *κεφαλῆς*, *cerebrum*.
Παρικλίνω, aliqua ex parte inclino, aliquantum inclino & devergo, in latus inclino seu declino. Ex *παρὰ*, & *ικλίνω*, *inclino*.
Παρικλίσαι, *ιας*, *η*, deflexus & inclinatio in latus. A *παρικλίνω*.
Παρικρίπτω, intercipio, Suic. Ex *παρὰ*, & *ικρίπτω*, quod idem significat.
Παρικύκλωμα, *ατ*, *τὸ*, circulatio, amplexus. Ἐτερον ἐγίνετο παρικύκλωμα τῷ δράματι, Heliod. lib. 7. A *παρὰ*, & *κύκλωμα*.
Παριχειρεύω, *ω*, f. *ίσω*, adgredior præter id, quod alius adgressus atque molitus est. Ex *παρὰ*, & *ιχειρεύω*, *manus admoveo*.
Παριχεύωσις, *ιας*, *η*, ipsa actio admolendi quidpiam molimini aliorum; (2) quod quis admolitus est molimini aliorum. Ph. cavillatio. A *παριχειρεύω*.
Παριχέω, præter seu juxta infundo, Suic. Ex *παρὰ*, & *ιχέω*, *infundo*.
Παριχρῶω, *ω*, f. *ύωω*, depingo, Suic. Ex *παρὰ*, & *ιχρῶω*, *colore imbuo*.
Παρίχυσμα, *ατ*, *τὸ*, propria cujusque visceris substantia. A *παριχέω*.
Παρίχυσσις, *ιας*, *η*, suffusio. *Παρίχυσσις* ἰνυρῶν, Arct. A *παριχέω*.
Παριχέω, præter aut obiter infundo, suffundo. Ex *παρὰ*, & *ιχέω*, *infundo*.
Παριδίδω, *tradebat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi sequentis.
Παριδίδω, *traditus sum*, a. 1. ind. pass. verbi *παριδίδωμι* pro *παράδωκ*, *trado*.
Παριδίδω, f. *ύσω*, adfideo; (2) addidius sum in aliqua re. A *παριδίδω*.
Παριδίδω, adfideo, Nonna. Ab eod.

П А Р П А Р

Παριδρία, ατ, ἡ, adfessio, adfociatio, conjunctio. Ab eod.
Παριδριάν, adfideo; **παριδριών**, part. pro **παριδριών**, **παριδριών**. A **παριδρία**.
Πάριδος, υ, ο, ὅς, adfessor, qui alicui adfidet. Βυλαῖς ἐν ὀρεσίν ῥαδαμηνόθ' ὄν πατὴρ ἔχει Κρόν' ἐτούτων αὐτῷ πόριδρον. Pind. Olymp. 2. Ex **παρὰ**, & **ἰδρα**, **sedes**.
Παρίδουκας, tradidisti, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi **παριδιδέμαι**.
Παρίζετο, **adsidebat**, 3. sing. imperf. ind. med. verbi **παρίζομαι**, **adfideo**.
Παρίζομαι, **adfideo**, juxta seu a latere **fedeo**. Ἡμί γάρ σοι γὰ **παρίζετο**, Il. 1, 557. Ex **παρὰ**, & **ἰζομαι**, **sedes**.
Παριδίμην, **arposui**, a. 2. ind. med. verbi **παριτίθηναι**, **arpono**.
Παρίθην, **labefactus est**, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. & Poët. pro **παρείθην**, a verbo **παρίημι**, **labefacio**.
Παρίθηνεν, **proposuit**, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ἢ ἱελά. a verbo sequente.
Παρίθηνε, **arposuisti**, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi **παριτίθηναι**, **arpono**.
Παρίθρισαν, **amputaverunt**, 3. pl. a. 1. ind. act. per Syncope. pro **παριθρίσαν**, a verbo **παριθρίζω**, **demeto**, **amputo**.
Πάρις, adci, 2. sing. præf. imper. verbi **πάριμι**, **adsum**; vel **accedebat**, 3. sing. imperf. indic. act. verbi **πάριμι**, **accedo**, **advenio**.
Παριὰ, αἲ, ἡ, mala, maxilla, gena; **παρισά**, genæ.
Παρίαις, υ, ὅ, serpens quidam. A **παριὰ**.
Παρείετο, **adsidebant**, vel **adfiderant**, 3. pl. plusq. ind. pass. Ion. pro **παρέντο**, a verbo **παρίημι**, **adfidere facio**.
Παρείδον, **neglexi**; **παριδών**, part. a. 2. præf. non habet. Vid. **ἰδω**.
Παρείθην, **dimissus est**, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi **παρίημι**, **dimitto**.
Παριμάζω, f. δω, **adsumilo**, comparo. **Παριμάζων τινί τι**. Ex **παρὰ**, & **μαζέω**, quod idem significat.
Παριμάζω, **cedo**, **concedo**. A **παρίκω**.
Παρέκω, **dimisit**, 3. sing. perf. ind. act. verbi **παρίημι**.
Παρίκω, **cedo**, **concedo**, **permitto**. Οἷσπερ ἂν ἰ θιὸς **παρίκη**, Plato. Ex **παρὰ**, & **ἰκω**, **cedo**.
Παρίκλω, **diruit**, **ademit**, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi **παρικίω** pro **παρίκω**, **diruo**, **adimo**.
Παριλήφας, **accepisti**, 2. pl. perf. ind. act. Att. pro **παριλήφας**, a verbo **παράλαμβάνω** pro **παράλίσσω**, **accipio**, **quasi per manus traditum**.
Παρίημι, **adsidi**, **dimissus sum**, perf. ind. pass. verbi **παρίημι** pro **παρίω**, **dimitto**, **adfidere facio**.
Παριμήν, **remissus**, part. perf. pass. verbi **παρίημι**, **remitto**.
Πάριμι, f. ἵσταμαι, **adsum**, **præfens sum**, **præsto sum**, **interfui**; **παρίναι**, **adesse**, **præsto fuisse**. Ἡμῶν **παρίνουνται ἱππῶι** Xen. Cyr. 2, 1. Ex **παρὰ**, & **ἵμι**, **sum**.
Πάριμι, **advenio**, **prodeco**, **progredior**, inf. **παρίναι**, **predire**. part. **παρίων**, **progressus**. **Παρίων εἰς ἐκκλησίαν**, Plut. διησίρῃσαι, Dem. Ἐπὶ τὸ δέξιόν **παρίει**, Xen. Cyr. 7, 6. Ex **παρὰ**, & **ἵμι**, **co**.
Παρίνω, **adesse**, **præf. inf. act.** verbi **πάριμι**, **adsum**.
Παριπύῳ, **monere**. part. **παριπύων**, **hortatus**. **Παριπύω** ἄλλοχ' μαλακῶς ἰππῶνιν, Il. 6, 337. Ex **παρὰ**, & **ἵπυῳ**, **dicere**.
Παριπύω, **persuadeat**, **seducat**, 3. sing. aor. 1. conjunct. verbi **παρίτω**, **persuadeo**, **seduco**.
Παριρύομαι, vel **παριρύομαι**, **distrahor**, **pervertor**, **Suic.** Ex **παρὰ**, & **ἱρύομαι**, **trahor**.
Παρίσω, **quæ omisit**, a. 2. part. act. f. g. verbi **παρίημι**, **omitto**.
Παρισέσω, f. ἔω, **penitus introduco**, **infino**, **subintroduco**, Gl. V. **introduco**. Τὴν ὄδον **παρισέκω**, Plut. Ὅστις **παρι-**

П А Р П А Р

παρῶν αἰετοῖς ἀποχέλαι, 2 Pet. 2, 1. Ex
παρὰ, & εισόχῃ, *introducō*.
Παρίσται, *omissa es*, 2. ling. perf. ind. pass.
verbi παρίσμι.
Παρισπῆλαι, υ, ὅ κ' ἢ, irreptitius, qui se
clam infinuav, advena, adventitius, per-
eigrinus. Gl. Vet. obinductus. Α παρί-
σάγω
Παρισεῶλλα, latenter invado, clam adgre-
dior. Ex παρὰ, & εισεῶλλα, *injicio*.
Παρισεγραφε, ἡ, ἢ, falsa inscriptio. Ex παρὰ,
εἰς, & γραφῶ, *scribo*, seu γραφῶ, *scripimus*.
Παρισπιδίχομαι, f. διχομαι, præter alios intro
recipio seu admitto. Ex παρὰ, & εισπιδί-
χομαι, *intro recipio*.
Παρισεδυσσε, εως, ἢ, ingressus, introitus. Α
παρισεδύω.
Παρισεδύω, vel παρισεδδομαι, irrepo, fallo
introducendo & me infinuando. Παρισε-
δυσαν γάρ τινες ἄνδραποι, Judæ 4. Παλ-
θῶ περὶ ταῖς οὐλαῖς εὐνοχάρμῳ, πα-
ρισεδύει σπαδάζοντες, Herodian. lib. 7. Ἐ-
κείον ὃν ἐξέβαλον εἰ παρισεδύσατο. Hlum
ejecissem, si clam se injecisset. Ex παρὰ,
& εισδύω, *ingredior*.
Παρισεύμι, obreπο, subreπο, subingredior,
Ex παρὰ, & εὔμι, *ingredior*.
Παρισεύχομαι, subingredior, irreπο, irrep-
endo ingredior, intervenio. Νόμος ὃ παρι-
σεύθην, Rom. 5, 20. Ex παρὰ, & εισε-
ύχομαι, *ingredior*.
Παρισεύω, *omissus esto*, 3. ling. perf. imperf.
pass. verbi παρίσμι.
Παρισεκομίζω, f. ισω, clam infero, infero.
Suic. Ex παρὰ, & εισκομίζω, *infero*.
Παρισεκυλεύω, ὦ, f. σσω, attexo, annecto. Ex
παρὰ, & εισκυλεύω, quod idem significat.
Παρσεύω, *omissus eras*, 2. ling. plusq. ind. pass.
verbi παρίσμι.
Παρισεδδῶ, f. δσω, obiter seu præter alia
ingredior & incedo. Ex παρὰ, & εισδδῶ,
ingredior.
Παρισεπιπῶ, irrumpo, hostiliter ingredior ;
(2) irreπο, obreπο, me infinuo. Gl. V. ir-
reπο ; παρισεπισσῶ, aor. 2. irrui. part.
παρισεπισσών, illapsus. Ἐπὶ τὴν βαθυ-
νήαν παρισεπισσών, Plut. Ex παρὰ, & εισ-
πιπῶ, *incido, ingruo*.
Παρισεπορεύομαι, f. δτομαι, juxta vel clam
ingredior. Ex παρὰ, & εισπορεύομαι, *in-
gredior*.
Παρισερῶ, clam vel sensum influo, clam in-
gredior. Ex παρὰ, & εισρῶ, *influo*.
Παρισεκκίσταν, *adstiterant*, 3. pl. plusq. ind.
act. verbi παρίσμι, *stuo ad, adsto*.
Παρισεφίρω, legem cum lege, rogationem cum
rogatione compono, aor. 1. παρισεφίρω ;
a. 2. part. παρισεφίρων. Καὶ αὐτὸ οὗτο
ὃ συνεδρῶ πᾶσαν παρισεφίρωνται, 2 Pet.
1, 5. Ἐποπρὶ εἰς ἀνταρῶσιμα δρᾶματ' ὁ-
ρῶν ἡμῶν (λόγῳ) παρισεφίρωσα, inferens,
Heliod. Ex παρὰ, & εισφίρω, *infero*.
Παρισεφθίρωμαι, perniciose obreπο, per ob-
reptionem infinuor ; παρισεφθίρωις, infinu-
atus, a. 1. part. pass. Ex παρὰ, & εισ-
φθίρωμαι, cum certa pernicie irreπο.
Παρίσχω, exhibebat, 3. ling. imperf. ind. act.
cum ἰσχω. a verbo παρίσχω, *exhibeo*.
Παρίσχω, & sequente vocali παρίσχω, Præp. ex-
tra, foris, præter, fearsum, sine, clam.
Ex παρὰ, & ἔξω, *ex*.
Παρισεκάλωτο, *adsidebant*, 3. plur. imperf. ind.
med. verbi παρακαλέωμαι, *adsides*.
Παρισεκάλισσε, *bortatus est*, 3. ling. a. 1. ind.
act. verbi παρακαλέω, *bortor*.
Παρισεκάλειν, *bortabar*, imperf. ind. act. *contr.*
pro παρισεκάλειν, a verbo παρακαλέω, *bortor*.
Παρισεκαίνω, *exorbitant*, 3. pl. præf. ind.
act. cum ἰσχω. a verbo παρισεκαίνω.
Παρισεκαίνω, digredior, abscedo, excedo, trans-
gredior. aor. 2. παρισεκίβην part. παρι-
σεκαίνω, digressus. Παρισεκαίνω τὰ νομο-
μύα, Plut. τὰ πύργια, Aristot. ἀπὸ τῶν
Polyb. Καὶ μὴ τι παρισεκαίνωσι δεκάς,
Heliod. Ery. 224. Ex παρὰ, & εισκαίνω,
exgredior.

Παρέκβασις, *ως, ἡ*, transgressus, excessus ;
 (2) digressio a proposito. A *παρεκβαίνω*.
 Παρεκβατικός, *ἡ, ὄν*, digressorius. A *παρεκβαίνω*.
 Παρεκβατικῶς, *Adverb.* per digressionem. A *παρεκβατικός*.
 Παρικεκολλη, *ἥς, ἡ*, excerptum. Ex *παρά*, & *ἐκβάλλω*, *ejicio, excutio*.
 Παρικεκλιέντω, *admonebat*, 3. singul. imperf. ind. med. verbi *παρικεκλιένω, admonere*.
 Παρικηθεῖν, f. *ἐύσομαι*, prater excurro, discurro, *Arist.* Ex *παρά*, & *ἐκίθεω*.
 Παρικυκλίνω, paululum declino ; (2) declinare facio, deffecto. Cl. V. evito ; *παρικυκλίνω*, a. i. part. declinans, deflectens. Ex *παρά*, & *κυκλίνω, declino*.
 Παρικλιζέω, furtim vel perperam exigo. *Παρικλιζέειν τὸ κοινόν, Dem.* Ex *παρά*, & *ἐκκλίζω, exigo*.
 Παρικλείω, deficio, R. Ex *παρά*, & *ἐκλείπω*, quod idem significat.
 Παρικληθεῖν, *rogatus est*, 3. sing. a. i. ind. pass. per *Sylac.* pro *παρικαλέθην*, a verbo *παρικαλέω, rogo*.
 Παρικνύομαι, *ἔμαι*, pratervehor, praterereo, transmittito. *Παρικνύοντ' ἱερὸν ἔδωκε, Apoll.* Ex *παρά*, *ἐκ*, & *κνύομαι, eo, venio*.
 Παρικυπτία, *elabor*, furtim me subduco. Ex *παρά*, & *ἐκπιπτέω, elabor*.
 Παρικυρρῶζω, *effugio*. Ex *παρά*, & *ἐκκυρρῶζω*, quod idem significat.
 Παρικυρρῶμαι, *ἔμαι* ; *παρικυρρῶθῃ*, intemim ignoscere. Ex *παρά*, & *ἐκκυρρῶμαι, ignesco*.
 Παρικρινύσσαν, *discer si sunt*, 3. pl. a. i. ind. pass. verbi *παρικρινύω, discerno*.
 Παρικρύπτω, *decepsisti*, 2. sing. a. i. ind. med. *Arist.* & *Isocr.* pro *παρικρύπασσο*, a verbo *παρικρύπτω, decipio*.
 Παρίκταμα, *ατθ*, τὸ, immodica extensio. A *παρικτείνω*.
 Παρικτείνω, extendo & produco ; (2) in longum extendo & produco. Ex *παρά*, & *ἐκτείνω, extendo*.
 Παρίκτασις, *ως, ἡ*, extensio. Fig. gram. quavox aliqua interjecta syllaba extenditur. A *τείνω*.
 Παρικτείνω, extendo, produco ; (2) ad comparisonem alicujus extendo & produco ; (3) ad aliquid exigo. Ex *παρά*, & *ἐκτείνω, extendo*.
 Παρικτελέω, *ᾶ*, perficio. *Μαθ' ἄλλο παρικτελέσει τι δαίμων, Mosch.* 4. ult. A *παρά*, & *ἐκτελέω, perficio*.
 Παρικλύω, praebedundum. A *παρίχω*.
 Παρικλύος, *ἡ, ὄν*, libenter suppeditans, promptus ad suppeditandum. A *παρίχω*, *suppedito*.
 Παρίκλυος, *υ, ὁ ἢ ἡ*, devius, Cl. V. Ex *παρά*, & *ἐκλύω, delocatus*.
 Παρικλύος, *Adv.* foris, forinsecus, extrinsecus, extra, prater, praterquam. Ex *παρά*, & *ἐκτείνω, exira*.
 Παρικλύω, *averto, abduco, diverto, seduco ; παρικλύομαι, exorbito*. *Μακρόμαστιν παρικλύοντες ἔχοντες, Eur. Supp.* 1108. Ex *παρά*, & *ἐκκλύω, averto*.
 Παρικλύω, pratercurro, exorbito. Ex *παρά*, & *ἐκκλύω, excurro*.
 Παρικλύω, attritu elido. Ex *παρά*, & *ἐκκλύω, elido*.
 Παρικλύω, *ἥς, ἡ*, declinatio. A *παρικλύω*.
 Παρικλύω, *incurvaverunt se ad videndum*, 3. pl. a. i. ind. aet. verbi *παρικλύω, incurvo me ad videndum*.
 Παρικλύω, *leviter cluceo, & appareo*. Cl. V. *παρικλύω, elucescere*. Ex *παρά*, & *ἐκκλύω, appareo*.
 Παρικλύω, *effero, concito*. *Πέρα τῷ μέτρῳ παρικλύω, Luc.* Ex *παρά*, & *ἐκκλύω, effero*.
 Παρικλύω, *ως, ἡ*, effusio humorum inter cutem. Ex *παρά*, & *ἐκκλύω, effuso*.
 Παρικλύω, *adsumpsi*, 2. sing. a. i. ind. aet. verbi *παρικλύω, pro παρικλύω, adsumo*.

Παριλαύω, praterveho, obequito, Gl. Vet. aor. 1. παρήλασε, pratervehus est. Ἐναντίω, δὴ ἄρματα ---- ἐν παρηλασίῳ, Arist. Av. 1134. Ἐπὶ ὅσας παρήλας, Xen. τριχῶνα δὲ τοὶ παρηλαύον, Hesiod. Scut. Herc. 353. Ex παρὰ, & ἰλαύω, impello.

Παριέλγω, fut. ἔω, arguo, redarguo. Ex παρὰ, & ἰλέγω, arguo.

Παριέλξαντο, concubuerunt, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi παρᾶλίσσωμαι, accumbo.

Παριέλθουσιν, prateribunt, 2. sing. f. 1. indic. med. Ion. pro παρᾶλίσσῃ, a verbo παρᾶλίσσωμαι pro παρᾶλίσθω, praterico. Ὁ παρᾶλίσσας, ἔδιδε με πείσεις, Hom. Il. 1, 132.

Παριέλθοντο, prateribunt, 3. pl. f. ejusd.

Παριέλθην, prateriisse, aor. 2. inf. act. verbi ejusd.

Παρίλθῃ, praterierit, 3. sing. a. 2. conjunct. act. verbi ejusd.

Παριέλθοντες, qui prateriunt, nom. pl. a. 2. part. act. verbi ejusd.

Παρέλθασιν, praterierunt, 3. pl. a. 2. conjunct. cum ἰέλκῃ, a verbo eod.

Παρήκοντας, attrahentes; acc. pl. praef. part. act. verbi παρήκω, attraho.

Παρήκοντας, Ἀίν. supervacaneae; (2) protrahendo tempus. A παρήκω.

Παρέκτισε, eis, ἢ, protractio, prorogatio, dilatio. A παρήκω.

Παρηκυσῆς, ὅ, ἐ, procraftinator, Gl. Vet. παρηκυσῆς, remorator. Ab eod.

Παρηκυσρία, remoratrix, Gl. V. Ab eod.

Παρήκω, fut. ὤσω, protraho, prórogo. Ex παρὰ, & ἰκύνω, traho.

Παρήκω, extraho, protraho, prórogo, differo, remoror; (2) supervacaneus sum, abundo, vaco. Παρήκει (λίθη) παραμάταν ὄραν ὅδον γ' ἔξω φρεῖων, Pind. Ol. 7, 84. Ex παρὰ, & ἰκύνω, traho.

Παρήλειψις, eis, ἢ, pratermissio. Ex παρὰ, & ἰλειψις, omisso.

Παρηλογίστατο, argumentando fessit, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi παρηλογίζομαι, argumentando fallo.

Παρημέσσω, progredior, ingredior, R. Ex παρὰ, & ἰμέσσω, ingredior.

Παρημέσσω, immitto, interjicio, intercalo, Gl. V. Ἀιχρὰς ὑποφίας παρημέσσω, Dem. Ex παρὰ, & ἰμέσσω, injicio.

Παρημετέλλω, cam, quae immisit, acc. sing. part. perf. act. f. g. verbi παρημέσσω, immitto.

Παρημεβολή, ἥς, ἢ, immissio, Gl. V. phalanx, castrum, castra. A παρημέσσω.

Παρημεβολίς, ἡ, ἐν, castronib. Gl. V. A παρημεβολή.

Παρημέβω, inter obturo, interfarcio, per media spatia inculo. Ὀνόματα ἢ δημοτικά ἢ σπῆρχικὰ παρημέβωτο, Luc. Ex παρὰ, & ἰμέβω, oleuro.

Παρημανῆς, ἰσθ, ὁ ἢ, certius, Ph. Ex παρὰ, & ἰμμανῆς, insanis.

Παρημπίπλω, intervenio, interlabor, incido, interrope, obrepo; a. 2. παρημπίπσω, part. παρημπίπσων. Παρημπίπσων δ' εἰς τὴν πολεμίαν ἐκ ἐλαθέων ἀνδράπων, Æschin. Ex παρὰ, & ἰμπίπλω, incido.

Παρημπλάσσω, vel σπάττω, obstruo meatus; intego cutem, instaurō seu restituo cutem. Ex παρὰ, & ἰμπλάσσω, illino.

Παρημπλάστικός, ἡ, ἐν, obstruendi vim habens. A παρημπλάσσω.

Παρημπλέκω, f. ἔω, interplico, implico. Ex παρὰ, & ἰμπλέκω, implico.

Παρημπλοκή, ἥς, ἢ, interplicatio, interjunctus. A παρημπλέκω.

Παρημποδίζω, fut. ἴσω, pedes implico, impedimento & obstaculo sum. Ex παρὰ, & ἰμποδίζω, quod idem significat.

Παρημπολάω, ὅ, fut. ἴσω, insuper & prater alia emo seu comparo, sc. ad revendum. Ex παρὰ, & ἰμπολάω, negotior.

Παρημπορόμα, ατθ, τὸ, negotiatio aliqua rei, quae primario instituitur; (2) lucrum

negotiatione ejusmodi adquisitum. A πα-
ρεμποροῦμαι.
Παρεμποροῦμαι, obiter & quasi aliud agens
negotior, præter mercem importo, obiter
tracto vel negotior. Ἡ ἱστορία εἰ μὴ ἀλ-
λως τὸ τερπνὸν παρεμποροῦσαιο, Luc. Ex
παρὰ, & ἐμποροῦμαι, negotior.
Παρέμπτωσις, εὐς, ἡ, intercidentia, vel
interventientia, interventio; (2) additio con-
sonantis in medio. Ex παρὰ, & ἔμπτωσις,
incidentia.
Παρεμφαίνω, præterea vel simul ostendo;
seu præterea & simul significo; (2) de-
claro, explano; παρεμφαίνομαι, refero,
similis sum; juxta appareo, Gl. V. παρ-
εμφαίνω, repræsentō, interluceo. Ex πα-
ρὰ, & ἐμφαίνω, ostendo.
Παρεμφαιτικός, ὁ, ἐν, ostensivus. A præc.
Παρέμφαισις, apparetia. Ab eod.
Παρεμφερής, ὁ, ὁ & ἡ, similis. Ex παρὰ,
& ἐμφερής, quod idem significat.
Παρεμφέρω, similis sum, refero. Παρεμφέ-
ρων τῇ Ἀραβικῇ μυροδαλνῶ, Diosc. Ex
παρὰ, & ἐμφέρω, infero.
Παρεμφοῦμαι, futur. ἴσομαι, juxta vel præ-
ter innascor. Ex παρὰ, & ἐμφοῦμαι, in-
nascor.
Παρενδοκνύω, ostentabunde in medium pro-
deo. Ἐμπειρίαν τινα γραμματέων παριν-
δοκνῶν βολῶ, Plut. Ex παρὰ, &
ἐνδοκνύω, ostendo.
Παρινέβασις, immissi, 2. sing. aor. 2. ind.
act. verbi παρεβάσθω.
Παρινέρος, infibulo; (2) trajicio & penetro,
intromitto, infero, interseco, interjicio.
Ἐἰς αὐτὰ παρινέραν, Plut. Ex παρὰ, &
ἐνέρος, impleo.
Παρινέω, præterisse, aor. 2. inf. act. Dor.
pro παρελθεῖν, a verbo παρερχομαι pro
παρελαύω, prætereo.
Παρινέσις, εὐς, ἡ, interpositio, interjectio,
infertio; (2) nomen figuræ grammati-
cæ; (3) figura rhetorica. Gl. Vet. inter-
ventus, intercessio, interpolitio. A παρ-
εντίθηναι.
Παρινέτω, ε, ὁ & ἡ, interpositus, obiter
infertus & introductus. Ab eod.
Παρινέθην, ης, ἡ, interpositio, interjectio, in-
tercalatio. Ab eod.
Παρινθυμέομαι, ὅμαι, animum non adver-
to, neglectum habeo. Ph. παρινθυμῶν,
diffimulatio. Ex παρὰ, & ἐνθυμέομαι, ani-
mum adverto.
Παρινθυμῆσις, εὐς, ἡ, diffimulatio, Ph. A
præc.
Παρινυποφέρω, ε, ὁ & ἡ, alternis annis
fructum ferens. Ex παρὰ, & ὑποφέρω,
annus, & φέρω, fero.
Παρινύπω, dico admonendo. Ex παρὰ, &
ἐνύπω, dico.
Παρενοχλῶ, ὦ, fut. ἵπω, obturbo, obstrepo,
molestiam exhibeo; παρενοχλέομαι, pass.
molestia mihi exhibetur, controversiam
patior. Παρενοχλεῖν τοῖς δούδοις ἰβνὸν,
Act. 15, 19. Οὐκ ἐν δίκῃ παρενοχλεῖτε
ἡμῶν, Heliod. Ex παρὰ, & ἐνοχλεῖν,
turbo.
Παρενόχλησις, εὐς, ἡ, interturbatio. A παρ-
ενοχλῶ.
Παρινεσάλλω, concutio; (2) tripudio. Τὸν
αὐτὸν αἰδὶ παρινεσάλλων, Arist. Plut. 291.
Ex παρὰ, & ἐσάλλω, concutio.
Παριντάξις, εὐς, ἡ, interpositio, infertio. A
παριντάττω.
Παρεντίθημι, & παρεντίθεμαι, obiter im-
pono vel infero, interfero, impono, inter-
pono. Ἡ ὃ Κυβερνήτῃ & παρεντίθειν αἰ-
ζωράσματα εἰς τὸ πᾶν καλεῖται C, Dem.
Ex παρὰ, & ἐντίθημι, impono.
Παριντρώω, in os ingero, devoro, deglutio.
Ex παρὰ, & ἐντρώω, comedo.
Παριντυχία, ας, interventus. A παριντυ-
χῶναι, intervenio.
Παρίξ, extra, foris. Παρίξ Ἀχιλλέω, clam
Achille, Hom. Il. 24, 434. Ex παρὰ, &
ἰξ.

Παρεξίττω, ducō exercitum in hostes, infesto exercitu eo in hostes. Ex παρὰ, & ἐξίττω, induco.
 Παρεξαιμίζω, prætereo, prætervehor. Ex παρὰ, & ἐξαιμίζω, mitto.
 Παρεξαιμίζω, ὦ, q. d. extibio; παρεξαιμίζω, extritam tibi lingulam habens; mitus. Ex παρὰ, & ἐξαιμίζω, quod idem notat.
 Παρεξίμι, prætereo, juxta transeo; (2) longius progredior vel digredior. Ex παρὰ, & ἐξίμι, exeo.
 Παρεξόν, præbiturum effi, i. 1. inf. act. verbi παρῆναι, præbeo.
 Παρεξέειπεν, præter rem & verum loqui. Opt. παρεξέειπον. Ex παρὰ, & ἐξέειπεν, dicere.
 Παρεξέμεινα, as, ἡ, pars navis, quæ est extra remigationem. Ex παρὰ, & ἐξέμεινα, remigatio.
 Παρεξέλαυνω, ultra progredior, prætereo. Ex παρὰ, & ἐξέλαυνω, expello.
 Παρεξέλαυνω, præterit, 3. sing. plusq. ind. act. Ion. & Att. pro παρῆλαυνω, a verbo παρῆλαυνω pro παρῆλαυνω.
 Παρεξέριον, præter rei veritatem loquor. Ex παρὰ, & ἐξέριον, dicere.
 Παρεξέρχομαι, prætergredior, prætereo, egredior. Ex παρὰ, & ἐξέρχομαι, egredior.
 Παρεξίταζω, contendo, comparo. Ex παρὰ, & ἐξίταζω, quod idem significat.
 Παρεξήτομαι, ἤμαι, fut. ἤσομαι, sinistre & perperam interpretor. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, interpretor.
 Παρεξήτομαι, ias, ἡ, obliqua & prava interpretatio. A παρεξήτομαι.
 Παρεξήτομαι, præterit, 3. sing. perf. ind. med. Ion. & cum ἡ ἐξήτομαι, pro παρῆξῃ, a verbo παρῆξῃ, præterit.
 Παρεξήτομαι, superlativus, aor. 1. ind. act. verbi παρῆξῃ, superlativus.
 Παρεξήτομαι, Adv. ordine, serie perpetua; (2) gradatim. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, deinceps, ordine.
 Παρεξήτομαι, præterit, præf. inf. act. verbi παρῆξῃ, præterit.
 Παρεξήτομαι, prætermitto, dimitto, præterire sino. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, emitto.
 Παρεξήτομαι, ias, ἡ, exhibitio, perrectio, quum se æger medico exhibet ad exactam morborum dignotionem. A παρῆξῃ.
 Παρεξήτομαι, de statu suo dimoveo, seu emoveo. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, dimoveo.
 Παρεξήτομαι, ὦ, ὁ, deflexus, apparatus, Suic. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, exitus, expeditio.
 Παρεξήτομαι, dabimus, 1. pl. f. i. ind. act. verbi παρῆξῃ, præbeo, do.
 Παρεξήτομαι, ὦ, obiter & per errorem expello, quasi aliud agens extrudo. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, expello.
 Παρεξήτομαι, præsentem, acc. sing. præf. part. f. g. Dor. & Ion. pro παρῆσαν, a verbo παρῆσαι, adsum.
 Παρεξήτομαι, præsentem, acc. plur. part. præf. m. g. Ion. pro παρῆσαν, a verbo eod.
 Παρεξήτομαι, præsentibus, dat. plur. præf. part. Ion. & cum ἡ ἐξήτομαι, pro παρῆσαι, a verbo eod.
 Παρεξήτομαι, ὦ, ὁ, laudatio, quæ obiter fit. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, laudatio, laus.
 Παρεξήτομαι, persuasit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παρῆξῃ, persuado.
 Παρεξήτομαι, ὦ, ὁ, descriptio. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, inscriptio.
 Παρεξήτομαι, ostentabunde profero. Κεῖται δὲ λόγος ἐν ἑμπύτοις τὰ γράμματα παρῆξῃ, ostentabunde, Plut. in Compar. vit. Demosth. & Cicer. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, ostendo.
 Παρεξήτομαι, ὦ, futur. ἤσω, peregre advenio, hospes & advena sum. A παρῆξῃ.
 Παρεξήτομαι, as, ἡ, peregrinatio. A παρῆξῃ.
 Παρεξήτομαι, ὦ, ὁ, qui peregre advenit,

peregrinus. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, advenio.
 Παρεξήτομαι, exacerbavit, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi παρῆξῃ, exacerbo.
 Παρεξήτομαι, a latere adspiro, seu leviter adspiro. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, adspiro.
 Παρεξήτομαι, fut. ἤσω, seorsum pensito seu confidero, vel obiter confidero. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, inspicio, contempro.
 Παρεξήτομαι, futur. ἤσω, paulum convertito, leviter flecto; παρῆξῃ, identidem convertor & respecto; παρῆξῃ, respectavit. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, convertito.
 Παρεξήτομαι, ὦ, ὁ, conversio in latus. A παρῆξῃ.
 Παρεξήτομαι, leviter attingo. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, attingo.
 Παρεξήτομαι, in errorem impulsi, aor. 1. ind. Dor. pro παρῆλαξα, a verbo παρῆλαξα, in errorem impello.
 Παρεξήτομαι, consequor, adsector, subsequor. Παρῆξῃ, αὐτῷ τῷ ἐκείνῳ τῷ ἀρματῷ αὐτῷ, Xen. Cyr. 8, 23. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, sequor. Τῷ ἡρώδῃ παρῆξῃ πολλοῖς ἢ φύσαν ἐκρίνεν, Aristot. in Probl.
 Παρεξήτομαι, prætervolavit, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi παρῆξῃ, prætervolavit.
 Παρεξήτομαι, ὦ, ὁ, artifex. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, operator.
 Παρεξήτομαι, ὦ, τὸ, appendix, accessio, Gl. V. extrordinarium. Τὸ δὲ ἐν τῷ ἐκείνῳ ἐξ ἀρματῷ, δὲ τῷ Γράμῃ ἐστὶν ἐκείνῳ, Appian. B. Civil. 1. A παρῆξῃ.
 Παρεξήτομαι, ὦ, ὁ, qui est præter fuscipitum opus, ad fuscipitum opus accedens. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, opus.
 Παρεξήτομαι, Adv. obiter, perfunctorie. A παρῆξῃ.
 Παρεξήτομαι, αὐτῷ, τὸ, adfulcimentum, stabilimentum & firmamentum, Suic. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, fulcrum.
 Παρεξήτομαι, as, ἡ, mala seu perversa interpretatio. A παρῆξῃ.
 Παρεξήτομαι, male & perversè interpretor. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, interpretor.
 Παρεξήτομαι, obrepro, clam irrepro. Παρῆξῃ, Νεοκλῆδης ὁ γράμῃ παρῆξῃ, Arist. Contr. 398. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, repro.
 Παρεξήτομαι, clam transeo; (2) dolose subeo; (3) per infidias, vel ex infidias adgredior. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, serpo, repro.
 Παρεξήτομαι, præterfuit, 3. sing. perf. ind. act. verbi παρῆξῃ, præterfuit.
 Παρεξήτομαι, prætereo, transeo, transgredior; prodeco, proceco; παρῆξῃ, præteritus, transactus, Gl. V. perf. part. παρῆξῃ, præterire, præterisse, a. 2. παρῆξῃ, progressus. Τὰ γὰρ ὅτι παρῆξῃ, ὡς ἐκείνῳ, Theoc. 27, 8. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, venio.
 Παρεξήτομαι, annotavimus, 1. plural. aor. 1. ind. med. verbi παρῆξῃ, annotavi.
 Παρεξήτομαι, ias, ἡ, prætermisio, remissio, Gl. V. langor. A παρῆξῃ.
 Παρεξήτομαι, filias, 2. sing. imperf. indic. act. c. m. pro παρῆξῃ, a verbo παρῆξῃ, filio.
 Παρεξήτομαι, preparati erant, 3. pl. plusq. ind. pass. Ion. pro παρῆξῃ, a verbo παρῆξῃ, preparavi.
 Παρεξήτομαι, præparabatur, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ejusd.
 Παρεξήτομαι, præparatus est, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
 Παρεξήτομαι, Adv. præparato. A παρῆξῃ.
 Παρεξήτομαι, feminatus sum juxta, perf. ind. pass. verbi παρῆξῃ, femino juxta.
 Παρεξήτομαι, aderis, 2. sing. fut. 1. ind. Poët. pro παρῆξῃ, a verbo παρῆξῃ, adsum.
 Παρεξήτομαι, adesse, præf. inf. act. Ion. pro παρῆξῃ, a verbo παρῆξῃ, sisto juxta.
 Παρεξήτομαι, adfuerunt, 3. plur. aor. 2. indic.

act. per Syncop. pro παρῆξῃ, a verbo eod.
 Παρεξήτομαι, adfuit, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi ejusd.
 Παρεξήτομαι, adfuerunt, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi ejusd.
 Παρεξήτομαι, adesse, 3. sing. præf. ind. cum ἡ ἐξήτομαι, a verbo παρῆξῃ, adsum.
 Παρεξήτομαι, ὦ, ὁ, qui ad focum stat vel sit. Παρῆξῃ, πίνοντα λοιδοῖ, Sophoc. Bleat. 272. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, domus, focus.
 Παρεξήτομαι, adstantes, acc. plur. perf. part. act. per Syncop. pro παρῆξῃ, a verbo παρῆξῃ, prope sisto.
 Παρεξήτομαι, apponebat, 3. sing. imperf. indic. act. verbi παρῆξῃ, appono. Hesiod. Theogon. 103.
 Παρεξήτομαι, obtinui, a. 2. ind. act. verbi παρῆξῃ, pro παρῆξῃ, obtineo.
 Παρεξήτομαι, aciem instruxit, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi παρῆξῃ, aciem instruo.
 Παρεξήτομαι, produxisti, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi παρῆξῃ, produco.
 Παρεξήτομαι, as, ἡ, paratio, Gl. Vet. A. παρῆξῃ, paro.
 Παρεξήτομαι, ὦ, ὁ, solutus, languidus. Διαλυμῆς, παρῆξῃ, ἀχρῆς, Arct. A. παρῆξῃ.
 Παρεξήτομαι, deflexit, 3. sing. a. 2. ind. act. cum ἡ ἐξήτομαι, a verbo παρῆξῃ, deflebo.
 Lucian. in Zeuxide, p. 633.
 Παρεξήτομαι, trepidavi, aor. 1. indic. act. Per. pro παρῆξῃ, a verbo παρῆξῃ, trepido.
 Παρεξήτομαι, ὦ, ad nominis originem alludo. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, nominis originem expono.
 Παρεξήτομαι, serenitate seu tranquillitate fruor, tranquille vivo. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, quod idem significat.
 Παρεξήτομαι, ὦ, fut. ἤσω, fama & celebritate præsto alicui; παρῆξῃ, celebritate vincor. Παρῆξῃ, τῷ ἀρετῇ ἡ ἡρώδῃ ἢ τῷ ἀρετῇ καὶ τῷ καὶ τῷ. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, sermo hominum celebror.
 Παρεξήτομαι, ὦ, supero & succellu & rebus secundis, vinco alium gratia & auctoritate. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, diem feliciter transigo.
 Παρεξήτομαι, statim. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, idem.
 Παρεξήτομαι, a recta via seu recto cursu avertito vel depeillo. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, dirigo.
 Παρεξήτομαι, Adv. statim, protinus. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, quod idem significat.
 Παρεξήτομαι, ὦ, fut. ἤσω, mulceo, permulceo, delinio. Παρῆξῃ, λόγῳ, Eur. Her. fur. 99. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, quod idem significat.
 Παρεξήτομαι, negligo, facile transmittito, contemno; unde aor. 1. παρῆξῃ, contemplerunt, neglexerunt, Hes. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, facilis.
 Παρεξήτομαι, juxta cubo. ἀμύμονι ὁ γυναιξὶ παρῆξῃ, Odys. 22, 37. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, serpo.
 Παρεξήτομαι, ias, ἡ, commentum, pretextus, Demosth. pro Cor. Gl. Vet. παρῆξῃ, officio. A παρῆξῃ.
 Παρεξήτομαι, αὐτῷ, τὸ, commentum, inventum, adinventio; (2) cavillatio, qua patium aliquod eluditur. Ab e. d.
 Παρεξήτομαι, excogito, comminiscor; παρῆξῃ, commentus, aor. 2. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, inavio, excogito.
 Παρεξήτομαι, præsentis, gen. sing. part. præf. f. g. Dor. pro παρῆξῃ, a verbo παρῆξῃ, adsum.
 Παρεξήτομαι, ὦ, fut. ἤσω, custodiarum vices ceto, stationes ceto, Suic. Ex παρὰ, & ἐξήτομαι, ordinem serpo.

Παρυτρύπιζω, f. ἰσω, apparo. Παρυτρύπι-
πιζιται τάνδον μολόντες, Eur. Iph. in Tau.
727. Παρυτρύπιται οἱ ὕδιν ἄλλο, πλὴν
αὐτῶν Κύκλας, id. Cyc. 586. Ex
παρά, & ὑποτρύπιζω, quod idem significat.
Παρυπόρομαι, leviter attingo, stringo. Ex
παρά, & ὑπόπορομαι, attingo.
Παρυφιδρῶν, f. ὄσω, sum in statione ad ali-
quem protegendum. Τοῖς σιτολοῦσιν παρ-
φιδρῶν, Polyb. Ex παρά, & ὑφιδρῶν,
infiduo, subsidio sum.
Παρυχαλκῆσα, fabrum ferrarium egi, aor. 1.
ind. act. verbi παρυχαλκῆσαι, fabrum ferra-
rium ago.
Παρυχέμεν, exhibere, praef. inf. act. Ion. pro
παρίχων, a verbo παρίχω, exhibeo.
Παρίχοντι, exhibent, 3. pl. praef. ind. act.
Dor. pro παρίχουσι, a verbo eod.
Παρίχῃ, praebere, 2. sing. praef. imper. Ion. &
Att. pro παρίχιστο, a verbo eod.
Παρίχω, f. ἔω, p. παρίχουκα, adhibeo, tri-
buo, exhibeo, praesto, praebere; παραχ-
θῆσεται, accommodabitur, Gl. V. praesta-
bitur; fut. 1. pass. παραχθῶν, impertire,
praestare, praebere, Ph. aor. 2. infin. παρ-
ίχουμαι, itidem exhibeo; παρίχει, Imperf.
licet, facultas est, occasio est, facile est.
Τὸν τὸ γ' ἰμὸν σῶμα αὐτοῖσι παρίχω τῷ-
πλεν, Arist. Nub. 440. Πάντες σιωπὴν
παρήχοντο, Diod. Eἰς Πορφυρίαν αὐτῶν παρ-
ίχῃ πράγματα, Arist. Av. 1257. Παρά-
δωγμα μὴ δὴ τοῖνδε ἱεὺτον παρίχιστο,
Xen. Cyr. 8, 12. Κακῆς παρίχῃ, κ' ὕχῃ πρὸς
κινήσομαι. Aristoph. Lysistr. 228. i. e.
male praebere. Odi quae praebet, quia sit
praebere necesse. Ovid. Art. Am. 2, 685.
Ex παρά, & ἔχω, habeo.
Παρίων, praefens, praef. part. Ion. pro παρών,
a verbo παρείμι, praefens sum.
Παρί, adfit, 3. sing. praef. conjunct. verbi
ejusdem.
Παρήσας, pubertatem transeo, florentes an-
nos egredior; (2) confenesco, & a flore
aetatis egressus in senectutem vergo; παρ-
ήσας, aetate progressus, part. perf. Ex
παρά, & ἔσας, rubefco.
Παρήσῃ, u, o, ἔ, h, qui pubertatem excessit;
(2) cujus aetas desloruit. Ex παρά, & ἔσῃ,
rubertas.
Παρήγῃλα, praecipi, aor. 1. ind. act. verbi
παρήγῃλλαι, praecipio.
Παρήγῃσκαι, conciliabat, 2. sing. imperf.
ind. act. Ion. pro παρήγῃσαι, a verbo παρ-
ηγῃσαι.
Παρηγοῖω, ὦ, f. ἡσῶ, consolor, solor, mi-
tigo, lenio, delecto, hortor, Πάλιν θυ-
μολογῶν παρηγορεῖται, Eur. Ph. 1458. Παρ-
ηγορεῖται τοῖσιν, Aret. Ex παρά, & ὀγο-
ρεῖω, loquor.
Παρηγόρημα, ατῆς, τὸ, hortamentum, sola-
men. A praec.
Παρηγορία, αἰ, ἡ, solatium, delectatio, ob-
lectatio, oblectamentum, Ph. A παρή-
γορος.
Παρηγορικός, ἡ, ἐν, consolatorius, consolandi
feu leniendi vim habens. Gl. Vet. conso-
labundus. A παρηγορία.
Παρηγορικός, ἰδῶν, consolatorie, leniter. A
παρηγορία.
Παρηγορεῖ, u, o, ἔ, h, hortator, hortatrix;
(2) consolator, vel consolatrix. A παρ-
ηγῃσαι.
Παρηγῇ, suspensum est, 3. sing. aor. 1. ind.
pass. verbi παρηγορεῖν, suspendo; Hom. Il.
16, 342.
Παρηγῆ, ὦ, f. ἡσῶ, transmitto seu trans-
fundo per colum, percolo. Ex παρά, &
ἡσῆ, colo.
Παρήξαι, percuti, aor. 1. indic. act. verbi
παρήξαι, praeterco.
Παρήξων, u, τὸ, gena. A παρήξω.
Παρήξῃ, u, o, ἔ, h, maxillaris, ad genas per-
tinens. Ab eod.
Παρήξῃ, ἰδῶν, ἡ, gena. Ab eod.
Παρήξας, omisit, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi
παρήξαι, omitto.

Παρηκλῆθῃ, sedatus est, 3. sing. perf. ind.
act. verbi παρηκλῆθαι, jector.
Παρήκοος, u, o, ἔ, h, immoriger, inobediens.
A παρακῆω, immoriger sum.
Παρήκω, pertineo, pertranseo, pertingo. Καθ'
ὅσον οἱ νόμοι παρήκουν, Plut. Παῖδας τὸ
εὐπείδιον, Herodot. Eἰ τὰ τ' φλιγμα-
σινε σπαρῆται, Aret. Ex παρά, & ἡκῶ,
venio.
Παρήλθον, praeterierunt, 3. plur. aor. 2. ind.
act. Baot. pro παρήλθον, a verbo παρήχο-
μαι, praeterco.
Παρήλῃ, ἰκῇ, o, ἔ, h, qui praecipiti seu ver-
gente aetate est, qui e florenti aetate egres-
sus senescit, aetate proventus, vetulus. Ex
παρά, & ἡλῃ, coetaneus.
Παρήλῃ, u, o, fol geminatus, gemini soles
Ex παρά, & ἡλῃ, fol.
Παρηλαγῆναι, Adv. more inusitato. A
παρηλάσσω.
Παρημαί, adideo. Παρημαίον ἄλλοθεν ἄλλος,
Il. 9, 311. Ex παρά, & ἡμαί, sedeo.
Παρημαίῃ, neglexerat, 3. sing. plusq. ind.
act. Ion. pro παρημαίῃ, a verbo παρ-
αμαίω, negligo.
Παρημαίῃ, Adv. neglectim, contemp-
tim. A παραμαίῃ, subnegligo.
Παρημαί, adesse, praef. inf. act. Ion. pro παρ-
ημαί, a verbo παρήμι, adsum.
Παρημαίον, adfidentem, acc. sing. praef. part.
med. verbi παρήμαι, adfideo.
Παρημαίῃ, f. ὄσω, diem seu dies juxta
quempiam transigo. Ex παρά, & ἡμαί,
dies.
Παρήμι, admonere, 3. sing. imperf. ind. act.
contr. pro παρήμι, a verbo παραινώ, ad-
moneo.
Παρηρία, αἰ, ἡ, habena, seu lorum equi,
qui παρήρος, vocatur. Ἐν δὲ παρηρίῃσιν
αὐμύμνα Πῆδασον ἱππ. Hom. Il. 16, 152.
A παρήρος.
Παρήριος, ἰα, Ion. ἰν, ἰον, superbus, elatus.
Ab eod.
Παρήριος, u, o, ἔ, h, equus ad latus jugalium
fune alligatus, funalis; (2) prominens ubi-
que, extensus; (3) delirus, demens, stoli-
dus, inhonorus. Aesch. Prom. vinc. 362.
Ex παρά, & ἔριος, ligo.
Παρήραφῃ, decepit, 3. sing. aor. 2. ind. act.
verbi παρήραφαι, decipio.
Παρηρῃσῃ, adempta, nom. plur. perf. part.
pass. 1. g. verbi παρήραφαι, adimo.
Παρηρῃσῃ, suspensus erat, 3. sing. plusq. ind.
pass. verbi παρήραφαι, suspendo.
Παρησαν, aderant, 3. plur. imperf. ind. verbi
παρήσαι, adsum.
Παρήσῃ, fessibi, 2. sing. aor. 2. ind. med.
Dor. pro παρήσῃ, a verbo παραισῃσαι,
sentio.
Παρησῃται, emittent, 3. pl. f. 1. ind. med.
verbi παρήσαι, omitto.
Παρητηρῃσῃ, excusatum, accus. singul. perf.
part. pass. verbi παραιτίσαι, excuso.
Παρηχῇ, ὦ, f. ἡσῶ, sono refero, sono ad-
similis sum. Ex παρά, & ἡχῇ, sono.
Παρήχημα, ατῆς, τὸ, adnominatio. A praec.
Παρήχισι, αἰς, ἡ, adnominatio; vocis ad-
simulatio, allusio. Ab eod.
Παρήμιον, apponens, a. 2. part. med. n. g.
per Synop. Poet. pro παρημῖον, a verbo
παραιτίσαι, appono.
Παρηνία, αἰ, ἡ, virginitas, status, in quo
virgines sunt. A παρηνῶ.
Παρηνία, τὸ, status virginitalis. Item car-
mina virginea, virginalia. Ab eod.
Παρηνῖος, u, o, ἔ, h, virgineus, virginalis,
virginum proprius. A παρηνῖος.
Παρηνῖος, ατῆς, τὸ, locus, ubi virgines
degunt, conclave virginum; (2) status vir-
ginitatis. A παρηνῖος.
Παρηνῖος, αἰς, ἡ, ipsa actio in virginitate
degendi. Ab eod.
Παρηνῖος, & παρηνῖος, in virginitate
dego, virginitatem custodio; virgineam
vitam duco. Εὐχόμενος ἀνὰ παρῶν παρ-
ηνῖος, Eur. Hel. 290. A παρηνῖος.

Παρηνῖος, ὦν, ὁ, conclave virginum; lo-
cus in quo adservantur virgines. Ab eod.
Παρηνία, αἰ, ἡ, virginitas. Ab eod.
Παρηνία, τὰ, virginalia, Gl. V. Ab eod.
Παρηνίας, u, o, ἔ, h, filius natus ex ea, quae cum
duceretur, virgo putabatur, sed non erat.
Ab eod.
Παρηνῖος, uirginum, gen. plur. f. g.
Ab eod. pro παρηνῖος, a παρηνῖος.
Παρηνῖος, ἡ, ἡ, virgo. A seq.
Παρηνῖος, ἡ, ἐν, virgineus, virginalis. Ab
eod.
Παρηνῖος, u, τὸ, matricaria, Mercurialis,
parietaria, plantae. Ab eod. Angl. fever-
few.
Παρηνῖος, ἰα, ἰον, virginalis. Κρόφι δὲ
παρηνῖαν ὀδύνα κλῆσιν. Plind. Olym. 6.
i. e. dolorem quem patiebatur ea, quae
virgo putabatur esse. Ab eod.
Παρηνῖος, u, τὸ, virguncula. Gl. Vet.
Dim. a παρηνῖος.
Παρηνῖος, ἰκῇ, o, ἔ, h, a virgine pariente
editus, Suic. Ex παρηνῖος, & γίνομαι,
nascor.
Παρηνοκομία, αἰ, ἡ, virginum curatio. Ex
παρηνῖος, & κομία, curo.
Παρηνοκλία, αἰ, ἡ, virginis vel virginum
occisio vel immolatio. A seq.
Παρηνοκλῖος, u, o, ἔ, h, virginis aut virginum
occisor. Ex παρηνῖος, & κλῖος, occiso.
Παρηνομήτωρ, ἰκῇ, ἡ, virgo mater. Epith.
B. Virginis, Suic. Ex παρηνῖος, & μή-
τωρ, mater.
Παρηνοπίπης, u, o, ἔ, h, virginum nimis avidus
inspector seu observator; Hom. Il. 11,
385. Ex παρηνῖος, & ὀπίπης, inspicio.
Παρηνῖος, u, ἡ, virgo, pusa, Ph. adjct.
virgineus, intactus.
Παρηνοσφαγῖος, u, o. Hinc dat. plural.
παρηνοσφαγῖος ῥέθρας, mactata virgine
fluentibus rivis, apud Aeschyl. Ex παρ-
ηνῖος, & σφαγῖος, jugulo.
Παρηνῖος, ὦν, ὁ, conclave virginem. A
παρηνῖος.
Παρηνοπῖος, ἡ, ἡ, qui virginea & puellari
facie est, ipso adpectu se puellarem & effe-
minatum ostendens. Ex παρηνῖος, & ὤψ,
oculus.
Παρηνῖος, αἰ, ἡ, virgo, reperitur usurpatum
pro παρηνῖος.
Παρηνῖος, metri causa alicubi pro παρηνῖος.
Παρηνῖος, fruendi, dat. sing. praef. part. act.
verbi παρηνῖος.
Παρηνῖος, juxta moror seu commoror, vel
juxta dormio. Τῇ παρηνῖος Τερπιδῶ, Il.
9, 336. Ex παρά, & ἡνῖος, moror.
Παρηνῖος, juxta colloco seu statuo. Ex παρ-
η, & ἡνῖος, statuo.
Παρηνῖος, negligere. Παρηνῖος τὸ αὐτῷ, Arist.
A παρηνῖος.
Παρηνῖος, transire, praef. inf. act. verbi παρ-
ηνῖος, transco.
Παρηνῖος, αἰ, ἡ, sacerdos, femina initiatrix,
apud Plut. Ex παρά, & ἡνῖος, sacerdos.
Παρηνῖος, praeteribant, 3. pl. imperf. ind.
verbi παρηνῖος, praeterco.
Παρηνῖος, f. ἰσω, juxta colloco, adfidere facio,
adideo, juxta sedeo; παρηνῖος, adfideo.
Τοῖσιν αὖτε ὅ παρηνῖος, Odyss. 4, 311. Ex
παρά, & ἡνῖος, loco.
Παρηνῖος, f. ἡσῶ, omitto, praetermitto, Gl.
V. fino, admitto, solvo, laxo, extinguo,
Gl. Vet. παρηνῖος, debilitatus, Gl. Vet.
Καὶ μὴ παρῆς σῶντος θροῦτος ἡνῖος ἡνῖος
ἡνῖος, ne admittas, Soph. Phil. 959.
Τὸ σὺν ὅ παρηνῖος παρῆς αὐτῇ, tradi-
disti, Arist. Oism. 572. Ex παρά, & ἡ-
νῖος, mitto.
Παρηνῖος, idem quod παρηνῖος.
Παρηνῖος, ἰα, ἰον, Parus, qui ex insula Paro est.
Παρηνῖος, Parus, quae est insula maris Aegaei.
Ab eod.
Παρηνῖος, f. ὄσω, praeter equito, obequito.
Παρηνῖος, f. ὄσω, praeter equito, obequito.
Παρηνῖος, f. ὄσω, praeter equito, obequito.
Παρηνῖος, f. ὄσω, praeter equito, obequito.

δασυλῆσι περιπατοῦσι ἐν νύκτι, Nonn. Paraphr. 5, 5. Ex παρὰ, & ἵπποισι, equitis.

Παρίπτοι, ὁ, ὁ, equum adflectans, asseclator equi, velocitate equum adsequens. Ex παρὰ, & ἵπποισι, equis.

Παρίστω, fut. ἴσσω, aequo, adaequo. Ex παρὰ, & ἴσσω, aequo.

Παρίδωμαι, ἰαν, τὰ, tonsillae, glandulae faucium; (2) tonsillarum inflammationes. Ex παρὰ, & ἴδωμι, facis.

Πάριστος, ὁ, ὁ, ὁ, aequalis, vel compar, suppar. Ex παρὰ, & ἴσος, aequalis.

Παρίσσω, ὦ, futur. ἴσσω, adaequo, aequale, par seu compar reddo, equiparo. Εὐτόν παρίσσω, Δαρίε, Herodot. A παρίσσω.

Παρίστω, ἰσθῆναι, acc. sing. praef. part. act. verbi παρίστω, ἰσθῆναι.

Παρίστω, ἰσθῆναι, 3. plur. imperf. ind. pass. verbi ejusd.

Παρίστω, παρίσσω, & παρίσσω, f. ἴσσω, exhibeo, repraesento; mentem injicio. Ὅπῃ ἔστι μάλιστα ὑπὲρ ἡμῶν, τὸ το παραστήσαι τὰς θύρας ὑμῶν. Quod vestra maxime interest, hanc ut Diu vobis mentem injiciat, Demosth. pro Coron. initio. παρίστωμαι, adito, advento; παρίστωμαι, perf. adfuiti, Gl. V. a. 2. παρίστω, adfuiti; a. 1. παρίσσω, παρίστω, cepit, ad deditio-nem compulsi. Παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ, Rom. 6, 13. Πάντες γὰρ παραστήσα-μεθα τῷ Θεῷ τὴν Χριστῷ, Ib. 14, 10. Ex παρὰ, & ἴσσω, ἴσσω.

Παρίσσω, extenuo; παρίσσω, extenuo, ma-cilenti, extenuati. Ex παρὰ, & ἴσσω, quod idem significat.

Παρίσσω; παρίσσω, obiter ἴσσω, sciscitari. Ex παρὰ, & ἴσσω, sciscitari.

Παρίσσω, juxta habeo seu teneo; (2) ex-hibeo, praebeo, dono. Ex παρὰ, & ἴσσω, retineo.

Παρίσσω, Adv. aequaliter. A παρίσσω.

Παρίσσω, εἰς, ὁ, adaequatio; (2) structu-ra orationis ex membris aequalibus. A παρίσσω.

Παρίσσω, adeundus. Ὡς ὅρος, ὁ ἑλκὼν ὑπὲρ τοῦ παρίσσω, Callim. Hymn. in Lavacrum Palladis go. vide Παρίσσω.

Παρίσσω, accubens, 3. sing. plusq. ind. pass. Aol. pro παρακαταλίωμαι, accubo.

Παρίσσω, adjacens, praef. part. med. n. g. Aol. pro παρακίωμαι, a verbo παρακίωμαι, adjaceo.

Παρίσσω, defleat, 3. plur. praef. ind. act. Aol. pro παρακίωμαι, a verbo παρακίωμαι.

Παρίσσω, defleat, detorqueo. Ὅς λυγρὰ τοῖς ἄλλοις παρίσσω δίκας, Heliod. Erg. 260. Ex παρὰ, & κίω, inclino.

Παρίσσω, procumbentem, acc. sing. praef. part. act. Aol. & Dor. pro παρακίωμαι, a verbo παρακίωμαι.

Παρίσσω, f. ἴσσω, inclinato capite in obli-quum seu transversum adspicio; (2) pro-cumbo, pro παρακίωμαι.

Παρίσσω, curavi, perf. indic. act. per Synop. Aol. pro παρακίωμαι, quod factum est ex παρακίωμαι, a verbo παρακίωμαι, curo.

Παρίσσω, maneo apud, pro παρακίωμαι. Οὐκ ἔτι τοι δικάζω—ὅθεν παρίσσω, Il. 15, 400.

Παρίσσω, ὁ, ὁ, parma, scuti genus br.ve Carthaginiensibus, Suid.

Παρίσσω, per Synop. pro παρακίωμαι, durabilior. Σὺν Θεῷ γὰρ τοι εὐθὺς ὁλῶς ἀνθρώποις παρακίωμαι, Pind. Nemeor. 8.

Παρίσσω, Parnassi, gen. sing. Ion. & Poët. pro Πάρνησσον, a Πάρνησσον, Parnassius.

ΠΑΡ ΠΑΡ ΠΑΡ, ὁ, ὁ, genus locustarum.

Παρίσσω, Conjunct. propter quod, quoniam, quo-circa. Ex παρὰ, & ὁ, quod.

Παρίσσω, f. ἴσσω, praetereo, praeteregreor; transeo, praeteregreor, Ph. Παρίσσω τὴν πόλιν. A παρίσσω.

Παρίσσω, ὁ, ὁ, transitorius, Gl. V. Ab eod.

Παρίσσω, transeuntur, Gl. V. A praec.

Παρίσσω, ἴσσω, ὁ, ὁ, qui viam respicit. Ab eod.

Παρίσσω, ὁ, ὁ, qui per viam transit, via-tor, Gl. V. profector. Ab eod.

Παρίσσω, ἴσσω, ὁ, quae secus viam est, aut in via. A παρίσσω.

Παρίσσω, ὁ, ὁ, via ad locum aliquem du-cens, aditus; (2) ipsa actio adeundi, in-gressus, introitus; (3) transitus; transi-tio. Ex παρὰ, & ἴσσω, via.

Παρίσσω, ὁ, ὁ, qui juxta viam situs est; (2) Subst. ὁ, viator, transiens. Ex ἴσσω.

Παρίσσω, f. ἴσσω, parum aperio; adaperio. Τὸ παρίσσω τὰς θύρας, ἵνα μὴ μ' ἴδω, Arist. Pac. 30. πύλας, Eur. Iph. in Au. 870. Ex παρὰ, & ἴσσω, aperio.

Παρίσσω, intumesco, tumeo. Ἦν τὸ πᾶν παρίσσω σκῆπτρον, Arist. Ex παρὰ, & ἴσσω.

Παρίσσω, intumesco, Arist. Ex παρὰ, & ἴσσω.

Παρίσσω, vel παρίσσω, Praep. ante, coram; (2) Adv. ante, antea. A παρὰ.

Παρίσσω, εἰς, ὁ, incolatus. A παρίσσω.

Παρίσσω, ὁ, fut. ἴσσω, juxta habito, adha-bito, Gl. V. habito apud, accolo, incola sum, peregre adveni aliquem in locum habitandi causam. Παρίσσω τῇ πόλει. Σὺ μόνος παρίσσω ἐν Ἰερουσαλὴμ, Luc. 24, 18. A παρίσσω.

Παρίσσω, εἰς, ὁ, habitatio propinqua; (2) incolatus. A παρίσσω.

Παρίσσω, εἰς, ὁ, commoratio, habitatio temporaria in aliquo loco, Gloss. Vet. inhabitatio, convicinium, incolatus. A παρίσσω.

Παρίσσω, f. ἴσσω, juxta colloco, juxta ha-bitare facio; παρίσσω, juxta ha-bens domicilium, perf. part. pass. Ex παρὰ, & ἴσσω.

Παρίσσω, ὁ, fut. ἴσσω, juxta aedifico vel exstruo. Παρίσσω τὴν πόλιν, Thuc. Ex παρὰ, & οἰκοδομῶ, aedifico.

Παρίσσω, αὐτοῦ, τὸ, aedificium alii aedi-ficio adstructum. A παρίσσω.

Παρίσσω, ὁ, ὁ, ὁ, accola, incolo, colo-nus, advena, Gl. V. Ex παρὰ, & οἰκῶ, domus.

Παρίσσω, εἰς, ὁ, proverbium, adagio, Ph. adagium, Gl. Vet. Ex παρὰ, & οἰκῶ, via, semita.

Παρίσσω, fut. ἴσσω, proverbialiter loquor. Παρίσσω τὸν Θεόν, Plato. A παρίσσω.

Παρίσσω, ὁ, ὁ, proverbialis, qui in pro-verbio est. A παρίσσω.

Παρίσσω, ὁ, ὁ, παροιμιῶν seu proverbiorum scriptor. Ex παρίσσω, & γράφω, scribo.

Παρίσσω, proverbialiter colligere & inter-pretari, Suic. Ex παρίσσω, & λέγω, colligo.

Παρίσσω, ὁ, ὁ, proverbialis. A παρίσσω.

Παρίσσω, ὁ, ὁ, qui juxta seu prope viam est, vicinus, Hef. Ex παρὰ, & οἰκῶ, via.

Παρίσσω, ὁ, a via deflecto, Hef. A παρίσσω.

Παρίσσω, fut. ἴσσω, ex ebrietate ago di-cove, quae dedecet, pecco per vinolen-tiam, debacchor, Gl. Vet. παρίσσω, de-bacchari; παρίσσω, ut πιπαρῶν μὴ γυνή, mulier in convivio contumeliam pas-sa; παρίσσω, a temulento male ac-ceptus; πιπαρῶνται σοι, debacchatus es. Ἰκανὸν οὐ πιπαρῶνται πρὸς ἡμᾶς, Luc. A παρίσσω.

Παρίσσω, αὐτοῦ, τὸ, injuria seu contumelia,

qua quis ab homine temulento adficatur; (2) is, qui injuria seu contumelia a vi-nolento adficatur. A παρίσσω.

Παρίσσω, εἰς, ὁ, ebrietas; (2) ex temulentia nascens petulantia & injuria. Gl. V. ebri-etas. A παρίσσω.

Παρίσσω, ὁ, ὁ, temulentus; (2) ad in-juriam ex vino proclivis. A παρίσσω.

Παρίσσω, ὁ, ὁ, vinofus, ebrius, petu-lans ex temulentia. Ab eod.

Παρίσσω, ὁ, ὁ, ferox, ad injuriam & contumeliam ex vino proclivis, Gl. V. vi-nolentus, vinulentus. Ex παρὰ, & ἴσσω, vinum.

Παρίσσω, cum, qui inebriatur, acc. sing. praef. part. pass. verbi παρίσσω, inebriatur.

Παρίσσω, temulente, petulanter. A praec.

Παρίσσω, translatum, acc. sing. aor. 1. part. pass. verbi παρίσσω pro παρίσσω, transito.

Παρίσσω, five παρίσσω, ὁ, fut. ἴσσω, aestro exerceo, aestro immisso concito; (2) aestro immisso fugor & exagitor, ex-stimulor. Ex παρὰ, & οἰστροῦ, aestro agitor.

Παρίσσω, αὐτοῦ, αὐτοῦ, primus, antiquissi-mus, vetustissimus, Sup. 1. a παρίσσω, ante.

Παρίσσω, ἴσσω, ὁ, prior ratione temporis vel loci. Comp. ab eod. Ἄλλοι μοι δο-κίμει παρίσσω ἡμῶν ἵπποι, Hom. Il. 23, 359.

Παρίσσω, fut. παρίσσω, praetereo; praef. part. παρίσσω, neutr. παρίσσω, praeteritum, Gl. Vet. & pass. παρίσσω, praeteritum. Ἐν ταῖς παρίσσω γυναιξί, Act. 14, 16. Ex παρὰ, & οἰστροῦ, abeo.

Παρίσσω, praetereuntibus, vel praete-ritis, dat. plur. part. praef. med. Ion. & cum ἴσσω, pro παρίσσω, a verbo παρίσσω.

Παρίσσω, praetereat, 3. sing. plusq. ind. act. Ion. & Poët. pro παρίσσω, a verbo eod.

Παρίσσω, f. ἴσσω, ingeniculo me, curva-tis genibus subfido. Ex παρὰ, & ὀκλάζω, in genua procumbo.

Παρίσσω, ὁ, fut. ἴσσω, fusque deque ha-beo. Ex παρὰ, & ὀκλάζω, rursus cu-rat habeo.

Παρίσσω, vel παρίσσω, f. ἴσσω, p. παρίσσω, prolabor, lubrice aberro, vel in latus detorqueor; Gl. V. dilabor. Ex παρὰ, & ὀκλάζω, cado.

Παρίσσω, ὁ, ὁ, prorogatio, dilatio, mora. A παρίσσω.

Παρίσσω, ὁ, ὁ, funis nauticus, quo navis ad terram trahitur, quum remorum am-plius nullus usus est. Ab eod.

Παρίσσω, ὁ, fut. ἴσσω, comitor, adfector. Παρίσσω πρὸς τὴν γυναιξί, Arist. Ex παρὰ, & ὀκλάζω, eo una cum.

Παρίσσω, f. ἴσσω, adsimilis sum; (2) ad-similo. Παρίσσω τὰς τούτοις κικονισμοῖς, Matt. 23, 27. Ex παρὰ, & ὀκλάζω, quod idem notat.

Παρίσσω, pro παρίσσω.

Παρίσσω, ὁ, ὁ, adsimilis, prope simi-lis. Ex παρὰ, & ὀκλάζω, similis.

Παρίσσω, ὁ, fut. ἴσσω, adsimilo, similem reddo. A παρίσσω.

Παρίσσω, Adv. similiter, non valde ab-simili modo. A παρίσσω.

Παρίσσω, εἰς, ὁ, adsimilatio, figura rhe-torica. A παρίσσω, adsimilo.

Παρίσσω, εἰς, ὁ, confessio; (2) figura rhetorica. Ex παρὰ, & ὀκλάζω, confessio.

Παρίσσω, ὁ, ὁ, praefens, quod adest; (2) praefens temporis conditio. A παρίσσω, adsum, unde participium παρίσσω.

Παρίσσω, f. ἴσσω, agnominio, allado ad nomen. Ex παρὰ, & ὀκλάζω, agnominio.

Παρίσσω, εἰς, ὁ, agnominatio; (2) figura rhetorica. A παρίσσω.

Παρεξίζω, f. ἴσω, acorem gustu vel odore refero; (2) ad acorem vergo, subacefco. Ex παρὰ, & ἐξίζω, accu.
 Παρεξίζω, exacerbat, a. i. inf. act. verbi παρεξίζω.
 Παρεξίζω, exacerbat, f. 3. sing. a. i. opt. pass. verbi ejusd.
 Παρεξίζω, ὤ, ὁ, concitator, stimulator, irritator, Gl. V. A παρεξίζω.
 Παρεξίζω, ὤ, ὁ, concitatorius, incitabilis, Gl. V. A παρεξίζω.
 Παρεξίζω, acerbo, irritato, acuo, exacuo, stimulo, instigo, concito, ad iram concito, ira accendo; (2) acutum tonum in penultima syllabam colloco. Παρεξίζω, Eur. Alc. 670. Τάτας ἰππῶν παρεξίζω, Xen. Cyr. 6, 12. Παρεξίζω, τὸ πνῆμα αὐτοῦ, Act. 17, 16. Ex παρὰ, & ἐξίζω, accu.
 Παρεξίζω, ὤ, ὁ, incitatio, concitatio, exstimulatio, irritatio, exacerbatio; incitamentum, Gl. V. (2) accessio f. particularis motus morbi. Ab eod.
 Παρεξίζω, ὤ, ὁ, ὅ, qui in penultima syllaba acutum tonum habet, Vox grammatica. Ex παρὰ, & ἐξίζω, acutum in ultima syllaba habens.
 Παρεξίζω, exarmor, armis denudor. Ex παρὰ, & ἐξίζω, armor.
 Παρεξίζω, ὤ, f. ἴσω, alio, Suic. Ex παρὰ, & ἐξίζω, quod idem significat.
 Παρεξίζω, ὤ, ὁ, negligendus, despiciendus. A παρεξίζω.
 Παρεξίζω, ὤ, ὁ, q. d. adassatio, cum videlicet aliquid ad prunas torretur. A παρεξίζω.
 Παρεξίζω, negligenter video, negligo, Gl. V. despicio. Hinc παρεξίζω, f. i. & παρεξίζω, perf. part. pass. apud Ioll. aor. i. pass. παρεξίζω, part. παρεξίζω, neglectus, fastiditus; παρεξίζω, neglecta. Ex παρὰ, & ἐξίζω, vido.
 Παρεξίζω, ὤ, ὁ, error, quem quis perperam videndo commisit. A παρεξίζω.
 Παρεξίζω, ὤ, ὁ, adspēctus obliquus; (2) contemptus, despicientia. Ab eod.
 Παρεξίζω, ὤ, ὁ, qui talis est, ut negligat, qui transmittere solet per inobservantiam. Ab eod.
 Παρεξίζω, ὤ, ὁ, limis oculis, transversum intueor; (2) conniventibus oculis praetereo, non animadverto; (3) perperam adspicio seu video; (4) contemno, negligo; παρεξίζω, despectus, Gl. V. a. i. part. pass. Παρεξίζω, ὤ, παρεξίζω, τὸ σῆμα, Xen. Cyr. 7, 1. Ex παρὰ, & ἐξίζω, vido.
 Παρεξίζω, ὤ, ὁ, ad iram concito; irritor; p. pass. παρεξίζω. Μη παρεξίζω, τὰ τέκνα ὕμῶν, Ephes. 6, 4. Ex παρὰ, & ἐξίζω, i. rito.
 Παρεξίζω, ὤ, ὁ, concitatio ad iram, vel ira, in quam quis concitatus est. A παρεξίζω.
 Παρεξίζω, ὤ, ὁ, idem & ab eod.
 Παρεξίζω, ὤ, ὁ, ad latera montis f. u. s. prope montem situs. Ex παρὰ, & ἐξίζω, mons.
 Παρεξίζω, ὤ, ὁ, regio montibus vicina, R. A παρεξίζω.
 Παρεξίζω, f. ἴσω, fines meos egredior alienum agrum usurpando, fines meos & limites transillo. Ex παρὰ, & ἐξίζω, finis.
 Παρεξίζω, ὤ, ὁ, egressio extra fines suos & alieni agri usurpatio. A παρεξίζω.
 Παρεξίζω, ὤ, ὁ, qui fines suos egreditur atque alienum agrum usurpat. A παρεξίζω.
 Παρεξίζω, ὤ, fut. ἴσω, contra iurandum ago, iuramentum violo. Ex παρὰ, & ἐξίζω, iuro.
 Παρεξίζω, ὤ, f. ἴσω, incito, concito, stimulo, instigo, hortor. Δὲ ἄλλοις παρεξίζω, ὅτι τὰ καλά καὶ ἀγαθὰ ἔργα, Xen. Cyr. 8, 4. Ex παρὰ, & ἐξίζω, concito.
 Παρεξίζω, ὤ, f. ἴσω, juxta in statione flo. Ex παρὰ, & ἐξίζω, stationem habeo.

Παρορμύσις, ὤ, ὁ, incitatio, stimulatio; incitamentum, cohortatio. A παρορμύσις.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, incitandi seu stimulandi vim habens. Ab eod.
 Παρορμύσις, incitatorie, cum vi incitandi. A παρὰ.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, inauspicatus, inausustus. Ex παρὰ, & ὄρμις, avis.
 Παρορμύσις, fodio juxta. Ex παρὰ, & ὄρμις, fodio.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, praeter salto, perperam salto. Ex παρὰ, & ὄρμις, salto.
 ΠΑΡ Ο Σ, Adv. ante, antea, prius; (2) priusquam, antequam.
 Παρορμύσις, f. ὤ, acerbo, incito, concito, stimulo, Gl. V. aor. i. παρορμύσις. Οἱ δ' Ἰσθαῖοι παρορμύσιον τὸς Ἰσθαῖας γυναικας, Act. 13, 50. Ex παρὰ, & ὄρμις, quod idem notat.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, auritus. Τὴν δ' ὁ γυναικας δύο μὲν κύνες ἡμισυ παρμύσι, Τρεῖς δὲ παρμύσις, ἔνα δ' αἰσῶν—ἰσθαῖ, Callim. Hymn. in Dian. 91. Tibi autem barbatus (Pan) duos quidem canes, media parte albos, tres vero auritos, &c.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, inflammatio in gingiva. Ex παρὰ, & ὄρμις, gingiva.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, crispus. Ex παρὰ, & ὄρμις, crispus.
 Παρορμύσις, praesentis, accus. plur. part. praef. f. g. verbi παρμύσις, adjum.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, praesentia; (2) adventus. A παρμύσις, adjum.
 Παρορμύσις, praesentibus, dat. plur. part. cum ὄρμις. verbi παρμύσις, adjum.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, derivatio; (2) humoris vacuatio per vicinam partem. A παρμύσις.
 Παρορμύσις, f. ὤ, per alios canales derivatio praeter eos, per quos deduci res solebat, perversis & mutatis canalibus ducto. Gl. Vet. derivatio. Ταύτ' ἐν παρμύσις τισιν, καὶ ὅτι λέγει, Eur. Bac. 479. Παρορμύσις δὲ τὸ πνῆμα αὐτοῦ. Arct. Ex παρὰ, & ὄρμις, rivus ducor.
 Παρορμύσις, f. ὤ, in eo praeter, alterius feminam praeter meam in eo; παρορμύσις, alium narem admittere, furtivam venem pati. Παρορμύσις δὲ αὐτοῦ καὶ τῶν τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ τινος, Aristot. Hist. An. 9, 7. Ex παρὰ, & ὄρμις, in eo.
 Παρορμύσις, ὤ, f. ὤ, praeterveho, transveho; (2) juxta alterum veho; παρορμύσις, ὤ, ὁ, vehor a latere; ad latus in vehiculo vel curru sedeo. Παρορμύσις, ὤ, ὁ, ὅτι λέγει, Xen. Cyr. 8, 23. Ex παρὰ, & ὄρμις, vebo.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, praebitio, praestatio, salarium, Ph. A παρμύσις.
 Παρορμύσις, ὤ, fut. ὤ, obturbo, obstrepo, molestiam exhibeo. Ex παρὰ, & ὄρμις, turba.
 Παρορμύσις, f. ὤ, veste transmoveo; (2) transmoveo, transfero. Ex παρὰ, & ὄρμις, veste moveo.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, praebitor (2) qui peregrinis salern & ligna praebet; (3) qui a latere alicujus vehitur, seu in curru alteri addidet. A παρμύσις, praeco, vel παρὰ, & ὄρμις, currus.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, praeter panem aliquo opsonio vescor. Ex παρὰ, & ὄρμις, opsonio v. scilicet.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, id, quo praeter panem vescimur, opsonium. A παρμύσις.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, idem, Dim. ab eod.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, opsonium frugale. A παρμύσις.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, vas, in quo opsonia apponuntur, patina; παρορμύσις, lances, Gl. V. Ex παρὰ, & ὄρμις, opsonium.
 Παρορμύσις, ὤ, fut. ὤ, clam opsonia coimmo. Αὐτοῖς παρορμύσιον, ἀσπὶς καὶ παρμύσις, Arist. Conc. 226. Ex παρὰ, & ὄρμις, opsonia coimmo.

Παρορμύσις, ὤ, ὁ, opsonium, quod clam e foro comparatum & coemptum est. A παρμύσις.
 Παρορμύσις, f. ὤ, aor. 2. inf. act. per Syncope. & Ion. pro παρορμύσις, a verbo παρορμύσις, fallo, arte pellicio.
 Παρορμύσις, qui persuasit, induxit, pellexit, pl. παρορμύσις, qui persuaserunt. &c. Ab eod.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, qui est ante pedes. Θόνη παρορμύσις νῆσταν, Pind. Nemeor. 9. Ex παρὰ, & ὄρμις, pes.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, q. d. oratio libera nihil reticens; Philoxenus: licentia, fiducia, confidentia, libertas, copia. Ex παρὰ, & ὄρμις.
 Παρορμύσις, fut. ὤ, libere & ingenue planeque dico; (2) palam & libere ago, Gl. Vet. fiducialiter ago. Εἰσπλάθω, ὅτι τὸν Ἰσθαῖον, ἐπαρμύσις, Act. 19, 8. Πάν' ἀπλῶς, ὅτι ὡς ἰσθαῖ, παρμύσις, Dem. Phil. 1. A παρμύσις.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, qui libere loquitur, aut qui libertatem in loquendo amat, Gl. V. licentiosus. A παρμύσις.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, liber in loquendo, Gl. V. licentiosus. A παρμύσις.
 Παρορμύσις, Adv. libere loquendo, Gl. V. licenter. A παρμύσις.
 Παρορμύσις, adstans, παρμύσις, adstet apud Hom. pro παρμύσις, παρμύσις, Il. 10, 157. & 20, 121. A παρμύσις.
 Παρορμύσις, apponit, 3. sing. praef. imper. act. Ad. pro παρμύσις, a verbo παρμύσις, appono.
 Παρορμύσις, ὤ, unde παρμύσις, apponit, apud Hom. pro παρμύσις, παρμύσις, Odys. 1, 192. A verbo inul. παρμύσις.
 Παρορμύσις, leviter humecto. Ex παρὰ, & ὄρμις, humecto.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, leviter humidus; (2) madens, humidus. Ex παρὰ, & ὄρμις, humidus.
 Παρορμύσις, juxta aquam positus vel natus. Ex παρὰ, & ὄρμις, aqua.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, juxta aquam positus, aquaticus. Ex παρὰ, & ὄρμις, aqua.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, sc. χορδή, subprincipalis chorda. Ex παρὰ, & ὄρμις, summa.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, oblique facta commonefactio, diligenter & subinde in memoriam revoco, Suic. Ex παρὰ, & ὄρμις, in memoriam revoco.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, oblique facta commonefactio, Suic. A παρορμύσις.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, substantiae seu substantiae simulacrum, substantiae adfinitas. Ex παρὰ, & ὄρμις, substantia.
 Παρορμύσις, attexo, p. pass. παρορμύσις, attextus. Ὑπὸ τῇ παρορμύσις ἔπλην αὐτὸς ὄρμις, Xen. Ex παρὰ, & ὄρμις, texo.
 Παρορμύσις, intertextum, Gl. V. A praec.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, id, quod telae seu textili attextum est, Gl. Vet. praetexta, praetextivum, praetexta. A παρορμύσις.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, praetextatus. A παρορμύσις.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, idem & ab eod.
 Παρορμύσις, una subsisto vel existo, una sum in natura rerum; (2) propemodum subsisto; fere in rerum natura sum; (3) significor, demonstror, representor. Ex παρὰ, & ὄρμις, subsisto.
 Παρορμύσις, male subsisto, a. 2. inf. act. Ad. & Ion. pro παρμύσις, a παρμύσις, male subsisto. Pind. Olymp. 7.
 Παρορμύσις, male suadens. A παρμύσις.
 Παρορμύσις, ac, ὁ, consilium pro παρμύσις, vel παρμύσις, Suic.
 Παρορμύσις, ὤ, ὁ, oratio qua quis decipitur, pellicia; fraus, decipio, pro παρμύσις, παρμύσις. Εἰς τὸν δ' ἀνὰ παρμύσις ὤ, ὁ, Pind. Nemeor. 8.

Παρέρρομαι, titubanter feror, vel perperam ;
pro παραρρόμαι.
Παροῦκι⊕, ἰς, qui vitari potest, acc. sing.
Acol. pro παρῶκι⊕.
Παροῦσα, ὅ, f. ἡσῶ, canticum vel carmen
ad alterius imitationem compono, parodias
scribo. Ex παρᾱ, & αἶδῶ, cano.
Παροῦη, ἡ, ἡ, canticum vel carmen ad alte-
rius similitudinem compositum. Ex παρᾱ,
& αἶδῶ, carmen, cantus.
Παροῦδία, ας, ἡ, cum alterius poetæ versus
jocose in aliud argumentum transferuntur.
A παροῦδῃ.
Παροῦδης, ἡ, ὅν, qui per parodiam factus est.
Ab eod.
Παροῦδης, ἔ, ὅ, parodiarum scriptor. Ab eo-
dem.
Παροῦδῶ, idem quod seq.
Παροῦθῶ, ᾧ, f. ᾠσῶ, & αἰθῶ, expello, e-
jicio, expello, rejicio, adspernor, negli-
go ; παροῦθῶμαι, exturbo, Gl. V. aor.
1. inf. παρῶσαι, ejicere. Παρῶτας ἡ
δῆμαρτα ἡ τίκῶ, Lyc. 1263. ζῖνυς, Eur.
Herac. 238. Ex παρᾱ, & αἶδῶ, pello.
Παρακίβη, αν, οἰ, oceani accolæ. Ex πα-
ρα, & αἰκίαν, oceanus.
Παρακίαντις, α, ὅ, maritimus, littoralis ;
(2) qui est in littore oceani. Ex παρᾱ,
& αἰκίαντις, littoralis.
Παρακίαντικός, ἡ, ὅν, oceani colola, mariti-
mus. A παρακίαντις.
Παρακίαντις, ἰδ⊕, ἡ, ora oceani. Ab eod.
Παροῦσις, commoratus est, 3. sing. a. 1. ind.
act. verbi παροῦσία, commoror.
Παροῦσμαι, juxta habito, perf. ind. pass.
verbi παροῦζω, juxta habitare facio.
Παροῦδοῦμαι, juxta edificati sunt, 3. pl.
perf. pass. verbi παροῦδοῦμαι, juxta edi-
fico.
Παραλίν⊕, α, ὅ ἡ, qui ad brachia est,
vicinus brachiis & ulnis. Ex παρᾱ, &
ἐλίνῃ, ulna.
Παροῦμαλ⊕, α, ὅ ἡ, adæquatus, fere æqua-
lis. Ex παρᾱ, & ὅμαλῃς, æqualis.
Παρακίς, ἰδῃς, ἡ, superhumeralis. Ex παρᾱ,
& ἐκ⊕, humerus.
Παρόν, præfens, Ph. neutr. παρόν, præfens,
inflans, Gl. V. A πάρεμι.
Παρανομασία, ας, ἡ, idem quod παρονομα-
σία.
Παρανοµίζω, seu παρονοµίζω, f. σα, deno-
mino. A παρονοµία.
Παρονοµιον, α, τό, cognomen. A παρονο-
µι⊕.
Παρονοµι⊕, α, ὅ ἡ, denominatione simi-
lis. A παρονοµία.
Παρονοµεν, α, ὅ ἡ, adnomen, prænomen,
Ph. Ex παρᾱ, & ὄνομα, nomen.
Παρόνυμ⊕, α, ὅ ἡ, denominativus, de-
nominativus, ab alio denominationem ha-
bens. Gl. Vet. παρόνυμα, denominativa.
Ex παρᾱ, & ὄνομα, nomen.
Παρονοµας, Αἰν. denominative. A παρό-
νυμ⊕.
Παρονοχία, ας, ἡ, abcessus ad unguis radi-
cem natus ; (2) nomen herbar. Ex παρᾱ,
& ὄνοχ, unguis.
Παρονοχίς, ἰδ⊕, ἡ, idem & ex iisd.
Πάροχο, α, ὅ ἡ, præditus colore inter ci-
nereum & rufum medio.
Παροπίς, oculorum minores anguli versus
tempora. Ex παρᾱ, & ὄψ, oculus.
Παροπίος, α, τῖ, quod oculis equorum cir-
cūmpenit, oculare equorum. Ex παρᾱ,
& ὄψ, oculus.
Παροπίς, ἰδ⊕, ἡ, idem & ex iisd.
Παρόπις, neglectus erat, 3. sing. plusq. ind.
pass. verbi παρόπις, negligo.
Παροπία, ας, ἡ, latus montium secundum
locum aliquem porrectorum ; (2) montana
regio. A παρόπις.
Παρόπιος, α, ὅ ἡ, ad latera montis situs,
vel prope montem situs. Ex παρᾱ, & ὄ-
πις, montanus.
Παροπίτης, α, ὅ, latera montis incolens ; (2)
ad montem positus. A παρόπις.

Πάραρ, ν , δ χ η , *intempestivus*; (2) qui vigorem ætatis amisit. Ex παρὰ, & ἄρα, *tempus*.
 Παρρησις, ἰδ Θ , η , ora tecti. Ex παρὰ, & ὄρα Θ , *testum*.
 Παράτιος, α , τὶ, ornamentum aurium; (2) alter oculi angulus ad aures spectans. Ex παρὰ, & ὤς, *auris*.
 Παρωτίς, ἰδ Θ , η , tumor glandularum sub auribus; παρωτίδης, strumæ, Gl. Vet. Ex ἰψιδ.
 Παρότρυνα, *exstimulavi*, aor. 1. ind. act. verbi παροτρύνω, *exstimulo*.
 Παροχικα, *præterii*, perf. ind. act. verbi παροίχομαι, *prætereo*.
 Παραχρησ Θ , scil. χρέω Θ , & παραχρησ Θ , præteritum. Α παροίχομαι.
 Π'Α'Σ, πάντα, πάν, omnis; (2) quivis, quilibet; (3) totus, universus. Οἱ δ' ἐνίαυτοις ὕενται. Hom. Il. 7, 161. Non pauciores quam novem. Δυκαίδεκα πάντας ἄριστες. 10, 560. Conf. 18, 470.
 Πασάν, *omnium*, gen. pl. f. g. Dor. pro πασῶν, *a pæe, omnis*.
 Πάσαδ χ , *gustasse*, aor. 1. infin. med. verbi πάσμαι, *gusto, edo, possideo*.
 Πασιμίμια, $\nu\varsigma$, η , quæ omnibus curæ est. Ex πας, & μίλει, *cura est*.
 Πασιφανής, ἰδ Θ , δ χ η , omnibus apparens. Ex πας, & φαίνομαι, *apparere*.
 Πασαλότης, η , ὄν, *admixtus*. Α πασαλόω.
 Πασαλόω, seu πατταλόω, f. ἔσω, palum figo, palo figo, palo adfigo. Θιῶσιν αὐτὰ πασαλόει πρὶς δόμου, Eur. Khef. 180.
 Πασαλόω κρέτα τριγλόωι τόδ' αὖ λόντος, id. Bac. 1215. Α πάσαλ Θ .
 Πασαλισκ Θ , ν , η , claviculus ligneus, paxillus. Dim. α πάσαλ Θ .
 Πάσαλος, ν , ὅ, clavus ligneus, paxillus. Ph. palus. Ἀπὸ πασάλλ' ὀγκύλα τόξα' ἡμῶν τῷ ἰλόμην. Hom. Il. 5, 209. Α πάσσα, *pargo*.
 Πασάμφοι, *adepti*, nom. pl. aor. 1. part. med. Ροῦτ. pro πασάμφοι, a verbo πάσμαι. Πασάμφοι ἐπιτάσσι. Theocrit. 15, 60.
 Πάσαξ, ακ Θ , ὅ, claviculus ligneus, paxillus. Dim. α πάσαλ Θ .
 Πάσσι, *consperegeat*, 3. sing. imperf. indic. act. Ion. pro ἵπασσι, a verbo πάσσω, *consperege*.
 Πασυῖναι, Adv. omni impetu, funditus, omnino. Ex πῆς, & σύμαι, *moveor*.
 Πασυδίν, Adv. idem & ex ἰψιδ.
 Π'Α'Σ Σ Ω, vel σάτω, f. ἄσω, inspergo, conspergo; (2) spargo; (3) superinjacio; (4) variego, varie distinguo. Ἡ δ' αἶματι δὲ αἶματι κοινὰ πᾶσαδω, Soph. Antig. 207. Ἀδίκας χρήματα πασάμφοι, adeptus, Epigr.
 Πάσων, ο Θ , ὅ χ η , crassior, spissior, densior. Comp. α παχύς.
 Πασόν, ἰδ Θ , η , thalamus. Α πᾶσσω.
 Πασν, $\nu\varsigma$, η , jusculum farina mixtum seu conspersum. Ab eod.
 Πασόν, ὤ, τὸ, velum, variegatum lineum, quod foribus thalami appendi solebat. Ab eodem.
 Πασόν, η , ὄν, conspersus; (2) thalamus. Gl. Vet. obtentus, coronatio, thalamus; & πασόν, falsum, id. Ab eod.
 Πασοφόνον, vel πασοφόνον, ν , τὸ, paphphorium, thalamus, in quo habitat præpositus templi, atrium templi vel factarium. Ex πασόν, & φέρον, *fero*.
 Πασοφό Θ , ν , ὅ χ η , thalamum ferens, sacerdos pallium gestans. Ex ἰψιδ.
 Π'Α'Σ Χ Α, πὸ, pascfa, transitus, indecl. Vox Hebr.
 Παχάζω, pascfa celeberrima, Suic. Α πόχα.
 Παχαιλός, η , ὄν, festorum observationi maxime addictus. Ab eod.
 Παχάλ Θ , ν , ὅ χ η , paschalis, ad pascha pertinens, Suic. Ab eod.
 Παχίψ, *paci*, præf. inf. act. Ion. pro πάσκειν, a verbo πάσσω, *pascior*.

Παρῆταισιν, ὧ, ὅ, ipsa appetitio coitus ne-
 standi; turpis in Venerem pruritus & titil-
 latio. Α παρῆταις.
 Παρῆταις, ὧ, cupio πάχειν five obscena
 pati; παρῆταις, pathicus, Gl. Vet. Α
 πάχος.
 Πάχουσι, patiamini, 2. pl. praef. opt. act. ver-
 bi πάχειν.
 Π'Α'Σ'Χ'Ω, patior, adficior, f. παίσσμαι;
 p. med. παίοντα; a. 2. πασθόν, part.
 πασθόν, act. passus. 'Αλλ' εἰς χρὸν πα-
 σθὲν με πρὸς ἴτι, pati ab, Soph. Phil.
 1347. 'Εκένε πρὸς Δημοδῶν τιπιδῶναι,
 ita affecti estis erga, Aesch.
 Παταγίω, ὧ, f. ἴσω, strepo, strepito, frago-
 rem edo, obstrido, peritrepo. 'Ρήνυται
 ἡ παταγίωσιν, Arist. Nub. 337. Α πα-
 ταγῶ.
 Παταγῶ, ὧ, ὅ, fremitus, plausus. Ab ec-
 dem.
 Πατ' ἄρμα, ατῶ, τὸ, strepitus, dicitur de
 homine garrulo. Α παταγία.
 Παταρητικός, ὡ, ὡν, strepitans, turbulentum
 sonum edens, Suic. Α παταρία.
 Παταροδρόμῳ, ὡ, ὅ, ὡ, fragorem edens in
 cur u seu inter currendum. Ex παταρί,
 & δρόμῳ, cursus.
 Πατάρῳ, ὡ, ὅ, fragor, strepitus, crepitus.
 Α πατάρων.
 Π'Α'Τ'Α'Ι'Κ'Ο'Ι, οἱ, Patæci, dii Phoenicum
 navigantium.
 Πατῶν, ὡ, ὡ, patina, patella. Α πατῶν,
 pando.
 Πατῶν, ὡ, τὸ, patella, parva patina. Dim.
 ab eod.
 Παπαῖσαι, percussisse, aor. 1. inf. act. verbi
 πατάσθαι.
 Π'Α'Τ'Α'Σ'Σ'Ω, f, ἔσ, cum strepitu palpi-
 to, vehementer palpito; (2) percutio, pul-
 so, ferio; παπαταγῶ, p. part. per-
 cussus. Τίς αἰὼ θυρῶν ἐπάταξεν; Arist.
 Ran. 38. Ἐξαίφνης πᾶσι αἰὼ καρδίαν
 ἐπάταξε, ibid. 54. Πρὸς κίονα νῶτον πατά-
 ξας, Eur. Her. fur. 1010. Πομπησίου
 δρι, id. Ph. 1472.
 Πατῆδς, guffasse, praef. inf. mod. verbi πατά-
 σθαι, guffo.
 Πατίλλα, patina, Gl. V.
 Πατίλλιον, ὡ, τὸ, patella, parva patina. Dim.
 ἀπατίλλα.
 Πατελλοχάρων, qui pateris gaudet. Ex πα-
 τίλλα, & χαίρω, gaudio.
 Πατίοντι, calcant, 3. pl. praef. ind. act. Der.
 pro πατίσαι, a verbo πατίω, calco.
 Πατῆρ, pater, voc. sing. a πατήρ, pater.
 Πατρίζω, f. ἴσω, patrem nomino, voco, seu
 appello. Πάσσω, ἡ, μὴ πατρίζει, Arist.
 Vesp. 650. Α πατῆρ, pater.
 Πατρίων, ὡ, τὸ, paterculus. Dim. ab eod.
 Π'Α'Τ'Ε'Ω, ὡ, f. ἴσω, calco, conculco,
 protero; (2) contemptui habeo, contu-
 melia adicio, opprimo; (3) tero, ut li-
 brum; αὐτὸν δὲ πατάσκει, nec Aesopum
 trivisti, vel legitis, de indocto, Arist.
 Av. 477. Πατῶσι χάρων Σαβδῶν, Lyc.
 200.
 Πάτημα, ατῶ, τὸ, quod calcatur, vel cal-
 catum est, q. d. calcamentum seu concul-
 camentum; (2) homo, qui proteritur &
 opprimitur. Α πατία.
 Π'Α'Τ'Η'Ρ, ἑστῶ, & per Syncope. πατὴρ, ὅ,
 pater, genitor, parens, auctor.
 Πατῆσαι, qui calcavit, a. 1. part. Aesop. pro
 πατήσας, a verbo πατίω, calco.
 Πατισμαί, ὧ, ὅ, conculcatio. Α πατία.
 Πατιτήριον, ὡ, τὸ, torcular, Gl. V. Α πατία.
 Πατιστής, ὡ, ὅ, calcator, Gl. V. Ab eod.
 Πατιτός, ὡ, ὅ, calcabilis, calcatus. Α πατία.
 Πάτῳ, ὡ, ὅ, calcata seu trita via. Gl. V.
 pavimentum; (2) pulvis, & pulvis cor-
 pori adherens, sordes corporis.
 Πατῆρ, ας, ὡ, patria; (2) ex eodem patre
 generatio, familia. Α πατήρ, pater.
 Πατρηαθία, ας, ὡ, patris aut patrum stre-
 nuitas & fortitudo. Ex πατήρ, & ἀγαθός,
 bonus, fortis.

Παχύς, *u*, *o*, crassitudo; (2) virilis & florentis ætatis robur, Suic. **Α παχύς**.
Παχύσωμι, *ω*, crasso ore loquor, crasse pronuncio. **Α παχύσωμι**.
Παχύσωμία, *αι*, *η*, os crassum, seu crassa pronuntiatio. **Ab eod.**
Παχύσωμι, *υ*, *o* *u* *η*, qui crasso ore est; (2) qui crasse loquitur. **Ex παχύς**, & *σωμα*, *ος*.
Παχύς, *ος*, crassior, **παχύτατος**, crassissimus, pinguisissimus. **Α παχύς**.
Παχύτης, *η*, crassitudo, crassities, corpulentia, obesitas, pinguitudo. **Α παχύς**.
Παχύτριχης, qui crassis sunt pilis, *pl. a παχύτριξ*.
Παχύτριχς, *υ*, *o* *u* *η*, qui crassis est pilis. **Ex παχύς**, & *τριξ*, *πilis*.
Παχύφλοις, *υ*, *o* *u* *η*, qui crasso est cortice. **Ex παχύς**, & *φλοις*, *cortex*.
Παχύφρων, *ων*, *ος* *u* *η*, qui crassa est mente, stupidus, bardus. **Ex παχύς**, & *φρων*, *mens*.
Παχύφυλλον, *υ*, *o* *u* *η*, qui crasso est folio, Suic. **Ex παχύς**, & *φυλλον*, *folium*.
Παχύχειλος, *υ*, *o* *u* *η*, cui crassa sunt labra, labeo. **Ex παχύς**, & *χειλος*, *labrum*.
Παχύχυμοις, & **παχύχυλος**, *υ*, *o* *u* *η*, crasso lucco præditus. **Ex παχύς**, & *χυμοις*, *vel chylus*, *jucus*.
Π Α Ω, vel potius **σώμαι**, *f. δομαι*, possideo, paro, adquiro, gusto, vescor. **Ὅς τις πολύτερον ἢ διήκει μῆλλον φίλαν ἀγαθὴν ποιεῖται βέλῳ**, *κακῶς φρονεῖ*, Eur. Her. fur. 1434. **Ἄλλὰ τίς ὁσον λωπτοῦ πάσας**, Odyss. 9, 93.
Πίδα, *Æolice*. id. quod **μῦ**, Hesych. Hinc **πειδαίχμιοι**, pro **μυταίχμιοι**, *Æschyl. Chœph. 587*. **Πίδωρ**, pro **μυτίωρ**. **Πιδωρος** pro **μυτίωρος**, Nicand. in Theriac.
Πιδασκει, *impedibat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro **πιδαει**, a verbo **πιδάω**, *impedio*.
Πιδάω, e solo in sublime effero, vel eveho. **Ex πιδών**, & *αἶρω*, *tollo*.
Πιδάρις, *υ*, *o* *u* *η*, reprehensus e fuga a persequentibus, Hes. **Ex πίδα**, & *ἀγρεύω*, *venor*.
Πιδαισέμεναι, *mutare*, præf. infin. act. *Æol. & Dor.* pro **μυταμενέειν**, a verbo **μυταμενέω**.
Πιδαισέω, pro **μυταμενέω**, muto, commuto; *Pind. πιδαισέψαν*, aor. 1. *pl. Ἐδὲ λὸν βαθὴν αἰμάτων ἐν μικρῷ ἀποδμεῖσαν χροῖα*, Ol. 12, 18. ubi Schol. *μυταμενέψαν*, *μυταλλαξαν*.
Πιδανός, *η*, *όν*, humilis, a terra seu solo vix adsurgens, parvus, Nicand. in Theriac. 817. **Α πιδών**.
Πιδάρις, *υ*, *o* *u* *η*, qui e solo in sublime evehitur, sublimis. **Α πιδάρις**.
Πιδάσαι, *impedivisse*, a. 1. inf. act. *Dor.* pro **πιδῆσαι**, a verbo **πιδάω**, *impedio*.
Πιδόφρων, *ων*, *ος* *u* *η*, mentem vincetam habens, mente vincetus, stultus, Pind. Pyth. 8. **Ex πιδῶ**, & *φρων*, *mens*.
Πιδαν, *όν*, fut. *ῥσων*. compedibus adstringo, compedio, illigo, irretio. **Ὡς τί νυν ἀνὰ Κρηθῆς Ἰππολύτα δολῶ πιδῆσαι ἔτιλε**, Pind. Nem. 5, 49. **Α πιδῶ**.
Πιδενός, *η*, *ον*, campestris, plantis. **Α πιδόν**, *folium*, *campus*.
Πιδίρκευ, *post accidere*, præf. infin. med. *Æolice*. pro **μυτίρκευ**, a verbo **μυτίρχωμαι**.
Πιδίρχομαι, **πιδίρχει**, ex Pind. Nemeor. 7. pro **μυτίρχει**, sequitur, insequitur, subit, venit. **Ἄλλὰ πιδίρξ ἀπαλὰ σώματος τίς ἀνιέρχομαι**, amplexor, Theoc. 29, ult.
Πιδέω, præpedio, vincio, Gloss. Vet. **Α πιδῶ**.
Πιδῶ, *υ*, *η*, pedica, compes; **πιδέω**, *compedes*.
Πιδώρ, idem quod **πιδάρις**, apud Nicandr.
Πιδάω, *impediui*, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro **πιδάω**, a verbo **πιδάω**, *impedio*.

Πεδίον, ἡ, ὁ, pedibus adstrictus, vinctus.
A πεδίσκος.
Πεδῶν, ἱσθ, ὁ κ' ἢ ἡ, talaris, Gl. V. A πε-
δων, & ἀρε, ἀρε.
Πεδιτήρ, ὅς, ὁ, ligator, qui compedibus ad-
stringit. Ab eod.
Πεδιαιός, αἰα, αἰών, qui in locis planis &
campestribus moratur. A πεδίσκος.
Πεδιακός, ἡ, ὄν, campestris. Ab eod.
Πεδιάς, εἰς, ἡ, planities, Philox. cam-
pus.
Πεδιστοῖος, υ, ὁ κ' ἢ ἡ, campestris. A πε-
δίσκος.
Πεδιστός, υ, ὁ κ' ἢ ἡ, ut πεδιστοὶ Ἀβλαστοί,
planitiem habitantes. Ab eod.
Πεδίζω, compedo, Gl. V. A πεδόν.
ΠΕΔΙΛΟΝ, υ, τὸ, calceus, talare, Ph.
πεδίλα, talaria.
Πεδίον, υ, ὄν, campestris, planus. A πε-
δίσκος.
Πεδίον, υ, τὸ, parvum vinculum. A πεδόν.
Πεδίων, υ, τὸ, campus, planities; (2) pars
superior pedis, cui subjacent digiti. A
πεδίσκος.
Πεδιονδε, Adv. in campum. A πεδίσκος.
Πεδιστοῦρος, υ, ὁ κ' ἢ ἡ, cui nemora & cam-
pi sunt assignati; (2) qui in campis
pascitur, paganus, Suic. Ex πεδίσκος, &
πασκα, pascua.
Πεδίσκος, διαρα, ἐν, solo adhærens, terrestris.
A πεδίσκος.
Πεδίσκος, Adverb. ex solo, seu e terra. Ab
eod.
Πεδί, Adverb. in solum, in tetram. Ab
eod.
Πεδισμός, pro μέτρος, inquilinus, Hes.
ex Æschylo.
Πεδιστικός, υ, ὁ, humi jacens, humi lectum
habens, Suic. Ex πεδίσκος, & κοίτη, lectus.
ΠΕΔΙΘΟΝ, υ, τὸ, solum, terra, humus.
Πεδίθε, Adv. in solum, in terram, per cam-
pum. A πεδίσκος.
Πεδισοκαρπός, ἱσθ, ὁ κ' ἢ ἡ, in solo vel in terra
defossus. Πήξας ὑγρα δέμαθα πιδισοκα-
ρπιαν ἀντιόων, Nonn. Paraphr. 4, 6. Ex
πεδίσκος, & καρπία, folio.
Πεδισκόμος, ἱσθ, ὁ κ' ἢ ἡ, solum seu terram
calcans, pedestris; (2) humi stratus. Ex
πεδίσκος, & σκέπη, ei, vado.
Πεδιστρέφει, ἱσθ, ὁ κ' ἢ ἡ, in solo seu in terra
nutritus, Nonn. Paraphr. 4, 12. Ex πε-
δίσκος, & τρέφωμαι, nutritur.
Πιδά, οἷος, ὁ, servus compedibus adstri-
ctus. A πεδόν.
ΠΕΖΑ, υ, ἡ, malleolus pedis, planta pe-
dis aut ima planta; (2) limbus in vesti-
mento, insita, quæ extremam vestis oram
ambit & ornat. Ph. limbus. Hom. Il.
24, 272.
Πεζαντικὴς, ἡ, ὁ, pedes jaculator. Ex
πεζός, & ἀνορκής, jaculator.
Πεζάρχης, υ, ὁ, pedum præfectus. Ex
πεζός, & ἀρχή, præfectura.
Πεζισταί, & πεζίται, milites quidam apud
Macedonas præcipue fortitudinis.
Πεζιπορός, υ, ὁ κ' ἢ ἡ, qui negotiationem
tractat terrestrem. Ex πεζός, & πορο-
ς, negotiator.
Πεζόμενος, ατ, τὸ, peditatus, Gl. V. A
πεζός.
Πεζοποιός, ἡ, ὄν, qui pedibus iter facere po-
test; (2) gressilis. A πεζός.
Πεζώω, f. βάζω, pedibus iter facio, pedes
sum, gradior, Gl. V. pedito. Μικράν δι-
στὰς πεζώσω, Act. 20, 13. A πεζός.
Πεζί, Adv. pedestri aut terrestri itinere,
terra; (2) terrestri praelio. Ab eod.
Πεζικός, ἡ, ὄν, pedestris. Hinc τὸ πεζι-
κόν, ἡ, peditatus, exercitus terrestris. Ab
eod.
Πεζίτης, υ, ὁ, pedes, pedestris. A πεζίς.
Πεζοποιός, υ, ὁ, pedes, qui pedestrem pugnam
committit. Ex πεζός, & ποίω, clamor.
Πεζογραφία, ὥ, pedestri oratione scribo. A
seq.
Πεζογράφος, υ, ὁ κ' ἢ ἡ, q. d. pedestris ora-

tionis scriptor, qui aliquid oratione soluta
scribit. Ex *πιστός*, & *γράφω*, scribo.
Πιστολόγος, *υ, ο κ' η*, historicus, qui oratione
soluta utitur. Ex *πιστός*, & *λόγος*, *sermo*.
Πιστομάχων, *ων, οι*, qui pedestre praelium pu-
gnat, acc. sing. *Dor.* pro *πιστομάχην*, a
πιστομάχης.
Πιστομάχος, *ω, f. ήων*, pugnam pedestrem
conimitto. *Ἐπιστομάχῃ τοῖς ἰππεύσι*, *ap.*
A *πιστομάχης*.
Πιστομάχης, *υ, ο κ' η*, qui pedestre praelium
pugnat. A *πιστομάχης*.
Πιστομαχία, *ας, η*, pugna pedestris seu ter-
restris. Ab eod.
Πιστομάχως, *υ, ο κ' ο*, qui pedestri praelio
certat. Ex *πιστός*, & *μάχομαι*, *pugno*.
Πιστονομίαις, *ων, οι*, peritus pascendorum a-
nimalium pedestrium; *πιστονομία*, ars
pascendi animalia. Ex *πιστός*, & *νόμος*,
paseo.
Πιστοπόδιον, *ων, f. ήων*, pedibus incedo, seu
iter facio. A *πιστόπος*.
Πιστόπος, *υ, ο κ' η*, pedes, qui pedibus
iter facit. Ex *πιστός*, & *πόω*, *meatus*.
Πιστός, *υ, ο*, pedes, pedestris, *Ph.* *πιστός*
λόγος, pedestris oratio, prosa oratio, pro-
sa, *Gl. V.* A *πίξαι*.
Πιστόρος, *υ, ο κ' η*, limbifer, fimbriatus.
A *πίξαι*, & *τέρας*.
Πίζω, pedestri oratione. A *πιστός*.
Πείθω pro *πείθω*, *persuadebat*, 3. sing. imperf.
ind. act. *Ion.* pro *πειθω*, a verbo *πείθω*,
persuadeo.
Πειθανάγκη, *ης, η*, persuasio cum necessita-
te conjuncta. Ex *πείθω*, & *ἀνάγκη*, *ne-*
cessitas.
Πειθανολογία, *ας, η*, subtilitas verborum, ver-
borum suavitās, *Ph.* A *πειθαγός*, & *λόγος*,
sermo.
Πειθαίκε, *ων, οι*, lepidus, verisimilis, suadibi-
lis, *Gl. V.* A *πείθω*.
Πειθαρχίω, *ων, f. ήων*, pareo, obedio, obse-
quor, morem gero. *Τί δ' ἔχει πειθαρχ-
εῖν με τοῖς νόμοις θεῖ;* *Arist. Conc.*
759. *Ἰδὲ πάριεν ἵδὲ πειθαρχῶντα* *Cic.*
Eur. Iph. in Au. 1145. Ex *πείθω*, &
ἀρχω, *principatus*.
Πειθαρχία, *ας, η*, obedientia, obtemperantia,
obsequium. Ex *iid.*
Πειθαρχικός, *ων, οι*, qui facile paret, prom-
ptus ad parendum. A *πειθαρχία*.
Πειθίμωται, *persuadere*, *praes. infin. act. Dor.*
pro *πείθω*, a verbo *πείθω*.
Πείθω, *obtempera*, 2. sing. *praes. imper. pass.*
Ion. pro *πείθω*, a verbo eod.
Πειθήμι, *ων, ο κ' η*, morigerus, obse-
quens; (2) ndelis, credens. A *πείθω*.
Πειθήμιος, *υ, ο κ' η*, morigerus, obsequens.
Ph. obtemperans, obsequens, morigerus.
Ex *πείθεμαι*, & *ἡται*, *frænum*.
Πειθώμιαι, *Adv.* morigere, obsequenter. A
πείθωμι.
Πείθοντο, *persuadebant*, 3. imperf. ind. med.
Ion. pro *πειθάντο*, a verbo *πείθω*.
Πείσος, pro *πεισάδης*, *persuasorius*. A *πείθω*.
Πείσω, *obtempera*, 2. sing. *praes. imper. a*
verbo *πείθω*.
Πείσος, *persuasionis*, *gen. singul. contr.* pro
πεισότης, a *πείθω*, *persuasio*.
ΠΕΙΘΩ, *fut. πείσω, p. πείσω*, *per-*
suadeo, oratione flecto, impello ad rem
aliquam faciendam, suadeo, persuadere
conor, doceo; *πειθόμεαι*, pareo, obedio,
Gl. Vet. item credo. *Ὅσα δὲ ἐξ ἀρχαίων
πρὸ νόμων* *ἰππεύω*; *Soph. Phil.* 891.
Πεισθεὶς πάντα ταῦτα; de his creditis?
Arist. Ethic. 599. *Τὸς ἐν πείλῃ βίβωσι
πιστομαί*, *Soph. Ant.* 69. magistratibus
pareo. *Πείθωσι με αὐτοὶς τὰ ἑαί τῶ ἱππῶ*,
Act. 28, 23.
Πείθω, *ω, contr. ής, η*, suada, suadela, per-
suadendi vis, persuasio. A *πείθω*.
Πειθώμιαι, *pareamini*, 1. plur. *praes. con-*
junct. pass. Dor. pro *πειθαίμηναι*, a verbo
πείθω, *persuadeo*.

Π Ε Ι'Κ Ω, f. ξω, pecto vel carmino, carpo; (2) tondeo. Oie πείκεν, Hesiod. Hm. 11.

Π Ε Ι'Κ Α, ης, ἡ, fames; (2) esuritio.

Πεινῶ, esurio, 3. sing. præs. ind. act. verbi πεινάω, esurio.

Πειναλίῳ, ἰα, ἰον, famelicus, qui famem sentit. Ἀλλ' ὅτε λαφ' Πειναλίῳ κέρ' ἔσκει σολυφλοίσκου τραπέζης, Nonn. Paraphr. 6, 12. A πείνα.

Πεινῶντι, esurienti, dat. sing. præs. part. act. Dor. pro πεινῶντο, contr. ex πεινῶντι, a verbo πεινάω.

Πεινῶσαι, esurisse, a. 1. infinit. act. verbi ejusd.

Πεινατικός, ἡ, ὄν, idem. A πείνα.

Πεινάω, ἄ, f. ἄω, esurio, famem premor; (2) appeto, desidero, inf. πεινῶν, Dor. pro πεινῶν. Τὸ μὴ πεινῶν κάλλος τῷ φαρῶν, Luc. Πειρὴν Συμμάχων, Xen. χρημάτων, id. A πείνα.

Πεινῶ, Ion. pro πεινῶ, idem & ab eod.

Πεινῶ, ης, ἡ, esuries, fames, Gl. V.

Πεινῶν, esurire, præs. inf. act. Dor. pro πεινῶν, ex πεινῶντι, a verbo πεινάω.

Πεινῶμι, esurio. A πείνα.

Πεινήτικός, ἡ, ὄν, famem sentire solitus, vel famem excitans. Ab eod.

Πεινῶντες, esurientes, nom. plur. præs. part. act. contr. pro πεινῶντις, a verbo πεινάω.

Π Ε Ι'Ρ Α, ας, ἡ, experimentum, documentum, peritia, Ph.

Π Ε Ι'Ρ Α', ἄς, ἡ, cuspis vel acies gladii. Τὴν πειρὴν ἱππικόν, Appian. B. Mithridat.

Πειρῶ, f. ἄω, tento, exploro, periculum facio, captiose tento, tento sollicitando ad aliquod scelus, nitor; πειρῶμαι, tentor, ad scelus aliquod sollicitor. Οὐ ἐπιρᾶσαν μὲ οἱ πατέρες, Heb. 3, 9. Ἐπιρᾶσαν καὶ τὴν Β.θωμῶν ποιεῖν, Act. 16, 7. Πειρᾶζομαι ὡς πρὸς Σατανᾶ, Marc. 3, 13. A πείρα.

Πειραδῶν, tentatus sit, 3. sing. aor. 1. opt. pass. verbi πειράω, tento.

Πειραίδες, Piræus, portus Atticæ. Gen. Πειραῖος, Πειραιῆς, Acc. Πειραιᾶ.

Πειραικός, ut Πειραιῖκ' αὐλαί, Pirææ portus. A πείρα.

Πειράμα, ατῷ, τὸ, tentamentum, Gl. Vet. A πείρα.

Πειράω, finio, necio, a. 1. part. πειρήνας, πειρήναντες, nectentes. Καὶ πειρήνεται τὰδ', confecta sunt, Soph. Trach. 590. Σειρὴν ὃ πωλὶκὴν ἐξ αὐτῶ πειρήναντες, Odyss. 22, 175. A πείρα.

Πειράντα, cmt, qui fixit, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi πείρα, figo.

Πείρας, five πείρας, ατῷ, τὸ, finis, terminus. A πείρα.

Πειρᾶσαι, tentasse, a. 1. inf. act. verbi πειράω, tento.

Πειραδῶναι, tentatum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Πειραδῶν, tentans, 2. sing. aor. 1. conjunct. pass. verbi ejusd.

Πείρασις, ιας, ἡ, tentatio, sollicitatio; (2) conatus. A πείρα.

Πειρασμός, ὅς, ὁ, tentamentum, experimentum; (2) tentatio. A πείρα.

Πειραστής, ὅς, ὁ, tentator. Ab eod.

Πειραστικός, ἡ, ὄν, tentandi peritus, tentativus; (2) qui inani conatu utitur. Ab eod.

Πείρατ' pro πείρατα, fues, nom. pl. a πείρας, ατῷ, finis.

Πειρατία, ας, ἡ, piratica. A πειρατεύω.

Πειρατίον, & πειρατεία, tentandum. A πείρα.

Πειρατεύω, f. ὡω, piraticam exerceo, naves in mari capio, populos, vasto, praedor. A πειρατής.

Πειρατεία, ας, ἡ, Ion. πειρατηρία, ης, ἡ, tentatio, qua alicujus rei periculum & experimentum facimus. A πείρα.

Πειρατήριον, ης, τὸ, sedes piratarum; (2) praedonum examer, five multitudo; (3)

experimentum, tentamentum, tentatio; (4) locus tentationum. A πειρατής.

Πειρατής, ὅς, ὁ, praedo marinus, pirata. A πειράζω.

Πειρατικός, ἡ, ὄν, ad piratas seu praedones marinos pertinens. A πειρατής.

Πειράτω, tento, 3. sing. præs. imper. act. contr. pro πειράτω, a verbo πειράω.

Πειράω, ἄ, f. ἄω, & Ion. ἡω, conor, nitor, tento, experior, periculum facio; (2) tento, de stupro interpello, Gl. V. & πειράω, sollicito, attento; πειράομαι, tento, Gl. V. aor. 1. part. πειραθείς, expertus, Ph. p. πειραμάω, expertus, Gl. V. πειράμαι, conor, nitor, experior, Gl. V. imperat. πειρᾶ, enitere, Ph. Τὸ ἐγὼ πειράσομαι τὲς μὴ εἰδότες διδάξαι, Xen. Cyr. 8, 1. Τὰ πρῶτα πειρασθέντες τὲς ἐλπίδας κακῶς, experiemini, Arist. Ach. 749. Πόντις γὰρ πόντις πειραμένης τ' πολυπλόκαυτος, experimur, Phocyl. 36. Πειραδῶναι ἔρχετο, Hesiod. Ἀσπ. 359. A πείρα.

Πειραδῶναι, tentatum esse, aor. 1. inf. pass. verbi πειράω.

Πειράσαι, experire, fac tentaveris, 2. sing. a. 1. imper. act. verbi ejusd.

Πειρατίζω, experior, tento, periculum facio, exploro animum alicujus. Μότι μὲν, ἡὐτι πειραδὸς ἑαυτοῦ, πειρατίζε, Il. 7, 235. A πείρα.

Π Ε Ι'Ρ Ι Ν Θ Ο Σ, Gen. & πειρήνω, acc. a πείρα, crates, vel alveus ex viminibus in curru. Αὐτὰρ ὅγ' οὐκ ἀμαξᾶν ἐστραχὼν ἡμιονίην Ὀπλίσαι ἠνάγει, πειρήνω δὲ δῆσαι ἰπ' αὐτῆς, Hom. Il. 24, 190.

Π Ε Ι'Ρ Ω, f. ῶω, p. πείραμα, transfugio, transfigo, transfodio, infugio, adfugio; (2) transeo, pertranseo, aor. 1. ἵπειρα, transfixi; πειραμῶς, transfixus, p. part. pass. Καὶ τὰ μὲν εἰς μέσους, καὶ ἀμφὲς ἐλαιοῖσιν ἵππῃ, Il. 9, 210. Πίλαζ, Αἰγᾶν πειρᾶ; Soph. Aj. 461.

Πειρῶ, tenta, 2. sing. præs. imper. med. contr. pro πειράω, a verbo πειράω.

Πειράζω, tento, 3. plur. præs. opt. med. Ion. pro πειράω, contr. ex πειράω, a verbo eod.

Πειράμεθα, experimur, 1. pl. præs. ind. med. contr. pro πειράμεθα, a verbo eod.

Πείρα, ης, ἡ, funis ancoralis. A πείρα.

Πείρασι, irrigare, five irrigare, aor. 1. inf. act. Ρῶν, pro πείρασι, a verbo πείρα, irrigo.

Πείρασις, qui irrigavit, a. 1. part. act. Aor. pro πείρασι, a verbo eod.

Πείρασις, persuadens, f. qui persuasit, aor. 1. part. act. verbi πείρα, persuado.

Πείρασις, loca irrigua, aquosa prata.

Πείρασις, obediens, 2. sing. fut. 1. ind. med. Ion. pro πείρασι, a verbo πείρα.

Πείρασις, persuadens, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Πείρασις, persuasorum esse, f. 1. inf. act. Ion. pro πείρασι, a verbo eod.

Πείρασις, obediens, 2. sing. f. 1. ind. med. vel persuasorum, 3. sing. a. 1. conjunct. act. verbi ejusd.

Πειραδῶναι, persuasorum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Πειραδῶν, persuasorum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Πειραδῶν, persuasorum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Πειραδῶν, persuasorum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Πειραδῶν, persuasorum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Πειραδῶν, persuasorum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Πειραδῶν, persuasorum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Πειραδῶν, persuasorum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Πειραδῶν, persuasorum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Πειραδῶν, persuasorum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Πειραδῶν, persuasorum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Πειραδῶν, persuasorum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Πειραδῶν, persuasorum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Πειραδῶν, persuasorum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Πειραδῶν, persuasorum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Πειραδῶν, persuasorum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Πειραδῶν, persuasorum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Πειραδῶν, persuasorum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Πειραδῶν, persuasorum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Πειραδῶν, persuasorum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Πειραδῶν, persuasorum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Πειραδῶν, persuasorum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Πειραδῶν, persuasorum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Πειραδῶν, persuasorum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Πειραδῶν, persuasorum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Πειραδῶν, persuasorum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Πειραδῶν, persuasorum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Πειραδῶν, persuasorum esse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

χρὸν πείσματός ἐστιν, Hom. Od. 9, 136. A πείρα.

Πεισμονή, ης, ἡ, persuasio. Ab eod.

Πείσειν, obsequendum, obediendum; (2) credendum. A πείρα.

Πείσῃ, ἡ, ὄν, obediens, persuasor. Ab eod.

Πείσειν, ἡ, ὄν, idem quod sequens πείσῃ.

Πείσειν, ἡ, ὄν, persuasorius, vim persuadendi habens. Ab eod.

Πείσειν, Adv. persuasive, probabiliter. A πείσειν.

Πείσειν, ἡ, ὄν, idem quod sequens πείσειν.

Πείσειν, ἡ, ὄν, catamitus, pathicus, Etym. Suid. Ex πείσειν, & ὀλλυμι, pecto.

Πείσειν, ἡ, τὸ, peculium. Vox Lat.

Πείσειν, ἡ, τὸ, pellis, item cortex. A πείσειν.

Πείσειν, ἡ, f. ἡω, pecto, carmino, carpo; (2) tondeo. Ἡ ἡκα πείσειν ὅρα προβάταν πόκον ἡρῶν, Arist. Av. 720. Quidam vero legunt πείσειν. Ποίσειν τήμερον τὰς δημότας βωστῆν σ' ἐγὼ πείσειν, id. Lys. 688. A πείσειν.

Πείσειν, ἡ, ὄν, qui tondet aut vellit. A πείσειν.

Πείσειν, ἡ, ὄν, pexus, comptus; (2) tonsus. Ab eod.

Πείσειν, f. πείσειν, tondeo, a. 1. pass. πείσειν, πείσειν, tonsus est. Τὸν πρὸν ὅς ἐπείσειν, Arist. Nub. 1359. A πείσειν.

Πείσειν, ἡ, ὄν, marinus. A πείσειν.

Πείσειν, maribus, dat. pl. Ion. pro πείσειν, a πείσειν, pelagus.

Πείσειν, f. ἡω, altum teneo, in alto & profundo mari navigo; (2) exundo, restagno; (3) inundo, undis tego, Suid. τὴν ἡκα πείσειν ἐπείσειν, Appian. B. Mithridat. Ab eod.

Πείσειν, ἡ, ὄν, marinus, pelagicus, altum amans. Ab eod.

Πείσειν, ἡ, ὄν, idem & ab eod.

Π Ε Λ Α Γ Ο Σ, ἡ, τὸ, maris profunditas, pelagus, aquor, mare.

Πείσειν, ἡ, ὄν, qui in mari degit, marivagus, Suic. Ex πείσειν, & εἶπον, verto.

Πείσειν, fut. ἄω, propinquo, appropinquo, venio ad, accedo; (2) appropinquare facio, admoveo, applico, appello; πείσειν, appropinquo; πείσειν, admotus, a. 1. Εἰρῆω πείσειν ὥς γὰρ τῶν πείσειν, impediunt ne propinquent, Soph. Phil. 1397. Βυρία ὥμα πείσειν, Arist. Av. 1405. τῶν πείσειν, Eur. Rhf. 123. Ἐκ πείσειν πείσειν ἑλλωκίσι δάμασιν πείσειν; id. Ph. 286. ἰσὺν δ' ἰσὺν πείσειν, Hom. Il. 7, 434. A πείσειν.

Πείσειν, appropinquo. Τί ποτ' ἡ πείσειν ὥμα, ὃν ἰσὺν ἑλλωκίσι δάμασιν κατόπιαν; Eur. Rhf. 556. A πείσειν.

Π Ε Λ Α Ν Ο Σ, ὅς, ὁ, libum, quod placentæ in modum e farinae polline fiebat, & sacrificiis adhibebatur; (2) spuma concreta; (3) quodvis humidum concretum & arendo induratum; (4) oboli pondus.

Πείσειν, Pythagoras vocabat το πείσειν, i. e. monere, admonere.

Πείσειν, ciconiarum pulli. A σῆν. πείσειν.

Πείσειν, ἡ, ὄν, qui ciconiarum est, seu qualis ciconiarum est, ciconiarum proprius. Ab eod.

Πείσειν, ἡ, ὄν, herba quædam lienosis medens.

Π Ε Λ Α Ρ Γ Ο Σ, ὅς, ὁ, ciconia. A πείσειν, nigrum, & ἄρρῃ, album.

Πείσειν, ἡ, ὄν, ciconiæ colore habens. Ex πείσειν, & ἄρρῃ, color.

Πείσειν, ἡ, ὄν, ciconiæ similis, ciconiam referens. A πείσειν.

Π Ε Λ Α Σ, Adv. prope. Hinc ὁ πείσειν, vicinus, propinquus, alius.

Πείσειν, ἡ, ὄν, idem quod sequens πείσειν.

Πείσειν, ἡ, ὄν, idem quod sequens πείσειν.

Πείσειν, ἡ, ὄν, idem quod sequens πείσειν.

Πείσειν, ἡ, ὄν, idem quod sequens πείσειν.

Πείσειν, ἡ, ὄν, idem quod sequens πείσειν.

Πείσειν, ἡ, ὄν, idem quod sequens πείσειν.

Πείσειν, ἡ, ὄν, idem quod sequens πείσειν.

Πείσειν, ἡ, ὄν, idem quod sequens πείσειν.

Πείσειν, ἡ, ὄν, idem quod sequens πείσειν.

Πείσειν, ἡ, ὄν, idem quod sequens πείσειν.

Πείσειν, ἡ, ὄν, idem quod sequens πείσειν.

Πείσειν, ἡ, ὄν, idem quod sequens πείσειν.

Πείσειν, ἡ, ὄν, idem quod sequens πείσειν.

Πείσειν, ἡ, ὄν, idem quod sequens πείσειν.

Πείσειν, ἡ, ὄν, idem quod sequens πείσειν.

Πείσειν, ἡ, ὄν, idem quod sequens πείσειν.

Πείσειν, ἡ, ὄν, idem quod sequens πείσειν.

Πένυς, *penēs*, ἡ, *missio*. A *πέμπω*.
 Πένυς, *penēs*, *missamus*, f. *misericordius*, 1. pl. 3. 1.
 conjunct. act. verbi *πέμπω*.
 Πένυς, *laborare*, praef. inf. med. verbi *πέ-
 νωμαι*, *laboro*.
 Πένυς, *at*, ἡ, famulitium, servitium. A
πένυς.
 Πένυς, *pauperior*, *πένυς* ατ, *pauperri-
 mus*. A *πένυς*.
 Πένυς, *et*, ἡ, servus, famulus Theſſalorum.
 A *πένωμαι*, *laboro*.
 Πένυς, *et*, ἡ, *servilis*. A *πένυς*.
 Πένυς, *labores*, 2. sing. praef. conjunct. med.
 Ion. pro *πένυς*, a verbo *πένωμαι*.
 Πένυς, *et*, ἡ, *qui labore victum qua-
 rit*, *pauper*, *inops*; (2) *egens*. Ab eod.
 Πένυς, *et*, ἡ, *paupercula*. A *πένυς*.
 Πένυς, *pauper sum*. Ab eod.
 Πένυς, *et*, ἡ, *luctuosus*, *lugubris*. A
πένυς.
 Πένυς, *et*, ἡ, *luctuosa*, *lugubris*. *Αν-
 τιστο* *πένυς* *φανίω*, Nonn. Paraphr. 11,
 16. Ab eod.
 Πένυς, *luge*, 2. sing. praef. imper. act. *contr.*
 pro *πένυς*, a verbo *πένυς*, *lugeo*.
 Πένυς, *et*, ἡ, *focius*, *uxoris mater*. A *πέν-
 υς*.
 Πένυς, *et*, ἡ, *fozer*, *uxoris pater*.
 Πένυς, *et*, ἡ, *focum perdens*,
suic. Ex *πένυς*, & *φείρω*, *perdo*.
 Πένυς, fut. *ἔστω*, *lugeo*. *Ἀπαντῶν* *ἐν* *ἐν*
ἐν *πένυς* *καρδί*, Eur. Her. fur. 1396.
Φθιμῶν *τῶ* *βασιλεῖ* *πένυς*, id. Alc.
 82. *Ἐφ' οἷς* *ἡ πόλις* *ἐπένυς*, *Æschin*. A
πένυς.
 Πένυς, ατ, *τῶ*, *luctus*. A *πένυς*.
 Πένυς, *luge-re*, praef. inf. act. *Dor.* pro
πένυς, a *πένυς*, *lugeo*.
 Πένυς, *et*, ἡ, *partis femiqui-
 narie*. Hinc *πένυς* *καρδί*, *caesura*
femiquinaria, quum post secundum pedem
syllaba superest. Ex *πένυς*, *ἡμισυς*, *di-
midius*, & *μέρος*, *pars*.
 Πένυς, *et*, ἡ, *quinque semipedes*,
sive duo pedes cum pede dimidio. Ex
πένυς, *ἡμισυς*, *dimidius*, & *πῦς*, *pes*.
 Πένυς, *et*, ἡ, *quinque dies durans*,
seu a quinque diebus. Ex *πένυς*, & *ἡμέρα*,
dies.
 Πένυς, *et*, ἡ, *duae chcenices cum*
dimidia. Ex *πένυς*, *ἡμισυς*, & *χώνις*,
chcenix.
 Πένυς, *et*, ἡ, *luctuosus*. A *πέν-
 υς*.
 Πένυς, *et*, ἡ, *lugubris*. Ab eod.
 Πένυς, *et*, ἡ, *qui luget*. Ab eod.
 Πένυς, *et*, ἡ, *lugubris*, *qualis eorum*
est, *qui lugent*. A *πένυς*.
 Πένυς, *et*, ἡ, *præfica*; (2) *quæ luget*.
 Ab eod.
 Πένυς, *et*, ἡ, *lugubris*. A *πένυς*.
 Πένυς, *et*, ἡ, *lugubriter*, *lugubre*. A *πέν-
 υς*.
 Πένυς, *et*, ἡ, & *πένυς*, *ἡμισυς*, *lugeo*,
lugubris vel *luctuosus*, Gl. V. lu-
 gubris, flebilis, funestus. A *πένυς*.
 Πένυς, *et*, ἡ, *luctus*, i. e. *mæror*,
ex morte propinquorum vel amicorum;
(2) quisvis mæror, Ph. *luctus*, *funus*.
 Πένυς, *et*, ἡ, *Ion.* *πένυς*, *et*, ἡ, *paupertas*,
inopia. A *πένωμαι*.
 Πένυς, *et*, ἡ, *pauper*, *pauperculus*,
inops. A *πένυς*.
 Πένυς, *et*, ἡ, *idem*. A *πένωμαι*.
 Πένυς, *et*, ἡ, *pauperum more*, *per ino-
 piam*. A *πένυς*.
 Πένυς, *et*, ἡ, *penula*, Gl. V.
 Πένυς, *et*, ἡ, *facio*, *efficio*, *ago*, *paro*,
curo, *stuo*; (2) *pauper seu inops sum*.
Τι *ἐν* *ταῦτα* *πένυς*; *Odyss.* 24, 406.
Ποιοὶ *τοὶ* *πλατῶσι* *κακοὶ*, *ἀγαθοὶ* *ἢ* *πέν-
 υς*, *Theog.* 315.
 Πένυς, *et*, ἡ, *faciebant*, 3. pl. imperf. ind. med.
Ion. pro *πένυς*, a verbo *πένωμαι*.
 Πένυς, *et*, ἡ, *qui quinque line-
 arum est*. Ex *πένυς*, & *γραμμὴ*, *linea*.

Πεντάγωνον, *π*, ὁ *κ* ἢ *η*, quinque angulos habens. Ex πέντε, & γωνία, *angulus*.
 Πεντάδακτυλος, *π*, ὁ *κ* ἢ *η*, qui quinque digitos habet, vel qui quinque digitorum est. Ex πέντε, & δακτύλος, *digitus*.
 Πεντάδαρχος, vel πιντάδαρχος, *π*, ὁ, qui quinque viris præest, quincunarius. Ex πέντε, & ἀρχός, *præfectus*.
 Πενταδικαίτης, quindecim annorum. Ex πέντε, δίκαι, & ἔτος, *annus*.
 Πενταδικός, ἢ, ὢν, quinquarius; (2) pentade constans. A πέντας.
 Πεντάδιον, *π*, τὸ, numerus quinquarius, quinternio. A πιντάς.
 Πεντάδραχμία, *α*, *ς*, ἢ, quinque drachmæ. A πιντάδραχμος.
 Πεντάδραχμος, *π*, ὁ *κ* ἢ *η*, humissima quinque drachmarum. Ex πέντε, & δραχμή, *drachma*.
 Πεντάδραχμος, *π*, ὁ *κ* ἢ *η*, qui quinque drachmarum pretii est. Ex πέντε, & δραχμή, *drachma*.
 Πεντάδαρ, *π*, ὁ *κ* ἢ *η*, qui quinque palmarum est. Ex πέντε, & δάρων, *palmus*.
 Πεντάβλος, *π*, τὸ, quinquertium, quinque certamina. Ex πέντε, & ἀβλος, *certamen*.
 Πεντάβλος, *π*, ὁ, quinquertio, qui quinque certaminibus victor evasit. Ex iisd.
 Πεντάετης, vel πινταετής, *Adv.* quinquennis, seu per quinquennium. A πινταέτης.
 Πενταετηρία, *α*, *ς*, ἢ, quinquennium, lustrum. Ex πέντε, & ἔτος, *annus*.
 Πενταετηριός, ἢ, ὢν, quinquennialis; lustralis, Gl. V. A πινταετήρια.
 Πενταετηρίς, ἰδός, ἢ, quinquennium, lustrum, Gl. V. A πινταετήρης.
 Πινταετήρης, *π*, ὁ *κ* ἢ *η*, quinquennis. Ex πέντε, & ἔτος, *annus*.
 Πενταέτης, *π*, ὁ, vel πινταετής, ἰός, ὁ *κ* ἢ *η*, qui quinque annorum est, quinquennis, quinquennialis. Ex iisd.
 Πεντάζωνος, *π*, ὁ *κ* ἢ *η*, quinque zonas habens. Ex πέντε, & ζώνη, *zona*.
 Πενταβλία, *α*, *ς*, ἢ, ἡσ, quinque certaminibus me exerceo; (2) quinque certaminum generibus certo. A πένταβλον.
 Πένταβλον, *π*, τὸ, idem quod πιντάβλον.
 Πένταβλιος, *π*, ὁ, quinquertius, Ph. idem quod πιντάβλος.
 Πενταίος, αἶα, αἶον, quintus. A πέντε.
 Πίνταιχμος, *π*, ὁ *κ* ἢ *η*, quinque cuspides seu mucrones habens. Ex πέντε, & αἶχμη, *cuspis*.
 Πιντακέφαλος, *π*, ὁ *κ* ἢ *η*, q. d. quinque habens capita, quinos habens trunco, Suic. Ex πέντε, & κεφαλή, *caput*.
 Πιντάκις, *Adv.* quinquies. A πέντε.
 Πεντακισμύριοι, quinquagies mille, seu quinquaginta millia. Ex πιντάκις, & μύριοι, *decem millia*.
 Πεντακισχίλιοι, *α*, *ι*, *α*, quinquies mille, quinque millia. Ex πιντάκις, & χίλιος, *mille*.
 Πιντάκλιος, *π*, ὁ *κ* ἢ *η*, quinque clinis seu lectis instructus. Ex πέντε, & κλίνη, *lectus*.
 Πεντακόρονος, *π*, ὁ *κ* ἢ *η*, qui quinque cornicum ætates vixit; (2) capularis, decrepitus. Ex πέντε, & κόρωνα, *cornix*.
 Πεντακόσια, *αν*, τὰ, quingenta.
 Πεντακοσιάρχης, & πιντακοσιάρχος, *π*, ὁ, quingentorum militum præfectus. Ex πιντακόσιοι, & ἀρχή, vel ἀρχός, *præfectus, dux*.
 Πεντακοσιαρχία, *α*, *ς*, ἢ, quingentorum militum præfectura. A πιντακοσιάρχος.
 Πεντακοσιαστός, ἢ, ὢν, quingentesimus. A πιντακόσιοι.
 Πεντακόσιοι, *α*, *ι*, *α*, *ι*, quingenti. A πέντε.
 Πεντακοσιομέδιμος, *π*, ὁ *κ* ἢ *η*, qui quingentorum medimniorum est, qui ex suis fructibus reficit medimnos quingentos, qui quingentis medimnis census est, Plut. in Solon. cap. 18. Ex πιντακόσιοι, & μέδιμος, *medimnus*.
 Πεντακοστής, ἢ, ὢν, quingentesimus. A πιντακόσιοι.

Πεντακμία, ας, ἡ, immanis unda seu fluctus, fluctus decumanus, quinque fluctus uno impetu adventantes. Ex πέντε, & κόμα, *fluctus*.
Πεντάκτιρος, υ, ὁ κ' ἡ, quinque lectos habens; (2) quinque toros conjugales experta. Ex πέντε, & ἀκτίρων, *lectus*.
Πενταλιθίζω, ludere πεντάλιθα. Vid. seq.
Πεντάλιθος, υ, ὁ κ' ἡ, quinque constans lapidibus; πεντάλιθα, ludas quidam muliebris, quo ludebant quinque lapidibus. Ex πέντε, & λίθος, *lapis*.
Πεντάλιτρος, υ, ὁ κ' ἡ, quinque-libralis, qui quinque librarum est. Ex πέντε, & λίτρα, *libra*.
Πενταμερής, ές, ὁ κ' ἡ, quinquepartitus, in quinque partes divisus. Ex πέντε, & μέρος, *partis*.
Πεντάμετρος, υ, ὁ κ' ἡ, qui est quinque metrorum. Ex πέντε, & μέτρον, *metrum*.
Πεντάμηνος, υ, ὁ κ' ἡ, qui est quinque mensium. Ex πέντε, & μήν, *mensis*.
Πεντάμορφος, υ, ὁ κ' ἡ, qui in quinque ramos dispergitur; (2) in quinos digitos divisa. Ex πέντε, & ὄζος, *ramus*.
Πενταμύκων, quincunx, Gl. V. Ex πέντε, & ὄμικρον, *quincunx*.
Πενταπάλαιστος, υ, ὁ κ' ἡ, qui habet quinque palmos. Ex πέντε, & παλαιστή, *palmus*.
Πενταπέταλος, υ, ὁ κ' ἡ, quinque folia habens; πενταπέταλον, herba quedam, quinquifolium. Ex πέντε, & πέταλον, *folium*.
Πενταπτερίς, quinquifolium.
Πεντάπυχος, ιος, ὁ κ' ἡ, qui quinque cubitorum est. Ex πέντε, & πῦχος, *cubitus*.
Πενταπλάσιζω, fut. ἔσω, quintuplo majorem facio. A πενταπλάσιος.
Πενταπλάσιος, ια, ιον, quintuplo major seu amplior, quintuplus, quinquies tantus. A πέντε.
Πενταπλάσιον, ους, ὁ κ' ἡ, idem & ab eod.
Πενταπλάσιος, ἄδω. quintupliciter, quintuplo plus.
Πενταπλόος, ές, ὁ κ' ἡ, & πενταπλῆς, ές, πλῆ, ἡ, πλόον, εν, quintuplus, quintuplicatus. A πέντε.
Πεντάπολις, ιος, ἡ, quinque urbes. Ex πέντε, & πόλις, *urbs*.
Πενταπόρος, υ, ὁ κ' ἡ, quinque meatus seu alveos aut canales habens; (2) quinqueflus. Ex πέντε, & πόρος, *meatus*.
Πεντάπυς, τὸ ὄρεγμα, perrectio, carrecta, Gl. V. A πέντε, & πῦς.
Πενταπρωτία, ας, ἡ, quinqueprimatus. A πεντάπρωτοι.
Πενταπρωτοί, αν, εἰ, quinqueprimi, magistratus quidam municipales. Ex πέντε, & πρῶτος, *primus*.
Πεντάριθμος, υ, ὁ κ' ἡ, quinque numero. Ex πέντε, & ἀριθμός, *numerus*.
Πεντάς, ἄδος, ἡ, quinarium numerus, i. e. quinque, vel continens quinque. A πέντε.
Πεντασπιθαμικός, υ, ὁ κ' ἡ, quinque spitthamas longus, quinque dodrantes altitudine æquans. Ex πέντε, & σπιθαμή, *spitthama*.
Πενταστάδιος, υ, ὁ κ' ἡ, qui quinque stadiorum est. Ex πέντε, & στάδιον, *stadium*.
Πεντάστιχος, υ, ὁ κ' ἡ, quinque ordinibus seu versibus conitans. Ex πέντε, & σίχος, *versus*.
Πεντάστομος, υ, ὁ κ' ἡ, quinque ora seu ostia habens. Ex πέντε, & στόμα, *os, ostium*.
Πεντάχοιλος, υ, ὁ κ' ἡ, quinque schoenos patens. Ex πέντε, & χοῖνος, *schoenus*.
Πεντατάλαντος, υ, ὁ κ' ἡ, quinque talenta aquare, qui quinque talentorum est. Ex πέντε, & τάλαντον, *talentum*.
Πεντάτελχος, υ, ὁ κ' ἡ, quinque volumina habens. Ex πέντε, & τεύχος, *volumen*.
Πενταφάρμακος, υ, ὁ κ' ἡ, quinque medicamentis constans. Ex πέντε, & φάρμακον, *medicamentum*.

Παραρτήσεις,

Πενταφύς, ἴος, ὁ κ' ἦ, quintupliciter natus, quintuplex, Suic. Ex πέντε, & φύς, natura.
 Πεντάφυλλον, κ, τὸ, quinque folium, herba, Pentaphyllum. Plin. l. 25. §. 62. c. 9. Ex πέντε, & φύλλον, folium. Angl. Cinquefoil.
 Πεντάφυλλος, κ, ὁ κ' ἦ, quinque folia habens. Ex iisd.
 Πεντάφωνος, κ, ὁ κ' ἦ, quinque voces seu sonitus reddens. Ex πέντε, & φωνή, vox.
 Πένταχα, Advrb. quinquiesariam, quinque modis. A πέντε.
 Πενταχίλιος, ὅ, ὁ κ' ἦ, unus de quinque millibus. Ex πέντε, & χίλιος, mille.
 Πεντάχορδος, κ, ὁ κ' ἦ, quinque habens chordas. Ex πέντε, & χορδή, chorda.
 Πενταχῶς, Adv. quinquiesariam. A πέντε.
 Π Ε Ν Τ Ε, οἱ, αἱ, τὰ, quinque.
 Πεντικαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quindecim. Ex πέντε, κ, & δέκα, decem.
 Πεντικαίδεκαετηρίς, ἴος, ἦ, quindecennium. Ex πεντικαίδεκα, & ἔτος, annus.
 Πεντικαίδεκαίτης, ἴος, ὁ κ' ἦ, qui quindecim annorum est. Ex πεντικαίδεκα, & ἔτος, annus.
 Πεντικαίδεκαπλασίον, ὄος, ὁ κ' ἦ, quinquies decies præstantior. Ex πέντε, κ, & δεκαπλασίον, decuplus.
 Πεντικαίδεκατάς, κ, ὁ κ' ἦ, qui decimo quinto die aliquid facit aut patitur. A πεντικαίδεκατος.
 Πεντικαίδεκατος, ἀν, αὐτον, decimus quintus. Ex πέντε, κ, & δέκατος, decimus.
 Πεντικαίδεκάτης, ἴος, ἦ, navis quindecim ordinum. Ex πεντικαίδεκα, & ἑώρα, remigo.
 Πεντικαίδεκάχρηστος, κ, ὁ κ' ἦ, qui quindecim dierum est. Ex πεντικαίδεκα, & ἡμέρα, dies.
 Πεντικαίκοσιέτης, ἴος, ὁ κ' ἦ, qui annorum est viginti & quinque. Ex πέντε, κ, & ἑκοσι, viginti, & ἔτος, annus.
 Πεντικαίνης, ἴος, ὁ κ' ἦ, quinque pectinibus intextus. Ex πέντε, & αἰς, pecten.
 Πεντικίλιος, κ, ὁ κ' ἦ, idem & ex iisd.
 Πεντοπενιχρός, ὅ, ὁ κ' ἦ, quinquies pauper, i. e. pauperimus. Ex πέντε, & πενιχρός, pauper.
 Πεντοσφύριος, κ, ὁ κ' ἦ, quinque fistulas seu quinque foramina habens. Ex πέντε, & σφύριξ, fistula.
 Πεντάταλντος, κ, ὁ κ' ἦ, quinque talenta æquans. Ex πέντε, & τάλαντον, talentum.
 Πεντετηρικός, ἦ, ὁ κ' ἦ, quinquennialis. A πεντετηρίς.
 Πεντετηρίς, ἴος, ἦ, quinquennium, lustrum. Ex πέντε, & ἔτος, annus.
 Πεντέτης, ὁ, ὁ κ' ἦ, qui quinque annorum est. Ex iisd.
 Πεντετριαζόμενος, quinquies victus, & proprie quidem quinquertio. Ex πέντε, & τριάζομαι, vincor.
 Πεντηκονδήμιος, κ, ὁ κ' ἦ, qui quinquaginta dierum est. Ex πενήκοντα, & ἡμέρα, dies.
 Πεντήκοντα, εἰ, αἱ, τὰ, quinquaginta. A πέντε.
 Πεντηκοντάδραχμος, κ, ὁ κ' ἦ, qui quinquaginta drachmarum pretio æstimatur. Ex πενήκοντα, & δραχμή, drachma.
 Πεντηκονταίτης, vel πεντηκονταίτης, ἴος, ὁ κ' ἦ, quinquagenarius, qui quinquaginta annorum est. Ex πενήκοντα, & ἔτος, annus.
 Πεντηκονταετία, κ, ὁ κ' ἦ, quinquaginta anni. Ex iisd.
 Πεντηκονταίτης, ἴος, ἦ, quæ quinquaginta annorum est. A πεντηκονταίτης.
 Πεντηκοντακαίτρις, ἴος, ὁ κ' ἦ, qui est annorum quinquaginta trium, Suic. Ex πενήκοντα, κ, & τρίτης, qui annorum trium est.
 Πεντηκοντακάρλιος, κ, ὁ κ' ἦ, qui quinquaginta habet capita. Ex πενήκοντα, & κάρλιον, caput.
 Πεντηκοντακάρλιος, κ, ὁ κ' ἦ, idem. Ex πενήκοντα, & κεφάλι, caput.

Πεντηκονταρχία, κ, ἦ, munus & dignitas, qua quis quinquaginta militibus præest; (2) quinquaginta virorum principatus. A πενήκονταρχος.
 Πεντηκονταρχος, κ, ὁ κ' ἦ, qui quinquaginta militibus præest. Ex πενήκοντα, & ἀρχός, dux.
 Πεντηκονταταλάντια, κ, ἦ, quinquaginta talenta. A πενήκοντατάλαντος.
 Πεντηκοντατάλαντος, κ, ὁ κ' ἦ, qui quinquaginta talentorum est. Ex πενήκοντα, & τάλαντον, talentum.
 Πεντηκοντατάρις, ἀν, οἱ κ' αἱ, quinquaginta quatuor. Ex πενήκοντα, & τέσσαρις, quatuor.
 Πεντηκοντατῆρ, ἴος, ὁ κ' ἦ, quinquaginta militum præfectus, Suic. A πενήκοντα.
 Πεντηκοντάχρηστος, ἀν, οἱ κ' αἱ, quinquaginta cum quinquagesimo fundens, quinquagesimo cum foenore reddens. Ex πενήκοντα, & χῆρα, fundo.
 Πεντηκόντερος, κ, ἦ, quinquaginta remorum navis, seu navis actuaria quinquaginta remorum. Ex πενήκοντα, & ἑώρα, remigo.
 Πεντηκοντάλομαι, quinquagesimam solvo; quinquagesima a me exigitur; (2) quinquagesimam exigo. A πενήκοντα.
 Πεντηκοντηρικός, ἦ, ὁ κ' ἦ, quinquaginta remos habens. Ex iisd.
 Πεντηκοντόρος, κ, ὁ κ' ἦ, qui quinquaginta jugerum est. Ex πενήκοντα, & γούρ, aruum, jugerum.
 Πεντηκοντοκάρλιος, κ, ὁ κ' ἦ, quinquaginta capita habens. Ex πενήκοντα, & κάρλιον, caput.
 Πεντηκοντόρυκος, κ, ὁ κ' ἦ, qui quinquaginta ulnarum est. Ex πενήκοντα, & ὀρύξ, ulna.
 Πεντηκόντερος, κ, ἦ, idem quod πεντηκόντερος.
 Πεντηκοντάτης, ἴος, ὁ κ' ἦ, qui quinquaginta annorum est. Ex πενήκοντα, & ἔτος, annus.
 Πεντηκόσιοι, εἰ, οἱ, quingenti. A πέντε.
 Πεντηκοστής, αἱ, αἱ, qui die quinquagesimo aliquid facit. A πενήκοντα.
 Πεντηκοσθόμαι, quinquagesimam, scil. partem, solvo, quinquagesima a me exfolvitur. A πενήκοντα.
 Πεντηκοστή, ἡ, ἡ, sc. ἡμέρα, Pentecoste, dies quinquagesimus a resurrectione Domini. A πενήκοντα.
 Πεντηκοστολόγος, ὁ, ὁ κ' ἦ, quinquagesimam colligo seu exigo. A πενήκονταλόγος.
 Πεντηκοστολόγιον, κ, τὸ, locus, in quo quinquagesimæ exiguntur, Suic. Ab eod.
 Πεντηκοστός, κ, ὁ κ' ἦ, qui quinquagesimam partem colligit seu exigit; (2) quinquagesimæ partis redemptor. Ex πενήκοντα, & λόγος, colligo.
 Πεντηκοστικός, αἰδός, ὁ κ' ἦ, quinquaginta filios seu filias habens, Suic. Ex πενήκοντα, & παῖς, filius, vel filia.
 Πεντηκοστός, ἦ, ὁ κ' ἦ, quinquagesimus. Hinc ἡ πενήκοντα, sc. ἡμέρα, Pentecoste sive dies quinquagesimus a resurrectione Christi. A πέντε.
 Πεντηκοστός, ἴος, ἦ, ordo militaris constans quinquaginta viris. Ab eod.
 Πεντήρης, ἴος, ὁ κ' ἦ, quinquaginta. A πέντε, & ἑώρα, remigo.
 Πεντηρικός, ἦ, ὁ κ' ἦ, quinquaginta. A πενήκοντα.
 Πενταζοιο, manus, gen. sing. Ion. pro πεντόζω, a πέντεζος.
 Πεντόζος, κ, ὁ κ' ἦ, in quinque ramos divisus, quinque ramos habens; ita vocatur manus. Ex πέντε, & ζος, ramos.
 Πεντόρυκος, κ, ὁ κ' ἦ, quinque ulnarum. Ex πέντε, & ὀρύξ, ulna.
 Πεντρόβος, κ, τὸ, herbe nomen, quæ alias psonia. Ex πέντε, & ὀρύξ, crum.
 Πενταρχία, quinquages, Gl. V. Ex πέντε, & ἡρία, unia.
 Πενταόβος, κ, ὁ κ' ἦ, quinque obolorum.

Hinc τὸ πένταόβον, κ, quinque oboli. Ex πέντε, & ὀβός, obolus.
 Πενταόβος, κ, ὁ κ' ἦ, qui quinque valloium seu folliarum est. Ex πέντε, & ὀβός, follia.
 Πένω, idem quod πένωμαι.
 Πέζαιτ' pro πέζαιτο, totonderit, 3. sing. a. i. conjunct. med. verbi πένω, tondeo.
 Πέζις, ἴος, ἦ, tonsura. A πένω, tondeo.
 Πέζω, tondeo, f. i. ind. act. Dor. pro πέζω, a verbo πένω.
 Πειδής, ὁ, ὁ κ' ἦ, qui tumido seu crasso pene est. Ex πένω, & ὀδός, tumco.
 Π Ε Ο Σ, ὁ, ὁ κ' ἦ, penis, mentula, veretrum.
 Πειράσαι, comperigerunt, 3. pl. perf. ind. med. Dor. pro πειρήσαι, a verbo πείρω, comperigo.
 Πειραδύναν, passam, accus. sing. perf. part. act. f. g. per Syncep. pro πειραδύναν, a verbo πείρω, passio.
 Πειραίνω, excoquo, & ad maturitatem perduco. Gl. V. matoro; πειραίνωμαι, maturefco. Gl. V. Διασκοπῶν ἡδοναί τὰς Ἀμνίας ἀμπέλους, εἰ πειραίνωσιν ἡδοναί, Arist. Pacr. 1172. Φρικτὰ πειραίνωσιν ἀπιστίσας κέντρα μερίμνης, Nonn. Paraphr. 11, 19. A πείρω.
 Πειραισμῶν, lufum, vel percussum, accus. sing. part. perf. pass. verbi πείρω, ludo, vel pectio, percussio.
 Πειραίτατος, ὁ, ὁ κ' ἦ, maturissimus, maturissimus. A πείρω, coctus.
 Πειραίτερος, ἴος, ὁ κ' ἦ, maturior, mitior, tolerabilior. Æsch. Agam. 1374. Comp. ab eod.
 Πειραλγῶς, pollutus, inquinatus, nom. singul. part. perf. pass. verbi πείρω, polluo.
 Πειράλκω, inquinatus erat, 3. sing. plusq. ind. pass. Ion. pro πειράλκω, a verbo πείρω.
 Πειράλκω, agitur, 2. sing. perf. imper. pass. verbi ejusd. qua agito significat.
 Πειράλκω, qui vibravit, a. 2. part. act. Ion. pro πειράλκω, a verbo πείρω, vibro.
 Πειραίνω, coxisse, aor. t. inf. act. verbi πειραίνω.
 Πειραίνω, ὁ, ὁ κ' ἦ, mator, mitis, passus. Gl. V. A πειραίνω.
 Πειραίνω, ἴος, ἦ, maturatio; (2) actio, qua aliquid ad maturitatem perducitur. Gl. V. maturitas. A πειραίνω.
 Πειραίνω, transisse, aor. 2. inf. act. Ion. pro πειραίνω, a verbo πείρω, transio.
 Πειραίνω, trajectum esse, perf. inf. pass. a verbo eod.
 Πειραίνω, trajectus sum, 1. singul. perf. ejusdem.
 Πειραίνω, debacchatus est, 3. sing. perf. ind. act. Att. pro πειραίνω, a verbo πειραίνω, pecco per vinolentiam.
 Πειραίνω, adquisivi, perf. ind. pass. Pœt. pro πειραίνω, a verbo πείρω, adquiro, possideo.
 Πειραίνω, ὁ, ὁ κ' ἦ, maturatio, actio, qua quid ad maturitatem perducitur; (2) sputorum & urinarum concoctio. Ab eod.
 Πειραίνω, adquisivit, 3. singul. perf. verbi πείρω.
 Πειραίνω, defici, perf. ind. pass. verbi πείρω, cessio.
 Πειραίνω, persuasi sunt, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro πειραίνω, a verbo πείρω, persuadeo.
 Πειραίνω, parebant, 3. plur. imperf. ind. pass. Ion. pro πειραίνω, a verbo eod.
 Πειραίνω, expertus, f. tentatus est, 3. sing. perf. ind. pass. verbi πείρω, tento.
 Πειραίνω, κ, ὁ κ' ἦ, mator, mitis, adultus, Ph. inveteratus, Gl. V. Ab eod.
 Πειραίνω, persuasum habeat, 3. sing. perf. imper. pass. verbi πείρω, persuadeo.
 Πειραίνω, persuasus sum, perf. ind. pass. verbi ejusd.
 Πειραίνω, Adv. vehementer, Suic. A πείρω.
 Ζ ζ ζ ἱππερχαίω,

Περασμός, ὁ, ἡ, finis. A πέρασ.
 Περάσεις, finibus, dativ. plural. Ion. & Ροῖ. pro πέρασι, a πέρασ, ατῶ, finis, terminus.
 Περάτω, finio, termino. A πέρασ.
 Πέραι, ἡ, ἡ, finis, extremum; (2) extremitas horizontis orientem versus. A πέρασ.
 Περαιπύον, Adv. ab extremo; (2) ex adverso. A πέραιπ.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, transitor. A πέραιπ.
 Περαιπύοι, transfluminales, Gloss. Vet. A πέραιπ.
 Πέραιπ, ἄν, ατῶ, ulterior. A πέραιπ.
 Περαιπ, ἡ, ἡ, per quem transitus patet, permeabilis. A πέραιπ.
 Περαιπ, ὁ, fut. ὥσα, finio, termino. A πέραιπ.
 Περαιπ, ἡ, ἡ, terminatio. A πέραιπ.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, ἡ, ἡ, transeo, pene- tro, transeo; (2) transporto, Gl. V. tra- jicio, trano; imperfect. Ion. πέραιπ, πε- ράσκει, penetrabat. Αὐτὸς πρὸς ἄλλω δδύτῳ ἰδὼν περῶ, Lyc. 809. Τέμιν πε- ράσαι δισπότῃς δῶλον λίχος, Eur. Andr. 30. A πέραιπ.
 Περαιπύον, membrana, Gl. Vet. A πέρ- ραιπ.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, ἡ, ἡ, Ionibus, Suid. Πέρ- ραιπ, arx Illi, arx Trojæ, Hes. Lat. pl. Pergama; πέραιπ, urbs Asiae mi- noris.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, ἡ, parva perdix; (2) herbæ nomen. A πέραιπ.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, ἡ, locus, ubi aluntur perdices. Ex πέραιπ, & τέραιπ, alo.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, ἡ, qui vel quæ per- dices alit. Ex iisd.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, ἡ, perdix avis; (2) astutus, libidinosus.
 Πέραιπ, & πέραιπ, pedo, perf. πέραιπ; a. 2. ἵπαρδον.
 Πέραιπ, Adv. de vel ex ulteriori parte. A πέραιπ.
 Πέραιπ, trans, ultra, Ion. pro πέραιπ.
 Πέραιπ, transisse, a. 1. inf. act. verbi πέρ- ραιπ, transeo.
 Πέραιπ, transibit, 3. sing. fut. 1. indic. act. verbi ejusd.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, quo perforare & trans- fodere aliquid possumus, terebra. A πέρ- ραιπ.
 Πέραιπ, vastatum esse, perf. inf. pass. Ion. pro πέραιπ, a verbo πέραιπ, vasto.
 Πέραιπ, f. πέραιπ, diruo, everto, vasto, depopulo; a. 2. ἵπαρδον, inf. πέραιπ, Ion. πέραιπ; perf. πέραιπ. Καὶ τὰσι Τροίᾳ Πέραιπ ὅς ἡ μὴ ποτὶ πέραιπ, εἰ μὴ, &c. Soph. Phil. 613. "Ἡ πᾶν στρα- τίδον πέραιπ δακρύς; Eur. Rhel. 592. στρα- τίν, Pind. Ol. 10, 40.
 Πέραιπ, prapof. cum Genit. de; pro; pro- pter; præ, ultra. Cum Dat. circum, circa. Cum Acc. circa, circum; circiter; erga; οἱ πέραιπ Σωκράτῳ, Socratici; in comp. am, ubi & intendit, ut πέραιπ, curiosus, πέρ- ραιπ, prætistis. Casui postpositum est paroxytonum πέραιπ.
 Πέραιπ pro πέραιπ, superest.
 Πέραιπ, demiror, Gl. Vet. Ex πέραιπ, & ἄραιπ.
 Πέραιπ, ὁ, fut. ἡσα, valde amo. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, amo.
 Πέραιπ, circumquaque nuncio; aor. 1. πέραιπ. Ναὺς πέραιπ ἡ πέραιπ, imperare, Thuc. βονθεῖν, id. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, nuncio.
 Πέραιπ, circumquaque congre- go, undi- quaque colligo; πέραιπ, a circum- fluentium multitudinem circumdor. Πέρ- ραιπ, ἀβλῆται, Plato. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, excito.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, ἡ, circumfractus, circum- actus. A πέραιπ.
 Πέραιπ, f. ἡσα, lustro, circum lustro. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, lustro.

Πέραιπ, & πέραιπ, fut. ἄραιπ, circum- fringo, confringo torquendo, contorqueo; a. 2. part. pass. πέραιπ, circumfractus.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, Apollon. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, frango.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, circumforaneus; (2) lo- quax, rabula. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, forum.
 Πέραιπ, f. ἡ, prafoco, contorqueo. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, frangulo.
 Πέραιπ, fut. ἄραιπ, circumduco, circumago, mecum duco; (2) circumeco, lustro, Gl. V. circumago, ductito, circumduco, cir- cino, traduco. Πέραιπ, & πέραιπ, A- rist. Av. 177. Αὐτῇ, τί ποιεῖς, τίλῳ κα- θαλῶ ποῖ πέραιπ; id. Pace. 680. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, ago, duco.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, instrumentum circum- agendo navem. A πέραιπ.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, circumactio, circumdu- ctio, flexus, qui in orbem fit, Gl. Vet. ambages. Ab eod.
 Πέραιπ, ὁ, fut. ἡσα, circumspicio, at- tente seu diligenter considero. Τὰ ἐν μν- χοῖς ἡσπῇ ἐν ἡλίῳ πέραιπ, Philo. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, video.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, circumspectio, attenta & diligens consideratio. A πέραιπ.
 Πέραιπ, detraho, aufero. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, capio.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, detrahitio, circumampu- tatio. A πέραιπ.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, qui circum eximi potest, exemptilis. Ab eod.
 Πέραιπ, ὁ, fut. ἡσα, circum aufero, vel in circuitu, circumcido; amputo, decortico, detraho, aufero, adimo, depono; πέραιπ, adeptus, Gl. Vet. aor. 1. part. Δεῖ ὅ μὴ μόνον πέραιπ τὰς μὴ ἀναγκαῖας πέραιπ, M. Anton. 4, 16. Πέραιπ, αὐτῶν τὰ ὅπλα, Xen. Cyr. 8, 15. Πέραιπ, ἀλαζονίας, Arist. Eq. 290. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, tollō.
 Πέραιπ, auferentem, accus. singul. part. praf. act. contr. pro πέραιπ, a verbo πέραιπ, aufero.
 Πέραιπ, f. ἡσα, jaculis undique ferio. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, jaculari ferio.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, qui circumagi potest, versatilis. A πέραιπ.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, ἡ, ἡ, exgerime doleo, vel fero, vehementer doleo. Τοῖς μὴ παρῶσι πέραιπ, Heliod. ὁπὸ τινος, id. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, doleo.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, ἡ, qui valde dolet. Πέραιπ, ὁ, ὁ, ἡ, A πέραιπ.
 Πέραιπ, fut. ἡσα, circumlino, circum- ungo; πέραιπ, circumunctum est, 3. sing. perfect. pass. Φάρμακον διδάμῃ, τὰ ἴν τοῖσιν ἀντικνημῖσιν ἡλεῖται, Πέραιπ, Arist. Eq. 903. Πέραιπ, τὸ πῦλον, Theophr. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, ungo.
 Πέραιπ, Adv. eximie, insigniter. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, alia. Sophocl. Oed. Tyr. 1227.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, ἡ, caule suo aliud circumplectens, amplexicaulis. Ex πέραιπ, ἄραιπ, & καυλός, caulis.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, ἡ, aliis præstans, eximius. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, alius.
 Πέραιπ, Adv. eximie, supra modum, R. A πέραιπ.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, ἡ, q. d. circum pur- puratus; (2) profundus, immersus, quasi tinctus malis. Ex πέραιπ, ἄραιπ, & ἡρῶν, oris.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
 Πέραιπ, ὁ, fut. ἡσα, circumcirca meto. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, meto.
 Πέραιπ, ατῶ, τῶ, quod circumnectitur & circumligatur alicui, quiddam annecti- tur collo alive corporis parti ad arcendas noxas, amuletum. Δοκῇ ὅ ἡ κόμῃ πέραιπ, ἀμα ἡναι χρῆσθαι κεφαλῇ, Dioic. de Hippogloss. A πέραιπ.
 Πέραιπ, & πέραιπ, obtego, in-

volvo. Οὐδὲν δὲ πέραιπ, λόγῳ, Eur. Med. 282. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, vel ἄραιπ, ego.
 Πέραιπ, protego & defendo a circum- stantibus periculis. Σχῆμα ἀμυνόμεναι πέραιπ, Πατρόκλης Θανόντες, Timetis, Il. 17, 182. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, auxilior.
 Πέραιπ, vel πέραιπ, fut. ἡσα, cir- cumcirca saucio. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, saucio.
 Πέραιπ, vel πέραιπ, circum- vestio. Ex πέραιπ, & ἄραιπ.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, circumductio, circum- actio. Ex πέραιπ, & ἄραιπ.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, ἡ, qui circa plateam est, in circuitu situs. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, circuitus.
 Πέραιπ, fut. ἡσα, floribus, vel floridis quibusdam coloribus undique orno. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, florere facio.
 Πέραιπ, ὁ, f. ἡσα, circumfundo. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, haurio.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, ἡ, circumnexus, circum- alligatus; πέραιπ, monile, Gl. Vet. A πέραιπ.
 Πέραιπ, fut. ἡσα, circumnecto, circum- appendo, adalligo, pro amuleto appen- do; (2) adquire, concilio, comparo; (3) impono, injungo, attribuo, Gloss. Vet. obdo. Πολὺ τὸ πῦλον πέραιπ, αἰχλὸν ζῆ- τῆς αὐτῆς πέραιπ, Arist. Plat. 589. Μι- γάλας τιμὰς αὐτοῖς ἡ τῇ πόλει πέραιπ, Xen. Cyr. 1, 23. Ex πέραιπ, & ἄραιπ,necto.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, ἡ, argenteus. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, argentum.
 Πέραιπ, ὁ, f. ἡσα, argento circumob- duco. A πέραιπ.
 Πέραιπ, fut. ἡσα, circumapto, circum- adapto, apte circumpono. Τοῖς θυμῶσι πέραιπ, λιπίδα χαλκῶ, Plut. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, apto.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, ἡ, ipsa circumarandi actio. A πέραιπ.
 Πέραιπ, ὁ, f. ἡσα, circumaro. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, arō.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, circumcentus, vel cir- cumsonantia, R. Ex Plut. A πέραιπ, circumcino.
 Πέραιπ, f. ἡσα, splendore circumdo, il- lumino, illustro. Ἐξείφῃς πέραιπ, αὐτὸν φῶς δὲ τῷ ἡρῶν, Act. 9, 3. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, fulguro.
 Πέραιπ, ὁ, f. ἡσα, circumoccupor, cir- cum negotia faceffo. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, occupatus sum.
 Πέραιπ, f. ἡσα, splendore luceque cir- cumquaque illumino, collustro. Ab e- odem.
 Πέραιπ, ατῶ, ἡ, splendor circumquaque lucens, Suic. A πέραιπ.
 Πέραιπ, ὁ, f. ἡσα, splendore luceque cir- cumfundo, collustro. "Ὅσπερ ἡ τέραιπ, φῶς ἐκφανῆς τῷ ἡλίῳ πέραιπ, Longin. 17. A πέραιπ.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, lux circumquaque lucens, R. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, lux, splendor.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, ἡ, circumquaque splen- dens, pellucidus. A πέραιπ.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, ἡ, undiquaque splendidus. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, splendor.
 Πέραιπ, f. ἡσα, pertinaciter re- sisto, contumaciter ago, superbe me gero, magnifice de me sentio. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, contumax.
 Πέραιπ, dormientis, gen. sing. part. praf. act. verbi πέραιπ, dormio.
 Πέραιπ, arroganter vel superbe me gero, Hes. Ex πέραιπ, & ἄραιπ, ipse.
 Πέραιπ, ὁ, f. ἡσα, de me ipso jacta- bundus live cum jactantia loquor. Ex πέραιπ, αὐτῶς, & λόγῳ, sermo.
 Πέραιπ, ατῶ, ἡ, sui ipsius prædicatio & laudatio. A πέραιπ.
 Πέραιπ, ὁ, ὁ, ἡ, qui cervici circum- ponitur; ἡλικία ἡ πέραιπ, Appian. B. Z z z z

B. Mithridat. Aristænet. 1, 18. Ex περι, & αὐχὴν, cervix.
 Περιᾶσα, f. αἶσα, pernocto. Ex περι, & αἶσα, commoror.
 Περιᾶσιν, insonuit, 3. sing. a. 2. ind. act. Dor. & cum ὑφίστα. pro αἶσιν, a verbo αἶσιν, insono, circumsono.
 Περιᾶσιν, Advverb. pedibus alternatim motis; (2) circumeundo, obeundo. A περιᾶσιν.
 Περιᾶσιν, f. βήσιν, circumeo; (2) circumeo protegendo, vel protego circumeundo. Περὶ γὰρ περιᾶσαν ἀριστοί, Il. 14, 424. Παύσατο περιᾶσαι, ib. 17, 80. Ex περι, & βᾶσιν, eo.
 Περιᾶσιν, circumdedit, a. 2. inf. med. verbi περιᾶσιν, circumdo.
 Περιᾶσιν, amicio, cooperio, circumjacio, ambio, amplector, adicio, Gl. V. περιᾶσιν, adieci; περιᾶσιν, operatus, obitus, circumamictus, circumfessus, amictus, Ph. Ἀδὲς με, πόσι, περιᾶσαι ἢ χίρας, Arist. Οἰσμ. 921. Ὁ βᾶσις οὐκ αὖτε περιᾶσαι με, Eur. Iph. in Tau. 791. Τυραννὶς αὐτὴ περιᾶσαι ἡμᾶς γῆς, id. Ion. 866. Στρατὺν μὲν περιᾶσαι ἡμᾶς, id. Her. tur. 1144. Ex περι, & βᾶσαι, jacio.
 Περιᾶσιν, offeratur, amittatur, 1. pl. aor. 2. conjunct. med. verbi περιᾶσαι.
 Περιᾶσαι, aor. τὸ, calceamenta quædam. Quasi περιᾶσαι, a περιᾶσαι.
 Περιᾶσαι, ἴδω, ἡ, species calceamentorum muliebrium, Arist. Lystr. 48. A περιᾶσαι.
 Περιᾶσαι, eis, ὁ, ἡ, valde gravis. Ex περι, & βαρὺς, gravis.
 Περιᾶσαι, eis, ἡ, circumitio, circumambulatio. A περιᾶσαι.
 Περιᾶσαι, amictus, acc. sing. part. perf. pass. verbi περιᾶσαι.
 Περιᾶσαι, Advverb. ambitu quodam. A περιᾶσαι.
 Περιᾶσαι, protegere, f. protexisse, sc. circumeundo, a. 2. inf. act. verbi περιᾶσαι pro περιᾶσαι, circumdo.
 Περιᾶσαι, ἄ, f. ὄσω, supervivo, superstes sum; (2) vivifico, seu incolumen servo. Gl. Vet. περιᾶσαι, supervivere, Plut. Ex περι, & βῖος, vivo.
 Περιᾶσαι, f. ἔσω, circumpullulo. Ex περι, & βλαστῶν, germino, pullulo.
 Περιᾶσαι, ἡ, ὁ, ἡ, conspicuus, spectabilis, illustris, celebris, qui est admirationi. A περιᾶσαι.
 Περιᾶσαι, utitur, ἡ, spectabilitas. A πράε.
 Περιᾶσαι, f. ψα, circumspicio. Τὴν Θέωσαν περιᾶσαι, Heliod. πάσας, Xen. Cyr. 5, 1. Μὴ περιᾶσαι ὁμολογία ἡγεμονικῶν, M. Anton. 7, 31. Ex περι, & βλέπω, video.
 Περιᾶσαι, eis, ἡ, circumspectio. A περιᾶσαι.
 Περιᾶσαι, aor. τὸ, indumentum, amictus, Gl. V. palla. A περιᾶσαι.
 Περιᾶσαι, qui omnino seu ex omnibus corporis partibus debilis est ac deficit. Ex περι, & βληχρὸς, debilis.
 Περιᾶσαι, f. ὄσω, scatebris adfluo, ubique ac passim scateo. Ex περι, & βλύω, scateo, scaturo.
 Περιᾶσαι, f. ὄσω, circumlao. Ex περι, & βλόω, luo.
 Περιᾶσαι, ἡ, f. ὄσω, cerebro, divulgō, decanto. Ex περι, & βλάω, clamo.
 Περιᾶσαι, ἡ, ὁ, ἡ, celebratus, decantatus, nobilitatus, Gl. V. pervulgatus, illustris. A περιᾶσαι.
 Περιᾶσαι, Advverb. clare, manifesto. Ex περιᾶσαι.
 Περιᾶσαι, ἡ, f. ὄσω, circumfodio, ablaqueo. Ex περι, & βήσιν, foveo.
 Περιᾶσαι, ἡ, τὸ, amictus, amiculum; o-pertorium, Gl. V. A περιᾶσαι.
 Περιᾶσαι, ἡ, ἡ, vestitus & cultus exterior,

stola; (2) quidquid exterius nos circumdat, sive munimenti, sive ornamenti nomine; (3) amplexus, fatus; (4) ambitus, peridus orationis; (5) schema quoddam orationis & sententiæ, Ph. amictus, Al. Gl. Vet. gestamen. Ph. concursus. A περιᾶσαι.
 Περιᾶσαι, ἡ, τὸ, idem quod sequens περιᾶσαι.
 Περιᾶσαι, ἡ, ἡ, ambitus, septum, vallum murus, munitio; territorium, murus, Gl. V. ambitus, moenia. Ab eod.
 Περιᾶσαι, ἡ, f. ὄσω, bombo circumsono; (2) circumsirepo, circumsono, perfono. Προσάσιν θρυλῶντες ὅσπερ οἱ ῥῆ- κες περιᾶσαι τὴν ἀκρὰν, accedunt tumultuantes tanquam vespræ circumsirepentes arcem, Lucian. in Bis accusato. p. 318. Ex περι, & βόσκω, sono.
 Περιᾶσαι, circumpasco; (2) decerpo; (3) circumhabito. Τάσας μὲν Ἀρσινόην περιᾶσαι ἰδὲνα γαῖαν, Dion. Per. 383. Ex περι, & βόσκω, pasco.
 Περιᾶσαι, obherbesco, Gl. V. Ex περι, & βοτανίζω, herbesco.
 Περιᾶσαι, ἡ, τὸ, ornamentum brachii, armilla. Ex περι, & βραχίονισ, quod idem notat.
 Περιᾶσαι, circumsiremo. Ἐνθα τὰ κῶμα ῥησὶς ὁμοῦ περιᾶσαι Σποράδων, Dion. Per. 132. A περι, & βρέμω, fremo.
 Περιᾶσαι, f. ὄσω, undique gravo & onero. Ex περι, & βρέμω, sum gravis.
 Περιᾶσαι, ἡ, f. ὄσω, circumsiremo. Δο- αὶ δ' ἰδὲνα γαῖαν περιᾶσαι θάλασσαν, Dion. Per. 420. Ex περι, & βρέμω, fremo.
 Περιᾶσαι, f. ὄσω, circumsiremo. Ex περι, & βρέμω, fremo.
 Περιᾶσαι, circumsiremo, adedo, circumrodo, circumdepasco, περιᾶσαι, ambefus, exelus, Gl. Vet. Ex περι, & βράσκω, edo.
 Περιᾶσαι, ἡ, ὁ, ἡ, ambefus, circumqua- que efus. Περιᾶσαι φιλία, Arct. A περιᾶσαι.
 Περιᾶσαι, f. ὄσω, circum obturo, circum infercio; (2) undique suppono. Ὑπαρχία περιᾶσαι αὐτὴ πάντοθεν, Luc. in Mi- cyl. Ex περι, & βύω, obturo.
 Περιᾶσαι, lustrare, circuire, Gl. V. Ex περι, & βᾶσαι, ara.
 Περιᾶσαι, ἡ, ὁ, ἡ, qui circum aram est. Ex περι, & βᾶσαι, ara.
 Περιᾶσαι, ἡ, ὁ, ἡ, celebratus, decanta- tus, nobilitatus, Ion. pro περιᾶσαι.
 Περιᾶσαι, ἡ, lætitia & voluntate circum- fundo, exhallo. Ex περι, & γάνω, læ- titia adicio.
 Περιᾶσαι, ἡ, ὁ, ἡ, qui circum terram est, qui terram suo circuitu ambit, terræ proximus, circum terram hærens. Ex περι, & γαῖα, terra.
 Περιᾶσαι, ἡ, ὁ, ἡ, vincendi vim habens. A περιᾶσαι.
 Περιᾶσαι, eis, ὁ, ἡ, valde lætus. Ex περι, & γῆδω, lætitia.
 Περιᾶσαι, f. ὄσω, confensco, invete- rasco. Ex περι, & γῆδω, senesco.
 Περιᾶσαι, vel περιᾶσαι, f. γῆδω, supersum, reliquus sum, resto, redundo; (2) supersum, i. e. evado, salvus evado, servor a morte; (3) obvenio, contingo, potior, adipiscor; (4) præverto, superior sum, vinco. Τὸ ἢ πέντες περιᾶσαι δ' αὐτῷ μὲν, μὴ μῆτος μὲν ὀπίσκειν, Arist. Plut. 553. Ἐπεὶ ἂν ἡ διαλυσώμεθα περὶ δὲ τὸ πέντες, ἡ περιᾶσαι ἡδ' ἰχθῶν, vicerimus, Dem. Phil. 1. Ex περι, & γῆδω, sum, fio.
 Περιᾶσαι, eis, ὁ, ἡ, lacte vel succo la- cteo plenus. Σταθμῶς ἐν βρομῶσι περι- ᾶσαι ἡ πέντες, Hom. Il. 16, 642. Ex περι, & γῆδω, lac.
 Περιᾶσαι, ἡ, ἡ, lat, ἡταμα, oculo-

rum pupillis lustro, circumspicio. A περιᾶσαι.
 Περιᾶσαι, ἡ, ὁ, ἡ, undique circumspici- ens. Ex περι, & γῆδω, pupilla.
 Περιᾶσαι, ἡ, ὁ, ἡ, circumcirca len- tus & viscosus. Ex περι, & γῆδω, lentus.
 Περιᾶσαι, obdulcesco, Gl. V. Ex περι, & γῆδω, dulcesco.
 Περιᾶσαι, f. ψα, circumsculpo. Ex περι, & γῆδω, sculpo.
 Περιᾶσαι, ἡ, ὁ, ἡ, qui lingua est exi- mius, eloquens. Ex περι, & γῆδω, lingua.
 Περιᾶσαι, ἡ, ὁ, ἡ, involucrum linguæ. Ex infd.
 Περιᾶσαι, f. ψα, circumflecto. Ἀλλὰ μὲν κῶμα ὅτι περιᾶσαι Μάχων ἡ βρομῶν ἀπῆσαι, Odyl. 9, 80. Ex περι, & γῆδω, flecto.
 Περιᾶσαι, f. ὄσω, murmuro. Ex περι, & γῆδω, murmuro.
 Περιᾶσαι, murmureo, 3. pl. præf. con- junct. act. verbi περιᾶσαι.
 Περιᾶσαι, eis, ἡ, circinuo. Ex περι, & γῆδω, comedo, vel γῆδω, scribo, Eust.
 Περιᾶσαι, aor. τὸ, circumscriptio; (2) circumseptus locus. A περιᾶσαι.
 Περιᾶσαι, circumscribendum est. Περιᾶσαι ἡταμα ῥησὶς ἀπῆσαι περιᾶσαι, Plato.
 Περιᾶσαι, ἡ, ὁ, ἡ, circumscriptus & quasi certis finibus inclusus. Ab eod.
 Περιᾶσαι, eis, ὁ, circumscriptor, Ph. Ab eod.
 Περιᾶσαι, ἡ, ὁ, circumscriptio, ambitus delineatio, descriptio minus exacta; (2) vestitus, ornatus; (3) complementum, Philoxenus: circumscriptio, circumventio, fraus, deceptio. Ab eod.
 Περιᾶσαι, f. ψα, circumscribo; (2) cir- cumscribo, i. e. definitio seu præfinio, qua- si circumscribendo præstituo; (3) finio, seu claudio; (4) delineo, non exacte de- scribo; (5) deleo, oblitro, aufero e nu- mero; (6) repudio. Περιᾶσαι αὐτὴ, M. Anton. 5, 18. Περιᾶσαι τὸ ἐν- σὺς τῇ χρένῃ, id. 7, 21. Ἐς τὸ γῆμα- τρον περιᾶσαι, Luc. Ex περι, & γῆδω, scribo.
 Περιᾶσαι, ἡ, ὁ, circumferentia. Ex περι, & γῆδω, gyrus.
 Περιᾶσαι, ἡ, ὁ, ἡ, varius. Ex περι, & γῆδω, quod idem notat.
 Περιᾶσαι, circumcomburo, accendo. Ex περι, & γῆδω, uro.
 Περιᾶσαι, veritatem, acc. sing. aor. 1. part. act. Per. pro περιᾶσαι, a verbo περιᾶσαι, uro.
 Περιᾶσαι, pertimeo, Gl. V. p. in signif. præf. A δέω, timeo.
 Περιᾶσαι, eis, ὁ, ἡ, meticolosus, pavidus, alicubi & formidabilis, terribilis. Ex περι, & δέω, metus.
 Περιᾶσαι, eis, ἡ, nimius timor. A περιᾶσαι.
 Περιᾶσαι, f. εἶσω, pertimesco, quod undi- que metus; περιᾶσαι, timefacta, a. 1. part. scem. pro περιᾶσαι, Il. 15, 123. περιᾶσαι, pro περιᾶσαι, perf. timeo. Il. 13, 52. Τὸ ἢ περιᾶσαι μὲν πέντες Ἀχαιοί, Il. 11, 508. Ex περι, & δέω, timeo.
 Περιᾶσαι, epulum funebre cerebro. A περιᾶσαι.
 Περιᾶσαι, περιᾶσαι, pascit, Ph. Ex περι, & δειπνίζω, pasco.
 Περιᾶσαι, ἡ, τὸ, coena parentalis, funebre epulum. Ph. filicinium. Ex περι, & δειπνίζω, coena.
 Περιᾶσαι, ἡ, τὸ, dextrale, armilla. Ex περι, & δειπνίζω, dextra.
 Περιᾶσαι, ἡ, ὁ, ἡ, ambidexter, Ph. æ- quimanus, ambimanus, Hom. Il. 21, 163. Ex περι, & δειπνίζω, dexter.

Περιδέραιον, *ν*, τὸ, monile, collare, Gl. V. ornatus collaris. Ex *πελ*, & *δέραιον*, collarium.

Περιδέραιος, *ν*, ὁ *χ* ἢ *η*, circumcollaris. Ex *πελ*, & *δέρη*, collum.

Περιδέρης, *ιδος*, ἡ, idem quod *πεδέραιον*.

Περιδέρκομαι, circumspicio. Ex *πελ*, & *δέρκα*, cerno.

Περιδότης, *ν*, ὁ *χ* ἢ *η*, circumligatus, obligatus, revinctus. A *πεδίζω*.

Περιδίω, circumligo, obligo; pass. *πεδιδόμα*, circumligor; p. *πεδιδιδόμενος*. *Τὴς πόδας κηρύσσει πεδιδόντες*, Heliod. Ὁν (πύργων) *πεδιδόμοι* ἐκεί, Arist. Conc. 100. Ex *πελ*, & *δίω*.

Περιδύς, *Αδverb.* meticolose, pavide. A *πεδύς*.

Περιδύλος, *ν*, ὁ *χ* ἢ *η*, conspicuus, perspicuus. Ex *πελ*, & *δύλος*, manifestus.

Περιδύομαι, depono, seu depositio pignore certo, ex pacto certo, pacifcor, aor. 2. infin. *πεδιδόω*, imperat. *πεδιδύε*. *Πρὶν νῦν ἔμει, εἰ μὴ τιτράμηντον ἐπὶ ἡμεκτίον*, Arist. Nub. 644. Ex *πελ*, & *δίδομαι*, do.

Περιδύομαι, circumdo.

Περιδύρα, circumquaque trajicio & infuso. Ex *πελ*, & *διέρω*, trajicio.

Περιδύνω, *ω*, fut. ἥσω, instar vorticis aut turbinis circumago. Ὡς τὰ τρις Πριάμοιο πόλιν *πεδιδυνώτω* Καρπαλίμοισι πόδαςιν, Il. 22, 165. Ex *πελ*, & *δύνω*, verto.

Περιδύνῃς, *ιος*, ὁ *χ* ἢ *η*, qui vortice agitur; (2) versatilis. A *πελ*, & *δύνω*.

Περιδύνσις, *ιας*, ἡ, in gyrum aut vorticem circumactio. A *πεδιδύνω*.

Περιδύντος, *ν*, ὁ *χ* ἢ *η*, versatilis. Ab eod.

Περίδυνος, *ν*, ὁ *χ* ἢ *η*, idem quod *πεδιδύνῃς*.

Περίδωλον, *ω*, fut. ὤσω, involvo, hoc est, obtego, convaso. Ex *πελ*, & *διπλόω*, duplico.

Περίδοσις, *ιας*, ἡ, pactum, depositio pignoris & certatio ex pacto. A *πεδιδόμα*.

Περίδωπία, *ω*, fut. ἥσω, circumsono, circumstrepo, obstrepo. Ex *πελ*, & *δωπία*, strepo.

Περίδωκος, *πεδιδώκω*, persequitur, Ph. Ex *πελ*, & *διώκω*, insequor.

Περίδραμόντας, *ας*, *η*, qui circumcurrerunt, acc. pl. aor. 2. part. act. verbi *πεδιδράχω* pro *πεδιδρέμω*, circumcurro.

Περίδρομος, *ιας*, ὁ, ambitiosus, Gl. V. A *πελ*, & *δρόμος*, curfus.

Περίδραξις, *ιας*, ἡ, comprehensio quæ fit manu in pugnum contracta; (2) amplexus, circumplexus. A *πεδιδράττομαι*.

Περίδράττομαι, fut. *ξομαι*, apprehendo, circumplector. Ex *πελ*, & *δράττομαι*, prebendo.

Περίδρομή, *ης*, ἡ, circumcurfus, curfus, quo circumcurrimus & obimus; (2) circuitus, circinatio, ambitus. A *πεδιδράττω*.

Περίδρομος, *ν*, ὁ *χ* ἢ *η*, circumcurrrens, circumcurfans; (2) rotundus, teres, circumvius, Hom. Il. 2, 812. Ab eod.

Περίδρομος, *ν*, ὁ, locus circularis figuræ, in quo circumiri poterit. Ab eod.

Περίδρύνω, circumcirca lacero & faucio, aor. 1. pass. *πεδιδρύφην*, Ion. Ἀρχάνος τὰ *πεδιδρύφην*, Il. 23, 395. Ex *πελ*, & *δρύφω*, lacero.

Περίδω, f. ὤσω, circumvestio, induo; (2) exuo, detractis vestimentis spolio. *Ἐπὶ πεδύσιν χιτῶνας*, Il. 11, 100. Ex *πελ*, & *δύω*, induo.

Περικάλωσις, amicivisiis, 2. pl. aor. 2. ind. act. verbi *πεδικάλλω*, amicio.

Περικάλωτο, amicellus fuit, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi ejusd.

Περικρίνωτο, consecutus est, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi *πεδικρίνομαι*, consequor.

Περικρίνω, circumvenit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *πεδικρίνω* pro *πεδιδρέμω*, circumcurro.

Περιδρῶν, obfidior, Gl. V. obfidione cingo.
 Ex περι, & ἰδρα, fedes.
 Περιῖδω, corrodo, ambedo. Ex περι, & ἰδω, edo.
 Περιεζωσμένος, praecinſum, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi περιζώνυμι pro περιζώω, praecinſo.
 Περιεθίλω, ſupra modum volo. Ex περι, & ἰθίλω, volo.
 Περιεπικνι, circumpoſuit, 3. ſing. a. i. ind. aſt. verbi περιεπίκνυμι, circumpoſco.
 Περιεῖδω, inuſit. circumſpicio, ſpecular; (2) probe novi, ſupra alios novi; (3) negligo, ſino, patior; in uſu, περιεῖδω, neglexit, a. 2. inf. περιεῖδεν, circumſpicere, negligere. Οὐ μὲν ἐπὶ ταῖς αἰνυμάς περ-
 εῖδον ἑαυτὸν ἀδοξον γαῖαν, Hſocr. Ex περι, & εἶδω, ſcio.
 Περιελάω, ὄ, f. ἔλω, circumplico, circum-
 volvo. Ex περι, & εἰλῶ, volvo.
 Περιεληθῆτα, involuta, a. i. part. paſſ. f. g. verbi περιελίσσωμαι, involvo.
 Περιελύμα, ατος, τὸ, involucrum. A περι-
 ειλῶ.
 Περιελύτισ, εως, ἡ, circumvolutio, circuitus. Ab eod.
 Περιελέφασι, complexi ſunt, 3. pl. perf. ind. aſt. Att. pro περιελίφασι, a verbo περι-
 λαμβάνω pro περιέλθα, complector.
 Περιερίξαντις, εος, qui circumvolvunt, acc. pl. aor. i. part. aſt. verbi περιελίσσω, circumvolvo.
 Περιελίσσω, f. ἔω, involvo, circumvolvo. Ex περι, & εἰλῶ, volvo.
 Περιρῶμι, f. ἵστωμαι, ſuperiſt ſum, ſupero, antecello; (2) ſuperſum, abundo; (3) ſuperſum, i. e. reliquus ſum. Οὐκ ἐλπί-
 ζον δ' ἐτι τῷ πάλιν περιερίξαντι, Appian. Ex περι, & εἶμι, ſum.
 Περιρῶμι, eo; (2) circumceo, peragro, lu-
 ſtro; (3) pervenio ſeu devenio. Περι-
 ρῶναι κύκλῳ, Dem. Περιρῶν κτὶ τῷ πάλιν
 πλανήρῳ, Thuc. Ex περι, & εἶμι, eo.
 Περιρῶναι, ſuperſeſſe, praef. infin. verbi περιρῶμι, ſuperſum.
 Περιεργα, f. ἔω, circumquaque arceo atque
 prohibeo; (2) circumquaque includo. Ex
 περι, & εργα, arceo.
 Περιερίχτο, circumibat, cingebat, 3. ſing. im-
 perſ. ind. med. verbi περιείχω, circumeo,
 circumdo, cingo.
 Περιεργεῖς, occultavit, 3. ſing. aor. 2. ind. aſt. verbi περιεργεῖναι, occulto.
 Περιεργεῖς, ἡ, εἰς, comprehenſivus, compre-
 hendens, complectens, comprehendere ſeu
 complectendi vim habens; generalis. Hinc
 τὸ περιεργεῖν, ὅ, complexio. A περιείχω,
 complector.
 Περιεργεῖς, Adv. complexive, comprehen-
 ſive; (2) generaliter. A περιεργεῖς.
 Περιεργα, aufer, fac abſtuleris, 2. ſing. a. i. imperſ. aſt. a verbo περιεργαίω pro περιεργα,
 aufero, circumaufero.
 Περιεργαίω, circumfulſit, 3. ſing. a. i. ind. aſt. cum ἡ ἱφίλ. a verbo περιεργαίω, cir-
 cumfulgeo.
 Περιεργαίω, εως, ἡ, circumactio. A περι-
 εργαίω.
 Περιεργαίω, f. ἔλω, circumequito, obequi-
 to; (2) cogo, abigo; (3) vexo, violenter
 tracto. Ἰπποῖς περιεργαίω το σπασπιδόν, Xen. Περιεργαίω τὸ τεῖχος, Heliod. Ex
 περι, & εἰλῶ, pello.
 Περιεργαίω, circumhebant, 3. pl. imp. ind. aſt. verbi περιεργαίω, circumcingo.
 Περιεργαίω, εως, ἡ, circumitio. A περι-
 εργαίω.
 Περιεργαίω, εως, qui circumivit, acc. ſing. aor. 2. part. aſt. verbi περιεργαίωμαι, cir-
 cumcingo.
 Περιεργαίω, εως, ἡ, circumvolutio, vertigo. A περιεργαίω.
 Περιεργαίω, ſeu περιεργαίω, f. ἔλω, implico,
 implico in orbem; (2) vero, circum-
 verſo, circumvolvo. Ἰδὲ ὃ γὰρ ἐνὶ ἑλῶ,

ζῶν, Odyss. 5, 314. Ex *ᾤει*, & *ἵλεσθαι*,
voluo.
 Περιάλλω, f. *ἔω*, circumquaque traho, q. d.
 circumtraho; (2) diffraho, violenter rap-
 io, distringo; (3) distineo, occupo. Πι-
 ριάλκων τινὰ κύκλῳ, Aristot. Ex *ᾤει*, &
ἔλκω, traho.
 Περιλλέπτω, f. *ἴω*, deficio, inferior sum.
 Ex *ᾤει*, & *ἵλλεπαι*, deficio.
 Περιλήπτω, *ως*, ἡ, prætermisso; (2) præ-
 termisso unius e Consonantibus gemina-
 tis. A *πριλλέπτω*.
 Περιλείπει, *abstuleris*, 2. sing. a. 2. opt. act.
 verbi *πρίαιπαι*, aufero.
 Περιλήπτω, *ejus*, qui *abstulit*, gen. sing. a. 2.
 part. act. verbi *εἵψα*.
 Περιένυμι, circuminduo, circumvestio. Ex
πρί, & *ένυμι*, induo.
 Περιέπτειν, *inciderunt*, 3. pl. aor. 2. indic.
 act. verbi *ᾤριπίντω* pro *ᾤριπτα*, *in-*
cido.
 Περιέτω, prosequor & oboeo, i. e. prose-
 quendo & obeundo seu adfectando tueor
 & protego, curo; foveo; (2) colo, ob-
 servo, observantia prosequor; (3) am-
 bio; (4) tracto. Φάσμα τὸ ζῶν καὶ ψυ-
 χὴ τὰς ἐμὰς πρίεπαι τύχας, Heliod. Τῶ-
 νον ἡρῆς ὡς εὐδρέττω καὶ φίλον, εἴ καὶ δὲ-
 λον, πρίεψομαι, Xen. Cyr. 4, 18. Ex *πρί*,
 & *έπω*, sequor.
 Περιεῖζομαι, fut. *άσσομαι*, curiositate utor,
 curiose ago, diligenter & accurate obser-
 vo, inaniter seu frustra fatago, Gl. Vet.
 sciscitor. Περιεῖζει ζῆτις τὰ σε πρὸς
 γῆν, καὶ τὰ ἐπαράσια, Plat. Ap. Socr. 3.
 Εἰ μὴ τι καίτῳ ἄλλο περιεῖζιτο, A-
 rist. Conc. 220. Ex *πρί*, & *εῖζομαι*,
operor.
 Περιεῖσσις, *as*, ἡ, curiositas. A *πριεῖ-*
ζομαι.
 Περιεῖσις, *as*, ἡ, curiosa contemplatio, cu-
 riositas, Suic. A *πριεῖσσις*.
 Περιεῖσις, *as*, ἡ, curiositas; (2) nimis ac-
 curata diligentia; (3) simulata vel inepta
 sedulitas, ambitio. Ab eod.
 Περιεῖς, *u*, ὁ καὶ ἡ, curiosus anxiam di-
 ligentiam in re aliqua adhibens, nimis ex-
 quilitus, supervacaneus, Gl. V. curiosus,
 perspicax, vesanus, operosus. Ex *πρί*,
 & *εῖσσις*, *opus*.
 Περιεῖω, f. *ἔω*, circumspicio, circumludo.
 Περιεῖσαντες αὐτὴν το μεμημένον, Thuc. Ex
πρί, & *εῖω*, *sepis*.
 Περιεῖς, *Adv.* curiose, nimis accurate. A
πριεῖσις.
 Περιεῖσω, vel *πριεῖστω*, remigando promo-
 veo, seu subduco. Ex *πρί*, & *εῖσσω*,
remigo.
 Περιεῖς, *αυτος*, τὸ, lignum, quod navibus
 supponitur. Ex *πρί*, & *εῖς*, *fulcrum*.
 Περιεῖσμαι, f. *εἰδομαι*, circumeo, cir-
 cumvenio, oberto, lustro, ambio, oboeo,
 obambulo, peragro; (2) circumvenio, i. e.
 decipio; (3) devenio, venio; (4) ulci-
 scor, punio. Ἐπει δὲ πριεῖσθαι ὁ αἰε-
 τὸς, Xen. Cr. 8, 44. Ὅδ᾽ πριεῖσθαι εἰ-
 δια πλεῖν ἢ χίλις, Arist. Av. 6. Ὅσα
 πριεῖσται ἡμῶν ἄνθρωποι, comprehendun-
 tur, M. Ant. M. Ant. 10, 7. Ex *πρί*, & *εῖ-*
σμαι, *venio*.
 Πριεῖσις, circumprodo. Ex *πρί*, & *εἰσίν*,
edo.
 Πριεῖσμαι, confiderate, Ph. A *πρί-*
σμαι.
 Πριεῖσται, *distrabebatur*; 3. sing. imperf.
 ind. pass. centr. pro *πριεῖσται*, a verbo
πριεῖσται, *distrabo*.
 Πριεῖσται, *distraxi*, *atvissi*, aor. 2. indic. act.
 verbi *εἵψα*.
 Πριεῖσται, *circumdivissi*, aor. 1. inf. med.
 Poët. pro *πριεῖσται*, a verbo *πριεῖσται*
 pro *πριεῖσται*, *circuminduo*.
 Πριεῖσται, *circumcirca indutus*, perfect.
 partic. pass. verbi *πριεῖσται*, *circumcirca*
induo.

Περιέσθην, *circumfessus*, 3. sing. aor. 2. indic. act. verbi περιέσθηναι pro περιέσθαι, *statuo circum*.

Περιέσσαν, *circumfiterant*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ejusd.

Περίεσας, *superior ess*, 3. sing. praef. ind. cum ἢ ἱσέλκ. a verbo περιέσθηναι, *superior sum*.

Περίεσφυς, *circumfusus*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi περιεσφύω pro περιεσφύω, *circumfulgeo*.

Περίεστος, *eum, qui circumfessit*, acc. sing. perf. part. act. Ion. & Att. pro περιεσθότα, a verbo περιέσθηναι, *statuo circum*.

Περίεστος, ἡ, ἐν, extremus. Ex περί, & ἔστος, ultimus, *extremus*.

Περίεστος, *occupavit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περίεστος pro περιέστος.

Περιετίμκτο, *circumcitus erat*, 3. singul. plusq. indic. pass. verbi περιτίμνω, *circumcidis*.

Περιτύχων, *adeptus est*, 5. sing. a. 2. ind. act. cum ἢ ἱσέλκ. a verbo περιτυγχάνω pro περιτύχω, *adipiscer*.

Περιέσθοντες, *circumventi sunt*, 3. pl aor. 1. ind. pass. Ion. pro περιέσθοντες, a verbo περιέσθηναι, *prosequor circumcirca*.

Περιετός, ἡ, ὁ καὶ ἡ, circumcirca elixus. Ex περί, & ἑτός, *elixus*.

Περίετος, contineo, comprehendo; (2) circumdo, cingo, ambio; (3) cingo, i. e. circumfido, obfideo; (4) superior sum, retineo; (5) consertis manibus retineo, complector; foveo; περίετος, continet, coërcet, Ph. περίετται, comprehensum est. Θάμειος γὰρ περίεττον αὐτόν, Luc. 5, 9. Διὸ καὶ περίετος αὐτῇ γυναικί, pro περίετται, 1 Pet. 2, 6. Ex περί, & ἔτος, *habeo, teneo*.

Περιετόρα, *circumspiciebat*, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro περιετόραι, a verbo περιετόραω, *circumspicio*.

Περιετόρα, Adv. vehementer. Ex περί, & ἔτος, *vehement*.

Περιετός, idem quod sequens περίετος.

Περιετός, circumferveo. Ex περί, & ἔτος, *ferveo*.

Περιετός, ἡ, ὁ καὶ ἡ, eidem jugo subditus. Ex περί, & ἔτος, *jugum*.

Περιετός, ἔτος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Περιετός, αὐτός, τό, quo circumcingimus aliquid, Gl. Vet. cinctum, lumbare, ventrale. A περιετόρα.

Περιετόρα, ὅ, τό, parvum subligaculum seu ventrale. Dim. a περιετόρα.

Περιετόρα, vel περιετόρα, futur. ἔτος, circumcingo, accingo, praecingo. Περιετόρα, καὶ περιετόρα ταυ Καυδάλιας, αὐτός, 12, 8. Νῆπται γὰρ περιετόρα ἱππινθοφόρον, Arist. Av. 1153. Ex περί, & ἔτος, *cingo*.

Περιετόρα, praecinxeris, vel fac praecinctus sis, 2. sing. a. 1. imper. med. verbi περιετόραω pro περιετόρα, *praecingo*.

Περιετόρα, ἑτός, ἡ, praecinctus, Gl. V. Ab eod.

Περιετόρα, αὐτός, ἡ, fascia, qua caput, vel pectus vel etiam ventrem cingimus, cingulum. Ph. subligaculum. A περιετόρα.

Περιετός, *circumduxit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum ἢ ἱσέλκ. a verbo περιετόραω, *circumduco*.

Περιετόρα, ἑτός, f. ἑτός, circumduco, duco circum; (2) sigillatim expono. Περιετόρα, αὐτός, ὁ καὶ ἡ, Herodot. Περιετόρα, καὶ ταυ ἐν ἑτός πάντα, Luc. Περιετόρα, ταυ Θεόπομπτος Συνοσίαν Μίδα τῇ Φρυγίᾳ, Aelian. V. Hist. 3, 18. Ex περί, & ἑτός, *duco*.

Περιετόρα, λόρος, circumductus sermo, quo ita quid describitur, ut quasi in rem praesentem lector deducatur. A περιετόρα.

Περιετός, ἑτός, ὁ καὶ ἡ, q. d. rotundus, circumactus aut circumactilis. Curvus, flexuosus. Adstrictus, circumvinctus, q. d. circumadductus. Περιετός, ἐξ ἑτός ἑτός

νε, Callim. Hymn. in Apoll. 5, 9. Α περιήγω, Suic.

Περιήγουσιν, εἰς, ἡ, circumductio, i. e. ipsa actio circumducendi, seu ducendi per singula; (2) expositio & commemoratio rei alicujus, quae sit sigillatim, & quasi per singula ducendo. Α περιήζομαι.

Περιήκων, ὤ, ὁ, q. d. circumductor, i. e. qui circumducit, perductor; (2) qui περιήκωνται scribit, orbis enarrator. Ab eod.

Περιήκτορος, ἡ, ὡν, pervulgatus, pervagatus. Α περιήκτος.

Περιήκω, accesseram, plusq. indic. med. verbi περιέμω, accedo.

Περιήκω, ὤ, f. ὥσω, colando circumfundo; percolo. Ex περι, & ἡθέω, colo.

Περιήκω, ἀτος, το, excolamentum, percolamentum. Α περιήκω.

Περιήκω, εἰς, ὁ κ' ἡ, admodum acutus. Ex περι, & ἀκῆ, acies.

Περιήκω, f. ζῶ, devenio seu pervenio mutatis in orbem vicibus. Ὡς ἔν περιήκω: εἰς Ἀγρίππας ἢ γυμνασίῳ φυλακῇ, Arrian. Ex περι, & ἡκω, venio, accedo.

Περιήκω, circumfundo, 3. sing. a. 2. ind. aet. verbi περιέρχωμαι pro περιελθῆναι, circumfundo.

Περιήκω, εἰς, ἡ, circuitus, conversio. Α περιέρχωμαι.

Περιήκω, εἰς, circumfundo, 2. pl. praef. imp. med. verbi περιήκω.

Περιήκω, f. ὥσω, circumfundo. Ex περι, & ἡθέω, venio.

Περιήκω, ὤ, f. ὥσω, moleste, aegre, seu graviter fero. Περιήκωσας τῇ ἀπάτῃ τῷ ὄρνι, Herodot. Ex περι, & ἡμῆς, aegre fero.

Περιήκω, 3. sing. imperf. ind. verbi περιέμω, adjungo.

Περιήκω, circumfundo, 3. sing. perf. indic. aet. Ion. pro περιήκω, a verbo περιέρχω pro περιήκω, circumfundo.

Περιήκω, εἰς, ὥσω, circumfundo, acc. sing. perf. part. pass. verbi περιήκω, argento obduco.

Περιήκω, auferebatur, 3. sing. imperf. ind. pass. contr. pro περιήκω, a verbo περιήκω, aufero.

Περιήκω, circumfundo, perf. ind. aet. verbi περιήκω, circumfundo.

Περιήκω, ὤ, f. ὥσω, circumfundo; obfundo, Gl. V. περιήκω, trepide perfundo.

Περιήκω, εἰς, ὥσω, circumfundo, 11. 7, 267. Ex περι, & ἡκω, sono.

Περιήκω, f. ψα, circumfundo. Ex περι, & ὥσω, sono.

Περιήκω, εἰς, ὥσω, vehementer admiratione & stupore percussus; (2) valde trepidus. Ex περι, & ὥσω, stupor.

Περιήκω, εἰς, ὥσω, praefidens, valde fidens. Ex περι, & ὥσω, fiducia.

Περιήκω, ὤ, f. ὥσω, sulphure perfumo seu expio. Ex περι, & ὥσω, sulphur.

Περιήκω, circumponens, a. i. part. pass. verbi περιτίθημι pro περιήκω, circumpono.

Περιήκω, εἰς, ὥσω, lustratio seu expiatio, quae sit sulphure. Α περιήκω.

Περιήκω, ατῶ, το, quod circumponitur, tectorium. Α περιήκω.

Περιήκω, εἰς, ὥσω, q. d. circumpositio, actio circumponendi seu circumdandi sibi aliquid. Ab eod.

Περιήκω, ὤ, εἰς, circumpositus. Ab eod.

Περιήκω, κ, ὁ κ' ἡ, circumpositus, seu circumpositus, qui circumponi solet. Ab eod.

Περιήκω, ὤ, f. ὥσω, circumfundo, in orbem curro, Περιήκω πελάσσαι, Plato. Ex περι, & ὥσω, curro.

Περιήκω, ὤ, f. ὥσω, circumfundo. Ex περι, & ὥσω, cerno.

Περιήκω, κ, ἡ, galeculum, Gl. Vet. Α περι, & τίθημι, sono.

Περιήκω, f. αἶσα, confringo, frangendo, comminuo. Ex περι, & ὥσω, frango.

Περιήκω, εἰς, ὥσω, lamentis circumfundo. Σχῆδον ἀπάσας ὁμοῦ περιήκω.

μήνη, Plut. A περί, & θρήνη, lamentum, luctus.
Περιδριγκῶα, ὤ, fut. ὄσω, lorica aut septo circummunio, circumlepio. Μασαλίτας λέγουσι τοῖς ὀσίοις περιδριγῶσθαι τὰς ἀμπελῶνας, Plut. Ex περί, & δριγκῶα, lorica.
Περιδριξ, τριχος, ὁ, capillus a prima usque juventute non rufus. Ex περί, & δριξ, capillus.
Περιδρομῶα, ὤ, fut. ὄσω, circumcirca in grumms cogo, vel concrefcere facio. Ex περί, &δρομος, grumms.
Περιδουλία, ὤ, divulgō, Gl. V. Ex περί, & δουλία, vulgo.
Περίδυμος, υ, ὁ ἢ ὦ, ira valde accensus. Ex περί, & θυμος, ira.
Περίδύμως, Adv. accenso animo. A πείδύμος.
Περιδύρῳα, ὤ, circa januam verfor, ad januam sto. Ex περί, & δύρα, janua.
Περίθωρακίδων, υ, τὸ, vestis, quæ thoraci superinducitur. Ex περί, & θάραξ, thorax.
Περίδχα, circumfōno. Περὶ δὲ ἔαχε πίτην, Odyss. 9, 395. Ex περί, & ἔαχα, rōfōno.
Περιδιδῶα, scire, f. scivisse supra, aor. 2. inf. act. Dor. pro περιιδεῖν, a verbo πειθεῖν, scio supra.
Περιδῶα, contempseris, 2. sing. a. ejusd. in conjunct.
Περιδρῶα, ὤ, f. ὄσω, circumludo, sudorem undique effundo, sudore undique difflo. Ex περί, & ἰδρῶα, sudo.
Περὶδρασις, εας, ὦ, copiosa sudoris effusio. A περιδρῶα.
Περίζωμα, circumfideo, obfideo. Ex περί, & ἰζωμα, fideo.
Περίζωα, eam, quæ accessit, acc. sing. a. 2. part. act. f. g. verbi πέειμι, accedo.
Περιπῶα, f. ὄσω, circumequito, obequito. Περιπῶσάντες ἢ γυμῶναι καὶ νῆα ταῖς πολεμίας, Polyb. Ex περί, & ἰπῶα, equito.
Περίστῆμος, circumstant, præf. part. med. verbi περιστημι pro περιστάω.
Περίστημι, circumfisto, circumdo; adigo, redigo; περιστάμα, circumfisto; περιστήσα, aor. 1. περιστήσι, redexit; περιστήω, a. 2. περιστή, redactum est, rediit; περιστάς, & περιστάς, p. part. circumstant; περιστάσο, obfiste, cohibe, præf. imperat. Περίστησι μὲν πᾶν τὸ σπῆτόλμα πρὶ τῇ πόλει, Xen. Cyr. 7, 21. Κακῶν ἱλίσπε περιστήκη Θεότατος, Dem. Τὸς Σαρατοπόλιν καὶ ἐν ὅλοις ὑποχρέοις περιστήσασα, Heliod. Ex περί, & ἰστημι, fīfo.
Περιτῶμα, complector, vindico. Μᾶλλον ἢ περιστῶτο κῆρς, Moich. 2, 11. A περί, & ἰτῶμα, conpneo.
Περικῆς, ἶος, ὁ ἢ ὦ, circumcirca ardens; (2) circumfusus, perustus; ardens. A περικῆα.
Περικαθαίρω, circumpurgo, circumquaque purgo, vel in circuitu purgo, perpurgo, lūstro. Περικαθαίρει τὰς ὕας Ἰσραὴλ, Jos. 5, 3. Ex περί, & καθαίρω, purgo.
Περικαθῆπω, f. ὤω, alligo, vel circumalligo. Ἐκλῶσι τὰς ἀλυσὶς ὑποπῆξαντες κρύφα τῷ ἀγκίστρῳ περικαθῆπεν ἰχθύς τῶν προλαλόντων, Plut. in Anton. cap. 29. Ex περί, & καθῆπω, alligo.
Περικαθαρίζω, f. ἴσω, circumcirca purifico, perpurgo. Ex περί, & καθαρίζω, purgo.
Περικαθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum, lustramentum, Gl. V. A περικαθαίρω.
Περικαθῆμαι, circumfideo, obfideo. Ex περί, & καθῆμαι, fideo.
Περικαθίζω, fut. ἴσω, hostiliter circumfideo, obfideo; περικαθίζεσθαι, obfidere, Ph. Ex περί, & καθίζω, colloco.
Περικαίνομα, vinco, supero. Ex περί, & καίνομα, quod idem significat.

Περικαία, f. καύω, amburo, circumquaque uro, peruro, περικαίωμαι, ardeo, inflam-
mor, ut amore; περικαυμήσθαι, adustus,
ambustus, Ph. p. part. Θερμός γδ ἄγαν
ὁ σὺρ περικαίει, Theophr. Περικαίει δὲ τὸ
χρυσὺν, Chrys. Ex περι, & καίω, uro.
Περικαίω, ὦ, f. ἴσω, animo profus con-
cido, malis cedo, malo vincor. Περι-
καίωται δὲ θυχευόμενοι τοῖς παρῶν, Po-
lyb. A περι, & καίω, malus.
Περικαίωσις, ias, ἡ, quando quis animo pro-
fus concidit & malis vincitur. A περι-
καίω.
Περικαλῆ, perpulchrum, acc. sing. contr. pro
περικαλλία, a περικαλλής.
Περικαλλής, ὦ, ὁ ἢ, perpulcher, per-
elegans. Ex περι, & καλός, pulcher.
Περικάλυμμα, ατ, τὸ, tegumentum, in-
volucrum; opertorium, Gl. V. A περι-
καλύπτω.
Περικαλύπτω, f. ἴω, p. κακάλυφα, obtego,
obvelo, circumvelo, cooperio, obnubo, Gl.
Vet. Περικαλύφαι τοῖς σπέρματι σκό-
ρον, Eur. Ion. 1567. Ἐπίταξεν αὐτῇ,
ἐπιτάξας δὲ παρῶν, περικαλύφαι αὐτῇ τε ἢ
τὸ ὄντα, ὡς ἐν ἱματίῳ, Xen. Cyr. 7, 17.
Ex περι, & καλύπτω, uro.
Περικαλύψ, ἡ, ἡ, tegumentum. A περι-
καλύπτω.
Περικαμπῆ, ἡ, ὁ, circumflexus, circum-
flexio. A περικαμπῶ.
Περικαμπῆς, f. ἴω, flecto circum, circum-
flecto. Gl. V. circumflecto, deflecto, ter-
giverfor; περικαμπῆται, tergiversatur, Gl.
Vet. Philoxenus, devitat; περικαμπῆται, re-
mitare, Philoxen. aor. 1. inf. Ex περι, &
κάμπω, flecto.
Περικαμπῆς, ias, ἡ, tergiversatio, Ph. A praec.
Περικαμπῆσθαι, ὦ, ὁ ἢ, q. d. qui est circa
cor. Ex περι, & καμπῆ, cor.
Περικαρπία, ὦ, ὁ ἢ, spinas habens
in vitio fructum cingente, vel pericarpium
aculeatum habens. Ex περικαρπῶν, & ἀ-
κανθῶν, spina.
Περικάρπιον, ὦ, τὸ, proprie est pars fructus,
quae semen ambit & protegit adversus coeli
animaliumque injurias; (2) fructus, seu
caro, quae interius continetur. Vid. Plin.
lib. 15. cap. 28. Ex περι, & καρπός,
fructus.
Περικάρπιον, ὦ, ὁ ἢ, fructu cinctus, fru-
ctum habens circum se; (2) cujus fructus
tegmine & involuero aliquo est cinctus.
Ex ἴσδ.
Περικαρπῆς, ὦ, ὁ ἢ, illustratio gallinae, quum
ovo edito se festuca aliqua purificat. Ex
περι, & κάρπῳ, festuca.
Περικατάβλη, circumjicio, vel circumdeji-
cio; (2) dejicio. Ex περι, & καταβλήω,
dejicio.
Περικατάβλημι, f. ἴω, circumfringo, pro
circumquaque, vel in circuitu frango; in-
fringo; περικαταβλήω, amfractus, Ph. p.
part. med. περικατέβην, a. 2. pass. fra-
ctionem circa se passus est. Ex περι, &
κατάβλημι, frango.
Περικαταλαμβάνω, undique deprehendo vel
comprehendo, adsequor, anteverto. Ἀν-
δρως καὶ τοῖς φθόροντας περικαταλαμβάνου-
ται, M. Anton. 9, 6. Ex περι, & κατα-
λαμβάνω, deprehendo.
Περικαταλείπω, fut. ἴω, reliquum facio. Ex
περι, & καταλείπω, relinquo.
Περικατάληπτος, ὦ, ὁ ἢ, undique compre-
hensus. A περικαταλαμβάνω.
Περικατάληψις, ias, ἡ, deprehensio seu com-
prehensio, qua aliquem undique compre-
hendimus. Ab eod.
Περικαταπίπτω, cado circum. Ex περι, &
καταπίπτω, decido.
Περικατάρβω, ὦ, circumfuso. Ex περι, &
κατάρβω, defuso.
Περικατάρβωμι, f. ἴω, diffingo, lacero.
Περικατάρβωται, τὸ ἀνατῶ σπῆλον, Xen.
Cyr. 5, 1. Ex περι, & κατάρβωμι, quod
idem notat.

Περικαταστρέφω, f. ἴω, inverto; (2) deor-
sum verito. Ex περι, & καταστρέφω, in-
verto.
Περικαταστρέφω, f. ἴω, maisto, Suic. Ex
περι, & καταστρέφω, quod idem signi-
ficat.
Περικατατίθημι, circumrepono, colloco, con-
stituo, adapto. Ex περι, & κατατίθημι,
arpono.
Περικαταχέω, undique effundo, Strabo, lib.
16. Ex περι, & καταχέω, effundo.
Περικατάρβω, Ion. pro περικατάρβωμι, circum-
fideo. Ex περι, & κάθωμαι, fideo.
Περικατέβην, obsidere, praef. inf. med. Ion.
pro περικατέβηναι, a verbo περικατέβηναι, ob-
sideo.
Περικαῶς, Adv. ardentem seu admodum ar-
denter. A περικαῶς.
Περικαίωμαι, circumjaceo, circumponor. Δυ-
σιν εἰς αὐτῇ εἰ μύλος ὀνίκες περικαίωται περι-
τὸ τρύχων αὐτῇ, Luc. 17, 2. Φεῖς δὲ
δὲ χρεῖς (ἀπὸ δὲ) "Τέρον τὰς ἐργῶν περι-
καίωται", Theocr. 23, 14. Ex περι, &
καίωμαι, jaceo.
Περικαίω, circumtondeo, aor. 1. περικαίω.
Ex περι, & καίω, tondeo.
Περικακορῶμαι, Adv. concise, Suic. A περι-
κακόρῳ, concido.
Περικακῶ, ὦ, f. ἴω, circumpungo, cir-
cumsimulo, configo. Ex περι, & κακῶ, pun-
gingo, stimulo.
Περικακαλία, ac, ἡ, galea, cassis. Ex περι,
& κακῶ, caput.
Περικακαλίον, ὦ, τὸ, capitis tegumentum, Suic.
Ex ἴσδ.
Περικακῶ, curam gero, 2. sing. praef. imper.
med. Ion. pro περικακῶ, a verbo περικα-
κῶμαι.
Περικακῶμαι, curam gero. Ὡς τὸν Ὀδυσ-
σεῦ περικακῶται κατὰ μῆλον, Odys. 3,
219. Ex περι, & κακῶμαι, quod idem
notat.
Περικακῶ, ὦ, ὁ ἢ, perardus, ambustus,
vel circumquaque fissus. Αἶα πάλα περι-
κακῶ. Hom. Odys. 5, 240. Ex περι, &
κακῶ, uro.
Περικακῶμαι, circumspargor. Ex περι, &
κακῶμαι, spargor, diffuso.
Περικακῶς, ὦ, ὁ ἢ, circumcirca seu ex
omni parte ramos habens. Ex περι, &
κακῶ, ramus.
Περικακῶ, circumfleo, Suic. Ex περι, &
κακῶ, fleo.
Περικακῶνται, undique fractorum, gen. plur.
a. 1. part. pass. verbi περικακῶ.
Περικακῶς, ias, ἡ, circumflexus, vel circum-
fractio. A περικακῶ.
Περικακῶ, ὦ, f. ἴω, circumcirca frango, cir-
cumflecto. Gl. Vet. offringo, infringo. Ex
περι, & κακῶ, frango.
Περικακῶνται, cum, qui circumcluditur, accus.
sing. praef. part. pass. verbi περικακῶ.
Περικακῶς, ὦ, ὁ ἢ, circumclusus. A περι-
κακῶ.
Περικακῶ, f. ἴω, undique claudio, cingo.
Gl. Vet. circumcludo, observo. Ὡς ὁ
σπῆλος περικακῶνται, Thuc. 1, 2. prope
fin. Ex περι, & κακῶ, claudio.
Περικακῶν, circumcludere, praef. inf. act. Ion.
pro περικακῶναι, a verbo praec.
Περικακῶ, circumcludo, Ionice. A περι-
κακῶ.
Περικακῶ, circumcelebro, Ion. A περι, &
κακῶ, fama.
Περικακῶς, ὦ, ὁ ἢ, declivis, devexus.
A περικακῶ, declinō.
Περικακῶ, ὦ, ὁ ἢ, circumfusus, R. Ex
περι, & κακῶ, fuso.
Περικακῶ, f. ἴω, circumfuso, undique al-
lavo; (2) lavo, ablavo; περικακῶμαι, un-
dique allavo. Τὸ σπῆλον ὕδατι περι-
κακῶται, Aristot. Ex περι, & κακῶ, lavo.
Περικακῶν, ὦ, τὸ, est nomen fructus cu-
jusdam. Θάλα τι κακῶνται περικακῶ-
ντος ὀνίκεα. Nicand. Theriac. 310.

Περικλυμός, ὦ, ἡ, circumludio, Ph. περι-
κλυμοί, eluviones. A περικλύω.
Περικλυσκῶ; περικλύσκατι, adspargine, Ph.
Ab eod.
Περικλυσκῶ, ὦ, ὁ ἢ, & περικλυσκῶ, ὦ, ὁ ἢ,
qui undique alluitur, circumfusus. Ab eod.
Περικλυσκῶ, ὦ, ὁ ἢ, valde inclitus, celebris,
insignis; (2) qui facile exaudiri potest. Ex
περι, & κλυτός, inclitus.
Περικλύω, circumcirca κλυσκῶν edens ex-
plodo. Ex περι, & κλύω, explodo e ibe-
atro.
Περικλύω, f. ἴω, neo seu nendo torqueo
& circumago. Ex περι, & κλύω, neo.
Περικλυμία, tibialis, Gl. V. Ex περι, &
κλύω, tibia.
Περικλυμία, ὦ, ἡ, tegumentum tibias am-
biens. Ph. ocrea. Ex περι, & κλύω, tibia.
Περικλύω, f. ἴω, circumscalpo, circumvel-
lico, circumcarpo, accido. Ex περι, &
κλύω, fesco, rado.
Περικλύω, detrusco, mutilo, immينو, in-
fringo. Ex περι, & κλύω, trusco.
Περικλύω, f. ἴω, circumveho. Ex περι,
& κλύω, veho.
Περικλύω, ατ, τὸ, frustum circumci-
dendo amputatum, seu quod circumcisum
est; (2) edulium quoddam, ex herbis car-
nibusque concisus. A περικλύω.
Περικλύω, ὦ, ὁ ἢ, circumcirca seu in or-
bem comatus. Ex περι, & κλύω, comā.
Περικλύω, ὦ, f. ἴω, circumquaque jacto,
circumstrepo, crepitum seu sonitum circum-
circa edo. Περικλύωται πολλά, Thuc.
Ex περι, & κλύω, crepito.
Περικλύω, ὦ, ὁ ἢ, perelegans, admodum
icitus, vel festivus. Ex περι, & κλύω, festus.
Περικλύω, ὦ, ἡ, circumciso, circumcisura,
qua quidpiam in orbem truncatur. Gl. V.
amputatio; (2) certa Scripturae sacrae se-
ctio; (3) lineamentum, seu corporis de-
scriptio, vel ornatus. A περικλύω.
Περικλύω, f. ἴω, circumcirca refecto, & mu-
tilo. Gl. amputo, circumcido. Πανταχό-
θεν αἱ ἐλπίδες περικλύωται, Diod. Ex περι,
& κλύω, cado, fesco.
Περικλύω, fut. ἴω, circumcirca verro,
converro. Ex περι, & κλύω, verro.
Περικλύω, ατ, τὸ, purgamentum, for-
des verrendo collatae. A περικλύω.
Περικλύω, ὦ, f. ἴω, circumcirca orno, circum-
circa orno; περικλύωται, circumcirca
ornatus, p. part. pass. Ex περι, & κλύω, orno.
Περικλύω, ὦ, ὁ ἢ, qui circa mundum
est, eumque complectitur, Suic. Ex περι,
& κλύω, mundus.
Περικλύω, ὦ, ὁ ἢ, circumtonsus. Ex
περι, & κλύω, tondeo.
Περικλύω, f. ἴω, circumclamo, circumboo.
Ex περι, & κλύω, clamo.
Περικλύω, ac, ἡ, membrana nervosa to-
tam calvariam complectens. A περικλύω.
Περικλύω, cervical, Ph. Ab eod.
Περικλύω, ὦ, ὁ ἢ, qui est circa caput,
qui caput tegit. Ex περι, & κλύω, ca-
put.
Περικλύω, ὦ, f. ἴω, obtineo, dominor,
evinceo; (1) supero, superior sum. Ὡς
Ἀχιλλεὺς, περι κλύω κρατίε, Il. 22, 214.
Ex περι, & κρατία, potens sum.
Περικλύω, ὦ, ὁ ἢ, compos, superior.
Ex περι, & κλύω, vis, robur.
Περικλύω, ὦ, ὁ ἢ, undique, suspensus.
Ex περι, & κλύω, suspendo.
Περικλύω, ὦ, ὁ ἢ, circumcirca praeccepto,
& locis praeruptis declivis, vel admodum
praeccepto & praeruptus. Ex περι, & κλύω,
praecipitum.
Περικλύω, f. ἴω, circumpello, pulso, pello,
percutio. Ex περι, & κλύω, pulso.
Περικλύω, praegibens, Gl. V. Ex περι, &
κλύω, frigido.

Περικρύπτω, fut. *ψα*, circumocculto, celo, occulto. Περικρύβων ἐαυτῷ μύσας πάντες, Luc. 1, 24. Ex περι, & κρύπτω, occulto.

Περικράζω, f. *ξα*, circumcroco. Ex περι, & κράζω, croco.

Περικτάομαι, *ῶμαι*, f. *ισομαι*, adquireo & adquiro; *πρὶκτάται*, adipiscitur, Ph. *πρὶκτῆντα*, parata, Ph. aor. 1. pass. Ex περι, & κτάομαι, possideo.

Περικτείνω, circumcirca occido. Πολλοὶ ὃ *πρὶκτείνοντο* καὶ ἄλλοι, Il. 4, 538. Ex περι, & κτείνω, occido.

Περικύλισις, *ις*, ἡ, peculium, Ph. A *πρὶκτόμας*.

Περικύπτω, *ῶ*, οἱ, circumvicini, finitimi, accolae. Ex περι, & κύπτω, *habitor*.

Περικύβιος, circumvicini, vicini, habitatores, qui circa aliquem locum aedificia exstruunt, Hom. Il. 17, 220. Ex περι, & κύβω, *aedifico*.

Περικυπτός, *ῶ*, f. *ῖσα*, circumstrepo, circumfiono. Ex περι, & κυπτός, *strepo*.

Περικυκλώ, circumceo, circumdo. Ex περι, & κυκλώ, *circulo*.

Περικυκλώ, *ῶ*, f. *ῖσα*, circumceo. Ex περι, & κυκλώ, *circulo*.

Περικυκλίζω, fut. *σω*, circumcingo. Ὅλην εἰκάψη *πρὶκυκλίσας* τῶν ποδῶν, Arist. Paec. 7. Nonnulli vero legunt *πρὶκυκλίσας*. A περι, & κυκλίζω.

Περικυκλώω, *ῶ*, fut. *άσθ*, circumdo, cingo, in circulum concludo. *Περικυκλώουσι* *ῶ*, Iac. 19, 43. Ex περι, & κυκλώ, *circulo concludo*.

Περικύκλω, Adv. circum, circumcirca. Ex περι, & κύκλω, *circulus*.

Περικυκλώσις, *ις*, ἡ, ip'a actio cingendi, circumdandi, circumveniendi. A *περικυκλώ*.

Περικυλίω, f. *ῖσα*, circumvolvo, circumvolutum circumago. Vid. *πρὶκυκλίζω*. Ex περι, & κυλίω, *volvō*.

Περικύμασις, *ινος*, ὁ καὶ ἡ, qui vel quae fluctibus circumcirca alluitur, circumfluus. Ex περι, & κύμα, *fluctus*.

Περικυανῶ, *ῶ*, f. *ῖσα*, circumcirca illino. Τὸν *Σόλωνα* ἔχον ἐν τ' *λεκάνῃ* τὰμὲν *ἡμῶν* *ἀφεικῶν*, Arist. Vesp. 598. Ex περι, & κυανῶ, *rix*.

Περικαλίζω, fut. *ῖσω*, circumcalcitro. Ex περι, & καλίζω, *calcitro*.

Περικαλέω, *ῶ*, f. *ῖσα*, garritu circumstrepo; (2) obblaturo, inaniter loquor, garrilo. Μὴ *πρὶκαλέμην*, μηδὲ *πρωθανόμεθα* τί ποτ' αἶρα δρῶν μέλλουσιν, Arist. Conc. 231. Μηδὲ τοῖς *πρὶκαλέσιν* ταχίως *συγκατατίθιδε*, adfentendum, M. Anton. 1, 4. Ex περι, & καλέω, *loquor*.

Περικαμβάνω, circumplector, complector, comprehendo; (2) amplector, amplexor. Τῇ *ψυχῇ* *πρὶκαμβάνειν*, Plato. Τὸν ὅλον κόσμον *πρὶκαμβάνειν* τῇ *γνώμῃ*, M. Anton. 9, 27. Ex περι, & καμβάνω, *sumo*.

Περικαμπής, *ῖος*, ὁ καὶ ἡ, undique splendidus. A *περικάμπω*, *splendo*.

Περικαμπής, *ῖος*, ὁ καὶ ἡ, undique splendidus, Suic. Ex περι, & λαμπρός, *splendidus*.

Περικαμπής, Adverb. splendide, magnifice, Suic. A *πρὶκαμπής*.

Περικαμψω, f. *ψα*, circumfulgeo; (2) undique illustro, splendore ac lumine circumfundo, Gl. Vet. conluceo. Καὶ δάξω *Κυρίῳ* *πρὶκαμψὲν* αὐτῆς, Luc. 2, 9. Ex περι, & κάμψω, *splendo*.

Περικέομαι, undique, distillo, defluo. Ex περι, & κέομαι, *stillo, fluo*.

Περικεῖμαι, f. *ψα*, relinquo, reliquum facio; (2) superfum, superstes sum; *πρὶκαλέται*, restat, superest, residet, Ph. *πρὶκαλεῖσθαι*, superstit, Ph. supererit; *πρὶκαλεῖσθαι*, superstit, Ph. Οἱ *ζῶντες* οἱ *πρὶκαλεῖσθαι* εἰς τὴν *παροῖαν* τῇ *Κυρίῳ*, 1 Thess. 4, 15. Ex περι, & κέω, *linguo*.

Περιλίσσω, f. ἴσω, circumlambo, circumcirca
 lingo. Τὰ βλήραρα περιλείχον, Arist. Ex
 περι, & λίσσω, lingo.
 Περιλίξαι, ἴω, ἡ, circumlocutio; (2) co-
 pia dicendi & latius interpretandi; (3)
 seu futilis loquacitas. Ex περι, & λίσσω,
 dictio, locutio.
 Περιλατίζω, f. ἴσω, idem quod sequens περι-
 λέπω.
 Περιλέπω, fut. φω, circumcirca decortico,
 in orbem delibro. Πισί γ' ὅρ' ἔα ἡ χαλκός
 ἔλαψι, Il. 1, 236. Ex περι, & λέπω, de-
 cortico.
 Περιλεχλεύω, u, ὁ & ἡ, celebris, nomi-
 ne clarus. Ex περι, & λεχλεύω, ser-
 mocinos.
 Περιλευκός, u, ὁ & ἡ, circumcirca albus;
 (2) admodum albus. Ex περι, & λευκός,
 albus.
 Περιλημμα, ατ, τδ, captio, res capta;
 (2) circumplexus; (3) id, quod a nobis
 tenetur. Α περιλημμένα.
 Περιληπτικός, ἡ, ὄν, comprehendendi vim
 habens. Ab eod.
 Περιληπτικός, Advverb. summatim. Α περι-
 ληπτικός.
 Περιληπτικός, ἡ, ὄν, qui comprehendendi seu am-
 plexu contineri potest; (2) qui percipi
 potest. Α περιλημμένα.
 Περιλήψαι, ἴω, ἡ, comprehensio, complexus,
 amplexus. Ab eod.
 Περιλημνάζω, f. ἴσω, circumstagnando in-
 undo, aut stagnante gurgite cingo. Τὸ
 πᾶν αὐτῷ περιλημνάζω, Thucyd. l. 2.
 πρότε fin. Ex περι, & λεμνάζω, flagno.
 Περιλημπάνομαι, relinquo, supersum, Gl.
 Vet. περιλημπάνεται, refidet; περιλημ-
 πάνω, superstites, Gl. Vet. Α περι-
 λέπω.
 Περιλιπτός, ἴω, ὁ & ἡ, superstes, reliquus.
 Ab eod.
 Περιλιχμός, fut. ἴσω, circumlambo, cir-
 cumcirca lingo. Ex περι, & λιχμός,
 lambo.
 Περιλιχμός, & ἴσμαι, ἴμαι, f. ἴσω, ἴσ-
 μαι, idem. Γλώσῃ ὃ περιλιχμῶτο γέ-
 νειον, Theocr. 25, 226. Βίος ὅππότε χυ-
 λός Γλώσῃ ὑσώμαίσι ποδὸς περιλιχμῶ-
 σι, Aratus. 1115. Ex περι, & λιχμός,
 lambo.
 Περιλοιπός, u, ὁ & ἡ, reliquus; (2) super-
 stes. Α περιλείπω.
 Περιλοπίζω, f. ἴσω, in orbem delibro, cor-
 ticem circumcirca detraho. Ραβδία περι-
 λοπίσαντις, Theophr. Ex περι, & λο-
 πίζω, decortico.
 Περιλῶ, f. ἴσω, circumcirca lavo seu ab-
 luo. Περιλέων τινὰ τῷ ὄνῳ, Plut. Ex
 περι, & λῶ, lavo.
 Περιλοπός, u, ὁ & ἡ, summpere dolens,
 undiquaque seu valde tristis. Ex περι, &
 λῶ, dolor.
 Περιλαπίζω, fut. ἴσω, veste circum induo.
 Ex περι, & λαπίζω, veste exuo.
 Περιμάδα, u, ὁ & ἡ, undique glaber,
 circumcirca levis, depilis, Suic. Ex περι,
 & μάδα, glaber.
 Περιμαίω, circumlustro; (2) cupio. Αὐ-
 τῷ δ' ἰχθυῶτα κύπελον περιμαίωσα,
 Odyss. 12, 95. Ex περι, & μαίω, cupio.
 Περιμαίνεται, valde firit, 3. sing. praef. ind.
 med. verbi περιμαίνομαι.
 Περιμαίνομαι, furo circum; (2) valde furo.
 Περιμαίνεται ἰερὸν ἄλσος, Hesiod. Ἀσπ. 99.
 Ex περι, & μαίνομαι, furo.
 Περιμασκήρις, ἴω, ἴω, addidens mascae. Ex
 περι, & μάσκα, masca.
 Περιμανής, ἴω, ὁ & ἡ, valde seu mirum in-
 modum infans. Ex περι, & μαίνομαι,
 furo.
 Περιμάρναμαι, propugno undique pugno. Ex
 περι, & μάρναμαι.
 Περιμαρνάμεθα, pro περιμαρνάμεθα, propu-
 gnemus, 1. plur. praef. indic. med. verbi
 περιμαρναμαι.

Περιμάττω, *f. ξα*, circumcirca abstergo, abstergo. *Περιμάσας τὴν ἀκαθαρσίαν*, Diof.
Ex περι, & *μάττω*, abstergo.
Περιμάχῃτο, *υ, ὁ κ' ἡ*, de quo aliqui inter se pugnant vel certant; qui magna contentione expetitur. *Ex περι*, & *μάχῃμα*, pugno.
Περιμάχομαι, pugno circum. *Ἀνεχάρσις τε πάντας τὴν περιμαχομένης*, Xen. Cyr. 7, 9. Ab eod.
Περιμεμῆς, *είτο*, *ὁ κ' ἡ*, admodum querulus seu contentiosus. *Ex περι*, & *μέμφομαι*, queror.
Περιμενῶ, praestolor, operior, exspecto, moror, Gl. V. aor. 1. *περιμενῶ*; imperat. *περιμενέτω*, exspecta, mane. *Οὐ περιμενέας ἰδὼ τὸ τέλος τῆ λόγῳ*, Lucian. *Τὸς Ἑρμάνους περιμενέειν ἐκείδουσιν, ἵνα ἅμα ἴδεν*, Xen. Cyr. 4, 5. *Περιμενέτε ἵας τ' ὅχλου διασώματα*, ib. 7, 25. *Ex περι*, & *μένω*, maneo.
Περιμέριμῳ, *υ, ὁ κ' ἡ*, cum cura rem agens; (2) scitus, elegans. *Ex περι*, & *μέριμα*, cura.
Περιμετρέω, *ᾧ, f. ἴσα*, circumcirca metior, in orbem metior. *Ex περι*, & *μετρία*, metior.
Περίμετρον, *υ, τὸ*, ambiens locum aliquem mensura. *A περιμέτρο*.
Περίμετρος, *υ, ὁ κ' ἡ*, orbiculari rotunditate dimensus; (2) magnus, immensus, mensuram excedens. Hinc ἡ *περίμετρος*, scil. *γραμμή*, linea, qua in orbem ducta aliquid metimur, perimenter. *Ex περι*, & *μέτρον*, mensura.
Περιμήκει, *πρῶλον*, nom. plur. *centr.* pro *περιμήκετε*, a *περιμήκης*.
Περιμήκειτο, *υ, ὁ κ' ἡ*, *πρῶλον*, valde longus. *Ex περι*, & *μήκη*, *longitudo*.
Περιμήκης, *είτο*, *ὁ κ' ἡ*, idem & ex *ἴιδ*.
Περιμήκηρια, *ων, τὰ*, iseminalia, Gl. Vet. *Ex περι*, & *μήκηρια*, *fatorea*.
Περιμήτρη, & *περίμητρος*, *υ, ὁ κ' ἡ*, medulla illitus & perunctus; (2) medulla refertus. *Ex περι*, & *μήτρα*, *matrux*, medulla.
Περιμνηχάομαι, *ᾧμαι, f. ἵπομαι*, circum machinor, aut circum molior, circum stuo. *Ἄλλο τι δὲ τὸ ἐπετα διὸ περιμνηχάονται*, Odyss. 7, 200. *Ex περι*, & *μνηχάομαι*, *machinor*.
Περιμυχάομαι, *ᾧμαι, f. ἵπομαι*, circum mugio, circummirepo. *Ex περι*, & *μυχάομαι*, *mugio*.
Περιναίτω, circum habito; *περιναίτωσι*, circum habitant, pro *περιναίτωσι*, *περιναίτωσι*, *Ἰστρον μὲν ποταμὸν τέτοις περιναίτωσι*, Dion. Per. 330. *Ex περι*, & *ναίτω*, *habito*.
Περιναίτωσι, *circumbabitem*, 3. plur. *præf. conj. aët.* verbi *περιναίτω*.
Περιναίτης, *υ, ὁ*, circumhabitor; (2) accola, vicinus. *Ex περι*, & *ναίτης*, *habitor*.
Περίναι, *περίναι*, & *περίναις*, *ὁ*, coles, Gl. V. *περίναι*, *coleus*.
Περίναις, superfluous in navi victor, Suid. ubi plur. *περίναις*. *Ex περι*, & *ναίς*.
Περίναις, *f. ἴσα*, undique innuo, vel prospecto; (2) vergo, spectro. *Ex περι*, & *ναίς*, *neo*.
Περίνεφελος, *υ, ὁ κ' ἡ*, nubibus circumdatus, nubilofus. *Ex περι*, & *νεφέλη*, *nubes*.
Περίνεφρος, *υ, ὁ κ' ἡ*, pinguis circa renes. *Ex περι*, & *νεφρός*, *ren*.
Περίναις, *ᾧ*, circumnato; (2) circumluo. *Ex περι*, & *ναίς*, *nato*.
Περίναις, *α, ὁ*, superfluous vector, vector, qui in ministerio navis non est. *Ex περι*, & *ναίς*, *navis*.
Περίναις, *ατ*, *τὸ*, circumnavio. *A περιναίω*.
Περίναις, *fat. ἵπομαι*, circumnato. *Ex περι*, & *ναίς*, *navis*.

Περὶ ἡς, f. ἡσ, circumcirca accumulato, in orbem adgero. Περὶ ὅδρατα σώματα νῆσι, ll. 23, 169. Ex περὶ, & νῆσι, congero, accuro.
Περὶασομαι, circumceo. Περιῖσται ὅρα μνησ, Eur. Alc. 446. Ex περὶ, & νῆσι, es.
Περὶασομένην, circumquantum, gen. pl. part. praef. med. f. g. Aol. pro περιασομένην, a verbo περιῖσται.
Περὶνοῖα, ᾧ, f. ἡσ, mente complector & concipio; (2) comminiscor & excogito, curiose cogito. Μεγάλα ταῖς ἐλπίσι περινοῖ ὁ Φ. Λιππ, Plut. Ex περὶ, & νοῖα, cogito.
Περὶνοῖαι, εως, ἡ, idem quod περινοῖα.
Περὶνοῖα, ας, ἡ, mentis conceptus seu comprehensio solers; (2) solertia, vasrum commentum. Ex περὶ, & νοῖα, mens.
Περὶνοῖα, ᾧ, f. ἡσ, circumceo, obetro, Gl. Vet. circito, peragro, obambulo, lustro; περινοῖαι, spatium, Gl. Vet. "Ος τις περινοῖατα περινοῖεν ἰδ, Arist. Plut. 121. Περὶ τὰς κλινὰς περινοῖαν, idem Θεσμ. 803. Ex περὶ, & νοῖα, redeo.
Περὶνοῖσσαι, reversa, a. J. part. act. f. g. verbi περινοῖα.
Περὶξ, Prap. circum, circa, ci cumquaque, circumcirca, undique. A περὶ.
Περὶξαινα, circumcirca carpo vel concerpo. Ex περὶ, & ξαινα, carpo.
Περὶξες, ἡ, ος, circumcirca rufus, circum-pollitus. Ex περὶ, & ξες, rufus, polius.
Περὶξέω, circumquaque rado vel polio; περιξέω, circumrufus, p. part. pass. Οὗς τε κυλινδὰς χειμάρρους ποταμὸς μεγάλαις περιξέει διναις, Theocr. 22, 50. Ex περὶ, & ξέω, rado.
Περὶξηραίνω, f. αῖα, in orbem deficco, circumcirca exsicco; περιξηραίνω, obaresco, Gl. V. Ex περὶ, & ξηραίνω, sicco.
Περὶξηρῶ, α, ὁ ἡ, in orbem deficcatus; (2) valde siccus, aridus, peraridus. Ex περὶ, & ξηρῶς, siccus.
Περὶξηρῶ, α, & ἡ, f. ἡσ, in orbem novacula rado, derado. Ex περὶ, & ξηρῶ, vel ἡ, rado.
Περὶξία, f. ὅσα, circumrado, circumscario. i. h. rado, derado, stringo, destringo; περιξέειν με, distrigila me, Gl. V. Ex περὶ, & ξία, rado.
Περὶξικῶς, α, ὁ ἡ, mole undique turgens. Ex περὶ, & ξικῶς, tumor.
Περὶοδία, ας, ἡ, circuitus, circuitio, ambitus, peragratio. A περιόδω.
Περὶοδῶσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Περὶοδῶντας, Adv. circumductione, per ambages, R. Ab eod.
Περὶοδῶσιμος, τόπος, amfragofus, amfractus, ambago, Gl. V. Ab eod.
Περὶοδῶτης, ὅς, ὁ, circitor, circulator, Gl. V. circitor, lustrator. Ab eod.
Περὶοδῶτικός, ὅς, ὁ, qui circumire solet, circumiens, circularis. A περιοδῶτης.
Περὶοδῶω, f. ὅσα, circumceo, in orbem o-beo; (2) mente perlustro & peragro. Gl. V. obambulo, circumceo. Περιοδῶειν τὸ παλάτιον, Plut. τὰς πυλὰς τὸ ποταμῶ, App. Οὐ γὰρ μὲν Κλέμεας ἡλδας δὴν τέρπει, ἡδὲ περιοδῶσας, Epiet. A περιοδῶ.
Περὶοδία, ας, ἡ, circuitus; circuitura, Gl. V. Ex περὶ, & ὀδῶ.
Περὶοδίζω, f. ἡσ, certo circuitu redeo. A περιοδῶ.
Περὶοδικός, ὅς, ὁ, peragratiorius; (2) cujus certus est circuitus. Ab eod.
Περὶοδικῶς, Adv. longis verborum circumductionibus five ambitibus. A περιοδικός.
Περὶοδῶ, α, ὁ, circitor, qui vigilias obit, Suic. Ex περὶ, & ὀδῶ, via.
Περὶοδῶ, α, ὁ, circuitio, circuitus, ambages, amfractus, ambitus, ambitio, Gl. V. Periodus, certa verborum comprehensio perfectum sententiam continens. Ex περὶ, & ὀδῶ, via.

Περιδωλῶ, ὦ, dolore omni ex parte crucio; περιδωλόμαι, ὀμαι, graviter doleo, dolore omni ex parte premor. Α περι, & ὀδῶν, dolor.

Περιδωλῶ, υ, ὁ κ' ἢ, quem multi dolores premunt, ærumnosus; (2) multos dolores inferens, R. Ex περι, & ὀδῶν, dolor.

Περιοικῶ, ὦ, f. ἦσιν, habito circum, circumcolo, accola sum. Καὶ ἐγείρετο ὅπῃ πάντα φέρετο τὴν περιεκέντας αὐτὸς, Luc. I, 65. Ex περι, & οἰκῶ, habito.

Περιοικία, αι, ἡ, locus suburbanus, seu vici circumjacentes; (2) ager circum urbem situs, Gl. V. territorium. Α περιοικῶ.

Περιοικῆς, ιδος, ἡ, finitima; (2) ager circa urbem situs. Ex isd.

Περικυδομαι, ὦ, f. ἦσιν, circumædifico, in orbem ædifico; (2) ædificiis excitatis circumvallo, seu circumcludo. Περικυδομαι το αὐτῷ ὁ τὰφῶ, Ælian. V. Hist. 8, 16. Ex περι, & οἰκυδομαι, domum ædifico.

Περιοικῶ, υ, ὁ κ' ἢ, vicinus, accola, qui circa aliquem locum habitat; περιοικοι, circumhabitatores, Gl. Vet. Ex περι, & οἰκῶ, domus.

Περιοικῆς, ὦ, circumceo, in orbem obeam. Ex περι, & οἰκῶ, eo.

Περιολιπῶν, & περιολιπῶς, f. ὀλῆσιν, circum delabor, circum decido. Ex περι, & οἰλῶ, labor.

Περιολιπῶς, εως, ἡ, ipsa circum decidendi actio. Α περιολιπῶς.

Περιολῶ, ὦ, f. ἦσιν, distractio, impeditio. Α περιολῶ, distrabo.

Περιομφακῶς, ὦ, ὁ κ' ἢ, circumcirca immaturus & crudus; (2) qui omni ex parte durus est. Ex περι, & ομφακῶς, immaturus.

Περουχίζω, f. ἦσιν, unguis in orbem refeco. Ex περι, & ονυχίζω, unguis præcido.

Περὸ πέν, circumspiciendum, dispiciendum & considerandum est; (2) negligendum de spiciendum est. Α περιπῶμαι.

Περὸ πῆ, ἦ, ἦσιν, despiciendus, negligendus. Ab eod.

Περὸ πῶμαι, f. ὀφῶμαι, circumspicio; (2) contemno, negligo, patior; ἢ περιφύεται, non negliget, non patietur. Νυνὶ δ' ἢ ἢ περιφύεται, Arist. Lyf. 1020. Τὰ μέν τε πέν με περιφύεται δὲ ποταμῶν; idem Θ.σμ. 705. Ex περι, & ὀπῶμαι, video.

Περὸ πῶ, υ, ὁ κ' ἢ, qui circumcirca cernitur seu videri potest, conspicuus. Α περιπῶμαι.

Περὸ πῶν, circumspicere, præf. inf. act. contr. pro περιφάειν, a verbo περιφάω, circumspicio.

Περὸ πῶς, εως, ἡ, ipsa circumspiciendi actio, suic. Α περιπῶς.

Περὸ πῶν, ὦ, circumspicio; (2) sisto, ex neglecto permitto, video & patior, negligo, non curo. Gl. V. despicio. Περιπῶντας αἰνῶντας, Xen. Cyr. 3, 28. Ex περι, & ὀπῶν, video.

Περὸ πῶν, ὦ, ὁ κ' ἢ, iratus, seu obiratus; (2) vehementi ira percitus. Ex περι, & ὀρῶ, ira.

Περὸ πῶν, ὦ, f. ἦσιν, circum ulnis comprehendendo. Ex περι, & ὀρῶν, ulna.

Περὸ πῶν, iracunde, Hef. quasi a περιπῶν.

Περὸ πῶν, υ, τὸ, diluculum. Α περιπῶν.

Περὸ πῶν, υ, τὸ, tempus antelucanum diluculo proximum, diluculum. Ex περι, & ὀρῶν, tempus matutinum.

Περὸ πῶν, f. ἦσιν, suis finibus limitibusque circumscribo, extermino. Gl. Vet. limito. Περιπῶνται τὰς οἰκίας ἐκείνας ἐν τοῖς μέτροις, M. Anton. 5, 18. περιπῶνται αὐτῶν, id. 7, 31. Ex περι, & ὀρῶν, termino.

Περὸ πῶν, εως, ἡ, circumscriptio, R. Α περιπῶν.

Περὸ πῶν, υ, ἡ, circumscriptio, quæ fit limitibus, limites agrorum. Gl. V. terminatio, definitio; (2) exsilium. Ab eod.

Περὶ ὁρίζω, ὁ, f. ὁρίζω, classsem circumago. Ex
Ex πηρί, & ὁρίζω, stationem habeo.
Περὶ ὁρίζω, f. ὁρίζω, in stationem circumago.
Περὶ ὁρίζω, ἔλα ἑαδὲ πηρί τὸ χάμα, Dem.
Ex πηρί, & ὁρίζω, navem in stationem sub-
duco.
Περὶ ὁρίζω, vel ὁρίζω, f. ὁρίζω, circumfodio;
(2) ablaqueo. Περιὼρίζωντες κατὰ μίχρῃ
ὁρίζων, Theophr. Ex πηρί, & ὁρίζω, os.
Περὶ ὁρίζω, ac, ἡ, abundantia; copias exlu-
perantia, facultas, opes; peculium. A
πέρημι.
Περὶ ὁρίζω, f. ὁρίζω, suppetunt mihi opes &
copiae. A πέρημι.
Περὶ ὁρίζω, ὁ, ὁ, possessio opum & copia-
rum; (2) peculium. A πέρημι.
Περὶ ὁρίζω, ὁ, ὁ, adfluens, abundans: Ab
eod.
Περὶ ὁρίζω, ὁ, ὁ, peculiaris, eximius,
praestans. A πέρημι.
Περὶ ὁρίζω, abundantior, Gl. V. A praec.
Περὶ ὁρίζω, ὁ, ὁ, qui circa oculum est,
oculum ambiens. Ex πηρί, & ὁρίζω, os.
Περὶ ὁρίζω, ὁ, f. ὁρίζω, circumveho; περιὼρί-
ζωμαι, circumvehor, pererro. Περιὼρίζω
ζώας, Aristot. Ex πηρί, & ὁρίζω, verbo.
Περὶ ὁρίζω, ὁ, ὁ, complexio, comprehensio,
ambitus; (2) argumentum scripti alicu-
jus; (3) praesidium, septum, munitio. A
πέρημι, continuo.
Περὶ ὁρίζω, ὁ, ὁ, munitus, munimento
inclusus. Ab eod.
Περὶ ὁρίζω, ὁ, f. ὁρίζω, vehementi adfectu com-
moveor; (2) aestuo dubitatione seu anxie-
tate. Περιπαθῶντες ἡ λυδοῦντες ἑαυτοὺς,
Plut. A περιπαθῶ.
Περὶ ὁρίζω, ὁ, ὁ, vehementer adfectus;
(2) adfectionibus obnoxius. Gl. V. tristis.
Ex πηρί, & πάθος, adfectus.
Περὶ ὁρίζω, Adv. cum magna vi adfectuum.
A περιπαθῶ.
Περὶ ὁρίζω, ὁ, circumfulgeo. Νῆσοι δὲ
ἐξ ἡνίων Σποράδες περιπαμφαίνονται, Dion.
Hir. 530. A πηρί, πᾶν, & φαίνω, luceo.
Περὶ ὁρίζω, circumspicio, oculis lustro.
Ἐκ ἡνίων πέλας περιπαταίνοντες, A-
rat. Ex πηρί, & παταίνω, quod idem
notat.
Περὶ ὁρίζω, trajectum esse, a. 2. inf. pass.
verbi περιπαίω, trajicio.
Περὶ ὁρίζω, vel περιπαίω, f. ὁρίζω, circum-
quaque spargo; (2) perspergo. Ex πηρί,
& πᾶσα, spargo.
Περὶ ὁρίζω, ambula, 2. sing. praes. imperat.
act. contr. pro περιπάτι, a verbo seq.
Περὶ ὁρίζω, ὁ, f. ὁρίζω, ambulo, deambulo,
obambulo spatio. Περιπατεῖν ἀνὰ κατὰ,
Arist. Lyf. 712. ἀξίως τ' ἀλίστως, Ephes.
4, 1. τοῖς ἰησοῖ, Act. 21, 21. μετὰ τοῦτο,
Apoc. 3, 4. ἐν ἀνάπλω, Rom. 14, 15.
κατ' εἰκὼν, M. Anton. 1, 4. Ex πηρί, &
πατῆς, ambulo.
Περὶ ὁρίζω, ὁ, ὁ, ipsa actio deambulandi,
deambulatio, Suica. A περιπατῶ.
Περὶ ὁρίζω, ὁ, ὁ, ambulemus, 1. pl. a. i. con-
junct. act. verbi περιπατῶ.
Περὶ ὁρίζω, ὁ, ὁ, ambulator, Gl. Vet. Ab
eod.
Περὶ ὁρίζω, ὁ, ὁ, ambulator, Gl. Vet.
(2) ad Peripateticorum sectant vel disci-
plinam pertinens. Hinc περιπατατικός, ὁ,
ο, Peripateticus philosophus. A περιπα-
τῶ.
Περὶ ὁρίζω, Adv. more Peripateticorum;
(2) deambulando. A περιπατῶ.
Περὶ ὁρίζω, ὁ, ὁ, ambules, 2. sing. praes. opt.
act. Att. pro περιπατεῖς, a verbo περιπα-
τῶ.
Περὶ ὁρίζω, ὁ, ὁ, ambulatio, deambulatio;
(2) locus, in quo deambulamus, Gl. V.
A πᾶσα ambulatio

ambulatio, ambulacrum, deambulatorium; (3) disputatio philosophica, quæ sit inter deambulandum, seu disputatio ambulatoria; (4) locus, in quo philosophi deambulantes disputant; (5) schola seu secta Aristotelis. Ex *περί*, & *πάσι*, *via erita & calcata*.

Περιπάσσω, vide *περιπάσσω*, circumquaque ipargo, perspergo. Ex *περί*, & *πάσσω*.

Περιπίεσις, *ία*, *ιον*, terræ propinquus. Hinc *πριπιεσία*, *ας*, humilitas. Ex *περί*, & *πίεσις*, *res*.

Περιπέδιος, *ας*, *αι*, ornamenta pedum. Ex *πίδι*.

Περιπίεω, circumcirca transfigo, Gl. V. adfigo, adfixo. *Εαυτὸς περιπίεραν ὁδὸν αὐτοῦ*, 1 Tim. 6, 10. *Ἀθροὺς ἀνέκτιστος περιπίερε κακὰς*, Phil. Ex *περί*, & *πίεω*, *transfigo*.

Περιπίλω, seu *περιπίλωμαι*, supero, superstes sum. Ex *περί*, & *πίλω*, *sum*.

Περιπίλος, *ίος*, *ὸ* *ἢ* *ι*, lividus. Ex *περί*, & *πίλος*, *niger*.

Περιπίπτω, f. *ψα*, mitto circum. Ex *περί*, & *πίπτω*, *mitto*.

Περιπίνομαι, circa aliquid vel aliquem fatago, occupor aliqua re. Ex *περί*, & *πίνωμαι*, *facio*.

Περιπίπτω, f. *ψα*, intego, contego, involvo; proprie pastam crassiorē farina speciosa, ut panifices solent. *Ὁρόματι περιπίπτει τὴν μοχθίαν*, Arist. Plut. 159. Ex *περί*, & *πίπτω*, *coquo*.

Περιπίπτω, *incidisse*, perf. inf. act. verbi *περιπίπτω* pro *περιπίτω*, *incido*.

Περιπίπτω, qui incidit, a. 2. part. act. verbi *περιπίπτω* pro *περιπίτω*, *incido*.

Περιπίττω, vel *περιπίττωμαι*, aut *περιπίττωμαι*, f. *πίττω*, in orbem extendo vel expando, circumcirca obtendo. *Περιπίττωσα χίρα φίλων*, Eur. Hel. 634. *Παντὰ δ' ἄμφω διπας περιπίτταται ὕψος ἀκάνθου*, Theocr. 1, 55. Ex *περί*, & *πίττω*, *ramdo*.

Περιπίττωμαι, atq. *τί*, velum seu aulæum, quod rei alicui circumcirca obtenditur. A *περιπίττω*.

Περιπίττω, *ας*, *ον*, circumcirca expansus vel obtentus. Ab eod.

Περιπίττω, *ας*, *η*, conversio, in contrarium statum mutatio; (2) fortunarum mutatio; (3) casuum varietas, & rerum contrarius atque inexpectatus eventus; (4) admiranda & rara fortuna. A *περιπίττω*.

Περιπίττω, *ίος*, *ὸ* *ἢ* *ι*, qui incidit; (2) qui cecidit vel cecidit. Ex *περί*, & *πίττω*, *cado*.

Περιπίττωμαι, f. *πίττωμαι*, circumvolo. *Μὴ περιπίττω πανταχὲν κηλῶντι*, Arist. Av. 166. Ex *περί*, & *πίττωμαι*, *volo*.

Περιπίττω, *ίος*, *ὸ* *ἢ* *ι*, peramarus. Ex *περί*, & *πίττω*, *amaritudo*.

Περιπίττωμαι, *ambulatorum*, gen. pl. perf. part. pass. verbi *περιπίττω* pro *περιπίλω*, *ambulo*.

Περιπίττωμαι, f. *ψα*, circumquaque compingo & coagmento; (2) circumquaque figo vel defigo; (3) circumquaque congelo & concreresco facio. Ex *περί*, & *πίττωμαι*, *pingo*.

Περιπίττω, *ας*, *η*, concretio. A *περιπίττω*.

Περιπίττω, f. *ψα*, circumquaque congelo & concreresco facio, Gl. V. circumfigo. Ex *περί*, & *πίττω*, *pingo*.

Περιπίττω, *incido*, *irruo*; perf. *περιπίττω*, *ας*; aor. 2. *περιπίττω*, part. *περιπίττω*. *Ἴν μοι σὶ περιπίττω κακόν*, Arist. Lyl. 278. *Τὰς ἐχάτας Συμφύρας περιπίττω*, Isocr. *κρήματα*, Xen. Cyr. 6, 18. *Περιπίττω* *ἑαυτὸν*, contradicere, Aesch. Ex *περί*, & *πίττω*, *cado*.

Περιπίττω, *ας*, *ον*, cado super & incumbo. Ex *περί*, & *πίττω*, *cado*.

Περιπίττω, *ας*, *ον*, errabundus cir-

cumago; (2) errabundus circumeo, oberto, pererro. *Ὁὐκ ἀχθόμενοι τὰς περικανόμας*, Xen. Cyr. 1, 11. Ex *περί*, & *πλάσσω*, *erro*.

Περιπλάσσω, fut. *ξω*, aberrare facio, circumjactor. *Ποῦ περιπλάσσει γάμας ἀγαθῶς*; Eur. Hipp. 244. A *περί*, & *πλάσσω*.

Περιπλάσσω, atq. *τί*, molliens delinimentum. A *περιπλάσσω*.

Περιπλάσσω, vel *περιπλάττω*, f. *πλάσσω*, illino, obliro, obduco, obtego; (2) adfingo. *Περιπλάττειται πάλω*, Theophr. *Ὁρῶντα περιπλάττω*, M. Anton. 10, 35. Ex *περί*, & *πλάσσω*, *fingo*.

Περιπλάττω, *ἀδύνη*, circumplexu, circumcomplicando se, complicatim. A *περιπλάττω*.

Περιπλάττω, *ας*, *η*, *ι*, perplexus, implicitus, connexus. A *περιπλάττω*.

Περιπλέω, fut. *ξω*, circumplico, circumplector, involvo; *περιπλέωμαι*, amplector, complector, Gloss. Vet. *Ὁὐκ εἶδ' ὅπως δὲ περιπλέκειν*, Dem. *Γρηὶ περιπλέκειν*, Odyss. 22, 33. Ex *περί*, & *πλέω*, *plico*.

Περιπλέω, *ας*, *η*, *ι*, complexus, amplexus. A *περιπλέω*.

Περιπλέω, *ας*, *η*, *ι*, plenus, refertus, valde plenus. Ex *περί*, & *πλέω*, *plenus*.

Περιπλέω, *ας*, *η*, pulmonis inflammatio. Ex *περί*, & *πλέω*, *pulmo*.

Περιπλέω, *ας*, *η*, *ι*, qui peripleumonia laborat. A *περιπλέω*.

Περιπλέω, f. *πλέω*, circumnavigo, navigando obo, seu ambio; (2) circumfluito, i. e. nimio humore diffuso & delabor, aut laxor. *Περιπλέω* *Πολύνησον*, Dem. *Τῇ παρασκευῇ ταύτῃ περιπλέω*, Thuc. Ex *περί*, & *πλέω*, *navigo*.

Περιπλέω, *ίος*, *ὸ* *ἢ* *ι*, pergrandis, ingens, vel magnus; (2) perplenus, redundans. Ex *περί*, & *πλέω*, *plenitudo*.

Περιπλέω, vel *περιπλέωμαι*, f. *ξωμαι*, circumeo, R. Ex *περί*, & *πλέωμαι*, *eo*, *gradior*.

Περιπλέω, f. *πλέω*, impleo, oppleo, repleo; (2) plenus undique sum. Ex *περί*, & *πλέω*, *impleo*.

Περιπλέω, *ας*, *η*, *ι*, circumplexus, amplexus; (2) schema quoddam rhetoricum. A *περιπλέω*.

Περιπλέω, *ας*, *η*, *ι*, circumplicatus, circumdatus complexu. Ab eod.

Περιπλέω, qui circumvolvitur, pref. part. pass. per Syncope. pro *περιπλέωμαι*, a verbo *περιπλέω*, *circumvolvo*, Hom. Il. 18, 220.

Περιπλέω, contr. *περιπλέω*, *ας*, *η*, *ι*, circumnavigatio, circumvedtio, qua quis navigio circa locum aliquem vehitur; (2) Adj. qui circum navigari potest. Ex *περί*, & *πλέω*, *navigatio*.

Περιπλέω, atq. *τί*, perluvium, lixivium. A *περιπλέω*.

Περιπλέω, perlavo, circumcirca lavo. Ex *περί*, & *πλέω*, *lavo*.

Περιπλέω, idem quod *περιπλέω*.

Περιπλέω, *ας*, *η*, ipsa perluendi seu circumcirca lavandi actio. A *περιπλέω*, *perlavo*.

Περιπλέω, idem quod *περιπλέω*.

Περιπλέω, *ας*, *η*, pulmonis inflammatio. Ex *περί*, & *πλέω*, *pulmo*.

Περιπλέω, *ας*, *η*, *ι*, qui peripneumonia laborat, Gl. Vet. pulmonarius. A *περιπλέω*.

Περιπλέω, f. *πλέω*, spiro circum, Gl. V. perfluo. *Ἐθα μακάρον ἴσον ἀναιδὲς ἄραι περιπλέω*, Pind. Ol. 2, 130. Ex *περί*, & *πλέω*, *spiro*.

Περιπλέω, *ίος*, *ὸ* *ἢ* *ι*, suffocatus. Ex *περί*, & *πλέω*, *suffoco*.

Περιπλέω, contr. *περιπλέω*, *ας*, *η*, *ι*, qui in gym perflatur, Suic. A *περιπλέω*.

Περιπλέω, *ας*, *η*, orbiculus, quo quidam

loco calceorum utuntur. Ex *περί*, & *πλέω*, *res*.

Περιπλέω, *ας*, *η*, *ι*, limbus, Ph. Ab eod.

Περιπλέω, *ας*, *η*, *ι*, valde desideratus, vel desiderabilis. Ex *περί*, & *ποθέω*, *desideratus*.

Περιπλέω, *ας*, & *περιπλέωμαι*, *εμαι*, tueor, servo, conservo; (2) adquireo, quaero, comparo; (3) vendico mihi, adfero mihi; *περιπλέω*, partum, Gl. V. aor. 1. pass. part. & *περιπλέωμαι*, partus, Gl. V. perf. *Ποιμαίνων τὴν ἐκκλησίαν τὴν Θιῶν*, *ἢ περιπλέω* *διὰ τὴν ἰδίαν αἰματὸς*, Act. 20, 28. *Περιπλέω* *ῥέον ὄντος*, Dem. *Διὰ τὰς ἐμπορίας μὲν πλείους περιπλέω*, Diod. *Τὰ ὑποζυγία, ἐστὶν εἶχε, κατέκρινε, τὰς ἵππους μόνους περιπλέω*, Appian. B. Mithridat. Ex *περί*, & *πλέω*, *facio*.

Περιπλέω, *ας*, *η*, *ι*, tutatio, ipsa actio tuendi & conservandi; (2) adquisitio, adjectio, Gl. V. (3) vindicatio & adfectio. A *περιπλέω*.

Περιπλέω, *ας*, *η*, *ι*, adquisitivus, adquisitorius. Ab eod.

Περιπλέω, & *περιπλέω*, *ας*, *η*, *ι*, praefectus circuitorum, qui praest circuitoribus excubiarum. Ex *περί*, & *πλέω*, *princeps*, *praefectus*.

Περιπλέω, obambulo, lustror. A *περιπλέω*.

Περιπλέω, *ας*, f. *πλέω*, in orbem agor seu versor, obo, circumeo; lustror, Gl. Vet. *Καθάπερ τὸ ἡλίον ἐν ἄρμασι λήγουσι περιπλέω*, Plut. *Ἄνω καὶ κάτω τὴν ἰλίαν περιπλέω*, Luc. Ex *περί*, & *πλέω*, *versor*.

Περιπλέω, *ας*, *η*, *ι*, circumagitatio, circuitus. A *περιπλέω*.

Περιπλέω, fut. *πλέω*, circum urbes proficiscor, Suic. Ex *περί*, & *πλέω*, *urbem condo*.

Περιπλέω, *ας*, *η*, *ι*, urbem circumiacens, circa urbem situs. Ex *περί*, & *πλέω*, *urbs*.

Περιπλέω, *ας*, *η*, *ι*, permultum, maxime. Ex *περί*, & *πλέω*, *pro πολλο*, *multus*.

Περιπλέω, magni. Ex *πλέω*.

Περιπλέω, *ας*, *η*, *ι*, qui circumit, qui in orbem obit & lustrat; (2) explorator & excubitor; (3) navis, apud Rhodios; *περιπλέω*, calatores, Ph. circitores, Gl. Vet. A *περιπλέω*.

Περιπλέω, *ας*, *η*, *ι*, admodum improbus, improbitate nobilitatus. Ex *περί*, & *πλέω*, *improbus*, *malus*.

Περιπλέω, f. *πλέω*, circumquaque demulceo & blande attrecto, blanda manu demulceo. Ex *περί*, & *πλέω*, *demulceo*.

Περιπλέω, f. *πλέω*, circumeo, in orbem eo & lustror. *Τὰ ἱερὰ περιπλέω*, Aristot. Ex *περί*, & *πλέω*, *eo*.

Περιπλέω, *ας*, *η*, *ι*, fibulis connecto, App. Ex *περί*, & *πλέω*, *fibula*.

Περιπλέω, *ας*, *η*, *ι*, purpura amictus, praetextatus; *περιπλέω* *συγκλητικὴν*, praetexta, toga senatoria, Gl. V. & *περιπλέω*, praetexta, toga, Gl. V. Ex *περί*, & *πλέω*, *purpura*.

Περιπλέω, ammentes, Gl. V. A *ποταμός*.

Περιπλέω, *ας*, *η*, *ι*, circumvolvo. Ex *περί*, & *πλέω*, *volo*.

Περιπλέω, Adv. circiter. Ex *περί*, & *πλέω*.

Περιπλέω, *ας*, *η*, *ι*, pedem circumdans; (2) qui apte pedem circumdat, pedi conveniens. Ex *περί*, & *πλέω*, *res*.

Περιπλέω, Adv. eximie, summe, supra modum; (2) valde, vehementer; (3) divinum. A *περί*, & *πλέω*.

Περιπλέω, circumfundo; ut hinc sit *περιπλέω*, aor. 1. part. pass. circumfusius, apud Hom. *Θυμὸν ἐν στήθεσσι περιπλέω*, *χολὴν ἰδμάσιν*, Il. 14, 316. Ex *περί*, & *πλέω*, *profundo*.

Περιπλέω, f. *πλέω*, circumpingo, i. e. in indignationem aut odium alicujus incurro. Ex *περί*, & *πλέω*, *impingo*.

Περὶ πτερυγίων, ὡς, ὁ ἕξ ἡ, circum circa pinna habens. Ex πτερί, & πτερόν, pinna.

Περὶ πτερίσσω, f. ἴσω, corticem auferendo per-purgo; (2) accuratè decortico; περι-πτερίσσω, decorticatus, perf. part. pass. Ἄλλ' ἰσμήρι αὐτοῦ νόγῃ περιπτερίσσω, Arist. Ach. 512. Ex πτερί, & πτερίσσω, de cortico.

Περὶ πτερυγμα, ατ, τὸ, operimentum. Α περιπτερυγμα.

Περὶ πλοῖσσαν, complexam, acc. sing. aor. 1. part. act. f. g. verbi seq.

Περὶ πλύσσω, f. ξω, circumplico, circumcirca obvolvo; (2) circumdo, circumfundo; (3) circumplector, amplector; (4) circumvenio, circumdo; περιπλύσσωμαι, complector, Gl. V. Πήλοισ δῖματ περιπλύσσωται, Eur. Hec. 724. Ἐμὸν περιπλύνουσιν ἀλ-τῖναις βράτας, Lyc. 1135. χήρας, Eur. Andr. 418. Ὡς γόνυ, id. Iph. in Au. 1017. Ex πτερί, & πλύσσω, plico.

Περὶ πλῆξ, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, circumplexus, complexus. Α περιπλῆξ.

Περὶ πλῆχης, ἐ, ὁ ἕξ ἡ, circumvolutus, circumdatus, indutus, plicatus scilicet. Ab eod.

Περὶ πτωμα, ατ, τὸ, quod accidit, casus, calamitas. Α περιπτῖναι.

Περὶ πλῆσις, ἰω, ἡ, casus, infortunium, ca-lamitas; (2) casus, fortuita occasio. Ab eod.

Περὶ πτωτικός, ἡ, ὄν, q. d. incidentalis, for-tuitus. Α περιπτῖναι.

Περὶ πύημα, ατ, τὸ, circumcirca pus col-lectum; (2) circum dentes facta suppura-tio. Ex πτερί, & πύω, suppurare.

Περὶ πυρῶδον, ὡ, τὸ, putamen, quod mol-les floccos continet. Ex πτερί, & πυρῶδ, nucleus.

Περὶ πύσσω, ὡ, ὁ ἕξ ἡ, fama circumquaque notus, fando passim celebris. Προφῆτης οὐ δύνάται περιπύσσει ἔχειν ἐν πατρίδι τιμῶν, Nonn. Paraphr. 4, 44. Ex πτερί, & πυρ-ῶδον, audio.

Περὶ παμάξω, fut. δσω, circumcirca obturo. Ex πτερί, & παμάξω, operculo claudio.

Περὶ παματίξω, f. ἴσω, circumcirca obturo. Ex πτερί, & πᾶμα, aperculum.

Περὶ παῖω, conspergo, Gl. V. Ex πτερί, & παῖω, conspergo.

Περὶ ρομβίω, ὤ, f. ἴσω, circumvolvo & cir-cumago in modum rhombi, contorqueo; potius περιρρομβίω, scribendum, Suic. Ex πτερί, & ρομβίω, volvo.

Περὶ ρήγχις, ἐ, ὁ ἕξ ἡ, disruptus, circum-fractus, circumcisus. Α περιρρήγχις.

Περὶ ρῆρσις, f. αν, circumasperso, conspergo. Περιρῆρσιν ὁυσίας, Diosc. Ex πτερί, & ρῆρσις, perfundo.

Περὶ ρῆρσις, palmarum termites; ramuli, forculi, Schol. Nicand. Ὅσας ἱερὺλλοιο περιρῆρσις ἀίξῃ, Nicand. Theriac. 533. Ex πτερί, & ρῆρσις.

Περὶ ρῆρσις, ἰω, ἡ, adpersio. Α περιρῆρσις.

Περὶ ρῆρσις, ὡ, τὸ, adpersigillum, Gloss. Vet. instrumentum ad adpersendum. Ab eod.

Περὶ ρῆρσις, fut. ἴσω, circumadsp. rgo. Ex πτερί, & ρῆρσις, adsperso.

Περὶ ρῆρσις, suo, confuso, Gl. V. Ex πτερί, & ρῆρσις, suo.

Περὶ ρῆρσις; περιρῆρσις, pervagatur, Ph. Ex πτερί, & ρῆρσις, vagor.

Περὶ ρῆρσις, f. ψ, in alteram partem declino. Ex πτερί, & ρῆρσις, vergo.

Περὶ ρῆρσις, ἰω, ἡ, vinculi inclinatio, pro-pensio, & circumcirca declinatio. Α περὶ ρῆρσις.

Περὶ ρῆρσις, circumquaque fluo, undique fluo, circumfluo, circumluo, alluo; περιρῆρσις, circumfluor, abundo, adfluor aliqua re; περιρῆρσις, circumfluit; αἵματι περιρῆρσις, sanguine circumfluens. Ὁκτα-στός περιρῆρσις ἡμᾶς, Aristot. Περιρῆρσις ὁυσταμοῖς μετᾶλσις, Luc. Ex πτερί, & ρῆρσις, fluo.

Περὶ ῥήγνυσι, vel περιρρήγνυμι, circumfringo, circumrumpo, circumcirca abrumpo, lacero. Οἱ στρατηγοὶ περιρρήξαντες ἀντὶ τὰ ἱμάτια, ἐπάλθον ῥαβδίειν, Aët. 16, 22. Περὶ τῶν χυμῶν περιρρήξει, Ilocr. Ex πρὶ, & ρήγνυμι, rumpo.

Περὶ ῥήγνυσι, ἴσθ, ὁ καὶ ἡ, in utramque partem reflexus, inflexus, aut perfractus, vel utrinque recurvus. Ex πρὶ, & ῥήγνυμι, frango.

Περὶ ῥήγνυσι, ἴσθ, ἡ, abruptio, quæ circumcirca fit. A περιρρήγνυμι.

Περὶ ῥήγνυσι, ἴσθ, ἡ, circumfluus humor. Περιρρήγνυσι χαλάδιαι, Hippocr. A περιρρῶ.

Περὶ ῥήγνυσι, contr. περιρρῶ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, circumfluus. Ex πρὶ, & ῥήγνυμι, fluo.

Περὶ ῥήγνυσι, fut. ἴσθ, undique fluo, circum exorior. Περιρρῶσαι αἱ κόμαι, Arist. Πολλοὶ βραχίονα καὶ πύχους ὄλθ, περιρρῶσαι, Hippocr.

Περὶ ῥήγνυσι, f. ψα, circum absterge, undique ablavo. Περιρρῶσαι ἀνθρακας, carbunculos, Diosc. Ex πρὶ, & ῥήγνυμι, serdes eluo.

Περὶ ῥήγνυσι, ἡ, ὁ καὶ ἡ, circumfluus. A περιρρῶ.

Περὶ ῥήγνυσι, ὄλθ, ὁ καὶ ἡ, circumcirca abruptus, præruptus. A περιρρῶσαι.

Περὶ ῥήγνυσι, vel περιρρῶσαι, caudam movendo circa aliquem adblandior. Οὐρῆσι μακρῆσι περιρρῶσαι ἀνίσταται, Odyss. 10, 215. Ex πρὶ, & ῥήγνυμι, quatio, concutio.

Περὶ ῥήγνυσι, fut. πρῶσαι, tubarum seu tubæ sonitu excitator, tubam sonantem audio. Ex πρὶ, & ῥήγνυμι, tuba canor.

Περὶ ῥήγνυσι, ἴσθ, ἡ, accumulatio, aggeratio, congestio. A περιρρῶσαι.

Περὶ ῥήγνυσι, f. ἴσθ, carnem scalpello circino, circumscalfifico. Ex πρὶ, & ῥήγνυμι, caro.

Περὶ ῥήγνυσι, ἡ, ὁ, circinatio carnis, quæ scalpello fit. A περιρρῶσαι.

Περὶ ῥήγνυσι, ἡ, ὁ καὶ ἡ, circumcirca carnis, carne abundans. Ex πρὶ, & ῥήγνυμι, caro.

Περὶ ῥήγνυσι, ἡ, fut. ὄλθ, carnibus undique gravo, carne circumdo, carne vestio. A περιρρῶσαι.

Περὶ ῥήγνυσι, ἴσθ, ἡ, q. d. circumcirca carnositas. A περιρρῶσαι.

Περὶ ῥήγνυσι, f. ἴσθ, circumstipio, circum accumulo, Gl. V. aggero. Περιρρῶσαι τὰς ῥήγνυσι τῇ γῇ, Theophr. Ex πρὶ, & ῥήγνυμι, oporo.

Περὶ ῥήγνυσι, poet. περιρρῶσαι, f. ἴσθ, circum circa quatio seu concutio. Περιρρῶσαι σὶ ἵθιραι, Il. 19, 382. Ex πρὶ, & ῥήγνυμι, quatio.

Περὶ ῥήγνυσι, ἡ, ὁ καὶ ἡ, admodum gravis & magnificus. Ex πρὶ, & ῥήγνυμι, gravis.

Περὶ ῥήγνυσι, ἡ, ὁ καὶ ἡ, insignis, clarus; (2) insignitus, notatus. Ex πρὶ, & ῥήγνυμι, signum.

Περὶ ῥήγνυσι, undiquaque seu omni ex parte putrefacio. Ὅταν ἐπιτείνοντα περιρρῶσαι λυκά, Theophr. Ex πρὶ, & ῥήγνυμι, putrefacio.

Περὶ ῥήγνυσι, viribus & robore modum excedo, nimium viribus polleo; περιρρῶσαι, prævalens, ferociens. Μὴ με περιρρῶσαι δαλῆται ὁξὺ χαλκῶ, Odyss. 22, 368. A περιρρῶσαι.

Περὶ ῥήγνυσι, ἴσθ, ὁ καὶ ἡ, viribus & robore suo modo excedens, nimium viribus polens; prævalidus. Ex πρὶ, & ῥήγνυμι, robur.

Περὶ ῥήγνυσι, ἡ, f. ὄλθ, circumcirca variegatus. Ex πρὶ, & ῥήγνυμι, variegatus.

Περὶ ῥήγνυσι, falio circum. Ex πρὶ, & ῥήγνυμι, falio.

Περὶ ῥήγνυσι, f. ψα, circumfodio. Ex πρὶ, & ῥήγνυμι, fodio.

Περὶ ῥήγνυσι, ἴσθ, ὁ καὶ ἡ, perdurus; (2) pertinax, præfractus; (3) asper, molestus. Ex πρὶ, & ῥήγνυμι, exscisco. Περιρρῶσαι.

ρον, molestus, agrius, gravior; ὁ μέτριος
πρώτων πάντα περισκελίζει πάντα τ'
ανιστά φέρη, Menand.
Περισκέλει, ἐϞ, ὁ κ' ἢ, crura ambiens
seu circumdans. Ex περι, & ΚέλϞ,
crus.
Περισκέλιον, κ, τὸ, fæminale, caliga, bracca.
A περισκελῆ.
Περισκελίς, ἰδϞ, ἢ, περισκελίδες, fæminalia,
Gl. V. Ex περι, & ΚέλϞ, crus.
Περισκελῶς, ἈδϞ. obkinate & intrac̃to ad-
versus fortunam animo. Ab eod.
Περισκέτισμαι, fut. φουμι, circumspicio,
confidero. Ὅτι ἑ μάλ' οἶον νύκτα περι-
σκεψάσθι, Arat. Ex περι, & Κετισμαι,
circumspicio.
ΠερισκεπῖϞ, κ, ὁ κ' ἢ, qui circumcirca ocu-
lis lustrari potest; (2) ex quo subjecta
lustrari oculis circumquaque possunt. A
περισκίπωμα.
Περισκίπτω, circumtego. Χρυσῷ ταλάροισι πε-
ρίσκεπτε χεῖλα τυρροῖς, Mosch. 2, 61. Ex
περι, & Κεπτω, tego.
Περισκώλειον, κ, τὸ, tabernaculum, quo quis
circumdatus est. Ex περι, & Κωλῆ, ta-
bernaculum.
Περισκιάζω, f. ἄσσω, circumcirca obumbro.
Ex περι, & Κιά, umbra.
Περίσκαιος, ἰαν, οἱ, qui arcticum circum
eundem habent cura tropico, aut majo-
rem. Ex ἰισδ.
Περισκυρτάω, ᾠ, fut. ἄσσω, circumfilio. Ex
περι, & Κυρτάω, falio.
Περισκληρῶς, κ, ὁ κ' ἢ, circumquaque dur-
us, in ambitu durus. Ex περι, & Κλη-
ρός, durus.
Περισκληρώω, ex omni parte obduro. Ex
περι, & Κληρώω, obduro.
Περισκοπέω, ᾠ, circumspicio, exploro, Gl. V.
Περισκοπεῖν, perlustrat, Ph. Περισκοπεῖν
ἄσσαν δρόμον, M. Anton. 7, 27. Ἀπὸ κεί-
νης μὲν ἰσθμῷ περισκοπῶσα, Heliod. Ex περι,
& Κοπέω, spectro.
Περισκυλακτορῆς, ᾠ, ὁ, genus lustrationis
quæ cane fiebat, Plut. in Romul. cap.
20. Ex περι, & Κυλάξ, catulus.
Περισκυτίζω, f. ἴσσω, eutem circumcirca de-
traho. Ex περι, & Κυτίζω, corium.
Περισμαρζάω, ᾠ, fut. ἴσσω, circumstrepo.
Ex περι, & Μαρζάω, fireo, respo.
Περισμαῶν, ᾠ, circumcirca adfricatum deter-
go. Ex περι, & Μαῶ, abstergo.
Περισμάχω, detergo, Gl. V. idem. Ex περι,
& Μάχω, abstergo.
Περισμύχω, circumcirca uro; (1) undique
macero, prorsus conficio & exhauro. Ex
περι, & Μύχω, attero.
Περισσεύω, ᾠ, f. ἴσσω, circumceo; (2) cir-
cumfero. Κύκλῳ περισεύειν τὰς πόλεις
καλέμεϞ, Arist. Av. 1431. Ex περι, &
Cεύω, abigo.
Περισπιζομαι, circumvenio, astutia fallo.
Οἶμος τάλας γ', οἷον ἑ περιπορίζεται;
Arist. Av. 1652. A περι, & Cοφίζομαι,
sarpio.
Περισπαίρω, palpito & terram calcibus pulso.
Ex περι, & Cπαίρω, palpio.
Περισπασμός, ᾠ, ὁ, diffractio, occupatio orta
ex curis & negotiis diversis, circumflexio.
A περισπᾶω.
Περισπᾶω, ᾠ, f. ἄσσω, circumcirca detraho,
avello, destringo, Gl. Vet. (2) distraho,
i. e. in diversum traho; (3) distraho,
i. e. curis & negotiis onero, distineo,
Gl. Vet. (4) circumflecto, circumflexo,
accentu noto; περισπαδέει, destrictus,
Ph. aor. 1. part. pass. diffractus; πε-
ρισπωμένῳ, circumflexa circumducta, Ph.
præs. part. pass. Ὅ ἢ περισπᾶσας ξί-
φϞ, Eur. Iph. in Tau. 297. Περισπᾶ-
σι ἑ τὰ ἔχοντες ἐμπέποντα; M. Anton.
2, 4. Ἐγὼ δ' ἱμαυτὺ καθύκεν ποτιῶ, τὰ
ἄλλα με ἢ περισπᾶ, id. 6, 17. Ex περι,
& Cπᾶω, traho.
Περισπειράω, ᾠ, fut. ἄσσω, in orbem circum-
do, vel involvo. Περισπειράσας τὴν ἰσθμῶν
A a a a 2 τ

τα τῆ κεφαλῆ, Plut. Ex πει, & πει-
ράω, in spiritum contrahō.
Περμαπύρεον, circumquaque fero, undique fe-
rui. Ex πρυσιλάντων τῶν πειρῶν
περὶ Ἀχίλλεος ἔρπον, Eur. Andr. 167. Ex
πει, & πειρῶν, semino.
Περσπύρεον, ἰσ, ὁ κ' ἡ, supra modum ur-
gens seu premens. Ὁ πειρσπύρεος τῶν
Soph. Aj. 999. A πειρσπύρεον.
Περσπύρεον, studiose propere; graviter fe-
ro; intensus sum; πειρσπύρεον, huc
illuc cursito. Ex πει, & πειρῶν, se-
ssino.
Περσπύρεον, ἰσ, ὁ κ' ἡ, qui totus unum
cor est, i. e. magnanimus, animosus. Ex
πει, & πειρῶν, visus, cor.
Περσπύρεον, ἰσ, ὁ κ' ἡ, studiose expeti-
tus, qui studiose adlectari solet; (2) stu-
dio dignus. Ex πει, & πειρῶν, sedulo
ago.
Περσπύρεον, ἰσ, ἡ, sc. προσπύρεον, circum-
flexus accentus. A πειρσπύρεον.
Περσπύρεον, Adv. cum circumflexo in ul-
tima. Ab eod.
Περσπύρεον, Ὀυρῶσι μακρῶσι πειρσπύρεον
ἐνίσαν, Hom. Odys. 10, 215. idem quod
πειρσπύρεον, quod vide.
Περσπύρεον, Adv. numero impari, impariter.
A πειρσπύρεον.
Περσπύρεον, ἰσ, ὁ κ' ἡ, dispar, impar. Ex
πειρσπύρεον, & πειρσπύρεον, quod vide.
Περσπύρεον, ἰσ, ἡ, abundantia. A πειρσπύρεον.
Περσπύρεον, vel πειρσπύρεον, Adv. τὸ, abun-
dantia, reliqua, excrementum, sterus.
Ab eod.
Περσπύρεον, ea, quae superfuerunt, accus.
plur. aor. 1. pat. act. n. g. a verbo
πειρσπύρεον.
Περσπύρεον, ἰσ, ἡ, abundantia, Gl. Vet. A
πειρσπύρεον.
Περσπύρεον, abundaverim, aor. 1. conjunct.
act. verbi seq.
Περσπύρεον, seu πειρσπύρεον, fut. ἔσται, abundo,
superfui, supersum, Gl. V. πειρσπύρεον, su-
perat, superest, Gl. V. Περσπύρεον ἄρταν,
Luc. 15, 17. τῶν ἄρτων ἐν ἀνάγκῃ, 1 Thess.
3, 12. πειρσπύρεον κλίσματα, Joan. 6,
12. A πειρσπύρεον.
Περσπύρεον, ἰσ, ὁ κ' ἡ, pastu seu cibo su-
perabundans. Κλίσματα πειρσπύρεον πει-
ρσπύρεον τραπεζῆς, Nonn. Paraphr. 6, 12.
Ex πειρσπύρεον, & πειρσπύρεον, cibis.
Περσπύρεον, vel πειρσπύρεον, ἰσ, ὁ κ' ἡ, cui
digitus unus superest; (2) qui
digitos numero impares habet. Ex πειρσπύρεον,
& πειρσπύρεον, digitus.
Περσπύρεον, vel πειρσπύρεον, ἰσ, ἡ, super-
vacaneus sermo. A πειρσπύρεον.
Περσπύρεον, ἰσ, ὁ κ' ἡ, verbis abun-
dans, loquax. Ex πειρσπύρεον, & πειρσπύρεον,
verbum.
Περσπύρεον, ἰσ, ὁ κ' ἡ, abunde comatus,
qui comis dentis est. Ex πειρσπύρεον, & πειρσπύρεον,
coma.
Περσπύρεον, & πειρσπύρεον, ἰσ, fut. ἔσται,
sermone supervacaneo utor. A πειρσπύρεον.
Περσπύρεον, vel πειρσπύρεον, ἰσ, ἡ, expo-
silio rerum supervacuarum, sermo abun-
dans & supervacaneus. Ab eod.
Περσπύρεον, & πειρσπύρεον, ἰσ, ὁ κ' ἡ, super-
vacaneo sermone utens. Ex πειρσπύρεον,
& πειρσπύρεον, sermo.
Περσπύρεον, ἰσ, ὁ κ' ἡ, ex-
cellenti mente praeditus, solers. Ex πειρσπύρεον,
& πειρσπύρεον, mens.
Περσπύρεον, & πειρσπύρεον, ἰσ, ὁ κ' ἡ, qui prae cae-
teris aliquid habet, quo illis praestet, exi-
tius, egregius, praestans, excellens, in-
signis; (2) qui est ultra id, quod esse de-
bet, modum excedens, nimius, superva-
caneus, redundans, copiosus, multus, gra-
vis; (3) impar, Gl. Vet. superfluous, su-
pervacuus, supervacaneus. Hinc πειρσπύρεον
vel πειρσπύρεον, ἰσ, excellentia, praestan-
tia, copia, A πειρσπύρεον.

Περσπύρεον, ἰσ, ὁ κ' ἡ, abundantior, Gl. Vet.
praestantior. A πειρσπύρεον.
Περσπύρεον, Adv. vehementius, magis. A
πειρσπύρεον, quod est Compar. A praec.
Περσπύρεον, vel πειρσπύρεον, ἰσ, ex-
cellentia, praestantia; (2) redundantia; (3)
redundantia sermonis, quae & πειρσπύρεον
dicitur. A πειρσπύρεον.
Περσπύρεον, ἰσ, ὁ κ' ἡ, nimis delicatus.
Ex πειρσπύρεον, & πειρσπύρεον, delicate vivit.
Περσπύρεον, ἰσ, ὁ κ' ἡ, perprudens. Ex
πειρσπύρεον, & πειρσπύρεον, mens.
Περσπύρεον, seu πειρσπύρεον, Adv. eximie, egre-
gie, excellenter, valde, vehementer, sin-
gulari & peculiari quodam modo, Gl. V.
abunde, abundanter. A πειρσπύρεον.
Περσπύρεον, seu πειρσπύρεον, ἰσ, super-
vacanea copia ac materia, redundantia,
ac superflua plenitudo, excrementum. Ab
eod.
Περσπύρεον, Adv. circumstando, circumcirca.
A πειρσπύρεον.
Περσπύρεον, circumstillo, irrogo. A πειρσπύρεον, &
πειρσπύρεον, sille.
Περσπύρεον, ἰσ, ὁ κ' ἡ, contraclorius, adstricto-
rius. A πειρσπύρεον.
Περσπύρεον, ἰσ, ὁ κ' ἡ, qui magna frequen-
tia celebratur. A πειρσπύρεον.
Περσπύρεον, ἰσ, ἡ, circumstantia, cor na,
i. e. turba circumfusa & circumum effici-
cens; (2) necessitas, vicissitudo, occasio.
A πειρσπύρεον.
Περσπύρεον, ἰσ, f. ἡ, circumsto. Ex ἰσ.
Περσπύρεον, ἰσ, ὁ κ' ἡ, circumstantias habens,
aut ad circumstandum pertinens; (2) cir-
cumstantialis; (3) ad rursus, calamitosus,
minus secundus. A πειρσπύρεον.
Περσπύρεον, Adv. b. circumstantialiter. A
πειρσπύρεον.
Περσπύρεον, ἰσ, ὁ κ' ἡ, qui circumstatur;
Dith. 2, locus altus. Περσπύρεον, qui co-
rona hominum cinguntur. Θαντατοποιοῦ
πειρσπύρεον, loci. A πειρσπύρεον.
Περσπύρεον, ἰσ, fut. ἔσται, vallis seu palis in
terram depactis circumcirca munio. Πειρσπύρεον
αὐτὸς τὸς δέντρων, Thuc.
1, 2. prope fin. Ex πειρσπύρεον, & πειρσπύρεον, pa-
lis dingo.
Περσπύρεον, Adv. τὸ, munimentum ex
vallis circumcirca depactis. A πειρσπύρεον.
Περσπύρεον, ἰσ, ὁ κ' ἡ, spicatum cir-
cumdans. Ex πειρσπύρεον, & πειρσπύρεον, sp-
cat. s.
Περσπύρεον, circumtego, munio. Ex πειρσπύρεον, &
πειρσπύρεον, tegeo.
Περσπύρεον, circumstent, f. circumstent, 3.
puc. aor. 2. conjunct. act. Praec. & Ion.
pro πειρσπύρεον, a verbo πειρσπύρεον, f. teo
circum.
Περσπύρεον, f. ἡ, circum eo, seu in orbem
eo. Τρις ἡ πειρσπύρεον κλόν λῶν σμ-
φρόνως, Odys. 4, 277. Ex πειρσπύρεον, &
πειρσπύρεον, co.
Περσπύρεον, cooperio, contego, obvolvo, cir-
cumcirca involvo; (2) compono decenter,
orno; (3) comprimo, arcto, coarcto, com-
prehendo, amplector. Θαντατοποιοῦ πειρσπύρεον
Eur. Alc. 660. Περσπύρεον ὅν μ' ἔδωκε
ἡ χεὶρ πειρσπύρεον ἄν; id. Iph. in Tau.
629. Τὰ πειρσπύρεον κακὰ, id. Her.
fur. 1133. Καὶ καθάπερ χερσὶν ἐπὶ πειρσπύρεον
componere, id. Hec. 1035. Ex πειρσπύρεον, &
πειρσπύρεον, m. o. orno.
Περσπύρεον, fut. ἔσται, ingemisco circumcirca.
Ex πειρσπύρεον, & πειρσπύρεον, gemo, ingemisco.
Περσπύρεον, f. ἡ, idem. Κυσσῶν
δὲ πειρσπύρεον πειρσπύρεον αὐτῶν, Odys.
10, 10. Ex πειρσπύρεον, & πειρσπύρεον, gemo.
Περσπύρεον, circumcirca gemo; (2) ci-
cumcirca refono; (3) undique arcto. Κορυ-
φῶν ἡ πειρσπύρεον ἡ, Hom. Hym.
in Pan. 21. Περσπύρεον δὲ πειρσπύρεον, I.
16, 163. Ex πειρσπύρεον, & πειρσπύρεον, gemo.
ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ, ἰσ, ἡ, columba.
Περσπύρεον, ἰσ, ὁ κ' ἡ, columbarium, Gl. Vet.

locus, in quo columbae aluntur; (2) her-
ba quaedam. A πειρσπύρεον.
Περσπύρεον, ἰσ, τὸ, parvula columba; (2)
vel pullus columbinus, pipio, Diin. ab
eod.
Περσπύρεον, ἰσ, τὸ, pullus columbinus, pipio;
(2) herba quaedam. Ab eod.
Περσπύρεον, ἰσ, τὸ, pars corporis, quae pectus
cingit, seu praecordia. Ex πειρσπύρεον, & πειρσπύρεον,
pectus.
Περσπύρεον, ἰσ, ὁ κ' ἡ, qui e columbino
genere est. Ex πειρσπύρεον, & πειρσπύρεον, fi-
g. ra.
Περσπύρεον, ἰσ, ὁ κ' ἡ, columbus. A πειρσπύρεον.
Περσπύρεον, ἰσ, τὸ, locus, in quo colum-
bae aluntur. Ex πειρσπύρεον, & πειρσπύρεον, alo.
Περσπύρεον, ἰσ, ὁ κ' ἡ, columbaris. A
πειρσπύρεον.
Περσπύρεον, ἰσ, f. ἡ, corona cingo, seu
circumcirca redimio; (2) cingo, circum-
do. Πῶς καὶ ὁ κλῶν πειρσπύρεον ἐν ὁρῶν
περσπύρεον; Arist. Plut. 786. Κύνθη
πειρσπύρεον τῶν ὀκνηρῶν, Aristot.
Ex πειρσπύρεον, & πειρσπύρεον, coronio.
Περσπύρεον, ἰσ, ὁ κ' ἡ, corona circumcirca
redimitus; (2) circumseptus, seu cinctus
velut ferto. A πειρσπύρεον.
Περσπύρεον, coronam, 3. p. ur. praef. ind.
pass. verbi πειρσπύρεον.
Περσπύρεον, f. ἡ, corona cingo, seu circum-
circa redimio; (2) circumdo, circumte-
go. Οἷον πειρσπύρεον πειρσπύρεον ἔρπον ἐν ἰσ
Ζεῦ; Odys. 5, 303. Ex πειρσπύρεον, & πειρσπύρεον,
cingo.
Περσπύρεον, ἰσ, ὁ κ' ἡ, qui pectus ambit seu
circumdat pectori circumfusus. Hinc τὸ
πειρσπύρεον, fascia pectoralis, pectorale.
Ex πειρσπύρεον, & πειρσπύρεον, pectus.
ΠΕΡΙΣΤΙΑ, ἰσ, τὸ, lustrationes.
Περσπύρεον, ἰσ, lustrationibus praefectus. Ex
πειρσπύρεον, lustrationes, & πειρσπύρεον, praefectus.
Περσπύρεον, f. ἡ, notis undique compingo,
circumcirca punctis distinguo, Gl. V. cir-
cumpungo. Ex πειρσπύρεον, & πειρσπύρεον, pun-
gus.
Περσπύρεον, ἰσ, ὁ κ' ἡ, notis undique com-
punctus, circumcirca maculosus. A πειρσπύρεον.
Περσπύρεον, circumfulgeo, Gl. V. radio, praef-
fulgeo. Ex πειρσπύρεον, & πειρσπύρεον, lucco.
Περσπύρεον, ἰσ, circum ambulo, circum-
eo. Ex πειρσπύρεον, & πειρσπύρεον, eo, vado.
Περσπύρεον, destringo, circumcirca. Ex
πειρσπύρεον, & πειρσπύρεον, destringo.
Περσπύρεον, & πειρσπύρεον, undique
cingo, undique circumdo. Κύνθη πειρσπύρεον
ταχὺ μέλας ὕμνος καὶ καθάρως πειρσπύρεον
στοιχίζεται, Dem. Phil. 1. Ex πειρσπύρεον, &
πειρσπύρεον, indagine cingo.
Περσπύρεον, ἰσ, ὁ κ' ἡ, circumcirca ordinibus
distinctus, vel in quincuncem ordinem
positus. Ex πειρσπύρεον, & πειρσπύρεον, indago.
Περσπύρεον, Adv. circumcirca obtegendo.
A πειρσπύρεον.
Περσπύρεον, ἰσ, ἡ, ipsa actio operiendi seu
obvolvendi. A πειρσπύρεον.
Περσπύρεον, ἰσ, τὸ, lingulae locus in gutture;
(2) pinguedo, arvina, stria; (3) cutis
conduplicatio ob pinguedinem; (4) ora
seu limbus, Gl. V. rictus; item, puteale,
puteal, Ph. Ex πειρσπύρεον, & πειρσπύρεον, os.
Περσπύρεον, ἰσ, ὁ κ' ἡ, qui circum os est, os
ambiens. Ex ind.
Περσπύρεον, circumcirca gemo. Ex πειρσπύρεον,
& πειρσπύρεον, gemo.
Περσπύρεον, circumquaque ingemiscit, 3.
sing. imperf. ind. act. Ion. cum πειρσπύρεον.
pro πειρσπύρεον, a verbo seq.
Περσπύρεον, circumcirca gemo; (2) undi-
que repleor & reboeo gemitibus. Πειρσπύρεον
στοιχίζεται δάμα, Odys. 10, 454. Ex
πειρσπύρεον, & πειρσπύρεον, gemo.
Περσπύρεον, f. ἡ, circumcirca cingo, cir-
cumcirca obideo. Περσπύρεον πειρσπύρεον, f.
δοσμαι, castris seu exercitu cingo, cir-
cumcirca obideo. Περσπύρεον πειρσπύρεον τὸς
Ταραντίνους, Plut. Ex πειρσπύρεον, & πειρσπύρεον,
castra mitor.

П Е Р П Е Р

Περὶστροφή, f. φω, circumvago, in orbem ver-
to, circumverto. Χεὶρ περιστροφῆς, II. 19,
131. Μάλα σὶ ὤκα περιστροφή) κυκλῶντι,
ib. 5, 903. Gl. V. intorqueo. Ex περι, &
στροφή, *verto*.
Περὶστροφῶδες, Adv. circumvertendo, in or-
bem vertendo. A περιστροφή.
Περὶστροφή, ἡ, h, conversio, convolutio, ro-
tatus; (2) conversatio. Ab eod.
Περὶστρομα, ατφ, τό, stragulum, Ph. A
περίστρον, *sterno*.
Περὶστροματά, αν, τὰ, aulæ & tapetia, qui-
bus triclinia & lecti torique circumquaque
sterni solent; (2) circumvallationes. A
præc.
Περὶστροφῶδης, circumverti, præf. inf. pass. Ion.
pro περιστροφῶδης, a verbo seq.
Περὶστροφάα, ᾧ, circumverto, circumvago. Πε-
ριστροφῶδης) χρηστρία, Herodot. Ex περι,
& στροφάα, pro στροφή, *verto*.
Περὶστυλ, τό, locus columnis cinctus, Gl. V.
columnatum. A περὶστυλ, *circum*.
Περὶστυλ, υ, ὁ ἢ ἡ, circumcirca columnat-
us; columnis in ambitu cinctus. Ex περι,
& στυλ, *columna*.
Περὶστυλιζ, & περιστυλιζμαι, undique
duriter asperaque tracto, addigo, commi-
nuo. Ex περι, & στυλιζ, *aspero tracto*.
Περὶστυν, υ, τό, iocus columnis seu porticu
in ambitu cinctus, Ph. atrium. Ex περι
& στυν, *porticus*.
Περὶσπλάσ, ὤ, f. ἴσω, circumcirca dispolio,
spoliando & depeculando, detraho, comp-
ilo. Gl. Vet. expilo, compilo. Τὸ δ
γαλμα τῷ Ἀπόλλων) περὶσπύλησεν, Et-
lian. V. Hist. 1, 20. Ex περι, & σπλάσ,
spolio.
Περὶσπύρ, circumcirca traho, seu cirumeundo
& obeundo traho, circumcirca detraho, in
diversum traho, distraho, divello, lacero,
vexo, diripio; (2) obrecto, probris &
conviciis ludo. Gl. V. vexo, la. ero. Τὰ
δράματ' αὐ τοῦ περὶσπύρτες ἀπήγαγον,
Polyb. Ἄνω ἢ κάτω περὶσπύρμαι, Luc.
Ex περι, & σπύρ, *traho*.
Περὶσπυρῶν, Adv. in globi vel pilæ mo-
dum. Ex περι, & σπύρ, *globus*.
Περὶσπάλης, ἰφ, ὁ ἢ ἡ, lubricus. Ex περι,
& σπάλης, *supplinto*.
Περὶσπάλμαι, oberro, elabor, circumva-
gor. Ex περι, & σπάλμαι, *erro*.
Περὶσπαραγῶ, ὤ, f. ἴσω, circumstrepo. Στίρ-
ξει δὲ περὶσπαραγῶσα γάλακτι. N'and.
Theriac 553. Ex περι, & σπαραγῶ, *stro*.
Περὶσπύρ, ὤ, f. ἴσω, circumcirca obstruo,
veluti interjecto cunco; (2) undique obstruo,
obturo. Ex περι, & σπύρ, *cunco findo*.
Περὶσφίγ, f. ζα, circumcirca stringo; (2)
constringo, coërceo, complector. Ex περι,
& σφίγ, *string*.
Περὶσφύριον, υ, τό, fascia, qua malleoli pe-
dis solent cingi; (2) ligamen, quod cru-
ribus circumdatur. Ex περι, & σφύριον,
malleolus.
Περὶσφύριον, υ, ὁ ἢ ἡ, ad talos pertinens.
Ex ἴσδ.
Περὶσφυρος, υ, ὁ ἢ ἡ, idem. Hinc περὶσφυ-
ρον, υ, τό, fascia, qua malleoli cingi solent.
Ph. talare. Ex περι, & σφύρα, *mailus*.
Περὶχθαι, auxiliare, f. auxiliatus ji, 2. sing.
aor. 2. imper. med. 1n. pro περὶχθαι, a
verbo περιχω pro περιχθαι, *auxilior*.
Περὶχθισι, ιας, ἡ, ipsa actio circumdandi, vel
cingendi. A περὶχθαι, *circumdo*.
Περὶχθι, υ, ὁ ἢ ἡ, implicatus, circumda-
tus. Ab eod.
Περὶχθης, ἰφ, ὁ ἢ ἡ, in orbem fissus, in
ambitu divi us. A περὶχθαι.
Περὶχθίς, f. ἴσα, circumcido, circumdivido,
abicingo, dirimo. Ex περι, & χθίς,
findo.
Περὶχθίζω, f. ἴσω, fune circumscribo, fune
circumdo & circumsepio. Ex περι, & χθι-
νίζω, *fune circumscribo*.
Περὶχθισμα, ατφ, τό, diremptio seu sepa-
ratio per funiculum. A περὶχθίνισθαι.

П Е Р П Е Р

Περὶ αἶμα, f. αἶμα, facio ut incolumis super-
sit, incolumem servo, servo. Αὐτὸ δὲ τῷ-
το καὶ περιέσσω, Synesf. Ἐπὶ καὶ περιέσσω,
Ælian. V. Hist. 2, 37. Ex περι, & αἶμα,
servo.

Περὶ σαρῶα, f. αἶμα, circumcirca cumulo &
coacervo; (2) cumulis circumcirca obruo.
Ex περι, & σαρῶα, cumulo.

Περὶ σάφραν, οἶσθ, ὁ καὶ ἡ, admodum tempe-
rans. Ex περι, & σάφραν, temperans.

Περὶ ταυία, ας, ἡ, tænia vel fascia undique
cingens, Aret. Ex περι, & ταυία.

Περὶ ταμῖναι, incidere, præf. inf. act. Ion.
pro περιτέμνειν, a verbo περιτέμνω.

Περὶ τῆμα, Ion. pro περιτίμην, & περιτῆμν-
μαι, succido, adimo, privo, vasto. Bæ
περιτῆμνόμενον, Odyss. 11, 401. Ex περι,
& τῆμα pro τίμνω, feci.

Περὶ τῆσις, ιας, ἡ, circumtensio, obtensio, aut
obtentus; (2) vehemens & valida disten-
tio. A περιτένω.

Περὶ ταρῖα, f. αἶμα, fossa seu vallo munitio;
(2) murum duco, muro circumvallo. Ἐ-
κείνου τε τῷ στρατῷ τὴν πόλιν περιταρῖσαι,
ἵνα μὴ καὶ ἕνα τις ἐκφεύγῃ λαμβάνειν.
Appian. B. Mithridat. Ex περι, & τα-
ρῖα, folio.

Περὶ τῆσαις, et ribuisi, 2. sing. perf. ind. act.
verbi περιτίθημι, attribuo.

Περὶ τῆσαις, circumtendo, circum extendo,
aut obtendo; (2) valde extendo. Ph.
πιοτέθει, di. endit. Ex περι, & τῆσαις,
tendo.

Περὶ τῆσαις, f. αἶμα, muro circumdo seu
cingo, circumvallo, p. part. pass. περι-
τεταχτισμένῳ, muro circumdatus, val-
latus. Περιτεχίσιν (τόπον) μεγάλαις
πύλαις, Arist. Av. 559. τῶν πόλεων καὶ
κλῶν, Thuz. Ex περι, & τεχίζω, mu-
rum struo.

Περὶ τῆσαις, ιας, ἡ, ipsa actio cingendi lo-
cum aliquem muro. A περιτεχίζω.

Περὶ τῆσαις, ατῶν, τὸ, murus seu muni-
tio aliquem locum ambiens. Ab eod.

Περὶ τῆσαις, αἰ, ὁ, idem & ab eod.

Περὶ τῆσαις, ισθ, τὸ, propugnaculum. Ex
περι, & τῆσαις, murus.

Περὶ τῆσαις, αἰ, perficio. Περι ὃ ἤματα μα-
κρὰ τελέσθαι, Odyss. 10, 470. Ex περι, &
τελέω.

Περὶ τῆσαις, circumvolvendo seu circumver-
tendo perficio; περιεβαλεῖν, volventi-
bus, Il. 2, 551. Ex περι, & τέλλω, quod
vide.

Περὶ τῆσαις, incidiss, circumcidiss, a. 2. inf.
act. verbi περιτέμνω.

Περὶ τῆσαις, f. αἶμα, amputo, circumcido;
περιτεμνόμενῳ, circumcissus, Gl. Vet.
p. part. pass. Περιτεμνὸν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ
τῇ ὀγδῶν, Act. 7, 8. το παιδίον, Luc. 1,
59. Οὕτως ἀναγκάσθαι ὑμᾶς περιτί-
μνωθαι, Gal. 6, 12. Ex περι, & τέμνω
feci.

Περὶ τῆσαις, εἶσθ, ὁ καὶ ἡ, valde contentus,
contentissimus & rigidissimus. A περι-
τένω.

Περὶ τῆσαις, f. αἶμα, circumtego, undi-
que tego. Ex περι, & τέμνω, tectum,
Suic.

Περὶ τῆσαις, circumcisi sunt, 3. pl. perf.
ind. pass. verbi περιτέμνω.

Περὶ τῆσαις, ιας, ἡ, machinatio, dolus; (2)
solertia. Απεριτεχίσθαι, machinor.

Περὶ τῆσαις, f. αἶμα, colliquefacio, undique li-
quo. Περιτῆσαις πάντα, Aret.

Περὶ τῆσαις, ιας, ἡ, eliquatio. A περιτῆσαις,
colligatio.

Περὶ τῆσαις, & περιτῆσαις, circumpono
vel circumdo. Gl. Vet. circumpono, tri-
buo. Τούτοις τιμὰς ἀπεριτῆσαις ἀπε-
τίθημεν, 1 Cor. 12, 23. Περιτῆσαις ἀνα-
γκῶν, Marc. 12, 1. Ex περι, & τέμνω,
pono.

Περὶ τῆσαις, circumcirca vello. Τὸς βλεφαρί-
δας οὗ περιτῆσαις, Arist. Eq. 372. Ex περι,
& τέλλω, vello.

П Е Р П Е Р

Περιτρίβειν, ἵσταν, ἄν, admodum honoratus. Ex **περί,** & **τρίβειν, honoratus.**
Περιτιταίνω, circum tendo, circum extendo. **Περί μέσων χερῶν τιτάνει,** Il. 13, 534. A **περί,** & **τιταίνω, tendo.**
Περιτίω, f. ισσι, vehementer honoro & colo. Ex **περί,** & **τίω, honoro.**
Περιτμήδηναι, circumcisum esse, a. 1. inf. pass. verbi **περιτμήναι.**
Πιριτομούς, ἱας, ὅ, qui circumcidit; (2) scalper excisiorius, quo futuros coria circumcidunt. A **περιτίμω.**
Πιριτομή, ἡ, ε, η, circumcisio. Ab eod.
Πιριτομοί, recutiti, Ph. Ab eod.
Πιριτόκοιτος, five **περιτόκοιτος,** aut **περιτόκοιτος,** circumtentus, obtentus. A **περιτίω.**
Περιτεξέω, sagittis undique configo. A **περί,** & **τεξέω, sagitto.**
Πιριτορῶναι, detorno, torno rotundum facio, A **περί,** & **τορῶναι, torno.**
Πιριτρανέω, η, ὅ κ' ἢ, perspicuus, manifestus, apertus. Ex **περί,** & **τρανός, perspicuus.**
Πιριτραπίσσειν, conversae, gen. sing. a. 2. part. pass. verbi **περιτρίπτω, converto.**
Πιριτραχῆλιος, η, ὅ κ' ἢ, qui collo circumdatur, collum cingens. Hinc τὸ **περιτραχῆλιον, η, τὸ,** collare. Ex **περί,** & **τράχηλος, collum.**
Πιριτρίμω, circum tremo. Ex **περί,** & **τρίμω, tremo.**
Πιριτρίπω, f. ψω, circumago; (2) circumactu everso & percello; (3) converto, transfero; (4) in errorem induco; (5) induco, impello, redigo. Gl. V. **περιτρίπτομαι,** titubo, percello, redigo. **Πιριτρίπτειν τὴν ψαῖον,** Luc. Τὰ πολλά σε γραμματα εἰς μακρὰν **περιτρίπτει,** Act. 26, 24. Ex **περί,** & **τρίπω, verto.**
Πιριτρίβω, circumglacio & concresecere facio; **περιτρίβωμαι,** circum congelor. **Σαχάρη, περιτρίβειτο κρυσταλλός,** Odyss. 14, 477. Ex **περί,** & **τρίβω, rongo.**
Πιριτρίχω, f. θίξω, circumcurro, currente circumneo. **Πιριτρίχοντες ὅλοι τὰν πέριχον ἐκείνῳ,** Marc. 6, 35. **Ὅστας ἀπὸ τῶν περιτρίχοντες γὰρ ἀπασαν,** Dion. Hier. 41. **ἵμενοι, χροί—περιτρίχεται τὴν πόλιν πᾶσαν,** Aul. Titm. 665. Ex **περί,** & **τρίχω, circum.**
Πιριτρίπναι, f. σσι, circum-trepido. **Αὐτοὶ ὅ περιτρίπναι ὄρη,** Il. 11, 675. Ex **περί,** & **τρίπναι, trepido.**
Πιριτρίπτω, η, ὅ κ' ἢ, circumquaque peritus. Ex **περί,** & **τρίπτω, foratus.**
Πιριτρίβω, ἴξω, ὅ κ' ἢ, obtritus, pertritus, attritus. A **περιτρίβω.**
Πιριτρίβω, obtero, confundo. **Ὅς κ' ἢ χροί—ἐλμὴ πᾶσιν περιτρίβω,** Lyc. 790. A **περί,** & **τρίβω, tero.**
Πιριτρίμμα, ατρός, τὸ, homo rei alienius tracione velut attritus. Ab eod.
Πιριτρίμω, circum tremo. **Σάρκε ὅ περιτρίμωμένο μέλας,** Odyss. 18, 76. A **περιτρίμω.**
Πιριτρίμω, η, ὅ κ' ἢ, circumtrementis, undique tremefactus. Gl. V. **tremebundus.** A **περιτρίμω.**
Πιριτρίμω, ἴξω, undique trepidando. A **περιτρίμω.**
Πιριτρίπναι, ἴξω, circumastim. A **περιτρίπναι.**
Πιριτρίπναι, Ion. pro περιτρίπναι, revertens, Il. 2, 295. A **περιτρίπναι.**
Πιριτρίπναι, ἡ, ἢ, vicissitudo, qua aliquid per vices & in orbem fit; (2) circumactus, circuitus, seu circuitus. Ab eod.
Πιριτρίπναι, η, ὅ κ' ἢ, circumcurrens, vel orbiculatus, rotundus. A **περιτρίπναι.**
Πιριτρίπναι, ἡ, circumcurro. Ex **περί,** & **τρίπναι, circum.**
Πιριτρίπναι, η, ὅ κ' ἢ, circumcurrens, in orbem currens; (2) orbiculatus, rotundus. A **περιτρίπναι.**
Πιριτρίπναι, circumrodo, ambeo, perrodo; ob-
rodo, rode, Gl. Vet. **Ἄντες δ' ὁ κλέος**
 η, ὅ κ' ἢ, ὁ κλέος

καταξιδάμεν μόνον ἡμᾶς ἐπὶ περιτρίβει, Arist. Vesp. 594. Ex περι, & τρύχω, rodeo.

Περιτρίβει, vide περιτρίβει.

Περιτρίβει, ατθ, τὸ, excrementum; (2) quidquid in corpore supervacaneum est. A περιτρίβει.

Περιτρίβει, ἡ, ὄν, excrementis abundans; (2) cui excrementa insunt. A περιτρίβει.

Περιτρίβει, incido, forte reperio, nancisco; πῆ ἰσχυρῶς, incidi, nactus sum; περιτρίβει, adeptus. Ἀγρίωνι κατὰ περιτρίβει, Xen. τὴν (γενναίαν) κατὰ τι μέγεθος τὴν οὐκίαν περιτρίβει, Heliod. Ex περι, & τρύχω, nancisco.

Περιτρίβει, α, ὁ, ἡ, qui sepulchro seu busto circumfusus est. Ex περι, & τρύχω, bustum.

Περιτρίβει, f. ἰσχυρῶς, tympanorum pulsatione & boatu circumdo. Ex περι, & τρύχω, tympanum pulso.

Περιτρίβει, ατθ, ὁ, ἡ, qui incidit in aliquid. A περιτρίβει.

Περιτρίβει, qui casu accidit, a. 2. part. act. verbi περιτρίβει, pro περιτρίβει, casu accido.

Περιτρίβει, f. ἰσχυρῶς, singulari injuria & contumelia adificio; (2) injuria & contumelia adificio. Ταύτην ἰσχυρῶς τὴν φθόρον τοιαύτη περιτρίβει ἡμᾶς ὁπάται, Arist. Θεσμ. 542. Τοιαύτη περιτρίβει αὐτὸς ἐν μέρει, id. Vesp. 1308. Ex περι, & ὑβρίζω, injurius sum.

Περιτρίβει, expurgator. Ph. περιτρίβει, expurgator. Ex περι, & ὑβρίζω, dormio.

Περιτρίβει, obtexo, Gl. Vet. Ex περι, & ὑβρίζω, texo.

Περιτρίβει, circumpluo. pass. περιτρίβει, circumplui, Suic. Ex περι, & ὑβρίζω, pluo.

Περιτρίβει, ατθ, ὁ, ἡ, valde conspicuus, valde lucens. Ex περι, & ὑβρίζω, lucco.

Περιτρίβει, circumquaque conspicio, undique conspicuus sum. Τὴν ἡμετέραν ὑβρίζω ἰσχυρῶς ἐν περιτρίβει (τόπῳ) Odyss. 5, 467. Ex περι, & φαίνομαι, arpareo.

Περιτρίβει, ατθ, ἡ, prospectus, splendor. Ph. perspicuitas. A περιτρίβει.

Περιτρίβει, circumquaque conspicius fuerit, 3. sing. a. 2. conjunct. pass. verbi περιτρίβει, undique conspicio.

Περιτρίβει, ατθ, ὁ, ἡ, illustris, nobilis, Gl. Vet.

Περιτρίβει, α, ὁ, ἡ, circumquaque conspicuus; (2) valde conspicuus & apertus; (3) conspicuus. A περιτρίβει.

Περιτρίβει, Adv. conspicue, valde manifeste, manifeste, aperte, Ph. evidenter. A περιτρίβει.

Περιτρίβει, ατθ, ἡ, splendor circumfusus, lux circumfusa. Ex περι, & ὑβρίζω, lux.

Περιτρίβει, f. σωμα, parco. Ex περι, & εὐδοκίω, quod item notat.

Περιτρίβει, ατθ, ἡ, rotunditas, rotunda forma. Ph. circulus, convexitas, & περιτρίβει, δαλάρω, margo. A περιτρίβει.

Περιτρίβει, ατθ, ὁ, ἡ, orbicularis, rotundus; (2) versatilis, rotatilis. Gl. V. convexus, devexus, teres. A περιτρίβει.

Περιτρίβει, ατθ, ὁ, ἡ, lineam unam habens circumcurrentem. Ex περιτρίβει, & γραμμῶν, linea.

Περιτρίβει, f. περιτρίβει, circumfero, mecum fero, in comitatu meo fero; (2) circumago & eodem revolvo; (3) redigo in vel ad; (4) in errorem induco, perturbo, περιτρίβει, circumferor. Gl. Vet. vagor, palor; περιτρίβει, aor. 1. p. pass. circumlatus. Τὸν Ἀγαμέμνονα πατὴρ ἀγαλάσαι περιτρίβει, Eur. Or. 448. Ὡς μόνον ἐν ταῖς ἀγαλάσαις περιτρίβει αὐτὸς ἀγαλάσαι, Xen. Cyr. 7, 27. Ex περι, & φέρω, fero.

Περιτρίβει, ita fugio, ut ad extremum evadam; ad extremum evado & superstes sum. Gl. V. defugio. Οἱ τότε περιτρίβει, οὐκ ἐπὶ τὴν φθόρον, Plato. Ex περι, & εὐδοκίω, fugio.

Περιτρίβει, ατθ, qui antecurrit, acc. sing. a. 2. part. act. verbi περιτρίβει pro περιτρίβει, antecurrit.

Περιτρίβει, praevenio, περιτρίβει, a. 1. part. praevenectus.

Περιτρίβει, minuo, circumcirca corrumpeor & pereor; & pediculus colligo, Hef. Ex περι, & εὐδοκίω, pediculus.

Περιτρίβει, ατθ, valde diligo. Ὁν περιτρίβει φίλει Ζεύς, Odyss. 15, 245. A περι, & εὐδοκίω, diligo.

Περιτρίβει, ατθ, ὁ, ἡ, ambustus. A περιτρίβει.

Περιτρίβει, f. ἰσχυρῶς, amburo, circumquaque uro. Ex περι, & εὐδοκίω, uro.

Περιτρίβει, Adv. ardentem, vehementi ardore. Ex περι, & εὐδοκίω, uro.

Περιτρίβει, f. ἰσχυρῶς, amburo, uro in circuitu; περιτρίβει, ατθ, ambustus, p. part. pass. Τὸν ἡμετέραν περιτρίβει, Arist. Nub. 395. Nonnulli autem scribunt περιτρίβει, A περιτρίβει.

Περιτρίβει, rugas contraho; περιτρίβει, part. pro περιτρίβει, περιτρίβει. Καὶ τὸ βούλομαι γίνεσθαι περιτρίβει, ατθ, ατθ, περιτρίβει, Nicand. in Aexiph. 62. Ex περι, & εὐδοκίω, quod idem significat.

Περιτρίβει, circum decortico, circumquaque decortico, seu in circuitu. Ex περι, & εὐδοκίω, decortico.

Περιτρίβει, ατθ, ὁ, q. d. circum decortico, corticis in orbem detractio. A περιτρίβει.

Περιτρίβει, ατθ, ὁ, ἡ, decorticatus, delibratus. Ex περι, & εὐδοκίω, cortex.

Περιτρίβει, ubique nuger. Ex περι, & εὐδοκίω, nugor.

Περιτρίβει, ατθ, ατθ, pertimesco, paveo, Gl. V. Περιτρίβει, τὸν ἀνθρώπου, Xen. A περιτρίβει.

Περιτρίβει, ατθ, ὁ, ἡ, metu vehementer percussus, pertrepidus, Gloss. Vet. trepidus, pavens. Ex περι, & εὐδοκίω, metus.

Περιτρίβει, Adv. trepide, metu vehementi percusso animo. A περιτρίβει.

Περιτρίβει, ατθ, f. ἰσχυρῶς, circumeo, circumambulo. Ex περι, & εὐδοκίω, co.

Περιτρίβει, ατθ, ἡ, circumcurritatio. A περιτρίβει.

Περιτρίβει, ατθ, ὁ, ἡ, qui circumit vel circumvagatur. A περιτρίβει.

Περιτρίβει, ατθ, ἡ, circumlatio, circumactio, circumvectio; (2) seculorum missus, qui conviviis apponuntur, aut singulis conviviis, aut quaternis; (3) ambitus; (4) obturbatio, allucinatio, erratio. A περιτρίβει.

Περιτρίβει, Adv. circumagendo & in orbem transferendo & circumducendo. A περιτρίβει.

Περιτρίβει, ατθ, ατθ, aggero, Gl. Vet. Ex περι, & εὐδοκίω, fero.

Περιτρίβει, ατθ, τὸ, ferculum, Gl. V. A prae.

Περιτρίβει, ατθ, ὄν, qui circumagi potest, versatilis. A περιτρίβει.

Περιτρίβει, ατθ, ὁ, ἡ, circumactus, qui in transversum eripitur. A περιτρίβει.

Περιτρίβει, ατθ, ὁ, ἡ, undique oneribus plenus, oneratus, Suic. Ex περι, & εὐδοκίω, onus.

Περιτρίβει, ατθ, τὸ, septum, quo aliquid circumdatur; sepes. A περιτρίβει.

Περιτρίβει, Adv. scite, perite, seu rite. Hom. Il. 1, 466. A περιτρίβει.

Περιτρίβει, ατθ, ὁ, ἡ, scitus, peritus. A περιτρίβει.

Περιτρίβει, f. ἰσχυρῶς, circumloquor, circumloquendo eloquor; (2) confidero, perpendo. Ἀπὸ ἀγρίων, ἡμῶς δὲ περιτρίβει.

πάντες Νέστον, Odyss. 1, 76. Ex περι, & φράζω, loquor.

Περιτρίβει, ατθ, ὁ, ἡ, circummunitus, circumseptus. A περιτρίβει.

Περιτρίβει, ατθ, ἡ, obiectus, obex. A περιτρίβει.

Περιτρίβει, ατθ, ἡ, periphrasis, circumlocutio. A περιτρίβει.

Περιτρίβει, seu περιτρίβει, f. ἰσχυρῶς, circumsepio, circumvallo; περιτρίβει, obstripare.

Περιτρίβει, ατθ, ἡ, περιτρίβει, Heliod. Περιτρίβει, ατθ, ατθ, ατθ, Strabo. Ex περι, & φράζω, sepio.

Περιτρίβει, ατθ, ὄν, qui constat circumlocutione. Ab eod.

Περιτρίβει, perhorresco. Ex περι, & εὐδοκίω, horresco.

Περιτρίβει, valde prudentem, acc. sing. a περιτρίβει, valde prudens.

Περιτρίβει, ατθ, f. ἰσχυρῶς, contemno, despicio; (2) circumquaque mentem verito, contemnor, inquiror. Μῆτις ἡ περιτρίβει, Tit. 2, 15. Ἀποκατὰ ἡ περιτρίβει, Arist. Nub. 225. τὰ πράγματα, id. A περιτρίβει.

Περιτρίβει, ατθ, ἡ, contemptus, despicientia. A περιτρίβει.

Περιτρίβει, ατθ, f. ἰσχυρῶς, custodia aut praesidio. Τὸ τῶν ατθ περιτρίβει οἱ Πλαταιῆς, Thuc. Ex περι, & φράζω, in praesidio sum.

Περιτρίβει, f. ἰσχυρῶς, valde torrefacio, circumtorreo. Ex περι, & εὐδοκίω, torreo.

Περιτρίβει, ατθ, ὁ, ἡ, prudens, sapiens, cordatus; (2) valde prudens, valde sapiens; (3) contemptor, superbus. Ex περι, & εὐδοκίω, mens.

Περιτρίβει, ατθ, ὁ, ἡ, inhærens alicui, humilis. A περιτρίβει.

Περιτρίβει, amplector, agnatus sum, adhæreo; περιτρίβει, adhærens, a. 2. part. Πάντα κύβητι περιτρίβει, Odyss. 16, 21. Τὸν γὰρ περιτρίβει, Heliod. Ex περι, & εὐδοκίω, nascor.

Περιτρίβει, ατθ, ατθ, perturbat, Ph. Ex περι, & εὐδοκίω, misceo.

Περιτρίβει, ατθ, ἡ, circumnascencia, incrementum quod in ambitu fit. A περιτρίβει.

Περιτρίβει, obfero, Gl. Vet. confero, circumplanto. Ex περι, & εὐδοκίω, fero, planto.

Περιτρίβει, ατθ, ὁ, ἡ, circumconfitus, undique confitus. A prae.

Περιτρίβει, f. ἰσχυρῶς, p. περιτρίβει, agnascor, circumnascor; (2) excreasco. Κατὰ φύσιν περιτρίβει, Arist. Nub. 151. Τὸν ἡμετέραν περιτρίβει, hærens, Heliod. Ex περι, & εὐδοκίω, nascor.

Περιτρίβει, ατθ, circumsono, resono. Ex περι, & εὐδοκίω, sono.

Περιτρίβει, ατθ, ὁ, ἡ, manifestus. A περι, & εὐδοκίω, speculator.

Περιτρίβει, f. ἰσχυρῶς, circumillumino. Ex περι, & εὐδοκίω, illumino.

Περιτρίβει, circumhio; (2) undique inhians devoro; (3) devoro, deglutio. p. περιτρίβει. Καθὰπερ ὁ λάρθρ ὄλον περιτρίβει τὸ δέλιον, Luc. Ex περι, & χαινω, bio.

Περιτρίβει, summopere lætor. Ex περι, & χαινω, lætor.

Περιτρίβει, ατθ, circumcirca solvo, R. Ex περι, & χαλῶ, solvo.

Περιτρίβει, ατθ, f. ἰσχυρῶς, infrano. Ex περι, & χαλῶ, frango.

Περιτρίβει, ατθ, f. ἰσχυρῶς, ære obduco. Ex περι, & χαλῶ, æreum reddo.

Περιτρίβει, ατθ, f. ἰσχυρῶς, vallo circummunio, aggere cingo. Gl. Vet. obvallo, circumvallo, vallo. Ex περι, & χαλῶ, munio.

Περιτρίβει, ατθ, ὁ, scalpellus, quo dentes circumcarnificantur. A περιτρίβει.

Περιχαράσσας, ὁ, ὄν, habens vim circum-
scribendi & emarginandi. A περιχαράσ-
σω.

Περιχαράσσει, ὡς, ἡ, circumscriptio. Gl. V.
circumductio. Ab eod.

Περιχαράσσω, & περιχαράττω, f. ξω, cir-
cumcido, circumcircino, & circino cir-
cumscribo; (2) circumscarifico & circum-
circa incido. Ex περι, & χαράσσω, sculpro.

Περιχαρῆς, ας, ἡ, summa & immoderata læ-
titia. A περιχαρῆς.

Περιχαρῆς, ἰσ, ὁ, ἡ, supra modum lætus,
nimio gaudio elatus. A περιχαίρω, sum-
mopere lætor.

Περιχαρῆς, ἰδω, ingenti cum gaudio. A
περιχαίρω.

Περιχάσσω, circumhio. Ex περι, & χάσσω,
hio.

Περιχάσσω, ὁ, f. ὄσω, labro circumdo, la-
brum in ambitu duco. Περιχάσσω, σι-
δῶ, ἡ, καὶ μὴ σκαδανύνται, Xen. Ex
περι, & χάσσω, quod idem significat.

Περιχάσσω, τὸ, ἴλιον, Gl. Vet. armilla;
περιχάσσω, vitriolæ, armillæ, Ph. A seq.

Περιχάσσω, ὁ, τὸ, ornamentum, quod bra-
chio vel manui circumponitur. Ex περι, &
χάσσω, manus.

Περιχάσσω, ατος, τὸ, quod circumfusum est,
seu circumcirca adfusum. A περιχάσσω.

Περιχάσσω, f. ὄσω, circumfundo. 'Ὅ δ' ἔπει-
τα βόες κίρασαν περιχάσσω, Odyss. 3, 437.
'Αὐρ ὅ, αὐτῶν, ὅ, ἵππων περιχάσσω, τὸ
χάσσω, Luc. Ex περι, & χάσσω, fundo.

Περιχάσσω, f. ὄσω, circumfundo; (2) perfun-
do. Τὸ αἶμα τοῦ βόω περιχάσσω, Luc.
Ex περι, & χάσσω, fundo.

Περιχάσσω, ὁ, ἡ, terra quæ circum est. Ex
περι, & χάσσω, terra.

Περιχάσσω, ὁ, ὁ, ἡ, circumbiliosus, bile
circumfusius & resperfus. Ex περι, & χάσσω,
bilis.

Περιχάσσω, f. ὄσω, salto seu tripudio cir-
cum. 'Εκείνη ὅ, τὸ διδο περιχάσσω, Eur. Ph. 320. Ex περι, & χάσσω, salto.

Περιχάσσω, ὁ, ὁ, ἡ, admodum pecu-
niosus, prædices. Ex περι, & χάσσω, pec-
ores.

Περιχάσσω, ὡς, ἡ, ipsa circumlinendi actio.
A περιχάσσω.

Περιχάσσω, ὁ, ὁ, ἡ, circumlitus; (2) qui
circumlini solet aut potest. Ab eod.

Περιχάσσω, f. ὄσω, circumcirca illino seu ob-
lino. Τὰ περιχάσσω, Luc. Ex περι, &
χάσσω, ungula.

Περιχάσσω, ὁ, ὁ, ἡ, circumcirca aureus vel
inauratus. Ex περι, & χάσσω, aurum.

Περιχάσσω, ὁ, f. ὄσω, deauro, auro cir-
cumvestio; περιχάσσω, inauratus,
p. pass. part. Ex περι, & χάσσω, aurum
reddo.

Περιχάσσω, ατος, τὸ, quod alicui circumfu-
sum est. A περιχάσσω.

Περιχάσσω, perfusorium, Gl. V. Ab eod.

Περιχάσσω, ὁ, ὁ, perfusor. Ab eod.

Περιχάσσω, circumfundo; (2) offundo; περι-
χάσσω, circumfusum, part. pass. aor. 1. περι-
χάσσω, circumfusum, p. part. pass. Πύ-
ραχθαι αὐτῶν περιχάσσω, Heliod. Ex περι,
& χάσσω, fundo.

Περιχάσσω, ὁ, fut. ὄσω, tandem cedo; (2)
circuitu redeo. 'Ες παῖς αὐτῶν περιχά-
σσω, ἡ δωκεῖται, Pausan. Ex περι, &
χάσσω, eo.

Περιχάσσω, ὡς, ἡ, cæssio, quæ fit tandem;
(2) reditus, qui fit per circuitum; (3) im-
manentia, unio, quæ una persona in altera
manet, & ei unita est. A περιχάσσω.

Περιχάσσω, ὁ, ὁ, ἡ, regionis circumjacens.
Gl. Vet. territorium; (2) circumjacens,
finitimus, vicinus. Ex περι, & χάσσω,
locus.

Περιχάσσω, f. ὄσω, circumtango, compre-
hendo. Ex περι, & χάσσω, tango.

Περιχάσσω, ὁ, f. ὄσω, circumquaque abstergo.
seu defrico. Καθάρην ἡμῶν χάσσω, τὰ
βάρβαρα περιχάσσω, Arist. Plut. 729. 'Ιδὲ,

δὲχον κίρασαν χάσσω, τὰ ὀθαλμῶν περιχά-
σσω, id. Eq. 905. Ex περι, & χάσσω, tergo.

Περιχάσσω, ατος, τὸ, sordes & purgamenta
deterfione frictioneque detracta, Gl. Vet.
scobs. A περιχάσσω.

Περιχάσσω, ὁ, ὁ, calculator, ratiocinator. Ex
περι, & χάσσω, calculus.

Περιχάσσω, circumrado vel frico, strigilem ad-
hibeo. Ex περι, & χάσσω, rado.

Περιχάσσω, circumcirca nudare, præf. inf. act.
contr. pro περιχάσσω, a verbo seq.

Περιχάσσω, ὁ, f. ὄσω, circumcirca nudo, spo-
lio. Ex περι, & χάσσω, nudo.

Περιχάσσω, ὡς, ἡ, denudatio, spoliatio. A
περιχάσσω.

Περιχάσσω, ὁ, f. ὄσω, obstrepo, circumstre-
po, circumsono. Ex περι, & χάσσω, strepo.

Περιχάσσω, ὁ, ὁ, ἡ, perfrigeratus, perfri-
gidus; (2) qui perfrigerari potest. A πε-
ριχάσσω.

Περιχάσσω, ὡς, ἡ, perfrigeratio, refrigeratio;
refrictio, Gl. V. Ab eod.

Περιχάσσω, ὁ, ὁ, ἡ, perfrigidus, Gl. V.
Ex περι, & χάσσω, frigido.

Περιχάσσω, f. ξω, perfrigo, refrigero; (2)
foveo. Ex περι, & χάσσω, frigeo.

Περιχάσσω, ατος, τὸ, circuitu & circum-
ductione per ambages. A περιχάσσω, cir-
cuitus.

Περιχάσσω, ὁ, incantamentis & magica arte
circumvenio & obtundo. Περιχάσσω, τὸ
Γοργόνα ἱπποδίαται, Luc. Ex περι, & χάσσω,
capitis.

Περιχάσσω, ὁ, f. ὄσω, dolore omni ex parte
crucio; (2) vehementum seu gravem do-
lorem facio; περιχάσσω, αμαι, cru-
cior, perdoleo. Ex περι, & χάσσω, crucio.

Περιχάσσω, ὁ, vel περιχάσσω, vehementer
doleo, Suic. Ex περι, & χάσσω, doleo.

Περιχάσσω, ας, circumfusum dolor, seu gra-
vis & vehemens dolor. A περιχάσσω.

Περιχάσσω, ὁ, ὁ, ἡ, qui circumcirca dolet,
qui vehementer dolet. Ex περι, & χάσσω,
dolor.

Περιχάσσω, ὁ, indigne trudo vel vexo, per
singularem injuriam trudo aut vexo. Πι-
ριχάσσω, ὁ, ἡ, αὐτῶν τὰς ἀνθρώπους, Dem. Ex
περι, & χάσσω, pello.

Περιχάσσω, f. ὄσω, idem. Ex περι, & χάσσω,
trudo.

Περιχάσσω, ὁ, τὸ, supparus, Gl. V. Ex περι,
& χάσσω, humerus.

Περιχάσσω, ὁ, ὁ, ἡ, humeralis. Ex περι,
& χάσσω, humerus.

Περιχάσσω, ὁ, ὁ, ἡ, cuius nomen nobi-
litatum est & famigeratum. Ex περι, &
χάσσω, nomen.

Περιχάσσω, ὁ, ὁ, ἡ, circumspectio, i. e. ipsa cir-
cumspiciendi actio, cura; (2) locus, e
quo circumjacentia oculis lustrari queant,
specula; Hom. Il. 14, 8. & 23, 451. A
περιχάσσω.

Περιχάσσω, ὁ, ὁ, ἡ, sanctissimus, eximius,
vel modum superans; (2) numerosus. Hinc
Adv. περιχάσσω, magnopere, supra modum.
Hom. Il. 4, 359. Ex περι, & χάσσω, san-
ctus.

Περιχάσσω, ὡς, ἡ, circumpulsio. A περιχάσσω.

Περιχάσσω, f. ὄσω, nigresco, seu nigris distingui
maculis incipio, maturefcere incipio, va-
rio, varior; de uvis. 'Αρτε γίνετα περιχά-
σσω, modò in mento nigrescens lavigine.
Callim. Hymn. in Lavacrum Palladis, 75.
A περιχάσσω.

Περιχάσσω, vel περιχάσσω, perca, piscis, Gl. V.

Περιχάσσω, ὡς, ἡ, idem & ab eod.

Περιχάσσω, ὁ, ὁ, ἡ, alas habens nigris
distinctas maculis. Ex περιχάσσω, & περιχάσσω,
ala.

ΠΕΡΚΝΟ'Σ, ὁ, ὁ, niger, nigris distin-
ctus maculis, varius.

Περκα, id.

ΠΕΡΝΑ, ὡς, ἡ, perna, petalo.

Περνα, venditor. A πέρνω.

Περνα, ὡς, ὡς, vendens, præf. part. act. verbi
πέρνω, vendo.

Περνάω, in aliquam longinquam regionem
venum exparto; (2) vendo; πέρνω, pro
πέρνω, imper. Ion. Il. 24, 752. A
πέρνω.

Πέρνω, vendo; part. πέρνω, vendens. Διὰ
σὺ ταῦτα πάντα πέρνω, Arist. Eq. 176.

Κτήματα πέρνω, ἡ, Hom. Il. 3, 292.
Opes venum avectæ abiēre.

Περνάω, ὁ, f. ὄσω, fibula subnecto, fibulo;
(2) trajicio veluti fibula. A πέρνω.

ΠΕΡΟ'ΝΗ, ὡς, ἡ, fibula, Gl. V. subula,
Ph. acicula, Gl. V. Πρὸς χρυσῇ πέρνῃ
καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν. Hom. Il. 5,
425.

Περνάω, Dor. pro πέρνω.

Περνάω, ατος, τὸ, opus acu factum; (2)
quodvis opus. A πέρνω.

Περνώ, ὡς, ἡ, peplum, vestis quædam,
quæ fibula solebat ad pectus adnecti. Theo-
crit. 15, 21. A πέρνω.

Περνώ, vel περνώ, ας, ἡ, temeritas;
(2) nimius cultus. A περνώ.

Περνώ, effero me, jactationi aut vanæ
ostentationi deditus sum. Ph. perperam
ago. 'Ἡ δ' ὁρᾷ πέρνω, 1 Cor. 13, 4. Vid. & M. Anton. 5, 3. A περ-
νώ.

ΠΕΡΠΕΡΟΣ, ὁ, ὁ, levis, temerarius,
præceps; perperus, Ph. varius, Gl. V.

Περνώ, circumposuit, 3. sing. a. 1. ind.
ind. Poët. pro πέρνω, a verbo πέρνω
τίθημι, circumpono.

Περνώ, vassasse, a. 1. inf. act. verbi πέρνω,
vasso.

ΠΕΡΣΕΙΑ, ας, ἡ, perseæ, arbor.

Περσεία, ας, ἡ, idem.

Περσεία, nomen herbe, Nicand. in Alexiph.
429.

Περσεία, ὡς, ὁ, ἡ, urbium vastator,
aut vastatrix. 'Ἐξὶ Ἀθηναίων πέρσεται,
χρυσέπλοξ, Callim. Hymn. in Lavacrum
Palladis 43. Ex πέρσεται, vasso, & πέρσεται,
pro πέρσεται, urbs.

Περσεία, ὡς, ἡ, Proserpina. Ex πέρσεται, & πό-
ρος, cadis.

ΠΕΡΣΗΣ, ὁ, Persa.

Περσίζω, f. ὄσω, Persas imitor; (2) Persia
laveo; (3) Persarum partes sequor. A
Περσῆς, Persa.

Περσικός, ὁ, ὁ, Persicus. Hinc ἡ Περσική,
ἡ, sc. μολία, malus Persica, & τὸ Περσι-
κόν, ὁ, scil. μῦλον, malum Persicum. Ab
eod.

Πέρσας, ας, ἡ, vastatio, everfio, expugnatio.
A πέρσας.

Πέρσας, ὡς, ἡ, Persica; ut Πέρσας, scil. γῆ,
Persia. Πέρσας γυνή, Persica mulier. Il.
sic χλαῖνα, lena Persica. A Πέρσας.

Περσική, Adv. Persarum more seu ritu; (2)
Persica lingua. A Πέρσας.

Περσώδης, ὁ, ὁ, persecutor & profliga-
tor Persarum. Ex Πέρσας, & δυνάμις, per-
sequor.

Περσώδης, ὁ, ὁ, occisor Persarum. Ex Πέρ-
σας, & δυνάμις, occido.

ΠΕΡΤΥΣΙ, Adv. anno præterito, anno
superiori; (2) antebac, ante hoc tem-
pus.

Περτύσας, ὁ, ὁ, ut περτύσας ὄσας, vinum ex
anno superiore restans. A πέρτω.

Περτύσας, ὁ, ὁ, qui anni superioris est;
περτύσας, annotinum, Gl. V. Ab eod.

Πέρτω, transiens, præf. part. act. contr. pro
πέρτω, a verbo πέρτω, transco.

Πέρτω, cecidit, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. &
cum ὁ ἴστω, pro ἴστω, a verbo πέρτω
pro πέρτω, cado.

Πέρτω, cecidisse, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

Πέρτω, cecidisse, ac idem, sed Ionice for-
matus.

Πέρτω, casurum esse, f. 2. inf. med. Ion. pro
πέρτω, a verbo eod.

Πέρτωσαν, decidant, decidunt, 3. pl. a. 2.
imper. act. verbi ejusd.

Πιττόμα, *cadam*, f. 2. ind. med. *Dor.* pro
π. αμα, a verbo eod.

Πισμα, *atos*, τὸ, casus, lapsus; (2) quod
cecidit; *Gl. V.* casura; πρὸς τὸ δάμνη
θανάτου πεισμάτι; *Soph. Aj.* 1058. A
πίπαι, *eudo*.

Πισσι, *cecidit*, 3. sing. aor. 2. conjunct.
act. *Ion.* pro πίπαι, a verbo πίπαι.

Πίσκος, *ios*, τὸ, pellis tondenda, velles;
τὸ δὲ πίσκος ἐν ταῖς καὶ ἐκαλὲν ἐλκί, *Ni-*
cand. Theriac. 549. idem quod πίπαι.

Πισσά, *cecidimus*, 1. pl. aor. 2. ind. act.
Ion. pro πίπαι, a verbo πίπαι.

Πισσά, *proficiat*, *laffi*, nom. plur. aor. 2.
part. act. m. g. verbi ejusd.

Πισσά, *cadam*, f. 2. ind. med. verbi ejusd.

Πισσά, *consequere*, *præf. inf. act. Ion.* pro
πίπαι, a verbo πίπαι, *consequere*.

Πισσά, *ios*, τὸ, ad taxillos & calculos
pertinens. A π. αμα.

Πισσά, *ios*, τὸ, qui calculis ludit. A
πίπαι.

Πισσά, *ios*, τὸ, ad eos pertinens, qui
calculis ludunt; (2) calculis ludendi pe-
ritus. A π. αμα.

Πισσά, seu πίπαι, f. 2. αμα, calculis lu-
do; (2) transfero, muto. *Παῖς παῖζαν*,
πισσά, Luc. Vit. Auct. A π. αμα.

Π. Ε. Σ. Ο. Σ., seu πίπαι, *ios*, τὸ, calculus
seu scrupus litorius; (2) ipse calculorum
ludus; (3) pennis, f. u. lana concepta, in
qua pharmaca excipiuntur; locus ubi cal-
culis vel talis ludi solet; forum aleatorium,
Augustus apud Sueton. cap. 71. "Ηκασά
τα λίγοντες, ἡ δὲ καὶ κλέων, π. αμα π. αμα
ἐλκί, ἡ δὲ καὶ π. αμα π. αμα π. αμα, *Eur-*
ipid. Med. 68.

Πισσά, vel πίπαι, f. 2. αμα, coquo; (2) ma-
turo; (3) concoquo; *πισσά, coctus*,
p. pass. *Γέρα πισσά, digerere*, *Il.* 2,
237. *χέλον*, *Herodot.* A π. αμα.

Πισσά, qui cecidit, aor. 2. part. act. verbi
πίπαι pro πίπαι, *eudo*.

Πισσά, f. 2. αμα, extendo, explico. "Ο δὲ
ἐξ ἡς χ. αμα π. αμα αμα π. αμα, *Il.* 21,
115. A π. αμα.

Πισσά, sive πίπαι, *ios*, τὸ, poculum la-
tum & tenue. A π. αμα.

Πισσά, *ios*, τὸ, idem quod πίπαι.

Πισσά, f. 2. αμα, folia decerpo; (2) folia
emitto, germino; (3) foliis in urnam de-
jectis damno ac religo. A π. αμα.

Πισσά, *ios*, τὸ, ostracismus cum foliis.
A π. αμα.

Πισσά, *ios*, τὸ, folium, quod est in ampli-
tudinem expansum; (2) lamina, bractea.
A π. αμα.

Πισσά, *ios*, τὸ, bractearius, *Gl. V.* Ex
πίπαι, & π. αμα, *facio*.

Πισσά, *ios*, τὸ, bractearius. Ex πίπαι,
& ἔργον, *opus*.

Πισσά, *ios*, τὸ, folio vel laminæ si-
milis. A π. αμα.

Πισσά, volo.

Πισσά, *expanderunt*, 3. pl. a. r. ind. act.
Ion. pro πίπαι, a verbo πίπαι, *ex-*
pando.

Πισσά, *ios*, τὸ, petasi speciem gerens; (2)
planta quaedam. A π. αμα.

Πισσά, *atos*, τὸ, explicatio, extensio;
(2) velum. A π. αμα.

Πισσά, *ios*, τὸ, petasus, galerus, tegmen ca-
pitis latum & expansum; (2) umbracu-
lum, umbella; (3) species texture; (4)
herba, *Gl. V.* fastigium. A π. αμα.

Πισσά, *extendam*, f. 1. indic. act. verbi
ejusd.

Πισσά, *ios*, τὸ, petasi speciem ge-
rens. A π. αμα.

Πισσά, *atos*, τὸ, petaso, perna. A π. αμα.

Πισσά, f. 2. αμα, alto petauo exsilio. A
πίπαι.

Πισσά, *ios*, τὸ, ludibrium. A π. αμα.

Πισσά, *ios*, τὸ, qui a'to petauo exsilit,
Ph. cernulus. Ab eod.

Π. Ε. Τ. Α. Ρ. Ο. Ν., *ios*, τὸ, pertica; (2) lignum
aut asser, super quo gallinae dormiunt;
(3) genus laquei; (4) profunditas.

Π. Ε. Τ. Α. Ω., fut. αμα, pando, explico; (2)
aperio. *Πίσσας παρὰ δὲ ἑλκί, Odys.*
6, 94. *Πισσάσαν δὲ εἰ ἑλκί, Odys.* 21,
50.

Πισσά, *volucris*, dat. plur. *P. α.* pro
πίπαι, a π. αμα.

Πισσά, pro π. αμα, volucris, alatus. A
seq.

Πισσά, *ios*, τὸ, volucris, volucer. A π. αμα,
volo.

Πισσά, *volabant*, 3. dual. imperf. ind.
med. *Ion.* pro πίπαι, a verbo πίπαι,
volo.

Πισσά, *vola*, 2. sing. præf. imper. *Dor.* pro
πίπαι, a verbo eod.

Πισσά, *ios*, τὸ, trabs, lignum, tabula; (2)
scandula; (3) locus, ubi gallinae dormiunt.
A π. αμα.

Πισσά, *vola*, 3. sing. præf. conjunct. verbi
πίπαι.

Π. Ε. Τ. Ο. Μ. Α. Ι., & πίπαι, item πίπαι,
volo; (2) rapido cursu feror. *Καὶ*
γὰρ ἐπὶ τὴν π. αμα δάμνηαν ἐν κ. αμα,
Arist. Av. 118. *Αὐτὴν (ὡς, π. αμα, π. αμα)*
π. αμα; volas? *ibid.* 1204. *Π. αμα ἀνθρώπου*
πίπαι παρὰ τὸ πατρός, ibid. 1235.

Πισσά, *ios*, τὸ, lapis, saxum, cautes, rupes,
petra. A π. αμα.

Πισσά, *ios*, τὸ, pro π. αμα, *saxosa*, a
πίπαι, *saxosus*.

Πισσά, *saxosa*, dat. sing. ab eod.

Πισσά, *ios*, τὸ, alius, saxatilis, inter petras
seu saxa verians; (2) in petrosis & saxosis
locis nascens. A π. αμα.

Πισσά, *Adv.* in modum petrarum. Ab
eod.

Πισσά, *ios*, τὸ, saxonius, petrosus, lap-
idosus. Ab eod.

Πισσά, *ios*, τὸ, petris contextus, pe-
trosus. Ex π. αμα, & ἔργον, *tego*.

Πισσά, *ios*, τὸ, saxulum; (2) saxum, pe-
tra. *Dim.* a π. αμα.

Πισσά, *ios*, τὸ, lapideus, saxeus. Ab
eod.

Πισσά, *ios*, τὸ, fut. *ios*, saxa scando. A
πίπαι.

Πισσά, *ios*, τὸ, qui saxa scandit. Ex π. αμα,
& β. αμα, *scando*.

Πισσά, *ios*, τὸ, lapides ejaculans. A
πίπαι.

Πισσά, *ios*, τὸ, qui lapides ejacu-
tur, qui lapidibus impetit. Ex π. αμα, &
β. αμα, *jacio*.

Πισσά, *ios*, τὸ, qui saxa & lapides de-
volvunt. Ex π. αμα, & κ. αμα, *volo*.

Πισσά, *ios*, τὸ, structura ex petris, stru-
ctura saxea. Ex π. αμα, & π. αμα, *jacio*.

Πισσά, *ios*, τὸ, e petra præcipita-
tus. Ex π. αμα, & β. αμα, *præcipito*.

Πισσά, *ios*, τὸ, per saxa tractus,
Suic. Ex π. αμα, & β. αμα, *tractus*.

Π. Ε. Τ. Ρ. Ο. Σ., *ios*, τὸ, lapis, saxum.

Πισσά, *ios*, τὸ, ut π. αμα, *vinum* ex petrosæ ino. A π. αμα.

Πισσά, *ios*, τὸ, apium petreum, apium
in locis petrosis & saxosis nascens. Ex
πίπαι, & β. αμα, *apium*.

Πισσά, *ios*, τὸ, lapides incidens
vel secans, *Suic.* Ex π. αμα, & β. αμα,
seco.

Πισσά, *ios*, τὸ, saxis adhærescens, pe-
tris hærens. Ex π. αμα, & β. αμα, *nasco*.

Πισσά, *ios*, fut. αμα, in lapidem vel saxum
verto; (2) lapido. "Εὖ οἷς δὲ π. αμα ὡς
π. αμα, *Eur. Or.* 547. *Μόλις*
δὲ ἔπεισε μὴ π. αμα δάμνην τ. αμα
ὀρίσιν, ib. 940. A π. αμα.

Πισσά, *ios*, τὸ, petrosus, saxosus, la-
pidosus. A π. αμα.

Πισσά, *ios*, τὸ, lapidatio, lapidum ja-
ctus. A π. αμα.

Πισσά, *ios*, τὸ, lapidibus tectus. Ex
πίπαι, & β. αμα, *tego*.

Πισσά, *ios*, τὸ, calculorum lusus. A π. αμα,
πίπαι, *pinto*, *Gl. V.*

Πισσά, *intelligebat*, 3. singul. imperf. ind.
med. *Ion.* pro πίπαι, a verbo πίπαι,
audio, *intelligo*.

Πισσά, *ios*, τὸ, explorator, sciscitator, emis-
sarius, *Gl. V.* mandator; (2) auscultator.
A π. αμα.

Πισσά, *audirent*, 3. pl. præf. opt. med.
Ion. pro πίπαι, a verbo eod.

Πισσά, *ios*, τὸ, amarus; (2) cautus,
prudens, solers. A π. αμα.

Πισσά, *ios*, τὸ, & π. αμα, *ios*, π. αμα,
cedanum, herba quaedam. Ab eod.

Πισσά, *ios*, τὸ, amarus; (2) exitiosus.
Ab eod.

Π. Ε. Τ. Κ. Η., *ios*, τὸ, pinus, tæda, picea, larix,
Gl. V. & *Ph.*

Πισσά, *ios*, τὸ, pineus, pinifer. A
πίπαι.

Πισσά, *ios*, τὸ, pincus, qui est e pino
arbore. Ab eod.

Πισσά, *audirent*, 2. pl. f. 1. ind. med. *Dor.*
pro πίπαι, a verbo πίπαι, *audio*.

Πισσά, *ios*, τὸ, interrogatio, percontatio.
A π. αμα.

Πισσά, *ios*, τὸ, inquisitio, interrogatio. Ab
eod.

Πισσά, *ios*, τὸ, percontator, *Ph.* Ab eod.

Πισσά, *ios*, τὸ, perf. ind. pass. *Dor.* pro
πίπαι, a π. αμα, *ecido*.

Πισσά, *ios*, τὸ, perf. ind. pass. verbi
πίπαι, *ostendo*.

Πισσά, apparuit; π. αμα, apparuit,
Hom. Il. 16, 207.

Πισσά, *obstruunt*, acc. sing. part. perf.
pass. *per Metath.* pro π. αμα, a ver-
bo π. αμα, *scio*, *metath.*

Πισσά, apparuit, perf. ind. pass. *Att.* pro
πίπαι, a π. αμα, *ostendo*, unde π. αμα,
apparco.

Πισσά, *Adv.* aperte, palam. A π. αμα,
scio.

Πισσά, *Hom. Il.* 17, 164. pro π. αμα, in-
terfectus est, præf. pass. ind. verbi, a π. αμα,
occido.

Πισσά, *parces*, 2. sing. paullopostf. ind.
Ion. pro π. αμα, a verbo π. αμα,
parco.

Πισσά, *parcet*, 3. sing. temporis & verbi
ejusd.

Πισσά, *Adv.* parce; *Ph.* parcus. A
πίπαι, *parco*.

Πισσά, *fugisse*, perf. ind. med. verbi
πίπαι, *fugio*.

Πισσά, *fugerim*, perf. opt. med. *Att.*
pro π. αμα, a verbo eod.

Πισσά, *visus est*, 3. sing. perf. ind. med.
Att. pro π. αμα, a verbo π. αμα, *ostendo*.

Πισσά, *occidet*, 2. sing. paullopostf. ind.
Ion. pro π. αμα, a verbo π. αμα, *oc-*
cido.

Πισσά, *apparebit*, 3. sing. paullopostf.
ind. verbi π. αμα, sive π. αμα, *ostendo*. *Τροίη*
δὲ π. αμα αἰπὺς ὄλεθρος, *Troja vero*
manifesta aderit gravis perniciet, *Hom. Il.*
17, 155.

Πισσά, *percepisse*, aor. 2. inf. med. *Ion.*
pro π. αμα, a verbo π. αμα, *parco*.

Πισσά, *parcet*, 3. sing. paullopostf. ind.
verbi ejusd.

Πισσά, *parcet*, 3. sing. a. 2. opt. med.
Ion. pro π. αμα, a verbo π. αμα, *parco*.

Πισσά, *amaram*, acc. sing. perf. part.
pass. *Dor.* pro π. αμα, a verbo π. αμα,
amo.

Πισσά, *amavissis*, 2. pl. perf. ind. act.
verbi ejusd.

Πισσά, *obmutescere*, 2. sing. perf. imper.
pass. verbi π. αμα, *occludo*.

Πισσά, *interemi*, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro
πίπαι, a verbo π. αμα pro π. αμα, *interimo*.

Πισσά, *occido*, interficio; *πίπαι, occi-*
dimus. "Επ. *Ion.* *Pyth.* 10,
72. "Οι *πίπαι* *hæc*, *Il.* 10, 478. A
πίπαι.

Πιφόςκωτο, *territi erant*, 3. pl. plusq. indic. pass. Ion. pro *πιφόςκωτο*, a verbo *φόςκω*, *terrefacio*.
 Πιφόρητο, *latus erat*, 3. sing. plusq. indic. pass. Ion. pro *πιφόρητο*, a verbo *φορέω*, *fero*.
 Πισορτισμῶν, *oneratum*, acc. sing. perf. part. pass. verbi *φορτίζω*, *onero*.
 Πισραδάς, *locutus es*, 2. sing. perf. indic. med. verbi *φρῖζω*, *loquor*.
 Πισραδάται, *dicti sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro *πισρασμῶσι* εἶσι, a verbo eod.
 Πισραδάτο, *dicti erant*, 3. plur. plusq. indic. pass. Ion. pro *πισρασμῶσι* ἦσαν, a verbo eod.
 Πισραδίμω, *locutum esse*, a. 2. inf. act. Ion. pro *φραδεῖν*, a verbo eod.
 Πισραδῶν, *dixit*, *locutus est*, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. & cum *ν* ἰσῆλκ. pro *ἱφραδε*, a verbo eod.
 Πισραδίτιω, *locuti sunt*, 3. dual. a. 2. ind. act. Ion. pro *ἱφραδίτιω*, a verbo eod.
 Πισραδμαι, *dixi sum*, perf. ind. pass. Der. pro *πίφρ σμαι*, a verbo eod.
 Πισράδα, *dico*, *loquor*; ut hinc sit *πίφραδε*, *dixit*; *πίφραδιέν*, pro *πίφραδεῖν*, *dicere*.
 Πισραδέ τι Τράισι, Il. 14, 500. Πισραδιέν ἰβίλιστα φίλοι πῶσιν ἴδον ἰόντα, Odyss. 19, 477. Α φράζω.
 Πίφρικα, *horrii*, perf. indic. act. Ion. pro *πίφρικα*, a verbo *φρίσσω*, *horreo*.
 Πίφρικαν, *horruerunt*, 3. plur. perf. ejusd. Chalcidice, pro *πίφρικάσι*, a verbo eod.
 Πίφρικατα, *horrentem*, acc. sing. praef. part. act. verbi *πίφρικω*, *horreo*.
 Πίφροντισμῶν, Adv. *diligenter*, *accurate*. Α φρορτίζω, *commentor*, *cogito*.
 Πίφρας, *natus es*, 2. sing. perf. ind. med. verbi *φύω*, *nasco*.
 Πίφρμῶς, *qui fugit*, perf. part. pass. verbi *φύγω*, *fugio*.
 Πίφρυα, ut hinc sit *πίφρμῶς*, *elapsus*. Οὐδ' ἔνθα *πίφρμῶς* ἦν αἰθλῶν, Odyss. 1, 18. idem quod sequens *πίφρίζω*.
 Πίφρυε, *fugit*, 3. sing. perf. ind. med. Ion. pro *πίφρυε*, a verbo seq.
 Πίφρίζω, *fugio*; ut hinc sit *πίφρζας*, *πίφρζοτες*, Hom. Il. 21, 6. Α φύζω, *fuga*.
 Πίφρυα, *exstiti*, perf. indic. act. verbi *φύω*, *sum*, *nasco*.
 Πίφρυα, *natus est*, 3. sing. perf. ejusd.
 Πίφρυειν, *natus eram*, plusq. ind. act. Ion. pro *πίφρυειν*, a verbo eod.
 Πίφρυα, *enascor*. "Οθ' *ὡ* δὲ κῆντες ἰουεῖς *πίφρυκναι*, Soph. Aj. 1114. Α φύω, *nasco*.
 Πίφρυας, *innatus*, perf. part. act. verbi ejusd.
 Πίφρυμῶν, *observans*, & *qui observatus est*, *cautus*. Ἄλλα, φίλω, φρενῶν *πίφρυμῶς* εἶναι, Hom. Il. 23, 343. part. perf. pass. verbi *φύλασσω*, *observo*, *custodio*.
 Πίφρυμῶν, Adv. *caute*, *circumspicite*, *provide*. Α φύλασσα, *custodio*.
 Πίφρυξω, *observatus esto*, item *observato*, 2. sing. perf. imper. pass. verbi *φύλασσω*.
 Πίφρυθας, *mixtum esse*, perf. inf. pass. verbi *φύρω*, *misceo*.
 Πίφρυκας, *in furto deprehensus*, perf. part. med. verbi *φωρῶ*, *in furto deprehendo*.
 Πίφρυμῶν, *in furto deprehensum*, acc. sing. part. perf. pass. verbi ejusd.
 Πίφρωτισμῶν, *illuminati*, nom. plur. perf. part. pass. verbi *φωτίζω*, *illumino*.
 Πίφρς, *acc*, ἢ, *coctio*, *concoctio*, *coctura*. Α πίφρω.
 Πῖ, *qui*? *qua* *ratione*? (2) *qua*? (3) *quo*? *πῃ*, *aliquatenus*, *quodammodo*. Ab ὅς.
 Πῖνζω, f. ἄτα, *scateo*, *scaturio*; (2) *in modum fontis effundo*; (3) *aquis scatere facio*. Ἐπῖνῃσιν ἡμῖν *πῖνζω* ἀρίστεας, Damasc. Α πῖνζω.
 Πῖνζω, αἶα, αἶον, *fontanus*, e fonte manans. Ab eod.
 Πῖνζω, f. ἴσω, *rutam imitor* vel *refero*. Α πῖνζω.

Πάσιον, α, τὸ, ruta, rutula. Ab eod.
 Πάσανον, α, τὸ, ruta, nomen herbæ, *Angl.*
 Ρυε. Hoc vocabulum metri nempe cauta
 scribit Nicander *πηγάιον*, in *Alexiph.* 49.
 Α πηγνυμι.
 Πηγατικός, ιϙ, ὁ κὴ ἡ, rutaceus, i. e. ad
 rutam proxime accedens, rutæ similis.
 Α πηγανον.
 Πηγάς, ἀδϙ, ἡ, glacies; (2) rupes. Α
 πηγνυμι.
 Πηγάσϙ, α, ὁ, Pegafus, alatus Perfei equus.
 Α πηγῆ.
 Πηγεσιμαλλϙ, α, ὁ κὴ ἡ, habens veilus
 compactum; (2) valde villosus, *Hom.* II.
 3, 197. Ex *πηγνύω*, & *μαλλός*, *vellus*.
 Πηγιτός, ϙ, ὁ, glacies, gelu. Α πηγνύω.
 Π Η Γ Η', ἡς, ἡ, fons, scatebra, seu aqua
 saliens.
 Πηγῖον, fonticulus, *Gl. V.* Α πηγῆ.
 Πηγυα, ατϙ, τὸ, id, quod concretum
 est, glacies, coagmentum, concinnatio,
 compositio; *pegma*, *Gl. Vet.* confixum.
 Α πηγρύω.
 Πηγμάταδης, ιϙ, ὁ κὴ ἡ, concretus. Α
 πηγμο.
 Π Η Γ Ν Τ' Ω, seu πηγνυμι, f. ξω, com-
 pingo; (2) compingendo struo & fabri-
 cor; (3) conerescere facio, congelo, co-
 go, coagmento; (4) pango, figo, defig-
 o, infigo; *πηγνυμαι*, hæreo, figor, di-
 rigeo, *Gloss. Vet.* *πηγνυται*, gelat, *Ph.*
Πέλας *Χλωδὸς ἐπὶ τῇ σήματι*, *Philo.*
Ὅρας ἔπλεον ἀμφὶ Πάσιον ποταμῷ, *Lyc.*
 1343. *Ἀρῆρα γὰρ ἀπὸ πηγῆ μου*, *Eur. Her.*
fur. 1400.
 Πηγός, ἡ, ὄν, bene compactus & compositus;
 (2) niger; (3) albus seu niveus,
 qualis est glaciei color, *Callim. Hymn.*
in Dian. 90. *κύματα πύγα*, *Hom. Odyss.*
 5, 388. Α πηγύω.
 Πηγυλὶς, ιδϙ, ἡ, gelida, glacialis; (2) ge-
 lu, glacies. *Νύξ γὰρ ἐπλάθη κακῇ, βορέαα*
πύγατϙ, *πηγυλὶς*, *Hom. Odyss.* 14, 476.
 Ab eod.
 Πιδάλιον, α, τὸ, gubernaculum, temo, seu
 clavis naris. Α πιδῶ.
 Πιδαλιγγία, ᾧ, f. ἡσα, gubernaculum te-
 neo, ad clavum navis sedeo, gubernō. Α
 πιδαλιγγϙ.
 Πιδαλιϙϙ, α, ὁ, qui clavum tenet, gu-
 bernator. Ex *πιδάλιον*, & *ἔχω*, *teneo*.
 Πιδαλιάδης, ιϙ, ὁ κὴ ἡ, gubernaculi spe-
 ciem gerens, gubernaculo similis. Α *πι-*
δάλιν.
 Πιδασϙ, α, ὁ κὴ ἡ, uliginosus & fonticulis
 scatens, unde aqua profilit. Α πιδάω.
 Π Η Δ Α' Ε, ᾧ, f. ἡσα, salto, salio; scaturio.
 Οἶμαι γι γῆ νάτιραν τὰς καρδίας
 πιδῶν, *Arist. Nub.* 1394. Πιδῶτε *παρὰ*
ψάμαθον κὴ θῆν' ἀλὸς ἀπρυγέτω, *id. Vesp.*
 1510. *Ἐτ' αὐτὸν ἐφ' κατὶ δολέσειν πῆ-*
ραις πιδῶντα, *Eur. Bac.* 307.
 Πιδωμός, ϙ, ὁ, saltus, *πιδωμῶς φλεῖδαν*,
 venarum saltus aut percussus, pro arte-
 riarum pulsus, *Suic.* Α πιδάω.
 Πιδημω, ατϙ, τὸ, saltus, effectum sali-
 entis. Ab eod.
 Πιδήσαις, qui saltavit, a. i. part. act. *Æol.*
 pro *πιδήσας*, a verbo *πιδάω*.
 Πιδήσις, ιας, ἡ, saltus, actio saliendo. Ab
 eod.
 Πιδήτης, ϙ, ὁ, saltator, *Gl. Vet.* *pedicio*,
 saltuosus. Α πιδάω.
 Πιδητικός, ἡ, ὄν, qui salire solet, qui sub-
 saltum incedere consuevit. Ab eod.
 Π Η Δ Ο Σ, α, ὁ, vel *σινδόν*, ϙ, τὸ, ligni
 species; (2) palmula remi ex eo ligno,
 quod *σινδόν* vocatur, confecta; (3) re-
 mes, ex eo vociferum ligno. *Εἰς ἀπρον*
δὲ τὰ πιδὰ κυβερνητήρας ἔχειν, *Arat. Phæ-*
nom. 155. Ubi *Theon. Scholiastes*, *καὶ*
κυροκόπῳ, τὰ πιδάκια, ἔχον τὰς κόπας.
 Πικτικός, ἡ, ὄν, congelandi seu coagulandi
 vim habens. *Πικτικῶν βῆρ*, *The-*
ophr. *Πικτικώτατον φάρμακον*, *Arat.* Α
 πηγρύω.

Πηλός, ἰδ^Θ, ἡ, gelu fictitium; (2) instrumentum musicum; (3) fistula, tibia; (4) culter ad scindendas carnes aptus. Ab eod.

Πηλός, ἡ, ὄν, compactus, coagmentatus; (2) concretus, congelatus, coagulatus; (3) fixus, densus, depactus. Ab eod.

Πηλαμῖς, ἰδ^Θ, ἡ, farda, Gl. V.

Πηλαμῖδας, ας, ἡ, piscium, qui pelamydes vocatur, captura, Suic. A *πηλαμῖς*.

Πηλαμῦδιον, κ, τε, idem, Suic. parva pelamys, Dim. a *πηλαμῖς*.

ΠΗΛΑΜΥΣ, ἰδ^Θ, ἡ, pelamys, genus piscis, Gl. V. farda.

Πήλασα, quæ vibravit, a. i. part. act. f. g. verbi *πάλλω*, *vibro*.

Πάλα, *vibravit*, 3. sing. a. i. ind. act. *Ion.* pro *ἔπηλε*, a verbo eod.

Πηλεΐδης, *Pelides*, gen. sing. *Ion.* pro *Πηλεΐδῃ*, a *Πηλεΐδης*, *Pelides*.

ΠΗΛΗΞ, κα^Θ, ἡ, galea, cassis.

Πηλικ^Θ, κ, σ, quantus; (2) quantæ ætatis, quot annorum. Ab *ἡλικ^Θ*.

Πήλιν^Θ, ἰην, ἰεν, luteus, ex luto factus. Hominem ἀργόν πήλινον, alicubi vocat Theoph. lactus. A *πηλός*.

Πηλοβάτης, κ, ὁ, qui per lutum graditur; (2) nomen ranæ. Ex *πηλός*, & *βαίνει*, *gradior*.

Πηλόζον^Θ, κ, ὁ κ' ἡ, e luto natus, cui genus e luto est, Callim. Hymn. in Jov. 3. Ex *πηλός*, & *ζινομαι*, *nascor*.

Πηλοδομέα, ᾧ, f. ἡσα, e luto struo, e luto fingo. A *πηλοδόμ^Θ*.

Πηλοδόμ^Θ, κ, ὁ κ' ἡ, qui e luto struit. Ex *πηλός*, & *δομαι*, *struo*.

Πηλοδομ^Θ, κ, ὁ κ' ἡ, e luto seu limo structus. Ex *ἰῖδ*.

Πηλοεργία, ας, ἡ, *Ion.* *πηλοεργία*, figlina, ars e luto fictilia vasa conficiendi. A *πηλός*.

Πήλον, *vibravit*, aor. 2. indic. act. *Ion.* pro *ἔπηλεν*. A verbo *πάλλω*, *vibro*.

Πηλοπατιδης, αν, αι, calcamenta quædam altiora. Ex *πηλός*, & *πατία*, *calco*.

Πηλοπλάθ^Θ, κ, ὁ, qui e luto seu argilla similitudines fingit. Ex *πηλός*, & *πλάσσω*, *fingo*.

Πηλοπλάσσω, f. άτω, e luto fingo. Ex *ἰῖδ*.

Πηλοποιία, ᾧ, f. ἡσα, e luto fingo, figurinam factito; (2) lutum niacero. A *πηλοποιός*.

Πηλοποιός, ὅ, ὁ, figulus, qui vasa fictilia e luto conficit. Ph. coactiliarius. Ex *πηλός*, & *ποιός*, *facio*.

ΠΗΛΟΨ, ὅ, ὁ, lutum, cœnum, limus, creta, argilla.

Πηλοργός, ὅ, ὁ, qui e luto fictilia vasa conficit, figulus. Ex *πηλός*, & *ἔργον*, *opus*.

Πηλόχυτ^Θ, κ, ὁ κ' ἡ, e luto fusus. Ex *πηλός*, & *χυτός*, seu *χίω*, *fundo*.

Πηλοφόν^Θ, ᾧ, lutum ferre de mortuario. Ἐπὶ λοφόν δ' αὐτῶσιν τίνες, Arist. Av. 1147. A *πηλός*, & *φίω*, *fero*.

Πηλόω, ᾧ, luto, deluto, collutulo, Gl. Vet. *πηλόωμαι*, ὤμαι; *πηλόωθ^Θ*, lutescere, Gl. Vet.

Πηλόωθ^Θ, ὅ κ' ἡ, lutosus, limosus. A *πηλός*.

Πήλασις, εως, ἡ, volutatio in luto. A *πηλόω*.

ΠΗΛΜΑ, ατ^Θ, τό, damnum, exitium; (2) clades.

Πημανω, noceo, damnum do, lædo. Εἴ με πημαίνεις τι, Soph. Aj. 1331. Οὐδ' ἄλλος ἑστράπαν ὤστροφαν ᾧ πημανεῖται, Arist. Ach. 848. A *πημα*.

Πημανθῆναι, oblatum esse, aor. i. inf. pass. verbi *πημαίνω*, *lædo*.

Πημαντός, ἡ, ὄν, cui damnum illatum est, læsus. A *πημα*.

Πημείας, ἰεφείας, 2. sing. aor. i. opt. act. *Æol.* pro *πημείαις*, a verbo eod.

Πημοή, ἡς, ἡ, damnum, exitium. Ab eod.

Πημοών, κς, ἡ, idem & ab eod.

Πημώφ^Θ, ὄφ^Θ, ἡ, avis quædam.

B b b b

ΠΗ'ΝΗ

Πίθουα, dolii, gen. sing. *Ion.* pro *πίθου*. A *πίθος*, *dolium*.
Πίθοκοῦιτις, *υ, δ*, qui in dolio cubat. Ex *πίθος*, & *κοῦιτις*, *cubile*.
Πιθέμιλω, *obedi mi*, *a. z. ind. med. Ion.* pro *ἐπιθεμιλω*, a verbo *πιθεω*, *persuadeo*.
Π.θεν, *persuasi*, *a. z. ind. act. Ion.* pro *ἐπι-θεν*, a verbo *eod.*
ΠΙΨΟΣ, *υ, δ*, *dolium*, Hom. Il. 24, 527.
Πιψόδης, *ιος, δ κ' υ'*, *dolii formam gerens*. A *πίθος*.
Πιψών, *ωνος, δ*, *fimia*. A *πίθωξ*.
Πιψών, *ωνος, δ*, *doliarium*, Gl. V. A *πίθος*.
ΠΙΚΕΡΙΟΝ, *υ, τὸ*, *butyrum*.
Πικράζω, *amore adificio*, R. *Μὴ ὄντ' τῶν ἰζάνοντι σικρὸς σικράζεται*, *Aret.* A *πικρός*.
Πικραίνω, *amarum reddo*, Gl. Vet. *amarisco*; (2) *exacerbo*, *aor. 1. ἐπικράνα; πικρυναι*, particip. *πικραίνομαι*, *exacerbasco*, Gl. Vet. *πικραίνεται*, *tingitur*, Ph. *πικραίνεται*, *amarefcere*, Gl. Vet. *aor. 1. ἐπικράνθω*. *Πικρανεῖ* *κατὰ κοιλίαν*, *Apoc.* 10, 9. *Μὴ πικραίνεται πρὸς αὐτάς*, *Col.* 3, 19. *ἐπικράνθι*, *Apoc.* 10, 10. *Ab eod.*
Πικραστός, *υ, δ*, *amaritudo*. A *πικραίνω*.
Πικράδ, *amaram*, *acc. sing. f. g. Ion.* pro *πικρὰν*, a *πικρός*, *amarus*.
Πικρία, *ας, ὡ*, *amaritudo*, *amarities*, *amaror*, *acredo*. A *πικρός*.
Πικρίζω, *f. ἴτω*, *amarefcere*, *vel amarorem refero*, *amaro similis sum*. *Ab eod.*
Πικρίς, *ἰδθ*, *ὡ*, *cichorium silvestre*, *herba amara*. *Ab eod.*
Πικρόγαμθ, *υ, δ κ' υ'*, *cui acerbæ contingunt nuptiæ*. Ex *πικρός*, & *γάμθ*, *nuptiæ*.
Πικρόγλωσσθ, *υ, δ κ' υ'*, *cui lingua est amara*, *maledicus*. Ex *πικρός*, & *γλῶσσα*, *lingua*.
Πικροκαρπθ, *υ, δ κ' υ'*, *cujus fructus est amarus*, *Æschyl. Sept. c. Theb.* 704. Ex *πικρός*, & *καρπός*, *fructus*.
ΠΙΚΡΟΣ, *α, ὢν*, *amarus*, *acerbus*, *amarulentus*; *πικροτέρους*, *acrioribus*, Ph.
Πικρότης, *ητθ*, *ὡ*, *amaritudo*, *amarities*, *amaror*. A *πικρός*.
Πικρόχολθ, *υ, δ κ' υ'*, *in quo redundat amara bilis*. Ex *πικρός*, & *χολή*, *bilis flava*, *quæ est amara*.
Πικρώω, *ῶ, fut. ὥσω*, *amarum reddo*, *exacerbo*; *σικρέμαι*, *amarefcere*. *Τὸ μέλι σικραίνεσθαι σικρέται*, *Al. Aphr.* A *πικρός*.
Πικρῶς, *Adverb.* *amare*, *acerbe*; (2) *preffe*, *strictè*. *Ab eod.*
Πίλω, *ῶ, f. ὥσω*, *cogo*, *coarctō*, *constipo*; (2) *laham cogo* & *constipo*. "Τὼατι *πύλω*-*θεῖσα μάζα*, *Epigr.* A *πῖλος*.
Πίλωμα, *ατθ*, *τὸ*, *lana coacta*; (2) *centio*, *centunculus*; (3) *quævis res constipata in modum lanæ coactæ*; (4) *pileus*, *indumentum capitis ex lana & pilis coactis*. A *πῖλος*.
Πίλωσις, *ιος, ὡ*, *coactio & constipatio*, *coarctatio*, *compressio*, Gl. V. *pressio*; (2) *lanarum coactio*. *Ab eod.*
Πιλωτής, *υ, δ*, *qui cogit & constipat*, *peculiariter lanas*. *Ab eod.*
Πιλωτικός, *ὡ, ὢν*, *cogendi & constipandi vim habens*. A *πῖλωτις*.
Πιλωτός, *ὡ, ὢν*, *coactus & constipatus*, *ex lana coacta factus*; (2) *qui cogi potest*, & *coactus compressusque pressuræ vim firmiter retinet*. A *πῖλω*.
Πιλόδιον, *υ, τὸ*, *pileolus*, *Dim.* a *πῖλος*.
Πίλων, *υ, τὸ*, *pileus*, *galerus*, Gl. V. *Dim.* *Ab eod.*
Πιλόσχος, *υ, δ*, *pileolus*. *Ab eod.*
Πίλῳ, *deicit*, 3. *sing. pres. ind. act. contr.* pro *πῖλῳ*, a verbo *πῖλῶω*.
Πίλνωτο, *appropinquabat*, 3. *sing. imp. ind. pass. Ion.* pro *ἐπῖλνωτο*, a verbo *πῖλναμι*, *appropinquo*.

Πιλάνα, ᾧ, appropriquare facio, admoveo; (2) appropinquo. Πιλάᾳ χροῖ, Hesiod. Erg. 508. A πιλάνω.
 Πίλιναι, unde πιλίναμαι, appropinquo. Αὐ-
 τὰς αἶς ὅτι γαῖα καὶ ἄβανος ἑνὺς ἐπὶ ὅθι
 Πίλιναι, Hesiod. Theog. 703. 'Οὐ γὰρ ἐστὶ
 ὁδὸς πιλίναται, Hom. Il. 19, 93. Ab eod.
 Πιλοποιῶ, ᾧ, pileos & coactilia conficio.
 Ex πῖλος, & ποίω, facio.
 Πιλοποιητικός, ἢ, ἐν, ad coactiliarium perti-
 nens. A πιλοποιῶ.
 Πιλοποιία, ας, ἡ, ars coactiliariorum. A
 πιλοποιῶς.
 Πιλοποιικός, ἢ, ἐν, ad coactiliarium perti-
 nens. Ab eod.
 Πιλοποιός, ὅ, ὅ, qui pileos ex coactis lanis
 pilisque confici; (2) coactiliarius quisvis.
 Ex πῖλος, & ποίω, facio.
 ΠΙΛΩΔΟΣ, υ, ὅ, pileus seu pileum, indu-
 mentum capitis; (2) indumentum pe-
 ctoris; (3) tapes spissus e lana crassa
 compactus; (4) focculus laneus; (5) pi-
 la, fruges.
 Πιλοφορέα, ᾧ, fut. ἔσω, pileum gesto. Ex
 πῖλος, & φέρω, gesto.
 Πιλοφορικός, ὅ, ὅ, qui secundæ a rege digni-
 tatis est apud Scythas. Ex iisd.
 Πιλόω, ᾧ, f. ἄσω, lanas cogo, cogo, co-
 arcto, constipo. A πῖλος.
 Πίλασσι, ιας, ἡ, coactio & constipatio, qualis
 eorum est, qui lanas cogunt. A πι-
 λῶω.
 Πιλωτός, ἢ, ἐν, coactus, constipatus, Gl. V.
 πιωτός, coactile. Ab eod.
 ΠΙΜΕΛΗ, ἡς, ὅ, pinguedo, adeps.
 Πιμαλῆς, ἐσθ, ὅ καὶ ἡ, pinguis, obesus, Ph.
 pustus. A πιμαλή.
 Πιμαλάτης, ἐσθ, ὅ καὶ ἡ, pinguis, obesus;
 (2) pinguedinis speciem gerens. Ab e-
 odem.
 Πιμπλόνται, impletur, 3. sing. præf. ind.
 pass. verbi πίμπλημι, impleo.
 Πίμπλαντ' pro πίμπλαντο, plena erant, 3.
 pl. imp. ind. pass. Ion. pro ἐπίμπλαντο,
 verbi ejusd.
 Πιμπλάν, πιμπλάνω, & πίμπλημι, f. πλή-
 σω, impleo; πίμπλημαι, plenus sum,
 Gl. Vet. Χαρὰ ἢ πίμπλημαι ἐνθὺς ὄμμα
 δακρύων, Soph. El. 912. A πῖλος.
 Πιμπλάσθαι, replentes, nom. pl. part. præf.
 f. g. act. Æol. pro πιμπλάσαι, a verbo
 πιμπλάω.
 Πιμπλην, impleo, 2. sing. præf. imper. act.
 Att. pro πίμπλαθι, a verbo eod.
 Πιμπρῆσαι, incendam, præf. part. act. f. g.
 verbi πίμπρημι, in.endo.
 Πιμπρῶω, πιμπρῶω, & πίμπρημι, f. πρῆσω,
 incendio, comburo; (2) urō, inflammō,
 infio; πίμπραμαι, incendor. Οἱ ὃ πρὸς
 οὐδὲν αὐτὴν μέλειν πίμπραδ' Ἄλκ. 28, 6.
 A πρῆθα.
 Πιμπρῶω, incendam, f. 1. ind. act. verbi
 ejusd.
 Πῖν' pro πῖναι, bibe, 2. sing. præf. imperat.
 act. verbi πίνω, bibe.
 Πινακίδον, Ἀδν. in modum tabularum seu
 asserum. A πῖναξ.
 Πινακίδιον, υ, τὸ, tabella, Gl. V. pugillaris.
 Dim. ab eod.
 Πινακίον, υ, τὸ, tabella, codicillus, Gl. V.
 scutella, catium, Dim. ab eod.
 Πινακίς, ἰδθ, ἡ, tabella, Gl. V. πινάκιδας,
 pugillares, Ph. πινάκεις βασιλικῆς, codicil-
 lus, Gl. V. Ab eod.
 Πινακίσκον, υ, τὸ, tabella, scutella, Dim. a
 πινάκισκος.
 Πινακίσκος, υ, ὅ, tabella, scutella. A πῖναξ.
 Πινακογραφία, ας, ἡ, tabulæ geographicæ
 descriptio seu designatio, Suic. Ex πῖναξ,
 & γραφή, scriptura, pictura.
 Πινακοθήκη, υς, ἡ, tabularum repositorium,
 tablinum, tabularium, locus, ubi tabulæ
 pictæ reponerantur. Ex πῖναξ, & θῆκη,
 repositorium.
 Πινακοπῶω, υ, ὅ, qui tabulas seu asseres
 vendit, Ex πῖναξ, & πωλῶω, vendo.

Πινάκωσι, *car, h, tabulatio, tabulatum*; *quasi a πίναξ, tabula*.
 ΠΙΝΑΞ, *α, h, tabula, asser, libellus, index; catinus, catillus, Ph. quadra, G. V.*
 Πινάριον, *κ, τδ, genus quoddam atramenti tutorii. A πινάρης.*
 Πινάρης, *α, εν, fordidus, Gl. V. spurcus. A πινός, fœdes.*
 Πινάσ' ob frequentem adspiratam pro πινάτ', & hoc pro πινάται, *bibitur, 3. sing. præf. ind. pass. verbi πίνω.*
 Πινάμνι, *bibere, præf. inf. act. Ion. pro πίνων, a verbo eod.*
 Πινάτ' pro πινίτο, *bibebatur, 3. sing. imperfect. ind. pass. Ion. pro δίνιτο, a verbo eod.*
 ΠΙΝΝΑ, seu πίννη, *κς, h, pinna, genus conchæ; scribitur & πίννα.*
 Πίννον, *marinum, Gl. V. A πίννα.*
 Πίννινος λίθος, *pinninus lapis, i. e. margarita. A πίννα.*
 Πιννότης, *κς, h, observator, seu tutor & custos pinnae, cancellus vel squilla quædam; pinnam sectans & hiantem observans ac pisciculis ingressis levi morfu ad comprimendum monens. Ex πίννα, & τηρία, observo.*
 Πιννοφύλαξ, *ακος, h, idem. Ex πίννα, & φύλαξ, custos.*
 Πινόεις, *δίατα, όστ, fordidus. A πίνος.*
 Πίνω, *κ, τδ, vinum hordeaceum, cerevisia. A πίνος.*
 Πίνωτ' pro πίνοντα, *bibentem, acc. sing. præf. part. act. verbi πίνω.*
 ΠΙΝΟΣ, *κς, h, fœdes, squalor, illuvies, spurcities.*
 Πίνωσ' pro πίνωσι, *bibunt, 3. pl. præf. ind. act. verbi πίνω.*
 Πινόω, *ω, f. όσω, fordibus inquino; πιπινάμενος, fordidus, fœdatus, p. part. pass. A πίνος.*
 Πινούσις, *ιας, h, prudentia, sapientia, intelligentia. A πινύα.*
 Πινύσκα, *moneo, sapere vel respicere facio, ad sanam mentem reduco; (2) alloquor. A πινύα.*
 Πινύσκα, *idem & ab eod.*
 Πινυτή, *ης, h, sapientia, prudentia. A πινυτός.*
 Πινυτής, *ήτθ, h, sapientia, prudentia. A πινύα.*
 Πινυτός, *ών, εν, sapiens, prudens, consultus. Ab eod.*
 Πινυτότης, *ήτθ, h, idem quod πινυτής.*
 Πινυτόφραν, *οθ, h, h, cui est mens prudens. Ex πινυτός, & φράω, moneo.*
 Πινυτός, *Adv. prudenter. A πινυτός.*
 Πινύω, *fut. όσω, moneo, sapere facio. A πινύα.*
 ΠΙΝΩ, *bibo, potio, f. πίνωμαι, & πιῶμαι, bibam, p. πίνωκα, bibi; aor. 1. έπιον. Πίνων εις μέθην, Plato. Δόουσι, πινέις όλον εκ άνθοςμίας, Arist. Ran. 1267. Πίνετε εξ άνυτρί πάντες, Matt. 26, 27.*
 Πινώδης, *ισθ, h, h, fordibus. A πίνος.*
 Πινωδία, *ας, h, fœdes. A præc.*
 Πινωσι, *libant, 3. pl. præf. conjunct. act. verbi ejusd.*
 Πινωται, *bibam, f. 2. ind. med. pro πιῶμαι, a πίνω pro πία, bibo.*
 Πινω, *κς, τδ, pingue, i. e. quod pingue est, res pinguis, pinguedo, adeps. A πινώ.*
 Πινώ, *ισθ, τδ, pinguedo. Ab eod.*
 Πινώρθ, *pinguior; πινώταθ, pinguissimus. A πινω.*
 Πινώτης, *κτος, h, pinguedo, obesitas. A πινός.*
 Πινώσαι, *quæ biberunt, nom. pl. a. 2. part. act. verbi πίνω pro πία, bibo.*
 Πινώζω, *idem quod sequens πιπίνωκα.*
 Πινώσκω, *potum præbeo seu ministro. Πινώσκοντες τῷ φαρυγγί, Lucan. A πινώ.*
 Πινώλω, *ω, vel πινώλωμαι, f. πινώλωμαι, impleo. A πινός.*
 ΠΙΠΟΣ, *κς, h, pipus, avis marina.*

Πιλάσκαι, loqueris, 2. sing. præs. ind. med.
Ion. pro πιδάσκασαι, a verbo πιδάσκωμαι.
Πιδάσκω, loquere, 2. sing. præs. imper. med.
Ion. pro πιδάσκισο, a verbo eod.

Πιδάσκωμαι, & πιδάσκω, loquor, dico, me-
moro, commemoro, jactito. A φημί,
dico.

Πιδάσκω, dico, memoro, ostendo. "Οὐκ
γὰρ πιδάσκει δόξαν, Il. 10, 478. Ab
eod. vel a εἶνα, lucco.

Πιδάσκω, εἶνα, ὁ κ' ἡ, pinguis, obesus. A
πίων.

Πίῳ Ν, οἷον, ὁ κ' ἡ, pinguis, obesus, opi-
mus, Gl. V.

Πίων, bibens, præs. part. act. verbi inus.
πίω pro πίνω, bibo.

Πίων, qui bibit, a. 2. part. act. verbi ejusd.
Παχρῶν, pupæ, Philox.

Παχρῶν, ε, τὸ, plangonium, unguentum
quoddam a Plangone meretrice Milesia in-
ventum.

ΠΛΑΓΓΙΟΣ, ε, ὁ, species aquilæ.

Παχρῶν, ὁ, ὁ, icuncula cerea, quasili-
lus; παχρῶν, pupæ, Philox. A πλάσ-
σω, fingo.

Παχρῶν, errantes, acc. pl. aor. 1. part.
pass. verbi πλάσσω, errare facio.

Παχρῶν, erravit, 3. sing. aor. 1. ind. pass.
verbi ejusd.

Παχρῶν, f. ὄσων, obliquo, subigo, sollicito,
Ph. A πλάσσω.

Παχρῶν, ὁ, ὁ, obliquatio. A παχρῶν.

Παχρῶν, f. ὄσων, obliqua tibia cano.
A παχρῶν.

Παχρῶν, ὁ, ὁ, qui obliquis tibiis
canit; (2) obliqua tibia. Ex παχρῶν,
& ὄσων, tibia.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, oblique seu a la-
teribus fructum ferens. Ex παχρῶν, &
καρπῶν, fructus.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, obliquum caulem
habens. Ex παχρῶν, & καυλῶν, caulis.

ΠΛΑΓΓΙΟΣ, ε, ὁ, ὁ, & παχρῶν, ὄσων,
obliquus, transversus, limus, Gl. V.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, obliquitas, Gl. V. A
πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, qui obliqua seu la-
tera aciei custodit. Ex παχρῶν, & ὄσων,
custos.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, obliquo. A παχρῶν.

Παχρῶν, Adv. oblique, non aperte, obscure.
A παχρῶν.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, erro, vagus. A πλά-
σσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, vagus, erroneus; (2) flo-
lidus, stultus, amens. A πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, vagus error, vagatio.
A παχρῶν.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, cerea pupa. "Οὐκ δὲ Μί-
μαρι χιὼν, ὡς αἰλίφ' ἐν πλάσσω, Cal-
lim. Hymn. in Cererem 92.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, præhumidus, uvidus; (2)
insipidus; (3) latus, mollis, flaccidus. A
πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, nimio & superfluo humore ma-
dens; παχρῶν, part. pro πλάσσω, humens,
madens; παχρῶν, Nicand. in A-
lexiph. 119. Ab eod.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, uliginosus, udus. Ab
eod.

ΠΛΑΓΓΙΟΣ, ε, ὁ, ὁ, sive πλάσσω, ε, τὸ, hu-
mor superfluus, humiditas nimia.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, idem quod παχρῶν.

ΠΛΑΓΓΙΟΣ, ε, ὁ, ὁ, facio errare, errabundum huc
illuc agito; (2) erro, jactor; παχρῶν, erro,
Gl. V. f. παχρῶν; παχρῶν, aber-
rare fecit pro ἔπλησεν; παχρῶν, a. 1.
part. pass. jactatus, disiectus, errans.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, statua. A πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, fartago. "Εἰδὲ τ' ὄσων
γυναικὶς εἰς πλάσσω, πορεύεται, Theocrit.
15, 115. Suic. Ab eod.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, vel πλάσσω, ε, τὸ, discus, quo
panes finguntur. Ab eod.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, fartago; (2) discus, super
quo panes finguntur. Ab eod.

Παχρῶν, f. ὄσων, appropinquo; (2) admoveo,
contendo. Τὸς δυνάτοισι ἐν ἐρίσῃ πλάσσω,
contendere, Soph. El. 221. Κλῆπας δὲ
κίσας ζυμώσαν πλάσσω τινάς, Eur. Rhes.
778. A πλάσσω.

Παχρῶν, ε, τὸ, lateris forma, forma, in
qua lateres finguntur; πλάσσω ζυμώσαν
πλάσσω, Plut. in An-
ton. cap. 26. (2) militare agnien quadran-
gulari forma dispositum; (3) compages
lignorum formam quadrangularem imitans,
Gl. V. quadratum. A πλάσσω.

Παχρῶν, tabulam latam, acc. sing. a nom.
πλάσσω, tabula lata.

Παχρῶν, involuta, aor. 2. part. pass. f. g.
verbi πλάσσω, necito.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, latus in modum tabulæ,
latus. A πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, error. A πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, latus & tenuis; (2) la-
tus in modum crustæ. A πλάσσω.

Παχρῶν, placentiam, accus. sing. contr. pro
πλάσσω, a πλάσσω, placenta.

Παχρῶν, ε, τὸ, placentula, Dim. a
πλάσσω.

Παχρῶν, ε, τὸ, placentula; (2) crustu-
lum, Strabo lib. 17. Dim. ab eod.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, ad placentarium vel
placentarium confectorem pertinens. A
πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, placentarius, seu
qui placentas conficit. Ex πλάσσω, &
πλάσσω, facio.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, placentaneus, pla-
centæ formam imitatus. A πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, placenta. A πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, incrusto, Gl. V. πλά-
σσω, ε, ὁ, ὁ, incrustata domus, Gl. V.
A πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, conjunct. pass.
verbi πλάσσω, plico.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, latus in modum ta-
bulæ; (2) crustosus, crustæ speciem infe-
rens. A πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, a recto itinere abduco, vagari
facio, fallo, seduco; πλάσσω, vagor;
πλάσσω, perf. pass. part. deceptus;
πλάσσω, aor. 1. idem. Οὐδὲ τὸς Ζή-
ματι δὲ τὸν ἡλικίαν ἰκανῶς ἔχον πλά-
σσω, Plat. Πλάττω πλάσσω τὸν βίον
ἐκ τὸν χροῖον, Eur. Hcl. 604. "Ασέλω
ἐκ τὸν πλάσσω, Anacr. 3, 13. A
πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, error. A πλάσσω.

ΠΛΑΓΓΙΟΣ, ε, ὁ, ὁ, error, vagatio, Gloss.
Vet. πλάσσω, facum, Ph. πλάσσω, amba-
ges, Ph.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, error. A πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, erro, vagus, erroneus,
vagabundus. A πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, decipiens, cum qui decipit, acc.
sing. a. 1. part. act. verbi πλάσσω, errare
facio.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, incertis sedibus er-
rans. Ex πλάσσω, & ὄσων, sedes.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, erratico, vagatio; (2) er-
ror, erratico. A πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, errans, vagus, erraticus,
Gl. V. ut planetæ erratici. Ab eod.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, erraticus, vagabundus.
A πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, vagabunda, erratica. A
πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, erraticus, vagabundus. A
πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, idem. A πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, via errans, vagus. Ex
πλάσσω, & ὄσων, via.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, erraticus, vagus, vagabun-
dus; (2) seductor, impostor; (3) er-
ror, peccatum, digressio, vagus sermo. A
πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, errando calcatus,
ab animantibus vagantibus calcatus, Ex
πλάσσω, & ὄσων, calcas.

Παχρῶν, oberro, vagabundus sum. "Αὐτὸς
καὶ πλανήτορ, Arist. Av. 3. A πλάσσω.
Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, errans, vagans.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, errantia, accus. plural. præs.
part. pass. contr. pro πλάσσω, a verbo
πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, tabula, proprie quæ est la-
ta; (2) planities; (3) æquor, Ph. crusta.
A πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, 3. sing. aor. 1. ind. act.
Ion. & Dor. pro ἔπλησεν, a verbo πλάσσω,
percutio.

Παχρῶν, equorum agitatore, accus. sing.
Dor. pro πλάσσω, a πλάσσω, equorum
agitator.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, qui finxit, acc. sing. a. 1.
part. act. verbi πλάσσω, fingo.

Παχρῶν, qui finxit, nom. sing. a. ejusd.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, fictio, formatio. A πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, figmentum, figlinum
opus; (2) commentum, simulatio; (3)
sonus vocis & conformatio placida. Ab
eod.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, fictus, fictitius, commen-
titius; (2) fictor, fabulator. A πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, fictitius, com-
mentitius, Gl. V. Ab eod.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion.
& Dor. pro ἔπλησεν, a verbo seq.

ΠΛΑΓΓΙΟΣ, ε, ὁ, ὁ, vel πλάσσω, f. ὄσων, fingo,
i. e. figuli more formo, formo; (2) il-
lino; (3) fingo, confingo, comminif-
cor, simulo; πλάσσω, fictus, perf.
pass. part. Τὸς δὲ λόγος ἰθὺς πλάσ-
σων εἰς ἄτα φέρει πᾶσιν Ὀδυσσεύς, Soph.
Aj. 150.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, fingo, confingo, comminifcor.
A πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, fictrix, creatrix. A πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, idem quod sequens πλά-
σσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, formator, fictor, creator, con-
ditor. A πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, lanx e jugo suspensa,
cui pondus imponitur; (2) tabula, in qua
cottabis ludebatur, Gl. V. lanx, lancula,
trutina; πλάσσω, a πλάσσω, flagellum,
Æschyl. Choeph. 288. A πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, statuaria, Gloss. Vet. A
seq.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, ad fingendi artem aptus,
fingendi arte valens; statuarius, Gl. V.
A πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, falsarius, Gl. V. A πλάσσω,
& γράφω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, prævaricator. Ex πλάσσω,
& κατήγω, accusator.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, sandi fictor, Gl. Vet. Ex
πλάσσω, & ἀλάσσω, loquax.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, falsidicus, Gl. V. Ex πλά-
σσω, & ἀλάσσω, sermo.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, fictus, fictilis; (2) fictus, fi-
mylatus, adulterinus, falsus. A πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, fingo, effingo; (2)
formo. A πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, fictor; (2) conditor. Ex
πλάσσω, & ἔργον, opus.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, ficto, simulate, falso, Gl. V.
A πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, sonitum edo, crepito,
manu pulsam edo; Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, νικητής,
Theocr. 8, 88. A πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, crepitaculum; (2) fre-
mitus maris; it. homo garrulus. A πλά-
σσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, strepitus, sonus;
etiam de homine garrulo. A πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, idem quod πλά-
σσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, crepitaculum; (2) fos-
papaveris. A πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, crepitaculum, f. par-
vum crepitaculum; (2) papaveris vel a-
nemones folium, Dim. a πλάσσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, idem quod πλά-
σσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, idem quod πλά-
σσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, idem quod πλά-
σσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, idem quod πλά-
σσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, idem quod πλά-
σσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, idem quod πλά-
σσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, idem quod πλά-
σσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, idem quod πλά-
σσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, idem quod πλά-
σσω.

Παχρῶν, ε, ὁ, ὁ, idem quod πλά-
σσω.

Πλειόνης, Adv. saepius, saepenumero, Gl. V. Ab eod.
 Πλειόνας, plures, acc. plur. Poët. pro πλειόνους, a πλείων, copiosior.
 Πλειόνασι, abundasse, aor. 1. inf. act. verbi πλειόνασθαι.
 Πλειόνασμα, ατϙ, τὸ, redundantia; (2) abundantia, copia. A πλειόνασθαι.
 Πλειόνασμός, ὁ, ἐν, cumlatio, abundatio, amplitudo, Gl. V. Ab eod.
 Πλειόναστικός, ὁ, ἐν, redundans, superfluous. Ab eod.
 Πλειόναστος, ὁ, ἐν, abundans, multus. Ab eod.
 Πλειόναστος, multifariam, varie, Gl. V. plurifariam. A πλείων, pro πλείων.
 Πλειόναστος, ὁ, fut. ἔσται, plus habeo, ampliore partem seu portionem habeo; (2) vinco, praesto; (3) fraudo, malis artibus aliquem circumvenio, quaestui habeo. Ἐπλειόναστος ὁ μὲν οἱ Αἰγυπτίοι καὶ πλείων καὶ τοῖς ὀπλοῖς, Xen. Cyr. 7, 9. Ex πλείων, & ἔχω, habeo.
 Πλειόνασμα, ατϙ, τὸ, commoditas, superiores partes, melior conditio, praerogativa; (2) id, in quo fraudatur aliquis. A πλειόνασθαι.
 Πλειόναστος, ὁ, ἐ, fraudator, Ph. avidus, Gl. V. Ex πλείων, & ἔχω, habeo.
 Πλειόναστικός, ὁ, ἐν, aliter avidus, avarus, Gl. V. cupidus. A πλειόνασθαι.
 Πλειόναστικός, Adv. more eorum, qui fraudant & circumveniunt. A πλειόνασθαι.
 Πλειόνασις, ατϙ, ὁ, praerogativa, Ph. (2) avaritia, Gl. V. Ex πλείων, & ἔχω, fut. ἔξει, habeo.
 Πλειόνασι, pluribus, dat. pl. Ion. a πλείων.
 Πλειόνας, Adv. plusculum. A πλείων.
 Πλείων, plus, Adv. A πλείων.
 ΠΛΕΪΟΣ, ἔα, ἔον, plenus, refertus.
 Πλειόνας, navigans, acc. pl. praef. part. f. g. verbi πλείων, naviго.
 Πλείω, ναί, 3. sing. imperf. indic. med. Ion. & per Syncope, pro ἱπλίω, a verbo πλείωμαι, sum.
 Πλειόνας, ὁ, ἐ, ὁ καὶ ὁ, pulmoni similis, spongiosus; pro πλειόνας.
 Πλειόνας, ὁ, ἐ, pulmo; pulmo marinus. A πλειόνας.
 Πλειών, plus, Dor. pro πλείων.
 Πλειόνας, plures, acc. pl. Dor. pro πλείωνας, a πλείων pro πλείων, copiosior.
 Πλειόνας, Adv. plus, admodum, valde, praeter modum. A πλείων.
 ΠΛΕΪΤΑ, ἄς, ἡ, latus, costa.
 Πλειόνας, ὁ, ἐ, lateralis. A πλείων.
 Πλειόνας, ὁ, ἐν, pleuriticus, qui lateris morbo laborat. A πλείων.
 Πλειόνας, ἰδϙ, ὁ, pleuritis, laterum morbus, lateralis dolor. A πλείων.
 Πλειόνας, Adv. a latere, de l. t. ribus. Ab eod.
 Πλειόνας, ὁ, f. ἔσται, latus ferio seu percuto. Τὸ ὅτι πλειόνας, διχ' ἀνέρεθ' οὐ, Soph. Aj. 236. Ex πλείων, & κόπτω, ferio.
 Πλειόνας, ὁ, τὸ, latus, costa. A πλείων.
 Πλειόνας, navigabis, 2. singul. f. 1. indic. med. Ion. pro πλείων, a verbo πλείω, naviго.
 Πλειόνας, navigabo, f. 1. ind. med. Dor. pro πλείωμαι, a verbo eod.
 Πλειόνας, ὁ, ἐν, navigationi accommodus, Gl. V. navalis. A πλείων, naviго.
 Πλειόνας, Adv. navigabiliter. A πλείων.
 Πλειόνας, navigaverimus, 1. pl. a. 1. conjunct. act. verbi πλείων.
 ΠΛΕΪΩ, naviго; (2) naviculariam exerceo; f. πλείω; perf. πλείωκα. Διὰ μακρὴν ὁδὸν πλείω ἱπλάσασα χθονά, Eur. Iph. in Tau. 480.
 Πλείω, plura, nom. pl. n. g. per Syncope, pro πλείων, a πλείων pro πλείων, plus.
 Πλείων, Poët. pro πλείων, copiosior.
 Πλείων, Adv. pro πλείων, plus.

Πλήγμων, ὁ, τὸ, baculus, Hef. A πλῆγῃ.
 Πλήγας, ατϙ, ὁ, falx, Hef. πλῆγας, pro ζυμπλῆγας, petrae concurrentes. A πλῆγῃ.
 Πλήγας, percussus, aor. 2. part. pass. verbi πλῆγῃ, percussio.
 Πλήγῃ, ὅς, ὁ, plaga, ictus, vulnus; πλῆγῃ, verbera. A πλῆγῃ.
 Πλήγῃ, percussus esse, aor. 2. inf. pass. verbi ejusd.
 Πλήγῃ, ατϙ, τὸ, plaga, ictus, vulnus. Ab eod.
 Πλήγῃ, multitudini, dat. singul. contr. pro πλῆγῃ, a πλῆγῃ.
 Πλήγῃ, inundantem, acc. sing. praef. part. verbi πλῆγῃ, inundo.
 Πλήγῃ, ὅς, τὸ, multitudo, multus numerus, copia, abundantia; populus, plebs, vulgus, frequentia, plenitudo. A πλῆγῃ.
 Πλήγῃ, implent, 3. plur. praef. ind. act. cum γ ἱπλάσῃ, a verbo eod.
 Πλήγῃ, implentur, 2. sing. a. 1. opt. pass. verbi πλῆγῃ, inpleo.
 Πλήγῃ, ὁ, ἐν, augendi & multiplicandi vim habens; (2) pluralis, Ph. A πλῆγῃ.
 Πλήγῃ, Adv. numero plurali, pluraliter, Ph. A πλῆγῃ.
 Πλήγῃ, multiplico, augeo, amplifico; (2) augeo, augeo numero, cresco, plenus sum, abundo. Ἐπλήγῃ, ὁ ἐπὶ τοῖς ὀπλοῖς, A. 6, 7. A πλῆγῃ.
 Πλήγῃ, ὅς, ὁ, multitudo. A πλῆγῃ.
 Πλήγῃ, ὁ, ἐ, multiplicatio, auctio. A πλῆγῃ.
 Πλήγῃ, multus vel plenus sum, abundo, exurdo. Ἀκολούθως ὁ καὶ νόστος πλῆγῃ, ὁ καὶ τῇ πόλει, Plato. A πλῆγῃ.
 Πλήγῃ, f. πλῆγῃ, impleo, repleo; (2) plenus seu refertus sum, turgeo; πλῆγῃ, ὁ, plenus foro; πλῆγῃ, impleor. Ὅτι πλῆγῃ, ὁ καὶ πλῆγῃ, Eur. Med. 90. Ὅταν ὁ πλῆγῃ, ὁ νόστος ξυμπίσῃ, Soph. Phil. 524. A πλῆγῃ.
 Πλήγῃ, ατϙ, ὁ, Ion. πλῆγῃ, omnium humorum aequalis redundantia; (2) maxima hominum frequentia. A πλῆγῃ.
 Πλήγῃ, ὁ, impleo; πλῆγῃ, inundo, inundo. A πλῆγῃ.
 Πλήγῃ, ὁ, ἐν, plenus; (2) plenus humoribus. Ab eod.
 Πλήγῃ, implent, 3. pl. praef. conjunct. act. cum γ ἱπλάσῃ, a verbo πλῆγῃ, inpleo.
 Πλήγῃ, Pleiades, acc. pl. Poët. pro Πλειάδες, a Πλειάδης, Pleias.
 Πλήγῃ, ὁ, ἐ, percussor; (2) pugnax. A πλῆγῃ.
 Πλήγῃ, f. ἵσταμαι, digladior, usque ad plagas pugno; (2) lascivio; (3) ad commiserationem induco. Πλήγῃ, ὁ, ὁ καὶ ὁ, II. 21, 499. A πλῆγῃ.
 Πλήγῃ, ὁ, ἐν, percutiendi seu ferendi vim habens, plagosus, Gl. V. Ab eod.
 Πλήγῃ, caesim, Gl. V. A praec.
 Πλήγῃ, ὁ, τὸ, plectrum, scuticula, flagellum, calcar gallinaei, Ph. pecten, tinnulum. A πλῆγῃ.
 Πλήγῃ, ὁ, ἐ, ὁ καὶ ὁ, qui plectra five instrumenta conficit, quibus citharae pulsantur. Ex πλῆγῃ, & ποίω, facio.
 Πλήγῃ, ὁ, ἐ, ὁ καὶ ὁ, calcaria ferens. Ex πλῆγῃ, & φέρω, fero.
 Πλήγῃ, seu πλῆγῃ, ατϙ, ὁ, aestus maris accedens. A πλῆγῃ, sine πλῆγῃ.
 Πλήγῃ, appropinquo. A πλῆγῃ.
 Πλήγῃ, ατϙ, ὁ, vitiositas, improbum factum, peccatum, erratum, error. A πλῆγῃ.
 Πλήγῃ, ὁ, fut. ἔσται, incompote, inconcinne, immoderate me gero, improbe me gero, pecco, Gl. V. pecco, admitto, delinquo; πλῆγῃ, committitur, Ph. πλῆγῃ, commissum, Gl. V. a. 1. part. pass. πλῆγῃ, perpetrato, Ph.

perf. act. inf. at πλῆγῃ, admittum est, Ph. perf. pass. ind. πλῆγῃ, ατϙ, Dem. ἵε τι, Plat. πλῆ τι, id. δὲ ὅτι, Dem. Ab eod.
 Πλήγῃ, ατϙ, τὸ, peccatum, delictum, commissum, reatus, Ph. A πλῆγῃ.
 Πλήγῃ, ὁ, ἐ, ὁ καὶ ὁ, qui est contra modulationis normam, inconcinuus, absonus, Gl. V. inconditus; (2) immoderatus, vitiosus, culpabilis, mendosus. Ex πλῆγῃ, & μέλῃ, capten.
 Πλήγῃ, ατϙ, ὁ, delicti admitti iniquitas. A πλῆγῃ.
 Πλήγῃ, Adv. immoderate, incondite, inconcinne; (2) perperam, male, vitiose, improbe. A πλῆγῃ.
 Πλήγῃ, ατϙ, ὁ, & πλῆγῃ, Aet. maris aestuantis accessus; inundatio, Gl. V. A πλῆγῃ.
 Πλήγῃ, ὁ, fut. ἔσται, aestu inundo, reflagno, redundo, plenus sum, Gl. V. πλῆγῃ, inundo, exuberat. Ὅτι πλῆγῃ, ὁ καὶ πλῆγῃ, πλῆγῃ, Heliod. A πλῆγῃ.
 Πλήγῃ, inundo, Gl. V. Ab eod.
 Πλήγῃ, ατϙ, τὸ, aestuarium, & arx munita, quae est in aestuario. Ab eod.
 Πλήγῃ, ὁ, ἐ, (per. corr.) maris aestuantis accessus, exundatio, impetus fluctuum maris; (2) humiditatis abundantia, Hom. Od. 9, 486. Ab eod.
 Πλήγῃ, aestuo, inundo, restagno. Ab eod.
 ΠΛΗΜΝΗ, ατϙ, ὁ, modiolus sive fistula tota, cui axis inferitur, Hom. Il. 5, 726.
 Πλήγῃ, ατϙ, τὸ, ferramentum rotæ, quo radii modio colloquantur. Ex πλῆγῃ, & δία, ligō.
 Πλήγῃ, ατϙ, ὁ, vas fictile, ad turbinis figuram accedens. A πλῆγῃ, v. l. πλῆγῃ, & χίω, fundo.
 ΠΛΗΜΝΗ, praeterquam, praeter; (2) sed, verum, tamen, veruntamen, tamen; (3) caeterum. Hinc πλῆγῃ, nisi quod, praeterquam quod; πλῆγῃ, nisi si; πλῆγῃ, πλῆγῃ, alius, quam; πλῆγῃ, si modo, πλῆγῃ, nisi.
 Πλήγῃ, pro πλῆγῃ, implebantur, 3. pl. imperf. ind. pass. Ion. pro ἱπλίω, a verbo πλῆγῃ, impleo.
 Πλήγῃ, pro πλῆγῃ, percussit, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἱπλίω, a verbo πλῆγῃ, percussio.
 Πλήγῃ, qui percussit, a. 1. part. act. verbi ejusd.
 Πλήγῃ, detruit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἱπλίω, a verbo eod.
 Πλήγῃ, ατϙ, ὁ, qui punit & stimulat equos, agitator, & domitor equorum, eques; (2) bellator. Ex πλῆγῃ, stimulus, & ἱπλίω, equus.
 Πλήγῃ, plenum, neut. a πλῆγῃ, plenus.
 Πλήγῃ, Adv. plenissime, 1. h. A πλῆγῃ.
 Πλήγῃ, plenissimus; πλῆγῃ, plenissima, Gl. V. πλῆγῃ, plenius, Ph. plenissimum. A πλῆγῃ.
 Πλήγῃ, plenum, acc. sing. contr. pro πλῆγῃ, a πλῆγῃ.
 Πλήγῃ, ὁ, ἐ, ὁ καὶ ὁ, plenus; (2) perfectus seu integer. A πλῆγῃ.
 Πλήγῃ, implet, 3. sing. praef. ind. act. contr. pro πλῆγῃ, a verbo πλῆγῃ, impleo.
 Πλήγῃ, plena luna, Gl. V. A πλῆγῃ, & πλῆγῃ.
 Πλήγῃ, ὁ, fut. ἔσται, impleo, repleo, consummo, sive ita impleo, ut nihil amplius desiderari possit, Gl. V. morigero, satisco. Ἐκαστῷ ἐν τῇ ἰδίᾳ οὐ πλῆγῃ, Rom. 14, 5. A πλῆγῃ, & φέρω, fero.
 Πλήγῃ, ατϙ, τὸ, plenitudo, satisfactio. A praec.

Περφορία, ας, ἡ, plena fides, plena persuasio; (2) certa fides, certa persuasio. Ex iisd.

Πληρά, ὦ, ἡ, ἄσσω, impleo, repleo, praegnantem reddo; suppleo, complementum adjicio; compleo, perficio; πληραται, terminare, Ph. aor. 1. inf. πληραθῆ, farcia-tur, Gl. V. aor. 1. pass. subj. "Ὅταν χέ-ρας πληρῶνται, Eur. Her. fur. 374. Πι-πληρομένην δικαστήριον, Dem. A πλήρης.

Πληραθῆ, impletur, f. implens sit, 3. sing. a. 1. conjunct. pass. verbi ejusd.

Πληραθῶν, impletus sint, 3. pl. a. ejusd. cum ἡ ἱερίῃ.

Πληράμα, ατ, τὸ, plenitudo, supplemen-tum, Gl. V. A πλήρω.

Πληράσαντες, qui impleverunt, nom. plur. a. 1. part. act. verbi πλήρω, impleo.

Πλήρως, ας, ἡ, repletio cujuslibet rei, & quacumque in parte; (2) plenitudo; (3) perfectio & absolutio. Ab eod.

Πληράτης, ὦ, ἡ, qui collectos fructus aut in-dictione coactos Athenis vendebat iis, qui aut forte, aut emptione eos appetebant. Ab eod.

Πληράτικος, ὦ, ὁ, implendi seu replendi vim habens. Gl. V. explebilis. Ab eod.

Πληράμενοι, cum implevisset, qui impleverunt, nom. pl. aor. 1. part. med. verbi πλήρω, impleo.

Πλήρως, quae implent, a. 1. part. act. f. g. verbi ejusd.

Πληθεύς, impletus, aor. 1. part. pass. verbi ejusd.

Πλησιαζέ, appropinqua, 2. sing. praef. imper. act. verbi πλησιάζω.

Πλησιάζω, ἡ, ἄσσω, accedo, propinquo, ap-propinquo; (2) familiariter ad aliquem accedo, aliquo familiariter utor; (3) se-cutor, confuesco, rem habeo, concumbio. Οὐδέ ἱπλοσίζε τάσων ἑδὲς ἀντὶ, ἔτι νυκτὸς, ἔτι ἡμέρας, Xen. Cyr. 8, 15. Πᾶς ἂν αὐτοῖς πλησιάζειν ποτε; Eur. El. 641. A πλησίον.

Πλησιαιτέρ, propinquior, πλησιαιτάτ, proximus. A πλησι.

Πλησιαλ, α, ὁ, ἡ, maritimus, mari vici-nus. Hinc τὸ πλησιαλόν, α, ora maritima. Ex πλησι, & ἄλς, mare.

Πλησιαιτός, ὦ, ὁ, accessus, appropinquatio; (2) familiaris consuetudo & sectatio; (3) coitus. A πλησιάζω.

Πλησιζαθῆ, α, ὁ, ἡ, maxillas seu buc-cas implens. Ex πλήθω, & ζαθῆ, max-illa.

Πλησιζαίτης, propinquior; πλησιζαίτ, proximus. A πλησι.

Πλησιζαίτης, α, ὁ, ἡ, Deo vicinus, Deo proximus. Ex πλησι, & Θεός, Deus.

Πλησιον, prope, juxta, juxtim, fecus, comi-nus. Hinc ὁ πλησιον, propinquus, prox-i-mus. A πλησι.

Πλησιον, α, ἰον, propinquus, proximus, vi-cinus. A πλάς, prope.

Πλησιονία, ας, ἡ, vicina regio. A πλη-σιονία.

Πλησιονία, α, ὁ, ἡ, confinis, finitimus, accola, Ph. Ex πλησιός, & χάος, locus.

Πλησιονία, α, ὁ, ἡ, velum implens; (2) qui prospero cursu navigat vento implente velum. Ex πλήθω, & ἰσιον, velum.

Πλησιονία, ας, ὁ, ἡ, plenam lucem habens, vel lumine implens. Ex πλήθω, & φάος, lucco.

Πλησιονία, ατ, τὸ, explementum, seu id, quo aliquid expletum est. A πλήθω.

Πλησιονία, α, ἰον, replens, implens; (2) de-licatus, fastidiosus. Hinc τὸ πλησιονία, α, fastidium, satietas. A πλήθω.

Πλησιονία, αδω, saturate, ad saturitatem. A πλησιονία.

Πλησιονία, ἡ, ἡ, satietas, saturitas; abun-dantia, redundantia, plenitudo, repletio in corpore humano. Ab eod.

Πλησιονία, ατ, ὁ, ἡ, replendi vim ha-bens, replens. A πλησιονία.

Πλησιονία, α, ὁ, ἡ, replendi vim ha-bens, replens. A πλησιονία.

Πλησιονία, α, ὁ, ἡ, replendi vim ha-bens, replens. A πλησιονία.

Πλησιονία, α, ὁ, ἡ, replendi vim ha-bens, replens. A πλησιονία.

Πλησιονία, α, ὁ, ἡ, replendi vim ha-bens, replens. A πλησιονία.

Πλησιονία, α, ὁ, ἡ, replendi vim ha-bens, replens. A πλησιονία.

Πλησιονία, α, ὁ, ἡ, replendi vim ha-bens, replens. A πλησιονία.

Πλησιονία, α, ὁ, ἡ, replendi vim ha-bens, replens. A πλησιονία.

Πλησιονία, α, ὁ, ἡ, replendi vim ha-bens, replens. A πλησιονία.

Πλησιονία, α, ὁ, ἡ, replendi vim ha-bens, replens. A πλησιονία.

Πλησιονία, α, ὁ, ἡ, replendi vim ha-bens, replens. A πλησιονία.

Πλησιονία, α, ὁ, ἡ, replendi vim ha-bens, replens. A πλησιονία.

Πλησιονία, α, ὁ, ἡ, replendi vim ha-bens, replens. A πλησιονία.

ΠΑΝ ΣΣΩ, vel πλῆτω, f. ζω, percutio, ferio, icio; πλῆτω, percutio, pass. πλῆτω, percutus, aor. 2. Ἐγὼ ὃ καὶ ἔμφορὰ πλῆτω, ἰκίτης ἀργυροί, πρὸς σε, Arist. Θεσμ. 186. Ἡμεῖς δ' ἴσμεν ἔχοντες ἑδόντες πλῆτω, Eur. Rhes. 868.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

cinni; (2) cinni, vel nodi crinium nexo-rum. Gl. Vet. crinis; ἀλίκωμα, crines, caesaries, Ph. Ab eod.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Πλῆτω, ατ, τὸ, flagellum. A πλῆτω.

Ποδάργη, ἡ, ἰ, Podarge, equæ nomen. A ποδάργος.
 Ποδάργος, ἡ, ὁ ἡ, albos, vel celeres pedes habens; (2) nomen proprium equi. Ex πῦς, & ἀργός, albus, celer.
 Ποδάριον, ὡ, τὸ, pediculus, i. e. pediolus, vel exiguus pes, Dim. a πῦς, pes.
 Ποδάριος, ὡς, ὁ ἡ, pedibus suis valens, pedibus celer. Ex πῦς, & ἀρίστος, sufficio.
 Ποδάριος, ἡ, ὁ ἡ, qui velocitate pedum auras seu ventos æquat. Ex πῦς, & ἀέρας, ventus.
 Ποδῆιον, sive ποδῆιον, ἡ, τὸ, focculus, qui pedi inducitur; (2) udo. A πῦς, pes.
 Ποδῆμα, ὡ, τὸ, pedale, Gl. V. Ex πῦς, & ἐμάδω, abstergo.
 Ποδῆμα, ἡ, τὸ, pedis indumentum, pedica, pedis vinculum. Ex πῦς, & ἐνδύνειν, indumentum.
 Ποδῆσαι, pedibus, dat. plur. Pro ποῖ, a πῦς, pes.
 Ποδῆς, ὡς, ὁ, petiolus in utre pendulus, qua liquor effundatur; item pes navis ut πῦς; necnon calceamenti rustici genus. A πῦς.
 Ποδῆτις, ὡ, f. ἡ, viam pedibus monstro, dux itineris sum, duco; (2) perduco. Ἰπὸς εὐμαθὲς τριβῶν ὁρῶν κελύθω τὴν ἑλκυστὴν ποδῆται, Lyc. 12. A ποδῆταις.
 Ποδῆταις, ὡ, ὁ, q. d. pedum ductor, qui pedibus præeundo viam monstrat. A ποδῆταις.
 Ποδῆταις, ὡ, f. ἡ, idem quod ποδῆταις. Αὐτὸν χαρὶς τὴν δειξάντες ποδῆταις, Plato. A ποδῆταις.
 Ποδῆταις, ὡ, ὁ ἡ, viæ dux; (2) adfecta. Ex πῦς, & ἀγῶς, dux.
 Ποδῆταις, ὡ, ὁ ἡ, ad ipsos usque pedes dependens. Ex πῦς, & ἐνῆταις, porrectus in longitudinem.
 Ποδῆταις, ἡ, ὁ ἡ, pedibus, i. e. pedum velocitate ventos æquans, pedibus admodum celer. Ex πῦς, & ἀνῆταις, ventus.
 Ποδῆταις, ὡ, ὁ ἡ, ad ipsos pedes pertingens seu dependens; ποδῆταις χιτῶν, tunica talaris, Gl. Vet. Ex πῦς, & ἀγῶς, aplo. Sed ποδῆταις ναυς, est navis, quæ remigando impellitur, Eust. Hef. Ex πῦς, & ἐρίσταις, remige.
 Ποδῆταις, ὡ, τὸ, talarem vestem fero, Suic. Ex ποδῆταις, & ἑρίσταις, fero.
 Ποδῆταις, αἰα, αἰον, pedalis, pedaneus. A πῦς.
 Ποδῆταις, fut. ἰσα, pede metior; (2) pedes ligo, seu pedicis obliquo. Ποδῆταις ἰ-χουσι τὰς ἰππας δὴ τὰς φάττας, Xen. Ab eod.
 Ποδῆταις, pedibus, dat. dual. Ion. pro ποδῆταις, a πῦς, pes.
 Ποδῆταις, ἡ, ὁ ἡ, pedibus plaudens, pedibus strepitum edens. Ex πῦς, & κρότος, plausus.
 Ποδῆταις, ὡ, τὸ, petiolus, pedunculus. Dim. a πῦς.
 Ποδῆταις, ἡ, ὁ, idem & ab eod.
 Ποδῆταις, ὡ, ὁ, dimensio pedibus facta, ratio mensurandi pedibus; (2) saltationis genus. A ποδῆταις.
 Ποδῆταις, ὡ, ὁ, ad ipsos pedes pertingens seu dependens; (2) lebes, cacabus. Ab eod.
 Ποδῆταις, compede vinciam, f. i. ind. act. Att. pro ποδῆταις, a ποδῆταις, compede vincio.
 Ποδῆταις, ἡ, ὁ, lignum, in quod infertur captivorum pedes in carcere constringuntur, cippus, pedica. Ex πῦς, & κανὼς, malus.
 Ποδῆταις, ἡ, τὸ, vola pedis. Ex πῦς, & κελύθω, cavitas.
 Ποδῆταις, αἰ, ἡ, plausus pedum, seu pulsatio & complus. Ex πῦς, & κρότος, pulsator.
 Ποδῆταις, ὡ, ὁ, pellavium, pelvis ad lavandos pedes. Ex πῦς, & νίψω, lavo.
 Ποδῆταις, ἡ, τὸ, aqua, qua pedes lavan-

tur, Gl. Vet. pelluvium, pollubrum. Ex iisd.
 Ποδῆταις, ἡ, ὁ ἡ, pedibus velox. Ἡμῶς δ' ἔτι πᾶν ποδῆταις Ἀταλάντην, Callim. Hymn. in Dian. 215. Ubi Schol. τὴν τοῖς ποσὶν ὁρῶσαν ἢ ὁρῶσαν.
 Ποδῆταις, pedis, gen. sing. a πῦς, pes.
 Ποδῆταις, ἡ, ὁ, instrumentum tortorium; (2) instrumentum medicum; (3) tendicula, qua cervi capiuntur. Ex πῦς, & ἐρίσταις, verito, flecto.
 Ποδῆταις, ἡ, τὸ, pedum retinaculum. Ex iisd.
 Ποδῆταις, ἡ, ὁ, pedatus. A πῦς.
 Ποδῆταις, ἡ, τὸ, vestis ad pedes demissa, R. Ex πῦς, & ἀγῶς, aplo, vel ὅρος, terminus.
 Ποδῆταις, ἡ, ὁ ἡ, pede rotam circumagens, figulus. Ex πῦς, & τροχός, rota.
 Ποδῆταις, ὡ, clavum teneo, ad gubernaculum sedeo. Ex πῦς, clavus, & ἔχω, habeo.
 Ποδῆταις, ἡ, τὸ, pedum substragulum. Esch. Agam. 935. Ex πῦς, & ψάω, tergo.
 Ποδῆταις, intendo funibus qui ἀγῶς dicuntur.
 Ποδῆταις, αἰ, ἡ, pedum pernicitas. A ποδῆταις.
 Ποδῆταις, pedibus celerem, acc. sing. contr. pro ποδῆταις, a ποδῆταις.
 Ποδῆταις, ὡ, ὁ ἡ, pedibus celer. Ex πῦς, & ἀγῶς, celer.
 Ποδῆταις, αἰ, ἡ, pedum pernicitas. A ποδῆταις.
 Ποδῆταις, αἰ, τὸ, pulpitum, Gl. Vet. A πῦς.
 Ποδῆταις, ἡ, ὁ, funibus, qui ἀγῶς dicuntur, intensus. Ab eod.
 Ποδῆταις, fac, 2. sing. præf. imperat. act. Att. pro ποδῆταις, a verbo ποδῆταις, facio.
 Ποδῆταις, ἡ, ὁ ἡ, herbas alens seu nutriens, herbidus. Ex πῦς, & ἐρίσταις, nutritio.
 Ποδῆταις, ὡ, facio; pro ποδῆταις.
 Ποδῆταις, herba, Gl. V. Al. πῦς.
 Ποδῆταις, ὡ, fut. ἰσα, herbas colligo. Ex πῦς, & ἀγῶς, colligo.
 Ποδῆταις, ὡ, f. ἡ, herbis vescor, Appian. in Libyc. A ποδῆταις.
 Ποδῆταις, ἡ, ὁ ἡ, herbis vescens; (2) animal indicum, duplo majus, quam equus, Nicand. Theriac. 783. Ex πῦς, & ἐρίσταις, edax.
 Ποδῆταις, pro ποδῆταις ob sequentem adspiratam, & ποδῆταις pro ποδῆταις, aliquando.
 Ποδῆταις, desiderabat, 3. sing. imperf. ind. act. Ionice pro ποδῆταις, a verbo ποδῆταις, desidero.
 Ποδῆταις, desiderantes, nom. pl. part. præf. act. 1. or. pro ποδῆταις, a verbo eod.
 Ποδῆταις, desiderantes, nom. dual. part. præf. act. verbi ejusd.
 Ποδῆταις, ὡ, ὁ, desiderabilis, exoptatus, Gl. V. desideratus, amabilis. A ποδῆταις.
 Ποδῆταις, desideratissimus, Gl. Vet. A præf.
 Ποδῆταις, Adv. magno cum desiderio. A ποδῆταις.
 Ποδῆταις, Adv. unde? undenam? Ab ὅθεν.
 Ποδῆταις, Adv. alicunde. Ab eod.
 Ποδῆταις, adrept, serpendo accedit, 3. singul. præf. ind. act. Dor. pro ποδῆταις, a verbo ποδῆταις.
 Ποδῆταις, fut. ἰσα, serpendo accedo, accedo, Dor. pro ποδῆταις. 15, αὖ ποδῆταις ἄδι ποδῆταις, Theocr. 4, 48. Ex ποδῆταις pro ποδῆταις, & ἑρίσταις, serpo.
 Ποδῆταις, desideravi, a. i. ind. act. Ion. pro ποδῆταις, a verbo ποδῆταις.
 Ποδῆταις, Adv. vesperi. Ex ποδῆταις, & ἑρίσταις, vesper.
 Ποδῆταις, amantes, acc. plur. part. præf. act. Dor. pro ποδῆταις, a verbo ποδῆταις.
 Ποδῆταις, ὡ, desidero, amo; ποδῆταις pro ποδῆταις, desiderant, a. i. pl. ποδῆταις, exoptatus, Gl. Vet. p. pass. part.

Στυγὴν μὲν ἄνθρωπον, τὸν δ' ἰμὸν δῆμον ποδῆταις, Arist. Ach. 33. A ποδῆταις.
 Ποδῆταις, ἡ, ὁ, desiderium, ipsa actio desiderandi, Hom. Il. 1, 240. A ποδῆταις.
 Ποδῆταις, αἰον, τὸ, desiderium; (2) res desiderata. Ab eod.
 Ποδῆταις, desiderare, præf. inf. act. Dor. & per Ecclasin, pro ποδῆταις, a verbo eod.
 Ποδῆταις, desidero, requiro. Ut hinc sit ποδῆταις, Dor. inf. Ab eod.
 Ποδῆταις, ὡ, ὁ, ipsa actio desiderandi; (2) desiderium, amor. Ab eod.
 Ποδῆταις, ὡ, ὁ, desideratus, desiderabilis. Ab eod.
 Ποδῆταις, Adv. ubi? ubinam? quo? Ab ὅθεν.
 Ποδῆταις, Adv. alicubi, aliquando. Ab eod.
 Ποδῆταις, adideo, Ion. pro ποδῆταις, ποδῆταις, scil. pro ποδῆταις.
 Ποδῆταις, ὡ, ὁ ἡ, desiderio tactus, vel captus; (2) Cupidinis telis ictus, a Cupidine vulneratus; (3) amatorius. Ex ποδῆταις, & βλάπτω, jactus, ictus.
 Ποδῆταις, ὡ, adspicio, Dor. pro ποδῆταις. Ex ποδῆταις pro ποδῆταις, & ὁρῶ, video.
 Ποδῆταις, adspiciens, nom. pl. præf. part. f. g. Dor. pro ποδῆταις, a verbo ποδῆταις, adspicio.
 Ποδῆταις, Dor. pro ποδῆταις.
 Ποδῆταις, adspicit, 3. sing. præf. ind. act. Dor. pro ποδῆταις, a verbo eod.
 Ποδῆταις, idem & ex iisd. Ποδῆταις, aspicias, 2. sing. præf. ind. act. Dor. & Aol. pro ποδῆταις. Καὶ τὸ νῦν ἢ ποδῆταις, Theocr. 6, 8.
 Ποδῆταις, adspiciens, acc. sing. part. præf. act. fem. f. g. Dor. & contr. pro ποδῆταις, a verbo eod.
 Ποδῆταις, ὡ, ὁ, desiderium, amor, cupido, Ph. detrimentum, Gl. V.
 Ποδῆταις, desideramus, 1. pl. præf. ind. act. contr. pro ποδῆταις, a verbo ποδῆταις, desidero.
 Ποδῆταις, Adv. quo? quonam? quorsum? ubi? quousque? quamdiu. Ab ὅθεν, quo.
 Ποδῆταις, Adv. aliquo; (2) alicubi; (3) quodammodo. Ab eod.
 Ποδῆταις, ὡ, f. ἡ, πῦς, αἰ, ἡ, herba; (2) Cereales fruges; (3) annus. A ποδῆταις.
 Ποδῆταις, disca, Adv. herbosus, Dorice pro ποδῆταις.
 Ποδῆταις, facit, 3. sing. præf. ind. act. contr. pro ποδῆταις, a verbo ποδῆταις, facio.
 Ποδῆταις, agatis, agite, 2. plur. præf. imper. med. contr. pro ποδῆταις, a verbo eod.
 Ποδῆταις, fac, 2. sing. præf. imper. med. Dor. pro ποδῆταις, a verbo eod.
 Ποδῆταις, fubam, 1. sing. imper. ind. pass. Ion. & Dor. pro ποδῆταις, a verbo eod.
 Ποδῆταις, facienti, dat. sing. præf. act. Dor. pro ποδῆταις, a verbo eod.
 Ποδῆταις, ὡ, f. ἡ, facio, fabricor; carmina compono; ποδῆταις, condere, componere, Ph. a. i. inf. ποδῆταις, saxo, Gl. V. f. i. ποδῆταις, fac, effice, Gl. V. a. i. imperat. ποδῆταις, admittit, Ph. a. i. ind. 3. f. ποδῆταις, ταχίως, antipere, Ph. a. i. med. inf. ποδῆταις, ἐκκαλεῖται, cogere; χρόνον, commorari; ἀργύριον, acquirere; τινὲς κακὰς, attingere, ἔξω, emittere. Ποδῆταις λόγον, ἐκκαλεῖται, rationem habere, curare; ποδῆταις, ποδῆταις, pluris facere; ποδῆταις, ποδῆταις, contemnere; ποδῆταις, vel ποδῆταις, redigere, ἐν ποδῆταις, admirari.
 Ποδῆταις, ἡ, ὁ, herbosus, herbidus, herbis confusus. A ποδῆταις, pro ποδῆταις.
 Ποδῆταις, factus, aor. i. part. pass. verbi ποδῆταις.
 Ποδῆταις, αἰον, τὸ, id quod aliquis fecit, opus, Gl. Vet. ποδῆταις, commentum. A ποδῆταις.
 Ποδῆταις, ὡ, ὁ, qui poemata conscribit, poeta. A ποδῆταις.
 Ποδῆταις, ἡ, τὸ, parvum poemata, poematum, Dim. a ποδῆταις.

Ποιμήν, *facti*, nom. pl. part. perf. pass. Ion. pro ποιμήν, a verbo ποιέω.

Ποιμήν, *ποι*, herbosus, herbidus, herbis copiosus. A ποιέω.

Ποιήσ', pro ποιήσιν, *fecit*, 3. sing. a. i. ind. act. Ion. pro ποιήσιν, a verbo eod.

Ποιήσας, pro ποιήσας, *fecit*, 3. sing. a. i. ind. med. Ion. pro ποιήσας, a verbo eod.

Ποιήσιν, *fecit*, 3. sing. aor. i. indic. act. Ion. & cum ἵφθαλ. pro ποιήσιν, a verbo eod.

Ποιήσιν, *faciat*, 3. sing. praef. conjunct. act. Ion. pro ποιήσιν, a verbo eod.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, Gl. V. (2) factura, instructio, Gl. V. A ποιέω.

Ποιήσιν, pro ποιήσιν, *faciam*, f. i. ind. med. verbi ποιέω.

Ποιήσιν, *faciam*, f. i. ind. act. Dor. pro ποιήσιν, a verbo eod.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, Ab eod.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, vates, Gl. V. (2) factor, effector. Ab eod.

Ποιήσιν, ποιήσιν, Gl. V. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, faciendi vim habens, per quem aliquid fit; (2) poetice, i. e. poetice conveniens, poetarum proprius. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *Adv.* poetice. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, factus; (2) factitius; (3) adoprivus, adscititius. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, quae carmina facit. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, herbis vescor. Ex ποιήσιν, & φαγεῖν, comedere.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, varie floridus, variegatus habens florem, variegatus. Ex ποιήσιν, & ἄνθος, flos.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, varia veste exornatus, pictam seu versicolore vestem indutus; (2) variegatus, multicolor. Ex ποιήσιν, & ἔσμα, vestis.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, rubeis maculis pictus. Ex ποιήσιν, & ῥυθρῶν, rubei.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, variegatus habens habenas. Ex ποιήσιν, & ἄνθος, habenas.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, varietas. Τῇ ποιήσιν, Exod. 27, 16. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, varia, versicolor, picta; (2) nomen avis, quibusdam carduelis. Ab eod.

Ποιήσιν, *variego*, varie distinguo, vario; (2) vase comminiscor aut fingo; ποιήσιν, varius, variegatus, p. pass. part. Ποιήσιν, *adv.* Eur. Cyc. 332. Σπάρτη μὴ ἢ μὴ, ποιήσιν, κίλται τρέπας, Eur. Supp. 187. Βαῖδ' ἐμὰ μακροῖσι ποιήσιν, ἀκούσας, Pind. Pyth. 9, 134. Ab eod.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, varius ornatus, ornatus versicolor. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, varietas. Ab eod.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, in consiliis suis varius & callidus; (2) a latus, versutus, callidus, vaser. Ex ποιήσιν, & βέλῃ, consiliū.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, varie sonans, variam vocem sonumque habens. Ex ποιήσιν, & γῆρυς, vox.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, varius seu versicoloribus lineis distinctis, varius, pictus, maculosus. Ex ποιήσιν, & γραμμῇ, linea.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, qui varia scripsit. Ex ποιήσιν, & γράφω, scribo.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, cui cellum est variū, i. e. versicolor, maculosum, pictum. Ex ποιήσιν, & δερμῇ, cellum.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, variam habens cutem, i. e. variegatam. Ex ποιήσιν, & δερμῇ, cutis.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, qui varie circumagitur, seu versatur, qui in orbem agitur. Ex ποιήσιν, & δίνω, verto.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, qui variis utitur bigis. Ex ποιήσιν, & δίπρος, biga.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, varia donans. Ex ποιήσιν, & δῶρον, donum.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, varios habens capillos. Ex ποιήσιν, & θρίξ, capillus.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, qui varios caules habet, cujus caulis varius est. Ex ποιήσιν, & καυλῶν, caulis.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, varia & multiplicia habens consilia, versipellis. Ex ποιήσιν, & μῦθις, consiliū.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, idem. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, qui varias machinas & technas callet, callidus, versutus. Ex ποιήσιν, & μηχανῇ, machina.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, q. d. multiformitas, varia formatio. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, variis formis indutus; (2) versicolor. Ex ποιήσιν, & μορφή, forma.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, cujus sermo varius est, vel vario distinctus lepore, facundus, disertus. Ex ποιήσιν, & μῦθος, sermo.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, varium dorsum seu tergum habens. Καὶ χρὴ ποιήσιν, ἐπὶ σφίγγας χιτῶνα, Nonn. Paraphr. 6, 17. Ex ποιήσιν, & ὄστρον, dorsum.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, variegatas pennas habens. Ex ποιήσιν, & πτερόν, ala.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, varius, variegatus, picturatus, Gl. V. item varias artes callens, versutus.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, varium pectus habens, varia sub pectore versans, versutus, dolosus. Ex ποιήσιν, & στήν, pectus.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, variis maculis notatus. Ex ποιήσιν, & στίχες, notatus.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, stolam gerens variam seu variegatam. Ex ποιήσιν, & στήν, stola.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, cujus os seu rostrum est varium. Ex ποιήσιν, & ὄστρον, os.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, varie oblectans, Suic. Ex ποιήσιν, & τέρπω, oblecto.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, qui varia consecutus est. At ποιήσιν, ὅστις, exp. positio varia, Suic. Ex ποιήσιν, & τελευτῇ, finis.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, varie balbutiens. Ex ποιήσιν, & τραυλῇ, balbus.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, qui vario cithara sono canitur. Ex ποιήσιν, & κίθαρις, cithara.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, cui mens est versuta & callida, Ph. versutus. Ex ποιήσιν, & ἐμῇ, mens.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, versicolor, Ph. A ποιήσιν, & χροῖα.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, discolor. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, versicolor, Gl. Vet.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, variegatio. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, qui variat, qui versicolore ornata vestimenta elaborat, Gl. V. variator, plumarius. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pertinens ad eum, qui acu pingit, & polymiton telam texit. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, variatus, varie pictus, versicolor. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, vario modulamine canens, cantum variare peritus. Ex ποιήσιν, & ᾄδω, cantor.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, varie, multis modis; (2) calide, versute. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, ob sequentem adspiratam, & hoc pro ποιήσιν, *rajcentem*, acc. sing. praef. act. verbi ποιήσιν, *rajco*.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, 3. sing. praef. ind. act. Dor. pro ποιήσιν, a verbo eod.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσιν, χαρὰ μὲν βελίαί τι λυγρῇ, Eur. Alc. 575. A ποιήσιν.

Ποιήσιν, *ποι*, ποιήσιν, pascor, rego; (2) curam gero, curo. Ποιήσιν, *Κύκλωσιν*, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμύματα γλῶσσα ποιήσιν, ἐβίλ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δὲ ποιήσ

Πολιτάρχης, κ, ὁ, magister civium, seu urbis praefectus. Ex πολιτῆς, & ἀρχή, principis.

Πολιτεία, ας, ἡ, administratio reipublicae, civitatis regimen; (2) reipublicae status, vel reipublica; (3) civitas, jus civitatis; (4) vitae institutum & ratio, Gl. V. civile imperium, reipublica, civilitas. A πόλις.

Πολιτικόν, ἀπὸ, τὸ, reipublicae regimen, reipublicae gubernacula, vel administratio; (2) vita civilis, civitas; (3) solertia in re administranda quavis. A πολιτικός.

Πολιτοῦμαι, remp. gero; governo, in rep. versor. Ἀλλως πως πολιτεύει μάλλον ἢ ἐν δημοκρατίᾳ, Xen. Cyr. 1, 1. A πολιτικός.

Πολιτικὸς, ἄ, ὁ, reipublicae, seu civitatis administrator, magistratus. Ab eod.

Πολιτὴν, remp. gero, administro. Πρὸς τὸ ἴδιον κέρδιον πολιτευόντων, Thuc. A πολιτικός.

Πολιτεῖν, κς, ἡ, civitas, civitatis jus, Ion. pro πολιτεία.

Πολίτης, κ, ὁ, civis; (2) municeps; (3) civis, i. e. concivis. A πόλις.

Πολιτικός, f. ἴσω, reipublicam administro, civilia negotia tracto. A πολιτικός.

Πολιτικός, ἡ, ὁ, civilis, urbanus, civicus, Gl. V. (2) qui in administratione reip. versatur. Hinc ἡ πολιτικὴ, ἡς, sc. τέχνης, ratio seu ars bene instruendae vel administrandae reip. Ab eod.

Πολιτικός, Ἀδυν. civiliter, vel ut decet reipublicam administrantem, aut ipsam reipublicam administrationem. A πολιτικός.

Πολίτις, ἰδὲ, ἡ, civis, mulier; (2) quae ejusdem civitatis est. A πολιτικός.

Πολιτισμός, ἄ, ὁ, administratio reipublicae. A πολιτικός.

Πολιτογραφία, ὤ, fut. ἴσω, civium numero adscribo, civitate dono; πολιτογραφίμαι, in civium numerum adscribor, a. i. ἐπολιτογραφῶμαι. Ex πολιτικός, & γράφω, scribo.

Πολιτοκοπία, ὤ, concutio cives vel remp. A πολιτικός, & κόπω, vexatio.

Πολιτοκοπία, ας, ἡ, concussio & vexatio civium. Ex ἴisd.

Πολιτοκόπος, κ, ὁ, concussor & vexator civium aut reip. Ex ἴisd.

Πολιτοφύλακας, civium custodes. Ex πολιτικός, & φύλαξ.

Πολιτοφυλάκω, ὤ, fut. ἴσω, cives observo & ab iis caveo; (2) cives custodio, aut praesidio urbem teneo, Suic. A πολιτοφύλαξ.

Πολιτοφυλακία, ας, ἡ, pars illa militum, quae intra muros manet, ac civium custodiam deputata est, civium custodia, Suic. Ab eod.

Πολίχμη, κς, ἡ, oppidum. A πόλις.

Πολίχμιον, κ, τὸ, oppidulum, urbicula, Gl. V. Dim. a πολίχμη.

Πολιῶν, ἰδὲ, ὁ, ἡ, canus, canos referens; (2) facile canescens. A πολίος.

Πολίωσις, ιας, ἡ, ipsa actio canum reddendi. A πολίος.

Πολῆς, multum, valde; (2) plerumque, frequenter, saepius. A πολός.

Πολυέρας, κ, ὁ, ἡ, multa emens, emax. Ex πολλά, & ἄγροζα, opo.

Πολῆς, Ἀδυν. saepe, saepius, subinde, frequenter, multoties. A πολός.

Πολυπλασιάζω, fut. ἴσω, multiplico. A πολλαπλασιάζω.

Πολυπλασιάζω, ιας, ἡ, multiplicatio. A πολλαπλασιάζω.

Πολυπλασιασμός, ἡ, ὁ, idem & ab eod.

Πολυπλάσιος, ια, ἰον, & πολλαπλάσιος, κ, ὁ, ἡ, multiplex. A πολός, vel potius ab infinitato πολλός.

Πολυπλάσιον, ονος, ὁ, ἡ, idem; (2) multo major, multo copiosior. Ab eod.

Πολυπλάσιος, Ἀδυν. multipliciter; (2)

multo amplius, multo plus. A πολλαπλάσιος.

Πολλαπλασιάζω, ιας, ἡ, multiplicatio. A πολλαπλασιάζω.

Πολλαπλασιάζω, ὤ, f. ἴσω, multiplico. A πολλαπλασιάζω.

Πολλαπλός, ἡ, ὁ, multiplex. A πολός.

Πολλαχῇ, Ἀδυν. multis in locis, passim; (2) saepe. A πολλαχῇ.

Πολλαχόθεν, Ἀδυν. multis e locis, seu partibus. A πολλαχῇ.

Πολλαχῶς, Ἀδυν. ad multa loca, ad multas partes. Ab eod.

Πολλαχῇ, Ἀδυν. multis in locis. Ab eod.

Πολλαχῶς, Ἀδυν. multifariam, plurifariam, plurifarie, Ph. Ab eod.

Πολλαχῶς, Ion. idem quod πολλαπλάσιος.

Πολλοί, infiniti, Ph. οἱ πολλοί, vulgus. Gl. V. A πολός.

Πολλόν, Ροῦτ. multum, valde, longe. A πολός.

ΠΟΛΛΟΨ, Ροῦτ. pro πολός, multus; (2) fortis, vehemens, magnus.

Πολλοσημόριον, κ, τὸ, multesima pars, pars minima. A πολλοσημόριος.

Πολλοσημόριος, κ, ὁ, ἡ, multesimus, unam ex multis partibus habens; (2) minimus. Ex πολλός, & μέρος, particula.

Πολλός, ἡ, ὁ, multesimus, Lucr. 6, 651. unus e multis; (2) multiplex; (3) longus. Ἀποδοσάμεναι καὶ θυμὸς ἡμῶν γὰρ οὐδὲ πολλὸς χρόνος, Aristoph. Pace. 559. A πολλός.

Πολλός, Ἀδυν. ex parte aliqua; (2) multifariam; (3) longo post intervallo. A πολλός.

Πολλῷ, Ἀδυν. ex longo jam tempore, jam diu, valde. Θρασύς ἐι πολλῷ, Arist. Nub. 912. A πολλός.

Πόλος, κ, ὁ, polus caeli, f. vertex & cardo mundi; (2) coelum. A πολία.

Πολύτριον, κ, τὸ, pulicula, Dim. a πόλις.

Πολύτριον, κ, τὸ, pulicula, Gl. Vet. A πόλις.

Πολυτοῖω, ὤ, f. ἴσω, pulcem conficio. Ex πόλις, & ποίω, facio.

ΠΟΛΤΟΣ, κ, ὁ, puls, pulmentum.

Πολτῶν, ἰδὲ, ὁ, ἡ, qui ex pulte est. A πόλις.

Πολύ, Ἀδυν. multum; (2) valde. A πολός.

Πολυέριος, κ, τὸ, frequentia hamorum; (2) quod multis hamis confectum, vel multis uncis hamatum est. Ex πολός, & ἄριος, hamus.

Πολυεργός, ἰδὲ, ὁ, ἡ, qui multam capit praedam; (2) venationis studiosus. Ex πολός, & ἔργον, vexatio.

Πολυεργός, κ, ὁ, ἡ, qui multam capit praedam. Ex ἴisd.

Πολυεργός, κ, ὁ, ἡ, qui multa vicit certamina. Ex πολός, & ἔργον, certamen.

Πολυεργός, impetuosus, accus. singul. a πολός.

Πολυεργός, κ, ὁ, ἡ, multum sanguinis habens, sanguine abundans. Ex πολός, & αἷμα, sanguis.

Πολυεργός, ὤ, fut. ἴσω, sanguine abundo. A πολύεργος.

Πολυεργός, ας, ἡ, sanguinis abundantia. Ab eod.

Πολύεργος, κ, ὁ, ἡ, sanguine abundans. Ex πολός, & αἷμα, sanguis.

Πολύεργος, pro πολύεργος, multum laudate, vocat. sing. a πολύεργος.

Πολύεργος, κ, ὁ, ἡ, multum laudatus, multa laude dignus; (2) loquax, garrulus. Ex πολός, & αἷμα, sanguis.

Πολύεργος, κ, ὁ, ἡ, impetuosus, varios impetus seu motus habens; (2) valde turbulentus, Hom. Il. 1, 165. Ex πολός, & αἷμα, sanguis.

Πολύεργος, κ, ὁ, ἡ, genus fruticis, sic dictum a multitudine spinarum. Ex πολός, & ἀκαθῆ, spinosa.

Πολύεργος, κ, ὁ, ἡ, genus fruticis, sic dictum a multitudine spinarum. Ex πολός, & ἀκαθῆ, spinosa.

Πολύεργος, κ, ὁ, ἡ, genus fruticis, sic dictum a multitudine spinarum. Ex πολός, & ἀκαθῆ, spinosa.

Πολύεργος, κ, ὁ, ἡ, genus fruticis, sic dictum a multitudine spinarum. Ex πολός, & ἀκαθῆ, spinosa.

Πολύεργος, κ, ὁ, ἡ, genus fruticis, sic dictum a multitudine spinarum. Ex πολός, & ἀκαθῆ, spinosa.

Πολυεργός, ἰδὲ, ὁ, ἡ, varium ad medendum praebens usum. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, κ, ὁ, ἡ, multam farinam habens, vel reddens. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, κ, ὁ, ἡ, vitibus abundans. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, ας, ἡ, multa lectio. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, ὤ, fut. ἴσω, viris abundo. A πολύεργος.

Πολύεργος, κ, τὸ, locus sepulturae destinatus, quo multorum virorum corpora mortua feruntur, coemeterium, Gl. Vet. strages.

Πολύεργος, κ, ὁ, ἡ, multos viros habens. Ἰσοῦς πολυεργὸν ἐπιτήρησις γυναικῶν, Nonn. Paraphr. 4, 16. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολύεργος, κ, ὁ, ἡ, multos habens flores. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, ἰδὲ, ὁ, ἡ, multos habens flores, floribus abundans. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, ας, ἡ, multitudo & frequentia hominum. A πολυεργός.

Πολυεργός, κ, ὁ, ἡ, multos homines habens, frequens hominibus, Ph. ἡ πολυεργός, celeberrima. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, κ, τὸ, multitudo. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, κ, ὁ, ἡ, multis votis expectatus. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, κ, ὁ, ἡ, multiplex. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, ἰδὲ, ὁ, ἡ, ad multa sufficiens, multum sufficiens; (2) diu durans, pertinacis usus. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, κ, ὁ, ἡ, multas harmonias habens. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, κ, τὸ, pulicula, Dim. a πόλις.

Πολυεργός, κ, τὸ, pulicula, Gl. Vet. A πόλις.

Πολυεργός, κ, ὁ, ἡ, multos agnos habens; (2) dives. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, ας, ἡ, multorum dominatus; (2) dominorum multitudo. A πολυεργός.

Πολυεργός, κ, ὁ, ἡ, qui multis dominatur. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, κ, ὁ, ἡ, multum negotiis occupatus & districtus, Gl. Vet. occupatus. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, κ, ὁ, ἡ, multos sulcos habens; (2) magnus, latus. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, ἰδὲ, ὁ, ἡ, multum augescens, qui est multi incrementi. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, κ, ὁ, ἡ, q. d. multicervix, i. e. multa habens capita. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, κ, ὁ, ἡ, multos sonitus edens, multisonus. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, κ, ὁ, ἡ, multum habens paleas. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, κ, ὁ, ἡ, per quem multum itur, multum pedibus tritus. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, κ, ὁ, ἡ, rubis abundans. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, κ, ὁ, ἡ, multigradus, valde pervius; (2) frequens hominibus. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, ἰδὲ, ὁ, ἡ, multum tinctus. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, ἰδὲ, ὁ, ἡ, multas profunditates habens. Αἰμαίνω πολυεργὸς ὄντος ἱκανοῦ, Hom. Il. 1, 432. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, ἰδὲ, ὁ, ἡ, qui multis modis nocet; (2) qui multis damnis obnoxius est. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, ἰδὲ, ὁ, ἡ, multum germinans. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, ἰδὲ, ὁ, ἡ, multum germinans. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, ἰδὲ, ὁ, ἡ, multum germinans. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, ἰδὲ, ὁ, ἡ, multum germinans. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, ἰδὲ, ὁ, ἡ, multum germinans. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, ἰδὲ, ὁ, ἡ, multum germinans. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, ἰδὲ, ὁ, ἡ, multum germinans. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, ἰδὲ, ὁ, ἡ, multum germinans. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, ἰδὲ, ὁ, ἡ, multum germinans. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, ἰδὲ, ὁ, ἡ, multum germinans. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, ἰδὲ, ὁ, ἡ, multum germinans. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, ἰδὲ, ὁ, ἡ, multum germinans. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, ἰδὲ, ὁ, ἡ, multum germinans. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολυεργός, ἰδὲ, ὁ, ἡ, multum germinans. Ex πολός, & ἔργον, facio.

Πολύβορος, υ, ο κ' η, qui multum comedit, multivorus. Ex πολυς, & βορ, cibum, pabulum.

Πολύβοσκος, υ, ο κ' η, multos a'ens. Ex πολυς, & βοσκω, pascō.

Πολύβοστρος, ας, η, multos pascens seu a'ens, multorum alitrix. A πολυβοστρος.

Πολύβοτος, υ, ο κ' η, multis pascendis, aptus, abundans pascuis. Ex πολυς, & βοσκω, pascō.

Πολύβοτρυς, υος, ο κ' η, racemis abundans. Ex πολυς, & βοτρυς, racemus, uva.

Πολύβουλος, υ, ο κ' η, valde prudens. Αλκίνοιο πολυβουλος Αθήνη κ'δος ορίξην. Hom. II. 5, 260. Ex πολυς, & βουλή, consilium.

Πολύβοται, multas boves habentes, nom. pl. a πολυβοταις.

Πολύβοτης, υ, ο, multas boves, seu multa pecora habens. Ex πολυς, & βοτης, bubulus.

Πολύβοχος, υ, ο κ' η, multum madefactus. Ex πολυς, & βρέχω, madefacio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multas aras habens. Ex πολυς, & βωμος, ara.

Πολύβωται, multas boves habentis, gen. sing. Dor. pro πολυβωται, ab eod.

Πολύβωλος, υ, ο κ' η, lacte abundans. Ex πολυς, & βωλος, lac.

Πολύβωμος, υ, ο, multas duco uxores, Suic. A πολυβωμος.

Πολύβωμος, ας, η, quum quis eodem tempore duas vel plures habet uxores; (2) cum quis successive plures ducit uxores. Ab eod.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, qui multas duxit uxores, vel quae multis nupit viris. Ex πολυς, & βωμος, nuptia.

Πολύβωμος, υ, ο, multibarbus, Gl. V. Ex πολυς, & βωμος, barba.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multum laetitiae adferens. Πολυβωμος Ήρα. Hom. II. 21, 450. Ex πολυς, & βωμος, gaudeo.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, vivax, Ph. Ex πολυς, & βωμος, senectus.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo lacte abundans. Ex πολυς, & βωμος, lac.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo musto abundans. Ex πολυς, & βωμος, mustum.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multas habens pupillas, five multos oculos. Ex πολυς, & βωμος, pupilla.

Πολύβωμος, vel πολυβωμοι, υ, ο κ' η, qui multarum linguarum est; (2) multarum linguarum gnarus; (2) multiloquus, verborum. Αλλά τι ρίξει ταύτα πολυβωμοι μεμνημένοι σύζυγι λαῶ. Nonn. Paraphr. 6, 9. Ex πολυς, & βωμος, lingua.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multos habens angulos; (2) multas habens cuspides. Ex πολυς, & βωμος, angulus, cuspis.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, qui variis modis flectitur & incurvatur, multos flexus habens. Ex πολυς, & βωμος, flecto, incurvo.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, sententia & animo inconstans; (2) multarum rerum peritus. Ex πολυς, & βωμος, sententia.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multis notus seu cognitus, celebris. Ex πολυς, & βωμος, notus.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multos habens clavos, multis clavis compactus. Ex πολυς, & βωμος, clavis.

Πολύβωμος, polygonaton, herba a geniculorum frequentia dicta. Ex πολυς, & βωμος, genu.

Πολύβωμος, υ, & πολυβωμοι, υμαι, fructifico, fecundus sum. A πολυβωμοι.

Πολύβωμος, ας, η, fecunditas. Ab eod.

Πολύβωμος, υ, τὸ, herba, quam Lat. sanguinaria vocant. Ab eod.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, fecundus, ferax. Ex πολυς, & βωμος, genitura.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, admodum literatus. Ex πολυς, & βωμος, litera.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multis lineis interstinctus. Ex πολυς, & βωμος, linea.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multa scribens. Ex πολυς, & βωμος, scribo.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, in multis exercitatus. Ex πολυς, & βωμος, exerceo.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, qui multas uxores habet vel habuit. Ex πολυς, & βωμος, mulier.

Πολύβωμος, υ, ο, idem & ex iisd.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, angulosus, Gl. V. πολυβωμος, angulosum, Ph. Ex πολυς, & βωμος, angulus.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multos angulos habens, multangulus. Ex πολυς, & βωμος, angulus.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo & vario artificio elaboratus, adfabre factus. Ex πολυς, & βωμος, artificiosus.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multum lacrimans. Ex πολυς, & βωμος, lacrima.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, lacrimosus; (2) lacrimosus, seu multarum lacrimarum auctor. Ex iisd.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multis lacrimis presequendus. Ex iisd.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, qui multos digitos habet. Ex πολυς, & βωμος, digitus.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, sumptuosus, Gl. V. Ex πολυς, & βωμος, sumptus.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, montium juga seu cacumina multa habens. Ex πολυς, & βωμος, jugum montis.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multas arbores habens, arboribus abundans. Ex πολυς, & βωμος, arbor.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, idem & ex iisd.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multos intuens. Ex πολυς, & βωμος, intueor.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multis ligatus vinculis, multis clavis compactus. Ex πολυς, & βωμος, vinculum.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, valde dulcis. Ex πολυς, & βωμος, dulcedo.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, contr. υς, ο, Pollux, Ph.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, popularis, vel valde popularis. Ex πολυς, & βωμος, popularis.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, consultus, prudens, multi consilii. Ex πολυς, & βωμος, consilium.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, litigiosus, qui crebro in judicio contendit. Ex πολυς, & βωμος, ius.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multos vortices habens; (2) multum agitatus & circumactus. Hom. II. 4, 171. Ex πολυς, & βωμος, vortex.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multum seu valde siticulosus. Gl. V. siticulosus; (2) multum desideratus. Ex πολυς, & βωμος, sitis.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, valde clarus, multum illustris. Ex πολυς, & βωμος, gloria.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multae agitationis. Ex πολυς, & βωμος, agito.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, qui multos habet servos. Ex πολυς, & βωμος, servus.

Πολύβωμος, υ, τὸ, municipium, oppidum, Gl. V. A πολυς.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multum habens rorem, valde rocidus. Ex πολυς, & βωμος, ros.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multipotens. Ex πολυς, & βωμος, potentia.

Πολύβωμος, ας, η, multorum donatio, munificentia multa elargiens. A πολυβωμος.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multa donans. Ex πολυς, & βωμος, donum.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multas sedes habens. Ex πολυς, & βωμος, sedes.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multifidus. Ex πολυς, & βωμος, fides.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, diversas species habens, multifarius, multiplex. Ex πολυς, & βωμος, species.

Πολύβωμος, ας, η, varietas. A πολυβωμος.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, abundans oleo. Ex πολυς, & βωμος, oleum.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multum misericors. Ex πολυς, & βωμος, misericors.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multis voluminibus tortus, multis modis volubilis & tortuosus. Ex πολυς, & βωμος, tortus.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, ulceribus multis scatenus, Aret. Ex πολυς, & βωμος, ulcus.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multum laudatus. Ex πολυς, & βωμος, laus.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, laboriosus. Ex πολυς, & βωμος, opus.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, operosus, laboriosus, Ex iisd.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, qui multorum annorum est, annosus. Ex πολυς, & βωμος, annus.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, longævus, annosus, grandævus, Ph. Ex iisd.

Πολύβωμος, ας, η, grandævitas, Gl. V. Ex πολυς, & βωμος, annus.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multum optatus, multis expetitus; (2) votis omnibus expetendus. Ex πολυς, & βωμος, exoptatus.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, quem æmulari & imitari multa animi contentione solemus; (2) magno studio expetitus; (3) invidiosus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύβωμος, υ, ο κ' η, multo studio æmulandus, seu expetendus. Ex πολυς, & βωμος, æmulatio.

Πολύθρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, luctuosus, multum luctum adferens, lacrimosus. Gl. V. πολυθρῳον, lamentabile. Ex πολὺς, & θρῳός, lamentatio.

Πολύθριξ, χος, ὁ κ' ἦ, qui multos habet pilos. Ex πολὺς, & θρίξ, pilus.

Πολύθρονος, υ, ὁ κ' ἦ, multa habens θρόνα seu φάρμακα; (2) multa medendi vi praeditus. Ex πολὺς, & θρόνον, medicamentum.

Πολύθροσ, contr. πολυθρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, q. d. multionus, streperus. Ex πολὺς, & θρόος, sonus.

Πολύθρῳατος, υ, ὁ κ' ἦ, multum seu vulgi etiam sermonibus celebratus; (2) famigeratus. Ex πολὺς, & θρῳάω, famigero.

Πολύθυρος, υ, ὁ κ' ἦ, multas habens fores seu januas, multis portis pervius. Gl. V. fenestratus. Ex πολὺς, & θύρα, janua.

Πολύθυτος, υ, ὁ κ' ἦ, victimis abundans. Ex πολὺς, & θύω, sacrifico.

Πολύδμων, υος, ὁ κ' ἦ, qui multa scit, multa callens; multificius. Ex πολὺς, & ἰδμῶν, sciens.

Πολύδρεκα, ας, ἦ, multa scientia, multarum rerum cognitio. A πολυδίδρις.

Πολύδρις, υος, ὁ κ' ἦ, qui multa scit, multa callens; (2) multa expertus. Ex πολὺς, & ἰδρις, sciens.

Πολύδρις, υ, ὁ κ' ἦ, multas habens fibras seu venas. Ex πολὺς, & ἰς, fibra.

Πολύππια, ας, ἦ, copia equorum. Gl. V. equitatus; equitatus magnus. Ex πολὺς, & ἵππος, equus.

Πολύππος, υ, ὁ κ' ἦ, multos habens equos, equis abundans. Ex πολὺς, & ἵππος, equus.

Πολύτσαρ, υος, ὁ κ' ἦ, multificius, multiplicitate doctrina praeditus. Ex πολὺς, & ἵσαρ, sciens, peritus.

Πολύχθους, υ, ὁ κ' ἦ, piscosus, piscibus abundans. Ex πολὺς, & ἰχθύς, piscis.

Πολύχαρμος, υος, ὁ κ' ἦ, q. d. multum calefactus, admodum aridus, siccus. Ex πολὺς, & χάρμας, siccus.

Πολύχθους, υος, ὁ κ' ἦ, multum ardens. Ex πολὺς, & καίω, ardeo.

Πολύχθους, υ, ὁ κ' ἦ, multa habens transita. Ex πολὺς, & καθίδια, sedes.

Πολύκατης, υος, ὁ κ' ἦ, multos occidens. Ex πολὺς, & καίω, occido.

Πολύκαταρία, ας, ἦ, Caesarum multitudo. Ex πολὺς, & Καῖσαρ, Caesar.

Πολύκαλαμος, υ, ὁ κ' ἦ, q. d. multicalamus, multiplicitate calamo vel culmo adfurgens. Ex πολὺς, & κάλαμος, calamus.

Πολύκαλμος, υ, ὁ κ' ἦ, multum miser, infortunatus; (2) cui valde malum & asperum fatum est. Ex πολὺς, & κάμμος, infortunatus.

Πολύκαμπης, υος, ὁ κ' ἦ, multos habens flexus, flexuosus. Ex πολὺς, & κάμπος, flexura.

Πολύκαμπη, υ, ὁ κ' ἦ, varie flexilis seu flexibilis. Ex πολὺς, & κάμπος, flexilis.

Πολύκαπνος, υ, ὁ κ' ἦ, fumo abundans; (2) qui multo fumo infestari solet; (3) nimio fumo niger factus. Ex πολὺς, & καπνός, fumus.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multa habens capita. Ex πολὺς, & κρῳόν, caput.

Πολύκαρπια, υ, ὁ κ' ἦ, multos fructus produco. Τὸ πολυκαρπὸν οἱ ἀρχαῖοι ἀνέμαζον Φλίον, Aelian. V. H. 3, 41. A πολυκαρπία.

Πολύκαρπια, ας, ἦ, ubertas in fructu ferendo, uber fructus. Ab eod.

Πολύκαρπος, υ, ὁ κ' ἦ, multos fructus gignens, foecundus, Gl. V. fructuosus. Ex πολὺς, & καρπός, fructus.

Πολύκαυλος, υ, ὁ κ' ἦ, multos caules habens, multicaulis. Ex πολὺς, & καυλός, caulis.

Πολύκλαδς, υ, ὁ κ' ἦ, multum sonans, multum strepens. Ex πολὺς, & κλάδος, strepitus.

Πολύκλυσ, υ, ὁ κ' ἦ, in quo multum vacui seu inanis est. Ex πολὺς, & κλύς, vacuus.

Πολύκρῳος, ας, ἦ, magna astutia seu vafrities. A πολυκρῳός.

Πολύκρῳος, υος, ὁ κ' ἦ, multum questuosus, multum lucri adferens; (2) valde astutus seu vaser. Ex πολὺς, & κρῳός, lucrum.

Πολύκρῳος, υος, ὁ κ' ἦ, multa habens cornua. Ex πολὺς, & κρῳός, cornu.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multum pictus, varius. Ex πολὺς, & κρῳός, acu pictus.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multa habens capita. Ex πολὺς, & κρῳός, caput.

Πολύκρῳος, υος, ὁ κ' ἦ, multum mœoris adferens, valde luctuosus. Ex πολὺς, & κρῳός, luctus, mœor.

Πολύκρῳος, υος, ὁ κ' ἦ, multa cete habens; (2) magnis piscibus abundans. Ex πολὺς, & κρῳός, cete.

Πολύκρῳος, ας, ἦ, multiplex motio, multiplex cursus. Ex πολὺς, & κρῳός, motio.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, qui multiplici motu agitur. Gl. V. motabilis. Ex πολὺς, & κρῳός, motus.

Πολύκρῳος, υος, ὁ κ' ἦ, multos ramulos habens vel emittens. Ex πολὺς, & κλάδος, ramus.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, idem & ex iisd.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multum ploratus seu deflerus, aut deflendus; (2) valde lugens seu deflens, lugubris. Ex πολὺς, & κλάδος, fletus.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, idem quod πολυκλάδος, gen. sing. Ion. pro πολυκλάδης, a πολυκλάδος.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, idem quod πολυκλάδος.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multum clausus. Ex πολὺς, & κλειός, clausus.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, valde celebris. Ex πολὺς, & κλειός, celebris.

Πολύκρῳος, υος, ἦ, valde inelitus, nobilis. Ex πολὺς, & κλειός, celebro.

Πολύκρῳος, υος, ὁ κ' ἦ, multis transitis instructus; (2) multa compage junctus. Ex πολὺς, & κλειός, jedes paucitas.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multum celebratus, percelebris. Ex πολὺς, & κλειός, celebro.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, cui multa obvenit hereditas. Ex πολὺς, & κλειός, hereditas.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multis vocatus; (2) e multis locis convocatus. Ex πολὺς, & κλειός, vocatus.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multum ablutus; (2) qui multis fluctibus abluitur; (3) undosus; (4) undis agitur. Ex πολὺς, & κλειός, abluo.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multos habens ramos, sarcinulos. Ex πολὺς, & κλειός, ramus, sarcinus.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multum elaboratus, aut circa quem laboratur, a fabris videlicet. Ex πολὺς, & κλειός, laboro.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multos saltus sive colles habens, saltuosus. Ex πολὺς, & κλειός, pars montis.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multo nidore fumans aut redolens. Πολυκρῳός παρὰ σίτην. Nonn. Paraphr. 4, 20. Ex πολὺς, & κλειός, nidor.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, qui multos habet ventres. Ex πολὺς, & κλειός, ventris.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multis communis, pervulgatus. Ex πολὺς, & κλειός, communis.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, Ion. pro πολυκρατία, ας, ἦ, imperium vel dominium multorum. A πολυκράτος.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multorum dominus & rex. Ex πολὺς, & κλειός, dominus.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multum, vel ex multis conglutinatus. Ex πολὺς, & κλειός, glutinatus.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, ut πολυκλύμω μέλη βατράχων, cantilenæ ranarum multum natantium. Ex πολὺς, & κλειός, nato.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, plures sinus habens. Ex πολὺς, & κλειός, sinus.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, cui multa coma est, cui spissa est caesaries, comosus. Ex πολὺς, & κλειός, coma.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multum jactans, jactabundus. Ex πολὺς, & κλειός, crepitus.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, gestus plangentium exprimens. Ex πολὺς, & κλειός, iundo.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multa habens capita. Ex πολὺς, & κλειός, caput.

Πολύκρῳος, υος, ὁ κ' ἦ, multum habens potestatis, potentissimus. Ex πολὺς, & κλειός, valco.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multa habens praecipitia, ideoque ægre scansilis. Ex πολὺς, & κλειός, praecipitium.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, dives hordei. Ex πολὺς, & κλειός, hordeum.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multum hordei proferens; (2) fertilis. Ex πολὺς, & κλειός, hordeum.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multis plausibus resonans. Ex πολὺς, & κλειός, plausus.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multas scaturigines habens. Ex πολὺς, & κλειός, scatebra.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multarum possessionum dominus, valde dives. Ex πολὺς, & κλειός, possessio.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multorum possessio, divitiæ. A πολυκλήμων.

Πολύκρῳος, υος, ὁ κ' ἦ, possidens multa, dives. Pl. locuples. Gl. V. agrarius. Ex πολὺς, & κλειός, possessio.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, idem. Ex πολὺς, & κλειός, possideo.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, qui multos interficit. Ex πολὺς, & κλειός, occido.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, & πολυκλῳος, υος, ἦ, multum venerandus. Ex πολὺς, & κλειός, gloria.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multum volutatus. Ex πολὺς, & κλειός, volutus.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multo conceptu foetus. Ex πολὺς, & κλειός, uterum fero.

Πολύκρῳος, υος, ὁ κ' ἦ, undis abundans, fluctuosus. Ex πολὺς, & κλειός, fluctus.

Πολύκρῳος, υος, ἦ, multitudo dominorum, Ex πολὺς, & κλειός, dominus.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, luctuosus. Ex πολὺς, & κλειός, fletus.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multarum comestationum auctor; (2) comestationibus abundans. Ex πολὺς, & κλειός, comestatio.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multos remos habens. Ex πολὺς, & κλειός, remus.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multiloquus, verbosus, Gl. V. Ex πολὺς, & κλειός, loquax.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multas praedas adeptus; (2) multas fegetes habens, locuples. Ex πολὺς, & κλειός, praeda, vel λείων, fegetes.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multum precibus petitus seu expetitus; (2) optatus. Ex πολὺς, & κλειός, supplico.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multis precibus petitus; (2) multis precibus invocandus; (3) valde supplex. Ἰν ἰὰ Κρητὶ πολυκλήμι. Callim. Hymn. in Apoll. 80. Ἡμετέρη δὲ Τερπὰλὴ τῆτις πολυκλήμι. Nonn. Paraphr. 3, 29. Hom. Odys. 5, 445. Ex iisd.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multos folliculos habens, qui multis folliculis siliquatur. Ex πολὺς, & κλειός, folliculus.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, multa dico; copiose loquor. Gl. V. loquitor. A πολυλόγος.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, verbositas, expositio, quae multis sit verbis, sermo aut oratio de multis. Gl. V. multiloquium, loquacitas, verbositas. Ab eod.

Πολύκρῳος, υ, ὁ κ' ἦ, qui multa verba facit. Gl. V. multiloquus, verbosus. Ex πολὺς, & κλειός, sermo.

Πολύλογος, ὁ ὅς ἐστι, qui multis verbis indiget, ut intelligatur. Ex iisd.
 Πολυλόγος, ἄνθρωπος, multis verbis, longo sermone, loquaciter. A πολολόγος.
 Πολύλοπος, ὁ ὅς ἐστι, pluribus corticibus & tunicis vestitus, pluribus tunicis involutus. Ex πολός, & λῶπος, cortex.
 Πολυμάθεια, & πολυμαθία, ἡ, multarum rerum peritia, multa eruditio, magna eruditio seu doctrina. Gloss. Vet. πολυμαθία, solertia; multa scientia. A πολυμαθής.
 Πολυμαθία, ἡ, multa discere appeto, Suic. Ab eod.
 Πολυμαθισμὸς, ἡ, multa & varia doctrina. Ab eod.
 Πολυμαθής, ὁ ὅς ἐστι, qui multa didicit, eruditus. Gl. Vet. peritus, doctus, sagax, multificus. Ex πολός, & μαθήω, disco.
 Πολυμαθής, ἄνθρωπος, cum peritia multarum rerum, seu cum magna eruditione, in ore ejus, qui multarum rerum peritus est. A πολυμαθής.
 Πολυμάτιδος, ὁ ὅς ἐστι, multa habens vaticinia, multis vaticiniis clarus. Ex πολός, & ματίνω, vaticinor.
 Πολυμάχας, ὁ ὅς ἐστι, multas habens alas; πολυμάχας, ὄρεος, quercus corpore sinuoso. Ex πολός, & μάχας, ala.
 Πολυμάχης, ὁ ὅς ἐστι, digladiationes multas pariens. Ex πολός, & μάχας, pugna.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, q. d. multos exhibens medimnos frumenti, epith. Cereris. Ex πολός, & μέδης, medimnus.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multum ebrius. Ex πολός, & μέδης, ebrietas.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multas habens aedes, seu multa atria. Ex πολός, & μέδης, atrium.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multas effundens querelas, querulus. Ex πολός, & μέδης, querulus.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, partium multitudo, sive plures partes. A πολυμήδης.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multis partibus constans, in multas partes divisus, multa habens membra. Gl. V. multiplex. Ex πολός, & μέδης, pars.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multis curis obnoxius, anxius, sollicitus. Ex πολός, & μέδης, cura.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, anxius, sollicitus. Ex πολός, & μέδης, curiosus.
 Πολυμήδης, ἄνθρωπος, varie. Ph. plurifariam, multifariam. A πολυμήδης.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, qui multis mensuris seu dimensionibus constat; (2) latus, spatiosus. Ex πολός, & μέδης, mensura.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multas oves habens; Hom. II. 2, 605. Ex πολός, & μέδης, ovium.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, qui multae irae est. Ex πολός, & μέδης, ira.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multorum mater. Ex πολός, & μέδης, mater.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, abundans consilio & prudentia, valde prudens vel sapiens; Hom. II. 1, 10. Ex πολός, & μέδης, consilium.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multorum mater. Ex πολός, & μέδης, mater.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, pro πολυμήδης, valde artificiosus, vocat. sing. a πολυμήδης.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multorum, machinatrix, solertia. A πολυμήδης.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multis abundans machinis, multis artibus ac dolis instructus, industrius, solers, prudens, astutus, verus. Gl. V. daedalius, facilius; Hom. II. 2, 173. Ex πολός, & μέδης, machina.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, ex multis mixtus; (2) permixtus, confusus. Ex πολός, & μέδης, mixtus.

Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multarum rerum mixtura seu mistio. A πολυμήδης.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, qui multi odii est. Ex πολός, & μέδης, odium.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, qui multa mercede conducitur, seu qui magna mercede operam suam alicui locat. Ex πολός, & μέδης, merces.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multis liciis textus, Gl. V. πολυμήδης, multilicis. Ex πολός, & μέδης, licium.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multarum rerum memor; (2) multum memoria valens. Ex πολός, & μέδης, memoria.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, a multis ambita, cujus multi sunt aut fuerunt proci. Ex πολός, & μέδης, ambitus, proci.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, idem & ex iisd.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, memoria pollens, memor multorum. Ex πολός, & μέδης, memoria.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multum decantatus. Ex πολός, & μέδης, decanto.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, Polymnia, una Musarum. Ex πολός, & μέδης, hymnus.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multitudo formarum. A πολυμήδης.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multiformis, qui multarum formarum est. Ex πολός, & μέδης, forma.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multum in Musis versatus. Ex πολός, & μέδης, Musa.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, cum multis laboribus & aerumnis conjunctus, aerumnosus, laboriosus. Ex πολός, & μέδης, labor.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, verborum, loquax, fabulosus. Ex πολός, & μέδης, sermo.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multa habens ellychnia. Ex πολός, & μέδης, ellychnium.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multa habens delubra. Theocrit. 15, 109. Ex πολός, & μέδης, delubrum.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multos nautas habens. Ex πολός, & μέδης, nauta.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, quibusdam plantago, a multitudo fibrarum ac veluti nervorum. Ex πολός, & μέδης, nervus.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, admodum tranquillus, Suic. Ex πολός, & μέδης, tranquillitas.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multas victorias referens. Ex πολός, & μέδης, victoria.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multa nive tectus. Ex πολός, & μέδης, nix.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, mens, cui multum prudentiae & sagacitatis inest. A πολυμήδης.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, qui multis vescitur. Ex πολός, & μέδης, vescor.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, cui multum est mentis, i. e. prudentiae & sagacitatis. Ex πολός, & μέδης, mens.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multis morbis obnoxius, morbidus. Ex πολός, & μέδης, morbus.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, qui plurimum in se redit. Ex πολός, & μέδης, reditus.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, qui multos hospites habet, qui multos hospitio excipit. Ex πολός, & μέδης, hospes.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multae viae; (2) multum itineris. Ex πολός, & μέδης, via.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multos habens dentes. Ex πολός, & μέδης, dens.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, in plures ramos dispersum esse, in multas partes esse divisum. A πολυμήδης.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, in plures dispersus ramos, in plures partes diffusus. Ex πολός, & μέδης, ramus.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, vini copia, multum vini. A πολυμήδης.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multum vini habens, vino abundans. Ex πολός, & μέδης, vinum.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, perbeatus, multum beatus; (2) multum dives. Ex πολός, & μέδης, beatus.

Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multos habens oculos. Gl. Vet. oculatus. Ex πολός, & μέδης, oculus.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multos umbones habens, multis clypeis munitus. Ex πολός, & μέδης, umbro, clypeus.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multa insomnia habens; (2) multa insomnia observari faciens. Ex πολός, & μέδης, somnium.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multo abundans succo; (2) multa habens foramina. Ex πολός, & μέδης, succus, vel opus, foramen.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, qui a multis conspicitur. Ex πολός, & μέδης, video.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, consuetudo multum jurandi, Suic. A πολυμήδης.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multum jurans. Ex πολός, & μέδης, jurandum.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, avibus abundans. Ex πολός, & μέδης, avis.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multas concamerationes seu contignationes habens; (2) multa habens fastigia. Ex πολός, & μέδης, concameratio.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, odoris copia seu multitudo. A πολυμήδης.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multis odoribus fragrans. Ex πολός, & μέδης, odor.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multa habens ossa. Ex πολός, & μέδης, os.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, peculiat, Ph. Ex πολός, & μέδης, peculium.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multiloculus; (2) herba vim habens siccandi, velut tuftilago, Suic. Ex πολός, & μέδης, oculus.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, hominum multitudine abundo. Gl. V. πολυμήδης, celeberrima, populosa. A πολυμήδης.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, turbae multitudo, multa turba. Gl. V. celebritas, populositas. Ab eodem.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, turba seu hominum multitudine abundans. Ex πολός, & μέδης, multitudo.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, opsoniorum abundantia. A πολυμήδης.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, abundans opsoniis. Ex πολός, & μέδης, opsonium.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multorum casuum, multorum malorum agitatio, cum quis multis passionibus obnoxius est. A πολυμήδης.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multis casibus seu m. l. s. jactatus. Ex πολός, & μέδης, adfectus, passio.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multitudo liberorum; (2) servitorum multitudo. A πολυμήδης.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, admodum vaser, valde callidus. Ex πολός, & μέδης, vas.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, cui multi sunt liberi. Ex πολός, & μέδης, liber.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multa possidens; Hom. II. 4, 433. Ex πολός, & μέδης, possessio.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, lucidissimus, Suic. Ex πολός, & μέδης, lucidus.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multum calcatus, tritus, & pervulgatus. Ex πολός, & μέδης, calcus.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multarum rerum experientia & peritia. Gl. V. sagacitas, solertia. A πολυμήδης.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multa expertus, qui multa tentavit, peritus, callidus, Gloss. Vet. sagax. Ex πολός, & μέδης, experientia.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multum lugens, quem crebro calamitates luctu adficiunt, miser, luctuosus, luctu plenus; Hom. II. 5, 559. Ex πολός, & μέδης, luctus.
 Πολυμήδης, ὁ ὅς ἐστι, multum sciscitans. Ex πολός, & μέδης, sciscitatio.

Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multum feminis ferens, femine abundans. Ex πολὺς, & σπέρμα, *semen*.
 Πολύσπληγχα, *as*, *h*, multa seu proluxa commiseratio, *Suic.* A πολὺσπληγχος.
 Πολύσπληγχος, *u*, *o* *h* *h*, valde miserico-
 cors. Ex πολὺς, & σπλήγχιον, *viscus*,
miseria cordia.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, femine vel segete a-
 bundans, fertilis. Ex πολὺς, & σπέρμα,
sementis.
 Πολύσπρος, *for*, *o* *h* *h*, multum seu abunde-
 rantia. Ex πολὺς, & σπέρμα, *stilla*.
 Πολύσπλη, *Adverb.* multis stillando guttis,
 ubertim. Ex *istd.*
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, sedulosus, Appian.
 B. Civil. 2. Ex πολὺς, & σπέρμα, *sedu-*
lione diffusus.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, uvis abundans. Ex
 πολὺς, & σπέρμα, *uva*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multas spicas fe-
 tens seu profrudens. Ex πολὺς, & σπέρμα,
spica.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, bene contextus; (2)
 multas habens contignationes, altus. Ex
 πολὺς, & σπέρμα, *textum*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, lapillis
 abundans, multos habens calculos. Ex
 πολὺς, & σπέρμα, *calculi*.
 Πολύσπρος, *for*, vel πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*,
 multos habens fructus, multos a radice
 cautes habens. Ex πολὺς, & σπέρμα,
fructus.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, valde gembundus.
 Ex πολὺς, & σπέρμα, *gembundus*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, coronis abundans
 multis fertis redimitus, Ph. Feronia. Ex
 πολὺς, & σπέρμα, *corona*.
 Πολύσπρος, *for*, *o* *h* *h*, multis redimitus fer-
 tis. Ex πολὺς, & σπέρμα, *redimio*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multum calcatus. Ex
 πολὺς, & σπέρμα, *calcatus*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multis maculis no-
 tatus. Ex πολὺς, & σπέρμα, *maculis notatus*.
 Πολύσπρος, vide πολύσπρος.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multitudo versuum. A
 πολύσπρος.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multis versibus seu
 ordinibus constans. Ex πολὺς, & σπέρμα,
versus.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multis ordinibus aut
 versibus constans. Ex πολὺς, & σπέρμα,
ordo.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multam & magnam
 habens classem. Ex πολὺς, & σπέρμα,
classis.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multum loquor, *Suic.* A
 πολύσπρος.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multa habens ora.
 Ex πολὺς, & σπέρμα, *ora*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multum gemens, mul-
 tis gemitibus mixtus; (2) multis gemitu-
 bus prosequendus, lamentabilis, luctuosus.
 Αργυρίσι πολύσπρος ἀδὲ ἔρπον, Hom.
 II. 1, 445. Ex πολὺς, & σπέρμα, *ge-*
mitus.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, qui multum ver-
 sati, flecti, aut torqueri potest; multum
 versatilis, variabilis, mutabilis. Ex πολὺς,
 & σπέρμα, *versatilis*.
 Πολύσπρος, *for*, πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*,
 multum strepens; (2) turbulentus, mul-
 tis agitur fluctibus. Αλχι πολύσπρος
 θαλάσσης, Nicand. Alexiph. 6. Ex πολὺς,
 & σπέρμα, *circumago*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multarum vor-
 tiginum; multum volutatus, R. *Suic.* Ex
 πολὺς, & σπέρμα, *conversio*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, qui multis gyris cir-
 cumagitur, versatilis, mobilis. Ex πολὺς,
 & σπέρμα, *conversio*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multas columnas ha-
 bens. Ex πολὺς, & σπέρμα, *columna*.

Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multas habens syl-
 labas. Ex πολὺς, & σπέρμα, *syllaba*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, oratio, in qua crebrite
 sunt Conjunctiones copulativæ. Ex πολὺς,
 & σπέρμα, *colligatus*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, sonorus. Ex
 πολὺς, & σπέρμα, *sonus* & *gustare* &
missus.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multas habens
 vertebrae & internodia. Ex πολὺς, &
 σπέρμα, *vertebra*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multis signis no-
 tatus; (2) bene figillatus. Ex πολὺς, &
 σπέρμα, *figillo*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multis formas
 habens. Ex πολὺς, & σπέρμα, *forma*, *ba-*
bitus.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multifidus, in mul-
 tas partes fissus; (2) in multos ramos
 diffusus; (3) multiplex. Ex πολὺς, &
 σπέρμα, *fido*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, Ion. πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*,
 multifida sectio, aut multiplex divisio,
Suic. A πολύσπρος.
 Πολύσπρος, *Adverb.* in multas & varias par-
 tes dividendo, Gl. Vet. multifariam. A
 πολύσπρος.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, in multas partes
 fissus, qui findi potest. Ex πολὺς, &
 σπέρμα, *fissus*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multa habens
 corpora. Ex πολὺς, & σπέρμα, *corpus*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multa habens
 talenta, i. e. dives. Ex πολὺς, & σπέρμα,
talentum.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, fut. *σο*, multos habeo li-
 beros, multam scibilem procreo. A πολύσπρος.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multa proles, multi li-
 beri. Ab eod.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multos habens li-
 beros. Ex πολὺς, & σπέρμα, *filius*, vel
filia.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, sumptuositas, magnifi-
 centia, Gl. V. lautitia. A πολύσπρος.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, magnos sumptus
 postulans, sumptuosus; (2) exquisitus;
 (3) magnificus, Ph. lautus, pretiosus, mul-
 tiplex, Gl. V. opiparus; πολύσπρος δάπανα,
 dapes, Ph. πολύσπρος, lautis, Ph. Ex
 πολὺς, & σπέρμα, *vestigal*.
 Πολύσπρος, *Adverb.* sumptuose, magnifice, Gl.
 Vet. laute, abunde, opipare. A πολύσπρος.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multum porrectus,
 in multum longumque spatium porrectus
 & extensus. Ex πολὺς, & σπέρμα, *ex-*
tendo.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, valde delectans,
 valde suavis. Ex πολὺς, & σπέρμα, *de-*
lecta.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, artis varietas. A πολύσπρος.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multas artes callens,
 multum artificii habens; (2) valde arti-
 ficiosus. Ex πολὺς, & σπέρμα, *ars*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, mulo honore afficio, in
 magno honore habeo. A seq.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multo honore di-
 gnus; (2) magno pretio dignus, magni-
 faciendus, Gl. Vet. pretiosus; πολύσπρος
 τιμή, pretiosum, Ph. Ex πολὺς, & σπέρμα,
aspiro.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, pretiosus; (2) mul-
 to honore dignus. Ex πολὺς, & σπέρμα,
honor, *pretium*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multum honoratus;
 (2) multo honore dignus. Ex πολὺς, &
 σπέρμα, *honor*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multa passus seu perpeffus,
 multis miseriis confictatus, patiens, æ-
 rumnosus, Hom. II. 9, 672. Odys. 5, 17.
 Ex πολὺς, & σπέρμα, *perpetior*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multum patiens,
 multum miser; ærumnosus. Ex πολὺς,
 & σπέρμα, *patiens*.

Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, idem & ex *istd.*
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multa pario; partu sum fe-
 cundus. A πολύσπρος.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, partus numerositas. Ab
 eod.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, pariens multos, partu
 fecunda, Gl. Vet. πολύσπρος, *fecunda*,
 fertilis. Ex πολὺς, & σπέρμα, *pario*, vel
partus.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multum audens,
 audacissimus. Ex πολὺς, & σπέρμα, *au-*
dacia.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, volubilis, converti-
 bilis, mutabilis. Ex πολὺς, & σπέρμα,
qui verti potest.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, columbis abundans,
 Hom. II. 2, 502. Ex πολὺς, & σπέρμα,
columba.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multa habens fora-
 mina, multiforus. Ex πολὺς, & σπέρμα,
perforatus.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multum tritus. Ex
 πολὺς, & σπέρμα, *tritus*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, polytrichon, sive adian-
 tum nigrum. A πολύσπρος.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multos pilos habens.
 Ex πολὺς, & σπέρμα, *pilus*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multiplex & variis mo-
 dus, varii modi. A πολύσπρος.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, cui multi sunt mo-
 di, multiplex, varius; (2) versutus, ver-
 spellis, Ph. versutus, moratus. Ex πολὺς,
 & σπέρμα, *conversio*.
 Πολύσπρος, *Adverb.* multis modis, Ph. mul-
 tifariam, plurariam, omnifariam. A πολύσπρος.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, alimenti multa copia;
 (2) cum quis diu alitur. A πολύσπρος.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multum alimenti
 accipiens; (2) bene habitus, pinguis; (3)
 multum alimenti suppedicans. Ex πολὺς,
 & σπέρμα, *alo*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multum currens,
 multum agilis in currendo. Ex πολὺς, &
 σπέρμα, *vel* *x*, *currens*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multo caseo condi-
 tus. Ex πολὺς, & σπέρμα, *caseus*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, aquarum copia & abun-
 dantia. A πολύσπρος.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multis adfluens a-
 quis, multo humore abundans, aquosus.
 Ex πολὺς, & σπέρμα, *aqua*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, materiosus, Gl. Vet.
 Ex πολὺς, & σπέρμα, *materia*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multum decanta-
 tus, celebrissimus. Ex πολὺς, & σπέρμα,
celebratus.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, Polyhymnia, Polymnia,
 una Musarum. Ex πολὺς, & σπέρμα,
hymnus.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multos habens hym-
 nos, celebris. Ex πολὺς, & σπέρμα,
hymnus.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multi cibi usus, edaci-
 tas, voracitas. A πολύσπρος.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, qui multum comedit,
 vorax, helluo, Gl. V. edax. Ex πολὺς,
 & σπέρμα, *edax*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, pro πολύσπρος.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multas efficiens
 habensque visiones fictas. Ex πολὺς, &
 σπέρμα, *efficiens aut concipiens visiones*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, medicamentis a-
 bundans, aut venenis; (2) multorum me-
 dicamentorum vel etiam venenorum peri-
 tus; (3) multis medicamentis, vel venenis
 utens. Ex πολὺς, & σπέρμα, *medicina*,
 vel *venenum*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, loquacitas. Ex πολὺς, &
 σπέρμα, *loquax*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multum celebris,
 multorum sermone jactatus. Ex πολὺς,
 & σπέρμα, *dietsus*.
 Πολύσπρος, *u*, *o* *h* *h*, multum splendoris
 habens, multum lucidus. Ex πολὺς, &
 σπέρμα, *splendor*.

Πολύδοτος, *u*, *h*, cui multa dos obigit, bene dotata. Ex πολὺς, & δόσις, dos.
 Πολύφωμος, *u*, *h*, *h*, cuius fama est maxima, valde celebris, in quo varii sermones narrantur. Ex πολὺς, & φῆμι, fama.
 Πολύφωνος, *u*, *h*, *h*, multifonus. Ex πολὺς, & φῶν, sonus.
 Πολυφθόμος, valde invidus. Ex πολὺς, & φθόμος, invidus.
 Πολυφθόρος, *u*, *h*, *h*, qui multos occidit, multorum interfectus, Sophocl. Electr. 10. Ex πολὺς, & φθίρω, perdo.
 Πολύφθορος, *u*, *h*, *h*, cadibus abundans, multas strages habens. Ex ἰψδ.
 Πολυφιλάνθρωπος, *u*, *h*, *h*, valde hominum amans, Suic. Ex πολὺς, & φιλόανθρωπος, hominum amans.
 Πολυφιλία, *ae*, *h*, amicorum copia. A πολυφίλος.
 Πολυφίλος, *u*, *h*, *h*, cui multi sunt amici. Ex πολὺς, & φίλος, amicus.
 Πολυφίλτρος, *u*, *h*, *h*, admodum amans, amori valde deditus, R. Suic. Ex πολὺς, & φίλτρον, amoris illecebra, amor.
 Πολυφλοίσκος, magnum spiritum faciens, gen. sing. Ion. pro πολυφλοίσκου, a πολὺ φλοίσκος.
 Πολύφθορος, *u*, *h*, *h*, multo strepitu resonans, turbulentus, sonorus, resonans, Gl. V. undifonus, Hom. Il. 1, 33. Ex πολὺς, & φλοίσκος, sonitus.
 Πολύφοιτος, *u*, *h*, *h*, profugus, vagus. Ex πολὺς, & φοίτης, ventito.
 Πολύφονος, *u*, *h*, *h*, qui multos occidit. Ex πολὺς, & φόνος, caedes.
 Πολύφορος, *u*, *h*, *h*, & πολύφορος, *u*, *h*, *h*, multis pabulum seu escam suppeditans, Hom. Il. 9, 564. Ex πολὺς, & φέρω, rascio.
 Πολύφορος, *u*, *h*, *h*, multorum ferax, Gl. V. πολυφύρος, fertilis. Ex πολὺς, & φέρω, fero, vel φέρω, proventus.
 Πολύφορος, *u*, *h*, *h*, cui multum oneris est, qui multo premittitur pondere, qui multas habet sarcinas. Ex πολὺς, & φόρος, onus.
 Πολυφράδισσι, *astutis*, valde consultis, dativ. plur. Poët. pro πολυφράδισσι, a πολυφράδης.
 Πολυφράδης, *i*, *h*, *h*, valde consultus, valde prudens. Ex πολὺς, & φράζω, de libero.
 Πολυφράδων, *on*, *h*, *h*, idem & ex ἰψδ.
 Πολύφροντις, *ides*, *h*, *h*, multis curis plenus. Ex πολὺς, & φροντίς, cura.
 Πολυφρόντις, *u*, *h*, *h*, admodum accuratus; (2) prudens. Ex πολὺς, & φροντίζω, curo.
 Πολυφροσύνη, *ae*, *h*, variarum rerum peritia, prudentia. A πολύφρων.
 Πολύφρων, *on*, *h*, *h*, cui multum est mentis, sive prudentiae, prudens. Ex πολὺς, & φρόν, mens.
 Πολύφυλλος, *ides*, *h*, *h*, multifidus. Ex πολὺς, & φύλλον, natura, stirps, germen.
 Πολύφυλλος, *u*, *h*, *h*, multa folia habens, foliis abundans. Ex πολὺς, & φύλλον, folium.
 Πολυφωνία, *ae*, *h*, loquacitas; (2) garrulitas. A πολύφρων.
 Πολύφωνος, *u*, *h*, *h*, multas edens voces, multifonus, vocalis; (2) qui multorum est verborum; (3) garrulus, loquax. Ὡς ἐστὶν ἐν τῇ κρήνῃ πολύφωνα κορυφή, Aratus. 1002. Ubi πολύφωνα est Adverb. Al. legunt πολυφώνη. Ex πολὺς, & φωνή, vox.
 Πολύφωτος, *u*, *h*, *h*, multum lucens, multa luce praeditus. Ex πολὺς, & φως, lux.
 Πολύχαιρος, *u*, *h*, *h*, multum habens aeris, aere abundans; (2) cui multum est pecuniae, dives aeris; (3) firmus, validus, Gl. V. aereus, areus. Ex πολὺς, & χαιρός, aer.
 Πολυχαιδής, *ides*, *h*, *h*, multum capiens,

valde capax. Πολυχαιδής, *ides*, *h*, *h*, Nicand. in Theriac. 951. Πάσκασι εἰμὶ δῶμα προσέειπεν πολυχαιδής, Nonn. Paraphr. 10, 7. Ex πολὺς, & χαιδής, capax, capax sum.
 Πολύχειρ, *ides*, *h*, *h*, multimanus, cui multae sunt manus. Ex πολὺς, & χεῖρ, manus.
 Πολυχείρα, vel πολυχέρη, *ae*, *h*, multitudo manuum; (2) operarum multitudo. A πολύχειρ.
 Πολυχίταν, *on*, *h*, *h*, multis amictus tunica. Ex πολὺς, & χιτών, tunica.
 Πολυχίω, *u*, *h*, *h*, multo cum fenore refundo, fecundus & fertilis sum. A πολύχορ.
 Πολυχία, *ae*, *h*, varietas. Ab eod.
 Πολυχόρια, *ae*, *h*, porcorum multitudo. Ex πολὺς, & χόριον, porcus.
 Πολύχορ, *on*, *h*, *h*, multa cum usura se refundens; (2) multiplex, Gl. V. πολύχορ, multifarius. Ex πολὺς, & χῶρ, fundo.
 Πολυχόρδια, *ae*, *h*, chordarum multitudo. A πολύχορδος.
 Πολύχορδος, *u*, *h*, *h*, multas habens chordas, seu fides. Ex πολὺς, & χορδή, chorda.
 Πολυχρηματία, *ae*, *h*, pecuniae abundantia, opulentia. A πολυχρηματία.
 Πολυχρηματίτης, *ides*, *h*, *h*, valde ditescit, valde dives fit, R. Suic. Ab eod.
 Πολυχρηματος, *u*, *h*, *h*, cui multum est pecuniae, Gl. Vet. pecuniosus, nummatus. Ex πολὺς, & χρέμα, opes.
 Πολυχρημασίη, *ae*, *h*, pecuniae abundantia, opulentia. A πολυχρημασία.
 Πολυχρήμαν, *on*, *h*, *h*, idem quod πολυχρηματία.
 Πολυχρησία, *ae*, *h*, numerosus vel magnus usus. A πολυχρηστος.
 Πολύχρηστος, *u*, *h*, *h*, ad multa utilis seu commodus; (2) multum usitatus. Ex πολὺς, & χρῆσις, utilis, commodus.
 Πολύχρως, *ae*, *h*, colorum varietas. A πολύχρωμα.
 Πολυχρόνιος, *u*, *h*, *h*, diu duro, longaevis sum. A πολυχρόνιος.
 Πολυχρόνιος, *f. is*, *ae*, *h*, *h*, moror, prolongo. A πολυχρόνιος.
 Πολυχρόνιος, *u*, *h*, *h*, multo seu longo tempore durans, diuturnus; (2) antiquus, Gl. V. vivax, longaevis, diuturnus. Οἰκία θινὸς ἔχει πολυχρόνιαν αἶμα, Callim. Hymn. in Delum. 282. Ex πολὺς, & χρόνος, tempus.
 Πολυχρόνιος, *u*, *h*, *h*, diuturnitas. A πολυχρόνιος.
 Πολυχρόνιος, *Adverb.* diutissime. Ab eod.
 Πολύχρονος, *u*, *h*, *h*, idem quod πολυχρόνιος, Suic.
 Πολύχρωμα, *on*, *h*, *h*, qui multis coloribus est praeditus, varius, Gl. V. πολύχρος, varius. Ex πολὺς, & χρώς, color.
 Πολύχρυσος, *u*, *h*, *h*, multum auri habens, auro adfluens, Ph. opimus, aurosus. Ex πολὺς, & χρυσός, aurum.
 Πολυχρύματος, *u*, *h*, *h*, multos habens colores, multicolor. Ex πολὺς, & χρώμα, color.
 Πολύχρως, *on*, *h*, *h*, versicolor, multis coloribus praeditus. Ex πολὺς, & χρώς, color.
 Πολύχυλος, *u*, *h*, *h*, multum habens succi, succulentus. Ex πολὺς, & χυλός, succus.
 Πολύχυτος, *u*, *h*, *h*, late fluens, fluidus; (2) multum diffusus. Ex πολὺς, & χύω, fuso.
 Πολυχύρτος, *u*, *h*, *h*, multorum capax. Ex πολὺς, & χύω, capax.
 Πολύχωρος, *u*, *h*, *h*, latum locum habens, amplius, spatiosus, capax. Ex πολὺς, & χῶρος, locus.
 Πολύχωτος, *u*, *h*, *h*, multa terra adgesta

exstructa. Ex πολὺς, & χῶτος, terra adgesta exstructa.
 Πολύμαχος, *u*, *h*, *h*, multam habens arenam, arenosus. Ex πολὺς, & μάχη, arena.
 Πολύμαχος, *u*, *h*, *h*, multitudo suffragia ferentium. A πολύμαχος.
 Πολύμαχος, *ides*, *h*, *h*, multos habens calculos seu lapillos. Ex πολὺς, & μαχά, calculus.
 Πολύμαχος, *u*, *h*, *h*, qui multa aequat suffragia propter dignitatem. Ex πολὺς, & μαχά, calculus.
 Πολύμαχος, *u*, *h*, *h*, qui multos dolores adfert. Ex πολὺς, & μάχω, dolor.
 Πολύμαχος, *u*, *h*, *h*, multitudo nominum, Callim. in Dian. 7. A πολύμαχος.
 Πολύμαχος, *u*, *h*, *h*, multa nomina habens; (2) celebris, honoratus. Ex πολὺς, & μαχά, nomen.
 Πολύμαχος, *Adverb.* multis nominibus. A πολύμαχος.
 Πολύμαχος, *u*, *h*, *h*, multa habens foramina; (2) multoculum, Hes. Ex πολὺς, & μάχω, oculus.
 Πολύμαχος, *u*, *h*, *h*, multa cura dignar, magnam curam gero; (2) laute & accurate accipio; (3) honore, in honore & pretio habeo. Πολύμαχος εἰς τιμὴν ἢ δόξαν, Aeschin. Πολύμαχος ἔστιν ὁ ἡγετὴς ἡγετῶν, Aristot. Ex πολὺς, & μάχω, cura.
 Πολύμαχος, *u*, *h*, *h*, multam curam gerens, sollicitus. A πολύμαχος.
 Πολύμαχος, *u*, *h*, *h*, multa cura, ratio, & observatio. Ab eod.
 Πολύμαχος, *u*, *h*, *h*, multas habens aures. Ex πολὺς, & μάχω, auris.
 Πολύμαχος, *ides*, *h*, *h*, valde utilis, multam utilitatem adferens. Ex πολὺς, & μάχω, profectus.
 Πολύμαχος, *u*, *h*, *h*, multa habens foramina, multiforatus, Suic. Ex πολὺς, & μάχω, oculus.
 Πολύμαχος, *u*, *h*, *h*, ramenta ex farre, quae leguminibus injiciebantur.
 Πολύμαχος, *u*, *h*, *h*, potio, potus. A πολύμαχος.
 Πολύμαχος, *u*, *h*, *h*, pompam duco. Ex πολύμαχος, & μάχω, ago.
 Πολύμαχος, *u*, *h*, *h*, Mercurii cognomen, qui defunctorum animas ad inferos deducere credebatur. Καλὸν δ' ἔμα Πολύμαχος ἔρμαιον χθονίαν εἰς κοίμηναι, Soph. Aj. 843. A πολύμαχος.
 Πολύμαχος, *u*, *h*, *h*, pompa, vel transvestitio, qualis in pompa esse solet; (2) conviciorum jactatio. A πολύμαχος.
 Πολύμαχος, *u*, *h*, *h*, vas, quo in pompis utuntur; (2) locus celebris Athenis. Ab eod.
 Πολύμαχος, *u*, *h*, *h*, in pompa incedere, praef. inf. act. Der. pro πολύμαχος, a verbo πολύμαχος, in pompa incedere.
 Πολύμαχος, *ides*, *h*, *h*, qui aliquem deducit; (2) qui pompam ducit, pompaticus. Ab eod.
 Πολύμαχος, *u*, *h*, *h*, pompam ducens. Ab eod.
 Πολύμαχος, *u*, *h*, *h*, transmitto, transveho, deduco; (2) cum pompa incedo, pompam duco, Gl. V. triumpho; pass. πύμαχος, in triumpho duci, ostendi. Ἄλ' εἰπερ ἔρμαιον τιμὴν πολύμαχος τίχηναι βίβαν, Soph. Trach. 629. A πολύμαχος.
 Πολύμαχος, *u*, *h*, *h*, missio, missus; (2) impulsus, instinctus; (3) deductio, qua transmittendum aut transvehendum curamus eum, qui nobiscum aliquandiu est versatus; (4) pompa, i. e. felenais apparatus & spectaculum felenne in modum triumphi. A πολύμαχος, missio.
 Πολύμαχος, *u*, *h*, *h*, ad pompas pertinet, pompis conveniens. A πολύμαχος.
 Πολύμαχος, *u*, *h*, *h*, qui aliquem deducit seu transmittit. Est etiam nomen piscis. Ab eod.

Πομπήμιος, α, ο, η, θ, & πόμπιμος, ἴμν, ἴμν, qui mitti seu transmitti potest; (2) qui mittere seu transmittere potest. Ab eod.

Πομπής, ὅ, ὅ, qui aliquem deducit seu transmittit, comes, via dux, Hom. II. 13, 416. A πόμπη, mitto.

Πομπήσας, ὅ, fut. ἴσας, classem deduco. Τῆς διὰ λιπαρὰ γαλήνη πομπήσας τὸ κράτος, Luc. Ex πόμπη, & εἶδος, classis.

Πομπήσας, ὅ, bullo, bullas emitto. A πομπή, bulla.

Πομπήσας, ὅ, ο, η, θ, bullis turgens. Ab eod.

Πομπήσας, ὅ, ατος, τὸ, bulla cum strepitu erumpens, seu ebulliens. Vox Aristophanica. Dat. plur. πομπήσας, φάσμασι. Ex πομπή, & φάσμα, strepitus.

Πομπήσας, ὅ, in bullas converto vel cogo; πομπήσας, in bullas converti. A πομπή, bulla.

Πομπήσας, ὅ, ο, η, θ, bullosus. A πομπή, bulla.

Πομπήσας, fut. ἴσας, bullo, bullas emitto, Saic. Ab eod.

Πομπήσας, ὅ, ο, η, θ, bulla; (2) favilla seris, Ph. bulla, scatebra; πομπήσας, scatebris, id. A πομπή.

Πομπήσας, fut. ἴσας, bullarum instar eo, mano; πομπήσας, 3. plur. a. i. Ion. Rob. 'Ex δ' ὅρ' πομπήσας δάμαρ γυναικῶν βελάρων, Pind. Pyth. 4, 226. A πομπή.

Πομπήσας, ὅ, ο, eminentia tumida cutis. A πομπή.

Πομπήσας, pro πομπήσας, laborabat, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. & contr. pro πομπήσας, a verbo πομπή.

Πομπήσας, laborabant, 3. pl. imperf. ejusd. Ion. pro πομπήσας.

Πομπήσας, laborantes, nom. plural. particip. praef. med. Dor. pro πομπήσας, a verbo eod.

Πομπήσας, laboramus, 1. pl. praef. ind. act. Dor. pro πομπήσας, a verbo eod.

Πομπήσας, tractantes, nom. pl. praef. part. act. Dor. pro πομπήσας, a verbo eod.

Πομπήσας, α, f. ἴσας, laboro; (2) facio; (2) viribus frangor, laboribus succumbo, lassifico, defatigor, tolero, patior, aegroto, doleo, Gl. V. laboro, doleo; ἴσας, dolui, Gl. V. aor. 1. πομπήσας, factus, elaboratus, perf. pass. part. πομπήσας, elaboratum, a. i. pass. part. πομπήσας, laborabat, imperf. Ion. pro πομπήσας. Ille autem autem πομπή, sibi studet, Soph. Aj. 1383. 'Εγὼ τοι πομπήσας κομῶ τὰ κράτη, Arist. Pace. 820. Πομπήσας μίμναι καλὸν εἶναι πομπήσας, Pind. Ol. 6, 17. 'Εγὼ εἰς νόμα πομπήσας, Philo. A πομπή.

Πομπήσας, ατος, τὸ, labor, opus. A πομπή.

Πομπήσας, ατος, τὸ, facinus improbum & sceleratum, scelus, flagitium. A πομπή.

Πομπήσας, & πομπήσας, improbus sum, improbe & nequiter ago. A πομπή.

Πομπήσας, α, ἡ, misera & laboriosa vitae conditio; (2) improbitas, nequitia, scelus, vitium, pravitas, Ph. malignitas, pravitas, malitia, versutia, Al. Gl. V. nequitia. Ab eod.

Πομπήσας, α, ἡ, magister improbitatis, doctor malorum, Suic. Ex πομπή, & δίδασκαλος, doctor.

Πομπήσας, malicordis, Gl. V. Ex πομπή, & καρδία, cor.

Πομπήσας, α, ἡ, improborum imperio regor. Ex πομπή, & κρατίσας, imperio subiectus sum.

Πομπήσας, α, ἡ, malorum potentia & imperium. Ex πομπή, & κράτος, potentia, Suic.

Πομπήσας, α, ἡ, maledictum seu male-

dictio, contumelia; (2) sermo de malis rebus & improbus. Ex iisd.

Πομπήσας, ατος, ἡ, improborum civitas. Ex πομπή, & πόλις, urbs.

Πομπήσας, ατος, ἡ, improbus, sceleratus, pravus, malus, i. e. malitiosus, malignus, vitiosus, vitiatiss. A πομπή.

Πομπήσας, ατος, ἡ, laboriosus, miser, infelix; ὁ πόμπη, miser! infelix. Ab eod.

Πομπήσας, α, ὁ, ἡ, improborum amicus, malorum confortio gaudens. Ex πομπή, & φίλος, amicus.

Πομπήσας, Adv. improbe, nequiter. A πομπή.

Πομπήσας, Adv. male, misere. A πομπή.

Πομπήσας, qui laboravit, aor. 1. part. act. Aor. pro πομπήσας, a verbo πομπή.

Πομπήσας, α, ὁ, ad laborandum promptus, ad laborem perferendum aptus. A πομπή.

Πομπήσας, laboris, gen. sing. Ion. pro πομπή, a πομπή.

Πομπήσας, α, ὁ, labor, studium, & opera rei alicui impena; (2) molestia, labor & molestia, aerumna, calamitas, morbus, dolor. A πομπή.

Πομπήσας, marinarum, gen. pl. f. g. Dor. pro πομπήσας, a πομπήσας, marinus.

Πομπήσας, ατος, ἡ, marina. A πομπή.

Πομπήσας, f. ἴσας, in pontum mergo, mergo. A πομπή.

Πομπήσας, nux avellana, Ph. subaud. καρπὸν. A πομπή.

Πομπήσας, α, ὁ, marinus, pelagicus; (2) Ponticus, qui est e Ponto. Ab eod.

Πομπήσας, α, ὁ, ἡ, & πομπήσας, α, ὁ, marinus, maritimus; (2) Ponticus. Ab eod.

Πομπήσας, α, ὁ, ἡ, in mare immerfus, in mari submersus. Ex πομπή, & βρέχω, intingo.

Πομπήσας, α, ὁ, ex mari nata. Ex πομπή, & γίνομαι, nascor.

Πομπήσας, Adv. e mari. A πομπή.

Πομπήσας, ατος, ὁ, mari imperans, maris imperator; epith. Neptuni. Ex πομπή, & μίμναι, imperans, rex.

Πομπήσας, Adv. in pontum. A πομπή.

Πομπήσας, per pontum gradior, mare pervado seu pererro. Πομπήσας, pro πομπήσας, Hom. Odyss. 5, 277. A πομπή.

Πομπήσας, α, f. ἴσας, idem & ab eod.

Πομπήσας, ατος, ἡ, mare fulcantis, gen. sing. Ion. pro πομπήσας, a πομπήσας, mare fulcans, f. permeans.

Πομπήσας, α, ὁ, ἡ, pontum seu mare trajiciens, pontigradus, Gl. Vet. fludivagus, Hom. II. 1, 439. Ex πομπή, & πείρω, trajicio.

Πομπήσας, ατος, ὁ, ponticus Neptunus, ponti, i. e. maris, rex, Neptunus. Voc. ὁ Πομπήσας, Arist. Plut. 1050. Ex πομπή, & πομπήσας, Neptunus.

Πομπήσας, α, ὁ, pontus, mare; (2) regio Asiae minoris, Pontus.

Πομπήσας, e mari. A πομπή.

Πομπήσας, ατος, ἡ, pontica charybdis, ponti vorago. Ex πομπή, & χάρυβδις, charybdis.

Πομπήσας, α, ὁ, ἡ, miser laborando, Arist. Lyl. 532. A πομπή, & πόμπη.

Πομπήσας, ατος, ἡ, vellus, lana detonsa, aut vulla; occurrat πομπή, acc. A πομπή.

Πομπήσας, α, ὁ, ἡ, herbis vescens, Suic. Ex πομπή, & εἶδος, edax.

Πομπήσας, α, ὁ, ἡ, popanon, placenta, lata, tenuis, & rotunda; πομπήσας, liba, Ph. A πομπή.

Πομπήσας, Interject. admirantis; (2) indignantis; ὁ πομπή, proh dii; nam πομπή dii sunt apud Dryopes.

Πομπήσας, fut. ἴσας, sibilare; (2) demulceo, blande attrecto; (3) applaudo, de equis; πομπήσας, etiam ululae dicuntur. Οὐκ ἔστι σω Κορδάνη Ἀρκί τοι καλῆμας αὐλὸν πομπήσας ἔχοντες; Dor. pro

πομπήσας, Theocr. 5, 7. Εἰς ὁ Θείος πομπήσας, Arist. Plut. 731.

Πομπήσας, sibilare, praef. inf. act. Dor. pro πομπήσας, a verbo πομπήσας.

Πομπήσας, idem quod πομπήσας; πομπήσας, Dor. pro πομπήσας, Theocr. 5, 89.

Πομπήσας, sibilare, praef. inf. act. Dor. pro πομπήσας, a verbo πομπήσας, sibilare, blande contrectare.

Πομπήσας, ατος, ἡ, & πομπήσας, α, ὁ, sibilus; (2) palpus, five sonus lingua, manibus, ac similibus modis excitatus, ad favorem ostendendum; (3) adlatio, blanditiae. A πομπή.

Πομπήσας, ατος, ἡ, idem quod πομπήσας, pardalis, Hom. II. 17, 20. A πομπή, pardus.

Πομπήσας, ατος, ἡ, crepitus ventris, Ph. peditus. A πομπή.

Πομπήσας, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro πομπή, a verbo πομπή, praebere.

Πομπήσας, α, ὁ, profectio, incessus, ingressus, Gl. Vet. meatus, iter, itio, gressus. A πομπή.

Πομπήσας, ατος, ὁ, cujus ope iter facimus, aut trajicimus. Πομπήσας, τὸ διδόμενον τοῖς πρὸς ἐκείνους πομπήσας εἰς πρὸς ἐκείνους, Etymol. Magn. Ab eod.

Πομπήσας, profecti, nom. pl. aor. 1. part. pass. verbi πομπήσας, proficiscor.

Πομπήσας, profectum esse, infin. a. ejusd.

Πομπήσας, ite, 2. plur. imper. aor. ejusd.

Πομπήσας, abiero, 1. singul. conjunct. aor. ejusd.

Πομπήσας, ατος, τὸ, profectio. A πομπή.

Πομπήσας, f. ἴσας, vado, eo, meo, proficiscor, pergo, Gl. Vet. πομπή, is, Ph. πομπήσας, a. i. ivisse; part. πομπήσας, profectus. Εἰς πρὸς ἀλλήλων ἴσαν πομπήσας, Eur. Alc. 535. 'Εγὼ δομάτων πομπήσας, ibid. 505. A πομπή.

Πομπήσας, ibis, 2. singul. f. i. indic. med. Att. & Ion. pro πομπήσας, a verbo πομπήσας.

Πομπήσας, ατος, ὁ, vel πομπήσας, ἴμν, ἴμν, per quem transiri potest, permeabilis. A πομπή.

Πομπήσας, ατος, ἡ, ambulatio, ipsa incedendi actio. Ab eod.

Πομπήσας, ατος, ἡ, qui incedere potest, qui ingreditur & ambulat. Ab eod.

Πομπήσας, ατος, ἡ, idem quod πομπήσας.

Πομπήσας, fut. ἴσας, trajicio, traduco, transveho, mitto, ire jubeo. 'Εγὼ πομπήσας χρυσόν, Eur. Ph. 992. Πάντες πομπήσας πῆλιν, ὁ ναυδωλομαι, Arist. Pace. 126. Καὶ με πρὸς τὸν πομπήσας πατρός, Eur. Or. 788. A πομπή.

Πομπήσας, ατος, fut. ἴσας, diruo, everto, vasto, depopulo; oppugno; πομπήσας, perf. pass. part. vastatus; πομπήσας, vastare, Ph. a. i. inf. act. πομπήσας, popuatus, Gl. V. part. a. i. 'Επειτα ὁ ξυῖς τοῖς Τροίαν πομπήσας πομπήσας μολάν, Soph. Phil. 912. Τὶ γὰρ πομπήσας χάρις τῷ ἱμνῷ; ibid. 1395. A πομπή.

Πομπήσας, depopulaturum esse, f. i. inf. act. verbi πομπή.

Πομπήσας, ατος, ἡ, vastatio, excidium, Gl. V. πομπήσας, vastatione, Ph. πόμπησας, vastitatem, Ph. A praef.

Πομπήσας, ατος, ὁ, everter, vastator, depopulator. A πομπή.

Πομπήσας, ατος, ὁ, vastatorius, oppugnatorius, excidio aptus. A πομπή.

Πομπήσας, ατος, ὁ, idem quod πομπήσας, & ab eod.

Πομπήσας, ατος, ἡ, velatura, ipsa actio rate per paludem trajiciendi, soluta mercede. A πομπή.

Πομπήσας, ατος, τὸ, fretum; (2) navis, qua fretum aliquod seu fluvius trajicitur, Gl. V. portorium, velatura; πομπήσας, pontones, Gl. V. Ab eod.

Πομπήσας,

Πορθηδύς, ἴσως, ὁ, qui lintre seu rate aliquem transportat per fretum, Ph. portitor, vector. Ab eod.

Πορθηδυνικός, ἢ, ὄν, pertinens ad eum, qui transfretat. A πορθηδυνός.

Πορθηδυνία, f. εὔσω, transfreto, fretum trajicio: Εἰς αἱματηρὴν γάμον ἰπορθηδύνει δόλῳ, Eur. Iph. in Tau. 372. Τὰς πορθηδύνει γραφὰς πρὸς Ἄργον, ibid. 737. Ἀδριανὸς κληθεὶς μάλιστα πορθηδυνεὸν φωνά, i. e. credibatur, Nonn. Paraphr. 11, 32. A πορθηδύς.

Πορθηδύνειον, n, τὸ, Ion. pro πορθηδύνειον.

Πορθηδύνει, ας, ἢ, idem quod πορθηδύνει.

Πορθηδυνός, ἢ, ὄν, idem quod πορθηδυντικός.

Πορθηδύς, n, τὸ, navis, qua fretum aliquod trajicitur; (2) merces, quæ pro trajectu freti perfolvitur. A πορθηδύς.

Πορθηδύς, ἴδης, ἢ, parvum fretum; (2) navis piscatoria, linter, quo transfretamus. Ab eod.

Πορθηδύς, εἰ, ὁ, fretum; (2) trajectus, trajectio. A πόρος, transitus.

Πορθηδύνει, devastatam, eam, quæ devastatur; acc. sing. præf. part. med. verbi πορθεῖν, uasto.

Πορθεῖν, fut. ἴσω, excogito; comminiscor, invenio; (2) adquire, paro, comparo, quero; (3) suppedito, præbeo, copiam facio, Ph. adquire, quero, tribuo; πορθεῖσθαι, partam, Ph. aor. 1. part. pass. Τί πορθεῖς τρεῖς; moras nectis? Arist. Ach. 390. Σὺ τυχὼς μοι ἀγαθὸν πορθεῖς, id. Av. 465. Χήματα πορθεῖν εὐπορώτατον γυνή, id. Conc. 236. Ab eod.

Πορθηδύς, n, ὁ καὶ ἢ, pervius, penetrabilis, transiens; quæstuosus, Gl. V. parabilis; qui facile invenit, industrius. Ab eod.

Πορθηδύνει, τὸ, navigium trajiciendis militibus comparatum. Ab eod.

Π Ο Ρ Ι Σ, ἴσως, ὁ καὶ ἢ, vitulus, juveneus; (2) vitula, juvenca. Σκυθῆραι λεγόμενος πόρις καὶ βοσκιστός, Aratus. 1120.

Πόρισμα, ατ, τὸ, propositio consecutionem necessariam habens, & ex iis dependentem, quæ jam probata sunt. A πορίζω.

Πορίζω, ὁ, ἡ, ipse actio comparandi & acquirendi, Gl. Vet. quæstus, adquisitio. Ab eod.

Πορίζω, ὁ, ὁ, suppeditor; (2) quæstor, exactor. Ab eod.

Πορίζω, ἢ, ὄν, qui quærere novit, industrius conquisitor; (2) in quo victus facile paratur, Gl. Vet. quæstuosus; πορίζω, quæstuarium, Gl. Vet. A πορίζω.

Πορίζω, ἢ, ὄν, qui acquiri & parari potest, parabilis, qui facile suppeditor, Gl. V. πορίζω, præstabile. A πορίζω.

Πορίζω, ἴσως, ὁ, qui πόριμα piscatur. A πόριμα.

Π Ο Ρ Κ Η Σ, n, ὁ, annulus, cujus circumplexu ferrum hastæ cum ligno coercetur, sive quo cuspis hastæ cum hastili vincitur.

Π Ο Ρ Κ Ο Σ, n, ὁ, rete piscatorium, ex vitili contextum; (2) quidquid formæ rotundæ & orbiculatæ est, circulus. Κέρως διὰ καὶ δικτύω, καὶ βρέχης, καὶ πόριμα, καὶ τὸ τοιαῦτα, οὐκ ἀλλοῦ τι ἢ πάλιν ἔρη διὰ προσφύσιν, Plato. in Sophist.

Πορθηδύνει, ας, ἢ, scortatio, Gl. V. fornicatio, lenocinium. A πορθηδύνει.

Πορθηδύνει, τὸ, locus, in quo scorta se prostituunt, lupanar, Gl. V. fornicium, ganeum. Ab eod.

Πορθηδύνει, f. εὔσω, scortor, fornicor, Gl. V. A πόριμα.

Πόριμα, n, ἡ, scortum, meretrix, fornicaria, scortulum, Gl. V.

Πορθηδύνει, n, τὸ, meretricula, scortillum, Dim. ἡ πόριμα.

Πορθηδύνει, ἢ, ὄν, meretricula, scortillum, Dim. ἡ πόριμα.

Πορνεία, ἡ, ἐν, meretricius. Ab eod.
Πορνοσκοῦν, υ, τὸ, locus, in quo meretrices & scorta aluntur, lupanar, Ph. lenocinium. A πορνοσκῶ.
Πορνοσκοιῖα, ἡ, qui lupanaria defendunt, & suo patrocinio comprobant. Ex πορνοσκοῦν, & μάχομαι, pugno.
Πορνοσκῶ, ᾧ, f. ἴσω, lenocinium facio; i. e. meretrices & prostibula alo, lenocino; alieno amoris fervio. A πορνοσκός.
Πορνοσκία, ας, ἡ, lenocinium, Ph. Ab eod.
Πορνοσκός, υ, ὁ καὶ ἡ, leno, lena, qui vel quæ scorta & meretrices alit, Ph. leno, lenocinator. Ex πόρνος, & ῥέσκω, pascō, alo.
Πορνῆς, ἴος, ὁ καὶ ἡ, spurius, Gl. V. A πόρνη, & γίνομαι, nascor.
Πορνόγραφος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui meretrices depingit, qui meretrices describit, qui de meretricibus librum conscribit. Ex πόρνος, & γράφω, pingo, scribo.
Πορνόπος, υ, ὁ, leno, Gl. V. lenocinator, fornicarius. Ex πόρνος, & κόπος, labor.
Πορνομανής, ἴος, ὁ καὶ ἡ, qui infano meretricum amore flagrat. A πόρνη, & μαινόμεναι, insanio.
Πορνομοχῆς, ἴος, ὁ καὶ ἡ, adulter, impudicus. Ex πόρνος, & μοιχός, maritus.
Πόρνος, υ, ὁ, qui corpus suum prostituit & veluti vendit, cinædus, puer meritorius, fornicarius, scortator, Ph. scortus, impudicus, Al. Gl. Vet. fornicarius, impurus. A πρῶν, vendo.
Πορποσία, ᾧ, f. ἴσω, transitum seu viam facio. Ex πόρος, & ποίω, facio.
Πορποσία, ας, ἡ, meatuum & foraminum corporis apertio, vel apertura. Ex ἴσθ.
Πορποσκός, υ, ὁ, scortator, qui scorta & meretrices contemplantur. Ex πόρνη, & σκοπός, speculator.
Πορποσιάνης, υ, ὁ, leno, qui pecuniam publice ærario solvit, ut lenocinium facere sibi liceat. Ex πόρνη, & τιλάνης, publicanus.
Πορπίλος, υ, ὁ καὶ ἡ, meretrices amans, Suic. Ex πόρνη, & φίλος, amicus.
Πόρος, υ, ὁ, transitus, trajectus, Ph. (2) meatus, Gl. V. (3) vestigal, quæstus, Ph. Item emolumentum, adjumentum. A τίρω, transco.
Πόρπις, f. ἴσω, infibulator, Æschyl. Prom. vinct. 61. fibula subnecto, fibulo. Πόρπας τε γναμπίδας θ' ἱλίκας, κάλυκας τε καὶ ὄρκυα, Hom. Il. 18, 401. Fibulasque, tortilesque armillas, fiffulasque, & torques. A πορπῆ.
Πορπιζῶ, f. ἴσω, idem & ab eod. Πορπισκιάζωμεν θρόνος ἀμπαλῆμος ἰδῶ, Arist. Lyf. 106.
Πόρπαξ, ακος, ὁ, fibula, præfertim amenti in clypeo. Ἐμβάλων πόρπακι γυναιὴν χεῖρα, Euripid. Helen. 1392. Ab eod.
Πορπῆς, ᾧ, f. ἴσω, idem quod πορπάζω.
ΠΟΡΠΗ, υς, ἡ, fibula; (2) annulus clypei. Pind. Olymp. 1.
Πορπιδόν, Ἄκν. in modum fibulæ. A πόρπη.
Πόρπιμα, ατες, τὸ, indumentum fibulatum. A πορπῆ.
Πορπός, ᾧ, f. ἴσω, idem quod πορπῆς.
Πόρρινμα, ατθ, τὸ, ramentum, scobs, Strabo. lib. 13. Ex πόρος, & ῥίνυμα.
Πόρρω, procul, longe, porro, protinus, Gl. V. in anteriorem partem. Hinc Compar. πωρρότερος, longius distitus, Gl. V. ulterior, & Superl. πωρρότατος, longissime distitus. A πρό.
Πωρρᾶθεν, Ἄδν. e longinquo, eminus, procul. A πόρρω.
Πωρρώτατος, Ἄδν. longissime, maxime procul. A πωρρώτατος, quod est a πόρρω.
Πωρρώτιω, longius, magis procul. A πωρρώτερος, quod est ab eod.
Πωρρῶν, paro, curo; πορραῖνσα, curatura, f. i. part. Ion. pro πορραῖνσα. Πορραῖνεν βρέφος, Pind. Ol. 6, 55. A πόρρω.

Πόρσιον, Adv. longius, remotius. Ὡς πόρσιον, quàm longissime, Pind. Nemeor. 9. **Α πόρσιον.**

Πορσιώσας, αυστρα, nom. pl. part. f. 1. aē. f. g. Ion. prō porsiōsasi, a verbo πορσιώω, augeo.

Πορσιών, f. ιωή, præbeo, suppedito, do ; (2) paro, præparo ; (3) ago, perago, administro. Πράγμα πορσιώων μίξα, Soph. El. 672. Ὡς ὅ πε ποταμὸν ἱστοροῦντο, Xen. Cyr. 7, 23. Ἐγὼ δὲ ταῖα πάντα πορσιώω, Soph. Aj. 1415. Καὶ παλοὶ πόρσιον εἰς χερσὶν καὶ ἡμῶν, Eur. Med. 1021. Σοὶ τιναὶ πορσιώωσι χάριν, id. Alc. 1062. Κινῶ πορσιώσις ἀλγος, Hom. Il. 3, 411. **Α πόρσιον.**

Πόρσιον, Adv. longe, ante ; (2) longe, procul. Hinc Comp. πόρσιον, item πορσιώσας, longius, magis procul ; & Συρρί. πορσιώτατα, longissime, maxime procul. **Α πόρσιον.**

Πορτάζω, f. άσω, vitulor. Α πόρτις.

Πέρταξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, vitulus, vitula, juvenvus, juvenca. Ab eod.

Π Ο Ρ Τ Ι Σ, ιος, ὁ καὶ ἡ, vitulos nutriendus. Ex πόρτις, & πρίον, nutritio, alo.

Πορτιπρόος, υ, ὁ καὶ ἡ, vitulos nutriendus. Hom. Hymn. in Apoll. 21. Ex πόρτις, & πρίον, nutritio, alo.

Π Ο Ρ Φ Τ Ρ Α, ας, ἡ, purpura, genus conchæ marinæ ; (2) pannus liquore purpureæ tinctus, vestis purpurea ; (3) vestis splendida, venusta, elegans.

Πορφυράθης, ἴς, ὁ καὶ ἡ, qui purpureo flore est. Ex πορφύρα, & άνθης, flos.

Πορφύριος, idem quod πορφόριος.

Πορφύριος, ἴα, ἴα, εον, contr. πορφυρίος, ὦ, ἡ, purpureus ; (2) splendidus, venustus, elegans ; (3) niger ; πορφύριος δάκρυος, Hom. Il. 5, 83. πορφυρὴ νηὶν πυκνάσσα ἰανθίω, 17, 551. (4) varius, verficolor. **Α πορφύρα.**

Πορφυρεὺς, ἴος, ὁ, purpurarius, f. qui purpurea venatur ; (2) qui purpura tingit. Ab eod.

Πορφυρευτής, ὦ, ὁ, idem. Α πορφυρεύω.

Πορφυροτιχός, ἡ, εν, pertinens ad purpurarum venatorem seu venationem. Hinc ἡ πορφυροτιχή, ἡς, fc. τίχην, scientia venandi purpuras. **Α πορφυρευτής.**

Πορφυρίω, ὦ, futur. ἴσων, purpureo colore nigresco vel rubeo, purpurasco. Α πορφυρίω.

Πορφυρίζω, f. ἴσων, purpureo colorem representento, purpuro. Α πορφύρα.

Πορφυρίον, υ, τό, parva purpura, Pl. πορφυρίον, murices, Dim. ab eod.

Πορφυρίς, ἴδος, ἡ, purpurea vestis, Gl. Vet. torale ; (2) avis nomen ; (3) nomen insule. Ab eod.

Πορφυρίτης, υ, ὁ, purpurans. Ab eod.

Πορφυρίτις, ἴδος, ἡ, nigricans in modum purpureæ. Α πορφυρίτις.

Πορφυρίων, ὦς, εν, nomen avis aquaticæ, sic dicta a colore rostri & pedum ; (2) piscis quidam, Gl. V. πορφυρίων, purpurio. **Ab eod.**

Πορφυροβάπτος, υ, ὁ καὶ ἡ, purpureo colore imbutus aut tinctus. Ex πορφύρα, & βάπτω, tinctus.

Πορφυροβατεῖον, υ, τό, officina ad tingendum purpureo colore. Ex πορφύρα, & βατεῖον, officina tinctoria.

Πορφυροβάτης, purpurarius, Gl. V. Ex πορφύρα, & βάπτω, tingo.

Πορφυροειδής, ἴος, ὁ καὶ ἡ, purpureæ speciem gerens, purpureo colori similis, caruleus. Ex πορφύρα, & εἶδος, species.

Πορφυροειδής, Adv. in modum purpureæ, ita ut purpuram referat. Α πορφυροειδής.

Πορφυροεις, ἴσων, εν, purpuram referens. Α πορφύρα.

Πορφυροζώνος, υ, ὁ καὶ ἡ, violaceo seu purpureo cingulo circumdatus. Ex πορφύρα, & ζώνη, cingulum.

Πορφύροκταυλος,

НОТ ПОТ

Ποτήρια, *πρ.* ἢ, *calicularium*, *Gl. Vet.* ubi calices reponuntur. *Ex ποτήριον, & θύαν, ibica.*
Πότηροπλῦτης, *υ, δ,* cratera, *Gl. V.* ubi calices lavantur. *Ex ποτήριον, & πλῦτον, abluo.*
Πότης, ἦτορ, ἢ, potio, potius. *Αὐτὰρ ἵπει τάρπησαν ἰδὲ τοῦτο ἢ ποτιντ;* *Hom. Odyss. 5, 201.* *Α πινω, ποτο, bibo.*
Πότης, *υ, δ,* potor, potator, bibax. *Ab eod.*
Ποτατός, *υ, δ,* volucris. *Α ποτόμααι.*
Ποτή, *Dor.* pro πρὸς, *ad*, quod in primis frequens est in compositis.
Ποτιάτω, *f. ψα,* alligo. *Ex ποτή pro πρὸς, & ἄνω, pexo.*
Ποτιάλλω, objicio, obtendo. *Ex ποτή pro πρὸς, & βάλλω, jacio.*
Ποτιάλλω, *adspicere*, *præf. inf. act. Dor.* pro προσκρίνω, a verbo προσκρίνω, *adspicio.*
Ποτιάλλω, *f. ψα,* *adspicio*, intueor. *Ex ποτή pro πρὸς, & βλέπω, video.*
Ποτιάλλω, *expedantibus*, *dat. pl. part. præf. f. g. Dor.* pro προσδιδάσκω, a verbo προσδιδάσκω, *expedito*; *Hom. II. 2, 137.*
Ποτιάω, *adspexisse*, *a. 2. inf. act. Dor.* pro προσιδίω, a verbo προσιδίω, *adspicio.*
Ποτιάω, *adspicit*, *3. sing. præf. ind. med. Dor.* pro προσιδίω, a verbo seq.
Ποτιάω, *adspicio*. *Τῶν ποτιάω, ἀνδρα γιγνίσκω, Theocr. 1, 36.* *Ex ποτή pro πρὸς, & δίδωμαι, video.*
Ποτιάω, *egeo*, indigeo. *Οὐδὲν ἔγω τῶν ποτιάω, Theocr. 5, 63.* *Ex ποτή pro πρὸς, & δίδωμαι, indigeo.*
Ποτιάω, *adspexeris*, *2. sing. a. 2. opt. act. Dor.* pro προσιδίω, a verbo προσιδίω, *adspicio.*
Ποτιάω, *υ, δ, ἢ, ad coenam utilis*; *Hom. II. 7, 370.* *Ex ποτή pro πρὸς, & δερπίν, cenæ.*
Ποτιάω, *adspexerim*, *a. 2. conjunct. act. Dor.* pro προσιδίω, a verbo προσιδίω.
Ποτιάω, *Dor. ποτιάω, f. ἴω, potum præbeo*, feu ministrō; (2) aquatum duco. *Ph. adequo*; (3) rigo. *Ph. irrigo. Ταύρας ἢ πέρτης ὡς ποτιάω, Theocr. 3, 121.* *Α πότος.*
Ποτιάω, *ἀρρῶν, 2. sing. præf. imper. act. Dor. Att. & per Syncop.* pro προσιδίω, & hoc pro προσιδίω, a verbo προσιδίω, *arreno.*
Ποτιάω, *ἴα, ἴω, qui ad cor adhæret*, qui in corde hæret. *Dor. pro προσκρίνω, Ex ποτή pro πρὸς, & καρδία, cor.*
Ποτιάω, *inclinatam*, *acc. sing. part. perf. pass. Dor.* pro προσκρίνω, a verbo προσκρίνω.
Ποτιάω, *Dor. pro προσκρίνω, vergo*; *ποτιάω, inclinatus, p. pass. Ex ποτή pro πρὸς, & κλίνω, inclino.*
Ποτιάω, *ἢ, δ, bibax. Α πότος.*
Ποτιάω, *υ, τῶ, cervical, pulvinar.* *Ex ποτή pro πρὸς, & κάρων, carus.*
Ποτιάω, *f. ἴω, Dor. pro προσκρίνω, alloquer, compello. Τὰς εἰ ἔδιν ποτιάω ὁ βοῦλος, respondit, Theocr. 1, 92.* *Ex ποτή, & ἴω, dico.*
Ποτιάω, *attingit*, *3. sing. aor. 1. ind. med. Dor. & Ion.* pro προσκρίνω, a verbo προσκρίνω.
Ποτιάω, *f. ἴω, allido.* *Ex ποτή pro πρὸς, & μάτω, tango.*
Ποτιάω, *υ, δ, ἢ, potui aptus. Α πότος.*
Ποτιάω, *alloqui*, *præf. inf. med. Dor. & contr.* pro προσκρίνω, a verbo προσκρίνω.
Ποτιάω, *ἴω, f. ἴω, alloquer*; (2) rogo. *Μή τί εἰ ἔγω κερὶν ἴω ποτιάω Σπέρχον, Theocr. 24, 66.* *Ex ποτή pro πρὸς, & κλίνω, loquor.*
Ποτιάω, *accedo, Dor. pro προσκρίνω.* *Hom. II. 9, 381.*
Ποτιάω, *adspicit*, *3. sing. præf. ind. med. Dor. pro προσκρίνω, a verbo προσκρίνω, adspicio.*

ПОТ ПОТ

Ποτίζω, *potum præbere*, præf. inf. act. Dor. & Att. pro ποτίζειν, a verbo ποτίζω, *potum præbeo*.
Ποτίζειν, *potum præbere*, præf. inf. act. Dor. pro ποτίζω, a verbo ποτίζω, *potum præbeo*.
Ποτίζω, Dor. pro ποτίζω, *potum præbeo*.
Πότης, idem, ἡ, potrix, bibax. A πότης.
Ποτίζω, bibendum dederis, 3. sing. a. i. conjunct. act. verbi ποτίζω.
Πότης, *potis*, ἡ, adaquatio. Gl. V. potato.
A ποτίζω.
Ποτισμός, ὁ, ἡ, adaquatio, irrigatio; (2) potio. A ποτίζω.
Ποτισμός, infillio. Dor. pro ποτίζειν. Πρῶτον δὲ Ἰδμεν μαλθακὰ φινὰ ποτίζαν ὄρεον, Pind. Pyth. 4, 255. A ποτὶ pro πρὸς, & ἄζω, *stillo*.
Ποτιστός, bibacissimus. Superl. Att. a πότης.
Ποτιστήριον, *πότης*, τὸ, canal, aqualiculus, Ph. popina. Ab eod.
Ποτιστής, ὁ, ἡ, irrigator, qui potum præbet. Ab eod.
Ποτίζειν, *potis*, ἡ, ubi animalia aquantur, seu aquantum compelluntur. Ἰσχυρὴν τετακτοῦ Ποσειδάωνι ποτίζειν, Callim. Hymn. in Dian. 50. Ab eod.
Ποτίζομαι, amplexor, comprehendo. Ex ποτὶ pro πρὸς, & ἵζομαι, *teneo*.
Ποτίζειν, f. *ψω*, Dor. delectio. Ex ποτὶ pro πρὸς, & ἵζομαι, *delectio*.
Ποτίζομαι, Dor. f. ἵζομαι, compello. Ex ποτὶ pro πρὸς, & ὀβίζομαι, *sono*.
Ποτίζομαι, adhaereo, Dor. pro προσφύομαι. Χά μὲ ταῖς μὲν ποτίζομαι, Theocr. 21, 46. A ποτὶ pro πρὸς, & φύομαι, *ba-reo*.
Ποτίζω, ἡ, *potis*, Dor. vocalis, qui lo- qui potest. Ex ποτὶ pro πρὸς, & φησὶς, *vocalis*.
Ποτῶ, bibendum dabo, f. i. ind. act. Att. pro ποτίσω, a verbo ποτίζω.
Π Ο Τ Μ Ο Σ, *πότης*, ὁ, fors, fatum, casus seu fortuna fatali forte obveniens; (2) interitus, mors.
Πότνα, ἡ, alma, adoranda, veneranda.
Πότνη, pro πότνια, *veneranda*, a πότνη, *veneranda*.
Πότνη, ἡ, alma, adoranda, veneranda.
Ποτνιάς, αἱ, furor percellentes, ad infan- tiam redigentes. A πότνια.
Ποτνιάζω, idem quod ποτνιάω.
Ποτνιάω, *πότης*, ὁ, ἡ, dominatu vene- randus. Ex πότνη, & ἀναξ, *dominus*, rex.
Ποτνιασὶς, *potis*, ἡ, supplex obtestatio, pre- catio cum lacrimis, imploratio. A ποτ- νιάζω.
Ποτνιαμός, ὁ, ἡ, supplicatio. Ab eod.
Ποτνιάω, & ποτνιάομαι, ὁμαι, oro, implo- ro, obsecro, obtestor, suppliciter depre- cor; (2) ægre fero, indignor, quiritor. Ἐδῆκε ποτνιάω, δὲ δακρύειν, Plut. A πότ- νιος.
Π Ο Τ Ν Ι Ο Σ, *πότης*, ὁ, *potis*, venerandus, hono- randus, augustus. Usitatum in scem. πότ- νιος.
Πότνη, *πότης*, ὁ, *potis*, idem; occurrit in scem. πότνια.
Ποτῶν, *potionis*, gen. sing. Ion. pro ποτῶν, a ποτῶν, *potio*.
Ποτῶν, ὁ, τῶ, potio, potus, quod bibitur; (2) fluvius. A πῶν, *potio*, *bibo*.
Πότης, *πότης*, ὁ, potatio, compotatio. Ab eod.
Ποτὸς, ὁ, ὅς, potabilis, potulentus, seu po- culentus. Ab eod.
Ποτῶδον, *potis*, part. act. n. g. Dor. pro προσφύζον, a verbo ποτίζω, *oleo*.
Ποτῶδα, idem quod προσφύζω, redoleo. Dor. pro προσφύζω. Ex ποτὶ pro πρὸς, & ἄζω, *oleo*.
Ποτῶν, Dor. pro πρὸς τῶν, πρὸς τῶν. Ex πρὸς, & ἡ.
Ποτῶν, Dor. pro πρὸς τῶν. Ex πρὸς, & ἡ.
Ποτῶν, Dor. pro πρὸς τῶν. Ex πρὸς, & ἡ.

ПОТПРА

Περὶ, Dor. pro περί. ἡ. Ἐκ πρὶς, & ὁ
vel τὸ.
Πῶ, Adv. ubi? quo in loco? πῶ' ἑ; ubi
est? Ab ὅς.
Πῦ, Adv. alicubi, usquam; ὡς ὅπου,
non utique. Ab eod.
Π Ο Τ Γ Η, πύργος, sacculus, R.
Πύλ, multum, Ion. pro πολλός, & πολλός,
quod vide.
Πυλῶτινα, herba quædam, apud Nicand.
in Theriac. 851.
Πυλοτέρα, ας, ἡ, multorum altitudo; Hom.
Il. 3, 89. Ex πολλός pro πολλός, & βάσις,
pro.
Πυλάκιος, α, ὁ κ' ἡ, multo lacte abun-
dans. Ἐκπελός pro πολλός, & γάλα, ἡς.
Πυλῶτις, volubilis, Ion. pro πολυήλιος.
Πυλῶτις, annosus, Ion. pro πολυήλιος.
Πυλῶτις, Ionice pro πολυήλιος, multo-
rum caput, Ion.
Πυλῶτις, αὐλή, aula cum atrio amplo,
Ion. pro πολυήλιος. Πύτνια πυλῶτι-
σιν. Diva multorum tectorum. Callim.
Hymn. in Dian. 225.
Πυλῶτις, multis mixtus, confusus, Ion. pro
πολυμήτης.
Πυλῶτις, multum dentatus, Ion. pro πολυ-
δὲς.
Πυλῶτις, laboriosus, Ion. pro πολυπότος.
Πυλῶτις, bibosus, bibax, Ion. pro πολυ-
πότος.
Πύλ, multus, Ion. pro πολλός.
Π Ο Τ Σ, alii πόρ, πόδες, ὁ, pes; (2) men-
sura sedecim digitorum; (3) radix seu ima
pars montis; (4) pes mensæ, scanni, &
similium; (5) pes metricus; (6) funis nau-
ticus; (7) clavus, tomo.
Πυλῶτις, ἡ, ὁ κ' ἡ, herbosus, herbis abun-
dans, herbicus, herbeus, herbe similis. Α
πύα, herba.
Πύρμα, ατος, τὸ, res, negotium, factum;
πύρματι, lites. Α πύρματι.
Πύρματις, ας, ἡ, studium, quod adhibe-
atur ad efficiendum rem quampiam, com-
mentatio & intentio animi; (2) opus com-
mentationis compositum, tractatio; (3) ne-
gotiatio, mercatura. Ph. negotiatio, nun-
datio, actus. Α πύρματις.
Πύρματις, ἡ, ὁ κ' ἡ, negotiator, actor,
Ph. Α πύρματις.
Πύρματις, negotior, Cl. Vet. efficere
conor, & pass. efficior. Ὡς ἔρεκ' ἡδ
ταύτ' ὑπὲρ πύρματις, Arist. Nub. 526.
Ἐκτελεῖν πύρματις παρὰ τὴν ἀγῶνι-
στικὴν ὑπὲρ πύρματις, Heliad. Τέ-
των μὲν τοι, ἃ πύρματις τὸ παρὸν, πύρ-
ματις, M. Anton. 6, 25. Α πύρ-
ματις.
Πύρματις, ὁ, ὁ, negotiator, actor, Ph.
Α πύρματις.
Πύρματις, ἡ, ὁ, serius, solers in nego-
tiis agendis & rebus tractandis. Cl. V.
negotiosus, forensis, rerum peritus, nego-
tialis. Α πύρματις.
Πύρματις, Adv. solerter, perite, & effi-
caciter. Α πύρματις.
Πύρματις, α, τὸ, res parva, negotiolum.
Dim. α πύρματις.
Πύρματις, ὦ, f. ἴσω, curiosus scri-
bendo pertracto. Ex πύρματις, & γράφω,
scribo.
Πύρματις, α, ὁ, qui litem seu lites scruta-
tatur. Ex πύρματις, & διαίρω, parando
quæro.
Πύρματις, ὦ, f. ἴσω, res novas mo-
rior. Ex πύρματις, & κοπή, sectio, in-
cisiso.
Πύρματις, ὦ, f. ἴσω, in disputati-
onibus rerum versor, in narrandis rebus
occupatus sum. Ex πύρματις, & λέγω,
fermo.
Πύρματις, ὦ, ὁ κ' ἡ, cui est reo-
rum usus, negotiorum expertus, prudens;
(2) indultus. Ex πύρματις, & μαθήω,
disco.

Πραγματοδότης, ὁ, futellus, Gl. Vet.
Ex πρῶμα, & δῆμιον, confuso.
Πραγματοδότης, ὁ, ὁ, negotiosus, op-
erolus, molestus. A πρῶμα.
Πρῶτος, ὁ, contr. πρῶτος, τὸ, negotium,
res. A πρῶτος.
Πρῶτος, mites, nom. pl. m. g. contr. pro πρῶτος,
a πρῶτος, mites.
Πρῶτος, mitibus, dat. pl. cum ὁ, ἰσχυρ. ab
eodem.
Πρῶτος, ὑποστήσας, aor. 2. inf. act. Ion. &
per Metathes. pro παρῶτος, a verbo πῶτος,
ὑποστήσας.
Πρῶτος, venditus, aor. 1. part. pass. verbi
πῶτος, vendo.
Πρῶτος, ὑποστήσας, aor. 2. ind. act. Ion. & per
Metathes. pro παρῶτος, a verbo πῶτος, ὑποστήσας.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, agendus, faciendus. Ph.
πρακτικόν, celerandum. Πρακτικόν ὁ ἰσχυρ.
τὸ ἰσχυρ. τὴ κατασκευῇ, M. Anton. 7, 31.
Ab eod.
Πρακτικόν, ὁ, actor, qui agit; (2) ne-
gotiator, mercator; (3) exactor, coactor
tributorum; Hom. Il. 9, 433. ubi Ionice
scribitur πρακτικόν. Ab eod.
Πρακτικόν, ὁ, ὁ, idem & ab eod.
Πρακτικὸς, facturio, i. e. opus partu-
rio, ad operandum me applico, Suic. A
πρακτικόν.
Πρακτικὸν, quaestoria, quaestuaris, Ph. actua-
lis scientia, Gl. V. A seq.
Πρακτικὸς, ὁ, ὁ, aptus ad agendum; (2)
in agendo positus; (3) opere pollens;
(4) efficax, strenuus. Ph. actuarius, ef-
ficax, agilis, Gl. Vet. venditarius. A
πρακτικόν.
Πρακτικὸς, Adv. cum agendi facultate, effi-
caciter. A πρακτικόν.
Πρακτικόν, pignorarium, Philox. A πρῶ-
τος.
Πρακτικὸς, ὁ, ὁ, qui agi potest, sub actionem
cadens, in actione versans. A πρῶτος.
Πρακτικὸς, ὁ, ὁ, actionum censor. Ex
πρακτικόν, & ὑποστήσας, calculator, supputa-
tor.
Πρακτικόν, ὁ, ὁ, perpetrator; (2) exactor,
quaestor; (3) ultor. A πρῶτος.
Πρακτικόν, vel πρῶτος, ὁ, ὁ, vinum Pra-
mnum, ita dictum vel a rupe quadam,
vel a πρῶτος, mitigare. Oἶνον πρῶτον
ἰσχυρ. Hom. Od. 10, 235. Meminit &
Plinius. lib. 14. cap. 4. §. 6.
Πρῶτος, Dor. pro πρῶτος, nuper, non ita pri-
dem.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, pronus, declivis, in ca-
put propendens. Dor. pro πρῶτος.
Πρῶτος, f. ἰσχυρ. pronum deicio. Dor. pro
πρῶτος.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, precipitatus, aor. 1. part. pass.
Dor. pro πρῶτος, a verbo πρῶτος, pra-
cipito.
Πρῶτος, fecisse, a. 1. inf. act. verbi πρῶτος,
facio.
Πρῶτος, qui fecere, nom. pl. part. m. g.
a ejusd.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, actionum ultio; (2) actio-
num ultrix, Dea quaedam. Ph. laverna.
Ex πρῶτος, & δῆμιον, fas, ultio.
Πρῶτος, ὁ, f. ἰσχυρ. molitione clande-
stina, sive proditorum ope atque opera ur-
bem occupo. Πρῶτος τὴν πόλιν ὁ
καλλόμην, Polyb. Ex πρῶτος, & κοπῇ,
scilicet.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, actio, actum, actus, Ph. suc-
cessus rerum; item exactio. A πρῶτος.
Πρῶτος, fecerint, 3. pl. a. ejusd. in con-
junct.
Πρῶτος, Adv. leniter, mansuete, placide,
clementer. A πρῶτος.
ΠΡΑΨ, & πρῶτος, ὁ, ὁ, lenis, mitis,
mansuetus.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, lenitas, mansuetudo. A
πρῶτος.
ΠΡΑΨΙΔΕΣ, ὁ, ai, praecordia; (2)
mens, solertia, solers industria. Sing. legi-
tur apud Pind. Pyth. 2, 112.

ΠΡΑΨΙΑ, ὁ, ὁ, area, seu areola in
horto.
Πρῶτος, f. ἰσχυρ. porrum litor, porraceus
seu pratinus sum. A πρῶτος.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, venalis, vendibilis. A
πρῶτος.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, porraceus, porro similis
in viridi colore. A πρῶτος.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, origani genus; (2) mar-
rubium. Angl. *Portphound*. καὶ χλοῖον
πρακτικόν, τὸ δὲ ἀκλίμακον ὀδύσει, Nicand.
in Alexipharm. 47. Ab eod.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, idem quod πρῶτος.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, venditio, venditatio, auctio.
A πρῶτος.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, porro similis. Ex
πρῶτος, & ἰσχυρ. figura.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, animalculum viride porri
speciem gerens, quod lactucas in hortis &
inprimis porros depascitur. Ex πρῶτος, &
κίρα, detondeo.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, falx, qua porrum deton-
dent. Ex iisd.
Πρῶτος, facimus, 1. pl. praef. ind. act. Dor.
pro πρῶτος, a verbo πρῶτος.
ΠΡΑΨΟΝ, ὁ, ὁ, porrum. Angl. *Letk*.
(2) algæ quaedam species.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, porri colorem imitans, ranæ
nomen, a viridi colore. In Batrachom.
ver. 251. A πρῶτος.
Πρῶτος, facimus, 3. pl. praef. ind. act. Dor.
pro πρῶτος, a verbo eod.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, qui porrum come-
dit, seu algæ illam speciem, quæ πρῶτος
vocatur; ranæ nomen in Batrachom. ver.
229. Ex πρῶτος, & ἰσχυρ. edo.
ΠΡΑΨΩ, & πρῶτος, f. ἰσχυρ. ago, actito,
gero facio. Gloss. Vet. πρῶτος; (2)
πρῶτος, exigo. Πρῶτος κακὸς, miser esse,
τὰ πρῶτος, gerere. Νόν γ' αὐτ' Ἀτρί-
δας οὐκ ἀπαρτὴν ὀρίνας ἱπράξαν, ani-
mum addiderunt, Soph. Aj. 445. Ἐπρῶ-
τον δὲ vitam finit, Soph. Oed. Col. 1699.
Ἀγαθὸν τι πρῶτος τὴν πόλιν, benefacere,
Arist. Conc. 108. δὲ οὐκ ἔστιν ἰσχυρ. & πρῶ-
τος ἰσχυρ. πρῶτος παῖσι τοῖσιν Οἰδίπῳ,
Eur. Ph. 1341. (2) πρῶτος τὸν παρ'
αὐτῷ οὐκ ἔστιν ἰσχυρ. τριακοστὴν, Demosth.
in Leptin. i. e. Ab iis, qui ex suis provin-
ciis frumentum exportant, trigessimam exi-
git. sc. partem.
Πρῶτος, vendam, 1. sing. f. 1. ind. act. verbi
πῶτος, vendo.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, porrum referens,
porro similis, porraceus. A πρῶτος.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, vendendus. A πῶτος.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, venditor, qui auctionatur.
Ab eod.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, locus, in quo venalia ve-
num exponuntur, forum. A πρῶτος.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, venditor, distractor, Gl. V.
A πρῶτος.
Πρῶτος, Dor. pro πρῶτος, primus.
Πρῶτος, ai, ὁ, venditrix. A πρῶτος.
Πρῶτος, vide πρῶτος.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, qui mansuetus est ani-
mo, mansuetus, mitis. Ex πρῶτος, & θυ-
μὸς, animus.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, idem. Ex πρῶτος, &
θυμὸς, animus.
Πρῶτος, Adv. mansueto animo, leniter,
mansuete. A πρῶτος.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, cujus lenia sunt con-
silia. Ex πρῶτος, & μῦθος, consilium.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, sedatio irati animi, iræ mi-
tigatio. A πρῶτος.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, mitigandi & sedandi vim
habens. Ab eod.
Πρῶτος, f. ἰσχυρ. lenio, mitigo, mansuofacio,
sedo; πρῶτος, mitefco, Πρῶτος τὴν
ὀργὴν τινος, Diod. A πρῶτος.
Πρῶτος, ai, ὁ, mansuetudo, lenitas ani-
mi, qua quis adversa facile patitur ac to-
lerat. A πρῶτος.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, mansuete omnia tole-
rans. Ex πρῶτος, & αἶσχος, affectus, passio.

Πρῶτος, ὁ, ὁ, Gen. ὁ, ὁ, lenis,
mitis, mansuetus. A πρῶτος.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, lenitas, mansuetudo. A
πρῶτος.
Πρῶτος, Adv. leniter, mansuete. A πρῶτος.
Πρῶτος, f. ἰσχυρ. una cum suo stipite & ra-
dice evellō, una cum stipite suo amputo;
πρῶτος, qui cum stipite succiditur.
A πρῶτος.
ΠΡΕΨΜΟΝ, ὁ, ὁ, stipes, stirps, cau-
dex, ramus major.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, idem.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, stipiti similis. A
πρῶτος.
Πρῶτος, Imperf. decet. Δὲ ὁ ἰσχυρ. οὐκ ἔστι
πρῶτος τῇ ἀρετῇ, Xen. Cyr. 8, 37. Πρῶ-
τος, est vocabulum mediæ significationis.
Vid. Æschyl. Choeph. 10. & Agam. 30.
A πρῶτος.
Πρῶτος, decet, praef. inf. act. Ion. pro πρῶ-
τος, a verbo imperfecto πρῶτος, decet.
Πρῶτος, decet, praef. opt. verbi ejusd.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, quod decet & convenit,
decorum cujusque rei. A πρῶτος.
Πρῶτος, Adv. decenter, convenienter, ut
decet. A πρῶτος.
ΠΡΕΨΩ, ὁ, ὁ, decorus seu conspicuus sum;
(2) excello. Τὴν χρῆμα κατὰ τὴν δὲ πρῶ-
τος πρῶτος; Eur. Alc. 509. Hinc
Imperf. πρῶτος, decet, convenit, dignum
est.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, decens, decorus. A
πρῶτος.
Πρῶτος, ai, ὁ, anus, senex femina, vetula
veneranda. A πρῶτος.
Πρῶτος, ai, ὁ, legatio; (2) ipsi legati;
(3) deprecatio, postulatio; preces; (4) in-
tercessio; (5) dignitas. A πρῶτος.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, honorarium, quod meretur
is, qui natu maximus est, honorarium,
quo aliquis honoratur veluti major natu
aut tempore prior in aliqua re, munus.
Ab eod.
Πρῶτος, ai, ὁ, honorabilis, praefes, patro-
na. A πρῶτος.
Πρῶτος, legatos, acc. pl. contr. pro πρῶ-
τος, a πρῶτος, legatus.
Πρῶτος, ai, ὁ, honorarium, legatio
honoraria. A πρῶτος.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, senex; (2) legatus. pl. Ion.
πρῶτος. Ab eod.
Πρῶτος, ai, ὁ, legatio. A πρῶτος.
Πρῶτος, ai, ὁ, legatus, deprecator. Ab
eodem.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, ad legatum vel legatio-
nem pertinens. A πρῶτος.
Πρῶτος, f. ἰσχυρ. senior sum, natu major
vel maximus sum, sum in honore & pre-
tio; gravitatem senis prae me fero, po-
testatem habeo, honore adicio ut gran-
dævum; (2) legatus eo; legatione fun-
gor, intercedo, Gl. V. Τὸν μὲν ἰσχυρ.
τὰ πρῶτος πρῶτος, Eur. Hipp. 5. Πρῶ-
τος ἐνθάδ' ἰσχυρ. πρῶτος τῷ Διῷ, A-
rist. Av. 1593. Πρῶτος οὐδ' ἰσχυρ. πρῶ-
τος μῦθος, Eur. Rhes. 942.
"A δὲ οὐδ' τῷ πρῶτος πρῶτος πρῶτος",
id. Cyc. 1265. A πρῶτος.
Πρῶτος, seniores, nom. pl. Ion. pro πρῶ-
τος, a πρῶτος, senior.
Πρῶτος, id, ὁ, antiqua. Ab eod.
Πρῶτος, ai, ὁ, legatus. Ab eod.
Πρῶτος, ai, ὁ, & πρῶτος, Superl.
a πρῶτος, senex, R.
Πρῶτος, ai, q. d. antiquior genitu-
ra, primogenitura. A πρῶτος.
Πρῶτος, ὁ, ὁ, q. d. antiquus natu,
maximus natu; (2) priscus. Ex πρῶτος,
& γένος, genus.
ΠΡΕΨΩ, ὁ, ὁ, vel ai, f. ἰσχυρ. πρῶ-
τος, ai, ὁ, senex; (2) avis nomen; (3)
legatus; (4) honoratus. Hinc Compar.
πρῶτος, senior, & Superl. πρῶτος,
τατ, ατ, f. ἰσχυρ. πρῶτος, ἰσχυρ.
1509, maximus natu; (2) antiquissimus,
vetustissimus; (3) honoratissimus, augu-
stinissimus.

ἄπιστος; (4) antiquissimus, i. e. potissimus.
 Πρίσχυσι, *inf.*, ἡ, legatio. Α πρίσχυς.
 Πρεσβυτήριον, *u.*, το, presbyterium, coetus, congregatio & collegium presbyterorum in ecclesia Christiana, ordo seniorum, senatus ecclesiasticus. Α πρεσβύτερος.
 Πρεσβύτερος, *ἑρα*, *son*, vide πρίσχυς.
 Πρεσβύτερος, *Adv.* antiquus. Ab eod.
 Πρεσβυτάτης, *ἀτη*, *ατη*, vide πρίσχυς.
 Πρεσβύτερος, *u.*, ὁ, senex, senior, longævus, grandævus, Gl. V. Α πρίσχυς.
 Πρεσβυτικός, *ἡ*, *εν*, senilis, antiquus, priscus. Ab eod.
 Πρεσβυτικός, *Adv.* seniliter, senum more. Α πρίσχυς.
 Πρεσβυτης, *ιδού*, ἡ, vetula, anus. Α πρίσχυτης.
 Πρῶμια, *ας*, ἡ, benivolus & propensus animus, benevolentia, placabilitas. Α πρῶμης.
 Πρῶμης, *ἰού*, ὁ καὶ ἡ, benivolus, benignus, miti. Ex πρᾶς, & εὐμῶν, benevolus.
 Πρῶμῶς, *Adv.* benevole, placide. Α πρῶμης.
 Πρίψας, *qui convenit*, *a.* *i.* *part.* *act.* *verbi* *πρίψω*, *convenio*, *decorus sum*.
 Πρῶγμ' pro πρῶγμα, *Ion.* pro πρᾶγμα, *res*, *negotium*.
 Πρήδαν, *όν*, ἡ, inflatio, tumor. Αἱ τ' ἐλεγμονῆς πρήδεις, *Aret.* Α πρήθω.
 Πρήδωαι, *venditum fuisse*, *a.* *i.* *inf.* *pass.* *Ion.* pro πρᾶδωαι, *a* verbo *πρίπρασκα*, *vendo*.
 Π Ρ Η' Θ Ω, *fut.* *ἔσω*, *incendo*, *inflammo*; (2) *fio*, *info*, *tumidum reddo*. Πάρεμαι νῶν πρῶων Κυάφῃ, *Eur. Rh.* 391.
 Πρηκλήρα, *aflorant*, *accus.* *singul.* *Ion.* pro πρακλήρα, *a* πρακλήρ, *aflor*.
 Πρημαίνω, *spiro*, *fio*, *vehementi & furenti impetu spiro*. Πρημαίνοντας τι θυλάκας, *Arist. Nub.* 335. Ex πρήθω, & μαίνομαι, *furo*.
 Πρωυδὼν, *Adv.* *procidendo* *in os*, *sive* *in caput*; (2) *impellendo pronum, prone*; (3) *deorsum*, *Nonn. Paraphr.* 4, 23. Α πρῶως.
 Ψ Ρ Η Ν Η' Σ, *ios*, ὁ καὶ ἡ, *pronus*, *in caput propendens*.
 Πρωίω, *f.* *ξω*, *præceps*, *pronus in caput dejicio*, *præcipito*. Α πρῶως.
 Πρᾶξαι, *egisse*, *aor.* *i.* *inf.* *act.* *Ion.* pro πρᾶξαι, *a* verbo *πρίσσω*.
 Πρᾶξε, *cui res aliqua habere successit*. Δὸς δ' ἔτι Τυλέμαχον καὶ ἐμὲ πρᾶξαντα νῆσθαι, *Hom. Odys.* 3, 60.
 Πρᾶξεις, *facies*, *2.* *sing.* *f.* *i.* *ind.* *act.* *Ion.* pro πρᾶξεις, *a* verbo *eod.*
 Πρᾶξτε, *Ion.* pro πρᾶξις, *utilitas*, *profectus*. Οὐ γὰρ τις πρᾶξις πέλονται κρυβοῖο γόου, *Hom. Il.* 24, 524.
 Πρῆσαι, *incendisse*, *a.* *i.* *inf.* *act.* *verbi* *πρήθω*, *incendo*.
 Πρῆσι, *incendit*, *3.* *sing.* *a.* *i.* *ind.* *act.* *Ion.* pro *πρήσι*, *a* verbo *eod.*
 Πρῆσι, *ias*, ἡ, *inflatio*, *Hippocr.* Α πρήθω.
 Πρῆσμα, *ατος*, *τό*, *ustio*, *combustio*; (2) *inflatio*, *tumor*. Α πρήθω.
 Πρῆσι, *fecit*, *egit*, *3.* *sing.* *a.* *i.* *ind.* *act.* *Ion.* & *Poët.* pro *πρήσι*, *a* verbo *πρίσσω*, *facio*.
 Πρήσω, *facio*, *Ion.* pro *πρίσσω*.
 Πρήσας, *transieo*. Πρήσαςτι κίλδθον, *Odys.* 13, 83. ἑδοῖο, *ib.* 15, 47. Α πρᾶω.
 Πρηστῆρ, *ἦρος*, ὁ, *qui incendit & inflammat*, *quasi flator*; (2) *prester*, *serpens quidam*, *ab ardore dictus*; (3) *turbo igne* *us e nubibus prorumpens*, *Ph.* *fulgor*, *turbo*; (4) *exterior pars gutturis faucibus subjecta, quæ in ira inflammatur*. Ab eod.
 Πρηστῆρος, *u.*, ὁ καὶ ἡ, *amburens in modum presteris*. Α πρηστῆρ.
 Πρηστῆρος, *ἡ*, *ὄν*, *adurendi & inflammandi vim habens*. Α πρήθω.
 Πρῆσι, *idos*, ἡ, *piscis quidam cetaceus*. Ab eod.

Πρῶτον, *incendans*, f. 1. ind. aët. a verbo
 πρῆξαι, *incendo*.
 Πρατήριον, *u*, τὸ, locus, in quo res ven-
 duntur, mercatus, *Ion.* pro πρατήριον. A
 πιπράσκω, *vendo*.
 Πρῦθλας, *ατος*, ὁ, placido vultu ridens.
 Ex πρῦθς pro πρᾶθς, & γέλας, *risus*.
 Πρύνει, *mitigat*, 3. sing. præf. ind. aët.
Ion. pro πρᾶνθ, a verbo seq.
 Πρύνει, qui animo est leni & miti. Ex
 πρῦνθ pro πρᾶνθ, & ὄνθ, *mens*.
 Πρυνῶ, *Ion.* pro πρυνῶ, *manufacio*.
 Πρῦνθς, lenis, mitis, *Ion.* pro πρᾶνθς.
 Πρῦτίναν, *οντες*, ὁ, qui miti & mansueta
 cervice est, mansuete jugum subiens. Ex
 πρῦνθς, & τίναν, *nervus cervicis*.
 ΠΡΗΛΩΝ, ὄρος, ὁ, eminentia montis ex-
 trorsum, cacumen, vertex.
 Πρίατο, *ematur*, 3. sing. præf. opt. pass.
 verbi πρίαμαι, *emio*.
 ΠΡΙΑΜΑΙ, *emo*, redimo, conduco. Οὐκ
 ἂν πριαίμην εἰδὼς λόγῳ βροτῶν, vilissi-
 mi pretii, *Soph. Aj.* 477. Πόσιν πρίαθῃ
 χρημάτων ὑποβολῇ, *Eur. Med.* 232. Οὐκ
 ἂν πριαίμην εἰδὼς ἂν ἰχθῶν μίαν, *Arist.*
Pace. 1212.
 Πριαπισκῶ, *u*, ὁ, priapiscus, lignum in
 modum penis longum & teres, *Dim.* a
 πριαπῶ.
 Πριαπισμός, ὁ, priapismus, extensio pe-
 nis citra libidinem. Ab eod.
 ΠΡΙΑΠΟΣ, *u*, ὁ, Priapus, Veneris &
 Bacchi filius, hortorum & vinearum cus-
 tos, enormique imprmis pudendo præ-
 ditus; (2) membrum virile, *Ph.* re-
 pallus.
 Πρίζω, f. ἴσω, ferro, ferra seco. A πρίω.
 ΠΡΙΜΑΔΙΪ, ὦν, αἱ, primadiæ, pisces,
 qui sese in coeno abscondunt.
 ΠΡΙΝ, *Adv.* prius, ante, antea; (2) pri-
 usquam, antequam; (3) donec, quoad.
 Hinc πρὶν ἂν, priusquam, antequam; πρὶν
 δὲ, donec, usque dum, quoad, πρὶν ἢ vel
 πρὶν, ante quam.
 Πρινδιον, *u*, τὸ, parva ilex, *Dim.* a πρίνθ.
 Πριννός, ἴν, ἴον, iligneus, ex ilice con-
 sectus; (2) robustus. Ab eod.
 ΠΡΙΝΟΣ, *u*, ὁ, ilex, arbor.
 Πρινόν, ὦνθ, ὁ, ilicetum, *Gloss. Vet.* A
 πρίνθ.
 Πρινόνιον, *u*, τὸ, ferrula, *Gl. V.* A πριών.
 Πριονοειδής, ἴθ, ὁ κ' ἢ, ferræ figuram
 habens, ferratus. A πριών, & εἶδθ, fi-
 gura.
 Πριονοειδής, *Adv.* in modum ferræ, ferræ
 figura. A πριονοειδής.
 Πριονώδης, ἴθ, ὁ κ' ἢ, ferræ figuram ha-
 bens; ferratus, *Gl. V.* A πριών.
 Πριονωτός, ἢ, ὄν, idem & ab eod.
 Πριέω, ὦ, f. ὥσω, idem quod πρίω.
 Πρισαντες, qui ferra secuerunt, *nom. plur.*
m. g. a. 1. part. aët. verbi πρίζω, ferra
seco.
 Πρισθεῖς, *sectus*, *aor. 1. part. pass. verbi*
ejusd.
 Πρισις, ἴας, ἢ, fissio seu sectio, quæ ferra
 fit. A πρίω.
 Πρίσμα, ατθ, τὸ, scobs eorum, quæ ferra
 secantur, segmentum; (2) lignorum ca-
 ries. Ab eod.
 Πρισηρθεῖς, ἴθ, ὁ κ' ἢ, figuram ferræ ha-
 bens, *Isai.* 41, 15. Ex πρισηρ, & εἶδθ,
 figura.
 Πρισηρ, ἴρθ, ὁ, idem quod πρίσινθ.
 Πρίσινθ, *u*, ὁ, qui ferra aliquid secat &
 findit; (2) piscis generis cetacei. Ab
 eod.
 Πρίσις, ἴας, ἢ, ferra; (2) piscis cetacei ge-
 neris; (3) genus poculi; (4) genus na-
 vigii. Ab eod.
 Πρίσος, ἢ, ὄν, ferra sectus seu dissectus;
 fertilis, *Gl. V.* A πρίω.
 ΠΡΙΨΩ, seu πρίζω, f. ἴσω, ferro, ferra se-
 co seu findo; (2) stringo, constringo.
 Πριεν τὰς ἐδόντας, *Arist. Ran.* 1044.
 Πρίωμα, ατθ, τὸ, idem quod πρίσμα.

Πρίων, ον, ῥ, terra. A πρίω.
 ΠΡΟΪ, *Præp. regens Gen.* ante, coram, præ,
 notans in compositione prioritatem tem-
 poris, dignitatis, loci. Hinc ἀπὸ πρό, pro-
 cul a; ἀπὸπρόθι, & ἀπὸπρόθεν, procul, emi-
 nus; διάπρo, penitus; φεῖπρo, fumare,
 supra modum, vehementer, valde.
 Προαγγελία, ας, ῆ, prænunciatio. A προ-
 αγγέλλω.
 Προαγγέλλω, f. ἐλάω, prænuncio; προαγγέ-
 λῃ, pronuntiatus, p. pass. part. Μά-
 χλω σ' ἵστας προαγγέλλουσι, Xen. Cyr. 3.
 22. Ex πρό, & ἀγγέλλω, nuncio.
 Προαγγέλλω, α, ὁ κ' ῆ, prænunciator vel
 prænunciator; prænunciator. Ex πρό, &
 ἀγγέλλω.
 Προαγγέλλω, ιας, ῆ, prænunciatio. A προ-
 αγγέλλω.
 Προαγγελλτικός, ῆ, ἐν, prænunciandi vim ha-
 bens. Ab eod.
 Προαγγελλτικός, Adv. more prænunciantis. A
 προαγγελλτικός.
 Προαγγέλλω, f. ἔσσω, præmo. Ex πρό, &
 ἀγορεύω, mercor.
 Προαγορανομία, ᾧ, ante ædilis curiis sum.
 Ex πρό, & ἀγορανομία, ædilis sum.
 Προαγορασία, ας, ῆ, præemptio. A προ-
 αγοράζω.
 Προαγοραστής, ὅ, ὁ, præemptor. Ab eod.
 Προαγορεύω, ατ, τὸ, oraculum, Suic. A
 προαγορεύω.
 Προαγορεύω, ιας, ῆ, prædictio, prænunci-
 atio. Τόνδε ὁ ὑπάτης διὰ τὴν προαγορεύσιν
 συνέλαβεν, Appian. B. Civil. 1. Ab
 eod.
 Προαγορευτική, ῆς, ῆ, ars prædicendi seu di-
 vinandi. Ab eod.
 Προαγορεύω, fut. ἔσω, prædico, prænuncio,
 præmoneo; (2) denuncio, præcipio, e-
 dicto præcipio aut veto, præconis voce
 denuncio; (3) testor. Ἐγὼ μὲν δὲ ταῦτα
 προαγορεύω, Xen. Cyr. 6, 18. Προαγορεύω
 τὸν πόλεμον, Thuc. Ex πρό, & ἀγορεύω,
 verba facio pro concione.
 Προάγω, f. ἄγω, deduco, perduco, promo-
 veo, proveho, impello, profero, produco,
 educo, abduco; (2) præeo, perægrador,
 precedo; (3) præcello, præeo. "Ἦτ' (ἐ-
 μηχανία) ἀνδρῶν ἀνδρογύη θυμὸν ἐς ἀμ-
 πλακίω, Theog. 386. Προάγει πολλὰς ἐπ'
 ἡγεμονίας, Plut. Ὡς ἔπαινον γέροντα, κ' ἄν
 χάριν προῆγμαι εἰς τὸ κόσμον, M. Anton.
 5, 1. Ex πρό, & ἄγω, duco.
 Προαγωγή, ας, ῆ, promotio; (2) institutio.
 A προαγωγός.
 Προαγωγός, f. ἔσσω, 2. sing. a. 1. con-
 junct. act. verbi προαγωγός.
 Προαγωγός, fut. ἔσω, perduco, perdu-
 ctor sum, proflituo; (2) pellicio quibus-
 dam verborum lenociniis aut aliis arti-
 bus. Αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγὸν ποιεῖ ὁ
 ῥαββί, Arist. Nub. 976. Μὴ
 προαγωγίσῃς ἀλκόν, Phocyl. 166. A προ-
 αγωγός.
 Προαγωγή, ῆς, ῆ, promotio, provectio; in-
 stitutio, proflitutio. A πρό, & ἄγω, duco.
 Προαγωγός, ῆ, ἐν, ad lenocinium aptus;
 (2) producendi vim habens. Ab eod.
 Προαγωγός, ῆ, ὁ, perductor, sive productior;
 (2) leno, proflitutor. Ab eod.
 Προαγωγή, ὠν, ὁ, præludium certaminis;
 (2) prælusio actionis oratoria, Ph. præ-
 fusio. Ex πρό, & ἄγω, certamen.
 Προαγωνίζομαι, f. ἵστωμαι, ante alium certo
 aut pugno; (2) antea pugno; (3) certo
 sive pugno pro aliquo, i. e. propugno.
 Ὡς ἔπαινον γέροντα, κ' ἄν
 χάριν προῆγμαι εἰς τὸ κόσμον, M. Anton.
 5, 1. Ex πρό, & ἀγωνίζομαι,
 certo.
 Προαγωνιστής, ὅ, ὁ, propugnator, defensor.
 A προαγωνίζομαι.

πρό, Xen. Cyr. 4, 9. Ex πρό, & ἀπο-
πείνω, dimitto.
Προποπίλω, ante decido, praedecidius sum.
Ex πρό, & ἀποπίνω, decido.
Προποπίλω, πρό, ὁ πρό, q. d. praedecidius,
ante decido. A προποπίλω.
Προπορία, ὦ, f. ἴσω, prior dubito, prior
quero, vel dubitabundus disputo. Ex πρό,
& ἀπορία, dubito.
Προπορία, prius defluo, vel effluo. Ex
πρό, & ἀπορία, defluo.
Προποσίνωμι, ante extinguo. "Ὅσα τοι-
αῦτα καὶ τὰς ἀποσινόμεναις ἀνὰ χρέ-
ζου, ἀποσινόμεναις, M. Anton. 3, 1.
Σαφροῦν ἀποσινόμεναις, id. 12, 12.
Ex πρό, & ἀσίνωμι, extinguo.
Προποσμήχω, ante detergo. Ex πρό, & ἀ-
ποσμήχω, detergo.
Προποσάλλω, ante emitto, seu praemitto.
Gl. V. praedestino. a. 2. part. pass. ἀπο-
σάλλω, praemissus sum. Ex πρό, &
ἀποσάλλω, dimitto.
Προποσάπτω, f. ἴσω, ante jugulo. Ex πρό,
& ἀποσάπτω, jugulo.
Προποσάπτω, ante finem impono. Τὸ βίον
ἀποσάπτωσαντο ἔφασιν, ἡ φαρμάκων, ἡ ἀγ-
χόνων, Philo. Ex πρό, & ἀποσάπτω.
Προποσάπτω, prius vel antea repono, de-
pono, adfero. Ex πρό, & ἀποσάπτω, de-
pono.
Προποσάπτω, ὦ, f. ἴσω, praemior; ἀπο-
σάπτω, praemortuus est. Ex πρό,
& ἀποσάπτω, morior.
Προποσάπτω, f. ἴσω, prius rigo. Ex πρό, &
ἀποσάπτω, rigo.
Προποσάπτω, ὦ, f. ἴσω, praenúmero, Suic. Ex
πρό, & ἀποσάπτω, numero.
Προποσάπτω, ἴσω, ἡ, praenumeratio. A προ-
ποσάπτω.
Προποσάπτω, ἴσω, ἡ, praereptio. Ex πρό, &
ἀποσάπτω, repto.
Προποσάπτω, f. ἴσω, praeripio. Τὴν ἐπὶ ἐκεί-
νῳ ἐφορῶντι πληρὴν προποσάπτω τῶν αὐτῶν
σάπτω, Luc. Toxar. τὰ ταῦτα ἴσω ἡγ-
καμῶν, id. in Imag. Ex πρό, & ἀποσάπτω,
repto.
Προποσάπτω, prius vel ante dato pi-
gnore de reliquis & subsequitur aliquem
certum facio, Suic. Ex πρό, & ἀποσάπτω,
repto.
Προποσάπτω, ἀποσάπτω, antecessor, praede-
cessor, Gl. V. a. 1. part. Ex πρό, & ἀποσάπτω,
repto.
Προποσάπτω, ὦ, f. ἴσω, ante exerceo, praeparo.
Ex πρό, & ἀποσάπτω, exerceo.
Προποσάπτω, ἀποσάπτω, τὸ, praecentio. Ex πρό,
& ἀποσάπτω, cantio.
Προποσάπτω, f. ἴσω, clypeo objecto protego,
propugno. Gl. V. protego. Προποσάπτω
τινός, Herod. Ὑπὸ τοῖς ἀπὸ τῆς ἀποσάπτω
σάπτω, Heliod. Ex πρό, & ἀποσάπτω,
clypeo-tego.
Προποσάπτω, ἴσω, ὁ, propugnator, Gl. V.
protektor. A προποσάπτω.
Προποσάπτω, ὦ, ὁ, idem & ex iisd.
Προποσάπτω, ὦ, τὸ, suburbium, suburbanum;
τὸ ἀπὸ τῆς ἀποσάπτω, ἵνα μὴ εἴη χρο-
σιμα τοῖς ἀποσάπτω. Appian. B. Civ. Ex
πρό, & ἀποσάπτω, urbs.
Προποσάπτω, ὦ, ὁ πρό, anteurbanus, Gl. V.
Ex iisd.
Προποσάπτω, & ἀποσάπτω, praemu-
nio. Χρὴ τὴν κεφαλὴν ἀποσάπτω τῆς
ἐξουσίας, Aet. Ex πρό, & ἀποσάπτω, mu-
nio.
Προποσάπτω, praedico. Ἰερὸν ἀπὸ τῆς ἀποσάπτω
ἀποσάπτω, Arist. Av. 563. A πρό, & ἀποσάπτω,
dico, loquor.
Προποσάπτω, ὦ, f. ἴσω, in tibiā cantu prae-
ludo. Ex πρό, & ἀποσάπτω, tibia cano.
Προποσάπτω, f. ἴσω, castra ante habeo,
Ex πρό, & ἀποσάπτω, castrametor.
Προποσάπτω, ὦ, τὸ, praesidium in tibiā
cantu; (2) aule vestibulum. Ex πρό, &
ἀποσάπτω, tibia, vel ἀποσάπτω, stabulum.
Προποσάπτω, sive προποσάπτω, ante augeo; προ-

αύξεται, praeauget, praef. ind. pass. Ex
πρό, & ἀποσάπτω, augeo.
Προποσάπτω, ὦ, ὁ πρό, adultior, aetate jam
provecior, (2) qui aetate provecioribus
accidere solet.
Προποσάπτω, ὦ, ὁ, corporis adaucta moles,
Suic. A προποσάπτω.
Προποσάπτω, ὦ, f. ἴσω, ante adimo seu au-
fero, praecero. Πάντα διαφθείρω τὴν
ἀποσάπτω ἐπὶ τῇ ἀποσάπτω, Appian.
B. Mithridat. Ex πρό, & ἀποσάπτω, au-
fero.
Προποσάπτω, ὦ, f. ἴσω, ante enar-
ro, prius expono. Ex πρό, & ἀποσάπτω,
enarro.
Προποσάπτω, ὦ, f. ἴσω, prior seu ante perve-
nio. Ex πρό, & ἀποσάπτω, pervenio.
Προποσάπτω, ἀποσάπτω, prior abscedo seu
abscido, ante tempus abscedo; (2) prior
deficio. Ex πρό, & ἀποσάπτω, abscido.
Προποσάπτω, Adv. inter progrediendum, inter
eundem. A προποσάπτω.
Προποσάπτω, ὦ, ὁ, profundus, Suic. Ex πρό,
& ἀποσάπτω, profundus.
Προποσάπτω, progredere, 2. sing. praef. imper. act.
verbi προποσάπτω.
Προποσάπτω, praegredior, antegredior, praeco-
do; (2) antegredior, i. e. antecello, su-
pero; (3) obtineo, progredior, provehor.
Gloss. Vet. incedo, procedo, progredior,
glisco; πρό, προ, processit, aor. 2.
Ὡς προποσάπτω, ὦ ἀνδρες, ἡμῖν ἐστὶ, Arist.
Conc. 285. Πῶς προποσάπτω λόγῳ; Eur.
Hipp. 346. Ex πρό, & ἀποσάπτω, gradior.
Προποσάπτω, projicio; emitto, profero, pro-
duco, propono, objicio, sisto, represento,
vel praesentem sisto. Gl. Vet. promitto,
praesio; προποσάπτω, infimulo. Gl. Vet.
protendo, Gl. Vet. προποσάπτω, objectus.
Gl. V. praepositus, a. 1. part. pass. Χρὴ
δ' ἐπ' ἀφ' ἑαυτοῦ ποιεῖν, ψυχῇ προποσάπτω ἐν
κῦβητι δαίμων, Eur. Rhes. 183. Ὅταν
τὴν προποσάπτω σοφὸν ἀπὸ τῆς μετὰ τὴν
proponam, Arist. Nub. 489. (2) supero.
Ἐὰν δὲ καὶ οὐκ ὀφείλῃ καὶ ἀποσάπτω,
Hom. Il. 19, 218. Ex πρό, & ἀποσάπτω, jacio.
Προποσάπτω, projiciat, 3. sing. praef. opt. med.
verbi προποσάπτω, projicio.
Προποσάπτω, pro προποσάπτω, projecerunt, 3. pl.
a. 2. ind. med. Ion. pro προποσάπτω, a
verbo eod.
Προποσάπτω, ὦ, ὁ, sc. clypeus, qui hosti
objiciebatur, Hes. A προποσάπτω.
Προποσάπτω, projecerunt, 3. pl. a. 2. conjunct.
act. cum ἴσω, a verbo προποσάπτω.
Προποσάπτω, progressus, a. 2. part. act. verbi προ-
ποσάπτω, progredior.
Προποσάπτω, ante torqueo, R. Ex πρό, &
ἀποσάπτω, torqueo.
Προποσάπτω, ὦ, ὁ, progressus, progressio; (2)
proventus, seu redditus. Gl. V. processus.
A προποσάπτω.
Προποσάπτω, ὦ, τὸ, praescine, amuletum;
(2) pudenda statua, Suic. Ph. muttonium.
Ex πρό, & ἀποσάπτω, fascinum.
Προποσάπτω, ὦ, ὁ, pecuaria, res pecuaria. A
προποσάπτω.
Προποσάπτω, ὦ, ὁ, ovillus, vervecinus.
Gl. V. A προποσάπτω.
Προποσάπτω, ὦ, ὁ, ovium pastor, opilio. A
προποσάπτω.
Προποσάπτω, ὦ, ὁ πρό, & προποσάπτω-
σι, ὦ, ὁ, ovibus aptus. A προ-
ποσάπτω.
Προποσάπτω, ὦ, ὁ, pecuarius. Hinc ἡ
προποσάπτω, ὦ, sc. τῆς, ars pecuaria.
A προποσάπτω.
Προποσάπτω, f. ἴσω, pascio, pecus alo. A
προποσάπτω.
Προποσάπτω, ὦ, ὁ, ad ovas seu pecudes perti-
nens. A προποσάπτω.
Προποσάπτω, ὦ, τὸ, ovicula. Dim. a προποσά-
πτω.
Προποσάπτω, ὦ, ὁ, homo pecuinae,
sive parvae atque pusillae indolis. Ex πρό-
ποσάπτω, & ὦ, ὁ, fententia.

Προποσάπτω, ὦ, ὁ, qui ovium caupo.
nam exercet; (2) qui oves venditat. Ex
προποσάπτω, & ἀποσάπτω, caupo.
ΠΡΟΒΑΤΟΝ, ὦ, τὸ, pecus, ovis, ver-
vex.
Προποσάπτω, ὦ, ὁ, ovium vel pecudum
venditor. Ex προποσάπτω, & ἀποσάπτω, ven-
ditor.
Προποσάπτω, ὦ, ὁ πρό, ovis speciem prae-
se ferens. Ex προποσάπτω, & ἀποσάπτω, habitus,
species.
Προποσάπτω, pro προποσάπτω, antequam, 3. sing. perf.
ind. act. verbi προποσάπτω.
Προποσάπτω, ἀποσάπτω, antecellis omnes, Hom.
Il. 23.
Προποσάπτω, quae processit, perf. part. act. f.
g. verbi ejusd.
Προποσάπτω, praesit, 3. sing. perf. ind. med.
verbi προποσάπτω, praefero.
Προποσάπτω, ἀποσάπτω, τὸ, progressus. A προ-
ποσάπτω.
Προποσάπτω, progreditur, 3. sing. f. i. ind.
med. verbi προποσάπτω pro προποσάπτω, progre-
dior.
Προποσάπτω, f. ἴσω, & ἀποσάπτω, produco, ad-
moneo, persuadeo, impello, Gl. V. pro-
moveo, proveho; προποσάπτω, promotus,
Ph. a. 1. part. pass. Πῶς προποσάπτω ἡμῶν
ποτι; Arist. Av. 1576. Ex πρό, & ἀποσάπτω,
admitto.
Προποσάπτω, ὦ, ὁ, promotio, Gl. Vet. A
praec.
Προποσάπτω, ὦ, ὁ, promotio, praemotio, im-
butio, Ph. Ab eod.
Προποσάπτω, progredior; προποσάπτω, progres-
sus, aor. 2. part. Κρατὴν ποσὶ προποσά-
πτω, Il. 13, 18. Ex πρό, & ἀποσάπτω, f. ἴσω,
co.
Προποσάπτω, ὦ, ὁ, Hinc τὰ προποσάπτω,
vita ante acta, p. part. pass. Τὴν δὲ ἀποσά-
πτω προποσάπτω ἐξήχων, Plato. Ex πρό,
& ἀποσάπτω, vino.
Προποσάπτω, ante comedo; προποσάπτω, ante
comesus, a. 1. part. pass.
Προποσάπτω, praegermino, prius gennino. Ex
πρό, & ἀποσάπτω, gennino.
Προποσάπτω, ὦ, ὁ, qui solet prospicere. Gl.
V. prospectus. A feb.
Προποσάπτω, f. ἴσω, provideo, prospicio. Τὴν
ὦ, ἀποσάπτω κρῖνον τὴν προποσάπτω,
Heb. 11, 40. Ex πρό, & ἀποσάπτω, video.
Προποσάπτω, cum, qui praevideit, accus. sing.
a. 1. part. med. verbi προποσάπτω.
Προποσάπτω, ἀποσάπτω, τὸ, propositio, quaestio,
Gloss. Vet. προποσάπτω, promurale,
nempe munimentum. A προποσάπτω.
Προποσάπτω, ὦ, τὸ, quaestiuicula, Gl. V.
A praec.
Προποσάπτω, ὦ, ὁ πρό, in quaestione &
disputatione positus. A προποσάπτω.
Προποσάπτω, ὦ, ὁ πρό, projectus, prominens;
Hom. Il. 2, 396. A προποσάπτω.
Προποσάπτω, ὦ, ὁ, producendi vi praeditus.
Ab eod.
Προποσάπτω, ὦ, ὁ πρό, projectus. Ab eod.
Προποσάπτω, prodeo, vel exeo; (2) protu-
bero; προποσάπτω, inf. pro προποσάπτω,
Odyss. 19, 25. Ex πρό, & ἀποσάπτω, quod
vide.
Προποσάπτω, ὦ, praecamo, proclamo; (2) co-
hortor. Ex πρό, & ἀποσάπτω, clamo.
Προποσάπτω, ὦ, f. ἴσω, prius opem fero, o-
pem mature fero. Ex πρό, & ἀποσάπτω,
auxilior.
Προποσάπτω, ὦ, τὸ, propugnaculum, vel sco-
pulus eminens, qui aetum maris frangit.
A προποσάπτω.
Προποσάπτω, ὦ, ὁ πρό, objectus, exporrectus.
A προποσάπτω.
Προποσάπτω, ὦ, ὁ, productus, auctor, qui
prima alicujus rei fundamenta jactat. Ab
eod.
Προποσάπτω, ὦ, ὁ, objectus, praetentus, Gl. V.
praecinctus, tegmen, propugnaculum. Gl.
V. pergula, Gl. V. Ab eod.

Πρόβλημα, *υ*, τὸ, venabulum, lorica, Gl. V. Ἄ πρόβολα.
Πρόβολος, *υ*, ὁ, scopulus eminens, qui castrum maris frangit; item protector, defensor; πρόβολοι, procures, Gl. V. πρόβολος, etiam obiectus fultura. Ἄ πρόβωλλος.
Πρόβουσις, ἰδ. *υ*, promuscis. Ex πρό, & βούσκα, ραψο.
Πρόβουκος, *υ*, ὁ, q. d. vicarius pastoris, R. Ex iisd.
Πρόβουλον, *ατ*, τὸ, decretum, quod ex consultatione consequitur, senatus consultum. Gl. V. consultum. Ἄ πρόβουλον.
Πρόβουλιματίων, *υ*, τὸ, consultatiuncula. Dim. ἄ πρόβουλιμα.
Πρόβουλον, *φ*, ὅσα, consilio prospicio, vel provideo; (2) prospicio, praevideo; (3) deliberatione populum praevenio; q. d. praedelibero. Πρόβουλον τῷ δήμῳ, Dem. & Plut. in Solon. cap. 19. Consultare de re aliqua priusquam populo proponatur. Φιν. *υ* πρόβουλιματίων. Appian. B. Civil. 1. Ex πρό, & βούλα, consilium capio.
Πρόβουλον, *α*, inus. sed tamen hinc est. p. med. πρόβουλα, malui, vel malo. Ex πρό, & βούλη, voluntas.
Πρόβουλον, *υ*, τὸ, idem quod πρόβουλον, Suic.
Πρόβουλον, *δ*, q. d. consultatoris filia, vel consilio prognata; consultatrix. Ex πρόβουλον, & παῖς, puer, vel puella.
Πρόβουλον, *υ*, ὁ, qui pro aliquo consultat, qui ante alios consultat; (2) senator, princeps, primarius senator. Gl. Vet. consul. Ex πρό, & βούλη, consilium.
Πρόβουλον, *φ*, ἔω, praemadefacio, prius macero; πρόβουλον, praemaceratus, aor. 2. partic. pass. Ex πρό, & βρέχω, maderfacio.
Πρόβουλον, *φ*, ὕω, promoveo; vel emungo. Κάτω χαμάθεν σὺ τῶν λαῶν, & λύχων πρόβουλον, Arist. Vesp. 249. Ex πρό, & βούω, obturo.
Πρόβουλον, *α*, f. ἥσω, prior nuptias contrahō, Suic. Ἄ πρόβουλον.
Πρόβουλον, *α*, αἶν, antenuptialis. Ex πρό, & γάμος.
Πρόβουλον, *υ*, ὁ & ἡ, qui vel quae prior nuptias contraxit, Suic. Ex πρό, & γάμος, nuptiae.
Πρόβουλον, *υ*, τὸ, ventrale, tegumentum ventris. Ex πρό, & γαστήρ, ventriculus.
Πρόβουλον, *υ*, ὁ & ἡ, cui venter prominēt, ventriosus. Gl. V. ventrosus. Ex πρό, & γαστήρ, venter.
Πρόβουλον, ante generati, nom. plur. perf. part. pass. verbi προγενέσθαι, antegenero.
Πρόβουλον, eorum, qui antecesserunt, gen. pl. part. perf. med. verbi προγίνομαι, antecedo.
Πρόβουλον, praefixum, acc. sing. part. perf. pass. a verbo προγράφω, scripto praefigo, praescribo.
Πρόβουλον, *υ*, ὁ & ἡ, origine aut natiuitate antecedens, antegenitus. Ex πρό, & γένεσις, natiuitas.
Πρόβουλον, *υ*, ὁ, promissam habens barbatus; (2) barbatus. Ex πρό, & γίνεσθαι, barba.
Πρόβουλον, *α*, f. ἥσω, ante genero; προγενέσθαι, praegnatus, antigena, Gl. V. a. i. part. pass. Ex πρό, & γένεσις, genero.
Πρόβουλον, *υ*, ὁ, prior, qui ante natus est, maior natu, senior, antiquior. Gl. V. anterior. Ex iisd.
Πρόβουλον, *α*, f. ἥσω, ante genero; προγενέσθαι, praegnatus, antigena, Gl. V. a. i. part. pass. Ex πρό, & γένεσις, genero.
Πρόβουλον, *υ*, ὁ, prior, qui ante natus est, maior natu, senior, antiquior. Gl. V. anterior. Ex iisd.
Πρόβουλον, eorum, qui praecesserunt, gen. pl. aor. 2. part. med. verbi προγίνομαι, antecedo.

Προζίνω pro προζίνω, *procedebant*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro προζίνω, a verbo eod.
Πρόζυμα, ατ, τὸ, *præguſtatio*. A προζύω.
Προζυματίζω, f. ἴσω, ante guſto; *præguſto*. A πρόζυμα.
Προζύομαι, f. δίομαι, *præguſto*. Ex πρό, & ζύομαι, *guſto*.
Προζύεις, υ, ὁ, *præguſtator*. A προζύω.
Προζύτης, ὦ, ὁ, *præguſtator*, Gl. V. Ab eod.
Προζυράσκω, & προζυράω, f. αἶσω, ante ſenex ſio, ante ſenefco. Ex πρό, & ζυράσκω, ſeu ζυράω, *ſenefco*.
Προζύνομαι, vel προζύομαι, ſum ante, antecedo, *præcedo*; (2) procedo, advenio, accedo. Κίνδυνον τὴν ἀπορρογνύειν χάριν μιῇ, Xen. Ex πρό, & ζύνομαι, ſio.
Προζυνάσκω, *prænofco*, *præcognofco*, vel *præſcio*, *præſciſco*, *præſentio*, *præſentiſco*. Gl. V. ante *cognofco*, *prævideo*. "Οὐς προέγνω, Rom. 8, 29. Προζυνάσκει μὴ πρό καταβολῆς κόσμου, 1 Pet. 1, 20. Ex πρό, & γινάσκω, *cognofco*.
Προζλααίς, ἰδ, ἡ, *linguæ extrema pars acuta*. Ex πρό, & λαάω, *lingua*.
Πρόζλασθαι, υ, ὁ ἢ ἡ, *effrenatam habens linguam*. Gl. Vet. *volubilis linguæ*. Ex ἰῖδ.
Πρόζωσις, ιας, ἡ, *præſenſio*, *præcognitio*, *prænotio*, *præſcientia*, *præſagium*. A προζινάσκω.
Προζώεις, υ, ἔ, *præſcius futurorum*. Ab eod.
Προζωτικός, ἡ, ὁ, facultate *præſciendi* ſeu *præſagiendi* *præditus*; *præſcius*, *ſagax*, Ph. Hinc τὸ προζωτικόν, ὅ, *prognofticum*, rei futurae ſignum. A προζώεις.
Προζωτικός, providenter, Ph. A *præc.*
Προζώνη, ης, ἡ, *privigna*. A πρόζωνθαι.
Προζονικός, ἡ, ὁ, *avitus*, a *primogenitoribus* vel *majoribus* acceptus. A πρόζωνθαι, *auſtor*.
Πρόζων, υ, ὁ, *progenitor*, ante *genitus*; (2) *privignus*, Ph. *filiaſter*, Gloſſ. Vet. (3) *atavus*. Gl. Vet. πρόζωνοι, *maiores* Philox. (2) *patricii*, Philox. A προζύνομαι.
Πρόγραμμα, ατ, τὸ, *ſcriptum*, quod publice proponitur, aliquid indicans aut fieri jubens. Gl. V. *proſcriptum*, *ediſtum*. A προγράφω.
Προγραφή, ῆς, ἡ, *proſcriptio*, *præſatio*, Ph. A προγράφω.
Προγράφω, f. ψα, ante ſcribo, prius ſcribo, *proſcribo*, *præſcribo*; (2) prius vel ante pingo; (3) publice propono. Χορηγὸς προέγραψε, Ariſtot. Καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ, Ephes. 3, 3. Προεγραμμένοι εἰς ταῦτα τὸ κρίμα, Judæ 4. Ex πρό, & γράφω, *ſcribo*.
Προγυμνάζω, f. αἶσω, *præexerceo*. Ex πρό, & γυμνάζω, *exerceo*.
Προγυμνασία, ας, ἡ, *præexercitatio*, *Suic.* A προγυμνάζω.
Προγυμνασμός, ατ, τὸ, *exercitium*, *præexercitatio*. Ab eod.
Προγυμνασῆς, ὦ, ὁ, qui *præexercet*, qui *præexercendo* *preparat*. Ab eod.
Προδανῆναι, *prænofcere*; *προδανῆς*, *prænofcens*, *præſcius*, Odyſſ. 4, 396. Ex πρό, & δανῆναι, *ſcire*.
Προδανίζω, f. αἶσω, ante ſœmero. Προδανίσας τὸν Ἀπόλλωνα τὴν χάριν, Luc. Ex πρό, & δανίζω, *ſœmero*.
Προδapaνῶ, ὦ, *proimpendo*, Gl. Vet. Ex πρό, & δαπανῶ, *impendo*.
Προδίδαι, *prænofco*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi *προδίδωμι*, *prænofco*.
Προδιδύναι, *priorem dediffe*, perf. infin. med. verbi *προδίδωμι*, *prior do*.
Προδίδω, f. δίδω, *prior metuo*. Ex πρό, & δίδω, *metuo*.
Προδιδέω, υ, ὁ, qui ante *veſperam*, vel antequam *adveſperafcit*, aliquid agit, Ex πρό, & δίδω, *veſperinus*.

Προδικνύω, vel προδίδνυμι, f. ξω, præmon-
 stro, prætendo; (2) denuncio. Ex πρό, &
 δίδνυμι, ostendo.
 Προδιδμαίνω, prior metuo, pro aliquo metuo;
 Προδιδμαίνειν πότμον, Lyc. 276. Ex πρό,
 & διδμαίνω, metuo.
 Προδίδλω, orō, ὁ, patronus. Ex πρό, &
 δίδλωμαι, excipio, suscipio.
 Προδίδρυμαι, video prior. Ex πρό, & δίδρυ-
 μαι, video.
 Προδισμῶ, præligo, Gl. Vet. Ex πρό, &
 δισμῶ, ligo.
 Προδιδλόμαι, f. ἵσσομαι, ante lædo, cladi-
 cius auctor sum. Ex πρό, & διδλόμαι, lædo.
 Προδιδλοποιέω, ὡ, futur. ἵσω, ante declaro,
 præsignifico. Ex προδιδλῶ, & ποιέω,
 facio.
 Προδιδλῶ, v, ὁ ἢ, manifestus, perspicuus,
 evidens. Ex πρό, & διδλῶ, quod idem
 significat.
 Προδιδῶ, præsignifico. Δι' αὐτῶν ἀστέρων
 πολλά προδιδῶν (λέγουσι) Ælian. V. H.
 2, 31. A πρό, & διδῶ, significo.
 Προδίδλω, Adv. manifeste. A προδιδλῶ.
 Προδιδλωσις, ιως, ἡ, præsignificatio, præmani-
 festatio. A προδιδῶ.
 Προδιαβαίνα, f. βίσσομαι, prior seu prius tran-
 seo. Ex πρό, & διαβαίνα, transio.
 Προδιαβάλλω, ante calumniator, anteverto in
 calumniando; προδιαβάλλωμι, crimina-
 tione infimulatus, p. pass. part. Προδια-
 βάλλων αὐτὸν πρὸς τῆς Ἀθλιωτικῆς, Liban.
 in 2. Phil. Dem. Ex πρό, & διαβάλλω,
 calumniator.
 Προδιαγινώσκω, ante confidero seu perpendo,
 animo prius percipio. Ex πρό, & διαγι-
 νώσκω, cognosco.
 Προδιαγορεύσις, ιως, ἡ, prænunciatio. Suic.
 Ex πρό, & διαγορεύω, edico.
 Προδιαγράφω, f. ψω, ante seu prius describo.
 Ex πρό, & διαγράφω, describo.
 Προδιαγρῆ, ἡς, ἡ, aquæ ductus longior. Ex
 πρό, & διαγρῆ, traductio.
 Προδιαθίσις, ιως, ἡ, antecedens dispositio;
 (2) pristina adsertio. Ex πρό, & διαθίσις,
 dispositio.
 Προδιαίτησις, ιως, ἡ, præparatio per diatam
 seu diatæ præmissio. Ex πρό, & διαίτα,
 vitæ ratio.
 Προδιαλαμβάνω, prius traeto. Ex πρό, &
 διαλαμβάνω, traeto.
 Προδιαλέγομαι, fut. ξομαι, inprimis dico,
 Gl. Vet. præfor. Ex πρό, & διαλέγομαι,
 dico.
 Προδιόλξις, ιως, ἡ, præfatio, Gl. Vet. A
 præc.
 Προδιανυκτερεύω, f. ὄσω, prius per totam no-
 ctem aliquid ago, præcedentem noctem
 transigo. Ex πρό, & διανυκτερεύω, per no-
 ctem ago.
 Προδιανύω, f. ὄσω, ante perficio. Ex πρό, &
 διανύω, perficio.
 Προδιασαλεύω, f. εὖσω, prius concutio. Ex
 πρό, & διασαλεύω, concutio.
 Προδιασαφείω, ὦ, f. ἵσω, prius declaro. Ex
 πρό, & διασαφείω, declaro.
 Προδιασκηδάζω, f. ἀσω, prius dissipao. Ex
 πρό, & διασκηδάζω, dissipao.
 Προδιασιύλλομαι, prius nuncio, præmoneo, pri-
 us discerno; προδιασιύλλω, prænunciare,
 præmonere, a. i. inf. med. Ex πρό, &
 διασιύλλομαι, edico.
 Προδι-στροφῆ, ἡς, ἡ, ante perversio, Suic. Ex
 πρό, & διαστροφῆ, perversio.
 Προδιατύρω, prior traduco & earpo. Ex πρό,
 & διατύρω, traduco.
 Προδιατάσσω, vel προδιατάττω, f. ξω, pri-
 or dispono. Ex πρό, & διατάσσω, dis-
 pono.
 Προδιατίθω, ὦ, f. ἵσω, prius cribro, prius
 per cribrum transmittito. Ex πρό, & δι-
 ατίθω, cribro.
 Προδιατυπώω, ὦ, f. ὄσω, prius formo. Ex
 πρό, & διατυπώω, formo.

Προδιατυπῶμαι, *εἰς, ἡ, q. d. praeinformatio ;*
 (2) *praeordinatio. A προδιατυπία.*
Προδιαφθείρω, *ante corrumpo, prius constu-*
pro. Ex πρό, & διαφθείρω, corrumpo.
Προδιαχρίω, *f. ἴσω, ante perlino. Ex πρό,*
& διαχρίω, perlino.
Προδιαχωρίζω, *ᾧ, f. ἴσω, prius diffideo, prior*
me ab amicitia alicujus separo. Ex πρό,
& διαχωρίζω, pervado.
Προδιδάσκω, *f. ἄσω, prius doceo. Ἀλλ' ὃ*
διδάσκον τῶν σπουδῶν τῶν τῶν γράμματος προ-
διδάσκουσιν, mature docere, Soph. Aj. 163.
Ἀλλ' ἐγχείρησ' ἑπὶ προσδύτῳ ὃ, τι περ μὴδ-
λλος προδιδάσκουσιν, Arist. Nub. 476. Ex
πρό, & δίδασκω, doceo.
Προδίδωμι, *produnt, 5. pl. praes. ind. act.*
verbi seq.
Προδίδωμι, *f. δάσω, prodo, defero, auxilio*
meo destituo, deficio, Gl.V. prodo, prae-
varico ; (2) prius vel prior do. Προ-
διδέναι τὰς ἐλπίδας, Arist. τὰ καθήκοντα,
Luc. Ex πρό, & δίδωμι, do.
Προδιερχομαι, *prior pertranseo. Ex πρό,*
& διερχομαι, pertranseo.
Προδιορτάζω, *f. ᾶσω, prius festum celebri,*
festum triumpho. Ex πρό, & διορτάζω,
festum celebri.
Προδιηγάζομαι, *fut. ᾶσμαι, ante elaboro.*
Ex πρό, & διηγάζομαι, elaboro.
Προδιδόναι, *ᾧ, fut. ἔσω, ante perscrutor*
& peruestigo. Ex πρό, & διδόναι, per-
scrutor.
Προδιδυνάτω, *ᾧ, ὁ, explorator. A προ-*
διδυνάω.
Προδιέρχομαι, *prius percurro. Ex πρό, &*
διέρχομαι, percurro.
Προδιηγόμαι, *ἔμαι, fut. ἥσμαι, prænarro.*
Ex πρό, & διηγόμαι, enarro.
Προδιήγησις, *εἰς, ἡ, prænarratio, preparatio*
ad narrationem. A προδιηγέομαι.
Προδιίτημι, *f. εἴσω, prius dirimo. Ex πρό,*
& διίτημι, dirimo.
Προδικάζω, *f. ᾶσω, prius judico. Ex πρό, &*
δικάζω, judico.
Προδικασία, *ας, ἡ, praejudicatio, praejudi-*
cium. A προδικάζω.
Προδικαίνω, *ᾧ, ὁ, praejudex. Ab eod.*
Προδικέω, *ᾧ, f. ἥσω, curo, procuro. A πρό-*
δικω.
Προδικία, *ας, ἡ, quodvis curationis munus,*
patrocinium. Ab eod.
Πρόδικος, *ος, ὁ, patronus, qui causam de-*
fendit, qui causam pro aliquo dicit ; tutor,
curator, arbiter. Ex πρό, & δίκω, jus.
Προδιοικία, *ᾧ, f. ἥσω, ante dispono, prae-*
dispono. Ex πρό, & διοικέω, dispono.
Προδιομολογία, *ᾧ, & ἔομαι, ἔμαι, prius*
confiteor, vel profiteor ; (2) ante vel
prius polliceor, prius pacifcor, prius con-
venio cum aliquo. Ex πρό, & διομολογία,
confiteor.
Προδιόρθωσις, *εἰς, ἡ, praecedens correctio.*
Ex πρό, & διόρθωσις, correctio.
Προδιορίζω, *f. ἴσω, praedefinio. Ex πρό, &*
διορίζω, definio.
Προδιυλίζω, *f. ἴσω, ante percolo. Ex πρό,*
& διυλίζω, percolo.
Προδοκᾶω, *fut. ᾶσω, exspecto, observo. Ex*
πρό, & δοκᾶω, quod idem notat.
Προδοκέω, *προδοκέω, prius decernitur. Ex*
πρό, & δοκέω, decerno.
Προδοκὴ, *ης, ἡ, angustus locus, qui infidi-*
antibus est aptus, Hom. Il. 4, 107. A
προδοκάω.
Πρόδομος, *ος, ὁ, anterior pars domus, vesti-*
bulum. Ex πρό, & δόμος, domus.
Προδοξάζω, *f. ᾶσω, prius opinor. Ex πρό,*
& δοξάζω, opinor.
Προδοσιπαιρέω, *ς, ὁ καὶ ἡ, amicos prodens.*
Ex προδιδωμι, & ἱταίρως, socius, amicus.
Προδοσία, *ας, ἡ, proditio, praevaricatio, Gl.*
V. A προδίδωμι.
Πρόδοσις, *εἰς, ἡ, q. d. antedatio, aut elar-*
gitio & erogatio. Ab eod.
Πρόδοτος, *ος, ὁ, proditor, praevaricator, Ph.*
Ab eod.

Προδοτικός, ἢ, ἐν, proditorius. A προδό-
της.
Προδοτικῶς, Adverb. proditorie, proditorum
more. A προδοτικός.
Πρόδοτος, υ, ὁ κὶ ἡ, proditus. A προδί-
δαμι.
Προδύναι, prodidisse, aor. 2. inf. act. verbi
προδίδαμι.
Προδρομῖ, ἡς, ἡ, antecessus, Ph. προδρομῶ,
antecessum. A προτρέχω.
Πρόδρομος, υ, ὁ κὶ ἡ, præcursor, prævius,
anteambulo, prodromus, excursor, emis-
sarius; (2) processio, Gl. V. Ex πρὸ, &
τρέχω, curro.
Προδωματίον, υ, τὸ, cubiculi seu thalami
vestibulum. Ex πρὸ, & δῶμα, cubiculum.
Προεγείρω, præexcito, ante excito. Ex πρὸ,
& ἐγείρω, excito.
Προέγκειμαι, f. κέισομαι, ante infum, ante
positus sum in. Ex πρὸ, & ἔγκειμαι,
infum.
Προεκρατῶμαι, prius temperans sum. Ex
πρὸ, & ἐγκρατῶμαι, sum temperans.
Προέγκυναι, ante decrevi, a. 2. ind. act. verbi
προεγνώσκω, ante decerno.
Προεγράψαι, ante scriptus est, 3. sing. aor. 2.
ind. pass. verbi προγράφω, ante scribo.
Προέγραψαν, ante scripserunt, 3. pl. a. 1. ind.
act. verbi ejusd.
Προέδρα, ας, ἡ, prior vel principalis fe-
des, Ph. principatus. Ex πρὸ, & ἔδρα,
sedes.
Προέδραμον, præcurri, a. 2. ind. act. verbi
προτρέχω pro προδρέμω, ante curro, præ-
curro.
Προεχαράσσειν, vel προεχαράττω, fut. ξω,
prius insculpo vel incido, Aret. Ex πρὸ,
& ἐγχαράσσειν.
Προεδρία, ας, ἡ, ipse actus præsidendi. A
προεδρέω.
Προεδρέω, fut. ἔσω, præfideo, sum præfes.
A προέδρῳ.
Προεδρία, ας, ἡ, q. d. præfidentia, sedis vel
loci prærogativa. A προέδρῳ.
Προεδρίων, υ, τὸ, idem & ab eod. προεδρία ἢ
ἐξουσία, prærogativa naturæ, Suic.
Προέδρῳ, υ, ὁ, qui sedet in prima fede seu
in primo subellio, præfes, præsul, an-
tistes; προέδροι, primores, Gl. Vet. Ex
πρὸ, & ἔδρα, sedes.
Προέδω, ante edo. Ex πρὸ, & ἔδω, edo.
Προέρχομαι, prior arceo vel prohibeo, abar-
ceo. Πάντας ἢ προέρχω θάλας δὲ τὴν νῆα
ἐδάδην, Il. 11, 568. Ex πρὸ, & ἔρχω,
arceo.
Προέμκα, præmisi, aor. 1. ind. act. Ion. pro
προέμκα, a verbo προέμμι pro προέμ, præ-
mitto.
Προεβίβω, f. βίβω, prius aduſefacio. "Ὁν (Θεὸν)
χρὴ μιμενέμεν, εἰς ὃ δεῖ ἐλθεῖν, προεβίβω-
μεν ἡμᾶς ἀφικνέμεν, Xen. Cyr. 6, 18.
Ex πρὸ, & ἐβίβω, aduſefacio.
Προεβνῆσαι, præsentisse, expertum esse, perf.
inf. act. per Syncope. pro προεβνῆναι, a
verbo προέβη. Προέβην, a. 2. part. qui
prævidit; προέβας, p. part. præsciens, Gl.
V. Ταύτας (νῆας) προεβόντες αἱ Κορινθιοί,
Thuc. Ex πρὸ, & εἰδνῆναι, nosse.
Προεβλέπω, f. ἄσω, conjectura præfentio. Ex
πρὸ, & εἰνῶζω, conjicio.
Προεβόμην, præoptavi, a. 2. ind. act. verbi
προεβόω pro προέβω, præopto.
Πρόβω, prodeo, procedo, Gl. Vet. anteeo,
Gl. V. incedo, Gl. V. Ἡμεῖς δὲ γε προί-
ωμῳ αὐτῶν, Arist. Conc. 280. Ex πρὸ,
& εἶμι, eo, vado.
Προεῖπον, prædicere, a. 2. inf. act. & προ-
εἶπον, prædixi, antedixi, a. 2. ind. act.
verbi προέφη, part. προεῖπας. Προεῖπεν
ἐλάσει, κ' ἄθλα προτιβίς, Xen. Cyr. 1,
24. Ex πρὸ, & εἰπνῆν, dicere.
Προεῖργω, idem quod προεῖργω.
Προεῖρηκα, prædixi, 3. sing. perf. ind. act.
Att. pro προεῖρηκα, a verbo προεῖρῃω. Προ-
εῖρηκα δὲ λαοὶ ἐκείνη, Luc. Imag.
Προεῖρημένοι, prædicti, nom. pl. m. g. perf.

part. pass. *Att.* pro προσηρμῆσθαι, a verbo eod.

Προισάγω, vel προισάγω, f. ἔα, prior induco, seu ante introduco; (2) prius importo. Ex πρό, & ἰσάγω, induco.

Προισαγῶν, ἥς, ἡ, pravia introductio. Ex πρό, & ἰσαγῶν, introductio.

Προισβολή, ἥς, ἡ, introitus; fere idem quod προισαγῶν, Suic. Ex πρό, & ἰσβολή, quod idem notat.

Προῖσι, progrediuntur, 3. pl. pres. ind. act. verbi προῖμι, progredior.

Προισκρίνομαι, prius ingredior, me infinuo. Ex πρό, & ἰσκρίνομαι, infinuo me.

Προισόδιον, ὡ, τό, vestibulum; (2) praeludium. Ex πρό, & ἰσόδιον, introitus.

Προισπύμπω, futur. φω, intromitto ante, accerso ante; (2) magna pompa & comitatu induco. Προισπύμπας ἔν ὃ Κέρκυρα προσκύπτει, καὶ διώκουν, Xen. Cyr. 5, 4. Ex πρό, & ἰσπύμπω, immitto.

Προισφίρω, prior seu ante infero. Ex πρό, & ἰσφίρω, infero.

Προῖχον, prætendebam, imperf. ind. act. verbi προῖχω, prætendo.

Προικβάλλω, prius emitto seu ejicio. Ex πρό, & ἐκβάλλω, ejicio.

Προικδεματόω, ᾧ, fut. ὄσω, prius terrorem incutio. Ex πρό, & ἐκδεματόω, incutio terrorem.

Προικδίδωμι, f. δάσω, prius edo. Ex πρό, & ἐκδίδωμι, do.

Προικέσις, τας, ἡ, expositio quæ præmittitur, propositio. A προικτίθηναι.

Προικνίω, prius excurro, ante alios excurro. Ex πρό, & ἐκνίω, excurro.

Προικνοβρίω, profluo; (2) ante profluo, præfluo; προικνοβρίων, a. 2. part. Ex πρό, & ἐκνοβρίω, exfluo.

Προικνομέζω, fut. ἴσω, ante exporto, prius eveho seu effero. Ex πρό, & ἐκνομέζω, exporto.

Προικνύω, ᾧ, f. ὄσω, nitro prius perfico. Ex πρό, & ἐκνύω, nitro eluo.

Προικνύει, proficiat, 3. sing. imperf. ind. act. verbi sequentis.

Προικνύει, progressa est, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προκνύω.

Προικπέμπω, f. φω, prius emitto. Ex πρό, & ἐκπέμπω, amitto.

Προικπινα, præcibo, prius ebibo; προικπιάν, qui prius ebibat, aor. 2. part. προικπιπανάς, p. id. Ex πρό, & ἐκπινα, ebibo.

Προικπιπύω, ante elaboro, ante emano; προικπιπύω, aor. 2. Ex πρό, & ἐκπιπύω, elaboro.

Προικπληνύω, fut. ἔω, prius obstupefacio; προικπληνύω, p. pass. part. præexterritus. Ex πρό, & ἐκπληνύω, obstupefacio.

Προικρηνύωμαι, vel προικρηνύωμαι, ante tempus erumpo, Suic. Ex πρό, & ἐκρηνύωμαι, vel ἐκρηνύωμαι, erumpo.

Προικρῖναι, ante tulerunt, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi προικρῖναι, antefera.

Προικρίτω, exserto; προικρίττωσαν, exsertantem, Ph. Ex πρό, & ἐκρίτω, pro-tendo.

Προικρίθηναι, priori loco expono, propono. Ex πρό, & ἐκρίθηναι, expono.

Προικρίλλω, prius evello. "Αἰτε θύλειαι προικρίλλασιν ἀντὶ τῶ πῆδος, Arist. Av. 293. A πρό, & ἐκρίλλω, evello.

Προικρέχω, præcurro. Ex πρό, & ἐκρέχω.

Προικρύω, prius exhaurio, attero, consumo. Ex πρό, & ἐκρύω, attero.

Προικφέρω, ante profero vel exfero. Ex πρό, & ἐκφέρω, profero.

Προικλαβόν, præcipi, aor. 2. ind. act. verbi προικλαβόν, antecapio, præcipio.

Προικλαύω, procedo, progredior, ante signa eveho. Ex πρό, & ἐκλαύω, agito, duco.

Προικλυσσε, τας, ἡ, egressus; (2) antecessus, præcurius, vel præcurfus; (3) festa processio. A προῖρχομαι.

Προήλατο, *procellat*, 3. sing. plusq. indic. pass. Ion. & Att. pro προήλατο, a verbo προήλατο pro προήλατο, impello, a-digo.
 Προήλατο, *provenit*, 3. sing. perf. indic. med. Att. pro προήλατο, a verbo προήλατο pro προήλατο, provenio.
 Προήλατο, *provenit*, 2. sing. a. 2. conjunct. aet. verbi ejusd.
 Προήλατο, *extraho*, extra traho. Ex πρό, & ἔλατο, traho.
 Προήλατο, *præulimus*, 1. pl. a. 2. opt. med. verbi προήλατο, præfero.
 Προήλατο, *fut. ἴσω*, ante vel prior spero. Τὰς προήλατο ἐν τῷ Χριστῷ, Ephes. 1, 12. Ex πρό, & ἔλατο, spero.
 Προήλατο, *ante vaticinabar*, 2. singul. imperf. ind. med. Ion. & Att. pro προήλατο, a verbo προήλατο, ante vaticinor.
 Προήλατο, *ante gradior*, præeo. Ex πρό, & ἔλατο, ingredior.
 Προήλατο, *interpono*, interpono, interjicio; (2) prius invado, prius irruo. Ex πρό, & ἔλατο, interpono.
 Προήλατο, *rostra*, Gl. V. Ex πρό, & ἔλατο, rostrum.
 Προήλατο, *præmissio*, a. 2. inf. aet. Ion. pro προήλατο, a verbo προήλατο pro προήλατο, præmitto.
 Προήλατο, *ante incido*; (2) ante occuro, seu obviis fio. Ex πρό, & ἔλατο, incido.
 Προήλατο, *f. ἴσω*, ante impleo. Ex πρό, & ἔλατο, impleo.
 Προήλατο, *ante negotior vel mercaturam facio*; (2) ante capto. Ex πρό, & ἔλατο, negotior.
 Προήλατο, *prius appareo*, ante conficior. Αἱ τῶν χρημάτων προήλατο, Longin. 17. A πρό, & ἔλατο, conficior.
 Προήλατο, *f. ἴσω*, prius obstruo. Ex πρό, & ἔλατο, obstruo.
 Προήλατο, *f. ἴσω*, ante incipio. Ἰνα καὶ οὗτοι προήλατο, ὅταν ἡ δόξα, 2 Cor. 8, 6. Ex πρό, & ἔλατο, incipio.
 Προήλατο, *proposui*, a. 2. inf. aet. verbi προήλατο pro προήλατο, propono.
 Προήλατο, *prius infero*. Ex πρό, & ἔλατο, infero, impleo.
 Προήλατο, *prædico*. Ex πρό, & ἔλατο, dico.
 Προήλατο, *f. ἴσω*, prius operor. Ex πρό, & ἔλατο, operor.
 Προήλατο, *ante constriktor*, teneor, irritus teneor. Ex πρό, & ἔλατο, constriktor.
 Προήλατο, *f. ἴσω*, prius infono; (2) prius inculco, ante revelo. Ex πρό, & ἔλατο, infono.
 Προήλατο, *idem quod προήλατο*.
 Προήλατο, *f. ἴσω*, prius seu ante inhabito. Ex πρό, & ἔλατο, inhabito.
 Προήλατο, *prior habitatio seu inhabitatio*. A προήλατο.
 Προήλατο, *prius incido*. Ex πρό, & ἔλατο, incido.
 Προήλατο, *f. ἴσω*, prior educo. Ex πρό, & ἔλατο, educo.
 Προήλατο, *f. ἴσω*, admodum fractis viribus seu impotens sum. Ex πρό, & ἔλατο, impotens sum.
 Προήλατο, *prior exurgo*, vel ante alios surgo. Ex πρό, & ἔλατο, exurgo.
 Προήλατο, *ante alios surgere*, præf. inf. med. verbi præcedo.
 Προήλατο, *ante dimitto*. Ex πρό, & ἔλατο, dimitto.
 Προήλατο, *ae, ἡ*, fedes in aliquo loco promittens, ac præter ceteras eminens, ac ulterius excurrent; (2) prætorium. Ex πρό, & ἔλατο, fedes promittens.
 Προήλατο, *ae, ἡ*, navis pars, in qua remigatur. Ex πρό, & ἔλατο, remigo.
 Προήλατο, *vel προήλατο*, fut. ἴσω, ante

alios equo prorumpo seu erumpo. Ex πρό, & ἔλατο, prorumpo.
 Προήλατο, *q. d. ante probe novi*. Ex πρό, & ἔλατο, scio.
 Προήλατο, *ante scrutor*. Ἐπίχες, ὡς ἐν πρῶτῳ βιβλίῳ, Eur. Ph. 92. A πρό, & ἔλατο, scrutor.
 Προήλατο, *fut. ἴσω*, ante examino, prius perpendo. Ex πρό, & ἔλατο, examino.
 Προήλατο, *f. ἴσω*, diligenti præmeditatione adhibita & cum judicio ago; (2) prius discerno, ante discutio. Ex πρό, & ἔλατο, diligenter judico.
 Προήλατο, *prior excitor*, ante exurgo. Ex πρό, & ἔλατο, exurgo.
 Προήλατο, *fut. ἴσω*, prior egredior. Ex πρό, & ἔλατο, egredior.
 Προήλατο, *f. ἴσω*, prius egredior, prius proficiscor, proprie prius erumpo. Ex πρό, & ἔλατο, erumpo.
 Προήλατο, *ae, ἡ*, quæ ante sunt, vel facta fuerunt; (2) præterita. Ex πρό, & ἔλατο, sum.
 Προήλατο, *f. ἴσω*, ante vel prius festum celebraz. Ex πρό, & ἔλατο, festum celebraz.
 Προήλατο, *ae, ἡ*, festum præcedens. Ex πρό, & ἔλατο, ad festum pertinet.
 Προήλατο, *ante promitto*. Ὁ προήλατο διὰ τῶν προήλατο, Rom. 1, 2. Ex πρό, & ἔλατο, promitto.
 Προήλατο, *ae, ἡ*, ipsa actio prius indicendi. Ex πρό, & ἔλατο, indicendi.
 Προήλατο, *ae, ἡ*, prius laudo, ante alium laudo. Ex πρό, & ἔλατο, laudo.
 Προήλατο, *f. ἴσω*, præmitto ad incitandum seu irritandum. Ex πρό, & ἔλατο, irritandum.
 Προήλατο, *præinjicio*. Ex πρό, & ἔλατο, injicio.
 Προήλατο, *insidiis prævenio*. Προήλατο, ἡ ἀντιπρὸς ἐλπίδι, Thuc. A πρό, & ἔλατο, insidiis.
 Προήλατο, *f. ἴσω*, prius computo, ante calculo posito colligo. Ex πρό, & ἔλατο, computo.
 Προήλατο, *f. ἴσω*, animo præsumo, ante mente agito vel in animum induco. Ὁν ἂν ταῦτα προήλατο ἐπὶ αἰσῶσι διανοήσῃ, M. Anton. 5, 10. Ex πρό, & ἔλατο, cogito.
 Προήλατο, *f. ἴσω*, prius hospitio excipio. Ex πρό, & ἔλατο, hospitio excipio.
 Προήλατο, *vel πλῆτω*, fut. ἴσω, præcastigo, castigo & reprehendo præveniendocastigationem & reprehensionem alterius. Δὲ τὸ αὐτὸν αὐτῷ προήλατο, Aristot. Ex πρό, & ἔλατο, castigo.
 Προήλατο, *præscio*, jam ante scio & exploratum habeo. Προήλατο τὸ αὐτὸ, Xen. Cyr. 4, 16. Ex πρό, & ἔλατο, scio.
 Προήλατο, *f. ἴσω*, prior adgredior seu molior, prior invado. Προήλατο αὐτὸν ἐπιστὶ Μιθριδάτῃ προήλατο, Appian. B. Mithridat. Ex πρό, & ἔλατο, adgredior.
 Προήλατο, *ae, ἡ*, ipsa actio prius adgrediendi. A προήλατο.
 Προήλατο, *f. ἴσω*, ante ducta colonia habito, ante incolo. Ex πρό, & ἔλατο, inhabito.
 Προήλατο, *inuf. vide προήλατο*.
 Προήλατο, *f. ἴσω*, prius seu ante conficio. Τὰ προήλατο, Thuc. Ex πρό, & ἔλατο, operor.
 Προήλατο, *promoveo remigando seu subduco*. Ex πρό, & ἔλατο, remigo.
 Προήλατο, *f. ἴσω*, prius indago, seu vestigo, prius scrutor. Ex πρό, & ἔλατο, scrutor.
 Προήλατο, *f. Ion. pro προήλατο*, prædicam. Προήλατο ὁ πόλεμος, Herodot. Ex πρό, & ἔλατο, Ion. pro προήλατο, dicam.

Προήλατο, *deduxit*, 3. sing. a. 1. ind. aet. Ion. & Poët. pro προήλατο, a verbo προήλατο.
 Προήλατο, *deduxero*, 1. sing. a. ejusd. in conjunct. Poët. pro προήλατο.
 Προήλατο, *fut. ἴσω*, protraho. Ex πρό, & ἔλατο, traho.
 Προήλατο, *f. ἴσω*, progredior, procedo, egredior, prodeco, prævenio, anteverto, præcedo, præeo, præcurro; προήλατο, prodire, Gl. V. a. 2. inf. προήλατο, prægressus, Ph. part. προήλατο, præcesserat, Ph. plusq. ind. Προήλατο αὐτῷ, Luc. 22, 47. αὐτῷ, Marc. 6, 53. Ex πρό, & ἔλατο, venio.
 Προήλατο, *præmitte*, 2. singul. aor. 2. imper. aet. med. verbi προήλατο pro προήλατο, præmitto.
 Προήλατο, *præmiserunt*, 3. pl. a. 2. ind. aet. verbi ejusd.
 Προήλατο, *prius important*, 3. pl. a. 1. ind. med. Ion. pro προήλατο, a verbo προήλατο, prius importato.
 Προήλατο, *q. d. præedo*, ante edo. Ex πρό, & ἔλατο, edo.
 Προήλατο, *ae, ἡ*, emissio, vel ejectio, profusa erogatio, largitio profusa, Gl. V. pro-luvium. A προήλατο, dimitto.
 Προήλατο, *præstis*, 2. plur. perf. ind. aet. per Syncope. pro προήλατο, a verbo προήλατο pro προήλατο, præstis.
 Προήλατο, *ae, ἡ*, præpositus, princeps, Ph. A προήλατο.
 Προήλατο, *ae, ἡ*, qui præfuerunt, accus. plur. perf. ind. aet. per Syncope. pro προήλατο, a verbo eod.
 Προήλατο, *ae, ἡ*, dimittendus, prodendus. Ab eod.
 Προήλατο, *ae, ἡ*, ad largiendum seu profundendum propensus, qui libenter largitur, profusus. Ab eod.
 Προήλατο, *Adverb. large effuseque*. A προήλατο.
 Προήλατο, *f. ἴσω*, præparo. Ἀ προήλατο, μακρὸν εἰς δόξαν, Rom. 9, 23. Ὅτι προήλατο οὗτοι, Ephes. 2, 10. Ex πρό, & ἔλατο, paro.
 Προήλατο, *ae, ἡ*, præparator. A προήλατο.
 Προήλατο, *f. ἴσω*, ante evangelizo. Προήλατο τὸν Ἀβραάμ, Gal. 3, 8. Ex πρό, & ἔλατο, evangelizo, evangelium annuncio.
 Προήλατο, *f. ἴσω*, & προήλατο, fut. ἴσω, bene discerno ante, bene præjudico, Aret. Ex πρό, ἴσω, & κρίνω.
 Προήλατο, *f. ἴσω*, præparo. Ex πρό, & ἔλατο, paro.
 Προήλατο, *præ vel ante oro*. Ex πρό, & ἔλατο, oro.
 Προήλατο, *prophetabam*, imperfect. indic. aet. verbi προήλατο, propheta, prophetam expro.
 Προήλατο, *prævenit*, 3. sing. a. 1. ind. aet. verbi προήλατο pro προήλατο, prævenio.
 Προήλατο, *f. ἴσω*, ante percurro, lustro. Ex πρό, & ἔλατο, obco.
 Προήλατο, *f. ἴσω*, viatico ante instruo. Ex πρό, & ἔλατο, ad viam instruo.
 Προήλατο, *prævideo*. Ἐξ ἴσω τὸ ἐσόμενον, M. Anton. 7, 28. Ex πρό, & ἔλατο, video.
 Προήλατο, *ante me teneo seu habeo*, obtendo, objicio, prætendo, prætexto; (2) præmi-neo, præsto, primas teneo in aliqua re, præcedo; præcello. Ἐν τῷ τῷ ἐπὶ αὐτῷ ἡμῶν προήλατο, Xen. Cyr. 2, 4. Ex πρό, & ἔλατο, habeo.
 Προήλατο, *pervenit*, 3. pl. a. 1. ind. aet. verbi προήλατο, pervenio.
 Προήλατο, *ante coquo seu præcoquo*. Ex πρό, & ἔλατο, coquo.
 Προήλατο, *f. ἴσω*, prius depingo. Ex πρό, & ἔλατο, depingo.
 Προήλατο, *præcingo*, Gl. V. Ex πρό, & ἔλατο, cingo.

Προήγουν, *praecessi*, aor. 2. ind. act. Ion. pro προήγον, a verbo προήγῃ, *praecedo*, *pro-*
duco.

Προήγει, *produxit*, 3. sing. a ejusd.

Προηγμῆν, *προηγμῆν*, ὁ, qui praestitit, dux viae;
(2) qui praestitit caeco. A προηγόμενος.

Προηγόμενος, *ἔμαι*, f. ἡτομαι, *praeco*, *pra-*
cedo, antegredior; (2) praecipuus sum,
praecipuum locum in re aliqua teneo;
προηγέσθαι, antecedit, praestitit, Ph. προ-
ηγέσθαι, antecessor, decessor, Gl. Vet.
τῆ τριμῇ ἀλλήλως προηγούμενος, Rom. 12.
10. Ἀυτοῖς διότις ἐξήντες φανείς προηγί-
ται, Xen. Cyr. 2, 1. Ex πρό, & ἡτομαι,
duco.

Προήγιστος, *ἔμαι*, ἡ, praegressus, Ph. praegres-
sus. A praeco.

Προηγῆται, *ἔμαι*, ὁ, qui praestitit, dux viae;
(2) qui praestitit caeco, eique dux viae est. A
προηγόμενος.

Προηγῆται, *ἔμαι*, ὁ, idem & ab eod.

Προηγμένα & ἀποπροηγμένα. Stoicis peculiana
verbis, quae Cicero *promata* & *remota* inter-
pretatur. Et aliās praeposita seu praeci-
pua & rejecta. De Finib. 4, 26.

ΠΡΟΗΓΟΡΕΩΝ, *ἔμαι*, ὁ, gula; (2)
vesica eminentior in avibus.

Προήγορος, *ἔμαι*, ἡ, primae dicendi partes, Suic.
A προήγορος.

Προήγορος, *ἔμαι*, ὁ, qui primus causam dicit.
A προηγόμενος.

Προηγούμενος, *praecedentes*, nom. plur. praef.
part. contr. pro προηγούμενοι, a verbo προ-
ηγόμενος.

Προηγούμενος, *Adv.* antecederet, ex antecede-
nte vel antegressa causa, primaria causa,
praecipue. A προηγόμενος.

Προήδομαι, ante laetor. Ex πρό, & ἡδομαι,
laetor.

Προηδόντες, ante del. Hatt, nom. plur. aor.
1. part. pass. verbi προηδύνα, ante del. Hatt.

Προήδιν, *progredebatur*, f. *progressus eram*, plusq.
ind. mod. verbi προήδιν pro προήδιν, *pro-*
gredior.

Προήδιν, *praemiserunt*, 3. pl. aor. 1. ind. act.
verbi προήδιν pro προήδιν, *praemitto*.

Προήδιν, *ἔμαι*, ὁ, & ἡ, praecutus. Ex πρό, &
ἀκῆ, *acies*.

Προήδιν, f. ἔμαι, *procedo*, *progre-*
dior, antecedo, praeco, praeflo; προήδιν, antecessit, Ph. a.
1. Προήδιν ἵς βαβὴ τῇ ἡλικίᾳ, Arist. Nub.
514. Ex πρό, & ἡκω, *venio*.

Προήδιν, *praevenerunt*, 3. sing. aor. 2. ind. act.
cum v. ἵδιν. a verbo προήδιν, pro προ-
ήδιν, *praevenerunt*.

Προήδιν, f. ἔμαι, ante infolo. Ex πρό, &
ἡλικίᾳ, *infolo*.

Προήδιν, qui priores sperant, nom. pl.
partic. perf. act. verbi προήδιν, prior
spero.

Προήδιν, ante diem, R. Suic. Ex πρό, &
ἡμαρ, *dies*.

Προήδιν, iis, qui ante peccaverunt, dat.
plur. perf. part. act. verbi προήδιν, ante
pro προήδιν, *ante pecco*.

Προήδιν, *processi*, a. 2. ind. act. verbi προήδιν
pro προήδιν, *praemitto*.

Προήδιν, *excellunt*, 3. pl. a. 1. ind. act.
verbi προήδιν pro προήδιν, *excellunt*.

Προήδιν, *praeferebatur*, 3. sing. imperf. ind.
pass. contr. pro προήδιν, a verbo προ-
ήδιν, *praefero*.

Προήδιν, *ia*, *ion*, orationem praecedens.
Unde προήδιν Δημήτηρ, Ceres ante ara-
tionem invocata. Ex πρό, & ἔρῳ, *aro*.

Προήδιν pro προήδιν, *praevenerat*, 3. sing.
imperf. ind. med. verbi προήδιν, *pra-*
venio.

Προήδιν, ante exercuerunt, 3. pl. aor.
1. ind. med. a verbo προήδιν, ante ex-
erceo.

Προήδιν, *profundam*, f. 1. ind. med. verbi
προήδιν pro προήδιν, *profundo*, *projicio*.

Προήδιν, ante demonstravimus, 1. pl.
a. 1. ind. med. verbi προήδιν, ante
demonstro.

Προήδιν, *ἔμαι*, f. ἔμαι, *provideo*, *pra-*
video; προήδιν, *prospiciens*. Ex πρό,
& ἔμαι, *video*.

Προήδιν, ante infolo. Ex πρό, & ἔμαι,
infolo.

Προήδιν, *ἔμαι*, ὁ, & ἡ, e radice erutus, qui
radicitus extirpatur. Hinc προήδιν, *Adv.*
radicitus, funditus. Προήδιν δόρυ
δάρη, σάκος σάκος προήδιν. Hom. Il.
13, 130. i. e. Conspicantes hastam hastae,
Scutum scuto densissimis ordinibus. Ex
πρό, & ἔμαι, *fundamentum*.

Προήδιν, *ἔμαι*, qui proferunt, acc. plur. a.
2. part. act. verbi προήδιν pro προήδιν,
profero.

Προήδιν, *praemittunt*, 3. pl. praef. indic. act.
verbi ejusd.

Προήδιν, f. ἔμαι, prius curo, vel ex-
colo; (2) praeparo. Ex πρό, & ἔμαι,
curo.

Προήδιν, prius calefacio. Ex πρό, & ἔμαι,
calefacio.

Προήδιν, *ἔμαι*, ἡ, propositio, propositum. Vo-
luntas, Ph. A προήδιν.

Προήδιν, *ἔμαι*, ἡ, scil. ἡμέρα, five ὥρα, praes-
titutus, ante constitutus seu statutus dies,
praestitutum tempus. Philoxenus: spati-
um, dies finitus, dies statutus. A προ-
ήδιν.

Προήδιν, *ἔμαι*, *ion*, praestitutus, ante con-
stitutus seu statutus. A προήδιν.

Προήδιν, f. ἔμαι, *prae*, *vaticinor*, *pra-*
divino. Gl. V. praefatio. Ἰδὲν ἂν ἀνάλαι
αὐτῷ οἱ θεοὶ προήδιν, Heliod. Πό-
λεως, ἡ σφαγῆς, ἡ σφαγῆς, ἡ σφαγῆς,
ἡ δολοφονία, ἡ δολοφονία, ἡ δολοφονία,
ἡ δολοφονία, Appian. B. Civil. 2.
Ex πρό, & ἔμαι, *vaticinor*.

Προήδιν, *ἔμαι*, ὁ, ὁ, proponendi seu praepo-
nendi vim habens, propositivus seu praepositivus.
A προήδιν.

Προήδιν, *prae*, *curro*, *antecurro*; (2) *accurro*,
procuro, *procul* vel *longius curro*. Τῶ-
ν οἱ ἀνθρώπων ὁνείδια μὴθυσαντες; Il.
1, 201. Ex πρό, & ἔμαι, *curro*.

Προήδιν, *ἔμαι*, f. ἔμαι, q. d. pracontemplor,
prius commentor, praevideo. Ex πρό, &
ἔμαι, *contemplor*.

Προήδιν, *ἔμαι*, ἡ, q. d. praecommentatio,
pracontemplatio, praemeditatio. A προ-
ήδιν.

Προήδιν, *prae*, *cuo*, Gl. V. Ex πρό, & ἔμαι,
cuo.

Προήδιν, *ἔμαι*, ἡ, propositio; (2) res proposita.
A προήδιν.

Προήδιν, f. ἔμαι, ante usum repono in
thesaurum. Ἐν τῷ ἀποθησαυρίζοντι τὰ δὲ ἀ-
κατήρωςον τροφὴν, Aristot. Ex πρό, &
ἔμαι, *in thesaurum repono*.

Προήδιν, *morior* pro; (2) *morior* ante.
Παίδων ἀποθήσασιν πατρίδας, ἡδ' ἡλικίαν,
Eur. Alc. 680. Ex πρό, & ἔμαι, *mo-*
rior.

Προήδιν, *pro*, *pro*, *pro*, a. 2. part.
act. Hom. Il. 14, 363. Ab inuf. προήδιν.

Προήδιν, *ἔμαι*, τὸ, pecus, Suic. Ex πρό,
& ἔμαι, *quod idem significat*.

Προήδιν, *ἔμαι*, f. ἔμαι, prius vel ante lugeo.
Ex πρό, & ἔμαι, *lugeo*.

Προήδιν, *ἔμαι*, f. ἔμαι, jam ante sermone
jacto, divulgo. Ex πρό, & ἔμαι, *ser-*
mona jacto.

Προήδιν, *ἔμαι*, τὸ, q. d. sacrificii prae-
ludium, quod sacrificio praemittitur. A προ-
ήδιν.

Προήδιν, *ἔμαι*, f. ἔμαι, alacri sum
animo, studeo, propensus curo & magno
studio enitor. Θεὸς μὲν ἵσι πράττειν ἂν ἐν-
λταται, ἀνθρώπων ἡ τὰ δέοντα προήδιν,
Aristot. A προήδιν.

Προήδιν, *ἔμαι*, ἡ, animi alacritas vel praesen-
tia; studium, cupiditas, desiderium, Gl. V.
promptitudo, alacritas. Ab eod.

Προήδιν, *ἔμαι*, ὁ, ἡ, animum alacrem ha-
bens ad aliquid, promptus; alacris, se-

dulus, Gl. Vet. Ex πρό, & ἔμαι, *al-*
acris.

Προήδιν, *Adv.* alacri animo, prompte, im-
pigne, libenter; Philoxenus: sedulo, a-
lacriter, aequo animo, enixe. A προήδιν.

Προήδιν, *ἔμαι*, ὁ, ἡ, qui est ante januam
vel vestibulum. A προήδιν.

Προήδιν, *ἔμαι*, τὸ, quod est ante januam, Ph.
vestibulum, limen. Ex πρό, & ἔμαι, *ja-*
nua.

Προήδιν, f. ἔμαι, ante sacrificio; (2) pro ali-
quo sacrificio. Τυχάνω ἐν τῷ ἑσπέρῳ
ἀρότι προήδιν, Eur. Supp. 29. Παίδες
προήδιν ἔναι, id. Ion. 842. Ex πρό, &
ἔμαι, *sacrificio*.

Προήδιν, *Adv.* suo tempore, mature, tempe-
stive; pro praes.

Προήδιν, foras emitto, promo; προήδιν,
emissit, aor. 1. ind. 3. f. Τίς μετὰ τοιαύτῃ
φύσιν ἱερατῶν ἀνθρώπων; Mosch. 2, 2 f.
Ex πρό, & ἔμαι, *mitto*.

Προήδιν, f. ἔμαι, *procul* mitto, *procul* ab-
lego seu amando; (2) ante tempus seu
fatalem diem mitto. Πολλὰς ἐν ἱσθμῷ
φύσιν ἀνδρῶν ἀνθρώπων, Il. 1, 3. Ex πρό,
& ἔμαι, *mitto*.

Προήδιν, *ἔμαι*, a. 1. ind. act. verbi προ-
ήδιν.

Προήδιν, *ἔμαι*, aor. 2. inf. med. ver-
bi προήδιν, *prae*, *video*.

Προήδιν, f. ἔμαι, praecoloco, praecacio fun-
damentum. Ex πρό, & ἔμαι, *fundamen-*
tum jacio.

Προήδιν, qui praevidit, a. 2. part. act. verbi
προήδιν.

Προήδιν, *ἔμαι*, 3. sing. imperf. ind. act.
contr. pro προήδιν, a verbo inusitato προήδιν,
praemitto.

Προήδιν, *ἔμαι*, praemissit, praef. inf. act. Ion. pro
προήδιν, a verbo προήδιν, *praemitto*.

Προήδιν, *ἔμαι*, *emittentes*, nom. pl. praef. part.
med. verbi ejusd.

Προήδιν, *ἔμαι*, *pro*, *inf.* act. verbi ejus-
dem.

Προήδιν, ante alios sedere, praef. inf. med.
verbi ieq.

Προήδιν, ante alios sedeo, praef. inf. med.
verbi ieq.

Προήδιν, *ἔμαι*, ante alios sedeo, praef. inf. med.
verbi ieq.

Προήδιν, *ἔμαι*, 3. sing. aor. 1. indic.
act. cum v. ἔμαι, a verbo προήδιν, *pra-*
mitto.

Προήδιν, *omitto*, *praetereo*, *praetermitto*, Gl.
Vet. προήδιν, *destituo*, *largior*, Gl. Vet.
πρίος, *omitte*, aor. 2. imperat. προήδιν,
omissi, aor. 1. med. Ex πρό, &
ἔμαι, *mitto*.

Προήδιν, *emittit*, 3. sing. praef. ind. act. Dor.
pro προήδιν, a verbo προήδιν, *emitto*.

Προήδιν, *Adv.* gratis, gratuito, sine mercede.
A προήδιν.

Προήδιν, *ἔμαι*, *ion*, dotalis. Ab eod.

Προήδιν, *ἔμαι*, τὸ, doticula, exigua dos. Dim.
ab eod.

Προήδιν, *ἔμαι*, Gl. V. προήδιν, dotan-
da, Ph. A προήδιν.

Προήδιν, *ἔμαι*, *ion*, qui gratuito obtin-
git. Ph. dotalis. Ab eod.

Προήδιν, *ἔμαι*, ὁ, ἡ, gratuitus. Ab eod.

Προήδιν, *ἔμαι*, *Adv.* advenio, accedo. Ex
πρό, & ἔμαι, *accedo*.

Προήδιν, *ἔμαι*, ὁ, ἡ, dotata, Gl. Vet. Ex
πρό, & ἔμαι.

Προήδιν, *ἔμαι*, *ion*, mendicus. A προήδιν.

Προήδιν, *ἔμαι*, *ion*, dotalis. A προήδιν.

Προήδιν, *ἔμαι*, ὁ, ἡ, matorus, tempestivus,
statutum tempus praeviens. A προήδιν.

ΠΡΟΪΕ, *ἔμαι*, ὁ, ἡ, *dos*; (2) *donum*, mu-
nus; (3) *gratia*.

Προήδιν, *ἔμαι*, *ion*, *esset*, f. 1. inf. med. verbi
προήδιν pro προήδιν, *venio*.

Προήδιν, *ἔμαι*, *ion*, *quod* προήδιν.

Προήδιν, f. ἔμαι, equita ante, equo pra-
cedo seu praeco. Προήδιν τῷ στρατῷ,
Plut. Ex πρό, & ἔμαι, *equito*.

Προήδιν

Προίημαι, antevolo, Gl. V. Ex πρό, & **ἵημαι**, volo.
Προΐσταιμι, proſto, anteſto, præſum, patrocinor; deſenſito, Gl. Vet. **προΐσταιμι**, præpoſitus, Gl. V. **προΐσταιμι**, præeſſe, Ph. **προΐσταιμι**, proſto, Gl. Vet. **προΐσταιμι**, præeſt, Ph. **προΐσταιμι**, præfecit, Ph. **προΐσταιμι**, præpoſitus, princeps, Ph. **Προΐσταιμι** ἡ **προΐσταιμι** κακῶς, τὴν ἡγεμονίαν, adminiſtrare. Στατήρ ὅτι τὰ πολέμῳ ὄντι ἔχοντα ἀποſτάζειν, Dem. A ſeq.
Προΐσταιμι, proſtituo, Gloſſ. Vet. **προΐσταιμι**, præfecit, vid. præc. Ex πρό, & ἵσταιμι, fiſto.
Προϊστέω, ᾧ, f. ἵστω, ante memoro, prius commemoro. Ex πρό, & ἵστέω, me-moro.
Προΐχθαι, f. ἵσθαι, ante veſtigo; (2) præeo. Ex πρό, & ἵχθαι, veſtigo.
Προΐχθαι, proſtendere, præf. inf. aſt. Ion. pro **προΐχθαι**, a verbo **προΐχαι**.
Προΐχθαι, & **προΐχαι**, ante teneo, protendo, porrigo, prætendo, obtendo. **Προΐχθαι** δότολογία, Luc. **προΐχθαι** ἐν ἑνὶ ἔθνεσιν, Thucyd. Ex πρό, & ἵχθαι, teneo.
Προῖν, qui acceſſit, aor. 2. part. aſt. verbi **πρόειμι** pro **πρόειν**, accedo.
Προῖξαι, perfectutio; pro **προδῖξαι**.
ΠΡΟΪΚΑ, Adv. ſtatim, ſubito, confeſſum, ex improbiu.
Προκαθαίρω, præpurgo, ante purgo. Ex πρό, & καθαίρω, purgo.
Προκαθῆδρα, αἱ, ἡ, primus locus in conſeſſu, prima ſedes. Ex πρό, & καθῆδρα, ſedes.
Προκαθίζομαι, præſideo. Ex πρό, & καθίζομαι, conſideo.
Προκαθιſκνύει, ejus, qua ante conſtituit, gen. ſing. perf. part. aſt. verbi **προκαθιſταιμι** pro **προκαθιſταιμι**, ante conſtituo.
Προκαθῶ, prædormio, prius dormio. Ex πρό, & καθῶ, dormio.
Προκαθῆναι, εἰμαι, f. ἵσταιμι, præeo, du-cem viæ me præbeo; (2) ſuadeo, auctor ſum. Ex πρό, & καθῆναι, duco.
Προκάθημι, ante ſedeo, ante ſitus ſum; (2) præſideo, præſum; (3) ſum præſidio, re-lictus ad cuſtodiam alicujus regionis ſum.
Προκαθῆναι ἐπὶ τῇ καὶ τῷ Ἀδριανῶν πόλει, Polyb. Ex πρό, & καθῆναι, ſe-deo.
Προκαθίζω, & **προκαθίζομαι**, ante conſideo; (2) præfero. Ἐξ ὀφειλῆς καθῆδρας προκαθιſτας, Heliod. Ex πρό, & καθίζω, conſideo.
Προκαθιſταιμι, primo conſtituo, f. colloco. Ex πρό, & καθιſταιμι, conſtituo.
Προκαίρει, præmature, Gl. V. Ex πρό, & καιροί, tempus.
Προκαχέω, ante devoveo. **Προκαχέω** ὁτι τῷ θεῷ, Hel. A πρό, & καχέω, de-voveo.
Πρόκακος, ὁ, ον, malus, Suic. Ex πρό, & κακός, quod idem notat.
Προκακῶ, ᾧ, f. ᾧσω, ante adſigo, ante male tracto. Ex πρό, & κακῶ, malo adſicio.
Προκαλέομαι, εἰμαι, evoco, elicio, provo-co, laceſſo, incito, irrito, excito, optione provo-co, conditionem fero, hortor; **προκαλέομαι**, laceſſemus, Gl. V. f. 1. **Προκαλέομαι** ἐν ἑνὶ ἔθνεσιν, ἡ γέρον, εἶναι, Eur. Hex. fur. 309. Μόχῃ με προκαλείτο, A-nac. 14, 7. Ex πρό, & καλέω, voco.
Προκαλίπτω, ατ, τὸ, incitamentum, Ph. A præc.
Προκαλίζε pro **προκαλίζετο**, provocabat, 3. ſing. imperf. ind. med. Ion. pro **προκαλίζετο**, a verbo **προκαλίζομαι**.
Προκαλίζομαι, f. ἵσταιμι, provo-co, laceſſo. Ἀρχικὸν προκαλίζετο πάντα ἄρις, Il. 3, 19. Ex ἵσδαι.
Προκαλῖναι, ᾧ, f. ἵστω, provolvo, volvo ante; **προκαλῖναι**, provolor; volvor ante; **προκαλῖναι**, provolutus, a. 1. part. Ex πρό, & καλῖναι, volvo.
Προκαλύπτω, ατ, τὸ, tegumentum, quod

πραετenditur ad tegendum ; (2) praetextus,
 velamen, simulatio ; velamentum, praepedi-
 mentum, Gl. V. Ph. protectio. A *προ-*
καλύπτωμαι.
Προκαλύπτομαι, f. φομαι, praetendo ad me
 tegendum, praetendo, obtendo, praetexo.
Πίσπλον τι πρὸ καλύπτειν ἐπὶ πύλοισι ὕφαις,
 Eur. Iph. in Tau. 313. *Προκαλυπτόμεθα*
βοσρυχαδὶος ἄεθρ' ἀπαρηίδος, id. Ph. 1493.
 Ex *πρὸ,* & *καλύπτω, velo.*
Προκαλύπτω, protego, Ph. praevelo, praetego,
 Gl. V. Ex *πρὸ,* & *καλύπτω.*
Προκείμεν, ante fatigor, ante laboro ; (2)
 ante laboro aliquo morbo, vel prius con-
 flictor aliquo morbo seu dolore. *Μὴ*
προκείμεν τε πόδα, Eur. Her. fur. 119. Ex
πρὸ, & *κείμεν, laboro.*
Προκαμῶν, qui praelaboravit, a. 2. part. act.
 verbi *προκίμω*.
Προκάρδιον, v, τὸ, quod est sub pectore de-
 pressum, molle, & carnosum. Ex *πρὸ,* &
καρδία, cor.
Προκάρυον, v, ὁ ἢ ἡ, praeceps, capite de-
 orsum vergens. Ex *πρὸ,* & *κάρυον, ca-*
put.
Πρόκαρπον, v, τὸ, quod est ante vel supra
 juncturam manus cum brachio. Ex *πρὸ,*
 & *καρπός, junctura manus cum brachio.*
Προκαταβαίνω, ante descendo. Ex πρὸ, &
καταβαίνω, descendo.
Προκαταβάλλω, q. d. praejicio ; (2) pra-
 struo. *Προκαταβάλλει θεμέλιον,* Chryso-
 stom. ad Act. 20, 19. Ex *πρὸ,* & *κατα-*
βάλλω, dejicio.
Προκαταγγέλλω, praenuncio, ante denuncio.
 Ex *πρὸ,* & *καταγγέλλω, annuncio.*
Προκαταγινώσκω, ante damno seu condem-
 no ; (2) praejudico, praejudicio condemno ;
προκαταγινώσκοντας, praedamnatos, Ph. a.
1. part. pass. Τὸτο δ' ἐστὶν ἢ μόνον τὸ μὴ
προκατιγινώσκειν ἕδιν, &c. Dem. Πρὸς τῶν
δικῶν, μὴ προκαταγινώσκ' ὁ πατήρ. Πρὶν
δ' αἰσθῆναι ἀμφοτέρων. Aristoph. Vesp. 918.
 Ex *πρὸ,* & *καταγινώσκω, cognosco.*
Προκαταγινώσκει, eas, ἡ, damnatio quae fit ex
 quodam praejudicio. Gl. V. praejudicium.
 A *προκαταγινώσκω.*
Προκαταδικάζω, fut. ὕσω, praedamno. Ex
πρὸ, & *καταδικάζω, damno.*
Προκαταδύω, sine προκαταδύω, f. ὕσω, ante
 submergo vel demergo. Ex *πρὸ, ἔγ' &*
δύω, vel δύω, submergo.
Προκατακλίνω, ante reclino seu depono, ante
 alios accumbere facio. Ex *πρὸ, & κατα-*
κλίνω, declino.
Προκατακλύζω, fut. ὕσω, ante proluo. Ex
πρὸ, & κατακλύζω, proluo.
Προκαταλαβεῖν, praecurasse, a. 2. inf. act.
 verbi *προκαταλαμβάνω* pro *προκαταλῆω,*
praecurro.
Προκαταλαμβάνω, anticipo, anteverto, prius
 occuro, praecurro ; *προκαταλαμβάνον, oc-*
cupaturum, Ph. f. 1. part. Ὅταν προ-
καταλάβῃ τι βέλῃ, Xen. Cyr. 7, 16.
Βυλὸν μὲν προκαταλαμβάνειν τῷ πόλεων τὰς
δόσεις, Thuc. Προκατίληπτο γὰρ ὁ δῆ-
μος ἀκαταπαύσα θορύβῳ, Hel. Ex πρὸ,
 & *καταλαμβάνω, adjungo.*
Προκαταλαίω, prius laevigo, Suic. Ex πρὸ,
 & *καταλαίω, laevigo.*
Προκατάληψις, eas, ἡ, praecomprehensio, oc-
 cupatio, praecuratio, anticipatio. A *προ-*
καταλαμβάνω.
Προκαταλύω, f. ὕσω, dissolvo, ante evertō,
 & destruo seu aboleo ; (2) ante finio,
 ante finem impono. *Τὸς νόμους προκατα-*
λύειν, Thuc. Προκατέλυσε τὰ ἔργα τ' εἶν,
 Plut. Ex *πρὸ, & καταλύω, dissolvo.*
Προκαταπίπτω, ante cado. Τὸ μὲν προκα-
τίπτειν, τὸ δ' ἔβριον, M. Anton. 4, 10.
 Ex *πρὸ, & καταπίπτω, decido.*
Προκαταπλήττομαι, ante perterreo. Τῶν μὲν
συμμάχων τὰς ψυχὰς προκαταπληρύνει
ναι σκήπασατο, Diod. A πρὸ, & κατα-
πλήττομαι.
Προκάταργμα, ατ, τὸ, libamen, quod

ante hostiæ percussione[m] fiebat. **A** *προκατάρχω*.
Προκαταρκτικός, ὁ, ὄν, principalis, originalis, primarius. Ab eod.
Προκαταρξίς, ἡ, ἡ, principium & origo; *προκαταρξίς ἐστὶ δίκης*, contestatio litis, Gl. V. Ab eod.
Προκαταρρίγγωμι, præfingo, præsumo, Gl. V. Ex *πρό*, & *καταρρίγγωμι*, *frango*.
Προκαταρτίζω, f. ἴσω, prius absolvo. *Ἰνα — προκαταρτίσωσι τὴν προκατασκευασμένην εὐλογίαν ὑμῶν*, 2 Cor. 9, 5. Ex *πρό*, & *καταρτίζω*, absolvo.
Προκατατίομαι, fut. ὕσσομαι, compono, ex multis unum facio, ante instruo. Ex *πρό*, & *καταρτίομαι*, *compono*.
Προκατάρχω, præexisto, anteverto, antegredior, præpolleo, antiquior loco numeroque habeor; *προκατάρχομαι*, incipio, auſpicor; & *de lite* contestor, Gl. V. *Προκαταρχόμενοι τῷ ἱερῷ*, Thuc. Ex *πρό*, & *κατάρχω*, incipio.
Προκατασκήνομαι, præmissus speculor, seu exploro, prospiculator. Ex *πρό*, & *κατασκήνομαι*, *speculor*.
Προκατασκευάζω, ante struo, ante molior, præstruo quidpiam ad id, quod efficere volo, Gl. V. præstruo. *Προκατασκευάζομεν*, ὡς φασι, τὴν κατ' αὐτῆς κατηγορίαν τῆ παραπιστοίας, Liban. in 2 Phil. Dem. *Τὴτο σοι ἐξ αἰῶνος προκατασκευάζτο*, M. Anton. 10, 5. Ex *πρό*, & *κατασκευάζω*, struo, paro.
Προκατασκευῆς, ἡ, ἡ, præstructio, præparatio; (2) schema orationis. Ex *πρό*, & *κατασκευῆς*, *structura*.
Προκατάστασις, ἡ, ἡ, narrationis præparatio. Ex *πρό*, & *κατάστασις*, *constitutio*.
Προκαταστρέφω, fut. ψω, ante morior, prius finio vitam. Ex *πρό*, & *καταστρέφω*, *subvertio*.
Προκαταστρέφω, ἡ, ἡ, mutatio status ante extremum finem. **A** *προκαταστρέφω*.
Προκαταστέρω, prius populo, vel diripio. Ex *πρό*, & *καταστέρω*, *depopulo*.
Προκαταχέω, præcoerceo, præoccupo, jam pridem possideo. Ex *πρό*, & *καταχέω*, *coerceo*.
Προκαταύλησις, ἡ, ἡ, tibiarum recentium perpolitio & ad usum ludicra prolusione præparatio. Ex *πρό*, & *καταύλησις*, *tibia cano*.
Προκαταφεύγω, ante vel prius confugio; (2) effugio, fuga me in tutum recipio ante. *Τὰς τῷ Κῆρυκαίαν ἐβόλοντο προκαταφεύγειν*, Thuc. Ex *πρό*, & *καταφεύγω*, *confugio*.
Προκαταχρόμαι, ἄμαι, me ipsum prius interfectio; (2) prius confumpo. Ex *πρό*, & *καταχρόμαι*, *morie adificio*.
Προκατίνω, ante comedo. Ex *πρό*, & *κατίνω*, *comedo*.
Προκαταβιβάζω, *præoccupatum*, acc. sing. perf. part. pass. f. g. verbi *προκαταβιβάζω*.
Προκατίρχομαι, prior descendo, præcedo, prius eo seu venio. Ex *πρό*, & *κατίρχομαι*, *venio*.
Προκατεύχομαι, f. ἔσομαι, ante precor. *Προκατεύχομαι τῷ ἱερῷ*, Heliod. A *πρό*, & *εὐχέομαι*, *precor*.
Προκατίχω, præcoerceo, præoccupo, jam pridem possideo, Gl. Vet. anecapio. Ex *πρό*, & *κατίχω*, *coerceo*.
Προκατήβησαν, ante denunciaverunt, 3. pl. a. i. ind. act. verbi *προκαταβέβησαν*, ante denuncio.
Προκατήμενοι, ante sedentes, nom. pl. pass. part. med. Ion. pro *προκαθήμενοι*, a verbo *προκαθίζωμαι*, ante sideo.
Προκατηχία, ἡ, f. ἥσω, q. d. prius infono. *Εἰ μὴ ἂν προκατηχισαί ταῖς ἡμαῖς διαβολαῖς*, Phil. Ex *πρό*, & *κατηχία*, *infono*.
Προκατηχίσις, ἡ, ἡ, prima institutio, rudimentum. **A** *προκατηχίω*.

Προκαταβλέω, ante video. Πέρριδιν μὲν τὰ
ἡ δὲ διάζωνε προκαταβλέοντα, Heliod. A
πρό, ἔτι, & ὀπίσσω, video.

Προκατόπτομαι, fut. ὀφμαι, prius speculor
& exploro. Ex πρό, & κατόπτομαι, spe-
culor.

Πρόκειμαι, f. κίσσμαι, propositus sum, po-
situs sum ante, obiectus sum quasi prae-
sidium vel propugnaculum, expositus sum,
situs sum ante, praefaceo, situs sum. Θε-
νόντες δὲ προκείμεναι ἰχθύες μόρω, Soph.
Aj. 1078. Ex πρό, & κίσμαι, jaceo.

Προκινεῖν, pronunciatum, part. perf. pass.
verbi προκινῶ, pronuncio.

Προκυρῶμεν, ante comprobatur, acc. sing.
perf. part. pass. verbi προκυρῶ, ante com-
probo.

Προκίβω, u. ὁ κὶ ἦ, praeius, qui prae-
it, praecursor. Ex πρό, & κίβω, ex-
cedo.

Προκίθυσματις, ἡ, ὄν, pes metricus ex
quatuor syllabis brevibus constans. Ex
πρό, & κίθυσμα, quod vide.

Προκινῶ, ὦ, ante exhaurio. Ex πρό, &
κινῶ, exinatio.

Προκίφα, u. ὁ κὶ ἦ, qui caput habet
prominens vel acutum; (2) qui syllaba
ab initio abundat. Ex πρό, & κίφα, ca-
put.

Προκχεροῦμεν, prius designati, nom. pl.
perf. part. pass. verbi προκχεροῦμαι, prius
designo.

Προκίδω, curam gero. Προκίδω τὴν ὁ-
δόν, Plut. Ex πρό, & κίδω, quod
idem notat.

Προκρίνω, sollicitus sum pro vel de. Ex
πρό, & κρίνω.

Προκρίνω, αὐτό, τὸ, praconium, quod ali-
quid praesignificat. A προκρίνω.

Προκρίνω, u. ὁ κὶ ἦ, q. d. praconium, qui ali-
quid praesignificat. Ex πρό, & κρίνω.

Προκρίνω, vel ὕψω, fut. ξω, per praeco-
nem praesignifico, ante praedico; (2) per
praconem indico, Gl. V. praedico. Θα-
νυμὴν γὰρ ἔξω, καὶ μὴ (ὡς περὶ κήρυξας,
Soph. Antig. 467. Ἀγῶν δὲ αὐτῷ προκρί-
νω, Aelian. V. H. 4, 1. Ex πρό, &
κρίνω, praedico.

Προκινῶ, fut. ὄσω, periclitor pro, pe-
riculum adeo pro, periculis me obicio
pro aliquo, propugno periclitando, pro
pugno. Προκινῶμεν ὑπὲρ τῆς ἐκείνου ἰ-
σχυρίας, Plut. Ex πρό, & κινῶ, in
periculo sum.

Προκινῶ, u. f. ὄσω, antemoveo; (2) pro-
moveo. Ὅσοι ἂν παρακινῶντες αὐτῷ ἔρθε-
σαν, πρὸς τὴν πόλιν, Xen. Cyr. 1,
17. Ex πρό, & κινῶ, moveo.

Προκίρω, praecommodo, Gl. V. Ex πρό,
& κίρω, commodo.

Προκλάω, ante fleo, prius defleo; & προκλα-
ύω, prius deflentes, aor. 1. part. Ex
πρό, & κλάω, fleo.

Προκλήω, provocatus, a. 1. part. pass. per
Syncope. pro προκαληθεῖς, a verbo προκα-
λέω, provooco.

Προκλήω, u. ὁ κὶ ἦ, provocatio, conditio, Gl.
V. Μισθὸν ἢ διζήμενοι τὸς Καίσαρας
προκλήσεις, Appian. B. Civil. 2. A προ-
κλήω.

Προκλητικός, ὁ, ὄν, provocatorius, ad pro-
vocationem perticens, provocandi seu eli-
ciendi vim habens. Ab eod.

Πρόκλητος, u. ὁ κὶ ἦ, provocatus, promptus.
Ab eod.

Πρόκλητος, u. ὁ κὶ ἦ, ante divulgatus, prae-
auditus, praecognitus. Πρόκλητος ἀκούων
ἦτορ θανάτου, Hom. Il. 20, 204.
Jam olim dicta audientes verba, &c. Ex
πρό, & κλάω, audio.

Προκνήμιον, u. τὸ, exterius os cruris & mi-
nus. Ex πρό, & κνήμη, tibia, crus.

Προκίλη, u. ὁ κὶ ἦ, ventrosus, Gloss.
Vet. προκίλητος, Cuius, verus in me-
dio redundans. Ex πρό, & κίλη, venter.

Προκίλη, u. f. ὄσω, excubo pro, excubias
ago pro. Ex πρό, & κίλη, excubo.

Προκίλη, u. ὁ κὶ ἦ, excubias, vigiliae. Ab
eod.

Προκίλη, u. τὸ, quasi antecubiculum, an-
tethalamus. Ab eod.

Πρόκω, u. ὁ κὶ ἦ, q. d. antecubitor, excu-
bitor. Ex πρό, & κώ, cubile.

Προκάζω, f. ὄσω, ante punio, prius casti-
go. Ex πρό, & κάζω, punio.

Προκλάω, f. ὄσω, ante adolor, praeblan-
dior. Ex πρό, & κλάω, adolor.

Προκίλη, u. τὸ, anterior finis pars, an-
terior finis, vel prominentior pars in
finis. Τις ἄρα τῶτο (μῆλοι) τῶν παρθένων
μετὰ τὸ ἀπὸ τῆς πρὸς ἀνδρῶν; Arist.
1, 10. Ex πρό, & κίλη, finis.

Προκίλη, u. ὁ κὶ ἦ, prolatio, Gl. V. Ex πρό,
& κίλη, portatio.

Προκίλη, fut. ὄσω, profero, adfero, Gl. V.
expro, promo, antefero, profero. Προ-
κίληται τὸν λόγον, Gandect. Ex πρό, &
κίλη, profero.

Προκίλη, u. τὸ, anterior coma, antae seu
capronae, coma, quae alterius loco ponitur
sive circumponitur, Gl. Vet. antae. Ex
πρό, & κίλη, coma.

Προκίλη, u. ὁ κὶ ἦ, processus, progressus, pro-
fectus; processio, praerogativa, proventus,
Ih. A προκίλη.

Προκίλη, promoveo, proficio, procedo, Ph.
Καὶ Ἰησὺς ἀνέστη ἐκ τῆς θύρας καὶ κίλη, Luc.
2, ult. Ἐπὶ πλείον γὰρ προκίληται ὁ
κύριος, 2 Tim. 2, 16. ὅτι χίλη, ib. 3, 13.
Τὰ πολλὰ τῶν ἀνθρώπων προκίληται, ὡς πᾶν
ἀνθρώπου με δεῖ, Eur. Hipp. 23. Ex πρό, &
κίλη, impello.

Προκίλη, u. ὁ κὶ ἦ, q. d. anteornamen-
tum, cultus exterior. Ex πρό, & κίλη, ornatus.

Προκίλη, u. ὁ κὶ ἦ, q. d. antemunda-
nus, mundo antiquior. Ex πρό, & κίλη, mundus.

Προκίλη, appendo pro. Ex πρό, &
κίλη, appendo.

Πρόκριμα, αὐτό, τὸ, praerogativa, Ph. prae-
judicium, Ph. A προκρίνω.

Προκρίνω, praedico, praepono, praefero, an-
tefero, antepono, Ph. Πάντων προκρίνας
ἀφαιρῶντες βροτῶν, Eur. Hel. 47. Προ-
κρίνας οἱ πρὸ ἀλλήλων, id. Ph. 750. Πᾶσι
τῶτο προκρίνεται κάλλιστον, Xen. Cyr.
2, 19. Ex πρό, & κρίνω, judico.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, q. d. praerogativa; (2) prae-
judicatio, iudicii quasi praedictum. A
προκρίνω.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόκριτος, u. ὁ κὶ ἦ, praerogativa, qui prae-
fertur & anteponitur; (2) princeps. Ab
eod.

Πρόλινον, *v*, *to*, antetorcular. *Ex* πρό, & λινός, torcular.
Προληπίσις, *h*, *on*, ad anticipationem pertinens. *A* seq.
Πρόληψις, *eis*, *h*, anticipatio, occupatio; praesumptio, praerogativa, *Gl. V.* *A* προλαμβάνω.
Προληνᾶδες ποταμῶν, stagna fluviorum. *Ex* πρό, & ληνάς, stagnum.
Προλημοκλονία, *ai*, prius fame neco. *Ex* πρό, & λημοκλονία, fame neco.
Προλιπὸς *δ* pro προλιπὸντ ob sequ. adspiciatam, & hoc pro προλιπόντ_ε, cum, qui reliquit, acc. sing. aor. 2. part. act. verbi προλίπα.
Προλιπᾶν, relinquens, vel qui reliquit, nomin. sing. a. ejusd.
Προλόειον, *v*, *to*, pendula τῆς λεῖα, pars in aure. *Ab* eod.
Πρόλογος, *v*, *o*, sinus in avium gutture prominens, in quem primum cibos ingerunt. Ἐστὶ δὲ ὁ πρόλογος, ἄρμα κυλῶν καὶ μέγα, ἐν ᾧ ἡ τροφή πρώτη εἰσπίπτει ἔστιν, *Arist. Hist. An. 2, 17.* *Ex* πρό, & βολός, vide.
Προλόωδης, *io*, *i* καὶ ἡ, similis προλόω, seu ingluviui. *Ab* eod.
Προλογίζω, *f. i*σω, praefationem dico, praeloquor; (2) primus in scenam prodians verba facio. *A* πρόλογος.
Πρόλογος, *v*, *o*, prologus, praefatio, *Ph.* *Ex* πρό, & λόγος, sermo.
Προλύω, praeluo, *Gl. Vet.* *Ex* πρό, & λύω, lavo.
Προλοχίζω, *f. i*σω, infidiis praecooccupo. Προλοχίζουσι τὰ πρὶ τῷ πόλει αἰδρούμενοι, *Thuc.* *Ex* πρό, & λοχίζω, insidior.
Προλυπία, *ai*, fut. *i*σω, ante tristitia & dolore adificio. *Ex* πρό, & λυπία, tristitia adificio.
Προλύται, *ai*, prolytae; lytarum antecessores; lytis in jurisprudentia provectiores; λύται autem dicebantur a solvendis quaestionibus. *A* λύω, solvo.
Προμαθεῖν, praedidicisse, aor. 2. infin. act. verbi προμαθήσθω, pro προμάθω, praedisco.
Πρόμακρος, *v*, *o* καὶ ἡ, oblongus, praelongus. *Ex* πρό, & μακρός, longus.
Προμαλακλήσειον, *v*, *to*, prima pars balnei in qua corpora lavantium praemolliebantur. *A* προμαλάττω.
Προμαλακνύω, praemollio, prius emollio. *Ex* πρό, & μαλακνύω, mollio.
Προμαλάσσω, vel προμαλάττω, *f. ξω*, praemollio, ante mollio seu emollio. *Ex* πρό, & μαλάσσω, mollio.
Πρόμαλος, *v*, *h*, vitex; (2) myrica. *Ex* πρό, & μάλος, sive ἄμαλος, tener.
Προμάμμη, proavia, avia quinta, *Ph. abavia*, *Gl. Vet.* *Ex* πρό, & μάμμα, avia abavia, *Ph.*
Προμαθήσθω, *q. d.* praedisco, ante disco; προμαθῶν, praedoctus, qui prius didicit; a. 2. part. Εἰτ' αὖ προμαθεῖν ἄσμε' ἰδί-
μασθε, *Arist. Nub. 963.* *Ex* πρό, & μαθήσθω, disco.
Προμαντιᾶς, *as*, *h*, praevaticatio; (2) praerogativa in oraculo consuendo, & princeps locus alicui honoris causa datus. *A* προμαντεύομαι.
Προμαντεύμα, *at*, *to*, praefagium, *Gl. V.* *A* προμαντεύομαι.
Προμαντεύομαι, fut. *i*σομαι, *q. d.* praevaticinor, ante vaticinor, praedico, *Gl. Vet.* praefagio. *Ex* πρό, & μαντεύομαι, vaticinor.
Προμαντιεύς, *ias*, *o*, *q. d.* praevaticinator. *Ab* eod.
Προμαντής, *as*, *o* καὶ ἡ, oraculi praefes, antistes, *Ph. praefaga.* *Ex* πρό, & μάντης, vates.
Προμαρτύρομαι, ante testor, praenuncio. Προμαρτύρομεν τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, *1 Pet. 1, 11.* *Ex* πρό, & μαρτύρομαι, testor.

Προμαχία, ᾧ, in prima acie pugno; (2) propugno, defendo. Ἀπὸ τοῦ ἐρυμάταν προμαχῶντις, Xen. Cyr. 3, 28. Ex πρό, & μαχία, pugna.
Προμαχίαν, ἄνθρωπος, ὁ, Ion. pro προμαχῶν, propugnaculum, Gl. V. A πρόμαχῶ.
Προμαχίζω, f. ἴσω, in prima acie pugno; (2) propugno, defendo. Τρασὶν μὲν προμαχίζω Ἀλιξανδρῶσι διοικῶν, Il. 3, 16. Ex πρό, & μάχω, pugna.
Προμάχουσι, propugnatoribus, dativ. plural. Ρῶτι. pro προμάχῳ, a πρόμαχῶ, propugnator.
Προμάχομαι, fut. ἔσομαι, propugno, q. d. prae-pugno, pugno ante. Ἐβόλῃς ὃ πολὺ προμάχεται ἀπάντων, Il. 11, 217. Ex πρό, & μάχομαι, pugno.
Πρόμαχῶ, ὡς, ὁ, qui pugnam init in prima acie, antefignans; (2) propugnator. Ex πρό, & μάχω, pugna.
Προμαχῶν, ὡν, ὁ, propugnaculum, Ph. προμαχῶν, propugnacula, Ph. A πρόμαχῶ.
Προμῆδία, ante ebrius sum, prius inebrior. Ex πρό, & μῆδος, ebrius sum.
Προμηλετάω, ᾧ, f. ἴσω, praemeditor. Ζωολογῆμα ἐνθάδε, ὅπως προμηλετήσονται ἂν καὶ δεῖ λῆγειν, Arist. Conc. 117. Ex πρό, & μελετάω, meditor.
Προμηλέτῳσι, eas, ὃ, praemeditatio. A προμηλετάω.
Προμεινάν, ᾧ, f. ἴσω, prius sollicitus sum; prius curiose contemplor & commentor. Μὴ προμεινάνῃ τι λαλῶντι, Marc. 13, 11. Ex πρό, & μεμινάω, curo, sollicito cogito.
Προμετρίω, ᾧ, f. ἴσω, prametior, demensum praebere; (2) mercede frumentum emptoribus in foro dimetior. Ex πρό, & μετρίω, metior.
Προμετρητής, ὅ, ὁ, q. d. praemensor; qui mercede conductus venale frumentum in foro & alia femina emptoribus dimetiebatur. A praec.
Προμετρητός, ὅ, ὁ, praemensus. Ab eod.
Προμεταπίδιον, ὡς, τὸ, frontale, ornamentum vel tegumentum, quod ante frontem ponitur. A προμεταπίς.
Προμεταπίδι, ὡς, ὁ, ὁ, ad frontale pertinet, qui ante frontem ponitur. Ab eod.
Προμεταπίς, ἰδῶ, ὃ, frontale. Ex πρό, & μέτωπον, frons.
Προμηθεΐα, ας, ὃ, providentia, prudentia, cura, sollicitudo, ratio, quam alicujus provideo & sollicito animo habemus. A προμηθεΐω.
Προμηθεύωμαι, ἔμαι, fut. θέσομαι, provideo, prospicio, de re aliqua sollicitus sum, curam alicujus gero, rationem habeo, revereor, respectum habeo. Προμηθεύωμαι ἂν ἀδελφεῖν, Herodot. Ab eod.
Προμηθεύωμαι, fut. εὔσομαι, curo, curam gero, provideo. A προμηθεύω.
Προμηθεύς, τῶς, ὁ, is, cui, antequam rem adgrediatur, suppedit consilium, Prometheus, Ph. Summanus. Ex πρό, & μῆδομαι, curo.
Προμηθεύς, ἰδῶ, ὁ, ὁ, providus; (2) circumspexius, confultus. Ex πρό, & μῆδῶ, cura, consilium.
Προμήκης, ἰδῶ, ὁ, ὁ, oblongus, praelongus; (2). procerus. Ex πρό, & μήκη, longitudo.
Προμηνύω, f. εὔσω, ante indico, praenuncio, Gl. V. praemonstro. Ex πρό, & μινύω, indico.
Προμίστωρ, ἰδῶ, ὃ, prima mater. Ex πρό, & μήτηρ, mater.
Προμίσχῳ, prius misceri, f. miscum effe, a. 2. inf. pass. verbi προμίσχῳ, Hom. Il. 9, 452.
Προμίσχῳ, & προμίσχῳ, fut. ξω, prius misceo; προμίσχῳ. prius misceor, congregior. Παλακίδι προμίσχῳ, Il. 9, 452. Ex πρό, & μίσχω, misceō.

Προμνησκω, *praemoneo*, Gl. V.
 Προμνησμαι, ἄμαι, fut. ἡσμαι, ambio nu-
 ptias pro alio, nuptias alicui concilio, am-
 bio pro alio, aliquid ei concilio. Προμ-
 νήσῃ αὐτῷ Κιλικίαν, Plut. *Metaph.*
 ἵς προμνήται τί μοι γάμος; praefagit?
 Soph. Oed. Col. 1067. Ex πρό, & μνή-
 μα, *ambio*.
 Προμνηστιύω, fut. εὔσω, concilio nuptias,
 & velut procuro alii feminam. "Ος ταύ-
 τῳ αὐτῷ προμνηστιύσατο τῷ ἱερῷ
 Luc. Ex πρό, & μνηστιύω, *nuptias*
concilio.
 Προμνηστική, ἥ, ἡ, scil. τέχνη, ars earum,
 quae pronubae dicuntur, ars copulandi, seu
 conciliandi. A προμνησμαι.
 Προμνηστικοί, οἱ, alter post alterum; (2) al-
 ter ante alterum, alius ante alium. Ἀλλὰ
 προμνηστικοί εἰσέλθετε, μηδ' ἄμα πάντες,
 Hom. Odyss. 21, 230. Ex πρό, & μνή-
 στω, *concilio*.
 Προμνηστία, αἱ, ἡ, nuptiarum conciliatrix,
 pronuba. A προμνησμαι.
 Προμνηστρίς, ἰδῆ, ἡ, idem & ab eod.
 Προμνησθῆναι, ὡ, ὁ κ' ἡ, qui praemature fato
 obit, vel ante iatam occidens. Ex πρό,
 & μνήστω, *fatum*.
 Προμολῶ, vel προμύλῳ, prodeco, progredior;
 πρόμολ' ἄδω, procede huc, Il. 13, 392.
 Ex πρό, & μολῶ, *venio*, *eo*.
 Προμολή, ἥ, ἡ, vestibulum, per quod patet
 aditus. A προμύλῳ.
 Προμύλῳ, vide προμολῶ.
 Πρόμαχος, ὁ, ὁ, antesignanus. A πρόμαχος,
 per contractionem.
 Προμχεῖω, f. εὔσω, plantaria facio, planta-
 ria transfero; (2) ex colonibus propago.
 Gl. Vet. propago. Ex πρό, & μχεῖω,
furculis ex arbore demptis fero.
 Προμχεθῆναι, ᾧ, f. ἴσω, prius affligor, prius
 laboro. Ἀξία δ' ἡμῖν προμχεθῆναι
 Ctesiph. Eur. Supp. ult. Ex πρό, & μ-
 χεθῆναι, *laboro*.
 Προμύω, ᾧ, f. ἴσω, praenitio, prius initio.
 Ex πρό, & μύω, *initio*.
 Προμύσσει, εἰς, ἡ, praenitiatio. A προ-
 μύω.
 Προμύθιον, ὡ, τὸ, fabulae praefatiuncula ad
 mores informandos & vitae usum accom-
 moda. Ex πρό, & μύθῳ, *fabula*.
 Προμυλία, αἱ, ἡ, statua, quae ante molas
 poni solebat, Dea quae molis praesidere
 credebatur. Ex πρό, & μύλη, *mola*.
 Προμυλία, αἱ, ἡ, idem & ex iisd.
 Προμυλλαῖνα, productis labris os contraho
 ac comprimō, aut protensa labra contraho.
 A πρό, & μυλλῆς, *caruus*.
 Προμύσσω, vel ὑπῖω, f. ξω, emungo; (2) pec-
 unias extorqueo, aut mercedem exigo.
 Ex πρό, & μύσσω, *tingo*.
 Πρόναον, ὡ, τὸ, vestibulum seu atrium tem-
 pli, Gl. V. ante templum, vestibulum. A
 πρόναος.
 Πρόναος, ὡ, ὁ κ' ἡ, ante templum situs,
 protemplaris. Ex πρό, & ναός, *tem-
 plum*.
 Προναυμαχίη, ᾧ, f. ἴσω, ante aliquem vel
 alicujus tuendi gratia praelio navali di-
 mico. Προναυμαχίης Πηλεποννησίου, He-
 rod. Ex πρό, & ναυμαχία, *pugnam na-
 valē committo*.
 Προναῖμα, tribuo; (2) progredior, proprie
 pascendo seu depascendo. Ἰδὲ δ' ὅπερ προ-
 νήματα το θυρίσσειν αἶμα φασάν Ἀρης,
 Soph. El. 1400. Ex πρό, & νήμα, *pascō*,
tribuo.
 Προνώμαι, prodeco, progredior. Ex πρό, &
 νόμαι, *eo*.
 Προνώω, fut. εὔσω, promineo, propendeo,
 proclinator. Ex πρό, & νύω, *nuo*.
 Προνώω, f. ἴσω, prius accumulo. Ex πρό, &
 νύω, *a cumulo*.
 Προνωστῶω, f. εὔσω, jejuno ante. Ex πρό,
 & νωστῶω, *jejuno*.
 Προνώω, ᾧ, futur. ἴσω, consulo, prospicio,
 provideo, Ph. προνώω C, prospicio tibi,

Ph. *προνοῦν*, provide, Gloss. Vet. a. i. imperat. *προνοῦν*, consultum, Ph. a. i. part. pass. *Οὐ τὰ κράτιστα αὐταῖς προνοῦν*, Thuc. *Εἰ δὲ τις τῶν ἰδίων, καὶ μάλα τῶν οὐκ ἰδίων αὐτοῦ προνοῖ*, i Tim. 5, 8. *Οἱ τε γὰρ πατέρες προνοοῦσι τῶν παιδῶν*, Xen. Cyr. 8, 1. Ex *πρό*, & *νόω*, *cogito*, *intelligo*.
Προνοῦν, qui procuravit, aor. i. part. act. verbi *προνοῦν*, *procuro*.
Προνοῦν, δ, ο, *provisor*, *procurator*, Gl. V. *providus*. A *προνοῦν*.
Προνοῦν, δ, ο, *providendi solertiam habens*, vel ad providendum propensus, Ph. *providus*. A *πρό* & *νοῦν*.
Προνοῦν, Adv. provide vel prospicienter, Ph. *providenter*. A *προνοῦν*.
Προνοῦν, *providentissimus*, Gl. V. A *προνοῦν*.
Πρόνοια, α, ἡ, *providentia*, *consultum*, *provisio*, *consultatio*, *praesidium*, Ph. *prospicientia*, Gl. V. A *πρόνοια*.
Προνομία, α, ἡ, *elephantis probolis*. A *πρόνοια*.
Προνομία, α, ἡ, *deprædatio*, quæ fit a militibus pabulum egressis. Ab eod.
Προνομῶν, δ, ο, *prædator*, *deprædator*, Strabo. lib. 15. A *πρόνοια*.
Προνομῶν, fut. *ἴσσω*, pabulum egredior; Appian. B. Mithridat. (2) *prædationibus infesto*, *captivum abduco*. A *πρόνοια*.
Προνομή, ἡ, ἡ, *egressio pabuli causa*, *pabulatio*, *frumentatio*, *direptio*, quæ fit in pabulatione; (2) *præda*. Ex *πρό*, & *νόμος*, *prædo*, *distribuo*.
Προνομία, α, ἡ, *prærogativa*, *privilegium*. Ex *πρό*, & *νόμος*, *lex*.
Προνομία, κ, τό, *privilegium*, *prærogativa*, Gl. V. Ex *ἴσσω*.
Πρόνοια, *constr.* *πρόνοια*, α, ἡ, *providus*, *prudens*. Ex *πρό*, & *νόος*, *mens*.
Προνοῦν, *provide parantes*, nom. plur. *præf. part. med. constr.* *pro προνοῦν*, a verbo *προνοῦν*.
Προνοῦν, *procurant*, 3. pl. *præf. ind. act. constr.* & cum *ἰσχυρῶ*. *pro προνοῦν*, a verbo eod.
Πρόνοια, *providentior*, qui magis consultum cupit. A *πρόνοια*.
Πρόνοια, f. *ἴσσω*, prius humecto, ante madefacio. Ex *πρό*, & *νόος*, *humecto*.
Προνομία, α, ἡ, *antenuitium*, *dies*, qui præcedit novam lunam. Ex *πρό*, & *νόμος*, *novitium*.
Πρόνοια, ante noctem, R. Ex *πρό*, & *νόος*, *nox*.
Πρόνοια, δ, ο, *qui est extra limen thalami*; (2) *præceptus*, *promptus*, *paratus*, *facilis*. Ex *πρό*, & *νόος*, *conspicuo*.
Πρόνοια, α, τό, *idem quod sequens πρόνοια*.
Πρόνοια, α, τό, *vestibulum*; (2) *compitale*. Ex *πρό*, & *νόος*, *conspicuo*.
Πρόνοια, α, ο, *foris observans*. Ex *ἴσσω*.
Πρόνοια, α, ο, *idem quod πρόνοια*.
ΠΡΟΞ, *οὐκός*, δ, ο, *hinnulus*, *dama*.
Πρόξενος, δ, ο, *sum hospes publicus*, *hospitio excipio nomine civitatis*; (2) *sum interpres & conciliator versurarum*, *aliorumque contrarium*, Gloss. Vet. *πρόξενος*, *hipulor*. *Ταύτων* *οἱ τῶν ἰσχυρῶν* *πρόξενος*. Luc. *Εἰ δὲ ὁ πρόξενος* *τις γὰρ τῶν ἰσχυρῶν*, Dem. *Πρόξενος* *ἐν τῇ πόλει*, Eur. Med. 724. *Ἡμεῖς δὲ ἄλλα πρόξενος*, id. Ion. 336. *Ἐλαβον ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν καὶ πρόξενος*, Plut. de Solert. Animal. A *πρόξενος*.
Πρόξενος, *conciliatio*, Gl. V. A *πρόξενος*.
Πρόξενος, δ, ο, *proxeneta*, *pararius*, *interpres & internuntius ad paciscendum seu stipulandum*, Gl. V. *proxeneta*, *conciliator*. A *πρόξενος*.

Πρόξενος, α, ἡ, *conciliatrix*, *pronuba*. A *πρόξενος*.
Πρόξενος, δ, ο, *ad proxenetam pertinens*; (2) *qui proxenetæ solvitur*. A *πρόξενος*.
Πρόξενος, α, ἡ, *qui peregrinos nomine totius civitatis hospitio excipit*, *hospes publicus*; (2) *qui aliquid procurat*, seu *procuravit alicui*, seu *alicujus rei auctor est*; (3) *conciliator*. Ex *πρό*, & *ξένος*, *hospes*.
Πρόξενος, α, ἡ, *præf. sicca frictione frico*. Ex *πρό*, & *ξένος*, *sicca frictio*.
Πρόξενος, δ, ο, *perductor*, *dux*, *anteceffor*. Ex *πρό*, & *ξένος*, *dux*, *via*.
Πρόξενος, *prævia*, Gloss. Vet. Ex *πρό*, & *ξένος*.
Πρόξενος, α, ἡ, *viam aperio*, *præeo*. A *πρόξενος*.
Πρόξενος, α, ἡ, *qui in itinere seu via præit*. Ex *πρό*, & *ξένος*, *quod idem notat*.
Πρόξενος, α, ἡ, *viam præstruo*, *viam patulacio aut præbeo*; (2) *præparo* & *quasi imbuo*; (3) *auctor & adjutor sum*, *exemplum præbeo*. *Πρόξενος* *τῶν Λακέρων* *αὐτῶν* *παιδῶν* *αὐτῶν*, Plutarch. *Πρόξενος* *δὲ τῶν τῶν πᾶσι* *πᾶσι* *ἵσσω* *δικαστῶν*, Aristot. *Πρὶν τὰ αἰδῶν* *μῆλα* *τὰ μῆλα* *ταῦτα* *γῆναι*, καὶ *πρόξενος* *παιδῶν* *πρὸς* *τὸν* *ἀφ' οὐδισσῶν*, Aristot. *Probl.* 4, 12. Ex *πρό*, & *ξένος*, *viam facio*.
Πρόξενος, α, ἡ, *prævia*, *viam præstruens*. A *πρόξενος*.
Πρόξενος, α, ἡ, *prodeundi seu exeundi actio*; (2) *incrementum*, Gloss. Vet. *processus*, *processio*. Sed *πρόξενος*, α, ἡ, *qui viam præit*, *præcursor*. Ex *πρό*, & *ξένος*, *via*.
Πρόξενος, α, ἡ, *ante concilio*. Ex *πρό*, & *ξένος*, *concilio*.
Πρόξενος, α, ἡ, *adifico ante*, *præstruo*. Ex *πρό*, & *ξένος*, *adifico*.
Πρόξενος, α, ἡ, *præstruo*, *præmolior*. Ex *πρό*, & *ξένος*, *dispenso*, *constituo*.
Πρόξενος, fut. *ἴσσω*, *procemio utor*, *procemior*. A *πρόξενος*.
Πρόξενος, α, ἡ, *ad exordium seu procemium pertinens*. Ab eod.
Πρόξενος, *exordium*, 2. sing. f. i. ind. med. *Att.* & *Ion.* *pro προξενος*, a verbo *πρόξενος*.
Πρόξενος, α, τό, *exordium*, quo cantores & citharedi prædunt, *præcentio*, Ph. *exordium*, *præfatio*, *primordium*. Ex *πρό*, & *ξένος*, *semita*.
Πρόξενος, *præcedo*; imperf. *πρόξενος*, *Suic.* Ex *πρό*, & *ξένος*, *eo*.
Πρόξενος, ante perdo. Ex *πρό*, & *ξένος*, *perdo*.
Πρόξενος, f. *ἴσσω*, ante complano vel levigo, *præmitigo*. Ex *πρό*, & *ξένος*, *complanio*.
Πρόξενος, vel *προξενος*, fut. *ἴσσω*, *præjuro*, prius juro, seu ante juro. *Πρόξενος* *δὲ μὴ ἂν ἄνθρωπον*, Dem. Ex *πρό*, & *ξένος*, *juro*.
Πρόξενος, α, ἡ, *præf. seu ante confiteor*, *προξενος*, qui in confesso est, aor. i. part. pass. Ex *πρό*, & *ξένος*, *confiteor*.
Πρόξενος, α, ἡ, *antecedens iusjurandum*. A *πρόξενος*.
Πρόξενος, α, ἡ, *ante equo*, *Suic.* Ex *πρό*, & *ξένος*, *equo*.
Πρόξενος, *prospiciendum*. A *πρόξενος*.
Πρόξενος, α, ἡ, *qui rem prospicit*, qui *prævidet* & *ante speculatur*. A *πρόξενος*.
Πρόξενος, fut. *ἴσσω*, *prospicio*, *prævideo*. Ex *πρό*, & *ξένος*, *video*.
Πρόξενος, α, ἡ, *prævisus*, *præcognitus*; (2) *manifestus*, qui ante nostros est oculos; *conspicuos*. A *πρόξενος*.

Πρόξενος, α, ἡ, *prævidendi seu providendi peritus*; (2) *providus*. A *πρόξενος*.
Πρόξενος, α, ἡ, *qui prævideri vel provideri potest*. Ab eod.
Πρόξενος, α, ἡ, *ante me video*, *prævideo*, Ph. *prospicio*, *prævideo*, Gl. Vet. *prævideo*, *προξενος*, *præcaveo*, Gloss. Vet. *Ὀὐδὲ αὐτὸς τῶν χρημάτων προξενος ἴσσω*, Dem. Phil. 1. *Πάνθ' αὖ προξενος* *προξενος*, id. Phil. 2. Ex *πρό*, & *ξένος*, *video*.
Πρόξενος, f. *ἴσσω*, ante lucem surgo. Ex *πρό*, & *ξένος*, *mane surgo*.
Πρόξενος, fut. *ἴσσω*, *præfinio*, prius definio, prius constituo, *prædestino*. *Πρόξενος* *ἡμῶν* *ἐν* *ἐκείνῃ*, Ephes. 1, 5. *προξενος*, ib. 11. Ex *πρό*, & *ξένος*, *definio*.
Πρόξενος, α, ἡ, *præfinitio*, *prædestinatio*. A *πρόξενος*.
Πρόξενος, α, fut. *ἴσσω*, ante concito. Ex *πρό*, & *ξένος*, *concito*.
Πρόξενος, α, ἡ, *præfultor*. A *πρόξενος*.
Πρόξενος, α, fut. *ἴσσω*, *præfulto*. Ex *πρό*, & *ξένος*, *fulto*.
Πρόξενος, 2. sing. aor. 2. imper. med. *Att.* & *Ion.* *pro προξενος*, a verbo *πρόξενος* *pro προξενος*, *projicio*.
Πρόξενος, prior debeo, ante debeo. *Καμὲν γὰρ* *τι* *πρόξενος* *κακόν*, Eur. Iph. in Taur. 523. *Κακόν* *ἀπὸ* *ταῖς* *πλῆθυσιν* *τι* *πρόξενος* *μῆλα*, Arist. Vesp. 3. Ex *πρό*, & *ξένος*, *debeo*.
Πρόξενος, f. *ἴσσω*, prior in eo, prior falio. Ex *πρό*, & *ξένος*, *in eo*.
Πρόξενος, α, ἡ, *prominens locus*, *eminentia*. A *πρόξενος*, *promineo*.
Πρόξενος, α, ἡ, *visio rei futuræ*, *provisio*. A *πρόξενος*.
Πρόξενος, α, ἡ, *prominens*, *protuberans*. Ex *πρό*, & *ξένος*, *figo*.
Πρόξενος, α, ἡ, *ante passio*; (2) *morbi præludium*, *adventatio morbi*; (3) *antecepta perturbatio*. Ex *πρό*, & *πρόξενος*, *passio*.
Πρόξενος, α, ἡ, *quod docebatur ante philosophiam, & theologiam, primæ disciplinæ*, Gl. Vet. *rudimentum*. A *πρόξενος*.
Πρόξενος, α, τό, *rudimenta*. A *πρόξενος*.
Πρόξενος, f. *ἴσσω*, ante instituo seu doceo. Ex *πρό*, & *πρόξενος*, *instituo*.
Πρόξενος, α, ἡ, *puerorum productio*, *leno*, *mango*. Ex *πρό*, & *πρόξενος*, *puer*.
Πρόξενος, Adv. *jam olim*, *jam dudum*, *jam pridem*, *jam diu*. Ex *πρό*, & *πρόξενος*, *olim*.
Πρόξενος, α, ἡ, *prævetustus*. Ex *πρό*, & *πρόξενος*, *vetustus*.
Πρόξενος, fut. *ἴσσω*, ante luctor. *Ἐρωτε* *πρόξενος*, Heliod. A *πρό*, & *πρόξενος*, *luctor*.
Πρόξενος, α, ἡ, *avi pater*, *proavus*, Gl. Vet. *etiam atavus*. Ex *πρό*, & *πρόξενος*, *avus*.
Πρόξενος, Adv. *ante*, e regione. Ex *πρό*, & *πρόξενος*.
Πρόξενος, *prædico*, Gl. V. Ex *πρό*, & *πρόξενος*, *annuncio*.
Πρόξενος, fut. *ἴσσω*, ante trado. Ex *πρό*, & *πρόξενος*, *trado*.
Πρόξενος, α, *præmoneo*, Gl. V. Ex *πρό*, & *πρόξενος*, *moneo*.
Πρόξενος, fut. *ἴσσω*, ante paro, longe ante paro, *præmunio*, Gl. Vet. *præparo*. *Τοῖς* *μὲν* *ἰσχυρῶν* *παισὶ* *πρόξενος* *ἀπὸ* *πάντα*, Xen. Ex *πρό*, & *πρόξενος*, *præparo*.
Πρόξενος, α, ἡ, *præparatio*. A *πρόξενος*.
Πρόξενος, *antepenultima*, Gl. Vet. Ex *πρό*, *πρόξενος*, & *τελευταία*, *ultima*.

Προπαράτιθμι, prius adduco. Ex πρό, & παρατίθμι.

Προπαρίχα, f. ξα, p. ίχνα, ante præbeo. Προπαρίχας έμαυτών Cei Cύμμαχον, Xen. Cyr. 5, 3. A πρό, & παρίχω, præbeo.

Προπαρίθμι, vel προπαρίθιν, sequente vocali, ante, ante oculos, in conspectu. Ex πρό, & παρίθμι, ante.

Προπαροξύτω, u, o x, i, qui in antepenultima syllaba acutum habet. Ex πρό, & παροξύτω, qui acutum habet in penultima syllaba.

Προπαροξύω, in antepenultima syllaba acutum pono. Ex πρό, & παροξύω, acutum in penultima syllaba pono.

Πρόπας, αα, αα, universus, totus; πρόπαν ήμαρ, toto die. Πρόπατας άδης παιδοκινε άρδύσεται, Lyc. 655. Hom. Il. 1, 600. Ex πρό, & πάς, omnis.

Προπάχω, ante patior, prius vel prior patior, in bonam, vel malam partem. Ούδην άγαθόν προπιπονθούα, Xen. κακόν, Plato. Ex πρό, & πάχω, patior.

Προπατορικός, ή, εν, ad avum seu avos vel ad progenitores pertinens; (2) a progenitoribus proveniens. A προπάτωρ.

Προπάτωρ, ορ, α, avus; (2) primus pater, generis auctor. Ex πρό, & πατήρ, pater.

Πρόπειρα, αε, ή, prætentamentum, periculum, quod de re fit, antequam illam adgrediamur. Ex πρό, & πείρα, tentatio.

Προπειρίζω, protempto, Gl. Vet. prætentio. Ex πρό, & πειρίζω, tento.

Προπειράω, α, & προπειράομαι, ωμαι, prius tento, protento, Gl. V. προπειρώμαι, prætentio. Ex πρό, & πειράω, tento.

Προπεμπήρι, u, o x, i, quo prosequimur & deducimus aliquem abeuntem. A προπέμπω.

Προπέμνω, fut. ψα, prior mitto, mitto ante, præmitto; (2) deduco, prosequor, commitor, Gl. Vet. præmitto, ante ambulo, prosequor; προπέμπω, prosequitur, Ph. αποπέμψατε, prosequimini, Ph. aor. 1. imperat. αποπέμψασι, prosequantur, Ph. aor. 1. conj. τί ή γέυε αποπέμψα; Anacr. 23, 9. Άπέντα ή ή Κόρον αποπέμψον άπαντες, Xen. Cyr. 1, 19. Ex πρό, & πέμνω, mitto.

Προπιπύσθι, qui ante aliquid intellexerunt, nom. plur. perf. part. pass. verbi αποπύσθωμαι pro αποπιύσθωμαι, ante aliquid intelligo.

Προπιπίω, fut. ψα, ante concoquo. Προπιπίθαι χρέη, Aret. Ex πρό, & πίπω, coquo.

Προπιδιάω, f. ξα, circumdo, circumvolvo; (2) ante circumduco, ante implico. Ex πρό, & πιδιάω, circumdo.

Προπιδιπάω, α, fut. άσα, circumflexum in antepenultima syllaba pono. Hinc προπιδιπάω, circumflexum in antepenultima syllaba habens. Ex πρό, & πιδιπάω, circumflexum in penultima syllaba pono.

Προπιδιπαώω, Adv. quum circumflexus est in penultima syllaba. A προπιδιπάω.

Προπειχαράττω, fut. ξα, ante circumscario. Ex πρό, & πειχαράττω, circumscario.

Προπύρσιον, anno tertio, Gl. V. Ex πρό, & πύρσιον, anno superiore.

Προπύρσιος, ή, εν, qui est anni ante præsentem tertii. Ex πρό, & πύρσιος, qui est anni superioris.

Προπίσσω, pro αποπισύντα, cum, qui procidit, acc. sing. m. g. aor. 2. part. act. verbi αποπίπτω pro αποπίτω, procido.

Προπιτάζω, seu αποπιτανύω, & αποπιτάνω, in anteriori parte expando vel obtendo, prætendo. Τυάς άυτδς αποπιτάντες ήμδν αποπορίλαδαι έμπροδεν, Xen. Cyr. 4, 8. Ex πρό, & πιτάζω, expando.

Προπίττω, αε, ή, præcipitantia, præcipitatio, Ph. protervia, procacitas, protervitas, petulantia, temeritas; proclivitas, propensio. A αποπίττω.

Προπιτόομαι, perperam ago, Ph. lascivio. A seq.

Προπιτώ, præcipitem, acc. singul. contr. pro αποπιτώ, a αποπιτώς, præcept.

Προπιτής, έ, ο x, i, prociduous, prominens, præceps, proclivis, qui pronus fertur vel ruit, Ph. perperus, protervus, temerarius, procax, petulans; αποπιτῆν, præcipiti, Ph. αποπιτῆς, lascivi, temeratores, Ph. Ex πρό, & πίτω, pro πίτω, cado.

Προπιτώ, Adv. præcipitanter, temere, inconsiderate, Ph. perperam, proterve. A αποπιτῆς.

Προπιτράω, prædelibata, nom. pl. perf. part. pass. n. g. Dor. pro αποπιτράω, a αποπράζω, prædelibato.

Προπιγύω, f. ξα, prius congelo; præfigo, Gl. f. Vet. Ex πρό, & πιγύω, compingo, figo.

Προπιδάω, α, fut. ήσα, profilio; αποπιδάω, emicat, Ph. Οί ή οίκαται προπιδάντες ήδ' άποπύων, ήκοντιζον, Aelian. V. H. 14, 46. Ex πρό, & πιδάω, salio.

Προπιλακίζω, f. ίσα, probro & ignominia adicio, per contumeliam deideo; αποπιλακίζω, ignominia affectus, aor. 1. part. pass. Βαρίως είπα — προπιλακίζούας έρως ήμδς υπό Εύριπίδω, Arist. Θεσμ. 393. Προπιλακίζω υπό ήδ' άποπύων, Dem. Phil. 3. Ex πρό, & αποπιλακίζω, contumelia adicio.

Προπιλακιδύω, probro adfecta, a. 1. part. pass. f. g. verbi αποπιλακίζω.

Προπιλακισίς, ίως, ή, contumelia, jurgium. A αποπιλακίζω.

Προπιλακισμός, α, ο, læsio, quæ fit per contumeliam, Ph. injuria, jurgium. Ab eod.

Προπινω, propino, præbibo, poculo provooco, metaph. in gratiam alicujus alium prodo, per prodicionem tradeo. Έπι λαιναις τε σικαις Cτρίδας θίλω αποπίνω, Anacr. 4, 3. Πέν δέ μοι διδασί ή ήνω, ή αποπίνω, id. 9, 29. τας ζωαιζίν, Aelian. V. H. 3, 15. Ex πρό, & πίνω, bibo.

Προπιπνύσας, incidentes, acc. pl. part. præf. act. verbi αποπιπίω.

Προπιπίω, procido, ante cado, vel occumbo; (2) procido, præceps feror; αποπιπίων, prolapsus, a. 2. part. Οί ή αποπιπίοντες έρεον, proclinati, Odyss. 12, 194. Ex πρό, & πίπίω, cado.

Προπισθώω, f. άσω, ante credo, prius fidem habeo. Ex πρό, & πισθώω, credo.

Προπλία, f. θισα, q. d. prænavigo, prior navigo, in navigatione priorem locum obtineo. Ex πρό, & πλία, navigo.

Πρόπλω, contr. απόπλω, u, o x, i, qui in navigatione explorandi causa præmittitur. Ex lisd.

Προπύγης, α, ο x, i, qui anteit. Ex πρό, & πύγης, dux via.

Προπύζω, fut. ίσα, procedo, progredior. Τπασπιδια προπύζων, Il. 13, 153. Ex πρό, & πύζω, eo.

Προπύω, α, f. ήσα, ante vel prius facio; αποπιπύω, ante factus, a. 1. part. pass. Ex πρό, & πύω, facio.

Προπυμύω, α, f. ήσα, belligero pro, propugno. Ex πρό, & πυμύω, bellum gero.

Προπυμυτήριον, u, τό, firmum propugnaculum. A προπυμύω.

Προπυλίμω, u, o x, i, bellum præcedens. Ex πρό, & πυλίμω, bellum.

Προπύλωμα, ατ, τό, ministerium, R. A προπύλω.

Προπύλω, fut. εύσω, ministro. A πρόπλω.

Πρόπυλος, ίας, ή, ea pars urbis, quæ in ipso statim aditu occurrit. Ex πρό, & πύλος, urbis.

Προπύλως, Adv. multo ante. Ex πρό, & πύλος.

Πρόπυλός, u, o x, i, anteambulo; (2) famulus, qui hero suo præit; minister. Ex πρό, & πύλος, vesp.

Προπομα, ατ, τό, potio omnium prima & ante cibum hausta. Ex πρό, & πύμα, bibo.

Προπομπία, & προπομπία, αε, ή, ipsa deductio, cum honoris causa alicui præimus; (2) deductio in pompa solenni. A προπομπία.

Προπομπέω, fut. εύσα, in solenni pompa præeo vel præferor. Τδ νιομισμδς προπομπέσας, Heliod. A προπομπή.

Προπομπή, ή, ή, præmissio; (2) prosecutio; deductio & comitatus, quo prævia turba in pompis solennibus anteit ferculis pompæ. Ex πρό, & πομπή, pompa.

Πρόπομπός, u, o x, i, qui præeundo fit; (2) idem quod sequens προπομπός.

Προπομπός, ή, ο x, i, anteambulo, prævius deductor. Ex πρό, & πομπή, pompa.

Προπονία, α, f. ήσα, ante labore frangor & fatigor, prædelassor. Όσα αν μάλλον προπονίας τις ή αυτδ άπίαι, Xen. Cyr. 7, 30. Ex πρό, & πονία, laboro.

Προπορεύω, præeo, anteeo, præcedo, præcedo. Τυάς άυτδς προπιτάσαντες ήμδν προπιδύω έμπροδεν, Xen. Cyr. 4, 8. Ex πρό, & προρεύω, eo.

Προπορύνω, fut. εύσω, prius trajicio, transmittito; (2) prætermitto. Ex πρό, & πορύνω, trajicio.

Προπορίζω, f. ίσα, ante paro seu comparo. Ex πρό, & πορίζω, paro.

Πρόπυσις, ίας, ή, potio omnium prima & ante cibum hausta; (2) propinatio. A προπύσις.

Προπιτίω, ante bibendum præbeo. Ex πρό, & πιτίω, bibendum præbeo.

Πρόπυς, οδ, ό, cui sunt grandes pedes; (2) stella ante pedes Geminorum; πρόπυδες, pedes anteriores, & prominentia in montibus. Ex πρό, & πύς, p.

Προπράττω, f. ξα, prius vel prior facio. Ex πρό, & πράττω, facio.

Προπιλώω, έ, ο x, i, pronus, in pronum, præceps, propendens, Hom. Il. 3, 218. Ex πρό, & πλώω, pronus.

Προπροβιάζομαι, pro προβιάζομαι, ante vix infero.

Προπροκαλύπτομαι, usquequaque obvolvo. Ex πρό, & προκαλύπτομαι, quod idem significat.

Προπροκαταίγδω, Adv. antrorsum cum impetu. Ex πρό, & προκαταίγδω, quod idem notat.

Προπροκλινδομαι, ante advolver, ante volvor. Ex πρό, & προκλινδομαι, quod idem significat. Προπροκλινδομαι πατρος Διος αϊγρόχου, Homer. Iliad. 22, 221.

Πρόπρυμα, Adv. rb. funditus, profusus. Ex πρό, & πρυμας, extremus.

Πρόπυσμα, ατ, τό, offensio, cum pedes lapidi aut alii offendiculo impinguntur. A προπύσις, prior impingo.

Προπύω, f. εύσα, inspuo, prius exspuo. Ex πρό, & πύω, exspuo.

Πρόπυσις, ίας, ή, prolapsio, procidentia. A προπίτω, procido.

Πρόπυατ, u, o x, i, prociduous, caducus. Ab eod.

Προπύλαιον, u, τό, vestibulum domus, locus inter portam & viam interjectus. Ex πρό, & πύλη, porta.

Πρόπυλον, u, τό, idem & ex lisd.

Προπυθόομαι, f. προπύθωμαι, prius audio seu intelligo, præsentio vel præsentifico; (2) prius interrogo. Ex πρό, & πυθόομαι, sentio.

Προπαλίο, α, sum propola, & simpl. vendo, Suic. Ex πρό, & παλίο, vendo.

Προσείχω, nitor, confido, deditus sum, incumbo, exspecto. Προσείχαν ταῖς ὥρῃς Ἀγυπτίαν ἐπαρχίαις, Polyb. Ex πρὸς, & ἀχίω, nitor.

Προσανοίγω, fut. ξω, adapero, aperio. Ex πρὸς, & ἀνοίγω, aperio.

Προσανοικοδομία, ᾧ, fut. ἴσω, reedificando adstruo, restaurando aedificatis addo. Ex πρὸς, & ἀνοικοδομία, reedifico.

Προσαιομάζω, f. ᾧζω, insuper suspiro, vel in ejulatus & fletus etiam erumpo. Ex πρὸς, & ἀνοίμαζω, suspiro.

Προσαντίλλω, Ρυτ. pro προσαντίλλω, orior seu exorior ad, sursum adscendo. Τὴν εἰς ὕψος κῆρυγος προσαντίλλουσιν, Eur. Supp. 689. Ex πρὸς, & ἀνατίλλω.

Προσαντίζω, ᾧ, ὁ κῆρυγος, arduus, acclivis, adversus, praeruptus. Ex πρὸς, & ἀντίζω, contra.

Προσαντίζω, ᾧ, haurio, item foveo, R. Ex πρὸς, & ἀντίζω, haurio.

Προσαντίζω, ᾧ, aspero, hostiliter, infeste. A προσαντίζω.

Προσπαύω, ᾧ, f. ἴσω, insuper reposco seu exigo. Ex πρὸς, & ἀπαύω, reposco.

Προσπαύω, ᾧ, f. ἴσω, occurro. Τὴν λήσαντων οἰκίαν βασιλῆα τὴν ἐκείνην προσπαύωντες ὑποδίζοντο, Heliod. Ex πρὸς, & ἀπαύω, quod idem significat.

Προσπαύω, ᾧ, semel, duntaxat. Ex πρὸς, & ἀπαύω, semel.

Προσπαύω, ᾧ, fut. ἴσω, insuper minitor, minas addo. Ὅτι ὁ προσπαύωντος ἀπὸ λυγρῶν αὐτῶν, Act. 4, 21. Ex πρὸς, & ἀπαύω, minitor.

Προσπαύω, ᾧ, h, adjecta interminatio, minae additae. Ex πρὸς, & ἀπαύω, minae.

Προσπαύω, ᾧ, insuper facio. Νῆες τὶ εἰσιν αὐτῶν κατασκευάζονται τριακῶσαι, κῆ ἐτίμας προσπαύεται, Appian. B. Mithridat. Ex πρὸς, ad, insuper & ἐργάζομαι, operor.

Προσπαύω, fut. ἴσω, adnitor. Ex πρὸς, & ἀπαύω, quod idem notat.

Προσπαύω, insuper discedo. Ex πρὸς, & ἀπαύω, discedo.

Προσπαύω, insuper amitto. Προσπαύω, ᾧ, ὁ αὐτὸς πρὸς ταῖς δάδα, Arist. Nub. 1253. Ex πρὸς, & ἀπαύω, amitto.

Προσπαύω, defero, R. Ex πρὸς, & ἀπαύω, quod idem notat.

Προσπαύω, demonstro. Δὲν ὁ προσπαύω, Plat. Phaed. 19. Ex πρὸς, & ἀπαύω, quod idem notat.

Προσπαύω, insuper do, addo, reddo. Ex πρὸς, & ἀπαύω, reddo.

Προσπαύω, f. ἴσω, praeerea exuo. Ex πρὸς, & ἀπαύω, exuo.

Προσπαύω, eis, h, adsignatio. Ex πρὸς, & ἀπαύω, adsignatio.

Προσπαύω, insuper vel etiam morior. Ex πρὸς, & ἀπαύω, morior.

Προσπαύω, f. ἴσω, ultra respondeo, seu plura respondeo, quam interrogatus sum. Ὅτι, ἴσω, προσπαύω, τοῖς ἐρωταῖς, Plato. Ex πρὸς, & ἀπαύω, respondeo.

Προσπαύω, Adv. Pos. ultra respondendum est. A προσπαύω.

Προσπαύω, f. ἴσω, insuper occido. Ὅτι, ἴσω, προσπαύω, Xen. Cyr. 5, 10. A πρὸς, ὅτι, & ἀπαύω, occido.

Προσπαύω, simul reperto, particeps sum. Ex πρὸς, & ἀπαύω, fruo.

Προσπαύω, praeerea perdo; unde προσπαύω, quod vide.

Προσπαύω, five προσπαύω, f. ἴσω, praeerea vel simul perdo; προσπαύω, simul pereor. Τὴν ἰσχυρίαν προσπαύω, Phal. Διδίχαι ἴσχαν μὴ καὶ προσπαύω, Ifoc. Ex πρὸς, & ἀπαύω, perdo.

Προσπαύω, praeerea perditio, nom. pl. f. 2. part. verbi προσπαύω pro προσπαύω, praeerea perdo.

Προσπαύω, fut. ξω, suffoco, strangulo. Προσπαύω, ὁ ἀνθρώπων, Aret. Ex πρὸς, & ἀπαύω, suffoco.

Προσπαύω, insuper amolior aut demolior. Ex πρὸς, & ἀπαύω, abjicio.

Προσπαύω, insuper detergo. Ex πρὸς, & ἀπαύω, detergo.

Προσπαύω, insuper mitto. Ex πρὸς, & ἀπαύω, mitto.

Προσπαύω, ὁ, insuper privo, praeerea alia fraude. Ex πρὸς, & ἀπαύω, privo.

Προσπαύω, insuper avertio. Ex πρὸς, & ἀπαύω, avertio.

Προσπαύω, insuper jugulo. Ex πρὸς, & ἀπαύω, jugulo.

Προσπαύω, dirigo adversus, invehor. Ex πρὸς, & ἀπαύω, extendo.

Προσπαύω, insuper commonstro vel adfirmo, insuper statuo. Ex πρὸς, & ἀπαύω, ostendo.

Προσπαύω, insuper obstruo & obturo. Ex πρὸς, & ἀπαύω, obstruo.

Προσπαύω, insuper derado, detergo. Ex πρὸς, & ἀπαύω, detergo.

Προσπαύω, f. ἴσω, leviter tango, primoribus digitis tango, attingo. Ex πρὸς, & ἀπαύω, tango.

Προσπαύω, adjungo, applico, adnecto, apto, adfigo, adapto, attribuo, Gloss. Vet. Τὸ πεινῶντι τιμὴν προσπαύω, Soph. El. 858.

Σιμωνίδῃ ὁ προσπαύω, τὴν προμήθειαν ταύτης, Luc. Φίλιππος προσπαύω, χεῖρα, Eur. Supp. 362. Προσπαύω, μόνον τὴν πρὸς, & ἀπαύω, Aeschin. Ex πρὸς, & ἀπαύω, Aeschin.

Προσπαύω, insuper expello, pass. προσπαύω, amplius expellor. Ex πρὸς, & ἀπαύω, expello.

Προσπαύω, & ἀπαύω, f. ξω, allido. Προσπαύω, ὁ αὐτὸς πρὸς τὸ μέγαλον ἰσχυρὸν τὴν δύναμιν, Luc. Ex πρὸς, & ἀπαύω, allido.

Προσπαύω, fut. ἴσω, irrigo. Ex πρὸς, & ἀπαύω, irrigo.

Προσπαύω, futur. ξω, praeerea adjuvo vel succorro, Aret. Ex πρὸς, & ἀπαύω, adjuvo.

Προσπαύω, adjungit, aptat, 3. sing. praef. ind. med. verbi προσπαύω.

Προσπαύω, adjungo, apto, accommodo. Ex πρὸς, & ἀπαύω, apto.

Προσπαύω, adaptata, nom. pl. part. perf. med. n. g. verbi προσπαύω, adapto.

Προσπαύω, ᾧ, futur. ἴσω, per articulos annecto. Ex πρὸς, & ἀπαύω, fingo, fingo.

Προσπαύω, eis, h, officium motorum naturalis commissura. A προσπαύω.

Προσπαύω, ᾧ, f. ἴσω, auxilio venio, auxilior. Ex πρὸς, & ἀπαύω, sufficio.

Προσπαύω, ᾧ, ὁ κῆρυγος, septemtrionalis. Ex πρὸς, & ἀπαύω, arctus, septemtrio.

Προσπαύω, adapto, accommodo. Τὴν πρὸς ἴσχυρὸν κλῆθον ἰσχυρὸν προσπαύω, Eur. Or. 791. Περιπύχαις χεῖρας προσπαύω, id. Supp. 816. μαρτὶς τὰς, id. Ion. 799. Διδίχαι τὴν ἴσχυρὸν πρὸς τὴν ἴσχυρὸν, Xen. Cyr. 6, 15. Ex πρὸς, & ἀπαύω, quadro.

Προσπαύω, arripio, Gl. V. Ex πρὸς, & ἀπαύω, rapio.

Προσπαύω, eis, h, exhibitio vel usus cibi, oblatio. A προσπαύω, offiro.

Προσπαύω, fut. ἴσω, appendo, annecto, προσπαύω, dependeo; deditus sum alicui rei & velut ex ea pendeo. Τὴν ἴσχυρὸν προσπαύω, Luc. Ex πρὸς, & ἀπαύω, apto.

Προσπαύω, ἀπο, τὸ, adfectus. A προσπαύω, suspendo.

Προσπαύω, Adv. integre; (2) cohaerenter. Ex πρὸς, & ἀπαύω, quod idem notat.

Προσπαύω, adapto. Ex πρὸς, & ἀπαύω, a. to.

Προσπαύω, ᾧ, f. ἴσω, exerceo. Ex πρὸς, & ἀπαύω, quod idem significat.

Προσπαύω, occupo; προσπαύω, occupor, Suic. Ex πρὸς, & ἀπαύω, quod idem significat.

Προσπαύω, exsicco, ex πρὸς, & ἀπαύω, arificio. Them. ἴσω, quod idem notat. Ὁ προσπαύω, qui exsiccat, Aeschyl. From. vine. 146.

Προσπαύω, ᾧ, alloquor, compello. Φίλιππος προσπαύω, Eur. Supp. 775. Ὁ ἴσχυρὸς, ib. 805. Ex πρὸς, & ἀπαύω, loquor.

Προσπαύω, fut. ἴσω, accino tibia. Ἀξίω, ἴσω, ὁ προσπαύω, Conc. 889. Ex πρὸς, & ἀπαύω, tibia cano.

Προσπαύω, f. ἴσω, in aula sto. Ex πρὸς, & ἀπαύω, aula.

Προσπαύω, vel προσπαύω, fut. ἴσω, adaugeo, insuper augeo. Ex πρὸς, & ἀπαύω, augeo.

Προσπαύω, adauctio, A praef. προσπαύω, fut. ἴσω, praeerea per me facio, & ipse operor; (2) insuper excogito. Ex πρὸς, & ἀπαύω, ipse facio.

Προσπαύω, fut. ἴσω, insuper aufero. Προσπαύω, ὁ αὐτὸς πρὸς τὰ τελευταία ἀπαύω, Heliod. Ex πρὸς, & ἀπαύω, aufero.

Προσπαύω, ᾧ, f. ἴσω, prius decoquo. Ex πρὸς, & ἀπαύω, quod idem significat.

Προσπαύω, h, h, attactus. A προσπαύω.

Προσπαύω, ὁ κῆρυγος, attiguo, Gl. V. contiguus. Ex πρὸς, & ἀπαύω, tactus.

Προσπαύω, praeerea ad detectionem follicito. Ex πρὸς, & ἀπαύω, dirimo, disjungo.

Προσπαύω, prolucem alvi projicio. Ex πρὸς, & ἀπαύω, alvum exono.

Προσπαύω, f. ἴσω, adscendo, conscendo. Ἰσχυρὸς γὰρ ἴσχυρὸς προσπαύω, Eur. Her. fur. 961. Ὅτι ἴσχυρὸς, Canida προσπαύω, id. Hel. 1271. Ex πρὸς, & ἀπαύω, eo, scando.

Προσπαύω, adjectum, gen. pl. part. praef. act. verbi προσπαύω.

Προσπαύω, adicio, applico, admoveo, impingo; (2) irruo, adior, invado, irruptionem vel impressionem facio. Εὐμοῖς πικρὰς ἀδῖνας αὐτῶν προσπαύω, ὁππότε, Soph. Trach. 42. Φύλας τὴν ἴσχυρὸν καὶ καὶ χεῖρα προσπαύω, Eur. Alc. 304. Ex πρὸς, & ἀπαύω, jacio.

Προσπαύω, eis, h, adpressus, Gl. V. adpressio. Ex πρὸς, & ἀπαύω, gravo.

Προσπαύω, adiens, qui adiit, a. 2. part. act. verbi προσπαύω pro προσπαύω.

Προσπαύω, eis, h, adscensus, ad censio; (2) accessus, aditus, adventus, Gl. V. adgressio. A προσπαύω.

Προσπαύω, h, h, pervius, accessus. Ab eodem.

Προσπαύω, & προσπαύω, adurgeo, instando cogo. Ex πρὸς, & ἀπαύω.

Προσπαύω, f. ἴσω, admoveo, a jungo, accedere iacio, promoveo. Ex πρὸς, & ἀπαύω, admitto.

Προσπαύω, ᾧ, transio ad. Καὶ τὸ διδρὸν προσπαύω, λίγαν, Arist. Av. 431. A πρὸς, & ἀπαύω, transio.

Προσπαύω, ὁ κῆρυγος, noxius, Suic. Ex πρὸς, & ἀπαύω, noxio.

Προσπαύω, futur. φω, praeerea laedo vel damno adicio, Aret. Ex πρὸς, & ἀπαύω, laedo.

Προσπαύω, f. φω, obtueor, intueor, adspicio. Προσπαύω, ὁ ἴσχυρὸς τὴν τὰ τὰς παρὰ, Soph. Aj. 346. Κατὰ κικυφῶν, ὁ μὲν ἴσχυρὸς ἀπαύω, ἴσχυρὸς προσπαύω, Luc. Tis ὁ κῆρυγος προσπαύω, παιδαν σ', ἴσχυρὸς προσπαύω, ἴσχυρὸς τινος; Eur. Iph. in Au. 1220. Ex πρὸς, & ἀπαύω, video.

Προσπαύω, h, h, adjectus seu adjectivus. A προσπαύω.

Προσπαύω, ᾧ, acciemo, Gl. V. Ex πρὸς, & ἀπαύω, clamo.

Προσβήτω, ὦ, futur. ἴσω, ad opitulandum accurro, succurro. Ex πρὸς, & βνήτω, auxilior.

Προσβολή, ἡ, ἡ, adiectus seu adiectio, admotio, contagio, Gl. V. offensio, impressio. * A προσβάλλω.

Προσβόρῳ, προσβόρῳ, item προσβόρῳ, & προσβόρῳ, ὦ, ὦ, ἡ, quod a borea perflatur, ad boream vergens. Ex πρὸς, & βόρῳ, boreas.

Προσβραχὺς, εἷς, ὁ, Gen. ἰσ, εἷας, ἰσ, parvus, minime altus, vadofus, Strabo. lib. 6. Ex πρὸς, & βραχὺς.

Προσβρίχῃ, f. ἔα, in super irrigo seu mado-facio. Ex πρὸς, & βρίχῃ, rigo.

Πρόσγῃ, ὦ, ὦ, ἡ, terrae propinquus & contiguus, humilis. Ex πρὸς, & γῆ, contr. γῆ, terra.

Προσγίλας, ὦ, fut. ἄσω, arrideo. * Αἰχὼν ἰκὼ προσγίλας (ἐματ), Eur. Med. 1165. Ex πρὸς, & γίλας, rideo.

Προσγινῆς, ἰσ, ὦ, ἡ, cognatus, Gl. V. Ex πρὸς, & γινῆς, genus.

Προσγίνομαι, vel προσγίνομαι, accedo ad aliquem, alicui me adjungo; (2) adna-secor, accedo; προσγίνομαι, accessit, aor. 2. προσγίνομαι, affore, Gl. Vet. f. 1. m. 1. εἰς γῶ θάλασσαν μέλθῃ ἢ προσγίνοι, Soph. Trach. 1189. Μεγὰ ἀντὶ προσγίνομαι διδάμναι, Lisd. Ex πρὸς, & γίνομαι, nascor.

Προσγλίχαινα, fut. ἀνῶ, magis glutinosum reddo, Suic. Ex πρὸς, & γλίχαινα, glu-tinosum reddo.

Προσγίχουμαι, in super appeto. Ex πρὸς, & γίχουμαι, cupio.

Προσγναθίδιον, ὦ, τὸ, focale, Gl. Vet. q. d. maxillare. A πρὸς, & γναθῖ, maxilla.

Προσγράμμα, ατ, τὸ, quod jam scriptis additum est, adscriptio. A προσγράφω.

Προσγραφὸς, εἷς, ὁ, adscriptor.

Προσγραφεύς, ὦ, ὦ, ἡ, adscriptitius, qui an-notatur. A προσγράφω.

Προσγράφω, fut. φῶ, in super scribo, scriptis addo, adscribo; (2) ad cribo, i. e. attri-buo. Πυθαγόρῃ τῇ σοφιστῇ προσγρά-φω, Plur. * Εἰ δ' ἂν ἄτῃα προσγράψαι, δὲ ἂν τῇ ἰνῆτο, Dem. Phil. 3. Ex πρὸς, & γράφω, scribo.

Προσδαπάναν, ὦ, fut. ἴσω, in super absumo seu infumo. Καὶ ὁ, τι ἀν προσδαπάνη-σης, Luc. 10, 35. Ex πρὸς, & δαπάνω, absumo.

Πρόσδεξις, ατ, τὸ, susceptio. A προσ-δέχομαι.

Πρόσδεξις, εἷς, ὦ, ἡ, qui in super eget. A προσδέομαι.

Προσδεῖ, imperf. in super opus est. Προσδεῖ δ' διδασκαλίας ἐμῇ, Dem. Ἀντιπρὸς τι προσ-δεῖ σ', ἡ εἰλέει τὴν φῶ, Eur. Her. fur. 90. Ex πρὸς, & δεῖ, opus est.

Προσδίνωμι, fut. ἔω, in super ostendo vel monstro. Ex πρὸς, & δίνωμι, ostendo.

Προσδίδω, ὦ, ὦ, acceptus, gratus. A προσ-δίδωμι.

Προσδέξω, exspectare, aor. 1. inf. med. verbi προσδέχομαι, exspecto.

Προσδέομαι, futur. δέχομαι, in super ego; (2) in super rogo, supplex sum. * Οὐδὲ νῦν ἰτίρῃ προσδέομαι, Plat. Χρημάτων, Xen. Ex πρὸς, & δέομαι, ego.

Προσδέομαι, adspicio. Τῇ μὲν σ' ἰδίῃς προσδέομαι, partim, Eur. Or. 340. τὴν ἑφ, id. Hel. 564. * Οὐκ παύσεται δὲ μασσὶν προσδέομαι, id. Her. fur. 459. Ex πρὸς, & δέομαι, video.

Προσδέω, εἷς, ἡ, a ligatio, Gl. V. A προσ-δέω, alligo.

Πρόσδετος, ὦ, ὦ, ἡ, alligatus. A προσ-δέω.

Προσδέχομαι, futur. ἔωμαι, admitto; (2) exspecto; προσδέχομαι, operiens, Ph. part. praef. Νῦν δὲ τίνα βίη ἰλπίδα προσ-δέχομαι; Eur. Alc. 123. Ex πρὸς, & δέχομαι, capio.

Προσδέω, alligo, adstringo; προσδέω, a-

aptus, Gl. Vet. p. pass. part. προσδεθείς, aor. 1. part. pass. alligatus, adnexus. Σαμῖνι Ζανίσι προσδέσας, Pl. Ex πρὸς, & δέω, ligo.

Προσδιδάλλω, in super calumnior, calumni-am augeo. * Ὡς προσδιδάλλω μᾶλλον εἰς τὸ Λακωνισμὸν, Plut. Ex πρὸς, & διδάλλω, calumnior.

Προσδίδωμι, εἷς, ἡ, adfectus sive dispositio alia alii superveniens. Ex πρὸς, & δίδωμι, diffundo.

Προσδιαιρίζω, ἔμαι, in super divido, nova divisione utor. Ex πρὸς, & διαιρίζω, divido.

Προσδιαιρίζω, fut. ἔωμαι, fermocinor cum aliquo, colloquor, Gl. V. adloquor, adfor. Τῷ περὶ τὸν προσδιαιρίζω, Synes. Ex πρὸς, & διαιρίζω, colloquor.

Προσδιαιρίζω, εἷς, ἡ, allocutio, collocutio. A praec.

Προσδιαιρίζω, trajecto paxillo affigo.

Προσδιαιρίζω, ὦ, f. ἴσω, in super vel valde dubito. Ex πρὸς, & διαιρίζω, dubito.

Προσδιαιρίζω, & προσδιαιρίζω, in super efficio & obtineo. Ex πρὸς, & διαιρίζω, efficio.

Προσδιαιρίζω, ὦ, fut. ἴσω, in super explico. Ex πρὸς, & διαιρίζω, explico, explico.

Προσδιαιρίζω, & προσδιαιρίζω; (1) no-minatim excipio & stipulatione caveo; (2) diduco, dilato. Προσδιαιρίζω τῷ πρὸς, ἡ, παρὰ τῷ γλῶ πλῆ, Athen. Ex πρὸς, & διαιρίζω, praecipio, mando.

Προσδιαιρίζω, ὦ, ἡ, exceptio & conditionalis conventio, cum additur, excepto vel praeter. A praec.

Προσδιαιρίζω, in super distorqueo. Ex πρὸς, & διαιρίζω, distorqueo.

Προσδιαιρίζω, in super traduco & carpo. Ex πρὸς, & διαιρίζω, carpo.

Προσδιαιρίζω, ὦ, ἡ, commoratio in aliqua re. A seq.

Προσδιαιρίζω, f. φῶ, immoror in aliqua re, Gl. V. confector. * Εὐτὸς ἀντιπρὸς οἱ προσδιαιρίζωσι, Plat. Ex πρὸς, & διαιρίζω, moror.

Προσδιαιρίζω, in super corrumpo, aut praetera interficio. Ex πρὸς, & διαιρίζω, corrumpo.

Προσδιαιρίζω, addoceo, Gl. V. in super doceo. Ex πρὸς, & διαιρίζω, doceo.

Προσδιαιρίζω, in super do, participo, imper-tior, Gl. V. adeo. Ex πρὸς, & διαιρίζω, do.

Προσδιαιρίζω, in super percurro & enarro; προσδιαιρίζω, a. 2. part. Ex πρὸς, & δι-αιρίζω, percurro.

Προσδιαιρίζω, adjudico, Suic. Ex πρὸς, & διαιρίζω, judico.

Προσδιαιρίζω, futur. ἴσω, conditionem addo & restringo verbis id, quod simpliciter enunciatum erat. Ex πρὸς, & διαιρίζω, di-tinguo.

Προσδιαιρίζω, εἷς, ὦ, circumscriptio verborum & determinatio. A προσδιαιρίζω.

Προσδέω, ὦ, fut. ἴσω, exspecto; (2) spe-ro. Εὐχὴ δὲ γ' ὑμᾶς προσδέωσιν ἡρ-οῦ τῷ ἰκῆα πᾶσαν, Arist. Conc. 32. Τὴν προσδέωσιν ἡρῶ; Eur. Iph. in Tau. 1316. Σάπην τῷ ἀντὶ προσδέωσιν κα-δέω, id. Khef. 144. Ex πρὸς, & δέω, obfero, exspecto.

Προσδέω, ὦ, lon. pro προσδέω, exspecto; exultimo. A προσδέω.

Προσδέω, ατ, τὸ, exspectatio. A προσ-δέω.

Προσδέω, ὦ, ὦ, ἡ, qui exspectatur, praefusus. A προσδέω.

Προσδέω, ατ, ὦ, lon. in, ut, ἡ, exspectatio. A προσδέω.

Προσδέω, ὦ, ὦ, ἡ, qui exspectatur, de quo exspectatio est, Gl. V. opinatus, ex-spectatus. Ab eod.

Προσδέω, exspectato, Gl. V. A praec.

Προσδέω, exspectem, 1. pl. praef. conj. aor. contr. pro προσδέω, a verbo seq.

Προσδέω, exspectem, praef. part. med. contr. pro προσδέω, a verbo, προσ-δέω, exspecto.

Πρόδομα, ατ, τὸ, mantilla, Gl. V. A προσδίδωμι.

Προδοξάζω, fut. ἴσω, opinionem adjicio, Suic. Ex πρὸς, & δοξάζω, opinor.

Προδοξοποιῶ, ὦ, f. ἴσω, variis opinionibus induco. Hinc p. part. pass. προσδο-ξοποιῶμαι, variis praetera rationibus inductus, Suic. Ex πρὸς, & δοξάζω, opinor, & ποιῶ, facio.

Προδοξοποιῶ, ὦ, ὦ, ἡ, ad coenam utilis. Ex πρὸς, & δοξάζω, coena.

Προδοξοποιῶ, qui accurrit, a. 2. part. act. verbi προσδίδωμι pro προσδίδωμι, accurro.

Προδοξοποιῶ, ὦ, ὦ, decursus, Gl. V. accursus. A προσδίδωμι.

Προδοξοποιῶ, in super egre fero, seu in-dignor. Ex πρὸς, & δοξάζω, egre fero.

Προδοξοποιῶ, ὦ, in super sino; (2) sino, per-mitto. Μὴ προσδοξοποιῶ ἡμᾶς τὸ ἀνέμω, Act. 27, 7. Ex πρὸς, & ἴσω, sino.

Προδοξοποιῶ pro προσδοξοποιῶ, accessit, 3. sing. a. 1. ind. verbi προσδοξοποιῶ pro προσδοξοποιῶ, accedo.

Προδοξοποιῶ, arident, 3. pl. praef. ind. act. contr. pro προσδοξοποιῶ, a verbo προσ-δοξοποιῶ, arideo.

Προδοξοποιῶ, fut. ἴσω, appropinquo, accedo. Καὶ μὴ διωκόμενος προσδοξοποιῶ ἀντὶ διὰ τὸ ἔχων, Marc. 2, 4. Ex πρὸς, & ἴσω, quod idem notat.

Προδοξοποιῶ, εἷς, ὦ, propior accessio, appro-pinquatio. A προσδοξοποιῶ.

Προδοξοποιῶ, fut. φῶ, in super adscribo, vel infero. * Εἰκότως δ' ἡ προσδοξοποιῶ τῷ πρὸς τῇ διαμαρτυρίᾳ, Dem. Ex πρὸς, & ἴσω, adscribo.

Προδοξοποιῶ, ὦμαι, in super sponso fio, in super spondeo. Ex πρὸς, & ἴσω, spondeo.

Προδοξοποιῶ, ὦ, in super accuso, seu incuso. Ex πρὸς, & ἴσω, accuso.

Προδοξοποιῶ, incumbo. Ex πρὸς, & ἴσω, quod idem notat.

Προδοξοποιῶ, ὦμαι, in super adhortor, praetera suadeo. Ex πρὸς, & ἴσω, adhortor.

Προδοξοποιῶ, f. ἴσω, solo allido; (2) solo aequo; προσδοξοποιῶ, allisus, applicatus est, p. pass. 3. sing. Ex πρὸς, & ἴσω, quod idem notat.

Προδοξοποιῶ, exspectabam, 1. pl. imperf. ind. med. Dor. pro προσδοξοποιῶ, a ver-bo προσδοξοποιῶ, exspecto.

Προδοξοποιῶ, exspectaverunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi προσδοξοποιῶ, exspecto.

Προδοξοποιῶ, exspectabam, imperf. indic. act. contr. pro προσδοξοποιῶ, a verbo eod.

Προδοξοποιῶ, accurrit, aor. 2. ind. act. verbi προσδοξοποιῶ pro προσδοξοποιῶ, a curro.

Προδοξοποιῶ, vel προσδοξοποιῶ, ατ, ὦ, perseve-rantia, qualis est ejus, qui alicui semper adinet, adiditas, Gl. V. προσδοξοποιῶ, adiditas; (2) obidido. A προσδοξοποιῶ.

Προδοξοποιῶ, f. ἴσω, adideo, adidius sum, adidue incumbo; (2) obideo, incito. * Οἱ τῷ δις τῷ προσδοξοποιῶ, 1 Cor. 9, 13. Προδοξοποιῶ πρὸς τὸ ἴδιον, Aristot. A προσδοξοποιῶ.

Προδοξοποιῶ, ὦ, ὦ, ἡ, assessor; (2) assiduus in re aliqua. Ex πρὸς, & ἴσω, sedes.

Προδοξοποιῶ, alocutus est, 3. sing. a. 2. ind. act. Praef. & cum ἡ φημι, pro προσδοξοποιῶ, a verbo προσδοξοποιῶ, alocutor.

Προδοξοποιῶ, in super scire; προσδοξοποιῶ χάριν, in super gratiam habere.

Προδοξοποιῶ, adspexi; προσδοξοποιῶ, intuitus. Ex πρὸς, & ἴσω, vidi.

Προδοξοποιῶ, admovent, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi προσδοξοποιῶ pro προσδοξοποιῶ, admovent.

Προδοξοποιῶ, adfuefacio. Ταῦτα ἡ πρὸς ἡ γὰρ προσδοξοποιῶν αὐτὸς θάλασσαν, Xen. Cyn.

Cyr. 8, 5. Ex πρὸς, & ἰδίῳ, quod idem significat.
 Προσθίσιμος, ὁ, ὁ, adufectionis. A prae.
 Προσθίω, appone, fac apponeris, 2. sing. a. 2. imp. med. Att. & Ion. pro προσθίω, a verbo προσθίωμι pro προσθίω.
 Προσείκω, f. ὄσω, adsimilo, comparo. Τίνα προσείκω, scil. ὅτι; Eur. Rhēf. 697. Πλάττω γὰρ οἷον ἄξιον προσείκω, id. Hel. 69. Ex πρὸς, & εἰκάω, quod idem significat.
 Προσεικέω, ὁ, ὁ, ὁ, & προσείκω, ἴλη, ἴλον, adsimilis. Ex πρὸς, & εἰλέω, similitis.
 Προσείκα, f. ξω, adsimilis sum; (2) videor; προσείκα, p. med. προσεικάς, adsimilis, part. Mān (οἱ λόντι φαίει) προσεικίνας; Eur. Bac. 1285. Ex πρὸς, & εἰκα, similis sum.
 Προσείλω, ὁ, f. ἴσω, contorqueo, conuolvo in fascem, collectum contorqueo. Ex πρὸς, & εἰλώ, verso.
 Προσείλθω, adsumptat, 3. sing. plusq. ind. aet. Att. pro προσεἰλθω, a verbo προσλαμβάνω pro προσεἰλθω, adsumo.
 Προσεἰλθω, ὁ, ὁ, ὁ, solis calori expositus. Ex πρὸς, & εἰλω, solis calor.
 Προσεἰλω, allega, 2. sing. a. 2. imper. med. verbi προσεἰλω pro προσεἰλω, allego.
 Προσεἰμι, infum, adsum. Ταῦτα πάντα προσεἰμι δὲ τοῖς καλῶς κειμένοις νόμοις. Isocr. Ex πρὸς, & εἰμι, sum.
 Προσεἰμι, accedo; (2) accedo, i. e. adgregor, adeo, Ph. partes, a quibus stabam, deferendo ad alios accedo. Ὅπως προσεἰσαν πρὸς ἐλάγχεϊ ἐπὶ τὸ Κύρη στρατόμα, Xen. Cyr. 7, 6. Προσεἰμι μὲν δὲ πρὸς αὐτόν, Arist. Θεσμ. 939. Ex πρὸς, & εἰμι, eo.
 Προσεἶναι, adesse, praef. inf. verbi προσεἰμι, adsum.
 Προσεἶναι, alloqui, a. 2. inf. aet. verbi προσεἶναι; προσεἶναι, adfatus. Gl. V. allocutus. Ἀντὶ τούτων τινὲς νομὶ τινὲς δὲ προσεἶπαι, Arist. Pace, 570. Προσεἶπαι δὲ Ὀρίστας λάρνακα κέραι, Eur. Or. 1415. Ex πρὸς, & εἶπαι, dicere.
 Προσεἶναι, allocutus sum. Ex πρὸς, & εἶπαι, dixi.
 Προσεἶναι, annecto. Ex πρὸς, & εἶναι,necto.
 Προσεἶναι, adis, 3. sing. praef. ind. aet. cum ἵεσθαι, a verbo προσεἶναι, adeo.
 Προσεἶναι, sum similis; item comparo. Ex πρὸς, & εἶναι, quod idem notat.
 Προσεἶναι, animum advertebam, imperf. ind. aet. verbi προσεἶναι, aduerto animum.
 Προσεἶναι, f. εἶσω, ante concito vel concutio. Ex πρὸς, & εἶσω, concito.
 Προσεἶναι, inflant, 3. pl. imperf. ind. med. Ion. pro προσεἶναι, a verbo προσεἶναι, adjaccio, inflo.
 Προσεἶναι pro προσεἶναι, inflabat, 3. sing. imperf. ejusd.
 Προσεἶναι, f. ψω, insuper exprimo. Ex πρὸς, & εἶναι, exprimo.
 Προσεἶναι, insuper exuro, vel insuper accendo. Προσεἶναι ὀργῇ, Luc. Toxar. Ex πρὸς, & εἶναι, exuro.
 Προσεἶναι, f. ἴσω, insuper vel praeterea expendo. Ex πρὸς, & εἶναι, expendo.
 Προσεἶναι, adglutinat, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi προσεἶναι, adglutino.
 Προσεἶναι, offendunt, 3. pl. aor. 1. ind. aet. verbi προσεἶναι, offendo.
 Προσεἶναι, etiam infanio, praeterea in furem agor, Arist. Ex πρὸς, & εἶναι, infanio.
 Προσεἶναι, f. ψω, insuper mitto. Πεζὺν το, ὅπως ἰδύαντο, προσεἶναι, Xen. Cyr. 5, 12. A πρὸς, ἐκ, & εἶναι, mitto.
 Προσεἶναι, ὁ, fut. ἴσω, insuper exilio seu profilio. Ex πρὸς, & εἶναι, exilio.
 Προσεἶναι, ὁ, praeterea laboro, allaboro. Ex πρὸς, & εἶναι, laboro.

Προσεἶναι, ὁ, insuper accendo & inflammo. Ἰκανὸν ὅ, ὅ, το βλάκα ἱρασὶν προσεἶναι, Luc. Ex πρὸς, & εἶναι, accendo.
 Προσεἶναι, ὁ, insuper deprimō, Suic. Ex πρὸς, & εἶναι, deprimō.
 Προσεἶναι, attendendum. A προσεἶναι.
 Προσεἶναι, attendendum. Προσεἶναι μᾶλλον τῇ ἰουαίρῃ, Arist. A προσεἶναι.
 Προσεἶναι, adquisiverunt, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi προσεἶναι, adquireo.
 Προσεἶναι, ὁ, ἐν, attentus, accuratus, anxie munus suum obiens; (2) attentum faciens. A προσεἶναι, attendo.
 Προσεἶναι, Adv. attente. A προσεἶναι.
 Προσεἶναι, insuper evello; (2) simul evello. Ex πρὸς, & εἶναι, evello.
 Προσεἶναι, insuper excæco. Ex πρὸς, & εἶναι, excæco.
 Προσεἶναι, aduolui, a. 1. ind. aet. verbi προσεἶναι, aduolui.
 Προσεἶναι, adorabat, 3. sing. imperf. ind. aet. contr. pro προσεἶναι, a verbo προσεἶναι, adoro.
 Προσεἶναι, appuli, a. 1. ind. aet. Aet. pro προσεἶναι, a verbo προσεἶναι, appello.
 Προσεἶναι, adsumpt, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi προσεἶναι pro προσεἶναι, adsumo.
 Προσεἶναι, appuli, a. 1. ind. aet. Aet. pro προσεἶναι, a verbo προσεἶναι, appello.
 Προσεἶναι, adsumpt, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi προσεἶναι pro προσεἶναι, adsumo.
 Προσεἶναι, a. 1. tractus, Gl. Vet. sonat, appulsus. A seq.
 Προσεἶναι, advehor; (2) impetum facio. Αὐτὸς ὅ, τοῖς ἵπποις προσεἶναι πρὸς τὰ τῷ Μιδαν φερεται, Xen. Cyr. 1, 17. Ἐξοπλισμὸς προσεἶναι τῷ ἵππῳ, ibid. Ex πρὸς, & εἶναι, agito, Graec.
 Προσεἶναι, contumelia vel injuria afficere; προσεἶναι, contumelia afficimus, Lex.
 Προσεἶναι, a. 1. sing. plusq. ind. med. Praef. pro προσεἶναι, a verbo προσεἶναι, alloquor.
 Προσεἶναι pro προσεἶναι, versavit, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ejusd.
 Προσεἶναι, eis, ὁ, accessus, Glof. Vet. προσεἶναι κληρονομία, cretio, Ph. A προσεἶναι.
 Προσεἶναι, a. 1. sing. plusq. ind. med. verbi προσεἶναι pro προσεἶναι, accedo.
 Προσεἶναι, accessit, 3. sing. perf. ind. med. verbi ejusd.
 Προσεἶναι, idem quod sequens προσεἶναι.
 Προσεἶναι, & προσεἶναι, ὁ, ὁ, q. d. antelunis, i. e. antiquior luna. Arcades ob antiquitatem dicebantur προσεἶναι. Ex πρὸς, & εἶναι, luna.
 Προσεἶναι, qui accessit, aor. 2. part. aet. verbi προσεἶναι.
 Προσεἶναι, attrahentes, nom. plur. praef. part. med. verbi προσεἶναι, attraho.
 Προσεἶναι, f. ὄσω, attraho. Προσεἶναι ἡν ὄσαν διαμῆναι, Eur. Iph. in Au. 1503. Τῇ ὅ, ὅ, χεῖρὶ τῷ μύρῳ τῷ ἄρταν προσεἶναι, Aelian. V. H. 2, 17. Ex πρὸς, & εἶναι, traho.
 Προσεἶναι, f. ξω, attraho. Ἀ μ' ἰθὺλοντα προσεἶναι καλλίμοισι ποταῖς, Pind. Ol. 6, 142. A πρὸς, & εἶναι, traho.
 Προσεἶναι, ὁ, insuper circumposito involucre munio & intego. Ex πρὸς, & εἶναι, involucre.
 Προσεἶναι, ὁ, ὁ, ὁ, ad paludem situs; (2) palustris. Ex πρὸς, & εἶναι, palustris.
 Προσεἶναι, insuper ingredior, ingredior; descendo in; insulto; προσεἶναι, insultare, a. 2. inf. Προσεἶναι εἰς ὕδωρ, Diosc. Οὐ γὰρ θανόντι ὁ προσεἶναι σὺ χεῖρ; Soph. Aj. 1365. Ex πρὸς, & εἶναι, ingredior.
 Προσεἶναι, insuper adjicio, adjungo. Ex πρὸς, & εἶναι, adjicio.
 Προσεἶναι, ὁ, insuper fremo in aliquem, amplius minor; προσεἶναι, ὁ, a. 1. med. Ex πρὸς, & εἶναι, fremo.

Προσεἶναι, permanet, 3. sing. imperf. ind. aet. verbi προσεἶναι, permaneo.
 Προσεἶναι, admisui, aor. 1. ind. aet. verbi προσεἶναι pro προσεἶναι, admisco.
 Προσεἶναι, f. ὄσω, praeterea inspergo. Ex πρὸς, & εἶναι, inspergo.
 Προσεἶναι, ὁ, f. ὄσω, insuper confirmo, R. Ex πρὸς, & εἶναι, confirmo.
 Προσεἶναι, ὁ, insuper exacerbior in re aliqua. Ex πρὸς, & εἶναι, exacerbior.
 Προσεἶναι, vel προσεἶναι, fut. ὄσω, praeterea incendo vel inflammo, Arist. Ex πρὸς, & εἶναι, incendo.
 Προσεἶναι, f. ὄσω, insuper vel praeterea incendo, inflammo, Suic. Ex πρὸς, & εἶναι, inflamo.
 Προσεἶναι, ὁ, ὁ, ὁ, similis, adsimilis. Ex πρὸς, & εἶναι, similis.
 Προσεἶναι, nuper. Ἐξῆς τῇς τῇς ἐλπίδας προσεἶναι, Longin. 44. A πρὸς, & εἶναι, idem.
 Προσεἶναι, adnatabat, 3. sing. imperf. ind. aet. Ver. pro προσεἶναι, a verbo προσεἶναι, adnato.
 Προσεἶναι, attulerit, adfero, 3. sing. a. 1. imp. aet. verbi προσεἶναι pro προσεἶναι, adfero.
 Προσεἶναι, adferendum, offerendum. A προσεἶναι, a προσεἶναι.
 Προσεἶναι, seu προσεἶναι, alloquer, compello. Παλαιῶν ὁ, ὁ, προσεἶναι, Eur. Rhēf. 388. Ὅπως ὅ, χεῖρὶ τῷς ξένος προσεἶναι, id. El. 555. Αὐτίκα δὲ ἐν μύρῳ Χείρῃ προσεἶναι φαίει, Pind. Pyth. 9, 49. Ex πρὸς, & εἶναι, loquor.
 Προσεἶναι, allatos, acc. pl. aor. 1. part. pass. verbi προσεἶναι.
 Προσεἶναι, pignora capio pro collatione. Ex πρὸς, & εἶναι, pignora.
 Προσεἶναι, attulit, 3. sing. perf. ind. med. Att. pro προσεἶναι, a verbo προσεἶναι.
 Προσεἶναι, intelligitur, 3. sing. praef. ind. pass. contr. pro προσεἶναι, a verbo προσεἶναι, intelligo.
 Προσεἶναι, ὁ, f. ὄσω, adhuc cogito & mente concipio, R. Suic. Ex πρὸς, & εἶναι, cogito.
 Προσεἶναι, eis, ὁ, habitatio apud aliquem, Suic. Ex πρὸς, & εἶναι, inhabitatio.
 Προσεἶναι, ὁ, f. ὄσω, adunio. Hinc aor. 1. part. pass. προσεἶναι, unitus, Suic. Ex πρὸς, & εἶναι, unio.
 Προσεἶναι, insuper intendo. Ex πρὸς, & εἶναι, intendo.
 Προσεἶναι, & προσεἶναι, insuper mando seu injungo. Προσεἶναι, ὁ, τῷ τῷ, Xen. Cyr. 4, 21. Ex πρὸς, & εἶναι, mando.
 Προσεἶναι, insuper ingenero. Ex πρὸς, & εἶναι, ingenero.
 Προσεἶναι, ὁ, insuper eximo. Ex πρὸς, & εἶναι, eximo.
 Προσεἶναι, praeterea erro. Ex πρὸς, & εἶναι, erro.
 Προσεἶναι, ὁ, f. ὄσω, eludo, contrario sensu eludo, illudo, R. Suic. Ex πρὸς, & εἶναι, eludo.
 Προσεἶναι, f. ξω, praeterea demonstro. Ex πρὸς, & εἶναι, demonstro.
 Προσεἶναι, f. ὄσω, insuper conficio & absolvo. Ex πρὸς, & εἶναι, conficio.
 Προσεἶναι, ultra vel praeterea invenio. Ex πρὸς, & εἶναι, invenio.
 Προσεἶναι, ὁ, insuper narro, praeterea narrando adjicio; a. 1. part. med. προσεἶναι, narro.
 Προσεἶναι, ὁ, in continentem verto. Ex πρὸς, & εἶναι, quod idem notat.
 Προσεἶναι, ὁ, attentio. A προσεἶναι.
 Προσεἶναι, similes factos, adsimiles, acc. plur. perf. part. med. a verbo προσεἶναι, similis sum.
 Προσεἶναι, adpromitto, Gl. Vet. Ex πρὸς, & εἶναι, promitto.
 Προσεἶναι,

Προσπαύω, subjungo. Ex πρὸς, & ἐπαύω, induco.

Προσπαινῶ, ᾧ, f. ἴσω, insuper laudo seu collaudo. Ex πρὸς, & παινῶ, laudo.

Προσπαίρω, attollo, Gl. Vet. Ex πρὸς, & παίρω, tollo.

Προσπαισιν, jocus est, 3. sing. a. r. ind. act. cum νῖφιλα. a verbo προσπαίζω, joco.

Προσπαρόμαι, ᾧμαι, f. ᾤσομαι, insuper imprecor. Ex πρὸς, & ἐπαρόμαι, imprecor.

Προσπαυξάνω, f. ξήσω; a. i. προσπαυξήσα, insuper augeo, Suic. Ex πρὸς, & ἐπαυξάνω, adaugeo.

Προσπεισφίρω, insuper induco. Αἰφάνα τῆς Ἰλιάδης παθμάτων διὰ τῆς Ὀδυσσεύς προσπεισφίριν, Longin. 9. A πρὸς, ὅτι, & εἰσφίρω.

Προσπελπίζω, f. ἴσω, insuper spem injicio. Ex πρὸς, & ἐπιλπίζω, spero.

Προσπεμδαίνω, insuper incendo, insuper insulto. Ex πρὸς, & ἐπιμδαίνω, incendo.

Προσπεμδαλάω, insuper vel praeterea adjicio. Ex πρὸς, & ἐπιμδαλάω, adjicio.

Προσπεξήζομαι, f. ᾤσομαι, insuper expolio, aliam expolitionem addo. Ex πρὸς, & ἐπιξήζομαι, expolio.

Προσπεξήγασια, ας, ἡ, expolitio secunda. A προσπεξήζομαι.

Προσπεξηρομαι, ᾧμαι, f. ᾤσομαι, insuper enarro. Ex πρὸς, & ἐπιξηρομαι, enarro.

Προσπίπτω, accidit ad pedes, 3. sing. a. 2. ind. act. cum νῖφιλα. pro προσπίπτω, a verbo προσπίπτω pro προσπίπτω, accidit ad pedes.

Προσπύχομαι, f. ᾤσομαι, insuper precor; opto. Ex πρὸς, & ἐπύχομαι, precor, opto.

Προσπειλάσσω, fut. ἴσω, incrementum geminum fuscipio. Ex πρὸς, & ἐπιλάσσω, incrementum fuscipio.

Προσπειγνῶ, ᾧ, insuper ingenero. Ex πρὸς, & ἐπιγνῶ, ingenero.

Προσπειγνῶμαι, adnascor, praeterea nascor, Aret. Ex πρὸς, & ἐπιγνῶμαι, adnascor.

Προσπειδείνυμι, fut. ξω, insuper ostendo. Ex πρὸς, & ἐπιδείνυμι, ostendo.

Προσπειδείνυμι, insuper ostenderim, aor. r. opt. med. verbi προσπειδείνυμι pro προσπειδείνυμι, insuper ostendo.

Προσπειδισμᾶ, adalligo, Gl. V. Ex πρὸς, & ἐπιδισμᾶ, alligō.

Προσπειδισμᾶ, ᾧ, f. ἴσω, peregre veniens aliquo diverto. Ex πρὸς, & ἐπιδισμᾶ, peregre domum advenio.

Προσπειδιδάσκω, f. ᾤσω, praeterea doceo. Ex πρὸς, & ἐπιδιδάσκω, quod idem notat.

Προσπειδιδάμι, f. δάσσω, insuper addo seu adjicio. Ex πρὸς, & ἐπιδιδάμι, addo.

Προσπειζόλυνω, adjungo, Gl. Vet. Ex πρὸς, & ἐπιζόλυνω, jungo.

Προσπειζνῶ, ᾧ, insuper inquirō. "Ομοίως ἔστιν ἀμπύλω βότρω ἀνελκῶ, ἢ μινδῶ ἄλλο προσπειζνῶ, M. Anton. 5, 4. A πρὸς, ὅτι, & ζνῶ, quaro.

Προσπεικοσμίω, ᾧ, fut. ἴσω, insuper orno. Ex πρὸς, & ἐπικοσμίω, orno.

Προσπεικλάμαι, ᾧμαι, f. κλάσσω, insuper adquiro. Ex πρὸς, & ἐπικλάμαι, adquiro.

Προσπειλαμδαίνω, insuper adfumo. Ex πρὸς, & ἐπιλαμδαίνω, adfumo.

Προσπειλέζω, f. ξω, dictis addo, seu insuper dico. Ex πρὸς, & ἐπιλέζω, dico.

Προσπειμιτρίω, ᾧ, f. ἴσω, ultra justum subinde admetior, ad cumulum addo. Προσπειμιτρίω, ἔτι πλεονέκτης, Luc. Ex πρὸς, & ἐπιμιτρίω, admetior.

Προσπεινῶ, ᾧ, f. ἴσω, insuper excogito, excogitatis adjicio. Ex πρὸς, & ἐπινῶ, excogito.

Προσπειπάσσω vel προσπειπάττω, f. ᾤσω, praeterea inspergo, Aret. Ex πρὸς, & ἐπιπάσσω, inspergo.

Προσπειπίπτω, insuper incido, insuper incumbo. Ex πρὸς, & ἐπιπίπτω, incido.

Προσπειπλάττω, fut. ξω, insuper increpo. Ex πρὸς, & ἐπιπλάττω, increpo.

Προσπειπράννυμι, insuper corroboro, vires addo. Ex πρὸς, ὅτι, & πράννυμι, corroboro.

Προσπεισιμνῶ, aliis insuper honoribus exorno. Ex πρὸς, ὅτι, & σιμνῶ, honoro.

Προσπεισιτίζομαι, rem frumentariam adaugeo. Ex πρὸς, & ἐπισιτίζω, quod idem significat.

Προσπεισπάσσω, ᾧμαι, f. ᾤσομαι, insuper attraho. Ex πρὸς, & ἐπισπάσσω, attraho.

Προσπεισιπλάω, insuper mando. Ex πρὸς, & ἐπισπλάω, mando.

Προσπεισπράττω, f. ξω, insuper jugulo. Ex πρὸς, & ἐπισπράττω, jugulo.

Προσπεισπυάπλω, adjungo, Gloss. Vet. Ex πρὸς, ὅτι, & πυάπλω, jungo.

Προσπεισπυαζίζομαι, f. ἴσομαι, insuper sigillo meo comprobo. Ex πρὸς, & ἐπισπυαζίζομαι, approbo sigillo meo.

Προσπεισχυρίζω, insuper confirmo & corroboro, Suic. Ex πρὸς, & ἐπισχυρίζω, confirmo.

Προσπεισπαρῶ, adaggero, Gl. V. Ex πρὸς, & ἐπισπαρῶ, aggero.

Προσπεισπλάττω, f. ξω, insuper impero seu mando. Ex πρὸς, & ἐπισπλάττω, mando.

Προσπεισπυαζίζομαι, insuper prodigiose adtingo. Ex πρὸς, & ἐπισπυαζίζομαι, prodigiose adtingo.

Προσπεισπυαζίζομαι, insuper oblector. A πρὸς, ὅτι, & τέρπομαι.

Προσπεισπυαζίζομαι, insuper addo; (2) addo. Ex πρὸς, & ἐπισπυαζίζομαι, addo.

Προσπεισπυαζίζομαι, f. ἴσω, insuper increpo, increpo. Ex πρὸς, & ἐπισπυαζίζομαι, increpo.

Προσπεισπυαζίζομαι, ᾧ, f. ἴσω, insuper tragice decanto vel exaggero. Ex πρὸς, & ἐπισπυαζίζομαι, tragice adaugeo.

Προσπεισπυαζίζομαι, f. ἴσω, adfingo, attero. Ex πρὸς, & ἐπισπυαζίζομαι, quod idem significat.

Προσπεισπυαζίζομαι, infero, Suic. Ex πρὸς, & ἐπισπυαζίζομαι, quod idem notat.

Προσπεισπυαζίζομαι, insuper rumorem spargo. Ex πρὸς, & ἐπισπυαζίζομαι, rumorem diffundo.

Προσπεισπυαζίζομαι, insuper adnascor. Ex πρὸς, & ἐπισπυαζίζομαι, adnascor.

Προσπεισπυαζίζομαι, ᾧ, f. ἴσω, insuper manum admoveo seu adgredior. Ex πρὸς, & ἐπισπυαζίζομαι, manum admoveo.

Προσπεισπυαζίζομαι, insuper infundo, praeterea superfundo. Ex πρὸς, & ἐπισπυαζίζομαι, infundo.

Προσπεισπυαζίζομαι, ᾧ, insuper obturo & operio, terra adgesa obruo, R. Ex πρὸς, & ἐπισπυαζίζομαι, terra obruo.

Προσπεισπυαζίζομαι, f. ἴσω, annexus sum, a. 2. ind. pass. verbi προσπυαζίζω, annexo.

Προσπεισπυαζίζομαι, adsimilatur, 3. sing. imperf. ind. pass. contr. pro προσπυαζίζω, a verbo προσπυαζίζω, adsimilo.

Προσπεισπυαζίζομαι, adjuro, Gl. V. Ex πρὸς, ὅτι, & δυνῶ, juro.

Προσπεισπυαζίζομαι, praeterea debeo, Suic. Ex πρὸς, ὅτι, & ὀφείλω, debeo.

Προσπεισπυαζίζομαι, impetit, 3. sing. aor. i. ind. act. verbi προσπυαζίζω, impingo.

Προσπεισπυαζίζομαι, circumvolutus erat, 3. sing. plusq. ind. pass. verbi προσπυαζίζω, circumvolutus.

Προσπεισπυαζίζομαι, inus. vid. προσπυαζίζω.

Προσπεισπυαζίζομαι, fut. ᾤσομαι, praeterea facio seu efficio, lucifacio. "Η μιν ᾤσω προσπυαζίζω, Luc. 19, 16. Ex πρὸς, & ἐπυαζίζω, operor.

Προσπεισπυαζίζομαι, alioquitur, 3. sing. praes. ind. act. verbi προσπυαζίζω.

Προσπεισπυαζίζομαι, f. ἴσω, applico, adapto aliquid alicui rei; (2) adfingo vel insuper fulcio & firmo. Gl. Vet. defigo. Γενε μὲν ὁ δὲ τῶν τῶν προσπυαζίζω, Heliod. Ex πρὸς, & ἐπυαζίζω, fulcio.

Προσπεισπυαζίζομαι, adfiges, 2. sing. f. i. ind. act. verbi προσπυαζίζω.

Προσπεισπυαζίζομαι, adrufo, cum rufo adfio. Ναυαῖδ' ἔνθα πρὸς κλύδων' ἐρῶνται, Lyc. 921. Τὰ τε προσπυαζίζω, Il. 15, 621. Ex πρὸς, & ἐρῶνται, rufo.

Προσπεισπυαζίζομαι, Ion. pro προσπυαζίζω, alioquitur. "Ἐστατον δὲ προσπυαζίζω, Plat. Phaed. 3. Vid. προσπυαζίζω.

Προσπεισπυαζίζομαι, insuper interrogo; προσπυαζίζω, interrogabat. Imperf. Ex πρὸς, & ἐρῶνται, rogo.

Προσπεισπυαζίζομαι, f. ἴσω, oblerpo, adrepo. Ex πρὸς, & ἐρῶνται, serpo.

Προσπεισπυαζίζομαι, adrepo, irrepo, advenio vel reptando. Τυμὸν προσπυαζίζω, Soph. El. 906. Ex πρὸς, & ἐρῶνται, serpo.

Προσπεισπυαζίζομαι, adeo, accedo, advenio, adgredior, interpello, Gl. Vet. προσπυαζίζω, adiens, Ph. προσπυαζίζω, accessit, Ph. a. 2. προσπυαζίζω, accede, Gl. V. προσπυαζίζω, accesserim, Ph. Πρὸς τὸς Κολοφῶνας προσπυαζίζω; Arist. Av. 1217. Προσπυαζίζω τῶν βαλῶν, Dem. Ex πρὸς, & ἐρῶνται, venio.

Προσπεισπυαζίζομαι, ᾧ, insuper interrogo. Τὸς προσπυαζίζω, Alian. V. H. 4. 17. A πρὸς, & ἐρῶνται, interrogo.

Προσπεισπυαζίζομαι, admittis, 2. pl. a. 2. ind. med. verbi προσπυαζίζω, pro προσπυαζίζω, admitto.

Προσπεισπυαζίζομαι, u, o, h, occidentalis. Ex πρὸς, & ἐρῶνται, vespertinus.

Προσπεισπυαζίζομαι, u, o, h, contiguus, contermis. Ex πρὸς, & ἐρῶνται, ultimus.

Προσπεισπυαζίζομαι, adhibuit, 3. sing. perf. ind. act. verbi προσπυαζίζω pro προσπυαζίζω, adhibeo.

Προσπεισπυαζίζομαι, ᾧμαι, in societatem adfisco, Suic. Ex πρὸς, & ἐρῶνται, socius.

Προσπεισπυαζίζομαι & προσπεισπυαζίζομαι, mihi socialem seu socium adfisco, mihi amicum adjungo, concilio. Περιπύμπω προσπεισπυαζίζω, τὸς βασιλέας. Appian. B. Mithridat. Ex πρὸς, & ἐρῶνται, concilio.

Προσπεισπυαζίζομαι, u, o, h, in societatem & adjumentum adfiscus. A προσπεισπυαζίζω.

Προσπεισπυαζίζω, praeciperunt, 3. pl. a. i. ind. act. verbi προσπυαζίζω, praecipio.

Προσπεισπυαζίζω, praecipit, 3. sing. a. ejusd. cum νῖφιλα.

Προσπεισπυαζίζω, appropinquo, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προσπυαζίζω pro προσπυαζίζω, appropinquo.

Προσπεισπυαζίζω, Adv. adhuc, insuper, praeterea. Ex πρὸς, & ἔτι, adhuc.

Προσπεισπυαζίζω, apponebat, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro προσπυαζίζω, a verbo προσπυαζίζω pro προσπυαζίζω, appono.

Προσπεισπυαζίζω, pro προσπυαζίζω, apponebatur, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi προσπυαζίζω, appono.

Προσπεισπυαζίζω, u, o, q. d. precatorium, locus, in quo precamur. A προσπυαζίζω.

Προσπεισπυαζίζω, u, o, h, precationibus deditus. Ab eod.

Προσπεισπυαζίζω, precabor, f. i. ind. med. verbi προσπυαζίζω, precor.

Προσπεισπυαζίζω, u, o, h, praeterea mihi adquiro, Suic. R. Οὐδὲν ἔστιν ὅ ἐν ᾧ προσπυαζίζω, Dem. Ex πρὸς, & ἐρῶνται, adquiro.

Προσπεισπυαζίζω, ultra invenio. "Οἱ προσπυαζίζω, Soph. El. 1368. Ex πρὸς, & ἐρῶνται, invenio.

Προσπεισπυαζίζω, u, o, h, operam pono in; (2) accurate contempler. Ex πρὸς, & ἐρῶνται, otiosus sum.

Προσπεισπυαζίζω, u, o, h, etiam bene currens vel volubilis. Προσπυαζίζω, Aret. Ex πρὸς, & ἐρῶνται, bene currens.

Προσπεισπυαζίζω, u, o, h, petitio, precatio. Gl. V. obsecratio, oratio. Ex πρὸς, & ἐρῶνται, precatio, votum.

Προσπεισπυαζίζω, f. ἴσω, precor, preces fundo, oro. Gl. Vet. obsecro, adoro. "Ἐν ᾧ προσπυαζίζω τῶν ἰδίων δούλων, Arist. Ran. 1004. Προσπυαζίζω τῶν ἰδίων δούλων, Eur. Hipp. 121. Προσπυαζίζω, idem. Tro. 888. Ex πρὸς, & ἐρῶνται, precor.

Προσπεισπυαζίζω, adf. rebat, 3. sing. imperf. ind. act. cum νῖφιλα. a verbo προσπυαζίζω, adf. ro.

Προσφάρισκα, insuper adinvenio, insuper comminiscor. Ex πρὸς, & ἐφάρισκα, adinvenio.

Προσέειπεν, allocutus sum, a. 1. ind. aet. verbi προσέειπεν, alloquor.

Προσέειπον, alloquebantur, 3. plur. imperf. ind. aet. verbi προσέειπον, alloquor.

Προσέχες δὲ, Adv. attentius; προσέχες δὲ, propior. A seq.

Προσέχης, ἰσ, ὁ κ' ἢ, attentus, intentus, Gl. V. scilicet, qui se scitatorem alicui exhibet; (2) continens, contiguus, cohaerens, proximus, finitimus. A προσέχω.

Προσέχοντα, adhibentis, gen. sing. praef. part. aet. verbi προσέχω, adhibeo.

Προσέχοντας, Adv. attente. Ab eod.

Προσέχω, attendo, intendo, animadverto, obtempero, Gl. V. adhibeo, applico; caveo; προσέχομαι, adhæreo, adhæresco. Προσέχεν τὸν αἶμα οἶον τε μέγιστα, quam maxime, Plat. Τιμ. 58. προσέχει τὴν δὲ γῆν πλάνην; adnavigasti, Soph. Phil. 253. Ex πρὸς, & ἔχω, habeo.

Προσέχως, Adv. attente, studiose; (2) proxime. A προσέχης.

Προσέφια, ας, ἡ, alloquium. Ex πρὸς, & ἔφια, colloquium.

Προσέψα, adcoquo, al is additum coquo. Ex πρὸς, & ἔψα, coquo.

Προσέπειν, permittentis, gen. sing. praef. part. aet. contr. pro προσέδοιεν, a verbo προσέδοι, permitto.

Προσέειπον, occluserunt, 3. pl. a. 1. ind. aet. Adv. pro προσέειπον, a verbo προσέειπον, occludo.

Προσέειπεν, ὡ, ὁ, orienti vicinus, qui versus orientem habitat. Ex πρὸς, & ἔειπεν, orientalis.

Προσέειπον, adjungo; προσέειπον, adjungo es, implicatus es, a. 2. part. pass.

Ω ταῖς μοῖς, οἷα Συμφωρὰ προσέειπον; Eur. Hipp. 1391. Ex πρὸς, & εἶπον, jungo.

Προσέειπον, ὡ, futur. ὡσα, insuper damno adicio. Ex πρὸς, & εἶπον, damno adicio.

Προσέειπον, 3. sing. praef. conjunct. verbi προσέειπον, adsum.

Προσέειπον, ὡ, ὁ, adolescens, puber, qui pubertatem jam attigit; proximus pubertati, Gl. V. Ex πρὸς, & ἔειπον, pubertas.

Προσέειπον, appropinquaverunt, 3. pl. a. 1. ind. aet. verbi προσέειπον, appropinquo.

Προσέειπον, accessit, 3. sing. a. 2. ind. aet. cum ἵπλκ. a verbo προσέειπον, adduco.

Προσέειπον, cognominavit, 3. sing. perf. ind. aet. verbi προσέειπον, cognomino.

Προσέειπον, ἄ, compello, alloquor. Προσέειπον εἶμι κ' ἑσάν πόλιν, Eur. Ph. 996. Ex πρὸς, & εἶπον, alloquor.

Προσέειπον, ατ, τδ, alloquium; (2) salutatio. A προσέειπον.

Προσέειπον, ας, ἡ, allocutio, alloquium, compellatio, Ph. appellatio, salutatio, vocabulum. A προσέειπον.

Προσέειπον, ἡ, ὄν, appellativus, compellativus, salutativus, Gl. V. προσέειπον, appellativum. A προσέειπον.

Προσέειπον, appellative, Gl. V. A praec. Προσέειπον, ὡ, ὁ κ' ἢ, compellator, allocutor, saluator. Ex πρὸς, & εἶπον, alloquor.

Προσέειπον, delector ad rei alicujus sensum & perceptionem. Ex πρὸς, & ἔειπον, delecto.

Προσέειπον, similis est, 3. sing. perf. indic. pass. Ion. pro προσέειπον, a verbo προσέειπον, similis sum.

Προσέειπον, pro προσέειπον, admittit, 3. sing. aor. 1. indicat. med. verbi προσέειπον, pro προσέειπον, admitto.

Προσέειπον, pertinentis, gen. sing. praef. part. aet. verbi προσέειπον, pertineo.

Προσέειπον, εἰδ. convenienter, decenter, recte; congruenter, Gl. V. A προσέειπον.

Προσέειπον, pertineo, attineo, cognatus, conjunctus sum; προσέειπον, imper. convenit,

Ph. προσέειπον, attinet, Ph. προσέειπον, pertinentes, necessarii, Gl. V. προσέειπον, conveniens, congruum, Ph. opus, Gl. V.

Οὗτε γὰρ προσέειπον ἡμῶν ἡ ἀνθρώπων, Dem. Οἱ τῶν προσέειπον, Plat. Ap.

Socr. 14. Ex πρὸς, & ἔειπον, venio, accedo.

Προσέειπον, accessit, aor. 2. indic. aet. verbi προσέειπον, pro προσέειπον, accedo.

Προσέειπον, ὡ, ὁ κ' ἢ, soli expositus, solem spectans; apricus, Gl. V. Ex πρὸς, & ἔειπον, sol.

Προσέειπον, ὡ, ὁ κ' ἢ, idem & ex lisd.

Προσέειπον, ὡ, f. ὡσα, adfigo, Gl. V. προσέειπον, clavis affixus, perf. part. pass.

Προσέειπον, αὐτὸ τῷ σαυρῷ, Col. 2, 14. ὃ προσέειπον δίδωσι, Luc. Ex πρὸς, & ἔειπον, clavis.

Προσέειπον, ας, ἡ, adventus, accessus. A προσέειπον.

Προσέειπον, ας, ἡ, habitatio in loco aliquo instar advenae seu peregrini. A προσέειπον.

Προσέειπον, fut. ὡσα, sum advena. A προσέειπον.

Προσέειπον, ὡ, ὁ κ' ἢ, advena; (2) profelytus, qui a Gentilismo se contulit ad Judaismum. A προσέειπον.

Προσέειπον, ας, ἡ, adfixio. A προσέειπον.

Προσέειπον, adideo, obideo. Ex πρὸς, & ἔειπον, fideo.

Προσέειπον, praesignifico, ante significo, portendo. Κατὰ πλάγχθη πύχας μίντες προσέειπον, Eur. Supp. 213. Προσέειπον ἄ τι χὲν ποιεῖν, κ' ἄ τι χὲν, Xen. Cyr. 1, 24. Ex πρὸς, & εἶπον, significo.

Προσέειπον, ας, ἡ, praesignificatio, portentum aliquid praesignificans. A προσέειπον.

Προσέειπον, praenoto, Gl. V. Ex πρὸς, & εἶπον, noto.

Προσέειπον, aderat, imperf. indic. aet. verbi προσέειπον, adsum.

Προσέειπον, insuper in servitutem redactum esse, perf. inf. pass. verbi προσέειπον, insuper in servitutem redigo.

Προσέειπον, obtulerunt, 3. pl. a. 1. ind. aet. verbi προσέειπον pro προσέειπον, offero.

Προσέειπον, ὡ, ὁ κ' ἢ, vento expositus, auræ patens. Ex πρὸς, & εἶπον, ventus.

Προσέειπον, ας, ἡ, benignitas, lenitas. A προσέειπον.

Προσέειπον, allatus est, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi προσέειπον.

Προσέειπον, ἰσ, ὁ κ' ἢ, bonus, benignus, jucundus, Ph. gratus, lenis, acceptus, affabilis; προσέειπον, jucundum, Ph. Ex πρὸς, & ἔειπον, benignus.

Προσέειπον, Adv. benigne, leniter, placide, suaviter. A προσέειπον.

Προσέειπον, appens, nom. pl. perf. part. pass. verbi προσέειπον, appendo.

Προσέειπον, alloquebatur, 3. sing. imperf. ind. aet. contr. pro προσέειπον, a verbo προσέειπον, alloquor.

Προσέειπον, precati sunt, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi προσέειπον, precor.

Προσέειπον, adduxit, 3. sing. perf. ind. aet. verbi προσέειπον, adduco.

Προσέειπον, ὡ, fut. ὡσα, q. d. adsono. Ex πρὸς, & ἔειπον, sono.

Προσέειπον, ας, ὡ, ad auroram spectans, orientalis. Ex πρὸς, & ἔειπον, orientalis.

Προσέειπον, & προσέειπον, ante, coram, prius. Πλήθει πρόσθεν βαλόντες, Hom. Il, 23, 639. Numero superantes. A πρόσθεν.

Προσέειπον, addidit, aor. 2. inf. aet. verbi προσέειπον, addo.

Προσέειπον, ejus, quæ addidit, gen. sing. a. 2. part. aet. f. g. verbi ejusd.

Προσέειπον, ατ, τδ, id ipsum, quod apponitur, seu admoventur, aut adhibetur, additamentum, Gl. V. appendix; πρόσθεν, mutonium, penis, Ph. πρόσθεν, αἰδοῖν, penis, natura, Al. Gl. V. A πρόσθεν.

Προσέειπον, cum, qui addidit, acc. sing. a. 2. part. med. verbi πρόσθεν.

Πρόσθεν, ante, coram, prius. A πρόσθεν.

Πρόσθεν, ας, ἡ, appositio, admotio, applicatio, additio, adjectio, Gl. V. additamentum, augmentum, incrementum.

A πρόσθεν.

Πρόσθεν, ὡ, ὁ κ' ἢ, appositus, appositivus, qui apponi solet. Ab eod.

Πρόσθεν, ὡ, ὁ κ' ἢ, idem, Gl. V. accessivus. Ab eod.

Πρόσθεν, ας, ἡ, additamentum, accessio, incrementum, auctus, adjectio, Ph. augmentum, Gl. V. πρόσθεν, accessiones, Ph. πρόσθεν, πίταμα, alluvio, Gl. V. Πρόσθεν, τῆς γυναικὸς ἦν, Plut. in Anton, cap. 62. Ab eod.

Πρόσθεν, addemus, 1. pl. f. 1. ind. aet. verbi πρόσθεν.

Πρόσθεν, attingo, prehendo. Ἀπόσπε διέειπε πρόσθεν, Eur. Iph. in Au. 343. Ex πρὸς, & εἶπον, attingo.

Πρόσθεν, fut. εἶπον, idem. Ὅτ' ἄτι λείπει ἡμῶν, ἄτι θυμῶν παρὼν ἐκάλει πρόσθεν, Soph. Phil. 9. Μὴ σε προσέειπον γυναικὸς, Eur. Hec. 350. Εἰ ὃ πρόσθεν πρόσθεν χρεῖ, id. Herac. 651. Ex πρὸς, & εἶπον, attingo.

Πρόσθεν, ας, ὡ, anterior. A πρόσθεν.

Πρόσθεν, f. ὡ, insuper premo, seu adfigo, apprimo, attero. Ex πρὸς, & εἶπον, premo.

Πρόσθεν, ας, ἡ, adpressio, Gl. V. A praec.

Πρόσθεν, ας, ὡ, alloquor, R. Ex πρὸς, & εἶπον, clamando loquor.

Πρόσθεν, adspicere; πρόσθεν, intuitus. Ὅτ' ὅτι κενὸν πάντες ἐλευνομένῳ πρόσθενται, Odyss. 13, 155. A πρόσθεν.

Πρόσθεν, admitto; πρόσθεν, admisi, Gl. V. a. 1. med. A πρόσθεν.

Πρόσθεν, adgredi, praef. inf. aet. per Metatbes. pro πρόσθεν, a verbo πρόσθεν, adgredior.

Πρόσθεν, adideo, hæreo, adhæreo. Ex πρὸς, & εἶπον, fideo.

Πρόσθεν, infideo, adideo. Σὺ δ' ἔειπον ὡσαῖς θύρας δόξας τῷ πρόσθεν ἀνδρὶ δαίμωνι, Eur. Andr. 228. Ex πρὸς, & εἶπον, fideo facio.

Πρόσθεν, vid. πρόσθεν. Ex πρὸς, & ἔειπον, mitto.

Πρόσθεν, accedebant, 3. plur. imperf. ind. aet. Pœt. pro πρόσθεν, a verbo πρόσθεν, accedo.

Πρόσθεν, ὡ, ὁ, qui supplex alicui ad genua accedit, supplex. A πρόσθεν, accedo.

Πρόσθεν, prior lædo, prior noceo. Πρόσθεν, ας, ὡ, Aret. Ex πρὸς, & εἶπον, noceo.

Πρόσθεν, ας, ὡ, qui accessit, dat. sing. aor. 2. part. aet. verbi πρόσθεν, accedo.

Πρόσθεν, f. ὡ, adequito, juxta equite. Ex πρὸς, & εἶπον, equito.

Πρόσθεν, & πρόσθεν, advolo; unde πρόσθεν, advolarunt pro πρόσθεν, 3. plur. a πρόσθεν, πρόσθεν, advolavit, 3. sing. imperf. med. Ex πρὸς, & εἶπον, volo.

Πρόσθεν, adsum, addo, obvenio, proximus sum; (2) obisto, adversor. Καθὰ πρὸς ἀθληταὶ πρόσθενται πρὸς ἑαυτοὺς, Plato. Ex πρὸς, & εἶπον, flo.

Πρόσθεν, fisto, affirmo; item appendo, pondero. Ex πρὸς, & εἶπον, fisto.

Πρόσθεν, ας, fut. ὡσα, insuper sciscitor; (2) insuper scribo & prodo; πρόσθενται, insuper narratur. Ex πρὸς, & εἶπον, sciscitor.

Πρόσθεν, adhibeo, adverto; (2) appello aliquo, i. e. appropinquo & pervenio; (3) adhæreo; (4) attendo, ausculto; πρόσθεν, adhæreo. Πρὸς τῆς ἑαυτοῦ, Thuc. Ex πρὸς, & εἶπον, habeo.

Πρόσθεν, ὡ, ὁ, qui adiri & accedi potest, accessu facilis. A πρόσθεν.

Πρόσθενται

Προσκαθίζομαι, adsideo; (2) adsideo in-
cumbo, operam do; (3) obsideo, hosti-
liter confido. Πολιορκία προσκαθίζε-
ται, Thuc. Ex πρόσ, & καθίζομαι, ad-
sideo.

Προσκαθίζω, ᾧ, fut. ᾠσω, clavis addigo;
προσκαθίζομαι, clavis affigo, Suic. Ex
πρός, & καθίζω, quod idem significat.

Προσκαθίζω, adsideo; (2) obsideo. Ἀ-
γρόντι προσκαθίζομαι τήν, Lyc. 386.
καθίκα, M. Anton. 9, 2. Ex πρόσ, &
καθίζομαι, sedeo.

Προσκαθίζω, & προσκαθίζομαι, adsideo, in-
cumbo, adhæreo, inhæreo. Προσκαθίζω
ἑάντων ἐν εὐδαίμονα, Eur. Hel. 901. Οὐ-
δὲν παύομαι τῷ ἡμέραν ὅλῳ πανταχὲ
προσκαθίζω, Plat. ap. Socr. 12. Ex
πρός, & καθίζω, sedere facio, colloco.

Προσκαθίζω, εἰς, ἡ, ipsa adsidendi actio,
Suic. A προσκαθίζω.

Προσκαθίζω, f. ἴσω, insuper armis in-
struo; (2) armo. Ex πρόσ, & καθίζω, armo.

Πρόσκαιρος, ὁ, ἡ, temporarius, ad tem-
pus durans, caducus, fluxus, secularis, Gl.
V. temporarius, momentaneus, Suic. Ex
πρός, & καιρός, tempus.

Πρόσκαιρος, Adv. temporarie, ad tempus.
A πρόσκαιρος.

Πρόσκαίω, f. αὐτο, insuper uro, vel aduro.
Ex πρόσ, & καίω, uro.

Πρόσκαίω, ᾧ, f. ἴσω, condoleo alicui
rei, dolore adficior & maceror ob rem
aliquam. Ex πρόσ, & καίω, male me
habeo, doleo.

Πρόσκαίω, ᾧ, fut. ἴσω, insuper maliti-
ose ago, Suic. Ex πρόσ, & καίω, male
ago.

Πρόσκαίω, Adv. advocantes, qui advocave-
runt, nom. plur. a. i. part. med. verbi
προσκαίω.

Πρόσκαίω, ᾧ, & προσκαίωμαι, ὅμαι; ad-
voco, adscisco, accerso, in auxilium ad-
voco, in jus voco; προσκαίωμαι, ad-
vocavi, aor. i. med. at προσκαίωμαι, ac-
citus sum, aor. i. pass. Τί μέ προσκαί-
ωται; Dem. Διὰ τῶν ὅμαις Λακεδαιμό-
νιοι τῷ εἰρηνῶν προσκαίωται, Arist. Ach.
658. Προσκαίωμαι σ', ᾧ ἴσαν, ὕστερας,
accuso, id. Vef. 1406. Ex πρόσ, & καίω,
voco.

Πρόσκαίω, f. ἴσω, insuper teco. Ταῦτα
ἵ δὲ πάντα προσκαίωται, Xen. Cyr.
5, 28. A πρόσ, & καίω, teco.

Πρόσκαίω, allaboro, elaboro, annitor, Suic.
Ex πρόσ, & καίω, laboro.

Πρόσκαίω, ᾧ, f. ἴσω, inflo, cum tole-
rantia & perseverantia quadam inflo;
adsum, seu incumbo. Πρόσκαίωται ὁ
μοθυμαδὸν τῇ προσδοχῇ, Acl. 1, 14. Ex
πρός, & καίω, tolero.

Πρόσκαίω, εἰς, ἡ, adfida & tolerans
aliqua in re perseverantia. A πρόσκαίω-
ται.

Πρόσκαίω, infantes, nom. plur. præf.
ind. acl. contr. pro πρόσκαίωται, a ver-
bo πρόσκαίωται.

Πρόσκαίω, q. d. insuper descendo; it.
descendo ad. Αὐταὶ δὲ τῷ κρημνῷ προ-
σκαίωται, Cebes. Ex πρόσ, & καίω,
descendo.

Πρόσκαίω, aτ, τὸ, quod ob mo-
ram mulctæ nomine dependebant publicani
& alii, qui altero tanto mulctabantur;
(2) accessio, accessio fortis, corollarium.
A πρόσ, & καίω, adjicio.

Πρόσκαίω, ἡ, ἡ, idem; (2) altera pars
pecuniæ, quam solvebant publicani. Ex
iisd.

Πρόσκαίω, ᾧ, fut. ᾠσω, insuper ir-
rideo. Ex πρόσ, & καίω, irrideo.

Πρόσκαίω, insuper conscribo, Suic. Ex
πρός, & καίω, conscribo.

Πρόσκαίω, insuper obbligo, adstringo. Ex
πρός, & καίω, obbligo.

Πρόσκαίω, f. ὕσω, inundo, submergo.

Ex πρόσ, & καίω, quod idem notat.

Πρόσκαίω, ᾧ, & ἴσω, ὅμαι, loqua-

citate obruo, obstrepo & obtundo, objurgo.

Ex πρόσ, & καίω, obloquor.

Πρόσκαίω, fut. ᾠσω, insuper allego. Ex

πρός, & καίω, allego.

Πρόσκαίω, fut. ᾠσω, insuper relinquo.

Ex πρόσ, & καίω, relinquo.

Πρόσκαίω, vel ᾠσω, reconcilio. Ex

πρός, & καίω, concilio.

Πρόσκαίω, insuper distribuo. Ex πρόσ,

& καίω, distribuo.

Πρόσκαίω, fut. ᾠσω, insuper perterre-

facio. Ex πρόσ, & καίω, perter-

refacio.

Πρόσκαίω, fut. ᾠσω, insuper lacero, cæ-

do. Τον ἐξ ἐνέραν ἐστρεμμένον προ-
σκαίω, Lyc. 173. A πρόσ, & καίω, lacero.

Πρόσκαίω, ᾧ, f. ὕσω, insuper in pon-

tum seu mare demergo, Suic. Ex πρόσ,

& καίω, in pontum demergo.

Πρόσκαίω, ᾧ, f. ὕσω, insuper stipo,

Suic. Ex πρόσ, & καίω, stipo.

Πρόσκαίω, fut. ᾠσω, annumero,

Suic. Ex πρόσ, & καίω, annumero,

numero.

Πρόσκαίω, insuper exstruo vel con-

struo. Ex πρόσ, & καίω, con-

struo.

Πρόσκαίω, insuper traho vel attraho;

(2) simul traho. Ex πρόσ, & καίω, attraho.

Πρόσκαίω, insuper dependo seu perfol-

vo. Ex πρόσ, & καίω, dependo.

Πρόσκαίω, perf. προσκαίωται, perf.

mendacium adversus aliquem confingo,

Suic. Ex πρόσ, & καίω, confingo, men-

tiator.

Πρόσκαίω, insuper comedo. Ex πρόσ, &

καίω, comedo.

Πρόσκαίω, f. ὕσω, insuper effi-

cio. Ex πρόσ, & καίω, efficio.

Πρόσκαίω, f. ὕσω, insuper impre-

cor, insuper execratione utor. Ex πρόσ,

& καίω, imprecor.

Πρόσκαίω, detineo apud, vel retineo in;

προσκαίωται, detineor in vel apud. Ex

πρός, & καίω, detineo.

Πρόσκαίω, fut. ᾠσω, insuper ac-

cuso. Πρόσκαίωται ὅπως τινι χρη-

μασι, Thuc. Ex πρόσ, & καίω, ac-

cuso.

Πρόσκαίω, Ion. pro πρόσκαίωται.

Πρόσκαίω, & πρόσκαίωται, insu-

per deiero, præterea deiero. Οἱ ἵ αν-

δρες οἱ ἀδελφοὶ καὶ τῶδε ἐτι προσωπώ-

μιωται, Paus. Ex πρόσ, & καίω, deiero.

Πρόσκαίω, fut. ᾠσω, præterea recte

& laudabiliter efficio, Suic. Πρόσκαίωται

σιν τινι, adjuvare, Heliod. Ex πρόσ, &

καίω, rectifico.

Πρόσκαίω, ᾧ, f. ὕσω, in caulem aut sca-

pum transeo & redigor, Suic. Ex πρόσ,

& καίω, in caulem abeo, caulesco.

Πρόσκαίω, aτ, τὸ, adustio. A πρόσ-

καίω.

Πρόσκαίω, adjacet, 3. sing. præf. ind. med.

Ion. pro πρόσκαίωται, a verbo πρόσκαίωται.

Πρόσκαίω, fut. κίωμαι, positus seu situs

sum ad, adjaceo, addor, apponor, sto apud,

adsto, additus sum alicui, faveo, adsen-

tior, transeo in partem seu opinionem ali-

cujus, inflo, urgeo, premo. Κίωται ὅρα

τῷ γλαυκίῳ πρόσκαίωται, Arist. Θισμ.

1042. Δίωται ὁ ἀνθρώπος τῷ ἀδελφῷ,

ὅσα μίγνυν ἀνδρὶ πρόσκαίωται κακόν, Soph.

Antig. 1257. Ἐχθρὰ ἡ τῷ θανάτῳ προ-

καίωται διὰ, merito censeberis, Soph. An-

tig. 94. Ἐγὼ καὶ κλέπτω πολέμιον προ-

καίωται, Eur. Iph. in Tau. 317. Ex πρόσ,

& καίω, jaceo.

Πρόσκαίω, Adv. instanter, addite. A

προσκαίωται, quod est a πρόσκαίωται.

Πρόσκαίωται, adbertatum, acc. sing. a. i.

part. med. verbi seq.

Πρόσκαίωται, f. ὕσω, adhortor, exhortor.

Ex πρόσ, & καίω, hortor, jubeo.

Πρόσκαίωται, ante contemplor, rimor. Ἐξ ᾧ

ἵδ' ἰδὼν πρόσκαίωται τὸ Παράλογον, Arist.

Eq. 154. Ἐξ ᾧ ἡ πατρὸς δαμάταν προ-

σκαίωται, Eur. Ph. 476. A πρόσ, & σκαί-

ωται, contemplor.

Πρόσκαίωται, u, το, cervical, pulvinus seu

pulvinar. Ex πρόσ, & καίω, caput.

Πρόσκαίωται, ἵδ, ὁ, ἡ, curam gerens, foli-

citus de aliquo; (2) adfinitatis vinculo

conjunctus. Ἀρχὴν ξεινοσύνης πρόσκαίωται,

Hom. Odyss. 21. 35. Ex πρόσ, & καίω,

cura.

Πρόσκαίωται, curam gero, sollicitus sum de

aliquo. Σὺ γὰρ ἐν πρόσκαίωται, Soph. An-

tig. 752. Ab iisd.

Πρόσκαίωται, u, το, proscenium, vestibulum

icenæ; (2) aulaeum scenæ, five velum,

quod scenæ obtenditur; (3) locus ante

scenam portectus, ubi pulpitum excitatur.

Ex πρόσ, & καίω, scena.

Πρόσκαίωται, u, ὁ, ἡ, qui ante scenam est.

Ex iisd.

Πρόσκαίωται, fut. ᾠσω, prædico, præsignifico.

Ex πρόσ, & καίω, cado, mor.

Πρόσκαίωται, fut. ὀσσομαι, caduceato-

rem mitto. Ex πρόσ, & καίω, caduceator,

præco.

Πρόσκαίωται, vel ὀσσομαι, f. ὕσω, per præco-

nam indico, promulgo. Ex iisd.

Πρόσκαίωται, me quoque moveo. Κακῶς

παρὶ, καὶ πρόσκαίωται, Arist. Ly-

sistr. 228. ubi observa verbi medii usum.

Ex πρόσ, insuper vel sursum, & κίωται, moveo.

Πρόσκαίωται, u, ὁ, ἡ, umbrosus, adumbra-

tus, R. Ex πρόσ, & καίω, umbra.

Πρόσκαίωται, ᾧ, falio ante, exultim ludens

anteo. Ex πρόσ, & καίω, falio.

Πρόσκαίωται, εἰς, ἡ, præfultatio, præitio,

quæ fit saltu. A πρόσκαίωται.

Πρόσκαίωται, fut. αὐτο, defleo, Suic. Αἰλινον

αἰδύμασιν ἂ τῶδε πρόσκαίωται, Eur. Ph.

1520. Ex πρόσ, & καίω, fleo.

Πρόσκαίωται, εἰς, ἡ, fletus; (2) primus

pœnitentium gradus, Suic. A πρόσ-

καίω.

Πρόσκαίωται, insuper auguro. Ex πρόσ,

& καίω, auguro.

Πρόσκαίωται, ᾧ, fut. ὀσσομαι, forte allego; seu

forte lectum adjungo, adjungo, confocio,

forte addico, vel attribuo; πρόσκαίωται,

forte allectus sum, a. i. pass. Πρό-

εκληρήθην τῷ Παύλῳ, Acl. 17, 4. Ex

πρός, & καίω, forte lego.

Πρόσκαίωται, εἰς, ἡ, advocatio; (2) in jus

vocatio, Ph. πρόσκαίωται, accitu. A πρόσ-

καίω.

Πρόσκαίωται, ἵδ, ὁ, ἡ, acclivis, Gl. V.

A πρόσκαίωται.

Πρόσκαίωται, u, το, id, cui aliquid accli-

nare possumus. A πρόσκαίωται.

Πρόσκαίωται, acclino; (2) facio inclinare ad,

propensum reddo. Αὐτὸς ὁ ἀνὴρ βέλῳ

καλῇ πρόσκαίωται κοράνῃ, Odyss. 21, 138. Ex

πρός, & καίω, inclino.

Πρόσκαίωται, εἰς, ὁ, inclinatio in alteram

partem. A πρόσκαίωται.

Πρόσκαίωται, f. ὕσω, alluo, inundo; (2) pro-

luo, colluo, perluo. Θάλαττα ἡ πρόσ-

καίωται, Xen. Cyr. 6, 16. Ex πρόσ, &

καίω, lavo.

Πρόσκαίωται, ποταμῷ, alluvio, Gl. Vet. A

præco.

Πρόσκαίωται, aτ, τὸ, id, quo utimur ad

colluendum seu fovendum. Ab eod.

Πρόσκαίωται, ᾧ, f. ὕσω, ad aliquid scalpō, ad-

frico, vel pruriens adfrico. Ἐπιθυμῶν

Ἐυθυμῶν πρόσκαίωται, Xen. Ex πρόσ, &

καίω, scalpō.

Πρόσκαίωται, f. ὕσω, gannitu inclamo seu

appello. Ex πρόσ, & καίω, strideo, sono.

Πρόσκαίωται, ᾧ, fut. ὀσσομαι, adglutino, gluti-

namentis adjungo, applico, πρόσκαίωται,

G g g 2

μαι, ὤμαι, adhaereo, Gl. V. προσκλλη-
θεῖσα, inflicta, Ph. aor. 1. part. pass.
Προσκληθεῖς) πρὸς τὴν γυναῖκα αὐ-
τοῦ, Marc. 10, 17. Ex πρὸς, & κολῶμαι,
glutino.
Προσκλησεις, εως, ἡ, agglutinatio; (2) ar-
ctissima conjunctio. A προσκλῶμαι.
Προσκομιδὴ, ἡς, ἡ, advectio, Gl. V. oblatio.
A προσκομίζω.
Προσκομίζω, f. ἴσω, apporto, adfero, offero,
adveho, adduco. Προσκομίσαι πρὸς τὰς ῥύ-
σεται, Thuc. Λίγῃ αὐτὴ ἡ ζωὴ προσκο-
μικαίνας αὐτὸν εἰσάδει πρὸς τὸ Παλῖον
ποταμόν, Xen. Cyr. 7, 14. Ex πρὸς, &
κομίζω, vebo.
Πρόσκομμα, ατΘ, τὸ, obstaculum in via,
in quod pedes incurrunt, Gl. V. offendi-
culum, scandalum. A προτιόπω.
Προσκοπία, ᾧ, f. ἴσω, provideo, prospicio,
rationem habeo. Σὺ δ' ἐν πέφυκα πάντα
προσκοπεῖν, Soph. Antig. 699. "Α κένον
πάντα προσκοπὴν χρεῖν, Eur. Herac. 470.
τὰ κοινὰ, Thuc. Εἰς ἄλθεν οἶκον προσκο-
πιμῶν πόνον, Eur. Iph. in Au. 1121.
Ex πρὶ, & σκοπία, vides.
Προσκοπὴ, ἡς, ἡ, offendiculum, scandalum,
offensio, Gl. V. offensus. A προσκόπιω.
Προσκοπήσεις, εως, ἡ, provisio, prospectio. A
προσκοπία.
Πρόσκοπος, υ, ὁ, speculator, seu explorator,
qui praeputi solet, Suic. R. Ex προ', &
σκοπία, speculator.
Προσκόπιω, f. ῥω, offendo, impingo. Προ-
έκοψαν γὰρ τὴν λίθον, Rom. 9, 32. Μή-
ποτε προσκόψης πρὸς λίθον ἢ πόδα σου,
Matt. 4, 6. Ex πρὸς, & κόπιω, ferio.
Προσκορία, & προσκορύνημι, satio, exsatiatio.
A προσκορία.
Προσκορία, ἰΘ, ὁ καὶ ἡ, satietatem inducens
vel adferens, fastidium inducens & satie-
tate ingratus, nimius. Ex πρὸς, & κόρη,
satiatus.
Πρόσκορος, υ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
Προσκόρας, Adv. satis superque, abunde. A
πρόσκορος.
Προσκοσμία, ᾧ, f. ἴσω, adorno. Ex πρὸς,
& κοσμέω, orno.
Προσκοτμήματα, ατΘ, τὸ, qu. d. adorna-
mentum, ornamentum, Longin. 43. Ab
eod.
Προσκόψης, offenderis, 2. sing. aor. 1. con-
junct. act. verbi προσκίπτω, impingo, of-
fendo.
Πρόσκορος, υ, ὁ καὶ ἡ, capiti adjunctus;
πρόσκορον, cervical. Ex πρὸς, & κράν,
caput.
Προσκόρνω, adjudico, & in Pass. προσκρίνομαι,
accresco, agglutino, coagmentor, Gl. V.
προσκρίνω, adjudico, addico, adlego; προσ-
κρίβω, adplicitum, Ph. aor. 1. part. pass.
Ex πρὸς, & κρίνω, judico.
Πρόσκρισις, εως, ἡ, accretio seu accremen-
tum. A προσκρίνω.
Πρόσκριμα, five πρόσκρισμα, ατΘ, τὸ, id
ipsum, quo aliquis offenditur, offendicu-
lum, offensio. A προσκρίω.
Προσκεισάσης, impingentis, gen. sing. part.
praef. act. f. g. verbi προσκίω.
Πρόσκρισις, εως, ἡ, offensio, offensa, Gl. V.
Ab eod.
Πρόσκειν, futur. ἴσω, impingo, offendo,
incurro; προσκεκρίκατα, offensum, Ph.
eum qui offendit, p. part. Πρόσκειν
τοῖς πολιταῖς, Plut. Ex πρὶς, & κρίν,
tulso.
Πρόσκειναι, ὤμαι, f. ἴσωμαι, insuper ad-
quiro seu comparo, adjungo, Gl. V. adi-
piscor. Οἱ ἄλλοι δὲ πῶτον τὸ χρέον ἐ-
κμαζέειν τε μάλλον ἐαυτοῖς εἰδέναι, & προ-
σκεινᾶται τι, Xen. Cyr. 4, 15. Πρόσκεινται
πολλὰ σείχιμα, Appian. B. Mithridat.
Ex πρὸς, & κείναι, possideo.
Πρόσκειναι, εως, ἡ, possessio, Suic. A προ-
κίμαι.
Πρόσκειναι, υ, ὁ καὶ ἡ, adquisitus, Suic. Ab
eod.

Προσκλίζω, fut. *ίσω*, infuper condo, con-
 dendo addo, R. Suic. Ex *πρός*, & *κλίζω*,
condo.
Προσκύλισας, *advolvens*, qui *advolvit*, aor. 1.
 part. act. verbi *προσκύλιω*.
Προσκλισμός, ὁ, fut. *ήσω*, osculor, veneror,
 ad genua procumbendi. A *προκύλιω*.
Προκύλιω, f. *ίσω*, *advolvo*. Προσκυλίσας λί-
 θον μίγαν τῇ θύρᾳ τῆ μνημείῃ, Matt. 27,
 60. Ex *πρός*, & *κύλιω*, *volvo*.
Προσκυνῶ, ᾧ, fut. *ήσω*, osculor, veneror,
 adoro; (2) venerabunde saluto, Gl. V.
 adoro, veneror. Καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα
 μὲν τὸ ἕλκον, Arist. Plut. 770. Προσκυνῶ
 (ὃ τὰ ἀρχιτέκτα παραδειγμάτα, Luc. pro
 Imag. Ex *πρός*, & *κύνω*, osculor.
Προσκυνήμα, αὐτοῦ, τὸ, adoratio, Gl. Vet.
 veneratio. A *προσκυνῶ*.
Προσκυνῆσαι, *adorare*, *adoravisse*, a. 1. inf.
 act. verbi *προσκυνῶ*.
Προσκυνῆσαι, εἰς, ἡ, adoratio, veneratio,
 Gl. V. Ab eod.
Προσκυνήτης, ὁ, fut. *ήσω*, adorator. Ab eod.
Προσκυνήτος, ὁ, ἐν, adorabilis, adorandus,
 adoratione dignus, Gl. Vet. venerandus.
 Ab eod.
Προσκύπτω, f. *ἵα*, inclino me admovendo
 alii, q. d. inclino me juxta aliquem. Τῷ
 ἀγγέλῳ προσκύπτει, Ælian. V. H. 12, 8.
 πρὸς τὸ ἔρ, Luc. Ex *πρός*, & *κύπτω*,
inclino me.
Προσκυρῶ, ᾧ, f. *ήσω*, nancifcor, consequor;
 (2) vicinus sum. Ex *πρός*, & *κυρέω*, in-
 cido, *nancifcor*.
Προσκυρία, f. *όσα*, auctoritate mea compro-
 bato, ratum habeo, adjudico; addico, Gl.
 V. προσκυραῖναι, adjudicentur, Philoxen.
 opt. a. 1. pass. 3. pl. Ex *πρός*, & *κυρῶ*,
auctoritatem do.
Προσκύρω, appropinquo, accedo, a. 1. προσ-
 έκυρα. Ex *πρός*, & *κύρω*, *incido*.
Προσκύρωσις, εἰς, ἡ, confirmatio, Gl. Vet.
 addictio. A *προσκύρω*.
Προσκύω, f. *όσω*, osculando saluto, saluto;
πρόσκυσιν, a. 1. imperat. Ἰαμβὺν προσκύ-
 σαντες τίτῳ ἔσω ἄσικον εἰσοίκησιν, Soph.
 Phil. 537. Ex *πρός*, & *κύω*, *osculor*.
Πρόσκειρα, ἔ, ὁ ἢ ἡ, q. d. qui est ad re-
 mum seu juxta remum; (2) remex,
 qui manum remo admovet, qui remum
 manu tractat. Ex *πρός*, & *κέρα*, *re-*
mus.
Προσλαβέμεθα, qui *addidit*, aor. 2. part.
 med. verbi *προσλαμβάνω* pro *προσλήβω*,
addo.
Προσλαμβάνω, adsumo, apprehendo. Ex *πρός*,
 & *λάβωμαι*, *capio*.
Προσλάβωμαι, idem. Ex *πρός*, & *λάβωμαι*,
capio.
Προσλαλέω, ᾧ, f. *ήσω*, alloquor, colloquor.
 Καὶ Πλάτωνα καὶ ἀληθεῖα προσλαλῶ, Luc.
 Προσλαλῶντες αὐτοῖς, Act. 13, 43. Ex
πρός, & *λαλέω*, *loquor*.
Προσλαλιά, ᾧ, ἡ, allocutio, Gl. V. adfritatus.
 Ex *πρός*, & *λαλία*, *sermo*.
Προσλαμβάνειν, *adsumite*, 2. pl. præf. imp.
 med. verbi seq.
Προσλαμβάνω, accipio præterea; (2) ad-
 sumo, adhibeo, adscisco, adjungo mihi.
 Ἰππίεες τε προσέλαβε πολλὰς, Xen. Cyr.
 1, 17. Ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο,
 Rom. 14, 3. Ex *πρός*, & *λαμβάνω*,
sumo.
Προσλάμπω, alluceo. Ex *πρός*, & *λάμπω*,
luceo.
Προσλίζω, infuper dico; *προσλέγομαι*, poet.
 alloquor; *προσελέξατο*, aor. 1. med. 3.
 sing. *προσελέκτο*, plusquampr. alloquebatur.
 Ὅς μιν ὁμαρτήσας τοῖς προσελέξατο μύ-
 θας, Theocr. 25, 192. Ex *πρός*, & *λέγω*,
dico.
Προσλεπτύω, extenuo, Gl. V. Ex *πρός*, &
λεπτύω, *tenuo*.
Προσλέω, adspicio, intueor, contueor. Μὴ
 προσλέσθαι γιναικῶς πρὸς τὸν ἡμῶν, Soph. Phil.
 1059. Ex *πρός*, & *λέω*, *video*.

Πρόσλημμα, ἀτϞ, τδ, quod præterea est acceptum seu adsumptum. A προσλαμβάνω.
Προσληπτικός, ῆ, ἐν, adsumptivus. Ab eod.
Πρόσληψις, εἰς, ῆ, adsumptio, ipfa actio adsumendi. Ab eod.
Προσλιπαίνω, infuper pinguefacio & pinguiorem reddo. Ex πρὸς, & λιπαίνω, pinguis sum.
Προσληπαῖω, ᾧ, f. ἴσῳ, adfiduus sum in re aliqua, insto, urgeo; (2) obsecro, obnixè rogo; flagito; προσληπαῖον, adfiduus, Gl. V. Χρήμασιν αὐτοῖς, ὅσπδ κηρίοις μέλιτι τῇ, προσληπαῖοντες, Plut. Ex πρὸς, & λιπαῖω, adfiduus sum.
Προσληπάρσκει, εἰς, ῆ, obsecratio, adfiduæ seu obnixæ preces; (2) adfidua jugifque præsentia apud aliquem. A προσληπαῖω.
Προσλογίζομαι, fut. ἴσομαι, refero, adscribo, adnumero, Gl. V. imputo. Ex πρὸς, & λογίζομαι, rationem in eo.
Προλογιστῆς, ἐς, ἐν, adnumerandus, adjiaciendus, rationibus vel numero alicui addendus. A προσλογίζομαι.
Προσλυμαίνομαι, perniciem adfero. Ex πρὸς, & λυμαίνομαι, nocuo.
Προσλυσάω, ᾧ, f. ἴσῳ, furibundo quodam impetu in modum rapidi canis agor in aliquid, Suic. Ex πρὸς, & λυσάω, in rabiem actus furo.
Προσμαλδάω, fut. ξῶ, emollio, Suic. Ex πρὸς, & μαλδάω, mollio.
Προσμανθάνω, addifco, infuper difco. Σχολῶ πᾶρτερι Σεαυτῇ τῷ προσμανθάνειν ἀγαθόν τι, M. Anton. 2, 4. Ex πρὸς, & manθάνω, difco.
Προσμαρτυρίω, ᾧ, f. ἴσῳ, attestor; (2) meo testimonio confirmo, adftipulor. Προσμαρτυρῶ τῇ τέτῳ ῥηθίντι, Plut. Ex πρὸς, & μαρτυρίω, testor.
Προσμάσσω, f. ξῶ, apprimo, agglutino. Ἐκυσίαν Σεαυτῇ προσμάσαν δομῇ, Lyc. 783. Ex πρὸς, & μάσσω, tergo, tergeo.
Προσμάχομαι, oppugno. Προσμάχομαι Σεοι, Plato. Ex πρὸς, & μάχομαι, rugno.
Προσμειδιάω, ᾧ, f. ἴσῳ, arrideo. Τῷ τῷ χῶ ἱρῶν ἡδὴ ἀπαλὸν μοι προσμειδιάσαι, Luc. Ex πρὸς, & μειδιάω, ridio.
Προσμελεθῆναι, ᾧ, fut. ἴσῳ, admodulor. Ex πρὸς, & μελεθῆναι, modulator.
Προσμεῖναι, permansisse, a. i. inf. act. verbi προσμεῖναι.
Προσμένω, futur. ἐμῶ, permaneo, persevero, adfiduus sum in, adhæreo; (2) exspecto. Τὸν ἄνδρα τῷ βετιῆρα προσμένειν μένον, Soph. Oed. Tyr. 847. Ἡμέρας τρεῖς προσμένει μοι, Maic. 8, 2. ταῖς διήσισι, 1 Tim. 5, 5. Ex πρὸς, & μένω, maneo.
Προσμεταπέμπεται, f. φῶμαι, accio, accerfo, Suic. Ex πρὸς, & μεταπέμπεται, quod idem notat.
Προσμετρίω, ᾧ, f. ἴσῳ, admetior. Ex πρὸς, & μετρίω, metior.
Προσμηχανάμαι, ᾧμαι, machinor, molier, excogito, adstruo, Suic. Ex πρὸς, & μηχανάμαι, quod idem significat.
Προσμηχανάω, infuper machinor seu molior, excogito, struo, R. Ex πρὸς, & μηχανάω, molior.
Προσμιγνύω, vel προσμιγνυμι, fut. ξῶ, admisceo in, applico, admoveo; (2) appello, subeo, succedo; (3) manum confereo, configo. Οὐκ ἀρ' ἐκείῳ γ' εὐδὴ προσμιξῆσαι θρασύ; accedere? Soph. Phil. 105. Πῶς βινδρόμῳ μέλαθρα προσμιξῆσαι, Eur. Or. 1272. Κρότῃ τῷ προσέμιξε δεσπότην, Pind. Ol. 1, 34. Ex πρὸς, & μιγνύω, misceo.
Προσμισθῶ, appello, subeo, succedo. Προσμισθῶ τῇ τείχει, Thuc. Ex πρὸς, & μίσθω, misceo.
Προσμιθῶ, ᾧ, f. ἴσῳ, mercede loco; προσμιθῶμαι, mercede conduco. Ex πρὸς, & μιθῶ, quod idem notat.

Προσμελῶ, sive προσμελῶ, adeo, accedo; προσμελῶν, a. 2. part. Προσμελῶν καλῶ, Soph. Aj. 72. Μίσον ἢ προσμελῶν στρατηγόν, ib. 732. Ex πρὸς, & μελῶ, *melio*.
 Προσμενῶ, ἦς, ἡ, permanens & expectatio apud aliquem, perseverantia in re aliqua. A προσμενῶ.
 Πρόσμορος, υ, ὁ κ' ἢ, q. d. confatalis, ejusdem fati confors; (2) morte dignus, vel cædis cum alio auctor, Suic. Ex πρὸς, & μόρος, *fatum*.
 Προσμιθῶ, & προσμιθῶμαι, fabulam addo fabulis, adhuc fabulor, R. Suic. Ex πρὸς, & μιθῶ, *fabulor*.
 Προσμιθῶμαι, ὦ, fabulose adjicio, R. Ex πρὸς, & μιθῶμαι, *fabulam fingo seu conficio*.
 Προσμιθῶμαι, simul fluo, Suic. Ex πρὸς, & μιθῶμαι, *fluo*.
 Προσναυπηγία, ὦ, fut. ἴσω, insuper naves fabrico, insuper classem ædifico. Ex πρὸς, & ναυπηγία, *naves ædifico*.
 Προσναυτιῶ, ὦ, fut. ἴσω, insuper nausico, nausico ad; metaph. respuo, Suic. Ex πρὸς, & ναυτιῶ, *nausico*.
 Προσναυτιῶμαι, f. ὁσμαι, juvenili jactantia addo, Suic. Ex πρὸς, & ναυτιῶμαι, *juveniliter ago*.
 Προσνέμω, attribuo, adjungo, adscribo; προσνέμωμαι, attributa, Ph. p. part. pass. Πρόσνεμαι δὲ μὴ χεῖρ βραχέαν πρὸς μακρὸς ἀλλοίς διδύς, Soph. Trach. 1232. Προσνέμας ἢ προσνέμας τοῖσι θεοῖσι, Arist. Av. 571. Ex πρὸς, & νέμω, *tribuo*.
 Προσνέω, f. ὁσμαι, innuo, Gl. Vet. adnuo; (2) pronus sum. 'Εν τάξει ἢ προσνέωσιν, Xen. Ex πρὸς, & νέω, *nus*.
 Προσνέω, f. ὁσμαι, enato ad. 'Οἱ τῶν ἰχθύος προσνέωσιν οὐκ ἐπὶ τῇ πέτρᾳ τοῖς πολυπύκνιν, Ælian. V. Hist. 1, 1. Ex πρὸς, & νέω, *nato*.
 Προσνήχομαι, adnato. Παντὰ ἢ παρ' οὐτὴν ὀλιγομέναν καλῶσαν τρυφὴν προσνήχευε θεῖα λαοσα, Theocr. 21, 18. 'Ευμαρῆς προσνήχωνται τῇ Ζακύνθῳ, Luc. Toxar. Ex πρὸς, & νήχω, *nato*.
 Προσνίσταμαι, accedo. Ex πρὸς, & νίσταμαι, eo.
 Προσνοῶ, ὦ, f. ἴσω, insuper mente agito & confidero. Ex πρὸς, & νοῶ, *cogito*.
 Προσνωμάω, ὦ, imperf. προσνωμάω, me ipsum moveo ad, proficiscor, Suic. Ex πρὸς, & νωμάω, *proficor*.
 Προσπαύωμαι, ὦμαι, f. ἴσωμαι, ruditu aliquid significo, R. Suic. 'Ευαγγέλιον αὐτοῖς ἐμὴ προσπαύωμαι, Luc. Agn. Ex πρὸς, & παύωμαι, *rudio*.
 Προσπαύω, ἴσω, ὁ κ' ἢ, in amplam molem distentus. Ex πρὸς, & παύω, *moles*.
 Προσπαύωμαι, fut. ἴσωμαι, reditus percipio, emolumenta ad me redeunt, Ph. προσπαύωμαι, percipio. 'Οἱ πρὸς προσπαύωμαι λαμπρὸς δὲ τῷ ἱερῶν, Strabo. A προσπαύω.
 Προσπαύω, ἡ, ὄν, habens reditus & proventus, lucrosus, R. Suic. Ab eod.
 Προσπάδω, ἴα, εν, q. d. itinerarius; προσπάδω μέλη, carmina que canebantur cum ad altaria fiebant supplicationes. Ab eod.
 Πρόσπαδω, υ, ὁ, adventus, accessus; (2) supplicatio, qua itatur ad aras deorum; πρόσπαδω, supplicationes; (3) reditus, proventus. Ex πρὸς, & παδω, *via*.
 Προσπαύωμαι, lamentor ad. Ex πρὸς, & παύωμαι, *lamentor*.
 Προσπαύω, Dor. πρὸςπαύω, odorem perfero ad; (2) putresco, Gl. V. computreo. Ex πρὸς, & παύω, *oleo*.
 Προσπαύω, fut. ἴσω, adaperio. Ex πρὸς, & παύω, *aperio*.
 Προσποιέω, ὦ, & προσποιέομαι, ὦμαι, accommodo, mihi concilio & adjungo, conjunctionem cum aliquo in eo; προσποιέω, conciliat, Ph. προσποιέομαι, adfocio, Gl. V. Ex πρὸς, & ποίω, *concilio*.
 Προσποιέω, ὦ, fut. ἴσω, domicilia & sedes conjunctas habeo, habito ad, Gl. V. προσ-

ποιέω, adhabito, accolo. Προσποιέω δὲ αὐτῷ Ταυλάτιος βάρβαρος, Thuc. Ex πρὸς, & ποίω, *habito*.
 Προσποικνῶμαι, ὦ, f. ἴσω, adstruo, ædificatis addo; (2) ædificiis conjungo. Ex πρὸς, & ποικνῶμαι, *ædifico*.
 Προσποικνῶμαι, ὦμαι, insuper mihi provideo; (2) insuper dispenso, dispono, constituo. Ex πρὸς, & ποικνῶμαι, *dispenso*.
 Πρόσποικνῶ, υ, ὁ κ' ἢ, qui domum nostram seu sedes nostras attingit, accola; (2) finitimus, Gl. Vet. accola. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *domus*.
 Προσποικνῶ, allaturum esse, f. i. inf. act. verbi προσποικνῶ pro προσποικνῶ, adfero.
 Προσποικνῶ, attuleritis, 2. plur. a. i. conjunct. med. verbi ejusd.
 Πρόσποικνῶ, ατῶ, το, quod offertur, quod adhibetur seu adsumitur. A προσποικνῶ, adferam.
 Προσποικνῶ, adferam, Gl. Vet. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *feram*.
 Προσποικνῶ, appello, applico, impingo; προσποικνῶ, appulit, impigit, a. i. 3. f. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *appello*.
 Προσποικνῶ, insuper ejulo; apud aliquem ejulo. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *ejulo*.
 Προσποικνῶ, ὦ, f. ἴσω, comitor, una cum aliquo eo. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *comitor*.
 Προσποικνῶ, comitetur, 3. sing. præs. conjunct. act. contr. pro προσποικνῶ, a verbo προσποικνῶ.
 Προσποικνῶ, conversare, 2. sing. præs. imper. act. contr. pro προσποικνῶ, a verbo προσποικνῶ.
 Προσποικνῶ, ὦ, f. ἴσω, converfor, consuetudo mihi est, congredior, colloquor; (2) verfor in aliqua re, rem aliquam tracto, contingo aliquid, admoveo me alicui rei, Gl. V. προσποικνῶ, adloquor, adfero. Κακῶς ἢ μὴ προσποικνῶ ἄνδρα, Theog. 30. Παιρὰ δὲ ἢ προσποικνῶ πε, nunquam experta sum, Soph. Trach. 600. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *converfor*.
 Προσποικνῶ, ἡ, ὄν, ad conversationem seu commercium aptus; (2) sermocinativus, sermocinator. Hinc ἡ προσποικνῶ, ἡ, sc. διὰ μίαν, facultas sermocinatrix. A προσποικνῶ.
 Προσποικνῶ, ατ, ἡ, conversatio, congressus; (2) allocutio, sermocinatio, & colloquium. Ab eod.
 Προσποικνῶ, υ, ὁ, ad similitudinem ad rem aliquam proxime accedens. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *similis*.
 Προσποικνῶ, ὦ, f. ἴσω, insuper fateor vel frondeo; (2) fateor, confiteor. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *confiteor*.
 Προσποικνῶ, & προσποικνῶμαι, imprimo, inuro; προσποικνῶ, adlevit, adfuit, a. i. med. Ex πρὸς, & ποικνῶμαι, *abstergo*.
 Προσποικνῶ, ὦ, fut. ἴσω, confinis seu conterminus sum. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *confinis sum*.
 Προσποικνῶ, υ, ὁ κ' ἢ, vicinus, confinis. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *conterminus*.
 Προσποικνῶ, præsens, præs. part. n. g. verbi πρόσποικνῶ, adsum. Τὸ πρόσποικνῶ, quod superest, summa excurrens. Τὰς διεχέλιες δραχμὰς κ' τὸ πρόσποικνῶ, Demosth.
 Προσποικνῶ, f. ἴσω, præterea objicio, præterea exprobro. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *exprobro*.
 Προσποικνῶ, f. ἴσω, q. d. insuper nomino; (2) appello, nomino. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *nomino*.
 Προσποικνῶ, fut. ἴσω, adspicio, intueor. Σὺ τ' ἄρα μὴ τέμνῃς πρόσποικνῶ κατ' ἐν ὀφθαλμοῖς ἱερῶν, Soph. Antig. 775. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *video*.
 Προσποικνῶ, ὦ, adspicio. Ἀνδρῶν μνηστῆραν πρόσποικνῶ διδόντων ὀμίλον, Odyss. 16, 29. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *video*.
 Προσποικνῶ, fut. ἴσω, insuper irascor. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *irascor*.

Προσποικνῶ, ὦ, fut. ἴσω, finitimus sum, Suic. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *terminus*.
 Προσποικνῶ, fut. ἴσω, addo finibus imperii; (2) præfinio, Gl. V. Πρόσποικνῶ τε τῶν μέν (ὦ) πρόσποικνῶ παλῶ, Eur. Iph. in Au. 1151. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *finio*.
 Προσποικνῶ, ὦ, f. ἴσω, cum impetu & hostiliter accedo vel advenio, irruo. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *impetum facio*.
 Προσποικνῶ, ὦ, stationem habeo, Gl. Vet. πρόσποικνῶ εἰς λιμὴν, applico.
 Προσποικνῶ, fut. ἴσω, appello, in stationem navem applico. Χαλῆπας τε κ' (ὦ) πρόσποικνῶ πολλὰ τῇ νήσῳ πρόσποικνῶντες, Hel. Τῇ Νάξῳ πρόσποικνῶν, Ælian. V. H. 8, 5. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *appello*.
 Πρόσποικνῶ, ατ, ἡ, appulsus ad littus. A πρόσποικνῶ.
 Πρόσποικνῶ, υ, ὁ κ' ἢ, conterminus, vicinus. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *terminus*.
 Προσποικνῶ, ὦμαι, fut. ἴσωμαι, salto ad. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *salto*.
 Πρόσποικνῶ, admitte, 2. sing. a. 2. imper. med. Att. & Ion. pro πρόσποικνῶ, a verbo πρόσποικνῶ pro πρόσποικνῶ, admitto.
 Πρόσποικνῶ, f. ἴσω, humo allido, adfigo ad terram. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *solum, pavimentum*.
 Πρόσποικνῶ, ὦ, f. ἴσω, secundo uter vento, feliciter ago. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *ventus secundus*.
 Προσποικνῶ, ὦ, fut. ἴσω, permeio, Suic. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *meio*.
 Πρόσποικνῶ, υ, ὁ κ' ἢ, conterminus, vicinus. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *terminus*.
 Πρόσποικνῶ, præsens, acc. sing. f. g. part. verbi πρόσποικνῶ, adsum.
 Προσποικνῶ, insuper vel præterea debeo; (2) as alienum contraho præter quaestus proprios; (3) præterea multor. Τὸν ἐμὴ τῶν ἐν τῇ χερὶ πρόσποικνῶ, Dem. Σι-αυτὸν μοι πρόσποικνῶ, Philem. 19. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *debeo*.
 Προσποικνῶ, idem. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *debeo*.
 Προσποικνῶ, idem. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *debeo*.
 Πρόσποικνῶ, ἡ, attentio; animadversio, Gl. V. A πρόσποικνῶ.
 Πρόσποικνῶ, ὦ, f. ἴσω, offendo, vel offensus sum, infensus sum, tedium molestiamque capio, cum tedium fero. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *indignor*.
 Πρόσποικνῶ, f. ἴσω, infensus sum, effendor; (2) offendo. Διὸ πρόσποικνῶ τὰ γινώσκοντες, Hebr. 3, 10. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *effendor*.
 Πρόσποικνῶ, ατῶ, το, offendiculum, offensio. A πρόσποικνῶ.
 Πρόσποικνῶ, ὦ, idem & ex iisd.
 Πρόσποικνῶ, υ, ὁ κ' ἢ, attentus, intentus, solers, Gl. V. A πρόσποικνῶ.
 Πρόσποικνῶ, ὦ, f. ἴσω, insuper vel amplius munio. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *munio*.
 Πρόσποικνῶ, ὦμαι, velleor cum pane, opsonium edo. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *opsonium*.
 Πρόσποικνῶ, ατῶ, το, id, quo cum pane vescimur. A πρόσποικνῶ.
 Πρόσποικνῶ, υ, ὁ, adspetus, conspectus, ob-
 tutus, species, Gl. V. A πρόσποικνῶ.
 Πρόσποικνῶ, ατ, ἡ, adfectio, qua rei alicui sumus omnino addicti, eique adhaeremus. A πρόσποικνῶ.
 Πρόσποικνῶ, ἴσω, ὁ κ' ἢ, qui adfectu ad rem aliquam trahitur. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *adfectus*.
 Πρόσποικνῶ, Adv. alicui rei adhaerendo. A πρόσποικνῶ.
 Πρόσποικνῶ, fut. αἴσω, vel αἴσω, jocos cum, aludo. Ἀλλοῖς πρόσποικνῶν διὰ τῶν γε-
 λῶν, Ælian. V. H. 9, 28. Ex πρὸς, & ποικνῶ, *jocos*.
 Πρόσποικνῶ, alludendum. A πρόσποικνῶ.
 ΠΡΟΣΠΑΙΩ, υ, ὁ κ' ἢ, recedens, su-
 bitus.

Προσπαίω, impingo, illido. Ὑψιλον ἐς δι-
κας βάρυν προσπαίσεις, Soph. Antig. 867.
A πρόσ, & παίω, serio.
Προσπαίω, Adv. subito, repentino animi
motu. A πρόσπαιος.
Προσπαίω, palpito ad. Ex πρόσ, & παίω,
palpito.
Προσπαλαίω, fut. αἶσα, collector, obluctor.
Ἀτλας ἄραφ' προσπαλαίει, Pind. Pyth.
4, 527. Προσπαλαίειν χαλεπὸ νόσηματι,
Luc. νόση, Synes. Ex πρόσ, & παλαίω,
luetor.
Προσπαράδωμαι, adgero insuper. Προσ-
παράδονται κρίσι λίθας, Thuc. Ex πρόσ,
& παραδάνω, adgero.
Προσπαράγω, f. φα, jam scriptis addo.
Προσπαράγρυσιν πρώτας, ἢ ἂν ἱπαινῶσιν
αὐτὸς, Plato. Ex πρόσ, & παραγράφω,
adscribo.
Προσπαράκαλέω, ὤ, f. ἴσω, vel ἴσω, insu-
per vel praeerea hortor. Προσπαράκαλι-
σαντες ἀμφότεροι Ἀθλοκίς, Thuc. Ex
πρός, & παρακαλέω, adhortor.
Προσπαράκειμαι, προσπαράκειμαι, adjacens,
Gl. V. Ex πρόσ, & παράκειμαι, adjaceo.
Προσπαράμαρδναι, ultra accipio, praeerea
adsumo. Προσπαράμαρδναι τὸ διωρμόν,
Xec. Marc. Anton. 7, 5. Ex πρόσ, & πα-
ραμαρδναι, adsumo.
Προσπαράλυσιν, ἴα, ἢ, ipsa actio praeerea
vel ultra adsumendi, adiunctio. A πρόσ,
& παραλύνω.
Προσπαράσκω, una apparo. Ex πρόσ, &
παρασκώ, paro.
Προσπαράτιθαι, insuper vel praeerea addo,
Suic. Ex πρόσ, & παράτιθαι, addo.
Προσπαρδῖν, oppedere. Ex πρόσ, & παρδῖν,
pedere, aor. 2. a πέρδω, pedo.
Προσπαρίχω, insuper praebeo, insuper exhi-
beo. Ex πρόσ, & παρίχω, exhibeo.
Προσπαροξύνω, f. ὤν, praeerea vel insuper
exaspero, Suic. Ex πρόσ, & παροξύνω,
exaspero.
Προσπαταλάω, vel προσπατάλλω, f. ὄσα,
paxillis appingo seu adfigo; προσπατάλλω-
θῆσι, adijgetur, f. 1. pass. Μικρὸν δὲ
προσπατάλλωσα, Luc. in Catap. Ex πρόσ,
& παταλάω, paxillis figo.
Προσπαταλῶ, ὤ, idem, Suic. Ex πρόσ, &
πάταλλω, paxillis.
Προσπάσσω, vel πᾶσσω, f. ἄσω, inspergo. Ex
πρός, & πᾶσσω, quod idem significat.
Προσπάσσω, q. d. adpatior, ad adficior; (2)
adfectus sum alicui & ei adhæreo per quam-
dam sympathiam; προσπαθῶ, a. 2. part.
affectus. Οὗτοι ὅταν προσπαθῶσιν, ἔτι
φαρῖν, ἔτι κοιμηθῶσι δέλοισι, M. Anton.
5, 1. Ex πρόσ, & πάσσω, ratio.
Προσπαταλάω, vide προσπαταλάω.
Προσπάω, ὤ, attraho, R. Ex πρόσ, & πάω,
traho.
Πρόσπειν, ὤ, ὅ, ἢ, qui valde esurit, fa-
melicus. Ex πρόσ, & πείνω, famo.
Πρόσπειρῶ, attento, Gl. V. Ex πρόσ, &
πειράζω, tento.
Πρόσπιδάω, vel προσπιλάω, ὤ, fut. ἄσω,
appropinquo, accedo ad; (2) appropin-
quare facio, admoveo, Gl. V. προσπιδάω,
applico, appello, adverto, accedo. Ἦδ' ἂν
τις Βυζαντίου προσπιδάσῃται, Appian.
B. Mithridat. Ὅμοιον ὁμοίῳ αὖ προσπι-
λάει, Aristænet. 1, 10. Ex πρόσ, & πι-
λάω, propinquo.
Πρόσπιδαις, ἴα, ἢ, applicatio, Gl. V. A
præc.
Πρόσπιδαις, ὤ, ἢ, cliens, adfecta, famulus. Ex
πρός, & πιδάω, qui appropinquat, cliens.
Πρόσπιμπω, f. φα, insuper mitto ad; (2)
mitto ad. Ἀμντὰ τι προσπιμπῶν ἡμῖν
ταυτοῖς, Arist. Plut. 999. Ex πρόσ, & πιμ-
πω, mitto.
Πρόσπιμπῶ, diffimulanter, Gl. V. simu-
late. A προσποιέμαι, ὤμαι.
Πρόσπιδω, crepitum ventris emitto contra,
oppedo; προσπαρδῖν, oppedere, a. 2. inf.
Ex πρόσ, & πέρδω, pedo.

Πρόσπειλάω, & προσπειλάωμαι, insuper
circumdo, circumdo, circumplector, cir-
cumvallo; (2) ultra modum amplector,
& alia justos fines prorogo imperiuni,
Gl. V. adoperio. Προσπειλάω, τὸ πρὸν
στράτον ταῖς ναυσὶ, Plut. Ex πρόσ, & πει-
λάω, circumdo.
Πρόσπειρῶ, insuper; προσπειρῶμαι, superesse.
Ex πρόσ, πειρῶ, & γίνομαι, sum.
Πρόσπειρῶ, praeerea curiose ago, Suic.
Ex πρόσ, & πειρῶ, curiose ago.
Πρόσπειραμῶ, simul complector, Suic. Ex
πρός, & πειραμῶ, circumplector.
Πρόσπειρῶ, f. ὄσα, insuper vel praeerea
obendo describo, Suic. Ex πρόσ, & πει-
ρῶ, circumdo, describo.
Πρόσπειρῶ, insuper includo. Μεγάλῳ
τινὶ ἐνοῖαν τῷ ἱππῶ προσπειρῶσατο,
Longin. 23. A πρόσ, πειρῶ, & ὀρίζω.
Πρόσπειρῶ, insuper ex demonstratis
inferor & adstruor. Ex πρόσ, πειρῶ, & πει-
ρῶ, inferor.
Πρόσπειρῶ, ὤ, fibula annecto, seu adfigo.
Ex πρόσ, & πειρῶ, fibula.
Πρόσπειρῶ, cam, quæ ad gēna accidit, acc.
sing. a. 2. part. act. f. g. verbi προσπι-
πῶ pro προσπίτω.
Πρόσπειρῶ, extendo ad, illido. Ex πρόσ,
& πειρῶ, extendo.
Πρόσπειρῶ, & προσπίτω, f. πῆσσω, ad-
volvo. Ex πρόσ, & πίτω, volo.
Πρόσπειρῶ, inhaerenter. A προσφύω, in-
haereo.
Πρόσπειρῶ, ατ, τὸ, id, quod adfixum
est. A προσπῆναι.
Πρόσπειρῶ, & προσπῆναι, fut. ἔσω, ar-
pingo, adfigo. Ἰσχυρὸν δὲ χεῖρ' ἀνδρῶν
προσπῆναι ἀνίσταται, Aet. 2, 23. Ex
πρός, & πῆναι, figo, compingo.
Πρόσπειρῶ, ατ, fut. ἴσω, profilio, insulto,
adgredior. Ex πρόσ, & πῆναι, salio.
Πρόσπειρῶ, qui comperere, nom. pl. a. 1.
part. act. verbi προσπῆναι pro προσ-
πῆναι, compingo.
Πρόσπειρῶ, ulnis amplector; (2) cu-
bito metior. Ζεῦ, εἰ δὲ Κυρῆνται ἴταται
προσπῆναι, Callim. Hymn. in Jov.
46. Ex πρόσ, & πῆναι, cubitus.
Πρόσπειρῶ, appello, admoveo, pro-
pinquus fio. Τῆμ' ὁ δὲ νόσος προσπι-
πῶ, Odyss. 13, 95. Ex πρόσ, & πῆναι,
admoveo.
Πρόσπειρῶ, aliis adjunctum vendo. Ex
πρός, & πῆναι, vendo.
Πρόσπειρῶ, pro προσπίπτω, incidunt, 3.
pl. praef. ind. act. verbi προσπίπτω.
Πρόσπειρῶ, accido, procido, adortor; προσ-
πίπτω, adortus, a. 2. part. Πότ' ἄρα προσ-
πίπτω γόνυ Ἀγαμέμνονος, ὅς, ἢ ἴρω, Cyp.
κακὰ; Eur. Hec. 726. Σὲ ματρί προσ-
πίπτω τῇ μέγ' ἑλπίδι, id. Or. 1318.
Πρόσπειρῶ, ατ, accido ad gēna, supplex
fio, accido, cado ad. Ἀφ' ὧν προσπιπῶν δά-
μα προσπιπῶν κερῶ, Eur. Med. 1208.
Τέκον Ἀργείας, προσπιπῶν σοι, Soph.
Oed. Col. 1757. Προσπιπῶ εἰ γόνυ-
σι, id. Phil. 485. Ex πρόσ, & πῆναι,
cado.
Πρόσπειρῶ, appropinquo, accedo ad, im-
perf. προσπῆναι. Κύμα δὲ μιν προσ-
πῆναι ἐρύκει, Il. 12, 285. Pro προσ-
πῆναι.
Πρόσπειρῶ, fut. ἄσω, idem quod sequens
προσπῆναι.
Πρόσπειρῶ, vel πῆναι, f. ἄσω, adfigo;
(2) illino, adherere facio; προσπῆναι-
μῶ, adherens. Ex πρόσ, & πῆναι, ad-
figo.
Πρόσπειρῶ, ἢ, ὅ, ἢ, obstruendi seu oplendi
vim habens. A προσπῆναι.
Πρόσπειρῶ, ὤ, ὅ, ἢ, cui appropinquare
aliquis potest, ad quem accessus patet.
A προσπῆναι.
Πρόσπειρῶ, f. ἔσω, annecto, Gl. Vet. appli-
co; προσπῆναι, adnexus, Ph. aor. 2.
part. pass. Ὑπὸν δ' ἔτι ἀνὸς εἰς λίαν

προσπῆναι τῷ ἰδίῳ πειρῶ, M. Anton. 10,
7. Ex πρόσ, & πῆναι, pectus.
Πρόσπειρῶ, f. ἔσω, adnavigo. Κατιδόντες
εἰκοσι ναὺς Ἀθωαίων προσπῆναι, Thuc.
ἀπὸ Σκυθίας, Luc. Ex πρόσ, & πῆναι, na-
vigo.
Πρόσπειρῶ, ὤ, f. ἄσω, adimpleo, super im-
pleo; (2) suppleo. Ex πρόσ, & πῆναι, im-
pleo.
Πρόσπειρῶ, ἢ, ὅ, ἢ, navigabilis; vel q. d.
adnavigabilis. Ex πρόσ, & πῆναι, navi-
gabilis.
Πρόσπειρῶ, ὤ, ἢ, adspiratio. A seq.
Πρόσπειρῶ, ὤ, f. ἔσω, adfio, adfiro. Ὡς
ἡδὲ μοι προσπῆναι χοῖραν κῆρ! Arist.
Ran. 339. Ex πρόσ, & πῆναι, spiro.
Πρόσπειρῶ, ὤμαι, adfiro, adfiro, adfiro, ad-
fecto, simulo, dissimulo, Gl. Vet. προσ-
ποιέω, adfectare, Ph. aor. 1. inf. A
sequente.
Πρόσπειρῶ, ὤ, mihi affumo, vendico, f. 1.
προσποιέω, vendicatum esse; rarius
occurrit. Εἰ τῷ κομῶς ἢ κομῶς εἶ-
ναι προσποιέω; Arist. Vesp. 1306. Καὶ
εἰ προσποιέω ἴσυν, Eur. Hel. 1102.
Ἐγὼ μὲν προσποιέω βεβῆναι, Xen. Cyr.
2, 8. Ex πρόσ, & πῆναι, facio.
Πρόσπειρῶ, adfiro, 2. sing. praef. ind. pass.
a verbo προσποιέω, adfiro.
Πρόσπειρῶ, ατ, τὸ, id, quod nobis ven-
dicamus; (2) id, quod simulamus. Οὐδὲν
αἰρέσεις, ἢ χειροποιέω, ἢ προσποιέω ατ-
ῆτι δεινός. Appian. B. Civil. 1. A προσ-
ποιέω.
Πρόσπειρῶ, ὤ, ἢ, ipsa actio vendicandi
sibi aliquid, Philoxen. acquisitio; (2) si-
mulatio. Gl. V. dissimulatio. Ab eod.
Πρόσπειρῶ, ἢ, ὅ, ἢ, simulator, fictor, si-
mulationi deditus. Ab eod.
Πρόσπειρῶ, ὤ, ὅ, ἢ, & προσποιέω, ἢ, ὅ, ἢ,
simulatus, fictus. Ab eod.
Πρόσπειρῶ, Adv. sibi adfiscendo, per ad-
quisitionem, Suic. A προσποιέω.
Πρόσπειρῶ, ὤ, f. ἄσω, bello cum, belligero
contra. Ex πρόσ, & πολεμέω, belligero.
Πρόσπειρῶ, ὤ, f. ἄσω, insuper hostem fa-
cio, praeerea alios perduelles ad perduelli-
onem excito. Ex πρόσ, & πολεμέω, ad
bellum excito.
Πρόσπειρῶ, ὤ, f. ἄσω, famulus, ministri seu
ministri munere fungor, R. Suic. A
πρόσπειρῶ.
Πρόσπειρῶ, ὤ, ὅ, ἢ, famulus, minister. Ex
πρός, & πῆναι, versor.
Πρόσπειρῶ, fut. ἔσωμαι, proficiscor ad,
accedo vel venio ad; (2) advento. Καὶ
προσπειρῶ αὐτῷ ἰακόν, ἢ ἰακόν, Marc. 10, 35. Ex πρόσ, & πορεύομαι, pro-
ficiscor.
Πρόσπειρῶ, & προσπειρῶμαι, adfiro, com-
paro; (2) adfiro ad id, quod jam partum
est. Προσπειρῶ τὰ λοιπὰ αὐτὸ το σρά-
τῳμα ἀπὸ τοῦ πῆναι, Dem. Phil. 1. Ex
πρός, & πῆναι, adfiro.
Πρόσπειρῶ, ὤ, ὅ, ἢ, adfiro, quo ad-
huc agebamus; (2) peculium, seu id, quod
adquiritur per eos, qui in nostra sunt po-
testate. A προσπειρῶ.
Πρόσπειρῶ, vel προσπειρῶ, & προσπει-
ρῶμαι, ὤμαι, fibula annecto, affigo. Ex
πρός, & πορεύομαι, vel πορεύομαι, fibula.
Πρόσπειρῶ, ἢ, ὅ, ἢ, fibula annexus, adfi-
xus. A προσπειρῶ.
Πρόσπειρῶ, ὤ, ἢ, ipsa actio offendendi seu
impingendi, Suic. A προσπῆναι.
Πρόσπειρῶ, ατ, τὸ, offensio pedis, pro-
lapsio. Ab eod.
Πρόσπειρῶ, f. αἶσα, offendo, impingo; (2)
impingo, pecco, erro; (3) offendo, i. e.
indignationem aut odium alicujus incur-
ro; (4) offendo, cladem accipio, adversa
utor fortuna. Διὰ φειδῶ προσπῆναι τῷ
δύμῳ, Plut. Ex πρόσ, & πῆναι, impingo.
Πρόσπειρῶ, aduolasse, aor. 1. inf. act. verbi
προσπῆναι, aduolasse.

πρὸς, ὁ Ζεύς, προσέπω, Soph. Aj. 842. Ex πρὸς, & τρίπαι, verto.

Προσέρχων, accuro, occurro, Gl. V. Γυνὴ τις κμας ἰσχυδακύνει προσέρχου, Arist. Quid. 579. Πρὸς φ' πάππον προσδραύνει, Xen. Cyr. 1, 11. Ex πρὸς, & τρίπαι, curro.

Προσέρχων, fut. φω, attero, incutio, infligo. Gl. Vet. affrico; προσέρχουμαι, imprimo, infligo, Gl. Vet. Πληγὴς αὐτὸς προσέρχεται οἰκίταις, Arist. Eq. 5. Αὐτὸς δὲ ἐνικαλῆτο, τὰς αἰτίας τῆς Φαλίας προσετίθειτο, attribuit Plut. Ex πρὸς, & τρίπαι, curo.

Πρόσριμμα, ατφ, τὸ, quod attritum est, fragmentum. A προσρίω.

Πρόσριψις, εως, ἡ, attritus, adfrictus. Ab eodem.

Προσροπαίω, υ, ὁ, cui supplicamus, seu ad cuius genua supplices provolvimur; (2) qui supplex alicui ad genua accedit; (3) obnoxius devotionibus ejus, qui ad aliquem confugit expiare paratum a se scelus cupiens; (4) qui piaculum importat, ob quem religio oboritur; (5) vindex & ultor homicidiorum & aliorum scelerum. Aeschyl. Choeph. 285. A προσρίπω.

Προσροπή, ἡ, ἡ, supplicatio, supplices preces; (2) devotio, detestatio; (3) reatus ob homicidium; (4) piaculum, labes scelerate contagionis. Ab eod.

Πρόσροπος, υ, ὁ, κ, ἡ, supplex, qui supplex alicui ad genua procidit. Ab eod.

Πρόσροχος, υ, ὁ, κ, ἡ, accurrens; (2) ad quem accuri potest. A προσρίχω.

Προσροχῶν, occurro, obvius fio, offero me. aor. 2. προσέτεχον, part. προσέχων, obvius. Οὐτως δὲ ἔχων ὑπὸ ἑαυτοῦ, ας αἰεὶς παύεται δὲ ἰσὺ ἀποστέχων νῆον, Plato. Ὁ προσέχων, quilibet, quivis, obvius. Ἡ χαρὶς αὐτὸς δὲ ἂν ἔδειν μὲν γύναιον, ἑταίριον δὲ ἐκδοπας, κ, τὴν προσέχοντα αὐτὸς αἰεὶς εἰ πάντ' ἐπ' ὀλίγῳ ἐβλήσει τις. Lucian. in Toxari. Ex πρὸς, & τυχῶν, cenoio.

Πρόσροχον, υ, ὁ, κ, ἡ, ab anteriore parte columnas habens. Ex πρὸς, & εὐλος, columna.

Πρόσροπος, υ, ὁ, κ, ἡ, appressus seu impressus. Ex πρὸς, & τύπος, cyrus, figura.

Προσροπῶ, ὦ, f. ὦσα, apprimo. Ex πρὸς, & τυπῶ, figuram imprimo.

Πρόσροπις, υ, ὁ, κ, ἡ, adstrictus, substrictus. A προσροπῶ.

Προσροπῶ, fut. φω, ante adstringo, ante inspiro seu conspiro. Ex πρὸς, & εὐφω, adstringo.

Προσροπῶ, ἰφ, ὁ, κ, ἡ, qui forte occurrit, obvius. A προσροπῶ.

Πρόσροπος, υ, ὁ, κ, ἡ, qui ante porticum est. Ex πρὸς, & εὐος, porticus.

Προσροπίζω, f. ἰσα, praeterea injuria adicio, insuper contumeliosus sum. Ex πρὸς, & εὐρίζω, injuria adicio.

Προσροπίζωμαι, antea congredior vel colloquor; προσροπίζωμαι, prius collocuti.

Προσροπίζωμαι, ante ex pacto constitutus sum. Ex πρὸς, εὐν, & κίμαι, constitutus sum.

Προσροπίζωμαι, υ, ὁ, Syllogismus, in quo praemissa principalis Syllogismi concluduntur. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, Syllogismus.

Πρόσροπος, υ, ὁ, κ, ἡ, materiae adherens; (2) qui rebus mundanis deditus est, carnalis. Ex πρὸς, & εὐν, materia.

Προσροπίζωμαι, antea commiscens; a προσροπίζωμαι. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, commisceo.

Προσροπίζωμαι, quae ante cohabitavit & nupta fuit; a προσροπίζωμαι, ἡ.

Προσροπίζωμαι, idem. Χάρων τῷ ἀποστονικίζωμαι ἀπαρῆκτον, M. Anton. 4, 13. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, cohabito.

Προσροπίζωμαι, ante pacifcor, prius convenio. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, convenio.

Προσροπίζωμαι, subaudiendum praeterea. A προσροπίζωμαι.

Προσροπίζωμαι, praeterea subaudio. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, subaudio.

Προσροπίζωμαι, υ, f. ἰσα, venio in occursum; occurro. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, quod idem significat.

Προσροπίζωμαι, offendimus, i. pl. a. i. ind. med. verbi προσροπίζωμαι, pro προσροπίζωμαι, offendo.

Προσροπίζωμαι, subministro. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, quod idem notat.

Προσροπίζωμαι, adsubjicio, Gl. V. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, subjicio.

Προσροπίζωμαι, f. φω, insuper vel una subscribo. Ἐτι ὅ μάλλον, εἰ καὶ ἔτι τῇ διανεία προσροπίζωμαι, Longin. 14. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, subscribo.

Προσροπίζωμαι, f. ξω, ostendo. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, quod idem notat.

Προσροπίζωμαι, praeterea seu insuper existimo. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, subsumo, ruo.

Προσροπίζωμαι, admoneo, Gl. Vet. προσροπίζωμαι, insuper submonuit. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, submonio.

Προσροπίζωμαι, υ, f. ἰσα, insuper suspicor, praeterea suspectum habeo, Suic. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, suspicor.

Προσροπίζωμαι, vel Cyprius, f. ξω, sibilo signum do, ante vel prius sibilo. Ex πρὸς, & Cyprius, sibilo.

Προσροπίζωμαι, attexo. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, subnecto.

Προσροπίζωμαι, υ, f. ὦσα, exalto, extollo, attollo. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, tollō.

Προσροπίζωμαι, υ, τὸ, id, quo cum pane vescimur, opsonium, Ph. pulmentum, pulmentarium. A προσροπίζωμαι.

Προσροπίζωμαι, pani additum comedere, cum pane vici. Ex πρὸς, & φαγῶν, edere.

Πρόσροπος, ατφ, τὸ, hostia, victima. A προσροπίζωμαι.

Πρόσροπος, idem cum προσροπίζωμαι. Προσροπίζωται μὲν αἶμα πάντα ἡρώοις, Eur. Hel. 970. A πρὸς, & εὐνίζωμαι, pacto.

Προσροπίζωμαι, appareo, significo. Ἀσπρῶν πολλοὶ προσροπίζωσαν, Xen. Cyr. 4, 23. Ex πρὸς, & φαίνωμαι, appareo.

Πρόσροπος, υ, ὁ, κ, ἡ, recens seu recenter interfectus; (2) recens dictus; (3) recens, novus. Νῦν δὲ μοι ἱσθῆεις κ, πρόσροπος ἐν μετρώσει Κείσαι. Hom. Il. 24, 757. Ex πρὸς, & φαίνω, occido, vel dico.

Πρόσροπος, f. ξω, mactō seu jugulo ante. Ἰδέα ἀποσφάττειν, Plato. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, mactō.

Πρόσροπος, Adv. recens, nuperime, novissime. A πρόσροπος.

Πρόσροπος, ἰφ, ὁ, κ, ἡ, similis. A πρόσροπος.

Πρόσροπος, offero, adfero, apporto, adhibeo, Gl. Vet. πρόσροπος, adfer, Ph. πρόσροπος, offeror, Gl. Vet. traeto. πρόσροπος, admovet, Ph. aor. i. πρόσροπος, adhibuit, Ph. aor. i. pass. πρόσροπος, oblata est, Gl. V. a. i. pass. πρόσροπος, allatus, Gloss. Vet. πρόσροπος, oblatum, Ph. part. πρόσροπος, adferam, Gl. Vet. f. i. ind. act. Ἰνα μηχανὰς ἴδω πῶς τὰς πρὸς εἰ καὶ καὶ πρόσροπος, Arist. Nub. 480. Τίς δὲ εἰδὼς πρόσροπος, Eur. Andr. 1152. Πρόσροπος τῷ Cyprius, Luc. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, fero.

Πρόσροπος, iugio ad, confugio. Πρόσροπος, τοῖς βωμοῖς, Plut. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, fugio.

Πρόσροπος, alloquor; πρόσροπος, allocutus est, affatus est, Il. 1, 84, &c. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, dico.

Πρόσροπος, f. ξωμαι, alloquor, compello, appello. Gl. Vet. πρόσροπος, adfatus, Gl. Vet. Ἐσατον γὰρ σ' εἰσεῖραν πρόσροπος, Eur. Hipp. 1100. Κῆτις ἀντὶ εἰς πῶς πῶν ἀνδρὰ νύμφη θιασάλῃ πρόσροπος, id. Alc. 328. Πάρον Κρήνη πρόσροπος, Pind. Ol. 10, 60. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, fono.

Πρόσροπος, salutatorius. Hinc πρόσροπος, εὐν, τῷ, dona quae sponsus

pro virginitate ablata donabat, sponsam salutans.

Πρόσροπος, υ, ὁ, κ, ἡ, allocutorius. A πρόσροπος.

Πρόσροπος, υ, ὁ, κ, ἡ, dignus, quem alloquaris seu compelles. A πρόσροπος.

Πρόσροπος, ατφ, τὸ, alloquium, allocutio. Gl. Vet. appellatio; πρόσροπος, adfatus, Ph. Ab eod.

Πρόσροπος, εως, ἡ, salutatio, compellatio. Ab eod.

Πρόσροπος, cum pernicie mea accedo; (2) depereo, infano amore teneor; πρόσροπος, adortus, amore perditus captus. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, corrumpto, perdo.

Πρόσροπος, υ, ὁ, κ, ἡ, compellatorius, salutatorius. A πρόσροπος.

Πρόσροπος, υ, f. ἰσα, insuper invidio. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, invidio.

Πρόσροπος, ας, ἡ, amicitia, benevolentia, R. Suic. A πρόσροπος.

Πρόσροπος, amantissime. A seq.

Πρόσροπος, ἰφ, ὁ, κ, ἡ, gratus, amabilis, amans, acceptus, Ph. charus. Al. Gl. Vet. πρόσροπος, amantissimus, gratissimus, Gl. V. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, amicus.

Πρόσροπος, υ, f. ἰσα, elegantiam adscisco, seu comminiscor. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, elegantiam amo.

Πρόσροπος, υ, f. ἰσα, insuper contendo, concerto pro. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, contendo.

Πρόσροπος, υ, f. ἰσα, graviter alicui rei operam do, allaboro. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, operam do.

Πρόσροπος, υ, f. ἰσα, philosophor ad, apud, seu cum. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, philosophor.

Πρόσροπος, υ, f. ἰσα, studium & industriam rei alicui adhibeo; (2) solerter comminiscor; (3) jam inventis aliquid adjicio & arte inventis addo. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, artis studiosus sum.

Πρόσροπος, Adv. amice, ut amicum decet; (2) grate, ita, ut gratum est. A πρόσροπος.

Πρόσροπος, υ, fut. ἰσα, accedo, advenio. Ζῶντι πρόσροπος πλείονα χρόνον, Aelian. V. H. 9, 33. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, venio.

Πρόσροπος, ας, ἡ, oblatio, Gl. V. A πρόσροπος.

Πρόσροπος, υ, ὁ, κ, ἡ, commodus, aptus, conveniens, utilis. Ab eod.

Πρόσροπος, Adv. commode, convenienter, utiliter. A πρόσροπος.

Πρόσροπος, f. ἰσα, ante insignio vel obfigno. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, obfigno.

Πρόσροπος, υ, ἡ, clientela, Ph. refugium. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, fuga.

Πρόσροπος, Ion. pro προσροπος, apte, concinne, scite, ingeniose. A πρόσροπος.

Πρόσροπος, accommodatum, accus. sing. c. g. contr. pro πρόσροπος, a πρόσροπος.

Πρόσροπος, ἰφ, ὁ, κ, ἡ, coalescens, adherens; (2) ingenuus, innatus, adnatus; (3) natura accommodatus, aptus, congruens. Οἰκίσταδς πρόσροπος, Longin. 34. A πρόσροπος.

Πρόσροπος, ἀποσφάττειν, aor. 2. inf. adherescere. Partic. πρόσροπος, inharens. vid. πρόσροπος.

Πρόσροπος, γφ, ὁ, κ, ἡ, qui confugit ad aliquem, cujus patrocinium expetit; cliens, Ph. perfuga, transfuga. A πρόσροπος.

Πρόσροπος, inhareo, adnascor, Gl. V. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, nascor.

Πρόσροπος, adherentes, nom. pl. a. 2. part. act. f. g. verbi πρόσροπος, pro πρόσροπος, adbarco.

Πρόσροπος, adherens. Hom. Il. 24, 213.

Πρόσροπος, υ, adfio, Gl. Vet. Ex πρὸς, & εὐνίζωμαι, ffo.

Προσφύμαι, εας, ἡ, coalitio, adhesio, junctura.
A προσφύω.
Προσφύδω, adfero, Gl. Vet. juxta planto.
Ex πρόσ, & φυδῶν, fero, planto.
Προσφύω, fut. ὄσω, agnasci facio, & προσφύομαι, agnasci, accresco, adhæreo, adhæresco; προσφύκεα, perf. act. agnatus sum, adhæreo; προσφύουδς, adhærens, part. Προσφύουδς τῇ Καίψῃ, Plato. Ex πρόσ, & φάω, gigno, produco.
Προσφύω, apte, concinne, convenienter, congruenter; scite, Herodot. 1. A προσφύης.
Προσφώνω, ᾶ, ῥ. ὤσω, alloquor, compello, acclamo; (2) voco ad, advoco; (3) dico seu dedico, nuncupo. Καὶ τοὶ πρόσφωνα πρὸς τὸδ' Ἀχιλῆος θανέειν, Eur. El. 692. Τὴν δ' ἔδιδε πρόσφωνα ἑυρύκρινος βῆς, Mosch. 2. 149. Ἴν' εἶχον μὴδὲ πρόσφονεῖν τινα, Eur. Hipp. 651. Ex πρόσ, & φωνέω, loquor, dico.
Πρόσφωνα, ατΘ, τὸ, allocutio, compellatio, acclamatio. A προσφώνω.
Πρόσφώνσεις, εας, ἡ, allocutio, compellatio, oratio, quæ ἢ compellatur; (2) dedicatio, nuncupatio. Ab eod.
Προσχίνα, fut. ἀνῶ, perf. προσέχυνα, dicitur de eo, qui aliquid hiantē ore excipit, Suic. Ex πρόσ, & χαίνω, bio.
Προχαρίζομαι, f. ἱσμαι, gratificor, ad gratiam loquor. Ex πρόσ, & χαρίζομαι, gratificor.
Προχέδω, prætendo. Ex πρό, & χέδω, teneo.
ΠρόχειρΘ, vel πρόχρΘ, υ, ὁ κ' ἢ, ad manum situs. Ex πρόσ, & χερ, manus.
Πρόχσις, εας, ἡ, obtentus, Gl. Vet. Ex πρό, & χεῖς, babitas.
Προχίω, adfundo; (2) perfundo, adfundendo rigo. Τὸ αἷμα πίνοντι τοῖς βουκοῖς προχέμενον, Luc. Ex πρόσ, & χίω, fundo.
Πρόχημα, ατΘ, τὸ, prætextus, obtentus, species, Ph. decus, ornamentum. Ἦν δὲ πρόχημα τῆς Τυρρῶνιος ἡ πόλις, Plut. in Camill. cap. 2. A προίχω.
Προχηματισμός, ῆ, ὁ, figura grammatica, quæ & Paragoge dicitur. Ex πρό, & χηματισμός, figura.
Πρόχεις, objicis, 2. sing. aor. 2. conjunct. act. verbi προσίχω, objicio.
Προχίω, profcindo, Gl. V. præfciendo. Ex πρό, & χίω, findo.
Πρόχισμα, ατΘ, τὸ, quod antèrui scissum est; (2) genus calceamenti. A προσχίζω.
Προχλάδίζω, fut. δσω, insuper irrideo & subsanno. Ex πρόσ, & χλάδίζω, irrideo.
Προχόντας, εας, qui prætenderunt, acc. plur. a. 2. part. act. verbi προσέχω.
ΠρόχορδΘ, υ, ὁ κ' ἢ, ad chordas quadrans, chordis consonus, (2) consonus. Ex πρόσ, & χορδή, chorda.
ΠρόχορδΘ, υ, ὁ κ' ἢ, in choro seu chorea junctus, in choro adstans. Ex πρόσ, & χορδς, chorus.
Προχόω, προχανύω, & προχέννυμι, f. χύσω, adgero, seu terra adgesta munio. Ex πρόσ, & χύω, aggero munio.
Προχοράμαι, ᾶμαι, f. ἡσμαι, insuper utor; (2) utor. Ἡ ψυχὴ ὅταν μὴ τῷ σώματι προχοῖται, Plat. Phæd. 20. Ex πρόσ, & χράμαι, utor.
Προχρίζω, f. ὄσω, insuper peto vel flagito. Ex πρόσ, & χρίζω, peto, flagito.
Πρόχρισις, εας, ἡ, usus, Longin. 37. A προχράμαι.
Προχύσις, υ, ὁ, perfusor, Gl. V. A seq.
Προχύσις, εας, ἡ, adfusio. A προχύω.
Προχύω, adfundo. Ex πρόσ, & χύω, fundo.
Πρόχημα, ατΘ, τὸ, agger; (2) terra & limus a diluvio adgestus. A προχανύω.
Προχανύμι, vid. προχέω.
Προχωρήω, ᾶ, fut. ὄσω, concedo, i. e. me confero, progredior; (2) accedo ad, vi-

cinus sum; (3) dedo me, deditioem facio, venio in fidem, accedo, accommodo me. Χρὴ ὃ εἶναι μὴ καρτὰ προχωρεῖν πόλιν, se accommodare, Eur. Med. 222. Καὶ τοῖς οὕτως προχωρεῖν λόγους, obsequi, Soph. Phil. 955. Προσκαχωρήκασι πρὸς τῆς (λόγους) Dem. Ex πρὸς, & χωρεῖν, eo, accedo.

Πρόχωρος, υ, ὁ κ, ἡ, vicinus, habitans in loco vicino, accola, Gl. V. adjacens. Ex πρὸς, & χωρ, locus.

Πρόχασσις, ιας, ἡ, exaggeratio, Gl. V. τειρᾶ aggestio. A προχάννυμι.

Προψάω, fut. αὖσω, attingo, attrecto, in superficie & leviter tango. Καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ δακτύλῳ ἑμῶν ἢ προσψάυετε τοῖς φορτίοις, Luc. 11, 46. Ex πρὸς, & ψάω, tangere.

Προσψέδομαι, affingo; (2) ementior. Ex πρὸς, & ψέδομαι, mentior.

Προσψιφίζομαι, fut. ἴσομαι, decretis adjicio, ultra decerno; (2) aliud scisco & decerno. Τὴν ἑτέραν παντασίαν προσψιφίσαντο, Appian. Ex πρὸς, & ψιφίζομαι, decerno.

Προσψιδυρίζω, fut. ἴσω, q. d. adfufurro, infufurro, adfubilo. Ex πρὸς, & ψιδυρίζω, fufurro.

Πρόσω, Adverb. in anteriorem partem; (2) ultra, longe, procul. Hinc Compar. προσώττω, ἴστω, ὄσω, qui longius ante est, longius progressus, & Superl. προσώταττω, longissime progressus, remotissimus. A πρὸς, ante.

Προσώδης, ος, ὁ κ, ἡ, olidus, foetidus, male olens. Ex πρὸς, & ὄζω, oleo, cujus p. m. est ὄδω.

Προσώδης, ος, ὁ κ, ἡ, inflatus. Ex πρὸς, & οἰδῶ, tumeo.

Προσώδια, ας, ἡ, accentus; sonus, apex, Ph. Ex πρὸς, & ὠδῆ, cantus.

Προσώδιακός, ἡ, ὄν, ad accentus pertinens. A προσώδια.

Προσώδης, ὤ, ὁ κ, ἡ, qui musicis instrumentis accinit; (2) confonus, congruens. Ex πρὸς, & ὠδῆ, cantus.

Πρόσωθιν, Adv. e longinquo. A πρόσω.

Προσώθω, ὠ, impello; προσώθωσι, adigit, Ph. Ex πρὸς, & ὠθῶ, quod idem notat.

Προσωνομασία, ας, ἡ, agnominatio; potius προσονομασία. Ex πρὸς, & ὀνομάζω, nominare.

Προσωνυμία, ας, ἡ, appellatio, cognomen, Gl. V. cognomentum. Ex πρὸς, & ὀνομα, nomen.

Προσωπεῖν, υ, τὸ, larva, persona, vultus factus; (2) prætectus, species. A προσωποποιέω.

Προσωπικός, ἡ, ὄν, personalis. Ab eod.

Προσώπιον, υ, τὸ, idem quod προσωπεῖον.

Προσωπίς, ἰδω, ἡ, idem & ab eod.

Προσωπολήπτης, ὤ, f. ἦσα, personarum rationem habeo, personas respicio. Εἰ ὃ προσωπολήπτης, ἀμαρτίαν ἰργάζεσθαι, Jacob. 2, 9. A προσωπολήπτης.

Προσωπολήπτης, υ, ὁ, personarum acceptor, qui personarum habet rationem & inter eas discrimen aliquod statuit. Ex πρόσωπον, & λαμβάνω, accipio, sumo.

Προσωπολήψια, ας, ἡ, personae acceptio, Ph. personarum acceptio. Ex ἴψδ.

Πρόσωπον, υ, τὸ, vulnus, facies, os; persona, Ph. πρόσωπα, ora, Ph. Ex πρὸς, & ὤψ, oculus.

Προσωποποιέω, ὠ, fut. ἴσω, personas fictas induco, personas fingo seu confingo. A προσωποποιός.

Προσωποποιία, ας, ἡ, personarum confectio, figura oratoria, Prosopopœia. Ab eod.

Προσωποποιός, ὤ, ὁ, qui personas seu larvas fabricatur. Ex πρόσωπον, & ποίω, facio.

Προσωρμίδουσαν, in portum appulerunt, 3. pl. aor. τ. ind. pass. verbi προσωρμίζομαι, in portum affello.

Προσάτατα, *Adv.* longissime. A προσά-
 τατ^ο.
Προσάτατ^ο, *u, en*, qui longissime ante est,
 longissime provectus, seu progressus. A
 πρόσσω.
Προσάτάτω, *Adv.* longissime ante, seu lon-
 gissime. A προσάτατ^ο.
Προσάτρω, *ερα, δον*, qui longius ante est,
 longius provectus, seu progressus. A
 πρόσσω.
Προσώτερα, *Adv.* longius, ante, ulterius. A
 προσάτρω.
Προσαφάτω, *ω, fut. ήσω*, insuper commo-
 do; (2) adjuvo, auxilium adfero. Καί
 τοῖς δι' οἴκου ἐυδίκαις προσαφελέν; Eur.
 Alc. 42. Οὐκ εἴ νεκροῖσι καὶ γυναιξίν
 ἀβλῖαι προσαφελίσαν; id. Supp. 328. κα-
 κῆς, id. Herac. 519. Ex πρόσ, & ἀφάτω,
 profum.
Προσαφίλωμα, *ατ^ο*, τὸ, subsidium, auxi-
 lium. A προσαφίλω.
Προσάχθισαν, *infensi fuerunt*, 3. plur. aor.
 1. indic. act. verbi προσαχθίζω, *infensus*
fuit.
Προταίνι, *Adv.* nuper, proxime, nuperrime,
 novissime; (2) ante. A προ', *ante*.
Προταίνω, *Adv.* paullo ante. A προταίνι.
Προταλίω, ante ponendus, præponendus.
 Τῷ εὐγνωστοῦναι αὐτὸ προταλίον τῷ λό-
 γῳ, Aeschyl. A προτάω.
Προταλικός, *η, όν*, præpositivus. A προ-
 τάω.
Πρόταχ^ο, *u, ό καὶ η*, in fronte collocatus,
 antesignanus, in prima acie pugnans. Ab
 eod.
Προταμιβω, *fut. θέσω*, prius sepono. Ex
 προ', & ταμιβώ, *sepono*.
Προτάμνω, proficundo, idem quod προτίμνω.
Προταμνίσκω, præsciderim, a. 1. opt. med.
 verbi προτίμνω, *præscindo*.
Πρόταξις, *ωας, η*, propositio; (2) collocatio
 aciei in priori parte; (3) aperta pugna.
 A προτάω.
Προταρβέω, *ω, fut. ήσω*, primus metuo, ti-
 more ante corripior. Μή με προταρβέαι,
 τὸν δὲν ἐξόρθε βίον, Soph. Antig. 83. Ex
 προ', & ταρβέω, *metuo*.
Προταριχέω, *fut. θέσω*, prius sale condio,
 sale præmacero, præmacero; (2) ante ex-
 sicco & arefacio. Ex προ', & ταριχέω,
macero sale.
Πρότασις, *ωας, η*, propositio; (2) initium
 dramatis; (3) prior pars periodi, item
 similis. A προτίνω.
Προτάσω, vel προτάσσω, *f. έω*, præstituo,
 ante colloco, præpono; præfacio, Gl. V.
 προτάξω, præfecit, Ph. a. 1. προτατα-
 γμήναι, præfectus, Ph. p. pass. part. προ-
 τιστάχθαι, præfici, Ph. inf. Τὸς κατα-
 φρίκας ἱππίας μόνον ἐαυτοῦ προτάσσειν,
 Heliod. Ἐποίησιν ὡς προτάσξεν αὐτῇ ὁ
 ἄγγελος, Κυρίω, Matt. 1, 24. Ὅρισας προ-
 ταταγμῶναι καιρὸς, Act. 17, 26. Ex προ',
 & τάσω, *luce*.
Προτατικός, *η, όν*, ad πρότασιν in fabulis
 pertinens. A προτίνω.
Προτίμωμα, *ατ^ο*, τὸ, quod testis super-
 jectum est ad arcendum imbrem. Ex
 προ', & τίμω, *refum*.
Προτίθειμι, *propositus*, a. 1. part. pass. verbi
 προτίθημι pro ἀρβένω, *propono*.
Προτίνω, prætendo, porrigo, propono, Ph.
 Ἀλλὰ δεξιὰν ἀρτένει χθῆρα, καὶ κράτει τῇ
 δὲν ὅπλων, Soph. Phil. 1280. Τελευτάς
 προτίνων εὐίας νέουσιν, Eur. Bac. 238.
 Κυψὴν ὡς ὑπὲρ τέκνη, id. El. 1081. Ex
 προ', & τίνω, *tendo*.
Προτειχίζω, *f ήσω*, muro præmunio. Ex
 προ', & τευχίζω, *murum struo*.
Προτειχισμα, *ατ^ο*, τὸ, murus, quo quis
 præmunitur; (2) propugnaculum. A προ-
 τευχίζω.
Προτείχισα, *αν, τὰ*, dona ante nuptias dari
 solita; primitiæ, velitationes, Aeschyl. A-
 gam. 65. & Pers. 235. A προτείχισ^ο.

Προπύμα, ante mīsi, aor. i. ind. act. Att. pro προπύμα, a verbo προπύμα, ante mīto.
 Προπύμα, ante erumpo. Ex προ, ὑπό, ἔξ, & ὀρμα, erumpo.
 Προπύμα, prius efficio. Ex προ, & ὑπάρμα.
 Προπύμα, ante, ἡ, praeunitio, praepraetio, apud Rhet. A prae.
 Προπύμα, praeunitus est, 3. sing. perf. ind. pass. verbi προπύμα, praevenio.
 Προπύμα, ante promitto; προπύμα, a. 2. ante promittit. Σωτηρίαν προπύμαται ἐν τοῖς ἱεροῖς, Xen. Cyr. 3, 22. Ex προ, & ὑπάρμα, promitto.
 Προπύμα, & προπύμα, q. d. prae-subjicio, praestruo. Εἰ ἢ ἡ φῶς προπύμαται τὰς δυνάμεις, Themist. Ex προ, & ὑπάρμα, subjicio.
 Προπύμα, q. d. prius subjaceo, prius subjectus sum; (2) prius in naturam rerum editus sum; προπύμαται, praesupponitur. Προπύμαται Σάματι, Philo. Ex προ, & ὑπάρμα, subjaceo.
 Προπύμα, prius existimo, prius animo concipio & praesumo. Ex προ, & ὑπάρμα, praesumo.
 Προπύμα, ias, ἡ, praexistencia. A προπύμα.
 Προπύμα, praesuppono. Ex προ, & ὑπάρμα, suppono.
 Προπύμα, u, ὁ ἢ, qui ante oculos positus est; (2) manifestus, Ph. προπύμα, perspicuum. Ex προ, & ὀρμα, video.
 Προπύμα, petiora, utiliora. A seq.
 Προπύμα, operae pretium. Ex προ, & ἔργον.
 Προπύμα, proponat, 3. sing. imperf. indic. act. Att. pro προπύμα, a verbo προπύμα, propono.
 Προπύμα, impellebatur, 3. sing. imperf. ind. pass. Att. pro προπύμα, a verbo προπύμα, impello.
 Προπύμα, ante verberari, aor. i. ind. act. Att. pro προπύμα, a verbo προπύμα, ante verbero.
 Προπύμα, ante debebas, 2. sing. imperf. indic. act. Att. pro προπύμα, a verbo προπύμα, ante debeo.
 Προπύμα, praexisto; προπύμα, praexistens, perf. part. A προπύμα.
 Προπύμα, emineo, praef. infin. act. Att. pro προπύμα, a verbo προπύμα, emineo.
 Προπύμα, praecomedere, ante alia edere, in cibo praesumere. Ex προ, & φαγῖν, edere.
 Προπύμα, praeluceo, lumen praefero, praemonstro, seu praemonstro speciem futuri, & quasi polliceor, portendo aliquid, ac significo prodigio; προπύμα, praemonstrabat, imperf. pass. Σφαιραν ῥίζαν προπύμα, Pind. Ist. 8, 123. Ἀθλα προπύμα τοῖς παζιάρχαις, Xen. Cyr. 2, 7. Λέγον ὅτι ἰππίων τάς μὲν ἑλάν ἐν τῇ πεδίῳ προπύμαται, ib. 6, 21. Ἦδ' αὐτὸς ἐν τῇ πεδίῳ προπύμαται ὁ Κόρ, ib. 8, 23. Ex προ, & φαῖνα, ostendo.
 Προπύμα, praemonstratus sit, 3. singul. aor. 2. conjunct. pass. verbi προπύμα, praemonstro.
 Προπύμα, ἐφ, ὁ ἢ, conspicuus, manifestus, apertus. A προπύμα.
 Προπύμα, as, ἡ, conspicuitas. A προπύμα.
 Προπύμα, u, ὁ ἢ, praemonstratus, praesignificatus. A προπύμα.
 Προπύμα, Adv. conspicue, aperte. A προπύμα.
 Προπύμα, futur. ἴσμαι, fingo causas, causifico, tergiverfor causando & praetextendo aliquid, praetexo, praetendo, causae loco ad ero, excuso. Gl. Vet. caufor; προπύμαται, praetendit, Ph. προπύμαται, praetenderunt, aor. i. med. 3. pl. Οὐδὲ ἡ ἀλυστὴ προπύμαται, Theog. 935. ἀλυστὴν, Xen. Cyr. 2, 16. A προπύμα.
 Προπύμα, ias, ἡ, praeunitio, excusatio, causa; Ph. caufatio, al. Gl. V. occasio, materia, Ph. ἔστιν προπύμα, concubitus causae. Hom. Il. 19, 262. Ἐπὶ δὲ τὸν δόχοντο γυναῖκες Πάτροκλον προπύμα, i. e. Adgemebant foeminae de Patroclo specie. ibid. 302. Πάσαι προπύμαται προπύμαται. Plat. Politic. 5. A προπύμα.
 Προπύμα, ias, ἡ, excusatorius. A προπύμα.
 Προπύμα, profer, 2. sing. praef. imper. act. verbi προπύμα, profero.
 Προπύμα, praestantior, Gl. V. A seq.
 Προπύμα, ias, ὁ ἢ, qui est prodesta etate; (2) praestans. A προπύμα.
 Προπύμα, adferat, 3. sing. praef. conjunct. act. Ion. & cum ἡ ἔσται, pro προπύμα, a verbo προπύμα.
 Προπύμα, profero, promo, depromo; in medium adfero, exhibeo, propono, allego, cito; (2) objicio, exprobro; (3) enuncio, loquor; (4) praesto, antecello, anteo, ulterius fero seu porto, promoveo; προπύμα, proferte, Gl. V. a. i. imperat. προπύμα, prolatus, antelatus, Gl. V. a. i. part. pass. προπύμα, prolatus, Gl. V. perf. part. Ὅσον παρθενην προπύμα τριγύμνῳ γυναικὶς, praestat, Theoc. 12, 5. Ἐν πάντα ἡ ἰσχυρὴ ἐν θύλακας ἀνὴρ προπύμα, Pind. Pyth. 2, 158. Προπύμα ἔδινε ὕμῳ ῥέμῳ, Thuc. 2, 46. ἔσται, Eur. Ex προ, & φέρω, fero.
 Προπύμα, effugio; προπύμα, aor. 2. part. elapsus. Ὅς φέρων προπύμα κακόν, Il. 14, 81. Ex προ, & φέρω, fugio.
 Προπύμα, praedico. Ex προ, & φέρω, dico.
 Προπύμα, ἀν, ὁ, rex propheta, David epith. A προπύμα, & ἀναξ, rex.
 Προπύμα, as, ἡ, praedictio futurorum, vaticinatio aut vaticinium. A προπύμα.
 Προπύμα, u, τὸ, templum in honorem alicujus prophetae erectum, Suic. Ab eod.
 Προπύμα, f. ὑπό, futura praedico, vaticinor; (2) sanctorum antistes sum oraculorumque interpretes. Ὅσον ἔστιν ὅσον ἔστιν προπύμαται τὰς, Eur. Ion. 370. Ἐρῶτα δὲ Σάμα ἢ εἰς τὸν τὸν ἱερὸν, ἢ προπύμα, Heliod. A προπύμα.
 Προπύμα, u, ὁ, propheta, hariolus, antistes, vates. Gl. V. προπύμα, antistites, vates, Ph. A προπύμα.
 Προπύμα, ἡ, ἐν, propheticus, ad prophetas pertinens. A προπύμα.
 Προπύμα, ias, ἡ, quae futura praedicat; (2) divina, prophetissa; (3) sacerdos. A προπύμα.
 Προπύμα, u, ὁ ἢ, prophetae vel prophetarum intersector, Suic. Ex προπύμα, & κλέμα, interficio.
 Προπύμα, u, ὁ ἢ, a propheta dictus vel pronuntiatus; (2) propheta dignus, Suic. Ex προπύμα, & φέρω, loquor.
 Προπύμα, u, ὁ, prophetarum intersector, Suic. Ex προπύμα, & φέρω, pro φέρω, interfector.
 Προπύμα, Adv. q. d. praevienter, praeveniendo, antevetendo. A seq.
 Προπύμα, fut. ὄμα, praevenio; praecucupo, anticipo, antecedo, praevorto, antevenio, Ph. ἀνέφθαι, praeveni, Gl. Vet. aor. i. imperat. Προπύμα αὐτὸν ὁ ἱσός, Matt. 17, 25. Ex προ, & φέρω, quod idem significat.
 Προπύμα, anteloquor, Gl. V. Ex προ, & φέρω, loquor.
 Προπύμα, u, ὁ, praemortuus seu ante mortuus. Ex προ, & φέρω, pereo.
 Προπύμα, u, f. ἡ, ante terreo, vel terrore adicio. Ex προ, & φέρω, terrefacio.
 Προπύμα, ἡ, ἐν, qui ante metu facile percellitur, praetimens. A προπύμα.
 Προπύμα, f. ὄμα, ante purifico. Ὅσον προπύμαται ὁμάς ζαφύρας καὶ θαρμύρας, Nonn. Paraphr. 11, 55. Vide φέρω. Ex προ, & φέρω, purifico.
 Προπύμα, as, ἡ, prolatio, pronuntiatio. A προπύμα.
 Προπύμα, u, ὁ, tramam filumque ducio atque reduco; (2) ultro citroque cursito. Ἀπολῆμα ἄλλως τῷ ὁδὸν προπύμα, Arist. Av. 4. A προπύμα.
 Προπύμα, ἡ, ὅν, qui ore profertur, enunciativus. Gl. V. eloquens, facundus. Ab eodem.
 Προπύμα, u, ὁ, humor cruentus & aquosus inter membranas, quibus foetus continetur. Ab eod.
 Προπύμα, in lucem. Ex προ, φέρω, lux, & δέ.
 Προπύμα, at, τὸ, septum alicui loco praetentum; (2) propugnaculum, tutamen; (3) locus ante scenam. A προπύμα.
 Προπύμα, f. ὄμα, praedico, praenuncio. Τὸ ἡ προπύμαται πᾶσι ἄβλ' ἔθυσαν παῖδας μεγαλήτορας, Hesiod. Erg. 653. Ex προ, & φέρω, dico.
 Προπύμα, u, ἡ, propensa, benevola, lubens. Hom. Odys. 10, 386. & 5, 161. A προπύμα.
 Προπύμα, vel προπύμα, f. ὄμα, ante sepio vel munio, i. e. ante aliquem locum sepio vel munio. Ex προ, & φέρω, sepio.
 Προπύμα, Adv. prompto seu propenso animo, lubenter. Ab eod.
 Προπύμα, Adv. idem & ab eod.
 Προπύμα, u, ὁ ἢ, prudens; (2) propensus, benevolus, promptus. Ex προ, & φέρω, mens.
 Προπύμα, effugit, 3. sing. aor. 2. conjunct. act. verbi προπύμα, effugio.
 Προπύμα, u, ἡ, excubiae, vigiliae, statio, munitio ad arcendum, propugnaculorum observatio; (2) praecautio, cautio; (3) amuletum. A προπύμα.
 Προπύμα, u, ὁ, navis, quae ante exercitum excubat, aut ante alias naves; (2) navis praefidiaria. Ab eod.
 Προπύμα, ἡ, ἐν, ad praecautioem aptus, qui adhibetur ad praecavendum. A προπύμα.
 Προπύμα, u, ὁ, qui ante excubat, excubitor, speculator, praefidiarius. Ex προ, & φέρω, custos.
 Προπύμα, praecaveo, Gl. V. A seq.
 Προπύμα, vel ὄμα, f. ὄμα, q. d. ante excubo, pro statione excubias ago. Μὴ δυνάμην ἡ προπύμαται, ἡ διαρῶσαται ταῦτα, M. Anton. 2, 8. Ὅσον ἡ δὲ ἔσται ἡ προπύμαται, Epigr. de adulatore. Ἐν μὴ ἔσται προπύμαται ὕμῳ, Xen. Ex προ, & φέρω, custodio, excubo.
 Προπύμα, u, ante misceo, praeparo ante. Καὶ προπύμαται ὄμα, Arist. Av. 468. A προ, & φέρω, misceo.
 Προπύμα, u, τὸ, praeminima, quibus folium fistulae in metallis teguntur. Ex προ, & φέρω, suffio.
 Προπύμα, uas, ἡ, germinatio, germen. A προπύμα.
 Προπύμα, f. ὄμα, prius planto vel fero, praefero. Ex προ, & φέρω, planto.
 Προπύμα, f. ὄμα, ante genero seu gigno. Ex προ, & φέρω, gigno.
 Προπύμα, u, f. ὄμα, prius vocem edo, praeloquor; (2) praedico, praemoneo, denuncio. Φέρω προπύμαται, Eur. Hipp. 959. Nonnulli vero legunt προπύμα. Ex προ, & φέρω, loquor.
 Προπύμα, f. ὄμα, prius illumino, prius patefacio. Ex προ, & φέρω, lucidum reddo.
 Προπύμα, u, f. ὄμα, relaxo, Arist. Ex προ, & φέρω, laxo.
 Προπύμα, u, ἡ, praetextus. Προπύμα δ' ὄμα, Callim. Hymn. in Cerecem, 73. Ex προ, & φέρω, hfero.
 Προπύμα, at, τὸ, futurae rei representatione imaginaria, imago futuri. A προπύμα.
 Προπύμα, H h h h 2 Προπύμα

Προπύμα, ante mīsi, aor. i. ind. act. Att. pro προπύμα, a verbo προπύμα, ante mīto.
 Προπύμα, ante erumpo. Ex προ, ὑπό, ἔξ, & ὀρμα, erumpo.
 Προπύμα, prius efficio. Ex προ, & ὑπάρμα.
 Προπύμα, ante, ἡ, praeunitio, praepraetio, apud Rhet. A prae.
 Προπύμα, praeunitus est, 3. sing. perf. ind. pass. verbi προπύμα, praevenio.
 Προπύμα, ante promitto; προπύμα, a. 2. ante promittit. Σωτηρίαν προπύμαται ἐν τοῖς ἱεροῖς, Xen. Cyr. 3, 22. Ex προ, & ὑπάρμα, promitto.
 Προπύμα, & προπύμα, q. d. prae-subjicio, praestruo. Εἰ ἢ ἡ φῶς προπύμαται τὰς δυνάμεις, Themist. Ex προ, & ὑπάρμα, subjicio.
 Προπύμα, q. d. prius subjaceo, prius subjectus sum; (2) prius in naturam rerum editus sum; προπύμαται, praesupponitur. Προπύμαται Σάματι, Philo. Ex προ, & ὑπάρμα, subjaceo.
 Προπύμα, prius existimo, prius animo concipio & praesumo. Ex προ, & ὑπάρμα, praesumo.
 Προπύμα, ias, ἡ, praexistencia. A προπύμα.
 Προπύμα, praesuppono. Ex προ, & ὑπάρμα, suppono.
 Προπύμα, u, ὁ ἢ, qui ante oculos positus est; (2) manifestus, Ph. προπύμα, perspicuum. Ex προ, & ὀρμα, video.
 Προπύμα, petiora, utiliora. A seq.
 Προπύμα, operae pretium. Ex προ, & ἔργον.
 Προπύμα, proponat, 3. sing. imperf. indic. act. Att. pro προπύμα, a verbo προπύμα, propono.
 Προπύμα, impellebatur, 3. sing. imperf. ind. pass. Att. pro προπύμα, a verbo προπύμα, impello.
 Προπύμα, ante verberari, aor. i. ind. act. Att. pro προπύμα, a verbo προπύμα, ante verbero.
 Προπύμα, ante debebas, 2. sing. imperf. indic. act. Att. pro προπύμα, a verbo προπύμα, ante debeo.
 Προπύμα, praexisto; προπύμα, praexistens, perf. part. A προπύμα.
 Προπύμα, emineo, praef. infin. act. Att. pro προπύμα, a verbo προπύμα, emineo.
 Προπύμα, praecomedere, ante alia edere, in cibo praesumere. Ex προ, & φαγῖν, edere.
 Προπύμα, praeluceo, lumen praefero, praemonstro, seu praemonstro speciem futuri, & quasi polliceor, portendo aliquid, ac significo prodigio; προπύμα, praemonstrabat, imperf. pass. Σφαιραν ῥίζαν προπύμα, Pind. Ist. 8, 123. Ἀθλα προπύμα τοῖς παζιάρχαις, Xen. Cyr. 2, 7. Λέγον ὅτι ἰππίων τάς μὲν ἑλάν ἐν τῇ πεδίῳ προπύμαται, ib. 6, 21. Ἦδ' αὐτὸς ἐν τῇ πεδίῳ προπύμαται ὁ Κόρ, ib. 8, 23. Ex προ, & φαῖνα, ostendo.
 Προπύμα, praemonstratus sit, 3. singul. aor. 2. conjunct. pass. verbi προπύμα, praemonstro.
 Προπύμα, ἐφ, ὁ ἢ, conspicuus, manifestus, apertus. A προπύμα.
 Προπύμα, as, ἡ, conspicuitas. A προπύμα.
 Προπύμα, u, ὁ ἢ, praemonstratus, praesignificatus. A προπύμα.
 Προπύμα, Adv. conspicue, aperte. A προπύμα.
 Προπύμα, futur. ἴσμαι, fingo causas, causifico, tergiverfor causando & praetextendo aliquid, praetexo, praetendo, causae loco ad ero, excuso. Gl. Vet. caufor; προπύμαται, praetendit, Ph. προπύμαται, praetenderunt, aor. i. med. 3. pl. Οὐδὲ ἡ ἀλυστὴ προπύμαται, Theog. 935. ἀλυστὴν, Xen. Cyr. 2, 16. A προπύμα.
 Προπύμα, ias, ἡ, praeunitio, excusatio, causa; Ph. caufatio, al. Gl. V. occasio, materia, Ph. ἔστιν προπύμα, concubitus causae. Hom. Il. 19, 262. Ἐπὶ δὲ τὸν δόχοντο γυναῖκες Πάτροκλον προπύμα, i. e. Adgemebant foeminae de Patroclo specie. ibid. 302. Πάσαι προπύμαται προπύμαται. Plat. Politic. 5. A προπύμα.
 Προπύμα, ias, ἡ, excusatorius. A προπύμα.
 Προπύμα, profer, 2. sing. praef. imper. act. verbi προπύμα, profero.
 Προπύμα, praestantior, Gl. V. A seq.
 Προπύμα, ias, ὁ ἢ, qui est prodesta etate; (2) praestans. A προπύμα.
 Προπύμα, adferat, 3. sing. praef. conjunct. act. Ion. & cum ἡ ἔσται, pro προπύμα, a verbo προπύμα.
 Προπύμα, profero, promo, depromo; in medium adfero, exhibeo, propono, allego, cito; (2) objicio, exprobro; (3) enuncio, loquor; (4) praesto, antecello, anteo, ulterius fero seu porto, promoveo; προπύμα, proferte, Gl. V. a. i. imperat. προπύμα, prolatus, antelatus, Gl. V. a. i. part. pass. προπύμα, prolatus, Gl. V. perf. part. Ὅσον παρθενην προπύμα τριγύμνῳ γυναικὶς, praestat, Theoc. 12, 5. Ἐν πάντα ἡ ἰσχυρὴ ἐν θύλακας ἀνὴρ προπύμα, Pind. Pyth. 2, 158. Προπύμα ἔδινε ὕμῳ ῥέμῳ, Thuc. 2, 46. ἔσται, Eur. Ex προ, & φέρω, fero.
 Προπύμα, effugio; προπύμα, aor. 2. part. elapsus. Ὅς φέρων προπύμα κακόν, Il. 14, 81. Ex προ, & φέρω, fugio.
 Προπύμα, praedico. Ex προ, & φέρω, dico.
 Προπύμα, ἀν, ὁ, rex propheta, David epith. A προπύμα, & ἀναξ, rex.
 Προπύμα, as, ἡ, praedictio futurorum, vaticinatio aut vaticinium. A προπύμα.
 Προπύμα, u, τὸ, templum in honorem alicujus prophetae erectum, Suic. Ab eod.
 Προπύμα, f. ὑπό, futura praedico, vaticinor; (2) sanctorum antistes sum oraculorumque interpretes. Ὅσον ἔστιν ὅσον ἔστιν προπύμαται τὰς, Eur. Ion. 370. Ἐρῶτα δὲ Σάμα ἢ εἰς τὸν τὸν ἱερὸν, ἢ προπύμα, Heliod. A προπύμα.
 Προπύμα, u, ὁ, propheta, hariolus, antistes, vates. Gl. V. προπύμα, antistites, vates, Ph. A προπύμα.
 Προπύμα, ἡ, ἐν, propheticus, ad prophetas pertinens. A προπύμα.
 Προπύμα, ias, ἡ, quae futura praedicat; (2) divina, prophetissa; (3) sacerdos. A προπύμα.
 Προπύμα, u, ὁ ἢ, prophetae vel prophetarum intersector, Suic. Ex προπύμα, & κλέμα, interficio.
 Προπύμα, u, ὁ ἢ, a propheta dictus vel pronuntiatus; (2) propheta dignus, Suic. Ex προπύμα, & φέρω, loquor.
 Προπύμα, u, ὁ, prophetarum intersector, Suic. Ex προπύμα, & φέρω, pro φέρω, interfector.
 Προπύμα, Adv. q. d. praevienter, praeveniendo, antevetendo. A seq.
 Προπύμα, fut. ὄμα, praevenio; praecucupo, anticipo, antecedo, praevorto, antevenio, Ph. ἀνέφθαι, praeveni, Gl. Vet. aor. i. imperat. Προπύμα αὐτὸν ὁ ἱσός, Matt. 17, 25. Ex προ, & φέρω, quod idem significat.
 Προπύμα, anteloquor, Gl. V. Ex προ, & φέρω, loquor.
 Προπύμα, u, ὁ, praemortuus seu ante mortuus. Ex προ, & φέρω, pereo.
 Προπύμα, u, f. ἡ, ante terreo, vel terrore adicio. Ex προ, & φέρω, terrefacio.
 Προπύμα, ἡ, ἐν, qui ante metu facile percellitur, praetimens. A προπύμα.
 Προπύμα, f. ὄμα, ante purifico. Ὅσον προπύμαται ὁμάς ζαφύρας καὶ θαρμύρας, Nonn. Paraphr. 11, 55. Vide φέρω. Ex προ, & φέρω, purifico.
 Προπύμα, as, ἡ, prolatio, pronuntiatio. A προπύμα.
 Προπύμα, u, ὁ, tramam filumque ducio atque reduco; (2) ultro citroque cursito. Ἀπολῆμα ἄλλως τῷ ὁδὸν προπύμα, Arist. Av. 4. A προπύμα.
 Προπύμα, ἡ, ὅν, qui ore profertur, enunciativus. Gl. V. eloquens, facundus. Ab eodem.
 Προπύμα, u, ὁ, humor cruentus & aquosus inter membranas, quibus foetus continetur. Ab eod.
 Προπύμα, in lucem. Ex προ, φέρω, lux, & δέ.
 Προπύμα, at, τὸ, septum alicui loco praetentum; (2) propugnaculum, tutamen; (3) locus ante scenam. A προπύμα.
 Προπύμα, f. ὄμα, praedico, praenuncio. Τὸ ἡ προπύμαται πᾶσι ἄβλ' ἔθυσαν παῖδας μεγαλήτορας, Hesiod. Erg. 653. Ex προ, & φέρω, dico.
 Προπύμα, u, ἡ, propensa, benevola, lubens. Hom. Odys. 10, 386. & 5, 161. A προπύμα.
 Προπύμα, vel προπύμα, f. ὄμα, ante sepio vel munio, i. e. ante aliquem locum sepio vel munio. Ex προ, & φέρω, sepio.
 Προπύμα, Adv. prompto seu propenso animo, lubenter. Ab eod.
 Προπύμα, Adv. idem & ab eod.
 Προπύμα, u, ὁ ἢ, prudens; (2) propensus, benevolus, promptus. Ex προ, & φέρω, mens.
 Προπύμα, effugit, 3. sing. aor. 2. conjunct. act. verbi προπύμα, effugio.
 Προπύμα, u, ἡ, excubiae, vigiliae, statio, munitio ad arcendum, propugnaculorum observatio; (2) praecautio, cautio; (3) amuletum. A προπύμα.
 Προπύμα, u, ὁ, navis, quae ante exercitum excubat, aut ante alias naves; (2) navis praefidiaria. Ab eod.
 Προπύμα, ἡ, ἐν, ad praecautioem aptus, qui adhibetur ad praecavendum. A προπύμα.
 Προπύμα, u, ὁ, qui ante excubat, excubitor, speculator, praefidiarius. Ex προ, & φέρω, custos.
 Προπύμα, praecaveo, Gl. V. A seq.
 Προπύμα, vel ὄμα, f. ὄμα, q. d. ante excubo, pro statione excubias ago. Μὴ δυνάμην ἡ προπύμαται, ἡ διαρῶσαται ταῦτα, M. Anton. 2, 8. Ὅσον ἡ δὲ ἔσται ἡ προπύμαται, Epigr. de adulatore. Ἐν μὴ ἔσται προπύμαται ὕμῳ, Xen. Ex προ, & φέρω, custodio, excubo.
 Προπύμα, u, ante misceo, praeparo ante. Καὶ προπύμαται ὄμα, Arist. Av. 468. A προ, & φέρω, misceo.
 Προπύμα, u, τὸ, praeminima, quibus folium fistulae in metallis teguntur. Ex προ, & φέρω, suffio.
 Προπύμα, uas, ἡ, germinatio, germen. A προπύμα.
 Προπύμα, f. ὄμα, prius planto vel fero, praefero. Ex προ, & φέρω, planto.
 Προπύμα, f. ὄμα, ante genero seu gigno. Ex προ, & φέρω, gigno.
 Προπύμα, u, f. ὄμα, prius vocem edo, praeloquor; (2) praedico, praemoneo, denuncio. Φέρω προπύμαται, Eur. Hipp. 959. Nonnulli vero legunt προπύμα. Ex προ, & φέρω, loquor.
 Προπύμα, f. ὄμα, prius illumino, prius patefacio. Ex προ, & φέρω, lucidum reddo.
 Προπύμα, u, f. ὄμα, relaxo, Arist. Ex προ, & φέρω, laxo.
 Προπύμα, u, ἡ, praetextus. Προπύμα δ' ὄμα, Callim. Hymn. in Cerecem, 73. Ex προ, & φέρω, hfero.
 Προπύμα, at, τὸ, futurae rei representatione imaginaria, imago futuri. A προπύμα.
 Προπύμα, H h h h 2 Προπύμα

Προπύμα, ante mīsi, aor. i. ind. act. Att. pro προπύμα, a verbo προπύμα, ante mīto.
 Προπύμα, ante erumpo. Ex προ, ὑπό, ἔξ, & ὀρμα, erumpo.
 Προπύμα, prius efficio. Ex προ, & ὑπάρμα.
 Προπύμα, ante, ἡ, praeunitio, praepraetio, apud Rhet. A prae.
 Προπύμα, praeunitus est, 3. sing. perf. ind. pass. verbi προπύμα, praevenio.
 Προπύμα, ante promitto; προπύμα, a. 2. ante promittit. Σωτηρίαν προπύμαται ἐν τοῖς ἱεροῖς, Xen. Cyr. 3, 22. Ex προ, & ὑπάρμα, promitto.
 Προπύμα, & προπύμα, q. d. prae-subjicio, praestruo. Εἰ ἢ ἡ φῶς προπύμαται τὰς δυνάμεις, Themist. Ex προ, & ὑπάρμα, subjicio.
 Προπύμα, q. d. prius subjaceo, prius subjectus sum; (2) prius in naturam rerum editus sum; προπύμαται, praesupponitur. Προπύμαται Σάματι, Philo. Ex προ, & ὑπάρμα, subjaceo.
 Προπύμα, prius existimo, prius animo concipio & praesumo. Ex προ, & ὑπάρμα, praesumo.
 Προπύμα, ias, ἡ, praexistencia. A προπύμα.
 Προπύμα, praesuppono. Ex προ, & ὑπάρμα, suppono.
 Προπύμα, u, ὁ ἢ, qui ante oculos positus est; (2) manifestus, Ph. προπύμα, perspicuum. Ex προ, & ὀρμα, video.
 Προπύμα, petiora, utiliora. A seq.
 Προπύμα, operae pretium. Ex προ, & ἔργον.
 Προπύμα, proponat, 3. sing. imperf. indic. act. Att. pro προπύμα, a verbo προπύμα, propono.
 Προπύμα, impellebatur, 3. sing. imperf. ind. pass. Att. pro προπύμα, a verbo προπύμα, impello.
 Προπύμα, ante verberari, aor. i. ind. act. Att. pro προπύμα, a verbo προπύμα, ante verbero.
 Προπύμα, ante debebas, 2. sing. imperf. indic. act. Att. pro προπύμα, a verbo προπύμα, ante debeo.
 Προπύμα, praexisto; προπύμα, praexistens, perf. part. A προπύμα.
 Προπύμα, emineo, praef. infin. act. Att. pro προπύμα, a verbo προπύμα, emineo.
 Προπύμα, praecomedere, ante alia edere, in cibo praesumere. Ex προ, & φαγῖν, edere.
 Προπύμα, praeluceo, lumen praefero, praemonstro, seu praemonstro speciem futuri, & quasi polliceor, portendo aliquid, ac significo prodigio; προπύμα, praemonstrabat, imperf. pass. Σφαιραν ῥίζαν προπύμα, Pind. Ist. 8, 123. Ἀθλα προπύμα τοῖς παζιάρχαις, Xen. Cyr. 2, 7. Λέγον ὅτι ἰππίων τάς μὲν ἑλάν ἐν τῇ πεδίῳ προπύμαται, ib. 6, 21. Ἦδ' αὐτὸς ἐν τῇ πεδίῳ προπύμαται ὁ Κόρ, ib. 8, 23. Ex προ, & φαῖνα, ostendo.
 Προπύμα, praemonstratus sit, 3. singul. aor. 2. conjunct. pass. verbi προπύμα, praemonstro.
 Προπύμα, ἐφ, ὁ ἢ, conspicuus, manifestus, apertus. A προπύμα.
 Προπύμα, as, ἡ, conspicuitas. A προπύμα.
 Προπύμα, u, ὁ ἢ, praemonstratus, praesignificatus. A προπύμα.
 Προπύμα, Adv. conspicue, aperte. A προπύμα.
 Προπύμα, futur. ἴσμαι, fingo causas, causifico, tergiverfor causando & praetextendo aliquid, praetexo, praetendo, causae loco ad ero, excuso. Gl. Vet. caufor; προπύμαται, praetendit, Ph. προπύμαται, praetenderunt, aor. i. med. 3. pl. Οὐδὲ ἡ ἀλυστὴ προπύμαται, Theog. 935. ἀλυστὴν, Xen. Cyr. 2, 16. A προπύμα.
 Προπύμα, ias, ἡ, praeunitio, excusatio, causa; Ph. caufatio, al. Gl. V. occasio, materia, Ph. ἔστιν προπύμα, concubitus causae. Hom. Il. 19, 262. Ἐπὶ δὲ τὸν δόχοντο γυναῖκες Πάτροκλον προπύμα, i. e. Adgemebant foeminae de Patroclo specie. ibid. 302. Πάσαι προπύμαται προπύμαται. Plat. Politic. 5. A προπύμα.
 Προπύμα, ias, ἡ, excusatorius. A προπύμα.
 Προπύμα, profer, 2. sing. praef. imper. act. verbi προπύμα, profero.
 Προπύμα, praestantior, Gl. V. A seq.
 Προπύμα, ias, ὁ ἢ, qui est prodesta etate; (2) praestans. A προπύμα.
 Προπύμα, adferat, 3. sing. praef. conjunct. act. Ion. & cum ἡ ἔσται, pro προπύμα, a verbo προπύμα.
 Προπύμα, profero, promo, depromo; in medium adfero, exhibeo, propono, allego, cito; (2) objicio, exprobro; (3) enuncio, loquor; (4) praesto, antecello, anteo, ulterius fero seu porto, promoveo; προπύμα, proferte, Gl. V. a. i. imperat. προπύμα, prolatus, antelatus, Gl. V. a. i. part. pass. προπύμα, prolatus, Gl. V. perf. part. Ὅσον παρθενην προπύμα τριγύμνῳ γυναικὶς, praestat, Theoc. 12, 5. Ἐν πάντα ἡ ἰσχυρὴ ἐν θύλακας ἀνὴρ προπύμα, Pind. Pyth. 2, 158. Προπύμα ἔδινε ὕμῳ ῥέμῳ, Thuc. 2, 46. ἔσται, Eur. Ex προ, & φέρω, fero.
 Προπύμα, effugio; προπύμα, aor. 2. part. elapsus. Ὅς φέρων προπύμα κακόν, Il. 14, 81. Ex προ, & φέρω, fugio.
 Προπύμα, praedico. Ex προ, & φέρω, dico.
 Προπύμα, ἀν, ὁ, rex propheta, David epith. A προπύμα, & ἀναξ, rex.
 Προπύμα, as, ἡ, praedictio futurorum, vaticinatio aut vaticinium. A προπύμα.
 Προπύμα, u, τὸ, templum in honorem alicujus prophetae erectum, Suic. Ab eod.
 Προπύμα, f. ὑπό, futura praedico, vaticinor; (2) sanctorum antistes sum oraculorumque interpretes. Ὅσον ἔστιν ὅσον ἔστιν προπύμαται τὰς, Eur. Ion. 370. Ἐρῶτα δὲ Σάμα ἢ εἰς τὸν τὸν ἱερὸν, ἢ προπύμα, Heliod. A προπύμα.
 Προπύμα, u, ὁ, propheta, hariolus, antistes, vates. Gl. V. προπύμα, antistites, vates, Ph. A προπύμα.
 Προπύμα, ἡ, ἐν, propheticus, ad prophetas pertinens. A προπύμα.
 Προπύμα, ias, ἡ, quae futura praedicat; (2) divina, prophetissa; (3) sacerdos. A προπύμα.
 Προπύμα, u, ὁ ἢ, prophetae vel prophetarum intersector, Suic. Ex προπύμα, & κλέμα, interficio.
 Προπύμα, u, ὁ ἢ, a propheta dictus vel pronuntiatus; (2) propheta dignus, Suic. Ex προπύμα, & φέρω, loquor.
 Προπύμα, u, ὁ, prophetarum intersector, Suic. Ex προπύμα, & φέρω, pro φέρω, interfector.
 Προπύμα, Adv. q. d. praevienter, praeveniendo, antevetendo. A seq.
 Προπύμα, fut. ὄμα, praevenio; praecucupo, anticipo, antecedo, praevorto, antevenio, Ph. ἀνέφθαι, praeveni, Gl. Vet. aor. i. imperat. Προπύμα αὐτὸν ὁ ἱσός, Matt. 17, 25. Ex προ, & φέρω, quod idem significat.
 Προπύμα, anteloquor, Gl. V. Ex προ, & φέρω, loquor.
 Προπύμα, u, ὁ, praemortuus seu ante mortuus. Ex προ, & φέρω, pereo.
 Προπύμα, u, f. ἡ, ante terreo, vel terrore adicio. Ex προ, & φέρω, terrefacio.
 Προπύμα, ἡ, ἐν, qui ante metu facile percellitur, praetimens. A προπύμα.
 Προπύμα, f. ὄμα, ante purifico. Ὅσον προπύμαται ὁμάς ζαφύρας καὶ θαρμύρας, Nonn. Paraphr. 11, 55. Vide φέρω. Ex προ, & φέρω, purifico.
 Προπύμα, as, ἡ, prolatio, pronuntiatio. A προπύμα.
 Προπύμα, u, ὁ, tramam filumque ducio atque reduco; (2) ultro citroque cursito. Ἀπο

Πρόραβον, Adv. e prora. Ab eod.
 Προράττω, fut. ὄρω, sum proreta, seu in
 prora navem rego. A προράτης.
 Προράτης, υ, ὁ, proreta, qui navem in pro-
 ra regit. A προρα.
 Προράς, ἰας, ὁ, proreta, Ph. A προρα.
 Πράτα, Adv. primum. A πρᾶτος.
 Πρατάδην, υ, ὁ, π, qui primo aliquid
 nunciat, prænuncius. Ex πρᾶτος, &
 ἀγγέλλω, nuncius.
 Πρατάριον, ἰον, τὸ, venationis primitiae.
 Τὸ πρᾶτον Ἀρτίμιδος πρᾶτάριον ἔστιν εἶν,
 Callim. Hymn. in Dian. 104. Ex πρᾶ-
 τος, & ἀγρᾶ, venatio.
 Πραταρανισίον, ὁ, f. ἴσω, primas partes in
 scena ago, primas, i. e. praecipuas partes
 obtineo; (2) primam orationem in judi-
 cio habeo. A πρᾶταρανισίος.
 Πραταρανισίος, υ, ὁ, qui primas partes fa-
 bulae, five in scena agit; (2) qui in quo-
 vis certamine primum locum tenet. Ex
 πρᾶτος, & ἀγωνισίος, certator.
 Πρατάθλη, υ, ὁ, primus athleta, Suic.
 Ex πρᾶτος, & ἀθλον, certamen.
 Πραταρχός, υ, ὁ, dux primarius, militiae
 princeps. Ex πρᾶτος, & ἀρχός, prin-
 ceps.
 Πρωτίαι, ας, ἡ, primatus, Suic. A πρᾶτος.
 Πρωτίον, υ, τὸ, primatus, primae partes,
 principatus. A πρᾶτος.
 Πρωτίκη, ἡς, ἡ, sc. Ζυκῆ, ficus, quae prius
 fructum suum, quam aliae, maturat, praeco-
 x seu festina ficus. A πρᾶτος, alii ta-
 men a πρᾶτος, deducunt, sed & πρᾶ-
 τικῆ, scribunt.
 Πρωτίον, f. ἴσω, primus sum, primas par-
 tes teneo, principatum obtineo, in primo,
 i. e. summo, honore, habeo; πρωτεύων,
 principalis, Gl. Vet. Ταῖς ἰσῖας πρωτεύ-
 οντες, Ifocr. Πρωτεύσαι ἐν ταῖς πόλεσι
 ζυγαῖαι, Id. καὶ δόξαν, Plut. τὴν ἑλλά-
 δος, id. A πρᾶτος.
 Πρωτῶν, υ, ὁ, qui primus aravit, vel
 arat. Οὕτω καὶ ὁ φάρμακον πρωτῶν ἰα-
 τρῶν, Hesiod. Op. 488. Ex πρᾶτος, &
 ἀρόα, arat.
 Πρωτίαι, Adv. primum. A πρᾶτος.
 Πρωτίον, f. ἴσω, idem quod πρωτεύων.
 Πρωτίον, Adv. primum, primo loco, ante
 omnia. A πρᾶτος.
 Πρωτίος, ἰση, ἴση, primus, Hom. Il. 2,
 702. A πρᾶτος.
 Πρωτόαλ, υ, ὁ, π, primum mare ex-
 pertus, primum navigans. Ex πρᾶτος, &
 ἄλς, mare.
 Πρωτοαβρία, ὁ, f. ἴσω, in primis subfel-
 liis, aut in subfelliis primum colloco. A
 πρωτοαβρός.
 Πρωτοαβρός, υ, ὁ, π, qui in primis sub-
 felliis aut in subfelliis judicialibus primus
 sedet, qui in loco primo seu eminentissi-
 mo sedet. Ex πρᾶτος, & βᾶδρον, sedes,
 scamnum.
 Πρωτοβλία, ὁ, fut. ἴσω, primus jaculor;
 (2) primum protrudo, vel emitto. A
 πρωτοβλῶ.
 Πρωτοβλῶ, υ, ὁ, π, qui primus jacula-
 tur. Ex πρᾶτος, & βύλλω, jacio.
 Πρωτοβλῶ, υ, ὁ, π, qui primum feritur.
 Ex ἴσδ.
 Πρωτοβλά, αλῶ, τὸ, colostrum, i. e. lac
 primum post partum, quod sponte con-
 crevit. Ex πρᾶτος, & γάλα, lac.
 Πρωτογενίον, ἰα, ὁ, π, primogenitus. Ex
 πρᾶτος, & γένεσις, nascor.
 Πρωτογενίος, ἰος, ὁ, π, primogenitus; πρω-
 τογενίος, antiquior. Ex πρᾶτος, &
 γένεσις, nascor.
 Πρωτογέννημα, ατος, τὸ, quod primum ena-
 tum & eductum est. Ex πρᾶτος, & γέν-
 νημα, quod natum est.
 Πρωτογέννητος, υ, ὁ, π, primogenitus, Ph.
 Ex πρᾶτος, & γένεσις, gigno.
 Πρωτογούσιος, υ, ὁ, π, praelector, qui primus
 gustat, Ph. gustator. Ex πρᾶτος, & γού-
 σισ, guso.

Πρωτογενέτης, υ, ὁ, π, qui primus sen-
 tentiam dicit, qui est primae sententiae,
 princeps senatus. Ex πρᾶτος, & γένεσις,
 sententia.
 Πρωτογενέτης, υ, ὁ, π, primigenius, primi-
 genus, primogenitus, primitivus. Ex πρᾶ-
 τος, & γένεσις, a γένεσις, nascor.
 Πρωτογόνος, υ, ὁ, π, primum pariens, primum
 enixa. Ex ἴσδ.
 Πρωτογυναικίς, αν, αἰ, qui primi uxores
 ducunt, Hef. Ex πρᾶτος, & γυνή, mulier.
 Πρωτοδανίς, ἰος, ὁ, π, qui primus scit,
 qui primus didicit. Ex πρᾶτος, & δαίω,
 disco.
 Πρωτοζυγῆς, υ, ὁ, π, primis nuptiis jun-
 ctus, vel qui tunc primum matrimonio
 junctus est. Ex πρᾶτος, & ζυγός, jugum.
 Πρωτοδοκία, ας, ἡ, prima convivii portio.
 Ex πρᾶτος, & δοκίη, convivium.
 Πρωτοδρόμος, υ, ὁ, π, qui in primo throno
 sedet. Ex πρᾶτος, & δρόμος, thronus.
 Πρωτοδρόμος, contr. πρωτόδρος, υ, ὁ, π, q. d.
 primifonus, primo sono editus; (2) pri-
 mo locutus. Πρωτόδρος κήρυξ, Nonn. Pa-
 raphr. 3, 26. Conf. & 6, 45. Ex πρᾶτος,
 & δρόμος, sonus, sermo.
 Πρωτοκαθίδρυα, ας, ἡ, primus in confessu
 aliquo locus, primus confessus. Ex πρᾶ-
 τος, & καθίδρυα, sedes.
 Πρωτοκέρως, υ, ὁ, π, primicerius, primus digni-
 tate. Ex πρᾶτος, & κέρως, cera, quia pri-
 mus in tabula cerata scribebatur.
 Πρωτοκλήτης, υ, ὁ, π, primo vocatus. Ex
 πρᾶτος, & κλητός, vocatus.
 Πρωτοκλισία, ας, ἡ, primus accubitus. Ex
 πρᾶτος, & κλισία, accubitus.
 Πρωτοκλισία, ἰων, τὰ, q. d. celebritas, qua
 quis primum folio inauguratur; (2) inau-
 guratio. Ex πρᾶτος, & κλισίη, inclinatio.
 Πρωτοκόμιον, υ, τὸ, praelegatio, Suic. Ex
 πρᾶτος, & κομίζω, curat, Suic.
 Πρωτοκυρία, ας, ἡ, prima tonsio. A πρᾶ-
 τος.
 Πρωτοκύριος, υ, ὁ, π, tum primum ton-
 sus, qui primus tondetur. Ex πρᾶτος,
 & κύριος, tonsura.
 Πρωτοκρίσις, υ, ὁ, π, primo creans. Ex πρᾶ-
 τος, & κρίσις, conditor.
 Πρωτοκρίσις, υ, ὁ, π, primo conditus seu
 creatus, Gl. V. primitivus. Ex πρᾶτος,
 & κρίσις, conditus.
 Πρωτοκρίσις, υ, τὸ, seu πρωτόκρις, αν, τὰ, pri-
 mitiae praedae seu manubiarum; (2) quae-
 vis primitiae. Ex πρᾶτος, & κρίσις, praeda.
 Πρωτοτορία, ὁ, f. ἴσω, primos dico; pri-
 mas dicendi partes fortitus sum. A πρᾶ-
 τος.
 Πρωτοτορία, ας, ἡ, primae partes dicendi,
 sermonis principium. A πρᾶτος.
 Πρωτοτόριος, υ, ὁ, π, qui prior verba fa-
 cit, qui primo loco loquitur. Ex πρᾶτος,
 & τόριος, sermo.
 Πρωτοτορία, ας, ἡ, ordo primipilarii. Ex
 πρᾶτος, & τόριος, cohortis militum.
 Πρωτοτορία, υ, ὁ, π, princeps vates.
 Ex πρᾶτος, & μάστις, vates.
 Πρωτοτόριος, υ, ὁ, π, primus testis. Ex
 πρᾶτος, & μάστις, testis.
 Πρωτοτόριος, υ, ὁ, π, primus mortuus. Ex
 πρᾶτος, & μάστις, fatum, mors.
 Πρωτοτόριος, υ, ὁ, π, umbilicus clypei, Hef. Ex
 πρᾶτος, & ὀμφαλός, umbilicus.
 Πρᾶτον, Adv. primum, primo, primo loco,
 ante omnia. A πρᾶτος.
 Πρωτοτόριος, υ, ὁ, π, qui nunc primum
 navigat. Ex πρᾶτος, & ναὺς pro ναῦς,
 navis.
 Πρωτοπαγίς, recens contracti, nom. pl. contr.
 pro πρωτοπαγίς, a πρωτοπαγίς, recens
 contracti.
 Πρωτοπαγίς, ἰος, ὁ, π, qui primus compa-
 ctus & coagmentatus est, recens compa-
 ctus; (2) qui primus fixus & depactus
 est, Hom. Il. 5, 194. Ex πρᾶτος, &
 παγίς, pangere.
 Πρωτοπάγης, ας, ἡ, adfectus, quo aliquid

primum adfectus non per consensum alte-
 rius. Ex πρᾶτος, & παγίς, adfectus.
 Πρωτοπαθία, ὁ, f. ἴσω, primo patior, Suic.
 Ex ἴσδ.
 Πρωτοπάτωρ, υ, ὁ, π, primus pater, gene-
 ris humani auctor, Suic. Ex πρᾶτος, &
 πατήρ, pater.
 Πρωτοπειρα, ας, ἡ, tirocinium, Ph. Ex πρᾶ-
 τος, & πείρα, experimentum.
 Πρωτοπειρία, ας, ἡ, rudimentum, Ph. Ex
 ἴσδ.
 Πρωτοπειρος, υ, ὁ, π, qui rei alicujus pri-
 mus periculum fecit, qui aliquid pri-
 mum est expertus. Ex πρᾶτος, & πείρα,
 periculum, tentatio.
 Πρωτοπῆμα, υ, ὁ, π, primum seu praeci-
 puum damnum adferens, Suic. Ex πρᾶ-
 τος, & πῆμα, damnum.
 Πρωτοπλάστος, υ, ὁ, π, qui primus fictus for-
 matusque est, primus parens. Ex πρᾶ-
 τος, & πλαστός, fictus.
 Πρωτοπλοῦς, contr. πρωτόπλος, υ, ὁ, π, pri-
 mo navigationem experiens, primo navi-
 gans. Ex πρᾶτος, & πλοῦς, navigatio.
 Πρωτοπολίτης, υ, ὁ, π, princeps, Ph. πρωτο-
 πόλις, proceres, optimates, Ph. Ex πρᾶ-
 τος, & πολιτής, civis.
 Πρωτοπορία, ας, ἡ, praecundi dignitas, pri-
 mum agmen in bello. Ex πρᾶτος, & πο-
 ρία, ingressus, profectio.
 Πρωτοπραξία, ας, ἡ, prima exactio; (2) quod
 primum exigitur. Ex πρᾶτος, & πράξις,
 actio.
 Πρωτοπρίξος, υ, ὁ, π, primum proferens ra-
 dicem, Suic. Ex πρᾶτος, & ρίζα, radix.
 Πρωτοπρίξος, υ, ὁ, π, qui primum defluxit.
 Ex πρᾶτος, & ρίξω, fluo.
 Πρᾶτος, πρᾶτον, πρᾶτον, primus; (2) prior,
 praestantior; (3) primus, i. e. primarius,
 primum locum obtinens. Superl. a πρᾶτος,
 pro πρᾶτος, unde Ion. fit πρᾶτος, &
 Alt. πρᾶτος. Hinc οἱ πρᾶτοι, αν, primo-
 res, primates, Gl. V. πρᾶτος, πρᾶτον, pri-
 mum; τὰ πρᾶτα, primae partes.
 Πρωτοπρίξος, υ, ὁ, π, qui primus ferit, aut fe-
 vit, progenitor, parens. At πρωτοπρίξος,
 primo seminatus, primo satus. Ex πρᾶτος,
 & πρίξος, sementis.
 Πρωτοπρία, ας, ἡ, principatus, Gl. V. Ex
 πρᾶτος, & πρία, statio.
 Πρωτοπρία, ὁ, fut. ἴσω, primus in ordine
 sto, antistitor, seu antesignanus sum. A
 πρᾶτος.
 Πρωτοπρία, υ, ὁ, π, qui primus stat in acie,
 Ph. princeps; πρωτοπρίαται, primores, Gl.
 V. Ex πρᾶτος, & ἴσμι, fisco.
 Πρωτοπρία, αν, τὰ, privilegia, seu jus pri-
 mogenitiae. A πρωτοπρία.
 Πρωτοπρία, f. ἴσω, primogenitiae privi-
 legia tribuo. A πρωτοπρία.
 Πρωτοπρία, ἰων, τὰ, privilegia seu jus pri-
 mogenitiae. Ab eod.
 Πρωτοπρία, υ, ἡ, quae primum peperit, pri-
 mipara, Gl. Vet. πρωτοπρία, primipara.
 Πρωτοπρία, κίρως, ὁ, π, ante quem nul-
 lus alius ex indem parentibus editus est.
 Ph. primigenius, primogenitus, primitivus.
 Ex ἴσδ.
 Πρωτοπρία, ὁ, fut. ἴσω, primum caedo seu
 feco, in primis puto. A πρωτοπρία.
 Πρωτοπρία, υ, ὁ, π, qui primus casus &
 putatus est. Ex πρᾶτος, & πρία, caedo.
 Πρωτοπρία, υ, τὸ, originale, principale,
 Ph. πρωτοπρία, praedicamenta, Phil. A
 seq.
 Πρωτοπρία, υ, ὁ, π, exemplar, ex quo
 simile facimus, Gl. Vet. primitivus, prin-
 cipalis. Ex πρᾶτος, & τύπος, forma,
 typus.
 Πρωτοπρία, principio, Gl. V. principaliter.
 A πρία.

ΠΤΟΕΩ, ὦ, f. ὦσα, metu confterno, terrefacio, exterrere; obstupefacio, attonitum reddo, Ph. πτω, terreo, terro; πτωμαί, trepido, paveo, pavefco, expavefco, Gl. Vet. ἰπτομαί, pavidus, Gl. Vet. p. pass. part. πτωθείς, obstupefactus, Ph. a. i. part. pass. Μὴ τις σ' ἰδὼν εἰχνασεν ἰπτομαί, Eur. Iph. in Au. 1054.
 Πτωθῆναι, confternati sitis, 2. pl. a. i. conjunct. pass. verbi πτωέω, confterno, terrefacio.
 Πτωσίς, ὡς, ἡ, pavor & confternatio; timor, metus, Ph. trepidatio, pavor, terror. Ab eod.
 Πτωσία, ας, ἡ, pavor & confternatio, timor, metus; (2) impotens & veluti stupida libido rei alicujus, nimia adfectatio. A πτωσία.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, ἡ, pavidus, timidus. A πτωσία.
 Πτωσίτης, ὦ, idem quod sequens πτωσίτης.
 Πτωσία, ὦ, f. ὦσα, confterno metu, metu percello, perterrefacio; (2) animo specio attento. Μοὶ ἐνεῖα διὰ φρένας ἰπτοίσα, Mōsch. 4. 122. Κερύειν δὲ αἶψα μὲν ὁμολογῶν ἰπτοί, Hesiod. Erg. 445. A πτωσία.
 Πτωσίτης, ὡς, ἡ, idem quod πτωσίτης.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, timor, metus. A πτωσία.
 Πτωσίτης, confternor, praef. ind. pass. contr. pro πτωσίται, a verbo πτωέω, Praef. pro πτωέω, confterno.
 Πτωσίτης, bello, belligero, seu bellum gero. Ἐπειτο πτωσίτης, Es Trōilw, Il. 13, 644. Pro πτωσίτης.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, pro πτωσίτης.
 Πτωσίτης, ad vel in bellum; pro πτωσίτης.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, bellum, pugna.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, praefectus aut princeps orbis, vel pro πτωσίτης.
 Πτωσίτης, pro πτωσίτης, oppidum.
 Πτωσίτης, urbibus, dat. pl. Att. & Ion. pro πτωσίται, a πτωσίται, urbs.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, urbium populator, vastator seu everfor. Πτωσίτης, Hom. Od. 9, 504. Ex πτωσίται, & πτωσίται.
 Πτωσίτης, idem. Hom. Il. 2, 278.
 Πτωσίτης, urbem everfor, dat. sing. Att. pro πτωσίτης, a πτωσίτης, urbium everfor.
 Πτωσίτης, ὡς, ἡ, urbs, civitas. Pro πτωσίται.
 Πτωσίτης, ας, ἡ, urbs, civitas. Pro πτωσίται.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, ἡ, ramos habens spinosus seu aculeatos. Ex πτωσίτης, & ἀκαθῶ, spina.
 Πτωσίτης, rami, gen. sing. Ion. pro πτωσίτης, a πτωσίτης, rami.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, ramus, ramulus, furculus, germen. Ab ὁρῶ.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, ἡ, terrore perculsus, perterrefactus, pavidus. A πτωσία.
 Πτωσίτης, vel πτωσίτης, f. ὦσα, frequenter spuo, os sputo plenum habeo. A πτωσία, five πτωσίτης.
 Πτωσίτης, vel πτωσίτης, ὡς, ὁ, creatus, excreatio; (2) sputatio, crebra sputi ejectio. A πτωσίτης, vel πτωσίτης.
 Πτωσίτης, vel πτωσίτης, ὡς, τὸ, sputum. A πτωσία.
 Πτωσίτης, ας, τὸ, plica, sinus, sinus rei complicatae. Πτωσίτης πτωσίτης, Il. 5, 315. A πτωσία.
 Πτωσίτης, ὡς, τὸ, parva plicatura, sinus rei complicatae. Dim. a πτωσίτης.
 Πτωσίτης, ὡς, ἡ, ptynx, avis genus.
 Πτωσίτης, q. d. salivo, saliva abundo, Hipp. A πτωσίτης.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, q. d. salivatio, salivae abundantis fluxus. Ab eod.
 Πτωσίτης, ὡς, τὸ, saliva, sputum. A πτωσία, spuo.
 Πτωσίτης, ὡς, τὸ, ruga; (2) libellus plicatilis, pugillares. A πτωσία.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, plicatus, complicatus, plicatilis. A πτωσία.

Πτωσίτης, ὡς, ἡ, plica, plicatura; (2) ruga & sinus vestis; (3) lamina pugillarium; πτωσίτης, januae valvae. Gl. Vet. tabella; (2) cacumen montis. Hom. Il. 20, 22. Ab eod.
 Πτωσίτης, qui complicavit, aor. i. part. act. verbi πτωσία, complico.
 Πτωσίτης, ὡς, ἡ, plicatio, plicatura. Ab eod.
 Πτωσίτης, ὡς, τὸ, ventilabrum, pala, Ph.
 Πτωσίτης, Praef. a ventilabro. Ἀπὸ πτωσίτης πτωσίτης. Hom. Il. 13, 588. A πτωσία.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, pavor & confternatio. A πτωσίτης.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, qui facile confternatur. Ab eod.
 Πτωσίτης, f. ὦσα, confterno, expavefacio, terrefacio, terreo; πτωσίτης, trepido, Ph. πτωσίται, confternatur, Ph. Μὴ πτωσίτης ἐν μνησὶ ὡς ὁρῶ ἀντικειμένον, Phil. 1, 28. A πτωσία.
 Πτωσίτης, ὡς, ἡ, excreatio, exspuitio. A πτωσία.
 Πτωσίτης, ας, τὸ, sputum. Ab eod.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, sputatio, exspuitio. Ab eod.
 Πτωσίτης, f. ὦσα, plico, complico, in rugas & sinus contraho; πτωσίτης, complicatus, plicatus, p. part. pass. πτωσίτης, plicatus, a. i. part. pass. Τὴν ἀδελφίδα πτωσίται, Plut. Πτωσίτης ἐπ' αὐταῖς χεῖρας, complexus, Soph. Oed. Col. 1606.
 Πτωσίτης, ὡς, ἡ, plica, plicatura. A πτωσία.
 Πτωσίτης, plicata, a. i. part. pass. f. g. verbi πτωσία.
 Πτωσίτης, ὡς, τὸ, libellus, f. codicillus plicatilis, pugillares. A πτωσία.
 Πτωσίτης, ὡς, ἡ, pars navis ubi nomen navis scriptum. A πτωσία.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, ἡ, multas habens plicas, rugosus, plicatilis. A πτωσία.
 Πτωσίτης, f. ὦσα, spuo, exspuo, excreo; (2) contemno, despuo. Τρις εἰς ἱμὸν ἰπτοσά κέλευ, Theocr. 6, 39. Πτωσίτης προσάπτω, Soph. Antig. 1246. Αἶμα παχὺ πτωσίτης. Hom. Il. 23, 697.
 Πτωσίτης, trepidare, praef. inf. act. Ion. pro πτωσίται, a verbo seq.
 Πτωσίτης, metu contrahor, expavefco; πτωσίτης, trepidare, inf. pro πτωσίται, Il. 4, 372. A πτωσία.
 Πτωσίτης, ὡς, ἡ, pavidus, timida, fugax. A πτωσία.
 Πτωσίτης, ας, τὸ, casus, lapsus; (2) clades; (3) delictum seu erratum; (4) cadaver. A πτωσία.
 Πτωσίτης, fut. ὦσα, cadere facio, vel praecipito. A πτωσία.
 Πτωσίτης, ὡς, ἡ, poculi seu alius vasis genus. Ab eod.
 Πτωσίτης, ὡς, ἡ, pavidus, timidus; (2) subornatus, pro lepore. Hom. Il. 17, 676. Aeschyl. Agam. 141. Nicand. in Theriac. 949. A πτωσία.
 Πτωσίτης, ὡς, ἡ, cadivus, caducus; πτωσίτης, πτωσίτης ὡς, cadaver, Gl. V. Aeschyl. Agam. 678. A πτωσία.
 Πτωσίτης, ὡς, ἡ, casus, ruina. Ph. strages; Al. Gl. V. Ab eod.
 Πτωσίτης, trepidat, 3. sing. praef. conjunct. act. verbi πτωσία.
 Πτωσίτης, trepidant, 3. pl. praef. ind. act. Dor. pro πτωσίται, a verbo eod.
 Πτωσίτης, f. ὦσα, metu contrahor, perterreo, trepido, expavefco, metu confterno, metu perculsus concido, abscondo me pte metu; (2) timide mendicans oberro, mendico. Ἀλλὰ δὲ ἄλλος εἰς ἱερμῶν πτωσίτης ὡς, Eur. Bac. 223. A πτωσία.
 Πτωσίτης, cadant, f. i. ind. act. verbi πτωσία pro πτωσία, cado.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, casualis. A πτωσία.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, qui cadere potest vel solet, caducus. A πτωσία.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, q. d. mendicus ostentator, pauper arrogans, Alexis apud

Athenaeum. Ex πτωσίτης, & ἀδύων, ostentator.
 Πτωσίτης, ὡς, ἡ, idem quod πτωσίτης, vel semper esuriens. A πτωσία.
 Πτωσίτης, ας, ἡ, mendicitas, inopia, paupertas, egestas, Ph. A πτωσία.
 Πτωσίτης, ὡς, τὸ, locus, in quo mendici degunt, vel aluntur, domus medicorum. Ab eod.
 Πτωσίτης, f. ὦσα, pauper sum, mendico; πτωσίτης, mendicabam, imperf. Ion. pro πτωσίτης. Ὅτι δὲ ἡμῶν ἰπτοσίτης, πτωσίτης, 2 Cor. 8, 9. A πτωσία.
 Πτωσίτης, f. ὦσα, ad mendicitatem redigo, pauperem facio. Ab eod.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, mendicus, pauperinus; (2) qui mendici est, mendico conveniens. Ab eod.
 Πτωσίτης, mendicior; Comparat. irregul. A πτωσία.
 Πτωσίτης, ὡς, τὸ, receptaculum mendicorum. Ex πτωσίτης, & δοχῶν, receptaculum.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, ἡ, pauper Musis, i. e. imperitus, Suic. Ex πτωσίτης, & μῦσα, Musa, eruditio.
 Πτωσίτης, qui paupertatem mentitur; qui specie paupertatis reipsa sunt ditissimi. Ex πτωσίτης, & πτωσίτης, dicit.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, ἡ, mendicos faciens, ad mendicitatem redigens. Ex πτωσίτης, & πτωσία, facio.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, mendicus, pauper, egenus, Ph. A πτωσία.
 Πτωσίτης, pauperrimus. A praef.
 Πτωσίτης, ὡς, τὸ, locus alendis mendicis destinatus. A πτωσίτης.
 Πτωσίτης, ὡς, fut. ὦσα, pauperes alo, Suic. Ab eod.
 Πτωσίτης, ας, ἡ, mendicorum nutritio. Ab eod.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, ἡ, qui vel quae mendicos alit. Ex πτωσίτης, & τρώω, alo.
 Πτωσίτης, ὡς, τὸ, festum quoddam Athenis. A πτωσίτης.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, in quo legumina seu fabae coquantur. Ex πτωσίτης, & τρώω, coquo.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, mensis, cujus initium est, quando sol Scorpionem ingreditur. Gl. V. October. A πτωσίτης.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, fabaginus, vel qui ex leguminibus est. A πτωσία.
 Πτωσίτης, ὡς, τὸ, faba, vel legumen; (2) triticum coctum. A πτωσία.
 Πτωσίτης, τὸ, coagulum; (2) primum lac a partu.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, lac, quod statim a partu emulgetur, five colostrum, decoctum. A πτωσία.
 Πτωσίτης, ὡς, τὸ, nates, clunes. A seq.
 Πτωσίτης, ας, αἰω, posticus, qui est natiuum; (2) salax, libidinosus, cinædus. Ab eod.
 Πτωσίτης, ας, ἡ, natiuum morbus, ficus in natiuum enascens, Strabo lib. 13. Ab eod.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, ἡ, nates albas habens, effeminatus, Subl. aquila genus cauda albicante, albicilla. Ex πτωσία, & ἀρῶς, albus.
 Πτωσίτης, ὡς, ἡ, nates, clunes.
 Πτωσίτης, ας, secundum clunes, vel nates, averse. A πτωσία.
 Πτωσίτης, ὡς, τὸ, exiles nates, clunes aridae & depressae. Dim. Ab eod.
 Πτωσίτης, f. ὦσα, nates alicujus serio; (2) praedico; πτωσίτης, praedicatus, Ph. p. part. pass. Ab eod.
 Πτωσίτης, ας, τὸ, verberatio, qua nates alicujus verberantur. A πτωσία.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, padico. Ab eod.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, cum pygmaeis pugnans; ut πτωσίτης, γίγαντες, grues. Ex πτωσίτης, & μάχεται, pugno.
 Πτωσίτης, ὡς, ὁ, aquans seu explens πτωσίτης, pygmaeus, nanus, pumilio, pumilus, homo. A πτωσία.

Πυγμαχία, α, pugilatu decerto, Apoll. A πυγμαχέω.
Πυγμαχία, ατ, η, pugilatio, pugilatus, certatio pugilica. Ab eod.
Πυγμαχέω, υ, ο, pugil, pugilatu decernens cum aliquo. Ex πυγμή, & μάχομαι, pugno.
Πυγμή, ης, η, pugnus, manus in pugnum contracta; (2) mensura continens spatium, quod est a cubito ad digitos claufos, vel pugnum; (3) dimicatio, pugna, Ph. Al. Gloss. Vet. caestus; pugilatus. **Πυγμή** η παγκράτιον ἀγωνίζεσθαι Plut. A πυξ.
Πυγμαί, Adv. crebro; (2) enixe. A πυγμή, cujus proprie est dativus.
Πυρολαμπάς, ἀδθ, vel πυρολαμπής, ιδθ, η, cicindela, insecti genus, cujus clunes seu nates noctu lucent. Ex πυρ, & λάμπω, luco.
Πυρομείω, αία, αίν, mensuram cubiti æquans. A πυρ.
Πυροσάλα, υ, η, quæ clunes exornant. Ex πυρ, & σάλα, orno.
Πυροσάλα, υ, ο, mensuram πυρσάλας æquans, cubitalis. Βόθρον ἐρύξαι ὅσον τῇ πυρσάλαι ἔνθα ηῖ ἔνθα, Hom. Odys. 10, 517. A πυρ.
Πυρσάλα, ἐνθ, δ, mensura continens spatium, quod est a cubito usque ad digitos inflexos, sive pugnum. A πυξ.
Πυδαρίζω, refilio; calcitro; calce nates ferio.
Πυδαίω, υ, τὸ, labrum seu solum æreum, in quo se lavant. A πυδαίω.
Πυδαίω, ιδθ, η, cavitas annuli, in quam gemma inferitur, pala annuli. Ab eod.
Πυδαίω, υ, τὸ, idem quod sequens πυδαίω.
ΠΥΕΛΟΣ, υ, ο, vel η, folium, alveus, locus in quo quidpiam lavatur.
Πυελός, ιθ, ο, η, concavus in modum πυλός. A πυδαίω.
Πυττία, ατ, η, (pr. prod.) coagulum, Nicand. in Alexiph. 63.
Πυίω, α, f. ἡσω, suppure, ad suppurationem perduco. A πυρ.
Πύω, υς, η, morbus pulmonis, qui & φθίσις dicitur. Ab eod.
Πυθαγόρειος, υ, ο, η, a Pythagora ortum ducens, Pythagoreus. A Πυθαγόρας, Pythagoras.
Πυθαγορίζω, f. ἴσω, Pythagoræ sectator sum. Ab eod.
Πυθαγορίκός, η, ἐν, Pythagoricus. Ab eod.
Πυθαγορίστας, Dor. pro Πυθαγορίστης, Pythagorista; Pythagoræ sectator. A Πυθαγορίζω.
Πυθίων, ἐνθ, η, putredo. A πυθ.
Πυθίον, υ, τὸ, Pythium oraculum. A πυθ.
Πυθίστι, interrogavisse, a. 2. inf. men. verbi πυθίστημι pro πυθόμαι, interrogo.
Πυθόω, audi, crede, 2. sing. aor. 2. imper. med. Dor. pro πυθῆ, a verbo eod.
Πυθῆ, putrefaciat, 3. sing. præf. conj. act. verbi πυθῆναι, putrefacio.
Πυθῆναι, audieris, 2. sing. a. 2. conjunct. med. Ion. pro πυθῆ, a verbo πυθῆναι, audio.
Πυθία, ατ, η, sc. ἱέρεια, Pythia Apollinis sacerdos, Pythia. Ab eod.
Πύθια, ἱαν, τὰ, Pythia, festum Græcorum in honorem Apollinis Pythii, ob interemptum serpentem Pythonem Delphis celebrari solitum. Ab eod.
Πυθίας, ἀδθ, η, Pythias, tempus inter duo Pythia; (2) sacerdos Pythia. Ab eod.
Πυθικός, η, ἐν, Pythicus. Ab eod.
Πυθιστικός, υ, ο, qui Pythiis ludis vicit. Ex πυθῆ, & νίκη, victoria.
Πυθιστικός, υ, ο, idem & ex ἱσθ.
Πυθιστός, ἱα, ἱον, Pythios, ad Pythios ludos, vel Apollinem Pythium sive Pythonem etiam & Oraculum Pythium pertinens; (2) Apollinis cognomen, a serpente Py-

thone ei impositum, quem jaculis suis interemisse fertur. A πυθῆν.
Πυθίων, ονθ, ο, Pythion, bulbi quoddam genus. Ab eod.
Πυθιόρροθιν, Adv. funditus, prorsus, omnino, R. A πυθῆν.
ΠΥΘΟΜΗΝ, ἐνθ, ο, fundum, ima pars; (2) ramus, propago.
Πυθῶ, Pythone, in Pytho. A πυθῶ.
Πυθῶ, rogavisse, 3. pl. a. 2. opt. med. Ion. pro πυθῶντο, a verbo πυθῶναι, interrogo. Hom. Il. 1, 257.
Πυθῶ, υ, ο, η, a Pythio correptus, furcens. A πυθῶ, & λαμβάνω, corripio.
ΠΥΘΟΜΑΙ, audio.
Πυθόμαντις, ιατ, ο, η, Pythicus vates. Ex πυθῶ, & μάντις, vates.
Πυθόμαρος, qui quæsierunt, nom. pl. a. 2. part. med. verbi πυθῶναι.
Πυθῶ, audierunt, 3. plur. a. 2. ind. med. Ion. pro πυθῶντο, a verbo eod.
Πυθῶ, υ, ο, η, Pythio oraculo editus, vel comprobatus. Ex πυθῶ, & χράω, oraculum edo.
ΠΥΘΩ, f. πύσω, putrefacio, & πύσωμαι, putresco, putrefio. Ἴνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμματα, Hesiod. Erg. 624.
Πυθῶ, υς, η, Pytho, urbs Phocidis, quæ & Delphi appellatur, Apollini sacra.
Πυθῶ, Adv. ad locum oraculi Apollinis Pythii. A πυθῶ.
Πυθῶ, ονθ, ο, Pytho, draco vel serpens, quem Apollo interemit, unde & Pythius cognominatus fuit. A πυθῶ, quia ex putredine terræ ortus credebatur.
Πυθωνικός, η, ἐν, Pythonicus; (2) a spiritu divinatorio correptus. A πυθῶ.
Πύον, υ, τὸ, sanguis putrefactus. A πύον.
ΠΥΚΑ, Adv. dense, spisse; (2) prudenter, accurate; adfabre. Ὅς ῥα ἰόθῃ μὲν ἴλω, πύκα δ' ἔτραψε δία Θιανῶ, Hom. Il. 5, 70.
Πυκάω, fut. ἄσω, denso, stipio; (2) tego, intego, contego, munio; (3) orno, exorno; πικυασθῆναι, densatus; p. part. pass. Ph. crinitus. Στεφάνου πικυασθῆς, Eur. Alc. 792. Κόσμος πυκάξαι τὰδ', id. Herac. 725. Πάττα τῆς χρυσῆς πικυασθῆς, Theocr. 21, 53. Ἐκτραπὲ δ' αἰὼν ἀχθῇ πύκασσι φρίνας ἀμφὶ μελαίνας, circumtexit, Hom. Il. 17, 82. A πύκα.
Πυκάσαι, munivisse, aor. 1. inf. act. verbi πυκάξω, munio.
Πυκάσθην, ornate, præf. inf. act. Dor. pro πυκάξην, a verbo eod.
Πυκασμός, υ, ο, densatio. A πυκάξω.
Πυκιστικός, ιθ, ο, η, prudens, accuratus. Ex πυκνός, & μέθο, consilium.
Πυκινά, Adv. frequenter. A πυκνός.
Πυκινά, densarum, gen. pl. f. g. Dor. pro πυκινῶν, a πυκνός, densus.
Πυκινά, densa, gen. sing. f. g. Dor. pro πυκινῆς, ab eod.
Πυκνός, η, ἐν, densus, spissus, creber, frequens; (2) prudens, callidus. A πύκα.
Πυκνόφρων, ονθ, ο, η, qui prudenti consilio est. Ex πυκνός, & φρόν, mens.
Πυκνός, Adv. dense, spisse, crebro, frequenter; (2) prudenter, sapienter, accurate, firmiter. A πυκνός.
Πυκνά, Adv. crebro, frequenter. A πυκνός.
Πυκνάξω, frequento, Gl. V. πυκνάζω, continuat, Ph. A πυκνός.
Πυκνός, Adv. frequenter. A πυκνός.
Πυκνός, υ, ο, η, dense germinans. Ex πυκνός, & βλαστῶ, germino.
Πυκνόνυχος, υ, ο, η, densis geniculis constans, crebris distinctus geniculis & internodiis. Ex πυκνός, & γόνυ, genu.
Πυκνός, υ, ο, η, densos seu multos fructus habens. Ex πυκνός, & καρπός, fructus.
Πυκνός, υ, ο, η, qui frequenter periclitatur, qui crebris se periculis objicit. Ex πυκνός, & κίνδυνος, periculum.

Πυκνόκομος, υ, τὸ, Pycnocomum, herba. Ex πυκνός, & κόμη, coma.
Πυκνός, Adv. crebro, frequenter. A πυκνός.
Πυκνός, υ, ο, η, qui crebro respicit, Suic. Ex πυκνός, & πνέμα, spiritus.
Πυκνός, υ, ο, η, densos meatus habens. R. Ex πυκνός, & πόρος, meatus.
Πυκνός, υ, ο, η, densas aut crebras radices habens, qui est densa radice. Ex πυκνός, & ῥίζα, radix.
Πυκνός, υ, ο, η, densus acinis. Ex πυκνός, & ῥαξ, acinus.
Πυκνός, υ, ο, η, densus, spissus, creber, frequens; (2) prudens. Per Syncopen a πυκνός.
Πυκνός, υ, ο, η, qui densa est carne, qui solidum habet corpus & succi plenum. Ex πυκνός, & σὰρξ, caro.
Πυκνός, υ, ο, η, futur. ἡσσω, dense sero vel semino; πυκνός, dense seror. A πυκνός.
Πυκνός, υ, ο, η, dense satus, dense feminatus. Ex πυκνός, & σπέρμα, satio.
Πυκνός, υ, ο, η, crebris punctis distinctus, maculosus, Suic. Ex πυκνός, & στίλβω, punctus.
Πυκνός, υ, ο, η, qui est crebris columnis. Ex πυκνός, & στήλη, columna.
Πυκνός, Adv. sæpius, crebrius, Ph. A πυκνός.
Πυκνός, υ, ο, η, densitas, spissitudo; (2) crebritas; (3) prudentia. A πυκνός.
Πυκνός, υ, ο, η, crebros oculos seu gemmas habens. Ex πυκνός, & ὀφθαλμός, oculus.
Πυκνός, υ, ο, η, densa habens folia seu densus foliis. Ex πυκνός, & φύλλον, folium.
Πυκνός, υ, ο, η, denso, spisso, spissifico, stipio; πυκνός, densat, Ph. πυκνός, densor; πυκνός, spissificat, Ph. πυκνός, densatus, p. part. pass. Πάττα τῆς χρυσῆς πυκνός, Arist. Nub. 702. Πυκνός, φρίνας, Hippocr. A πυκνός.
Πυκνός, υ, ο, η, spissamentum; (2) frequentamentum. A πυκνός.
Πυκνός, Adv. dense, spisse, crebro, frequenter, sæpe. A πυκνός.
Πυκνός, υ, ο, η, densatio, spissatio.
Πυκνός, υ, ο, η, densandi vim habens. Ab eod.
Πυκνός, υ, ο, η, tablinum, armarium libellorum. A πυκνός.
Πυκνός, υ, ο, η, dimicatio, Ph. A πυκνός.
Πυκνός, υ, ο, η, pugil; πυκνός, pugnat, Gl. V. A leq.
Πυκνός, fut. ἄσω, pugilatione seu pugilatu certo, pugilator; (2) pugnos incutio; πυκνός, dimicat, Ph. πυκνός, μάχομαι, pugno, Gl. V. ἰπυκνός, dimicaverunt, Ph. Ὅσπερ ἡ βίβραρι πυκνός, Dem. Phil. 1. A πυκνός.
Πυκνός, υ, ο, η, pugil, Ph. puginator; al. Gl. V. A πυξ.
Πυκνός, υ, ο, η, pugilicus, pugilico certamine aptus. A πυκνός.
Πυκνός, υ, ο, η, idem quod sequens πυκνός.
Πυκνός, υ, ο, η, libellus seu tabella plicatilis. A πυκνός.
Πυκνός, υ, ο, η, plicatus, complicatus, pro πυκνός. A πυκνός.
Πυκνός, υ, ο, η, pugilatus seu ars pugilica. A πυκνός.
Πυκνός, υ, ο, η, legati, qui a singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publico, & de re publica acturi mittebantur. Ex πύκα, & ἀγορά, forum.
Πυκνός, υ, ο, η, sum Pythagoras, Pylas ad Amphictenicum concilium proficiscor. A πυκνός.

Πύρραρον, υ, τὸ, idem & ex iisd.
 Πύρεθρον, υ, τὸ, pyrethrum, *herba*, Nicand.
 in Theriac. 938. A πυρ.
 Πύρεον, υ, τὸ, igniarium, ignitabulum, Gl.
 Vet. thuribulum, Hom. Il. 24, 269. Ab
 eod.
 Πυρεόβλητον, υ, ὁ κ' ἡ, ignem ejiciens seu
 evomens, filix, scintillas edens, Gl. Vet.
 ignivomus, flammivomus; πυρεόβλητον, fo-
 mes, Gloss. Vet. Ex πυρ, & ἐκβάλλω,
 ejicio.
 Πυρεόβλητος, ἡ, ὄν, febrilis. A πυρεόβλητον.
 Πυρεός, υ, τὸ, febris. Ab eod.
 Πυρεόσσω, vel ἑλπω, fut. ἔσω, febricitare, febre
 laborans. Ταπεινὸν αἷμα ἐκίχεν ἐξ ἑλπῆς
 πυρεόσσω, M. Anton. 8, 11. A πυρ.
 Πυρεόσσω, idem. A πυρεόσσω.
 Πυρεόσσω, υ, τὸ, febricula, Dim. ab eod.
 Πυρεός, υ, ὁ, igneus calor, seu igneus aestus;
 (2) febris. A πυρ, & αἶμα, πύρεον, πολλόν
 πυρεόσσω, δεικνύσι βροχίτην, Hom. Il. 22,
 31.
 Πυρεόσσω, vide πυρεόσσω.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, febrilis, vel cum
 febrili calore conjunctus; (2) febres ex-
 citans seu invehens; (3) calidus. A πυρ-
 εός.
 Πυρεός, υ, ὁ, qui igne inflammat, qui
 ignem subijcit. A πυρεόσσω.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ, ignarius. Ab eod.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ, ignem immitto, igne in-
 flammo. Πυρεόσσω τὴν ὕλην, Plato. A
 πυρ.
 Πυρεός, υ, ὁ, Ion. pro πυρ, pyra, rogos,
 lignorum strues.
 Πυρεός, υ, τὸ, igniarium, Ion. pro πυρεόσσω.
 Π Τ Ρ Η Ν, πυρ, υ, ὁ, nucleus, Gl. Vet.
 bacca, nucleus, nucleus olivæ; (2) spe-
 cilli pars altera, in nuclei modum ro-
 tunda; (3) granum thuris; (4) gemma
 quaedam.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, ignem ventilans. Ex
 πυρ, & ἀνέμω, ventus.
 Πυρεός, υ, ὁ, nucleus, officulum in po-
 mis, mepilis, cerasis, aut palmulis. A
 πυρ.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, baccæ vel nucleo
 similis. Ex πυρ, & ἑλπω, species.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, lignosus, interiore
 ligno multum dives. Ab eod.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, triticum ferens, tri-
 tici terax. Ex πυρ, & ἑλπω, fero.
 Πυρεός, υ, ὁ, sicca sudatio; (2) vas cal-
 darium, quo excalefacto sudatio ciatur.
 A πυρ.
 Πυρεόσσω, foveo, Gl. V. A πυρ.
 Πυρεόσσω, υ, τὸ, fomentum. A πυρ-
 εός.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ, fomentum, fomentatio, Ph.
 A πυρεόσσω.
 Πυρεόσσω, υ, τὸ, locus, in quo sudantes
 πυρεόσσω; (2) cetera caldaria, hypocaustum,
 vaporarium. Ab eod.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ, colostratus; (2) idem quod
 supra πυρεόσσω.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ, fomentatus, igne calefa-
 ctus. A πυρ.
 Πυρεόσσω, υ, f. ἑλπω, foveo; & πυρεόσσω,
 ἑλπω, foveor; (2) sudo & incalesco ex
 πυρεόσσω, sive camini calefactione. Πυρεόσσω
 ἑλπω, θαλάσσην, Diosc. A πυρ.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, in igne vivens. Ex
 πυρ, & ἑλπω, vita.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ, ignistrepus. Ex πυρ, &
 ἑλπω, strepo.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, igne excusus, Suic.
 Ex πυρ, & ἑλπω, excuso.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, igne satus seu ge-
 natus. Ex πυρ, & γίνομαι, nascor.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, igneus pupillas ha-
 bens. Ex πυρ, & γίνομαι, pupilla.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, ignitam cuspidem
 vel aciem habens, Suic. Ex πυρ, & γίνομαι,
 ἑλπω, sufficit.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, ignem generans. Ex
 πυρ, & γίνομαι, nascor, unde p. m. γίνομαι.

Πυρεός, υ, τὸ, igniculus, Dim. a πυρ.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, igni coctus, Gl. Vet.
 πυρεόσσω, colustra. Ex πυρ, & ἑλπω,
 coquo.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, in igne acutus, seu
 cuius acies ignita est. Ex πυρ, & ἀκμή,
 acies.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, igne calefactus.
 Ex πυρ, & θάλλω, calefactio.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, ignicremus, igne cre-
 mans, Suic. Ex πυρ, & αἶμα, uro.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, igne exustus, vel
 adustus. Ex iisd.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, ambrustus, Gl. V.
 rogo consumptus. Ex iisd.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, igne elaboratus;
 (2) ab igne adustus. Πυρεόσσω ἀλβή-
 τος, Callim. Hymn. in Delum 145. Ex
 πυρ, & αἶμα, laboro.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, igne crepans aut
 crepitans. Ex πυρ, & κλύω, sonitus.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, igne micans vel
 rutilans, splendens. Ex πυρ, & λαμπάω,
 luco.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, vermiculus quidam in
 tenebris lucens, cicindela, noctiluca. Ex
 iisd.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, igne occupatus, ignem
 concipiens. Ex πυρ, & λαμπάω, capio.
 Πυρεόσσω, υ, vi flammea glisco, Suic. Ex
 πυρ, & αἶμα, furo.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, fervens in pugna,
 qui tam acriter depugnat, ut ei refili ne-
 queat, non magis, quam igni furenti. Ex
 πυρ, & μάχομαι, pugno.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, ignis formam habens,
 Suic. Ex πυρ, & μορφή, forma.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, igneus; (2) triticeus.
 A πυρ, vel πυρεός.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, ignis spirans, accus.
 pl. Ροή, pro πυρεόσσω, a πυρεόσσω,
 ignem spirans, ignitus.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, ardentibus, dat. pl. Ion. pro
 πυρεόσσω, a πυρεόσσω, ardens.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, ignem spiro. Ἰδὲ πυρεόσσω
 αἶμα, τριτάτων ἀλβή, Eur. Ion. 203.
 A πυρ, & πῖα, spiro.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, ignem
 spirans. Ex πυρ, & πῖα, flatus.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, igne fractus. Ex
 πυρ, & ἑλπω, frango.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, ab igne resonans.
 Ex πυρ, & ἑλπω, resono.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, in quo ignes sparfi
 & feminati sunt. Ex πυρ, & σπάρω,
 feminatus.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, in quem ignis stillat;
 (2) seu ex quo ignis stillat. Ex
 πυρ, & ἑλπω, stillo.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ, tripes ferreus, Ph. Ex
 πυρ, & ἑλπω, fero.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, qui ignis instar
 cum quodam strepitu lacerat & absumit.
 Ex πυρ, & ἑλπω, sonitus.
 Πυρεόσσω, ardeo. A πυρ.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ, sc. ἑλπω, lapis pyrites, la-
 pis ignem edens, Gl. V. filix. A πυρ,
 vel πυρεός.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ, triticeus. A πυρ.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ, ut πυρεόσσω, lapis
 pyrites. A πυρ.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, igne nutritus, Suic.
 Ex πυρ, & τρέφω, nutrio.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, ignem alens seu nu-
 triens. Ex iisd.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, igne ardens, vel igneo
 ardore flagrans, sive fluvius infernalis igne
 ardens. Ex πυρ, & ἑλπω, ardeo.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, igne ardens, vel
 igne adustus, igneo ardore flagrans. Ex
 πυρ, & ἑλπω, ardeo.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, idem & ex iisd.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ, igneum æs, Suic. Ex
 πυρ, & χαλκός, æs.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, ignei coloris, ru-
 tilus, fulvus, Ex πυρ, & χόρα, color.

Πυρεός, υ, ὁ, qui incendit, inflammat.
 Ex πυρ, & αἶμα, uro.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ, rogos, ustrina, Ph. (2) in-
 flammatio, incendium. Ex πυρ, & αἶμα,
 uro.
 Πυρεός, υ, ὁ, panis frustum; (2) panis. A
 πυρ.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ, maturus, edulis. A πυρ-
 εός.
 Πυρεός, υ, ὁ, triticeus; (2) Sabz. fragmen-
 tum panis, bolus, esca, victus, alimentum.
 A πυρ, per Syncop. pro πυρεόσσω.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, in igne vivens. Ex
 πυρ, & βίω, vita.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, ignes jaculans, vel
 aptus ad jaculandos ignes. Ex πυρ, &
 βάλλω, jacio.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, ex frumento ortus,
 tritico genitus. Ex πυρ, & γίνομαι,
 nascor.
 Πυρεόσσω, υ, τὸ, locus, ubi ignem ac-
 cendunt, focus, culina. Ex πυρ, & δαίω,
 uro.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, triticum recipiens. Ex
 πυρ, & δέχομαι, recipio.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, igni similis, igneus.
 Ex πυρ, & εἶδος, species, forma.
 Πυρεός, υ, ὁ, igneus, ignitus, vel urens
 in modum ignis, fervens. A πυρ.
 Πυρεός, υ, ὁ, tritici, gen. sing. Ion. pro πυρ, a
 πυρ, triticum.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, forfex, Gl. V. forceps.
 Ex πυρ, & λαμπάω, accipio.
 Πυρεόσσω, vid. πυρεόσσω.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, triticum colligans
 seu metens, Suic. Ex πυρ, & λήγω,
 colligo.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ, divinatio ex igne. Ex
 πυρ, & μάντις.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, ex igne divinans.
 Ex iisd.
 Πυρεόσσω, υ, f. ἑλπω, triticum vendo. A
 πυρεόσσω.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ, tritici venditor. Ex πυρ,
 & πῖα, venditor.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, igne ruptus, ignis
 vi ruptus, seu fractus; inutilis. Ex πυρ,
 & ἑλπω, frango.
 Π Τ Ρ Ο Σ, υ, ὁ, triticum, frumentum.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, ignipotens, Gl. Vet.
 Ex πυρ, & ἑλπω, robur.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ, sectio seu messis tritici,
 messis. Ex πυρ, & τέμνω, fero.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ, praef. ind. pass. contr. pro
 πυρεόσσω, a verbo πυρ, uro.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, triticum ferens, tri-
 tici terax. Ex πυρ, & ἑλπω, fero.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, ignifer. Ex πυρ, &
 ἑλπω, fero.
 Πυρεόσσω, idem quod πυρεόσσω.
 Πυρεός, υ, f. ἑλπω, accendo, incendo, ustulo,
 torreo; cremo, comburo; πυρεόσσω, ca-
 lefacto, ardeo, Gl. Vet. πυρεόσσω, calet,
 Ph. perf. pass. Σικπιδ πυρεόσσω, πάρα
 δυσμῶν σαβμά, Lyc. 1371. νῆδε, Eur.
 Rhes. 61. Οὐδ' ἑστία ἐπύρωσε ἐν θῶ-
 λάμοις, id. Hel. 1069. δῶμα καθάρθ' ἑλπω,
 Theocr. 24, 94. A πυρ.
 Πυρεόσσω, in malis artibus agilem esse;
 ardelionem agere, Eust. A πυρεόσσω.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ, de callido & versuto
 homine, de ardelione, Eust. Suid. Ex
 πυρ, & παλάμη, ars.
 Πυρεόσσω, vel πυρεόσσω, υ, ὁ, cal-
 lidus, velox in agendo, ardelio, Hef. Ex
 iisd.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, ignem protrudens,
 ignitus; (2) versutus. Ex πυρ, & πα-
 λάμη, manus.
 Πυρεόσσω, υ, ὁ κ' ἡ, ignem seu flammam
 spirans. Ex πυρ, & πῖα, spiro.
 Πυρεόσσω, υ, f. ἑλπω, circa ignem versor,
 ignem accendo; (2) igne & incendiis
 vasto, igne depopulo; πυρεόσσω, in-
 cendor; πυρεόσσω, incensus, p. part.
 Πυρεόσσω, τὴν χάραν, Luc. Πυρεόσσω
 ὄσαν,

εον, τὰχ^Θ, Arist. *Θσμ.* 734. Πυρρόλ^η
 τὰς ὀφθαλμοῦς, idem Av. 1586. Ἡ μὲρ δὲ
 ἡσ^Θ ἄδε ἱπυρπολεῖτο, Heliod. Καὶ δὲ
 πυρπολόντας ἰδὲ αὐτοὺς ἐξ ὧς ἔονται, Hom.
Od. 10, 30. Ex πυρ, & παλίν, *versor*.
 Πυρπόλεμα, ατ^Θ, τὸ, vastatio, quæ fit
 igne. A πυρπολῆν.
 Πυρπόλσεις, ας, ἡ, devastatio & depopu-
 latio, quæ fit igne; (2) incendium. Ab
 eod.
 Πυρρίδ^Θ, υ, ὁ, ignitus, Suic. Ab eod.
 Πυρρίζω, fut. ἄσω, rubeo, Gl. Vet. rutilo.
 Πυρρίξ^η γδ ὁ κρανός, Matt. 16, 2. A
 πυρρός.
 Πυρρίκης, υ, ὁ, rufus. Ab eod.
 Πυρρίσι, υ, ὁ, serpens quidam coloris ru-
 bei; (2) servi comici nomen, Pyrrhias;
 Burria. Ab eod.
 Πυρρίδην, ὦ, idem quæ sequens πυρρίζω.
 Πυρρίζω, f. ἴσω, rufus fum, rubesco, rufum
 colorem imitor, Gl. V. flaveo, rufeo. A
 πυρρός.
 Πυρρίχην, ης, ἡ, sc. ἔρχοις, Pyrrhica saltat-
 io. A Πύρρ^Θ, Pyrrhus, qui hujus saltat-
 ionis fuit auctor.
 Πυρρίχίζω, fut. ἴσω, Pyrrhicam salto, cum
 armis tripudio. A πυρρίχην.
 Πυρρίχι^Θ, πύς, Pyrrhichius, pes duabus
 syllabis brevibus constans. Ab eod.
 Πυρρίχιστος, ὧ, ὁ, qui Pyrrhicam saltat, ar-
 matus saltator. A πυρρίχίζω.
 Πυρρίχον, ἴχων, ἴχον, rufus. A πυρρός.
 Πυρρόβριξ, τρίχ^Θ, ὁ κ' ἡ, qui rufa seu ru-
 tila coma est, cui rufi seu rutili pili sunt.
 Ex πυρρός, & θρίξ, pilus.
 Πυρρόκραξ, ακος, ὁ, corvi genus luteo rostro.
 Ex πυρρός, & κόραξ, corvus.
 Πυρρόπιπης, υ, ὁ, ruforum nimius inspecta-
 tor. Ex πυρρός, & ὀπιπῶν, inspecto.
 Πυρρός, ρά, ρον, fulvus, & veluti ex flavo
 candicantem habens colorem; rubeus, ru-
 fus, flavus, Gl. V. A πύρ.
 Πυρρότης, ητ^Θ, ἡ, color rufus seu rutilus.
 A πυρρός.
 Πυρρότρεχ^Θ, υ, ὁ κ' ἡ, rufis capillis prædi-
 tus; (2) qui flavos habet capillos. Ex
 πυρρός, & θρίξ, capillus.
 Πυρρόλας, υ, ὁ, avis, nomen a rufitate nata,
 rubecula vel rubicilla. A πυρρός.
 Πυρρόας, rufo, as, Gl. V. A πυρρός.
 Πυρραῖνα, rufum facio, rufo. A πυρρός.
 Πυρραῖα, ας, ἡ, significatio, quæ fit succen-
 sis & sublati facibus. A πυρράω.
 Πυρράτις, ἦ, ὁ, qui significationem, quæ
 fit accensis & sublati facibus, indicat, qui
 e specula signum dat igne, Suic. Ab
 eod.
 Πυρράω, fut. ἄσω, facem accensam attollo,
 vel præfero, eoque signum do, Appian
 B. Mithridat. A πυρραῖα.
 Πυρρόγλωσσ^Θ, υ, ὁ κ' ἡ, flammeis linguis
 micans, Suic. Ex πυρρός, & γλῶσσα,
 lingua.
 Πυρρόδωστος, υ, ὁ, ignipotens. Ex πυρρός,
 & δωσῆτος, potens.
 Πυρρομαρρόν, ὦ, f. ὄσων, igne formo, Suic.
 Ex πυρρός, & μαρρόν, formo.
 Πυρρόνατ^Θ, υ, ὁ κ' ἡ, rufum habens ter-
 gum. Ex πυρρός, & νῶτ^Θ, tergum.
 Πυρρός, ἦ, ὁ, fax, Plur. πυρροί, & πυρρά,
 faces, ignes. Πυρροί δὲ φλεγνύσιν ἐπὶ
 τριμοί, Hom. II. 18, 211. Sed,
 Πυρρός, ἡ, ὄν, rufus, rutilus, fulvus. Pro
 πυρρός, a πύρ.
 Πυρροτόκ^Θ, υ, ὁ κ' ἡ, ignem pariens; ut
 πυρροτόκ^Θ λίθ^Θ, silex. Ex πυρρός, &
 τίκω, pario.
 Πυρρόα, ὦ, fut. ἄσω, ignes excito. A πυρ-
 ρός.
 Πυρρορεῖν, ὦ, f. ἴσω, ignem seu faces gesto.
 A πυρρί^Θ.
 Πυρρόβ^Θ, υ, ὁ κ' ἡ, ignifer, Gl. V. flam-
 mer. Ex πύρ, & βίρα, fero.
 Πυρροβίρ^Θ, υ, ὁ κ' ἡ, triticum ferens, tritici
 ferax. Ex πυρρός, & βίρα, fero.
 Πυρράδης, ας, ὁ κ' ἡ, igneus, ignitus; (2)

urens in modum ignis; πυρσώδης λιθ^ο,
 filex, Gl. V. A πυρ.
 Πυρρῶντες, *incensorum*, gen. pl. a. i. part.
 pass. verbi πυρῶ.
 Πύρμα, ατ^ο, τὸ, callosa durities, seu col-
 lectio, quæ in callum concrevit. A πυρῶ.
 Πυρῶπις, ιδ^ο, ἡ, rutila adspēctū, cujus fa-
 cies rutilat. Ex πυρ, & ἄψ, vultus.
 Πυρῶπις, ιδ^ο, ὁ & ἡ, fervidus. Νεσσαλῶν
 τὸδε πῆμα πυρῶπιδες ἤγαγον ἄραι, Nonn.
 Paraphr. II, 4.
 Πυρῶπις, ἡ, ὁ, cujus facies rutilat, seu ruti-
 lus adspēctū, igneo colore rubens; (2)
 metalli genus, mixtura trium aeris par-
 tium, & quartæ auri constans. Ex iisd.
 Πύρσις, ις, ἡ, cœlio ad ignem; (2) usus
 igniarius; (3) probatio, quæ igne fit;
 (4) incendium; (5) uredo. A πυρῶ.
 Πυρῶπις, ἡ, ὁ, qui igne excoquit & purgat.
 Ab eod.
 Πυρῶπις, ἡ, ὁ, igneus, urendi vi præditus,
 fervens. Ab eod.
 Πυρῶπις, ἡ, ὁ, ignitus. A πυρῶ.
 Πύς, ἄδν. quo? qua? qui? quonam mo-
 do? A πῦ.
 Πύσις, putrefacta, 3. sing. f. i. indic. aët.
 verbi πύω, putrefacio.
 Πυρῶσις, putrefacta, nom. pl. f. g. a. i.
 part. pass. verbi ejusd.
 Πύσις, ατ^ο, τὸ, quæsitum, quæstio, sci-
 ficatio, interrogatio, Gl. V. percontatio.
 A πυρῶσις.
 Πύσις, ἡ, ὁ, interrogativus, percon-
 tatorius, rationalis. Ab eod.
 Πύσις, ις, ἡ, auditio, fama, rumor; (2)
 percontatio, interrogatio. Ab eod.
 Πύσις, ας, ἡ, coagulum, Ph.
 Πύσις, fut. ἴσα, ciebro spuo, sputo. A
 πύω.
 Πύσις, α, ὁ, viminalis, ex viminibus
 quibus vasa vinaria religantur, confectus.
 A πυρῶ.
 Πύσις, ας, ἡ, lagena vini vimine ob-
 ducta; (2) vas nexum e furculis.
 Πύσις, α, ὁ & ἡ, qui viminibus do-
 lia religat, victor. Ex πυρῶσις, & πύσις,
 νῆσις, texo.
 Πύσις, ατ^ο, τὸ, sputum, id quod ex-
 spuitur. A πυρῶσις.
 Πύσις, ατ^ο, ὁ & ἡ, purulentus; πυρῶσις,
 purulentia, Gl. V. Πύσις, ὁρῶσις, Ατ.
 A πυρῶ.
 Πύσις, ις, ἡ, suppuratio. A πυρῶ.
 Πύ, Vox enclit; quodammodo, alicunde;
 ὑπὸ nondum.
 Πύ, bibe, 2. sing. præf. imper. aët. per
 Ἀρῶ. pro πύσι, pro quo per Ἐκτῶσι dici-
 tur πύσι, a verbo πῶσι.
 Πύσις, ατ^ο, ὁ, barba.
 Πύσις, α, ὁ, barbatus, Gloss. Vet. A
 sequente.
 Πύσις, α, ὁ, barbatus; ut πυρῶσις ἄδν.
 A πύσις.
 Πύσις, ἴον. pro πυρῶσις, α, ὁ, bar-
 batus, epithet. Jovis, itella barbata. Ab
 eod.
 Πύσις, α, τὸ, barba, vel parva barba,
 Suic. Dim. a πύσις.
 Πύσις, α, ὁ, barbatus. A πύσις.
 Πύσις, ατ^ο, τὸ, barbatoria, Gl. V.
 Ex πύσις, & κῶσι, tonsura.
 Πύσις, ας, ἡ, barbatoria, Ph. tonsoria.
 A πύσις, & κῶσι, tonsura.
 Πύσις, α, ὁ, barbam nutritio seu
 alo. A πύσις.
 Πύσις, ας, ὁ, gestatio barbæ. Ex πύ-
 σις, & πύσις.
 Πύσις, α, ὁ, barbam gerens, Suic.
 Ex πύσις, & πύσις, gero.
 Πύσις, greges, acc. pl. n. g. contr. pro πύσις,
 a πύσις, greg.
 Πύσις, α, τὸ, parvus pullus, Suic. Dim.
 a πύσις.
 Πύσις, vendaris, 2. sing. præf. conjunct.
 pass. ἴον, pro πύσις, a verbo πύσις,
 vendo.

Παλιόσκαι, *vendebat*, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro *ἐπάλαις*, a verbo *eod.*
 Παλιόμαι, *ἔμαι*, *verfor*, *proficiscor*, *eo*, *venitito*; *παλιόσκιτο*, imperf. *Ion.* pro *ἐπαλάτο*, *II. i.* 490. *Α παλιόμαι.*
 Παλιόμαι, *ἔμαι*, *veneo*, *vendor*. *Α παλίω.*
 Παλιόσκιτο, *versabatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro *ἐπαλάτο*, seu *ἐπαλείτο*, a verbo *παλιόμαι*, *verfor*, *Hom. II. i.* 490.
 Παλιόμην, *vendebat*, imperf. ind. pass. *Ion.* & *Dor.* pro *ἐπαλέμην*, a verbo *παλίω*, *vendo*.
 Πάλωστις, *ιας*, ἡ, cura domandi & erudiendi pullos equinos. *Α παλώδαι.*
 Παλιόνα, *ι. εἰσα*, pullos equinos domo & erudio. *Α πάλω.*
 Π Ω Α Ε' Ω, *ά*, *f. ἴσα*, *vendo*, *vendito*, *venundo*; *παλιόμαι*, *veneo*. *Πάλει βαδίζων ἀντὶ τοῖς Ἀργυπίοις*, *Arist. Pace.* 1242.
 Παλιῶ *πρὸς διπλὴν ἀργύριον*, *Diof.*
 Πάλῃ, *ἡς*, ἡ, *venditio*. *Α παλίω.*
 Πάλωμα, *ατθ.* τὸ, id, quod venditur seu *venum* exponitur, *res venalis*. *Ab eod.*
 Πάλως, *υ*, ὁ, *vendor*. *Ab eod.*
 Παλώσαι, *vendidiſſe*, *aor. i. inf. aſt. verbi παλίω.*
 Παλώσαι, *vendes*, 2. sing. *f. i. ind. med. Ion.* pro *παλώσῃ*, a verbo *eod.*
 Πάλωσις, *ιας*, ἡ, *venditio*, *auctio*. *Ab eod.*
 Παλιτήριον, *υ*, τὸ, *locus*, ubi *res venales* exponuntur; (2) *forum*. *Ab eod.*
 Παλιτῆς, *ῶ*, ὁ, *venditor*; *παλιταί*, *magistratus Athenis*, quibus commissa erat *elocatio vestigalium*, *metallorum*, *auctionum*, & *similium*. *Ab eod.*
 Παλιτικός, *ῆ*, ὁν, *vendax*, *Gl. V.* *Α παλίω.*
 Παλικός, *ῆ*, ὁν, *pullinus*; *virgineus*, *Æschyl. Sept. ad Theb.* 460. *Α πάλω.*
 Παλίον, *υ*, τὸ, *parvus pullus*, *equuleus*, *equulus*, *Dim.* *ab eod.*
 Παλοδαμασῆς, *ῆ*, ὁ, *equorum domitor*. *Α πάλω*, & *δαμάσσει*, *domito*.
 Παλοδαμνίω, *ῶ*, *f. ἴσα*, *pullos domo*; (2) *ut pullum domo & erudio*. *Παλοδαμνῆν τινα ἐκ νόμοις πατρός*, *Scph. Aj.* 449.
 Παλοδαμνήσας ἀνάζ, *Eur. Rhes.* 187. *Ex πάλω*, & *δαμνάω*, *domo*.
 Παλοδάμνις, *υ*, ὁ, *pullorum vel equorum domitor*. *Ex iisd.*
 Παλοδάμω, *υ*, ὁ, *pullarius*, *Gl. Vet.* *Ex πάλω*, & *κομία*, *curo*.
 Παλομαχῶ, *υ*, ὁ ἢ ἡ, *cum pullis seu equis pugnans*, *Suic.* *Ex πάλω*, & *μάχεται*, *pugno*.
 Π Ω Α Ο Σ, *υ*, ὁ ἢ ἡ, *pullus*, *plerumque equinus*, *equuleus*, *sive teneræ*, *sive adultæ ætatis*, *Philox.* *equuleus*, *pullus*, *vel redus*.
 Παλοτρέφω, *υ*, ὁ ἢ ἡ, *pullos nutrens*. *Ex πάλω*, & *τρέφω*, *nutrio*.
 Πάλωψ, *ωπθ.* ὁ, *polypus*, *piscis quidam*; (2) *parium morbus*. *Ex παλός*, & *ωψ*, *pes*.
 Π Ω Μ Α, *ατθ.* τὸ, *operculum*, *operimentum*.
 Πῶμα, *ατθ.* τὸ, *potus*; (2) *poculum*. *Α πῶμα*, *f. πῶμα*, *bibo*.
 Παμάζω, *ι. ἀσα*, *operculo claudo*, *obturo*. *Α παμάω.*
 Πάμαλι, *Adverb.* *haudquaquam*, *nequaquam*, *nullo modo*. *Ex πῶ*, & *μάλα*, *valde*.
 Παματίας, *υ*, ὁ, *cochleæ terrestris species*, quod sit *operculata*. *Α παμάω.*
 Παματρίον, *υ*, τὸ, *operculum*, *cooperculum*, *Gl. V.* *Α παμάω.*
 Πάτωτι, *Adv.* *unquam*, *Gl. V.* *Ex πῶ*, & *ώτι*.
 Παρία, *ᾶ*, *lugeo*; (2) *maerore adſicio*, *luſtu adſicio*. *Α παρίω.*
 Πάρῃ, *υς*, ἡ, *luſtus*, *miſeria*, *caſamitas*. *Ab eod.*
 Ποριτός, *όθ*, ἡ, *idem & ab eod.*

Ρορία, αία, αϊον, callosus, asper. A **ρῶρ**.
Πόριον, ἰν, ἰον, e poro factus, porinus. A **ρῶρ**.
Π Ω Ρ Ο Σ, υ, ὅ, luctus; (2) callus; (3) pus, tophus, seu porus, lapis quidam.
Π Ω Ρ Ο Σ, ρ, ρον, cæcus.
Πόριον, ὁ, f. ὁρα, in porum converto, in lapidofum duritiem & tophum commuto, durum reddo in modum pori seu tophi, induro, solido & ferrumino obducto callo; **ὑπερποριον**, profligatus, Gl. V. induratus. **Πυποριον** αὐτῶν τῶν καρδίων, Joan. 12, 40. **ὑπερποριον**, Marc. 6, 52. **ὑπερποριον**, Rom. 11, 7. A **ρῶρ**.
Πόριον, exæco. A **ρῶρ**.
Πόριον, ατ, τῶ, callosa durities, seu collectio, quæ in callum concrevit. A **ρῶρ**.
Πόριον, τας, ἡ, concretio, quæ in callum fit, consolidatio & ferruginatio ossium fractorum, perduratio, Gl. Vet. induratio. Ab eod.
Πόριον, τας, ἡ, exæcacio. A **ρῶρ**.
Πόριον, Adv. quo modo? quo pacto? qui? qua ratione? (2) quam? (3) certo modo. Hinc **ὡς ποτι**; quonam tandem modo? cur nam? **ὡς ποτι**; qui fieri istud potest? **ὡς ποτι**; quidni?
Πόριον, Adv. & **ὡς ποτι**. quodammodo. aliquo modo, quantum. Hinc **ὡς ποτι**, si forte; **ὡς ποτι**, ne forte.
Πόριον, bibam, f. 1. ind. act. verbi **πίνω**, f. **πίνω** pro **πίνω**, bibo.
Πόριον, ὁμαι, f. ὡμαι, volo, as, volito. **Ὅμοι** ἀνδρῶν ἐφεζόμενοι τῷ δένδρῳ **Πόριον**, Theocr. 15, 122. A **πίνω**.
Πόριον, volabis, 2. sing. f. 1. indic. med. **Πόριον** & **Πόριον** pro **πρότιον**, a verbo **πρότιον**, volo.
Πόριον, ὁ, τῶ, grex. A **πρότιον**, possideo.
Π Ω Τ Ρ Ε, γ, ὅ, mergus; (2) fulica.

P.

P Est litera decima septima Græcorum, quæ suo nomine **π** dicitur, idque ab Hebræorum **Resch**; (2) in numeris valet centum, & cum lineola inferne apposita **p**, centum millia.
P, pro **π**, certe, profecto.
P A, Conjunct. expletiva; (2) certe, utique, omnino; sed **p**, quidem.
P, vel potius **p**, facile. Ex **πῶριον**.
P A, τῶ, rha, radix quadam.
Ραβία, sursum ac deorsum eo, Hef. Ex **ρ**, & **βία**, eo.
Ραβί, Rabbi. Vox Syr. **רב**. Magister.
Ραβία, fut. **ρῶριον**, virgas quatio. A **ρῶριον**.
Ραβία, av, τῶ, virgulta; (2) radioli in ore quorundam piscium. Ab eod.
Ραβία, f. **ρῶριον**, virgis cædo; perticis cædo seu decutio, excutio. **Τῶρι** **ὑπερποριον**, 2 Cor. 11, 25. Ab eod.
Ραβία, ἡ, ὡ, virgeus, Gl. Vet. A **ρῶριον**.
Ραβία, vel **ρῶριον**, υ, τῶ, virgula, parva virga, ramulus, scapus, Gl. V. virgultum. Dim. ab eod.
Ραβία, ἡ, ὡ, virgatus, virgæ similis; & in Plur. **ρῶριον**, futera in calvaria. Ex **ρῶριον**, & **ῶριον**, species.
Ραβία, av, ἡ, genus vaticinationis, dum sagittæ mittuntur in pharetram, minaque & inscriptæ fortientium nominibus excundo sortem indicare creduntur. Ex **ρῶριον**, & **μῆτις**, vates.
Ραβία, av, ἡ, pugna, quæ sit virgis seu baculis, Suic. Ex **ρῶριον**, & **μῆτις**, pugna.
Ραβία, av, f. ὡ, certamen guberni. A **ρῶριον**.
Ραβία, υ, ὡ, designator, lictor, mini-

ster, qui facit cedere loco; (2) qui victori premium dat. Ex **ρῶριον**, & **ῶριον**, distribuo.
P A B Δ O Σ, υ, ὡ, virga, vimen, festuca, fustis, Ph. rudis vel rudes, Ph. caduceus, sceptrum, fasces, Gl. V.
Ραβία, av, fut. **ρῶριον**, virgas seu fasces gesto; (2) anteo, antambulonis officium præsto. **Αἱ ἑστιάσεις** **ρῶριον**, Plut. in Numa, cap. 10. A **ρῶριον**.
Ραβία, av, ἡ, virgam, seu bacillum, aut fasces gestans, Suic. Ab eod.
Ραβία, av, ὡ, lictorius, Gl. Vet. A **ρῶριον**.
Ραβία, υ, ὡ, qui virgam aut virgas gestat, Ph. virgarius, lictor. Ex **ρῶριον**, & **ῶριον**, habeo.
Ραβία, av, f. ὡ, virgas seu baculum gesto. A **ρῶριον**.
Ραβία, υ, ὡ, qui virgam seu virgas gestat; (2) lictor. Ex **ρῶριον**, & **ῶριον**, gesto.
Ραβία, av, ὡ, qui canit virgam manu tenens; rhapsodus; & **ρῶριον**, rhapsodia. Ex **ρῶριον**, & **ῶριον**, cantus.
Ραβία, av, ἡ, q. d. virgatio, striatio columnæ. A **ρῶριον**.
Ραβία, av, ὡ, q. d. virgatus, pedinatum divisus, striatus, Gl. Vet. virgeus. Ab eod.
ΡΑΓΑ, υ, ὡ, vigor, vis, impetus, Hef. est etiam acc. a **ρῶριον**.
Ραβία, in riam me inānuo, Suic. A **ρῶριον**.
Ραβία, αία, αϊον, impetuosus, vi per-rumpens. A **ρῶριον**.
Ραβία, av, ὡ, ruptura, fissura, rima, Ph. **ρῶριον**, fissuræ, Gl. Vet. rupes, Ph. A **ρῶριον**.
Ραβία, av, ὡ, impetuositas. A **ρῶριον**.
Ραβία, Adv. abrupte. A **ρῶριον**.
Ραβία, rupta, a. 2. part. pass. f. g. verbi **ρῶριον** pro **ρῶριον**, rumpo.
Ραβία, ruptum esse, aor. 2. inf. med. verbi ejusd.
Ραβία, f. ὡ, acinos, uvæ grana colligo; (2) uvas lego. **Αἱ τὰ Μίαντες** **Αἱ** **ρῶριον** **τὰ** **πρότιον** **ρῶριον**, Theocr. 5, 133. A **ρῶριον**, acinus.
Ραβία, av, ὡ, q. d. acinialis. Ab eod.
Ραβία, av, ὡ, rimosus. A **ρῶριον**, unde **ρῶριον**.
Ραβία, υ, ὡ, acinorum collector. Ex **ρῶριον**, & **ῶριον**, colligo.
Ραβία, av, fut. **ρῶριον**, scindo, dirumpo. A **ρῶριον**.
Ραβία, av, ὡ, acinosus, racematus. A **ρῶριον**.
Ραβία, av, ὡ, rimosus. A **ρῶριον**, unde **ρῶριον**.
Ραβία, av, ὡ, tener, mollis, delicatus, Hef. A **ρῶριον**.
P A Δ A M N O Σ, υ, ὡ, (pen. comm.) ger-men, ramus tener.
P A Δ A N O Σ, υ, ὡ, mollis, tener; (2) procerus.
Ραβία, agilibus, dat. plur. f. g. **Πον** pro **ρῶριον**, a **ρῶριον**.
Ραβία, av, ὡ, gracilis, tenuis. Agilis, celer; mollis. **Ἰμῶριον** **χρῶριον** **ρῶριον**, Hom. II. 23, 583.
P A Δ I Σ, av, ὡ, (pen. prod.) **ρῶριον**, quoque pen. prod.) **Νικαν**. **Θερ**. 378. ramus.
P A Δ I O Σ, av, ὡ, facilis, proclivis ad aliquid. Hinc **Compar**. **ρῶριον**, facilior, expeditior; & **Superl**. **ρῶριον**, & **ρῶριον**, facillimus.
Ραβία, av, f. ὡ, facile ad scelus aliquod patrandum prorumpo; (2) mala fide ago, Gl. Vet. negligo. **Ἐν** **ρῶριον** **ὡριον** **τῶρι** **ῶριον** **τῶρι** **ῶριον**, Xen. A **ρῶριον**.
Ραβία, av, τῶ, facinus, scelus, flagitium, veteratorum facinus. A **ρῶριον**.

Ραβία, av, ὡ, scelus, facinus, flagitium, fallacia, versutia, maleficientia; (2) desidia, mollities, incuria, Gl. V. falsum. A **ρῶριον**.
Ραβία, av, ὡ, facinorosus, sceleratus, veterator, versipellis, Gl. Vet. falsarius. Ex **ρῶριον**, & **ῶριον**, opus.
Ραβία, Adv. facile. A **ρῶριον**.
Ραβία, perfundo, adspargo; **ρῶριον**, **ῶριον**, rigate; a. 1. pro **ρῶριον**, **ῶριον**, Odys. 20, 150. **ῶριον**, adspersi erant; plusq. pass. II. 12, 431. A **ρῶριον**, vel **ρῶριον**.
P A A I O Σ, υ, ὡ, strepitus, sonitus, tumultus.
P A A M I Γ Ε, av, gutta, Horn. II. 11, 536.
Ραβία, av, f. ὡ, remisso sum animo, deses sum, quiesco, quieti me trado, Gl. Vet. desideo, cohibeo, supersedeo. **Ὅριον** **ρῶριον** **δυσῶριον** **ῶριον**, Hecr. A **ρῶριον**.
Ραβία, av, ὡ, desidia, segnitie, socordia, cohibentia, ignavia, Ph. Ab eod.
Ραβία, fut. **ρῶριον**, socordiam propulso, ad vigilantiam excito; (2) sublevo, levo, demulceo, recreo. Ab eod.
Ραβία, av, ὡ, desidem & inertem reddens. Ex **ρῶριον**, & **ρῶριον**, facio.
Ραβία, av, ὡ, desidiosus, deses, socors, Ph. segnis, Gl. V. Ex **ρῶριον**, & **ρῶριον**, animus.
Ραβία, Adv. segnius, indulgentius, negligentius. A **ρῶριον**, quod est **Comp**. a **ρῶριον**.
Ραβία, segnit agentes, acc. plur. part. pass. contr. pro **ρῶριον**, a verbo **ρῶριον**.
Ραβία, Adv. animo remisso, segnit, languide. A **ρῶριον**.
Ραβία, av, ὡ, sanitas, Hef. A **ρῶριον**, ro-boro.
P A I B O Σ, υ, ὡ, varus, cruribus incurvis; (2) incurvus, intortus. **Αἱ** **ρῶριον** **ῶριον** **ῶριον** **ῶριον** **ῶριον**, Nicand. Theriac. 788.
Ραβία, av, ὡ, cui crura sunt intorta. Ex **ρῶριον**, & **ρῶριον**, crur.
Ραβία, varico, av, Gl. V. **Ἐν** **ρῶριον** **ρῶριον** **ρῶριον**, Lyc. 563. A **ρῶριον**.
Ραβία, fut. **ρῶριον**, convalesco, ex morbo recreo; revalesco, Gl. V. A **ρῶριον**.
P A I N O, fut. **ρῶριον**, perfundo, adspargo, irro. Ph. spargo; **ρῶριον**, sparge, Gl. V. a. 1. imperat. **Ὅριον** **ρῶριον** **ρῶριον** **ρῶριον** **ρῶριον**, Eur. Rhes. 73. **Μίαντες** **ρῶριον** **ρῶριον** **ρῶριον**, Pind. Ilt. 8, 110.
Ραβία, Adv. facillime. A **ρῶριον**.
Ραβία, av, ὡ, malleus, Hom. II. 18, 477. A **ρῶριον**.
Ραβία, av, av, corruptivus; (2) fabrilis. A **ρῶριον**, vel **ρῶριον**.
Ραβία, av, ὡ, corruptor, destructor, profligator. A **ρῶριον**.
Ραβία, av, ὡ, corruptibilis; (2) corruptus. Ab eod.
P A I O, f. **ρῶριον**, profligo, corrumpo, destruo, disperdo. **Καὶ** **δὲ** **ρῶριον** **ρῶριον** **ρῶριον**, Lyc. 232.
Ραβία, vox convitii apud Syros.
Ραβία, vestimenta desiccio. Ex **ρῶριον**, & **ρῶριον**, sicco.
Ραβία, av, ὡ, lacera veste indutus. Ex **ρῶριον**, & **ρῶριον**.
Ραβία, pannus, Gl. V. A **ρῶριον**.
Ραβία, av, τῶ, vestis vilis, detrita, & pertusa, vilis & detritus panniculus, Gl. V. pannuleo, Dim. a **ρῶριον**.
Ραβία, av, ὡ, qui vestes viles & detritas consuit; vox Aristophanica, Ran. 925. Ex **ρῶριον**, & **ρῶριον**, consuo.
P A K I Σ, av, ὡ, furculus, ramus.
Ραβία, av, f. ὡ, pannis laceris obitus sum, pallium lacerum gesto. A **ρῶριον**.
Ραβία, av, τῶ, facinus, scelus, flagitium, veteratorum facinus. A **ρῶριον**.

Р А Ψ Р Е М

quasi confusio; (2) carminibus decanto; (3) carmine heroico perscribo vel tradito; (4) rhapsodias recito. "Α ἀπει εἰμαρ-
μῶν καὶ τοῦ μετρίων ἱκανοῖ ἐραψώδιστα-
σιν, Luc. in Añn. Ex ῥάπτω, & φῶν, cantus.

Ραψώματα, ατϙ, τὸ, mendacium, nugæ.
A ῥαψώτα.

Ραψώδια, ας, ἡ, contextura carminum, præc-
ipue hexametrorum. Gl. V. collecta, col-
lectanea. A ῥαψώδος.

Ραψώδες, ὅ, ὁ καὶ ἡ, carminum contextor, &
quasi confutor; (2) rhapsodiarum recita-
tor; (3) carminis Homerici recitator. Ex
ῥάπτω, & φῶν, cantus.

Ρᾶν, facillior. Gl. V. ῥᾶν ὁ ἐγείνας, sa-
nus, qui convalescit. A ῥίδιον.

Ρᾶος, Adv. facile. A ῥᾶαν.

Ρία, Adv. facile. A ῥίζω.

Ρία, ας, ἡ, Rhea. Gl. V. Ops, Opis.

Ριζα, ϙ, τὸ, sonus nasi, qui stertendo
editur, rhoncus. A ῥιζα.

ΡΕΓΚΩ, f. ῥέξω, rhonchisso, sterto. "Οι
στ' οἴκτι' ῥήχουσιν, Arist. Nub. 5. "Ριζα
μύθου ἐν ταῖσι βύρσαις, ἔπλη, id. Eq.
104.

ῤέξις, ές, ἡ, idem quod ῥήκος. A ῥήκο.

ῤιζα, ϙ, τὸ, idem quod ῥιζα.

ῤιχα, sterto, rhonchisso, Gl. V.

ῤιχαδός, ϙ, ὁ καὶ ἡ, rhoncum emittens,
A ῥιζα.

ΡΕΔΗ, ης, ἡ, rheda.

ῤιδιον, υ, τὸ, parva rheda. Dim. a ῤίδη.

ῤιε, fluctat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro
ῤίει, a verbo ῤίω, fluo.

ῤίερον, υ, τὸ, alveus, locus, ubi aqua labi-
tur; (2) fluentum. A ῤίω.

ῤίεσκας, sacrificabat, 3. sing. imperf. ind. act.
Ion. pro ῤίεσκε, a verbo ῤίω, sacrifico.

ῤίεσαν, faciuntem, acc. sing. part. præf. f.
g. act. Dor. pro ῤίεσαν, a verbo eod.

ΡΕΩ, f. ῥω, facio; (2) facio, i. e. rem
facram facio, sacrifico. "Εργον τι ῤίω.
ἢ ἀλοιοφύν λιπϙ, Lyc. 579. Φοίβω δ'
ισὺν ἱκατόμβην ῤίξει ὑπερ Δαναών, Hom.
Il. 1, 444. Κάλλιπα ῤίξας, Pind. Ol. 9,
132. "Όσα δὲ θρωτοῖς ῤίξεως ἦδη κακά;
Eur. Med. 1295.

ΡΕΘΟΣ, ϙ, τὸ, membrum, quævis
pars corporis; (2) facies. Ψυχὰ δ' οὐ ῤι-
θίαν πιαμένη αἰδέει δὲ θεόχου. Hom. Il. 16,
856.

ῤί, fluit, 3. sing. præf. ind. act. contr. pro
ῤίει, a verbo ῤίω.

ῤία, Adv. facile. A ῤίω.

ῤίω, fluat, 3. sing. præf. conjunct. act. Poët.
pro ῤίη, a verbo ῤίω, fluo.

ῤίον, υ, τὸ, alveus; (2) flumen, fluvius.
Ph. rivus, torrens. Gl. V. fluor, fluen-
tum, canale. A ῤίω.

ῤίτης, ἄϙ, ὁ, actor, factor. A ῤίω.

ῤίτηρ, ια, ίον, acris & promptus ad ag-
endum. A ῤίτης.

ῤίμιζω, f. ᾠω, vagor mente seu animo-
sum vagabundo. A ῤίμιω.

ῤίμισμος, ὅ, ἡ, occupatio mentis. A ῤίμι-
ζω.

ῤίμιος, futur. ᾠω, vagor, fluctuo. A
ῤίμιω.

ῤίμις, ης, ἡ, vagatio, erratio, aberratio. Ab
eod.

ῤίμιμαι, vagor, erro, palor. Gloss. Vet.
ῤίμομφος, pulantes, Ph. ῤίμομφος, pa-
lanti, Ph. "ῤίμομφϙ δὲ τῷ στρατο-
πίδω, καὶ τῷ τεχνίῳ ἐκλείπον, Plut. Παι-
σαι ῤίμομφϙ, M. Anton. 2, 4. A
ῤίμιω.

ῤίμις, ὅ, ὄν, vagus, erro; (2) tortuosus.
Ab eod.

ῤίμις, υ, ἡ, divagatio, aberratio. Ab eod.

ΡΕΜΒΩ, in gyrum circumago; (2) cir-
cumago, circumvolvo; (3) temere inanibulo, spatior, vagor, erro. ῤίμιμαι,
vide supra.

"ῤίμιος, υς, ὁ καὶ ἡ, qualis est is, cujus,
animus vagatus. A ῤίμιω.

Ρίζοτόμος, υ, ὁ κ' ἡ, radicum excisor seu
 fector, qui radices colligit, earum periti-
 am habens, herbarius. Ex ρίζω, & τέμνω,
 secō.
 *Ριζῶχος, υ, ὁ κ' ἡ, radicem continens. Ex
 ρίζα, & ἵχω, habeo.
 *Ριζοφαγίω, α, f. ἔσσω, radicibus vescor. A
 ρίζοφάγος.
 *Ριζοφύτος, υ, ὁ κ' ἡ, radicibus vescens. Ex
 ρίζα, & φαγῶν, edere.
 *Ριζοφύτης, υ, ὁ κ' ἡ, e radice proveni-
 ens, e radice natus, Suic. Ex ρίζα, &
 φυτῶν, ventito.
 Ριζοφύω, αῖ, fut. ἔσσω, radicem vel radices
 emitto, radices ago. A ριζοφύης.
 *Ριζοφύης, ἴος, ὁ κ' ἡ, qui radicem seu radi-
 ces emitit; (2) e radice proveniens. Ex
 ρίζα, & φύω, nascor.
 *Ριζοφυλλος, υ, ὁ κ' ἡ, e radice foliatus. Ex
 ρίζα, & φύλλον, folium.
 Ριζῶν, αῖ, f. ὠσα, radicibus firmo seu ful-
 cio, Gl. Vet. radico, stirpor; (2) con-
 firmo, stabilio, corroboro; ἱρρίζων, ra-
 dices egit, perf. pass. 'Εν ἀγαπῇ ἱρρίζα-
 ῦντο, Ephes. 3, 18. 'Εξ ἀμαθίας πάντα
 κακὰ πᾶσιν ἱρρίζονται καὶ βλαστάνει, Plato.
 A ρίζα.
 *Ριζώδης, εος, ὁ κ' ἡ, radicem referens. A
 ρίζα.
 *Ριζώμα, ατος, τὸ, qu. d. radicamentum,
 quod radices egit, quod stabilitum est ve-
 lut fixis radicibus, radix. A ριζῶν.
 *Ριζορριχίω, α, f. ἔσσω, radicem effodio. A
 ριζόρυχος.
 *Ριζορριχής, υ, ὁ κ' ἡ, radicem effodiens. Ex
 ρίζα, & ῥύσσω, fodio.
 *Ριζόρασις, εος, ἡ, radicatio. A ριζόω.
 *Ριχνόεις, εως, εν, rugosus, vetus, obsoletus.
 A ριχνός.
 *Ριχνόομαι, ᾄμαι, distrahor & omnibus mo-
 dis distorqueor; (2) indecenter me flecto;
 (3) in saltando lumbis incurvatis agitor.
 Ab eod.
 *ΡΙΚΝΟ΄Σ, ἡ, ἐν, rugosus, curvus; (2)
 tenuis, macilentus.
 *Ριχνότης, ητος, ἡ, curvitas. A ριχνός.
 *Ριχνότης, εος, ὁ κ' ἡ, rugosus. Ab eod.
 *Ριχνόσις, εος, ἡ, indecenter se flectes, 2. singul. f. γ.
 indic. med. Ion. pro ριχνόσισαι, a verbo
 ριχνόομαι.
 *Ριχνόσις, εος, ἡ, rugositas & corrugatio in
 cute, cum extenuatione concidit & cor-
 rugatur. A ριχνόομαι.
 *ΡΙμνα, Adv. leviter, statim, celeriter. A
 ῥίπνω.
 *ΡΙμνέρματος, υ, ὁ κ' ἡ, qui citato & celeri
 cursu fit; qui celerem cursum habet, Pind.
 Olymp. 3. Ex ῥιμνα, & ἔρμας, currus.
 *ΡΙ΄Ν, ῥινος, ἡ, nasus, & in Plur. nares.
 *ΡΙν' pro ῥίνα, narem, nasum, accus. sing. a
 ῥίν.
 *ΡΙνάω, α, decipio, proprie nares, ut quum
 canes falluntur olfactu. A ῥίν.
 *ΡΙνάω, ῥιπῶ, limat, Ph. A ῥίον.
 *ΡΙνῶν, α, fut. ἔσσω, lima pdlio, limo, Gl. V.
 ῥιπῶν, lima, Ph. 2or. 1. imperat. A
 ῥίον.
 *ΡΙ΄Ν Η, ης, ἡ, lima; (2) piscis qui-
 dam.
 *ΡΙνηλατῆς, α, f. ἔσσω, narium olfactu per-
 sequor; (2) sagaciter indago. A ῥινη-
 λατός.
 *ΡΙνηλάτης, υ, ὁ κ' ἡ, qui naribus seu olfactu
 persequitur, sagax. Ex ῥίον, & ἑλατῶν,
 agito.
 *ΡΙνηλάτης, υ, ὁ κ' ἡ, olfactu deprehensus.
 Ex ἰψδ.
 *ΡΙνήμα, ατ, τὸ, ramentum, scobs. A
 ῥιπῶ.
 *ΡΙνητήριον, υ, τὸ, lima, Gl. V. A ῥίον.
 *ΡΙνητής, ἡ, ὁ, limator, Gl. V. Ab eod.
 *ΡΙνίζω, limo, Ph. Ab eod.
 *ΡΙνισ, lima, Gl. V. Ab eod.
 *ΡΙνοβάτης, υ, ὁ, rhinobates; piscis, apud
 Aristot.
 *ΡΙνόβατος, ατος, ἐ, rhinoceros, animal quod

dam unius in nare cornu. Ex *ῥῖν*, & *κέραια*, cornu.

**Ῥινεκτομή*, *α*, ὁ, decurtator narium. Ex *ῥῖν*, & *κοτέω*, amputo.

**Ῥινοκοπία*, *ῶ*, f. ἥσσω, nasum amputo. Ex *ῥῖν*, & *κόπτω*, secō.

**Ῥινολαβία*, *ῖδω*, ἡ, instrumentum, quo nasus arreptus torquebatur. Ex *ῥῖν*, & *λαμβάνω*, sumo, arripio.

**Ῥινομακίριον*, *α*, τὸ, linteolum abstergendis naribus aptum, muccinum. Ex *ῥῖν*, & *μάσσω*, abstergo.

**Ῥινοπύλη*, *α*, ἡ, portula, ostium. Ex *ῥῖν*, & *πύλη*, porta.

**ῬΙΝΟΨ*, *ς*, ὅ, vel ἡ, pellis, cutis, corium; (2) clypeus, scutum, Hom. Il. 4, 477.

**Ῥινόστιμος*, *α*, ὁ καὶ ἡ, qui naso est simo. Ex *ῥῖν*, & *σῖμος*, simus.

**Ῥινότμητος*, *α*, ὁ καὶ ἡ, cujus nasus est amputatus seu defectus. Ex *ῥῖν*, & *τέμνω*, secō.

**Ῥινοτομία*, *ῶ*, f. ἥσσω, nasum amputo. A *ῥινοτόμος*.

**Ῥινοτόμος*, *α*, ὁ καὶ ἡ, nasum amputans. Ex *ῥῖν*, & *τέμνω*, secō.

**Ῥινοτόρος*, *α*, ὁ, scuta seu clypeos perforans aut secans. **Ἀπὸς Ῥινοτόρος*, Hom. Il. 21, 392. Ex *ῥῖν*, & *τορέω*, perforo.

**Ῥινῶχος*, *α*, ὁ, cloaca, Ph. per quam aqua effluere solet. Ex *ῥῖν*, & *χέω*, fundo.

**ῬΙΨΟΝ*, *α*, τὸ, montis cacumen, promontorium.

**Ῥίψη*, *ῆς*, ἡ, impetus ejus, quod projicitur, ictus seu jactus teli missi, velut fulminis, incitamentum, impetus. A *ῥίπτω*.

**Ῥιπίδιον*, flabellum, i. e. ventilationis instrumentum; (2) muscarium. A *ῥίπις*.

**Ῥιπίζω*, futur. ἴσω, ventilo, flabello ventulum fastito; (2) excito ignem sufflando, foliis accendo. **Ὁ γὰρ διακρυόμενος ῥίπι καὶ ἐλὺς τὴν θαλάσσης ἀνέμω ζομένη καὶ ῥιπιζομένη*, Jac. 1, 6. **τὰ ῥιμάχη ῥιπίζεται*, afflantur, Arist. Conc. §39. Ab eod.

**Ῥιπίς*, *ῖδω*, ἡ, flabellum, i. e. ventilationis instrumentum; (2) muscarium; (3) ventilabrum ac foliis, quo excitantur carbonēs; (4) vas ex vimine contextum. A *ῥίπιω*.

**Ῥιπίσις*, *εὐς*, ἡ, ventilatio; (2) refrigeratio. A *ῥιπίζω*.

**Ῥιπίσμα*, *ἄτος*, τὸ, idem & ab eod.

**Ῥιπίσμος*, *ῆς*, ὁ, idem & ab eod.

**Ῥιπίστριον*, *α*, τὸ, flabellum, Ph. A *ῥιπίζω*.

**Ῥιπίστος*, *ῆς*, ὅν, qui ventilari potest, aut qui ventilatur, vel ventilatione refrigeratur; (2) persilialis & ventis expositus. Ab eodem.

**Ῥίπος*, *εὐς*, τὸ, vel *α*, ὁ, crates e viminibus, aut calamis, arundinibusque. **Φρέξαι δὲ μὴ ῥίπεσθαι διαμυγρὶς ὁσύνησιν*, Hom. Odys. 5, 256. A *ῥίψω*.

**Ῥιπίδω*, fut. ἄσω, jacto, projicio, precipitem do, prosterno, proturbo; *ῥιπίδωμαι*, jactor, Gl. V. *ῥιπίδζεται*, jactatur, assuat, Ph. *ῥιπιδεῖς*, jactatus, Ph. a. i. part. **Ῥιπίδαν καὶ ὄμμα διδω*, Il. 14, 257. **τοσαύτα ῥιπίδωδαι τῇ ψυχῇ*, M. Anton. 5, 3. A *ῥίπιω*.

**Ῥίπισσον*, *ῥιπιδάμ*, imperf. ind. aēt. I. n. pro *ῥιπιδάσκον*, a verbo poetico *ῥιπιδάσκει* pro *ῥιπίδω*, jacto, Hom. Il. 23, 827.

**Ῥιπίσμος*, *ῆς*, ο, corporis jactatio, disiectio & incontinentia. A *ῥιπίδω*.

**Ῥιπίω*, projicio, precipito, prosterno, dejicio, jacto; *ῥιπίδωμι*, jactor. **κραυγάζοντα, ῥιπιδάει ῥιπιδέοντα ῥιπιδία*, Aēt. 22, 23. **Ῥιπίστε χλαίνας*, Arist. Conc. 505. A *ῥίπιω*.

**Ῥιπίδωμι*, *projicio*, praes. ind. pass. Aēt. pro *ῥιπιδάμ*, a *ῥίπιω*.

**ῬΙΠΤΩ*, fut. *ψα*, jacio, dejicio, projicio, conjicio, jacto, Gl. V. *ῥιπίεται*, jactantur, Ph. *ῥιπίσσω*, abjici; *ῥιπίμηναι*, pro-

jeclus sum, Gl. Vet. perf. pass. ῥιφείς, projectus, aor. 2. particip. pass. ῥιπίται πρὸς ἀμφικλυσον ἐν πόντῳ πίπταν, allidit, Soph. Trach. 793. Χθονὶ ῥιπίται ἑαυτὸν, ibid. 803. Μάτιν λόγος ἑρρίπτται, Eur. Med. 1407. Ὅν οἱ διατοῖ διατοχῶν χαρὶ Κερκαλίων ἀναξ ἑρρίψαν ἀρχαῖος ἀδ' ἑρριμην, Soph. Phil. 264.
ῥις, ῥιός, ὁ, idem quod ῥιν.
ῥ' I' Σ Κ Ο Σ, α, ὁ, riscus, cista pella con-
fecta.
ῥιφείς, projectus, aor. 1. part. pass. verbi
ῥίπτω.
ῥ' I' Φ Η', ἡς, ἡ, jactus, Lyc. 235. Α
ῥίπτα.
ῥ' I' Ψ, ῥίπος, ramus salignus, vimen flexile;
(2) crates viminea.
ῥίπται, projecisse, aor. 1. infin. act. verbi
ῥίπτω.
ῥίπταις, qui proj. cit, a. 1. part. act. Ἄελ,
pro ῥίπταις, a verbo eod.
ῥίψαστις, ἴδης, ὁ ἢ ἡ, clypeum abjiciens &
fugiens, ignavus, timidus. Ex ῥίπτα, &
ἀσπίς, ἀσπίς, clypeus.
ῥίψουχινέα, ὦ, cervicem seu caput jacto,
Suic. Α ῥίψουχίω.
ῥίψουχίω, ἑως, ὁ ἢ ἡ, cervicem vel caput
in diversa jactans, Suic. Ex ῥίπτα, &
αυχίω, cervix.
ῥίψιν, projecit, 3. sing. aor. 1. indic. act.
Ion. & cum ν ἑρίλη, pro ἑρρίψι, a verbo
ῥίπτω.
ῥίσις, ἰως, ἡ, projectio, impetus, jactus.
Α ῥιπίσις.
ῥιφοκινδυνία, ἡ, in pericula me præcipito,
projecta quadam audacia. Α ῥιφοκινδ-
υνία.
ῥιφοκινδυνός, α, ὁ ἢ ἡ, qui se in pericula
præcipitat, aut audendum projectus, Ph.
periculosus, temerarius. Ex ῥίπτα, &
κινδυνός.
ῥιφοκινδυνός, Ἀδελ. more eorum, qui se in
pericula præcipitant, projecta quadam au-
dacia. Α ῥιφοκινδυνός.
ῥιφολογία, ὦ, temera verba fundito, vel
effusio, Suic. Ex ῥίπτα, & λόγος, dico.
ῥιφολος, α, ὁ ἢ ἡ, arma abjiciens; (2) va-
llans. Ex ῥίπτα, & ὅπλον, arma.
ῥ' Ο Α', ἄς, ἡ, malus Punica, arbor; (2) ma-
lum Punicum, fructus, Gl. Vet. malogra-
num, malum granatum.
ῥοσίω, fluentis, dat. plur. Ion. & cum ν
ἑρίλη, pro ῥοσίς, a ῥήν, fluentum.
ῥοσίς, ἄδης, ἡ, defluvium acinorum, vitis vi-
tium, quo acini defluunt. Ab eod.
ῥ' Ο Γ Ε' Ω, floreō; vid. Hef.
ῥορμός, ὦ, ὁ, sonus, quem quis supinus
stertendo edit, rhonchus. Α ῥήρχω.
ῥορχάζει, rhonchiffo. Α seq.
ῥορχος, α, ὁ, rhonchus, Gl. V. idem quod
ῥορχος.
ῥορ ῥορδ, ῥοφα, nom. plur. Α ῥορδ.
ῥοδαμτος, α, ὁ, idem quod ῥοδαμτος.
ῥ' Ο Δ Α' Ν Η, ἡς, ἡ, trama, subtemen, Ph.
ῥοδονίζω, torqueo, Gl. V. Α πρæc.
ῥ' Ο Δ Α Ν Ο Σ, ἡ, ὅς, valde rapidus; sed
quoniam ῥοφους notat, est α ῥοδον. Ἰαφ ἀντα-
μόν κολαδίνα σπερ ῥοδον δανακῆς. Hom.
Il. 18, 576. Præter fluxum resonantem,
admodum rapidum, cannis abundantem.
ῥοδοξ, αμῶ, ἡ, parva rosa, rosula. Dicitur
a ῥοδον.
ῥοδαρος, ἡ, ὅς, roseus; (2) speciosus. Ab
eodem.
ῥοδαῶ, ἱα, ἰων, roseus, rosaceus; (2) ro-
seus, i. e. qui est rosei coloris, purpureus
pulcher adspexit. Ab eod.
ῥοδιάν, ἄνῶ, ὁ, rosetum, Gl. V. Α ῥέδον.
ῥοδῆ, α, ἡ, frutex rosas produciens. Ab eo-
dem.
ῥοδιός, ἄδῶ, ἡ, poculi genus. Ab eod.
ῥοδιῶ, ἰν, ἰων, rosaceus. Ab eod.
ῥοδισ, ἰδῶ, ἡ, pastillus ex rosis confectus.
Ab eod.
ῥοδιτῆς, α, ὁ, sc. ἑνῶ, vinum rosatum vel
rosaceum. Ab eod.

men in trutinā. A *ρῶν, fluo, traho, cussodio.*
 **ῥῥῖμαι, liberavi, perf. ind. pass. Ion. pro ῥῥῖμαι, a verbo ῥῥομαι, libero.*
 **ῥωμαρχος, u, o, praefectus regionis, magister vici, Suic. Ex ῥῶμα, & ἀρχή, principatus.*
 **ῥομβιον, u, τὸ, rotula, quae agitur a sagis seu veneficis, Dim. a ῥῶμβος.*
 **ῥῶμβος, u, o, rotula; (2) turbo, seu turbineum quiddam, quod scutica circumactum sonum quemdam reddebat; (3) impetus, motus, vertigo. A ῥῶμβω.*
 **ῥῶμη, ne, u, impetus; (2) vicus, platea. A ῥῶν, fluo, vel traho.*
 **ῥῶμα, ατος, τὸ, purgamentum, strigmentum. A ῥῶπῳ.*
 **ῥωμος, ε, o, temo currus, Hom. Il. 5, 729. A ῥῶν, traho.*
 **ῥωμοτομία, u, fut. ῥωα, per vicos partior & seco, in strigas seco. ῥωμοτομοῖσι ὃ εὐδαίμωνες εἶσα τὸ στρατόπεδον, Joseph. Ex ῥῶμη, & τέμνω, seco.*
 **ῥωμοτομία, as, u, viarum vicorumque sectio & metatio, partitio in strigas. Ex lisd.*
 **ῥωμυλῆς, u, f. ῥωα, loris tunibusque traho, remulco traho & educo, remulcando traho. Ex ῥῶμα, & ἔλκω, traho.*
 **ῥωμφᾶν, & ῥωμφᾶσθαι, forbeo, haurio, Arat. A ῥῶφῳ, forbeo.*
 **ῥῶμαι, libero, eruo, elibero, eripio, Gl. V. ῥῖσαι, erue, libera, eripe, Gl. Vet. aor. 1. imperat. ῥῖσαι τὴν δέμας, Eur. Med. 388. Τῷδε ῥωσαίμην πόλιν, Soph. Oed. Tyr. 72. Ἴδοιμι (ῥωσαίμην) πολέμα καὶ μακρὴν ῥωσαίμην Ἑλλάδα καὶ πόλιντας, Arist. Lys. 344.*
 **ῥῶνται, ientur, 3. plur. praef. ind. med. verbi ῥῶμαι.*
 **ῥῶντ' pro ῥῶντο, servabant, 3. pl. imperf. ind. med. verbi ejusd.*
 **ῥωπαῖνα, sordido, maculo, sordidum reddo; (2) infamem reddo, famae alicujus notam inuro; ῥωπαίνωμαι, obsolesco, sordescio, Gl. V. Οὐ παίδωμαι Ἀριστοτέλῃ ῥωπαίνειν ἢ ἄνδρα βουλευόμεν, Dion. Hal. A ῥῶπος.*
 **ῤ Τ Π Α Π Α Τ', acclamatio nautica.*
 **ῥωπαρόδῃτα, sordidus esto, 3. sing. aor. 1. imper. pass. verbi seq.*
 **ῥωπαρόδομαι, sordidus sum. A ῥῶπος.*
 **ῥωπαρία, as, u, sordes, spurcitia, situs, illuvies. Ab eod.*
 **ῥωπαρός, τῷ, ῥῶν, sordidus, illotus, squalidus; metaph. avarus. Ab eod.*
 **ῥωπαρῆς, Adv. sordide; metaph. avare, Suic. A ῥωπαρός.*
 **ῥωπαῖ, u, sordescio, sordidus sum, Gl. Vet. ῥῶπα, squalor; ῥωπαίνω, ῥῶπῃ. pro ῥωπάντα, ῥωπάντα, part. Arist. Plut. 266. A ῥῶπος.*
 **ῥωπαγῆρας, u, o καὶ u, sordidarum humiliumque rerum pictor. Ex ῥῶπος, & γράφω, pingo.*
 **ῥωπῆεις, εἶσα, εἶν, sordidus. A ῥῶπος.*
 **ῥωπακύνδολος, u, o καὶ u, sordidus, valde parvus, qui ne tantillos sumptus quidem facere cupit, ut sordes unguum a tonsore repurgandas sibi curet. Ex ῥῶπος, & κύνδολος, quod vide.*
 **ῥῶπαν, u, τὸ, sordes, plur. ῥῶπα pro ῥῶπος.*
 **ῥωπῶμαι, ῥμαι, obsolesco, sordescio; ῥωπαίμην, sordidata p. part. apud Hom. Odyss. 6, 59. A ῥῶπος.*
 **ῤ Τ Η Ο Σ, u, o, squalor, sordes, Ph. pro livius, Gl. V. alicubi etiam pro cera sigillari.*
 **ῥωπίκος, u, εἶν, aptus ad abluendas sordes abstergendi vim habens. A ῥῶπῳ.*
 **ῥῶπα, sordes eluo, purgo, abstergo; ῥῶπιόμαι, abstergero, sordibus purgor. Ἀμ' εἰδὲ σάπιντα' ἐξότα γὰρ ῥῶπιόμαι, ἕτας ἐ- δὲ χθλιν ὑπὸ πόντις γὰρ τὰς ὀφρύς, Arist. Ach. 17. A ῥῶπος.*
 **ῥωσῆ, os, u, senectus, A ῥωσός, rugosus.*

Ῥύσαι, serva, fac servaveris, 2. singul. a.
1. imper. med. verbi ῥύσμαι, serva, li-
bero.
Ῥύσαιτ' pro ῥύσαιτο, liberavit, 3. sing. a.
ejusd. in opt.
Ῥύσασθι, liberaſſe, a. idem in infin.
Ῥύσάσθω, liberaveris, 3. sing. a. ejusd. in
imper.
Ῥυή, ἡρ, ἦ, rugarum fulcus; (2) senectus.
Ab eod.
Ῥύσθω, liberatum eſſe, perf. inf. paſſ. Ion. pro
ῥύσθω, a verbo ῥύσμαι, libero.
Ῥυόω, liberer, f. liberatus ſim, a. 1. con-
junct. paſſ. verbi ejusd.
Ῥυσιάζω, futur. άσω, pignoris loco capio.
Ἄφμαι, καὶ ρυσιάζω, Eur. Ion. 525. Ῥυ-
σιάζομαι λόγῳ, ib. 1449. opprimor ſer-
mone, i. e. verbis tamquam pignore me
tibi devincire ſtudes. A ῥύσιον.
Ῥυσιδιερρος, κ, ὁ καὶ ἦ, qui trahendo currum
regit. Ex ῥύω, & διερρος, currus.
Ῥύσιμων, κ, τὸ, ruta. A ῥύω, quod a ven-
enis ῥύται, i. e. liberat.
Ῥύσιον, κ, τὸ, quod pro alicujus, liberati-
one dator; (2) pignus; (3) donum,
quod Diis dabatur pro reſtituta valetudine
aut conſervate ſalute; (4) ſpolium, Hom.
Il. 11, 673. A ῥύω.
Ῥύσιος, ιω, ιον, liberatorius. Ab eod.
Ῥυτιπῶνς, κ, ὁ καὶ ἦ, a labore liberans, la-
boris moleſtiam ſublevans. Ex ῥύω, &
πῶνς, labor.
Ῥυτιπῶλις, εως, ὁ καὶ ἦ, urbem ſeu civita-
tem ſervans, cuſtodiens, ſeu liberans. Ex
ῥύω, & πῶλις, pro πῆλις, urbs.
Ῥύσις, εως, ἦ, liberatio, redemptio. A ῥύ-
ομαι, libero.
Ῥύσις, εως, ἦ, fluor, fluxus. A ῥύω, fluo.
Ῥύσκη, f. ῥύσκημαι, tueor, e periculo con-
ſervo. Ὅτε μιν αὐτῷ Ῥύσκη, Il. 24,
750. A ῥύομαι.
Ῥυμῶς, ῥ, ὁ, rerum aliquarum ſeries, tra-
ctus. A ῥύω.
Ῥυτόα, ᾧ, fut. άσω, rugo, corrugo. A ῥυ-
τός.
Ῥυτός, ἦ, ἐν, rugoſus. A ῥύω.
Ῥυαίνης, rugo, corrugo. Ῥυαίνετις ἔλα,
Nicand. in Alexiph. 78. A ῥυτός.
Ῥυαλῆς, έα, έον, rugoſus. Ab eod.
Ῥυόκαρπος, κ, ὁ καὶ ἦ, rugofum fructum ſe-
rens; (2) qui rugoſis eſt furculis. Ex
ῥυτός, & καρπός, fructus.
Ῥυτός, ἦ, ἐν, idem quod ῥυτός.
Ῥυατότης, πτός, ἦ, rugoſitas. A ῥυατός.
Ῥυατόα, ᾧ, f. άσω, idem quod ῥυτόα.
Ῥυατόης, εϙ, ὁ καὶ ἦ, rugoſus, Ph. A
ῥύαϙ.
Ῥυταγμα, ατϙ, τὸ, violenta tractio;
(2) viſ mulieri illata, compreſſio. A ῥυ-
τάω.
Ῥυτάριον, vid. ſeq.
Ῥυτάω, fut. έα, trahendo raptō, traho;
ῥυτάριον, trahent, imperf. Ion. pro
ῥύττειον, Il. 24, 755. Ῥυτάζοντας δμῶδες,
Odyſſ. 319. A ῥύα.
Ῥυακλῆς, υϙ, ἦ, tractio violenta. A ῥυ-
τάω.
Ῥύτης, κ, ἐ, liberator, Gl. V. A ῥύω.
Ῥυτά, ᾧ, τὰ, habena, frænū, quo equus
trahitur. Ab eod.
Ῥυταγῶνς, εως, ἦ, lorum, quod fræno in-
feritur, & quo equus ducitur, habena. Ex
ῥυτά, & ἀγῶνς, ductor.
Ῥυτή, κς, ἦ, ruta, Nicand. in Alexiph. 306.
Ab eod.
Ῥυτήρ, ἦρος, ὁ, retinaculum, ductarium, Ph.
habena; (2) cuſtos. Ἐν δὲ ῥυτήρει τὰ
νύδιον, Hom. Il. 16, 475. Plut. in Timol.
cap. 19. Ab eod.
Ῥυτιδόλαιος, κ, ὁ καὶ ἦ, cortices rugoſas ha-
bens. Ex ῥυτίς, & φλοιός, cortex.
Ῥυτιδόα, ᾧ, f. άσω, corrugo, in rugas con-
traho; ῥύτιδαμβός, corrugatus, rugoſus,
p. paſſ. part. Τῷ ᾧ-εν ῥύτιδαμβός,
Luc. A ῥυτίς.
Ῥυτιδάδης, εως, ὁ καὶ ἦ, rugoſus. A ῥυτίς.

Ρυτίδασι, σα, ῥ, corrugatio. A *ῥυτίδα*.
Ρυτίδα, ruga, Gl. V. a. ῥυτίς.
Ρυτίς, idos, ῥ, ruga. A *ῥύν*, traho.
ῤύτο, liberatus eras, 3. sing. plusq. ind. pass.
Ion. pro *ῥύτο*, vel *servavit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* & per *Synop.* pro *ῥύσατο*, a verbo *ῥύμασι*, libero.
ῤυτόν, ῥ, τό, poculi genus, rhytum. Ab eodem, quod *potus* ex eo velut trahendo bibitur.
ῤυτός, ῥ, ὄν, tractus; (2) fluidus, fluxus.
A ῥύα, fluo, vel traho.
ῤύτωρ, ὄν, ὄ, tractor; (2) custos, servator, adjutor. A *ῥύα, traho, vel custodio.*
ῤύσις, σα, ῥ, purgatio, absterfio. A *ῥύπιο*.
ῤύω, fluo, Gl. V. a. 2. pass. ῥέλλω, fluxi; part. ῥυίς, inf. ῥυῖναι.
ῤυά, ὄν, ῥ, pro ῥοιδ.
ῤυδικαίτερος, ῥ, ὁ ῥ, ῥ, qui vix literam ῥοιδ pronunciare potest. A *ῥά*.
ῤυαλίος, ῥα, ῥόν, fissus, fractus, ruptus.
ῤυαλίος ῤυαλίως πολυπλάνα λειψανα φορέων, Nonn. Paraphr. 6, 13. A *ῥαξ*.
ῤυαίς, ὄδω, ῥ, lacera, fracta, rimosa; (2) saxum hians, rupes; (3) rima terræ. Ab eod.
ῤυή, ῥε, ῥ, fissura. Ab eod.
ῤυματίας, ῥ, ὄ, qui in rupturis habitat, idem quod ῥυματίας.
ῤυμή, ῥε, ῥ, rima; (2) divisio calvariae superficialia. Ab eod.
ῤυμάς, ῥ, ο, idem & ab eod.
ῤύ Ω Ω Ν, ὄν, ῥ, naris, nasus, Nicand. in Theriac. 213.
ῤύμα, ὄν, τό, vis, impetus. A *ῤυνύω*.
ῤυμαίζω, f. ῥύα, Romanis saevo. A *ῤυμαίκοι*.
ῤυμαίος, ῥ, ὄν, Romanus; Latinus. A *ῤύμην*.
ῤυμαίος, αῖα, αῖόν, Romanus; Latinus. Ab eod.
ῤυμαίς, ὄδω, ῥ, Romanus, Suic. A *ῤυμαίος*.
ῤυμαίσι, Adverb. Romane, Latine. Ab eod.
ῤυμαλός, ῥα, ῥόν, robore praeditus, robustus. *Προβάτων Ὀπκαίρας τὰ ῤυμαλὰ, Alciphron. 3, 41.* A *ῤυμή*.
ῤυμαλότης, ὄν, ῥ, robur, virilitas. A *ῤυμαλός*.
ῤυμαλίον, ὄν, f. ὄσα, robustum reddo, firmo; ῤυμαλίσμαι, robur & vires acquiro. Ab eod.
ῤύμη, ῥε, ῥ, robur, vis, vires.
ῤύμη, ῥε, ῥ, Roma.
ῤώνυσι, corroboras, 3. sing. praes. ind. act. cum *ν ῥήλη*, a verbo *ῤώνυμι* pro *ῤέω*, roboro.
ῤ Ω Ν Ν Τ Ω, vel ῤώνυμι, f. ῤέω, confirmo, roboro. Hinc *ῤώνυμι*, corroboror; reficior, recreor, valefco; *ῥέωμαι*, perf. valeo, prospera valetudine fruor; *ῥέω*, vale; imperat. perf. *ῥέωμην*, part. corroboratus, confirmatus, confirmatus animo, qui animo est forti, robustus, valens, validus; & *ῥέωμης*, *Adv.* robuste, firmiter, vehementer, fortiter, forti animo, valenti & forti corpore. *ῤάσας τὸ ῤῆμα διαγνήσκει, Plut. τὰς πόλεων*, id.
ῤώντ pro *ῤώντο*, *quatiuntur*, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro *ῥέοντι*, a verbo *ῤέω*, *quatio*.
ῤῶξ, ῥωξός, ῥ, vel etiam ὄ, fissura; (2) icala; (3) acinus, granum, bacca; (4) phalangium quoddam ab acini similitudine, Nicand. Theriac. 716. A *ῤυνύω*.
ῤῶμαξ, agitator, ruo. Hinc *ῤῶμαξ*, imperf. pro *ῤῶμαξ*, *ῥέοντι*, *Il. 11, 50.*
ῤῶμαξ, ὄδω, ῥ, planta quaedam flexilis. A *ῤῶξ*.
ῤῶμαξ, villa seruta vendere. A *ῤῶμαξ*.
ῤῶμαξ, ῥ, τό, locus virgultis plenus; ῤῶμαξ, virgulta. A *ῤῶξ*.

**Ρωπίζω*, miscellaneam condituram facio, confundo; (2) indocte & stolidè aliquid facio. A *ῥῶπος*.
ῥωπίκος, ὁ, ὄν, vilis & parvi pretii, Plut. in Lycurg. cap. 9. Ab eod.
ῥώπιον, ὃ, τὸ, molle virgultum. Ab eod.
ῥωποπεριέρχεται, ὃ, ὄν, futilis & vanus homo. Ex *ῥῶπος*, & *περίπτερος*, *levis*.
ῥωποπεριέρχεται, ut *ῥωποπεριέρχεται* φράσις, futilis & inanis locutio, R. Ex *ῥῶπος*.
ῥωποπώλης, ὃ, ὄν, viles & minutas variasque merces vendo. A *ῥωποπώλης*.
ῥωποπώλης, ὃ, ὄν, scrutarius seu rerum minutarum venditor. Ex *ῥῶπος*, & *πωλῶ*, *venditor*.
ῥῶπος, ὃ, ὄν, & *ῥῶπον*, ὃ, τὸ, merx parvi momenti; (2) sarcina omnifaria, fasciculus e variis iisque nullius momenti rebus colligatus. A *ῥῶπος*.
ῥῶπος, ὃ, ὄν, vehemens. A *ῥῶπος*.
ῥῶπος, *roborabit*, 3. sing. f. i. ind. act. verbi *ῥῶπος*.
ῥῶπος pro *ῥῶπος*, *roborabit*, 3. sing. f. i. ind. med. verbi ejusd.
ῥῶπος, *roboratus*, aor. 1. part. pass. verbi *ῥῶπος* pro *ῥῶπος*, *robore*.
ῥῶπος, ὃ, ὄν, firmitudo, robor, vires, Ph. incolumitas, sanitas, valetudo; (2) corroboratio, confirmatio. A *ῥῶπος*.
ῥῶπος, ὃ, ὄν, malleus. Ab eod.
ῥῶπος, ὃ, ὄν, impetus, incitatio; (2) ad roborandum valens. Ab eod.
ῥῶπος, ὃ, ὄν, qui propensus ad rem aliquam est cum robore & impetu capeffendam; (2) corroborativus, corroborandi vim habens. Ab eod.
ῥῶπος, literam *ῥῶ* saepius iterum. A *ῥῶπος*.
ῥῶπος, idem & ab eod.
ῥῶπος, ὃ, ὄν, frequens literæ *ρ* repetitio. A *ῥῶπος*.
ῥῶπος, ὃ, ὄν, idem quod sequens *ῥῶπος*.
ῥῶπος, ὃ, ὄν, scissura, fissura, prima, hiatus. A *ῥῶπος*. *ῥῶπος* ἵλα γαίης, Hom. II. 23, 420.
ῥῶπος, dentibus fremo.
ῥῶπος, *ῥῶπος*, ὃ, merx nullius momenti; (2) virgultum. A *ῥῶπος*, *vergo*, *propendo*.
ῥῶπος, roboro, sed pro eo usurpatur *ῥῶπος*, vel *ῥῶπος* *ῥῶπος*, agitor. Hinc *ῥῶπος*, imperfect. pro *ῥῶπος*, *ῥῶπος*, II. 11, 50.

Σ.

Σ Sive ut majusculum rectius pingitur, quæ suo nomine *Σίγμα* dicitur, illudque indepta est ab Hebræorum Samech; (2) nota numeralis valens *ducenta*, & cum virgula inferne apposita *σ*, *ducenta nullia*.
Σ, pro *σι*, *te*, acc. sing. a *σὺ*, *tu*.
Σ, *tu*, nom. plur. n. g. a *σὺ*, *tuus*.
Σαβάζειν, bacchari, bacchantes imitari *σαβῶσι* clamitando; (2) motu indecoro perfulto. Ab eod.
Σαβάζιος, ὃ, ὄν, Sabazius, cognomen Bacchi. A *σαβῶσι*.
Σαβῶσι, ὃ, ὄν, Dionysiacæ, quæ Thyadum instar bacchari consueverant. A *σαβῶσι*.
Σαβῶσι, ὃ, ὄν, purulentus, rancidus, cariosus, Hef.
Σαβῶσι, *Adv.* acerbè, asperè, duriter, Hef. A *σαβῶσι*.
ΣΑΒΑΝΟΝ, ὃ, τὸ, fabanum, pannus vel linteum asperius, desiccandis a balneis aptum.
Σαβῶσι, ὃ, ὄν, vociferatio bacchantium. A *σαβῶσι*.
Σαβῶσι, exercitus. Vox Hebr. *אַבְרָהָם*.
Σαβῶσι, septimo die requiesco, ferior, sabbatum more Judæorum servo. A *σαβῶσι*.
Σαβῶσι, ὃ, ὄν, sabbatissimus, quies. A *σαβῶσι*.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ὃ, τὸ, septimus quisque dies quieti ab omnibus operibus destinatus; (2) hebdomas; festum Judæorum quodvis; (3) quies. Vox Hebr. Gl. V. *שַׁבָּתוֹן*, sabbata.
Σαβῶσι, idem quod *σαβῶσι*.
Σαβῶσι, ὃ, ὄν, Baccho initiati; Bacchi sacerdotes; item loca Baccho consecrata.
ΣΑΒΟΙ, vox bacchantium, quam voci *σὺ* fere subjungebant.
ΣΑΓΑΡΙΣ, ὃ, ὄν, bipennis five ensis Amazonicus; (2) gladius Persicus; (3) securis.
Σαγῶσι, ὃ, ὄν, id, quod asinis seu mulis infernitur, ut tegmen, clitella, &c. (2) vestis militaris, vel quivis habitus externus, Æschyl. Cœph. 558. A *σαγῶσι*.
Σαγῶσι, ὃ, ὄν, actio includendi fagena, verriculatio, everriculatio, piscatus. A *σαγῶσι*.
Σαγῶσι, ὃ, ὄν, qui fagena utitur, verriculatio, piscator. A *σαγῶσι*.
Σαγῶσι, ὃ, ὄν, idem quod *σαγῶσι*.
Σαγῶσι, ὃ, ὄν, idem.
Σαγῶσι, f. ὄν, fagena includo, vel irretio, irretio, everriculo, piscor. *Οἱ ἀπασιν ὁ πατήρ μὲν σαγῶσις*, Heliod. A *σαγῶσι*.
Σαγῶσι, ὃ, ὄν, fagena, verriculum, genus retis piscatorii. A *σαγῶσι*.
Σαγῶσι, ὃ, ὄν, fagenam jaciens, piscator. Ex *σαγῶσι*, & *βάλλω*, *jacio*.
Σαγῶσι, ὃ, ὄν, fagenæ alligatus. Ex *σαγῶσι*, & *δένω*, *ligo*.
Σαγῶσι, ὃ, ὄν, fagum fero. Ex *σαγῶσι*, & *φέρω*, *fero*.
Σαγῶσι, ὃ, τὸ, lodix, Gl. V. A *σαγῶσι*.
Σαγῶσι, ὃ, ὄν, onus jumenti farnarii, clitellæ; (2) congeries stipata, acervus; (3) theca scuti & aliorum armorum. A *σαγῶσι*.
Σαγῶσι, scil. *ἵπποζύγια*, jumenta, quibus fagmata f. clitellæ imponuntur. A *σαγῶσι*.
ΣΑΓΩΣ, ὃ, ὄν, fagum.
ΣΑΘΕΡΙΟΝ, ὃ, τὸ, animal quadrupes ex mari victum quærens.
ΣΑΘΗ, ὃ, ὄν, membrum virile.
Σαθῶσι, ὃ, ὄν, putris, flaccidus, marcidus, vietus, debilis, fragilis, quassus, futilis, frivolus. A *σαθῶσι*.
Σαθῶσι, ὃ, ὄν, debilitas, infirmitas; fragilitas, Gl. V. A *σαθῶσι*.
Σαθῶσι, ὃ, ὄν, marcidum reddo, debilito, quasso, Gl. Vet. *σαθῶσι*, quassor; macresco; *σαθῶσι*, quassatus, Gl. V. p. part. Ab eod.
Σαθῶσι, ὃ, τὸ, labes, ruina, Suic. A *σαθῶσι*.
Σαθῶσι, *Adv.* debilitè, Suic. A *σαθῶσι*.
Σαθῶσι, ὃ, ὄν, donis adblandiens. Ex *σαθῶσι*, & *δῶρον*, *donum*.
Σαθῶσι, *adulatur*, 3. plur. pres. ind. act. Dor. pro *σαθῶσι*, a verbo *σαθῶσι*, *adulor*.
Σαθῶσι, ὃ, ὄν, adblandiens cauda. Ex *σαθῶσι*, & *καύω*, *cauda*.
Σαθῶσι, adulor, blandior, Gl. Vet. *Σαθῶσι* *ἢ ὄνυχον* *φρυγία*, Eur. Rhel. 55.
Σαθῶσι *ἢ τὰς θύλας*, i Theff. 3, 3.
Οὐ γὰρ μὲν σαθῶσι θύλας, Eur. Ion. 723.
Αἱ καὶ κρατερὰς ἡδὲ λέντες σαθῶσι, Hom. Odys. 10, 219. A *σαθῶσι*, *moveo*.
ΣΑΓΩΓΗ, fut. *σαγῶσι*, scopis purgo, verro; (2) orno. Hinc *σαγῶσι*, ore sum hianti & aperto, p. med. *Σαθῶσι* *τι δῶμα*, *κρητὶς* *τὸ ἱερὸν*, Eur. Hec. 369. *σῖγας*, id. Cyc. 29. *ναὸν*, id. Ion. 832.
Σακῶσι, ὃ, ὄν, pudendum muliebre, Aristoph. Lysistr. 830. Ex *σακῶσι*, *stebulum*, & *ἀνῆρ*, *vir*.
Σακῶσι, ὃ, ὄν, scuti vibrator. Ex *σακῶσι*, & *ἀνῆρ*, *vir*.
Σακῶσι, ὃ, ὄν, scutum ferens, scutifer. Ex *σακῶσι*, & *φέρω*, *fero*.
Σακῶσι, *stebularium*, acc. sing. Dor. pro *σακῶσι*, a *σακῶσι*, *stebularius*.

Σακῶσι, f. *ἴσω*, idem quod sequens *σακῶσι*.
Σακῶσι, ὃ, f. *ἴσω*, per saccum transmittito, colo. A *σακῶσι*.
Σακῶσι, f. *ἴσω*, idem & ab eod.
Σακῶσι, ὃ, τὸ, sacculus, Dim. ab eod.
Σακῶσι, ὃ, ὄν, sacarius, Gl. V. qui saccos texit. Ex *σακῶσι*, & *ἀνῆρ*, *vir*.
ΣΑΚΚΟΣ, ὃ, ὄν, faccus; (2) cilicium.
Σακῶσι, ὃ, ὄν, faccum fero, cilicio sum indutus, Suic. A *σακῶσι*.
Σακῶσι, ὃ, ὄν, sacci gestatio, Suic. Ab eod.
Σακῶσι, ὃ, ὄν, faccum ferens, Suic. Ex *σακῶσι*, & *φέρω*, *fero*.
Σακῶσι, ὃ, τὸ, clypeus, scutum, Gl. V.
Σακῶσι, ὃ, ὄν, faccus. A *σακῶσι*.
Σακῶσι, ὃ, ὄν, idem & ab eod.
Σακῶσι, ὃ, ὄν, onerans, implens. Ab eod.
ΣΑΚΧΑΡ, aor. τὸ, saccharum.
Σακῶσι, idem.
Σακῶσι, ὃ, τὸ, saccharum, Gl. V.
Σακῶσι, ὃ, ὄν, saccorum contextor. Ex *σακῶσι*, & *ὑφῶσι*, *textor*.
Σακῶσι, vid. *Σακῶσι*.
Σακῶσι, ὃ, fut. *ἴσω*, strepo, turbo. A *σακῶσι*.
Σακῶσι, clamor, Hef.
ΣΑΛΑΓΓΕΙΝ, stuprare.
Σαλῶσι, lamentari. A *σαλῶσι*.
ΣΑΛΑΚΩΝ, ὃ, ὄν, pauper opulentiam simulans, jactabundus.
Σαλῶσι, vel *σαλῶσι*, ὃ, ὄν, simulatio divitiarum in paupertate; (2) pecuniarum profusio illegitima & superflua; (3) mollities, luxus, deliciae. A *σαλῶσι*.
Σαλῶσι, f. *ἴσω*, opes jacto in paupertate; (2) sumptus facio, ubi non decet; (3) delicias facio, mollitie diffuso. Ab eod.
Σαλῶσι, delicias facio. A *σαλῶσι*.
ΣΑΛΑΜΑΝΔΡΑ, ὃ, ὄν, salamandra, animal lacertæ figura.
Σαλῶσι, ὃ, ὄν, salamandrus, ad salamandram pertinens. A *σαλῶσι*.
ΣΑΛΑΜΒΗ, ὃ, ὄν, fenestra, Hef.
ΣΑΛΑΣΣΕΩΣ, vel *σαλῶσι*, f. *ἴσω*, moveo, concutio, ut modium; (2) impleo largitur, ut diffundat, Suic. *Κλασμάτιον Βρομίου* *σαλῶσι* *οὐκ ἀναγνώσκειν* *ἄνθρωπον*, Macedon. epigramm. l. 6.
Σαλῶσι, ὃ, quatio.
Σαλῶσι, *movebuntur*, 3. pl. f. i. ind. pass. verbi *σαλῶσι*.
Σαλῶσι, f. *ἴσω*, moveo, commoveo, agito, Gl. Vet. *σαλῶσι*, labefactat, movet, Ph. *Σαλῶσι* *ἢ τρικυμία* *πῶλον*, Eur. 475. *Σαλῶσι* *ἢ ὄνυχον*, Eur. Rhel. 248. A *σαλῶσι*.
Σαλῶσι, ὃ, Salmo; nomen viri Hebr. *אַבְרָהָם*, *Pacificus*.
ΣΑΛΩΣ, ὃ, ὄν, salum, maris ora; (2) jactatio ejus, qui navigat, fluctuatio.
ΣΑΛΠΗΞ, ὃ, ὄν, pifcis quidam, qui Latinis etiam *Salpa* dicitur.
Σαλῶσι, qui tuba, hasta, barbaque formidabiles sunt. Vox comica, Ar. Ran. 183. Ex *σαλῶσι*, *λόγος*, & *ἄνῆρ*, *barba*.
Σαλῶσι, f. *ἴσω*, tuba cano, buccino. *Ἀνῆρ ὃ σαλῶσι* *ἢ μή τις ἄνθρωπος*, II. 21, 388. A *σαλῶσι*.
Σαλῶσι, ὃ, ὄν, buccinator, tubicen, Gl. Vet. *lituicen*; *σαλῶσι*, tubicines, Ph. A *σαλῶσι*.
ΣΑΛΠΗΞ, ὃ, ὄν, tuba, buccina, Gl. Vet. & *lituus*; *classicum*; avis quædam; pifcis quidam. *Ἰαχὲ σαλῶσι*, Hom. II. 18, 219.
Σαλῶσι, f. *ἴσω*, tuba cano, buccino; usitatum *σαλῶσι*. *Καὶ ὁ ἱερεὺς ἄνθρωπος ἱεράσκει*, Apoc. 11, 15. A *σαλῶσι*.
Σαλῶσι.

Σαλπείς, *tuba cecineris*, 2. sing. a. i. conjunct. aē. verbi σαλπίζω.
Σάλπισμα, *ατος, τὸ*, tubæ sonus, tubæ clangor. A σαλπίζω.
Σαλπιδεύς, *ῶ, ὁ*, tubicen, tuba canens; σαλπιδεύς, clarificarii, Ph. Ab eod.
Σάμανα, *ης, ἡ*, navigii genus bireme. Ἐπὶ πρῶτος μὲν τὸ σάμανα, κοίλας δὲ ἡ γαστροειδὲς, Plut. in Pericl. cap. 26.
Σαμαίνται, *significatur*, 3. sing. præf. ind. pass. Dor. pro σημαίνεται, a verbo σημαίνω, *significo*.
Σαμαρεία, *ας, ἡ*, Samaria; nomen urbis, montis, & regionis. Vox Hebr.
Σαμαρείτης, *υ, ὁ*, Samaritanus. A Σαμαρεία.
Σαμαρείτις, *ιδος, ἡ*, Samaritana. A Σαμαρείτης.
Σάμβαλα, *calceamenta*, ut σάμβαλον, Hesiod.
ΣΑΜΒΥΚΗ, *ης, ἡ*, vel Σαμβύκης, *υ, ὁ*, sambuca, instrumentum musicum; (2) machina oppugnandis urbibus idonea, vid. Polyb. lib. 8. & Appian. B. Mithridat. Plut. in Marcell. cap. 15. Veget. 4, 21.
Σαμβυκιστής, *ῆς, ὁ*, sambucista, qui ludit sambuca; quasi a σαμβυκίζω, quod esset sambuca ludo.
Σαμβυκίστρια, *ας, ἡ*, quæ ludit sambuca. Οἰκίαι χαμαιτίπαις καὶ σαμβυκιστρίαις ἐδοῦσαν, Plut. in Anton. cap. 9. A σαμβυκιστής.
Σαμφόρας, *υ, ὁ*, literam σάφ vel σῖγμα, armo inultam ferens. Ex σάφ, & φέρω, *fero*.
Σαμφυχίζω, *φ. ἴσα*, sampfuchi odorem habeo. A σάμφυχον.
Σαμφύχινος, *ῆς, ὁ*, sampfuchinus, e sampfuchino confectus. Ab eod.
ΣΑΜΨΥΧΟΝ, *υ, τὸ*, sampfuchum, herba, Plin. l. 21. §. 35. cap. 11. Angl. *Parisonam*.
Σαν, *τὸ*, litera σῖγμα apud Doros.
ΣΑΝΔΑΛΙΟΝ, *υ, τὸ*, sandalium, Gl. V. *solea*.
Σάδαλον, *υ, τὸ*, idem.
ΣΑΝΔΑΡΑΚΗ, *ης, ἡ*, cibus quidam apum.
ΣΑΝΔΑΡΑΧΗ, *ης, ἡ*, sandaracha, gummi quoddam sive succus concretus terreusque.
Σανδαραχίζω, *sandaracham colore imitor*. A σανδαραχί.
Σανδαραχίνος, *ῆς, ὁ*, sandarachinus, e sandaracha confectus, vel sandaracham referens. Ab eod.
ΣΑΝΔΑΤΗΣ, *υ, ὁ*, cerussa rufa & usta, sandyx.
Σανίδιον, *υ, τὸ*, tabella, Dim. a σάνις.
Σανίδα, *ῶ, f. ἄσω*, tabulo, contabulo, tabulis tego, Gl. V. contigno, coasso, tabulo. Ab eod.
Σανιδεύς, *υ, ὁ*, tabulæ seu afferi similis; (2) cui scapulæ instar alarum protuberant. Ab eod.
Σανιδωμα, *ατος, τὸ*, tabulatum, pulpium, Ph. laqueare, Gloss. Vet. A σανίδα.
Σανιδωτός, *ῆς, ὁ*, tabulatus, contabulatus. Ab eod.
ΣΑΝΙΣ, *ιδος, ἡ*, tabula, affer, tabula, cui maleficos alligabant. Hinc σανίδες, tabulæ, quibus leges & similia inscribantur; σανίδες, tabulæ, Philox. afferes, Gl. V.
ΣΑΝΝΑΣ, *υ, ὁ*, stultus, fatuus.
ΣΑΝΝΙΟΝ, *υ, τὰ*, penis, cauda, hasta.
ΣΑΝΤΑΛΟΝ, *υ, τὸ*, fantalum, arbor.
Σάος, *feruet*, 3. sing. præf. opt. act. verbi σάω, *feruo*.
Σάος, *υ, ὁ*, salvus, incolumis, sospes, ut σάος.
Σαοίμωρος, *υ, ὁ*, homines servans. Ex σαίω, & βρωτός, *mortalis, bumo*.

Σαοφροσύνη, *ῆς, ἡ*, prudentia. Ab eod.
Σαοφροσύνη, *οντος, ὁ*, cui mens est sana, prudens, Hom. Il. 21, 462. Ex σάος, & φροῦ, *mens*.
Σάος, *ῶ, f. ἄσω*, servo, salvo; ἰσάωσιν, a. i. servavit. Ὅστινα ἦδ γὰρ σάωδες καὶ γὰρ σάωσαν, Il. 21, ult. Ἡ δὲ σάωσις, ib. 17, 228. A σάος.
Σαπίσις, *putrefacta*, gen. sing. a. 2. part. pass. verbi σαπίζω, *putrefacio*.
ΣΑΠΕΡΔΗ, *υ, ὁ*, (antep. prod.) faperda, piscis.
Σαπρία, *ας, ἡ*, putredo, marcor, marcedo. A σαπρός.
Σαπρία, *υ, ὁ*, ut σαπρία, vinum herbis in eo putrescentibus seu marcescentibus conditum. Ab eod.
Σαπρίζω, *φ. ἴσα*, putreo, marceo; (2) putridum oleo. Ab eod.
Σαπρόκηρυξ, *υ, ὁ*, cui marcidæ sive putridæ sunt tibie, Aristoph. Ex σαπρία, & κήρυξ, *tibia*.
Σαπρός, *ῶ, ὁ*, patris, mucidus, rancidus, Gl. Vet. foedus, nugatorius, nugax, Ph. Πάν ὁ μὲν τὸ ἴδιον χρεῖαν σαπρὸν λέγειν, Cyrysoft. homil. & in epistol. ad Timoth. A σάπω.
Σαπρότης, *υ, ὁ*, putredo, marcor; rancor, Gloss. Vet. nugacitas, Philox. A σαπρός.
Σαπφίρα, *ας, ἡ*, Sapphira; nomen mulieris; σαπφίρατος.
ΣΑΠΦΕΙΡΟΣ, *υ, ὁ*, Sapphirus, nomen gemmæ.
Σαπφικός, *ῆς, ὁ*, Sapphicus. A Σαπφίρα, *Sappho*.
Σάπων, *οντος, ὁ*, sapo, Gl. V. σάπων, *saporem*, Gl. V.
Σάπων, *qui putrefecit*, a. 2. part. act. verbi σαπίζω.
ΣΑΡΑΒΑΡΑ, *αν, τὰ*, Sarabara, tibialia Persica.
ΣΑΡΑΒΟΣ, *υ, ὁ*, pudendum muliebri, Suid. Hes.
Σάραξ, *υ, ὁ*, qui magnis est pedibus & eos velut trahit. Ex σαίρα, & ἄξ, *pes*.
Σάραξ, *ιδος, ὁ*, idem & ex iisd.
ΣΑΡΓΑΝΗ, *ης, ἡ*, sporta, cista; (2) vinculum.
ΣΑΡΓΟΣ, *υ, vel σαργός, ὁ*, fargus, pifeis quidam, Gl. V. fargulus.
Σαρδάνιον, *Sardonium*, scil. risum ridere. A Σαρδά.
Σαρδάνιον, *amarulentum; de risu; ut σαρδάνιον γλάσ.* Μαῖδους δὲ θυμὸς Σαρδάνιον, Hom. Odyss. 20, 303.
Σάρδεις, *ῶ, αἱ*, Sardes, urbs.
Σάρδιος, *υ, ὁ*, scil. λίσθος, Sardius, gemma. A Σαρδά.
Σάρδιον, *υ, τὸ*, lapis Sardius. Ab eod.
Σάρδιος, *υ, ὁ*, vide Σάρδιον.
Σαρδόνιος, *υ, ὁ*, Sardonius. Hinc γίλας Σαρδόνιος, Sardous risus, i. e. amarulentus, infans, fictus, hominem enecans. A Σαρδά.
Σαρδόνιξ, *υ, ὁ*, Sardonyx, gemma. Ex Σάρδιος, & ὄνιξ, *unguis*, quod colore suo unguem humanum referat.
ΣΑΡΔΩΝ, *ιδος, ὁ*, vel Σαρδά, *ἔντος, ἡ*, Sardinia, insula.
Σαρδανίζω, *idem quod σαρδάνιον*.
Σαρδανιώδης, *ῆς, ὁ*, idem quod Σαρδάνιος. A Σαρδά.
Σαρδάνιος, *ῆς, ὁ*, vel Σαρδάνιος, *υ, ὁ*, idem & ab eod.
Σαρδῶς, *υ, ὁ*, idem & ab eod.
Σαρῖς, *υ, ὁ*, 3. sing. f. i. ind. act. verbi σαίρω, *verro*.
ΣΑΡΙΣΣΑ, *ης, ἡ*, sarissa, hasta Macedonica,

Σαρισσάρης, *υ, ὁ*, sarissam ferens. Ex σάρισα, & αἶρω, *fero*.
Σαρκαζω, *φ. ἴσα*, carnes detraho; (2) ducto rictu offensivæ labris irrideo. Ὁυδ' οἱ Μεγαρήες δρῶσ' ἄδεν, ἑλκκοὶ δ' ὄμματα, γλίσχρότατα σαρκάζοντες, Ἰσὺς καὶ κωμῖα, Arist. Pace. 480. Σαρκαζοῖσι τὰ ἀμφόδοντα ἢ ἀποσπῶσαν, Hipp. A σάρξ.
Σαρκασμός, *ῆς, ὁ*, irrisio amarulenta, hostilis irrisio super jam mortuo, aut morituro. A σαρκάζω.
Σαρκαστικός, *ῆς, ὁ*, sarcasticus; (2) qui Sarcasini uti solet. Ab eod.
Σαρκαστικῶς, *Adv.* sarcastice, amarulente, virulente. A σαρκαστικός.
Σαρκίδιον, *υ, τὸ*, caruncula, Dim. A σάρξ.
Σαρκίσα, *φ. ἴσα*, carnes carpo, carnes velle, detraho. A σάρξ.
Σαρκικός, *ῆς, ὁ*, carnalis, carneus. Ab eod.
Σαρκικός, *Adv.* carnaliter, more eorum qui carnales sunt. A σαρκικός.
Σάρκινος, *ῆς, ὁ*, carne constans, carneus; carnalis, Gl. V. A σάρξ.
Σαρκίον, *υ, τὸ*, caruncula. A σάρξ.
Σαρκοβόρος, *υ, ὁ*, carnivorus, Ph. carnifex. Ex σάρξ, & βόρος, *edax*.
Σαρκογόνος, *ῆς, ὁ*, a carne natus seu profectus, Suic. Ex σάρξ, & γίνομαι, *nascor*.
Σαρκοειδής, *ῆς, ὁ*, carni similis, carnis figuram habens. Σαρκοειδέσθων ἢ λιπῶν ἐστὶν τὸ κέλον, Arist. Ex σάρξ, & εἶδος, *figura*.
Σαρκοβλάσματα, *ων, τὰ*, carnis contusiones. Ex σάρξ, & βλάσμα, *contusio*.
Σαρκοκλή, *ης, ἡ*, carnosus ramex, quæ caro inter tunicas excrescit; (2) caro durior in aliqua scroti parte. Ex σάρξ, & κλή, *ramex*.
Σαρκοκόλλα, *ης, ἡ*, carnis gluten, lacryma arboris Persicæ. Ex σάρξ, & κόλλα, *gluten*.
Σαρκοκλῆς, *ιδος, ὁ*, vel σαρκολόγος, *υ, ὁ*, q. d. carnis prehensor, forceps ad particulas carnis prehendas, instrumentum chirurgicum. Ex σάρξ, & λαμβάνω, *prehendo*.
Σαρκολάτρης, *υ, ὁ*, qui carnem colit & adorat, Suic. Ex σάρξ, & λατρεύω, *cultor*.
Σαρκολάτης, *ῆς, ὁ*, quem caro reliquit, a carne nudatus, Suic. Ex σάρξ, & λείπω, *desero*.
Σαρκοπαγής, *ῆς, ὁ*, carne concretus, Suic. Ex σάρξ, & παγνύμι, *comprobo*.
Σαρκοποιέμαι, *ῶμαι*, caro fio, carnem ad fumo, Suic. Ex σάρξ, & ποιέω, *facio*.
Σαρκορρίζω, *υ, ὁ*, carnosam radicem habens, Suic. Ex σάρξ, & ῥίζα, *radix*.
Σαρκορίζω, *υ, ὁ*, carnem conficendo. Ex σάρξ, & ῥίζω, *scindo*.
Σαρκοσκόπια, *ῶ, f. ἴσα*, carnem alo, cutem belle curo. Ex σάρξ, & τρέφω, *alo*.
Σαρκοσφάγια, *ῶ, f. ἴσα*, carnem edo, earne vescor, Gl. Vet. σαρκοσφάγος, *excarnifico*. A σαρκόφάγος.
Σαρκοσφάγια, *ας, ἡ*, carniū esus. Ab eod.
Σαρκοσφάγος, *υ, ὁ*, carnivorus, carne vescens. Ex σάρξ, & σφάζω, *edax*.
Σαρκοσφάγος, *ῶ, f. ἴσα*, carnem gesto, Suic. A σαρκόφάγος.
Σαρκοσφάγος, *υ, ὁ*, carnem gestans, carne vestitus. Ex σάρξ, & φέρω, *fero*, *gesto*.
Σαρκοσφάλλος, *υ, ὁ*, folia carnosa habens. Ex σάρξ, & φύλλον, *folium*.
Σαρκόσ, *ῶ, f. ἴσα*, carneum reddo, incarno; (2) corpulentum reddo. A σάρξ.
Σαρκόσ, *ῆς, ὁ*, carnosus, Gl. V. carneus. Ab eod.
Σάρκαμα, *ατος, τὸ*, q. d. carnositas, carnis præter naturam incrementum; (2) carnis incrementum quoddam in naribus, Gl. V. pulpamentum. A σαρκός.
Σαρκογενής, *ῆς, ὁ*, carnis generatio, excrementa carnis. Ab eod.

Σαρκοτίνος, ἡ, ὅν, carnem restituendi vim habens. Ab eod.
ΣΑΡΞ, **Σαρξ**, ἡ, caro, pulpa, Gl. Vet. **σάρκις**, pulpæ, Ph.
Σάρων, & **σάρων**, scopæ, verriculum. Ἀσδίνου τοιο κακὸν σάρων, Callim. Hymn. in Delum. 225. ut seq.
Σάρως, α, vel **σαρὼς**, ὤ, ὅ, verriculum, scopæ. **Α σαίρα**.
Σάρως, α, f. ὥσα, verro, mundo; **σισαρομῆος**, scopis purgatus, p. pass. part. **Σαρὼς τῶ δίκιαν**, Luc. 15, 8. **Σισαρομῆον**, Matt. 12, 44. **Α σαίρα**.
ΣΑΡΠΠΟΣ, α, ὅ, arca, domus lignea, Hebr.
Σάρπρον, α, τὸ, scopæ. **Α σαρία**.
Σαρμα, ατος, τὸ, sordes, quifquiliæ verrendo collectæ. Ab eod.
Σάρων, α, ὅ, libidinosus, vel pudendum muliebres; item venatorium rete. Est & **Σάραν**, nauticus deus.
Σαρινός, αν, αι, Callim. Hymn. in Jov. 22. arbores cavæ; (2) quercus excavatæ, quercus hiantes ob vetustatem. Ab eod.
Σάρασις, ιας, ἡ, ipsa actio verrendi. Sordes, quifquiliæ. Ab eod.
Σαρπητης, ὤ, ὅ, οἱ **σαρπαται**, scoparii, Gl. V. **Α σαρία**.
Σας, tuas, acc. plur. f. g. a **οὐς**, **tuus**.
Σάρα, **σάραει ὄνον**, saginat asinum, Ph. vide **σάτιν**.
Σατάν, ὅ, & **Σατανᾶς**, ᾶ, ὅ, Satan, Satanas, nomen principis Angelorum malorum Hebr. **ἐκλιπτον**. **Adversarius**.
Σατὴν, κε, ἡ, plaustrum, vehiculum, R. Suic. **Α σάτιν**.
Σάτινον, α, τὸ, (antep. & pen. prod.) **Πρότη τίλονας ἄνδρας ἐπὶ χθονίς ἰδίδαξαι Πόισαι σάτινα καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῆ**, Hom. Hymn. in Ven. 13. idem & ab eod, R. Suic.
Σάτρν, α, τὸ, mensura frumenti tertiam partem ephæ continens, sesquimodius. Vox Syr.
Σατραπία, ας, ἡ, Satrapia, præfectura; (2) provincia, cui præest satrapa. **Α σατραπία**.
Σατραπία, futur. ὥσα, sum satrapa, sum præfectus provinciae. **Σατραπῆαν τῆ ἀνοφυρίας**, Plut. Καρίας, Aristot. **Α σατραπίας**.
ΣΑΤΡΑΠΗΣ, α, ὅ, satrapa, præfectus provinciae, proprie Persicæ. Vox Persica.
Σατραπικός, ἡ, ὅν, ad satrapam pertinens, satrapæ conveniens, Satrapicus. **Α σατραπίας**.
ΣΑΤΤΩ, fut. ξα, onero, onus impono; (2) refecio, constipo, impleo; **σισαρομῆος**, saginatus, Ph. p. pass. part. **Σισαρομῆος φάμιον**, Luc.
Σατυρία, ας, ἡ, genus esculentum ex herba. **Α σάτυρος**.
Σατυρίας, α, ὅ, morbus hominis faciem ita immutans, ut Satyro similis evadat. Ab eod.
Σατυρίασις, ιας, ἡ, pruritus venereus; priapismus. **Α Σάτυρος**.
Σατυρίζω, f. ἴσα, prurio ad Venerem instar Satyr; (2) Satyrica petulantia proscindo. Ab eod.
Σατυρικός, ἡ, ὅν, satyricus, Satyro conveniens; (2) dicax, mordax, more Satyrorum. Ab eod.
Σατίριον, α, τὸ, herba ad Venerem incitans. Ab eod.
Σατυριονος, α, ὅ, parvus Satyrus, Dim. ab eod.
Σατυριμῆος, ὤ, ὅ, idem quod **σατυρίας**; (2) pruritus Veneris. **Α σατυρίζω**.
Σατυριστής, ὤ, ὅ, ludio, Ph. scenicus. **Α σατυρίζω**.
Σάτυρος, α, ὅ, Satyrus, **σάτυρι**, Fauni, Gl. V. **Α σαβή, penis**, Etym.
Σατυρόμιος, εος, ὅ καὶ ἡ, satyros seu satyrorum mores imitans; (2) hispidus, **Α σάτυρος**.

οἷον τὸ διποτόν, Eur. Hel. 732. *Δυσία*
Σαίς, ibid. 1072. *Εν δὲ κόρῃ σι Λύσαν*
μεγάλαι σείσεις, Arist. Nub. 600. *Ἔτι*
σίῃ ἔθον, πείλασιν ἰονία πάσα πελάταν,
 Soph. Phil. 1183.
Σείει, ἰας, ὅ, patella, in qua aliquid move-
 tur & frigitur; sartago. *Α σείει*.
Σείει, σείει, σείων, divinus. Vox Laconica
 pro *Σείει*.
Σείει, σείει, ὅ, fol. Suid.
ΣΕΙΠΑ', *ἔει, ἡ*, catena, funis, linea.
Σειράδιον, α, τὸ, funiculus. Dim. a *σειρά*.
Σειράζω, ἑ, *άσω*, vinculum traho, R. Ab
 eodem.
Σειράιος, αία, αἶον, catenatus, catena vinctus
 funalis. Ab eod.
Σειράφόρος, α, ὁ ἢ ἡ, catenam ferens. *Σειρά-*
φόρος, q. d. catenifer, catenam ferens, seu
 habenam; qui alias *σειράιος* dicitur. Ex
σειρά, catena, & *φέρω*, fero; Æschyl. Ag-
 gam. 1649. Euripid. Iphigen. Aut. 223.
 Herc. Fur. 446. Æschyl. Agam. 851. *Angl.*
the Fore-horse; cui opponitur *ζόγιος, the*
Shaft-horse. Ex *σειρά*, & *φέρω*, fero.
Σειράω, α, catena constringo; (2) constringo,
 connecto, R. *Σὲν τῷ γέροντι δισμὰ σει-*
ράων βρόχω, Eur. Her. Fur. 1012. *Α*
σειρά.
Σειράω, α, fut. *ἔσσει*, exsiccō, exinanimo. *Α*
σειρά.
Σειρίδι, ἴος, ἡ, Siren, *monstrum marinum*; (2)
 insectum api simile. *Α σειρίδι*.
Σειρίασις, ἰας, ἡ, capitis inflammatio ex ve-
 hementi folis ardore. *Α σειρίδι*.
Σειρίδι, α, fulguro, luceo; (2) capitis inflam-
 matione laboro; (3) suffraginum vitio la-
 bore, de equis. *Βρίκη ἐν τῇ δέξει σειρίδι*,
 Al. Aphr. *Α σειρίδι*.
Σείριος, ἰν, ἰον, astralis. Ab eod.
Σειρίδι, ἰας, ἡ, canicularis. *Α σειρίδι*.
Σείριον, α, τὸ, astrum. *Α σειρίδι*.
Σείριος, α, ὁ, Sirius, stella, quæ & canicula
 dicitur. *Α σειρά*, deficcō.
Σειρμάσις, α, ὁ, jaculi quoddam genus vel
 lanceola.
Σεισάχνη, ας, ἡ, q. d. onus excussum, al-
 levatio debiti communis, tabule novæ;
 Plut. in Solon. c. 15. Ex *σειώ*, & *ἄχνη*,
onus.
Σείει, τui, gen. sing. Æol. pro *σῷ*, a *σὺ*, *tu*.
Σείει, τui, gen. sing. Pœt. & Ion. pro eod.
Σείειν, τui, Pœt. idem quod antecedens
σείει.
Σείειν, qui moveretur, nom. plur. præf. part.
 pass. verbi *σειώ*, *moveto*.
Σείοντες, moventes, acc. plur. part. præf. verbi
 ejusd.
Σεισάχνη, ας, quæ commovere, acc. plur.
 a. 1. part. mæd. verbi ejusd.
Σεισάχνη, commotus, aor. 1. part. pass. verbi
 ejusd.
Σείσις, ἰας, ἡ, motio, quassatio, concussio.
Α σείει.
Σεισάχνη, ὄν, ὁ, motor seu quassator ter-
 ræ. Epith. Neptuni. Ex *σείσις*, & *χάνη*,
terra.
Σείσμα, ατος, τὸ, concussio, quassatio, mo-
 tus. *Α σείει*.
Σεισμάτις, α, ὁ, ut *σεισμάτις τῆς*, se-
 pulchrum eorum quos ruina ex terræ motu
 oppressit. *Α σείσμα*.
Σεισμός, ὅ, ὁ, terræ motus, Ph. concussio,
 Ph. excussio, Gl. V. *Α σείει*.
Σεισπύρις, ἰδῶν, ἡ, -motacilla, avis. Ex
σειώ, & *πύρις*, nates.
Σεισπύρις, ας, ἡ, idem. Ex *σειώ*, & *πύρις*,
cauda.
Σείει, ἡ, ὅν, qui concuti seu quassari potest,
 concussus. Ab eod.
Σείειν, α, τὸ, sistrum, crepitaculum in sa-
 cris Idis adhiberi solitum. *Α σείει*.
ΣΕΙΩ, f. *σειώ*, moveo, quatō, vibro,
 libro, Gl. Vet. *σειει*, concutit, quatit, cri-
 spat, Ph. *σειείει*, vibrare, Ph. inf. a. 1.
Ἦναι χερσὶ ἰσχυρὰ, Soph. El. 715. Πῶς
ἔστ' ἰσχυρὰ με δακτύλῳ τῷ καρδίῳ; Arist.

Ach. 12. ἡνὸς ἡνὸς ἀνὰ σιδήναι σίλῳ,
Eur. Iph. in Tau. 46.
Σίλα, jubare, jubari, dat. sing. *Anc. & Ion.*
pro σίλατι, a σίλας, jubar.
Σιλαρία, ᾧ, f. ἴσα, splendeo, fulgeo. Σὺν
πόδικας σιλαρίῃ, Arist. Nub. 604. Σε-
λαρήνῳ δ' ἂν ἄστυ πῦρ ἐπιδόμιον Ἄρ-
χῶν, Eur. El. 722. Σιλαρήται μαρμα-
ρίσιν ἐν ἀργαίς, Arist. Nub. 235. A
σίλας.
Σιλαρίζω, f. ἴσα, splendeo, fulgeo. Ab
eod.
Σιλάνην, lunam, acc. sing. *Dor.* pro σιλήνῳ,
a σιλήνῳ, luna.
Σιλαναία, (ας, ἡ, *Ion.* & *Dor.* pro σιλήνῳ,
luna.
ΣΕΛΑΣ, ατΘ, τὸ, fulgor, lumen, Gl.
Vet. fulgor, jubar.
Σιλασφόρη, κ, ὁ κ' ἡ, splendorem seu lumen
ferens, Suic. Ex σίλας, & φέρω, fero.
Σιλάχιον, κ, τὸ, piscium genus cartilagino-
ium, cui cartilago pro cute est. Dim. a
σίλαχος.
Σιλαχοειδής, ἴος, ὁ κ' ἡ, cartilagineus, carti-
laginis speciem referens. Ex σίλαχος, &
εἶδος, species.
ΣΕΛΑΧΟΣ, εος, τὸ, & pl. τὰ σελάχη,
genus piscium cartilaginosorum.
Σιλαχάδης, εος, ὁ κ' ἡ, cartilagineus. A σί-
λαχος.
Σιλέω, ᾧ, splendeo, luceo. A σίλας.
ΣΕΛΕΤΚΙΣ, ιδΘ, ἡ, poculi, navis,
vel vestis genus, itemque avis locustis ves-
centis.
ΣιληναίΘ, αία, αἶον, lunaris, lumine lu-
nari illustratus. Hinc *Subst.* σελήναία, ας,
ἡ, luna, *Ion.* A σιλήνῳ.
Σελήνη, ης, ἡ, luna; σελήνας, placenta quæ-
dam rotundæ & latæ; Alciph. 2, 4. A
σίλας.
Σελήνωζομαι, lunaticus sum, conficior mor-
bo per certa lunæ intervalia redeunte
Matt. 4, 24. A σιλήνῳ.
Σελήνωκος, ἡ, ὄν, lunaris; (2) lunaticus,
morbo comitiali laborans. Ab eod.
Σελήνιδιον, κ, τὸ, lunula. Dim. a σελήνῳ.
Σελήνιον, κ, τὸ, lunæ lux, vel luna sive lu-
næ fidus. Ab eod.
Σελήνις, ιδΘ, ἡ, lunula; (2) quiddam in
parvæ lunulæ formam factum; (2) amule-
tum puerorum. Ab eod.
Σελήνιτης, κ, ὅ, ut σελήνιτης λίθΘ, lapis
lunaris. Gl. V. σελήνιτης, lunaticus. A
σιλήνῳ.
ΣελήνιςθητΘ, κ, ὁ κ' ἡ, q. d. a luna per-
cussus, lunaticus. Ex σελήνῳ, & βάλλω,
jacio.
Σιληνοειδής, ιδΘ, ὁ κ' ἡ, lunæ speciem re-
ferens. Ex σιλήνῳ, & εἶδΘ, forma, spe-
cies.
Σιληνώφει, ὅτος, τὸ, lunæ lumen, radii lu-
næ, Suic. Ex σιλήνῳ, & εἶδος, lux.
Σιληνίον, κ, τὸ, chartula, pagella, pagellula.
Gl. V. paginula. Dim. a σιλήνῳ.
Σιληδαμα, ατΘ, τὸ, tabula lata. Ab eod.
Σιληνίτης, κ, ὅ, ut σιληνίτης οἶνΘ, vinum
ex apio compositum. A σίλινον.
Σιληνοειδής, ιδΘ, ὁ κ' ἡ, apii figuram habens.
Ex σίλινον, & εἶδος, species.
ΣΕΛΙΝΟΝ, κ, τὸ, apium, herba. *Angl.*
Wartl. Λατὶν ἐπιπρόκειναι, ἐλεόθρεπτον σε
σίλινον. Hom. Il. 2, 776. Lotus depa-
scentes, palustreque apium.
ΣίληνΘ, κ, ἡ, idem.
Σελισσία, ας, ἡ, species quædam brassicæ.
A σίλινον.
ΣΕΛΙΣ, ιδΘ, ἡ, pagina, Ph. margo,
Gl. V.
Σίλλα, ης, ἡ, felia, Gl. V.
Σιλλίστρας, ιας, ἡ, fellisternium. Gl. Vet.
Ex σίλλα, & στρίβω, stratio.
Σιλλίζειν, divitias simulare in paupertate. A
Sello jactatore quodam, quem Aristophanes
pertrixit, Av. 126.
Σίλημα, ατΘ, τὸ, transtrum, jugum, Gl.
Vet. & σίματα, eluvies, Ph.

Σιμαυτῖαις, ποταμοί, lutulenti fluvii. A
 प्रास्.
ΣΕΜΙΔΑΛΙΣ, *σε*, η, simila, similago,
 flos farinae triticeae.
Σεμιδαλίτης, η, ό, ut *σεμιδαλίτης ἄρτος*,
 panis e simila confectus. A *σεμιδαλίς*.
Σέαν pro *σεμνά*, *gravia*, neut. plur. a *σεμνός*,
gravis.
Σεμαί *Σεαί*, Eumenides, five Furiae, apud
 Athenienses. A *σεμνός*.
Σεμενίον, η, τό, locus sacer, sanctuarium,
 monasterium. Ab eod.
Σεμνή, *ἡς*, ἡ, pudica, casta, affectata foemi-
 na, Gl. V.
Σεμνηγορία, *ᾶ*, f. *ἡσα*, magnifice loquor seu
 praedico, cum gravitate loquor. A *σεμνη-*
γορός.
Σεμνηγορία, *ας*, ἡ, oratio gravitatem prae fe-
 ferens; Plut. in Num. cap. 8. ex Timone
 Philasio. Ab eod.
Σεμνηγόρος, η, ό *ἡ*, qui graviter loquitur,
 qui magnifice praedicat. Ex *σεμνός*, & *ἀ-*
γορία, loquor.
Σεμνέβιοι, *οί*, divini humanique juris peri-
 tissimi ac religioni dediti; quales appellati
 philosophi Indorum, & Gymnosophistae a-
 pud Lactr. Ex *σεμνός*, & *Θεός*, Deus.
Σεμνηλογία, *ᾶ*, f. *ἡσα*, graviter & speciose lo-
 quor. Ταῦτα σεμνηλογῶσιν *οἱ σοφισταί* αἰετ
 ἦν *θεῶν*, Luc. ἀμφὶ τῷ *θεῷ*, App. A
σεμνηλόγος.
Σεμνηλόγημα, *ατ*ος, τό, dictum grave ac
 magnificum, quo quis se jactat. A *σεμνη-*
λογία.
Σεμνηλογία, *ας*, ἡ, dictio gravis; (2) sermo
 venustus. A *σεμνηλόγος*.
Σεμνηλόγος, η, ό *ἡ*, qui graviter de re
 quapiam differit, ostentator, jactator. Ex
σεμνός, & *λέγω*, dico.
Σεμνηλόγως, *ἄδω*, magniloque, jactabunde.
 A *σεμνηλόγος*.
Σεμνηματις, *ας*, ἡ, vates venerabilis ac gra-
 vis. Ex *σεμνός*, & *μάντις*, vates.
Σεμνομυθία, *ᾶ*, fut. *ἡσα*, cum gravitate lo-
 quor; (2) cum fastu & insolentia loquor.
 Τι σεμνομυθεῖς *κεῖς ἀγῶν ἔρχη λόγων*; Eur.
 Andr. 234. Ex *σεμνός*, & *μῦθος*, sermo.
Σεμνοπαράστοι, *οί*, q. d. graves parafiti, a-
 dulatores, qui gravitate superciliosa para-
 siticum adulationem regunt. Ex *σεμνός*, &
*παράσται*ος, parafiti.
Σεμνοπεία, *ᾶ*, f. *ἡσα*, magnifice testimo-
 (2) auctoritatem addo, reverentiam & ma-
 jestatem concilio. Ex *σεμνός*, & *πείω*,
facio.
Σεμνοπρίπια, *ας*, ἡ, gravitas decora, digni-
 tas oris, dignitas. A *σεμνοπρίπης*.
Σεμνοπρίπης, *ῖος*, ό *ἡ*, gravem virum de-
 cens; (2) gravi & eximia dignitate prae-
 ditus. Ex *σεμνός*, & *πρίπαι*, decet.
Σεμνοπρεπῆς, *ἄδω*, cum dignitate, graviter,
 decore. A *σεμνοπρίπης*.
Σεμνοπρεπία, *ᾶ*, f. *ἡσα*, gravitatem in vul-
 tu praefero. *Καὶ ἡ σεμνοπρεπείης*, A-
 rist. Nub. 362. A *σεμνοπρεπῆς*.
Σεμνοπρεπία, *ας*, ἡ, gravitas seu dignitas
 oris, persona gravis. Ab eod.
Σεμνοπρεπῆς, η, ό *ἡ*, qui gravitatem
 aliquam vultu praefert. Ex *σεμνός*, &
πρεσβυον, nullus.
ΣΕΜΝΟΣ, η, όν, venerabilis, castus, Ph.
σεμνὸν ἀξίωμα, majestas, Gl. V. *σεμνὸν*,
 pudica, casta, affectata foemina, Gl. Vet.
σεμνός, etiam honestus, gravis.
Σεμνόςος, η, ό *ἡ*, gravis ore, qui gra-
 viter loquitur. Ex *σεμνός*, & *στόμα*, os.
Σεμνότης, *ἡς*, ἡ, gravitas, majestas; (2) re-
 verentia; (3) sanctimonia, honestas; (4)
 pudicitia. A *σεμνός*.
Σεμνοτήρ, *ας*, ἡ, gravitas fastuosa, Suic.
 Ex *σεμνός*, & *τύφος*, fastus.
Σεμνός, *ᾶ*, f. *ἡσα*, excito, illustro, magni-
 ficum & illustrem recdo, magnifice prae-
 dico. A *σεμνός*.
Σεμνός, venerandum & augmentum recdo
 (2) orno, honore & dignitate aduicio; &

σεμνύνομαι, gravitatem præ me fero; ef-
feror, gloriator, jactator, superbo. Σε-
μνύνουσι τὸν πρᾶξοντιαν, Luc. Σεμνύνουσι
τὸν τῷ ὁδῶνι ὑποπτεῖν, Dem. Ab eod.
Σεμνύματα, ατϞ, τὸ, ornamentum, decus. A
σεμνός.
Σεμνός, Adv. honeste, decenter, graviter.
Gl. V. pudice. A σεμνός.
Σίς, tui, gen. sing. Ion. pro σὺ, a σὺ, tu.
Σίος, tui, Poët. idem quod antecedens σίς.
Σιπλόα, veneror. A σιπλός.
Σιπλίτης, ια, εν, q. d. adorativus, culti-
vus. Hinc τὸ σιπλίτην, α, sc. ἱερὸν, so-
lennitas novennalis Delphis in honorem
Apollinis celebrari solita. Ab eod.
Σιπλός, ἡ, εν, venerabilis, venerandus au-
gustus; Æschyl. Prom. vincit, 811. Ph. ὁ
σιπλός, sacrum. A σίβω.
ΣΕΡΑΠΙΑΣ, ἀδϞ, ἡ, Serapias, herba
quædam.
ΣΕΡΨΙΣ, ἰϞϞ, ἡ, cichorii sive intybi ge-
nus, Gl. V. σίρσις, intybus, intibum, in-
tuba; σίριδς, intuba, Gl. V. Acc. sing.
σίρσις, & σίριδα. Angl. Endive.
ΣΕΡΨΙΦΙΟΝ, α, τὸ, absinthium mari-
num.
Σίρπον, α, τὸ, idem.
ΣΕΡΦΟΣ, α, ὁ, insecti genus, culex. Ἐτι
καὶ μύρμηκας καὶ σίρπον χαλῶ. Proverb. de
quo vide Erasmi Chiliad. p. 726. Edit.
Hanov.
Σίσταμαι, instratus sum, perf. part. pass. verbi
σάβω, onero, sterno.
Σισαργίαι, ridentes, nom. plur. part. perf.
med. f. g. a verbo σαίρω, rideo.
Σισαρυμβόν, scopis mundatum, ace. sing. perf. part.
pass. verbi σαρώ, scopis verro seu
pergo.
Σιστάω, motum esse, perf. inf. pass. verbi σείω,
quatio, moveo.
ΣΕΣΕΛΙ, eas, τὸ, Sefeli, herba.
Σισίλις, ενς, ἡ, idem.
Σίστημι, purifacatus est, 3. sing. perf. ind. med.
verbi σήπω, putrefacio.
Σίστηρα, verri, perfect. ind. med. verbi σαίρω,
verro.
Σιστημύσις, silentio præteriti, nom. pl. perf.
part. pass. Dor. pro σιστημύσις, a verbo σι-
ζάω, fileo.
Σισσοπισμύρον, perium, acc. sing. perf. part.
pass. verbi σοφίζω, sapientem reddo.
Σισσοπισμύρις, Adv. more eorum, qui cap-
tiosis & dolosis verbis utuntur, more so-
phistarum, callide. A σοφίζω, sapientem
reddo.
Σίσουσι, salvum reddidit, 3. sing. a. i. ind.
act. verbi σάω, sive σάζω, salvo.
Σιός, tui, gen. sing. Dor. pro σὺ, a σὺ, tu.
Σίστα, fugavi, a. i. ind. act. Ion. pro ἵσταναι,
a verbo σάω, agito.
Σίστατ' pro σίστατα, fugavit, 3. sing. a. i. in-
dicat. med. Ion. pro ἵσθλατο, a verbo eod.
Σίσθω, concito, 3. sing. a. i. imper. med.
per Syncope. pro σίσθωσθαι, a verbo eod.
Σίστληις, α, ὁ, q. d. betarius, ranæ nomen
in Batrachom. ver. 208. A σίστλην.
Σίστλην, α, τὸ, parva beta; σίστληα, betæ,
Gl. V. Dim. a σίστλην.
ΣΕΥΤΑΟΝ, α, τὸ, beta, Ph.
ΣΕΥΩ, cieo, agito, concito, fugo; σάω-
μαι, feror, concitor, prorumpo, ruo;
σάωσθαι, pro ἵσθλατο, a. i. med. pro ἵσθ-
λατο. Ἐκ δ' ἀμφοτέρωιν Ἀτρικὲς αἵμα-
τις ἵσθλα βελών, Il. 5, 208. Ἐπὶ τῷ χιτῶνι
ἵσθλατο, ib. 2, 808. A σείω.
Σισθάναι, cultum esse, a. i. inf. pass. verbi
σίβω, colo.
Σίσφιδαι, soluisse, a. i. inf. med. verbi ejus-
dem.
Σιωπῆτις, tui ipsius, gen. sing. Ion. pro σι-
αυῆτις.
Σιωπῆτις, tui ipsius, idem quod antecedens σι-
ωπῆτις.
Σίβω, cribro, Gl. Vet. σήθει, cernit, Ph.
Σινδύνα κρηστήρη, Aret. A σείω.
Σινκάζω, stabulo includo. Καὶ γὰρ καὶ σήκα-

ὄν κτλ. Ἰλιν, ὅτε ἀρτε, Il. 8, 131.
Α σήκος.
Σταβίδιν, stabulo inclusi sunt, 3. plur. a. 1. ind. pass. Ion. & Boët. pro στακιδιούσαν, a verbo στακίζω.
Στακιδόρ, Dor. στακιδόρ, α, ὁ καὶ ἡ, qui stabulum verrit seu purgat; (2) ædituus, qui Deorum delubra purgat. Εκ στακός, & κείν, verro.
Στακίζω, sagino. Α στήκος.
Σταίς, ιδόρ, ἡ, ancilla, famula rerum domesticarum curam gerens. Ab eod.
Σταίτης, α, ὁ, stabulo adhuc inclusus, latens, de agno. Ab eod.
ΣΗΚΟΣ, ε, ὁ, templum, Ph. fanum, Gl. V. septum, Gl. V. stabulum; σήκοι, fori pavium, loculamenta, Gl. V. σήκος, etiam pondus vel statera.
Σήκος, ἡ, f. ἀσσα, pondero. Ph. σήκοι, perpendit, examinat; σήκασον, pondera, Ph. a. 1. Α σήκος.
Σήκωμα, ατόρ, τό, libramentum, examen, temperamentum, Ph. aequipondium, Gl. V. Α σήκον.
Σηκωτήρ, ἥρ, τό, lorum jugi. Ab eod.
Σηκωτός, loculatus, Gl. V. Α σήκος.
ΣΗΜΑ, ατόρ, τό, signum, nota, portentum, augurium; (2) vexillum, insigne nobilitatis; (3) bustum, sepulchrum, monumentum.
Σημαία, ας, ἡ, vexillum, signum militare; (2) milites sub uno signo militantes, cohorts; (3) simulacrum, insigne familie five nobilitatis. Τὰ σημαίας ἐκέρειν. Plut. in Fab. Max. cap. 12. Α σῆμα.
Σημαίν' pro σήμαιναι, significa, 2. sing. præf. imper. act. verbi σημαίνω.
Σημαίνωσ' pro σημαίνουσα, significans, præf. part. act. f. g. Dor. pro σομαίνουσα, a verbo eod.
Σημαίω, figno, significo, nuncio, impero, Gl. Vet. σημαίνει, portendit, Ph. σημαίνοντες, signatores. Gl. Vet. σημάη, designet, Ph. a. 1. conj. συσημαστῆς, obligatus, p. pass. part. σήμηναι, signum dedit, aor. 1. act. σημήναι, declarare, Philox. σημαίνομαι, signis quibusdam colligo. Τὸς ἄλλοις ᾧ σήματι παῖσι ἐκδιδόναι, Xen. πρὸς εἰνα, Plat. τὸ ἀνακλυτικόν, Plut. στρατῆ ἄλλω, præfesse, Il. 14, 85. Τὰ μὲν σημαίνομαι, τὰ δ' ἐκπέπληγμαί, Soph. Aj. 32. Ab eod.
Σημαιοφόρ, α, ὁ καὶ ἡ, signifer. Ex σημαία, & φέρω, fero.
Σημαλί, ἡ, Ion, significativus. Α σῆμα.
Σημάει, significasse, a. 1. inf. act. verbi σημαίνω.
Σημανία, indicabo, f. 1. ind. act. Ion. pro σημανά, a verbo eod.
Σημαντίον, Adv. pos. significandum est. Α σημαῖνα.
Σημαντήρ, ἥρ, ὁ, qui signum dat, qui classicum canit, pastor, dominus; (2) annulus signatorius. Ab eod.
Σημαντήριον, α, τό, signaculum, sigillum. Α σημαντήρ.
Σημαντικός, ἡ, ὄν, significativus. Α σημαῖνα.
Σημαντικώτατα, Advverb. significantissime. Α præc.
Σημαντρίς, γῆ, terra sigillaris. Ab eod.
Σημαντρον, α, τό, sigillum, signum. Ab eod.
Σημάντωρ, εφ, ὁ, significator, qui aliquid significat; (2) dux, imperator, præfes, præfectus; (3) Adjct. significativus, significans, indicans. Ab eod.
Σημασία, ας, ἡ, significatio, significatus, significum, Ph. (2) signi datio, classicum. Ab eod.
Σήματ' pro σήματα, signa, nom. vel acc. plur. a σῆμα, signum.
Σηματίαις, literis, dat. plur. Poët. pro σημασι, ab eod.
Σηματίζομαι, f. ισμαι, signis quibusdam colligo. Α σῆμα.

σημαῖον, *κ*, τὸ, parvum signum. Dim. *ἂ* **σημα**.
σηματόεις, *δ*εῖνα, *όν*, *q. d.* sepulchrosus; multa habens sepulchra, Suic. Ab eod.
σηματάρχος, *ῥ*, *ὁ*, qui insignia facit, Suic. Ex **σημα**, & **ἄρχον**, *opus*.
σημαιογραφία, *ῶ*, notis in scribendo compendii gratia utor. A **σημαιογραφῶ**.
σημαιογράφος, *κ*, *ὁ* *χ* *ῆ*, notarius, qui notis scribit celeritatis causa, ut alterum dicentem adsequatur. Ex **σημαῖον**, & **γράφω**, *scribo*.
σημαῖον, *κ*, τὸ, signum, nota, argumentum; Ph. vexillum. Gl. Vet. monstrum, Ph. ostentum, miraculum. A **σημα**.
σημαιοφόρος, *κ*, *ὁ* *χ* *ῆ*, signifer, vexillarius, Gl. V. Ex **σημαῖον**, & **φέρω**, *fero*.
σημαῖον, *ῶ*, & **σημαῖομαι**, *ῶμαι*, noto signo, denoto, designo, Gl. V. **σημαίνω**, *γράφω*, signatus. Τὸτον **σημαῖον**, 2 Theff. 3, 14. A **σημαῖον**.
σημαῖος, *εῖ*, *ὁ* *χ* *ῆ*, significans, significandi vim habens; (2) insignis, insignitus, notabilis. Ab eod.
σημαῖος, *ἄδ*, ita, ut facile appareat, notabiliter. A **σημαῖος**.
σημαῖωμα, *ατ*, τὸ, constitutio, declaratio, decretum. A **σημαῖος**.
σημαῖωσις, *εῖς*, *ῆ*, notatio, designatio, observatio, signum. Ab eod.
σηματικὸς, *ῆ*, *όν*, notatorius. Hinc *ῆ* **σηματικῆ**, *ῆς*, pars medicinae, quæ signa morborum dijudicat. Ab eod.
σημερινός, hodiernus, Ph. A seq.
σημερι, *ἄδ*, hodie; *ῆ* **σημερον**, item *ῆ* **σημερον** *ἡμέρα*, hodiernus dies. Ab *ἡμέρα*.
σημεῖον, signum. Ion. pro **σημαῖον**.
σημαῖν, *significaverit*, 3. sing. aor. 1. conj. act. *ἄτ*. pro **σημαῖω**, a verbo **σημαίνω**.
σηῶ, *tuam*, acc. sing. f. g. a *σῆς*, *tuus*.
σηυρῶ, *κ*, *ὁ* *χ* *ῆ*, caudam motitans, adulans, de canibus, equis, & similibus. Ex **σαῖνο**, & **ῥα**, *cauda*.
σηπιδωδής, *εῖ*, *ὁ* *χ* *ῆ*, putredine vitiatus. A seq.
σηπιδός, *έν*, *ῆ*, putredo, Gl. V. marcor, tabum; tates; (2) lacertæ genus. A **σήπω**.
σηπία, *ας*, *ῆ*, sepia, piscis atrum cruorem in timore emittens. **σηπίας**, *ἄδ*, *ῆ*, id. *q. d.* **σηπία**. **σηπιάδ** **φυλάκιδ**. Nicand in Alexiph. 472. Ab eod.
σηπιδίον, *κ*, τὸ, parva sepia, sepiola. Dim. a **σηπία**.
σήπιον, *κ*, τὸ, pars quædam dura & solida bestiae. Ab eod.
σηπιόεις, *ῥ*, *ὁ* *χ* *ῆ*, putrefaciens, putrefaciendi vim habens. Ex **σήπω**, & **αἶνω**, *facio*.
σηπικός, *ῆ*, *όν*, idem. A **σήπω**.
σηπῖς, *ῆ*, *όν*, idem; (2) putridus. Ab eodem.
Σ Η' Π Ω putrefacio, putredine vitio; **σήπωμαι**, putrefio, putresco; marceo. Gl. V. **σηπιός**, putridus. Gl. V. **σηπιός**, putridum, Ph. p. part. **ἄιμα** *ῆ* *ἵτι* *πατρός* *χ* *ῥ* *σῆρας* *μέλαν* *σῆπεν*, Eur. Elec. 321. **ἵνα** *μὴ* *σηπανταί* *αἱ* *παύσασθαι*, Xen. **Χρὸς** *σήπεται*, Il. 24, 414.
σηραλδομαι, in modum antri fornicor. **ῶ** *οἷα* *ποῖα* *πρὸς* *τὴν* *τε*, *χ* *ῥ* *ῶ* *αἶμα* *αὐτόματα* *σηραλδομαι*, Heliod. lib. 1. A **σηραλδῶ**.
σηραλδής, *εῖ*, *ὁ* *χ* *ῆ*, rimolus, cavernosus, fistularum plenus. A **σηραλδῶ**.
σηραλξ, *γ*, *ῆ*, rima, fissura, hiatus, antrum, caverna, specus. A **σηραλδῶ**, *hiare*, p. a. *σαίρω*.
Σ Η' Ρ Ε Σ, *ων*, *οἱ*, Seres, gens Asiæ; (2) bombyces, *vermes*.
σηροπλόκος, *εῖ*, *ὁ*, sericarius. Gl. V. opifex sericarius. Ex **σηρῖον**, & **πλόκος**, *pectus*.
σηρικός, *ῆ*, *όν*, sericus. Gl. V. **σηρικῆ**, sericum. A **σηρῖς**.
σηροφόρος, *εῖ*, *ὁ*, sericatus. Gl. V. A **σηρῖον**, & **φέρω**, *gesto*.

Σ Η Σ, σῆς, ἡ, tinea, vermiculus vestibus noxius; (2) omne id, quod aliquid corrodit, Ph. tinea, robigo.

Σ ἦς, tuis, dat. pl. f. g. Ion. pro σῆς. A σῆς.

Σ Η Σ Α' Μ Η, ἡς, ἡ, Sefama, frumenti In dici genus.

Σ ησάμινος, ἡ, ἡ, ex sesamo factus, sesaminus. A σῆς αμῖν.

Σ ησάμινος, ἡ, ἡ, placenta ex sesamo & melle; (2) herba quaedam. Ab eod.

Σ ησάμινος, ἡ, ἡ, sesamo similis, sesami speciem referens. Ab eod.

Σ ησάμινος, ἡ, ἡ, ex sesamo paratus.

Σ ησάμινος, ἡ, ἡ, sesamon. Ab eod.

Σ ἦσι, tuis, dat. plur. f. g. Ion. & Poët. pro σῆς, a σῆς, tuis.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, cribratio, cribri agitatio, succretio quæ sit cribro. A σῆς.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, cribrum. Ab eod.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, vel σῆσις, ἡ, ἡ, cribratus; (2) factus e farina succreta; (3) hornus, hornotinus; (4) Subst. mepilli genus. A σῆς, vel σῆσις.

Σ Η Τ Ε Σ, Adv. hoc anno, Dor. σῆσις, ἡ, ἡ.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, hornus, R. A σῆσις.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, a tinea adefus five corrosus. Ex σῆς, & βρωτός, comestus.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, a tinea pertusus, seu derofus. Ex σῆς, & κῆσις, tundo.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, parvus serpens, Seps. A σῆσις, eo quod morfu suo putredinem simul vulnere inducit. A σῆσις.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, putrefactio, putredo; tabum, marcor, Gl. V. Ab eod.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, robustus, validus. A σῆσις.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, robur, vis, potentia. A σῆσις.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, f. ὄσις, robor, confirmo. Ab eod.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, valeo, possum. Ἡσῆς, ἡ, ἡ, opem afferre, Soph. Aj. 165. Σ ἦσις, ἡ, ἡ, ὡς ἀλέτω, Phryg. ibid. 488.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, roborare, roborasse, aor. i. inf. act. verbi ὄσις, robor.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, pars maxillæ; σῆσις, ἡ, ἡ, maxillæ. A σῆσις.

Σ Ι Α Γ Ω Ν, ὄσις, ὄ, mala, maxilla; σῆσις, ἡ, ἡ, maxillæ.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, f. ὄσις, salivam emitto. A σῆσις.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, f. ὄσις, salivarius, Gl. V. A σῆσις.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, sputum, saliva, salivarius lentor. Ab eod.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, morbus, quum saliva nimia in os influit. A σῆσις.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, frana equis indita, spumam excitantia ipsis mandentibus. Ab eod.

Σ Ι Α Α Ο Ν, ὄσις, ὄ, saliva, sputum, pituita, quæ os humectat.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, saliva, Gl. V. (2) porcus saginatus; (3) pinguendo, axungia.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, f. ὄσις, salivam ore effundo, Hippocr. lib. 3. de morbis. A σῆσις.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, qui multam salivam ore effundit. Ex σῆσις, & χῆσις, fundo.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, salivofus, salivam referens; (2) pinguis, opimus. A σῆσις.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, munimen & circulus scuti ferreus.

Σ Ι Β Τ Α Α, ἡ, ἡ, Sibylla; (2) vates, vaticinatrix.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, vaticinor, reddo oracula; (2) more senum deliro. A σῆσις.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, Sibyllinus, ad Sibylam pertinens. Ab eod.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, Sibyllinis oraculis intentus sum. Ἡσῆς, ἡ, ἡ, Arist. Eq. 61.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, faidici. Quasi a σῆσις.

Σ Ι Β Τ Ν, ἡ, ἡ, telum, jaculum, spiculum, Gl. V. venabulum.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, hastula, spiculum vel hastile parvum, Dim. a σῆσις.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, tacite. A σῆσις.

Σ ἦσις, fut. ὄσις, tacere facio, conticescere jubeo. Ab eod.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, tacitus. Ab eod.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, qui ob pulchritudinem suam silentium & admirationem inducit, splendidus, elegans; (2) qui ob teneritudinem suam nullum crepitum aut sonitum edit; σῆσις, ἡ, ἡ, splendida; miranda. Ἡσῆς, ἡ, ἡ, Hom. 5, 226.

Habenas miro artificio factas. Ab eod.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, tacere, præf. inf. act. contr. pro σῆσις, a verbo σῆσις, tacere.

Σ Ι Γ Α Ω, ὄ, f. ὄσις, taceo, fileo, conticeo, obticeo, Gl. V. σῆσις, tace, Ph. a. 1. imperat. Σ ἦσις, ἡ, ἡ, σῆσις, Eur. Iph. in Tau. 928. κακῶ, ib. 943. Τί σῆσις, ἡ, ἡ, ὄσις, Alc. 79. Ἡσῆς, ἡ, ἡ, σῆσις, id. Iph. in Tau. 1079. Ἡσῆς, ἡ, ἡ, σῆσις, id. Ph. 915.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, silentium, taciturnitas, reticentia, Ph. A σῆσις.

Σ ἦσις, Adv. tacite, submissa voce, clam. Dat. adverbialiters a σῆσις.

Σ ἦσις, silentio præterita, a. i. part. pass. f. g. verbi σῆσις.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, tacitus, taciturnus. Ab eod.

Σ ἦσις, Adv. tacite. A σῆσις.

Σ ἦσις, filere, præf. ind. act. Dor. pro σῆσις, a verbo σῆσις.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, præco, tuba silentium indicens, Rob. Ex σῆσις, & σῆσις, tuba.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, tacitus, silentiosus, Gl. V. A σῆσις.

Σ ἦσις, Adv. tacite. A σῆσις.

Σ Ι Γ Α Α Ι, inanes, Hef.

Σ Ι Γ Α Α Ι, ὄ, ὄ, cifræ, notæ compendiarie in scribendo.

Σ Ι Γ Μ Α, ὄ, Sigma, litera Græca; mensa five conaculum semicirculatum initar hemicycli, vel C Latini.

Σ ἦσις, literam Sigma crebrius usurpo. A σῆσις.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, literæ Σ crebrior usurpatio five concursus. A σῆσις.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, habens formam literæ Σ, vel potius C. A σῆσις, & ὄσις, forma.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, stridor, qualis est ferri candentis, quum in aqua extinguitur; (2) sibilus. A σῆσις.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, manipularius, Gl. V. signifier. Ex σῆσις, signum, voce Latina, & φῆσις, ferro.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, jaculum e ferro. A σῆσις.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, jaculum, telum hastæ adsimile, spiculum, jaculum Romanis usitatum, hastile. Ab eod.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, idem & ab eod.

Σ ἦσις, silent, 3. plur. præf. ind. act. Dor. pro σῆσις, a verbo σῆσις.

Σ ἦσις, & σῆσις, ferreus, Dor. pro σῆσις.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, ferro ligatus, Dor. pro σῆσις.

Σ ἦσις, ferrum, acc. sing. Dor. pro σῆσις, a σῆσις, ferrum.

Σ ἦσις, Pind. Pyth. 2, 4. Dor. Ex σῆσις, & χαῖσις, gaudeo.

Σ Ι Δ Η, ἡ, ἡ, malus Punica; (2) malum Punicum.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, tractatio seu negotiatio ferri. A σῆσις.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, fabri ferrarii officina, ferraria. Ab eod.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, ferreus; (2) ferri instar durus. Ab eod.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, contr. σῆσις, ἡ, ἡ, idem & ab eod.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, faber ferrarius. A σῆσις.

Σ ἦσις, f. ὄσις, ferrum tracto. A σῆσις.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, ferrarius. Hinc ἡ σῆσις, ἡ, ἡ, sc. τέχνη, ars ferraria five tractandi ferrum. Ab eod.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, ferrum, ferramentum, instrumentum ferreum, Gl. V. σῆσις, ferramenta. Ab eod.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, ferrarius; σῆσις, ἡ, ἡ, magnes. Ab eod.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, fabrilis; σῆσις, ἡ, ἡ, terra, ubi ferrum effoditur; σῆσις, ἡ, ἡ, magnes; & σῆσις, ἡ, ἡ, herba quædam. Ab eod.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, ferrum jaculans. Ex σῆσις, & βάσις, jacio.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, gravis ferro; (2) ferreus. Ex σῆσις, & βῆσις, sum gravis.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, ferrum edens, ferrum adedens. Σ ἦσις, ἡ, ἡ, Soph. Aj. 832. Ex σῆσις, & βῆσις, edo.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, ferreos digitos habens. Ex σῆσις, & δῆσις, digitus.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, ferreos nexus seu ferrea vincula habens. Ex σῆσις, & δῆσις, vinculum.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, ferro ligatus. Ex σῆσις, & δῆσις, ligo.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, ad ferrum damnatus, Suic. Ex σῆσις, & καταδῆσις, damno ad.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, ferro domitus, ferro occisus. Ex σῆσις, & κῆσις, unde κῆσις, mortui.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, faber ferrarius, Gl. Vet. Ex σῆσις, & κῆσις, tundo.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, q. d. ferri mater, i. e. ferrum produens, Suic. Ex σῆσις, & μήσις, mater.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, Pro σῆσις.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, ex ferro demens, Suic. Ex σῆσις, & σῆσις, erro.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, lapis quidam. Ex σῆσις, & σῆσις, varius.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, ferri venditor. Ex σῆσις, & σῆσις, venditor.

Σ Ι Δ Η Ρ Ο Σ, ἡ, ἡ, ferrum; (2) id, quod ex ferro confectum est, ut ensis, telum, thorax ferreus.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, ferro satus, Suic. Ex σῆσις, & σῆσις, satus.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, faber ferrarius, Suic. Ex σῆσις, & τέσις, faber.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, e ferro factus. A σῆσις, & τέσις, facio.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, ferrum partu edens, ferri ferax. Ex σῆσις, & τέσις, pario.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, ferro seco seu incido. Ex σῆσις, & τέσις, seco.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, fodina ferraria, Suic. A σῆσις.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, officina ferraria, fabrica ferraria. Ab eod.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, qui ferrum tractat, faber ferrarius. Ex σῆσις, & τέσις, opus.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, ferrum gesto, arma ferro. Πᾶσα ἡ ἑλπίς ἐσθλῆς, Thuc. Ἡσῆς, ἡ, ἡ, ἑλπίς, Id. A σῆσις.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, ferri ferax. Ex σῆσις, & τέσις, ferro.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, ferreus animo, crudelis. Ex σῆσις, & τέσις, mens.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, ferro obduco, ferro præfigo, Gl. V. ferro, as. A σῆσις.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, ferrum, Gl. V. A σῆσις.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, pallidus instar corticis mali Punici. Ex σῆσις, & τέσις, species.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, puniceus. A σῆσις.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, cortex seu putamen mali Punici, Gl. V. malicorium. Ab eod.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, puniceus, V. Lex. Ab eod.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, Sidon. Urbs Phœnicia.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, salivam emitto. A σῆσις.

Σ ἦσις, ἡ, ἡ, emissio saliva. A σῆσις.

Σιλικήρια, αν, το, itana equorum spumam
moventia mordentibus. Ab eod.
Σιλον, υ, το, saliva. Α σιλῶ.
Σιλαῖ, υ, ο, sputum, saliva, Att. pro σί-
αλῶ.
ΣΙΛΩ, υ, ο, σίσα, vel σίζα, strido, sibilo.
Ὡς τῷ σίζ' ὁσθαλμός, Odyss. 9, 394. "Hδ'
ἀπὸ τῆς σίζας ἀπαραλῶ ὅπῃ τραπέζῃ κα-
μῖα, Arist. Ach. 1173.
Σικαρί, υ, ο, ficarius. Vox Latina.
Σικυλῆς, Siculus.
ΣΙΚΕΡΑ, υ, ο, vox ἀκίτῶ, ficera;
(2) quivis potus inebrians, præter vinum,
Suic.
Σικιννίδης, ficinnidem salto. Α σικιννίς.
ΣΙΚΙΝΝΙΣ, saltatio quædam militaris,
Rob. Κρότῶ σικιννίδαν, Euripid. Cyclop.
37. Ὁρχήσεις τῆς σικιννίδαντος ἀδῶ,
Vid. Cafaub. de Satyrica Poësi, lib. 1.
c. 4, & c. 6.
Σικιννοῦρ, υ, ο, modus quidam tibia
canendi, Rob. Ex σικιννίς, & τῦρ, fi-
fida.
Σικλῶ, υ, ο, sclus, didrachmum. Vox
Hebr.
Σικύς, υ, ο, cucurbita; (2) cucurbitula
medica. Ναί μὲν καὶ σικύς καλλήρεια
λοιγὴ τῆς Προσμάδας, ἴον τε καὶ ἀβρόν
ἔμα κινάσσει, Nicand. in Theriac. 921.
Α σικύς.
Σικυζῶ, cucurbito, Gl. V. σικυζῶ, cucur-
bitat, Ph. Α σικύς.
Σικυδῶν, υ, ο, parvus cucumis, Gl. Vet.
σικυδῶν, cucumis, σικυδῶ, cucumeres,
Gl. V. Dim. ab eod.
Σικυδῶν, Adv. in modum cucumeris. Ab
eod.
Σικυλάριον, υ, ο, cucumerarium, Gl. V.
Ex σικύς, & ἰαλίον, propello.
Σικυράτων, υ, ο, idem quod præc.
Σικυρ, υ, ο, granum seu fermen cucumeris.
Α σικυρ.
Σικυρῶν, υ, ο, cucumeris genus. Ex
σικύς, & ἰαλίον, molli, delicatus.
ΣΙΚΥΤΟΣ, υ, ο, vel σικυρ, υ, ο, cucumis.
Σικυρ, υ, ο, idem, σικυρ, υ, ο, cucumeres,
Gl. V.
Σικυδῶν, υ, ο, cucumeraceus. Α
σικυδῶν.
Σικυδῶν, υ, ο, idem quod Σικύς, a quo
etiam derivatur.
Σικυρία, υ, ο, idem & ab eod.
Σικυρίζομαι, derideor, irrideor, Hef. Α
σικυρ.
Σικυρῶν, & σικυρῶν, fastidio, tædesco,
tædet me, Gl. V. fastidio, abominor, M.
Anton. 5, 7.
Σικυρῶν, υ, ο, molestus, injucundus, tæ-
ter, tædiosus, Gl. V. Α σικυρῶν.
Σικυρῶν, υ, ο, fastidium, tædium, Gl. V.
Α σικυρῶν.
Σικυρῶν, tædium, Ph.
ΣΙΚΥΡΟΣ, υ, ο, injucundus, molestus;
(2) derisor; (3) imbecillus, Ph. fastidi-
ofus, tædiosus, teter adspæctus.
Σιλῶν, Silenus, Silvanus, Gl. V.
Σιλῶν, filigo, Gl. V.
ΣΙΛΙΓΝΙΣ, υ, ο, filigo, optimum
purissimumque triticum, vel etiam farina
ejus.
Σιλῶν, υ, ο, ut σιλῶν, υ, ο, panis
filiginosus. Α σιλῶν.
Σιλλῶν, ludo σιλλῶν; (2) per ludibrium
oculos agito seu moto, dideris aliquem
proscindo, dicaciter alicui illudo. Σιλ-
λαίη τῆς δογματικῆς, Diog. Laert. Α
σιλλῶ.
Σιλλογραφία, υ, ο, fillorum scriptio. Α
seq.
Σιλλογράφῶ, υ, ο, fillorum scriptor. Ex
σῖλλῶ, & γράφω, scribo.
ΣΙΛΛΟΣ, υ, ο, vel σιλλῶ, υ, ο, Sillus,
genus quoddam poëtes comicæ, scomma
& irrisorium poëma; (2) dicacitas, con-
vicium; σιλλῶ, dicacitates, scommata;
σιλλῶ, etiam recalcaster.

Σιλλῶ, idem quod σιλλῶν, R.
Σιλῶν, υ, ο, Silvanus. Nomen viri, Lat.
Σιλῶν, υ, ο, silurus, piscis. Ex σῖλλῶ, mo-
nos, & ἄρα, cauda.
ΣΙΛΦΗ, υ, ο, blatta, genus insecti se-
nectutem exuens.
ΣΙΛΦΙΟΝ, υ, ο, laferpitium, frutex.
Σιλοπῶν, υ, ο, qui laferpitium vendit.
Ex σῖλλῶν, & πῶν, venditor.
ΣΙΜΑΛΙ, υ, ο, partes summæ citharæ,
Hef.
Σιμβῶν, apes alvearibus condo. Α σίμ-
βῶν.
Σιμβῶν, υ, ο, idem quod σίμβῶν.
Σιμβῶν, υ, ο, alveare, instar alvearis
excavata. Ab eod.
Σιμβῶν, υ, ο, apes. Ab eod.
Σιμβῶν, υ, ο, ad alveare pertinens. Ab
eod.
ΣΙΜΒΛΟΝ, υ, ο, alveare, alveus a-
pum.
Σιμβῶν, υ, ο, idem.
Σιμβῶν, υ, ο, semicinctiam. Vox Lat.
sed & rectius σιμβῶν scribitur.
Σιμβῶν, υ, ο, qui adspæctus si-
mus est, i. e. sima seu depressa nare. Ex
σῖμος, & πῶν, facies.
ΣΙΜΟΣ, υ, ο, simus, qui depressis est
naribus, Ph. simus, cilico, filo, filus; (2)
arduus, acclivis. Hinc τὰ σιμά, υ, ο, loca
ardua & acclivia.
Σιμόν, υ, ο, simitas, naris sima. Α
σιμόν.
Σιμόν, υ, ο, f. ὄσα, simum reddo, repando.
Ab eod.
Σιμόν, υ, ο, simitas naris; (2) fi-
mitas navis. Α σιμόν.
Σιμόν, υ, ο, damno seu detrimento adfi-
cio, noceo, perdo, vasto. Γυνὴ ὃ σιμα-
μορῶν καὶ χαίρει, Arist. Nub. 1066. Α σι-
μόν.
Σιμαρία, υ, ο, maleficientia, natura noxia
& prava. Ab eod.
Σιμαρία, υ, ο, cui in fatis est no-
cere aliis, ad alios lædendos natus. Ex
σῖμα, & μῶν, fatum.
Σιμαρῶν, idem quod σῖμα.
Σιμαρῶν, υ, ο, cataplasma ex Sinapi im-
pono. Α σιμαρῶν.
Σιμαρῶν, Sinapi, Gl. V. Α σιμαρῶν.
Σιμαρῶν, υ, ο, cataplasma ex Sinapi. Α
σιμαρῶν.
Σιμαρῶν, υ, ο, noxius; (2) damno ad-
fectus, læsus. Α σιμαρῶν.
Σιμαρῶν, υ, ο, noxia. Ab eod.
Σιμαρῶν, υ, ο, tela Tyria, Sindon, R. Α
σιμαρῶν.
Σιμαρῶν, υ, ο, Sindonem gesto, Suic. Ex
σῖμα, & ἰαλίον, fero, gesto.
ΣΙΝΔΟΝ, υ, ο, Sindon, linteum per-
tenue; (2) amictus ex lino, Gl. V. tu-
nica, linteæ.
ΣΙΝΗΠΙ, vel σῖναπι, υ, ο, Sinapi.
Σιναρῶν, fut. ὄσα, cribro, ventilo, vanno;
σῖνασι, cerne, Gl. Vet. a. 1. imp. Ὁ
Σαταρῶν ἐξήρτατο ἰμάς, τῷ σῖνασι ὡς
τὸ σῖτον, Luc. 22, 31. Α σῖνον.
Σιναρῶν, υ, ο, retrimmentum, cremen-
tum, Ph. intertrimmentum, Gl. Vet. Α
πῶν.
ΣΙΝΙΟΝ, υ, ο, cribrum, Suic.
Σινῶν, υ, ο, homo noxius damna &
mala ceteris inferens; raptor. Λέντα
τῆς κατὰ τὴν βίαν σῖνιν ἑυρυπύλοισι,
Callim. Hymn. in Apoll. 92. Α σῖνα.
Σινῶν, υ, ο, denubus nocens. Ex
σῖνα, & ὄσα, dens.
Σῖν, υ, ο, τῷ, damnum, clades, Ph. vi-
cium. Α σῖνα.
Σινῶν, υ, ο, vitiositas, Ph. Α σῖ-
νῶν.
Σινῶν, υ, ο, f. ὄσα, noceo; σῖνῶν, vitiat, Ph.
σῖνῶν, infestantes, Ph. Ab eod.
Σινῶν, υ, ο, noxius. Ἀντὶ σῖνῶν καὶ κα-
χῶν, Nicand. Theriac. 623. Ab eod.
Σινῶν, υ, ο, idem & ab eod.

ΣΙΝΩ, noceo, lædo. Ἀδὲς ἦτ' ὁδραρ
μῖα σῖνται, ὡς ἐνίπαι, Hesiod. Ἑργα
316.
ΣΙΝΩΔΟΝ, υ, ο, piscis quidam.
ΣΙΝΩΗ, υ, ο, Sinoe, nomen scorti;
(2) nomen urbis; (3) rubrica.
Σιναρῶν, lascivire more scorti Sinopes, R.
Σιναρῶν, υ, ο, rubrica, Gl. V. militum,
Α σιναρῶν.
Σιναρῶν, υ, ο, stridor; (2) sibilus. Α σῖνα.
ΣΙΝΩΝ, υ, ο, fūm, laver.
Σινῶν, υ, ο, Dor. pro Σινῶν; τῷ σῖνῶν, Castor
& Pollux, gemini Dii.
ΣΙΠΑΛΟΣ, deformis, impurus, Hef.
ΣΙΠΤΗ, υ, ο, area panaria. Ἡ μὲν σῖ-
πὴν μετ' ἑστὶ λῶκῶν ἀλφίτων, Arist. Plut.
807.
Σιπῶν, υ, ο, vas fictile adservandæ fa-
rinæ. Α σῖπῶν.
ΣΙΠΑΙΟΝ, υ, ο, defrutum, sapa.
Σιπαρῶν, υ, ο, inflammatio capitis ex ve-
hementi solis ardore. Α σῖπα.
ΣΙΡΙΑ, υ, ο, capitis inflammatione ab
altu laboro.
Σιρῶν, υ, ο, serobs in qua condita frumenta
adservantur. Alii scribunt σῖρῶν.
Σιταρῶν, υ, ο, sefamis, idemque quod
σῖταρῶν.
ΣΙΣΑΡΟΝ, υ, ο, sifer, olus.
ΣΙΣΟΨ, υ, ο, sifse, cinnus.
Σισῶν, υ, ο, stridor. Α σῖσα.
ΣΙΣΤΡΟΣ, υ, ο, sistrum, R.
ΣΙΣΤΡΟΜΒΡΙΟΝ, υ, ο, sistrum, fer-
pillum silvestre, Gl. V. cunila.
Σισυρῶν, υ, ο, id. Gl. V. cunila. Καὶ
μὲν καὶ σισυρῶν καὶ μελῶν καὶ νῆαν,
Nicand. in Theriac. 896.
ΣΙΣΤΡΑ, υ, ο, sagum pelliceum, vestis
e pelibus caprinis; (2) penula, crassum
& vile stragulum, Gl. V. Lodex; lodix.
Σισῶν, υ, ο, idem.
ΣΙΣΩΝ, υ, ο, semen exiguum apio
simile.
Σῖτα, pl. cibus, annona, victus; per me-
taplasma. Α σῖτος.
Σιταρῶν, υ, ο, fut. ὄσα, frumentum veho,
commeatum adveho. Α σιταρῶν.
Σιταρῶν, υ, ο, frumenti advectio. Ab
eod.
Σιταρῶν, υ, ο, frumentum vehens;
(2) frumento vehendo aptus. Ex σῖτῶν,
& ὄσα, veho.
Σιταρῶν, υ, ο, comedit, vel comestus est, 3. sing. a. 1.
ind. pass. Ion. & Dor. pro σῖτῶν, a ver-
bo σῖται, comedo.
Σιταρῶν, υ, ο, genus tritici, frumentago. Α
σῖτῶν.
Σιταρῶν, υ, ο, sc. σῖτος, idem & ab eod.
Σιταρῶν, υ, ο, parvum frumentum; (2) exi-
guus panis, Dim. a σῖτῶν.
Σιταρῶν, υ, ο, annona; (2) annona mu-
litaris, quæ militibus stipendii loco in sin-
gulos menses dabatur. Ex σῖτος, & ὄσα,
sufficio.
Σιταρῶν, υ, ο, cibaria vel annonam
subministro, frumentum seu annonam suf-
ficientem suppedito; (2) mercede conduco.
Ex σῖτῶν.
Σιταρῶν, υ, ο, idem quod σιταρῶν.
Σιταρῶν, υ, ο, fut. ὄσα, annonæ præfectus
sum. Α σιταρῶν.
Σιταρῶν, υ, ο, præfectus annonæ; (2) cu-
rator convivii. Ex σῖτος, & ὄσα, prin-
cipatus.
Σιταρῶν, υ, ο, idem & ex σῖτῶν.
Σιταρῶν, υ, ο, f. ὄσα, cibaria, Gl. V. Α σῖτα.
Σῖταρῶν, υ, ο, f. ὄσα, comedo, vescor;
σῖταρῶν, epulari, Gl. V. σῖταρῶν, com-
edebat, imperi. Ion. pro σῖταρῶν. Τῇ δὲ
κωνδὸν τῷ σῖταρῶν σῖταρῶν; Arist. Nub.
491. Τὰ γὰρ σῖταρῶν, Luc. Vit. Auct.
Α σῖτα.
Σιταρῶν, υ, ο, faginator, GLV. fartor, Ph.
σῖταρῶν, fartores, Ph. Α σῖταρῶν.
Σιταρῶν, υ, ο, faginator, altulis, Α σῖταρῶν.

Σιτῶν, f. ἑσῶ, frugibus fagino, pinguescisco, alo. Gl. V. fagino, falcio. σιτοδωμά, victio, Gl. V. A σίτος.
 Σιτίω, ὦ, f. ἑσῶ, nutrio, pascō. σιτῶμα, cibum capio, edo, comedo, vescor, devoro.
 Σιτηγίω, ὦ, frumentor, Gl. Vet. A σιτηγός.
 Σιτηγός, ὦ, ὁ κ' ἢ, frumentarius, Gl. Vet. Εὐπορίαν γὰρ τὸ σιτηγὰ τῆς ἀγορᾶς παρὰ τοῦ. Plut. Crass. cap. 20. Ex σίτος, & ἄγω, duco.
 Σιτηγιστὴς, frumentum & stipendium præbeo. A σιτηγιστῶν.
 Σιτηγιστὴς, κ, τὸ, annona demensum, frumentum quod militibus pro stipendio in singulos menses datur. Ph. frumentatio, frumentum, stipendium, commectus, annona. Ex σίτος, & ἄγω, ἀπὸ.
 Σιτηγιστῶν, annonarius, Gl. V.
 Σιτηγός, ὦ, ὁ κ' ἢ, frumentaceus, qui frumenti loco censetur; (2) frumentarius, escarius, Gl. V. A σίτος.
 Σιτηγός, ὦ, ὁ κ' ἢ, jus epulandi, jus cibum capiendi; (2) victus, pastus. A σιτίω.
 Σιτία, τὰ, victus, epulæ, Gl. V. A σιτίω.
 Σιτίω, f. ἑσῶ, nutrio, pascō, cibo, fagino, cibum præbeo, pinguescisco; σιτίζομαι, edo, comedo, vescor; σιτιάω, pastus, 2. 1. part. Μὴ πρᾶξαι σιτίζεσθαι, ὡς περὶ ὁ τῆς τῆς, Theocr. 4, 16. A σίτος.
 Σιτικός, ὦ, ὁ κ' ἢ, frumentarius. Ab eod.
 Σιτίον, κ, τὸ, cibum, alimentum frumentaceum, annona, commectus. Ab eod.
 Σιτίος, ὦ, ὁ κ' ἢ, idem quod seq. & ab eod.
 Σιτισμός, ὦ, ὁ κ' ἢ, ipsa actio præbendi cibum. A σιτίω.
 Σιτιστής, ὦ, ὁ κ' ἢ, factor, Gl. V. A σιτίω.
 Σιτιστής, ὦ, ὁ κ' ἢ, altitils, faginat. Ab eod.
 Σιτοδόμιον, κ, τὸ, horreum, in quo frumenta reponuntur. Gl. V. granarium. Ex σίτος, & δόμιον, jacio.
 Σιτοδόμιον, ὦ, ὁ κ' ἢ, horreum. Gl. Vet. sporula. Ex iisd.
 Σιτοδόμιον, ὦ, ὁ κ' ἢ, horreum, acc. plur. a σιτοδωλῶν.
 Σιτοδία, ας, ἢ, penuria rei frumentariæ. Ex σίτος, & δία, indigeo.
 Σιτοδία, ας, ἢ, annona penuria premor, annona seu commectu deficio. Ex iisd.
 Σιτοδόκη, κ, ὁ κ' ἢ, ciborum seu frumenti receptaculum. A σιτοδόκος.
 Σιτοδόκος, κ, ὁ κ' ἢ, capiens seu recipiens frumentum vel cibum. Ex σίτος, & δόκος, pro δόχος, capio.
 Σιτοδοσία, ας, ἢ, frumenti datio, largitio seu distributio, frumentatio. Ex σίτος, & δόσις, datio.
 Σιτοδοσία, ὦ, f. ἑσῶ, frumentum distribuo seu dimetior, & pass. frumentum mihi datur, annona accipio, cibum capio. A σιτοδοτικός.
 Σιτοδοτικός, κ, ὁ κ' ἢ, frumenti largitor seu distributor. Ex σίτος, & δόκος, de, unde δότης, dator.
 Σιτοδοχέον, κ, τὸ, receptaculum frumenti, horreum. Ex σίτος, & δοχέον, receptaculum.
 Σιτοδόχον, κ, ὁ κ' ἢ, idem quod σιτοδόκος.
 Σιτοδόχον, κ, ὁ κ' ἢ, frumenti repositorium, horreum. Ex σίτος, & δόχος, repositorium.
 Σιτοδόχον, κ, ὁ κ' ἢ, propola frumenti, negotiator frumentarius. Ph. dardanarius. Ex σίτος, & δόχος, infitor.
 Σιτοδόχον, κ, ὁ κ' ἢ, homo fruges tantum consumere natus, inutilis, qui frustra alitur. Ex σίτος, & κῆρ, confura.
 Σιτολόγιον, ὦ, f. ἑσῶ, frumentum comperto, frumentum exigo, frumentor. Τὴν χάραν σιτολόγιον, Polyb. A σιτολόγος.
 Σιτολόγος, ας, ἢ, frumentatio, collectio sive exactio frumenti. Gl. V. frumentatio. Ab eod.
 Σιτολόγος, κ, ὁ κ' ἢ, qui frumenta colligit, qui annona exigit. Ex σίτος, & λόγος, i. e. colligo.
 Σιτομέτρως, ὦ, f. ἑσῶ, frumentum dime-

tior, frumentum certa mensurâ distribuo. A σιτομέτρως.
 Σιτομέτρως, κ, ὁ κ' ἢ, qui frumentum certa mensurâ distribuit, frumenti mensor, annona distributor. Ex σίτος, & μέτρον, metior.
 Σιτομέτρως, ας, ἢ, frumenti dimensio, frumenti distributio, quæ fit certa mensura. A σιτομέτρως.
 Σιτομέτρως, κ, τὸ, dimensum, Gl. Vet. demensum. Ex σίτος, & μέτρον, mensura.
 Σιτομέτρως, κ, τὸ, cibarium, diarium, Gl. V. dimensum.
 Σιτομνημονία, ὦ, frumentum dimetior, notatis simul eorum nominibus, qui dimensum accipiunt. Ex σίτος, & μνήμων, meminer.
 Σίτων, κ, τὸ, cibum, annona, commectus; in sing. vix occurrat, sed in pl. σίτα; quod videtur potius per metaplasmum esse a σίτος.
 Σιτορόμος, κ, ὁ κ' ἢ, cibum distribuens, præbens, seu subministrans. Ex σίτος, & ῥόμος, distribuo.
 Σιτορομία, ὦ, futur. ἑσῶ, panem conficio; (2) ad panificium uter vel accommodo; (3) alo, cibum subministro; & σιτορομῶμαι, in panificio occupatus sum; (4) frumentum mihi comparo, frumentatum eo; (5) in cibos adsumo, vescor. Τὴν τῆς σῶσαν ἑκτορα σιτορομῶν, Eur. Tro. 490. Χερσὶν ἑσῶσαν χερσὶν αὐτῶν παρὰ τοῦ σιτορομῶσαν, Xen. Cyr. 6, 18. A σιτορομῶν.
 Σιτορομία, ας, ἢ, panificium. Ab eod.
 Σιτορομῶν, κ, ὁ κ' ἢ, ad cibaria coquenda & conficienda pertinens; (2) ad farinam conficiendam aptus. Ab eod.
 Σιτορομῶν, κ, ὁ κ' ἢ, panifex, pistor; ἢ σιτορομῶν, pistrum, Gl. Vet. Ex σίτος, & ῥόμος, factio.
 Σιτορομῶν, ας, ἢ, frumenti transmissio, procuratio frumenti sive annona. Ex σίτος, & ῥόμος, mittio.
 Σιτορομῶν, κ, τὸ, idem & ab eodem, Suic.
 Σιτορομῶν, ας, ἢ, idem & ab eod.
 Σιτορομῶν, κ, ὁ κ' ἢ, pistor; (2) coquus, R. Suic. Ex σίτος, & ῥόμος, labor.
 Σιτορομῶν, κ, ὁ κ' ἢ, venditor frumenti, Gl. V. frumentarius, frumentator. Ex σίτος, & ῥόμος, venditor.
 ΣΙΤΟΣ, κ, ὁ κ' ἢ, frumentum, triticum; (2) cibum, annona, commectus.
 Σιτοσπορίον, κ, ὁ κ' ἢ, frumento confitus, Suic. Ex σίτος, & σπορίον, semina.
 Σιτοσπορίον, κ, ὁ κ' ἢ, frumento vescens, pascens, viciat. Ex σίτος, & σπορίον, edax.
 Σιτοσπορίον, κ, ὁ κ' ἢ, frumentum ferens, frumentum subvectans, commectum seu cibaria vehens. Gl. V. dapifer. Ex σίτος, & σπορίον, fero.
 Σιτοφυλάκιον, κ, τὸ, locus, seu vas, in quo frumentum adservatur; (2) horreum. A σιτοφύλαξ.
 Σιτοφυλάκιον, ας, ἢ, frumenti custodes; magistratus Athenis. Ex σίτος, & φύλαξ, custos.
 Σιτοφυλάκιον, ὦ, frumentum custodio vel adfero, Suic. Ab eod.
 Σιτοφυλάκιον, κ, τὸ, idem, quod σιτοφυλάκιον.
 Σιτοφύλαξ, ας, ἢ, qui colorem frumenti habet. Ex σίτος, & φύλαξ, color.
 ΣΙΤΤΑ, vel σίττι, vox pastorum gregem ad fustinandum compellentium.
 Σιττάς, κ, ὁ κ' ἢ, pascuus, idemque quod σιττάς.
 ΣΙΤΤΗ, κ, ἢ, fitta, avis quædam.
 ΣΙΤΤΗ, κ, ἢ, vestis pellicea, Hef.
 ΣΙΤΤΗ, κ, ἢ, genus vas; vid. Eust.
 Σίτα, ὦ, ὁ κ' ἢ, Ceres. Vox Syracul. A σίτος.

Σιταῖος, ὦ, ὁ κ' ἢ, frumentaceus, qui frumenti nomine censetur. Ab eod.
 Σιτῶν, ὦ, ὁ κ' ἢ, ager frumentarius. Ab eod.
 Σιτῶν, κ, ὁ κ' ἢ, frumenti emptor; (2) annona coemendæ præfectus. Ex σίτος, & αἰνῶμαι, emptio.
 Σιτανίον, ὦ, f. ἑσῶ, frumentum coemo, rei frumentariæ curandæ præfectus sum. A σιτῶν.
 Σιτανία, ας, ἢ, frumenti emptio, munus publicum coemendæ annona. Ab eodem.
 Σιτῶν, κ, ὁ κ' ἢ, deformis & odiosam faciem habens; (2) mutilus, oblectus; (3) debilis, invalidus, ad agendum ineptus; (4) vorax. A σιτῶν.
 Σιτῶν, κ, ὁ κ' ἢ, reprehensio, irrisio. Ab eodem.
 Σιτῶν, κ, ὁ κ' ἢ, deformem reddo, ignominiam adfero, debilito. Θίος δὲ ἢ σιτῶν, Il. 14, 142. A σιτῶν.
 Σιτῶν, κ, ὁ κ' ἢ, exhibilo, Gl. V.
 ΣΙΦΩΝ, κ, ὁ κ' ἢ, vacuum, Hef.
 ΣΙΦΩΝ, κ, ὁ κ' ἢ, Siphon, tubus, canalis; (2) herba quædam.
 Σιφανίον, κ, ὁ κ' ἢ, elicio, extraho, quasi siphone. Ε-πιπτα σιφανίονος σίτον, Arist. Θεωρ. 564. A σίφαν.
 Σιπῶν, κ, ὁ κ' ἢ, sing. præf. imper. act. contr. pro σιπῶν, a verbo σιπῶν.
 ΣΙΠΩΝ, κ, ὁ κ' ἢ, f. ἑσῶ, fileo, taceo, obticeo, conticeo. Gl. Vet. reticeo, silentio prætereo; σιπῶν, tace, Ph. Οὐκ ἂν δυναίμην σιπῶναι πρὸς σι, Luc.
 Σιπῶν, κ, ὁ κ' ἢ, silentium, taciturnitas. Hinc σιπῶν, tacite. A σιπῶν.
 Σιπῶν, κ, ὁ κ' ἢ, taciturnus. Μάτε σιπῶν κίθαριν, μήτ' ἀφῶν ἴχνην πρὸς τοῦ παύσαι ἴχνην ἐπιπῶναι. Callim. Hymn. in Apoll. 12. A σιπῶν.
 Σιπῶν, κ, ὁ κ' ἢ, tacitus, Gl. Vet. Ab eod.
 Σιπῶν, κ, ὁ κ' ἢ, tacite, Gl. V. A præf.
 Σιπῶν, κ, ὁ κ' ἢ, 3. sing. a. i. conjunct. act. verbi σιπῶν.
 Σιπῶν, κ, ὁ κ' ἢ, taciturnitas, R. A σιπῶν.
 ΣΚΑΪΩ, κ, ὁ κ' ἢ, claudico. Gl. V. titubo, vacillo. Apud metricos iambi σκαΪῶντες dicuntur, quorum ultimus pes spondæus est. ΣκαΪῶν ἐν σολίμῳ, Il. 11, 810.
 ΣκαΪῶν, κ, ὁ κ' ἢ, f. ἑσῶ, finifera, dat. sing. f. g. Iona pro σκαΪῶν, a σκαΪῶν, finifera.
 ΣκαΪῶν, κ, ὁ κ' ἢ, Adverb. a læva, a sinistra. A σκαΪῶν.
 ΣκαΪῶν, κ, ὁ κ' ἢ, scævus, importunus, varius, pravus, I. h. A σκαΪῶν.
 ΣκαΪῶν, κ, ὁ κ' ἢ, ineptum & stupidum ingenium; (2) rusticitas, stultitia. A σκαΪῶν.
 ΣκαΪῶν, κ, ὁ κ' ἢ, importunitas, Ph. ruditas, Gl. V. Ab eod. Πρὸ σκαΪῶντες ἐπῶντο. Hom. Il. 18, 572.
 ΣΚΑΪΨΩ, κ, ὁ κ' ἢ, salio, saltito, tripudio. Ἀλλο-κα ὅ σκαΪῶν τὸ βαθύσκιον ἀπὸ δάτυμον, Theocr. 4, 19.
 ΣκαΪῶν, κ, ὁ κ' ἢ, finistre, inepte, stupide, stolidè, rustice. Ab eod.
 ΣκαλαΪῶν, κ, ὁ κ' ἢ, stellio. Ab σκαλαΪῶν, R.
 ΣκαλαΪῶν, κ, ὁ κ' ἢ, fodicatio ludicra. A σκαλαΪῶν.
 ΣκαλαΪῶν, κ, ὁ κ' ἢ, ludicra, ludicræ nugæ. Dim. a σκαλαΪῶν.
 ΣκαλαΪῶν, κ, ὁ κ' ἢ, ludibundus fodio, fodicans ludo cum aliquo; (2) inco, coco. Ex σκαλαΪῶν, & ἄθω, fodicatio.
 ΣκαλαΪῶν, κ, ὁ κ' ἢ, farritio. A σκαλαΪῶν.
 ΣκαλαΪῶν, κ, ὁ κ' ἢ, farriculum; (2) instrumentum, quo ignis & prunæ fodicantur. Ab eod.
 ΣκαλαΪῶν, κ, ὁ κ' ἢ, fossa; (2) effossio; (3) farritio. Ab eod.
 ΣκαλαΪῶν, κ, ὁ κ' ἢ, farritor, farror, qui farriculum solum induratum circa plantam laxat, qui

qui in fegetibus herbas noxias effodit. Ab eod.

Σκαλόστις, εως, ὁ, farritura, Gl. Vet. A σκαλόστις.

Σκαλοτής, θ, ὁ, farritor, Gl. V. A seq.

Σκαλόω, f. ὀσω, fodio, fuscito. Σκαλόειν ἄνδρας, Arist. Pace, 439. A σκαλόω.

Σκαλωία, αι, ἡ, inaequalitas. A σκαλωός.

Σκαλωός, ὤ, ὁ, obliquus & inequalis; (2) inaequalia crura habens. A σκάζω.

Σκαλίζω, fodio, farrio. Ph. σκαλίζει, farculat. A σκάλλω.

Σκαλίς, ἴδος, ἡ, farculum, Ph. Ab eod.

Σκαλίσαι, εως, ἡ, farritio, farritura. A σκαλίζω.

Σκαλισμός, θ, ὁ, idem & ab eod.

Σκαλιστήριον, η, τό, farculum. Ab eod.

ΣΚΑΛΛΩ, fodio, farculo circumcirca farrio, findo.

Σκάλμη, ης, ἡ, gladius Thracius. A σκάλω.

Σκαλμός, ὤ, ὁ, scalmus, paxillus, ad quem alligatur remus. A σκάλλω.

Σκαλοψ, οπος, ὁ, talpa. Ab eod.

Σκαλτίς, εως, ἡ, farritio, farritura, Ab eodem.

Σκάλωμα, ατος, τό, incisura farculo cavata. Ab eod. sed tamen quasi a σκαλόω.

Σκαμνός, η, ὄν, qui obliquus in latus procedit, incurvus, tortus, cui crura introitus torti sunt. Ph. scaurus, valgus, varus, curvus. A σκάζω.

Σκάμμα, ατος, τό, fossa; (2) sulcus stadii, seu spatii, in quo certabant saltu. A σκάπτω.

ΣΚΑΜΜΩΝΙΝΑ, αι, ἡ, Scammonia, barba.

Σκαμνώνιον, η, τό, idem.

Σκαυδαλνθρίζω, decipulam tendo. A σκαυδάληθρον.

Σκαυδάληθρον, η, τό, lignum decipulae incurvum, cui esca solet illigari. A σκάνδαλον.

Σκαυδαλίζω, f. ἴσω, offendere vel impingere facio, sum scandalum, scandalum do ieu asfero. Ἵνα μὴ τὸ ἀδελφόν μου σκαυδαλίσω, 1 Cor. 8, ult. Ἵνα μὴ σκαυδαλιώσῃς, Joann. 16, 1. Σκαυδαλιώσῃς ὧς σοί, Matt. 26, 33. A σκάνδαλον.

Σκαυδαλιώξ, offensus fuerit, 3. sing. aor. 1. conjunct. pass. verbi σκαυδαλίζω.

Σκάνδαλον, η, τό, scandalum, offendiculum. A σκάζω.

Σκαυδοπάλης, η, ὁ, vilissimi oleris venditor, R. Ex σκάνδιξ, & πάλης, venditor.

ΣΚΑΝΔΙΞ, εως, ὁ, genus oleris sive stris ac vilis.

Σκαπανεύς, εως, ὁ, qui ligonem tractat, fossor. A σκαπάνη.

Σκαπάνη, ης, ἡ, ligo. Gl. V. castrum; (2) fossio. A σκάπτω.

ΣΚΑΠΕΡΔΑ, ης, ἡ, ludi genus, in quo alter alterum ex fune per trabem in medio stantem, trajecto suspensum ad summum trabis evehebat; (2) res quaevis difficilis.

Σκάπτει, η, ὁ, fossa, Hef. A σκάπτω.

Σκάπτειρα, αι, ἡ, quae fodit, fodiens, Suic. A σκαπτήρ.

Σκαπτιόν, fodiendum. Ph. iterandum. A σκάπτω.

Σκαπτήρ, ἥρ, ὁ, fossor, qui fodit. Ab eod.

Σκάπταιτο, fodiatur, 3. sing. praes. optat. pass. verbi σκάπτω.

Σκάπτον, sceptrum. Dor. pro σκῆπτρον.

Σκαπτός, η, ὄν, fossus, fossilis. Ab eod.

ΣΚΑΠΤΩ, f. ψα, fodio, fodico, Gl. V. Ἐσκαψι, καὶ ἰσάθωνι, καὶ ἰθνη δαμλίον ὅτι τὴν αἰτρίαν, Luc. 6, 48. τὴν κόπρον, Theophr.

Σκαρδαμυλία, ὤ, oculis crebro conniveo. A σκαρδαμύτιω.

Σκαρδαμυλί, Adv. nictantibus vel conniventibus oculis. Ab eod.
Σκαρδαμυλῖς, ἡ, ἐν, crebro nictans. Ab eodem.
Σκαρδαμύσα, vel σκαρδαμύτω, f. ξω, oculis crebro salientibus conniveo. Gl. Vet. **σκαρδαμύτω, νίκτο, conniveo.** Ὅυδὶ πνέειν ἴω, ἡ σκαρδαμύσαιν, Eur. Cyc. 618. Ex **σκαίρω, salio, & μύω, conniveo.**
Σκαρβμός, ὅ, ὁ, saltus. A σκαίρω.
Σκαρίζω, f. ἴσω, salio, palpito, bullio. Ab eodem.
Σκαρίτ, ἰδθ, ἡ, genus lumbricorum. A **σκάριθ.**
Σκαρισμός, ὅ, ὁ, saltus, saliendi actus, palpitatio. A **σκαρίζω.**
Σκαριφόμαι, ἄμαι, rado, fodio, scalpo, scarifico, superficiem scindo. A **σκαρίφοι.**
Σκαριφεῖν, leviter delineare; leviter adumbrare. A **σκαρίφθ.**
Σκαριφήματα, αν, τὰ, lineamenta, R. A σκαριφόμην.
Σκαριφισμός, ὅ, ὁ, delineatio rei prima, quæ fere punctis tantum fit. Quasi a σκαρίφω.
ΣΚΑΡΙΦΟΣ, υ, ὁ, & σκαρίφον, υ, τὸ, stilus, penicillus, stipula, festuca, farmentum. Hinc **scarifico, vel scarifo.**
Σκαρίτης, υ, ὁ, ut σκαρίτης, λιθθ, scarites, gemma scari piscis colorem referens. A **σκάριθ.**
Σκάρθ, υ, ὁ, scarus, piscis. A **σκαίρω.**
Σκάρτης, υ, ὁ, agilis in saltu, celer, velox. Ab eod.
Σκατὸν, ὅ, τὸ, vel σκατὸς, ὅ, ὁ, merda. A **σκάρι.**
Σκατοφάγθ, υ, ὁ κ, ἡ, merdivorus. Ex **σκατὸς, & φάγω, voro.**
Σκαφεῖς, hæc fossura, occatio, bidentatio, iteratio, Ph. A σκαφή.
Σκαφία, ατ, ἡ, fossio. A **σκάπτω.**
Σκαφεῖον, υ, τὸ, idem; (2) instrumentum fossoris, ligo latior, breviorque. Gl. Vet. rutrum. Ab eod.
Σκαφεῖσ' pro σκαφεῖσα, fossa, aor. 2. part. pass. f. g. a verbo σκάπτω.
Σκαφεῖς, ἴως, fossor; σκαφεῖς, fossiores, Gl. V. Ab eod.
Σκαφῶσις, ἴως, ἡ, fossio. A **σκαφῶ.**
Σκαφῶτης; σκαφῶται, fossiores, Gl. Vet. A σκαφῶ.
Σκαφῶ, f. βῶα, fodio; (2) inter scaphas neco; Plut. in Art. c. 16. A σκάπτω.
Σκάφη, ἥς, ἡ, scapha, alveus, cymba, linter, Gl. V. Ab eod.
Σκάφη, ἥς, ἡ, fossa; (2) fossio; (3) everfio. Καρχηδὼνα κατίσκαφάν τε κ, συνέκτισαν αὐτὴς μετὰ ἑνὶ τῆς σκαφῆς ἱνακὸν κ, δύο. Appian. in Libyc. fine. Ab eod.
Σκαφεῖς, ἡ, ἐν, fossio, pastinatio. Ab eodem.
Σκαφεφόρθ, υ, ὁ κ, ἡ, scapham ferens. Gl. V. alvearius. Ex **σκάφη, & φέρω, fero.**
Σκαφεῖναι, effusum esse, a. 1. inf. pass. verbi σκάπτω.
Σκαφίδιον, υ, τὸ, scapula, navigiolum, linter; faselus, Gl. V. Dim. a σκαφίς.
Σκαφεῖον, υ, τὸ, idem; (2) vas oblongum & cavum; (3) matulæ genus, mulieribus proprium; (4) genus tonsuræ. Ph. farculum. A **σκάφη.**
Σκαφίς, ἰδθ, ἡ, scaphula; (2) alveus; (3) vas ligneum concavum oblongum; (4) mensura, quantum concha capit; Nicand. Theriac. 618. A σκάφη.
Σκαφεῖδης, ἰθ, ὁ κ, ἡ, scaphæ familis, scaphæ formam gerens. Ex **σκαφῆ, & εἶδθ, figura.**
Σκάφη, ἰθ, τὸ, fossa, fossio; (2) scapha, navigium; (3) alveus navis. Gl. V. lembus, barca, cymba; (4) cisterna, piscina. A **σκάπτω.**
Σκιδᾶ, dissipabis, 2. sing. f. 1. ind. med. Beot. vel Ion. & Att. pro σκιδάσθ, & sublatο σ, σκιδᾶν, σκιδᾶ, a verbo σκιδᾶω.

Σκιδάζω, f. *δωα*, idem quod *σκιδαίνω*.
Σκιδάννυμι, & *σκιδανύω*, dissipō; *σκιδάννυμαι*, dissipor; *ἰσκιδαίνουσαν*, dissipati sunt; a. 1. pass.
Σκιδάσεις, *disfipabis*, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi *σκιδαίνω*.
Σκιδασίς, *ias*, ἡ, dissipatio, dispersio. A *σκιδαίνω*.
Σκιδασμός, ὅ, idem & ab eod.
Σκιδαστικός, ὃς, ἐν, dissipandi vim habens, dissipans, discutiens. Ab eod.
Σκιδαστός, ὃς, ἐν, dissipatus, dispersus; (2) dissipabilis, qui dissipari seu dispergi potest. Ab eod.
ΣΚΕΔΑΛΩ, ᾤ, f. *δωα*, dissipō, dispergo, discuto. *Σκιδάσαι δὲ λαὸν μερίμνας*, Anacr. 4, ult. *Σκιδαδόντος εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν*, Herodian. *Λαὸν σκιδάτον*, populum dimitte. Hom. Il. 19, 171.
ΣΚΕΕΡΩ, *exactus*, *exquisitus*, diligens.
Σκεθράς, *Adon*, exacte, exquisite, diligenter, accurate; Æschyl. Prom. vincit. 102. A *σκιθρός*.
ΣΚΕΙΡΩ, *ventus e Scironis faxis spirans*.
Σκέλας, vel *σκιλαί*, ᾧν, αἱ, femoralia, fæminalia, tibialia, calceamentorum genus. A *σκέλω*.
Σκελετία, *as*, ἡ, & Ion. *σκιλετίη*, exsiccatio, arefactio. A *σκιλεῖν*.
Σκελετισμός, *atō*, τὸ, idem quod *σκιλεῖν*, R.
Σκελετῶς, f. *δωα*, exsicco, arefacio. *Σκελετῶς θύσας σάργε*, Diosc. A *σκιλετός*.
Σκελετόν, ὅ, τὸ, sc. *σῶμα*, cadaver exsiccatum five aridum, R. A *σκιλετός*.
Σκελετός, ὃς, ἐν, exsiccatus, arefactus, aridus. Gl. V. larva, sceletus. A *σκέλλω*.
Σκελετώδης, *isō*, ὃς, ἢ, corporis arefacti speciem gerens. A *σκιλετόν*.
Σκελία, ᾤ, idem quod *σκέλλω*.
Σκελιαγής, *isō*, τὸ, cruris fractio. Gloss. Vet. *crurifragium*. Ex *σκέλω*, & *ἄγω*, *frango*.
Σκελίζω, f. *ίσωα*, sup' anto, subverto. Gl. Vet. varico. A *σκέλω*.
Σκελὶς, *idō*, ἡ, perna, femur porci vel alius pecoris, una cum carne pulposa a spina usque ad imum ventrem. Ab eod.
Σκελλίς, *idō*, ἡ, *σκιλλίδης*, spicæ capita, nuclei allii & segmina ceparum, R. (2) segmen cepæ. A *σκέλλω*.
Σκελλός, ὃς, ἐν, aridus; (2) distortus, Ph. scaurus, pandus. Ab eod.
ΣΚΕΛΛΩ, *exsicco*, arefacio, attenuo, tenuem reddo; *σκέλλομαι*, arefio; vid. *σκέλλωμαι*. Μὴ πρὶν μέν *ἡ* *ἡλίοιο* *Σκέλλω* *ἀμφὶ πρὸς* *χρόα* *ἵπουν*, Il. 23, 191.
Σκελῶδες, *isō*, ὃς, crurarium, Gl. Vet. *vinculum*. Ex *σκέλω*, & *δισμός*, *vinculum*.
Σκελοκοπία, *as*, ἡ, crurifragium, Gl. Vet. Ex *σκέλω*, & *κόπω*, *tundo*.
ΣΚΕΛΩ, *isō*, τὸ, crus, pes, suffrago; (2) *Ἐπι σκέλω*, cessim, paulatim. Euripid. Phoen. *Εἶζαν ἱπὶ σκέλω ποικίμενοι τὴν ἀναχάρησιν*. Plut. in Pelopid. cap. 32.
Σκελοτόρη, *is*, ἡ, species paralytios, qua membra solvuntur, & dentes etiam excidunt, Strabo, lib. 16. Vulgo, Scorbutus. Angl. the *Scorbut*. Ex *σκέλω*, & *τόρη*, *tumultus*.
Σκελῶριον, *is*, τὸ, fellula tripes. A *σκέλος*.
Σκέμμα, *atō*, τὸ, id, quod animo perpendimus, commentatio, speculatio. Gl. Vet. *consilium*. A *σκέπτομαι*.
Σκεμμός, ὅς, idem & ab eod.
Σκέπα, *tepa*, nom. vel acc. pl. per *Αποκοφ.* pro *σκιπάσμα*, a *σκιπασμα*, *teptum*.
Σκεπάω, f. *δωα*, tego, operio, cooperio, protego, obnubo, Ph. intego, velo, Gl. Vet. *ἰσκιπαυμένος*, velatus, Gl. Vet. perf. pass. part. Τὸ *ἕκασμα* *ἦν* *ἱρώταν*, *κρηδῖν*, *τινὲς* *σκιπάω*, Anacr. 21, ult. Ab eod.
Σκεπαρνή, *is*, ἡ, *σκιπαρνή*, *teptum*.

Σκιπαριδὴν, Adv. asciae modo & forma. A σκίπαρον.
Σκιπαρίζω, f. ἴσω, ascia percussio, ancipiti securi ferio. Ab eod.
Σκιπαρισμός, ὁ, fractura calvae in duas partes, quum ossa graviore ictu percussa diffiliunt, R. A σκιπαρίζω.
ΣΚΕΠΑΡΝΟΝ, ὡ, τὸ, ascia, dolabra, runcina, Hom. Odys. 5, 237.
Σκίπας, τὸ, tegumentum, operimentum, Incl. declinabile, a σκίπαζω.
Σκίπασσα, quae diffipavit, a. i. part. act. f. g. verbi σκίπαζε, diffipo.
Σκίπασμα, ατος, τὸ, tegumentum, teges, Ph. velamen, velamentum, coopertorium, amictorium, Gl. V. Ab eod.
Σκίπαστριον, ὡ, τὸ, opertorium. Ab eod.
Σκίπαστρος, ὡ, ὁ κὴ ἡ, tegendi vim habens, Suic. Ab eod.
Σκίπαρος, ὡ, ἡ, qui tegit & operit, Gl. V. testor; (2) protector, defensor. Ab eod.
Σκίπαρος, ὡ, ὁ, tegendi & operiendi vim habens; (2) qui libenter tegit. Ab eod.
Σκίπατος, ὡ, ὁ, opertus, testus. Ab eod.
Σκίπατρον, ὡ, τὸ, opertorium. A σκίπαζω.
Σκίπαω, ὡ, tego, operio, diffipo; σκίπαωσι, 3. pl. pro σκίπασι, σκίπασι, Odys. 13, 99. A σκίπα.
Σκίτη, ὡ, ἡ, tegmen, tegumentum, operimentum, vestis; (2) praetextus; (3) protectio, Ph. tutamen, praesidium. Ab eod.
Σκίτιος, ὡ, ὁ, munitus, testus. Ab eod.
Σκίτιον, videndum est. A σκίπιτομαι.
Σκίπιω, speculari, 2. sing. praef. imperat. med. Ion. pro σκίπιω, a verbo σκίπιτομαι, specular.
Σκίπικος, ὡ, ὁ, quaesitor & considerator, qui disquirere & considerare solet, scepticus, Gl. V. meditativus. A σκίπιτομαι.
ΣΚΕΠΤΟΜΑΙ, fut. φομαι, circumspicio, dispicio; (2) inviso, viso, visito; (3) speculor, perpendo, delibero, consulto, Gl. Vet. cogito, consulto, alterno, confidero; σκεπτόμενος, consideratus, perf. particip. pass. Οὐκὼν ἐκ τῆς ὁμολογημένης τῆς σκίπτιον, Plat. Crit. 4. Σκεψάμεθα δὴ κἀντιτιδῶμεν πρὸς ἑκάστην, Arist. Θεσμ. 809. Ὅστις τὸ μὴ δικάσει ἐκ ἐκείνου, Eur. Or. 478.
ΣΚΕΠΩ, tego, operio, velo. Τὴν καὶ καλῶς αἰεὶ σκίπαι, Herodian.
Σκέρυλλια, ὡ, convicior, cor dictis mordacibus impeto. Σκέρυλλαι ποικίλαι, Arist. Eq. 818. Ex ἑ, κέρ, cur, & βάλω, jacio.
Σκέρυλλαι, idem & ex lisd.
Σκέρυλλος, ὡ, ὁ, conviciator. Ab ἑ, κέρ, & βάλω.
Σκιδναρχία, ὡ, fut. ἴσω, vasa & utensilia castrensia bajulo, falcinas & impedimenta veho; (2) comporto, conveho. Σκιδναρχοῦν τὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς, Dem. A σκιδναρχός.
Σκιδναρχία, ας, ἡ, vasorum & utensilium castrensium vectio. Ab eod.
Σκιδναρχός, ὡ, ὁ, vasa seu instrumenta vehens, qui vasa & utensilia castrensia bajulat aut vehit. Ex σκιδνω, & ἀρχ, ago, vecho.
Σκιδνίζω, f. ἴσω, instruo, orno, gestamine corporis instruo, apparo, conficio, condio, molior struo. Περικλέματ' ἐκ σὲ σκιδνίσω, Arist. Eq. 371. Καὶ τὰ μὲν ἀπαρτὶς ἐστὶν ῥωμαῖκ' ἐκδύσσειν, id. Θεσμ. 598. Εἰς γὰρ τὴν ἀρχὴν ποικίλιν ἐκδύσσειν; Eur. Supp. 1054. Σκιδνίσω δὲ θανῶν, id. Her. fur. 960. A σκιδνω.
Σκιδνίον, ὡ, τὸ, vasculum. Hinc τὰ σκιδνίον, ὡ, utensilia quaevis, supellectilis minutiae, Gl. V. frivola, Dim. a σκιδνω.
Σκιδνίσια, ας, ἡ, apparatus qui in vestibus, armis, cultuque corporis adhibetur, Gl. V. cultus; (2) apparatus & confectio ciborum. A σκιδνίζω.

Σκιδναρχία, ατος, τὸ, confectio, compositio; (2) id, quod confectum seu compositum est. Ab eod.
Σκιδναρός, ὡ, ὁ, paratus, factus, confectus; (2) factitius, compositivus. Ab eod.
Σκιδνῆ, ὡ, ἡ, apparatus, quo aliquis instructus est, habitus cultusque corporis omnia gestaminum genera complectens, Gl. Vet. ornatus. A σκιδνω.
Σκιδνοφόρος, ὡ, ὁ κὴ ἡ, qui falcinas fert, lixa, Ex σκιδνω, & φέρω, fero.
Σκιδνοθήκη, ὡ, ἡ, vasorum instrumentorumque repositorium; (2) armarium, armamentarium, Gl. V. vasarium. Ex σκιδνω, & θήκη, repositorium.
Σκιδνοποιία, ὡ, fut. ἴσω, vasa & instrumenta diversis usus fabricor; (2) fabricor, machinor, Gl. V. σκιδνοποιῶ, instruo. Ὁργάνων ἐκδύσσειν, Plut. A σκιδνοποιός.
Σκιδνοποιμα, ατος, τὸ, instrumentum scenicum, cultus apparatusque scenorum. A σκιδνοποιία.
Σκιδνοποιός, ὡ, ὁ κὴ ἡ, qui vasa & instrumenta diversis usus conficit, Gl. Vet. vascularius; (2) qui personas & indumenta alia scenica parat. Ex σκιδνω, & ποιία, facio.
Σκιδνοποιός, ὡ, ὁ, qui vasa & utensilia alia vendit, Gl. V. vascularius. Ex σκιδνω, & πώλω, venditor.
ΣΚΕΤΩ, τὸ, vas, instrumentum, utensile quodvis; σκεῖν, vasa, cupae, falcinae, Gl. V.
Σκιδνοποιία, ὡ, fut. ἴσω, vasa & instrumenta fero seu bajulo. Τὰ ἐκ Πελοποννήσου σκιδνοποιήσαντες, Dem. Phil. 3. Χόλιος σκιδνοποιός καλεῖται, Plut. in Craff. cap. 21. A σκιδνοποιός.
Σκιδνοποιός, ας, ἡ, vasorum falcinarumque bajulatio. Ab eod.
Σκιδνοποιός, ὡ, ὁ, pertinet ad σκιδνοποιόν. Ab eod.
Σκιδνοποιός, ὡ, ὁ κὴ ἡ, qui vasa seu instrumenta portat seu bajulat, qui falcinas fert; σκιδνοποιός, impedimenta, Ph. σκιδνοποιός, vasifer, falcinator, Gloss. Vet. σκιδνοποιός, lixa, calones, Gloss. Vet. Ex σκιδνω, & φέρω, fero.
Σκιδνοποιός, ὡ, fut. ἴσω, vasa & utensilia seu falcinas custodio. A σκιδνοποιός.
Σκιδνοποιός, ὡ, τὸ, locus custodiendis vasis & utensilibus destinatus. Ab eod.
Σκιδνοποιός, ας, ὁ, vasorum seu utensilium custos. Ex σκιδνω, & φύλαξ, custos.
Σκιδνω, ὡ, vasis seu σκιδνίσιν instruo; unde σκιδνίσω, Hef. exponit ἐτοιμάζειν, parari. A σκιδνω.
Σκιδνός, ὡ, five σκιδνοποιός, ὡ, vasa & utensilia custodio; (2) struo, molior, capto, insidior, satago, persequor & omnia curiose excutio. Σκιδνοποιός σκεῖ αὐτόν, Dem. A σκιδνω.
Σκιδνοποιός, ατος, τὸ, insidiosum inceptum, machinamentum. A σκιδνω.
Σκιδνοποιός, ας, ἡ, vasorum utensiliumque custodia; (2) curiosa & solers observatio, vehemens occupatio seu adfectatio; (3) delatoria & insidiosa observatio, Gl. Vet. factio. A σκιδνω.
Σκιδνω, ὡ, ὁ, vasorum utensiliumque custos, Gl. V. testamentarius. Ex σκιδνω, & ἀφίω, custodio.
Σκιδνός, f. ἴσω, speculatus esse, aor. i. inf. med. verbi σκίπιτομαι.
Σκίψις, ατος, ἡ, contemplatio, inspectio; (2) consideratio & cogitatio, qualis est Scepticorum; (3) commentatio, tractatio; (4) deliberatio, consultatio, consilium, meditatio. A σκίπιτομαι.
Σκίλη, αρεφάσει, 3. sing. a. i. conjunct. Aor. pro σκίλη, a verbo σκίλλω, arefacio, vel Att. pro σκίλη, a σκίλλω, fodio, fudo, Hom. Il. 23, 191.
Σκίλημα, ατος, τὸ, arefactio. Quasi a σκίλλω, quod idem esset ac σκίλλω.

Σκίλημα, idem quod σκίλλω.
Σκίλω, ὡ, fut. σκίλωμαι, ὡ, habito, tentorium figo, tabernaculum pono, habito. A σκίλω.
Σκίλωτος, ὡ, ἡ, in tentorio seu in scena habitans. Ab eod.
Σκίλωτος, ὡ, f. ἴσω, tentorium figo, tabernaculum figo; (2) in tabernaculo habitans, contubernalis sum. Σκίλωτος ὡ, καλῶς, Plat. Διά τῆς Καύσιος ἀνδρῶν ὁδοιπολοῦντες ἐκδύσσειν, Arist. Ach. 69. A σκίλω.
ΣΚΗΝΗ, ὡ, ἡ, tabernaculum, tentorium, Ph. taberna, casa, tugurium, Gl. V. contubernium, Gl. V. scena, Gl. V.
Σκίλωμα, ατος, τὸ, tentorium, tabernaculum. A σκίλω.
Σκίλωτος, ὡ, vel σκίλωτος, ὡ, ὁ, in tentoriis seu umbraculis habitans; (2) tabernacula integens. Ab eod.
Σκίλωτος, ὡ, τὸ, tentoriolum, mapale, tugurium, Dim. a σκίλω.
Σκίλωτος, ὡ, ὁ, scenicus, Gl. V. σκίλωτος, Attellani, Ph. σκίλωτος, ludicrum, Ph. Ab eod.
Σκίλωτος, ὡ, fut. ἴσω, in scenam seu theatrum prodeco; (2) in theatrum produco; (3) pervulgo, omnium oculis expono; σκίλωτος, in scenam produci. Ex σκίλω, & βύω, eo.
Σκίλωτος, ὡ, scenas pingo, Suic. A σκίλωτος.
Σκίλωτος, ας, ἡ, scenae imaginaria excitatio. Ab eod.
Σκίλωτος, ὡ, ὁ, pertinet ad pictorem scenae. Ab eod.
Σκίλωτος, ὡ, ὁ κὴ ἡ, qui scenas pingit. Ex σκίλω, & γράφω, pingo.
Σκίλωτος, ὡ, ὁ κὴ ἡ, tentorio similis. Ex σκίλω, & ἴδω, species.
Σκίλωτος, ὡ, f. ἴσω, tabernaculum seu tentorium figo seu pono. Ex σκίλω, & πῶ, figo.
Σκίλωτος, ας, ἡ, tabernaculi compactio; (2) tabernaculi locatio; (3) festum Judaeorum. Ex lisd.
Σκίλωτος, ας, τὸ, festum Judaeorum in memoriam commemorationis ipsorum sub tentoriis celebrari solitum, Ph. tentoria, tabernaculum. Ab eod.
Σκίλωτος, ὡ, f. ἴσω, tabernacula conficio, umbracula fabricor. Σκίλωτος αὐτὸν καὶ ἀρμόζοντες, σκίλωτοι, Herodian. A σκίλωτος.
Σκίλωτος, ας, ἡ, confectio tabernaculorum. Ab eod.
Σκίλωτος, ὡ, ὁ κὴ ἡ, qui tentoria conficit, fabricator tabernaculi. Ex σκίλω, & ποιία, facio.
Σκίλωτος, ὡ, τὸ, locus, ubi tentoria confluunt. A σκίλωτος.
Σκίλωτος, ὡ, ὁ κὴ ἡ, qui tentoria conficit. Ex σκίλω, & βύω, eo.
Σκίλωτος, ας, τὸ, tentorium, tabernaculum, umbraculum; (2) corpus, corporis alveus. Ἐν ἡ δὲ τῆς ἡμῶν οἰκίας τὴν σκίλωτον καταλύει, 2 Cor. 5, 1. (3) alveare. Σκίλωτος μελισσῶν ἐκ τῆς ἐργασίας ἐκείνου, Ap. B. Mithridat. A σκίλω.
Σκίλωτος, ας, ὁ κὴ ἡ, tentorii seu tabernaculi custos. Ex σκίλω, & φύλαξ, custos.
Σκίλωτος, ὡ, f. ἴσω, tentorium figo; (2) in tabernaculo ago, habito, commoror. Οἱ μὲν Ἕλληνες αὐτὸν ἐκδύσσειν, Xen. Σκίλωτος μετ' αὐτῶν, Apoc. 21, 3. ἐκ αὐτῶν, ib. 7, 15. ἐκ ἡμῶν, Joann. 1, 14. A σκίλω.
Σκίλωτος, ὡ, τὸ, idem quod σκίλωτος.
Σκίλωτος, ατος, τὸ, tentorium, tabernaculum, domicilium, etiam de corpore humano. A σκίλωτος.
Σκίλωτος, ας, ἡ, ipsa actio tentorium figendi; (2) commoratio, habitatio. Ab eod.

Σκηνώτης, ἄ, ὅ, qui in tabernaculis agit; (2) contubernalis. Ab eod.
Σκηπίδιον, κ, τὸ, scipio, baculus. A σκήπιος, innitor.
Σκήπτειδς, *simulare*, præf. infinit. med. verbi σκήπιόμαι, *simulo, speciosam causam prætexo*.
Σκηπίς, ἑ, ὅ, fulmen, quod in terram impetu violento illisum decumbit; (2) vortex procellosus, qui cum impetu in terram devehitur. Ab eod.
Σκηπίσχος, ας, ἡ, q. d. sceptri manu gestatio; (2) provincia. A σκήπτρον.
Σκηπίσχος, κ, ὅ καὶ ἡ, sceptrum manu gestans, sceptrifer. Ex σκήπτρον pro σκήπτρον, & ἔχω, *teneo, habeo*.
Σκηπίσταιος, *Adverb.* fulminis in modum, repente, Suic. Ex σκήπιος, & φαίνομαι, *appareo*.
Σκήπτρον, κ, τὸ, baculus, scipio, cui innitimur inter eundem; (2) sceptrum, regum & imperatorum gestamen. A σκήπιος.
Σκηπτροφόρος, κ, ὁ καὶ ἡ, sceptrifer. Ex σκήπτρον, & φέρω, *fero*.
ΣΚΗΠΤΩ, fut. φω, nitor, innitor, incumbo; (2) cado, seu decido in; (3) immitto cum impetu; (4) immitto; & σκήπιόμαι, *fulcio me, fulcior; fingo, simulo*. 'Εν ᾧ ὁ πύρρος διὰς σκήπας ἰλαυὲς λοιμὸς ἔχθιστο πόλεμ, Soph. Oed. Tyr. 27. Τὸν δὲ ἄλκτωρ εἰς ἑμ' ἔσκηψαν θεοί, Eur. Med. 1336. Μαλακῶς τι ἔχων ἰσχύπιτο, *agrotare, se simulabat*, Heliod. Ἐσκήψατο μεμνημένος, Plut. in Alcibiad. cap. 17.
Σκήπτων, αὐτοῦ, ὅ, scipio, baculus. A σκήπιος.
Σκηρίτις, f. φω, *fulcio, firmo, figo*. Σκηρίτισμός, χρεῖν τι ποσὶν τι, Odyss. II, 594. Ab eod.
Σκηψις, εως, ἡ, *speciosa causa, prætexus simulatio*. Ab eod.
ΣΚΙΑ, ας, ἡ, *umbra*.
Σκιαγράφω, ᾧ, f. ἔτα, *adumbro*. A σκιαγράφω.
Σκιαγράφημα, ατοῦ, τὸ, *umbratilis delineatio*. A σκιαγράφω.
Σκιαγραφία, ας, ἡ, *adumbrata descriptio*. A σκιαγράφω.
Σκιαγραφικός, ὃ, δὲ, *ad umbratilem descriptionem pertinens; (2) umbratilis*. Ab eod.
Σκιαγράφος, κ, ὁ καὶ ἡ, *qui umbram rei alicujus describit, qui rem aliquam adumbrat*. Ex σκιά, & γράφα, *scribo*.
Σκιάδαι, αἱ, αἱ, *rami majores & umbrosiores*. A σκιά.
Σκιάδιον, κ, τὸ, *idem quod sequens σκιάδιον*.
Σκιάδιον, κ, τὸ, *umbrella, umbraculum*, Dim. ab eod.
Σκιάζω, f. ἔσω, *umbro, adumbro, umbra opaca tego*. Λεπτὰ φέρει ξανθὰν κεφαλὴν σκιάζων, Eur. Hipp. 179. Ἐπὶ δὲ τέκνον γένος ἱμῶν σκιάζει, scil. *barba*, id. Phœn. 63. A σκιά.
Σκιάνα, κς, ἡ, *umbra, piscis quidam*.
Σκιάς, ιδοῦ, ἡ, *idem & ab eod*.
Σκιάστρας, κ, ὅ, *instrumentum mathematicum ad indagandam umbram*, R. Ex σκιά, & στήρα, *captura*.
Σκιαμαχέω, ᾧ, fut. ἴσω, *cum umbra pugno; (2) inaniter laboro*. Ἀνάγκη ἀτεχνῶς ὥσπερ σκιαμαχεῖν (με) ἀπλοχρόμην, Plat. Ap. Socr. 2. Ex σκιά, & μάχομαι, *pugno*.
Σκιαμαχία, ας, ἡ, *dimitatio cum umbra sive non repugnante adversario*. Ex iisd.
Σκιάπας, ιδοῦ, ὁ καὶ ἡ, *umbram sibi pedetaciens, umbra pedis se protegens*. Ex σκιά, & πῦς, *pes*.
Σκιαρῶν, *umbrosarum*, gen. plur. f. g. Der. pro σκιαρῶν, a σκιαρός, *umbrosus*.
Σκιαρόκομος, κ, ὁ καὶ ἡ, *umbrosa coma præditus; (2) opacus*. Ex σκιαρός, & κόμη, *coma*.

Σκιαρὸς, ρά, ρόν, umbrosus, Gl. V. **σκιαρὸν**, umbratile. **Α σκιά**.
Σκιάς, ἀδ@, ἡ, umbraculum fornicatum ; (2) tabernaculum, tentorium ; (3) vitis arbutiva ; (4) piscis quidam. Ab eod.
Σκίσμα, ἀτ@, τό, adumbratio. **Α σκιδάω**.
Σκιατραφία, ᾧ, fut. ἴσω, in umbra nutrio seu educo ; **σκιατραφῆμαι**, in umbra dego, umbratilem vitam ago. **Εσκιατραφῆσθαι**, in umbra nutritus, molliter habitus. **Α σκιατραφής**.
Σκιατρεφής, ἰ@, ὁ κ' ἡ, qui in umbra seu vita umbratili educatus est, R. Ex **σκιά**, & **τρέφω**, alo, nutrio.
Σκιατρεφία, ας, ἡ, vita umbratilis seu umbratica ; (2) otium umbratile, deliciæ umbratiles. **Α σκιατρεφής**.
Σκιατρεφίσμαι, ᾧμαι, f. ἴσμαι, vitam umbratilem ago, Ex **σκιά**, & **τρέφω**, alo.
Σκιατρεφίας, υ, ὁ, in umbratili vita educatus, R. Ex **ισιδ**.
Σκιάυλα, ᾧ, cæcutio more eorum, qui ex umbra prodeuntes ad lucem caligant. Ex **σκιά**, & **αὐτή**, splendor.
Σκιάς, ᾧ, obumbrō, umbra opaca tēgo ; **σκιάομαι**, ᾧμαι, obumbror ; **σκιάοντα**, pro ἰσκιάοντα, ἰσκιάοντα, imperf. Odyss. 2, 388. **Α σκιά**.
ΣΚΙΤΤΟΣ, υ, ὁ, Scincus, crocodilus terrestres.
Σκιδναμαι, dissipor. 'Αυτοὶ δ' ἰσκιδναντο κτ' κλισίας τὲ νῆας τὲ, Il. 1, 487. **Α σκιδνημι**, dissipor.
Σκιδναμῆς, *dispersee*, ejus, quæ dispergitur, gen. singul. part. præf. pass. f. g. verbi ejusd.
Σκιδνημι, & **σκιδνᾷ**, dispergo, dissipor. **Α σκιδνῶ**, dissipor.
Σκιδρὸς, ρά, ρόν, umbrosus, opacus. **Α σκιδ**.
Σκιά, ἡς, ἡ, umbra, Ion. pro **σκιά**.
Σκιντρεφίω, ᾧ, f. ἴσω, in umbra alo vel educo ; & **σκιντρεφίσμαι**, in umbra vitam dego, vitam umbratilem traduco. Ex **σκιά**, & **τρέφω**, alo.
ΣΚΙΘΑΚΟΣ, ὤ, ὁ, piscis, qui & trachurus dicitur.
ΣΚΙΛΑ, ας, ἡ, scilla, squilla, herba bulbum insignem habens.
Σκιλλιτικόν, ὤ, τό, acetum, scilliticus, ex scilla vel squilla confectum. **Α σκίλλα**.
Σκιλλῶδης, ἐ@, ὁ κ' ἡ, scillaceus, scillæ figuram habens. Ab eod.
Σκιμαλίζεν, digitum infamem, i. e. medium, ostendere, contemptus & ignominie causa. Proprie significare putatur, gallinam digito tentare, an ovum conceperit. "Ὅπως δ' αὐτὸς ἰμμάτων σκιμαλίσω, Arist. Ach. 448.
Σκιμῶς, ἡ, ὄν, claudus. **Α σκίμπια**.
Σκιμπόδιον, υ, τό, lectulus discubitorius, grabatus. **Α σκίμπας**.
Σκίμπας, ὀδ@, ὁ, idem. Ex **σκίμπια**, & **πῶς**, pes.
Σκίμπιω, futur. ὕσω, idem quod sequens **σκίμπια**.
Σκίμπια, f. **ψα**, nitor, innitor, incumbo, fulcio me ; incumbo, ingruo, irruo ; (2) verbero, ico, ferio ; vicinus sum. 'Αλλ' ὅτ' Αἰήτας ἀδαμνητινὸν ἐν μίαντος ἀροτρὸν σκίμπασε, Pind. Pyth. 4, 410. **Α σκίμπια**.
Σκίμπια, f. **ψα**, idem & ab eod.
Σκίμπαν, ὠ@, ὁ, baculus, scipio. Ab eod.
Σκίμπην, fixa est, 3. sing. a. i. ind. pass. Ionice pro ἰσκίμφην, a verbo **σκίμπια**, nitor.
Σκίναξ, ἀκ@, ὁ, ἡ, τό, agilis ad subsiliendum, Nicand. in Alexiph. 67. **Α κίνα**, moveo.
Σκίνας, ἀρ@, τό, foetus, Nicand.
Σκινδάλμ@, υ, ὁ, scrupulus, scrupulum, Gl. V. Vid. seq.
Σκινδάλμους, ὤ, ὁ, frustulum scissione seu fissionē alicujus abscissum, Gl. V. assula.

scindulum. Vid. præc. (2) subtilis dicendi ratio, subtilitas. Πῶς ἔν γάρην ὄν, κἀπικησκῶσαν, ἢ βραδύς λόγῳ ἀκριβοῦς σκενδαλμὺς μαθήσομαι, Arist. Nub. 129. Α χίζα, *sinda*,
Σκενδαλμωρῶς, *u*, ὁ, qui de affulis, sive de rebus subtilibus, sed & nugatoriis, loquitur, nugatorias subtilitates effutiens. Ex σκενδαλμὺς, & ἐράζω, *dico*.
ΣΚΙΝΔΑΛΨΟΣ, *z*, ὁ, herba hederæ similis; (2) instrumentum musicum.
ΣΚΙΝΘΟΣ, *u*, ὁ, naufragus; (2) *Subf.* urinator.
Σκίσις, ἰδϙ, *u*, piscis quidam. Α σκιά.
Σκιογραφία, *ai*, *u*, idem quod σκιογραφία.
Σκιογραφός, *u*, ὁ *κ* *u*, idem quod σκιογράφος.
Σκιοιδής, ἰδϙ, ὁ *κ* *u*, umbræ similis; (2) umbrosus, opacus. Ex σκιδ, & ἰδϙ, *forma, species*.
Σκιδής, διατα, ἰδϙ, umbrosus, opacus, obscurus, Plut. in Marcell. cap. 19. Α σκιά.
Σκιδήρα, *u*, τὸ, idem quod σκιδήρας. Οὐριπ σκιδόντα, Hom. Il. 1, 157.
Σκιομαχία, *as*, *u*, idem quod σκιομαχία.
Σκιορϙ, *u*, ὁ, sciurus, animalculum cauda sibi umbram faciens. Ex σκιά, & ἔρῃ, *cauda*.
Σκιοφόρον, umbiferum, Gl. V. Ex σκιά, & φέρω.
Σκιδωτο, *adumbra*bent, 3. pl. imperf. ind. med. Ion. & Πόει. προ ἰσκιδντο, *contr.* ex ἰσκιδντο, a verbo σκιδω, *adumbrō*.
Σκινναίϙ, *αία*, *αἶον*, tardus, lentus, qui baculo innitens incedit, R. Α σκίνητα.
Σκίπων, scipio, Callimach. in Epigramm. a σκήπτω, *mitor*.
Σκιραφεία, *ai*, ἡ, lusus scruporum in tabella latruncularia. Α σκιραφέω.
Σκιραφεῖον, *u*, τὸ, aleatorium, locus ubi tessera luditur. Ab eod.
Σκιραφούτης, *u*, ὁ, qui tessera ludit. Αλ eod.
Σκιραφεία, fut. *έσω*, tessera ludo. Α σκίρω.
Σκίρον, *u*, τὸ, umbraculum; & in *Plur.* σκίρα, *an*, festum quoddam Atheniensium. Α σκιά.
ΣΚΙΡΟΣ, *u*, ὁ, marimoris fragmentum; (2) camentum; (3) gypsus; (4) tessera, scrupus.
Σκιροφεία, *an*, τὸ, scirophoria, festum quoddam Atheniensium.
Σκιροφορίαν, *ανϙ*, ὁ, mensis Atticus, incidens in Maium & Janium nostrum, nomenque adeptus ab eo, quod σκιροφεία eo celebrantur.
Σκίρϙ, *u*, ὁ, tumor quidam durus in hepate, liene, vel utero; schirrus, Gl. V. callus. Α σκίρϙ.
Σκίρρῳ, *u*, f. *έσω*, in scirrum induro, tumefactus induro. Α σκίρρῳ.
Σκίρρῶδης, *έϙ*, ὁ *κ* *u*, callosa duritie rigidus & induratus; (2) durus, contumax. Ab eod.
Σκίρτῶσις, *saltetis*, 2. plur. a. 1. imperat. act. verbi σκίρτῶ.
Σκίρτῶ, *u*, fut. *έσω*, salio, exsilio, saltu lascivio. Εὐσκίρταν πόδα, Eur. Ph. 1132. Πρὸς ὀργῶδες σκίρτῶσι, id. Bac. 446. Α σκίρτα.
Σκίρτημα, *ατϙ*, τὸ, saltus, ipse saltandi actus; (2) lascivia. Α σκίρτῶ.
Σκίρτῶσις, *saltasse*, inf. verbi σκίρτῶ.
Σκίρτισις, *eus*, *u*, saltatio, exultatio lasciva. Ab eod.
Σκίρτικὸς, *u*, ὁ, petulcus sive saltator lascivus. Ab eod.
Σκίρτῶδης, *u*, ὁ, pedibus & saltu lascivius; (2) lascivus saltator. Ex σκίρτῶ, & *αἶς*, *pes*.
Σκίρτῶσις, *saltent*, 3. pl. præf. conjunct. act. *contr.* pro σκίρτῶσις, a verbo σκίρτῶ.
ΣΚΙΤΑΛΟΙ, *an*, *ei*, homines viles & improbi.

Σκιδνός, ὁ, ὁ κῆ, umbrosus, opacus, obscurus, caliginosus, Gl. V. umbraticus. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ὁ, ὁ κῆ, obscure, & quasi per umbram, Suic. A Σκιδνός.

Σκιδνός, durus sum ex nimia ariditate; ut hinc fit ἰσχυρὸς, p. exsiccatus, aridus. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, exsiccatio ossis. A Σκιδνός.

Σκιδνός, idem quod Σκιδνός vel Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, inf. act. verbi Σκιδνός pro Σκιδνός, ατ.

Σκιδνός, ατ, f. ἡσ, dure educo. Ὁ δαυαός ὁ Σκιδνός, ατ, τὸ, dure educatio seu tractatio. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, cui dura est cervix, qui cervice indomita est. Ex Σκιδνός, & ατ, τὸ, ceruix.

Σκιδνός, ατ, τὸ, durities. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, durities, R. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, duram naturam habeo, R. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, duram habens solum. Ex Σκιδνός, & ατ, τὸ, terra.

Σκιδνός, ατ, τὸ, duram habens pellem seu cutem; (2) duram habens putamen. Ex Σκιδνός, & ατ, τὸ, pellis.

Σκιδνός, ατ, τὸ, qui duram vivit vitam, qui victu utitur non delicato, sed duro. Ex Σκιδνός, & ατ, τὸ, victus ratio.

Σκιδνός, ατ, τὸ, qui duos habet pilos. Ex Σκιδνός, & ατ, τὸ, pilus.

Σκιδνός, ατ, τὸ, durities cordis. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, qui duri cordis est. Ex Σκιδνός, & ατ, τὸ, cor.

Σκιδνός, ατ, τὸ, qui durum habet caput; (2) Subst. animalculum quoddam. Ex Σκιδνός, & ατ, τὸ, caput.

Σκιδνός, ατ, τὸ, dura cera obductus. Ex Σκιδνός, & ατ, τὸ, cera.

Σκιδνός, ατ, τὸ, qui durum habet ventrem, qui dura est alvo. Ex Σκιδνός, & ατ, τὸ, ventris.

Σκιδνός, ατ, τὸ, fet. ἡσ, duro cubili seu strato utor. Ex Σκιδνός, & ατ, τὸ, cubile.

Σκιδνός, ατ, τὸ, durum cubile. Ex ἰisd.

Σκιδνός, ατ, τὸ, dura habens grana. A Σκιδνός, & ατ, τὸ, granum.

Σκιδνός, ατ, τὸ, duripes, Gl. Vet. A Σκιδνός, & ατ, τὸ, pes.

Σκιδνός, ατ, τὸ, qui dura est facie; (2) cordis duritiem vultu prodens. Ex Σκιδνός, & ατ, τὸ, facies.

Σκιδνός, ατ, τὸ, durum nucleum habens. Ex Σκιδνός, & ατ, τὸ, nucleus.

Σκιδνός, ατ, τὸ, durus, rigidus, Ph. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, duriusculam carnem habens. Ex Σκιδνός, & ατ, τὸ, caro.

Σκιδνός, ατ, τὸ, duri oris. Ex Σκιδνός, & ατ, τὸ, os.

Σκιδνός, ατ, τὸ, dura testa opertus. Ex Σκιδνός, & ατ, τὸ, testa.

Σκιδνός, ατ, τὸ, durities, rigor, Ph. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, duram & rigidam cervicem habens; (2) pertinax, perversa. Ex Σκιδνός, & ατ, τὸ, cervix.

Σκιδνός, ατ, τὸ, idem quod Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, oculorum durities. A seq.

Σκιδνός, ατ, τὸ, qui duris est oculis, qui dura lippitudine laborat. Ex Σκιδνός, & ατ, τὸ, oculus.

Σκιδνός, ατ, τὸ, induro. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, indurandi vim habens. A seq.

Σκιδνός, ατ, τὸ, duro, obduro. Ὁ δὲ δῖος, Σκιδνός, Rom. 9, 18. Ἰνα μὴ Σκιδνός

τις ἐξ ὧν ἀπάτη ἡ ἀμαρτία, Hebr. 3, 13. Σκιδνός, ατ, τὸ, tumor durus, durities. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, duritas, durities; induratio. Ab eod.

Σκιδνός, ατ, τὸ, gen. sing. Dor. pro Σκιδνός, ατ, τὸ, durus.

Σκιδνός, ατ, τὸ, duritia, schirri species, Gl. V. duramen. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, dure, duriter. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, cuius corpus exaruit, cuius corpus emarcuit. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, parvus. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, culicivorus, qui culicibus vescitur. Ex Σκιδνός, & ατ, τὸ, vorax.

Σκιδνός, ατ, τὸ, hebes, visu, Gl. Vet. tenax, avarus, cupidus.

Σκιδνός, ατ, τὸ, vermiculus ligna erodens; (2) culex, Gl. V. curculio. A Σκιδνός, quod idem notat.

Σκιδνός, ατ, τὸ, obliquo, obliquum reddo; (2) oblique & tortuose incedo. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, obliquum reddo. Ab eod.

Σκιδνός, ατ, τὸ, obliquus, dat. plural. Ion. & cum ἡ ἰσχυρὸς pro Σκιδνός, ατ, τὸ, obliquus.

Σκιδνός, ατ, τὸ, tortuosis notis pictus, R. Ex Σκιδνός, & ατ, τὸ, scribo.

Σκιδνός, ατ, τὸ, flexuosum iter carp, Suic. Ex Σκιδνός, & ατ, τὸ, curro.

Σκιδνός, ατ, τὸ, carmen quoddam convivale, quod gesta fortium virorum complectebatur, atque a primo cani coeptum, non a secundo, sed ultro citroque ordine tortuoso excipiebatur. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, qui pravis & terrificis formis utitur, R. Ex Σκιδνός, & ατ, τὸ, formis.

Σκιδνός, ατ, τὸ, oblique incedens, R. Ex Σκιδνός, & ατ, τὸ, erratio.

Σκιδνός, ατ, τὸ, obliquus, tortuosus, tortus; (2) pravus, perversus, Gl. Vet. perplexus, versutus; Σκιδνός, prava, Philox. Σκιδνός κρίνει δῖμος, Hom. II. 16, 387.

Σκιδνός, ατ, τὸ, tortuositas, curvitas, obliquitas; (2) inaequalitas; (3) pravitas. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, qui prava cogitat, qui prava est mente. Ex Σκιδνός, & ατ, τὸ, mens.

Σκιδνός, ατ, τὸ, tortuosum reddo. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, obliquitas, anfractus, tortuositas, R. Suic. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, ipsa actio intorquendi seu reddendi tortuosum; (2) morbus, quum spina dorsi depravata est. Ab eod.

Σκιδνός, ατ, τὸ, tortuose, intorte, oblique; (2) prave, perversae, Gl. V. perplexe, Ph. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, villus, Gl. Vet. cirrus. Juvenes comam alebant ad annos pubertatis: tum a parentibus ad tribules adducebantur, ut comam tonderent, quae μαλλός & Σκιδνός dicebatur, Casaubon. Comm. ad Theophrast. Eth. Charact.

Σκιδνός, ατ, τὸ, gallinago, avis in arbore nunquam sedens, Aristot. Hist. An. 9, 8.

Σκιδνός, ατ, τὸ, scolopendra, animal ex genere multipedum, Gl. V. centipes, centipeda; (2) herba quaedam. Σκιδνός, ατ, τὸ, idem.

Σκιδνός, ατ, τὸ, scolopendram formam habens, Strabo lib. 13. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, idem. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, palo infigo; ἰσχυρὸς, palo fixus, p. pass. part. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, pali seu valli praecuti formam habens. Ex Σκιδνός, & ατ, τὸ, species.

Σκιδνός, ατ, τὸ, palis seu vallis abundans. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, palus praecutus vallus, Ph. sudis; palus.

Σκιδνός, ατ, τὸ, scolymus, cardui species, Angl. Artichoke.

Σκιδνός, ατ, τὸ, scolymo seu carduo similis. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, lacerio; (2) evello. Σκιδνός, ατ, τὸ, tetricus, Hef.

Σκιδνός, ατ, τὸ, mormuro, Hefych. Suid. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, scombrus, piscis.

Σκιδνός, ατ, τὸ, nanus, pumilio, homuncio.

Σκιδνός, ατ, τὸ, speculatorum seu exploratorum praefectus, qui exploratoribus praefectus. Ex Σκιδνός, & ατ, τὸ, principatus, praefectura.

Σκιδνός, ατ, τὸ, idem & ex ἰisd.

Σκιδνός, ατ, τὸ, singular. praef. imperat. act. contr. pro Σκιδνός, a verbo Σκιδνός, speculator.

Σκιδνός, ατ, τὸ, scopulus.

Σκιδνός, ατ, τὸ, scopulus, locus editus, ex quo circumjacentia lustrari possunt; (2) rupes in mari prominens. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, specula in loco edito sita. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, speculor, intueor, contempler. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, speculor, contempler, intueor, video, observo, animadverto, confidero, dispicio, animo mecum expendo; exploro, indago, quero. Ὁ δὲ τὸ τὰ μαλλὰ ἢ τὰ ὄντα Σκιδνός, scil. μέγ, Soph. Aj. 124. Πρὶ χρημάτων σέρε Σκιδνός, Dem. Phil. 1. Οὐκ ἐλπίσιν ἐχρήσθη, ἀλλὰ Σκιδνός τὰ ἄνδρα, Arist. Θεσμ. 606. Σκιδνός δ' ἡμᾶς πάντα χεῖρ σέρε, Eur. Iph. in Tau. 68. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, specula; (2) speculatio, ipsa speculandi actio, speculatio. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, singular. praef. conjunct. contr. pro Σκιδνός, a verbo Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, contemplatio. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, specula; speculatio. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, speculari, praef. inf. act. Ion. pro Σκιδνός, a verbo Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, speculor, ex specula observo. Ὁ δὲ σέρε ἰσχυρὸς, Theocr. 25, 214. Ὁ δὲ τὸς δυνάμεις Σκιδνός, Ὁ δὲ τὸς γειτόν, id. 3, 26. Ὁ δὲ σέρε, Σκιδνός, Nonn. Paraphr. 11, 3. i. e. visita. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, speculatio, Gl. V. Ion. pro Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, singular. praef. Ion. pro Σκιδνός, a Σκιδνός, specula.

Σκιδνός, ατ, τὸ, speculator, explorator. Ab eod.

Σκιδνός, ατ, τὸ, qui velut scopos spectatur, quem velut scopum nobis proposuimus. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, speculor, velut ab alta specula observo; (2) in insidiis collocatus observo. Ἀνδρὲς ἐπὶ τῇ διαταξίᾳ καὶ τὰς διόδους Σκιδνός, Arist. Vesp. 360. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, custos speculae, qui e specula observat. Ex Σκιδνός, & ατ, τὸ, custos.

Σκιδνός, ατ, τὸ, scopus, meta, ad quam collineant & tela dirigunt sagittarii; (2) speculator, explorator, observator, inspector, spectator, praefectus, praeses; (2) finis, scopus, intentio. Τόσον δ' ἐπὶ τῇ διαταξίᾳ, ὅτι Σκιδνός εἶναι οἶσιν, Theocr. Id. 24, 105. Sic enim locus corrigendus est. Hom. II. 2, 792. A Σκιδνός.

Σκιδνός, ατ, τὸ, speculantes, acc. pl. m. f. contr. pro Σκιδνός, a verbo Σκιδνός, speculor.

Σκιδνός, ατ, τὸ, ad corvos abire jubeo, contumeliose repello. Ab ἰς κόρακας, ad corvos.

Σ Κ Υ Λ Λ Ω, fatigo, vexo, jacto, Gl. Vet. σκυλλομαι, jactor, Gl. V. σκυλλω, jactatur, Ph. σκυλλω, jactantur, Ph. σκυλλω, jactatus, fatigatus, Ph. a. 2. part. pass. σκυλλομαι, vexabuntur, Ph. f. 2. pass. Τι ἴτι σκυλλω φ' δ' ἀδ' ἀσκαλον; Marc.

5, 35. Σκυλλω, ατ, τὸ, vexatio. A σκυλλω. Σκυλλωμαι, fut. τῶ, irascor, succenseo. A σκυλλω.

Σκυλλωμαι, irascor, 2. sing. f. i. ind. acl. verbi σκυλλωμαι, irascor.

Σκυλλω, α, ο, vexatio, fatigatio. Ab eod. Σκυλλω, five σκυλλω, α, τὸ, spoliū, exuvias. A σκυλλω, πρᾶδα.

Σκυλλωφω, α, ο, ὅ, ὅ, qui spolia fert, exuvias ferens; (2) spoliator. Ex σκυλλω, & φέρω, fero.

Σκυλλωχάρης, ἰσ, ὅ, ὅ, spoliis seu exuviis gaudens, Suic. Ex σκυλλω, & χάρω, gaudeo.

Σκυλλωδω, αλο catulos vel catulum. A σκυλλω.

Σκυλλω, α, τὸ, catulus, parvus catulus. Ab eod.

Σκυλλω, α, ο, catulus, proprie leonis, Hom. Il. 18, 319. 'Οὐ γὰρ λείοντος σκυλλω, α, πάλ' ἔρπειν, Arist. Ran. 1462. Plut. in Alcibiad. Conf. Val. Max. 7, 27. ext.

Σκυλλωτοκία, α, f. ἴσα, catulos pario; (2) dicitur etiam de piscibus. Ex σκυλλω, & τίκω, pario.

Σκυλλω, α, τὸ, proprie leonis, acc. pl. Der. pro σκυλλω, α, σκυλλω, α, catulus proprie leonis.

Σ Κ Υ Ν Ι Ο Ν, α, τὸ, summa palpebra, cilium.

Σκυρῶν, α, τὸ, herba, quæ alias erythrodanum dicitur; τὰ σκυρῶν, Nicand. in Ther. 72. A σκυρῶ.

Σκυρῶ, α, in lapidem verto; unde σκυρῶ-δω, in lapidem verti, a. i. pass. Ab eod.

Σκυρῶ, α, ο, ὅ, ὅ, petricofus. Ab eod. Σκυρῶ, α, ο, idem. A σκυρῶ.

Σκυρῶ, α, ο, ὅ, ὅ, scutica, fustis, clava; apud Lacedæmonios genus secretæ epistolæ; etiam genus serpentis. A σκυρῶ.

Σκυρῶ, α, ο, clavam vel vestem fero, Strabo lib. 15. A σκυρῶ.

Σκυρῶ, α, ο, ὅ, ὅ, clavam gerens, scuticam, virgam, seu vestem ferens. Ex σκυρῶ, & φέρω, fero.

Σκυρῶ, α, ο, σκυρῶ, α, æquans, teres & oblongus.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, vestis, clava, fustis; (2) herba, quæ Latinis etiam Umbilicus Veneris dicitur; (3) baculus Laconicus, Theophrast. Hist. Plant. 4, 5. 'Εν ἰστροῖς δὲ τοῖσις ἐστὶν ἀκανθα λευκὴ τριζῶ, ἢ ὅ, ὅ, σκυρῶ, α, ὅ, βακτηρία. A σκυρῶ.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, baculus, virga; (2) velis; (3) parva scytala, adhibita in circuitione vigiliarum; (4) strigilis; (5) in strumentum ad ignem jaculandum. Ab eod.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, clava, fustis. Ab eod. Σκυρῶ, α, ο, f. ἴσα, fuste cado; virgo. A σκυρῶ.

Σκυρῶ, α, ο, virgatus. A πρᾶς.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, sutrina, officina futoris. A σκυρῶ.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, cerdo, coriarius, futur. A σκυρῶ.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, artem coriariam seu futuriarum facit, sum cerdo. Ab eod.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, coriaceus; (2) coriarius. Ab eod.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, coriaceus, e corio factus. Ab eod.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, pellicula, parvum corium. Dim. ab eod.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, coriaceum brachium habens. Ex σκυρῶ, & βραχίον, brachium.

Σκυρῶ, α, ο, f. ἴσα, pelles mollio seu subigo, ut coriarii solent; (2) pelles tingo,

Arist. Plut. 513. Ex σκυρῶ, & δέφω, subigo.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, coriarius, cerdo, qui pelles subigit. Ex ἴσδ.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, ad coriarium pertinet. A σκυρῶ.

Σ Κ Υ Τ Ο Σ, α, τὸ, corium, pellis, flagrum, scutica.

Σκυρῶ, α, ο, f. ἴσα, artem futuriarum exerceo, facit artem incidendi coria. 'Ο μὲν αὐτῷ σκυρῶ, α, καὶ ἡμῶν, Arist. Plut. 162. A σκυρῶ.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, ad artem futuriarum five qui eam facit, pertinet. Ab eod.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, qui coria in suum usum scindit ad lora, calceos, & similia, Gl. V. futur. Ex σκυρῶ, & τέμνω, fero.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, corium arrodo, Suic. Ex σκυρῶ, & τρέχω, fero.

Σκυρῶ, α, ο, fut. ἴσα, corio obduco. A σκυρῶ.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, parvum poculum, scyphulus, Dim. a σκυρῶ.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, scyphi formam habens, scypho similis. Ex σκυρῶ, & ἴσδ, figura.

Σ Κ Υ Τ Ο Σ, α, ο, τὸ, vel ἴσδ, τὸ, scyphus, poculum majus.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, idem, R.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, vitium in rebus, quæ corruptione vermiculantur. Quasi a σκυρῶ.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, verminatio. A seq.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, vermibus scateo, vermes genero, vermino, Gl. V. vermino; σκυρῶ, α, ο, verminat, Ph. σκυρῶ, α, ο, verminofus, Gl. V. part. A σκυρῶ.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, vermem refero, & σκυρῶ, α, ο, inflar vermium movere. Ab eod.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, vermiculus, Dim. ab eod.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, a vermibus exesus seu erosus, Gl. V. σκυρῶ, α, ο, vermiculatus. Ex σκυρῶ, & βρώσκω, comedo.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, vermis speciem, gerens, vermiculo similis. Ex σκυρῶ, & ἴσδ, species.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, vermes genero, seu procreo. A σκυρῶ.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, vermium procreatio vel generatio. Ab eod.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, vermes pariens, vermes generans. Ex σκυρῶ, & τίκω, pario.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, vermibus vescens. Ex σκυρῶ, & φάγω, edax.

Σκυρῶ, α, ο, fut. ἴσα, vermibus infesto; σκυρῶ, α, ο, vermiculor, vermiculationem sentio. A σκυρῶ.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, vermem imitans, vermi similis. Ab eod.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, idem quod σκυρῶ, α, ο, A σκυρῶ.

Σ Κ Ω Λ Η Ξ, α, ο, τὸ, vermis, lumbric. Gl. V.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, vermiculus frumento noxi- us, Hef. Ex σκυρῶ, & βαιν, eo, in- cedo.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, claudus ligneo pedi innitor, grillatoria pertica incedo. Ex ἴσδ.

Σ Κ Ω Λ Ο Ν, α, ο, τὸ, ostendiculum, impedimentum in via occurrens.

Σ Κ Ω Λ Ο Σ, α, ο, τὸ, spinæ genus, quod in igne versatur validius evadit.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, cavillum, cavillatio, fa- les, dicterium. A σκυρῶ.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, mordax dicterium, ca- villum, Dim. a σκυρῶ.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, cavillator, derisor, dicax, scurra, qui scommata in aliquem jactat. A σκυρῶ.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, qui scommatis dicterisque mordacibus incescere solet, cavillis valens, mordax, Gl. V. dicaculus. Ab eod.

Σκυρῶ, α, ο, τὸ, cavillis & scommatis gau- dens. Ab eod.

Σ Κ Ω Π Τ Ω, f. ἴσα, cavillor, contumelioso gestu subfanno, dicteris mordacibus irri- deo. 'Οι σκυρῶ, α, ο, ἴσα, οὐκ ἔστιν ἀντὶς, Xen. Cyr. 1, 21. 'Οὐδ' ἴσα, οὐκ ἔστιν ἀντὶς, Arist. Nub. 540. 'Οὐδ' ἴσα, οὐκ ἔστιν ἀντὶς, id. Ach. 860.

Σ Κ Ω Ρ, σκατῆς, τὸ, sterco, oletum, merda.

Σκαρῶ, α, ο, τὸ, scoria, fæx metalli; (2) re- trimentum, sterco, excrementum. A σκαρῶ.

Σκαρῶ, α, ο, τὸ, avis ex genere noctua- rum, noctua, bubo, pl. σκαρῶ. Ex σκαρῶ, & ὄψ, oculus, quod in umbra five tene- bris acutius cernat.

Σκαρῶ, α, ο, τὸ, derisio, quæ fit dictis mor- dacibus, cavillatio. A σκαρῶ.

Σκαρῶ, α, ο, τὸ, smaragdum colore re- fero. A σκαρῶ.

Σκαρῶ, α, ο, τὸ, smaragdinus, e sma- ragdo factus. Ab eod.

Σκαρῶ, α, ο, τὸ, ut σκαρῶ, α, ο, τὸ, smaragdus. Ab eod.

Σκαρῶ, α, ο, τὸ, smaragdus, gemma. A σκαρῶ.

Σ Μ Α Ρ Α Γ Ε Ω, α, f. ἴσα, refono, strepi- tum edo, strido. Σκαρῶ, α, ο, τὸ, σκιντῶ, Il. 2, 210. λειμῶν, ib. 463. ἀπ' ὑρατόθεν, ib. 21, 199.

Σκαρῶ, α, ο, f. ἴσα, idem.

Σ Μ Α Ρ Ι Ξ, ἰδ, ὅ, ὅ, piscis quidam pusil- lus, smaragdus.

Σ Μ Α Ω, α, f. ἴσα, abstergo, detergo, pur- go, orno. Τὸ κεφάλαιον σκαρῶ, α, ο, τὸ, Herodot.

Σκαρῶ, α, ο, τὸ, ad aspectu seu intuitu ter- ribilis. Hinc σκαρῶ, α, ο, vel σκαρῶ, α, ο, ἴσα, horrendum in modum, horribiliter, terribiliter. A σκαρῶ, ἴσα, ο.

Σκαρῶ, α, ο, τὸ, idem & ab eod.

Σκαρῶ, α, ο, τὸ, idem quod σκαρῶ.

Σκαρῶ, α, ο, τὸ, smegma, quo utimur in abstergendo, Gl. V. lomentum σκαρῶ, α, ο, lomenta, Ph. A σκαρῶ.

Σκαρῶ, α, ο, τὸ, lomentarius, Gl. V. qui lomenta vendit. Ex σκαρῶ, & πω- λῶ, vendo.

Σκαρῶ, α, ο, τὸ, smegmatis for- mam habens. Σκαρῶ, α, ο, τὸ, σκαρῶ, α, ο, Σκαρῶ, α, ο, τὸ, Id. A σκαρῶ.

Σκαρῶ, α, ο, τὸ, pumicator, politor, Ph. A σκαρῶ.

Σκαρῶ, α, ο, τὸ, deterforius, abstergendi vim habens. Ab eod.

Σκαρῶ, α, ο, τὸ, abstergendi vim habens. Ab eod.

Σκαρῶ, α, ο, τὸ, idem & ab eod.

Σκαρῶ, α, ο, τὸ, sapo, smegma, quo ad abster- gendum utimur. A σκαρῶ.

Σκαρῶ, α, ο, τὸ, idem & ab eod.

Σκαρῶ, α, ο, τὸ, examinis apum, dat. plur. cum ἴσα, α, σκαρῶ, α, examen apum.

Σκαρῶ, α, ο, τὸ, alveare, examen, Dim. a σκαρῶ.

Σκαρῶ, α, ο, τὸ, qui excipit apum examina. Ex σκαρῶ, & δέχομαι, ca- pio.

Σ Μ Η Ν Ο Σ, α, ο, τὸ, examen apum; (2) alveare, aparium; metaph. magna multitudo.

Σκαρῶ, α, ο, τὸ, cum fortificant, & sua examina ponunt. Ex σκαρῶ, & ἴσα, ο.

Σκαρῶ, α, ο, τὸ, deterforio, absterforio. A σκαρῶ.

Σκαρῶ, α, ο, τὸ, absterforio, detergo, detergo, Gl. V. lomento. 'Εκ κεφαλῆς δ' ἴσα, ο, ἴσα, ο, ἴσα, ο, Ody. 2, 226.

Σκαρῶ, α, ο, τὸ, tenuis præco, Suic. Ex σκαρῶ, α, ο, τὸ, & κέρω, p. α.

Σκαρῶ, α, ο, τὸ, ustratus, σκαρῶ, α, ο, τὸ, ἴσα, ο, τὸ, parvæ rationem habeo; de rebus minutis accurate differo. A σκαρῶ.

Σκαρῶ, α, ο, τὸ, oratio tenuis nullamque verborum dignitatem habens; verborum tenuitas. Ab eod.

Σμικρολόγος, κ, ὁ κ' ἡ, fordidus, avarus. Ex
σμικρός pro μικρός, & λόγος, ratio, sermo.
Σμικρολόγος, tenuiter, parce. A præc.
Σμικρομυρς, ἰθ, ὁ κ' ἡ, ex parvis particu-
lis constans; pro μικρομυρς.
Σμικροπρέπεια, illiberalitas, fordes; pro μι-
κροπρέπεια.
Σμικροπρέπεια, illiberalis, parvus; pro μι-
κροπρέπεια.
Σμικρός, ρδ, ρόν, Attice idem est quod μι-
κρός, quod una cum derivatis & compo-
sitis a μικρός pro μικρός incipientibus suo
loco sub μ videndum.
Σμικρότατα, Superl. adverbialiter, minime,
Arist. A σμικρός.
Σμικρότης, πθ, ἡ, pusillitas, Gl. V. pro
μικρότης.
Σμικρύνω, minuo; pro μικρύνω.
ΣΜΙΛΑΞ, ακ, ἡ, taxus, arbor feralis
& venenata; (2) arbor a taxo diversa fo-
lium habens ilicis; (3) smilax, frutex hor-
tensis, phaseolus; (4) convolvulus, herba
quedam. Plin. 21. §. 11. c. 5. Angl.
Bindweed.
Σμῖλον, ακ, τὸ, segmen scalpro am-
putatum, ramentum; σμῖλ'ματ'α, mi-
nutia. A σμῖλον.
Σμῖλον, f. ὄσων, scalpello, refeco, scalpro
amputo. A σμῖλον.
ΣΜΙΛΗ, κ, ἡ, scalprium.
Σμῖλον, κ, τὸ, scalpillum. Dim. a σμῖλον.
Σμῖλον, κ, ἡ, mus domesticus.
Σμῖνθος, ια, ὁ, Smintheus, cognomen A-
pollinis a confectis muribus Smintham ur-
bem infestantibus. A σμῖνθος.
Σμῖνθος, κ, ὁ, idem quod σμῖνθος.
ΣΜΙΝΟΣ, κ, ὁ, bidens, ligo, rastrum;
idem quod σμῖνθος, Suic.
Σμῖνθος, κ, ἡ, bidens, ligo, rastrum; Ari-
stoph. Pace, 546. Maxim. Tyr.
Σμῖνθος, ἰθ, ἡ, idem quod σμῖνθος.
Σμῖνθος, εκ, α, 2. part. pass. verbi σμῖ-
νθω, abjuncto.
Σμῖνθος, ρδ, ρόν, ærumnosus. A σμῖνθος,
quia malis quasi atteritur.
Σμῖνθος, ærumnosus. A præc.
Σμῖνθος, incendere, vel incendiisse, a. 1. inf.
act. verbi σμῖνθω.
Σμῖνθος, κ, ἡ, muræna, Gl. Vet. pro μύ-
ρην.
ΣΜΥΡΙΣ, ἰθ, ἡ, Smyris, lapis, quo
annularii & gemmarii utuntur ad expoli-
endas gemmas, R. Suic.
Σμυρίτης, κ, ὁ, ut σμυρίτης λίθος, smyrites
lapis. A præc. R.
Σμύρνα, κ, ἡ, myrrha; (2) Smyrna, urbs.
A μύρρα.
Σμυρίζω, myrrha imbuo; σμυρτισμός, ἡ
vrrha imbutus, p. pass. part. Marc. 15,
23. A σμύρνα.
Σμυρίνη, ἰθ, ἡ, myrrhinus. Ab eod.
Σμυρίνη, κ, τὸ, planta myrrham respiciens.
Ab eod.
Σμυρτισμός, κ, ὁ κ' ἡ, myrrham ferens.
Gl. V. oleastrum; oliva. Ex σμύρνα, &
φέρω, fero.
ΣΜΥΣ, f. ξω, attero, absumo, corrup-
po; (2) exuro, incendio vasto, inflam-
mo; σμυς, εκ, α, 2. part. pass.
"Ερ' δ' ἰσμήχ' αμείβω, Mosch. 6, 4.
"Ἦτοι ἀπασα ἰσμήχ' ἔρρηκτα πυρὶ σμύ-
χου κατ' ἀκρῆς, Il. 22, 411.
Σμύς, ἰθ, ἡ, vibex, livor ex percus-
sione. A σμῖλον.
ΣΜΥΣ, ἰθ, ἡ, idem. Σμῖλον δ'
αἰματίνια μεταφρίνα ἔξωπαίει. Hom. Il.
2, 267.
ΣΜΥΣ, mando, ere; manduco; (2)
convictor. Σμῖλον δ' ἀμφὶν ταῖν γράβαι,
Arist. Pace, 1208.
Σμῖλον, fut. εἰσμαι, insolenter & fa-
stuose me infero, superbe incedo. A σο-
φῖς.
Σμῖλον, κ, ὁ κ' ἡ, qui fastuoso &
superbo est supercilio. Ex σοφῖς, &
ἐπιφάνω, supercilium.

Σοφῖς, δ, ὁ, severus, tetricus, durus, Ph.
concitatus; fastuosus. A σοφῖς.
Σοφῖς, Adv. superbe, fastuose, insolenter
& superbe se inferendo. A σοφῖς.
Σοφῖς, ἰθ, ἡ, quæ insolenter se infert, ci-
tato gradu incedens; (2) saltatio ridicula.
A σοφῖς.
ΣΟΒΕΩ, ἰθ, f. ἰσω, abigo, expello; (2)
insolenter incedo, σποδωμῖς, concitatus,
p. pass. part. "Ἄγε νῦν ἐπειδὴ ταυτὸν σ-
ποδωμῖς σποδωμῖς, Heliod. "Ροβῖς κ-
ελασθῖς λόγῳ κ' σποδωμῖς, Longin.
41.
Σόβη, κ, ἡ, muscarium, cauda, Gl. V. A
σοφῖς.
ΣΟΓΚΟΣ, κ, ὁ, fons, vel fonschus,
cucurbita, lactuca leporina.
Σογκῖς, ἰθ, ὁ κ' ἡ, fonschus vel fonschus fi-
milis. A σογκῖς.
Σογκῖς, κ, ὁ, idem quod σογκῖς.
Σογκῖς, ἰθ, ὁ κ' ἡ, idem quod σογκῖς.
Σογκῖς, 2. sing. præf. ind. act. verbi
σογκῖς, fero.
Σόν, fero, 3. sing. præf. conjunct. act. ver-
bi ejusd.
Σόν, tibi, dat. sing. a σόν, tu.
Σόν, tibi, dat. idem Attice factus.
Σόν, tui, gen. sing. Ion. pro σόν, ab eod.
Σόν, tuis, dat. plural. Ion. pro σόν, a σόν,
tuus.
Σολοκῖς, κ, ἡ, idem quod σολοκῖς.
Σολοκῖς, fut. ἰσω, refero Solæcos in lo-
quendo, non loquor, ut mos probatus re-
quirit. A Σολοκῖς.
Σολοκῖς, ἡ, ὁ, solocismus, vitium ser-
monis contra Syntaxin, Gl. V. striligo;
metaph. quidquid perperam fit, nec recte
aut ordine suo. A σολοκῖς.
Σολοκῖς, δ, ὁ, qui in loquendo solocif-
mum facit. Ab eod.
Σολοκῖς, ἡ, ὁ, Solæci, qui Solis, Cilicie
urbis, habitabant, & tametsi Attici gente
essent, ab Attica tamen elegantia in ser-
mone desciverant, linguamque ex Attica
& Solica mixtam loquebantur; (2) bar-
bari, barbaræ & vitiose loquentes. Hinc
Σολοκῖς, natura & moribus barbarus, in-
eptus, insulzus.
ΣΟΛΟΣ, κ, ὁ, massa ferrea, seu lapidea,
quam exercitationis gratia jacere solebant;
discus ferreus, lapideusve; Hom. Il. 23,
826. Nicand. in Theriac. 905.
ΣΟΜΦΟΣ, ἡ, ὁ, inanis, fungosus, spon-
giolosus.
Σομφῖς, κ, ἡ, inanitas, fungositas. A
σομφῖς.
Σομφῖς, κ, ὁ κ' ἡ, idem quod σομφῖς.
Σομφῖς, 2. sing. præf. opt. act. verbi
σομφῖς, fero.
Σομφῖς, moveor; hinc σόφω, movemini,
faceffite; σόφω, curral, imperativ. A
σομφῖς.
ΣΟΦΟΣ, salvus, incolumis, sospes, integer,
perfectus; (2) salutaris.
Σόφω, contr. σός, σέ, ὁ, motus corporum,
quæ sursum feruntur. A σοφῖς, moveo.
Σοφῖς, cadavera in loculo condo. A σοφῖς.
Σοφῖς, Adv. in modum loculi seu busti.
Ab eod.
Σοφῖς, κ, ὁ κ' ἡ, magnis & adductis
superciliis; (2) superciliosus, superbus. Ex
σοφῖς, & ἐπιφάνω, supercilium.
Σοφῖς, κ, ὁ, daemon capularis, larva
bustuaria seu sepulchralis; (2) senex ca-
pularis & mortui vicinus. Ex σοφῖς, & δαι-
μων, daemon.
Σοφῖς, δ, ὁ, qui sandapilas compingit,
sandapilarum fabricator. Ex σοφῖς, & σή-
γνυμι, pangō.
Σοφῖς, κ, ὁ κ' ἡ, q. d. a sandapila per-
cussus, i. e. sandapile mox includendus,
senex capularis. Ex σοφῖς, & ἀλῆστω, per-
cutio.
Σοφῖς, κ, ὁ κ' ἡ, idem & ex iisd.

ΣΟΡΟΣ, κ, ὁ, loculus, conditorium, ca-
pulum, sandapila. Gl. V. arca funebri.
"Ἦε δ' ἡ ὄσων ὁμῶς σοφῖς ἀμφικαλυπτοί.
Hom. Il. 23, 91.
Σός, σή, σὺ, tuus, tua, tuum. A σός.
Σὺ, tui, gen. sing. a σός, tu, vel fero, 2.
sing. præf. imper. med. contr. pro σός, a
verbo σός, fero.
ΣΟΤΒΟΣ, κ, ὁ, animal terrestre mari-
nis infestum.
Σοτῖς, κ, τὸ, sudarium. Vox Lat.
Σοτῖς, fero, 3. sing. præf. impe-
rat. med. contr. pro σοτῖς, a verbo σός
vel vadat, 3. sing. perf. imper. pass. Ion.
pro σοτῖς, a verbo σός, quatenus signi-
ficat vado. Σοτῖς, properate. Σοτῖς νῦν ἄ-
ξανά σὺς ἀπὸ πηλῶν. Callim. in la-
vacrum Palladis, 4. Οὐχὶ σὺς ἐς κέρα-
νας; οὐκ ἀπὸ πηλῶν. Arist. Vesp. 457.
Σοτῖς, ἰθ, ἡ, ex liliis confectus. A
σοτῖς.
Σοτῖς, κ, ἡ, itio, cursus. A σοτῖς.
ΣΟΤΩΝ, κ, τὸ, lilium. Vox Phœ-
nicia.
Σοφῖς, κ, ἡ, sapientia. A σοφῖς.
Σοφῖς, κ, ἡ, qui sapiens redditur, dat. sing.
part. præf. pass. verbi σοφῖς, sapientiam
reddo.
Σοφῖς, fut. ἰσω, sapientem reddo, doceo
sapientiam. Gl. Vet. sapientem præsto;
σοφῖς, sapientiam doceor, seu discō;
(2) argute aliquid comminiscor vel con-
ficio, dolose & fraudulenter dico. Gl. V.
cavillor, comminiscor; σοφῖς, commi-
niscitur, Ph. Χαρίντα γ', ὁ σοφῖς,
ἰσοφῖς, κ' σοφῖς, Arist. Av. 1407. "Ου-
δὲν σοφῖς τὸν δαίμονα, Eur. Bac.
200. Ab eod.
Σοφῖς, sapientem reddidisse, a. 1. inf. act.
verbi σοφῖς.
Σοφῖς, κ, τὸ, inventum callidum, con-
siliū aut facinus astutum. Ph. commen-
tum. A σοφῖς.
Σοφῖς, κ, ὁ, captiosus, dolosus, ca-
villationum peritus; (2) ad cavillationem
pertinens & accommodatus. A σο-
φῖς.
Σοφῖς, κ, ὁ, callida nimis & coacta inter-
pretatio. A σοφῖς.
Σοφῖς, κ, ἡ, ars sophistica, inanis sapi-
entia. Gl. V. argutia. A σοφῖς.
Σοφῖς, fut. εἰσω, sophisticam artem do-
ceo & profiteor; (2) philosophor; (3)
argutor. Ph. σοφῖς, profiteor. Gl. V.
σοφῖς, argutor. "Οὐδὲ σοφῖς ἴτι
ἔρατα, textit, Heliod. A σοφῖς.
Σοφῖς, κ, τὸ, locus, in quo Sophistæ
versantur, & artem suam profitentur; (2)
commentum. Ab eod.
Σοφῖς, κ, ὁ, argutor, Sophistarum in mo-
dum magnificis me verbis ostento. A σο-
φῖς.
Σοφῖς, δ, ὁ, Sophista, doctus & peritus
artifex, artifex callidus & ingeniosus; (2)
doctus & sapiens; (3) qui tantum osten-
tationis causa philosophatur; (4) de-
ceptor, veterator, qui verbis dolosis aliquem
circumvenit. A σοφῖς.
Σοφῖς, κ, ὁ, captiosus, cavillatorius;
(2) sophistæ proprius, sophistæ conveni-
ens. Ab eod.
Σοφῖς, Adv. sophistice, more Sophista-
rum, captiose. A σοφῖς.
Σοφῖς, κ, ὁ κ' ἡ, infano sophistarum
amore flagro, nimis studiosus sectator so-
phistarum sum. Ex σοφῖς, & μαίνομαι,
infano.
Σοφῖς, κ, ἡ, magistra Sophistice, de-
ceptor. A σοφῖς.
Σοφῖς, κ, ὁ κ' ἡ, sapientiam donans.
Suic. Ex σοφῖς, & δῶρον, donum.
Σοφῖς, contr. σοφῖς, κ, ὁ κ' ἡ, sapienti-
mente præditus, sapiens, Suic. Ex σοφῖς,
& νῦν, mens.
Σοφῖς, κ, ἡ, sapientem reddo. A
σοφῖς.

Σοφοποιεῖς, *σοφ.* ἡ, ipsa actio sapientem reddendi. A σοφουσία.
Σοφοποιεῖς, *σοφ.* ὁ καὶ ἡ, sapientem reddens, Suic. Ex σοφός, & ποιῶ, facio.
ΣΟΦΟΨ, ἡ, ὄν, sapiens; (2) peritus alicujus rei vel artis; (3) prudens, callidus, eruditus.
Σοφῶ, *σοφ.* ὦ, sapientem reddo, doceo. A σοφός.
Σοφός, *Adv.* sapienter, docte, apte, ingeniose, scite, argute, perite, callide. Ab eod.
Σόω, servo, fospito, saluum praesto; *σοῶσι*, 3. pl. subj. pro σώζωσι. "Ἡ γὰρ δὲ με σώσει θεός, Il. 9, 393. (2) in fugam conjicio, fugo; & σώματι, in fugam conjicior, fugio, incitato cursu feror, curro. A σώος, vel σώω.
Σοανύτης, *υ*, ὁ, servator nautarum. Ex σώω, & ναύτης, nauta.
Σπαδίζω, *f. ἴσω*, vel ἴζω, avello, detraho, R. Suic. A σπάω, traho.
Σπάδιξ, *μαθ.* ἡ, (pen. prod.) termes, palmes, ramus palmarum seu avulsus e palma termes; (2) cortex radice lignae; (3) instrumentum mulicium. Ab eod.
Σπάδων, *ωσθ.* vel *ωσθ.* ὁ, spado, eunuchus, cui testiculi sunt evulsi; (2) vulsura, spasmus, convulsio; Nicand. in Alexiph. 317. Ab eod.
Σπαδονίζω, *f. ἴσω*, castro, spadonem efficio. A σπάδων.
Σπαδονισμός, *ος*, ὁ, castratio. A σπαδονίζω.
Σπάω, *f. ἴσω*, divello, traho; (2) haurio. "Εσπαρὶ τὴν ὕδατος, Philostr. A σπῆω.
Σπαθαλα, *α*, prodigo. A σπαθα.
Σπαθῆλαιον, *α*, τὸ, spathula, ramus palmarum, palmes. Dim. a σπαθῆ.
Σπαθαῖα, *α*, fut. ἴσω, licium inculco spatha vel tudicula, texo; (2) profuse infumo, prodigo; dilapido, luxurior. Gl. Vet. effutio. "Οὐ μὴν ἴσῃ γ' ὡς ἀργός ἦν, ἀλλ' ἴσπεθα, Arist. Nub. 53. "Ω γυνή, λίαν σπαθῆς, ib. 55. A σπαθῆ.
ΣΠΑΘΗ, *α*, *υ*, spatha, spathula, rudis, vel rudis, radicular, virga, gladius, Gl. V. item costa, Gl. V. σπαθαί, costa, Ph.
Σπαθῆμα, *ατθ.* τὸ, densitas telae spathae areatae & densatae. A σπαθα.
Σπαθῆσις, *α*, τὸ, telae densatio, qua citra parisioniam licium inculcatur; (2) prodiga erogatio. Ab eod.
Σπαθῆτις, *α*, ὁ, densatus, cui licium large inculcatum. Ab eod.
Σπαθίζω, *f. ἴσω*, spathula agito; (2) spathula aliquid alicunde exemptum illino. A σπαθῆ.
Σπαθῖον, *α*, τὸ, spathula, culter chirurgicus, scalpellum; (2) specillum. Dim. ab eod.
Σπαθῖτις, *α*, ὁ, palmeus. Ab eod.
Σπαθομήλη, *α*, ὁ, specillum latum spathae speciem habens. Ab eod.
Σπαθοποιεῖς, *ος*, ὁ, gladiarius, Gl. V. qui spathas & gladios facit. Ex σπαθῆ, & ποιῶ, facio.
Σπαθῶσι, *diffipant*, 3. plur. praes. ind. act. contr. pro σπαθαῖσι, a verbi σπαθαῖ, diffipō.
Σπαθορίνιον, *α*, τὸ, spatha palmarum, i. e. fructus palmarum adhuc florentis involucrum. Ex σπαθῆ, & ῥοίνιξ.
Σπαθοφυλλῶ, *α*, ὁ καὶ ἡ, cujus folia spathae similia sunt. Ex σπαθῆ, & φύλλον, folium.
ΣΠΑΪΡΩ, palpito, vibro, tremo; (2) spiro sive exspiro animam, more animalium palpitando animum efflantium. "Ο μὲν γὰρ παίδων παῖρει ψυχῆς, Epigr.
Σπαλακία, *α*, ὁ, caecitas, qualis est talpae. A σπάλαξ.
Σπάλαξ, *ατθ.* ὁ, talpa. A σπάω, traho, sive vellico, quoniam terram semper ungibus vellicat.
Σπαλῆς, *missus*, aor. 2. part. pass. Aor. pro σάλῃς, a verbo σάλλω, misto.

Σπανανδρία, *α*, ὁ, paucitas seu caritas hominum. Ex σπάνις, & ἀνδρῶν, vir, homo.
Σπανία, *α*, ὁ, paucitas, raritas, penuria; (2) Hispania. A σπάνις.
Σπανιός, *α*, rarenter, Gl. V. A σπάνιος.
Σπανίζω, *f. ἴσω*, penuria laboro; (2) rarus sum, mei penuria est. Δουκὶς σπανίζεν δῶμα βασιλεὺς πείλων; Eur. Med. 960. Κάρα πάντων ἦν εἰς τὸ ζῆν χρυσίμων σπανίζουσα, Diod. Σπανίζοντες βίη, Eur. Supp. 240. A σπάνις.
Σπάνιος, *α*, ὁ, rarus. Ab eod.
Σπανιότης, *ατθ.* ἡ, paucitas, penuria. A σπάνιος.
Σπάνις, *α*, ὁ, penuria, inopia. A σπάνιος.
Σπανιδῶναι, *privatum esse*, a. i. inf. pass. verbi σπανίζω, penuria laboro.
Σπανισμός, *ος*, ὁ, inopia, seu penuria est; (2) inops. A σπανίζω.
Σπανίος, *Adv.* raro. A σπάνιος.
ΣΠΑΝΟΨ, *α*, ὁ, rarus.
Σπανοπάρων, *α*, ὁ, cui rara est barba. Ex σπάνις, & πῶγαν, barba.
Σπανοσιτία, *α*, ὁ, annonae penuria. A σπανισιός.
Σπανισιότης, *α*, ὁ καὶ ἡ, annonae penuria laborans. Ex σπάνις, & σιότης, annonα.
Σπανοφυλλῶ, *α*, ὁ καὶ ἡ, rara habens folia. Ex σπάνις, & φύλλον, folium.
Σπάνυδρος, *α*, ὁ καὶ ἡ, cui rarae sunt aquae, aquae penuria laborans. Ex σπάνις, & ὕδωρ, aqua.
ΣΠΑΪΣ, *α*, σπανός, ὁ καὶ ἡ, canis, R.
Σπάρμα, *α*, τὸ, frustum rei dilaceratae sive disceptatae. A σπάρμα.
Σπαρματάδης, *α*, ὁ καὶ ἡ, qui aliquid, ut guttur, rupturus videtur. A σπάρμα.
Σπαρμῶς, *ος*, ὁ, laceratio, disceptio, convulsio. A σπάρμα.
Σπαρμαδῆς, *α*, ὁ καὶ ἡ, qui convulsione tentatur. A σπαρμῶς.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ, dilaniator, disceptor. A σπάρμα.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ, carptus, Gl. V. A seq.
ΣΠΑΡΑΪΣ, *α*, vel σπαράττω, *f. ἴσω*, lacerō, dilacerō, dilanio, carpo, vellico; i. σπαρμαδῆς, carptus, Ph. dilaceratus, p. pass. part. "Υμῖς ὅσον ἄσπερ κυνίδι i. σπαράττετε, Arist. Pace, 639. Τίς μ' εἰσιν ἄνθρωποι σπαράττειν κόμας; Eur. Iph. in Au. 1510.
Σπαρμῆς, *α*, *υ*, fasciis involvo. Σπαρμαδῆς μὲν λῆθον, Hesiod. Theog. 485. A σπάρμα.
Σπαρμῆς, *α*, τὸ, fasciola; (2) herba quaedam. Dim. ab eod.
Σπαρμῆς, *α*, *υ*, fasciis involvo, fascio; (1) involvo; σπαρμαδῆς, fasciari, Gl. V. σπαρμαδῆς, fasciis involutus, p. pass. part. "Υμῖς ἐν ὄρεσιν σπαρμαδῆς σπῆλαις, Eur. Ion. 989. "Εσπαρμῆς σπῆλαις, Luc. 2, 7. A σπάρμα.
Σπαρμῆς, *α*, τὸ, id, quo aliquid involvitur, velut fascia; involucrum, fasciae usum praebens. A σπαρμῆς.
Σπαρμῆς, *α*, *υ*, fasciatio, involutio in fascias; (2) extuberantia mamillarum a partu recente. Ab eod.
ΣΠΑΡΓΑΪΣ, *α*, *υ*, *υ*, f. ἴσω, tumeo & distentus sum, de uberibus ita distentis, ut lac stilet; (2) de arboribus succo turgentibus; (3) quoad cor alicujus rei cupiditate & libidine intumesco; (4) libidine Venerea prurio & intumesco. Σπαρμῆς μοι τὴν μαστὶς χαλῶσιν, Eur. Cyc. 55. Δι' εὐτυχίαν ἐπηρμήνη καὶ σπαρμῆς τὴν δῆμα χαλῶν ἐμυδαῖν. Plut. in Compar. Pericl. & Fab. M.
Σπαρμῆς, *α*, *υ*, libido, proprie exonerandi lac mamillas distendens. A σπαρμῆς.
Σπαρμῆς, *α*, 2. part. pass. verbi σπαρμῆς, semino, fero.
Σπαρμῆς, *α*, palpito, R. A σπαρμῆς.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ καὶ ἡ, cujus per tempora rari sparsi sunt cani. Ex σπαρμῆς, & σολῆς, canis.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ, rarus, paucus, infrequens. Σπαρμῆς γὰρ ὅτ' Ἀρτέμις ἄστυ κατέπειν. Callim. Hymn. in Dian. 19. A σπαρμῆς.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ, funis sparteus, restis sparteae; (2) funiculus fabrorum, quo rubrica vel alio colore tincto lineam in ligno vel lapide signant, quam in poliando sequantur.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ, funiculus sparteus. Ab eodem.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ, sparteus, ex sparto confectus. Ab eod.
Σπαρμῆς, *α*, τὸ, funiculus sparteus, restis, funiculus. Dim. a σπαρμῆς.
Σπαρμῆς, *α*, τὸ, spartum, vitile; (2) funis sparteus. Σπαρμῆς λίνονται. Hom. Il. 2, 135. Non rudentes, sed funiculi vel loca quibus naves consuebantur. Salmasius.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ καὶ ἡ, qui spartum seu restes e sparto plectit. Ex σπαρμῆς, & σπῆλαις, plectō.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ καὶ ἡ, femicanus, cui sparsi per tempora sunt cani. Gl. Vet. incanus. Ex σπαρμῆς, & σολῆς, canis.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ, qui spartum seu texta e sparto vendit. Ex σπαρμῆς, & σπῆλαις, venditor.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ, feminatus, sparsus; (2) fatu editus. A σπαρμῆς, semino.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ καὶ ἡ, sparti ferax, Suic. Ex σπαρμῆς, & φέρω.
Σπαρμῆς, *α*, qui traxerunt, nom. plur. a. i. part. med. verbi σπαρμῆς, traho.
Σπαρμῆς, *α*, 3. sing. a. i. ind. act. Ion. pro ἴσπασι, a verbo eod.
Σπαρμῆς, *α*, τὸ, tractus, attractus, fustus; (2) convulsio, divulsio. A σπαρμῆς.
Σπαρμῆς, *α*, τὸ, acies nuda in gladio; (2) id, quod in corpore animalis convulsio est. Gl. Vet. ruptum; convulsio; σπαρμῆς θαλάσσης, maris aestus. Ab eodem.
Σπαρμῆς, *α*, τὸ, levis convulsio, distensio. Dim. a σπαρμῆς.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ καὶ ἡ, convulsiois speciem gerens, convulsivus. Ab eod.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ, extractio,eductio, districtio; (2) convulsio in corpore humano; σπαρμῆς θαλάσσης, aestus maris. A σπαρμῆς.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ καὶ ἡ, convulsus. A σπαρμῆς.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ, trahendi, attrahendi, seu extrahendi vim habens; (2) convulsioni obnoxius. A σπαρμῆς.
ΣΠΑΤΑΓΓΩΣ, *α*, ὁ, Spatangus, echinorum species.
Σπατάλα, *α*, fut. ἴσω, lascivio, delicio, vitam voluptuariam dego. "Ἡ δὲ σπατάλασα, ζῶσα τίθηκε, i Tim. 5, 6. A σπατάλα.
Σπατάλα, *α*, ὁ, deliciae, lautitiae. Gl. Vet. lascivia, deliciae. A σπατάλα.
Σπατάλα, *α*, τὸ, luxus sumptuum, deliciae. A σπατάλα.
Σπατάλας, *α*, ὁ, delicatus, Ph. A σπατάλα.
Σπάτα, *α*, ὁ, coriaceus, pelliceus, e pellibus factus, Hef. A σπάτος.
Σπατάλα, *α*, ὁ, coriorum praefigmina; (2) stercus humanum humidum, liquida alvei egestio. Ab eod.
ΣΠΑΤΩΣ, *α*, τὸ, corium pellis, Hef.
ΣΠΑΩ, *α*, *υ*, f. ἴσω, traho, attraho, extraho, educo, vello, convello, divello; σπαῖ, evaginat, stringit gladium. Gl. V. "Επε μοι, φάσαντες σπάσας χεῖρι, Eur. Iph. in Tau. 323. "Αυτὴ μὲν ἡ μέρησιν
 M m m m

Σπαρμῆς, *α*, ὁ, libido, proprie exonerandi lac mamillas distendens. A σπαρμῆς.
Σπαρμῆς, *α*, 2. part. pass. verbi σπαρμῆς, semino, fero.
Σπαρμῆς, *α*, palpito, R. A σπαρμῆς.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ καὶ ἡ, cujus per tempora rari sparsi sunt cani. Ex σπαρμῆς, & σολῆς, canis.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ, rarus, paucus, infrequens. Σπαρμῆς γὰρ ὅτ' Ἀρτέμις ἄστυ κατέπειν. Callim. Hymn. in Dian. 19. A σπαρμῆς.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ, funis sparteus, restis sparteae; (2) funiculus fabrorum, quo rubrica vel alio colore tincto lineam in ligno vel lapide signant, quam in poliando sequantur.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ, funiculus sparteus. Ab eodem.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ, sparteus, ex sparto confectus. Ab eod.
Σπαρμῆς, *α*, τὸ, funiculus sparteus, restis, funiculus. Dim. a σπαρμῆς.
Σπαρμῆς, *α*, τὸ, spartum, vitile; (2) funis sparteus. Σπαρμῆς λίνονται. Hom. Il. 2, 135. Non rudentes, sed funiculi vel loca quibus naves consuebantur. Salmasius.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ καὶ ἡ, qui spartum seu restes e sparto plectit. Ex σπαρμῆς, & σπῆλαις, plectō.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ καὶ ἡ, femicanus, cui sparsi per tempora sunt cani. Gl. Vet. incanus. Ex σπαρμῆς, & σολῆς, canis.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ, qui spartum seu texta e sparto vendit. Ex σπαρμῆς, & σπῆλαις, venditor.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ, feminatus, sparsus; (2) fatu editus. A σπαρμῆς, semino.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ καὶ ἡ, sparti ferax, Suic. Ex σπαρμῆς, & φέρω.
Σπαρμῆς, *α*, qui traxerunt, nom. plur. a. i. part. med. verbi σπαρμῆς, traho.
Σπαρμῆς, *α*, 3. sing. a. i. ind. act. Ion. pro ἴσπασι, a verbo eod.
Σπαρμῆς, *α*, τὸ, tractus, attractus, fustus; (2) convulsio, divulsio. A σπαρμῆς.
Σπαρμῆς, *α*, τὸ, acies nuda in gladio; (2) id, quod in corpore animalis convulsio est. Gl. Vet. ruptum; convulsio; σπαρμῆς θαλάσσης, maris aestus. Ab eodem.
Σπαρμῆς, *α*, τὸ, levis convulsio, distensio. Dim. a σπαρμῆς.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ καὶ ἡ, convulsiois speciem gerens, convulsivus. Ab eod.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ, extractio,eductio, districtio; (2) convulsio in corpore humano; σπαρμῆς θαλάσσης, aestus maris. A σπαρμῆς.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ καὶ ἡ, convulsus. A σπαρμῆς.
Σπαρμῆς, *α*, ὁ, trahendi, attrahendi, seu extrahendi vim habens; (2) convulsioni obnoxius. A σπαρμῆς.
ΣΠΑΤΑΓΓΩΣ, *α*, ὁ, Spatangus, echinorum species.
Σπατάλα, *α*, fut. ἴσω, lascivio, delicio, vitam voluptuariam dego. "Ἡ δὲ σπατάλασα, ζῶσα τίθηκε, i Tim. 5, 6. A σπατάλα.
Σπατάλα, *α*, ὁ, deliciae, lautitiae. Gl. Vet. lascivia, deliciae. A σπατάλα.
Σπατάλα, *α*, τὸ, luxus sumptuum, deliciae. A σπατάλα.
Σπατάλας, *α*, ὁ, delicatus, Ph. A σπατάλα.
Σπάτα, *α*, ὁ, coriaceus, pelliceus, e pellibus factus, Hef. A σπάτος.
Σπατάλα, *α*, ὁ, coriorum praefigmina; (2) stercus humanum humidum, liquida alvei egestio. Ab eod.
ΣΠΑΤΩΣ, *α*, τὸ, corium pellis, Hef.
ΣΠΑΩ, *α*, *υ*, f. ἴσω, traho, attraho, extraho, educo, vello, convello, divello; σπαῖ, evaginat, stringit gladium. Gl. V. "Επε μοι, φάσαντες σπάσας χεῖρι, Eur. Iph. in Tau. 323. "Αυτὴ μὲν ἡ μέρησιν
 M m m m

αὐτὸν ἰσπασιον, Arist. Θεσμ. 935. Καὶ τὸ
 εἶναι γ' ἰσπατο, μαίνεται δὲ αὐτὸν, id. Ran.
 573.
 Σπείω, sequere, 2. præf. sing. imper. med.
 Ion. & per Eph. pro σπείω, quod Ion. di-
 citur pro σπῆ, a verbo poetico σπόμεαι
 pro ἵπωμα, sequor.
 ΣΠΕΙΡΑ, vel σπείρα, ας, ἡ, spira, linea
 flexuosa orbes faciens in se non redeun-
 tes, funis in orbem convolutus, funis nau-
 ticus; (2) cohors, vel similis multitudo
 militaris.
 Σπείρα, τὸ, panni, vestis lacera. A σπείρω.
 Σπείρω, seminare, seminasse, aor. 1. inf. act.
 verbi σπείρω.
 Σπείρω, ας, ἡ, spiraea, frutex lentus &
 vitilis, qui in spiram contorqueri potest.
 Angl. Black Willow. A σπείρω.
 Σπείρωμα, ατ, τὸ, spira serpentum; (2)
 multitudo. A σπείρω.
 Σπείρωχθις, ἰσ, ὁ, ἡ, cui spira, sc. cau-
 da, est gravis & ponderosa. Ex σπείρω,
 & ἄχθω, pondus.
 Σπείρω, ὦ, in spiram contraho seu colligo.
 A σπείρω.
 Σπείρωδον, Adv. in modum spirae vel in or-
 bem, convolutum; (2) cohortatim, per
 cohortes. Ab eod.
 Σπείρωμα, ατ, τὸ, idem quod σπείρωμα;
 (2) semen, pro σπείρωμα. Ab eod.
 Σπείρον, ας, τὸ, fascis; (2) vestis lacera &
 mendicis propria; σπείρα, panni, velum
 navis; (3) funis nauticus in orbem con-
 volutus. Τὰ δὲ σπείρον ἢ σπείρον ἡμῖν
 αὐτῶν, Hom. Odys. 5, 38. Ab eod.
 Σπείροντι, feminanti, dat. sing. part. præf.
 verbi σπείρω.
 Σπείρωπαι, ας, ὁ, qui tritas & veteres vestes
 vendit; (2) venditor vestium. Ex σπεί-
 ρω, & πώω, venditor.
 Σπείρω, ὦ, fut. ὤω, fascis involvo; (2)
 in spiram colligo. Τὸν χροά φαιδρῶσα
 ὦ, τιν σπείρωσα, Callim. Hymn. in
 Jov. 33. Ab eod.
 ΣΠΕΙΡΩ, f. ῥω, fero, femino; (2) dif-
 femino, spargo; σπαρίω, satus, Gl. Vet.
 σπαρῖν, satus, Ph. aor. 2. part. pass.
 ἰσπαρῖν, satus, Gl. V. p. pass. part.
 Ἐσπαρῖν ἡμῖν αὐτῶν, Eur. Ph. 22. Μὴ
 αὐτὸ φέρον σπείρω ματαίαν ῥῆξιν ἰσ
 αὐτῶν, Soph. El. 644. Τόξα τ' ἰσπαρτα
 αὐτῶν, Eur. Herc. fur. 1102.
 Σπείρωδης, ἰσ, ὁ, ἡ, spiræ similis, orbem
 spiræ suis faciens. Σπείρωδὶ λόρῃ Σκί-
 λης, Nicand. in Alexiph. 253. A σπείρω.
 Σπείρω, libasse, a. 1. inf. act. verbi σπείρω
 pro σπείρω, libo.
 Σπείρω, pro σπείρω, libaverunt, 3. pl.
 aor. 1. ind. med. Ion. pro ἰσπείρω, a
 verbo eod.
 Σπείρω, pro σπείρω, libavit, 3. sing.
 aor. 1. ind. act. Ion. pro ἰσπείρω, a
 verbo eod.
 Σπείρω, ας, ἡ, libatio. A σπείρω.
 Σπείρω, libas, f. 1. ind. act. verbi σπείρω.
 Σπείρω, ὦ, implico, R. σπλικῶ, coire. A
 πώω.
 Σπικλάτωρ, ατ, ὁ, speculator. Vox Lat.
 ΣΠΕΛΕΘΟΣ, ας, ὁ, sterus, merda, fi-
 mus, excrementum.
 Σπιδέον, ας, τὸ, vas libaminibus dicatum;
 ex Athenæo, pro σπιδέον. A σπείρω.
 Σπιδέω, libat, 3. sing. imperf. ind. act.
 Ion. pro ἰσπείρω, a verbo σπείρω.
 Σπιδέω, libantes, five libantur, nom. plur.
 præf. part. med. vel pass. verbi ejusd.
 ΣΠΕΝΔΩ, f. σπένσω, libo, i. e. vino,
 lacte, aut simili liquore Diis sacrifico;
 σπένδω, & σπένδωμαι, pacifcor, foedus
 meo, foedus percuto; σπένδωμαι, mactior,
 immolor, sacrificor; σπένσω, liba, Ph.
 aor. 1. imperat. ἰσπένσω, pacta & fœ-
 derabam, p. pass. part. σπένδωσκον, libabam,
 libabant, imperf. Ion. pro ἰσπένδω. Οἷος
 ἰσπένδωσκον σπένδω, Eur. Alc. 1003. Σπεί-
 ρωμαι τὸ σπένδω αἶμα τῶν, Heliod.

Σπιδέω λάσ, δὲ, ἡ, σπείρον ἀγαθὲ δαί-
 μων, Arist. Eq. 106.
 ΣΠΕΟΜΑΙ, sequor. Σὺ δ' ἄλογόν τι
 εἶλω σπείδω, Odys. 22, 324.
 ΣΠΕΟΣ, ἰσ, τὸ, specus, spelunca.
 Σπείρω, ας, τὸ, semen, Nicand. in Alex.
 330. A σπείρω.
 Σπείρω, Adv. valide. A σπείρω.
 Σπείρω, ας, τὸ, semen, seminarium, fe-
 minium, Gl. V. A σπείρω.
 Σπείρω, fero, femino; (2) liberos pro-
 creco, Hesiod. Erg. 734. A σπείρω.
 Σπείρω, σικνός, cucumeris species. A
 σπείρω.
 Σπείρω, f. ἰσώ, femento, femino. Ab
 eod.
 Σπείρω, ἡ, ὦν, feminalis, genitilis. Ab
 eod.
 Σπείρω, Adv. feminaliter, Suic. A
 πρῶς.
 Σπείρω, ας, τὸ, parvum seu exile semen,
 Dim. a σπείρω.
 Σπείρω, ἡ, feminaria. Ab eod.
 Σπείρω, ὦ, ὦν, feminis emissio. A
 σπείρω.
 Σπείρω, ας, ὁ, ἡ, qui femina col-
 ligit. Ex σπείρω, & λῆγω, lego, i. e. col-
 ligo.
 Σπείρω, ας, ὁ, feminum venditor. Ex
 σπείρω, & πώω, venditor.
 Σπείρω, ας, ὁ, ἡ, q. d. feminivo-
 rus. A σπείρω, & ἄγω, etax.
 Σπείρω, ας, semen fero, femento, Suic.
 Ex σπείρω, & ἄγω, nascor.
 Σπείρω, ας, f. ὤω, femino, confero. A
 σπείρω.
 Σπείρω, ας, ὁ, ἡ, feminalis. A
 σπείρω.
 Σπείρω, semen jacio. Ex σπείρω, &
 βολῶ, jectus.
 Σπείρω, ας, semen pario, Suic. Ex
 σπείρω, & γίνομαι, nascor.
 Σπείρω, ας, fut. ὤω, semen lego, de
 animalibus semen ad pastum legentibus;
 (2) nugor, blatero, deblatero. A σπεί-
 ρω.
 Σπείρω, ας, ἡ, vaniloquentia, Gl. V. A
 seq. Παραδίδω τὴν στρατηγίαν ἀνθρώποις
 ἐν σπείρῳ ἢ ναυτικῇ σπείρω, Plur.
 in Alcidiad. cap. 35. Angl. Ruff-raff.
 Σπείρω, ας, ὦν, nugatorius. Ab eod.
 Σπείρω, ας, ὁ, ἡ, qui femina collig-
 it, ut aves; (2) homo vilis, qui in foro
 femina e saccis profusa instar avium fe-
 men legentium colligit & inde victum sibi
 parat; (3) garrulus, nugator, Gl. Vet.
 loquax. Ex σπείρω, & λῆγω, lego, i. e.
 colligo, dico, loquor.
 Σπείρω, ας, f. ὤω, semen fero, femento.
 A σπείρω.
 Σπείρω, ας, ὁ, ἡ, semen ferens; (2)
 fructum ferens. Ex σπείρω, & φέρω,
 fero.
 Σπείρω, ας, f. ὤω, semen produco, fe-
 men fero. Ex σπείρω, & ἄγω, nascor.
 Σπείρω, ας, ὁ, ἡ, femine erumpens
 vel nascens. Ex iisd.
 Σπείρω, ας, irritati, nom. plur. a. 1. part.
 pass. verbi σπείρω, irrita.
 Σπείρω, ας, ὦν, celer, festinus; (2) cum
 impetu irruens; (3) vehemens, urgens,
 assiduus. A σπείρω.
 ΣΠΕΡΩ, f. ῥω, urgeo, premo, pro-
 pello & festinare cogo; (2) festino, pro-
 pello; & σπείρωμαι, fugor, ira concitor,
 irascor, succenseo; σπείρωμαι, iratus, con-
 citatus, aor. 1. pass. part. Νῆα κυβῶν-
 σαι ὁπότε σπείρωμαι ἡμῶν, Odys. 3, 283.
 Σπείρω, ας, ὁ, ἡ, τὸν τῶν ἰσῶν τῶν
 καλῶν, Il. 11, 110.
 Σπείρω, seminabo, f. 1. ind. act. verbi σπείρω,
 femino.
 Σπείρω, dic, 2. sing. aor. 2. imper. act. per
 Paragor. pro σπείρω, a verbo σπείρω, dico.
 Σπείρω, sequi, præf. inf. med. verbi poetici
 σπείρωμαι pro ἵπωμα, sequor.

Σπείρω, dicite, 2. pl. a. 2. imper. act. verbi
 σπείρω, dico.
 Σπείρω, f. ὤω, festinare cogo, incito,
 impello, instigo. A σπείρω.
 Σπείρω, festinet, 3. sing. præf. opt. act. verbi
 σπείρω.
 Σπείρω, pro σπείρω, festinanti, 3. plur.
 præf. ind. act. Dor. pro σπείρω, a verbo
 eod.
 ΣΠΕΥΩ, fut. ὤω, festino, propero;
 σπείρω, festina, Gl. Vet. σπείρω, ma-
 turate, Ph. aor. 1. imperat. Δὲ κακῶ
 σπείρω, acceleras, Eur. Ph. 585. Ὑμῶν
 ἢ ἰσ μὴ τὸ αὐτὸ ἡμῖν σπείρω, Xen. Cyr.
 1, 11.
 Σπείρω, properemus, 1. plur. præf. con-
 junct. act. Dor. pro σπείρω, a verbo
 σπείρω.
 Σπείρω, qui festinaverunt, nom. pl. a. 1.
 part. act. verbi ejusd.
 Σπείρω, ας, ὦν, festinus, qui vel quæ pro-
 perare solet. A σπείρω.
 Σπείρω, ας, τὸ, parva spelunca, Dim. a
 σπείρω.
 Σπείρω, ας, τὸ, spelæum, spelunca. A
 σπείρω.
 Σπείρω, ας, ὁ, ἡ, speluncæ formam
 habens, in modum speluncæ factus. A
 σπείρω.
 Σπείρω, ας, ὦν, spelunca. Ab eod.
 Σπείρω, ας, ὁ, ἡ, idem & ab eod.
 Σπείρω, ας, οἱ, lapides prægrandes in itine-
 ribus loco pontis projecti. A σπείρω.
 Σπείρω, ας, ὁ, ἡ, passus, amplius, spissus,
 longus. A σπείρω.
 Σπείρω, ας, ὦν, densus, spissus. Ab eod.
 Σπείρω, Adv. eminus, procul. A σπείρω.
 Σπείρω, ας, σπείρω, ας, ἡ, fringilla. Angl. a
 Chaffinch. A σπείρω.
 Σπείρω, ας, ὁ, fringillarius. A σπείρω.
 ΣΠΕΥΩ, extendo, expando; (2) pipilo,
 ut aves quædam.
 Σπείρω, ας, αἶω, spithamæ seu do-
 drantis longitudinem æquans, dodrantilis.
 A σπείρω.
 ΣΠΕΥΩ, ας, ἡ, spithama, spatium
 inter pollicem & minimum digitum ex-
 pansos; (2) palmus major, dodrans.
 Σπείρω, ας, αἶω, idem quod σπεί-
 ρω.
 Σπείρω, ας, ὁ, ἡ, idem & ab eodem
 σπείρω.
 Σπείρω, ας, αἶω, procellis, dat. pl. Poët. pro σπεί-
 ρω, a σπείρω, procella.
 Σπείρω, ας, ὁ, ἡ, cautes & saxa
 habens. A σπείρω.
 Σπείρω, ας, ὦν, rupes, scopulus maris
 cautes, glareæ, terra glareosa, procella.
 Φῶναι Ἐνάλια τῶν σπείρω ἐν σπείρω
 ἰσπείρω, Callim. Hymn. in Delum. 243.
 A σπείρω.
 ΣΠΕΥΩ, vel σπείρω, ας, ὁ, macula,
 labes; (2) vitiligo.
 Σπείρω, ας, fut. ὤω, maculo, labem ad-
 spergo, fecdo; σπείρω, infuscant, Ph.
 σπείρω, infuscatus, Ph. aor. 1. part.
 pass. Σπείρω, ὅλον τὸ σῶμα, Jac. 3, 6.
 A σπείρω.
 Σπείρω, ας, τὸ, macula & labes ad-
 sperfa, nævus; (2) locus salebrosus, saxum
 asperum. A σπείρω.
 Σπείρω, ας, ὦν, maculatus, Gl. Vet. Ab
 eod.
 ΣΠΕΥΩ, ας, αἶω, avis peregrina,
 avis incendiaria.
 Σπείρω, item σπείρω, scintillæ. A
 seq.
 ΣΠΕΥΩ, ας, ὦν, scintilla; σπείρω-
 ρω, ituræ, Gl. V.
 Σπείρω, f. ἰσώ, scintillo. A σπείρω.
 Σπείρω, ας, ὁ, ἡ, scintillas emittens.
 Ex σπείρω, & βάλλω, jacio.
 Σπείρω, ας, ἡ, fringilla. Angl. a Chaffinch. A
 σπείρω.
 Σπείρω, ας, ὁ, idem & ab eod. Καὶ αἰσῶ
 ἡ σπείρω, Aratus 1024.

Σπλάγχνα, viscera, exta. **Α σπλάγχνον**.
Σπλάγχνω, f. *βλω*, exta in manus sumo & attrecto; (2) extorum & viscerum particeps sum; (3) auguror per exta. **Σπλάγχνω** *ἐπιθυμῶ*, Arist. Av. 990. **Α σπλάγχνον**.
Σπλάγχνισμα, f. *ισμ*, sacrificio; **σπλάγχνισμα**, summa misericordia & ex intimis visceribus profecta commoveor. **Ἐσπλάγχνισμα** *ἀπὸ αὐτῶν*, Matt. 9, 36. *ἐπ' αὐτοῦ*, ib. 14, 14. *ἐπ' αὐτοῦ*, Marc. 6, 34. *τῷ δούλῳ*, Matt. 18, 27. **Ab eod.**
Σπλάγχνιστος, ὁ, ἐν, ad viscera pertinens. **Ab eod.**
Σπλάγχνιστος, ἰδὲ, ὁ, cor. **Ab eod.**
Σπλάγχνισμός, ὁ, sacrificium, actus sacrificandi; (2) visceratio; (3) commiseratio, quā viscera alicujus tanguntur. **Α σπλάγχνισμα**.
Σ Π Λ Α Τ Χ Ν Ο Ν, ὁ, τὸ, viscus; **σπλάγχνα**, viscera, exta, cor, pulmones, affectu, maternus, commiseratio.
Σπλάγχνιστος, ὁ, qui exta seu viscera torret. **Ex σπλάγχνον**, & *ἐπιδά*, torreo.
Σπλάγχνισκός, ὁ, exispe, qui exta seu viscera victimae caesae inspicere vaticinabatur, Gl. V. *haruspex*, *ariolus*. **Ex σπλάγχνον**, & *σκοπέω*, *speculator*.
Σπλάγχνισμός, ὁ, ὁ, viscerum fector, qui viscera victimae caesae cultro resolvit. **Ex σπλάγχνον**, & *τέμνω*, *feco*.
Σπλάγχνισμός, ὁ, ὁ, viscerum vorator; (2) violentus vorator pauperum. **Ex σπλάγχνον**, & *ράω*, *edax*.
Σπλάγχνος, ὁ, cinis, Nicand. Theriac. 763. **Α σπλάγχμος**.
Σ Π Λ Η Ν, **σπλήν**, ὁ, splen, lien.
Σπλήν, ὁ, splenis dolorem sentio, splene laboro. **Α σπλήν**.
Σπλήν, ὁ, lienosus, splenicus. **Α σπλήν**.
Σπλήν, ὁ, splenica. **Ab eod.**
Σπλήν, ὁ, lienosus, splenicus. **Ab eod.**
Σπλήν, ὁ, spongarius, qui spongas venatur & fecat. **Α σπλήν**.
Σπλήν, ὁ, spongia. **Ab eod.**
Σπλήν, f. *ισμ*, spongia tergo seu detergo. **Με σπλήν**, *ἐπιδά* *αὐτὰ σπλήν*, Arist. Θεσμ. 254. **Ab eod.**
Σπλήν, ὁ, spongiae similis. **Ex σπλήν**, & *εἶδος*, *forma*, *species*.
Σπλήν, ὁ, qui spongas venatur. **Ex σπλήν**, & *θέρω*, *venatio*.
Σπλήν, ὁ, qui aquas subit, ut spongas petris adnacentes avellat & colligat. **Ex σπλήν**, & *καλυμνιστής*, *navigator*.
Σ Π Ο Γ Γ Ι Ο Σ, ὁ, spongia, Ph. peniculus, Gl. V. *Angl.* *Sponge*. **Σπλήν** *ἀμφὶ ἀρτίστω* *καὶ ἀμφὶ χεῖρ* *ἐπιμόρυν*, Hom. II. 18, 414.
Σπλήν, ὁ, observator spongiae, Suic. **Ex σπλήν**, & *τηρῶ*, *observo*.
Σπλήν, *cum*, qui in cinere jacet, ac dormit, accus. sing. *Dor.* pro *σπλήν*, *α σπλήν*.
Σπλήν, ὁ, qui in cinere jacet, ac dormit. **Ex σπλήν**, & *εἶδος*, *cubile*.
Σπλήν, ὁ, f. *ισμ*, ferventi cinere obruo; (2) altaria purgo cinerem detergendo; (3) cinere adsperso; (4) ferio, caedo, percutio, tanquam pulverem excussurus; (5) eooco, subigo Venere. **Τὶ δ' ἔγωγε σπλήν** *τοῖς δακτύλοις*; Arist. Lys. 368. *Ὁμοθυμαδὸν σπλήν* *ἀπαντας* *τὰς ἀλαζόνας* *δούκ*, id. Av. 1021. **Α σπλήν**.
Σπλήν, ὁ, meretrix publica. **Ex σπλήν**, & *λαδία*, *vicus*, *platea*.
Σπλήν, ὁ, cinis, cinerula. **Σπλήν** *καὶ χημῶ* *αἰθρῇ*, Callim. Hymn. in Dian. 69. **Α σπλήν**.
Σπλήν, f. *ισμ*, sub cinere coquo, cinere obrutum infuso vel torreo; (2) comburo velut in cinere; (3) cineraceus sum. **in cinereum colorem vergo**. *Ἡ με κραιώ*

διατηνῶ *σπλήν* *ταχίως*, Arist. Av. 328. **Α σπλήν**.
Σπλήν, ὁ, cinerula; (2) recrementum quoddam metallorum ustorum. **Ab eod.**
Σπλήν, f. *ισμ*, cinereus. **Ab eod.**
Σπλήν, ὁ, ut *σπλήν* *ἀπὸ*, panis subcineritius. **Ab eod.**
Σπλήν, ὁ, cinis, visu cinereus seu cineris speciem gerens. **Ex σπλήν**, & *εἶδος*, *species*.
Σ Π Ο Δ Ο Σ, ὁ, cinis.
Σπλήν, f. *ισμ*, in cinerem redigo, in nihilum redigo; (2) cinere inspergo. **Α σπλήν**.
Σ Π Ο Λ Α Σ, ὁ, vestis coriacea.
Σπλήν, ὁ, lanæ, quæ ex ovium cruribus evelluntur, Hef.
Σπλήν, *sequentes*, nom. plur. præf. part. med. verbi *σπλήν* pro *ἐπομαι*, *sequor*.
Σπλήν, ὁ, propitium reddo. **Α σπλήν**.
Σπλήν, ὁ, spondacus, ex spondacis constans. **Α σπλήν**.
Σπλήν, ὁ, vas quo vinum libant in sacrificiis & conviviiis. **Α σπλήν**.
Σπλήν, ὁ, qui libationibus adhibere solet; *σπλήν* *ἀπὸ*, pes ex duabus syllabis longis constans & in libationibus olim adhiberi solitus. **Ab eod.**
Σπλήν, ὁ, libatio, libamen, libamentum, i. e. vinum, quod libatur; (2) fœdus, inducie libatione sancitæ. **Α σπλήν**.
Σπλήν, ὁ, fut. *ισμ*, libo sacrum laticem; (2) fœdus & inducias pacifcor. **Α σπλήν**, & *ποιέω*, *facio*.
Σπλήν, plur. *σπλήν*, fetiales vel faciales, vel fœciales, Gl. Vet. Ph. **Ex σπλήν**, & *φίρω*.
Σπλήν, ὁ, vertebra, verticillus; item nomen herbæ, quæ etiam *σπλήν*, Diosc. 3, 90. **Dim.** *α σπλήν*.
Σ Π Ο Ν Δ Τ Α Ο Σ, ὁ, spondylus, vertebra, spinæ dorsi, verticillus; (2) sculptura vertebrata; (3) verticillus, cui immittitur ima pars fusi; (4) caput cinaræ.
Σπλήν, ὁ, fatio, satus, germen, semen; metaph. genus, proles, soboles, fœtus, semen genitale. **Α σπλήν**.
Σπλήν, *Alu.* sparsum, palatini. **Α σπλήν**.
Σπλήν, ὁ, palans, vagans, qui vitam vagabundam degit. **Ab eod.**
Σπλήν, ὁ, sparsus, dispersus, qui dissipatus huc illuc vagatur; (2) passim grassans, *de morbis*. **Α σπλήν**.
Σπλήν, ὁ, sator, seminator. **Ab eod.**
Σπλήν, ὁ, idem. **Α σπλήν**.
Σπλήν, f. *ισμ*, fero, semino. **Α σπλήν**.
Σπλήν, ὁ, fatio, satus; (2) *Subst.* tempus ferendi. **Α σπλήν**.
Σπλήν, ὁ, qui seminari solet; fativus, sementivus, Gl. V. *σπλήν*, fativus, sata, Ph. fegetes, Gl. Vet. *σπλήν* *γῆ*, arvom, fativa terra, Gl. Vet. **Ab eod.**
Σπλήν, ὁ, fatio, seminatio, semen, sementis, Ph. **Α σπλήν**.
Σπλήν, *feminis*, gen. sing. *Dor.* pro *σπλήν*, *α σπλήν*, *semen*.
Σπλήν, *sequere*, 2. sing. præf. imper. med. *Alu.* & *Ion.* pro *σπλήν*, a verbo *σπλήν* pro *ἐπομαι*, *sequor*.
Σπλήν, f. *ισμ*, festino, propero, studeo, operam do, affecto, Gl. V. *σπλήν*, curat, Ph. *σπλήν*, color, æstimator; color, diligor; *σπλήν*, properatus, p. pass. part. *ἡσπλήν* *σπλήν*, Plat. *σπλήν* *καὶ σπλήν*, Dem. *ἡσπλήν* *γῆ* *αὐτῶν*, Eur. Supp. 762. *Τὸ δ' αὐτὸ σπλήν*, *διπλάτω*, id. Her. fur. 509. *Τὸ δ' αὐτὸ σπλήν*, *Plut.* in Pericle, cap. 24. **Α σπλήν**.
Σπλήν, f. *ισμ*, de rebus gravibus loquor; (2) gravi & serio sermone utor. **Ex σπλήν**, & *λέγω*, *fermo*.

Σπλήν, *αἰα*, *αἰν*, studiosus, sedulus, industrius, officiosus, serius, Ph. item bonus, probatus, laudatus. **Α σπλήν**.
Σπλήν, *Adv.* accuratissime, magnopere, Gl. V. **Α σπλήν**.
Σπλήν, *Adv.* festinantius, properantius, Gl. V. **Ab eod.**
Σπλήν, *Adv.* studiosius, diligentius. **Α σπλήν**, quod est *Compar.* *α σπλήν*.
Σπλήν, *Adv.* diligentia. **Ab eod.**
Σπλήν, *Adv.* diligenter, studiose, sedulo, enixe, naviter, magno opere, strenue. **Ab eod.**
Σπλήν, fut. *ισμ*, magistratibus gerundis studeo, magistratum ambio. **Α σπλήν**.
Σπλήν, ὁ, qui magistratus ambit, qui magistratui gerendo studet. **Ex σπλήν**, & *ἀρχή*, *principatus*.
Σπλήν, *Adv.* studium gerendi magistratum, ambitio. **Α σπλήν**.
Σπλήν, *Adv.* magistratus ambio. **Α σπλήν**.
Σπλήν, ὁ, idem quod *σπλήν*, forma patronymica hinc fictum ab Aristoph.
Σπλήν, *Adv.* res studiose elaborata, res, quæ studiose adfectatur, seu cui studetur. **Α σπλήν**.
Σπλήν, ὁ, studiosus, qui alicui studet. **Ab eod.**
Σπλήν, ὁ, diligens, strenuam operam navans; (2) qui serio sermone delectatur. **Α σπλήν**.
Σπλήν, ὁ, studium, festinatio, sedulitas, ardor, instantia, industria, solertia, Philox. *σπλήν*, properatim, Gl. Vet. **Α σπλήν**.
Σπλήν, *Adv.* festinanter, properanter; (2) studiose, summa cum diligentia, enixe, magno cum labore, egre, vix, serio, Hom. II. 5, 893. **Α σπλήν**.
Σπλήν, ὁ, qui seria jocosè exprimit, in seriis jocos. **Ex σπλήν**, & *γέλω*, *ridiculus*.
Σπλήν, *Adv.* caprarum sterco, simus caprinus. **Α σπλήν**.
Σπλήν, ὁ, vel *ισμ*, idem; (2) pillule sive bacca caprini stercoreis; (3) sterco ovillum.
Σπλήν, ὁ, similis sterco caprarum, Suic. **Α σπλήν**.
Σπλήν, ὁ, pillula seu globulus stercoreis caprini; (2) pillula.
Σπλήν, ὁ, sportula, corbula, Gl. V. *sportella*, *Dim.* *α σπλήν*.
Σ Π Τ Ρ Ι Σ, ὁ, sporta, corbis, fiseella, calathus vimineus, vas junceum.
Σπλήν, *Adv.* guttatim, stillatim, *Adv.* **Α σπλήν**.
Σπλήν, ὁ, nota fenarii σ, R.
Σπλήν, *Adv.* gutta, stilla, liquor, qui stillatur, Ph. liquamen. **Α σπλήν**.
Σπλήν, ὁ, stilliticius, stillatim emanans. **Α σπλήν**.
Σπλήν, ὁ, stilla, gutta; *σπλήν*, gutta, Gl. V. **Α σπλήν**.
Σπλήν, *Adv.* stans, erectus. **Α σπλήν**.
Σπλήν, *Adv.* more eorum, qui stant, statim. **Ab σπλήν**, *stilo*.
Σπλήν, *Adv.* stabilis, statarius; (2) stadii mensuram æquans. **Α σπλήν**, vel *σπλήν*.
Σπλήν, ὁ, qui stadium currit, qui stadio certat. **Α σπλήν**.
Σπλήν, ὁ, stadiorum dimensio, dimensio terræ per stadia. **Quasi α σπλήν**, *per stadia dimensio*.
Σπλήν, ὁ, stadio certans. **Α σπλήν**.
Σπλήν, fut. *ισμ*, cursu seu stadio contendo. *Ὅτι ἔγωγε σπλήν* *ἐπὶ* *Ἡρακλῆ*, Eur. Her. fur. 866. **Α σπλήν**.
Σπλήν, *Adv.* **Α σπλήν**.

Σταδιοδρομία, ἡ, ὁ δὲ ἵππος, qui stadium decurrit. Ex *στάδιον*, & *δρομή*, unde p. m. *δρομα*, *cursus*.
Στάδιον, ἡ, τὸ, stadium, spatium pedum sexcentorum; (2) curriculum, quod stadium aequat, Gl. V. stadium, curriculum. Ab *ἵσταμαι*, *sto*.
Στάδιον, ἡ, ἵππος, stabilis, statarius, firmus, bene compactus, longus & rectus, pondere demensus, appensus, *Subst.* stadium. Ab eod.
Σταδισμός, ὁ, ὁ, idem quod *σταδισμός*.
Στάζοντας, *stillantes*, acc. pl. part. praef. act. verbi *στάζω*.
ΣΤΑΖΩ, ἡ, ἵππος, stillo, transitive & neutraliter. *Αἷμα δὲ ἵππος ἵσταται κρατὶς*, Eur. Med. 1202. *Στάζει γὰρ αὐτὸς ποῖνον τὸ δὲ ἐκ τοῦ ποῖνου αἷμα*, Soph. Phil. 781. *Ἀπὸ ἱμμάτων ἵσταται*, Eur. Her. fur. 1360. (Θίσις) *ἵσταται ἱμμάτων σταθεῖς κατὰ ῥυθμόν*, Hom. Il. 19, 39.
Σταθεῖς, *statis*, *positus*, a. i. part. pass. verbi *ἵσταμαι* pro *στάω*, *stilo*.
Στάθιν, *steterunt*, 3. plur. a. i. ind. pass. *Ion. & Boeot.* pro *ἵσταται*, a verbo eod.
Σταθῆς, ἡ, ἵππος, stabilis, firmus, constans. Ab *ἵσταμαι*, *sto*.
Σταθῆτος, ἡ, ἵππος, constantia, stabilitas, Gl. V. A praec.
Σταθῆτος, ἡ, ὁ, adustus, calefactus. *Σταθῆτος ἡλὶς φλογί*, Aeschyl. Prom. 22. A *σταθεῖς*.
Σταθεῖς, f. *statis*, foveo, calefacio; (2) torreo, lento igne affo. *Ὅς αὖτε ἐπὶ τῷ αἵματι ἵππος λαμπρὸς σταθεῖς*, Arist. Lyf. 378. *Σταθεῖς τὰ σαρκία*, Aristot. Ab *ἵσταμαι*, *stilo*.
Σταθῆς, *steterit*, qui constitutus fuerit, 3. sing. aor. i. conjunct. pass. verbi *ἵσταμαι* pro *στάω*.
Σταθῆτος, ἡ, ἵππος, idem quod *σταθῆς*. *Μισσηρὶς ὅστις σταθῆτος*, Alciph. 3, 12.
Σταθῆτος, ἡ, ἵππος, stabilitas, firmitas, constantia. A *σταθεῖς*.
Στάθι, *sta*, fac steteris, 2. sing. a. 2. imper. act. Dor. pro *στάθι*, a verbo *ἵσταμαι* pro *στάω*.
Σταθῆτος, ἡ, & usitatus *σταθῆτος*, ἡ, *statis*, ad amussim exigo, pondere, libro, aestimo, perpendo; (2) conjecturam facio, argumentum duco; *σταθῆτος*, *penfito*, expendo, Gl. V. *Τὴν δὲ πῆ, ἵππος, σταθῆτος*, ὁ *σταθῆτος*, ὁ δὲ *σταθῆτος*; Plat. *σταθῆτος* *μικρὸν λόγῳ τὰ μεγάλα*, id. A *σταθεῖς*.
Σταθῆτος, *statis*, acc. sing. praef. med. Dor. pro *σταθῆτος*, a verbo *σταθῆτος*, *confero*.
Σταθῆτος, f. *statis*, stabulator, stativa habeo, diversor. A *σταθεῖς*.
Στάθμη, ἡ, ἵππος, amussim, regula, perpendiculum, Hom. Il. 15, 410. Ab *ἵσταμαι*, *stilo*.
Στάθμησις, ἡ, ἵππος, aequamentum, Gl. V. A *σταθεῖς*.
Σταθῆτος, *perpendenda*, Ph. Ab eod.
Σταθῆτος, f. *statis*, pondere, appendo, perpendo, libro, pensito, trutinio, Ph. *σταθῆτος*, *perpensas*, Ph. a. i. part. pass. A *σταθεῖς*.
Στάθμη, ἡ, ἵππος, statera, libra, Ph. libella; (2) pondus; *σταθῆτος*, *pondera*, Ph. Dim. ab eod.
Σταθῆτος, ἡ, ἵππος, ponderator, Ph. A *σταθεῖς*.
Σταθῆτος, ἡ, ἵππος, qui mansiones distribuit & cuique assignat, qui hospitium in comitatu principum distribuit. Ex *σταθῆτος*, & *δοτός*, *dator*.
Σταθῆτος, *Adv.* ad caulam. A *σταθεῖς*.
Σταθῆτος, ἡ, ἵππος, f. *statis*, conjicio, conjecto, conjectura adsequor. *Σταθῆτος* *τὴν λαμπρὸν*, Herodot. A *σταθεῖς*.
Σταθῆτος, ἡ, ἵππος, stabulum, caula; (2) statio, mansio, stativa, ubi subsistunt, qui iter faciunt; (3) postis; (4) statera, libra pon-

deratura, pondus. Ex *ἵσταμαι*, *statis*, vel *appendo*.
Σταθῆτος, ἡ, ἵππος, qui habet stationes, hospes, apud quem aliquis diversari potest, Ph. *coenacularius*; item *σταθῆτος*, *libripens*, Gl. V. Ex *σταθεῖς*, & *ἵππος*, *habeo*.
Σταθῆτος, *constituerimus*, i. plur. a. 2. opt. act. per Syncope. pro *σταθῆτος*, a verbo *ἵσταμαι*, *stilo*.
ΣΤΑΙΣ, vel *statis*, *statis*, τὸ, farina triticea aqua subacta; (2) adeps, pinguedo.
Σταίσις, ἡ, ἵππος, vel *σταίσις*, ἡ, ἵππος, confectus ex farina triticea aqua subacta. A *στάω*.
Σταίσις, ἡ, ἵππος, ut *σταίσις* *πλακῆς*, placenta ex farina triticea aqua subacta. Ab eod.
Σταίσις, ἡ, ἵππος, plurimum *σταίσις* admixtum habens. Ab eod.
Σταίσις, ἡ, ἵππος, stillatus, stillatitius, liquidus; (2) colatus; *σταίσις*, *gutta*, Gl. V. A *στάω*.
Στάλαγμα, ἡ, ἵππος, gutta, stilla. A *στάω*.
Στάλαγμα, ἡ, ἵππος, destillatio; (2) gutta, stilla; metaph. homo parvae staturae, Anaxandrides apud Athenaeum. Ab eod.
Στάλαγμα, f. *statis*, stillo. *Πλείων δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἵσταται*, Eur. Ph. 1397. A *στάω*.
Σταλακτῆς, ἡ, ἵππος, stillatitius. A *στάω*.
Σταλακτῆς, ἡ, ἵππος, stillatitia; (2) genus atramenti futorii. Ab eod.
Σταλακτῆς, ἡ, ἵππος, stillatitius. Ab eod.
Στάλας, *columnam*, acc. sing. Dor. pro *στάλην*, a *στάλην*, *columna*.
Στάλας, vel *στάλην*, f. *statis*, stillo. A *στάω*.
Στάλας, ἡ, stillo, emitto. *Ὅτις τὴν σταλὸν ἵσταται*, Aratus 962. Ab eod.
Σταλάσας, *missum esse*, a. 2. inf. pass. verbi *στάω*, *mitto*.
Στάλας, ἡ, *plaga*, varæ, Ph. paxilli five furculæ, quibus attolluntur retia, Plut. in Pelopid. cap. 8. Ab *ἵσταμαι*, *statis*.
Σταλάσας, *sepulchrum* in quo exstructa est columna. A *στάλας*, pro *στάλην*, & *ἵππος*, *opus*.
Σταλάσας, ἡ, ἵππος, qui vim habet contrahendi, cui vis ineft reprimendi vel adstringendi. A *στάλας*, *contrabo*.
Στάλας, *stetisse*, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro *στάλας*, a verbo *ἵσταμαι*, pro *στάω*, *stilo*.
Στάλας, ἡ, lignum in navi erectum. *Ἀραβὶς σταλάσας*, Hom. Odyss. 5, 252. Ab *ἵσταμαι*, *statis*.
Σταλάσας, ἡ, τὸ, parvum vas fictile ad vina condienda; urceolus, Dim. a *στάλας*.
Σταλάσας, ἡ, τὸ, idem & ab eod.
Σταλάσας, ἡ, ἵππος, urceus, urceolus, Gl. V. A *στάλας*.
ΣΤΑΛΜΝΟΣ, ἡ, ἵππος, vel ἡ, urna, amphora fictilis vinaria; urceus.
Στάλμνος, *steterunt*, 3. plur. a. 2. ind. act. *Ion.* pro *στάλμνος*, & hoc *Boeot.* pro *στάλμνος*, a verbo *ἵσταμαι* pro *στάω*.
Στάλμνος, ἡ, gutta. A *στάω*.
Στάλμνος, *stillaverunt*, 3. pl. a. i. ind. act. *Ion.* pro *στάλμνος*, a verbo *στάω*, *stilo*.
Στάλμνος, *stillabimus*, i. pl. f. i. ind. Dor. & *Boeot.* pro *στάλμνος*, a verbo eod.
Στάλμνος, ἡ, distillatio, stillatio sanguinis e naribus. Ab eod.
Στάλμνος, *stillabunt*, 3. pl. f. i. ind. act. *Boeot.* & cum v. *σταλμνος*, pro *στάλμνος*, a verbo *στάω*.
Στάλμνος, *qua steterunt*, n. vel a. plur. n. g. part. perf. pass. *Ion. & Att.* pro *στάλμνος*, a verbo *ἵσταμαι*, *stilo*.
Στάλμνος, *qui stetit*, a. 2. part. act. verbi ejusd.
Στάλμνος, *confissas*, *confiteris*, 2. sing. a. i. conjunct. med. Dor. pro *στάλμνος*, a verbo *στάω*.
Στασίσις, f. *statis*, seditionem excito; (2) factionibus contendo, diffideo seditione; (3) contendo, certo; (4) insurgo. *Τὸς τὸν ἵππον μετὰ ἡμῶν στασίσις*, Arist. Eq. 587. *Ἐστασίσις* *πρὸς αὐτὸς πρὸς ἑνὸς*, Luc. *Τὴν στασίσις* *ἡ διαφύρεται* *ὑπὲρ ὁλίγων ἡμῶν*; *Elia.* V. H. 2, 34. A *στάσις*.
Στασίσις, ἡ, ἵππος, princeps seditionis. Ex *στάσις*, & *ἀρχή*, *princeps*.
Στασίσις, ἡ, ἵππος, seditio, seditionis concitatio. A *στασίσις*.
Στασίσις, ἡ, ἵππος, seditionis concitator, seditionis, factiosus. Ab eod.
Στασίσις, ἡ, ἵππος, ad seditionem commotus vendam aptus, seditionis. A *στασίσις*.
Στασίσις, *Adv.* seditione, factiose. A *στασίσις*.
Στασίσις, ἡ, ἵππος, stativus, stabilis, firmus, constans, quietus, sedatus, statarius; (2) qui appenditur, usurarius. A *στάσις*.
Στάσις, ἡ, ἵππος, status, statio, ipsa actio standi, collocatio, quies, locus, in quo constituitur; (2) seditio, factio. Ab *ἵσταμαι*, *statis*.
Στασίσις, *Adv.* seditione, factiose. A *στασίσις*.
Στασίσις, *caula montana*, Euripid. Cyclop. 54.
Στασίσις, ἡ, ἵππος, status seditionis, factio. A *στασίσις*.
Στασίσις, ἡ, ἵππος, qui factionis alicujus est; (2) philosophus, qui motum negat, Aristot. apud Sext. Empiricum. A *στάσις*.
Στασίσις, ἡ, ἵππος, factiosus, seditionis. A *στασίσις*.
Στασίσις, *Adv.* seditione, factiose. A *στασίσις*.
Στάσις, *Adv.* Ut hinc sit *στάσις*, stabat apud Hom. Il. 3, 217. quod est imp. *Ion.* quasi a *στάω*, unde *ἵσταμαι*, *statis*, *statis*.
Στάσις, *statis*, f. *statis*, f. i. ind. med. Dor. pro *στάσις*, a verbo *ἵσταμαι*.
Στάσις, *statis*, f. i. ind. act. Dor. pro *στάσις*, a verbo eod.
Στάσις, statuere oportet. Ab eod.
Στάσις, *Adv.* calcfactio, testio, Suic. A *σταθῆτος*.
Σταθῆτος, foveo, calefacio, torreo, affo, & quidem proprie igne lento. Alias *σταθῆτος*. Ab *ἵσταμαι*.
Σταθῆτος, ἡ, stater, moneta quatuor drachmas valens; (2) pondus quatuor drachmarum. Ab *ἵσταμαι*, *statis*.
Σταθῆτος, ἡ, ἵππος, staterem valens, qui stateris pretio aestimatur. A *σταθῆτος*.
Σταθῆτος, ἡ, ἵππος, stabilis, firmus. Ab *ἵσταμαι*, *statis*.
Σταθῆτος, f. *statis*, stilo; (2) sto, confisto, stabulo. *Ὅν μὲν ἡδὲ τὴν ἀμφιπόλιν σταθῆτος* *ἡμῶν ἀνέλας*, Eur. Alc. 89. *Πρὸς δὲ ἵππος Ἀσπίτιδος δμακὶ σταθῆτος*, id. El. 318. Ab eod.
Σταθῆτος, ἡ, ἵππος, sistendi vim habens. Hinc ἡ *σταθῆτος*, ἡ, statice, herba sistendi alvum vim habens; sed ἡ *σταθῆτος*, sc. *δυσήμη*, statica, scientia ponderum. Ab eod.
Σταθῆτος, ἡ, ἵππος, qui stetit aut stat, stans, stabilis, constans, firmus. Ab eod.
Σταθῆτος, *Adv.* in modum crucis, crucis imitar. A *σταθῆτος*.
Σταθῆτος, ἡ, ἵππος, crucis formam habens, cruci similis. Ex *σταθῆτος*, & *δοτός*, *forma*.
Σταθῆτος, *Adv.* in formam crucis. A praec.
ΣΤΑΤΡΟΣ, ἡ, ἵππος, vallis, palus ligneus acutus & erectus, crux, Hom. Il. 24, 453.
Στατρός, ἡ, ἵππος, crucis typum gerens, crucis habens formam. Ex *σταθῆτος*, & *τύπος*, *typus*.
Στατρός, ἡ, ἵππος, crucis apparitio, Suic. Ex *σταθῆτος*, & *φαίνωμαι*, *appareo*.
Στατρός, ἡ, ἵππος, crucifer, Gl. V. Ex *σταθῆτος*, & *φέρω*.
Στατρός, ἡ, f. *statis*, vallum seu palum depango; (2) palo seu cruci adfigo, crucifigo; *στατρός*, *crucifixus*, p. pass. part. *Ἰνα στατρός* *αὐτὸν*, Marc. 15, 20. *Διὲ ἡμῶν κόσμος* *στατρός*, Gal. 6, 14. *Μὴ Παύλος* *στατρός* *ὑπὲρ ἡμῶν*; 1 Cor. 1, 13. A *σταθῆτος*.
Στατρός, ἡ, ἵππος, q. d. vallamentum, plures valli seu pali in terram depacti, munimentum ex vallis seu palis. A *σταθῆτος*.
Στατρός, ἡ, ἵππος, ad crucifixionem pertinens. A *σταθῆτος*.
Στατρός, ἡ, ἵππος, ad crucifixionem pertinens. A *σταθῆτος*.

Στενός, ὁ, ὄν, lamentabilis, gemitu dignus. A στενάω.
Στενάχω, ὁ, gemo, ingemisco, fufpiro. A στενάχω.
Στενάχιζω, ingemifcebat, 3. fing. imperf. ind. act. Ion. & cum γ ἱελα. pro στενάχιζε, a verbo στενάχιζω.
Στενάχιζω, f. ἴσα, idem & ab eod. **Στενάχιζε** ὁ γὰρ παλαιός, Hesiod. Theog. 858.
Στενάχω, fufpiro, ingemifco; στενάχοντο, fufpirabant, gemitabant, imp. Ion. med. pro στενάχοντο. Διπλαῖν Στενάχοντες ναῖται στενάχουσα πλοῦντας, Dion. 1140. 373. Πάρα γὰρ στενάχον, ὃ τὰ δ' αὐτῶν, Eur. Phil. 1546. A στενάω.
Στενός, ὁ, ὄν, gemitundus. Ab eod.
Στενός τας, gem. bundos, acc. plur. m. g. a στενός, gemitundus.
Στενός αὖ, ὁ, ὃς ἢ, qui angustio est pectore. Ex στενός, & στενάω, pectus.
Στενός αὖ, ὁ, ὃς ἢ, graviter gemit & lugens; (2) lamentum ciens. Ex στενός, & καύω, lamentor.
Στενός αὖ, f. ἴσα, de rebus subtilibus garrio, de rebus frivolis & nullius momenti anxius sum. Περὶ κατὰ στενός αὖ, Arist. Nub. 319. A στενός αὖ.
Στενός αὖ, ὁ, qui de rebus subtilibus garrit, argutator. Ex στενός, & λέγω, sermo-cinatio.
Στενός αὖ, ὁ, ὃς ἢ, anxietas in rebus nihili, argutia. A στενός αὖ.
Στενός αὖ, f. ἴσα, idem quod στενός αὖ. Ex στενός, & λέγω, sermo.
Στενός αὖ, ὁ, ὃς ἢ, arcto freto confri-ctus. Ex στενός, & σπρώγω, fretum.
Στενός αὖ, ὁ, ὃς ἢ, transitus angustia. A στενός αὖ.
Στενός αὖ, ὁ, ὃς ἢ, angustos & arctos meatus habens; (2) angustus, arctus. Ex στενός, & σπρώγω, meatus.
Στενός αὖ, ὁ, ὃς ἢ, qui angusta est facie. Ex στενός, & σπρώγω, facies.
Στενός, ὁ, τὸ, metus, timor, Suic. A στενός.
ΣΤΕΝΟΣ, ὁ, ὄν, angustus, arctus. Hinc τὰ στενά, ὄν, angustia, angusti transitus in montibus aut fretis, fauces.
Στενός αὖ, τὸ, angusticlavium, Gl. V. Ex στενός, & σῆμα, signum.
Στενός αὖ, ὁ, ὃς ἢ, qui os habet angustum. Ex στενός, & σῆμα, os.
Στενός αὖ, ὁ, ὃς ἢ, angustia. A στενός.
Στενός αὖ, ὁ, ὃς ἢ, angustia foliorum. A στενός αὖ.
Στενός αὖ, ὁ, ὃς ἢ, angusta folia habens. Ex στενός, & φύλλον, folium.
Στενός αὖ, ὁ, ὃς ἢ, angustum sonum edens. Ex στενός, & φωνή, vox.
Στενός αὖ, f. ἴσα, arcto, angusto. Gl. V. coangusto, coarctio; στενός αὖ, fufpirat; Philox. arctatur, angitur. 'Εν αὐτῇ δ' αὖ, ὃς ἢ, στενός αὖ, 2 Cor. 4, 8. A στενός αὖ.
Στενός αὖ, ὁ, ὃς ἢ, angustum habens spatium, arctus, angustus, Suic. Ab eod.
Στενός αὖ, ὁ, ὃς ἢ, angustum spatium, angustus, artus five arctus. Ex στενός, & χάρος, locus.
Στενός αὖ, f. ἴσα, arcto, angusto, coarctio, Gl. Vet. (2) in angustias redigo, metaph. Idem ὁ δ' αὖ, ὃς ἢ, στενός αὖ, Herodian. A στενός.
Στενός αὖ, ὁ, ὃς ἢ, arctus, angustus, de angustia in mari, fluvio, & similibus. Ex στενός, & ὑγρός, humidus, arctus.
Στενός αὖ, ὁ, ὃς ἢ, meatus humorum constringo & sicco, coarctio locum, in quo humiditas est; (2) coangusto, in angustum redigo spatium. A στενός αὖ.
Στενός, gemo, ingemisco, fufpiro; (2) deploro, defleo, lugeo. 'Η καὶ στενός αὖ, μὴ στενός αὖ; Eur. Ph. 381. Κὼς αὖ

μὴ στενός αὖ, id. Alc. 648.
Τὸ τὸ δ' αὖ, ὃς ἢ, στενός αὖ, id. Supp. 23. A στενός.
Στενός αὖ, ὁ, ὃς ἢ, q. d. arctamen, angustus locus, angustia. A στενός.
Στενός αὖ, ὁ, ὃς ἢ, procurator vicorum, Suic. Ex στενός, & ἀρχω, vel ὄρχος, praefectus.
Στενός αὖ, ὁ, ὃς ἢ, in quo oculi seu visus coarctatur, de via, vico, loco; angiportus, angiportum, angustiportum, Phil. στενός αὖ, arctus, Ph. Ex στενός, & ὄψ, oculi.
Στενός, Adv. arcte, anguste; stricte, Gl. Vet. A στενός.
Στενός, ὁ, ὃς ἢ, angustia, coarctatio. A στενός.
Στενός, fletiffimus, 1. pl. aor. 2. conjunct. act. Ion. pro στενός, a verbo στενός pro στενάω, fletus.
Στενός αὖ, ὁ, ὃς ἢ, ferta, quae ex arborum ramis suspendi solebant. A στενός αὖ.
Στενός αὖ, ὁ, ὃς ἢ, idoneus ad coronas ne-ctendas. A στενός αὖ.
Στενός, ὁ, ὃς, coronatus, ferto redimitus. A στενός.
Στενός αὖ, τὸ, amoris illecebra; (2) herba quaedam. A στενός.
Στενός αὖ, τὸ, amoris incentivum & illecebra, poculum amatorum. Ab eod.
Στενός αὖ, diligenter, nom. plur. part. praef. act. f. g. Dor. pro στενός αὖ, a στενός.
ΣΤΕΡΓΩ, f. ἴσα, naturali quadam caritate complector, amo, diligo, deamo, colo. Aeschyl. Prom. vinct. 11. (2) adquiesco, sum contentus. Στεργὼ γὰρ εἰς ἀνδρῶν κακῶν ἴπῳ, Soph. Antig. 283. Στεργὼν τοῖς ἡδὴ συμβεβηκόσι, Isocr. Στεργὼ δ' ἐπὶ ἀγαθῶν μὴ μὴ γὰρ τὰς, ὃς ἢ, στενός αὖ, oro, Soph. Oed. Col. 1090.
Στεργὼ αὖ, ament, diligant, 3. plur. praef. conjunct. act. verbi στεργὼ.
Στεργὼ αὖ, ὁ, ὃς ἢ, solidus, durus, firmus. A στεργὼ.
Στεργὼ αὖ, ὁ, ὃς ἢ, firmæ sententiae, obfirmati animi. Ex στεργὼ, & γνώμη, sententia.
Στεργὼ αὖ, ὁ, ὃς ἢ, qui duro corde est, Suic. Ex στεργὼ, & καρδία, cor.
Στεργὼ αὖ, solida metiri. A στεργὼ αὖ.
Στεργὼ αὖ, ὁ, ὃς ἢ, qui solida metitur, stereometra. Ex στεργὼ, & μετρία, metior.
Στεργὼ αὖ, ὁ, ὃς ἢ, solidorum corporum dimensio. A στεργὼ αὖ.
Στεργὼ αὖ, ὁ, ὃς ἢ, consolido, convalido, Gl. Vet. Ex στεργὼ, & σῆμα, facio.
ΣΤΕΡΕΟΣ, ὁ, ὃς ἢ, solidus, validus, firmus. Gl. Vet. rigidus, durus. Hinc τὸ στερεόν, soliditas.
Στερεός, ὁ, ὃς ἢ, soliditas. A στερεός.
Στερεός, ὁ, ὃς ἢ, dura & rigida mente praeditus, crudelis, immitis. Ex στερεός, & σῆμα, mens.
Στερεός, ὁ, ὃς ἢ, solido, firmo, firmum solidumque reddo. Τὸν, ὃς ἢ, στερεός, ὃς ἢ, οἶδα, στερεός, τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Act. 3, 16. 'Εστερέωσαν δὲ αὐτῶν αἱ βάσεις, ὃς ἢ, στερεός, ib. ver. 7. A στερεός.
Στερεός, privasse, a. 1. inf. act. Poët. pro στερεός, a verbo στερεός, privo.
ΣΤΕΡΕΩ, ὁ, ὃς ἢ, privo, orbo; στερεός, caruit, Ph. aor. 1. pass. ἐστερέωται, 3. plur. p. pass. carent, Ph. ἐστερέωται, carent, Gl. Vet. part. στερεός, privatus, Gl. V. a. 1. part. pass. Διπλῶν τίκτων μ' ἐστερέωται Φαῖς, Eur. Andr. 1212. 'Εστερέωται δὲ αὐτῶν ἀδελφῶν, Soph. Ant. 12.
Στερεός, αὖ, τὸ, firmamentum, statumen, robur, Ph. columnen, Gl. Vet. A στερεός.
Στερεός, Adv. solide, firmiter, constanter. A στερεός.
Στερεός, ὁ, ὃς ἢ, solidatio, firmatio. A στερεός.
Στερεός αὖ, privatum, acc. sing. a. 1. f. g. pass. verbi στερεός.

Στερεός, qui privatus est, nom. plur. a. 1. part. act. verbi ejusd.
Στερεός, ὁ, ὃς ἢ, privatio. Ph. fraus, orbitudo, orbitas. A στερεός.
Στερεός, ὁ, ὃς ἢ, privativus. Gl. V. fraudulentus. Ab eod.
Στερεός, privatum esse, aor. 1. inf. pass. per Synop. & Ion. pro στερεός, a verbo στερεός.
Στερεός, privo. Νῦν δ' ἐπ' ὁ γραμματικὸς, ὃς ἢ, στερεός, Epigr. Ab eod.
Στερεός, privatur, 3. pl. praef. ind. pass. verbi στερεός, privo.
Στερεός, privo, fraudo, Gl. Vet. 'Επὶ τὰς νῦν στερεός, Eur. Supp. 1090. Στερεός αὖ, τὸ, ὃς ἢ, Xen. Cyr. 7, 29. Ab eod.
Στερεός, parvus peplus, Suid. Proprie, qui rigidum & vitem peplum gestat. Ex στερεός, & σῆμα, peplum.
Στερεός, ὁ, ὃς ἢ, solido, firmo, duro. Ex στερεός, & σῆμα, facio.
Στερεός, ὁ, ὃς ἢ, sterilis, infecundus; (2) solidus, firmus.
Στερεός, αὖ, τὸ, firmamentum, firmus agger, Suic. Quasi a στερεός.
Στερεός, ὁ, ὃς ἢ, amandi vi praeditus. A στερεός.
Στερεός, ὁ, τὸ, amabilis. Ab eod.
Στερεός, ὁ, τὸ, pectusculum, Gl. V. A στερεός.
Στερεός, ὁ, ὃς ἢ, medulla, Hes. A στερεός.
Στερεός, ὁ, ὃς ἢ, pectoralis. Ab eod.
Στερεός, ὁ, ὃς ἢ, idem. A στερεός.
Στερεός, ὁ, ὃς ἢ, qui dæmonem in pectoribus habens responsa dat & factum praedicat. Ex στερεός, & μάντις, vates.
ΣΤΕΡΕΩ, ὁ, τὸ, pectus.
Στερεός, ὁ, ὃς ἢ, fut. ἴσται, pectus ferio, pectus tundo, plango. A στερεός.
Στερεός, ὁ, ὃς ἢ, pectora tundens. Ex στερεός, & τύπω, ferio, percussio, illido.
Στερεός, ὁ, ὃς ἢ, percussio, seu planctus pectoris. A στερεός.
Στερεός, ὁ, ὃς ἢ, qui pectus tundit & plangit. Ex στερεός, & τύπω, tundo.
Στερεός, ὁ, ὃς ἢ, pectore suo continens. Epith. terræ. Ex στερεός, & ἴχω, habeo.
Στερεός, ὁ, ὃς ἢ, pectoratus, Gl. Vet. A στερεός.
Στερεός, amavisse, a. 1. inf. act. verbi στερεός, amo.
Στερεός, ὁ, ὃς ἢ, amor, qualis parentum erga liberos, & vice versa, dilectio; (2) animus praesentibus contentus. A στερεός.
Στερεός, privor; στερεός, privari, Gl. V. Στερεός αὖ, ὁ, ὃς ἢ, στερεός αὖ, Eur. Ion. 902. A στερεός.
Στερεός, ὁ, ὃς ἢ, fulgor, splendor; (2) fulgur. Ab στερεός.
Στερεός, fulger suscitans, voc. sing. a στερεός.
Στερεός, ὁ, ὃς ἢ, qui fulgur suscitatur. Ex στερεός, & ἴσται, suscito. Hom. Il. 16, 298.
Στερεός, ὁ, ὃς ἢ, fulgor, vel fulgur. Ab στερεός.
Στερεός, ὁ, ὃς ἢ, solidum facio, solido, firmo. Ex στερεός, & σῆμα, facio.
Στερεός, ὁ, ὃς ἢ, solidus, durus, firmus; (2) difficilis, durus, immitis. A στερεός.
Στερεός, ὁ, ὃς ἢ, soliditas, firmitas, duritas. Ph. severitas, gravitas. A στερεός.
Στερεός, solido, Gl. Vet. στερεός, solido-fero, Gl. V. A στερεός.
Στερεός, Adv. firmiter, vehementer; superl. στερεός, vehementissime, Suic. A στερεός.
Στερεός, dilectum, acc. sing. a. 1. part. pass. verbi στερεός, diligo.
Στερεός, promitto, firmo. Στερεός αὖ, pro στερεός, γὰρ τὸ ἴσται, Il. 3, 83. Στερεός (ἴσται) γὰρ τὸ ἴσται, ib. 2, 397. Conf. Aeschyl. Prom. vinct. 49.

Στιῦν pro στίτυο, firmabatur, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. & per Syncope. pro στίτυο, a verbo στίβωμαι.
 Στιῦται, firmatur, 3. sing. praes. ind. pass. per Syncope. pro στίτυς, a verbo eod.
 Στιφάνη, ης, ἡ, corona, fertum, ambitus; (2) vertex, podex; (3) cribri ambitus; (4) montis cacumen, vertex. A στίφα.
 Στιφανίδην, Adv. in modum coronae, circumcircum, in orbem. Ἐξόμηνος στιφανίδην ἐκκυλάσαντο μαθηταί, Nonn. Paraphr. 6, 3. A στίφην.
 Στιφανηπλοκία, ὤ, f. ἡσ, coronam necto seu plico. Ἄ (scil. παιδάρια) ἦν μάλιστα στιφανηπλοκός ἰσοσκον, Arist. Θεσμ. 455. A στιφανηπλοκός.
 Στιφανηπλοκός, υς, ὁ κ' ἡ, qui nectit, coronas, coronarius. Ex στίφην, & πλόκα, necto, ioco, plico.
 Στιφανηφορέω, ὤ, f. ἡσ, coronam gero, coronatus sum. A στιφανηφόρος.
 Στιφανηφορία, ας, ἡ, coronae gestatio. Ph. supplicatio. Ab eod.
 Στιφανηφόρος, υς, ὁ κ' ἡ, qui coronam gestat, coronatus, Gl. Vet. Ex στίφην, & φέρω, gero.
 Στιφανιαῖος, αἰα, αἰών, coronarius. A στίφην.
 Στιφαιζέω, coronō, a. i. ἰστιφαιζέω, Dor. apud Arist. Eq. 1221. pro ἰστιφάνω. A στίφην.
 Στιφάιν, υς, τὸ, corolla, parva corona. Dim. ab eod.
 Στιφάινος, υς, ὁ, idem & ab eod.
 Στιφανίτης, υς, ὁ, coronarius, coronatus; στιφανίτης ἀγών, certamen, in quo corona victori datur; Plut. in Lycurg. cap. 22. Ab eod.
 Στιφανίτης, ιδός, ἡ, coronaria. A στίφην.
 Στιφανηπλοκία, ὤ, idem quod στιφανηπλοκία.
 Στιφανηπλοκός, υς, ὁ κ' ἡ, coronarius, Ph. idem quod στιφανηπλοκός.
 Στιφανοποιός, υς, ὁ κ' ἡ, qui coronas conficit. Ex στίφην, & ποιέω, facio.
 Στιφανοπώλης, υς, ὁ, venditor coronarum. Ex στίφην, & πώλης, venditor.
 Στιφανοπώλης, ιδός, ἡ, quae coronas vendit. A στιφανοπώλης.
 Στίφανος, υς, ὁ, corona, corolla, fertum. Metaphor. ornamentum. A στίφην.
 Στιφανός, coronantur, 3. plur. praes. indic. pass. contr. pro στιφανόνται, a verbo στίφην.
 Στιφανοφορία, ὤ, idem quod στιφανηφορία.
 Στιφανηφορία, ας, ἡ, idem quod στιφανηφορία.
 Στιφανηφόρος, υς, ὁ κ' ἡ, idem quod στιφανηφόρος.
 Στιφανός, ας, fut. ἄτω, coronō, corona cingo, circumdo, cingo; (2) honoro, orno, decoro; ἰστιφανηφόρος, redimitus, Ph. p. part. pass. Στιφάω σε χρυσά πῆδη, σοφίας ἕνεκα, στίφηντι κ' τιμῶσιν οἱ πάντες λέει, Arist. Av. 1280. Κισσὸν στίφηναιός, Eur. Bac. 81. Στιφανασάμενος (postquam se ipse coronaverat) κ' λευκὸν ἰδὼντα λαλῶν ἐκθύεται, Aeschin. A στίφην.
 Στιφάινω, ας, τὸ, coronamentum; στιφάινωματα, festa, Gl. V. A στίφην.
 Στιφανηματικός, υς, ὁ, coronarius, coronis fertisque nectendis aptus. A στίφηνωμα.
 Στιφάνας, ιως, ἡ, coronatio. A στίφην.
 Στιφανητικός, υς, ὁ, coronarius. Ab eod.
 Στιφανηπλοκός, υς, ὁ κ' ἡ, coronas texens, ferta nectens. Ex στίφην, & πλόκα, ioco.
 Στιφηνός, ὤ, f. ἡσ, coronam gesto. Ex στίφην, & φέρω, gero.
 Στιφην, coronant, 3. pl. a. 2. ind. act. Ion. pro ἰστιφην, a verbo στίφην.
 Στίφος, ιος, τὸ, corona, corolla, fertum. A στίφην.
 ΣΤΕΦΩ, f. φω, corno, redimio, orno,

cingo; circumdo, circumfundo; (2) impleo, repleo, de poculis; στίφωμαι, redimior, Gl. V. ἰστιμύω, redimitus, Ph. comptus, Gl. V. Σί δ' ὅτ' ἡ κέρα στίφωμαι καλικάριον, Eur. Iph. in Au. 1105. Μέντιν ὅτι κερὸν ἑυρετὴν στίφει λέει, Lyc. 799. Στίφης καλοῖς ἰσίοις, Anac. 5, 10.
 Στίφας, qui coronavit, a. i. part. act. verbi στίφω.
 Στίφην, steterimus, 1. pl. aor. 2. conj. act. Ion. pro στίφην, a verbo ἰστιφην pro στίφην, steto.
 Στί, stetit, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἰστι, a verbo eod.
 Στί, steterit, 3. sing. ejusd. temp. conj.
 Στίδω, Adv. pondere, q. d. appensum. Nicand. in Alexiph. 327. Ab ἰστιφην, arpendo.
 Στί, steterit, 3. sing. aor. 2. conjunct. act. Pict. pro στί, & hoc Ion. pro στί, a verbo ἰστιφην.
 Στίβωσι, praecordia, dat. pl. Pict. pro στίβωσι, a στίβος, pectus, praecordia.
 Στίβωσιν, pectoribus, dat. idem per Paragogen, pro στίβωσι, ab eod.
 Στίβην, υς, τὸ, medium pectoris, quasi pectusculum. Ab eod.
 Στίβη, fta, 2. sing. aor. 2. imper. act. verbi ἰστιφην, steto.
 Στίβην, υς, τὸ, pectusculum. Dim. a στίβω.
 Στίβικός, υς, ὁ, pectoralis, qui pectoris est. Ab eod.
 Στίβωσιν, fta, υς, fascia pectoralis. A seq.
 Στίβωσιν, υς, τὸ, pectorale, fascia, Gl. Vet. Ex στίβος, & δέσμος, vinculum.
 Στίβωσιν, στίβωσιν, fasciae pectorales, Gl. V. Ex istd.
 ΣΤΗΘΩ, υς, τὸ, pectus.
 Στήθος, υς, τὸ, pectusculum, Suic. Dim. a στήθος.
 Στήκω, firmiter sto. Στήκεις ἐπὶ τῇ αἰσέτι, 1 Cor. 16, 13. Ab ἰσθμῶ, pro ἰσθμῶ.
 ΣΤΗΛΗ, υς, ἡ, cippus, columna, status, titulus, Gl. V.
 Στελίδιον, υς, τὸ, cippulus, columella; στελίδες, termini, limites, Hef. Dim. a στήλη.
 Στελὴς, ιδός, ἡ, parvus cippus, columella. Ab eod.
 Στελιδώτης, ιως, ἡ, inscriptio in cippo; (2) invectiva in aliquem, qua quasi in cippo ejus facinora notamus. A στυλιδής.
 Στελιδώτικος, υς, ὁ, invectivus. A στυλιδής.
 Στελιδώτης, f. δέω, in cippo inferibo, memoria prodo; (2) facinora alicujus noto & omnibus manifesto. Ἐστελιδώσας τῷ ἱερῶν, Greg. (3) proferibo. A στυλιδής.
 Στελιδής, υς, ὁ, in cippo inscriptus; (2) ob crimina infamiae causā proscriptus; (3) columnaris, ad columnam pertinet. A στήλη.
 Στελογραφία, ὤ, f. ἡσ, in columna inferibo. Ex στήλη, & γράφω, scribo.
 Στελογραφία, ας, ἡ, inscriptio in columnam, tituli inscriptio. Gloss. Vet. titulus. Ex στήλη, & γράφω, scriptura.
 Στελοειδής, ιδός, ὁ κ' ἡ, cippo vel columnae similis. Ex στήλη, & εἶδος, forma.
 Στελοκοπή, ὤ, status mutilo. Item in cippo incido; ἰστιλοκοπή, p. pass. part.
 Στελῶ, ὤ, f. ἡσ, cippum erigo; (2) erigo & stabilio ut cippum, statuo, pono, στελῶμαι, adfigor alicui rei, immotus sto seu cippus; (2) sto. A στήλη.
 Στέμα, ας, τὸ, flamen in herbis. Ab ἰστιφην, steto.
 Στέμνιος, υς, ὁ κ' ἡ, flamineus, R. Ex στήμνιος.
 Στέμνιον, pro στέμνονα, flamen, acc. sing. a στέμνιον, flamen.
 Στεμνοντικός, υς, ὁ, ad stannum pertinet. A στέμνιον.

Στεμνονία, ὤ, τὸ, cincinnati tenues, flaminibus similes, cincinnati prolixi & teneri. A στέμνιον.
 Στεμνίζωμαι, f. ἰσθμῶ, flamen duco seu tendo; (2) ordior. A στέμνιον.
 Στεμνόνιον, υς, τὸ, flamen. Ab eod.
 Στεμνόνιος, υς, ὁ κ' ἡ, flamineus. Ab eod.
 Στεμνονίδης, ιδός, ὁ κ' ἡ, flamineus, flamen referens. Ab eod.
 Στέμνιον, υς, ὁ, flamen. Ab ἰσθμῶ, sto.
 Στέμνιον, posuisse, a. 2. inf. act. verbi ἰστιφην, steto.
 ΣΤΗΝΙΑ, ας, ἡ, festum Athenis, quo se mutuis scommatis proscindebant, Hef.
 ΣΤΗΝΙΟΝ, υς, τὸ, pectus, R. A στήνιον, firmum stare, quod est ab ἰσθμῶ.
 Στῆνιος, στήνιος, conviciis incessere, Hef. A στήνιον.
 Στήριγμα, ας, τὸ, fulcrum, stabilimentum. Gl. Vet. firmamentum, columna, furca. A στήριζω.
 Στήριξις, υς, ἡ, ipsa actio stabilimenti seu fulcimenti; (2) firmitas. Ab eod.
 Στήριξ, υς, ὁ, fulcrum; (2) furca, qua currus sustinetur. Ab eod.
 ΣΤΗΡΙΖΩ, f. ἰσθμῶ, statuo, firmiter, figo, stabilio, firmo, fulcio; (2) stabilio, confirmo, probō; στήριζω, & στήριζομαι, sto, confisto, firmo pedem, incumbo; ἰσθμῶ, fixus est, armatus est, p. pass. 3. f. Στήριζατε τὰς καρδίας ὑμῶν, Jac. 5, 8. Ἀυτὸς τὸ πρῶτον αὐτὸ ἰσθμῶ, Luc. 9, 51. Χάσμα μέγα ἰσθμῶ, Luc. 16, 26. στήριζαν, Rom. 1, 11. Τῇ δ' ἐπὶ Νερτικῇ Ἰθάκῃ ἰσθμῶ, Dion. Per. 495.
 Στήριξ, firmior stetit, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. & cum ἰσθμῶ, pro ἰσθμῶ, a verbo στήριζω.
 Στῆς, steteris, 2. sing. a. 2. conjunct. act. verbi ἰσθμῶ, pro στίφην, statuo.
 Στῆσαι, statuisse, a. 2. inf. act. verbi ejusd.
 Στῆσαν, pro στήσαντο, crexerunt, 3. pl. a. 1. ind. med. Ion. pro ἰσθμῶ, a verbo eodem.
 Στῆσσα, quae statuit, a. 1. part. act. f. g. verbi ejusdem.
 Στῆς, constituit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἰσθμῶ.
 Στῆς, stetit, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ejusdem.
 Στῆσι, υς, ὁ, stator. Epith. Jovis; Plut. in Cicer. cap. 16. Ab ἰσθμῶ, statuo.
 Στῆσιν, constitutus, 1. plur. fut. 1. ind. act. verbi ἰσθμῶ.
 Στῆτε, stete, 2. plur. a. 2. imperat. act. verbi ejusd.
 Στῆτων, steterunt, 3. dual. a. 2. ind. act. Ion. pro ἰσθμῶ, a verbo eod.
 ΣΤΗΤΗ, vel στήτα, υς, ἡ, foemina, mulier.
 Στετῶς, ιδός, ὁ κ' ἡ, levofus; pro στίφην. A στίφην.
 Στῆσι, steterunt, 3. pl. a. 2. conjunct. act. Pict. pro στίφην, & hoc Ion. pro στίφην, a verbo ἰσθμῶ, pro στίφην.
 ΣΤΙΛΗ, ας, ἡ, lapillus, calculus.
 Στίλβω, lapides jacio. A στίλβω.
 Στίλβω, υς, τὸ, torulus ex herba seu gramine & frondibus, stibadium. A στίλβω.
 Στίλβω, υς, f. ἡσ, in toro, stramento, seu frondibus humi stratus cubo, in stibadio cubo. Ex στίλβω, & κοίτη, cubo.
 Στίλβω, υς, f. ἡσ, lectisternium ex gramine, frondibus, vel similibus conficio. Ex στίλβω, & ποιέω, facio.
 Στίλβω, calco, tero. Item expon. fugio, declino. A στίλβω.
 Στίλβω, υς, ρδ, ρος, densus, crassus, firmus; ponderosus, grandis, Ph. Hom. Il. 5, 400. Τί δὲ στίλβωτον ἔπος; Callim. Hymn. in Delum. 24. Ab eod.
 Στίλβω, Adv. dense, firmiter. A στίλβω.

Στρατευματικός, ὁ, ὄν, militaris, bello habilis. A στρατεύμα.
 Στρατεύουαι, milito. A Στρατεύω.
 Στρατεύομαι, expeditionem cogito, Suic. A στρατεύω.
 Στρατεύσιμῳ, ὁ, ὅς, qui in expeditionem educi potest, militum matorum. A στρατεύσις.
 Στρατεύεις, ὁ, ὄν, expeditio. A στρατεύω.
 Στρατευτικός, ὁ, ὄν, idem quod στρατεύσιμῳ; (2) bellicosus, pugna; (3) munis militaribus adfuetus. Ab eod.
 Στρατεύω, fut. ἴσω, exercitum in expeditionem educo, cum exercitu venio; (2) bello invado; στρατεύω, & στρατεύομαι, milito, stipendia facio. Στρατεύειν ὅτι τις ἐπαινεῖ, Aesch. ὅτι Τρίαν, Thuc. τινί, Dem. Ἐπὶ τέττα ἡμέραις ὅτι στρατεύομεθα, Xen. Cyr. 4, 18. Ἐπὶ γὰρ τῷ ἡμῶν στρατεύομαι πόλιν, Eur. Ph. 435. A στρατεύς.
 Στρατηγία, ὁ, τὸ, locus, ubi conveniunt milites, praetorium. A στρατηγός.
 Στρατηγίτης, ὁ, ὄν, idem quod στρατηγός.
 Στρατηγία, ὁ, fut. ἴσω, praesum exercitui, exercitum duco, imperatoris munere fungor; (2) vafamento militari circumvenio, frategmate vinco. Ἐστρατήγῃ τῷ ἡμῶν, Thuc. τῷ στρατηγῷ, Plut. Δυνὺν γρόνται ὁ στρατηγὸς οὗτος, Eur. Herac. 39. Ab eod.
 Στρατήγιον, ἀτῶ, τὸ, res a duce exercitus ducta; (2) facinus callidum & solers consilium, quo imperator hostem circumvenit, frategma. A στρατηγία.
 Στρατηγία, ὁ, ὄν, imperatoris munus, praefectura exercitus; (2) peritia ducendi exercitum. A στρατηγός.
 Στρατηγία, ὁ, munus imperatoris adfectio seu ambio. A στρατηγία.
 Στρατηγικός, ὁ, ὄν, imperatorius; (2) peritus muneris imperatorii; (3) qui gestit dignitatem imperatoriam. A στρατηγός.
 Στρατηγικός, Adv. imperatorie. A στρατηγός.
 Στρατήγιον, ὁ, τὸ, tentorium aut domus imperatoris, praetorium. A στρατηγός.
 Στρατηγίς, ὁ, ὄν, imperatoria, pratoria. Διέξας πῶν στρατηγία γὰρ ἔσαν ἱέρη, Plut. in Anton. cap. 31. Ab eod.
 Στρατηγός, ὁ, ὄν, dux exercitus, imperator. Ex στρατός, & ἄγω, ducō.
 Στρατηγία, ὁ, ὄν, educio exercitus, expeditio. Ex στρατός, & ἱασις, expeditio.
 Στρατηγία, ὁ, fut. ἴσω, exercitum duco, expeditionem suscipio, bellum infero. Διὺρ ἀναξ στρατηγία, Eur. Herac. 465. Ὅς αὐτὸν ἱέρη, πῶν στρατηγία, αὐτὸν καλεῖται δόρις, id. Herc. fur. 61. Ex στρατός, & ἱασις, agito.
 Στρατηγία, ὁ, ὄν, qui exercitum educit in expeditionem, dux agminis militaris, Ph. magister militum, dux, dux exercitus, Eurip. Cyclop. 85. A στρατηγία.
 Στρατιά, ὁ, ὄν, exercitus, agmen militum, quod in expeditionem educitur; (2) militia, expeditio. A στρατός.
 Στρατιά, ὁ, ὄν, tribunus militum. Ex στρατός, & ἄγω, praefectus, princeps.
 Στρατιά, ὁ, ὄν, idem & ex iisd.
 Στρατιά, exercituum, gen. plur. Aesch. pro στρατίῳ, a στρατιά, exercitus.
 Στρατιός, ὁ, ὄν, militaris, castrensis, exercituum praefectus. A στρατός.
 Στρατιώτης, ὁ, ὄν, miles. A στρατός.
 Στρατιώτικος, ὁ, ὄν, militaris, ad milites pertinet; (2) qui militie studet; (3) militie peritus. Hinc τὸ στρατιώτικόν, ὁ, milites ipsi, & τὰ στρατιώτικα, res militares. A στρατιώτης.
 Στρατιώτικος, Adv. militariter, ut militem docet. A στρατιώτικος.

Στρατιώτης, ὁ, ὄν, foemina quae militat; στρατιώτικος, naves, quae milites vehunt. A στρατιώτης.
 Στρατοκέρυξ, ὁ, ὄν, exercitus praeco. Ex στρατός, & κέρυξ, praeco.
 Στρατολογία, ὁ, ὄν, exercitum colligo, cogo & conscribo milites. Ἰνα τὰ στρατολογία ἀρίστη, 2 Tim. 2, 4. Ex στρατός, & λόγος, lego, i. e. colligo.
 Στρατολογία, ὁ, ὄν, delectus exercitus. A στρατολόγῳ.
 Στρατολόγῳ, ὁ, ὄν, qui exercitum colligit. Ex στρατός, & λόγος, colligo.
 Στρατοπιδόχης, ὁ, ὄν, qui castris praefectus, castrorum praefectus; (2) imperator, dux exercitus. Ex στρατόπιδος, & ἀρχή, principatus.
 Στρατοπιδόχης, ὁ, ὄν, castrorum praefectura. A στρατοπιδόχης.
 Στρατοπιδία, ὁ, ὄν, ipsa actio castrametandi, castrametatio; (2) castra. A στρατοπιδίῳ.
 Στρατοπιδιτικός, ὁ, ὄν, ad castrametationem pertinens. Ab eod.
 Στρατοπιδίον, fut. ἴσω, castra metor, castra figo seu colloco. Νδν μίαν ἀπὸν δίνεις ἱστρατοπιδίον, Xen. Cyr. 4, 4. A στρατόπιδος.
 Στρατόπιδος, ὁ, τὸ, locus, ubi exercitus sedem figit, castra, exercitus. Ex στρατός, & πιδός, castrum.
 ΣΤΡΑΤΩΣ, ὁ, ὄν, exercitus, copiae militares sive terrestres, sive navales; (2) multitudo.
 Στρατός, vel στρατός, Adv. ab exercitu. A στρατός.
 Στρατοφύλαξ, ὁ, ὄν, custos exercitus, copiarum dux sive praefectus. Ex στρατός, & φύλαξ, custos.
 Στρατόντο, castra ponebant, 3. pl. imperf. ind. med. Ion. & Poet. pro ἱστρατόντο contracto ex ἱστρατόντο, a verbo στρατοῦμαι, castra pono.
 Στραφίς, conversus, a. 2. part. pass. verbi seq.
 Στραφίς, conversus, a. 1. part. pass. verbi στραφίω, conversio.
 Στραφίς, conversum esse, aor. 2. inf. pass. verbi ejusd.
 Στραφίς, ὁ, ὄν, instrumentum quoddam sive tormentum nauticum ligneum. A στραφίς.
 Στραφίς, ὁ, ὄν, scaurus, Ph. Ex στραφίς, & αἶς, res.
 Στραφίς, ὁ, ὄν, tortus, tortuosus, flexuosus; (2) perversus, callidus, versutus; (3) strabo, qui perversis & distortis est oculis. A στραφίς.
 Στραφίς, ὁ, ὄν, tortuositas, flexuositas. A στραφίς.
 Στραφίς, ὁ, fut. ἴσω, torqueo, tormento distraho, distorqueo, perverto, depravo. Ἄ οἱ ἀμαθῆς ὁ ἀστήριχος στραφίς, 2 Pet. 3, 16. Ὅτις στραφίς αὐτὸν ἀπὸ τῆς, Dem. Ab eod.
 Στραφίς, ὁ, τὸ, tormentum. A στραφίς.
 Στραφίς, ὁ, ὄν, eculus, Ph. A στραφίς.
 Στραφίς, ὁ, τὸ, quod tortura seu intortum est; (2) opus quoddam pistorium. A στραφίς.
 Στραφίς, ὁ, ὄν, fulgorem seu lucem avertens, radios deflectens, Arist. Nub. 334. Ex στραφίς, & αἶγλος, fulgor.
 Στραφίς, torti, gen. sing. Ion. pro στραφίς, a στραφίς.
 Στραφίς, ὁ, ὄν, versatilis, versabilis, volubilis, tortilis, flexilis, qui inflecti potest; (2) tortus. A στραφίς.
 Στραφίς, ὁ, ὄν, torques. Ab eod.
 Στραφίς, ὁ, ὄν, torquatus, torquem gestans. Ex στραφίς, & φέρω, fero.
 Στραφίς, ὁ, ὄν, stranguria, Nicand. in Alexiph. 313. A στραφίς.

Στραφίς, dolore adficio; (2) tardo, cesso; στραφίς, paullatim deficio, tabesco, consumo. Στραφίς, ὁ, ὄν, δύστητος, Il. 15, 312. ὁ νόσος ἱέρη, Odys. 12, 351. Μεγάλη δ' ἐστὶν ἡ νόσος, Callim. Hymn. in Cererem, 67. A στραφίς.
 Στραφίς, ὁ, fut. ἴσω, in gyrum verto; στραφίς, vertigine correpti sunt, 3. pl. a. 1. part. pro στραφίς. Στραφίς, ὁ, ὄν, δύστητος, Il. 16, 792. Ex στραφίς, & δύστητος, gyro.
 Στραφίς, conversus, a. 1. part. pass. f. g. verbi στραφίω, verto.
 Στραφίς, conversi, nom. dual. a. 1. part. pass. verbi ejusd.
 Στραφίς, ὁ, τὸ, idem quod στραφίς. A στραφίς.
 Στραφίς, ὁ, pelle intego. A στραφίς.
 ΣΤΡΕΦΩ, fut. φω, verto, verso, flecto, torqueo; (2) torqueo, i. e. angō; (3) verso, voluto, cogito; (4) revento, remeo; στραφίς, convertor, mutor, contorqueor, contorquendo luxor; (2) versor, occupatus sum; στραφίς, aor. 2. στραφίς, conversus; στραφίς, tortus, perf. pass. στραφίς, ὁ, ὄν, στραφίς, ὁ, ὄν, στραφίς, Eur. Herc. fur. 1412. Στραφίς ἀνταυγίς κίρας, Arist. Θισμ. 909. Πρὸς κίρας ἱστραφίς ἀκασί στραφίς, Eur. Supp. 414. Στραφίς ἱστραφίς, ὁ, ὄν, στραφίς, Xen. Ἐπὶ γὰρ στραφίς, Plato. εἰς τὰ ἴση, Act. 13, 46. Τὶ δύστητος, στραφίς, ὁ, ὄν, στραφίς, ὁ, ὄν, στραφίς, Arist. Nub. 36.
 Στραφίς, ὁ, ὄν, intectio vasis pelle, quum aliquid operitur collo. A στραφίς.
 Στραφίς, verto; ut hinc sit imperf. στραφίς. Τοὶ ὁ στραφίς, ὁ, ὄν, στραφίς, Il. 18, 546. A στραφίς.
 Στραφίς, ὁ, ὄν, intortum habens vellus; (2) versipellis, versutus. Ex στραφίς, & μαλός, vellus.
 Στραφίς, ὁ, ὄν, versio, conversio; (2) fraus. A στραφίς.
 Στραφίς, ὁ, f. ἴσω, causam, de qua coram judicio agitur, inverto. Στραφίς, ὁ, ὄν, στραφίς, ὁ, ὄν, στραφίς, Arist. Nub. 433. Ex στραφίς, & δύστητος, causam, lis.
 Στραφίς, ὁ, ὄν, versutia in pervertendis causis seu litibus, Arist. Av. 1474. Ex στραφίς, & ἀνταυγίς, versutia.
 Στραφίς, ὁ, fut. ἴσω, in gyrum flecto. Ex στραφίς, & δύστητος, gyro.
 Στραφίς, Adv. asper, horribiliter. A στραφίς.
 ΣΤΡΗΝΗ, ὁ, ὄν, asper, indomitus moribus.
 Στραφίς, ὁ, f. ἴσω, luxuriose vivo, lascivio, Gl. Vet. gestio. Ὅσα ἱστραφίς ἱστραφίς, ὁ, ὄν, στραφίς, Apoc. 18, 7. στραφίς, ib. 9. ΠΕΡΔΕΤΑΙ ὁ, στραφίς, Schol. in Arist. Plut. ver. 176. A στραφίς.
 ΣΤΡΗΝΗ, ὁ, ὄν, luxur, deliciae; (2) tumultuatio; (3) fastus, morum asperitas.
 Στραφίς, ὁ, ὄν, vocem asperam habens. Ex στραφίς, & δύστητος, vox.
 Στραφίς, ne nauci quidem, ne tantulum quidem, Arist. Ach. 1040. Ex στραφίς, & δύστητος, minima vox avis.
 ΣΤΡΗΝΗ, ὁ, ὄν, exilis & tenuis vox avis.
 Στραφίς, ὁ, ὄν, stridor. A στραφίς, pro στραφίς.
 Στραφίς, ὁ, ὄν, columnae canaliculus, stratura.
 Στραφίς, ὁ, ὄν, strigosus, Gl. Vet. στραφίς, acerbum, Ph. A στραφίς.
 Στραφίς, ὁ, ὄν, qui exagitando vincit, Hef. Ex στραφίς, & δύστητος, victoria.
 Στραφίς, ὁ, ὄν, tortuosus, flexuosus, incurvus. Ab eod.

Στροβίλος, ὁ, fut. ἴσται, circumago, torqueo; (2) perturbo. Πάντα τρόπον τι σαυτὸν στρόβιλον σπυράσας, Arist. Nub. 702. Ἄλλ' ἱπ. δὲ καὶ στρόβιλον, μὲν δὲ ὀλίγον σπύ, id. Eq. 385. Μανίας ὑπὸ δεινῶν ὀμμάτων στρόβιλον, id. Ran. 918. Τὸν ἐξ ὀπίσθεν σπύμπλον ἱστροβόλον ἀποκαταξάνει, Lyc. 173. Α στρόβιλον, vertigo.

Στροβιλιῶν, ὁ, ὄν, impetuosis. Α στρόβιλον.

Στροβιλία, nux pinea, Ph. Α στρόβιλον.

Στροβιλίω, ὁ, f. ἴσται, turbineo vortice circumago, Gl. V. intorqueo. Α στρόβιλον.

Στροβιλίον, pinetum, Gl. V. Α στρόβιλον.

Στροβιλίον, ἴσται, ὄν, pineus. Ab eod.

Στροβιλίον, ὁ, ὄν, ut στρόβιλον οἶον, vinum pineis nucibus conditum. Ab eod.

Στροβιλοειδής, ἴσται, ὁ, καὶ ὁ, similis turbini seu cono, seu nuci pineae. Ex στρόβιλος, & ἴσται, figura.

Στροβιλίον, ὁ, ὄν, vortex, turbo, trochus; genus saltationis flexuosum; (2) pinus; Gl. V. nux pinea, nucleus nucis pineae. Α στρόβιλον.

Στροβιλίον, ὁ, fut. ἴσται, verso, circumago.

Στροβιλίον, ὁ, ὄν, γλῶττιον, Plut. Α στρόβιλον.

Στροβιλίον, ὁ, ὄν, turbidatus; (2) frequens anfractibus. Οὐδ' στρόβιλον οἶον, Plut. Syll. cap. 16. Α στρόβιλον.

Στροβίλος, ὁ, ὄν, vertex, vertigo, gyrus. Α στρόβιλον.

Στροβιλιῶν, rotundo, rotundum efficio. Α στρόβιλον.

Στροβιλιῶν, f. ἴσται, idem & ab eod.

Στροβιλιῶν, f. ἴσται, idem; (2) ore rotundo loquor. Στροβιλιῶν τὰ νύματα, Dion. Hal. Ab eod.

Στροβιλοειδής, ἴσται, ὁ, καὶ ὁ, cui forma rotunda est. Ex στρόβιλον, & ἴσται, forma.

Στροβιλοειδής, ὁ, ὄν, qui rotundum habet caulem. Ex στρόβιλον, & καυλός, caulis.

Στροβιλοειδής, ὁ, ὄν, qui rotunda navi navigat. Ex στρόβιλον, & ναῦται, nauta.

Στροβιλοειδής, ὁ, ὄν, qui rotunda est facie. Ex στρόβιλον, & ὁσώπων, facies.

ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ, ὁ, ὄν, ὄλον, rotundus, teres, globosus.

Στρογγυλότης, ὁ, ὄν, rotunditas, figura rotunda aut teres. Α στρόβιλον.

Στρογγυλός, ὁ, rotundo, rotundum efficio. Καταφύλατον ὄλον ἐξ ὁψὺς στρόβιλον, Al. Aphr. Ab eod.

Στρογγυλός, Adv. rotunde; (2) figura terti. Ab eod.

Στρογγυλός, ὁ, τὸ, turbo, conus, Nicand. Theriac. 629. Α στρόβιλον.

Στρογγυλός, Adv. turbineis in modum, turbineatim. Ab eod.

Στρογγυλός, ὁ, ὄν, turbo, trochus. Α στρόβιλον.

Στρογγυλός, ὁ, f. ἴσται, turbineo vortice verso seu circumago; (2) verso, circumago. Α στρόβιλον.

Στρογγυλός, ὁ, ὄν, turbineis seu coni figuram habens. Ab eod.

Στρογγυλός, ὁ, τὸ, passerulus, Dim. α στρόβιλον.

Στρογγυλός, ὁ, ὄν, struthius. Ab eod.

Στρογγυλός, ὁ, ὄν, struthius. Ab eod.

Στρογγυλός, f. ἴσται, passeris in modum strido. Ab eod.

Στρογγυλός, ὁ, τὸ, passerulus, Dim. α στρόβιλον.

Στρογγυλός, ὁ, ὄν, struthius. Ab eod.

Στρογγυλός, ὁ, ὄν, vel ὁ, struthocamelus, avis; struthio, Ph. Ex στρόβιλος, & κάμηλος, camelus.

Στρογγυλός, ὁ, ὄν, habens caput passeris aut struthocameli; (2) monstrosus. Ex στρόβιλος, & κεφαλή, caput.

Στρογγυλός, ὁ, ὄν, pedes struthocameli habens. Ex στρόβιλος, & πόδες, pedes.

ΣΤΡΟΤΕΟΣ, ὁ, ὄν, passer; (2) struthio, struthocamelus; (3) herba quaedam.

Στροβιλιῶν, ὁ, ὄν, struthiones vorans; (2) passeris vorans. Ex στρόβιλος, & φάγομαι, vorax.

Στροβιλιῶν, ὁ, ὄν, versutus, qui multas novit strophas. Α στρόβιλον.

Στροβιλιῶν, ὁ, ὄν, conversio, vertigo, gyrus, vortex, flexus, rotula, orbis, orbiculus, lactis siccati caseus. Ο δ' ὄν στρόβιλον, καὶ καὶ Κέτο μέγας μετὰ σπύ, Hom. Il. 16, 775. Μειοτέρη γὰρ πᾶσα ἀνδρῶν στρόβιλον, Arat. Phænomen. 43. Α στρόβιλον.

Στροβιλιῶν, f. ἴσται, verso, verso. Τὴ δὲ ἀνδρῶν ἰσάκτα στρόβιλον, Odyss. 18, 314. Α στρόβιλον.

Στροβιλιῶν, ὁ, ὄν, quae circumagitur, quae circumvertitur. Ab eod.

Στροβιλιῶν, ὁ, verso, volvo, verso. Ab eod.

Στροβιλιῶν, ὁ, τὸ, instrumentum vertendo navem; (2) pars theatri, Gl. Vet. verforia. Ab eod.

Στροβιλιῶν, ὁ, ὄν, vertebra; (2) summus dorsus spondylus; (3) cardo in foribus. Ab eod.

Στροβιλιῶν, ὁ, versutis & strophis utor. Ab eod.

Στροβιλιῶν, ὁ, ὄν, versio, versura, flexus; (2) chori ad spectatores conversio, pars carminis lyri habens antistrophon suam; (3) tergiversatio fraudulenta, strophæ, versutia, Gloss. Vet. στρόβιλον, strophæ. Α στρόβιλον.

Στροβιλιῶν, ὁ, ὄν, vertebra, cardo; (2) versura, flexus, verso. Α στρόβιλον.

Στροβιλιῶν, ὁ, τὸ, teres zona, qua mulieres cingi solebant; (2) redimiculum, quo viri & feminae caput ligabant. Α στρόβιλον.

Στροβιλιῶν, ὁ, ὄν, conversio; (2) volumen, spira. Α στρόβιλον.

Στροβιλιῶν, ὁ, ὄν, f. ἴσται, intestina mihi torquentur, torminibus vexor seu labore. Στροβιλιῶν ἱππῶν, Hipp. Α στρόβιλον.

Στροβιλιῶν, ὁ, ὄν, fanticulus e loro vel cannabe, aliave materia; fascia, cinctus, cinctus; (2) tortio, tormina intestinorum; στρόβιλον, tormina, Gl. V. Α στρόβιλον.

Στροβιλιῶν, ὁ, ὄν, versutis. Α στρόβιλον.

Στροβιλιῶν, ὁ, ὄν, austerus, acerbus, adstringens; (2) de homine austero, acerbo, moroso. Α στρόβιλον.

Στροβιλιῶν, ὁ, ὄν, acerbitas. Α στρόβιλον.

Στροβιλιῶν, ὁ, τὸ, idem quod sequens στρόβιλον.

ΣΤΡΥΓΓΥΛΟΣ, ὁ, ὄν, solanum, herba. Angl. nightshade.

Στράμα, ὁ, τὸ, stratum, stragulum, stramentum, vestis stragula. Α στράμα.

Στράμα, ὁ, ὄν, vestis stragula; (2) sacculus ex pannis lineis laneisve confusus, quibus stragula deponi & colligari solebant; (3) piscis quidam dorso variegato; (4) liber varii argumenti, Gl. V. pulvinar. Α στράμα.

Στράμα, f. ἴσται, sterno, inferno. Ab eod.

Στράμα, ὁ, τὸ, ligamen seu vinculum, quo vestis stragula constringitur, fascia, qua stragula convoluta solent ligari; (2) vestis stragula vinculo colligata. Ex στράμα, & δέσμος, vinculum.

Στράμα, ὁ, ὄν, idem & ex lisd.

Στράμα, ὁ, ὄν, cui stratorum custodia demandata est. Ex στράμα, & φύλαξ, custos.

Στράμα, ὁ, ὄν, stratum, lectus, stragulum, lectisternium, torus. Α στράμα.

Στράμα, f. ἴσται, sterno, f. ἴσται, sterno, i. e. dejectum humi expando aut alio in loco plano, στράμα, sterno, Gl. V. a. i. imperat. στράμα, stratum; Gl. V. perf. pass. part. Ἀνδρῶν καὶ στράμα, στράμα, στράμα, Xen. Κἀποδοσι γ' ὡς καὶ καὶ στράμα, Eur. Supp. 767. Εστράμα, id. Med. 41. Α στράμα.

Στράμα, ὁ, ὄν, stratio, stratura. Α στράμα.

Στράμα, ὁ, ὄν, 2. sing. a. i. imper. act. verbi στράμα pro στράμα, sterno.

Στράμα, ὁ, ὄν, strator; (2) parva trabs, asser, Gl. V. asserculus; (3) crates textilis; στράμα, asseres, Ph. asserculi, Gl. V. Ab eod.

Στράμα, ὁ, ὄν, strator, Gl. V. στράμα, strator. Ab eod.

Στράμα, ὁ, ὄν, stratus, instratus, stragulis intectus. Ab eod.

Στράμα, ὁ, ὄν, versari, praef. inf. med. contr. pro στράμα, a verbo στράμα, versor.

Στράμα, ὁ, verso, circumago. Τὸν δ' ὄν καὶ στράμα, Th. og. 837. Ἄλλ' ὄν καὶ στράμα, στράμα, στράμα, στράμα, Hefiod. Erg. 526. Αἱ δ' ὄν ὄν στράμα, στράμα, στράμα, Odyss. 7, 105. Καὶ ὄν στράμα, στράμα, Tehog. 247. Α στράμα.

Στράμα, ὁ, ὄν, versantes, nom. pl. part. praef. med. contr. pro στράμα, a verbo στράμα.

Στράμα, ὁ, ὄν, odio prosequens viros. Ex στράμα, & ἀνδρῶν, viri.

Στράμα, ὁ, ὄν, terribilis, horribilis, tristis, gravis; (2) odio dignus, Gl. Vet. invisus, odiosus. Α στράμα.

Στράμα, ὁ, ὄν, tristitia, maestitia. Α στράμα.

Στράμα, ὁ, ὄν, invisus, quem adspicere odimus; ingratus adspicere. Ex στράμα, & ἀνδρῶν, viri.

Στράμα, ὁ, ὄν, invisus; (2) cum odio adspiciens, invisus adspicere & torvis oculis cernens. Ex στράμα, & ἀνδρῶν, viri.

Στράμα, Adv. horribiliter, horrendum in modum. Α στράμα.

ΣΤΡΥΓΓΥΛΟΣ, fut. ἴσται, odio prosequor, odi, reformido, ehorresco, extimesco, timeo; στρυγίλας, ὄν, odio & horrosum, invisus sum; στρυγίλας, odi, aor. i. inf. a. fut. στρυγίλας, quasi a στρυγίλας; στρυγίλας, a. 2. Στρυγίλας τὸν καὶ καὶ, Soph. Aj. 133. Ἀρὰ ὄν στρυγίλας καὶ καὶ στρυγίλας, id. Alc. 768. Πάτερ ὄν ὄν στρυγίλας, στρυγίλας, id. Iph. in Au. 1506. στρυγίλας, id. Med. 36. στρυγίλας, Arist. Ach. 33. Στρυγίλας ὄν στρυγίλας, Eur. Andr. 157.

Στρυγίλας, ὁ, ὄν, odium; (2) quod aliquis odio habet. Α στρυγίλας.

Στρυγίλας, ὁ, ὄν, odiosus, qui odio & horrore est, odio dignus, Gl. Vet. detestabilis. Ab eod.

Στρυγίλας, ὁ, ὄν, stygius, infernalis. Α στρυγίλας.

Στρυγίλας, f. ἴσται, tristis, tristitia adiciat. ὄν στρυγίλας ὄν στρυγίλας, στρυγίλας, στρυγίλας, Marc. 10, 22. Στρυγίλας ὄν στρυγίλας, Matt. 16, 3. Α στρυγίλας.

Στρυγίλας, cum, qui tristis fuit, acc. sing. a. i. part. act. verbi στρυγίλας.

Στρυγίλας, ὁ, ὄν, odiosus, invisus, gravis, tristis, terrificus; στρυγίλας, anxia, Ph. στρυγίλας, diuina, Ph. στρυγίλας, tristior, Ph. Α στρυγίλας.

Στρυγίλας, ὁ, ὄν, maestitia, maror. Α στρυγίλας.

Στρυγίλας, ὁ, f. ἴσται, contristo. Ab eod.

Στρυγίλας, ὁ, ὄν, qui odit cubilia. Ex στρυγίλας, & δέσμος, cubile.

Στρυγίλας, ὁ, τὸ, odium. Α στρυγίλας.

Στρυγίλας, f. ἴσται, ut hinc sit στρυγίλας, & στρυγίλας, idem quod στρυγίλας. Τὴ καὶ στρυγίλας στρυγίλας καὶ στρυγίλας, Odyss. 11, 501.

Στρυγίλας, ὁ, ὄν, columella, pila, Dim. α στρυγίλας.

Στρυγίλας, ὁ, ὄν, idem & ab eod.

Στρυγίλας, ὁ, ὄν, supra columnam locatus, in columna flans. Α στρυγίλας.

Στρυγίλας, ὁ, ὄν, columnae pes seu basis. Ex στρυγίλας, & βάσις, eo, incedo. N n n n 2 Στρυγίλας,

Στυλαίδης, ἰσ, ὁ κ' ἡ, columnae similis. Ex
στυλος, & εἶδος, species.
Στυλομαί, ἄμαι, ἰ. ἀσμαι, columnis fulcio.
A στυλος.
ΣΤΥΛΟΣ, ὡ, ὁ, columna; (2) graphium;
(3) structura orationis ac dicendi modus,
stylus, vel stilus.
Στύμα, ατος, τὸ, tentigo. A στύω.
Στύμμα, ατος, τὸ, spissamentum, adstrin-
gendi vim habens. A στύω.
Στύξ, ἡ, Styx, fluvius infernalis; (2)
fons ad Nonacrin in Arcadia horribili frigi-
ditate; (3) horror tremorque ex perfri-
gione. A στυγία.
Στύξαιμι, ediffem, aor. 1. opt. aet. verbi
στυγῶ, odi.
Στύπαξ, & στυππαξ, κος, ὁ, venditor stu-
pearum vestium. Dim. a στυπιοπάλης.
Στυπῆον, & στυπῆον, & στυπῆον, linum,
stupa. A στύπη.
Στυπιοπάλης, & στυπιοπάλης, & στυπιο-
πάλης, ὡ, ὁ, venditor stipearum vestium,
Arist. Eq. 122.
Στύπη, & στυπῆ, κος, ὁ, stupa.
Στυπύλοφος, ὡ, ὁ κ' ἡ, qui ligna vel stipites
polit & scalpit, Hef. Ex στυπῶ, & γλῶ-
φος, scalpro.
Στυπῶ, ἰσ, τὸ, stipes, caudex, truncus.
καὶ τὰ μὲν ἐν στυπῇ πρὸς αὐτὸν πολυχα-
δί, δλμν. Nicand. in Theriac. 951.
Στυπῆρια, ας, ἡ, alumen. A στυπῶ, ad-
stringo, quod vehementer adstringit.
Στυπῆριος, ἰσ, ὁ κ' ἡ, aluminosus, alu-
men resipiens. A στυπῆρια.
Στυπῆριος, ἡ, ὄν, adstrictorius. A στυπῶ.
Στυρακίζω, ἰ. ἰσ, pungo, stimulo; (2) sty-
racem refero. A στυράξ.
Στυράκινος, ἰν, ἰν, e styrace confectus,
sive arbore, sive lacrima ejus. Ab eod.
Στυράκινος, ὡ, τὸ, ferrum transversum in po-
steriore parte ferri hastæ. Ab eod.
ΣΤΥΡΑΞ, ας, ὁ, styrax, arbor Syria;
(2) lacrima ejus. ὅτι πλεονάζει ἡ φύσις
μαίματι ὅτι δεισιδαίμονος. Strabo. lib. 12.
p. 856. (3) cuspis hastæ; Plut. in Marcell.
cap. 26. Gl. V. tonsilla.
Στυφιλίζω, ἰν, ἰν, Dor. pro σῶ, aspere
tracto, duris verbis verberibusque incesso;
(2) dispello, discutio, disjicio. Ἄλλα δ'
ἐπ' ἄλλοις ἱππύμα στυφιλίζων, Soph. An-
tig. 143. Ἐξ ἰδίων στυφιλίζαι, Il. 1,
581. Στυφιλίζε δὲ μιν μεμαῶτα, Il. 7,
261. σὺ μ' ἀλοχῶ, ib. 21, 512. ξίφος
στυφιλίζομεν, Odys. 16, 108. A στυ-
φίλος.
Στυφιλίζαι, aspere tractasse, aor. 1. inf. aet.
verbi στυφιλίζω.
Στυφιλισμός, ὡ, ὁ, injuria, contumelia, quum
quis injuriose loco deturbatur. A στυφι-
λίζω.
Στυφίλος, ἡ, ὄν, vel στυφίλος, ἡ, ὄν, R. idem
& ab eod. Ἐρρίψ' ἱμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στυ-
φίλου πύργου. Æschyl. Prom. vinct. 747.
Στυφίλος, ὡ, ὄν, adstrictorius, adstrin-
gendi vim habens. A στυπῶ.
Στυφίλος, ὡ, ὄν, idem & ab eod.
Στυφίλος, ὡ, ὄν, durus, rigidus; (2) retori-
dus, duratus, callosus. Ab eod.
ΣΤΥΦΩ, αδ, αδ, αδ, de iis, quæ gustantur;
(2) spisso. Στύφει τὸ δέμα, Gal.
Στύφει, ἰσ, ὁ, adstrictio; (2) spissatio; (3)
tinctura. A στυπῶ.
ΣΤΥΓΩ, ἰ. στυγῶ, tentigine laboro, pria-
pum extendo; (2) tristitia addicio, Arist.
Lys. 152. Κόζα καθόδιν βόλομαι, κ' εὐ-
μα, κ' σκεπτικῶν, id. Ach. 1233.
Σταῖκος, ἡ, ὄν, stoeicus. A σταῖα.
Σταμύλα, ὡ, ἰ. ἰσ, loquax sum, garru-
lus sum, nugor. Ἄ (μειράσια) σταμύλα
τοιαῖα καθήμνα, Arist. Eq. 1372. A στα-
μύλα.
Σταμύλομαι, ἰ. ὡ, ἰσ, idem & ab eod.
Σταμύλομαι, ὡ, ὁ, loquax, garrulus. Ab
eod.
Σταμύλια, ας, ἡ, loquacitas, garrulitas; ar-
gucia, Gl. V. Ab eod.

Σταμύλομαι, ὡ, ὁ, loquacium nu-
garum confarcinator, garrulus, nugator;
vox Aristophanica forma patronymicorum,
Ran. 951. Ex σταμύλια, & συλλέγω, col-
ligo.
Σταμύλλω, idem quod σταμύλιω. Οὐ στα-
μύλλων κ' τὴν ἀγορὴν τριβόλεσθαι, A-
rist. Nub. 999. Ἄλλα σταμύλιον ἔχει, εἰ
πλοχὴς ὡς ἔπην τι, ἀφ' σταμύλιον, id.
Ach. 585.
Σταμύλλω, ατος, τὸ, idem quod σταμύλιω.
A σταμύλλω.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ κ' ἡ, garrulus, loquax, dicax,
lepidus, facundus, facetus. A στάμα, σι.
ΣΤ, tu, Gen. σδ, tui.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ κ' ἡ, aprinus, aprugnus. A
σταμύλλος.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ κ' ἡ, idem & ab eod.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ, vel ἡ, qui fues capit; (2) qui
apros venatur. Subj. aper. Ex σδς, &
ἀγριος, agrestis.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ κ' ἡ, apro similis, aprum
referens. A σταμύλλος.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ κ' ἡ, fues strangulans, fues
suffocans. Ex σδς, & ἀγχι, strangu-
lacio.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ, piscis quidam; (2) poculi ge-
nus. A σδς.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ κ' ἡ, qui porcinis est mori-
bus; (2) salax & proclivis ad Venerem,
subax. Ab eod.
Σταμύλλος, ἰ. ἰσ, sybarisso, sybaritarum more
luxu & deliciis diffuso, Arist. Pac. 344. A
σδς.
ΣΤΥΒΑΡΙΣ, ἰσ, ὡ, vel ἰσ, Sybaris, urbs
Italia; (2) luxus, qui incolas urbis dictæ
quondam totos occupaverat.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ, Sybarita, qui est e Sybari.
A σταμύλλος.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ, Sybariticus; (2) mollis,
luxuriosus. A σταμύλλος.
Σταμύλλος, ἰσ, ὡ, femina a Sybari. Ab
eod.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ, theca ex corio, proprie fuille;
(2) venabulum. A σδς.
Σταμύλλος, ὡ, τὸ, grex suum pascentium; (2)
fuille, hara. Ex σδς, & βοσισ, pasus.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ, subulcus. Ex σδς, & βόα,
pasco.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ, ad subulcos pertinens, fu-
bulcis proprius. A σταμύλλος.
Σταμύλλος, ας, ἡ, subulca; (2) subulcorum
propria. Ab eod.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ κ' ἡ, collactaneus, colla-
cteus. Ex σδς, & γάλα, lac.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ, congener, Gl. Vet. σύγ-
γανμοι, mariti duarum fororum. Ex σδς,
& γανμοι, gener.
Σταμύλλος, ας, ἡ, connubium, Gl. Vet. A
seq.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ κ' ἡ, conjux, maritus vel
uxor; (2) rivalis. Ex σδς, & γάμος,
nuptiae.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ, qui conscripserunt, acc.
plur. part. perf. aet. verbi συγγραφεύς, con-
scribo.
Σταμύλλος, ὡ, ἰ. ἰσ, simul cum alio rideo.
Gl. V. συγλαῖ, conrideo. Ex σδς, & γά-
λας, rideo.
Σταμύλλος, ὡ, ἰ. ἰσ, simul refero ge-
neris seriem. Στάμυλον ἔν τινα, Hero-
dot. Ex σδς, & γανμοι, generis seriem
refero.
Σταμύλλος, ας, ἡ, cognatio, adfinitas. Ph. pro-
pinquitas, profapia. A σταμύλλος.
Σταμύλλος, simul fuisse, a. 2. inf. med. verbi
σταμύλλω, simul sum, converterfor.
Σταμύλλος, cognatis, dat. plur. a σταμύλλος, co-
gnatus.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ κ' ἡ, consanguineus, cogna-
tus; propinquus, gentilis, Ph. Ex σδς,
& γανμοι, nascor.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ, congressus, coitus. Ex
isdem.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ, generis propinquitatem con-
junctus, cognatus, adfinitas. A σταμύλλος.

Σταμύλλος, familiarissima. Ph. A præc.
Σταμύλλος, ὡ, cognata, consanguinea. Ab
eodem.
Σταμύλλος, ὡ, congenero. Ex σδς, & γανμοι,
genero.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ, idem quod σταμύλλος.
Σταμύλλος, converterfori sumus, 1. pl. a. 2. con-
junct. med. verbi σταμύλλω, converterfor.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ, socius in agro colendo. Ex
σδς, & γανμοι, agricola.
Σταμύλλος, ἰ. ἰσ, fenescio simul, conse-
nesco. Ex σδς, & γανμοι, fenescio.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ κ' ἡ, iociam fenescutem ha-
bens, consensuens. Ex σδς, & γανμοι, fe-
nescus.
Σταμύλλος, converterfori, præf. inf. med. verbi
σταμύλλω.
Σταμύλλος, simul sum, converterfor; (2) con-
suetudo est mihi cum aliquo; (3) con-
venio, congregor; (4) concumbo, coëo;
(5) simul sum, adsum, auxilior; (6) si-
mul gignor, congnor; aor. 2. συγγινώ-
σκω, una fui. Εἰ μὲν τις γνοῖα σκοπῶν
ζῆτον ἀδελφῶν αἰ συγγινώσκω, Eur. Elect.
100. Στάμυλον τὰς περὶ αὐτὸν εἰς λόγους,
Arist. Nub. 251. Ὡς δὲ πατὴρ, συγ-
γινώσκω γ' ἀλλὰ τὸν, Soph. El. 413. Ex
σδς, & γανμοι, nascor.
Σταμύλλος, simul sentio, ejusdem sum sen-
tentiae, consentio; (2) consensum sum; (3)
cognosco, agnosco; (4) ignosco, veniam
do; σὺ γὰρ, ignosce, Gl. Vet. Στάμυ-
λον σοι τὸν ἀμαρτῶν σὺν, Eur. Andr.
839. καὶ ἰδὲ σοι συγγινώσκω, Xen.
Cyr. 7, 27. Ἐπεὶ δὲ μὲν τὸ ἀγνοῖας συγ-
γινώσκω, Luc. Gal. Ζῆς τ' ἀν' συγγί-
νον δὲ καὶ χειρὸς, Soph. Trach. 283. Ex
σδς, & γανμοι, cognosco.
Σταμύλλος, ας, ἡ, venia. A σταμύλλος.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ, ignoscentia, venia, consen-
sus, indulgentia, concessio, permissio. Ab
eodem.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ, ad veniam dandam pro-
pensus, facilis in danda venia; (2) venia
dignus. A σταμύλλος.
Σταμύλλος, indulgenter, ignoscendo. A
præc.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ κ' ἡ, facilis in danda
venia, mitis, indulgens; (2) consentiens,
qui est ejusdem sententiae. A σταμύλλος.
Σταμύλλος, veniam consequi, a. 1. inf. pass.
verbi σταμύλλω, ignosco.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ, cognitio, Suic. Ex σδς,
& γανμοι, quod idem significat.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ, dignus, cui ignoscatur, ve-
nia dignus; συγγινώσκω, excusabiles, Gl. V.
A σταμύλλος.
Σταμύλλος, ὡ, fut. ἄνω, infigo, configo, cla-
vis compingo, Arist. Plut. in Lycurg. cap.
9. Ex σδς, & γανμοι, clavis compingo.
Σταμύλλος, Att. συγγινώσκω, ὡ, ὁ κ' ἡ, qui est
ex eadem cognatione, Suic. Ex σδς, &
γανμοι, generatio.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ κ' ἡ, cognatus; (2) germa-
nus, frater vel soror. Ex isd.
Σταμύλλος, ατος, τὸ, scriptum, liber, opus;
(2) res scriptis comprehensa. Ex σδς, &
γανμοι, scribo.
Σταμύλλος, ὡ, τὸ, opusculum, libellus.
Dim. a σταμύλλος.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ, scriptor, historicus. A
σταμύλλος.
Σταμύλλος, ὡ, ὁ, scriptio; (2) scriptio hi-
storica, historia; (3) scriptum, liber; (4)
syngraphia, stipulatio & cautio. Ab eo-
dem.
Σταμύλλος vel συγγραφία, ας, ἡ, syngraphia,
Arist. Ab eod.
Σταμύλλος, ἰ. ἰσ, conscribo, scriptis mando;
(2) historiam scribo; (3) scripto caveo;
stipulor. Παλαιὰ δὲ τὴν συγγραφὴν, Luc.
pro Imag. τὰ δὲ ἄλλα μὲν τὴν γραμμα-
τίας συγγραφόμενα, Arist. Θεσμ. 439. Πό-
λεως μὲν ἐστὶ τοιαῦτα συγγραμμένα, Xen.
Cyr. 8, 31. Ex σδς, & γανμοι, scribo.

Συγυμνάζω, f. άσω, coexercere, simul exerceo. Τοιαύτα λογισμῷ συγυμνασμοῦ παύει χρῆσι, M. Anton. 3, 1. Ex σὺν, & γυμνάζω, exerceo.

Συγυμνασία, ας, ἡ, coexercitatio. A συγυμνάω.

Συγυμναστής, ὅ, ὁ, focus exercitationis. Ab eodem.

Συκαθαρίζω, f. ίσω, una confecto; (2) una adoleo. Ex σὺν, & καθαρίζω, confecto.

Συκαθαίρειν, ὅ, fut. ίσω, una everto, tollenti onus auxillior. Συκαθαίρειν ἀγῶνας, Herodot. Ex σὺν, & καθαίρειν, tollō, everto.

Συκαθαρίζω, f. άσω, simul apto, una compono. Πιστῶτ' ἀδελφῶν τόνδε συκαθαρίζω, Soph. Aj. 934. Ex σὺν, & ἀρμόζω, apto.

Συκαθίστημι, α, ὁ, affector, Ph. A σὺν, & καθίστημι, sedes.

Συκαθίζομαι, f. 2. συκαθιδύμαι, una confideo. Gl. V. confideo, adfideo. Ex σὺν, & καθίζομαι, sedeo.

Συκαθεύγω, f. ξω, una cum alio concludo, tanquam in carcerem. Ἐγὼ γὰρ σε συκαθεύξα τότῃ τῇ ἀμάχῃ ἐπύρματι, Xen. Cyr. 6, 6. Λίοντι συκαθεύχθην, Luc. Ex σὺν, & καθεύγω, concludo.

Συκαθεύκω, f. άσω, simul deorsum traho. Ex σὺν, & καθεύκω, deorsum traho.

Συκαθεύκω, f. ξω, idem. Ex σὺν, & καθεύκω, deorsum traho.

Συκαθεύω, ας, ἡ, submissio, qua se quis alicui submittit ac cedit; (2) contentio duorum inter se, comparatio. A συκαθεύω.

Συκαθεύδα, fut. ίσω, condormio, simul dormio. Gl. Vet. concumbo; συκαθεύδοντες, concubuit, Ph. Τοῖς τυλακτοῖς συκαθεύδοντο ἡδονῇ, Arist. Conc. 3003. Ταύτην συκαθεύδον, Luc. Ex σὺν, & καθεύδα, dormio.

Συκαθεύω, f. ίσω, simul decoquo. Ex σὺν, & καθεύω, decoquo.

Συκαθεύω, f. ψω, idem. Ex σὺν, & καθεύω, decoquo.

Συκαθεύω, confideo. "Α βάλει σφ' ἐν ὄρεσι συκαθεύδων ἰδέν; Eur. Bac. 810. Οἱ συκαθεύδοντες αὐτοῖς, Aet. 26, 30. μὲν τῷ ὑποκρίσει, Marc. 14, 54. Ex σὺν, & καθεύω, quod idem significat.

Συκαθεύω, f. άσω, simul colloco. Ex σὺν, & καθεύω, colloco.

Συκαθεύω, α, f. άσω, una confecto, simul dedico. Ex σὺν, & καθεύω, dedico.

Συκαθεύω, fut. ίσω, p. ικα, simul sedeo; (2) simul sedere facio, una colloco. Συκαθεύδοντες αὐτῷ, Luc. 22, 55. Συκαθεύδοντες ἐν τοῖς ἱεραισιν, Ephes. 2, 6. Ex σὺν, & καθεύω, sedere facio.

Συκαθεύω, f. ίσω, una demitto; (2) submitto me. Ex σὺν, & καθεύω, demitto.

Συκαθεύω, una constituo, confirmo; συκαθεύω, una confito. Ἀθλῖν κινῶς κόμισις ἢ Ἀρῶ συκατασπον, Eur. Her. fur. 1392. Ex σὺν, & καθεύω, confituo.

Συκαθεύω, simul intexo, R. Ex σὺν, & καθεύω, intexo.

Συκαθεύω, fut. καύσω, simul uro, comburo. Gl. V. confagro. Ex σὺν, & καθεύω, uro.

Συκακοπαθῶ, α, f. ίσω, simul malis afflictor, afflictionum sum particeps, una patior. Συκακοπαθῶν τῇ εὐαγγελίᾳ χτ' εὐταμί, 2 Tim. 1, 8. Ex σὺν, & κακοπαθῶ, malum patior, malis affligor.

Συκακέρω, α, fut. ίσω, simul cum alio malitiose aliquid ago vel facio, Liban. Ex σὺν, & κακέρω, malefacio.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

conflictor malis. Μάλλον ἰδὲν σὺν κακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

reducendo exsule, reducentes adjuvo. Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συκακέρω, α, fut. άσω, una vitam transigo. Ex σὺν, & κακέρω, vitam transigo.

Συγκατανομία, una in ordinem digero, compono, R. Ex σὺν, & κατανομία, compono.

Συγκαταλέγωμαι, ὁμαι, fut. ἵσταμαι, simul adquire, simul in potestatem redigo, R. Suic. Ex σὺν, & καταλέγωμαι, adquire.

Συγκατακτείνω, una cum alio interficio; aor. 1. συγκατέκτανον; part. συγκατακτείνων. Συγκατακτείνω κελαινοῖς ξίφειν βοτὰ, Soph. Aj. 230. Ex σὺν, & κατακτείνω, interficio.

Συγκαταλέγω, fut. ξω, recensco cum aliis, connumero. Ex σὺν, & καταλέγω, recensco.

Συγκαταλέω, f. ὕω, una evertō & aboleo; (2) una finio. Ex σὺν, & καταλέω, diffoleō, aboleo.

Συγκαταμίγνυμι, vel συγκαταμιγνύω, simul vel una misceo, commisceo, R. Suic. Οὐ παύομαι τὰς χεῖρας μύσαις συγκαταμιγνύς, Eur. Her. fur. 677. Ex σὺν, & καταμιγνύμι, commisceo.

Συγκαταμίω, simul vel una patior, una distribuo, R. Ex σὺν, & καταμίω, distribuo.

Συγκατανέω, f. εἶω, adnuo, adfentior, contentio. Συγκατανέω τοῖς λογοῖσιν, Polyb. Ex σὺν, & κατένω, adnuo.

Συγκαταπλέω, simul implico, immisceo. Ex σὺν, & καταπλέω, implico.

Συγκαταπρίνομαι, cooperor, Suic. Ex σὺν, & καταπρίνομαι, cooperor.

Συγκαταρίθμω, ὦ, f. ἵσσω, una enuero. Ἀγωνισμαῖς τίς τιμῶν τῶν Καλάνε συγκαταρίθμω τοῖς ἀθλοῖς, Aelian. V. H. 2, 41. Ex σὺν, & καταρίθμω, enuero.

Συγκαταρίω, simul defluo; (2) simul decido. Ex σὺν, & κατέρω, defluo.

Συγκατασβέννυμι, vel συγκατασβεννύω, fut. σβίσσω, simul extinguo; (2) extinctum reslinguo. Ex σὺν, & κατασβέννυμι, extinguo.

Συγκατασθίω, simul putrefacio, simul contabescere facio, Suic. Ex σὺν, & κατασθίω, putrefacio.

Συγκατασκάπτω, κ, ἰ, efflor, everfor, Lyc. 222. A seq.

Συγκατασκάπτεω, fut. φω, simul diruo & evertō suffodiendo. Συγκατασκάπτεω ἂν ἡμῖν, Eur. Or. 717. Συγκατασκάψαν δὲ τὴν τείχην ἀφείκει, id. Rhel. 350. Σὺ τ, ἂν τάλαινα, συγκατασκάπτῃ σόλῃ, id. Ph. 891. Ex σὺν, & κατασκάπτω, suffodio.

Συγκατασκιδεύω, fut. ἄσω, una instruo & adorno. Οἱ δὲ βίον ἡμῖν συγκατασκιδεύουσι τέχναις, Plato. Ex σὺν, & κατασκιδεύω, adorno, instruo, paro.

Συγκατασκιδεύω, qui una instruit, aor. 1. part. act. verbi συγκατασκιδεύω.

Συγκατασκυβώ, ὦ, f. ὕω, una tentorium ngo, in eodem tabernaculo habito; (2) in uno eodemque tabernaculo colloco. Τὸς ὅλως συγκατασκυβών, Xen. Cyr. 5, 21. Ex σὺν, & κατασκυβώ, tentorium habeo.

Συγκατασκήπω, f. φω, una impetu ingruo; (2) una invado & incesso. Ex σὺν, & κατασκήπω, impetose ingruo.

Συγκατασπῶ, ὦ, fut. ἄσω, pariter avello, seu convello. Ἐπὶ τῷ ὁμοίαν διαβελῶ συγκατασπῶ, Luc. Ex σὺν, & κατασπῶ, detraho.

Συγκαταστῶ, ius, ἡ, conflictus, dimicatio. A συγκαθίσταμαι, confisso.

Συγκατατάσσω, vel ὀτάω, f. ὀξω, una cum aliis colloco. Τὴν δὲ ἰππὶον χιλιστόν — μὴ συγκατατάττειν τοῖς τῶν φάλαγγα, Xen. Cyr. 6, 23. Συγκατατάττειται γὰρ καὶ συγκατατάττει ἄνθρωπος ἄνθρωπον, M. Anton. 7, 7. Ex σὺν, & κατατάσσω, ordino, colloco.

Συγκατατίθημι, una depono; συγκατατίθημι, adfentior, aditipulor. Τοῖς λογοῖσιν συγκατατίθημι, Diod. Οὐτὸς δὲ καὶ συγκατατίθημι (par. p. pass.) τῇ θεῇ καὶ τῇ ἀνθρώπῳ, Luc. 23, 51.

Συγκατατίκω, contabesco. Συγκατατίκωνται τοῖς κατ' αὐτὸς ἱστέρι, ἄλκυοι καὶ ἀσπίτοι, M. Anton. 5, 1. A σὺν, & κατατίκω, tabesco.

Συγκατατρέφω, simul comedo, simul comedendo confumo. Ex σὺν, & κατατρέφω, comelo.

Συγκατατρέφω, qui una comederunt, nom. pl. a. 2. part. act. verbi συγκατατρέφω.

Συγκατατρέφω, simul voro. Ex σὺν, & κατατρέφω, devorare.

Συγκατατρέφω, simul deorsum feror; (2) adfentior. Ex σὺν, & κατατρέφω, deorsum feror.

Συγκαταφλέγω, f. ξω, una vel simul comburo; συγκαταφλέγω, una combustus est, aor. 1. pass. Ex σὺν, & καταφλέγω, comburo.

Συγκαταφύδομαι, f. εἶδομαι, simul mendacio opprimo. Ex σὺν, & καταφύδομαι, mentior.

Συγκαταφύζω, f. ἴσω, una damno f. u. cor-demno. Συγκαταφύζω μὴ τῷ ἡδίκῳ νόμῳ, Aet. 1, 26. Ex σὺν, & καταφύζω, calculis compute.

Συγκαταφύζω, simul comedo, R. Suic. Ex σὺν, & κατέφω, comedo.

Συγκαταφύζω, simul accesserimus, 1. pl. a. 2. conjunct. act. verbi συγκαταφύζω pro συγκαταφύζω.

Συγκαταφύζω, f. ἄσω, una conficio, adjuvo aliquem in conficienda re aliqua. Ἀναδίδω συγκαταφύζω μὴ, Eur. Her. fur. 1027. Συγκαταφύζω τὴν τῶν ἀρχῶν, Herodot. Ex σὺν, & καταφύζω, conficio.

Συγκαταφύζω, f. εἶδομαι, simul redeo, una revertor. Ex σὺν, & καταφύζω, redeo.

Συγκαταφύζω, ατ, τὸ, votum una cum alio conceptum, res, quam quis una cum alio vovit. A συγκαταφύζω.

Συγκαταφύζω, una precor, R. 'Αμ' ἡν' ἰσθ' μὴ, παύτα συγκαταφύζω, Soph. Antig. 1338. Ex σὺν, & καταφύζω, precor.

Συγκαταφύζω, ὦ, fut. ἵσσω, simul accuso; (2) simul praedico. Ex σὺν, & καταφύζω, accuso.

Συγκαταφύζω, ατ, τὸ, q. d. comprædicamentum, vox consignificativa. A συγκαταφύζω.

Συγκαταφύζω, ἡ, ἰν, consignificativus. A συγκαταφύζω.

Συγκαταφύζω, ατ, τὸ, q. d. comprædicamentum, vox consignificativa. A συγκαταφύζω.

Συγκαταφύζω, f. ἴσω, una colloco habitatores, vel una frequentem incolis reddo.

Ἀφ' οὗτο δὲ αὐταῖς συγκαταφύζω δακνὴν, scil. χιλιῶν, Eur. Hipp. 650. Ex σὺν, & καταφύζω, habitatores colloco.

Συγκαταφύζω, f. ἴσω, commiscereor. Τὸ δ' οὐκ ἔστι συγκαταφύζω, Sophoc. Trach. 544. Ex σὺν, & καταφύζω, miscereor.

Συγκαταφύζω, ὦ, f. ἄσω, simul recte facio, simul expedio. Ex σὺν, & καταφύζω, expedio.

Συγκαταφύζω, una confodisse, a. 1. inf. act. verbi συγκαταφύζω.

Συγκαταφύζω, vel ἵσσω, f. ὕω, una coniodio, una defodio. Καὶ τὸν ἄλλον κόσμον συγκαταφύζω, Luc. Ex σὺν, & καταφύζω, confodio.

Συγκαταφύζω, confuo, confarcio, Gl. V. concinno. Ex σὺν, & καταφύζω, juo.

Συγκαταφύζω, ius, ἡ, combustio, exustio. A συγκαταφύζω.

Συγκαταφύζω, simul positus sum; (2) confito, compositus sum; (3) confito; συγκαταφύζω, compositus, comptus, Gl. V. constitutus; συνίκετο, conventum erat, imperit. Τὴν δὲ σύγκειτο δόλῳ, Eur. Rhel. 215. Βαλὴτε χ' ἡμᾶς τρεῖς ὁμῶς συγκαταφύζω, Soph. Aj. 1326. Ex σὺν, & κατέφω, juo.

Συγκαιμῶς, contexte, Gl. V. A præc. Συγκαιμῶς, adtemperate, temperatissimo, Gl. V. A συγκαιμῶς.

Συγκαιμῶς, simul jubeo. 'Οὐκ ἰδὼν, ἡ συγκαιμῶς παρὰ δὲ δανεισθῶν, Eur. Iph. in Au. 914. A σὺν, & κατέφω, jubeo.

Συγκαιμῶς, ὦ, f. ἵσσω, compungo, conficio, confodio, contrucido, Appian. B. Mithridat. Ex σὺν, & κατέφω, pungo.

Συγκαιμῶς, hve συγκαιμῶς, commisceo; a. 1. συνίκετο; συγκαιμῶς, tempera, Gl. V. perf. pass. part. συγκαιμῶς, commiscus. 'Οὐτὸς πολυφύζω συγκαιμῶς δαίμων, obrutus infortunio, Arist. Plut. 853. Μὴ συγκαιμῶς τῇ σίτῃ τοῖς ἀκίστοις, Hebr. 4, 2. 'Οὐδ' ἴδωμεν εἰς τὴν τῶν συγκαιμῶν, Soph. Aj. 905. Ταχὺ μὲν τοῖς ἀκίςτοις συνίκετο. Xen. Cyr. 1, 13. Ex σὺν, & κατέφω, miscio.

Συγκαιμῶς, ατ, τὸ, temperamentum, Ph. A præc.

Συγκαιμῶς, ὦ, ἡ, temperies, Ph. Ab eodem.

Συγκαιμῶς, ὦ, ἡ, commiscus seu mistus cum, temperatus cum; συγκαιμῶς, cat-da aqua, Gl. V. A συγκαιμῶς.

Συγκαιμῶς, & συγκαιμῶς, cornu scio, configo. Ex σὺν, & κατέφω, cornu scio.

Συγκαιμῶς, ὦ, fut. ἄσω, simul fulmino. Ἀρῶντες συγκαιμῶς κατέφω, Eur. Bac. 1104. Ex σὺν, & κατέφω, fulmino.

Συγκαιμῶς, ὦ, f. ἵσσω, capitulationem complector, summation & breviter recensco. 'Οὐτὸς ὁ κατέφω συνίκετο κατέφω τὸς ἀκίςτοις, Xen. Cyr. 8, 4. Πᾶσι ὁ συγκαιμῶς πολλὰ κατέφω δόλῳ ὁπιστάται, ib. c. 41. Ex σὺν, & κατέφω, summation attingo.

Συγκαιμῶς, ius, ἡ, summaria complexio, collectio per capita, Ph. aequatio. A συγκαιμῶς.

Συγκαιμῶς, confusam, accus. sing. perf. part. pass. f. gen. verbi συγκαιμῶς, confundo.

Συγκαιμῶς, Adverb. confuse, promiscue. A συγκαιμῶς, quod est a συγκαιμῶς, confundo.

Συγκαιμῶς, ατ, τὸ, q. d. concurator. Ex σὺν, & κατέφω, curator.

Συγκαιμῶς, ὦ, ἡ, qui duas sorores uxores duxerunt. Ex σὺν, & κατέφω, adfinitis.

Συγκαιμῶς, f. ἵσσω, funero una, una sepeho. Ex σὺν, & κατέφω, funero.

Συγκαιμῶς, ατ, τὸ, praconium commune, i. e. plurium comprobatio. Ex σὺν, & κατέφω, praconium.

Συγκαιμῶς, f. ἵσσω, una periclitor, una periculum adeo. 'Οὐτὸς ὁ κατέφω συμπονήν καὶ συγκαιμῶς ἡμῖν ἰδίῳ, Xen. Cyr. 7, 28. Τὴν κοινὴν ἐκείνην αὐτῇ δόλῳ συγκαιμῶς, Luc. Ex σὺν, & κατέφω, periclitor.

Συγκαιμῶς, ὦ, f. ἵσσω, una vel simul moveo, una agito; commoveo, concito, c. ncito, Gl. V. Συγκαιμῶς τὸ κατέφω, Aet. 6, 12. Ἀμείψω δ' ἡμᾶς τῷ δόλῳ τὸ συγκαιμῶς, Longin. 15. Ex σὺν, & κατέφω, moveo.

Συγκαιμῶς, ius, ἡ, commotio. A συγκαιμῶς.

Συγκαιμῶς, ὦ, simul commisceo, simul tempero. Συγκαιμῶς τῷ οἴκῳ, M. Anton. 9, 6. Κρατῆρα συγκαιμῶς αἱ μυριπύλοι, Arist. Conc. 838. Ex σὺν, & κατέφω, miscio.

Συγκαιμῶς, f. ἵσσω, cum alio ploro vel fleo. Αὐτὸς συνίκετο κατέφω τῇ κατέφω, Luc. Ex σὺν, & κατέφω, ploro.

Συγκαιμῶς, ὦ, f. ἵσσω, confingo. Καὶ κατέφω ἡμῶς συγκαιμῶς τίτλα, Arist. Conc. 1025. Ex σὺν, & κατέφω, frango.

Συγκαιμῶς, ius, ἡ, conclusio, ipfa actio concludendi. A συγκαιμῶς.

Σύγκλιμα, ατος, τὸ, junctura, opus cōlatum. Ab eod.
 Συγκλισμός, ὁ, conclusio. Ab eod.
 Συγκλιστός, ὁ, τὸ, idem quod σύγκλιμα.
 Συγκλίω, f. ἴσω, concludo, una claudio; (2) occludo. Ζῆ, κ. θανάτος ἔμνα συγκλίσσει τὸ σὸν, Eur. Hec. 432. 'Οὐκ συγκλίσσει στόμα; id. Hipp. 502. Συγκλίσσαντες ἔχ' τὰς ἀσπίδας ἰχθύων, Xen. Cyr. 7, 9. τῶν θυγῶν, Luc. τὸ στόμα, Arist. Θισμ. 40. Συγκλισμὸς τοῦ τοῦ μίλλαντος ἀσπίδων ἀποκαλυφθῆναι, Gal. 3, 23. Ex σὺν, & κλίω, claudio.
 Συγκλιστής, κ, ὁ, focius furti. Ex σὺν, & κλισίη, fur.
 Συγκλίσσω, fut. ἴσω, idem cum συγκλίσω. 'Οἱ σὶ κ. Ἑρμῖοναι ἱριδι στυγῶν σιωπῶν, Eur. Andr. 122. Ex σὺν, & κλίσσω, claudio.
 Συγκληρονομία, ὁ, f. ἴσω, coheres sum. A συγκληρονομία.
 Συγκληρονομία, κ, ὁ κ. ἴ, coheres. Ex σὺν, & κληρονομία, heres.
 Σύγκληρος, κ, ὁ κ. ἴ, confors. Ex σὺν, & κληρός, for.
 Συγκληρόω, ὁ, f. ἴσω, forte eadem confocio; (2) confortem do, necessitudine fortis conjungo. 'Οἱ συγκληρόωσαι πρόμαχοι, τῶν τοῦ σωματικῶς σπαστῶν, M. Anton. 6, 29. Συγκληρόω τῶν λήρε ἐκείνῳ γέροντι, Luc. A σύγκληρος.
 Συγκληρόωσι, ιως, ἴ, confociatio quorundam eadem forte, Gl. V. confortium. A συγκληρόω.
 Συγκλησία, ας, ἴ, convocatio, concilium senatorum. A συγκλησία.
 Συγκλητικός, ὁ, ἐν, senatorius, Gloss. Vet. συγκλητικός, senator, Gloss. Vet. A συγκλητικός.
 Σύγκλητος, κ, ὁ κ. ἴ, convocatus; (2) indictus, Subst. ἴ, ἴ. βουλῇ, senatus in specie Romanus. A συγκλησία.
 Συγκλίσω, f. ἴσω, simul accumbere facio; συγκλίσσωμαι, simul accumbo; συγκλίσθω, concubuit, f. h. a. i. pass. 'Οὐκ ἴσθις ἡττις τῶν συγκλίσθονται, Eur. Alc. 1078. Ex σὺν, & κλίσσω, inclino.
 Συγκλίτης, κ, ὁ, qui simul accubat. A συγκλίσσω.
 Συγκλονία, ὁ, f. ἴσω, conturbo, concutio. Ex σὺν, & κλονία, turbo.
 Συγκλονοίω, ιως, ἴ, concutio, impulsus. A συγκλονοίω.
 Συγκλύω, f. ἴσω, inundo, obruo, submergo; συγκλύωμαι, inundo. Ex σὺν, & κλύω, abluo.
 Σύγκλυος, υδός, ὁ, collectitius, Appian. B. Civil. 1. A συγκλίσσω.
 Σύγκλυσμα, ατῶν, τὸ, clyster. A συγκλίσσω.
 Συγκλῶ, f. ἴσω, confentio. Ex σὺν, & κλῶ, audio.
 Συγκλῶθω, f. ἴσω, flamina necto seu necto connecto. 'Η ὁπλοὶς τῶν ἀντιπῶν συνελθῶν, M. Anton. 10, 5. Τὰ ἑαυτῶν ἐκ τῶν ὅλων συγκλῶθῶν, id. 3, 4. Ex σὺν, & κλῶθω, necto.
 Σύγκλωσις, ιως, ἴ, connexus a fato dependens. A συγκλῶθω.
 Συγκλωσία, f. αἰδῶ, simul cavo. Ex σὺν, & κλωσία, cavo.
 Συγκλωσμός, ὁ, αἰδῶ, simul dormio, simul cubo; (2) concumbo, coeō. Δυσδόμεις θηρὶ συγκλωσμός, Lyc. 340. Μῆτιρ εἰ χρεὶν ταῖς ταῖς ἀντιπῶν τῶν συγκλωσμός, Soph. El. 276. Ex σὺν, & κλωσμός, cubo.
 Συγκλωμῆμα, ατος, τὸ, concubitus. A praecedente.
 Συγκλωμῆσις, ιως, ἴ, concubitus. Ab eodem.
 Συγκλωμῆτος, ὁ, ὁ, concubitpr, Gl. V. Ab eod.
 Συγκλωμία, ὁ, f. ἴσω, una sum particeps, una communico. Συγκλωμῆσαντες με τῶν ὁπλοῦν, Phil. 4, 14. τοῖς ἔργοις, Ephes.

5, 11. ταῖς ἀμαρτίαις, Apoc. 18, 4. Ex σὺν, & κλωμία, particeps sum.
 Συγκλωμός, ὁ, ὁ, particeps, confors. Ex σὺν, & κλωμός.
 Συγκλωτόζωμαι, concumbo; συγκλωτόζωσαν, concubuerunt, ex Ph. Ex σὺν, & κλωτόζω, cubile.
 Συγκλωτός, κ, τὸ, concubitus; (2) merces, quae datur meretrici. A συγκλωτός.
 Σύγκλωτις, ἰδός, ἴ, concubina, Ph. A σὺν, & κλωτή, cubile.
 Σύγκλωτος, κ, ὁ κ. ἴ, confors tori, qui cum aliquo in eodem lecto cubat, Gl. V. concubina. Ex σὺν, & κλωτή, cubile.
 Συγκλωζω, f. ἴσω, simul punio. Ex σὺν, & κλωζω, punio.
 Συγκλωσία, ὁ, futur. ἴσω, conglutino, glutine compingo; (2) compono, concinno; συγκλωσθῶμαι, cohaere, Gl. V. συγκλωσθῶμαι, cohaeret, Ph. p. pass. συγκλωσθῶμαι, cohaerentia, Ph. part. 'Ανταμοσῆς, κ. ἀποσπασθῶν, κ. μαρτυρία συνελθῶν, Arist. Vesp. 1035. Ex σὺν, & κλωσία, glutino.
 Συγκλωσμός, ιως, ἴ, conglutinatio, compositio, quae fit glutinamentis. A συγκλωσία.
 Συγκλωστής, ὁ, ὁ, conglutinator; (2) aliquid concinnans. Ab eod.
 Σύγκλωτος, κ, ὁ κ. ἴ, glutine sociatus five conjunctus. Ex σὺν, & κλωσία, gluten.
 Συγκλωσία, ἰδός, more eorum, quae glutinata sunt; (2) convenienter, congruenter. A συγκλωσία.
 Συγκλωσμός, ὁ, f. ἴσω, simul nato. Ex σὺν, & κλωσμός, nato.
 Συγκλωμῆς, ιως, ἴ, comportatio, collectio, compositio, Herodian. initio libr. 1. A συγκλωμῆς.
 Συγκλωμῆς, fut. ἴσω, conveho, comporto; (2) una porto, simul iero aut duo; (3) compeno mortuum ad sepulcrum. 'Οὐτῶν σὶ φανῶν, τὸν δὲ τὸν κερὸν χροῖν μὴ συγκλωμῆσαι, Soph. Aj. 1067. Συγκλωμῆσαι ὅ τὸ Στρίφανν ἀνδρὶς ἐλαβῶν, Act. 8, 2. Τὸς τὸς ἰατρὸς τὸς ἀρίστους συγκλωμῆσαι πρὸς αὐτὸν, Xen. Cyr. 8, 20. Τὸ δὲ πρὸς ἀρτί συγκλωμῆσαι, Luc. Gall. Ex σὺν, & κλωμῆς, porto, fero.
 Συγκλωμῆσις, ας, τὰ, festum, quo in frugum comportatione sacra fiebant. A συγκλωμῆς.
 Συγκλωμῆσις, ὁ, ἐν, comportatus; (2) collatitius; (3) confusaneus, ex farina tota, non excussa constans. Ab eod.
 Συγκλωμῆσις, κ, τὸ, genus quoddam educationis. A συγκλωμῆσις, concido.
 Συγκλωμῆσις, ὁ, fut. ἴσω, in eodem pulvere verior. Ex σὺν, & κλωμῆσις, in pulvere atletico verior.
 Συγκλωμῆσις, ὁ, ὁ, collisio, Gl. Vet. praecipit lapsus omnium virum in corpore humano; (2) Syncope, figura grammatica, qua syllaba e medio abjicitur. A συγκλωμῆσις.
 Συγκλωμῆσις, f. φω, concido, Gl. V. contundo; συγκλωμῆσις, confusus, a. 2. part. pass. Συγκλωμῆσις τὸν τὸν κλωμῆσαι, Xen. Cyr. 6, 25. τινὰ ξύλῳ, Luc. Ex σὺν, & κλωμῆσις, cado.
 Συγκλωμῆσις, cum alio Corybantum more insanire. Ex σὺν, & κλωμῆσις, Corybantum more ago.
 Συγκλωμῆσις, ὁ, in unum apicem f. summam colligo. Τὸ εἰς ἐν ἴσῳ συγκλωμῆσαι τὰ ἀπὸ τῶν, Longin. 24. A σὺν, & κλωμῆσις.
 Συγκλωμῆσις, ὁ, f. ἴσω, simul honesto, co-honesto. Δουλοῖς συγκλωμῆσαι τὸν ὁμῶς κ. συγκλωμῆσαι, Xen. Cyr. 2, 15. Ex σὺν, & κλωμῆσις, honesto.
 Συγκλωμῆσις, f. ἴσω, simul levo, simul attollo, adjuvo in levando aut portando. Συγκλωμῆσις κ. συγκλωμῆσαι, Luc. Toxar. Ex σὺν, & κλωμῆσις, attollo.
 Συγκλωμῆσις, simul quatio aut vibro. Πελ-

λὰ μὲν σωματικῶν σπῆμα, Aristot. Ex σὺν, & κλωμῆσις, vibro.
 Σύγκλωμα, ατῶν, τὸ, quod commissum seu contemperatum est, id quod concrevit seu coaluit; (2) potio dilata seu mista ex aqua & vino. A συγκλωμῆσις.
 Σύγκλωσις, ιως, ἴ, commissio, contemperatio, temperatura. Ab eod.
 Συγκλωσία, ὁ, f. ἴσω, contineo, tueor, conservo. Τὸν ἰατῆρα βίον αἱ ἀποσπασθῶν συγκλωσῶν, Chrysof. Ex σὺν, & κλωσία, contineo.
 Σύγκλωσις, κ, ὁ κ. ἴ, commissus, temperatus. A συγκλωσῶν.
 Σύγκλωσις, ατῶν, τὸ, coagmentum, id quod concretum est; (2) concentus; (3) interpretatio; (4) edictum. A συγκλωσία.
 Συγκλωσία, comparasse, a. 1. inf. act. verbi συγκλωσία.
 Συγκλωσία, commissio, coagmento; (2) comparo, confero, contendo, concerto; συγκλωσία, conferte, Ph. aor. 1. inf. Πρὸς μαρτυρίαν σωματικῶν συγκλωσῶν, 1 Cor. 2, 13. ἑαυτὸς ἑαυτῶν, 2 Cor. 10, 12. 'Αξίως συγκλωσῶν ἀποσπασθῶν τῶν σωματικῶν, Luc. Paraf. Ex σὺν, & κλωσία, judico.
 Σύγκλωσις, ιως, ἴ, concretio, congregatio; (2) comparatio duorum inter se. A συγκλωσία.
 Συγκλωσία, ὁ, ἐν, coagmentandi vim habens; (2) comparativus. Ab eod.
 Συγκλωσία, ἰδός, comparative, per comparisonem. A συγκλωσία.
 Συγκλωσία, fut. ἴσω, complodo, collido, Gl. Vet. contineo, sustento; (2) confio more fabrorum ferrariorum; (3) apparo, instruo; (4) colligo, congreco; συγκλωσῶμαι, agitato, Ph. συγκλωσῶμαι, conflato, Ph. p. pass. part. Συγκλωσῶν συγκλωσῶν, conjunctionem facere, Luc. Συγκλωσῶν τὸ χροῖν, Xen. Cyr. 2, 17. Ex σὺν, & κλωσία, plaudo.
 Συγκλωσία, ατῶν, τὸ, id ipsum, quod conflatum est, coagmentum; (2) agmen compositum & conjuncta manus; (3) conspiratio multorum idem facinus suscipientium. A συγκλωσία.
 Συγκλωσία, ιως, ἴ, sustentatio, favor, Ph. Ab eod.
 Σύγκλωσις, κ, ὁ κ. ἴ, conflatus, coagmentatus, compactus. Ex σὺν, & κλωσία, pulsus.
 Σύγκλωσις, ιως, ἴ, collisio, Ph. confictio, (2) mutua offensio, odium & inimicitia; (3) fraus, impostura. A συγκλωσία.
 Συγκλωσις, κ, ὁ κ. ἴ, q. d. concussorius. Ab eod.
 Συγκλωσία, ὁ, ὁ, collisio. Ab eod.
 Συγκλωσία, f. ἴσω, collido, complodo, committo, Gl. V. configo; συγκλωσῶν, confidunt, Ph. Συγκλωσῶν ἀπὸ τῶν, Thuc. τὰ χροῖν, Arist. Kan. 1147. Μὴ συγκλωσῶν ἡμῶν αἱ ἀπὸ τῶν, Appian. B. Civ. 5. Ex σὺν, & κλωσία, collido.
 Συγκλωσία, f. φω, occulto, celo, Gl. Vet. occulto. Φθάνει δ' ἐν ἐν τῶν τῶν συγκλωσῶν δέμας, Eur. Hec. 721. 'Αὐτὸν γὰρ (τοῦ) αὐτῶν συγκλωσῶν ἐκείνῳ, εἰ τίς τι αὐτῶν σωματικῶν ἐκείνῳ ἔχει, Xen. Cyr. 8, 13. Ex σὺν, & κλωσία, celo.
 Συγκλωσία, una abscondisse, aor. 1. inf. act. verbi συγκλωσία.
 Συγκλωσία, ιως, ἴ, occultatio. A συγκλωσία.
 Συγκλωσία, ὁ, f. ἴσω, simul cum alio adquire, socius sum in acquirendo. Ex σὺν, & κλωσία, adquire, possideo.
 Συγκλωσία, f. ἴσω, una parento, una justa facio. Συγκλωσία ὁ λαός, Apoll. Ex σὺν, & κλωσία, parento, junero.
 Συγκλωσία, ατῶν, q. d. compositior, Gl. V. A συγκλωσία.
 Συγκλωσία, f. ἴσω, simul condo, simul creō. Ex σὺν, & κλωσία, creō.
 Συγκλωσία, κ, ὁ, ejusdem coloniae deducendū socius. A συγκλωσία.
 Συγκλωσία, Συγκλωσία.

Συζωπτικός, ὁ, fut. ἔσω, q. d. convivifico, simul vivifico. Συμζωοποιῖναι (ἡμᾶς) τῷ Χριστῷ, Ephes. 2, 5. Ex σὺν, & ζωοποιῖναι, vivifico.

Συλῆλαι, ἄν, ἰ, volutabra suum. A σὺς.

Συλῆλαι, ἄ, immunditia sui similis suum, spurcitia porcum æquo. A συλῆλαι.

Συλῆλαι, ἄ, ὁ, qui porcinis est moribus; (2) stupidus, infusus. A σὺς.

Συλῆλαι, concitatus, aor. 1. part. pass. verbi συλῆλαι, concito.

Συλῆλαι, impetus fecerunt, 3. plur. aor. 1. ind. pass. Ion. & Beot. pro ἐσθῆσαι, a verbo eod.

Συλῆλαι, fiftina, 2. fing. aor. 1. imper. pass. per dypcor, pro ἐσθῆσαι, a verbo eod.

Συλῆλαι, fut. ἔσω, ficus lego, ficus comedo; (2) calumniator, calumniis circumvenio. Τρωῶσι ταῖς γλώτταις, συλῆλαι, Arist. 1705. A συλῆλαι.

Συλῆλαι, ἰδῶ, ἡ, ficedula, avis ficuum esu pinguefcens. Ab eod.

Συλῆλαι, ας, ἡ, morus. A συλῆλαι.

Συλῆλαι, ας, τὸ, fycaminum, fructus fycamini arboris, Gl. V. συλῆλαι, mora. Ab eod.

Συλῆλαι, ας, ὁ, fycomorus, fycaminus, arbor, Gl. V. συλῆλαι, morus; quasi ex συλῆλαι, & ἀμῖνον, melior, quod fructus ejus ficus melius sapiat.

Συλῆλαι, ας, ὁ, ἡ, fycamini seu mori speciem gerens. A συλῆλαι.

Συλῆλαι, ας, τὸ, ficus, Gl. Vet. Dimin. a συλῆλαι.

Συλῆλαι, ας, ἡ, ficus novella. A συλῆλαι.

Συλῆλαι, ας, ὁ, qui ficus legit, seu colligit, Gl. V. συλῆλαι, delatores, quadruplatores. A συλῆλαι.

Συλῆλαι, ας, ἡ, delatrix, calumniatrix, Hef. A præc.

Σ Τ Κ Ε' Η, contr. συλῆλαι, ἡ, ficus, arbor; (2) ficus, marisca, tumor seu excrescentia carnis in modum ficus.

Συλῆλαι, ἡ, ἡ, ficulneus, e ficis confectus; (2) imbecillus, debilis, fragilis, inutilis, quia lignum ficulneum est invalidum; (3) calumniator. A συλῆλαι.

Συλῆλαι, ας, τὸ, folium ficulneum, Gl. V. Ex συλῆλαι, & φύλλον, folium.

Συλῆλαι, ας, τὸ, decoctum ficuum arefactum. Ab eod.

Συλῆλαι, ἰδῶ, ἡ, plantarium ficus; (2) furculus qui e ficu avulsus vel excisus plantatur. Ab eod.

Συλῆλαι, ας, ὁ, ut συλῆλαι, ας, vinum e ficibus factum. Ab eod.

Συλῆλαι, ας, ὁ, ἡ, qui ficis victitat; (2) qui victum sibi parat e fycophantia, Gl. Vet. ficarius. Ex συλῆλαι, & βίω, vita.

Συλῆλαι, ας, f. ἔσω, ficus lego vel colligo. 'Ου πρὸς ματ' ἔχοντες, ἀλλὰ συκολοῦντες, Arist. Pace. 1335. A συκολόω.

Συκολόω, ας, ὁ, ἡ, qui ficus colligit; (2) qui de ficibus loquitur. Ex συλῆλαι, & λόγος, sermo.

Συκομορῆα, ας, ἡ, fycomorus. A συκομῶρ.

Συκομορῆα, ας, ὁ, ut συκομορῆα, ας, vinum quod conficitur ex fycomoribus. A seq.

Συκομορῆα, ας, τὸ, fycomorum, fructus fycomoriorum arboris. Ab eod.

Συκομορῆα, ας, ὁ, fycomorous, arbor, ficus Aegyptia, de qua Plin. 14. Ex συλῆλαι, & μόρ, morus, arbor.

Συλῆλαι, ας, τὸ, ficus, fructus; (2) marisca, ficatio, tumor, a fici similitudine ita dictus. A συλῆλαι.

Συλῆλαι, ας, ἡ, in ficum convertor, ficofus fio. Ab eod.

Συλῆλαι, ας, ὁ, qui ficibus in modum puerorum gaudet. Ex συλῆλαι, & παῖς, puer.

Συκοπρῆα, ας, ὁ, ficuum sector, fordinus, avarus. Ex συλῆλαι, & πρῆα, sector.

Συκοπρῆα, ας, ὁ, ἡ, qui nates habet ficofas. Ex συλῆλαι, & πρῆα, nates, prodex.

Συκοπρῆα, ας, ὁ, ficuum custos. Ex συλῆλαι, & πρῆα, custos.

Συκοφαντία, ας, f. ἔσω, fycophantam ago, falso calumniator, falsas delationes committor. 'Ευκοφαντεῖ Μιχαῖλ τὸ χλαμύς, Arist. Ach. 524. Νεανίας ἄν, συκοφαντεῖ τὸς ξένους; id. Av. 1137. Συκοφαντῆσαι τὸ Σακράτιον σπυλῶνται ἐκείνῳ, Aelian. V. H. 2, 13. A συκοφαντία.

Συκοφαντία, ας, τὸ, crimen, quod alicui falso adfingitur, fycophantia, calumnia. A συκοφαντία.

Συκοφαντία, ας, ὁ, fycophanta, calumniator, de ater. Proprie qui indicat, si quis ficus veritas exportet. Ex συλῆλαι, & φαῖνα, indico.

Συκοφαντία, ας, ὁ, calumniis seu obtreptionibus obnoxius. A συκοφαντία.

Συκοφαντία, ας, ἡ, calumnia delatio, calumnia, fycophantia. A συκοφαντία.

Συκοφαντικός, ας, ὁ, ad fycophantiam pertinens, calumnieus, calumniatorius. Ab eod.

Συκοφαντικός, Advrb. more fycophantarum, calumnieus. A συκοφαντικός.

Συκοφαντία, ας, ἡ, fycophantia, calumnia, delatrix. 'Ηπερ ἡ σὺ συκοφαντία ἐν ταῖς γυναιξίν ἦδ' ας; Arist. Plut. 970. A συκοφαντία.

Συκοφαντία, ας, ὁ, ἡ, idem quod συκοφαντικός.

Συκοφαντία, Adv. idem quod συκοφαντικός.

Συκοφορῆα, ας, τὸ, ficarium, ficaria, Gl. V. Ex συλῆλαι, & φῆρα, fero.

Συκοφορῆα, ας, f. ἔσω, ficos fero, ficus produco. A συκοφορῆα.

Συκοφορῆα, ας, ὁ, ἡ, ficus ferens, ficuum ferax. Ex συλῆλαι, & φῆρα, fero.

Συκοφορῆα, ας, f. ἔσω, ficos pascio; & (2) συκοφορῆα, in ficum vertor; (3) ficofus fio, Suic. A συλῆλαι.

Σ Τ Κ Ο Ι, ας, οἱ, calceamenta Phrygia, Hef.

Συκοφῆα, ας, ὁ, ἡ, ficofus, ficui similis. Ab eod.

Συκοφῆα, ας, τὸ, ficofum germen; (2) ficofus tumor. A συκοφῆα.

Συκοφῆα, ας, ὁ, locus, in quo ficus plantantur, locus ficibus confitus, Gl. V. ficetum. Ab eod.

Συκοφῆα, ας, ὁ, ficuum custos, ficuum inspector; (2) fycophanta. Ex συλῆλαι, & φῆρα, custos.

Συκοφῆα, ας, ἡ, idem quod συκοφῆα. A συκοφῆα.

Συκοφῆα, ας, ὁ, ficatus, ficibus conditus, Gl. V. συκοφῆα, ficatum. Ab eod.

Συλοχῆα, ας, f. ἔσω, prædas ago, deprædor, spolio. Βλέπτε μὴ τις ὑμᾶς ἔσαι ὁ συλοχῆα διὰ τὴ φιλοσοφίας, Col. 2, 8. Ex συλῆλαι, & ἄγω, ago.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spoliatio, nom. pl. aor. 1. part. pass. f. g. Dor. pro συλοχῆα, a verbo συλῆλαι, spolio.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolio, deprædor, compilo; adimo, detraho, eripio. Τίς σε δαίμων, ἢ πῶς σου συλῆα πᾶν; Eur. Hel. 675. 'Αλλὰ καὶ καλῶς ἐσθλῶς, 2 Cor. 11, 8. Οὐ γὰρ ἐν πότῳ ζῶντες γ' ἐκείνῳ παρ' ἐσθλῶν ἐστὶν ἡ σὺ, Soph. Phil. 412. 'Ὁ παῖς καὶ οὐδὲν μὲρ, συλοχῆα σὺ φυχῶ ἀδίκῳ, Eur. Tro. 788. βαρβάρῳ ὑπο, id. Hel. 606. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolio, deprædor, compilo; adimo, detraho, eripio. Τίς σε δαίμων, ἢ πῶς σου συλῆα πᾶν; Eur. Hel. 675. 'Αλλὰ καὶ καλῶς ἐσθλῶς, 2 Cor. 11, 8. Οὐ γὰρ ἐν πότῳ ζῶντες γ' ἐκείνῳ παρ' ἐσθλῶν ἐστὶν ἡ σὺ, Soph. Phil. 412. 'Ὁ παῖς καὶ οὐδὲν μὲρ, συλοχῆα σὺ φυχῶ ἀδίκῳ, Eur. Tro. 788. βαρβάρῳ ὑπο, id. Hel. 606. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolio, deprædor, compilo; adimo, detraho, eripio. Τίς σε δαίμων, ἢ πῶς σου συλῆα πᾶν; Eur. Hel. 675. 'Αλλὰ καὶ καλῶς ἐσθλῶς, 2 Cor. 11, 8. Οὐ γὰρ ἐν πότῳ ζῶντες γ' ἐκείνῳ παρ' ἐσθλῶν ἐστὶν ἡ σὺ, Soph. Phil. 412. 'Ὁ παῖς καὶ οὐδὲν μὲρ, συλοχῆα σὺ φυχῶ ἀδίκῳ, Eur. Tro. 788. βαρβάρῳ ὑπο, id. Hel. 606. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolio, deprædor, compilo; adimo, detraho, eripio. Τίς σε δαίμων, ἢ πῶς σου συλῆα πᾶν; Eur. Hel. 675. 'Αλλὰ καὶ καλῶς ἐσθλῶς, 2 Cor. 11, 8. Οὐ γὰρ ἐν πότῳ ζῶντες γ' ἐκείνῳ παρ' ἐσθλῶν ἐστὶν ἡ σὺ, Soph. Phil. 412. 'Ὁ παῖς καὶ οὐδὲν μὲρ, συλοχῆα σὺ φυχῶ ἀδίκῳ, Eur. Tro. 788. βαρβάρῳ ὑπο, id. Hel. 606. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolio, deprædor, compilo; adimo, detraho, eripio. Τίς σε δαίμων, ἢ πῶς σου συλῆα πᾶν; Eur. Hel. 675. 'Αλλὰ καὶ καλῶς ἐσθλῶς, 2 Cor. 11, 8. Οὐ γὰρ ἐν πότῳ ζῶντες γ' ἐκείνῳ παρ' ἐσθλῶν ἐστὶν ἡ σὺ, Soph. Phil. 412. 'Ὁ παῖς καὶ οὐδὲν μὲρ, συλοχῆα σὺ φυχῶ ἀδίκῳ, Eur. Tro. 788. βαρβάρῳ ὑπο, id. Hel. 606. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolio, deprædor, compilo; adimo, detraho, eripio. Τίς σε δαίμων, ἢ πῶς σου συλῆα πᾶν; Eur. Hel. 675. 'Αλλὰ καὶ καλῶς ἐσθλῶς, 2 Cor. 11, 8. Οὐ γὰρ ἐν πότῳ ζῶντες γ' ἐκείνῳ παρ' ἐσθλῶν ἐστὶν ἡ σὺ, Soph. Phil. 412. 'Ὁ παῖς καὶ οὐδὲν μὲρ, συλοχῆα σὺ φυχῶ ἀδίκῳ, Eur. Tro. 788. βαρβάρῳ ὑπο, id. Hel. 606. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolio, deprædor, compilo; adimo, detraho, eripio. Τίς σε δαίμων, ἢ πῶς σου συλῆα πᾶν; Eur. Hel. 675. 'Αλλὰ καὶ καλῶς ἐσθλῶς, 2 Cor. 11, 8. Οὐ γὰρ ἐν πότῳ ζῶντες γ' ἐκείνῳ παρ' ἐσθλῶν ἐστὶν ἡ σὺ, Soph. Phil. 412. 'Ὁ παῖς καὶ οὐδὲν μὲρ, συλοχῆα σὺ φυχῶ ἀδίκῳ, Eur. Tro. 788. βαρβάρῳ ὑπο, id. Hel. 606. A συλῆλαι.

Σ Τ Λ Η, ας, ἡ, præda, spoliolum; (2) prædatio, direptio.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλοχῆα, ας, τὸ, spolia, exuvie. A συλῆλαι.

Συλλεχθῆναι, f. ὄσων, fermocinor seu collo-
quor cum aliquo. Ex σὺν, & λεχθῆναι,
fermocinor.

Συλλεχθῆναι, Adv. q. d. comprehensim, in
summa; summam, Ph. Ὡς ἀγαθὰ συλ-
λεχθῆναι ἀπαντὰ σοι φέρω; Arist. Plut. 645.
A συλλαμῆναι.

Συλλήπτρια, ας, ἡ, adjutrix, R. Ab eod.
Συλλήπτικος, ὁ, ὄν, qui comprehendere seu
complecti potest; (2) collectivus; (3) qui
concipere potest. Ab eod.

Συλλήπτρια, ας, ἡ, adjutrix. A συλλήπτρι-
α, ὁ, ὄν, adjutor. A συλλαμ-
ῆναι.

Συλληρέω, ας, f. ὄσων, una nugor, una deliro.
Ex σὺν, & ληρέω, nugor.

Συλληφθεῖς, comprehensus, a. i. part. pass.
verbi συλλαμῆναι pro συλλεῖν, compre-
hendo.

Συλληφθῆναι, conceptum esse, a. i. inf. pass.
verbi ejusd.

Συλλήψῃ, concipies, 2. sing. f. i. ind. med.
a verbo eod.

Σύλληψις, ιας, ἡ, comprehensio, complexio,
prehensio; (2) opitulatio, auxilium; (3)
conceptus, conceptio; de summa; (4)
Syllepsis, figura grammatica. A συλλαμ-
ῆναι.

Συλλεπαίνομαι, simul pinguesco, simul li-
quor, Strabo lib. 5. Συλλεπαίνω, terram
unde fit ferrum, confiare in naturam ferri,
quod fit coquendo in fornace. Ex σὺν, &
λεπαίνομαι.

Συλλογῆς, ιας, ὁ, collector, coactor, Gl. V.
legulus. A συλλέγω.

Συλλογῇ, ἡς, ἡ, collectio. Ab eod.

Συλλογίζω, f. ὄσων, delectum habeo; συλ-
λογίζομαι, colligo, ratiocinor, argumen-
tor; (2) perpendo, rependo, confidero;
(3) connumero, computo. Αὐτὸς πρὸς
ἐαυτὸν συλλογίζομαι τὸ μέγεθος τῶν πολ-
υμήματων, Plut. Οἱ δὲ συλλογίζαντο πρὸς
ἐαυτοὺς, Luc. 20, 5. Ex σὺν, & λογίζο-
μαι, rationem in eo.

Συλλογισμὸς, αῖα, ὁ, collectivus, mi-
scellaneus, confusaneus & undique colle-
ctus. A συλλογῇ.

Συλλογισμὸς, ὁ, ὄν, computatio, pensatio, ar-
gumentatio, ratiocinatio, Gl. Vet. Syllo-
gismus. A συλλογίζομαι.

Συλλογισταί, ratiocinatores, Gloss. Vet. Ab
eod.

Συλλογιστικός, ὁ, ὄν, syllogisticus, ratiocina-
tivus. Ab eod.

Συλλογιστικός, Adv. more syllogismorum, ut
convenit syllogismis. A συλλογιστικός.

Σύλλογος, ας, ὁ, conventio, concio, cœtus,
concilium, collegium, confessus, Gl. Vet.
collocutio, colloquium. A συλλέγω.

Συλλοιδόρεα, ας, f. ὄσων, reprehendo, objurgo,
increpo. Ex σὺν, & λειδορέω, quod idem
notat.

Συλλάω, fut. ὄσων, simul lavo; συλλάομαι,
una lavo. Ex σὺν, & λάω, lavo.

Συλλοχα, ας, f. ὄσων, concenturio; (2) in
decurias colligo, simul colligo. Ex σὺν,
& λήχῃ, decuria, cohors.

Συλλοχία, ας, ἡ, conjunctio plurium λόχων,
cohors collecta. Ex iisd.

Συλλοχίζω, f. ὄσων, concenturio in decurias
vel centurias colligo aut distribuo. Συλ-
λοχισμὸς δὲ διὰ τοῦτο εἰς ἑκατοστάδας, Plut.
Ex σὺν, & λοχίζω, in cohortes dispono.

Συλλοχισμός, ὁ, ὄν, collectio in re militari.
A συλλοχίζω.

Συλλοχίτης, ας, ὁ, ejusdem manipuli seu co-
hortis socius. Ex σὺν, & λόχος, cohors,
manipulus.

Συλλυπῶμαι, ὁμαι, condoleo, alterius do-
lore moveor. Συλλυπῶμαι ὁμῶς, Aelian.
V. H. 7. 3. Συλλυπῶμαι ὅτι τῇ πα-
ρῳσῇ τῇ καρδίας ἀντὶ, Marc. 3, 5. Ex
σὺν, & λυπῶμαι, doleo.

Συλλυσάω, ας, f. ὄσων, una infanio. Ex σὺν,
& λυσάω, infanio.

Συλλύω, f. ὄσων, simul solvo; (2) compo-

no litem seu diffidium, dirimo lites, re-
concilio. Εἰ μὴ ξυλύωσαν, ὁλλὰ συλλύ-
σαν παρῳσι, Soph. Aj. 1334. Ex σὺν, &
λύω, solvo.

Σύλον, ας, τὸ, spoliū, praeda; (2) pignus.
A σύλῃ.

Συλέμενον, depradantem, accus. sing. præf.
part. med. contr. pro συλεόμενον, a verbo
συλεῖν.

Συλωπία, ας, ἡ, vestium compilatio seu fu-
ratio. Ex σύλῃ, & λῶπιον, vestimentum.

Συμπαδίζω, una incedo. Συμπαδίζω τῷ
Πλάτωνι, Aelian. V. H. 3, 19. A σὺν, &
παδίζω, eo.

Συμπαῖν, eveniat, 3. sing. a. 2. opt. aet.
verbi συμπαῖναι, evenio.

Συμπαῖναι, fut. βήσομαι, evenio, contingo,
accido; (2) congregior, pedem confero;
(3) transigo, pacifcor, fœdus in eo, con-
fentio; συμπαῖναι, evenit, contingit, Ph.
συμπαῖναι, obtigisse, Gl. Vet. accidisse,
p. infin. συμπαῖναι, accidens, p. part.

neut. συμβῆναι, contigit, accidit, Ph. a. 2.
συμπαῖναι, eveniat, contingat, Gl. Vet. a. 2.
conjunct. Οὐτε γὰρ Ἀθῶναισι συμβῆναι
ἀντιπαρῳσι, Arist. Ran. 905. Ἀντιπαρῳσι,
ἀντιπαρῳσι, ἐν συμβῆναι τῷ σοι, pacifcar, ibid.

176. Οὐ γὰρ ἀντιπαρῳσι ἀλλῶς, Eur.
Ph. 593. Καὶ γὰρ συμβῆναι, convenimus,
Arist. Nub. 67. Ex σὺν, & παῖναι, eo.

Συμπακχάω, f. ὄσων, una bacchor, una cum
aliis bacchanalia celebros. Ex σὺν, & πακ-
χάω, bacchor.

Συμπαλῖναι, contulisse, aor. 2. inf. aet. verbi
συμπαλῖναι.

Συμπαλῖναι, concipientes, nom. plur. præf.
part. med. Att. & Ion. pro συμπαλλόμενοι,
a verbo eod.

Συμπαλλῖναι, concipitis, 2. dual. præf. ind.
aet. verbi ejusd.

Συμπαλλῖναι, confero, congero, comparo, col-
ligo, configo, congregior, aggredior, pa-
cifcor, Gloss. Vet. συμπαλλόμεναι, expedito,
proficio, Gloss. Vet. συμπαλλόμεναι, concijio,
computo. Συμπαλῖναι ἵππῃ κακῶ, Soph.
Aj. 1340. Συμπαλλῖναι ὅτι πολλὰ τῷ
δύματι, congruunt cum, Eur. Med. 28.

Συμπαλλῖναι πρὸς ἀλλήλους ἰμάτια, χρύ-
σι, &c. Arist. Conc. 446. Βούθειαν δὲ
συμπαλῖναι συμπαλλῖναι λόγους, Eur. Iph. in
Au. 843. Ἀπὸ τοῦτο γὰρ ἰσχυροὶ ἔχουσιν
τῷ συμπαλλῖναι, id. El. 914. Παλῖ-
ναι πρὸς τῷ, id. Ph. 700. Ex σὺν, &
παλλῖναι, jacio.

Συμπαλῖναι, ας, τὸ, eventus, casus for-
tuitus; (2) propositio ex nomine & ver-
bo perfectam sententiam reddens. A συμ-
παῖναι.

Συμπαλῖναι, congressum esse, aor. 2. inf. aet.
Dor. pro συμπαλῖναι, a verbo συμπαῖναι pro
συμπαῖναι, congregior.

Συμπαλῖναι, congressos, acc. plur. a. 2. part.
aet. verbi ejusd.

Συμπαλῖναι, simul baptizo; συμπαλῖναι,
simul baptizari, Suic. Ex σὺν, & παλῖναι,
baptizo.

Συμπαλῖναι, compositionis desiderio teneor.
A συμπαῖναι.

Συμπαλῖναι, fut. ὄσων, una regno, simul
regnum administro. Ἦνα καὶ ἡμεῖς ὅμῃ
συμπαλῖναι, 1 Cor. 4, 8. Ex σὺν, &
παλῖναι, regno.

Συμπαλῖναι, ιας, ἡ, compositio, pacificatio,
fœdus, pactum, conventum, conventio,
Appian. B. Civil. 5. A συμπαῖναι.

Συμπαλῖναι, f. ὄσων, simul fero, una porto;
(2) comparo, confero, Gl. Vet. conveho.
Ex σὺν, & παλῖναι, porto.

Συμπαλῖναι, ας, ὁ καὶ ἡ, ad compositionem
seu pacificationem pertinens. A συμ-
παῖναι.

Συμπαλῖναι, ὁ, ὄν, idem & ab eod.

Συμπαλῖναι, Adv. pacificatorie. A συμ-
παῖναι.

Συμπαλῖναι, congressum esse, perf. inf. aet.

per Synop. pro συμπαῖναι, a verbo
συμπαῖναι.

Συμπαλῖναι, congressus sum, perf. ind. aet.
verbi ejusd.

Συμπαλῖναι, accidentaliter, per accidens.
A συμπαῖναι.

Συμπαῖναι, 3. sing. aor. 2. conjunct.
aet. verbi συμπαῖναι.

Συμπαλῖναι, f. ὄσων, concilio, coire in a-
micitiam facio, ad amicitiam fœdusque ad-
duco; coagmento; accommodo, conve-
nire facio; (2) doceo, instruo, collatis
scripturæ locis probō; συμπαλῖναι, fut. 1.
pro συμπαλῖναι, instruo. Συμπαλῖναι
ὅτι ἴσως ἔστιν ὁ Χρῖστος, Act. 9, 23. Τῷ
γὰρ ἴσως ἔστιν Κυρίῳ, ὅς συμπαλῖναι αὐτὸν;
1 Cor. 2. ult. Συμπαλῖναι τῷ Χρῖστῳ ἵνα
καὶ ὁμοῖα τιμῇ, Heracl. Συμπαλῖναι τὸν
ἐν ἀγάπῃ, Col. 2, 2. Ex σὺν, & παλῖναι,
eo.

Συμπαλῖναι, instruor, gen. pl. a. 1.
part. pass. verbi συμπαλῖναι.

Συμπαλῖναι, ιας, ἡ, instructio, persuasio,
doctrina, comparatio. A συμπαλῖναι.

Συμπαλῖναι, ας, ὁ, transactio, Ph. Ab
eod.

Συμπαλῖναι, ας, ὁ, conciliator, Ph. Ab
eod.

Συμπαλῖναι, ας, ὁ, pacificatorius. Ab e-
odem.

Συμπαλῖναι, ας, ὁ καὶ ἡ, contubernalis, qui cum
aliquo vivit, Ph. conjunx. Ex σὺν, &
παλῖναι, vita.

Συμπαλῖναι, ας, f. ὄσων, convivo. Τῷ ἀδελφῷ
συμπαλῖναι, Aelian. V. H. 9, 1. Τύχῃ σὺν
λαμπρῇ καὶ βασιλικῇ συμπαλῖναι, Heliod.
Ex σὺν, & παλῖναι, vivo.

Συμπαλῖναι, ιας, ἡ, convictus, conjugium,
matrimonium; Ph. contubernium. A
συμπαῖναι.

Συμπαλῖναι, ας, ὁ, convictor, contubernalis.
Ab eod.

Συμπαλῖναι, ας, ὁ, congerminans; (2) ger-
minationem adjuvans. Ex σὺν, & παλῖναι,
germino.

Συμπαλῖναι & συμπαλῖναι, idem quod συλ-
λεῖν.

Συμπαλῖναι, ας, τὸ, commissura, com-
missio. A συμπαῖναι.

Συμπαλῖναι, ιας, ὁ, commissio, compago;
(2) comparatio; (3) conjectura. A συμ-
παῖναι.

Συμπαλῖναι, conferendum, Ph. A συμ-
παῖναι.

Συμπαλῖναι, ας, ὁ, conferendus; (2) qui com-
parari potest, comparabilis. Ab eod.

Συμπαλῖναι, ας, f. ὄσων, simul clamo. Οἱ δὲ
ἀμφὶ τῇ Γαβριῇ συμπαλῖναι αὐτοῖς, Xen.
Cyr. 7, 23. Ex σὺν, & παλῖναι, clamo.

Συμπαλῖναι, ας, ἡ, ad auxilium ferendum
concurrit. Ex σὺν, & παλῖναι, auxilium.

Συμπαλῖναι, ας, f. ὄσων, ad auxilium ferendum
convenio. Συμπαλῖναι πρὸς τῷ, Thuc.
Ex σὺν, & παλῖναι, auxilium.

Συμπαλῖναι, ας, ὁ, qui ad suppetias ferendas
una cum aliis convenit, auxiliaris. Ex
σὺν, & παλῖναι, auxilium.

Συμπαλῖναι, ας, ὁ καὶ ἡ, tabularius, qui
contractus scribit. Ex συμπαλῖναι, & γρά-
φω, scribo.

Συμπαλῖναι, ας, τὸ, pactum, conventum,
contractus; (2) commercium, negotium;
(3) signum, argumentum, certa nota rei,
Gl. V. instrumentum. A συμπαῖναι.

Συμπαλῖναι, ιας, ὁ, piscatorum instrumentum,
circa quod retia texunt. A συμπαῖναι.

Συμπαλῖναι, ας, f. ὄσων, obvius fio, occorro. A
οὐμπαλῖναι.

Συμπαλῖναι, ας, ἡ, commissio, commissura, jun-
ctura, Gl. V. congressio, congressus, præ-
lium, Ph. conjectura; item collatio. A
συμπαῖναι.

Συμπαλῖναι, ας, ὁ, conjecturalis, enigma-
ticus, symbolicus, significativus. A συμ-
παῖναι.

Συμβολικῶς, Adv. conjecturaliter; ænigmatische, allegorice. A συμβολικός.
Συμβολοκοπέω, ᾧ, f. ἴσω, symbolas do in convivium; (2) comestiones frequento. Ex συμβολῶν, & κόπῃ, labor.
Συμβολῶν, ἡ, τὸ, symbolum, indicium, testera, auspiciū, Ph. collatio, Gl. V. it. conventum, pactum. Πῶς τις ἐπὶ δέρε-
 τος ἴσῃ συμβολῶν ἐλευθερώσεται. Appian. B. Civil. 2. A συμβόλῳ.
Συμβολῶν, ἡ, ὁ κ' ἢ, obvius. Ab eod.
Συμβόσκω, simul pasco. Ex σὺν, & βόσκειν, pascō.
Συμβούλιον, ἀτῶ, τὸ, consilium, quod datur. A συμβούλιος.
Συμβουλῶν, ἡ, ὁ, consiliarius, senator. Ab eodem.
Συμβουλῶν, ἡ, ἐν, suaviorius, deliberativus. A συμβουλῶν.
Συμβουλεύω, f. ἴσω, consulo, consulto, auctor sum, suadeo, censeo, Ph. Ἐγὼ ἰδίῳ μὲν ταῦτα συμβουλεύω, τι εἰπεῖν ὑπὲρ ἡμῶν, Xen. Cyr. 2, 3. Εἰ συμβουλεύειν τοῖσι φίλοις, Theog. 37. Συμβουλεύσαντο ἵνα σκοπείναι αὐτὸν, Joann. 11, 53. Ex σὺν, & βουλεύω, consilium agito.
Συμβουλή, ἡ, ὁ, consilium, consultatio, suasio. Ex σὺν, & βουλή, consilium.
Συμβουλία, αἱ, ἡ, consilium, consultatio, Gl. V. A συμβούλιος.
Συμβούλιον, ἡ, τὸ, consilium, concilium, Ph. Ex σὺν, & βουλή, consilium.
Συμβουλεύω, ἡ, ὁ κ' ἢ, qui consilium dat, consiliarius, consultor, suavor. Ex ἴσῳ.
Συμβραβεύω, f. εἰσώ, adjuvo. Ex σὺν, & βραβεύω, do præmium certaminis.
Συμβράζω, simul ejicio. Ex σὺν, & βράζω, ferreo.
Συμβέβω, simul sepio, circumsepio. Οἱ ὅτι πρὸς τοῖς τοῖχοις συμβεβημένοι, Arist. Vesp. 1104. A σὺν, & βέβω, sepio.
Συμβεβῶ, ἡ, ὁ κ' ἢ, qui in eadem cum aliquo ara collocatus est, ejusdem aræ participes. Ex σὺν, & βέβω, ara.
Συμβαθῆναι, ἡ, ὁ, condiscipulus. Ex σὺν, & μαθῆναι, discipulus.
Συμβαθῆναι, ἡ, simul discere cupio; condiscipulus esse cupio. A συμβαθῆναι.
Συμβαίνωμαι, simul insanio. Ex σὺν, & μαίνομαι, insanio.
Συμβάλλω, vel ἀτῶ, f. ξω, una mollio, una subigo. Ex σὺν, & μάλλω, mollio.
Συμβανῶ, simul seu una discō. Gl. Vet. condiscō. Κάδ' ἐδ' ἔσται με συμβανῶν πόποι, Soph. Aj. 879. Ex σὺν, & μανῶ, discō.
Συμμάπτω, f. ψω, corripio, comprehendo. Φῶς συμμάπτω δὲ, Eur. Cyc. 390. Ὀδυσσεύς, Il. 10, 467. Ex σὺν, & μάρπτω, capio.
Συμμαρτυρέω, ᾧ, f. ἴσω, una testor, simul testificor, testimonio meo comprobo. Πρὶ σὲ κ' ὁμοῖα συμμαρτυρήσεις ὡς ἄμαρτυρῶ, Eur. Iph. in Au. 1185. Φίλτατον, συμμαρτυρῶ, Soph. El. 1235. Συμμαρτυρῶμαι γὰρ παντὶ ἀκούοντι, Apoc. 22, 18. Ex σὺν, & μαρτυρέω, testor.
Συμμαστιγῶ, ᾧ, f. ὄτω, una verbero. Ex σὺν, & μαστιγῶ, flagello, verbero.
Συμμάχια, ἡ, f. ἴσω, sum pugnae socius; (2) in bello gerendo adjuvo; (3) sto a partibus alicujus, defendo, tueor. Συμμάχων τε, Xen. Cyr. 1, 12. Ὅδ' ἄς ἴσκει, γὰρ γυναικὶ συμμάχῃ, Soph. Antig. 751. Ἡμῖν μάλιστα συμμάχῃ, Xen. Cyr. 2, 3. A σύμμαχος.
Συμμαχία, αἱ, ἡ, societas in bello, Gl. V. auxilium, subsidium. Ab eod.
Συμμαχίδα, sociam, acc. sing. a συμμάχῃς.
Συμμαχικός, ἡ, ἐν, socialis, auxiliaris. Ab eod.
Συμμαχίς, ἡ, ὁ, socia in bello, foederata. Ab eodem.
Συμμάχομαι, simul pugno; (2) a partibus alicujus sto, tueor, defendo. Συμμάχῃς

εἰς ἄραν ἔδην, contulit, Aelian. V. H. 2, 14.
Σύμμαχος, ἡ, ὁ κ' ἢ, pugnae seu belli socius, commilito; (2) socius. Ex σὺν, & μάχομαι, pugno.
Συμμιθίστημι, simul muto; συμμιθίσταμαι, simul mutor. Ex σὺν, & μιθίστημι, muto.
Συμμιθίσκομαι, simul inebrior. Ex σὺν, & μιθίσκομαι, inebrior.
Συμμιλανεύω, ᾧ, fut. ἴσω, simul pullis vestibus indutus sum. Ex σὺν, & μιλανεύω, atris vestibus indutus sum.
Συμμένω, f. ἴσῳ, una maneo, conjunctus maneo; (2) consisto, permaneo, duro. Ἀγνοῖται, ἵνα τοῖς συμμιθῇ, οἷον σὶ θήλῃσι ποιεῖται φιλοσοφία, M. Anton. 6, 23. Ex σὺν, & μένω, maneo.
Συμμερίζομαι, una partem accipio; participo. Τῷ θυσιᾷ συμμερίζονται, 1 Cor. 9, 13. Ex σὺν, & μερίζω, divido.
Συμμερίζω, ἡ, ὁ, particeps. A συμμερίζω.
Συμμερίζομαι, ἡ, ὁ, sitis eorum, quæ simul cœli medium tenent. Ex σὺν, & μέσῳ, medius, & ἄρα, cœlum.
Συμμεταβαίνω, simul digredior vel transeo, una migro. Ex σὺν, & μεταβαίνω, transeo.
Συμμεταβάλλω, & συμμεταβάλλομαι, una deficio. Ex σὺν, & μεταβάλλω, muto, vel mutor.
Συμμεταφέρω, simul vel una transfero. Ex σὺν, & μεταφέρω, transfero.
Συμμεταχειρίζομαι, f. ἴσω, una cum alio tracto vel administro. Ex σὺν, & μεταχειρίζομαι, tracto.
Συμμετέχων, una particeps erat, 3. sing. imperf. ind. act. cum ἡ ἴσῳ. a verbo συμμετέχω.
Συμμετέρομαι, concomitor. Ex σὺν, & μετέρομαι, comitor.
Συμμετίχω, una particeps sum. Τῆς εὐχίας συμμετίχων ἔξιν, Heliod. Ὅτι συμμεταχόντες δόρυς, Eur. Supp. 649. χορὸν, id. Bac. 63. Ex σὺν, & μετίχω, participo.
Συμμετροποιέω, ᾧ, una in sublimi gradior, simul per sublimia eo. Ex σὺν, & μετροποιέω, per sublimia eo.
Συμμετίχω, idem. Καὶ συμμετίχω κ' εἶρα τ' αἰτίας, Soph. Antig. 543. A σὺν, & μετίχω, participo.
Συμμετόχοι, ἡ, ὁ κ' ἢ, confors, una particeps. A συμμετίχω.
Συμμετρίω, ᾧ, f. ἴσω, una metior, commetior. Ὅντι πρὸς ἀλλήλα συμμετρίωνται, Plat. Συμμετρίσαντο ὅτι ταῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις, Thuc. Ex σὺν, & μετρίω, metior.
Συμμετρήσις, αἱ, ἡ, commensio, mensio cum aliqua re comparata. A συμμετρίω.
Συμμετρία, αἱ, ἡ, commensus, apta compositio metaborum, modus, proportio, Ph. moderatio, moderamen, temperamentum. A συμμετρίω.
Συμμετρίω, ἡ, ὁ κ' ἢ, q. d. commensus, qui est ejusdem vel paris mensuræ; (2) qui justæ magnitudinis est; (3) modice temperatus; (4) accommodatus, aptus, congruens. Ex σὺν, & μετρίω, mensura.
Συμμετρεῖται, Adv. moderate, mediocriter, Ph. modice, satis, congruenter, convenienter. A συμμετρίω.
Συμμετρῶ, ἡ, ὁ κ' ἢ, qui est contractis fortioribus. Ex σὺν, & μετρεῖται, finitur.
Συμμερῶμαι, simul filum duco, contexto. Ἀφ' ἧς πάντα τὰ γινώμνα συμμερῶνται, M. Anton. 8, 20. A σὺν, & μερῶμαι, filo texo.
Συμμερῶν, αἱ, ἡ, contextus, conglomeratio. Ὅτι τις ἢ σύνθεσις κ' συμμερῶν, M. Anton. 4, 25. A præc.
Συμμερῶν, ἡ, ὁ, consiliarius. Ex σὺν, & μερῶν, quod idem notat.
Συμμετρίομαι, ᾧ, una in eo consilium; (2) consilium do. Αὐτοὶ γὰρ καλῶν συμμετρίομαι, Il. 10, 197. Ex σὺν, & μετρίω, consilia agito.

Συμμηχανασμαι, simul excogito, comminiscor. Τὰ ἐπιτήδεια τοῖς στρατιώταις συμμηχανάσθαι, Xen. Cyr. 1, 24. A σὺν, & μηχανάσθαι, excogito.
Συμμιχῶ, simul inquino, coinquino. Ex σὺν, & μιχῶ, inquino.
Σύμμιχα, Adv. promiscue, cum, simul cum. A συμμιχῶ.
Συμμιχῶς, αἱ, ὁ κ' ἢ, permistus, promiscuus. Ab eod.
Σύμμιχα, αἱ, τὸ, id, quod commistione constat, quod ex commistis rebus coaluit. Ab eod.
Συμμιχῶμαι, vel συμμιχῶ, f. μίξω, commisceo, permisceo, socio, Gl. V. Βιζῶμαι γάμοις Πρατῆς παίδι συμμιχῶν ἀ-
 χῶ, Arist. Θεσμ. 198. Λαμπρὸν ὅδε δῶμα συμμιχῶν τὸ σὺν, Eur. Supp. 222. Ὅδ' ἄρα μὲν συμμιχῶν δὲ καὶ τῇ γῇ φέρεται, id. Cyc. 570. Κακὸν γὰρ ἰδὼν ἢ συμμιχῶνται, id. Ion. 1032. Ex σὺν, & μίχῶ, misceo.
Σύμμιχα, ἡ, ὁ κ' ἢ, commistus, permistus, promiscuus, miscellaneus. A συμμιχῶ.
Συμμιχῶς, Adv. mistim. A σύμμιχα.
Συμμιχῶν, ἡ, ὁ, simul imitator. Ex σὺν, & μιχῶ, imitator.
Συμμιχῶς, commiscueris, 2. sing. a. i. conjunct. act. verbi Συμμιχῶμαι pro Συμμιχῶ.
Σύμμιχα, αἱ, ὁ, commistura, consortium. Ex Συμμιχῶ.
Συμμιχῶ, commisceo; συμμιχῶμαι, commisceor. Φιλοῦσι θαλάτῃ συμμιχῶν ἐπὶ πλοῦ, ναυτίλῃ, δυσμῶν, Epigr. Ὅδ' ὅδε Πηνελόπεια συμμιχῶνται, Il. 2, 753. Ex σὺν, & μίχῶ, misceo.
Συμμιχῶ, ᾧ, f. ἴσω, simul odio prosequor. Ex σὺν, & μίχῶ, odi.
Συμμιχῶν, ἡ, f. ἴσω, una improbitatem odi, una indignor ob facti improbitatem. Ex σὺν, & μίχῶ, improbitatem odi.
Συμμιχῶς, commiscueris, f. commistus sis, 2. sing. a. i. conjunct. pass. verbi Συμμιχῶμαι pro Συμμιχῶ.
Συμμιχῶν, simul memini, simul memor sum. Συμμιχῶν, ὅτι μόνον ζῇ ἔκαστος τὸ παρὸν ἡμῶν, τὸ ἀκαριαῖον, M. Anton. 3, 8. A σὺν, & μνησκῶ, memor sum.
Συμμιχῶμαι, ᾧ, participo, simul partem capio, R. Συμμιχῶμαι, M. Anton. 2, 2. Ex σὺν, & μιχῶμαι, sortio partem capio.
Συμμιχῶ, ἡ, ὁ κ' ἢ, qui cum alio canit. Ex σὺν, & μιχῶ, cantus.
Συμμιχῶ, coinquino, Gl. V. Ex σὺν, & μιχῶ, inquino.
Συμμιχῶ, ᾧ, simul solus impero seu dominor, tyrannidis socius sum, Suic. Ex σὺν, & μιχῶ, solus impero.
Συμμιχῶ, αἱ, ἡ, contubernium, collegium, iactio. Gl. V. societas, ordo; decuria. Ex σὺν, & μιχῶ, particula.
Συμμιχῶ, ἡ, ὁ, qui præest symmoriae. Ex Συμμιχῶ, & αρχῶ, impero.
Συμμιχῶ, ἡ, ὁ, qui est ejusdem decuriæ. A Συμμιχῶ.
Συμμιχῶ, ἡ, ὁ, conformatio vel similitudo, Aet. A seq.
Συμμιχῶ, ἡ, ὁ κ' ἢ, conformis. Ex σὺν, & μιχῶ, forma.
Συμμιχῶ, ᾧ, f. ὄσω, conformem facio; συμμιχῶμαι, conformis fio. Συμμιχῶνται τὸν θάνατον αὐτῶν, Phil. 3, 10. A συμμιχῶ.
Συμμιχῶ, ᾧ, simul laboro, simul adfligo adversus. Ἐὰν συμμιχῶνται ἐμὸν κέντρον, Eur. Iph. in Tau. 692. A σὺν, & μιχῶ, laboro.
Συμμιχῶ, ἡ, ὁ κ' ἢ, cui sermo in ore comprimitur, i. e. taciturnus, tacens. Ex Συμμιχῶ, & λόγῳ, sermo.
Συμμιχῶ, αἱ, ὁ, compressio, compressus. A συμμιχῶ.

Συμμύς, *υ, ο*, iisdem sacris initiatus, socius in sacrorum initiatione. Gl. V. confacraneus. Ex *σδν, & μύς*, *μύς*.
 Συμμύς, fut. *σδν, & μύς*, claudor, clausus sum, comprimor, compressus sum; (2) conniveo. Συμμύς, *σδν, & μύς*, Aristot. Ex *σδν, & μύς*, claudo.
 Συμμάθεια, *α, η*, consensus in adfectibus; (2) convenientia naturae; (3) commiseratio, miseratio. A συμμάθης.
 Συμμάθης, *σδν, & μύς*, similiter adfecti, nom. plur. centr. pro συμμάθεις, a συμμάθης.
 Συμμάθης, *α, η*, una cum alio adfectior, simul adfectior cum alio malis ejus. Συμμάθης, *σδν, & μύς*, Heb. 4, 15. Τὸς δεσμίς με συμμάθετε, ib. 10, 34. Ab eod.
 Συμμάθης, *ε, ο*, *ε, ο*, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adfectitur & angitur ejus malo. Gl. Vet. adfectuosus. Ex *σδν, & μύς*, adfectus.
 Συμμάθης, *α, η*, cum consensu adfectuum; (2) cum commiseratione. A συμμάθης.
 Συμμάθης, *α, η*, simul pœanem canto. Ex *σδν, & μύς*, pœanem canto.
 Συμμάθης, *α, η*, simul cum alio pueros instituo. Ex *σδν, & μύς*, instituo pueros.
 Συμμάθης, *α, η*, condocceo, condocofacio; (2) cum alio instituo. Συμμάθης, *σδν, & μύς*, Aelian. V. P. 13, 44. Ο *ε, ο* *ε, ο* *ε, ο* συμμάθης, Polyb. Ex *σδν, & μύς*, instituo.
 Συμμάθης, *α, η*, colludo, simul cum alio ludo. Μετ' *ε, ο* *ε, ο* συμμάθης, *σδν, & μύς*, Arist. Pace, 118. νόμους, id. An. 1103. Πολλὰ συμμάθης με νόμους, Theocr. 11, 77. Ex *σδν, & μύς*, ludo.
 Συμμάθης, *α, η*, collusor. A συμμάθης.
 Συμμάθης, *α, η*, colludere, præf. inf. act. Ver. pro συμμάθης, a verbo συμμάθης.
 Συμμάθης, *α, η*, collusor. A συμμάθης.
 Συμμάθης, *α, η*, quæ colludit, colludens. A συμμάθης.
 Συμμάθης, *α, η*, collusor. Ab eod.
 Συμμάθης, *α, η*, simul ferio, impingo, illido. Μία συμμάθης Βορκαίς *ε, ο*, Soph. El. 729. A *σδν, & μύς*, ferio.
 Συμμάθης, *α, η*, idem quod συμμάθης. Τὸ πάντες εὐρατοῦ συμμάθης, Polyb.
 Συμμάθης, *α, η*, collusor. Ex *σδν, & μύς*, colludo.
 Σύμψαν, *α, η*, τὸ, universum, universitas, summa, Ph. A *σδν, & μύς*.
 Συμψαν, *α, η*, una festum seu ludos panegyricos celebros. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, ludos panegyricos celebros.
 Συμψαν, *α, η*, fut. *σδν, & μύς*, colludo, contechnor, cum alio aliquid malitiose facio. Ex *σδν, & μύς*, malitiose ago.
 Συμψαν, *α, η*, comparo cum alio. Ex *σδν, & μύς*, comparo.
 Συμψαν, *α, η*, simul inculco & infertio. Μετὰ ταῦτα συμψαν, Lucian. Piscat. 5. Ex *σδν, & μύς*, inculco.
 Συμψαν, *α, η*, competitor sum, una candidatus sum. Ex *σδν, & μύς*, ambio.
 Συμψαν, *α, η*, una accedo, una adsum. Οὐδὲ με συμψαν, 2 Tim. 4, 16. Ex *σδν, & μύς*, accedo.
 Συμψαν, *α, η*, cursitando adfectior, simul accuro, concuro. Συμψαν, *σδν, & μύς*, Heliod. Συμψαν, *σδν, & μύς*, Dem. Phil. 1. Συμψαν, *σδν, & μύς*, Aristanet. 1, 16. Ex *σδν, & μύς*, accuro.
 Συμψαν, *α, η*, simul exhortor, una cum aliis hortor. Τὸν ἱερὸν χρόνόν δικαίον *ε, ο* *ε, ο* *ε, ο* συμψαν, Arist. Ran. 705. Ex *σδν, & μύς*, adhortor.

Συμπαράκλεις, *α, η*, una cum aliis juxta me colloco. Συμπαράκλεις, *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, Dem. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, juxta me colloco.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, una advoco vel adhortor; συμπαράκλεις, communem exhortationem vel consolationem percipio. Συμπαράκλεις, *σδν, & μύς*, Xen. Cyr. 8, 12. Συμπαράκλεις, *σδν, & μύς*, Rom. 1, 12. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, adhortor, consolator.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, communem consolationem percipio, a. i. inf. pass. verbi συμπαράκλεις.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, adfectior, comitor. Συμπαράκλεις, *σδν, & μύς*, quod idem notat.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, simul inclinatio capite adficio. Ex *σδν, & μύς*, inclinatio capite adficio.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, una excipio, una adsumo; συμπαράκλεις, adhibitis, Ph. 2, 1. part. pass. Συμπαράκλεις, *σδν, & μύς*, Aelian. V. H. 8, 7. Συμπαράκλεις, *σδν, & μύς*, Aelian. 12, 25. Ex *σδν, & μύς*, adsumo.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, simul adsumptus sit, 2. sing. a. i. conjunct. pass. verbi συμπαράκλεις.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, simul maneo, semper adsum, permaneo. Συμπαράκλεις, *σδν, & μύς*, Phil. 1, 25. Ex *σδν, & μύς*, permaneo.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, commisceo. Συμπαράκλεις, *σδν, & μύς*, Arist. Plut. 718. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, admisceo.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, simul nato, una ad latus nato. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, ad latus nato.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, una deduco, una profequor. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, deduco.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, simul adnavigo; simul præternavigo. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, adnavigo.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, una pereco. Διδοὺ με συμπαράκλεις, *σδν, & μύς*, Dem. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, pereco.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, una apparo, adjuvo in apparando; (2) simul efficio. Ο δαίμων ἡμῶν ταῦτα συμπαράκλεις, Xen. Cyr. 7, 30. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, apparo.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, qui una a latere adstat; (2) socius, adjutor, auxiliarius. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, qui adstat.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, una adficio; (2) auxilium fero. Δημιτρί, *σδν, & μύς*, Arist. Ran. 384. Τὸν συμπαράκλεις, *σδν, & μύς*, id. Conc. 15. Συμπαράκλεις, *σδν, & μύς*, Suic. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, infertio aciei.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, fut. *σδν, & μύς*, una observo. Συμπαράκλεις, *σδν, & μύς*, Dem. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, observo.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, simul nutrio; συμπαράκλεις, simul nutrior, Suic. Συμπαράκλεις, *σδν, & μύς*, Xen. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, nutrio.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, una prætercurro. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, prætercurro.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, simul adficio. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, adficio.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, una seu simul adsum. Πάντες οἱ συμπαράκλεις, *σδν, & μύς*, Aelian. 25, 24. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, adsum.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, simul subingredior, simul inrepo. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, subingredior.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, contentio, collatio, comparatio. A συμπαράκλεις.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, simul extendo; (2) comparo, contendo. Συμπαράκλεις, *σδν, & μύς*, τὸ

νόσιν τῶν λαγυρίων, M. Anton. 7, 22. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, extendo.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, qui simul sunt, nem. plur. part. præf. Pœt. pro συμπαράκλεις, a verbo συμπαράκλεις, simul sunt.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, concomitor. Ἀλλὰ τιμαὶ αἱ σὺν τῷ συμπαράκλεις, Xen. Cyr. 2, 7. Καὶ σὺ, *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, ib. 7, 2. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, comitor.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, adficio, 3. sing. a. i. ind. act. Ver. pro συμπαράκλεις, a verbo συμπαράκλεις, pro συμπαράκλεις, jubeo.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, præbeo. Κῆρς τε τῇ ἱερῇ τῷ σὺν τῷ συμπαράκλεις, Xen. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, præbeo.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, simul virgo. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, virgo.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, simul prætervolo. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, prætervolo.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, simul adficio. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, statu.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, contubernalis. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, domus.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, simul lubrice delabor, pro-labor. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, pro-labor.
 Συμπαράκλεις, *α, η*, comitor, adfectior, adsequor. Ἐπὶ ταῦτα σὺν δὲ μᾶλλον συμπαράκλεις, Xen. Cyr. 1, 24. Συμπαράκλεις, *σδν, & μύς*, Heliod. Τὸ σὺν δὲ συμπαράκλεις, Xen. Cyr. 7, 30. τῷ βε-συνέχοντι, ib. 8, 47. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, quod idem significat.
 Σύμψαν, *α, η*, an, universus, totus, cunctus, simul omnis. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, omnis.
 Σύμψαν, *α, η*, τὸ, id, quo aliquid conspergitur. A συμψαν.
 Σύμψαν, *α, η*, confpergo. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, quod idem notat.
 Σύμψαν, *α, η*, simul patior. Gl. V. compatio; συμψαν, *σδν, & μύς*, doleo vicem tui, & vicem tuam, Ph. Ἐπεὶ συμψαν, *σδν, & μύς*, Rom. 8, 17. Συμψαν, *σδν, & μύς*, 1 Cor. 12, 26. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, patior.
 Σύμψαν, *α, η*, simul strepo, fragorem, strepitum, seu crepitum simul edo. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, strepo.
 Σύμψαν, *α, η*, simul pulso, simul percello & attonitum reddo, collido. Συμψαν, *σδν, & μύς*, Eur. Supp. 700. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, pulso.
 Σύμψαν, *α, η*, fut. *σδν, & μύς*, concusco. Τὸν συμψαν, *σδν, & μύς*, Luc. Gall. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, calco.
 Σύμψαν, *α, η*, qui ejusdem est patriæ, conterraneus, popularis. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, quod idem significat.
 Σύμψαν, *α, η*, vel συμψαν, *α, η*, fut. *σδν, & μύς*, colligo, constringo; συμψαν, *σδν, & μύς*, colligatus, confictus, p. pass. part. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, illico.
 Σύμψαν, *α, η*, una perfuadeo; (2) perfuadeo, suadendo flecto; συμψαν, *σδν, & μύς*, perfuadeo, confentio, idem sentio; συμψαν, *σδν, & μύς*, obsequitur, Gl. Vet. Ἐπὶ τῷ συμψαν, *σδν, & μύς*, Dem. Συμψαν, *σδν, & μύς*, M. Anton. 10, 1. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, suadeo.
 Σύμψαν, *α, η*, *α, η*, qui idem cum aliquo experitur, Suic. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, periculum, experientia.
 Σύμψαν, *α, η*, fut. *σδν, & μύς*, simul mitto. Σύμψαν, *σδν, & μύς*, Xen. Cyr. 4, 3. Οὐς σὺ δὲ συμψαν, *σδν, & μύς*, Eur. Iph. in Tau. 1334. Πιστὸς τὸν συμψαν, *σδν, & μύς*, Pind. Ill. 5. ult. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, mitto.
 Σύμψαν, *α, η*, fut. *σδν, & μύς*, cum alio lugeo, simul luctu adficio. Συμψαν, *σδν, & μύς*, Eur. Her. iur. 1395. Ex *σδν, & μύς*, *σδν, & μύς*, lugeo.

Συμπιπνίς, ἡ, ὄν, concoquendi vim habens, concoquens. A seq.

Συμπίπλω, f. ψα, concoquo. Ex σὺν, & πίπλω, coquo.

Συμπράττω, una perficio, adjuvo in perficiendo, adjuvo ad aliquid peragendum; (2) syllogistice concludo; (3) colligo; (4) coitum perago. Συμπράττειν φροντὶς, Eur. Med. 341. Ex σὺν, & πρᾶττω, perficio.

Συμπράσσω, ατθ, τὸ, conclusio, complexio, id, quod ex positis vel concessis concluditur & syllogistice efficitur. A συμ-πράττω.

Συμπρασματικῶς, Adv. conclusionem inferendo, conclusionem utendo. A συμπί-ρσσω.

Συμπράττω, f. δξω, necum duco, necum quoquoqueversum duco; (2) simul circum-ago. Ex σὺν, & πρᾶττω, circumago.

Συμπράττειν, undique tollendum, R. Ex συμπράττω.

Συμπράττω, ὅ, undique tollo, R. Ex σὺν, πρᾶττω, & αἰρῶ, capio.

Συμπράττω, ὅ, fut. ἴσω, simul bombo circumfuso, simul constrepto. Ex σὺν, & πρᾶττω, circumfuso.

Συμπράττω, una circumcurso. Ex σὺν, & πρᾶττω, circumcurso.

Συμπράττω, simul comprehendo, circumplector; (2) circumligo, circumdo velut veste; συμπερικυβερνῶμαι, simul adjuvo, coadjuvo. Καταβῆς ὁ Πανδύς ἵππισιν ὑπὸν, ἢ συμπερικυβερνῶν, εἴπει, &c. Act. 20, 10. Ex σὺν, & περικυβερνῶ, comprehendo.

Συμπράττω, ὅ, mente simul complector. Μὴ συμπερικυβερνῶναι οἱ αἱ ὅσα πρᾶττειν ὁδηγῶντες, M. Anton. 8, 31. Ex σὺν, & πρᾶττω, mente complector.

Συμπράττω, ὅ, una circummeo, circumvago, oberro. Μὴ ἢ κάμης ἡμῶν τῇ ἀκρῇ συμπερικυβερνῶν, Luc. Toxar. Ex σὺν, & πρᾶττω, circummeo.

Συμπράττω, fut. ἴσω, una lustro, simul collutro; (2) una circummeo. Συμπράττω τῇ σιλήνῃ, Aristot. Ex σὺν, & πρᾶττω, circummeo.

Συμπράττω, ὅ, simul cum alio circum-ambulo. Ex σὺν, & πρᾶττω, circumambulo.

Συμπράττω, ὅ, ἢ, complexio, complexus, R. Ex σὺν, & πρᾶττω, quod idem notat.

Συμπράττω, ὅ, simul in orbem agor. Ex σὺν, & πρᾶττω, in orbem agor.

Συμπράττω, una circumverto, una circumago seu circumfero. Ex σὺν, & πρᾶττω, circumverto.

Συμπράττω, una circumpono, simul circumdo. Ex σὺν, & πρᾶττω, circumpono.

Συμπράττω, una circumago. Ex σὺν, & πρᾶττω, circumago.

Συμπράττω, simul incurro. Ex σὺν, & πρᾶττω, incurro.

Συμπράττω, mente simul fingo, imaginor. Μὴδέποτε συμπερικυβερνῶν τὸ πρᾶττειν ἀρῶντες, M. Anton. 10, 35. A σὺν, & πρᾶττω, imaginor.

Συμπράττω, una circumfero, & circum-ratio; & συμπερικυβερνῶμαι, morigerus sum alicui, accommodo me. Τὸ αὐτὸ τῇ χύττει ὁμῇ συμπερικυβερνῶν, Lucian. Τρέχῃ ἀδελφῷ προσδίδει συμπερικυβερνῶν μετ' αὐτῷ αἰδ, id. Ex σὺν, & πρᾶττω, circumfero.

Συμπράττω, una corrumpor, circum-circa pereor. Ex σὺν, & πρᾶττω, corrumpor.

Συμπράττω, ὅ, ἢ, comitatus & frequens huc illucque adfectatio; (2) familiaritas, ad alterius caput accommodatio; (3) consueta a coena compositio. A συμ-πράττω.

Συμπράττω, una circumfuso, una circumvallo. Ex σὺν, & πρᾶττω, circumfuso.

Συμπράττω, simul volo. Ex σὺν, & πρᾶττω, volo.

Συμπράττω, idem quod συμπίπλω.

Συμπράττω, vel συμπερικυβερνῶ, f. ξω, compingo, coagmento, commisceo, concre-scere & coalescere facio, cogo. Παρ' οἰκ-τρὸς τέσδε συμπίπλεις τάφον, Eur. Supp. 938. Ψεύσαν ὃ σπινθὶν σπινθῆρι λίγον, Pind. Nem. 5, 53. Ex σὺν, & πρᾶττω, figo, compingo.

Συμπράττω, ὅ, f. ἴσω, una cum alio falio. Ex σὺν, & πρᾶττω, falio.

Συμπράττω, ὅ, ἢ, compactus, coagmentatus; (2) compactilis. A συμπρ-αττω.

Συμπράττω, compingo, coagulo, congelo. Ex σὺν, & πρᾶττω, figo.

Συμπράττω, fut. ἴσω, comprimo, epprimo. Ex σὺν, & πρᾶττω, premo.

Συμπράττω, ὅ, f. ἴσω, cogo, confipo, con-densio. Ex σὺν, & πρᾶττω, densio.

Συμπράττω, eas, ἢ, coactio & constipatio. A συμπίπλω.

Συμπράττω, ὅ, ὅ, qui cogit & constipat, qui lenas & villos densat. Ab eod.

Συμπράττω, ὅ, fut. ἴσω, idem quod συμ-πίπλω.

Συμπράττω, bibo cum aliquo. Ἐν μὲθ' ἡ-μῶν συμπίπλεις ἐκ κρατῶν, Arist. Ach. 281. "Οἷος σπινθῆρι μὲν ἢ σπινθῆρι αὐτῷ, Act. 10, 41. Ex σὺν, & πρᾶττω, bibo.

Συμπράττω, una vendo, venditionis fo-cius sum. Ex σὺν, & πρᾶττω, vendo.

Συμπράττω, incidentes, acc. pl. part. praef. verbi συμπίπλω.

Συμπράττω, incido, concuro, evenio, con-tingo; σπινθῆρι, ruit, Ph. contigit, a. 2. συμπίπλω, lapsus, collapsus, Gl. Vet. "Ος εἰς ἀγῶνα πρᾶττω συμπίπλω μάχης, ἐκλήται μὲν, Soph. Trach. 20. Πικρὸς δ' ἱππὶς σπινθῆρι κλύων, Eur. Hec. 119. Ἐμοὶ σὺ συμπίπλωας εἰς τῶν λόγων, id. Tro. 1037. εἰς μάχην αὐτὸς ἐσπινθῆρι, Heliod. κακῶς, Soph. Aj. 429. Ex σὺν, & πρᾶττω, cado.

Συμπράττω, ὅ, f. ἴσω, idem. Ex σὺν, & πρᾶττω, cado.

Συμπράττω, f. σω, simul facio errare, ac-commodo, conformo. Ex σὺν, & πρᾶττω.

Συμπράττω, connexio, complexio, f. 2. ind. pass. verbi συμπίπλω.

Συμπράττω, ὅμαι, simul erro & vagor. Ex σὺν, & πρᾶττω, erro.

Συμπράττω, pro συμπράττω, quae accom-modatur, aor. 1. part. act. f. g. ve. b. συμπράττω.

Συμπράττω, eas, ἢ, confidit, Gl. Vet. A seq.

Συμπράττω, conformatur, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. & Boe. pro σπινθῆρι, a verbo συμπίπλω.

Συμπράττω, f. σω, confingo, comminisco. Γαίης γὰρ σπινθῆρι πρᾶττω ἀμειβόμεναι, Περσέως ἀδελφῷ, Hesiod. Op. 571. Σπινθῆρι συμπίπλω, Arist. Pac. 869. Ex σὺν, & πρᾶττω, figo.

Συμπράττω, ὅ, manibus complexis stre-pitum edo, R. Ex σὺν, & πρᾶττω, sonitum edo. Χρῆσι δὲ συμπράττω τῇ πρᾶττειν ὁλοφύδων ἱππῶν, Hom. Ilad. 23, 102.

Συμπράττω, ὅμαι, ὅ, ἢ, complures, pla-res simul, collecti, non sigillatim. Ex σὺν, & πρᾶττω, unde plur. πρᾶττω, plures.

Συμπράττω, ὅμαι, ὅ, ἢ, connexus, conjun-ctus, copulatus. Ἐκλήται συμπίπλω πρᾶττω γαμψόθυγι πρᾶττω, Nonn. Pa-raphr. 6, 11. A συμπίπλω.

Συμπράττω, ὅ, ἢ, conjunctivus, copulati-vus. Ab eod.

Συμπράττω, Adv. more copulativorum, per copulata, copulative, conferte, con-texte. A συμπίπλω.

Συμπράττω, f. ξω, connecto, copulo. Συμ-πράττω τὰς χεῖρας, Polyb. Τῶδε συμ-πράττω.

πρᾶττω ξίφει, Eur. Bac. 800. Ex σὺν, & πρᾶττω, pectus.

Συμπράττω, eas, ἢ, complexio, implicatio. A συμπίπλω.

Συμπράττω, f. ἴσω, una navigo, navigationis focus sum. "Οὐτὸς ὃ συμπίπλω τῷ ἱ-μῶν μέχθων χεῖρας, Eur. Iphigen. in Tau. 601. Συμπράττω τὴν φλόγην δυσχερῶν, id. Her. fur. 1230. Ex σὺν, & πρᾶττω, navigo.

Συμπράττω, ὅμαι, αἰ, infusae, quae eminus collidi videbantur. A συμπίπλω.

Συμπράττω, Adv. collisum. Ab eod.

Συμπράττω, simul impleo, compleo; (2) una multiplico & augeo. Ex σὺν, & πρᾶττω, impleo.

Συμπράττω, idem. Ex σὺν, & πρᾶττω, impleo.

Συμπράττω, ὅμαι, ὅ, ἢ, completus, totus; (2) plenus. Ex σὺν, & πρᾶττω, totus, plenus.

Συμπράττω, complentur, 3. pl. praef. ind. pass. contr. pro συμπληρῶνται, a verbo συμπληρῶ.

Συμπράττω, ὅμαι, f. ἴσω, compleo, expleo; (2) perficio; συμπληρῶνται, consummetur, Gl. Vet. aor. 1. conj. pass. Καὶ ἐν τῷ συμπληρῶν τῷ ἡμῶν & Παντοκρῶς, Act. 2, 1. "Οσπρὶ ἐκ πάντων τῶν συμμά-χων ὁ κύριος τοῦτον σῶμα συμπληρῶνται, M. Anton. 5, 6. Ex σὺν, & πρᾶττω, impleo.

Συμπράττω, ατθ, τὸ, complementum. A συμπληρῶ.

Συμπράττω, eas, ἢ, ipsa complendi actio; consummatio, perfectio, Gloss. Vet. Ab eod.

Συμπράττω, ὅμαι, ἢ, complendi vim ha-bens; (2) ad complementum faciens. Ab eod.

Συμπράττω, Adv. completive. A συμ-πληρῶ.

Συμπράττω, vel συμπίπλω, f. ξω, q. d. compercutio, collido. Ex σὺν, & πρᾶττω, ferio.

Συμπράττω, ατθ, ἢ, q. d. connavigatio, navi-gationis societas. A συμπληρῶ.

Συμπράττω, ὅμαι, ἢ, q. d. connavigatorius, navigationis focus. Ab eod.

Συμπράττω, ὅμαι, ἢ, complexio, amplexus, connexio, complexio; (2) complexus in coitu; (3) manuum confectio in praef. figura oratoria. A συμπίπλω.

Συμπράττω, ὅμαι, ἢ. Συμπράττω ἱσμός τῷ ὁμοδρόμῳ ὡς εἰς γαίης, i. e. complicatus coetus erat convictor super terram, Nonn. Paraphr. 6, 10.

Συμπράττω, contr. σπινθῆρι, ὅμαι, ἢ, qui una navigat, navigationis focus. A συμ-πληρῶ.

Συμπράττω, ὅμαι, ὅ, conspiratio, consensus. A συμπίπλω.

Συμπράττω, f. ἴσω, confiro, confio, Gl. V. (2) uno sensu melior, consentio. Συμ-πράττω τῷ πρᾶττειν ὡς, M. Anton. 8, 45. Ex σὺν, & πρᾶττω, firo.

Συμπράττω, f. ξω, suffoco una, & strangleo comprimo in strangulatione; (2) coactio & coarctatio quasi suffoco. "Οἱ ἔχοντες σπινθῆρι αὐτῶν, Luc. 8, 42. σπινθῆρι, Marc. 4, 7. συμπίπλω, Luc. 8, 14. Ex σὺν, & πρᾶττω, suffoco.

Συμπράττω, ατθ, ὅ, conspiratio, consensus. A συμπίπλω.

Συμπράττω, contr. σπινθῆρι, ὅμαι, ἢ, qui con-spiravit. A συμπίπλω.

Συμπράττω, f. ἴσω, p. dibus ligo. Ex σὺν, & πρᾶττω.

Συμπράττω, ὅμαι, f. ἴσω, una duco, simul duco; (2) dirigo. "Αὐτὸς ὃ συμπίπλω τῷ πρᾶττειν Plato. Ex σὺν, & πρᾶττω, nam pedibus moneo.

Συμπράττω, qui ligant, aor. 1. part. act. verbi συμπίπλω.

Συμπράττω, fut. ἴσω, impedio, compedibus implico, ligo, vincio; (2) cohibeo, co-

ἄριστο. Στίζας αὐτὸς καὶ συμποδίσας, A-
 rist. Ran. 1646. Αὐτὸς ὑπὸ σε συμ-
 ποδίσας, Plato. Ex συν, & ποδίζω, pedes
 ligo.
 Συμποδοδισμία, ᾧ, fut. ἦσω, compedes in-
 jicio, compedibus ligo. Ex συν, ὤς, &
 δισμός, vinculum, vel dissimulatio, ligo.
 Συμποθὴν, absorptum, a. i. part. pass. n. g.
 verbi συμπίνα pro συμπίω, absorbeo.
 Συμποσία, ᾧ, fut. ἦσω, una facio, adjuve,
 auxilior. Ex συν, & ποίω, facio.
 Συμπολεμία, ᾧ, fut. ἦσω, belli socius sum,
 bello adjuvo. "Οὐτ' ἐν ἡλικίᾳ ἔχω συμ-
 πολεμεῖν ἐνὶ χερσὶν ὑδνί, Plato. Ex συν,
 & πολεμεῖω, bello.
 Συμπολιξία, f. ἴσα, in civitatem conflo. Ex
 συν, & πολιξία, urbem condo.
 Συμπολιτεία, ας, ἡ, jus una remp. admini-
 strandi; (2) communia reip. jura & in-
 stituta. Α συμπολιτεύω.
 Συμπολιτῆς, & συμπολιτῶμαι, una rem-
 publicam administro; (2) in eadem cum
 aliquo civitate seu rep. versor; (3) versor
 cum, vivo cum. Ex συν, & πολιτῆς,
 remp. administro.
 Συμπολίτης, α, ὁ, concivis. Ex συν, & πο-
 λίτης, civis.
 Συμπομπδία, f. ὄσω, una pompam duco;
 (2) ludos una celebros. Ex συν, & πομ-
 πδία, pompam duco.
 Συμπονία, ᾧ, f. ἦσα, una laboro, laboran-
 tem adjuvo; (2) simul tolero & sustineo.
 Καὶ συμπονήσαι σοὺς κακοὺς βέλομαι, Eur.
 Or. 666. Σὺ γὰρ δὴ συμπονήεις ἰμοὶ πόνους,
 ib. 1213. πατρι, Soph. El. 992. Ex συν,
 & πονία, laboro.
 Συμπονῶμαι, simul cum alio male ago,
 male perpetro. "Οταν γὰρ αὐτοὶ συμπονη-
 ρώμεθα ταῖσιν ζημαῖσι, Arist. Lyf. 407.
 Α συν, & πονῶμαι.
 Συμπόνας, ἄσω, una laborando, conjunctis
 viribus, Suic. Ex συν, & πόνος, labor.
 Συμπορεύομαι, proficiscor cum, sum itine-
 ris comes. Σωτηρεύοντο αὐτῷ οἱ μαθη-
 ται, Luc. 7, 11. πρὸς αὐτὸν, Marc. 10,
 1. Συμπορεύομαι δὲ ἔγω, Eur. Iph. in
 Tau. 1493. Ex συν, & πορεύομαι, pro-
 ficiscor.
 Συμπορῶ, ὤ, f. ἦσω, simul depopulo. "Ος
 σὲ πατρὶ συμπορήσῃ Φρύγας, Eur. Or. 882.
 Ex συν, & πορῶ, depopulo.
 Συμπορίζω, f. ἴσα, una quaero, una acqui-
 ro; (2) conquiro, comparo. Κατὰ μι-
 κρὸν αὐτοῖς συμπορίσαντο, Dem. Ex συν,
 & πορίζω, acquiro.
 Συμπόσια, ας, ἡ, computatio, convivium.
 Α συμπίνω.
 Συμπόσιος, f. ἄσα, una convivor. Α συμ-
 πόσια.
 Συμπόσιακός, ἡ, ὄν, convivalis. Α συμ-
 πόσιον.
 Συμπόσιάρχης, ὤ, fut. ἦσω, sum praefectus
 convivii, sum magister convivii, Aristot.
 Α συμποσιάρχης.
 Συμπόσιάρχης, α, ὁ, magister convivii, qui
 convivium dirigit. Ex συμπίσιον, & ἀρ-
 χων, praefectus.
 Συμπόσιαρχία, ας, ἡ, praefectura convivii,
 officium magistri computationis. Α συμ-
 ποσιάρχης.
 Συμπόσιάρχης, α, ὁ, idem quod συμποσι-
 ἀρχης.
 Συμπόσιον, α, τὸ, computatio, convivium;
 (2) convivii locus; (3) convivium; (4)
 libellus seu liber de convivio. Α συμ-
 πίνω.
 Συμπότης, α, ὁ, computator, combibo, con-
 viva. Ab eod.
 Συμπότης, ἡ, ὄν, q. d. compotatorius, ad
 computationem vel compotatores p. riners,
 convivalis; (2) computationi seu convivio
 conveniens; (3) compotor, conviva suavis
 & jucundus. Α συμπότης.
 Συμπότης, ἡ, ὄν, compotatrix. Ab e-
 odem.
 Συμπότης, ας, ἡ, idem & ab eod.

Συμπράττωμαι, f. **πράσσωμαι**, una cum alio seu aliis negotium procuro, una operam navo; (2) simul negotior, **Συμπράττωμαι**, τὰ πρὸ νόμος, Plut. Ex συν, & **πράττωμαι**, negotium procuro.

Συμπράκτωρ, οὐδ, ὁ, adjutor, administer. A **συμπράσσω**.

Συμπράσσω, vel **πράσσω**, f. **πράσσω**, socius sum & adjutor in re aliqua, una facio; (2) adjuvo & opitulor. **Ἰδὲ δὲ ἅμα κ, ἐμπράσσει**, Soph. Aj. 1413. **Ἄλ' ἡνὶρ ἡμῶν ἄπειν σπαθρίαν, σύμπραξεν**, Euripid. Iph. in Tau. 983. **Σὺν κακῶς πρᾶσσαςι συμπράσσει κακῶς**, id. Herac. 27. **Μάλλον ἢ συνήπραξαν ἂν τι ἀλλήλοις ἀγαθόν**, Xen. Cyr. 8, 21. Ex συν, & **πράττω**, ago, facio.

Συμπράτης, κ, ὁ, qui cum alio aliquid vendit. Ex συν, & **πράτης**, venditor.

Συμπρεσβύτης, ε, ὁ, legationis collega. A **συμπρεσβύτης**.

Συμπρεσβύς, f. **πρεσβύς**, collega & socius sum legationis. Ex συν, & **πρεσβύς**, legatione fungor.

Συμπρεσβύς, ιαε, ὁ, pl. **συμπρεσβύεις**, idem quod **συμπρεσβύτης**.

Συμπρεσβύτερ, κ, ὁ, qui & ipse presbyter & e seniorum simul collegio est. Ex συν, & **πρεσβύτερ**, senior.

Συμπριάμαι, coëmo. Ex συν, & **πριάμαι**, ενο.

Συμπροσάγω, fut. **ἀξω**, mecum adduco. Ex συν, & **προσάγω**, adduco.

Συμπρόομι, simul procedo, simul progredior. **Ἐμοὶ μὲν συμπρόοσι ἑαυτοῖς κ, ἡ φίλτρη προδύκει**, Heliod. Ex συν, & **πρόομι**, procedo.

Συμπροθυμέομαι, ὅμαι, f. **ἵσσω**, contendendo ad idem efficiendum, in eandem causam incumbo; (2) adjuvo in aliquo re. **Οἱ τε ἄλλοι πάντες ἀνεδέμῃσι συμπροθυμήσιν ταύτ' ἱέσαν**, Xen. Cyr. 6, 6. **Ἐξάρμουν, ὅτε τῶν μάντιων ἰώντων, ὅτε τῶν ἄλλων συμπροθυμούντων**, Plut. in Pelopid. cap. 31. Ex συν, & **προθυμέομαι**, magno studio entor.

Συμπρονομέω, f. **πρόνομι**, simul frumentatum egredior; (2) direptionum in pabulatione socius sum. Ex συν, & **προνομέω**, pabulationum egredior.

Συμπροξινία, ε, fut. **ἵστα**, simul comparo, adjuvo. **Τὴν θροσινιδὸν Θεοδώλ χολῶζαν ἰδὼν, συμπροξινισον**, Eur. Hel. 145. Ex συν, & **προξινία**, comparo.

Συμπροπίπτω, fut. **ψα**, una deduco & commitor. **Συμπροπίπτει ὃ αὐτὸν ὁ πατήρ**, Xen. Cyr. 1, 23. **αὐτὸς δὲ τὰς θυρας**, ibid. 8, 32. **Συμπροπέμπε με**, Arist. Ran. 401. Ex συν, & **προπίπτω**, commitor.

Συμπροπίμψαι, una deduxisse, a. 1. inf. act. verbi **συμπροπίπτω**.

Συμπρόσκειμι, adhæreo, simul adsum, particeps sum; **συμπρόσκειν**, adhæret. Ex συν, & **πρόσκειμι**, adjungo.

Συμπροσίσχω, simul adhæreo. Ex συν, & **προσίσχω**, adhæreo.

Συμπροσκυνώ, ε, f. **ἵσω**, simul cum alio adoro. Ex συν, & **προσκυνώ**, adoro.

Συμπροσπίπτω, simul accido. **Τὸτο ὃ γίνετο, ἰδὼν συμπροσπίπῃ σιν, ὅτι κ, συζήσεις κ, δι' ὅρωνται, κ, ἀκόντις ἀμαρτάνουσι**, M. Anton. 7, 15. A συν, & **προσπίπτω**, accido.

Συμπροσπλέκω, f. **ἕω**, simul adnecto. Ex συν, & **προσπλέκω**, adnecto.

Συμπλοκτικός, ἢ, ον, complicandi & contrahendi vim habens, adstrictivus, constrictivus. A **συμπλόκα**.

Συμπλήξις, ιαε, ἡ, clausura, conclusio; complicatio. Ab eod.

Συμπλόκα, f. **ἕω**, claudendo complico; (2) complico. **Κάθῃκα συμπλόκα ἀλαμπὴ ἡλὶς κολῶς ἑυαγέρω**, Soph. Trach. 704. Ex συν, & **πλόκα**, plico.

Συμπλομα, ατΘ, τὸ, quod accidit, casus; (2) adfectus præter naturam morbum sequens. **A συμπίπτω.**
Συμπλοματικός, ἡ, ὄν, qui est ex accessione morbi; (2) fortuitus, qui casu accidit. **A συμπίπταμα.**
Συμπλοματικός, Adv. per accidens, casu, fortuito. **A συμπίπτατικός.**
Συμπλοσις, εἰς, ἡ, casus, accidens; (2) collapsio, casus, ruina; (2) incursum rerum eodem definentium, vel q. d. coincidentia. **A συμπίπτω.**
Συμπυκάζω, fut. ὄσω, contego, cooperio; **συμπυκασμένος**, contextus, Diod. **Ex συν, & πυκάζω, tego.**
Συμπυκάζομαι, simul audio, simul quaero.
Συμπυθίδις (θίλις) παρθίης δισπίσματα, Eur. Hel. 335. **A σύν, & πυθάνομαι**, audio, quaero.
Συμπυρόω, ᾧ, f. ὤσω, simul incendo, simul comburo aut igne torreo. **Συμπυρόσαι μυρίαν πένπλαν χλιδῶν**, Eur. Rhes. 961. **Ex σύν, & πυρόω, igne infesto.**
Συμπαρόω, ᾧ, f. ὤσω, in topium seu calum cogo; **συμπαρόμα**, concreasco in topium, aut callosum duritiem. **Ex σύν, & παρόω, in topium muto.**
Συμφαγίη, una edere; συνίφαζον, una edi vel ederunt, a. 2. **Οἷτινες συνίφαζον ἢ συνίπιον ἀντὶ**, Aet. 10, 41. **Ex σύν, & φαγίη, edere.**
Συμφανής, ιΘ, ὁ ἢ ἡ, manifestus, apertus. **Ex σύν, & φάνομαι, apparco.**
Συμμαντάζομαι, fut. ἀσομαι, simul animo imaginor, simul concipio. **Ex σύν, & φαντάζομαι, imaginor.**
Συμφασσις, εἰς, ἡ, multarum stellarum unus emerfus & conspectus, seu coapparentia. **Ex σύν, & φασσις, apparentia.**
Συμφέρει, expedit, Ph. convenit, Gl. Vet. conducit, prodest. **Συμφέρει ἀντὶ πλείον, Plat. πρὸς τὴν τριπλῶν, Aristot.** **A συμφέρω.**
Συμφέρον, τΘ, τὸ, commodum, Gl. Vet. **Ab eod.**
Συμφέροισι, Adverb. commode, utiliter. A συμφέρον.
Συμφέρτος, ἡ, ὄν, confertus, congestus, adgestus, collatitius; (2) solidus. **A συμφέρω.**
Συμφέρω, simul porto, simul fero; comporto, convehio; συμφέρειν, convenire, conferre, prodesse; συμφέρομαι, una moveor, simul moveor; convenio, accommodo, congruo; συνίσουτα, profutura, Ph. f. i. part. συνίσουσα, contuli, a. i. ind. aet. συνίσουσα, evenit, contigit, a. i. pass. Ψυχῶν βιάει τὰμα (συμφέρειν κακὰ. Eur. Her. fur. 1371. Ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρῶμα τῇ πόλει ξυνοισι), melius cedit, Arist. Nub. 594. Ἀυτὴ τε πάντα συμφέρεισ' ἰδσιν, adjuvans, Eur. Med. 13. Συμφέρεται τὸ πολλὰ πολλοῖς, id. Herac. 919. A συν, & φέρω.
Συμφύγω, una fugio. Σύν οὐγυσι συμφύγον τέκνοις, Eur. Her. 26. **Συμφύξομαι πῶς ἀβλυτάτα πατρί, id. Ph. 1673.** **Ex συν, & φύγω, fugio.**
Σύμφημι, una cum alio aliquid dico, adfentior, consentio, comprobo, aditipulor, fateor, concedo. **Σύμφημι δὲ σοι**, Soph. Aj. 278. **Συμφήσεις σοι μοι**, Eur. H. pp. 270. **Ex σύν, & φημι, dico.**
Συμφήτωρ, ατΘ, ὁ, qui una cum alio aliquid dicit, aditipulator, testis. **A συμφημι.**
Συμφέριω, simul perdo; (?) everto, labefacto, R. Suic. **Ex σύν, & φέρω, perdo.**
Συμφθίνα, una diminuor, simul decreasco.
Συμφθίνουσι γὰρ ἢ αἱ ρίζαι τῇ ἄλλῃ σῆματι, Theophr. **Ex συν, & θίνω, riteo, corrumpo.**
Συμφίλω, simul amore prosequor. **Οὐτις συμφίλῃν, ἀλλὰ συμφίλῃν ἔρω**, Soph. Antig. 529. **Ex σύν, & φίλω, amo.**

Συμφιλία, ας, ἡ, consensus mutuus, concordia, R. Ex σύν, & φίλια, amicitia.

Συμφιλοκαλία, ὦ, f. ἦσα, simul honestatis studiosus sum, socius sum in rebus honestis, R. Ex σύν, & φιλοκαλία, rerum honestarum studiosus sum.

Συμφιλολογία, ὦ, una studiis literarum vaco. Ex σύν, & φιλολογία, literas amo.

Συμφιλοποιία, ὦ, fut. ἦσα, simul rixor, Ex σύν, & φιλοποιία, rixas amo.

Συμφιλοσοφία, ὦ, f. ἦσα, una operam do philosophia, una philosophor, una philosophice disputo. Βουδός τε, ὁ συμφιλοσοφία μιν ἡ μείς τῆς Ἀριστοτέλης, Strabo lib. 16. Ex σύν, & φιλοσοφία, philosophor.

Συμφιλοτιμώμαι, ἔμαι, f. ἦμαι, simul magno studio contendo. Ex σύν, & φιλοτιμία, magno studio contendo.

Συμφιλομαίνα, simul aestuare vel intumescere. Συμφιλομαίνεσσι φίλιες, Aret. Ex σύν, & φιλομαίνα.

Συμφύλας, f. ἔα, comburo; (2) uro, incendio, inflammo, R. Ἀκέρπει γὰρ συμφορέας πυροῖς, Lyc. 1157. Σύμφυλα δὲ ματα Πιθίως, Eur. Bac. 596. Ἀμεί πρὸς μαις συμφολεχέσεται, Lyc. 287. Ex σύν, & φύλας, uro.

Συμφυλίζω, f. ἴσω, simul comburo, concremo, R. Suic. Ex σύν, & φυλίζω, usufrudo.

Συμφυτίζω, ὦ, ἦσα, ventito, Ph. commeo; (2) una in scholam ventito, sum condiscipulus. Ex σύν, & φυτίζω, ventito.

Συμφυτίζω, εὐς, ἡ, condiscipulatus, Gl. V. A praec.

Συμφυτίζω, ὦ, ὅ, condiscipulus. A συμφυτίζω.

Συμφωνία, f. εὐσω, simul cum alio interficio, R. Suic. Συμφωνίαν παῖδ' ὄθλασαι, ἐπισκελθὼν δόμος, Eur. Ion. 888. Ex σύν, & φωνία, interficio.

Συμφυρ, ας, ἡ, collatio, congestio; (2) quod accidit, casus, eventus; (3) infelix, eventus, fortuna adversa, calamitas, clades, infortunium. A συμφύρ.

Συμφύρα, calamitatem alicujus deploro, R. A συμφύρα.

Συμφύρα, ὦ, f. ἴσα, meam vel alterius calamitatem deploro, Suic. Ab eod.

Συμφύρα, α, f. ἦσα, confero, congreco, congero, comperto, accumulo. Σκάμματα καὶ κειμήλια συμφορέας, Dem. Ὁὐκ οὐδ' ὄντα ταῦτα ἡμῖς μοι συμφορέας, Luc. Ex σύν, & φύρα, a φύω, fero.

Συμφύρα, Ion. pro συμφύρα, calamitas.

Συμφύρα, ατ, τό, quod congestum est, congeries. A συμφύρα.

Συμφύρα, εὐς, ἡ, actio congerendi, coaccervatio; (2) multitudo collecta. Τὴν νόσον ἡ τὰ χαριστικὰ πλεονεξία εἰς τὰ αὐτὰ συμφορέας ἐγγράται. Plut. in Pericl. cap. 34. Ab eodem.

Συμφύρα, ἡ, ὦν, congestitius, congestus, conflatus. Ab eod.

Συμφύρα, α, ὁ, ἡ, utilis, commodus, apertus, conveniens; (2) qui simul versatur, adiecia, comes; (3) congestitius. A συμφύρα.

Συμφύρα, Adv. commode, utiliter, epportune. Πλάττω γὰρ ἐστὶ πῶς συμφορατατον, Arist. Plut. 1162. A συμφύρα.

Συμφύρα, ὦ, ὁ, ἡ, qui una consilia agit, consiliarius, confultor; (2) unanimis, concors. A συμφύρα.

Συμφύρα, fut. ἴσμαι, simul consulto, seu delibero; (2) mecum reputo; συμφορεύω, una consultavit, a. i. Pael. & Ion. pro συμφορεύω. Νίσαν δὲ ὁμολογῶν φύρας συμφορεύω, Soph. Antig. 370.

Συμφύρα, ὦ, ἡ, 537. μῆτιν, Herod. 471. Ex σύν, & φύρα, in animo verso, consilium inco.

Συμφύρα, simul deliberasse, a. i. inf. med. verbi συμφύρα.

Συμφύρα, vel ἀτ, fut. ἔα, consopio, communio. Ex σύν, & φύρα, munio, serpio.

Συμφύρα, ὦ, f. ἦσα, eadem sum mente, consensio, assentior, conspiro; (2) una intelligentia concipio & comprehendo; (3) cogito, animadverto. Συμφύρασαντες ὅππῃ δέλω, Polyb. Συμφύρα τῆς περιέχοντι πάντα νοῦς, M. Anton. 8, 45. Τὰ πλεῖστα ἀλλήλων ἀφασάτα τοῖς τόποις τῇ διανοίᾳ συνεφύρατε, Aristot. Ex σύν, & φύρα, serpio.

Συμφύρα, εὐς, ἡ, consensio, consensus, conspiro. A συμφύρα.

Συμφύρα, ας, ἡ, concordia, consensus, conspiro. A συμφύρα.

Συμφύρα, f. ἔα, torreo, torrefacio, frigo. Ex σύν, & φύρα, torreo.

Συμφύρα, ὦ, ὁ, ἡ, qui eadem est mente, qua alius; concors, consentiens. Ex σύν, & φύρα, mens.

Συμφύρα, ἀδ, ὁ, ἡ, exilii comes. Ex σύν, & φύρα, exilii.

Συμφύρα, una epula, nom. plur. aor. 2. part. pass. f. g. verbi συμφύρα.

Συμφύρα, ὦ, ὁ, ἡ, ejusdem naturae; (2) ingenuus, innatus; (3) adherens, qui cohaeruit cum aliquo; (4) unanimis, consentiens. A συμφύρα.

Συμφύρα, ας, ἡ, coherentia, seu concretio duorum, quae coalescunt, concretio, coactus. A συμφύρα.

Συμφύρα, vel ἀτ, f. ἔα, una custodia; (2) una conservo. Τὴν ἴσσαν συμφορεύω, Xen. Ex σύν, & φύρα, custodio.

Συμφύρα, α, ὁ, ἡ, qui est ex eadem tribu, tribulis, contribulis, gentilis, cognatus. Ex σύν, & φύρα, tribulis.

Συμφύρα, α, ὁ, ἡ, qui est ejusdem generis, gentilis, vernaculus, cognatus. Ex σύν, & φύρα, tribus.

Συμφύρα, Adv. commixtim, confuse, promiscue. A συμφύρα.

Συμφύρα, α, ὁ, ἡ, commixtus, confusus. Ab eodem.

Συμφύρα, commisceo, confundo; Συμφύρα, commixtus, confusus, perf. pass. part. Ὁ δ' αἰκίσσι παλαστῇ Παν συνέρπει ἀρσενων ἀνίκας, Πολυδούκης, foedabat, Theocr. 22, 111. Ὡς μέλισσαι συμπεφυρμέναι καπνῷ, Lyc. 293. Ἄμα δ' ἐξ ἀκρῶ ἐσάρε κρατος, συμπεφυρμένον πυρι, Eur. Med. 1202. Ex σύν, & φύρα, misceo.

Συμφύρα, ὦ, f. ἦσα, una sufflo, vel inflo; (2) conspiro. Καὶ τὰς τ' ἐφ' ὅσιν ἐστὶ συμφοραμῆα, Arist. Eq. 466. Ἰδὲ γὰρ δὴ καὶ ἐμοὶ καὶ συμφορεῖσθαι τὸν, Soph. Oed. Tyr. 355. Ex σύν, & φύρα, inflo.

Συμφύρα, εὐς, ἡ, coalescentia, concretio, confociatio, coherentia; (2) naturalis officium unio, qua ossa inter se uniuntur. A συμφύρα.

Συμφύρα, f. ἔα, simul planto vel fero; (2) simul auctor sum; συμπεφυρμένω, implantatus, ingenuus, perf. pass. part. Συμπεφυρμένω τῇ ψυχῇ ἵδεται, Xen. Ex σύν, & φύρα, planto.

Συμφύρα, α, τὸ, nomen herbae conglutinandi vim habentis; Consolida major. A συμφύρα. Angl. Confry.

Συμφύρα, α, ὁ, ἡ, una plantatus, congenitus, innatus; (2) coniertus, confitus, opacus; (3) qui coire potest, sociabilis. Ab eodem.

Συμφύρα, f. ἔα, coalescere facio, conglutino, coagmento; συμφορεύω, coalesco, conglutino, cohaereco, complector, complexus haereo; συμφορεύω, concretum, Ph. perf. part. act. Συμφύρα αἱ ἀκάνθαι ἀπὸ πύργου αὐτοῦ, Luc. 8, 7. Συμφύρα αὐτοῦ, Aelian. V. H. 3, 1. Συμφύρα τῆς χαρίως ἀπὸ τῶν ἐκείνων ἀνα, Plut. Ex σύν, & φύρα, gigno.

Συμφύρα, Adv. more eorum, quae congenerunt sunt, cum tali coalescentia, qualis est rerum congenitarum; coherentes. A συμφύρα.

Συμφύρα, ὦ, fut. ἦσα, consensio, concine. Gl. V. convenio pacifcor, Gl. Vet. συνεφάσα, pepigi, Gl. V. a. i. συμπαρηνήριον, pactum, conventum, Gl. V. perf. part. pass. Καὶ τότε συμφύρασι οἱ λόγους τῷ σποφτῶν, Act. 15, 15. ἀπὸ ἀνταγμάτων, Matt. 18, 19. ἀνταρῶν τινι, ib. 20, 13. μὲν τῷ ἱερῶν ἐκ ἀνταρῶν, ib. ver. 2. Καὶ οὕτως ἀπαρῶν πάντες συμφύρασι, M. Anton. 8, 18. Τί ἐστὶ συνεφάσα ὑμῖν περὶ τὰς τὸ ἀνιδμα Κυρίου; Act. 5, 9. Ex σύν, & φωνία, vocem emitto.

Συμφύρα, de quo inter aliquos convenit, a. i. part. pass. verbi συμφύρα.

Συμφύρα, qui cum aliquo convenit, a. i. part. act. verbi ejusd.

Συμφύρα, εὐς, ἡ, vocis seu soni consensus; (2) consensus, concordia, convenientia. A συμφύρα.

Συμφύρα, ας, ἡ, convenientia vocum inter se, consonantia; concentus, Ph. consensus, assensus, consensio, convenientia, Ph. pactio, conventum, Gl. Vet. A συμφύρα.

Συμφύρα, α, ὁ, ἡ, voce seu sono cum alio consentiens, consonus; (2) concors, consentiens, consentaneus, conveniens. Ex σύν, & φωνία, vox.

Συμφύρα, Adv. voce seu sono inter se conveniente; (2) unanimi consensu, concorditer; convenienter, Gl. Vet. A συμφύρα.

Συμφύρα, f. ἴσα, collustro, simul illumino. Ex σύν, & φύρα, lux.

Συμφύρα, εὐς, ἡ, contactus. A συμφύρα.

Συμφύρα, fut. αἴσω, contingo, tacto mutuo conjectus sum. Ex σύν, & φύρα, tango.

Συμφύρα, ὦ, f. ἦσα, corrado, radendo complano, vestigia alicujus ita conturbo, ut non appareant amplius; deleo, contero. Εἰς αὐτὸν αὐτοῖς ἀνταρῶν συμφορεύω καὶ ἀφύρα, Arist. Nub. 971. Ex σύν, & φύρα, abstergo.

Συμφύρα, simul balbutio; (2) ad alterius captum me accommo, Suic. Ex σύν, & φύρα, balbutio.

Συμφύρα, int. ἴσα, supputo, Gl. Vet. computo; συμφορεύω, computat, Phil. Συνέφυσαν τὰς τιμὰς αὐτῶν, Act. 19, 19. Ex σύν, & φύρα, calculis computo.

Συμφύρα, ὦ, ὁ, computator, Gl. Vet. A praec.

Συμφύρα, α, ὁ, ἡ, cujus idem est suffragium, seu eadem sententia, consentiens. Gl. V. assensor. Ex σύν, & φύρα, lupillus, calculus.

Συμφύρα, corrado, contero. Ex σύν, & φύρα, rado.

Συμφύρα, f. ἴσα, confusurro, una fusurro. Ex σύν, & φύρα, fusurro.

Συμφύρα, ὦ, f. ἦσα, simul strepitum seu crepitum edo, simul sonitum do, Suic. Ex σύν, & φύρα, strepo.

Συμφύρα, ας, ἡ, unanimitas, concordia. A sequente.

Συμφύρα, α, ὁ, ἡ, qui ejusdem animi & sententiae est, unanimus. Ex σύν, & φύρα, anima.

ΣΤ' Ν, praep. cum, in comp. con. Σύν χρίω, ideo, Soph. Trach. 204.

Συναγαγῶν, colligisse, a. 2. inf. act. Att. pro συναγῶν, a verbo συναγαγῶν, colligo.

Συναγῶν, colligite, collegitis, 2. pl. a. 2. imper. act. Att. pro συναγῶν, a verbo eodem.

Συναγῶν, qui colligit, a. 2. part. act. Att. pro συναγῶν, a verbo eod.

Συναγῶν, ὦ, fut. ἦσα, simul indignor; (2) condoleo. Ex σύν, & ἀγανακτῶ, indignor.

Συναγῶν, εὐς, ἡ, indignatio, communis, condolentia. A praec.

Συναλίζω, f. *ίσω*, congreco, coacervo, cogo; συναλίζομαι, congregor, simul convenio; συναλίζονται, congregati, a. 1. part. pass. τίς δ' αὖ συναλίζει τίνος τ' εὐλοῖν τ' τῶν γυναικῶν; Arist. *Lyl.* 93. **Συναλίζομαι** παρήγειν αὐτοῖς, Act. 1, 4. Ex *συν*, & *άλίζω*, congreco.
Συναλίσκω, simul capio. Ex *συν*, & *άλίσκω*, capio.
Συναλλάξω, *ἔς*, *ἡ*, commercium, contractus, Ph. (2) conciliatio. A συναλλάττω.
Συναλλάγμα, ατ@, τὸ, commercium, contractus. Ab eod.
Συναλλαγματικὸς, *ἡ*, *ὄν*, q. d. commercialis, ad commercia pertinet. A συναλλάγμα.
Συναλλαγματικῶς, Adv. per commercia, per contractus. A συναλλαγματικὸς.
Συναλλακτὴς, *ἔ*, *ὄ*, conciliator; (2) confors, focus negotiationis, simul contrahens. A συναλλάττω.
Συναλλακτικὸς, *ἡ*, *ὄν*, conciliativus, ad conciliandum pertinet, aptus, seu efficax. Ab eodem.
Συναλλάξις, *ἔς*, *ἡ*, contractio, commercium. Ab eod.
Συναλλάττω, fut. *ξω*, paciscor cum aliquo, contrahio pactiones; (2) congregor cum aliquo, rem habeo; (3) concilio, reconcilio; συναλλάξω, conciliatus sum, a. 2. part. Ei χρεῖ τι καμῶ, μὴ συναλλάξαι τὰ πρὸς πρὸς σε γὰρ μάταια, Soph. Oed. Tyr. 1120. Καὶ δ' ἀντιδίζω πρὸς τ' ἰσοῦσι Διὸς, εὐνὴς τι τ' σῆς, ἢ συναλλάχθης ἐμοί, id. Aj. 493. Ἐλὶν συναλλάχθῃσαν εὐναίῳ γάμοις; Eur. Andr. 1245. **Συναλλατῶν** πρὸς ἐκείνους, transigere, Thuc. Ex *συν*, & *ἀλλάττω*, quod vide.
Συναλλοῖω, *ἔ*, f. *ἴσω*, simul immuto, diversum reddo, R. Ex *συν*, & *ἀλλοῖω*, immuto.
Συναλλομαι, una falio. Gl. Vet. confilio. Ex *συν*, & *ἀλλομαι*, falio.
Συναλοῖω, & συναλοῶ, *ἔ*, *ὄ*, contero, contundo, confringo. Μίχρη συναλοῖσι παρήτα, Theocr. 22, 123. Ex *συν*, & *ἀλοῖω*, trituro.
Συναλοῖν, *ἔς*, *ἡ*, commixtio; (2) vocalium duarum in unam contractio. A συναλλοῖω.
Συναλῶ, *ε*, *ὄ* *ἡ*, confalineus, Ph. qui eodem utitur falino, communialis, convictor. Ex *συν*, & *ἀλε*, fal.
Συναλόω, f. *ἴσω*, simul vapor & temere expiator, Suic. Συναπλᾶντο *ἡ* *συνήλοι*. Plut. in Anton. cap. 29. Ex *συν*, & *ἀλόω*, vapor.
Συνάμ pro συνάμα, simul.
Συνάμα, q. d. simul una, simul cum. Ex *συν*, & *ἀμα*, simul.
Συναμαρτάνω, simul erro, una erro. Ex *συν*, & *ἀμαρτάνω*, erro.
Συναμμα, ατ@, τὸ, copula, vinculum. A συνάμω.
Συναμπέχωμαι, circum induor, circum teger. Τί κλαίεις, *ἡ* *συναμπέχη* κόρας; Eur. Her. fur. 1115. A *συν*, & *ἀμπέχωμαι*, induor.
Συναμπέδω, fut. *ἴσω*, una traho, ut jumenta trahunt plaustrum, in trahendo adjuvo; Aristot. hist. an. 6, 24. Plut. in Cat. Maj. Ex *συν*, & *ἀμπέδω*, traho.
Συναμύνω, una opitulor. Τὰς συναμύνειν, εἰ- τις ἐν δόμον λαβὼν οἰχοῖτο, Eur. Iph. in Au. 61. Ex *συν*, & *ἀμύνω*, opitulor.
Συναμύνω, utrumque simul. Ex *συν*, & *ἀμύνω*, utrumque.
Συνάμω, simul ambo. Ex *συν*, & *ἀμω*, ambo.
Συναμῶν, *ἔ*, *ἡ*, ludo, vasto; potius σινεμαῶν.
Συναναδίζω, simul adscendo, coadscendo; συνανίσκω, coadscendi. Καὶ ἄλλαι πολλὰ αἰ συναναδίζονται αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, Marc. 15, 41. Κόρα συνανίσκει, Aelian. V. H. 3, 17. Ex *συν*, & *ἀναδίζω*, adscendo.

Συναναδίζω, *ἡ*, *ἡ*, qui una adscenderunt, dat. pl. a. 2. part. act. verbi συναναδίζω pro συναναδίζω.
Συναναδίζω, una germina protrudo. Ex *συν*, & *ἀναδίζω*, germina protrudo.
Συναναδίζω, una clamo. Συνανέκασαν *ἡ* αὐτῶν *ἡ* αἰ δμαῖ, Xen. Cyr. 5, 1. A *συν*, & *ἀναδίζω*.
Συναναγνίσκω, simul lego. Ex *συν*, & *ἀναγνίσκω*, lego.
Συναναγκάζω, f. *ἴσω*, simul cogo; concogo, Gl. V. Κρίναντες συναναγκάζουσι σάπαντα τριαντῶν, Polyb. Ἐγὼ οὕτως συναναγκάζω ταῦτα μάλιστα φιλοῦν, Xen. Cyr. 7, 29. Ex *συν*, & *ἀναγκάζω*, cogo.
Συναναγκάζω, *ἔς*, *ἡ*, q. d. una vel simul lectio, R. A συναναγκάζω.
Συναναγκάζω, *ἔ*, *ὄ*, simul nudo. Ex *συν*, & *ἀναγκάζω*, nudo.
Συναναδίδωμι, una distribuo, una digero. Ex *συν*, & *ἀναδίδωμι*, distribuo.
Συναναδίδωμι, conduplicatio, Gl. V. Ex *συν*, & *ἀναδίδωμι*, reduplicatio.
Συναναδίζω, f. *ἴσω*, confervefacio; (2) fervere facio. Ἀλλο θάλας ἵδωρ συνανέξουσιν αὐτῶν, Diof. Ex *συν*, & *ἀναδίζω*, fervere facio.
Συναναίρω, simul tollo. Συναναίρει πάντας *ἡ* θάλας, Longin. 2. A *συν*, & *ἀναίρω*, tollo.
Συναναίρωμαι, simul accumbo vel discumbo. Συνανέκωτο τῶν ἱσθῶν *ἡ* τῶν μαθηταῖς αὐτῶν, Matt. 9, 10. Ex *συν*, & *ἀναίρωμαι*, accumbo.
Συνανακέρνυμι, five συνανακέρνω, f. *ῥάσω*, una permisceo, commisceo, attempero. Πίνειν ὅτῳ χρυσὸς φιάλης κανέου *ἡ* ἀκονίτω συνανακέρνυσαν φιλοποσίαν, Luc. Gall. Ex *συν*, & *ἀνακέρνυμι*, misceo.
Συνανακέρνυμι, idem quod συνανακέρνυμι.
Συνανακλίνωμαι, simul accumbo, alicui accumbo, coaccumbo. Ἐκίλει συνανακλίνω μετ' αὐτῶν, Luc. Af. Ex *συν*, & *ἀνακλίνωμαι*, accumbo.
Συνανακόπω, fut. *φω*, simul retundo. Ex *συν*, & *ἀνακόπω*, retundo.
Συνανακράσσω, *ἔς*, *ἡ*, commistio, temperatura. A συνανακράνυμι, commisceo.
Συνανακρόω, *ἔ*, f. *ἴσω*, simul revolvō. Ex *συν*, & *ἀνακρόω*, revolvō.
Συναναλίσκω, una sumptum facio; (2) una confuso, simul absumo. Συμβουθεῖ τὸ μὲρ συναναλίσκω, τὰ *ἡ* συμπτᾶν, Xen. Ex *συν*, & *ἀναλίσκω*, confuso.
Συναναμίζω, f. *ῥάσω*, simul commisceo; (2) commisceo. Μὴ συναναμίζωδὲς πόνοις, 1 Cor. 5, 9. Ex *συν*, & *ἀναμίζω*, commisceo.
Συνανάμμιξις, *ἔς*, *ἡ*, commistio, conjunctio. A συναναμίζω.
Συναναμνήσκω, simul in memoriam revoco. Ex *συν*, & *ἀναμνήσκω*, in memoriam revoco.
Συναναπαύωμαι, fut. *αὐτομαι*, simul quiesco, seu requiesco, una cum alio quiesco, una refocillor. Συναναπαύωμαι ὑμῶν, Rom. 15, 32. Ex *συν*, & *ἀναπαύωμαι*, requiesco.
Συναναπέθω, fut. *πέσω*, simul suadeo, una hortor. Ex *συν*, & *ἀναπέθω*, suadeo.
Συναπέρχομαι, simul abeo, Aret. Ex *συν*, & *ἀπέρχομαι*, abeo.
Συναπρίτω, coaccumbo, ex Ph. Ex *συν*, & *ἀναπρίτω*, accumbo.
Συναναπλάττω, f. *ἴσω*, simul confingo. Ex *συν*, & *ἀναπλάττω*, confingo.
Συναναπλέω, simul implico. Ex *συν*, & *ἀναπλέω*, implico.
Συναναπλήω, f. *ἴσω*, simul impleo, una compleo. Ex *συν*, & *ἀναπλήω*, impleo.
Συναναπλήω, *ἔ*, *ὄ*, idem. Ex *συν*, & *ἀναπλήω*, impleo.
Συναναρπάξω, simul rapio, corripio, trahendo sc. sursum. Ex *συν*, *ἀνα*, & *ἀρπάξω*, rapio.
Συναναρπίζω, *ἔ*, fut. *ἴσω*, una sursum &

in sublimi jacio. Ex *συν*, & *ἀναρπίζω*, sursum jacio.
Συναναρχέω, *ε*, *ὄ* *ἡ*, una cum alio carens principio, coeternus. Ex *συν*, & *ἀναρχέω*, principio carens, quod est ex a priv. & *ἀρχέω*, principium.
Συνανασκάπω, f. *φω*, simul effodio. Ex *συν*, & *ἀνασκάπω*, effodio.
Συνανασπίζω, fut. *ἴσω*, simul dimico. Ex *συν*, & *ἀνασπίζω*, dimico.
Συνανασπίζω, f. *φω*, una revertor, una refero pedem seu retrocedo; συνανασπίζωμαι, converter, Gl. V. Συνανασπίζομαι σοι, Plut. Ex *συν*, & *ἀνασπίζω*, revertor.
Συναναστροφή, *ἔς*, *ἡ*, reversio; (2) conversatio, seu consuetudo quotidiana cum aliquo. A συνανασπίζω.
Συνανασφύω, f. *ἴσω*, simul adjuvo in conservando; (2) simul restituo pristinae incolomitati, una facio, ut quis salvus evadat. Ex *συν*, & *ἀνασφύω*, conservo.
Συνανατίλλωμαι, coorior, una orior. Ex *συν*, & *ἀνατίλλω*, orior.
Συνανατίζω, simul liquo seu liquefacio, R. Ex *συν*, & *ἀνατίζω*, liquefacio.
Συνανατοῖω, *ἔς*, *ἡ*, q. d. simul ortus, simul exortus. A συνατίλλω.
Συνανατρέφω, simul nutrio, una alo seu educo; συνανατρέφω, connutritus est, aor. 2. part. Ex *συν*, & *ἀνατρέφω*, nutrio.
Συνανατρίβω, fut. *φω*, simul contero. Ex *συν*, & *ἀνατρίβω*, contero.
Συνανατρέφω, simul subveho vel eveho. Συνανατρέφει γὰρ *ἡ* αὐτῶν τὸ κόσμον, Naz. Ex *συν*, & *ἀνατρέφω*, subveho.
Συναναφλέω, concremo, simul uro. Ex *συν*, & *ἀναφλέω*, incendo.
Συναναφύρω, simul commisceo, permisceo seu confundo. Ἐν τῇ πολλῇ συναναφύρονται κυλινδρόμας, ὅσπερ οὕτως, Luc. de Gymnaf. ταῖς γυναιξί, id. Ex *συν*, & *ἀναφύρω*, commisceo.
Συναναχρόω, f. *ἴσω*, una tripudio, una ad cantum moveor & circumagor. Ex *συν*, & *ἀναχρόω*, tripudio.
Συναναχρόωμαι, fut. *φω*, una excreo, una cum creatu egero. Συναναχρόωμαι τὴν ψυχὴν μὲν τῇ ἐλπίδι, Luc. Gall. Ex *συν*, & *ἀναχρόωμαι*, excreo.
Συναναχρᾶνυμι, f. *χρᾶσω*, q. d. concoloro. Ex *συν*, & *ἀναχρᾶνυμι*, colore imbuo.
Συναναχρᾶσις, *ἔς*, *ἡ*, q. d. concoloratio; (2) contagium, quale est corpus, quae contactu colorem aliquem imbibunt. A συναναχρᾶνυμι.
Συναναίρω, una inhabeo, cohibeo. Συναναίρειν τὸ πνεῦμα, Arist. Ex *συν*, & *ἀναίρω*, arceo.
Συνανάλλω, simul in altum traho. Ex *συν*, & *ἀνάλλω*, in altum traho.
Συναναρπίζω, simul adscendo. Αἱ ἐποχὴς ἀναρπίζονται συναναρπίζονται, Aelian. V. H. 12, 1. Ex *συν*, & *ἀναρπίζω*, adscendo.
Συναναρπίζω, una revocatus est, 3. sing. a. 2. ind. part. verbi συναρπίζω.
Συναναρπίζω, *ἔ*, simul rejuvenesco. Ex *συν*, & *ἀναρπίζω*, rejuvenesco.
Συναναρπίζω, *ἔ*, simul floreo, una floreo. Ex *συν*, & *ἀναρπίζω*, floreo.
Συναναρπίζω, & συναναρπίζομαι, cum hominibus converter & confueto. Τῶν ζώων τὰ συναναρπίζομαι, Theophr. Ex *συν*, & *ἀναρπίζω*, domo.
Συναναρπίζω, *ἔ*, f. *ἴσω*, idem & ex *ἴσω*.
Συναναρπίζω, f. *ἴσω*, idem. Ex *συν*, & *ἀναρπίζω*, humaniter ago.
Συναναρπίζω, *ἡ*, *ὄν*, qui cum hominibus versatur & degit, Suic. A συναναρπίζω.
Συναναρπίζω, *ἔ*, f. *ἴσω*, una mixtore adscio. Ex *συν*, & *ἀναρπίζω*, mixtore adscio.
Συναναρπίζω, simul in altum evolo, simul volo; συναναρπίζω, una evolavit, a. 2. Ex *συν*, & *ἀναρπίζω*, volo in altum.

Συναίστημι, una exurgere facio; συναίσταμαι, confurgo; συναίσει, confurrexit, a. 2. Συναίσεισαν μὴ αὐτῇ σῶσαι αἱ ἀμφ' αὐτῶν, Xen. Cyr. 5, 1. Ex σὺν, & αἰσῆμι, exurgere facio.

Συναίχνα, simul vel una orior. Ex σὺν, & αἰχῶ, orior.

Συναυμάζω, f. ζω, simul ploro vel ejulo. Ex σὺν, & αὐμαάζω, ejulo.

Συναντάω, α. f. ἴσω, occurro, obvius fio, incido in aliquem, obvius; συναντῶ, occurrit; evenit. Μὴ συναντῶν φόνος; Eur. Iph. in Tau. 1213. Ἀνίσταται τε, καὶ ξυναντῶ δραπετῆς, Arist. Ach. 1201. Ὅτῳ ξυναντήσῃεν ἐκ δὴδ, σὺνδὲς πρῶτος πρὸς σὲ, Eur. Ion. 787. Ἴαν ἰόντι δὴδὲν ἔτι σὺνῆντο, ib. 831. Δίκα συναντόμην, Pind. Ol. 2, 174. Ex σὺν, & ἀντάω, occurro.

Συναντία, α, idem. Ex σὺν, & ἀντία, occurro.

Συνάντημα, ατ, τὸ, occurfus, eventus; (2) plaga. A συναντῶ.

Συνάντησις, ις, ἡ, occurfus, obviatio. Ab eodem.

Συναντιάω, f. ἴσω, occurro simul. Καπὶ παλίκῃ ἀνὴρ ἀπλῶς ἱμεῖς, εἰς σὺν φῆς, συναντιάω, Soph. Oed. Tyr. 813. Ex σὺν, & ἀντιάω, occurro.

Συναντιόω, α, confero simul vel una. Ex σὺν, & ἀντιόω, confero.

Συναντιλαμβάνομαι, f. λήβομαι, una capeſſo, vel suscipio; (2) una incumbo in rem aliquam; (3) adjuvo seu opitulor. Τὸ σινδύμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀδυνάμεις ἡμῶν, Rom. 8, 26. Ex σὺν, & ἀντιλαμβάνομαι, capeſſo, suscipio.

Συναντλία, α, simul haurio, conficio. Κοινὰς αἰρέμεθα πῶς διὰ παιδὶ συναντλή, Eur. Ion. 200. A σὺν, & ἀντλία, haurio.

Συνάντομαι, simul occurſo. Ex σὺν, & ἀντομαι, occurro.

Συναντώντων, simul occurrentium, gen. pl. contr. pro συνανταύτων, a verbo συναντῶ.

Συναντῶσι, una occurrant, 3. pl. praeſ. conjunct. act. verbi ejusd.

Συναῖζει, congregabit, 3. sing. f. i. ind. act. verbi συναῖζω, congrego.

Συναῖξις, ις, ἡ, collectio, congregatio, conventus; συναῖξις, conventicula, Gl. Vet. (2) conventus ad celebrandam sacram cœnam, celebratio ipsius cœnæ sacræ. A συναῖζω.

Συναορία, α, comitor, sum comes, Pind. A sequente.

Συναορίς, α, ὁ καὶ ἡ, comes, socius, conjunctus. A συναίρω, simul in alium tello; unde p. m. συναορία, συναορία.

Συναπαγέμενοι, accommodantes, nom. plur. praeſ. part. med. verbi συναπαγέρω.

Συναπαράω, simul abduco seu abripio. Ἐκὶ λῶσι τῷ Κυπρίῳ τινὰ συναπαγέρει αὐτῷ, ὅπερ κελύει, Xen. Cyr. 8, 24. Τῶς παπῶντε συναπαγέρμενοι, Rom. 12, 16. Συναπαγέρει αὐτῷ τῷ ὑποκρίσει, Gal. 2, 13. Ex σὺν, & ἀπαράω, abripio.

Συναπαίρω, simul abeo, simul migro; συναπαίρει, simul abiit, a. i. Τῶν εἰδὼν καὶ τῶς συναπαίρειν αὐτῷ βελήντας παραλαβόν, Aelian. V. H. 3, 26. Συναπαίρειν εἰς τὴν Ἰταλίαν, Luc. Toxar. Ex σὺν, & ἀπαίρω, abeo.

Συναπαρτίζω, fut. ἴσω, una perfectum & absolute reddo; (2) simul adaequo. Συναπαρτίζειν γὰρ τοῖς τίποις αὐτὰ ἀναγκαῖον, Them. Ex σὺν, & ἀπαρτίζω, absolvo.

Συναπαρτισμός, α, ὁ, consummatio, Ph. A praeſ.

Συναπάς, ας, α, simul omnis. Ex σὺν, & ἀπάς, omnis, universus.

Συναπαύρομαι, una effulgeo. Ex σὺν, & ἀπαύρομαι, effulgeo.

Συναπιλία, α, comminor, simul minor. Ex σὺν, & ἀπιλία, minor.

Συναπίκρυψε, una occultavit, 3. sing. a. i. ind. act. verbi συναπικρύπτω.

Συναπιδόρῃ, α, ὁ, conlibertus, Ph. Ex σὺν, & ἀπιδόρῃ, libertus.

Συναπιδόρομαι, f. ἀσσομαι, conficio, simul efficio, in re aliqua efficienda juvo, in re conficienda meam accommodo operam; (2) actioni subservio. Ὅσα ἡ δυνάμις, καὶ τῶς γήμασιν συναπιδόρομαι ποιεῖν, Aristot. Ex σὺν, & ἀπιδόρομαι, efficio.

Συναπιδόω, impingo, infligo. Κάτανε τὴν ὑπόνοιαν αἶμα τῷ λόγῳ συναπιδόω αὐτῷ, Plut. Ex σὺν, & ἀπιδόω, quod idem notat.

Συναπέρχομαι, una cum alio habeo. Ex σὺν, & ἀπέρχομαι, abeo.

Συναπιδόρομαι, simul inimicitias exerceo. Ex σὺν, & ἀπιδόρομαι, inimicitias exerceo.

Συναπιδόω, simul abjicio; (2) simul amitto. Ex σὺν, & ἀπιδόω, abjicio.

Συναπογράφω, inter alios magistratum ambio, candidatus sum, cum aliis nomen meum profiteor. Προκρίβη δῖκα δυνὲν ἀνδρῶν συναπογραφεμένων. Plut. in Aemil. cap. 3. Ex σὺν, & ἀπογράφω, quod vide.

Συναποδμήω, α, f. ἴσω, simul peregrinor, socius peregrinationis sum. Μᾶτι σὺνδὲν πᾶν αὐτῷ πᾶντα, μᾶτι συναποδμήν ἰπῶναρχε, M. Anton. 1, 13. τῷ δὴδ, Aelian. V. Hist. 1, 15. Ex σὺν, & ἀποδμήω, peregrinor.

Συναπόδαμ, α, ὁ καὶ ἡ, qui simul peregrinatur, qui una cum alio a populo abest. Ex σὺν, & ἀπόδαμ, qui a populo abest.

Συναποδράω, α, una aufugio. Καὶ συναποδράω διδὲν ὁπληστῆσιν μοι, Arist. Ran. 81. Ex σὺν, & ἀποδράω, aufugio.

Συναπόδω, f. ἴσω, una exno. Ex σὺν, & ἀποδω, exno.

Συναποθήσκω, simul morior, commorior. Ἐδὲν με δὴ συναποθάνειν σοι, Marc. 14, 31. Εἰ ἡ μὴ ἔσται, ἀλλὰ μῦθος ἡ ψυχὴ ἐν τῷ σώματι, συναποθήσκει, Xen. Cyr. 8, 47. Ex σὺν, & ἀποθήσκω, morior.

Συναποίχομαι, simul discedo, Aret. Ex σὺν, & ἀποίχομαι, discedo.

Συναποκαθαίρω, simul expurgo. Ex σὺν, & ἀποκαθαίρω, purgo.

Συναποκάνω, simul defatigor. Συναποκαμῶν μῆλιν, Eur. Iph. in Tau. 1376. A σὺν, & ἀποκάνω.

Συναπόκειμαι, simul repositus seu reconditus sum. Ἐν οἷς γὰρ χάρις ἡ χθονία συναπόκειται, πειθεῖν ἡ χρῆ, Soph. Oed. Col. 1755. Ex σὺν, & ἀποκίμαι, repositus sum.

Συναποκλύζω, fut. ἴσω, simul abluo. Ex σὺν, & ἀποκλύζω, abluo.

Συναποκόπω, f. ψω, simul abscindo. Ex σὺν, & ἀποκόπω, abscindo.

Συναποκρύπτω, f. ψω, simul abscondo. Ex σὺν, & ἀποκρύπτω, abscondo.

Συναπολάμπω, f. ψω, simul effulgeo, una resplendo. Ex σὺν, & ἀπολάμπω, effulgeo.

Συναπολαύω, f. αἰσώ, simul cum alio fruor. Ex σὺν, & ἀπολαύω, fruor.

Συναπολέω, una perdidit, 2. sing. aor. 1. conjunct. act. verbi συναπόλλυμι pro συναπύλλω.

Συναπόλη, una percas, 2. sing. a. 2. conjunct. med. verbi ejusd.

Συναπολλύμι, simul perdo; συναπόλλυμαι, simul pereor. Οὐ συναπάλειτο τῶς ἀπειθήσας, Hebr. 11, 31. Ex σὺν, & ἀπολλύμι, perdo.

Συναπολορόμαι, α, una defendo. Ex σὺν, & ἀπολορόμαι, defendo.

Συναπομαρτύνω, una marcescere facio, simul languidum reddo. Ex σὺν, & ἀπομαρτύνω, languidum reddo.

Συναπομεινύω, α, simul extenuo. Ex σὺν, & ἀπομεινύω, extenuo.

Συναπονώω, simul innuo; simul nuteo. Ex σὺν, & ἀπονώω, innuo.

Συναποσβέννυμι, simul extinguo. Θυγάτρα ταῖς νυμφικαῖς λαμπρῶς συναποσβέννυσι, Heliod. Ex σὺν, & ἀποσβέννυμι, extinguo.

Συναποστῆναι, α, ὁ, qui simul defecit, de-

fectionis socius. Ex σὺν, & ἀποστῆναι, quia defecit.

Συναποστέλλω, f. αἰά, una mitto seu ablego. Συναπέστειλα 4 ἀδελφόν, 2 Cor. 12, 13. Ex σὺν, & ἀποστέλλω, ablego.

Συναποτίθημι, simul depono. Ex σὺν, & ἀποτίθημι, depono.

Συναποτίλω, una cum partu edo. Ex σὺν, & ἀποτίλω, pario.

Συναποτίλλω, simul avello. Ex σὺν, & ἀποτίλλω, avello.

Συναποδείνω, simul ostendo, Strabo lib. 15. Ex σὺν, & ἀποδείνω, ostendo.

Συναποφρασις, ις, ἡ, simul negatio. Ex σὺν, & ἀποφρασις, negatio.

Συναποφείρω, simul aufero, tello, vel abripio. Ex σὺν, & ἀποφείρω, aufero.

Συναποχωρία, α, simul discedo. Ex σὺν, & ἀποχωρία, discedo.

Συναπύκω, α, ὁ, colligatorius, colligandi vim habens. A συναπύω.

Συναπύς, α, ὁ, continuus. Ab eod.

Συνάπλω, fut. ψω, adnecto, copulo, jungo, conjungo, coaduno, ferrumino, continuo, Gl. Vet. συνάπλει, conjungit, committit, conferit, combinat, condensat, continuat, copulat, Ph. συνάπλω, coëo, Gl. V. convenio; συννημμένον, connexum, Gl. Vet. p. part. pass. συναφθῆν, unitum, Gl. Vet. a. i. p. pass. Συνάπτετον λόγισιν, conferte confilia, Soph. El. 21. ἡ καὶ ὁ δαίμων πολλὰ τῶν ἐν ἡμέρᾳ κακῶν ξυνάπτετον ἐδίκας ἰάσων, Eur. Med. 1235. Συνάπτετον ἐν τῷ πρῶτῳ τῶς ῥήμασι, Arist. Ach. 692. Χεῖρὶ συνάπτε χεῖρα, idem Θεσμ. 964. μέχλω, Eur. Alc. 499. Συνάπτετον μάχην ἐν χερσὶ. Plut. in Theseo. cap. 27. Ex σὺν, & ἀπλω,necto.

Συνάρα, contulisse, aor. 1. inf. act. verbi συναίρω, tello.

Συνάραδι, contulisse, a. i. inf. med. verbi ejusd.

Συναράω, vel ἀπλω, f. ζω, collido, confringo. Μὴ μοι δορὶ συναράω, τὰν ἐὼς χάριτων ἔχουσιν πόλιν, Eur. Herac. 378. Ἡ γὰρ συνήρ-ξ' οἶκον, ἡ βαχχάω' ἱμῖν; Eur. Her. iur. 1146. Ex σὺν, & ἀράω, allido.

Συναρίσκω, f. ρίσω, complaceo. Hinc Imperf. Συναρίσκει, complacitum est. Συναρίσκων τινι, Dem. Ex σὺν, & ἀρίσκω, placeo.

Συναρήγω, f. ζω, simul auxilior. Ex σὺν, & ἀρήγω, auxilior.

Συναρήκω, collisus est, 3. sing. perf. ind. pass. Att. pro συνήραμαι, a verbo συναράω.

Συναρθῶ, α, ὁ καὶ ἡ, articulo copulatus. Ex σὺν, & ἀρθῶ, articulus.

Συναορία, α, f. ἴσω, articulo compingo. A συναρθῶ.

Συναριθμῶ, α, f. ἴσω, connumero. Ex σὺν, & ἀριθμῶ, numero.

Συναριθμῶσις, ις, ἡ, connumeratio. A συναριθμῶ.

Συναριθμῶ, α, ὁ καὶ ἡ, qui eodem numero continetur. Ex σὺν, & ἀριθμῶ, numerus.

Συναρισάω, α, f. ἴσω, simul prandeo. Ἐδθα τοῖς ἡρατῇ ἀνδραπὶ συναρισάω, Arist. Av. 1492. Ex σὺν, & ἀρισάω, prandeo.

Συναρισάω, f. σα, simul cum alio me optinegero. Συναρισάωσαν αἱ Ἀλκμήνης γόνα, Eur. Tro. 805. A σὺν, & ἀρισάω.

Συναρίσθω, α, ὁ, qui simul prandet, compranfor, conviva. Ex σὺν, & ἀρίσθω, prandium.

Συναρμῶ, α, ἡ, apta compositio, concinnitas. A συναρμῶω.

Συναρμῶω, f. ὅσα, coapto, coagmento, concinno, apte compono; (2) congruo, convenio, quadro; συναρμῶω, compactus, Gl. Vet. p. pass. part. Αὐτόματον ὅτι ἐν ὁμαῖται ξυρμῶσιν, Eur. Iph. in Tau. 1170. Συναρμῶσιν 3. βλεπόμεναι τῇ Cf. χεῖρ, id. Ph. 1460. Ex σὺν, & ἀρμῶω, vel ἀρμῶω, apto.

Συναρμολογία, ὁ, f. ἴσω, congruenter coagmento, apte concinno & compingo, Ph. compagino; **συναρμολογημένος**, compactus, Ph. Ἐν τῇ πᾶσι ἡ οἰκονομὴ συναρμολογημένη αὐξάνει εἰς τὸν ἄριστον ἐν Κυρίᾳ, Ephes. 2, 21. Ex συν, & ἀρμολογία, quod idem notat.

Συνάρμοξις, ἀρταυσι, 3. sing. aor. 1. ind. aet. Ion. pro συνάρμοξι, a verbo συναρμόζω.

Συναρμοσία, ας, ἡ, congruentia, convenientia, Suic. Α συναρμόσιον.

Συνάρμοσις, εως, ἡ, conjunctio. Ab eod.

Συναρμοστής, ὁ, coagmentator, concinnator; (2) conciliator, moderator. Ab eod.

Συναρμοστικός, ὁ, concinnativus. Ab eodem.

Συναρμόστις, idem quod συναρμόζω.

Συναρπαγή, ἡς, ἡ, abreptio, invasio, rapina. Α συναρπάξω.

Συναρπάξω, f. ἄνω, corripio, abripio. Ὁ γὰρ κριτὴν ἅμα πάντα συνάρπαξαι, Xen. Cyr. 4, 8. Ὁ δὲ κριτὴς ἀπὸ τῆς ἐξουσίας ὅρου, Soph. Aj. 16. Σύνειπον ἐν χειρὶν ἐξήρπασαν, Eur. Or. 1468. Τὸ τ' εἰμαρμένης ἐφθον Συναρπακτικῆς, πρὶν, &c. Philo. Βίᾳ Συναρπακτικῆς Ἀρτίαν ὕπν, Soph. Aj. 498. Ex συν, & ἀρπάξω, rapio.

Συναρπάσας, qui una abripuit, a. 1. part. aet. verbi συναρπάξω.

Συναρπάσας, ὁ, f. ἴσω, appendo, annecto; & (2) συναρπάσας, ὁ, appendo; (3) adherere, sequor. Συναρπάσας γένος, Eur. Med. 564. Ex συν, & ἀρπάσας, appendo.

Συναρπασίς, εως, ἡ, connexio rerum & colligatio, cum una ab alia dependet. Α συναρπασίς.

Συναρπάζω, f. ὕψω, instruo, adapto, simul paro. Ἀσπίσιν ἡνὰ Συναρπάζοντες ἐρίψαι, Apoll. Ex συν, & ἀρπάζω, apparo.

Συναρπάζω, f. ἄνω, in petitione adjuvo, candidato faveo & adsum. Ex συν, & ἀρπάζω, magistralium ambio.

Συναρπάζω, ας, ἡ, magistratum collectio seu collegium. Ph. collegium. Α συναρπάζω.

Συναρπάζω, ας, ὁ, q. d. simul magistratum gerens, collega; Appian. B. Civil. 1. Ex συν, & ἀρπάζω, magistratus.

Συναρπάζω, ὁ, collega, Ph. Α seq.

Συναρπάζω, fut. ξω, una impero seu dominor, una magistratu fungor, collega sum in magistratu. Ex συν, & ἀρπάζω, principatus.

Συναρπάζω, coagmento, compingo. Ex συν, & ἀρπάζω, apio.

Συναρπάζω, ὁ, auxiliator. Ex συν, & ἀρπάζω, quod idem notat.

Συναρπάζω, ὁ, f. ἴσω, simul exerceo; (2) exerceo; **Συναρπάζω**, agitatus, Ph. p. part. pass. Ex συν, & ἀρπάζω, exerceo.

Συναρπάζω, εως, ἡ, exercitatio. Α Συναρπάζω.

Συναρπάζω, ὁ, f. ἴσω, simul desipio. Καὶ τὸτο λυπρὸν, Συναρπάζοντες τὸν μὴ Κοφῶν, Eur. Ph. 397. Ex συν, & ἀρπάζω, desipio.

Συναρπάζω, una saluto, complector. Ἐφ' ἡμέσῃ (ἡμέσῃ) συναρπάζοντο ἀλλήλους, He. liod. Α συν, & ἀρπάζω, saluto.

Συναρπάζω, f. ἴσω, confertis clypeis pugno, testudine facta pugno, defendo; **συναρπάζω**, clypeos conferere. Συναρπάζοντες Ἀλκίαν δέμους, Eur. Cyc. 39. Πάντες ἅμα συναρπάζοντες ἐπ' αὐτὸν, Luc. Ex συν, & ἀρπάζω, clypeo protego.

Συναρπάζω, ὁ, confertio clypeorum; quum confertis clypeis pugna initur; (2) agmen confertis clypeis pugnantium. Α συναρπάζω.

Συναρπάζω, ὁ, qui una clypeo armatus pugnat, commilito. Ab eod.

Συναρπάζω, f. ἴσω, simul talis ludo. Ex συν, & ἀρπάζω, talis ludo.

Συναρπάζω, f. ἴσω, pariter corrusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ κινῶν ἀθήσαστε συναρπάζοντα τὴν Ἀσπίδα—ἀθήσαστε ἀπὸ τῆς ὕψης. Nonn.

Paraphr. 8, 62. Ex συν, & ἀρπάζω, fulgeo.

Συναρπάζω, ὁ, simul mcreo, una succenseo. Σύνειπον ἡ συναρπάζω μόχθοις, Aetichyl. Ex συν, & ἀρπάζω, mcreo.

Συναρπάζω, idem. Ex συν, & ἀρπάζω, mcreo, succenseo.

Συναρπάζω, ὁ, simul occupatus sum, simul operam navo, R. Ex συν, & ἀρπάζω, occupatus sum.

Συναρπάζω, contusor; **συναρπάζω**, contuetur, Ph. Ex συν, & ἀρπάζω, intueor.

Συναρπάζω, ὁ, f. ἴσω, una miser seu infortunatus sum. Ex συν, & ἀρπάζω, infelix sum.

Συναρπάζω, fut. νω, simul exsiccio, confodio. Συναρπάζω, Eur. Cyc. 456. Ex συν, & ἀρπάζω, siccio.

Συναρπάζω, ὁ, collucetia, collustratio. Ex συν, & ἀρπάζω, splendor.

Συναρπάζω, ας, ἡ, splendoris conjunctio seu concursus. Ex συν, & ἀρπάζω, splendor.

Συναρπάζω, ὁ, f. ἴσω, simul loquor; (2) confentio, adfentior, Soph. Aj. 956. Ex συν, & ἀρπάζω, loquor.

Συναρπάζω, ὁ, f. ἴσω, tibia cano. Ex συν, & ἀρπάζω, tibia cano.

Συναρπάζω, ας, ἡ, tibiarum concentus, consonantia. Ex συν, & ἀρπάζω, tibia.

Συναρπάζω, ας, ἡ, cohabitatio, contubernium. Ex συν, & ἀρπάζω, aula.

Συναρπάζω, fut. ἴσω, una commoror, contubernalis sum. Ἐξίστι τέτοις εἰς τὴν τῆλες ἀνδρῶν συναρπάζω, Xen. Cyr. 1, 8. Ex συν, & ἀρπάζω, stabulor.

Συναρπάζω, ας, ὁ, cohabitator, contubernalis. Ex συν, & ἀρπάζω, aula.

Συναρπάζω, ας, ὁ, consonus. Ex συν, & ἀρπάζω, tibia.

Συναρπάζω, crescere una, praef. inf. med. verbi συναρπάζω.

Συναρπάζω, simul augeo, crescere facio. Ἀφ' ἑστὶ συναρπάζω ἀμφοτέρω μέχρι τῆς διπλοῦς, Matt. 13, 30. Ex συν, & ἀρπάζω, augeo.

Συναρπάζω, adaugetur sit, 3. sing. a. 1. conjunct. pass. verbi συναρπάζω pro συναρπάζω.

Συναρπάζω, ας, ἡ, coauctio, Gl. Vet. Α seq.

Συναρπάζω, f. ἴσω, augeo, locupletor, ubiorem reddo. Gl. V. coadaugeo; **συναρπάζω**, concrescit, Ph. συναρπάζω, inolefco, Gl. Vet. **συναρπάζω**, concretus, Gl. Vet. p. part. pass. Συναρπάζοντες τὴν ἀρχὴν τῆς Κύρας, Xen. Cyr. 8, 23. Εἰ μὴ Συναρπάζω εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς σάματι, Eur. El. 547. Ταῦτα συναρπάζω πρὸς τὴν φέρονται, M. Anton. 5, 1. Ex συν, & ἀρπάζω, augeo.

Συναρπάζω, ας, ἡ, conjunctio, connexio; Philoxenus: contextus, series, continuatio, condensatio. Α συναρπάζω.

Συναρπάζω, ἡς, ἡ, connexio, cohaerentia. Gl. V. conjunctio, series, conjugium. Ab eod.

Συναρπάζω, ὁ, ὁ, conjunctus, contiguus. Α συναρπάζω.

Συναρπάζω, futur. ἴσω, simul emitto. Ex συν, & ἀρπάζω, emitto.

Συναρπάζω, una defisco. Ex συν, & ἀρπάζω, defisco facio.

Συναρπάζω, ὁ, f. ἴσω, una adfimo. Ex συν, & ἀρπάζω, adfimo.

Συναρπάζω, congregatum esse, aor. 1. inf. pass. verbi συναρπάζω, congreco.

Συναρπάζω, congregabor, f. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Συναρπάζω, vicem alicujus doleo; condolesco, Gl. Vet. **συναρπάζω**, condolui, a. 1. Tois πασις ὅς ὡς ἀνάξια πάχαι συναρπάζω, Dem. Συναρπάζω δὲ τῇ ἀτυχίᾳ τῇ τέτῃ, id. Συναρπάζω με τῇ συμφορῇ, Xen. Cyr. 4, 2. Ex συν, & ἀρπάζω, doleo.

Συναρπάζω, ας, ἡ, conjunctio, connexio, cohaerentia, contactus, Α συναρπάζω.

Συναρπάζω, connectemus, 1. pl. fut. 1. ind. aet. verbi συναρπάζω, connecto.

Συναρπάζω, f. ἴσω, simul occido. Ἀλλὰ με συνδαίξω, Soph. Aj. 361. Ex συν, & δαίξω, occido.

Συναρπάζω, ὁ, coepulones. Ex συν, & δαίξω, coepulones, coepulones.

Συναρπάζω, f. ὁ, simul disco, cognosco; (2) simul epulor. Ὡς τὰς γὰρ πᾶσι τῶν συνδαίξας ἱμοί, Eur. Hel. 1154. Α συν, & δαίξω, disco, epulor.

Συναρπάζω, f. ὁ, commordeo. Ex συν, & δαίξω, mordeo.

Συναρπάζω, f. ὁ, collacrimor, una lacrimor. Ex συν, & δαίξω, lacrimor.

Συναρπάζω, f. ὁ, una scenero seu mutuo accipio, R. Ex συν, & δαίξω, scenero.

Συναρπάζω, ὁ, f. ἴσω, una consumo. Ex συν, & δαίξω, consumo.

Συναρπάζω, p. συνδαίξω, simul timeo seu metuo, Suic. Ex συν, & δαίξω, metuo.

Συναρπάζω, ὁ, f. ἴσω, conceno, cum alio cenno; (2) simul vescor seu edo. Ex συν, & δαίξω, cenno.

Συναρπάζω, una cenno, concenno, 2. sing. a. 1. imper. aet. verbi συναρπάζω.

Συναρπάζω, ας, τὸ, idem quod sequens συνδαίξω.

Συναρπάζω, ας, τὸ, concenatio, convivium. Ex συν, & δαίξω, cenno.

Συναρπάζω, ας, ὁ, concenator, conviva. Ex συν, & δαίξω, cenno.

Συναρπάζω, ας, ὁ, arboribus confitus; arborculosus, Gl. V. Ex συν, & δαίξω, arbor.

Συναρπάζω, una precor; **συναρπάζω**, aor. 1. Συναρπάζω σε μὴ συνδαίξω ταῦτα, Plato. Ex συν, & δαίξω, precor.

Συναρπάζω, ας, colligo, adnecto, Gl. Vet. Ex συν, & δαίξω, ligo.

Συναρπάζω, ας, ὁ, convinctus, Gl. Vet. Ex συν, & δαίξω, vincit.

Συναρπάζω, ας, ὁ, colligatio, conjunctio, vinculum, copula, copulatio, nexus. Α συναρπάζω.

Συναρπάζω, ὁ, colligatorius, colligandi vim habens. Ab eod.

Συναρπάζω, cum, qui vincit est cum alio, acc. sing. part. praef. pass. Dor. pro συνδαίξω, a verbo συνδαίξω.

Συναρπάζω, colligo, simul ligo, connecto; (2) conjungo, confocio, concilio; **συναρπάζω**, connexus, colligatus, p. part. pass. Τὸς ζῶντας αἱ δισμῆσι δὲ συνδαίξας βίωσι, Soph. Aj. 62. Καὶ τὸν δὲ μὴ δὲ δισμῆσι, συνδαίξας, id. Phil. 1007. Ταῦτα συνδαίξω ἐνδυσιν, ὅτι καὶ καλῆς, Arist. Lyf. 445. Συναρπάζω Συναρπάζω συνδαίξω, Eur. Ph. 541. Απορίων ταῦτα συνδαίξω, Xen. Cyr. 4, 10. Ex συν, & δαίξω, ligo.

Συναρπάζω, ας, ὁ, simul cognitus, cognitus, manifestus, R. Ex συν, & δαίξω, manifestus.

Συναρπάζω, ας, fut. ἴσω, una concilio gratiam populi, vel ad conciliandam populi gratiam juvo. Ex συν, & δαίξω, concilio.

Συναρπάζω, ας, f. ἴσω, una condo seu fabricor. Ex συν, & δαίξω, efficio.

Συναρπάζω, in invidiam adduco. Ex συν, & δαίξω, calumnior.

Συναρπάζω, f. ὁ, una traduco. Ex συν, & δαίξω, traduco.

Συναρπάζω, simul adfentior; (2) adfentior. Ex συν, & δαίξω, adfentior.

Συναρπάζω, f. ὁ, simul dego. Συναρπάζω τὴν, Dioc. Ex συν, & δαίξω, dego.

Συναρπάζω, ας, ὁ, commercium, consuetudo cum alio, vel aliis. Α συναρπάζω.

Συναρπάζω, ας, f. ἴσω, simul divido, simul distinguo. Ex συν, & δαίξω, divido.

Συναρπάζω, ας, f. ἴσω, simul cohabitator, contubernalis sum. Gl. Vet. convector, commoror. Ex συν, & δαίξω, convector.

Συναρπάζω, ας, ὁ, convictor, contubernalis, R. Ex συν, & δαίξω, victus.

P p p p 2 Συναρπάζω

Συνδιαίκτης, *ens, s, cohabitatio, eadem vendendi ratio. A συνδιαίκτημα.*
Συνδιαικτητής, *ῥ, ὁ, contubernalis. Ab eod.*
Συνδιαίττω, *f. ἴσω, una sum æternus, æternitate cum alio seu aliis fruor. Ex σύν, & διαίττω, æterno.*
Συνδιακαίω, *fut. αὔσω, una peruro. Ex σύν, & διακαίω, peruro.*
Συνδιακινδυνεύω, *f. ἴσω, una periculum subeo. Ex σύν, & κινδυνεύω, periclitor.*
Συνδιακομίζω, *f. ἴσω, una transporto vel transveho, una transmitto. Ex σύν, & διακομίζω, transporto.*
Συνδιάκονος, *α, ὁ, & aliquando ἡ, simul cum alio ministrans. Ex σύν, & διάκονος, minister.*
Συνδιακονέω, *ᾶ, f. ἴσω, simul ordino, simul compono. Ex σύν, & διακονέω, ordino.*
Συνδιακρίνω, *κ, ὁ, focus legationis, Suic. Ex σύν, & διακρίνω, internuncius.*
Συνδιαλέγομαι, *colloquor, Gl. V. Ex σύν, & διαλέγομαι, loquor.*
Συνδιαλλάσσω, *vel συνδιαλλάττω, fut. ξω, concilio, reconcilio. Ex σύν, & διαλλάττω, concilio.*
Συνδιαλύω, *fut. ὄσω, simul dissolvo. Ex σύν, & διαλύω, dissolvo.*
Συνδιαμένω, *futur. ἰῶ, una permaneo cum. Καὶ συνδιαμένειν ἡ παρακαλεῖται, Xen. Cyr. 4, 22. A σύν, & διαμένω, permaneo.*
Συνδιαίριμα, *simul divido. Ex σύν, & διαίριμα, divido.*
Συνδιανοίωμαι, *ῥμαι, cum alio delibero, Suic. Ex σύν, & διανοίωμαι, cogito.*
Συνδιαπερίω, *una absolvo. Ex σύν, & διαπερίω, absolvo.*
Συνδιαπλέω, *fut. ἄσω, simul trajicio, seu navigando transmitto. Ex σύν, & διαπλέω, nave trajicio.*
Συνδιαπορέω, *ᾶ, f. ἴσω, una dubito, simul quaero. Ex σύν, & διαπορέω, dubito.*
Συνδιαπράττω, *vel πράττω, f. ξω, una conficio, seu efficio, una administro. Ὅπως οὖν τι ἡμῖν συνδιαπράττοις τ' ἀρχῆς, Luc. Bis Acc. Ex σύν, & διαπράττω, efficio.*
Συνδιαρθρόν, *ᾶ, f. ὄσω, una digero. Ex σύν, & διαρθρόν, digero.*
Συνδιαρκέω, *ᾶ, f. ἴσω, simul duro, perduro, permaneo. Ex σύν, & διαρκέω, perduro.*
Συνδιασκεύομαι, *f. φημαι, una contemplor, dispicio; (2) confidero mecum, perpendo; (3) consulto, delibero. Ex σύν, & διασκεύομαι, despicio.*
Συνδιαταλαιπάρω, *ᾶ, miser una sum. Ἡ γὰρ ἡ χρεὼν ποιῶνται παῖδας, ἡ συνδιαταλαιπαρῶν, Plato Crit. 2. A σύν, διὰ, & ταλαιπαρῶν.*
Συνδιατίθημι, *simul dispono. Πολλὰς ἀκροῦσεν τι πρὸς μέγαλοφροσύνην τῷ φιλικῷ μὴ συνδιατίθῃ, Longin. 7. A σύν, & διατίθημι.*
Συνδιατρέπομαι, *una pudeo & confundor. Ex σύν, & διατρέπομαι, pudeo.*
Συνδιατρέχω, *fut. φω, commoror apud vel cum, versor cum, consuetudinem habeo cum. Gloss. Vet. converfor, congredior; (2) versor in, operam & studium pono in. Αἰρῶνται συνδιατρέχειν ταῖς ἀλλήλων ἀνοιαῖς, Xen. Ex σύν, & διατρέχω, contero.*
Συνδιαφέρω, *cum alio perfero aut sustineo, adjuvo in tolerando. Πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα συνδιαφέρων μετ' ἡμῶν, Arist. Eq. 594. Ex σύν, & διαφέρω, perfero.*
Συνδιαφθείρω, *simul vel una corrumpto; συνδιαφθέρω, una perit, a. 2. pass. Ex σύν, & διαφθείρω, corrumpto.*
Συνδιαφραίνω, *ᾶ, simul distraho. Αὐτὰς ἐκ συνδιαφραίνει καὶ τὸ ὑψοῦ, Longin. 40. A σύν, & διαφραίνω, distrabo.*
Συνδιαχειμάζω, *f. ᾶσω, simul hiberno. Ex σύν, & διαχειμάζω, hiberno.*
Συνδιαχειρίζω, *f. ἴσω, contrucido, cum aliquo trucido. Ex σύν, & διαχειρίζω, trucido.*
Συνδιαδίδωμι, *f. δέσω, simul do, do in unum*

locum; *συνδιδάσκει*, congregari, item pro *ἐνδιδάσκει*, lingueo, subfido, confido, R. Ex *σύν*, & *διδίδωμι*, do.

Συνδιήτριβε, *versatus est in*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *συνδιήτριβω*.

Συνδιηθείς, *ab*, f. *ήσσω*, percolo simul. Ex *σύν*, & *διηθείς*, percolo.

Συνδιημερεύσεις, *ies*, *h*, consuetudo quotidiana, quæ est inter aliquos, conversatio. A *συνδιημερεύω*.

Συνδιημέρῳ, *f*, *άσω*, una diem totum vel totos dies transigo, versor cum aliquo, consuetudine alicujus utor. *Οὐδείς ὃ δύναται συνδιημερεύειν τῇ λυπηρῇ*, Aristot. Ex *σύν*, & *διημερέω*, diem transigo.

Συνδιήτῃ pro *συνδιήτῃ*, *cobabitabat*, 3. sing. imperf. ind. med. contr. pro *συνδιήτῃ*, a verbo *συνδιαίτῃμαι*, *cobabito*.

Συνδικάζω, una judico. *Ζεὺς σοι τὰδε συνδικάζει*, Eur. Med. 157. Ex *σύν*, & *δικάζω*, judico.

Συνδικαστής, *h*, *ὁ*, qui simul judicat, R. A *συνδικάζω*.

Συνδικῶ, *ab*, f. *ήσσω*, alterius causam defendo, patrocinor. Gl. V. defendo. *Μὴ ἐξέειπαι χαιροτηνόντα ἐπὶ τῷ δήμῳ πωλεῖν ἢ ἀπαξ συνδικῆσαι*, Dem. A *συνδίκη*.

Συνδίκη, *ne*, *h*, commune causæ patrocinium, causa communis, quum quis cum aliquo eandem causam sustinet. Ex *σύν*, & *δίκη*, *causa*, *lis*.

Σύνδικος, *u*, *ὁ* *καὶ* *ἡ*, qui in causâ patrocinatur cum alio, qui simul cum aliis unam eandemque causam defendit. Gl. V. defensor. Ex *iisd*.

Συνδιοικῶ, *ab*, simul ordino, una dispono, Longin. 19. A *σύν*, & *διοικῶ*, ordino.

Συνδιορθρίζω, *f*, *ήσσω*, cum alio mane evigilo, simul matutinus aliquid ago. Ex *σύν*, *δι*, & *ορθρίζω*, *matutinus ago*.

Συνδιοσκεῖν, colludo discō. Ex *σύν*, & *διοσκεῖν*, *disco ludo*.

Συνδιῶκω, *f*, *ξω*, simul persequor. *Τῷ πάθῃ τὸ συνδιελαγμένον* (p. part. pass.) Longin. 21. Ex *σύν*, & *διῶκω*, *persequor*.

Συνδοιάζω, combino, Gl. Vet. *συνδοιάζει*, compactum facit, concludit, Phil. A *σύν*, & *δοιά*, *duo*.

Συνδοιασμός, *h*, *ὁ*, concludium, conclusio, & compactum, Ph. A præc.

Συνδοκῇ, mihi una videtur. *Ὡς εἰ τι μάντις φασί, καὶ ἱμοὶ συνδοκῇ*, Xen. Cyr. 3, 22. Ex *σύν*, & *δοκῇ*, *mihi videtur*.

Συνδοκῶ, *ab*, consentio; *συνδοκῇ*, consentit, Gl. V. Ex *σύν*, & *δοκῶ*, *puto*.

Συνδοκιμάζω, fut. *άσω*, simul exploro seu probō. Ex *σύν*, & *δοκιμάζω*, *probo*.

Συνδοκιμάσοντας, *simul exploraturos*, acc. plur. part. f. 1. verbi *συνδοκιμάζω*.

Συνδοξάζω, *f*, *άσω*, conglorifico, simul glorifico, seu honoro. *Τοῖς ὃ φίλοις ἅπασιν συνδοξεί ταῦτα*, Xen. Cyr. 2, 15. *Εἴπερ συμπαύχον, ἢ καὶ συνδοξαδῶν*, Rom. 8, 17. Ex *σύν*, & *δοξάζω*, *glorifico*.

Συνδοξασθῶμεν, *glorificemur cum*. 1. plur. a. 1. conjunct. pass. verbi *συνδοξάζω*.

Συνδοξαρίων, *ab*, fut. *ήσσω*, simul glorifico. Ex *σύν*, & *δοξαρίων*, *glorifico*.

Συνδορπῶ, *u*, *ὁ* *καὶ* *ἡ*, concenatur, qui simul cœnat. Ex *σύν*, & *δορπον*, *cœna*.

Συνδοσις, *ies*, *h*, communicatio, effusio, Aret. Ex *σύν*, & *δόσις*.

Σύνδελτος, *u*, *ὁ* *καὶ* *ἡ*, concervus. Ex *σύν*, & *δέλτος*, *servus*.

Συνδρομόταν, *concurrentium*, gen. plural. a. 2. part. act. verbi *συντρίχω* pro *συνδρίμα*, *concurro*.

Συνδράω, *ab*, simul perpetuo, adjuvo in faciendo. *Πατήρ τε θυγατρί Μενέλαος συνδράτῃ*, Eur. Andr. 40. *Ὡς καὶ συνδράτῃ σα νεότητι τῷδε*; Soph. El. 1031. Ex *σύν*, & *δράω*, *facio*.

Συνδρομαῖες, *an*, *ai*, concurrentes. A *συνδρομή*.

Συνδρομή, *ne*, *h*, concursus. A *συντρίχω*, *concurro*, unde p. m. *συνδρισμα*.

Συνδρομῶ, *υ, ὁ χ, ἡ*, concursus, in unum idemque concurrēns; (2) consentiens, congruens; (3) qui cum aliquo currit, cūctus socius, comes. Ab eod.

Συνδύζω, *φ. ἴσω*, q. d. combino, copulo; (2) convergo, consuetudinem cum aliquo habeo. Ph. *συνδύζει*, compactum facit. Ex *σύν*, & *δύζω*, copulo.

Συνδυεῖς, *δδϙ*, compar. Ex iisd.

Συνδυασμός, *ῥ, ὁ*, combinatio, copulatio, conjunctio; (2) consuetudo & coitus conjugalīs. Gl. V. collusio. A *συνδύζω*.

Συνδυαστικός, *ἡ, ὅν*, ad conjunctionem & copulationem aptus; (2) copulatione & conjunctione gaudens. Ab eod.

Συνδυνασθεῖν, una dominatum exerceo. Ex *σύν*, & *δυνασίου*, dominatum exerceo.

Σύνδυο, *οἱ, αἱ, τῶ*, duo simul conjuncti, bini. Ex *σύν*, & *δύο*, duo.

Συνερίζω, fut. *ἴσω*, simul vernum tempus dego; (2) simul veris amoenitatem refero. *Συνερίζαν τοῖς μερικαῖς*. Plut. de Solert. Animal. Ex *σύν*, & *ερίζω*, venio.

Συνέβαλε, consultit, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi *συμβάλλω*, confero.

Συνέβη, evenit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *συμβάινω*, pro *συμβάω*, evenio.

Συνέβσκετ' pro *συνέβσκητο*, una pascebatur, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi *συμβόσκειν*, una pascō.

Συνεβόλουν, consultabam, imperfect. ind. act. verbi *συμβούλω*, consulto.

Συνεβόλσαντο, consultaverunt, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ejusd.

Συνεγγίζω, *φ. ἴσω*, appropinquo, coëo. *Συνεγγίζει πρὸ φθινοπώρου*, Diof. Ex *σύν*, & *εγγίζω*, appropinquo.

Σύνεγγος, *Ἄδω*. prope, proxime; cominus, Gl. Vet. Ex *σύν*, & *εγγύς*, quod idem notat.

Συνέγειν, *ἄλλω*, fac *ἄλλωθεν*, 2. sing. a. 1. imper. act. verbi *συνεγίρω*, *ἄλλω*.

Συνεγέρω, simul excito; *συνεγέρωμαι*, confurgo. Ph. *Καὶ συνέγειρε, καὶ συνεκάτισεν ὁ τοῖς ἱππεῦσιν*, Ephes. 2, 6. *Ἐν ᾧ καὶ συνεγέρθητε διὰ τῆς πίστεως*, Col. 2, 12. Ex *σύν*, & *εγέρω*, excito.

Συνεδρόντων, *confidentium*, gen. pl. part. praef. act. verbi *συνιδρῶ*.

Συνεδρῶ, fut. *εύσω*, confideo, adfideo in confessu; (2) consulto. *Ἐπειδὴ πάντες τοῖς ἀρχαῖς εὖσιν συνεδρεύοντες τινὰ μόρια ταῖς ὕλαις συνυπάρχοντα*, Longin. 10. A *σύν*-*δρϙ*.

Συνεδρία, *αἱ, ἡ*, confessus, concilium, conciliabulum, Gl. V. A *σύν*-*δρϙ*.

Συνεδριάζω, *φ. ἴσω*, in eodem confessu sum, A *σύν*-*δρία*.

Συνεδριακός, *ἡ, ὅν*, ad publicum confessum seu concilium pertinens, Suic. Ab eod.

Συνεδριάζομαι, *ἡμαι*, confideo; *συνεδριάζοντο*, *Ποτ.* pro *συνεδριάντο*, *συνεδριάντο*, imperf.

Συνεδρίον, vel *συνεδρεῖν*, *υ, τὸ*, confessus, concilium, collegium, curia, locus, in quem conveniunt senatores. A *σύν*-*δρϙ*.

Συνήδρϙ, *υ, ὁ*, confessor, adfessor; (2) consiliarius. Ex *σύν*, & *ἴδρα*, *sedes*.

Συνεῖκοσι, simul viginti. *Οὐτε συνεῖκοσι φανῶν ἔς' ἀφ' οὗ τοσούτων*. Hom. Odyss. 14, 98. Ex *σύν*, & *εἶκοσι*, pro *εἴκοσι*, viginti.

Συνεργάδω, continco, complector. *Ὅσον συνεργάθων ἄνθρωποι*, Il. 14, 36. Ex *σύν*, & *εργάδω*.

Συνέργω, concludo, in unum concludo, colligo, constringo. *Τὰς αἰτίων συνέρχον ἰσχυροῖσι λόγοις*, Odyss. 9, 427. *τῶν καὶ ἴσων*, ib. 12, 424. *Ζωστὴρ δὲ συνέρχεται χιτῶνα*, ib. 14, 72. Ex *σύν*, & *εργάω*.

Συνεζυγμένοι, conjuncti, nom. pl. perf. part. pass. verbi *συνζεύγνυμι*, conjungo.

Συνέβητε, conjunxit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Συζητεῖ, *discebat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi συζητεῖν, *discepto*.

Συζητοῦσιν, *una vivificavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ἑσθλ. a verbo συζητοῦσα, *una vivifico*.

Συνήκα, *intellexi*, a. 1. ind. act. Ion. pro συνήκα, a verbo συνήμι pro συνή, *intelligo*.

Συνήλα, *simul volo*. Ex συν, & ἔλα, *volo*.

Συνέμεθα, *constituimus*, 1. pl. a. 2. ind. med. verbi συντίθημι pro συνθίω, *constituo*.

Συνήντη' pro συνήντη, *comprehendunt*, 3. pl. a. ejusd.

Συνήδου, *passa ei*, 2. sing. a. 2. ind. med. Dor. pro συνήδου, a verbo eod.

Συνήζω, f. ἴσα, *confuefacio, aduefacio*; συνήζωμαι, *confuefactus*, Gl. Vet. p. pass. part. Ei τὰ βέλτερά ἀκύνει ὑμᾶς συνήζω, Dem. Ex συν, & ἔζω, *aduefacio*.

Συνήζεις, *confuefactus sis*, 2. sing. aor. 1. conjunct. pass. verbi συνήζω, *confuefacio*.

Συνήσμος, ἥ, ὁ, *consuetudo*. A praec.

Συνήσκει, *conficium sibi esse*; συνήσκει, *conficium*, Gl. V. part. perf. τὸ συνήσκει, *conficium*, Gl. Vet. Συνήσκει αὐτῷ δοκεῖ ὡς πᾶσι τῷ ἀμειλίχῳ αὐτῷ, Xen. Cyr. 1, 24. Συνήσκει τί μοι δοκεῖ αὐτῷ καλόν, Arist. Eq. 184. Ἐγὼ γὰρ αὐτῷ—ἐννοῶ ἱμαυτῷ πόμα, Arist. Θεσμ. 484. Ex συν, & εἶναι, *scire*.

Συνήσκει, *scis*, ἡ, *conficium*. A συνήσκει.

Συνήσκει, *perspexit*, aor. 2. ind. act. verbi συνήσκει, *scire*.

Συνήσκει, *quae perspexit, conficia*, perf. part. f. g. act. per Synecp. pro συνήσκει, a verbo συνήσκει.

Συνήσκει, *simul cedo, simul obsequor*, R. Ex συν, & εἶναι, *cedo*.

Συνήσκει, *collecta*, nom. pl. perf. part. pass. n. g. Att. pro συλλεγμένα, a verbo συλλέγω, *colligo*.

Συνήσκει, ἥ, fut. ἴσα, *cogo, congreco*, in locum aliquem compello & in eo concludo. Ex συν, & εἶναι, *cogo*.

Συνήσκει, *comprehendisti*, 2. sing. perf. ind. act. Att. pro συλλήφεις, a verbo συλλαμβάνω, pro συλλέγω, *comprehendo*.

Συνήσκει, *simul sortitus est*, 3. sing. perf. ind. act. Att. pro συλλήφεις, a verbo συλλαμβάνω pro συλλέγω, *simul sortior*.

Συνήσκει, *collegisse*, perf. ind. act. Att. pro συλλήφεις, a verbo συλλέγω, *colligo*.

Συνήσκει, *una sum, converfor, consuetudinem habeo, differo, termocinor, in conventu aut convivio discepto, disputo*; συνήσκει, *una esse*; Συνήσκει, *conversans*. Τὸ κατὰ συνέσει, Arist. Plut. 321. Σαλαμίνοι γὰρ εἰσιν, ὅ ἐστιν ἐγὼ, Arist. Conc. 38. Ex τῷ οὐ κακοῖς ἀνθρώποις αὐτὸς συνέσει, Soph. El. 602. Καὶ μοι δυοῖν ἀνθρώπων αἶας συνέσει ἰσίδω, Soph. Aj. 615. Ex συν, & εἶναι, *sum*.

Συνήσκει, *coeo, ad arma coeo, congreco*, infesto Marte congreco seu concurro, convenio; συνήσκει, *convenire, coire*, Gl. V. συνήσκει, *congreco*. Ex συν, & εἶναι, *co*.

Συνήσκει, *assentiri, patrocinari*. Συνήσκει δ' αὐτῷ Ἰσάπαι, Xen. Cyr. 4, 13. Ex συν, & εἶναι, *dicere*.

Συνήσκει, *pro συνέσει, comitabatur*, 3. sing. imperf. indic. med. verbi συνέσει, *comitor*.

Συνήσκει, *comprimo*, Gl. V. Ex συν, & εἶναι, f. ἴσα, *primo*.

Συνήσκει, f. ἴσα, *concludo, cohibeo, coerco, in custodia teneo*. Οὐ συνέσει δ' αὐτῷ τὰ ἄλλα; Soph. Aj. 597. Ex συν, & εἶναι, *arceo*.

Συνήσκει, *patrocinator*. Ex συν, & εἶναι, *dixi*.

Συνήσκει, ἥ, ὁ, *continuata series, coherencia, continua deductio*. A συνέσει.

Συνήσκει, *connecto, confero*. Καὶ ταῦτα ἀλλὰ οὐδὲν ἀλλοῖον ἀποφασισσάντων συνέσει, Luc. Gall. Συνήσκει τὸς συνέσει, Arist. Av. 1084. Ex συν, & εἶναι, *necto*.

Συνήσκει, *conficium*, a. 2. part. act. verbi συνέσει pro συνέσει, *intelligo*.

Συνήσκει, f. ἴσα, *simul introduco, mecum intromitto; confero, in commune confero*. Πάντα τὰ ἀγαθὰ συνέσεισθαι αὐτῷ, Chrys. Ex συν, & εἶναι, *induco*.

Συνήσκει, ἥ, ὁ, ἡ, *simul introductus, qui vel quae una cum alio vel alia introductur*. Sive virgo contubernalem haberet virum, sive monachus foeminam. A συνέσει.

Συνήσκει, *simul ingredior*. "Οσοι τὰ αὐτῶν συνέσεισθαι Ἀργῶν ἐκείνῳ, Eur. Med. 477. Ex συν, & εἶναι, *ingredior*.

Συνήσκει, *simul adgredior seu invado*. Συνήσκει αὐτῷ ἡ εἰς ἑλπίδα ταταχύνει, Xen. Cyr. 7, 8. Ex συν, & εἶναι, *invado*.

Συνήσκει, *una subeo, simul ingredior*. Ex συν, & εἶναι, *ingredior*.

Συνήσκει, *una ingressum esse*, a. 2. inf. act. verbi συνέσεισθαι pro συνέσεισθαι.

Συνήσκει, *ingredior una, simul introco*. Θίλα δ' ἡ κατὰ τοὺς συνέσεισθαι δόμους, Eur. Hel. 334. Συνήσκει τῷ Ἰσῷ εἰς τὴν δούλῳ τῷ ἀρχιερεῖ, Joan. 18, 15. Ex συν, & εἶναι, *ingredior*.

Συνήσκει, *simul induxit*, 3. sing. a. 1. ind. act. per Synecp. Atticam pro συνέσεισθαι, a verbo συνέσεισθαι.

Συνήσκει, *simul ingressus est*, 3. sing. a. 2. ind. act. cum ἑσθλ. a verbo συνέσεισθαι pro συνέσεισθαι, *una ingredior*.

Συνήσκει, *simul intromitto, vel ingredi facio*. Ex συν, & εἶναι, *intromitto*.

Συνήσκει, *infilio una cum*; Appian. B. Mithridat. Ex συν, & εἶναι, *salio*.

Συνήσκει, *simul irruo, irrumpo*; συνέσεισθαι, *una incidit*, a. 2. Ἐν τῷ γὰρ ἀρμάτων εἰς τὰς ταφάς ἀναγκάσθαι φθονοῦντα συνέσεισθαι, Xen. Cyr. 3, 28. Συνήσκει πᾶσι τοῖς φθόνῳ, Plut. Ex συν, & εἶναι, *irruo*.

Συνήσκει, ἥ, f. ἴσα, *una adscisco, una adopto*. Ex συν, & εἶναι, *adscisco*.

Συνήσκει, *simul infero*. Ph. confiro, collationem facio. Συνήσκει αὐτῷ τὸ ἴδιον Plut. Ex συν, & εἶναι, *infero*.

Συνήσκει, ἥ, f. ἴσα, *collatio, collecta*. A συνέσει.

Συνήσκει, f. ἴσα, *simul induco*. Ex συν, & εἶναι, *induco*.

Συνήσκει, *pro συνέσει, continebat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi συνέσει, *contineo*.

Συνήσκει, *pro συνέσει, angebatur, constringebatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ejusd.

Συνήσκει, *una collocavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω, *una colloco*.

Συνήσκει, *pro συγκαθίζω, coardebatur*, 3. sing. imperf. indic. pass. verbi συγκαθίζω, *simul nro*.

Συνήσκει, *simul expello, una ejicio*. Ex συν, & εἶναι, *ejicio*.

Συνήσκει, ἥ, f. ἴσα, *una cum alio vel aliis acclamo, Suic*. Ex συν, & εἶναι, *exclamo*.

Συνήσκει, *una excipio seu recipio*. Ex συν, & εἶναι, *excipio*.

Συνήσκει, Gl. Vet. συνέσει, *comitor*; συνέσει, *comitatur*, Ph. Ex συν, & εἶναι, *paregre proficiscor*.

Συνήσκει, ἥ, ὁ, ἡ, *peregrinationis seu discessus a populo suo socius*; (2) comes. Ex συν, & εἶναι, *peregrinus a populo suo*.

Συνήσκει, & συνέσεισθαι, *simul nuptum do, colloco, adjuvo ad locandam puellam*; (2) simul edo, seu profero. Συνήσκει αὐτῷ ἰσίδω, Plut. Ex συν, & εἶναι, *edo, edo*.

Συνήσκει, ἥ, ὁ, ἡ, *perceptio*, Ph. (2) figura grammatica, Synecdoche, *comprehensio*. Ex συν, & εἶναι, *capio*.

Συνήσκει, *simul exuo, una depono*. Ex συν, & εἶναι, *exuo*.

Συνήσκει, *contemperaui*, 2. sing. aor. 2. ind. act. verbi συγκαθίζω pro συγκαθίζω, *miscuo, contempero*.

Συνήσκει, *concalefacio*; (2) excito, inflammo. Συνήσκει αὐτῷ ἡ συνέσεισθαι, Plut. Ex συν, & εἶναι, *calefacio*.

Συνήσκει, *una effemino*. Ex συν, & εἶναι, *effemino*.

Συνήσκει, *commoverunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω, *commovo*.

Συνήσκει, ἥ, f. ἴσα, *transfodio, confodio*, R. Ex συν, & εἶναι, *effodio*.

Συνήσκει, *simul furto aufero*, R. Σὶ δ' ἐπὶ τῷ Ἀχαιῷ ἀπὸ τοῦ συγκαθίζω, Eur. Tro. 1019. κέρω, id. Hel. 1085. γάμος, id. Elec. 366. Ex συν, & εἶναι, *furto aufero*.

Συνήσκει, *simul concioni intersum*; (2) concionis commune jus habeo; (3) ad eandem ecclesiam pertineo. Ex συν, & εἶναι, *concioni intersum*.

Συνήσκει, f. ἴσα, *simul eluo*. Ex συν, & εἶναι, *eluo*.

Συνήσκει, f. ἴσα, q. d. *simul exporto*; (2) simul perfero vel sustineo. Χρὴ γὰρ εἶναι τὸ ὁμαλὸν κατὰ συνέσεισθαι, Eur. Or. 667. Δεῖ με συνέσεισθαι σε πάρος id. Elec. 73. Ex συν, & εἶναι, *exporto*.

Συνήσκει, *simul excerno seu exaurio*. Ex συν, & εἶναι, *excerno*.

Συνήσκει, f. ἴσα, *simul illustro, simul effulgeo*. Ex συν, & εἶναι, *effulgeo*.

Συνήσκει, *simul tero & comminuo*. Ex συν, & εἶναι, *tero*.

Συνήσκει, *simul deficio*. Ex συν, & εἶναι, *deficio*.

Συνήσκει, *conclasi*, aor. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω, *concludo*.

Συνήσκει, *concluserunt*, 3. plur. aor. ejusd.

Συνήσκει, ἥ, ὁ, *una electus*. Ex συν, & εἶναι, *electus*.

Συνήσκει, f. ἴσα, *simul dissolvo, una exsolvo*. Ex συν, & εἶναι, *exsolvo*.

Συνήσκει, f. ἴσα, *simul velle avello, revello*. Ἐν τῷ γὰρ συνέσεισθαι, Arist. Lyf. 433. A συν, & εἶναι, *revello*.

Συνήσκει, f. ἴσα, *una emitto*; (2) deduco. Ἐν τῷ γὰρ συνέσεισθαι, Plut. Ex συν, & εἶναι, *emitto*.

Συνήσκει, ἥ, f. ἴσα, *simul transeo, simul evado, trajicio*. Ex συν, & εἶναι, *transeo*.

Συνήσκει, *ad consummationem concoquo, excoquo*, Theophr. A συν, & εἶναι, *excoquo*.

Συνήσκει, *simul cibo*. Ex συν, & εἶναι, *cibo*.

Συνήσκει, *simul elaboro, simul decido*; (2) simul aufero; (3) evenio, contingo. Ταῦτα ἐκ τῷ γὰρ ἀναθίσεισθαι αὐτῷ συνέσεισθαι, Aristot. Οὐδὲ συνέσεισθαι ὑπὸ νόμῳ ἢ τῷ νόμῳ ὑπαγομένῳ. Non se comitem praebuit impetui civium tanto robore ac fortuna elatorum; Plut. in Pericl. cap. 20. Ex συν, & εἶναι, *elaboro*.

Συνήσκει, f. ἴσα, *simul enavigo, simul solvo*. Συνήσκει γὰρ εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁ Δημήτριος Ἀντιόχῳ, Luc. Toxar. Ex συν, & εἶναι, *enavigo*.

Συνήσκει, fut. ἴσα, *una expleo vel suppleo*. Ex συν, & εἶναι, *expleo*.

Συνήσκει, *simul percello*; (2) percello. Ex συν, & εἶναι, *percello*.

Συνήσκει, *simul exspiro, simul animam efflo*. Οὐ γὰρ συνέσεισθαι με καὶ, Eur. Iph. in Tau. 686. Ex συν, & εἶναι, *exspiro*.

Συνήσκει, ἥ, f. ἴσα, *simul debello*; (2) simul belligero, Suic. Ex συν, & εἶναι, *debello*.

Συνέζυραινα, una mollio, seu mollicio. Ex
 σὺν, & ἐζυραινα, emollio.
Συνέξειλα, pertraxit, 3. sing. aor. 1. ind.
 act. verbi συνέζοικέλλω, pertrabo.
Συνεορτάζω, fut. ἄσω, una festum celebroy,
 Gl. Vet. concelebro. Ex σὺν, & εορτάζω,
 festum celebroy.
Συνεσχμός, ὤ, ὁ, junctura, commissura, qua
 duo inter se coeunt & continua quadam co-
 herentia copulantur. A συνέχω, continuo.
Συνεπάγω, f. ἔω, colligo, contringo, addu-
 co. Ex σὺν, & ἐπάγω, adduco.
Συνεπαῖω, una accino, corcentio, Gl. Vet.
 (2) simul incanto. Ὡ κἀνείδεις, συνεπα-
 είδ' Ἀρτεμιον, Eur. Iph. in Au. 1544.
 Ex σὺν, & ἐπαῖω, accino.
Συνεπαθίσσати, condoluistis, 2. pl. a. 1. ind.
 act. verbi συμπάθια, condoleo.
Συνεπαῖναι, ᾶ, collaudo, comprobo, adsti-
 pulor, adfentior. Συνεπρή κ' χάριν ἁ-
 μολόγη, Herodot. Συνεπαισάντων ἡ πᾶν-
 ταν, κ' ἰδὲντες εἰπόντες ἐναντίον υδὲν, De-
 mosth. Οἱ ἡ πάντες συνεπρήναι ἰχυρῶς
 παρὰ πᾶσι, Xen. Cyr. 5, 15. Ex σὺν,
 & ἐπαῖναι, laudo.
Συνεπαίνω, υ, ὁ κ' ὦ, consentiens, compro-
 bans. Ex σὺν, & ἐπαίνω, laus.
Συνεπαίρω, contollo; (2) una excito. Συν-
 επαίρω τοὺς νομμοφύλους, Xen. Ex σὺν, &
 ἐπαίρω, attollo.
Συνεπαῖσθαι, una sensum & fructum
 percipio. Αἱ δυνάμεις ἐραῖαι κ' τῶν τοι-
 ῶν συνεπαῖσθαι, Greg. Ex σὺν, &
 ἐπαῖσθαι.
Συνεπαῖσθαι, εμαι, simul criminor, sim-
 ul vel una accuso. Οὐκ συνεπαῖσθαι
 τῷ Λακωνισμῷ, Plut. Ex σὺν, & ἐπαῖσ-
 θαι, accuso.
Συνεπακολουθῶ, ᾶ, f. ἴσω, simul sequor. Ex
 σὺν, & ἐπακολουθῶ, sequor.
Συνεπανίσταμι, συνεπανίσταμαι, una infurgo;
 συνεπανέστη, una insurrexit, a. 2. Ex σὺν,
 & ἐπανίσταμι, infurgo.
Συνεπαῖξω, condensavit, 3. sing. aor. 1. ind.
 act. Dor. pro συνεπύξω, a verbo συμπήγνυ-
 μι pro συμπήγω, condenso.
Συνεπαρίδα, una & simul impingo. Ex σὺν,
 & παρίδαω, impingo.
Συνεπαράβη, simul attigisse, a. 1. inf. med.
 Ion. pro συνεπαράβη, a verbo συνεπάπτω,
 simul attingo.
Συνεπειναι, ας, ἦ, contextus verborum, R.
 Ex σὺν, & ἐπειναι, verbum.
Συνεπειναι, f. ἔω, simul urgeo vel impello.
 Συνεπειναι εἰς τὸ κίνδυνον, Aret.
Συνεπιλαφύω, simul al'avo. Ex σὺν, &
 ἐπιλαφύω, al'avo.
Συνεπιμυφαίνω, adhuc in lucem edo, adhuc
 patefacio. Ex σὺν, & ἐπιμυφαίνω, pate-
 facio.
Συνεπιμύω, una mifit, 3. sing. aor. 1. ind.
 act. verbi συμπέμψω, una mitto.
Συνεπρίδα, simul infigo, una & simul im-
 pingo; συνεπρίδομαι, connitor. Ex σὺν,
 & ἐπρίδαω, impingo.
Συνεπρίσω, una praefui, aor. 2. indic. act.
 verbi συνεπρίσκει pro συνεπρίσκειν, una praefui.
Συνεπρίσω, una dirigo, una rego vel mo-
 deror, vel adjuvo in dirigendo. Ex σὺν, &
 ἐπρίσω, dirigo.
Συνεπρίσω, ᾶ, f. ἴσω, una cum aliis fausta
 acclamatione approbo, Diod. Ex σὺν, &
 ἐπρίσω, fausta acclamatione approbo.
Συνεπύξω, condensavit, 3. sing. aor. 1. ind.
 act. verbi συμπήγνυμι pro συμπήγω, con-
 denso.
Συνεπύξω, ᾶ, futur. ἴσω, uno fonitu seu
 una voce acclamo, vel accino, admurmuro,
 applaudo. Πάντες συνεπύξωσαν μεγάλην
 τῇ φωνῇ, Xen. Cyr. 3, 28. Συνεπύξωσι ἡ
 πᾶς ὁ στρατός, ib. 7, 7. Ex σὺν, & ἐπύ-
 ξω, accino.
Συνεπιβαίνω, simul conscendo, simul ingre-
 dior & pervenio. Ex σὺν, & ἐπιβαίνω, con-
 scendo.

Συνεπιβάλλω, simul inficio ; (2) incurro eodem. "Ὅσα ἔ συνεπιβάλλῃ τοῖς υἱοῖς ἡμῶν γραμμῶν καί τοις, Polyb. Ex σὺν, & ἐπιβάλλω, inficio, tendo aliquo.
Συνεπιβυλάω, una infidior. **Συνεπιβυλάομαι**, mihi quoque infidiae firuntur. Ἀνάνη τὴν οἰκίαν ἀχόρην τεκμαιρόμενη συνεπιβυλάσθαι τῷ Καίσαρι, Appian. B. Civil. 2. Ex σὺν, & ἐπιβυλάω, infidior.
Συνεπιγραφῶ, fac, ὁ, qui una fungitur munere describendi tributum. A συνεπιγραφῶ.
Συνεπιγράφω, fut. φω, simul inferibo, simul auctorem esse dico ; (2) confortem laudis facio. Δαίμονα καὶ Τόχλει τοῖς κατορθώμασι συνεπιγράφοι, Plut. Ex σὺν, & ἐπιγράφω, inferibo.
Συνεπιδίδωμι, insuper do, praebeo. Ἐκὼν σιαυτὴν τῇ Κλαυδίᾳ συνεπιδίδω, M. Anton. 4, 22. A σὺν, & ἐπιδίδωμι.
Συνεπιθρῶναι, ᾧ, f. ἴσω, q. d. allamentor & collamentor. Μὴ συνεπιθρῶναι, μὴ σφρίζειν, M. Anton. 7, 25. Ex σὺν, ἐπι, & θρῶναι, lamentor.
Συνεπιθυμία, ᾧ, fut. ἴσω, una cupio, una desidero. Ex σὺν, & ἐπιθυμία, cupio.
Συνεπιίκεμαι, simul incumbo, infurgo. **Συνεπιίκεσθαι** ὑμῖν, Arist. Eq. 266. A σὺν, & ἐπιίκεμαι, incumbo.
Συνεπικλάω, ᾧ, f. ἴσω, una confringo. Ex σὺν, & ἐπικλάω, frango.
Συνεπικασμία, ᾧ, f. ἴσω, una orno, ad ornamentum addendum juvo. **Συνεπικασμῶ**, καὶ ψυχαραγῶ, M. Anton. 3, 2. Ex σὺν, & ἐπικασμία, orno.
Συνεπικερῶ, ᾧ, una opitulator. **Συνεπικερῶν** ταῖς ἰσότησιν αὐτῶν, Xen. Cyr. 1, 24. Ex σὺν, & ἐπικερῶ, opitulator.
Συνεπικυβίζω, f. ἴσω, una cum aliquo sublevo, ad sublevandum adjuvo. Ex σὺν, & ἐπικυβίζω, sublevo.
Συνεπικρίνω, f. κῶ, simul judico, una sententiam fero. Αὐτοὶ δ' ἡμῖν, ἱταῖρε, τὰ δὴ μῖρος (ὡς πείρικας καὶ καθήκ) συνεπικρίνετε ἀληθέστατα, Longin. 1. A σὺν, & ἐπικρίνω.
Συνεπικρητῶ, ᾧ, simul applaudo. Ex σὺν, & ἐπικρητῶ, applaudo.
Συνεπικρύπτω, f. φω, simul occulto. Ex σὺν, & ἐπικρύπτω, occulto.
Συνεπικυρώω, ᾧ, f. ἴσω, simul probō. Ἄν μὴ συνεπικυρώω τὸ περιβεβλημένον ὁ δὴμος, Polyb. Ὁ δὲ πενιθέσις ἀνὴρ καὶ συνεπικύρωσι τὸ δῆμον γινώσκω, Plut. in Marcell. cap. 25. Ex σὺν, & ἐπικυρώω, approbo.
Συνεπιλαμβάνω, & συνεπιλαμβάνομαι, una prehendo, vel simul capeffo, vel simul adgredior ; (2) adjuvo, opitulator. **Συνεπιλαβέτω** τὴν σολέαν, Diod. **Συνεπιλαμβάνεται** τὸ ἔργον αὐτῶν καὶ ὁ Θεὸς αὐτοῖς ποιητής, Luc. Imag. Ex σὺν, & ἐπιλαμβάνω, assumo.
Συνεπιμαρτυρίω, ᾧ, una testimonium tribuo seu perhibeo. **Συνεπιμαρτυρῶντες** τῷ Θεῷ σημείοις τε καὶ τέχναις, Hebr. 2, 4. Ex σὺν, & ἐπιμαρτυρίω, aitestor.
Συνεπιμειδίαω, ᾧ, simul rideo, simul lector, R. Ex σὺν, & ἐπιμειδίαω, lector.
Συνεπιμιλῶμαι, una curo. Ὅσας τὰ ἐπιτήδεα ἔχουσιν συνεπιμιλῶτο, Xen. Cyr. 5, 21. Ex σὺν, & ἐπιμιλῶμαι, curo.
Συνεπιμετρίω, ᾧ, f. ἴσω, una vel simul ad mensuram addo. Ex σὺν, & ἐπιμετρίω, ad mensuram addo.
Συνεπιπνέω, f. ὄσω, annuo, adfentior. **Συνεπιπνέτω** τῇ φθερᾷ, Plut. Ex σὺν, & ἐπιπνέω, annuo.
Συνεπιπνέω, una bibimus, i. pl. aor. a. ind. aet. verbi συμπίνω pro συμπία, bibo cum aliquo.
Συνεπιποκίω, ᾧ, simul pejero. Ex σὺν, & ἐπιποκίω, pejero.
Συνεπιπονήω, ᾧ, simul allaboro, simul laboro. Ἐν γὰρ ταῖς τοιαύταις οἱ ἀγαθοὶ συνεπιπονεῖ

ἰδύλασι, Xen. Cyr. 5, 21. Ex σὺν, & ὀπ-
 ποῖα. *allaturo*.
Συνιπαισκήνομαι, f. *φαιμαι*, una inspicio, seu
 una lustro, una confidero & dispicio. Ex
 σὺν, & ὀπαισκήνομαι, *inspicio*.
Συνιπαισκύω, ᾧ, fut. ἴσω, simul inspicio
 vel curro, Strabo lib. 8. Ex σὺν, & ὀπ-
 σκύω.
Συνιπαισκύω, ᾧ, futur. ἴσω, una tenebras
 offundo. Ex σὺν, & ὀπαισκύω, *obtenebro*.
Συνιπαισπάω, ᾧ, f. ἀσώ, una attraho; συνε-
 πισπάμαι, ᾧμαι, simul vel una attraho.
 Ex σὺν, & ὀπαισπάω, *attraho*.
Συνιπισπύλλω, fut. ὀσώ, una accelero. Ex
 σὺν, & ὀπαισπύλλω, *accelero*.
Συνιπισπομαι, simul sequor. Ὅς ἢ Πέρσαι
 συνιπισπόμενοι, Xen. Cyr. 7, 8. Τάτα ἢ
 πῶ μύθος ἢ σπῆλαι συνιπισπόμενοι, Plut.
 Ex σὺν, & ὀπισπομαι, *sequor*.
Συνιπίσκαμαι, sum conficius; (2) scio. Ταῦ-
 τα ὅν συνιπισκόμενοι αὐτοῖς, Luc. σοὶ συ-
 νιπίσκειν δρᾶσαιτι, id. Ex σὺν, & ὀπισκαμαι,
scio.
Συνιπίσσω, congemisco, condoleo, Plut. Ex
 σὺν, & ὀπισσω, *ingemisco*.
Συνιπιστρέφω, f. *φω*, una converto, seu una
 convertor & revertor. Συνιπιστρέφεις
 τοῖς ἡθυσί, Plut. Ex σὺν, & ὀπιστρέφω,
revertor.
Συνιπιχύνω, viribus meis aliquem adjuvo,
 auxilior; (2) confirmo, suppetias fero,
 Gl. Vet. adjuvo. Ἐάν τινα εὖ συνιπιχύνω,
 δῖν, συνιπιχύνω, Xen. Ex σὺν, & ὀπιχύνω,
vires sumo.
Συνιπιτείνω, una intendo; (2) intendo, ad-
 augeo. Συνιπιτείνει τοῖς ἀνάδυσιν, Arist. Ex
 σὺν, & ὀπιτείνω, *intendo*.
Συνιπιτίλω, ὅ, ad consummationem conse-
 ro. Ex σὺν, & ὀπιτίλω, *consummo*.
Συνιπιτίθωμι, simul impono, i. e. imputo;
 συνεπιτίθεμαι, simul adior & invado,
 infuro, aggreddior. Προσάμψαι μὴ συνε-
 πιτίθω τοῖς τότε ἀεισέων αὐτοῖς καί-
 ροις, Polyb. Ex σὺν, & ὀπιτίθωμι, *im-
 pono*.
Συνιπιτρίβωμαι, simul appareo, vel exorior.
 Ex σὺν, & ὀπιτρίβωμαι, *appareo*.
Συνιπιτρέφω, simul infero. Ex σὺν, & ὀπι-
 τρέφω.
Συνιπιψάλλωμαι, commentior, alienum men-
 dacium adjuvo, f. aditruo. Οὐ γὰρ σπῆ-
 λαζ ὅτις συνιπιψάλλονται, Callim. Hymn. in
 Dian. 223. Ex σὺν, ὅτις, & ψάλλωμαι, *men-
 tior*.
Συνιπιψήφισσα, una cum aliis suffragio meo
 confirmo. Συνιπιψήφισαι τὰ ἐξέοντα τοῖς
 γένοσι, Aristot. Ex σὺν, & ὀπιψήφισσα, *suf-
 fragio meo confirmo*.
Συνιπνέω, suffocabant, 3. p. ur. imperf. ind.
 act. verbi συμπνέω, *suffoco*.
Συνιπνέοντες, suffocaverunt, 3. plur. a. 1. ind.
 act. verbi ejusd.
Συνιπνέω, una ad litus appello. Ex σὺν,
 & ἰπνέω, *ad litus appello*.
Συνιπνομαι, sum comes & addecla. Ὅς δ'
 αὐτῶν ἀριστῆς συνιπνότε, Theocr. 13, 17.
 Συνιπνότε τῶν μοι πᾶσις, Xen. Cyr. 4
 2. Ex σὺν, & ἰπνομαι, *sequor*.
Συνιπνύωμι, simul juro, conjuro. Συ-
 νιπνύμενός ἐμῶς ταῦτα πᾶσις; Arist. Lyf.
 237. A σὺν, & ἰπνύωμι, *infero juro*.
Συνιπνύω, f. εὐπνέω, simul inspicio. Ex σὺν,
 & ἰπνύω, *inspicio*.
Συνιπνέωσις, ιας, ἡ, cicatricis indurctio, cum
 vulneris cicatrix contrahitur. Ex σὺν, &
 ἰπνέωσις, *cicatricis indurctio*.
Συνιπνέω, fut. ἴσω, una impello ventum
 secundum immittens, Aristot. Ex σὺν, &
 ἰπνέω, *vento fa. und impello*.
Συνιπνέω, complicatus, a συμπνέωσα.
Συνιπνέω, incidat, 3. sing. plusq. ind. act.
 Ion. pro συνεπιπνέω, a verbo συμπνέω
 pro συμπνέω, *incido*.
Συνιπνέω, ᾧ, simul detrudo, Suic. Ex σὺν,
 & ἰπνέω, *detrudo*.

Συνείποναι, una sequor. **Συνείποντο** ἡ ἡρώδης ἡ ἐλάττω δρόμῳ, Xen. Cyr. 3, 28. ἡ ἡ λαβὼσα αὐτὸν συνείποντο, ib. 6, 26. A σὺν, & ἐπίποναι.

Συνεῖναι, una pubesco seu adolesco. Ex σὺν, & ἐπείναι, pubesco.

Συνεῖναι, ἡ, ὁ ἡ, qui una pubescit, pubertatis & adolescentiae socius, æqualis. Ex σὺν, & ἐπείναι, puber.

Συνείσμεναι, una præficio; **συνείσμεναι**, una infurgo. Καὶ συνεῖσεν ὁ ὄχλος κατ' αὐτὸν, Act. 16, 22. Ex σὺν, & ἐπείσμεναι, præficio.

Συνεῖναι, **ραῖος** es, convenisti, 2. singul. aor. 1. indic. act. verbi **συνεῖναι**, **ραῖος** es.

Συνεία, ας, ἡ, continuas, perpetuas, assiduas; (2) crebras, densas. A συνεία.

Συνεία, **confundebant**, 3. plur. imperf. ind. act. verbi **συνεία**, **confundo**.

Συνεία, **Adv.** continenter, sine intermissione. **Τὸ δ' ἄρα Ζεὺς Συνεία**, Hom. II. 12, 26. **Οὐρανὸς ἐκένειαν πάντ' ἡμέτερα συνεία**, Arat. Phænomena, 20. Ab eod.

Συνεία, **Adv.** sæpius, Gl. V. **συνεία** τῷ, **Adv.** sæpissime, Gl. V. A **συνεία**.

Συνεία, **Adv.** assidue, frequenter. Ab eod.

Συνεία, **ἡ**, ὁ ἡ, continuus, continens, coherens, perpetuus; (2) creber, frequens, assiduus. A **συνεία**.

Συνεία, una odi, simul odio habeo. **Οὐτοὶ συνείαν**, ὅλῃ συμφορῇ ἔφω, Soph. Antig. 529. A σὺν, & ἔχθρα, odi.

Συνεία, continentes, constringentes, nom. pl. præf. part. act. fœm. gen. verbi **συνεία**, **contineo**.

Συνεία, **confusa est**, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi **συνεία**, **confundo**.

Συνεία, fut. ἔα, teneo, cohibeo, contineo, comprimo, coarcto, coërceo; (2) conservo, comprehendo, calleo; **συνεία**, opprimor, Gl. Vet. **συνεία**, premuntur, Ph. ἡ ἡ ἀγὰρ τῷ Χριστῷ συνεία ἡμᾶς, 2 Cor. 5, 14. **Συνεία** τὰ ἄτα αὐτῷ, Act. 7, 57. **Συνεία** σὲ πάροθεν, Luc. 19, 43. **Δύο δ' ἀντὶ μίσεως ψυχὰς τὰς περὶ τὰς τρεῖς συνείαν**, Eur. Alc. 894. **Συνεία** τῷ πυρὶ μὲν, Luc. 4, 38. **Συνεία** τῷ πυρὶ, Act. 18, 5. Ex σὺν, & ἔχθρα, habeo.

Συνεία, **Adv.** continenter, sine intermissione; (2) crebro, frequenter, assidue. A **συνεία**.

Συνεία, **computaverunt**, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi **συνεία**, **computo**.

Συνεία, simul coquo, Gl. V. **concoquo**. Ex σὺν, & ἔφα, coquo.

Συνεία, **congregasti**, 2. pl. aor. 2. ind. act. **Adv.** pro **συνεία**, a verbo **συνεία**, **congrego**.

Συνεία, una excitavit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi **συνεία**, una excitavit.

Συνεία, **congregavit**, 3. sing. a. 2. ind. act. cum ἡ ἡ, a verbo **συνεία**.

Συνεία, **excitati estote**, 2. pl. a. 1. imper. act. verbi **συνεία**.

Συνεία, **congregati**, nom. pl. perf. part. pass. verbi **συνεία**, **congrego**.

Συνεία, **patrocinabatur**, 3. sing. imperf. indic. act. contr. pro **συνεία**, a verbo **συνεία**, **patrocinor**.

Συνεία, ὡ, f. ἡσῶ, patrocinor, patrocinio meo defendo; (2) adfentior, adstipulor.

Συνεία, **ἐν τίναν**; Arist. Nub. 1085. **Συνεία** σὺν τῷ κατηγόρῳ, Soph. Trach. 827. Ab ὁρῶ, **forum**.

Συνεία, **patrocinium**, Suic. A **συνεία**.

Συνεία, ας, ἡ, patrocinium, defensio causæ. A **συνεία**.

Συνεία, ὡ, ὅν, pertinens ad patrocinium. A **συνεία**.

Συνεία, ὡ, ὅ ἡ, advocatus, patronus. A **συνεία**.

Συνεία, **patrocinabamur**, 1. pl. imperf. ind. act. contr. pro **συνεία**, a verbo **συνεία**.

Συνεία, **cognovit**, 3. sing. perf. indic. pass. **Adv.** & **Ion.** pro **συνεία**, a verbo **συνεία**, **confiscus sum**.

Συνεία, **confiscus fuerat**, 3. sing. plusq. ind. act. **Adv.** pro **συνεία**, a verbo eod.

Συνεία, cum alio voluptate & gaudio adficio, gratulor; **συνεία**, aor. 1. pass. **Οὐ μὴ δὲ θανόντι γ' ἔδωκεν συνεία**, Eur. Rhes. 959. **Συνεία** τῷ τῷ νόμῳ τῷ Θεῷ, Rom. 7, 22. **ἄλλοι δὲ μακάριον**, Eur. Med. 126. **Ὡς μοι συνεία**, id. Ion. 765. **Συνεία** ἐκείνῳ κοινῇ, Xen. Cyr. 4, 1. Ex σὺν, & ἡδοναί, voluptate fruor.

Συνεία, una exilaro & jucundum reddo, oblecto. Ex σὺν, & ἡδοναί, exilaro.

Συνεία, ας, ἡ, consuetudo, familiaritas. A **συνεία**.

Συνεία, **confuetus**, acc. plur. contr. pro **συνεία**, a **συνεία**, **confuetus**.

Συνεία, **ἡ**, ὁ ἡ, confuetus; (2) familiaris. Ex σὺν, & ἡδοναί, mos.

Συνεία, una certavi, a. 1. ind. act. verbi **συνεία**, una certo.

Συνεία, **confueti**, gen. sing. contr. pro **συνεία**, a **συνεία**, **confuetus**.

Συνεία, **congregati**, nom. plur. perf. part. pass. verbi **συνεία**, **congrego**.

Συνεία, **confuetorum**, gen. plur. contr. pro **συνεία**, a **συνεία**, **confuetus**.

Συνεία, **Adv.** pro more, pro consuetudine, Ph. solenniter, Gl. Vet. familiariter. A **συνεία**.

Συνεία, **intelleverunt**, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **intelligo**.

Συνεία, convenio, coëo. **Τὰ ἡ ἡσῶμαθ' ὅλα εἰς ἑξὺ συνεία**, Theophr. Ex σὺν, & ἡσῶ, venio.

Συνεία, **compulerunt**, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **impello**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **convenio**, coëo. **Τὰ ἡ ἡσῶμαθ' ὅλα εἰς ἑξὺ συνεία**, Theophr. Ex σὺν, & ἡσῶ, venio.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνεία, **conveni**, aor. 1. indic. act. verbi **συνεία** pro **συνεία**, **convenio**.

Συνδολογία, ὁ, f. ἴσω, simul cum alio delatatem alicui adfero; **συνδολογία**, simul cum alio deitas mihi adferitur, Suic. Ex σὺν, & δολογία, de Deo loquor.

Συνδριζα, f. ἴσω, una meto, una messiem facio. Ex σὺν, & δριζα, meto.

Συνδερμαίνω, concalefacio. Ex σὺν, & δερμαίνω, calefacio.

Συνδία, ας, ἡ, compositio. Gl. Vet. continuatio; pactum, foedus, mandatum. Hom. II. 5, 319. A συντίθμι, compono.

Συνδισ, ιας, ἡ, compositio, coagmentatio, commissura cujuscunque rei; (2) Synthesis, figura grammatica. Ab eod.

Συνδιστ pro σὺνδιστο, accumulativum collegit, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro συνίδο, a verbo συντίθμι.

Συνδιστίν, componendum, conveniendum. Ab eodem.

Συνδιστής, υ, ὁ, compositor. Ab eod.

Συνδιστικός, ὁ, ἐν, qui componere & struere novit. A συνδιστής.

Σύνδιστος, υ, ὁ, ἡ, & Συνδιστής, ὁ, ἐν, compositus, coagmentatus. A Συνδισμαί.

Συνδίων, ὦ, concurreo, una curro. Ὡ φίλοι, ἡ μὲν συνδίδεται ἡδὲ γὰρ βελή, Hom. Odys. 20, 245. Ex σὺν, & δία, curro.

Συνδιδραίνω, ὦ, f. ἴσω, simul adspicio, Suic. (2) animadverto, cognosco, Suic. (3) una festivitatem celebros, & ludos specto. Ex σὺν, & διδραίνω, adspicio.

Συνδίκη, υς, ἡ, compositio, coagmentatio; (2) sponsio, pactum, conventio, foedus. A συντίθμι.

Συνδικηρύλαξ, ἀνδρ, ἡ, cui custodiendae traditae sunt tabulae pactorum. Ph. sequester. Ex συνδίκη, & ρύλαξ, custos.

Σύνδισμα, ἀνδρ, τὸ, compositum, constitutum, compactum; (2) signum; Ph. infigne, figillum. A συντίθμι.

Συνδισματικὸς σέφανος, locatitiae coronae, de quibus conficiendis constitutum & conventum est. A σύνδισμα.

Συνδισματικός, ut συνδισματικαὶ ἐπιστολαί, e-pistolae per signa ac notas arcanas scriptae. A σύνδισμα.

Συνδισμάτιον, υ, τὸ, tesserula, Gl. Vet. A σύνδισμα.

Συνδισματικὸς γράφειν, per signa & notas scribere. A συνδισματικός.

Συνδιδραίνω, simul venor. Ὁ μὲν ἄς φίλος συνδιδραίνω, Xen. Cyr. 4, 24. A σὺν, & διδραίνω, venor.

Συνδιδραίνω, δ, ὁ, venationis focus. A συνδιδραίνω.

Συνδιδραίνω, simul venor vel capio, Suic. Ὁ δὲ καὶ ἡμέτερος, μίμησις ἡδὲ ταῦτα συνδιδραίνω, Arist. Θεσμ. 163. Ex σὺν, & διδραίνω, venor.

Σύνδιστος, υ, ὁ, ἡ, venationis focus. Ex σὺν, & δίδρα, venatio.

Συνδιστίν, componet, 3. sing. f. i. ind. verbi ejusdem.

Συνδιδραίνω, una pompaticae & thiasii more progredior, una thiasos duco, Suic. Ex σὺν, & διδραίνω, thiasos duco.

Συνδιδραίνω, υ, ὁ, confors τῆς δίδρα, focus, sodalis, Arist. Plut. 507. Ex σὺν, & διδραίνω, focus choreae.

Συνδιδραίνω, una tango seu contrecto, Suic. Ex σὺν, & διδραίνω, tango.

Συνδιδραίνω, confregisse, aor. i. inf. act. verbi ejusdem.

Συνδιδραίνω, confringetur, 3. sing. f. i. ind. pass. verbi ejusdem.

Συνδιδραίνω, ὦ, f. ἴσω, confringo. Gl. Vet. συνδιδραίνω, contundo. Ph. συνδιδραίνω, contundit, confidit; συνδιδραίνω, oblidantur, Ph. confidantur, a. i. pass. conj. Kai ὁ πρὸς ἐπὶ τὴν λείαν τῆς συνδιδραίνω, Matt. 21, 44. & Luc. 20, 18. Ex σὺν, & διδραίνω, frango.

Συνδιδραίνω, fut. φά, comprimo. Συνδιδραίνω, Marc. 5, 24. Ex σὺν, & διδραίνω, premo.

Συνδιδραίνω, commorior. Πολλὰς συνδιδραίνω καὶ οἱ συμπαρόντες, Phocyl. 127.

Συνδιδραίνω, Eur. Med. 1213, Ex σὺν, & διδραίνω, morior.

Συνδιδραίνω, Dor. pro συνδιδραίνω, or, ὁ, conviva, Suic. Ex σὺν, & διδραίνω, quod idem significat.

Συνδιδραίνω, υ, ὁ, conviva. Ex σὺν, & διδραίνω, conviva.

Συνδιδραίνω, confringo, Gl. V. Τὸ δὲ δριζαὶ κράτα συνδιδραίνω σίδιν, Eur. Or. 1547.

Συνδιδραίνω, δὲ ἀπὸν παρορῶντες ἰδόντι δισμὲς τὰς ἡμέρας, Eur. Bac. 634. Ex σὺν, & διδραίνω, frango.

Συνδιδραίνω, ὦ, collamentor, Suic. Ex σὺν, & διδραίνω, lamentor.

Σύνδιστος, υ, ὁ, ἡ, luctus seu lamentorum focus. Ex σὺν, & διδραίνω, lamentatio.

Σύνδιστος, υ, ὁ, ἡ, qui eodem in throno sedet. Gl. V. adfessor. Ex σὺν, & διδραίνω, thronus.

Σύνδιστος, υ, ὁ, ἡ, consonus. Ex σὺν, & διδραίνω, sonus.

Συνδιδραίνω, f. φά, confringo; (2) deliciis frango, delicatum seu mollem reddo. Σύνδιδραίνω, μὲν τὴν καρδίαν, Act. 21, 13. Ex σὺν, & διδραίνω, frango.

Συνδιδραίνω, ὦ, f. ἴσω, unanimis & concors sum, ejusdem animi sum; (2) simul irascor. Ex σὺν, & διδραίνω, animus, ira.

Συνδιδραίνω, ὦ, f. ἴσω, simul ad iram concito. Ex σὺν, & διδραίνω, ad iram concito.

Συνδιδραίνω, f. ἴσω, una sacrifico, una sacra facio. Ei δὲ ξίφος ἀσπίς συνδιδραίνω χεῖρας, Eur. El. 803. Ex σὺν, & διδραίνω, sacrifico.

Συνδιδραίνω, prospicere, vel prospexisse, a. 2. inf. act. verbi συνίδο, prospicio.

Συνδιδραίνω, ὦ, confudo, una fudo. Ex σὺν, & διδραίνω, fudo.

Συνδιδραίνω, intelligere, praef. inf. act. contr. pro συνίδο, a verbo συνίδο, intelligo.

Συνδιδραίνω, intelligens, praef. part. act. verbi συνίδο, intelligo.

Συνδιδραίνω, intelligere, praef. inf. act. Ion. pro συνίδο, a verbo eod.

Συνδιδραίνω, intelligentes, nom. pl. praef. part. act. verbi ejusdem.

Συνδιδραίνω, ἴσω, ὁ, simul sacerdos, collega pontificis, Suic. Ex σὺν, & ἴσω, sacerdos.

Συνδιδραίνω, υ, ὁ, ἡ, qui una sacris fruitur, Suic. Ex σὺν, & ἴσω, sacerdos.

Συνδιδραίνω, ὦ, f. ἴσω, una sacrifico, Suic. Ex σὺν, & ἴσω, sacrifico.

Συνδιδραίνω, intelligite, 2. pl. praef. imper. act. verbi συνίδο.

Συνδιδραίνω, confido, subsidio. Σάρκεις δὲ αἱ μὲν ἰδόντες συνίδο, Theocr. 22, 112. Ματθεῖ ἴσω συνίδο, μήτε συνίδο, M. Anton. 11, 11. Ex σὺν, & ἴσω, sedeo.

Συνδιδραίνω, υς, ἡ, sedimentum, confidentia terrae, labes; ἡ λύπη συνίδο, πρὸς γὰρ ἰδόντες τὰν σαρκαῖαν. Alex. Aphrod. 1. 2. probl. (2) Synthesis, figura grammatica, quum duae vocales in unam syllabam quasi confidunt. Ex σὺν, & ἴσω, sedeo.

Συνίδο, idem quod συνίδο.

Συνίδο, f. ἴσω, committo; (2) intelligo; συνίδο, perspicit, Ph. συνίδο, intellexi, Gl. Vet. a. i. Συνίδο, ταῦτα πάντα, Matt. 13, 51. Ἐνταῦθα ταῦτα πάντα συνίδο, Eur. Ph. 425. Εἴτ' ὁ ξύνις τὴν δίδρα, Arist. Plut. 45. Ex σὺν, & ἴσω, mitto.

Συνδιδραίνω, f. ἴσω, simul humecto; (2) humecto, humefacio. Ex σὺν, & ἴσω, humecto.

Συνδιδραίνω, convenire, praef. inf. act. Ion. pro συνίδο, a verbo συνίδο, coeo.

Συνδιδραίνω, qui simul vivere, nom. pl. a. 2. part. act. verbi ejusdem.

Συνδιδραίνω, ejus, qui convenit, quum convenisset, gen. sing. part. ejusdem.

Συνίδο, intelligebant, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro συνίδο, a verbo συνίδο, intelligo.

Συνίδο, intelligunt, 3. pl. praef. ind. contr. & cum τ ἰφίλα, pro συνίδο, a verbo eod.

Συνίδο, f. ἴσω, simul equito, Suic. Ex σὺν, & ἴσω, equito.

Συνίδο, ας, ἡ, Gl. Vet. συνίδο, ἀγίλη ἵππον, equitium, grex equorum. Ex σὺν, & ἴσω.

Συνίδο, concurrerunt, 3. pl. imperf. ind. act. verbi συνίδο, una co, concurreo.

Συνίδο, sciunt, 3. pl. praef. ind. act. verbi συνίδο, scio.

Συνίδο, vid. συνίδο.

Συνίδο, qui constituitur, nom. plur. praef. part. pass. verbi συνίδο.

Συνίδο, ejus, qui constituit, gen. sing. part. praef. act. verbi ejusdem.

Συνίδο, commendo; idem quod συνίδο. Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνίδο; 2 Cor. 3, 1. Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτοὺς συνίδο, ib. 5, 12. Ex σὺν, & ἴσω, statuo.

Συνίδο, constituitur, 3. sing. praef. ind. pass. verbi συνίδο.

Συνίδο, ὦ, Gl. Vet. συνίδο, commendo; συνίδο, commendat, Ph. Τὴν φανέρωσι τὴν ἀληθείαν συνίδο, 2 Cor. 4, 2. Ex σὺν, & ἴσω.

Συνίδο, f. συνίδο, constituo; (2) commendo; συνίδο, constitui, adfuit, Gl. V. p. συνίδο, constans, Gl. Vet. part. & συνίδο, consistens, Gl. V. compos, compos mentis; συνίδο, confido, adfuit, Gl. Vet. συνίδο, constat, congruitur, Ph. Διὰ ταῦτα συνίδο, ἡ μὲν δὲ τὴν ἀδελφὴν ταῦτα ἀδελφόν, excitantur, Dem. Βόλομαι αὐτὸν ἰατρὴν συνίδο, Plato. Συνίδο Κύριον, Xen. Καὶ μὲν ἡ ἀληθεία ἰδὼν ἐν τῇ ἀδελφῇ συνίδο, Arist. Eq. 859. Ex σὺν, & ἴσω, fido.

Συνίδο, commendans, praef. part. act. contr. pro συνίδο, a verbo συνίδο, pro συνίδο, commendo.

Συνίδο, commendantes, nom. pl. part. ejusdem. contr. pro συνίδο.

Συνίδο, or, ὁ, ἡ, conscius, testis. Ex σὺν, & ἴσω, sciens, peritus.

Συνίδο, simul detineo, retineo. Ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὰ τῇ χροῇ συνίδο, Eur. Iph. in Au. 706. A σὺν, & ἴσω, detineo.

Συνίδο, ὦ, id. cum seq. Oἱ ἀνὴρ μὲν ἀδελφὸς δοκῶσι συνίδο, Xen. Cyr. 2, 15. A σὺν, & ἴσω.

Συνίδο, f. ἴσω, corroboro, confirmo; συνίδο, confortat, Ph. Ex σὺν, & ἴσω, firmo.

Συνίδο, f. ἴσω, suppetias ferendo roboro. Ex σὺν, & ἴσω, roboro.

Συνίδο, teneo, contineo. Ex σὺν, & ἴσω, teneo.

Συνίδο, intelligens, praef. part. act. contr. pro συνίδο, a verbo συνίδο, pro συνίδο, intelligo.

Συνίδο pro συνίδο, intelligunt, 3. pl. praef. conjunct. act. verbi ejusdem.

Συνίδο, choream una instituit, 2. pl. aor. i. imper. act. Dor. pro συνίδο, choream una instituo.

Συνίδο, cohabitabat, 3. sing. imperf. act. Ion. pro συνίδο, a verbo συνίδο.

Συνίδο, υ, ὁ, ἡ, cohabitator, contubernalis, R. A συνίδο.

Συνίδο, cohabito. Μυῖται συνίδο, Apoll. Ex σὺν, & ἴσω, habito.

Συνίδο, υ, ὁ, ἡ, qui in eodem templo colitur, qui idem templum habet, ejusdem templi focus. Ex σὺν, & ἴσω, templum.

Συνίδο, υ, ὁ, connauta, navigationis focus. Ex σὺν, & ἴσω, nauta.

Συνίδο, υ, ὁ, q. d. simul navis dominus, metaph. focus, Suic. Ex σὺν, & ἴσω, nauticus.

Συνίδο, f. ἴσω, una navali praelio decerto. Ex σὺν, & ἴσω, navali praelio decerto.

947. *Ex Cuv, & vasa, agrote.*
Swiss, u, i n, n, agitabundus, meditabun-
us. Ex Cuv, & vā.

πιστημον ἐν τῷ Ἡρακλεῖ ζωνοικισας, Eu
Her. fur. 68. Ex ζυν, & οἰκίζω, ædifico.

Συνενομοζῶν, n, simul sentio, adsentior; (2) fateor, confiteor; (3) convenio, pacifcor.
Τὸ ποιεῖν τὴν ἐκκλησίαν συνενομοζῶσιν αὐτῷ αὐτῷ. He

Cyr. 7, 9. Πάντες σοι συνομολήσανσι, Luc. Ex σὺν, & ὁμολογία, confiteor.
Συνομορίω, ᾧ, confinis sum. R. Οὐ ἡ οἰκία ἦν συνομορῶσα τῇ συναγωγῇ, Act. 18, 7. **Α συνομορῶ**.
Συνομορῶ, κ, ὁ κ, ἡ, confinis, Ph. Ex σὺν, & ὁμοίᾳ, confinis.
Συνομοσία, ας, ἡ, conjuratio, conspiratio. **Α συνομνυμι**.
Συνοξύνω, in acutum sensim extenuo, Polyb. Ex σὺν, & ὀξύνω, acutus fio.
Σύνοξυς, εἶ, ὁ κ, ἡ, cujus anguli in mucronem coeunt, sensim mucronatus. Ex σὺν, & ὀξύς, acutus.
Συναπαῖς, ὤ, ὁ κ, ἡ, qui sequi aliquem jubetur; (2) adfecta, comes, adfectator. Ex σὺν, & ὁπαδός, comes, adfectator.
Συναπλῶ, κ, ὁ, armorum focius, Suic. Ex σὺν, & ὅπλα, arma.
Συναπλοφείω, ᾧ, simul arma gesto, Suic. Ex σὺν, ὅπλα, & φέρω, fero, gesto.
Συναπλικός, ἡ, ὄν, perspicax; (2) compendiose collectus; τὸ συναπλικόν, perspicacitas, Gl. V. **Α σύνπλη**.
Συναπλικῶς, Ἀδν. compendiose, breviter. **Α συναπλικός**.
Συνόπλομαι, conspicio. Ex σὺν, & ὄπλομαι, video.
Σύνοπλη, κ, ὁ κ, ἡ, conspicuus, qui conspici & cerni potest; (2) qui facile intelligi & cognosci potest. **Α συνόπλομαι**.
Συνοράω, ᾧ, conspicio, perspicio, conspicio; (2) animadverto, intelligo. Ὁ ἅ Μάρκῳ συνοράν τ' αὐτὴν τὰς παραβάς καὶ τὰς ἱππαγὰς ἀγῶνα, Polyb. Ex σὺν, & ὁράω, video.
Συνοργιάζω, orgia pariter celebro. Ex σὺν, & ὁργιάζω, orgia celebro.
Συνοργίζομαι, una vel simul irascor. Ex σὺν, & ὁργίζομαι, irascor.
Συνορία, ᾧ, conterminus sum. **Α σύνορ**.
Συνορία, ας, ἡ, confinium, Gloss. Vet. Ab eod.
Συνορίζω, fut. ἴσω, confinia jungo, confinia facio, dirempta copulo & quasi iisdem limitibus concludo. **Συνορίζω** χέρα, Eur. Bac. 198. Ex σὺν, & ὀρίζω, finio.
Συνορίνω, concito, commoveo. Ἰνα οἱ σὺν θυμὸν ἐρίνης, Il. 24, 467. **Συνορινόμεναι** φάλαγγες, ibid. 333. Ex σὺν, & ὀρίνω, quod idem significat.
Σύορκῶ, κ, ὁ κ, ἡ, eodem jurejurando adstrictus. Ex σὺν, & ὄρκῳ, jurejurandum.
Συνορμάω, ᾧ, f. ἴσω, una commoveo, simul concito, Ph. **συνερμαῖ**, concurrat, competit. Ex σὺν, & ὀρμάω, concito.
Συνορμίζω, f. ἴσω, una in stationem appello. Ex σὺν, & ὀρμίζω, appello.
Σύορῶ, κ, ὁ κ, ἡ, conterminus, confinis. Ex σὺν, & ὄρῳ, terminus.
Συνορέω, una ruo, irruo. Ex σὺν, & ὀρέω, ruo, irruo.
Συνορέω, ᾧ, contego, concamero. Ex σὺν, & ὀρεθῶ, tego.
Συνορχίζομαι, ἔμαι, una salto, una tripudio. Ex σὺν, & ὀρχίζομαι, salto.
Συνελῶ, ᾧ, fut. ἴσω, cicatricem contrahō, cicatricem coire facio; cicatricem facio, Gl. Vet. Ex σὺν, & ἔλδω, ad cicatricem perduco.
Συνέλκασις, ιως, ἡ, cicatricis contractio. **Α συνελκῶ**.
Συνελκαστικός, ἡ, ὄν, cicatricem efficiens. Ab eod.
Συνεσία, ας, ἡ, conversatio, consuetudo familiaris; (2) congressus, colloquium, coetus, conventus, concio, convivium, consuetudo venerea, coitus. Ex σὺν, & ἔσῃα, essentia, essentia.
Συνεσιάζω, futur. ἔσω, in eundem coetum convenio; (2) coeo, concumbo. **Α συνεύω**.
Συνευσιασμός, ὤ, ὁ, coitus, concubitus. **Α συνευσιαζώ**.
Συνευσιασῆς, ὤ, ὁ, qui familiariter aliquo utitur; (2) discipulus. Ab eod.

Συνεστιασινός, ἡ, ὄν, facilis ad congressus familiares, facilis ad coetus convivales. **Α συνεστιασίνης.**
Συνεσθίσσεται, ἔμαι, q. d. confubstantior, cum essentia alterius commisceor & contemp-
 tor. **Α συνεσθία.**
Συνοφρυόμαι, ἔμαι, supercilia corrugo seu contraho. **Α σύνοφρυς.**
Σύνοφρυς, υῶ, ὃ καὶ ἡ, cui supercilia coeunt. Ex σὺν, & ὄφρυς, *supercilium*.
Συνοχία, ὤ, una veho; **συνοχῆμαι**, una vehor. Ex σὺν, & ὄχια, *veho curru*.
Συνοχή, ἡ, ἡ, continuatio, vel continua cohaerentia; (1) compressio, pressura, coarctatio, angustia & anxietas. **Α συνοχή.**
 Ἐν *Συνοχαίσει* ὁδῷ, Hom. Il. 23, 330.
Συνοχιδὲν, Adv. stricte, arcte, tenaciter. **Α συνοχή.**
Συνοχικός, ἡ, ὄν, vim habens continendi & conservandi, Suic. **Α συνοχή.**
Σύνοχος, υ, ὃ καὶ ἡ, continuus. Ab eod.
Συνοχικός, ὅτι, ὁ, coarctatus, in angustum coiens; **συνοχικός**, coarctati, Dual. Il. 2, 218. Ab inusf. *συνοχάω*, quod est *α συνοχέω*.
Σύνοψις, ιας, ἡ, conspectus; (2) taxatio, Ph. *ἡσπισμος*, Gl. V. opinio, Ph. Gl. V. **Α συνοψίσομαι.**
Συνοψαγία, ὤ, una opsonia voro, Suic. Ex σὺν, & ὀψαγία, *opsonia voro*.
Συνεσθῆαι, simul asfo, torreo. **Συνεσθῆσω** τῶτον, Arist. Lyf. 845. **Α σὺν, & εσθῆω, asfo.**
Συνεσφρονέω, ὤ, sapio cum, R. *Συνεσφρονέω* σοι βέλομαι, ἀλλ' ἐ συνεσφρονέω, Eur. Iph. in Au. 418. Ex σὺν, & σφρονέω, *sapio*.
Συνταγή, ἡ, ἡ, ordinatio, praeceptum, signum, Ph. constitutio, conditio. **Α συντάσσω.**
Σύνταγμα, ατ, τὸ, ordinatio, compositio, Ph. constitutum, constitutio; liber compositus, liber, volumen. Etiam exercitus, agmen. Ab eod.
Συνταγματάρχης, υ, ὁ, qui praest illi militum numero, qui *σύνταγμα* dicitur. Ex *σύνταγμα*, & ἀρχή, *principatus*.
Συνταγματικός, ἡ, ὄν, ad syntagma perti-
 nens, syntagmaticus scriptus. **Α σύνταγμα.**
Συνταγματίον, υ, τὸ, opusculum, parvum volumen, Dim. ab eod.
Συντακτὴρ, υ, ὁ, q. d. compositor, conscriptor; (2) quasi quadam componendi libros facultate praeditus. Ab eod.
Συντακτικός, ἡ, ὄν, ordinatorius. **Α συντάσσω.**
Συνταλαιπυρίω, ὤ, f. ἦτω, una miser sum, una in ærumnis versor. Χ' ἡμῖς γε μὲν σὲ *Συνταλαιπυρίω*σθαι, Arist. Lyf. 1225. Ex σὺν, & *ταλαιπυρία*, *miser sum*.
Συντόμηναι, concido, praecido; (2) breve facio vel reddo, Ion. pro *συντίμηναι*.
Συνταυύσας, qui tetendit, a. i. part. act. *Æol.* pro *συνταυύσας*, a verbo seq.
Συνταυύω, tendo, simul extendo. Ex σὺν, & *ταύω*.
Σύνταξις, ιας, ἡ, constructio; (2) ordo, Gl. V. constitutum, series, volumen. **Α συντάσσω.**
Συνταπεινόν, ὤ, fut. *άσω*, mecum deprimō; *συνταπεινῶ*, simul deprimi, i. e. de-
 scere, Suic. Ex σὺν, & *ταπεινός*, *humilio, deprimō*.
Συντάραις, ιας, ἡ, conturbatio. **Α seq.**
Συνταράσσω, vel *άτω*, fut. *ξω*, conturbo, concito, commoveo, Gloss. Vet. *συνταράσσονται*, consternantur, Ph. *συντιταρᾶμαι*, conturbatus, perf. particip. pass. *Κατιδυμένῃ* πάντα ταῦτ' ἐναντίας γινόμεναις *συνταράξει*, Arist. Nub. 1033. Ἐκδραμῶν γὰρ πάντα ταῦτ' *συνταράξει* τῶν πεδῶν, idem Pace 319. Ἀπάγουσι τὴν Εὐφρατίον εἰς τὸ διασματῆριον, ἃς *συνταράττω* τὰ πλεῖστα πόλιν, Dem. Phil. 3. *Συνταράσσονται* πόλεις, Soph. Antig. 1092. *Συνταράχθεις* εἴλω, Eur. Iph. in Tau. 557. Ex σὺν, & *ταράσσω*, *turbo*.

Συντάσσει, *tas, ñ*, contentio, distensio, ad-
strictio. *A συντίνα.*
Συντάσσειν, vel *τάττω*, fut. *ξω*, compono,
colloco, constituo, cum aliis ordino; *συν-
τάττομαι*, constituto, Gl. V. *συντάσσομαι*,
condico, Ph. *συνταξάμην*, confitui, Gl.
V. *συνταξάτο*, peregit, pepigit, Ph. a. 1.
med. *συντιταγμῶ*, ordinatus, Gl. Vet.
præparatus, perf. part. pass. *Πράτοι μὲν
ὅτι πῶδ' αὐτὴ τράπτεται συντάξειν*, Xen.
Cyr. 8, 16. *δασμὸς ἀποφύρειν καὶ τέταται*, ib.
c. 39. *Καὶ τοιαύτης ἀναρμοσίας ὁ θεὸς
ἀνθρώπων βίῃ συντίταται*, Luc. *Συνταξά-
μοι Κύριε*, Matt. 27, 10. *Σοὶ ἵκνται καὶ
συντάττεται*, M. Anton. 5, 6. *Ex σύν, &
τάσσειν*, ordino.
Συνταττικός, *ñ*, *ὄν*, componendi seu contra-
hendi vim habens. *A συντίνα.*
Συνταττόμενοι, *qui una cum aliis ordinantur*,
nom. plur. præf. part. pass. verbi *συν-
τάττω*.
Συντάφω, *ω, ὁ καὶ ἡ*, sepulchrum commune
habens. *Ex σύν, & τάφω*, sepulchrum.
Συνταχύνω, accelero, properare vel festinare
cogo. *Ex σύν, & ταχύνω*, propero.
Συντείνω, contendo, intendo, concito, pergo,
Gl. V. *συντιταμῶ*, intensus, perf. part.
pass. *Στηρῶν παυδίσαν μῦραι συντείνουσι
διαί*, Eur. Iph. in Tau. 207. *Σύντεν' ἄρα
αὐτοῦ ὁρμαῖ*, id. Elec. 112. *Ex σύν, &
τείνω*, tendo.
Συντεχνίζω, fut. *ίσω*, extruendi muri so-
cius sum. *Ex σύν, & τεχνίζω*, murum co-
struo.
Συντεκμαίρομαι, conjicio, conjecturam facio,
Suid. *Συντεκμηράμενοι ὑπὸ τὸ χάμα*,
Thuc. *Ex σύν, & τεκμαίρω*, conjicio.
Συντεκνοποιῶ, *ᾧ*, una liberis procreo. *Ex
σύν, & τεκνοποιῶ*, liberos procreo.
Σύντεκνῶ, *ω, ὁ καὶ ἡ*, pater vel mater sus-
cepti filii vel filiae. *Ex σύν, & τέκνον*,
filius vel filia.
Συντεκταίνομαι, confabror, una molior vel
struo. *Ex σύν, & τεκταίνω*, fabricor.
Συντελέθω, simul efficio, conficio. *"Ἰνα οἱ
χθονὸς αἶσαν αὐτίκα συντελεθῇ ἔργον δω-
ρήσεται*, Pind. Pyth. 9, 100. *A σύν, &
τελέθω*, efficio.
Συντελέω, *ας, ἡ*, collatio, pensitatio, pensio,
tributum; (2) finis & consummatio. *A
συντελέω*.
Συντελεῖσθαι, *conficere*, præf. inf. act. verbi
poëtici *συντελεῖσθαι* pro *συντελέω*, perficio.
Συντελεστής, *ῆ, ὁ*, qui una cum alio festum
celebrat; (2) municeps, Ph. tributarius,
oblator, *συντελεσταί*, condatoribus, Ph. (3)
consummator. *A συντελέω*.
Συντελέω, *ᾧ*, fut. *ίσω*, finio, conficio, con-
summo, perficio, perago; contribuo; *συν-
τελεῖσθαι*, confectum esse, Ph. inf. perf.
pass. *Συντελέσω ὅτι τὸ εἶκον Ἰσραὴλ, καὶ
ὅτι τὸ εἶκον Ἰσραὴλ, διαθήκην καὶ νόμον*, Hebr.
8, 8. *Συντελέσας πάντα σπαρασμὸν ὁ διά-
βολος*, Luc. 4, 13. *"Ὅταν μέλας πάντα
ταύτα συντελεῖσθαι*, Marc. 13, 4. *Ἄλλο δὲ τὸ
θεὸς χρησόμενος δυνάται συντελεῖσθαι χωρίς
μεταβολῆς*; M. Anton. 7, 14. *Ex σύν, &
τελέω*, finio.
Συντελής, *ῆ, ὁ καὶ ἡ*, simul tributum pen-
dens, eodem pecuniam tributam aut col-
lectam conferens, vectigalis; (2) eodem
pertinens. *Ex σύν, & τέλη*, vectigal, tri-
butum.
Συντελικός, *ñ*, *ὄν*, valens ad reddendum ali-
quid perfectum; (2) perfectus; *συντελι-
κόν*, perfectum, Ph. *A συντίνα*.
Συντελούντας, *perficientes*, acc. plur. præf.
part. act. contr. pro *συντελέωτας*, a verbo
συντελέω.
Συντέμνω, f. *εἰμῶ*, conscindo, concido; (2)
præcido, in angustum contraho, decurto,
diminuo; *συντιτμῶ*, concisus, perf.
part. pass. *Συντέμνεσι γὰρ θεῶν ἀποδάμει
τὰς κακὰ φρονέας βλάσαι*, Soph. Antig. 1116.
Eis ἃν γὰρ αὐτὴ πάντα τὰ μέλα ἐντέμνει,
Arist. Ran. 1379. *Σοφὴ ὡρὶς ἀνδρὸς, ὅστις*

ἐν βραχὺ πάλαι καλῶς οἶον τι συντέμνειν λόγος, id. Oisμ. 185. "Ἐν συντεμνύσσει πύ-
τα κλέσσει λόγον, Eur. Iph. in Au. 1277.
Ex σὺν, & τέμνω, seco.

Συντεμνία, ὦ, conterminus, finitimus, seu
vicinus sum, fines alicujus attingo, Suic.
A συντέμνω.

Συντεμνίαν, ὦ, ὁ κὶ ἡ, conterminus, fini-
timus, vicinus. Ex σὺν, & τέμνω, quod
idem notat.

Συντεμνίαντες, Adv. compositae, composito
agmine. A συντεμνίαν, quod est a
συντέμνω.

Συντεμνίαν, una ordinatus est, 3. sing. perf.
ind. pass. verbi συντάσσειν, una ordino.

Συντεμνίαντες, Adv. contente, enixe, maxi-
mopere. A συντεμνίαν, quod est a συν-
τέμνω.

Συντεμνίαντες, contriti, nom. pl. perf. part.
pass. verbi συντρίβω, contero.

Συντεμνίαντες, eas, ἡ, colloquium, congressus. A
συντεμνίαν.

Συντεμνίαν, una machinor, colludo. Ex
σὺν, & τεχνίζω, machinor.

Συντεμνίαντες, ὦ, ὁ, ejusdem artis confector,
Gl. V. idem officium exercens. Ex σὺν,
& τεχνίζω, opifex.

Συντεμνίαν, ὦ, ὁ, confusaneus, Ph. iisdem
technis utens. A σὺν, & τέχνη, techna.

Συντεμνίαν, ατ, τὸ, q. d. colliquamentum,
id, quod ex incremento excernitur resolu-
tione praeter naturam, id, quod corpore
deteritur liquefendo. A συντέμνω.

Συντεμνίαν, ὦ, ὁ, cui colliquandi seu conta-
befaciendi vis inest. Ab eod.

Συντεμνίαν, f. ξα, liquatum jungo & unio,
vel commisceo, confio & coalescere facio,
in unum colliquefacio, i. e. liquefacien-
do consumo; (2) contabefacio, tabe &
macie consumo; συντεμνίαν, emaciatus,
Gl. Vet. perf. part. συντέμνωμαι, maceo,
Gl. Vet. Tὸν σάπυρα συντέμνωμαι σαρκῶς
χρῆμα, Eur. Med. 25. λύπαις, idem. El.
240. Ἀργυρὸν τῆς πικρῆς συντέμνει, Aelian.
V. Hist. 7, 8. Συντεμνίαντες αὐραὶ ἀδόλοισι,
Eur. Supp. 1027. Ex σὺν, & τέμνω, lique-
facio.

Συντεμνίαν, eas, ἡ, colliquatio; (2) contabe-
facio. A συντέμνω.

Συντεμνίαν, ὦ, fut. ἵσσω, confervo, tueor, ob-
servo. Συντεμνίαν αὐτὸ (ἀνθρώπων) κὶ ὑ-
ψηλὸν συντεμνίαν, M. Anton. 7, 35. Συν-
τεμνίαν αὐτὸν, Marc. 6, 20. τὰ ῥήματα
ταῦτα, Luc. 2, 19. Ἀμφότερα συντεμνίαν,
Matt. 9, 17. & Luc. 5, 38. Ex σὺν, &
τηρίζω, seruo.

Συντεμνίαν, eas, ἡ, conservatio, observatio;
(2) conscientiae dictamen. A συντεμνίαν.

Συντεμνίαν, ὦ, ὁ, conservandi vim habens.
Ab eod.

Συντεμνίαν, composuisse, praef. inf. act. verbi
sequentis.

Συντεμνίαν, compono, conjungo, concinno,
constituo, constipo, Ph. contentio, paci-
fiscor, Gl. Vet. in qua significatione usita-
tius συντεμνίαν, depaciscor, Gl. Vet. συν-
τίθεται, paciscitur, Ph. συντίθεται, pe-
pigi, Gl. Vet. συνέθετο, pepigit, peregit,
propondit, Ph. a. 2. At συνέθετο, com-
posui, a. 1. act. Συντίθεται αὐτὸν ἀργύριον
δάναι, Luc. 22, 5. Συντίθεται καλὸν ἀνελόν,
Soph. Aj. 303. Ἐν βραχὺ συντίθεται λόγος,
id. El. 675. Ἐως ἂν ἡμῖν ταῦτα συντι-
θώμεθα, Arist. Lyf. 178. Ex σὺν, & τί-
θημι, pono.

Συντίκω, fut. ἵξω, simul pario vel gigno.
Συντίκω ἡδε (εὐσεῖς) τὰ οἰκεία ἐκείνῃ ἡλικίῃ,
Aet. Ex σὺν, & τίκω.

Συντίκω, ὦ, fut. ἵσσω, magni aestimo, pre-
tium augeo, carius indico, Gl. Vet. συν-
τιμάμαι, aestimo; συντιμάω, aestimat,
Ph. συντιμνίαν, aestimatus, Gl. Vet.
perf. particip. pass. Ex σὺν, & τιμάω,
aestimo.

Συντίκω, eas, ἡ, existimatio pretii, pre-
tium. A συντίκω.

Συντίκω, simul ulciscor, simul opitulator,
Aet. Ex σὺν, & τιμάω.

Συντίκω, f. ξα, concutio, conquasso. Ex
σὺν, & τίκω, quatio.

Συντίκω, simul punio, simul intendo. Συν-
τίκω τῆς μηρῆς ἐς τὴν γαστρονομίαν, Hip-
pocr. Ex σὺν, & τίκω.

Συντίκω, ὦ, vel συντίκω, ὦ, fut. τρήσω,
perforo. Ex σὺν, & τίκω, quod idem
notat.

Συντίκω, simul vulnero. Ex σὺν, &
τίκω, vulnero.

Συντίκω, as, ἡ, concisa seu succincta bre-
vitas, compendium. A συντίκω.

Συντίκω, ὦ, ὁ κὶ ἡ, concisus, brevis; com-
pendiarius, compendiosus, Gl. V. A συν-
τίκω.

Συντίκω, Adv. concise, breviter, compen-
diose; (2) brevi, actutum, continuo, sine
mora. A συντίκω.

Συντίκω, as, ἡ, contentio, firmitas & ro-
bur, continuus & non interruptus tenor.
A συντίκω.

Συντίκω, ὦ, ὁ κὶ ἡ, contentus, qui cum ani-
mi & virium contentione fit, acer, vehe-
mens, concitatus. Συντίκω σπαρδῆ, Hero-
dian. A συντίκω, contendo.

Συντίκω, Adv. summa cum contentione,
acriter, vehementer. A συντίκω.

Συντίκω, ὦ, f. ἵσσω, una partem tra-
gœdiae ago, Suic. Ex σὺν, & τραγῳδία,
tragediam ago.

Συντίκω, ὦ, ὁ κὶ ἡ, ejusdem mensae par-
ticeps, commensalis. Ex σὺν, & τραπέζα,
mensa.

Συντίκω, fut. ἵσσω, simul balbutio. Ex
σὺν, & τραπέζα, balbutio.

Συντίκω, ὦ, ὁ κὶ ἡ, simul tres, terni. Ex σὺν,
& τρεῖς, tres.

Συντίκω, simul verto, converto. Ἀνακί-
κω τῆς σαρκὸς, ὥς τὸ τῶν συντεμ-
νίαν, M. Anton. 10, 22. A σὺν, & τρέ-
πω, verto.

Συντίκω, f. θρέψω, simul nutrio, simul e-
duco. Ex σὺν, & τρέψω, nutrio.

Συντίκω, concuro, in unum concuro; (2)
convenio, consentaneus sum, consentio;
συντίκω, concurret, competit, Ph. a. 2.
συντίκω, καὶ γὰρ χρόνος μὴκρόν αὐτὸ συν-
τίκω, Eur. Or. 1204. Τῶ χρόνῳ γὰρ συν-
τίκω, id. Ion. 367. Πολλὰ δ' ἀνέχων πῦρ
τὸ συντίκω, Soph. Trach. 299. Ex
σὺν, & τρέψω, curro.

Συντίκω, eas, ἡ, perforatio. A συντίκω.

Συντίκω, ὦ, ὁ κὶ ἡ, perforatus. Ab eod.

Συντίκω, ὦ, tridente concutio, tridente
quasso. Στρίπτῃ σιδῆρῳ συντίκω πόν-
τιν, Eur. Her. fur. 949. Ex σὺν, & τρι-
κῆν, quod idem notat.

Συντίκω, as, ἡ, contritio, confusio, confra-
ctio. A συντίκω.

Συντίκω, f. ψα, simul tero, contero, con-
fundo, comminuo; (2) attero, crucio,
voro, labore, dolore, & tristitia veluti
contero & contundo; συντίκω, fatis-
cantur, Ph. συντίκω, confectus,
attritus, tribulatus, Gl. V. perf. part. pass.
συντίκω, contritus est, aor. 2. pass. Σὲ
τῆς ἀπὸ ῥῆξας ἀνέρας αὐτοῖς σὺν γὰρ
τῇ συντίκῃ βάλαν, Eur. Cyc. 697. τῶ
χότρῳ, Arist. Ach. 288. ὅπῃ, idem,
Vesp. 1044. Τῆς ὁπδορατῆς ἀπὸ δά-
ρακα συντίκω, Diod. Ὅσον ἡ συντι-
κῆς αὐτῆς, Joann. 19, 36. Ex σὺν, &
τρέψω, tero.

Συντίκω, ὦ, trierarchiae sum socius, si-
mul cum alio trierarchi munere fungor,
Suic. Ex σὺν, & τριεραρχία, trierarchi mu-
nere fungor.

Συντίκω, ατ, τὸ, contritio, confusio,
confRACTio. A συντίκω.

Συντίκω, ὦ, ὁ, idem & ab eod.

Συντίκω, ὦ, ὁ, contritio, comminutio. Ab
eod.

Συντίκω, contrivisse, a. 1. inf. act. verbi
συντίκω, contero.

Συντίκω, eas, ἡ, contritio, plaga. Ab
eod.

Συντίκω, as, ἡ, communis educatio, nutri-
tionis communitas, convictus, sodalium.
A συντίκω.

Συντίκω, ὦ, ὁ κὶ ἡ, qui simul nutritus &
educatus est, Ph. consuetudineus. Ὅσον
συντίκω ἐργαῖς ἱμαθῶν, Soph. Aj. 647.
Ex σὺν, & τρέψω, nutrio.

Συντίκω, & συντίκω, fut. ἵσσω, con-
curo, in unum concuro. Ἐρως βελδίζων
ἐκλῶσαι συντίκω, Anacr. 7, 3. Ex
σὺν, & τρέψω, vel τρέψω, curro.

Συντίκω, ὦ, f. ἵσσω, una luxurie deditus
sum, una luxuriose vivo, seu in deliciis
vitam ago. Ex σὺν, & τρέψω, luxurio.

Συντίκω, concuro, occurro, obviam fio;
(2) convenio, adeo; (3) colloquor, con-
gredior, converfor, commercium & con-
suetudinem habeo; (4) accido, contingo;
συντίκω, congressus, collocutus, aor. 2.
part. Τῶ καὶ τῷ δ' αὐτῷ ὡς ἀσφαλὲς συν-
τίκω, Arist. Av. 1495. Πῶς σοὶ συν-
τίκω ἀμνημονῶ, Eur. Her. 637. Ὅσον
τῷ ἀπὸ συντίκω ἀπὸ ἀνέμων, Heliod.
Ἡ σελῶν συντίκω ἡμῶν, Arist. Nub. 608.
(5) particeps fio una cum. Τῆς μὲν δόξης
ἡ μετῆς, τῆς δὲ τιμῆς τοῖς ἀμάρτυσι
συντίκω, Appian. B. Civil. 2. Ex σὺν,
& τρέψω, sum, evenio.

Συντίκω, ὦ, fut. ἵσσω, simul busta-
ero. Ex σὺν, & τρέψω, busta ero.

Συντίκω, ὦ, f. ἵσσω, simul tyrannum
interficio, Suic. Ex σὺν, & τυραννία,
tyrannum occido.

Συντίκω, ὦ, ὁ κὶ ἡ, tyrannici dominatus
particeps, in tyrannide socius. Ex σὺν, &
τύραννος, tyrannus.

Συντίκω, ὦ, q. d. in caseum cogo; συντι-
κῶ, coagulata, coagmentata, Vox Ari-
stophanica. Ex σὺν, & τυρῆς, caseus.

Συντίκω, as, ἡ, colloquium, congressus; (2)
eventus, casus. Ὅσον τῷ ὁλίγον ἐκ-
κρατίκῳ, ἡ ὑδμῶν συντίκω χαρῶν,
ἡ πολέμικα σφάλματα, ἀλλ' ἀπὸ τῆς κρατι-
κῆς, ἡ ἀνδρῶν στρατῶν, Appian. B. Mithri-
dat. A συντίκω.

Συντίκω, successum, accus. singul. Ion. pro
συντίκω, a συντίκω.

Συντίκω, concano, Gl. Vet. una celebros,
συντίκω, concanit, Ph. una celebrat. Ex
σὺν, & ὑμῶν, celebros.

Συντίκω, una subauscultare, praef. inf.
med. verbi συντίκω.

Συντίκω, una subaudio, Phal. Ex σὺν, &
ὑπακούω, quod idem significat.

Συντίκω, ὦ, ὁ κὶ ἡ, qui simul est, qui
simul existit, Suic. Ex σὺν, & ὑπακούω,
existens.

Συντίκω, eas, ἡ, coexistentia, Suic. A
συντίκω.

Συντίκω, ὦ, ὁ, q. d. comprefectus, col-
lega praefecti. Ex σὺν, & ὑπακούω, praefectus.

Συντίκω, simul vel una sum, Suic. Ex
σὺν, & ὑπακούω, sum.

Συντίκω, socius sum & collega in geren-
do consulatu. Ex σὺν, & ὑπακούω, consul
sum.

Συντίκω, ὦ, ὁ, collega in consulatu, con-
sularis imperii particeps. Ex σὺν, & ὑπα-
κούω, consul.

Συντίκω, ὦ, simul ministro, vel simplic.
ministro, Suic. Ex σὺν, & ὑπακούω,
ministro.

Συντίκω, simul subeo, Suic. Ex σὺν,
& ὑπακούω, subeo.

Συντίκω, simul simulo. Καὶ συντι-
κῶν αὐτῶν οἱ λοιποὶ ἱερεῖς, Gal. 2, 13.
Ex σὺν, & ὑπακούω, simulo.

Συντίκω, ὦ, una subservio, una operam
confero. Συντίκω τῷ ὅμῳ ὑπὲρ ἡμῶν
τῇ δόξῃ, 2 Cor. 1, 11. Ἡδὲ αὐτῇ τῷ
πολλῷ συντίκω, Luc. Bis. Acc. Ex σὺν,
& ὑπακούω, subservio.

Συνφάιναι, contexto, attexo; (2) molior. Νυν δ' αὖ δὴρ ἰκόμην, ἵνα τοι ᾤν μῆτιν ὕφθω, Odyss. 13, 303. Ex συν, & ὑφαίνα, texo.

Συνφάσις, ias, ἡ, contextura. A συνφάιναι.

Συνφασμα, ατθ, τὸ, contextus, Gl. Vet. Ab eod.

Συνφθ, ἡ, ἡ, contextus, contextura, tela. Ex συν, & ὑφθ, textura.

Συνφθῆ, ἰθ, ὁ κ' ἡ, contextus. Ex iisd.

Συνφύεσμαι, subfisso, i. e. una in rerum natura sum. Ex συν, & ὑφύεσμαι, subfisso.

Συνφύω, ὦ, cōcēalto. Ex συν, & ὑφύω, exalto.

Συναδῆ, ἡ, ἡ, concentus, Ph. Ex συν, & ᾠδῆ, cantus.

Συναδία, ας, ἡ, concentus. A συναδῶς.

Συναδίνα, una parturio; (2) simul dolore afficior. Συναδίνας κακοῖς τίνος, Eur. Hel. 733. Πᾶσα ἡ κλίσκ' συναδίξει κ' συναδίξει δ' αὖ τῷ τῶν, Rom. 8, 22. 1x συν, & ᾠδίνα, a partu doleo.

Συναδῶς, κ, ὁ κ' ἡ, concinens, consonus, in cantu focus. Gl. V. concentor; (2) non absonus, congruus, consentaneus. Τῶδ' ἡ συναδά τῶσαν ἐξηγητῶν, Eur. Med. 1008. Ex ᾠδῆ, & ᾠδῶς, cantor.

Συναθίω, ᾠ, simul detruddo; (2) contrudo, compulso, trudendo in unum locum cogo, cogo, coarcto, compello, impello. Συναθίστησις αὐτὸν εἰς τ' ἔρατα, Luc. Toxar. Ex συν, & ᾠθίω, impello.

Συναθίσσις, ias, ἡ, compulsiō, Gl. Vet. A præc.

Συνακκοῦσα, maritata, quæ cohabitavit, perfect. part. act. f. g. verbi Συναικίζω, cohabitō.

Συνάμειβα, convenerimus, 1. pl. a. 2. conjunct. med. verbi Συνιμαι, convenio.

Συναμία, ας, ἡ, compages humerorum vel armorum. Gl. Vet. scapula; Συναιμία, scapulæ, Ph. Ex συν, & ᾠμθ, humerus.

Συναμοσία, ας, ἡ, conjuratio. Ph. conspiratio. Gl. V. perduellio. A Συνέρνυμι.

Συναμόσιον, κ, τὸ, idem & ab eod.

Συναμότης, κ, ὁ, conjuratus, conjuraticnis focus. Ab eod.

Συναμοτικῶς, Adv. facta conjuratione seu conspiratione, R. Ab eod.

Συναίνομαι, ἔμαι, f. ἴσμαι, coëmo; Συνανήσασθ, comparare, Ph. Ex συν, & ᾠνομαι, cito.

Συνανυμία, ας, ἡ, nominis cum alio in significatione communio. Figura rhetorica, qua vocabula idem significantia conjunguntur. A Συνάνυμθ.

Συνανυμῶς, κ, ὁ κ' ἡ, nomen commune habens, idem significans. Ex συν, & ᾠνομα, nomen.

Συνανυμύπας, Adv. idem quod sequens Συνανύμας.

Συνανύμας, Adv. communi seu eadem diversorum vocabulorum significatione. A Συνάνυμθ.

Συναριστής, ὧ, ὁ, bigarum auriga seu agitator. A Συνάρις.

Συναριδῶμαι, bigas agito. Ἰσπάζεται τι κ' συναριδῶντας, Arist. Nub. 17. Ab eodem.

Συναρίς, ἰθ, ἡ, bijuges equi, par equorum aut mulorum currum trahentium. Gl. V. biga, bigæ; συναρίδες, bigæ, Gl. Vet. A Συνείρω, connecto.

Σιάσις, ias, ἡ, compulsiō, coarctatio. A Συνάθω.

Συναφίω, ᾠ, f. ἴσω, una profum seu adjuvo. Gl. V. commodo, Xen. Ex συν, & ἀφίω, profum.

Συναχάδω, Adv. continenter, contineo. A Συνεχῆ.

Συνακασίν, κς, ἡ, Ion. pro Συνεκασία, suis mactatio seu cædes. Ex συν, & ἀκείνω, mactō, occido.

Συνακονία, ας, ἡ, idem & ex iisd.

Συνακτόν, κ, ὁ κ' ἡ, apri intersector, f. inter

fedrix. "Ἡμισαε δ' ἔτι πρὸς χυ ποταμὸν Ἀταλάντη Κέρην Ἰασίειο συκλόνον Ἀρκασίδαο. Callim. Hymn. in Dian. 216.
 Συφοάντης, υ, ὁ, suum occisor. Ex σός, & φόνος, caedes.
 Συφοάντης, ιδος, ἡ, suum interfedrix. A συφοάντης.
 Συφορέειν, ε, simul cum suis pasco. Οἷα τὰ σφεί τ' ἀσκήν, καὶ τὰς ἐν Κίρκης συφορέειν, Longin. 9.
 Συφορέιον, υ, τὸ, grex suum pascentium. Ex σός, & φορέω, *pastura*.
 Συφορέος, υ, ὁ, suum pastor, subulcus. Ex σός, & φορέω, *pastura*.
 Σύραι, αν, αι, parvæ vileque lucernæ, V. L. ΣΤ' P B H, ης, ἡ, tumultus.
 Συρῆνις, εως, ἡ, tumultuosus; ut hinc fit *συρῆνιαν χορός*, apud Hes. chorus tumultuosus. A *συρῆν*.
 Σύρματις, υ, ὁ, operarius, exponitur etiam fibulcus.
 Σύρην, Adv. tractim; (2) funditus, impetuosè. A *σύρω*.
 Συρίντας, τρεῖς, acc. pl. aor. 2. part. pass. verbi *σύρω*, *traho*.
 Συρίγας, υ, ἰ, fistularis; ut *συρίγας καλαμὸς*. A *σύριγξ*.
 Συρίσιον, υ, τὸ, parva fistula. Ph. canna; etiam ulcus, Gl. V. Dim. ab eod.
 Συρίζον, α, fut. ἴσω, in fistulam excavo; *συρίζων*, in fistulam excavari. Ab eod.
 Συρίζων, ε, ὁ, καὶ ἡ, fistulosus aut cavernosus & perforatus. Ab eod.
 Σύριγμα, ατος, τὸ, sibilus, sonitus seu stridor ille, qui sibilando, vel etiam fistulando editur. A *συρίσσα*.
 Συρίμος, υ, ὁ, idem & ab eod.
 Σύριξ, ιδος, ἡ, fistula, & quidquid fistulosum est, siphonis instar, & cavernosum, caverna. "Ἐκ δ' ἄρα σύριγος πατράϊον ἰσπάσατ' ἰγλός. E thecâ verò, &c. Hom. Il. 19, 387. *Συρίσαν αἶα ἐβόλζον ὑπὸ ἑοῖαν*. Mediorum audio sonum axibus circumdatorum; Callim. Hymn. in Lavacrum Palladis 14. A *συρίσσα*.
 Συρίζω, f. ξω, sibilq; (2) fistula cano, fistulo; *σύρισον*, sibila, Gl. V. a. i. imperat. *Βυσκήμασι σοῖσι συρίζων ποιμνῆτας ἰμφραίης*, Eur. Alc. 573. "Ὅταν αὐλοῖς συρίζῃς, αἱ ἡδὲ, τοῖσι σοῖς ἐν ἀντροῖς, id. Ion. 501. A *σύριγξ*.
 Συρίζω, Syriace loquor aut ago, Syrisso; (2) Syrorum modo sum molliculus. A *Σύρις*, *Syrus*.
 Συριγγιῆς, ιδος, ὁ καὶ ἡ, Syrus origine seu genere, in Syria natus, Syrus. Ex *Συρία*, & *γίγνομαι*, *nascor*.
 Συρικλῆς, υ, ὁ, sibilator; (2) fistulator, qui fistula ludit. A *συρίσσα*.
 Συρίκας, qui sibilavit, a. i. part. act. *Æol*. pro *συρίξας*, a verbo *συρίσσα*, *sibilo*.
 Συρίσαν, *sibilare*, infinitivus idem, eademque dialecto adfectus.
 Συρίσαν, fistula ludo seu cano, *Dor*. pro *συρίζω*.
 Σύρισμα, ατος, τὸ, fistulæ cantus, aut sonus qui fistula editur. A *συρίζω*.
 Συρισμός, ε, ὁ, sibilus, stridor. Ab eod.
 Συριστός, υ, ὁ, fistulator, Gl. V. A *συρίζω*.
 Συρίτλα, vel *συρίσαν*, f. ξω, sibilo, sibilum edo; (2) sibilo ejicio, exhibilo. Gl. Vet. sibilò explodo. *Εἶτα μοι σιρίτιδι συμβῆ πρὸς τῷ θεατῶν*, Luc. pro *Imag. διὰ τῷ ἀρχιμοσύνῃ*, *Aschelin*.
 Σύρμα, ατος, τὸ, quod trahitur, seu attrahitur, vestis caudata; *σύρματα*, paleæ, quæ rastro corraduntur, & alia purgamenta, sordes. A *σύρω*.
 Συρμαῖα, ας, ἡ, raphanus; (2) cibi peculiaris genus ex adipe & melle; (3) potus ex aqua & fule, purgationi serviens. Ab eodem.
 Συρμαῖζω, f. ἴσω, ventrem purgo *symmæa*. A *συρμαῖα*.
 Συρμαποῖλης, υ, ὁ, raphani venditor. Ex *συρμαῖα*, & *πώλης*, *venditor*.

Συρμαῖσμος, ὁ, ὁ, modica vacuatio five per vomitum five per dejectionem alvi. A **συρμαῖζω**.

Συρματίς, ἰδῶ, ἡ, quæ stipulas raftro coacervat. A **σύρα**.

Συρμικτὴρ, ἡρῶ, ἡ, qui ligna in silva collecta vendit, Hes. Ab eod.

Συρμός, ὁ, ὁ, tractus. Ab eod.

Συρροῖσαι, *trakentes*, nom. plur. præf. part. act. Dor. pro **Συρροῖσαι**, a verbo **Σύρω**, *traho*.

Συροπέρδιξ, ἰκῶ, ὁ, nomen avis. Ex **σῖρ**, & **πέρδιξ**, *perdix*.

Συροφώνιξ, ἰκῶ, ὁ, Syrophœnix. Ex **Σύρῳ**, & **Φώνιξ**, *Pbanix*.

Συροφώνισσα, ἡ, ἡ, Syrophœnissa, ex Syria Phœniciaæ contermina oriunda. A **Συροφώνιξ**.

Συρράδιον, ὁ, ὁ, una facinus patro vel molior. Ex **συν**, & **ραδίων**, *facinus patro*.

Συρράθαζα, ἄ, confringo, contero. Ex **συν**, & **ραθαζα**, *fragorem edo*.

Συρράξιος, ἰσ, ἡ, confictus. A **συρράσαι**.

Συρράπια, f. **πια**, confuso, simul iuvo, coniarmino. **Δέρματα Συρράπιν νόσος βυός**, Hesiod. **Ἐργ.** 542. **Τὸν δ' χιτῶνα τὰ σπῆι τὰς αἰμας ἄχρι τοῦ χειρὸς ἡ συνήρραπιν**, Ælian. V. Hist. 1, 18. Ex **συν**, & **ράπια**, *fuo*.

Συρράσαν, vel **ἀτλα**, f. **ξα**, confilgo, invado; **συνήρραξεν**, conflixit, Ph. a. 1. **Συνήρραξε τοὺς πολέμους**, Helioid. Ex **συν**, & **ράσαν**, *allido*.

Συρρέειν, *confluunt*, 3. pl. præf. ind. act. verbi **συρρεῖν**.

Συρροῖσις, ἰσ, ἡ, conflusus. A seq.

Συρρία, confluo; **συρρεῖς**, qui confluit, a. 2. part. **Διὸ καὶ συρρεῖ ἰπ' αὐτῷ (λιμνῇ) ὁ ποταμὸς βίβω**, Helioid. **Συνήρραξεν τὸν ποταμὸν**, Ælian. V. H. 12, 58. Ex **συν**, & **ρία**, *fluo*.

Συρρήνυμι, vel **συρρήνιω**, f. **ξα**, confringo; (2) confluo impetuoſe; (3) committo, irrito. **Συρρήξας εἰς ἡπαντα**, Arist. Conc. 672. Ex **συν**, & **ρήνυμι**, *frango*.

Συρρήνυται, *confluere impetuoſe*, præf. inf. act. verbi **συρρήνυμι**.

Συρρήξις, ἰσ, ἡ, conflusus. A **συρρήνυμι**.

Συρρῆσις, ἰσ, ἡ, conflusus, confluens, confluentia, Suic. Ex **συν**, & **ρῆσις**, *fluxus*.

Συρρίζομαι, ἔμαι, simul radices ago. Ex **συν**, & **ρίζομαι**, *radices ago*.

Συρρῶν, ἡ, ἡ, conflusus, confluens, confluvium, colluvies. A **συρρία**.

Συρρήνια, ας, ἡ, conflusio, conflusus. Ab eodem.

Συρρῆς, ας, ἡ, conflusus, confluens, ubi aqua confluit. Ex **συν**, & **ρῶς**, *fluctum*.

Σύρσις, ἰσ, ἡ, tractio, tractus, Gl. Vet. A **σύρα**.

Σύρτης, ας, ὁ, tractor. Ab eod.

Σύρτις, ἰσ, ἡ, Syrtis. Ab eod.

Συρτός, ὁ, ὁ, tractus, qui trahitur, q. d. tractilis. Ab eod.

Σύρφαξ, ας, ὁ καὶ ἡ, vilis & abjecta populū multitudo, plebis colluvies, turba. Ab eodem.

Συρφοῖτες, ὁ, ὁ, fordes & purgamenta, quæ raftro aut scopis corrasa sunt. Gl. V. turba. **Λύματα γῆς καὶ πολλὸν ἐν ὕδατι συρφοῖται ἔλκει**, Callim. Hymn. in Apoll. 109. Ab eod.

Συρφοῖτος, ἰκῶ, ὁ καὶ ἡ, vilis & abjectus, plebeius; (2) inconditus, incompositus. A **συρφοῖτος**.

ΣΤΡΩ, traho; **στρόν**, trahere, Gl. V. a. γ. imperat. **Στρώοντες τὸ δακλὸν τοῦ ἰχθύος**, Joan. 21, 8. **Ἐστρων (τὸ Παύλον) ἐξω τ' ὁλόων**, Act. 14, 19.

ΣΤΥΣ, σους, ὁ καὶ ἡ, sus, porcus; (2) aper.

Συσκάπια, f. **πια**, simul fodio; (2) terram accumulo, pastino. Ex **συν**, & **σκάπια**, *fodio*.

Συσκεδάζω, f. **άσω**, una diffipo, dispergo simul; (2) diffipo, dispergo. Ex **συν**, & **σκεδάζω**, *dispergo*.

Συσκιδάω, ὁ, idem. Συσκιδῶν πολλὰς ἀλυσίδας ἰπῶν, Arist. Ran. 925.

Συσκιπάζω, contego. Ex συ, & σκιπάζω, tegeo.

Συσκιπῶμαι, f. φημι, consulto cum alio. Ex συ, & σκιπῶμαι, difficio.

Συσκιλάω, f. ὄω, in fasciculum colligo, in unam sarcinam connecto; (2) compilo; (3) subdole fruor. Τὸ δέπνυν, Χρυσι, συσκιλάω ῥῶν, Arist. Vesp. 1242.

Σύ μῦρ, ἴση, συσκιλάω, καὶ ἄ λῶχον προσημιον ὄω, Xen. Cyr. 4, 21. Συσκιλάω δὲ ἔν χ' ἡ σίτον μῦρ ἱκανόν, ib. 6, 18. τὴν εἰς Πύρρην πορεύεται, ib. 8, 35. Ex συ, & σκιλάω, quod vide.

Συσκιλάσις, αἰ, ἡ, apparatus. A συσκιλάω.

Συσκιλάς, ὁ, ἰ, fructus, machinator, concinnator, architectus. Ab eod.

Συσκιλῶ, ἡ, ἡ, fraudulenta molitio, insidiarum subornatio, captatio. Gl. Vet. factio. Ex συ, & σκιλῶ, apparatus.

Συσκιλῶν, ὁ, una dolose machinor, commolior. Ex συ, & σκιλῶν, molior.

Συσκιλῶν, ὁ, contubernalis sum, in eodem tabernaculo habito. Ex συ, & σκιλῶν, tentorium figo.

Συσκιλῶν, αἰ, ἡ, contubernium, Gl. Vet. Ex συ, & σκιλῶν, tabernaculum.

Σύσκιλῶ, ὁ, ἡ, in eodem tentorio seu tabernaculo habitans, contubernalis. Ex συ, & σκιλῶν, tabernaculum.

Συσκιλῶν, ὁ, f. ὄω, idem quod συσκιλῶν, Ex συ, & σκιλῶν, tentorium figo.

Συσκιλάω, fut. ὄω, obumbro, opaco, in umbro, obnubo, occulto, obtego, tenebris & caligine obduco. Ἄλλ' ὃ φθονεῖν χ' ὃ συσκιλάω γένω, Eur. Supp. 1216. Μὴ δὲ φθονεῖ συσκιλάω, ὃν ἡ μύνησις ἀφιλοῖται, Philo. Ex συ, & σκιλάω, obumbro.

Συσκιλάται, obumbrasse, a. i. inf. act. verbi συσκιλάω.

Συσκιλάσις, αἰ, ἡ, obumbratio. A συσκιλάω.

Συσκιλάσις, αἰ, ἡ, obumbratio, umbraculum, involucre, velamen. Ab eod.

Συσκιλάσις, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Σύσκι, ὁ, ἡ, umbrosus, opacus, umbra obtegitur. Ex συ, & σκιά, umbra.

Συσκιλάω, f. ὄω, obnubo; συσκιλάω, adversperascit, tenebrat; συσκιλάω, adversperascebat, imperf. Ἐπειδὴ συσκιλάωται, Xen. Cyr. 4, 20. Ex συ, & σκιά, obumbro.

Συσκιλάω, f. ὄω, simul tristis vultu sum. Συσκιλάω πᾶσαν, Xen. Cyr. 6, 16. A συ, & σκιά, tristis vultu sum.

Συσκιλάω, vel συσκιλάω, f. ὄω, concerpo, discerpo. Ἐρρῆξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, καὶ συσκιλάω, Luc. 9, 42. Ex συ, & σκιά, concerpo, discerpo.

Σύσκι, αἰ, ἡ, contractio, convulsio. A συσκιλάω.

Σύσκι, ὁ, ἡ, contractilis, qui contrahi potest. Ab eod.

Συσκιλάω, f. ὄω, attraho, simul pertraho; (2) contraho, adduco, contorqueo, convello; συσκιλάω, contractus est, Ph. a. i. pass. Τὰς ὀφθαλμοὺς ὑπὲρ τῆς ἀφροσύνης συσκιλάω, Mi. Anton. 4, 30. Ex συ, & σκιά, traho.

Συσκιλάω, ὁ, in spiram colligo, convolvo; (2) conglomeror, condenseo. Ἐπὶ ὃ ὄω συσκιλάω, Xen. Cyr. 7, 21. Ex συ, & σκιά, quod idem notat.

Συσκιλάω, f. ὄω, simul libo, ejusdem libaminis particeps sum, Dem. Ex συ, & σκιά, libo.

Συσκιλάω, f. ὄω, studiose cum aliis alicui faveo, meamque operam navo. Ex συ, & σκιά, faveo.

Συσκιλάω, f. ὄω, exta simul edo. Ἀγὼ δὲ, διαταί, διὰ συσκιλάω, Arist. Pace 1124. A συ, & σκιά, exta.

Συσκιλάω, fut. ὄω, simul studeo, simul operam ad rem aliquam navo. Συσκιλάω, ὁ, ἡ, ἡ, Pace 768. Ex συ, & σκιά, studeo.

Συσκιλάω, simul adulor vel blandior, Suic. Ex συ, & σκιά, adulor.

Συσκιλάω, αἰ, ἡ, carnis bonitas; coalescentia carnis. Ex συ, & σκιά, caro.

Συσκιλάω, ὁ, f. ὄω, carnem cum carne coalescere facio. Ex συ, & σκιά, caro.

Συσκιλάω, αἰ, ἡ, q. d. concarnatio. A συσκιλάω.

Συσκιλάω, ὁ, ἡ, concussio; (2) turbo. A συσκιλάω.

Συσκιλάω, f. ὄω, simul quatio aut concutio, commoveo. Ex συ, & σκιά, quatio.

Συσκιλάω, f. ὄω, simul concutio seu agito. Ex συ, & σκιά, quatio.

Σύσκι, ὁ, ἡ, omne signum, de quo inter duos pluresve convenit. A σύσκι.

Σύσκι, ὁ, ἡ, significans. Ex συ, & σκιά, signum.

Σύσκι, f. ὄω, computrefacio; (2) macero. Ex συ, & σκιά, putrefacio.

Σύσκι, ὁ, f. ὄω, una cibum capio, convictor sum; (2) contubernalis sum, in contubernio alicujus sum. Συσκιλάω, Aristot. Ex συ, & σκιά, nutritio, pascio.

Σύσκι, αἰ, ἡ, convictus, fodalitas. A σύσκι.

Σύσκι, ὁ, ἡ, ad convictum pertinet. Ab eodem.

Σύσκι, ὁ, ἡ, contubernium & hominum eadem quadra viventium coetus; (2) commune & publicum convivium; Plut. in Lycurg. cap. 10. quæ vocantur & ἀνδρία, & φιλία. Ab eod.

Σύσκι, f. ὄω, simul servo, conservo, servando contineo & stringo, ne dilabatur. Ἦν γὰρ ὁ μὲν ὁμοῦς ἦν — συσκιλάω, Arist. Θεσμ. 277. Τὸ γὰρ τοι τέκνα συσκιλάω καλόν, Eur. Iph. in Au. 1237. Ex συ, & σκιά, servo.

Σύσκι, ὁ, concorporo, in unum corpus cogo. Ex συ, & σκιά, corpus officio.

Σύσκι, ὁ, ἡ, qui ejusdem corporis est, concorpor. Ex συ, & σκιά, corpus.

Σύσκι, f. ὄω, coacervo, acervatim congeo. Ex συ, & σκιά, acervo.

Σύσκι, ὁ, una recte ago, Suic. Ex συ, & σκιά, prudens sum.

Σύσκι, αἰ, αἰ, ut συσκιλάω ἀμπέλοι, vites ordine non plantatæ. A συσκιλάω.

Σύσκι, Adv. cominus. Ab eod.

Σύσκι, Adv. cominus, Gl. V. Ab eod.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A συσκιλάω.

stantia; (2) coetus, coitio, conspiratio. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, factionis particeps seu socius. Ex συ, & σκιά, qui factionis alicujus est.

Σύσκι, ὁ, ἡ, constituendi & compingendi vim habens; (2) commendatitius; συσκιλάω, commendatitiae literæ, Ph. A σκιά, σκιά.

Σύσκι, ὁ, f. ὄω, una cruce figo, una in crucem tollo; Συσκιλάω, crucifixus est, a. i. pass. Οἱ Συσκιλάω, αὐτὴ ἀνέδιδον αὐτὸν, Marc. 15, 32. Ο παλαιὸς ἡμῶν ἀνθρώπος συσκιλάω, Rom. 6, 6. Συσκιλάω, Matt. 27, 44. Ex συ, & σκιά, crucifigo.

Σύσκι, f. ὄω, contego, operio. Ex συ, & σκιά, tegeo.

Σύσκι, f. ὄω, p. Συσκιλάω, compono, coarcto, coarceo. Gl. V. contraho, compesco; (2) conternio; Συσκιλάω, corripit, Ph. Συσκιλάω, contrahor. Gl. V. mæteo. Ἀλλὰ Συσκιλάω, ὅπουσι χάρις, τοῖς ἱερεῖσι, Arist. Ran. 1116. ἀλλήντας, id. Eq. 430. Συμμάτια, id. Conc. 99. Συσκιλάω, κακοῖς, Eur. Her. fur. 1423. Συσκιλάω τὸ ὄπισθεν τὸ μῆλον, Synes. Ex συ, & σκιά, opo.

Σύσκι, f. ὄω, simul gemo, congemisco, una suspiro. Ὅτι συσκιλάω γ' οἶδα γενναίως φίλοις, Eur. Ion. 969. Πᾶσα ἡ κλίσις Συσκιλάω καὶ Συσκιλάω ἀχρὶ τῆς ἰδῆς, Rom. 8, 22. Ex συ, & σκιά, gemo.

Σύσκι, ὁ, ἡ, angustus, in arcum coactus. Ex συ, & σκιά, arcus.

Σύσκι, ὁ, in angustum cogo. Ex συ, & σκιά, coarcto.

Σύσκι, ὁ, f. ὄω, simul corono, vel simpl. corono, Suic. Ex συ, & σκιά, corono.

Σύσκι, αἰ, ἡ, coagmentatio, concretio, compages, compositio, collectio, congregatio; (2) coetus, conventus, collegium, turba, globus, manus militum; (3) acervus, cumulus, multitudo; (4) modulaminis plenum corpus ex consonantiarum conjunctione consistens. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, collectitius; (2) q. d. acervalis; (3) ad σύσκιμα pertinet. A σύσκιμα.

Σύσκι, αἰ, ἡ, collectitius, aor. 2. inf. act. verbi συσκιλάω pro συσκιλάω, constituo.

Σύσκι, ὁ, f. ὄω, ejusdem ordinis sum, in eadem serie seu eodem versu sum collocatus. Συσκιλάω τὴν ἰδέαν ἱεραλήν, Gal. 4, 25. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, militum series in profunditate porrecta, pendente catenam representans; (2) quævis seriei seu ordinis rerum communio, cognatio, natura atque convenientia. Ab eod.

Σύσκι, ὁ, ἡ, qui ejusdem est ordinis seu seriei. Ex συ, & σκιά, series, ordo.

Σύσκι, Adv. eodem ordine & serie. A σύσκιμα.

Σύσκι, ὁ, idem cum συσκιλάω. Συσκιλάω, χαρίζω, ὅπως φέρω, Eur. Or. 1412.

Σύσκι, ὁ, ἡ, contractio, coarctatio; (2) correptio, Ph. figura grammatica, qua syllaba longa in versu corripitur. A συσκιλάω.

Σύσκι, fut. ὄω, apparo, adorno, orno. A συσκιλάω.

Σύσκι, ὁ, ἡ, qui est ore sensum compresso & contracto; (2) mutus, elinguis. Ex συ, & σκιά, os.

Σύσκι, ὁ, fut. ὄω, os contraho, ostium constringo & coangusto; (2) simul in fauces contraho. A σύσκιμα.

Σύσκι, αἰ, ἡ, rationem habeo, Suic. Ex συ, & σκιά, collineo, observo.

Σύσκι, αἰ, ἡ, communis militia. A συσκιλάω.

Σύσκι, αἰ, ἡ, expeditio, in militiam una proficiscor, simul milito. Ἀνδρείος Συσκιλάω, τιλδο.

Σύσκι, αἰ, ἡ, expeditio, in militiam una proficiscor, simul milito. Ἀνδρείος Συσκιλάω, τιλδο.

Σύσκι, αἰ, ἡ, expeditio, in militiam una proficiscor, simul milito. Ἀνδρείος Συσκιλάω, τιλδο.

Σύσκι, αἰ, ἡ, expeditio, in militiam una proficiscor, simul milito. Ἀνδρείος Συσκιλάω, τιλδο.

Σύσκι, αἰ, ἡ, expeditio, in militiam una proficiscor, simul milito. Ἀνδρείος Συσκιλάω, τιλδο.

Σύσκι, αἰ, ἡ, expeditio, in militiam una proficiscor, simul milito. Ἀνδρείος Συσκιλάω, τιλδο.

Σύσκι, αἰ, ἡ, expeditio, in militiam una proficiscor, simul milito. Ἀνδρείος Συσκιλάω, τιλδο.

Σύσκι, αἰ, ἡ, expeditio, in militiam una proficiscor, simul milito. Ἀνδρείος Συσκιλάω, τιλδο.

Σύσκι, αἰ, ἡ, expeditio, in militiam una proficiscor, simul milito. Ἀνδρείος Συσκιλάω, τιλδο.

Σύσκι, αἰ, ἡ, expeditio, in militiam una proficiscor, simul milito. Ἀνδρείος Συσκιλάω, τιλδο.

Σύσκι, αἰ, ἡ, expeditio, in militiam una proficiscor, simul milito. Ἀνδρείος Συσκιλάω, τιλδο.

Σύσκι, αἰ, ἡ, expeditio, in militiam una proficiscor, simul milito. Ἀνδρείος Συσκιλάω, τιλδο.

Σύσκι, αἰ, ἡ, expeditio, in militiam una proficiscor, simul milito. Ἀνδρείος Συσκιλάω, τιλδο.

Σύσκι, αἰ, ἡ, expeditio, in militiam una proficiscor, simul milito. Ἀνδρείος Συσκιλάω, τιλδο.

Σύσκι, αἰ, ἡ, expeditio, in militiam una proficiscor, simul milito. Ἀνδρείος Συσκιλάω, τιλδο.

Σύσκι, αἰ, ἡ, expeditio, in militiam una proficiscor, simul milito. Ἀνδρείος Συσκιλάω, τιλδο.

Σύσκι, αἰ, ἡ, expeditio, in militiam una proficiscor, simul milito. Ἀνδρείος Συσκιλάω, τιλδο.

Σύσκι, αἰ, ἡ, expeditio, in militiam una proficiscor, simul milito. Ἀνδρείος Συσκιλάω, τιλδο.

Σύσκι, αἰ, ἡ, expeditio, in militiam una proficiscor, simul milito. Ἀνδρείος Συσκιλάω, τιλδο.

Σύσκι, αἰ, ἡ, expeditio, in militiam una proficiscor, simul milito. Ἀνδρείος Συσκιλάω, τιλδο.

Σύσκι, αἰ, ἡ, expeditio, in militiam una proficiscor, simul milito. Ἀνδρείος Συσκιλάω, τιλδο.

τῆσι τοῖς ἀνδράσι, Xen. Cyr. 3, 32. Ὁ δὲ καὶ Ἀχιλλεὺς συνεστράτευεν ἐν πρώτοις ἐπὶ Ἰλίου, Heliod. Ὅσα δὲ διέδοι στρατῶν, συστράτευμαι σοι, Xen. Cyr. 4, 24. Ex συῶ, & στρατῶ, milito.

Συστρατήγῃ, ἄ, fut. ἴσῃ, una exercitum duco, collega imperatoris seu ducis exercitus sum. Ex συν, & στρατηγία, exercitum duco.

Συστρατήγῃ, ὤ, ὅ, qui & ipse ducis seu imperatoris officio fungitur, seu collega imperii militaris, aut collega in praetura est. Ex συν, & στρατηγία, dux exercitus.

Συστρατιάτης, ὤ, ὅ, commilito. Ex συν, & στρατιάτης, miles.

Συστήμα, ἀπὸ, τὸ, coagmentum compactile, globus, convolutio; (2) agmen militum ordine composito procedentium. A συστήμα.

Συστριμμάτιον, ὤ, τὸ, globulus; (2) vortex. Dim. a συστήμα.

Συστρέφω, fut. φῶ, contorqueo, convolvo in fascem, seu collectum contorqueo, colligo, cogo, coacervo, conglobo; συστρέφονται, convolutus, p. part. pass. συστρέφονται, glomerantur, Ph. συστρέφεται ὁ πᾶν Πάυλας φουγάναν φλῆθῃ, Act. 28, 3. Αὐτῷ ἀσπὶς τῆς θανάτου μεγάλα τυφῶ καὶ ἀρνησῆναι ἐξέστειλε, Arist. Lys. 976. Ex συν, & τρέφω, verto, torqueo.

Συστροβυλίζω, conglobo, corrotundo. Ex συν, & στροβυλίζω, rotundo.

Συστροβύλλω, corrotundo. Ex συν, & στροβύλλω, rotundo.

Συστροφῇ, ἡ, ὅ, conversio & convolutio in orbem, vortex, vertigo, Gl. V. globus, involucrum; (2) tumultuosa & seditiosa concio, concursus, Ph. συστρόφῃ ἐπὶ ὄχλῳ, de multitudine hominum caterva; συστρόφῃ ἀνέμων, turbo, Ph. A συστρόφῃ.

Συσυλῶ, ὤ, ὅ, qui columnis est paullo densioribus. Ex συν, & σῦλῶ, columna.

Συσῶ, constituerim, 1. sing. conjunct. aor. 2. inf. act. verbi συστήμι.

Συσφαιρίζω, f. ἴσω, una cum alio five aliis pila ludo. Ex συν, & σφαιρίζω, pila ludo.

Συσφαιρίζεις, ὤ, ὅ, collusor pilae. A praec.

Συσφαιρίω, ἄ, f. ἴσω, conglobo, corrotundo. Ex συν, & σφαιρίω, in globum efformo.

Συσφάττω, f. ξῶ, simul jugulo seu maeto. Συσφάττω, Eur. Iph. in Tau. 687. Ex συν, & σφάττω, jugulo.

Συσφασκώ, quod confusum erat informo, compono, R. Ex συν, & σφασκώ, contraho, confringo.

Συσφίγω, fut. ξῶ, confringo, confringendo cogo & contraho. Ex συν, & σφίγω, fringo.

Συχέβῃ, confectus fuerit, 3. singul. aor. 1. conjunct. pass. verbi συήχῃ pro συχῇ, confringo.

Συχηματίζω, f. ἴσω, configuro, conformo. Μη συχηματίζεσθαι τοῖς αἰῶσι τέτα, Rom. 12, 2. ταῖς ἀρεταῖς ἐπιθυμίαις, 1 Pet. 1, 14. Ex συν, & χηματίζω, figuro.

Συχολάζω, f. ἴσω, simul etior, una ferior; (2) sum condiscipulus. Ex συν, & χολάζω, etior.

Συχολάστῃς, ὤ, ὅ, condiscipulus. A συχολάζω.

Σύτ' pro σύτο, concitatus erat, 3. sing. plusq. ind. pass. Ion. pro ἰσίσυτο, a verbo σῶ, concito.

ΣΤΦΑΡ, τὸ, exuvium anguis vel cicadae; (2) pellicula rugosa, quae lacti superstat; (3) rugosa & exsucca pellis senum.

Συφείς, ὤ, ὅ, Poet. pro συφείος.

Συφείον δει, in haram. A σφεί.

Συφείος, ὤ, ὅ, stabulum vel hara porcorum, suile, Hom. Od. 10, 238. A σφεί.

Συφείων, ἀπὸ, ὅ, hara, Gl. V. Ab eod.

Συφείριον, ὤ, τὸ, grex suum, qui simul pascuntur, Gl. V. hara. Ex συφεί, & εἶρω, pascō.

Συφορέας, ὤ, ὅ, suum pastor, subulcus. Παῖδα συφορέαν, Hom. Il. 21, 282. Ex ἰσφ.

Συφός, ὤ, ὅ, hara. A σφεί.

Συχνάζω, f. ἴσω, densio, spisso, frequento. A συχτός.

Συχνάκις, Adv. saepe. Ab eod.

Συχνός, ὤ, ὅ, frequens, creber, multus, copiosus, spissus, confertus, continuus. A συνήχης.

Συχνός, Adv. crebro, assidue, Gl. Vet. A συνήχης.

Σύα, quatio, concutio, moveo; σύμασι, moveor, incitor; ut hinc sit ἰσσυμίνῃ, incitatus, concitatus; ἰσσυτο, ruebat. Ὁτ' ὅτ' ἐκινῆσθαι ἐκ θυῖ συφείας, Eur. Ion. 825. A σῶα.

Συάδης, ἰσφ, ὅ, ὅ, porcinus, suillus. A σῶα.

Σφ' pro σφεί, se, acc. dual. ab ὤ, sui. Vide σφεί.

Σφαγαν, ὤ, τὸ, ensis. A σφάττω.

Σφαγεῖον, ὤ, τὸ, vas, quo jugulatae pecudis sanguis excipitur. Ab eod.

Σφαγίσσα, truncata, a. 2. part. pass. f. g. verbi σφάζω, trucidō.

Σφαγίς, ἴω, ὅ, jugulator, mactator, percussor, Ph. occisor, ficiarius; (2) gladius. Ab eod.

Σφαγῇ, ἡ, ὅ, jugulatio, mactatio, occisio, Ph. internecio, nex, Gl. Vet. caedes; (2) jugulum seu jugulum, Ph. Ἀπὸ γούμῃ τῷ σφαγῇ, Appian. B. Civil. 2. Ἐπὶ τῇ σφαγῇ τὸ ξίφος ἦρσι ἀπὸ τῆς, ib. Ab eod.

Σφαγία, αἷ, ὅ, dies sacrificii, qua sacra sunt mactatis victimis. A σφαγῇ.

Σφαγίσσα, fut. ἴσω, victimas jugulo, hostias mactō, seu victimis mactatis sacrificio, Gl. V. mactō; σφαγίσσει, mactat, Ph. Σφαγίσσειν τῆς ἀπὸ θυῖ δαρθέντας ἐκ εὐαγῆς, Heliod. Ἡδὲ σίρῃ σφαγιαζομένη, Arist. Av. 577. A σφαγῇ.

Σφαγιασμός, ὤ, ὅ, mactatio, trucidatio, R. A σφαγίσσῃ.

Σφαγίδιον, ὤ, τὸ, cultellus, quo jugulum alicujus petitur, culter coquorum, Dim. a σφαγίς.

Σφαγιον, ὤ, τὸ, victima, hostia; (2) bestia, quae jugulatur vel mactatur; (3) locus vel vas, quo excipitur sanguis pecudum, quae mactantur. A σφαγῇ.

Σφαγίς, ἰσφ, ὅ, culter, quo resolvunt seu feriunt jugula pecorum mactandorum; (2) jugulatio. A σφάζω.

Σφαγίτης, ὤ, ὅ, jugularis, ad jugulum perticens. A σφαγῇ.

Σφαγίτης, ἰσφ, ὅ, ut σφαγίτης φλῆσις, venae jugulares. A praec.

ΣΦΑΔΑ'ΖΩ, fut. ἴσω, pedes agito, pedes jacio seu jacto, cum tractu quodam salio, exulto, palpito. Σφαδάζοντες, καὶ τῷ μετρίῃ κακῶν ἀπειρηκότες, oppressi, Philo. Ὁ ὅ (ἰσφ) σφαδάζων ἀποστείλῃ τὸ Κεῖρον, Longin. 25. Ἐσφαδάζειν ἐπὶ θυμῷ καὶ φιλοτιμίας ἀπὸς τὸν ἀγῶνα τῇ παραβάσει καὶ τῇ παραλλάξει τῶν σκυλῶν, Plut. in Philopem. cap. 6.

Σφαδανός, ὤ, ὅ, vehemens, terribilis. A σφαδάζω.

Σφαδασμός, ὤ, ὅ, quum quis pedes jactat, modo in hoc, modo in illud latus; palpitatione inprimis moribundi. A σφαδάζω.

ΣΦΑ'ΖΩ, f. ξῶ, jugulo, mactō; (2) caedo, interficio, trucidō, neco, occido. Καὶ σὺ σφάζει παρθένῃ διπλῷ, Eur. Or. 1188. Ὅτι τὰ μὲν ἴσω σφάζ' ἐπὶ γαίης, Soph. Aj. 235.

ΣΦΑΙ'ΡΑ, αἷ, ὅ, sphaera, globus, pila. Σφαιρίδιον, Adv. in modum pilae seu pilulae, faciendo pilam seu orbem. A σφαῖρα.

Σφαιρίδιον, ὤ, τὸ, pilula, Gl. Vet. A σφαιρίδιον.

Σφαιρίζω, f. ἴσω, pila ludo. A σφαῖρα.

Σφαιρικῶς, ὤ, ὅ, ad sphaeram perticens, sphaerae seu globi proprius; (2) globosus, sphaerae formam habens. Ab eod.

Σφαιρικῶς, Adv. in modum sphaerae seu globi, quemadmodum pila. A σφαιρικῶς.

Σφαιρίον, ὤ, τὸ, globulus, pilula, Dim. a σφαῖρα.

Σφαιρίσις, ἴω, ὅ, ludio pilae, ludus pilae. A σφαιρίζω.

Σφαιριστήριον, ὤ, τὸ, locus, in quo pila luditur, sphaeristerium. Ab eod.

Σφαιρίστης, ὤ, ὅ, qui pila ludit, qui callet artem ludendi pila, Gl. V. pilarius. Ab eod.

Σφαιριστικός, ὤ, ὅ, perticens ad σφαιρίσιν; (2) peritus pila ludendi. Hinc ὁ σφαιριστικὴ, ἡ, sc. τέχνη, ars five peritia ludendi pila. A σφαιρίσθῃ.

Σφαιρίστρα, αἷ, ὅ, sphaeristerium, area, Suic. A σφαῖρα.

Σφαιρίτης, ὤ, ὅ, rotundus. globosus; foem. σφαιρίτης, ἰσφ, ut σφαιρίτης κύπαρις, cupressus confiera. Ab eod.

Σφαιροειδής, ἰσφ, ὅ, ὅ, sphaerae similis, pilae speciem gerens, Ph. globosus, pilarius, pilaris. Ex σφαῖρα, & εἰδῶ, figura.

Σφαιρομαχία, ἄ, fut. ἴσω, pila ludo, pila pugno. Ex σφαῖρα, & μάχομαι, pugno.

Σφαιρομαχία, αἷ, ὅ, pugna pilae; (2) pilae ludio. A σφαιρομαχία.

Σφαιροπαικίω, ὤ, pila ludo. Ex σφαῖρα, & παίζω, ludo.

Σφαιροπαικίτης, ὤ, ὅ, lusor pilae. Ex ἰσφ.

Σφαιροποιῶ, ὤ, sphaeram facio. Ex σφαῖρα, & ποιῶ, facio.

Σφαιροποιός, ὤ, ὅ, pilarius, Ph. qui pilas facit. Ex σφαῖρα, & ποιῶ, facio.

Σφαιρώ, ὤ, fut. ἴσω, conglobo, in pilam cogo, in rotundam & globosam massam conformo; Gl. V. globo; ἰσφαιρωμῇ, pilatus, Gl. V. p. part. pass. σφαιρώσαι, praepilare, Gl. V. aor. 1. inf. act. Στάδια δ' ἰσφαιρωτο ἀνέμοισι, Theocr. 22, 46. Ἀκόντια ἰσφαιρωμένα, rudes, pila praepilata. Εἴφῃ ἰσφαιρωμένα, Angl. Swords buttoned, foils. A σφαῖρα.

Σφαιρώμα, ἀπὸ, τὸ, massa rotunda, seu globosa in modum pilae, Gl. V. lumbus. A σφαιρώ.

Σφαιρωτήρ, ἰσφ, ὅ, corrigia seu lorum calcei. Apud 70 interpretes saepe notat sphaerulam candelabri. Ab eod.

Σφαιρωτός, ὤ, ὅ, rotundatus in globosam rotundamque massam, coactus in modum pilae. Ab eod.

Σφακίλις, ὤ, ὅ, qui infestatur σφακίλῃ. A σφακίλῃ.

Σφακίλις, & σφακίλίζομαι, sphaelo laboro, carie exedor atque tabe, gangraena vitior, Aristot. H. A. 3, 13. Ab eod.

Σφακιλισμός, ὤ, ὅ, partis alicujus inflammationem perpeffae mortificatio. A σφακίλῃ.

Σφακίλῃς, ὤ, ὅ, fasciculus, fascis. A σφακίλῃς, quod idem significat.

ΣΦΑ'ΚΕΛΟΣ, ὤ, ὅ, partis alicujus inflammationem perpeffae mortificatio; (2) gangraena, five σφακίλῃς incipiens, radicem in arboribus nigrescentia ac mors; (3) salvia, mas.

ΣΦΑ'ΚΟΣ, ὤ, ὅ, salvia, herba. Angl. Sage.

Σφακίτης, ὤ, ὅ, ficiarius, Ph. σφακίτης, jugulatores, Ph. A σφάττω.

Σφακίτης, ὤ, ὅ, mactatus. Ab eod.

Σφακώδης, ἰσφ, ὅ, ὅ, salvia abundans. A σφακῷ.

Σφαλῆς, ἰσφ, ὅ, qui inter eundem lapsat, qui titubat fallente vestigio, Gl. V. titubans; (2) lubricus, instabilis, fallax; (3) periculosus, noxius. A σφάλω.

Σφαλῆς, Adv. lubrice, parum tuto, dubie, inconstanter. A σφαλῆς.

Σφαλῆσαι, lapsum esse, a. 2. inf. pass. verbi σφάλλω.

Σφάλλοντι, evertenti, dat. sing. part. praef. act. verbi ejusd.

ΣΦΑ'ΛΛΩ, supplanto, evertō, prosterno; (2) fallo, circumvenio, in errorem induco, Gl. Vet. decipio; σφαλλομαι, titubo, Ph. ἰσφαλλω, a. 1. act. ἰσφαλλω, a. 2. pass. erravi; ἰσφαλλῇ, vitiosus, p. pass. part.

part. Διαιτὰ τὴν τὴν σφάλλουσι δέμει,
Eur. Med. 198. Οὐ τι μὲν σφαλὼν γ'
ἐσὶ σοὶ πῶτι, peccabo, Soph. Trach. 630.
Ἀνδρὸς τῆδε γ' ἐὶ σφαλῆσαι, privabi-
tur, ibid. 1129. Σφαλῆς ὅν ταύτης τ'
ἡλπίδου. Luc. Ἀπ' ἡλπίδου ἰσφύλας,
idem.

Σφάλμα, ατθ, τὸ, lapsus, casus, error,
peccatum, derelictum, offensa, Gl. Vet.
vitium; (2) infortunium, infelix successus,
clades. A σφάλλω.

Σφάζει, trucidasse, a. i. inf. act. verbi σφάζω,
trucido.

Σφάζουσιν, trucidaverint, 3. pl. a. i. con-
junct. act. cum ἡλπίδου. a verbo eod.

Σφαραγῆντο, gutture sonum edebant; dis-
sentiant. Οὐβῆτα γδ σφαραγῆντο, Hom. Od.
9, 440. 3. plural. imperf. indic. med.
Ion. & Dor. pro ἰσφαραγῆντο, a verbo
σφαραγῆω.

Σφαραγῆω, ὤ, gutture sonum edo, strideo,
strepo; (2) dissentus sum. A σφάρα-
γῶ.

Σφαραγίζω, cum strepitu excito. Σὺν δ'
ἡμῶν ἡσυχίᾳ τὴν κόνιν τ' ἰσφαραγίζουσιν, He-
liod. Θιογ. 706. Ab eod.

ΣΦΑΡΑΓΙΣ, α, ὁ, guttur, fauces, in-
terdum sonus, qui gutture emittitur.

Σφάττω, fut. ξα, jugulo, mactō; ἰσφάττω,
mactatus est, aor. 2. pass. ἰσφαγμένον,
mactatus, p. part. pass. Ἐσφαξέμεθα ἀδελ-
φόν ἀντὶ, 1 Joann. 3, 12. Ἰνα ἀλλήλους
σφαξώμεθα, Apoc. 6, 4. ἰσφάττω, ib. 5, 9.
Ὅδ' ἀντὶ τοῦ σφάματος σφαγῆσεται, Eur.
Andr. 316.

Σφῆ, se, vel ipse, acc. dual. ab ἑ, sui; item
seipsum vel seipsum, acc. sing. Poët. pro ἑ
item se, vel ipse, ipse, acc. plur.
Æol. pro σφῆς, ab eod.

Σφῆς, illos, vel se, acc. plur. Ion. pro σφῆς,
ab ἑ, sui.

ΣΦΕΔΑΝΟΨ, ὤ, ὅν, vehemens, festinus,
intensus, asper, durus, Nicand. Theriac.
642. Σφεδανόν, vehementer, Hom. Il. 21,
542.

Σφῆ, illi, illæ, nom. dual. Ion. pro σφῆ, ab
ἑ, sui.

Σφῆς, illi, ipsi, nom. pl. Ion. pro σφῆς, ab
eod.

Σφῆας, illos, illas, acc. plur. Ion. pro σφῆς,
ab eod.

Σφῆες, illi, illæ, nom. plur. Ion. pro σφῆς,
ab eod.

Σφῆς, illi, illæ, nom. plur. ab eod.

Σφῆων, illorum, vel sui, gen. dual. Ion. &
Poët. pro σφῶν, ab eod.

Σφῆλας, ατθ, τὸ, scabellum; (2) lignum
cavum, ut pila, Nicand. Theriac. 644.
Etiam de fede remigum in navī.

Σφινδαμνίν, ἰν, ἰν, acernus; metaph.
durus, firmus, solidus, Julian. in Miso-
pogone. A σφινδαμνίν.

Σφινδαμνόν, α, τὸ, idem quod sequens σφιν-
δαμνίν.

ΣΦΕΝΔΑΜΝΟΣ, α, ὁ, acer, arbor,
Angl. The Sycomore Tree. (2) species
cannabis.

Σφινδάνω, ὤ, fut. ἥσω, funda utor, fundam
torqueo, funditor sum, funda insequor,
funda peto; (2) more fundæ roto seu
torqueo. Σφινδάνω θυρία, Luc. A σφιν-
δάνω.

Σφινδάνω, ὤ, f. ἥσω, idem & ab eod.

ΣΦΕΝΔΟΝΗ, α, ὁ, funda, Ph. bali-
stra, funda; (2) pala annuli; (3) orna-
mentum quoddam muliebre.

Σφινδονέν, Adverb. in modum fundæ. A
σφινδάνω.

Σφινδόντης, α, ὁ, funditor, qui fundæ ro-
tatu lapidem aut plumbum jaculatur. A
σφινδάνω, vel σφινδάνω.

Σφινδονίζω, futur. ἴσω, idem quod σφιν-
δάνω.

Σφινδονῆς, ὤ, ὁ, funditor, Phil. A σφινδο-
νίζω.

Σφινδόντης, α, ὁ, idem quod σφινδόντης.

Σφινδονῆς, ὤ, ὁ, funda habens for-
mam. Ex σφινδάνω, & εἶδος, forma.

Σφῆ, α, ὁ, suus; σφῆα, sua, neutr. plur.
Ab ἑ, quod idem significat.

Σφῆς, illi, vel illos, nom. vel acc. pl. Dor.
& Æol. pro σφῆς vel σφῆς, ab ἑ.

Σφῆτῆρ, pro σφῆτῆρ, sua, nom. pl. neutr. g.
a σφῆτῆρ, suus.

Σφῆτῆρ, suam, acc. sing. Ion. pro σφῆτῆρ,
ab eod.

Σφῆτῆρ & σφῆτῆρ, meum facio, in
meum convertō commodum, usurpo, Gl.
Vet. σφῆτῆρ, peculor; σφῆτῆρ, usurpat, Ph. τὰ τὴν σφῆτῆρ, τὴν τὴν
σφῆτῆρ, τὴν τὴν σφῆτῆρ, Plat. τὰς σφῆ-
τῆρ, Xen. A σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ὤ, ὁ, actio, qua quis aliena fa-
cit sua, Gl. V. usurpatio, peculatus. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ὤ, ὁ, interverfor, qui aliena, vel
ea, quæ communia sunt, in suam solius
rem vertit; usurpator, Ph. Ab eod.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφῆτῆρ, ἰρα, ὅν, suus; (2) proprius;
(3) vester, Ph. σφῆτῆρ, peculium. A
σφῆτῆρ.

Σφ

Σπριζα, f. *ισα*, obsequio, confirmo, *Ion.* pro *σπριζα*.
Σπριζις, ιδ@, ἡ, sigillum, *Ion.* pro *σπριζις*.
Σπριζανίς, ἡ, ὄν, vehemens; (2) florens, vegetus. A *σπριζα*.
ΣΦΙΓΓΑ'Ω, ὁ, f. *ἴσα*, turgeo, sum vegetus, luxurio, lascivio. Ὡς ὃ *σπριζα* τὸ *σῶμα* σου; *Arist.* *Lyf.* 80. Εὐ *σώματι* γὰρ καὶ *σπριζα*, id. *Nub.* 797. Τὰ *σώματα* πολλὰ μάλιστα *σπριζάντες*. *Plato.* *Σπριζάντα* θυμὸν ἔχουσιν βίῃ, *Æschyl.*
Σπριζάνης, ε@, ὁ καὶ ἡ, luxuriosus, *Gl. V.* A *σπριζα*.
Σπυγματώδης, τας, ὁ καὶ ἡ, idem quod *σφυγμώδης*.
Σπυγμή, ης, ἡ, pulsus inordinatus & incompressus. A *σφύζω*.
Σπυγμακίς, ἡ, ὄν, vim habens ciendi pulsus; (2) in quo pulsus consistunt. A *σφυγμός*.
Σφυγμός, ὅ, ὁ, pulsus, *Gl. V.* motus cordis & arteriarum, dilatatione & contractione factus, *Ph.* turget, A *σφύζω*.
Σφυγμώδης, τας, ὁ καὶ ἡ, pulsitans, pulsui similis, qualis est in pulsu. A *σφυγμός*.
ΣΦΥΤΩΩ, f. *ἔω*, salio, pulso, mico, palpi-
 to; *σφύζω*, palpat, *Gl. Vet.* *Σφύζουσιν* οἱ κρόταφοι, *Gal.*
Σφύξις, τας, ἡ, pulsus seu percussus venarum & arteriarum, cordis palpitatio. A *σφύζω*.
ΣΦΥΡΑ, ας, ἡ, malleus.
Σφύραινα, ης, ἡ, piscis quidam, *Ph.* *σφύ-
 ραινα*, ἰχθύς, fudis, suadena, *piscis*. A *σφύρα*.
Σφυράς, δδ@, ἡ, caprini stercoreis pilula aut globulus. A *σφυράς*.
Σφυρήλατ@, α, ὁ καὶ ἡ, malleo ductus seu fabricatus, *Ph.* *σφυρήλατον*, solidum. Ex *σφύρα*, & ἱλατός, *ductilis*.
Σφύριον, vel *σφυριον*, α, τὸ, malleolus, fabril instrumentum. A *σφύρα*.
Σφυρίς, ιδ@, ἡ, pro *σφυρίς*, sporta, fiscella, corbis, *Suic.*
Σφυροκόπανον, α, τὸ, malleus, *Ph.* Ex *σφύρα*, & κόπανον, *malleus*.
Σφυροκόπη@, α, ὁ καὶ ἡ, qui malleo percutit seu tundit, *Gl. V.* malleator. Ex *σφύρα*, & κόπηω, *seco*.
Σφυρὼν, ὅ, τὸ, malleolus pedis, *Gl. V.* planta. A *σφύρα*.
Σφυρῶν, ὁ, fut. *άσω*, malleolos pedis calceis seu ocreis munio, vel corrigia substringo, *Gl. V.* *σφυρῶμαι*, malleo. Ab eod.
Σφυρατήρ, ἡρ@, ὁ, corrigia calceamenti. A *σφυρά*.
Σφυρατός, ἡ, ὄν, malleatus, *Gloss. Vet.* A *σφυρά*.
Σφύσσειν, *salire*, præf. infin. act. *Dor.* pro *σφύζειν*, a *σφύζω*, *salio*.
Σφῶ, vos duo, vel vos duos, nom. vel acc. dual. a *σύ*, *tu*, vel *ipsi* duo, *ipsos* duos, nom. vel acc. dual. *Dor.* pro *σφί*, ab *ἔ*, *sui*.
Σφῶ, se, vel *ipsi*, vel *ipsos*, nom. vel acc. dual. ab *ἔ*, *sui*.
Σφῶ, vos duo vel duos, nom. vel acc. dual. a *σύ*, *tu*.
Σφῶν, *vestrum* duorum, gen. vel *vobis* duobus, dat. dual. ab eod. vel *iporum* duorum, vel *ipsis* duobus, dat. dual. ab *ἔ*, *sui*.
Σφαιτέρ@, ἱρα, βον, suus; (2) vester. A *σφαίρα*.
Σφῶν, *sui*, vel *iporum*, gen. plur. ab *ἔ*, vel *vestrum* duorum, vel *vobis* duobus, gen. vel dat. dual. a *σύ*, *tu*.
Σφαδανοί, favi fucorum, soboles apum, *Vet. Lex.* A *χαδάν*.
ΣΧΑΔΩ'Ν, ὁ@, ἡ, animal pedibus & pennis carens; (2) jactus quidam talorum; *χαδάνις*, apum soboles, *Aristot. Hist. An.* 5, 22.
Σχάζω, fut. *άσω*, scarifico; (2) demitto, deduco; (3) dimitto, relinquo, intermitto, instituti mei tenorem abrumpo; (4) in

hibeo, cohibeo. Σιμύοντι δ' ἐν ἰσχύϊ
σάλας ἔχασι σπονδιόρον, Eur. Tro. 811.
Σχασάμην τῷ ἰππικῷ, Arist. Nub. 107.
Σχάσας τῷ φροντίδα, ib. 738. Σχάσαν-
το δὲ τὰς μηχανὰς τῷ Ἀρχιμήδεις, Plut.
in Marcell. cap. 15. Α χᾶω.
ΣΧΑΛΙΣ, ἰδθ, ἡ, varus, paxillus seu
furcula, qua attolluntur sustentanturque
retia.
Σχάσας, qui cohibuit, a. 1. part. act. *Æol.*
pro χάσας, a verbo χάζω, cohibeo.
Σχαδύλω, impellerer, vel impulsus sim, a. 1.
opt. pass. verbi ejusd.
Σχάσις, ἰσς, ἡ, scarificatio, apertura vel in-
cisione, quæ fit cultro. Α χάζω.
Σχάσις, ἰρθ, ὅ, tendicula, Gl. Vet. Α
χάζω.
Σχαστήρια, ας, ἡ, funis, trochlea, aut a-
liquid aliud, quo organum intentum laxa-
tur, vel erectum dimittitur; (2) funis
ille, qui in circo curforibus prætendi sole-
bat, & quo laxato in cursum effundeban-
tur. Α χᾶω.
Σχαστήριον, α, τὸ, pugio seu scalpellus, quo
utuntur in scarificando; (2) pars quedam
navis. Ab eod.
ΣΧΑΪΩ, α, futur. άσω, scarifico, scalpro
aperio, incido, aut pertundo; (2) re-
mitto, laxo; (3) traduco, transfero.
Ἐγὼ δ' ἀφραν βαλῆϊδα μὲνινδε χᾶσας,
Lyc. 13. Λύκως τὸ πνευματοσφακίον ὄρκειον
χᾶσας, id. 329. Σχᾶσιν ᾗ δεινὸν ὄμμα,
Eur. Ph. 457. Ὡπ' ἂν γαστέρα τοῖς συγ-
γνήσιν, κατ' ἐν ἔχων ἀμειλῆσας, Arist.
Nub. 408.
Σχᾶ, babe, 2. sing. a. 2. imper. act. verbi
ἔχω pro χῆω, habeo.
Σχιδάριον, α, τὸ, tabellula, schedula, in qua
tumultuarie aliquid scribimus, libellus pu-
gillaris. Τῷ Σκιδάρῳ opponitur τὸ τι-
τράς, apud Epiphanium. Dim. Α χίδη.
Σχίδων, ας, ἡ, scheda, tabula, in qua scri-
bimus, & quidem proprie ex tempore. Α
χιδόν.
Σχιδῶ, Adv. cum lenitudine quadam de-
cora, pedetentim, Plut. in Publicol. cap.
13. Α χιδόν.
Σχιδία, ας, ἡ, ratis seu navis tumultuarie
facta, Ph. ratis. Ab eod.
Σχιδιάζω, fut. άσω, ex tempore & tumult-
uario opere facio, improvide & inconsi-
derate ago, Gl. V. ex tempore dico, Po-
lyb. Ab eod.
Σχιδίασμα, ατθ, τὸ, opus ex tempore fa-
ctum. Α χιδιάζω.
Σχιδιασμός, α, ὁ, opus ex tempore factum;
item temeritas, Suic. Ab eod.
Σχίστω, Adv. cominus. Α χίδιθ.
Σχίδιον, ex tempore dictum, ex tempore. Α
seq.
Σχίδιθ, α, ὁ χὶ ἡ, qui prope est; (2) ex-
temporalis, subito factus, inelaboratus, sim-
plex. Α χιδόν.
Σχιδίως, subito. Α χίδιθ.
Σχιδόθεν, Adv. prope, cominus. Ab e-
odem.
ΣΧΕΔΟΝ, Adv. prope, propemodum, se-
re, ferme, pæne, Ph. (2) cominus.
Σχέδης, α, ὁ, qui rates conficit, ratiūm
opifex; analogice χείρης, Suic. Ex
χέδια, & ἔργον, opus.
Σχέθω, babe, 2. sing. præf. imper. act. vel
babebat, Aratus 1154. 3. sing. imperf. ind.
act. Ion. pro ἔχθεις, a verbo ποίεω, χέθω.
Ἐπ' ἀργυρῇ κόπῃ χέθι χεῖρα κερταῖν,
Hom. Il. 1, 219.
Σχέθεις, habitus, a. 1. part. pass. verbi ἔχω,
pro χῆω, habeo.
Σχέθιμην, habere, præf. infin. act. Ion. pro
χέθην, a verbo χέθω, habeo.
Σχέθω, habeo, teneo, inhibeo, cohibeo, re-
primo, detineo. Φίρι τὰς μέχλεις, ὅπως
ἀν αὐτὰς τ' ὕβριος ἔθω χέθω, Arist. Lyf.
428. Α χῆω pro ἔχω.
Σχέμην, babuisse, aor. 2. inf. act. Ion. pro
χέην, a verbo χέθω.

Σχιῶμαι, habuisse, aor. idem, sed Dorice iactus.
Σχίο, tene, babe, 2. fing. aor. 2. imper. med. Ion. pro χίστο, a verbo ἵχω pro χίω, babeo.
Σχίς, habeto, vel habueris, 2. fing. aor. 2. imper. act. per Pleonasm. pro χί, a verbo eod.
Σχίσις, scis, ἦ, habitudo, seu constitutio corporis, secundum quam aliquis carnosus vel gracilis est, Ph. habitus; χίσιν, tenorem, Ph. A χίω.
Σχίτ' pro χίτο, tenebatur, 3. fing. aor. 2. ind. med. Ion. pro ἵχίτο, a verbo ἵχω pro χίω.
Σχιτήριον, α, τὸ, q. d. retinaculum, remedium ad sedandum. Ἀλλ' ἡδὺ λιμὺν καὶ τόδε χιτήριον, Euripid. Cyclop. 134. Ab eod.
Σχητικὸς, ἡ, ἐν, qui cum aliquo convenientiam quampiam habet; (2) qui habitum admittit; (3) retinendi & cohibendi vim habens. Ab eod.
Σχητικῶς, Adv. per convenientiam quandam & conjunctionem; familiariter. A σχητικός.
Σχητλιάζω, fut. ἔσω, conqueror, tanquam miserabilia aut scelerata passus; (2) lamentor, Gl. Vet. quirito. Τί θαυρίζεις καὶ χιτλιάζεις; Luc. Οὐ δὲὶ χιτλιάζειν καὶ βέναν, πρὶν ἂν μάρτυς, Arist. Plut. 476. A χίτλι.
Σχητλιασμός, ὤ, ὁ, quiritatio, lamentatio. A χιτλιάζω.
Σχητλιαστικός, ἡ, ὄν, conveniens quiritanti seu lamentanti; (2) lamentationem indicans. Ab eod.
ΣΧΕΤ' ΔΙΟ Σ, ia, ion, miser, miserabilis, infelix; (2) asper, severus, intractabilis, durus; (3) acer, audax, laborum patiens. Σχίτλιος ἱασι, γράσι, Hom. Il. 10, 165. (4) scelestus, nefarius, injustus, Gl. V. importunus.
Σχιτλίας, Adv. misere, miserabiliter; (2) injuste, scelerate. A χίτλι.
ΣΧΕ' Ω, habeo, teneo; inuf. Hinc futurum verbi ἵχω, χήσω; præt. ἵχνα. Οὐτὶς μὰ τὰς Κρόνιδας ἴτι σε χήσομαι, tolerabo, Arist. Av. 1340.
Σχῆμα, ατ, τὸ, habitus, gestus, figura, cultus, gestamen, Ph. forma, Gl. V. A χίω.
Σχηματίζω, fut. ἴσω, effingo, figuro, formo; gesticulor; gestus saltatorios facio. Ἀλλ' ἵνα γινῇ οὐ σχηματίζειν βέλομαι, Arist. in Pace. 323. Λαμπρὰ κατόπρ' σχηματίζονται κέλευν, Eur. Med. 1164. A χῆμα.
Σχημάτιον, α, τὸ, staticulus; gestus. Dim. a χῆμα.
Σχηματίσις, ιως, ἡ, situs, habitus. A σχηματίζω.
Σχηματισμός, ὤ, ὁ, figuratio, figura; cultus corporis & computura, in certam aliquam adfectionem corporis compositio; (2) simulatio, prætextus. Λέγεται ὅταν καὶ σχηματισμὸν περικλείεται, Plut. in Num. cap. 8. Ab eod.
Σχηματοποιῶ, ὤ, f. ἴσω, fingo, conformo, informo; (2) gesticationi fervio, schemata saltationis cuiusdam imitor, Gl. V. σχματοποιῶ, gesticulor, Xen. Ex χῆμα, & ποίω, facio.
Σχηματοποιία, ας, ἡ, gestuum schematumque in saltando effectio. A σχματοποιῶ.
Σχῆσεν, habiturum esse, f. 1. inf. act. verbi ἵχω pro χίω.
Σχῆσεως, habiturum esse, f. 1. inf. med. verbi ejusd.
Σχῆσις, ιως, ἡ, habitus. A χίω.
Σχητήρια. ας, ἡ, ancora. Ab eod.
Σχιδακκίδιον, Adv. in modum affulatum, affulatum. A χίδαξ.
Σχιδακκίς, ιως, ἡ, affulosus. Ab eod.
Σχιδάκτους, οδ, ὁ καὶ ἡ, cujus pedes in digitos fissi sunt. Ex χίξω, & ὠδς, pes.

Exercitatio, 8, funis in ambulo. A seg.

hominum otioforum, fenum, Gloss. Vet.

Р г г г 2 Σαρατίμπορ⁶

Σωματίμπος, *u*, *o* *h* *h*, qui mancipia emit ac vendit. Ph. venalitianus, mango. Ex *σῶμα*, & *ἴμπορ*, mercator, negotiator.
Σωματικός, *h*, *o*, corporalis, qui est corporis; (2) corporeus, ex corpore constans. A *σῶμα*.

Σωματικῶς, *Adv.* corporaliter, more eorum, quæ corporea sunt. A *σωματικός*.

Σωμάτιον, corporinum, Gl. V. A *σῶμα*.

Σωμάτιον, *u*, *o*, corpusculum; (2) hominis defuncti cadaver; (3) codex, liber, tabula deletilis; palimpsestus membrana, Ph. Dim. a *σῶμα*.

Σωματοειδής, *h*, *o* *h* *h*, corporis alicujus speciem gerens, corpulentus, corporeus; *σωματοειδής*, Longin. 24. Ex *σῶμα*, & *εἶδος*, forma.

Σωματοκάπηλος, *u*, *o*, hominum venditor, mango. Ex *σῶμα*, & *κάπηλος*, caupo, infitor.

Σωματοποιῶ, *o*, fut. *h* *o* *u*, corpus seu rem corpoream esse fingi; (2) unum corpus facio, quod ante dispersum erat; (3) corpulentum reddo, corpus reficio; *σωματοποιῶμαι*, augeor, validior fio. *Σωματοποιῶν τὰ ἴδη*, Polyb. *Σωματοποιῶν τὴν κοινότητα*, Longin. 40. Ex *σῶμα*, & *ποιῶ*, facio.

Σωματοπρεπής, *h*, *o* *h* *h*, corpori conveniens; (2) corporalis, corporeus, Suic. Ex *σῶμα*, & *πρεπής*, conveniens.

Σωματοπρεπῶς, *Adv.* corpori convenienter, in modum corporis, Suic. A *σωματοπρεπής*.

Σωματοτροφίον, *u*, *o*, locus, in quo corpora ferva, i. e. servi, vel mancipia, aluntur. Ex *σῶμα*, & *τροφίον*, nutritorium.

Σωματοφυλάκεια, *h*, f. *h* *o* *u*, sum corporis custos, Suic. A *σωματοφύλαξ*.

Σωματοφυλάκειον, *u*, *o*, corporum conditorium. Ab eod.

Σωματοφύλαξ, *u*, *o*, corporis custos, seu qui latus alicujus stipat, Ph. satelles, stipator. Ex *σῶμα*, & *φύλαξ*, custos.

Σωματώ, *u*, f. *h* *o* *u*, corpus esse facio, corporea natura induo; *Σωματώδης*, q. d. corporefcere, corporeum fieri, Aristot. A *σῶμα*.

Σωματώδης, *h*, *o* *h* *h*, corporeus, corporea præditus natura. Ab eod.

Σωματάδης, *Adv.* corporaliter. A *σωματάδης*.

Σωματάσις, *u*, *o*, ipsa actio corporeum aliquid faciendi. A *σωματάδης*.

Σῶ, *u*, vel *o* *h* *h*, salvus, incolumis, fospes, Ph. A *σῶ*.

Σάμα, *u*, *o*, qualus, Ph.

Σαρεία, *u*, *o*, cumulus, acervus, congeries. A *σάρα*.

Σαρείτης, *u*, *o*, Sorites, argumentationis genus, in qua propositionis plures coacervantur; cavillatio. Ab eod.

Σαρείς, *u*, *o*, idem quod *σαρείς*.

Σάρισμα, *u*, *o*, accumulatio. A *σαρῶ*.

Σαρίσασαν, *u*, *o*, quæ coacervavit, acc. pl. a. i. part. act. f. g. verbi *σαρῶ*.

Σαρίσσις, *u*, *o*, acervatio, cumulatio. A *σαρῶ*.

Σαρίστος, *u*, *o*, acervatus, cumulatus. Ab eodem.

Σαρίω, fut. *h* *o* *u*, cumulo, acervo, aggero, cengero. *Ἀνδρακας αὐτὸς σαρίσει ἐπὶ πλὴν κεφαλῶν αὐτῶν*, Rom. 12, 20. *Ἀλλοὶ ἐπ' ἄλλων σαρίσιν ἀνὶ ἀλλήτων ἐπιγόμενοι*, Epigr. A *σαρείς*.

Σαρίον, *Adv.* acervatim, cumulatim. Ab eodem.

Σαρίτης, *u*, *o*, cavillatio, Gl. V. Vid. *σωρείτης*.

ΣΩΡΟΣ, *u*, *o*, cumulus, acervus, agger, congeries.

Σῶς, *u*, *o* *h* *h*, salvus, incolumis, fospes, integer, perfectus, totus. Ex *σῶος*, vel *σῶος*, *salvus*.

Σῶσαι, *u*, *o*, f. *servasse*, aor. i. inf. act. verbi *σῶ*, *servo*.

Σῶσει, *u*, *o*, f. *servabit*, 3. sing. f. i. ind. act. verbi ejusd.

Σῶσον, *u*, *o*, 3. pl. præs. ind. act. *per Crasim.* & cum *ν* *ἰσχυ*. pro *σῶσει*, a verbo eod.

Σωσίον, *u*, *o*, domus conservator. Ex *σῶ*, & *οἶκος*, domus.

Σωσίπολις, urbis conservator, Arist. Ach. 167. A *σῶ*, & *πόλις*, urbs.

Σῶσον, *u*, *o*, *serva*, *servaveris*, 2. sing. aor. i. imperat. act. verbi *σῶ*.

Σωσίον, *u*, *o*, *servandum* est. *Ἀθλίως ὁ σωσίον*, Eur. Her. fur. 139. A *σῶ*.

Σωσίος, *u*, *o*, *servandi* seu *conservandi* vim habens, conservator, tutator. A *σῶ*.

Σωσίως, *Adv.* salutariter, salubriter, Suic. A *σωσίος*.

Σῶσον, *u*, *o*, *præmium*, quod conservatus conservatori & ægrotus sanitati restitutus medico reddit. A *σῶ*.

Σώτειρα, *u*, *o*, *servatrix*, liberatrix. A *σώτηρ*.

Σώτηρ, *u*, *o*, *servator*, conservator, liberator. Ph. fospitator. A *σῶ*, *salvus*.

Σωτήρια, *u*, *o*, *salus*, incolumitas; salification, Ph. A *σώτηρ*.

Σωτήρια, *u*, *o*, *facta* seu *facta*, quæ agitantur in honorem deorum fospitalium; (2) *foricæ*; Agathias Scholasticus in Anthologia. Ab eodem.

Σωτηριχόν, *u*, *o*, *pretium*, quod pro funeris elatione datur. Ab eod.

Σωτήριος, *u*, *o* *h* *h*, *salutaris*, prosper, saluber, fospitalis, Gl. Vet. Hinc *τὸ σωτήριον*, *u*, *o*, *salus*. A *σώτηρ*.

Σωτήριχος, *u*, *o*, *servator*. A *σώτηρ*.

Σωτηριάδης, *u*, *o* *h* *h*, *salutaris*, fospitalis. Gl. V. *saluberrimus*. A *σώτηρ*.

Σωτηριάδης, *Adv.* salutariter, salubriter, Gl. V. A *σωτηριάδης*.

Σωτηρίας, *u*, *o*, *salutariter*, Gl. V. A *σώτηρος*.

Σῶτρον, *u*, *o*, *lignum orbiculare rotæ extimium*, quod radios in se continet. A *σῶ*.

Σάφρον, pro *σαφρόνα*, *temperantem*, acc. sing. a *σαφραν*.

Σαφρόνεια, *u*, *o*, fut. *h* *o* *u*, *sanæ mentis sum*, *mentis compos*, seu *prudens sum*, *prudenter me gero*; (2) *modestia utor*, *modestus sum*, *temperanter & modeste me gero*; (3) *castus sum & pudicus*. *Ἡ μὲν ὁ σῶος ὁ γυναικὶς σαφρόνεια*, Soph. Aj. 686. *Οὐδὲ σ' αἱ τέχαι, τίκνουν, ἱσαφρόνειασιν*, Eur. Tro. 342. A *σαφραν*.

Σαφρόνεια, *u*, *o*, *moderatione factum*, *facinus pudicum & castum*. A *σαφρόνεια*.

Σαφρόνεια, *u*, *o*, *sitis febrii*, 2. pl. a. i. imper. act. verbi *σαφρόνεια*, *sobrius sum*.

Σαφρόνεια, *u*, *o*, *ad sanam mentem reduco*, *facio*, *ut quis sapiat*; *castigo*, *emendo*, *coerceo*, *compesco*, *reprimio*. *Ἰνα σαφρόνειαται τὰς νῆας*, Tit. 2, 4. A *σαφραν*.

Σαφρόνιος, *u*, *o*, *qui natura comparatus est ad temperantiam*; (2) *modestiz & moderationi deditus*. Ab eod.

Σαφρόνικος, *u*, *o*, *temperanter, modeste*. A præc.

Σαφρόνισις, *u*, *o*, *castigatio, emendatio*. A *σαφρόνιος*.

Σαφρόνισμα, *u*, *o*, *id, quo quid castigatur & emendatur*. Ab eod.

Σαφρόνισμός, *u*, *o*, *castigatio, emendatio*; *coercitio*. Ab eod.

Σαφρόνιστος, *u*, *o*, *dens genuinus*, Philox. *σαφρόνιστος*, *genuini*, Philox. A *σαφρόνιος*.

Σαφρόνιστος, *u*, *o*, *carcer ad emendationem morum*. Ab eod.

Σαφρόνιστος, *u*, *o*, *castigator, emendator*; Plut. in Lycurg. cap. 30. Ab eodem.

Σαφρόνιος, *Adv.* sana mente, prudenter; (2) *moderate, modeste, continenter, temperanter, pudice*. Gl. V. *sobrie, caste*. A *σαφραν*.

Σάφροσι, *u*, *o*, *temperantibus*, dat. pl. a *σαφραν*, *temperans*.

Σαφρόσυν, *u*, *o*, *modestia, pudicitia, casti-*

tas, Philox. *temperantia*, Gl. V. A *σαφραν*.

Σάφρον, *u*, *o* *h* *h*, *cui mens est salva & incolumis*; (2) *prudens, sapiens*; (3) *moderatus, temperans, continens, sobrius*; (4) *honestus, bene moratus, probus*; (5) *castus, pudicus, continens*. Ex *σῶος*, & *φρόν*, *mens*.

Σάφριν, *u*, *o*, *idem quod σάφρον*, R. Nicand. Theophrast. 590.

ΣΩΧΩ, *u*, *o*, *tero, lævigo*.

Σῶω, *u*, *o*, *incito*; *σῶωτε*, *incitabantur*, imperf. A *σῶω*.

Σῶω, *u*, *o*, *salvo, fospito*; *σῶωμαι*, *fervor incolumis*. A *σῶος*, *salvus*, vel *σῶω*, *salvus*.

T.

T Decima nona litera Græcorum, quæ Tau dicitur ab Hebræorum litera cognomini; (2) in notis numeralibus valet trecenta, & cum lineola inferne apposta trecenta millia.

T pro *τι*, quæ.

Tā, *u*, *o*, nom. pl. n. g. ab *o*, *hic*.

Ταβερνίον, *u*, *o*, *caupona*, Suid. A *ταβερνα*.

Τάβλα, *u*, *o*, *tabula*, Gl. V. A *tabula*.

Ταβλίζειν, *u*, *o*, *tesseris ludere in tabula*. A præc.

Ταβλίζεις, *u*, *o*, *qui ludit in tabula*. A præc.

Ταχθά, *u*, *o*, *bona*, nom. pl. Der. pro *τὰ ἀγαθὰ*, *bona*, ab *ἀγαθόν*, *bonum*.

Ταχθαί, *u*, *o*, *qui facit quidpiam ab alio jussu*; (2) *subditus, subjectus*. A *ταχός*.

ΤΑΓΗ, *u*, *o*, *rancor*.

Ταγίασις, *u*, *o*, *rancor*, Gl. Vet. Quasi a *ταγιάζω*, *quod esset rancefco*.

Ταγιάζω, *u*, *o*, *rancefco, rancidus fio*. A *ταγής*.

Ταγής, *u*, *o*, *rancidus, qui rancorem contrahit*, Ph. *ταγής*, *rancidum*. Ab eod.

Ταγία, *u*, *o*, *principatus, ducatus*; (2) *præfectura*. A *ταγῶ*.

Ταγίς, *u*, *o*, *ordinatus, a. 2. part. pass. verbi τάττω*, *ordino*.

Ταγῶ, *u*, *o*, *sum summus magistratus*, Xen. (2) *præficio*, Æschyl. A *ταγῆ*.

Ταγῆ, *u*, *o*, *principatus, præfectura*. A *ταγῶ*.

Ταγνίας, *u*, *o*, *ut ταγνίας ἀπτῶ*, *panis in fartagine coctus admixto caseo*. A *τάγνη*.

Ταγνίζω, *u*, *o*, *frigo*, Gl. V. A *τάγνη*.

Ταγνιστός, *u*, *o*, *in fartagine frixus seu coctus*. A *ταγνίζω*.

Ταγνίτης, *u*, *o*, *ut ταγνίτης ἀπτῶ*, *panis in fartagine coctus, admixto oleo & caseo*. A *τάγνη*.

Τάγνη, *u*, *o*, *fartago, satura*, Gl. Vet. Alias *τάγανον*.

Τάγνιστρο, *u*, *o*, *homo*, Att. vel Æol. pro *τὸ ἀγνίστρον*, ab *ἀγνίστρον*, *homo*.

Τάγμια, *u*, *o*, *ordo, factio, agmen, globus, legio*, Ph. A *τάγμα*.

Ταγματάρχης, *u*, *o*, *qui agmini præest*. Ex *τάγμα*, & *ἀρχή*, *principatus*.

Ταγματικός, *u*, *o*, *legionarius*, Gl. Vet. A *τάγμα*.

Ταγός, *u*, *o*, *dux, imperator, præfectus, præses*; Hom. Il. 23, 160. Ab eod.

Ταγῆχος, *u*, *o*, *idem*, Suic. Ex *ταγῆ*, & *ἵχος*, *babeo*.

Τάζω, *u*, *o*, *extendo, corripio, apprehendo*; ut hinc sit *τεταγών*, aor. 2. cum reduplicatione, qui prehendit, Il. 1, 591. A *ταίνω*.

Ταβείς, *u*, *o*, *extensus, aor. 1. part. pass. verbi ταίνω*, *extendo*.

Ταβῶ pro *ταβῶσι*, *intendantur, vel intensi sint*, 3. pl. aor. 1. conjunct. pass. verbi ejusd.

Ταί, nom. pl. f. g. Ion. pro *αἱ*, ob *ο*, articulo præpos.

Ταινία, *u*, *o*, *tænia, fascia, vitta, corona, redimiculum*; (2) *agger ex arenæ colluvie*;

Τανύκην, α, ο, η, protensam sive longam habens aciem. Ex τανύα, & ἀκὴ, acies.

Τανύβριξ, τρι, ο, η, qui laxo est capillo, qui prolixos & promissos crines habet; (2) hirsutus. Ex τανύα, & βριξ, capillus.

Τάνυμαι, tendor, extendor, distendor. A τίνω.

Τανύοντο, pro τανύοντο, extendebantur, 3. pl. imperf. ind. pass. Ion. pro ἰτανύοντο, a verbo τανύω, extendo.

Τανύοπιλος, α, ο, η, extenso & promisso populo amictus, cui est vestis laxa & sinuosa. Ex τανύω, & ὀπίλος, perlati.

Τανύπλευρος, α, ο, η, cujus latera in longum latumque tenfa sunt; (2) amplus; Nonn. Paraphr. 5, 2. Ex τανύα, & πλεύρος, latus.

Τανύπους, ποδ, ο, η, pedibus in rectum tendens. Μῆλα τανύποδα. Hom. Od. 9, 464. Ex τανύα, & πούς, pes.

Τανύπτερος, α, ο, η, cui alae extensae sunt, extensis & patulis alis volans, velox. Ex τανύα, & πτερόν, ala.

Τανυπτεροί, velocibus, dat. pl. Poët. pro τανυπτεροῖσι, a τανυπτερός.

Τανυπτερός, υ, ο, η, idem & ex iisd. Gl. V. τανυπτεροί, praepetes.

Τανύρριζος, α, ο, η, radices extendens, radices extensas & longe lateque expensas habens. Ex τανύα, & ῥίζα, radix.

Τανύδης, extensus, aor. 1. part. pass. verbi τανύω, extendo.

Τανυσίπτερος, α, ο, η, idem quod τανύπτερος.

Τανύσκια, α, ο, η, magnam seu extensam umbram habens. Ex τανύα, & σκία, umbra.

Τανυκόπελος, α, ο, η, amplios scopulos habens; Nonn. Paraphr. 4, 21.

Τάνυσεν, extenderunt, 3. pl. a. 1. ind. act. Ionice & Poëtice pro ἰτάνυσαν, a verbo τανύω.

Τανυστός, υ, ο, η, extensio, contentio, intentio. Ἀλλ' ἄγε μὴ μύνηται παρίλας, μὴδ' ἔτι τόξον ἀποτραπέσσει τανυστός; Hom. Odyss. 21, 112. A τάνυμι.

Τανύσφυρος, α, ο, η, malleolos pedum extendens inter eundem, amplis latisque passibus progrediens, procerus; (2) qui festinat, celer. Ex τανύα, & σφυρόν, malleolus.

Τανύλευρος, α, ο, η, corticem habens longe protensum, i. e. longum. Ex τανύα, & φλοιός, cortex.

Τανύφυλλον, α, ο, η, folia habens in latitudinem aut longitudinem extensa. Ex τανύα, & φύλλον, folium.

Τανύω, fut. ὄσω, tendo, intendo, extendo, distendo, expando; (2) prorogo, protendo, vel ante me tendo, atque adeo manibus teneo. Βαίλω τανύειν, Il. 17, 390. Νέκλ' ὀλοὺν τάνυσε, ib. 16, 567. Τανύοντο διὰ φλογος Ἡφαίστιο, ib. 9, 464. A τείνω.

Ταξιδίον, α, τὸ, parva cohors, catervula, A τάξις.

Ταξιαρχία, centuriae praefectus sum, sum centurio, cohorti praefectus sum, aut etiam ordines duco. Καὶ τις ἐπέθυμ' ἀταξιαρχίην, σοὶ θρονεῖ, Arist. Pace, 443. A ταξιάρχης.

Ταξιάρχης, α, ο, η, ordinum ductor, centurio, tribunus. Ex τάξις, & ἀρχή, principatus.

Ταξιαρχία, α, ο, η, cohortis praefectura, praefectura legionis. A ταξιάρχης.

Ταξιαρχός, α, ο, η, ordinum ductor, centurio, tribunus; item decurio. Gl. Vet. ordinarius, manipularius, evocatus. Ex τάξις, & ἀρχός, praefectus.

Τάξις, α, ο, η, ordo, series, Ph. item, vires, officium, apparitura; ex Gl. V. in se militari, exercitus, legio, cohors, cu-

neus, acies, Ph. τάξις, classes, Gl. Vet. A τάσσω.

Ταξιότης, α, ο, η, apparitor; officialis, Gl. V. A τάξις.

ΤΑΞΟΣ, α, ο, η, taxus, arbor feralis & venenata.

Ταπεινολογία, α, ο, η, submissa & humilis oratio. Ex ταπεινός, & λόγος, sermo.

Ταπεινός, α, ο, η, idem. Ex ταπεινός, & ῥήμα, verbum.

ΤΑΠΕΙΝΟΣ, α, ο, η, humilis, Ph. summissus, Gl. Vet.

Ταπεινότης, α, ο, η, humilitas, animi demissio & abjectio. A ταπεινός.

Ταπεινοφροσύνη, α, ο, η, animo sum humili & dejecto, demisse & humiliter sentio. A ταπεινόφρων.

Ταπεινοφροσύνη, α, ο, η, animi demissio, animus demissus & humilis. Gl. V. humilitas, humilitatio. Ab eod.

Ταπεινός, α, ο, η, qui est animo humili & abjecto. Ex ταπεινός, & φιλώ, mens.

Ταπεινώ, α, fut. ὄσω, humilem reddo, demitto seu submitto, deprimō; ταπεινώμενος, summissus, Gl. Vet. p. part. pass.

Ὅς ταπεινώσῃ ἐαυτὸν, ὑποδύναται, Matt. 23, 12. Μὴ σῶλιν ἰλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ Θεός, 2 Cor. 12, 21. Οἶδα ὅτι ταπεινώσῃ, ὁὖτα ὅτι περὶ σόλων, Phil. 4, 12. A ταπεινός.

Ταπεινοβήσιος, α, ο, η, humiliabitur, 3. sing. f. 1. ind. pass. verbi sequentis.

Ταπεινώμενος, humiliamini, 2. pl. a. 1. imper. pass. verbi ταπεινώω, humiliō.

Ταπεινός, α, ο, η, depressio, humilitas. A ταπεινός.

Ταπεινός, Adv. humiliter, more hominum abjectorum, & qui demisso sunt animo. A ταπεινός.

Ταπεινότης, α, ο, η, animi demissio & abjectio; (2) imminutio. Gl. Vet. humiliatio, humilitudo. A ταπεινός.

Ταπεινοτικός, α, ο, η, humiliandi & deprimendi vim habens. Ab eod.

ΤΑΠΗΝΟΣ, α, ο, η, tapes, tapetium, tapetum, stragulum variis coloribus intertextum, vel villosum.

Τάπης, α, ο, η, idem.

Ταπολά, Adv. plerumque, saepe. Ex τὰ, & πολλά, multum.

Ταπρῶτα, Adv. primum, ut primum, simul atque. Ex τὰ, & πρῶτα, primum.

Τοραχμός, α, ο, η, turbatio, tumultus, consternatio, terror. A ταραχάω.

Ταραχμός, α, ο, η, turbator, perturbator. Ab eodem.

Ταραχικός, α, ο, η, perturbatorius, turbandi seu perturbandi vim habens, qui turbare solet, turbulentus. Gl. V. turbidus. Τὸν αἰδουμένην ἢ ἀκούοντα ταραχικάτα τὴν εἰς τῆς ψυχῆς. Appian. in Syriac. ex Plut. in Craff. cap. 23. Ab eodem.

Ταραχός, α, ο, η, perturbatus; (2) qui perturbari potest. Ab eod.

Ταραχάω, α, ο, η, perturbator, Rob. Ab eodem.

Ταραχῶν, turbet, vel turbaverit, 3. sing. a. 1. conjunct. act. verbi ταραχάω.

Ταραχίς, α, ο, η, perturbatio. Ab eod.

Ταραχίδης, α, ο, η, perturbator, 3. sing. praef. imper. pass. verbi ταραχάω.

Ταραχισμός, α, ο, η, coram, quae conturbantur, gen. plur. part. praef. med. verbi ejusd.

ΤΑΡΑΞΩ, α, ο, η, vel ἀτρω, f. ξω, commoveo, turbo, perterreo; ταταραχμίνος, turbatus, Ph. p. part. pass. "Ὅσωσί μ', ὁ σῶντας, βαμολοχόμασιν ταραχίς; Arist. Eq. 898. Ὅς μοι ὑπ' ἡπατι δέμα χλαίρην ταραχάσσει, Eur. Supp. 600. Ἄλλα ζυμμάχως ταραχάσσει δεινόν, id. Rhel. 692. Ἐταρῆχθησαν πρὸς τὸ παρὰ δόξαν τ' ὄψεαι, Luc. τὴν γαστέρα, Arist. Nub. 385.

Ταραχάω, α, ο, η, turba, turbatio, confusio, tumultus, consternatio. A ταραχάω.

Ταραχῶν, α, ο, η, turbator, perturbator. Ab eodem.

Ταραχίς, α, ο, η, turbatio, tumultus, consternatio, terror. A ταραχάω.

Ταραχικός, α, ο, η, perturbatorius, turbandi seu perturbandi vim habens, qui turbare solet, turbulentus. Gl. V. turbidus. Τὸν αἰδουμένην ἢ ἀκούοντα ταραχικάτα τὴν εἰς τῆς ψυχῆς. Appian. in Syriac. ex Plut. in Craff. cap. 23. Ab eodem.

Ταραχός, α, ο, η, perturbatus; (2) qui perturbari potest. Ab eod.

Ταραχάω, α, ο, η, perturbator, Rob. Ab eodem.

Ταραχῶν, turbet, vel turbaverit, 3. sing. a. 1. conjunct. act. verbi ταραχάω.

Ταραχίς, α, ο, η, perturbatio. Ab eod.

Ταραχίδης, α, ο, η, perturbator, 3. sing. praef. imper. pass. verbi ταραχάω.

Ταραχισμός, α, ο, η, coram, quae conturbantur, gen. plur. part. praef. med. verbi ejusd.

ΤΑΡΑΞΩ, α, ο, η, vel ἀτρω, f. ξω, commoveo, turbo, perterreo; ταταραχμίνος, turbatus, Ph. p. part. pass. "Ὅσωσί μ', ὁ σῶντας, βαμολοχόμασιν ταραχίς; Arist. Eq. 898. Ὅς μοι ὑπ' ἡπατι δέμα χλαίρην ταραχάσσει, Eur. Supp. 600. Ἄλλα ζυμμάχως ταραχάσσει δεινόν, id. Rhel. 692. Ἐταρῆχθησαν πρὸς τὸ παρὰ δόξαν τ' ὄψεαι, Luc. τὴν γαστέρα, Arist. Nub. 385.

Ταραχάω, α, ο, η, turba, turbatio, confusio, tumultus, consternatio. A ταραχάω.

Ταραχῶν, α, ο, η, turbator, perturbator. Ab eodem.

Ταραχίς, α, ο, η, turbatio, tumultus, consternatio, terror. A ταραχάω.

Ταραχικός, α, ο, η, perturbatorius, turbandi seu perturbandi vim habens, qui turbare solet, turbulentus. Gl. V. turbidus. Τὸν αἰδουμένην ἢ ἀκούοντα ταραχικάτα τὴν εἰς τῆς ψυχῆς. Appian. in Syriac. ex Plut. in Craff. cap. 23. Ab eodem.

Ταραχός, α, ο, η, perturbatus; (2) qui perturbari potest. Ab eod.

Ταραχάω, α, ο, η, perturbator, Rob. Ab eodem.

Ταραχῶν, turbet, vel turbaverit, 3. sing. a. 1. conjunct. act. verbi ταραχάω.

Ταραχῶν, α, ο, η, turbator, perturbator. Ab eodem.

Ταραχικός, α, ο, η, perturbatorius, turbandi seu perturbandi vim habens, qui turbare solet, turbulentus. Gl. V. turbidus. Τὸν αἰδουμένην ἢ ἀκούοντα ταραχικάτα τὴν εἰς τῆς ψυχῆς. Appian. in Syriac. ex Plut. in Craff. cap. 23. Ab eodem.

Ταραχός, α, ο, η, perturbatus; (2) qui perturbari potest. Ab eod.

Ταραχάω, α, ο, η, perturbator, Rob. Ab eodem.

Ταραχῶν, turbet, vel turbaverit, 3. sing. a. 1. conjunct. act. verbi ταραχάω.

Ταραχίς, α, ο, η, perturbatio. Ab eod.

Ταραχίδης, α, ο, η, perturbator, 3. sing. praef. imper. pass. verbi ταραχάω.

Ταραχισμός, α, ο, η, coram, quae conturbantur, gen. plur. part. praef. med. verbi ejusd.

ΤΑΡΑΞΩ, α, ο, η, vel ἀτρω, f. ξω, commoveo, turbo, perterreo; ταταραχμίνος, turbatus, Ph. p. part. pass. "Ὅσωσί μ', ὁ σῶντας, βαμολοχόμασιν ταραχίς; Arist. Eq. 898. Ὅς μοι ὑπ' ἡπατι δέμα χλαίρην ταραχάσσει, Eur. Supp. 600. Ἄλλα ζυμμάχως ταραχάσσει δεινόν, id. Rhel. 692. Ἐταρῆχθησαν πρὸς τὸ παρὰ δόξαν τ' ὄψεαι, Luc. τὴν γαστέρα, Arist. Nub. 385.

Ταραχάω, α, ο, η, turba, turbatio, confusio, tumultus, consternatio. A ταραχάω.

Ταραχῶν, α, ο, η, turbator, perturbator. Ab eodem.

Ταραχίς, α, ο, η, turbatio, tumultus, consternatio, terror. A ταραχάω.

Ταραχικός, α, ο, η, perturbatorius, turbandi seu perturbandi vim habens, qui turbare solet, turbulentus. Gl. V. turbidus. Τὸν αἰδουμένην ἢ ἀκούοντα ταραχικάτα τὴν εἰς τῆς ψυχῆς. Appian. in Syriac. ex Plut. in Craff. cap. 23. Ab eodem.

Ταραχός, α, ο, η, perturbatus; (2) qui perturbari potest. Ab eod.

Ταραχάω, α, ο, η, perturbator, Rob. Ab eodem.

Ταραχῶν, turbet, vel turbaverit, 3. sing. a. 1. conjunct. act. verbi ταραχάω.

Ταραχίς, α, ο, η, perturbatio. Ab eod.

Ταραχίδης, α, ο, η, perturbator, 3. sing. praef. imper. pass. verbi ταραχάω.

Ταραχισμός, α, ο, η, coram, quae conturbantur, gen. plur. part. praef. med. verbi ejusd.

ΤΑΡΑΞΩ, α, ο, η, vel ἀτρω, f. ξω, commoveo, turbo, perterreo; ταταραχμίνος, turbatus, Ph. p. part. pass. "Ὅσωσί μ', ὁ σῶντας, βαμολοχόμασιν ταραχίς; Arist. Eq. 898. Ὅς μοι ὑπ' ἡπατι δέμα χλαίρην ταραχάσσει, Eur. Supp. 600. Ἄλλα ζυμμάχως ταραχάσσει δεινόν, id. Rhel. 692. Ἐταρῆχθησαν πρὸς τὸ παρὰ δόξαν τ' ὄψεαι, Luc. τὴν γαστέρα, Arist. Nub. 385.

Ταραχάω, α, ο, η, turba, turbatio, confusio, tumultus, consternatio. A ταραχάω.

Ταραχῶν, α, ο, η, turbator, perturbator. Ab eodem.

Ταραχίς, α, ο, η, turbatio, tumultus, consternatio, terror. A ταραχάω.

Ταραχικός, α, ο, η, perturbatorius, turbandi seu perturbandi vim habens, qui turbare solet, turbulentus. Gl. V. turbidus. Τὸν αἰδουμένην ἢ ἀκούοντα ταραχικάτα τὴν εἰς τῆς ψυχῆς. Appian. in Syriac. ex Plut. in Craff. cap. 23. Ab eodem.

Ταραχός, α, ο, η, perturbatus; (2) qui perturbari potest. Ab eod.

Ταραχάω, α, ο, η, perturbator, Rob. Ab eodem.

Ταραχῶν, turbet, vel turbaverit, 3. sing. a. 1. conjunct. act. verbi ταραχάω.

Ταραχίς, α, ο, η, perturbatio. Ab eod.

Ταραχίδης, α, ο, η, perturbator, 3. sing. praef. imper. pass. verbi ταραχάω.

Ταραχισμός, α, ο, η, coram, quae conturbantur, gen. plur. part. praef. med. verbi ejusd.

ΤΑΡΑΞΩ, α, ο, η, vel ἀτρω, f. ξω, commoveo, turbo, perterreo; ταταραχμίνος, turbatus, Ph. p. part. pass. "Ὅσωσί μ', ὁ σῶντας, βαμολοχόμασιν ταραχίς; Arist. Eq. 898. Ὅς μοι ὑπ' ἡπατι δέμα χλαίρην ταραχάσσει, Eur. Supp. 600. Ἄλλα ζυμμάχως ταραχάσσει δεινόν, id. Rhel. 692. Ἐταρῆχθησαν πρὸς τὸ παρὰ δόξαν τ' ὄψεαι, Luc. τὴν γαστέρα, Arist. Nub. 385.

Ταραχάω, α, ο, η, turba, turbatio, confusio, tumultus, consternatio. A ταραχάω.

Ταραχῶν, α, ο, η, turbator, perturbator. Ab eodem.

Ταραχίς, α, ο, η, turbatio, tumultus, consternatio, terror. A ταραχάω.

Ταραχικός, α, ο, η, perturbatorius, turbandi seu perturbandi vim habens, qui turbare solet, turbulentus. Gl. V. turbidus. Τὸν αἰδουμένην ἢ ἀκούοντα ταραχικάτα τὴν εἰς τῆς ψυχῆς. Appian. in Syriac. ex Plut. in Craff. cap. 23. Ab eodem.

Ταραχός, α, ο, η, perturbatus; (2) qui perturbari potest. Ab eod.

Ταραχάω, α, ο, η, perturbator, Rob. Ab eodem.

Ταραχῶν, turbet, vel turbaverit, 3. sing. a. 1. conjunct. act. verbi ταραχάω.

Ταραχίς, α, ο, η, perturbatio. Ab eod.

Ταραχίδης, α, ο, η, perturbator, 3. sing. praef. imper. pass. verbi ταραχάω.

Ταραχισμός, α, ο, η, coram, quae conturbantur, gen. plur. part. praef. med. verbi ejusd.

ΤΑΡΑΞΩ, α, ο, η, vel ἀτρω, f. ξω, commoveo, turbo, perterreo; ταταραχμίνος, turbatus, Ph. p. part. pass. "Ὅσωσί μ', ὁ σῶντας, βαμολοχόμασιν ταραχίς; Arist. Eq. 898. Ὅς μοι ὑπ' ἡπατι δέμα χλαίρην ταραχάσσει, Eur. Supp. 600. Ἄλλα ζυμμάχως ταραχάσσει δεινόν, id. Rhel. 692. Ἐταρῆχθησαν πρὸς τὸ παρὰ δόξαν τ' ὄψεαι, Luc. τὴν γαστέρα, Arist. Nub. 385.

Ταραχάω, α, ο, η, turba, turbatio, confusio, tumultus, consternatio. A ταραχάω.

Ταραχῶν, α, ο, η, turbator, perturbator. Ab eodem.

Ταραχίς, α, ο, η, turbatio, tumultus, consternatio, terror. A ταραχάω.

Ταραχικός, α, ο, η, perturbatorius, turbandi seu perturbandi vim habens, qui turbare solet, turbulentus. Gl. V. turbidus. Τὸν αἰδουμένην ἢ ἀκούοντα ταραχικάτα τὴν εἰς τῆς ψυχῆς. Appian. in Syriac. ex Plut. in Craff. cap. 23. Ab eodem.

Ταραχός, α, ο, η, perturbatus; (2) qui perturbari potest. Ab eod.

Ταραχάω, α, ο, η, perturbator, Rob. Ab eodem.

Ταραχῶν, turbet, vel turbaverit, 3. sing. a. 1. conjunct. act. verbi ταραχάω.

Ταραχίς, α, ο, η, perturbatio. Ab eod.

TAP TAT

Ταππίς, densi, nom. pl. contr. pro ταππίς, a ταππίς.
Ταππίς, densi, dat. plur. cum γ ἰσιν. ab eod.
Ταππίς, oblectatum esse, aor. 1. inf. pass. Dor. pro ταππίσαι, a verbo τέρπειν, delecto.
Ταππίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, idem quod ταππίς.
ΤΑΡΡΟΣ, ἴσ, τὸ, densitas, peculiariter silvæ, locus silvæ densus.
Τάρρος, sicco. Quasi a τέρω, R.
ΤΑΡΧΕΑ, αν, τὰ, inferiæ, justa, parentalìa.
Ταρχέω, sepelio. A τάρχ.
Ταρχέω, fut. ὕσα, exsequias facio, funus curo, sepelio. Τὴν δ' ναυαγὶ πρόκαισι ταρχέουσιν ἐν παρακλίαις, Lyc. 728. A τάρχια.
Τας pro τ', Dor. gen. sing. f. g. ab artic. præpos. ὁ.
Τάσις, εἰς, ὁ, tentio, intentio, extentio, contentio, Ph. tentio, tenor, tentigo. A τείνω.
ΤΑΣΣΩ, vel τὰττω, f. ξω, ordino, colloco, statuo, constituo, destino; τίταγμα, ordinatus sum, Gl. Vet. p. pass. τιταγμένος, ordinatus, status, fixus, Gl. Vet. particip. Ἐκείνα μὲν ἀπαντα νόμῳ τίτακται, Dem. Phil. 1. Σαίρων τήγας μὴν τίταγμαί τῶδε, Euripid. Cyc. 30. Ἐάν μόνον τὸ ταχθῇ εὖ τολμᾷ τελεῖν, Soph. Aj. 528.
Τατικός, ἡ, ὁ, tensivus. A τείνω.
Τάταμν, ordinatus, 1. plur. præf. conjunct. act. Att. pro τάταμναι, a verbo τάσσω.
Τατάμναι, qui se aliqua privantur, nom. pl. præf. part. pass. Dor. & contr. pro τατάμναι, a verbo τινάω, privo.
Ταύθ pro ταύτ', ob sequentem adspiratam, & ταύτ' pro ταύτα, nom. pl. n. g. ab εἶναι, hic.
Ταυράς, ὦ, taurio, de tauro vaccam appetente. A ταύρος.
Ταυρία, item ταυρία, scil. δὲ, taurinum corium. A ταύρος.
Ταύρος, εἰς, εἰν, taurinus. Ab eod.
Ταύρι, εἰς, εἰν, idem & ab eod.
Ταυρὸν, Adv. in modum tauri. Ab eodem.
Ταυρίδιον, υ, τὸ, parvus taurus, Dim. a ταύρος.
Ταυρικός, ἡ, ὁ, tauricus; (2) taurinus. Ab eod.
Ταυροβόρος, υ, ὁ κ' ἡ, taurivorus, taurum vorans. Ex ταύρος, & βόρῃ, pastor.
Ταυροειδής, ἴσ, ὁ κ' ἡ, tauri formam habens. Ex ταύρος, & εἶδος, forma.
Ταυροκέραι, αντ, ὁ κ' ἡ, cornua taurina habens. Ex ταύρος, & κέρα, cornu.
Ταυροκόλλα, κς, ἡ, glutinum taurinum, quod fit ex auribus & genitalibus taurorum. Ex ταύρος, & κόλλα, gluten.
Ταυροκόλλω, εἰς, ὁ κ' ἡ, glutini taurino similis, glutinosus. A ταυροκόλλα.
Ταυροκράτης, υ, ὁ κ' ἡ, taurinum caput habens, qui taurino capite est. Ex ταύρος, & κράν, caput.
Ταυροκτονέω, α, taurum occido. Ταυροκτονεῖ μὲν δαδὶκ ἐπιτελῆς βῆς, Soph. Trach. 779. A ταυροκτόν.
Ταυροκτόνος, υ, ὁ κ' ἡ, a tauro occisus. Ex ταύρος, & κτείνω, occido.
Ταυροκτόν, υ, ὁ κ' ἡ, tauri interfecto. Ex ταύρος, & κτείνω, occido.
Ταυρομορφή, υ, ὁ κ' ἡ, tauri formam habens. Ex ταύρος, & μορφή, forma.
Ταυροπάτρ, ορ, ὁ κ' ἡ, ex tauro procreatus. Ex ταύρος, & πατήρ, pater.
Ταυροπόλις, υ, ἡ, & ταυροπόλη, κς, ἡ, Diana; vel quod apud Tauros Scythiæ gentem colatur; vel quod taurorum gregibus præsit; vel quod eadem sit ac luna, quam tauris vehi fingunt. Ex ταύρος, & πόλις, urbs.
Ταυροπόδες, υ, ὁ κ' ἡ, tauri pedes habens. Ex ταύρος, & πόδες, pes.
ΤΑΥΡΟΣ, υ, ὁ, taurus; (2) signum

TAT TAO

celestis; (3) Taurus, mons vastissimus Asiae.
Ταυροσφαγία, α, ταυρος mactio, Suic. Ταυροσφαγίας εἰς μελὸς δέτεται σάμα, Æschyl. ap. Longin. 15. Ex ταύρος, & σφάττω, seu σφάζω, mactio.
Ταυροφάγος, υ, ὁ, taurorum vorator. Ex ταύρος, & φάγος, vorax.
Ταυροφάνης, ἴσ, ὁ κ' ἡ, qui taurus esse videtur, tauro similis. Ex ταύρος, & φαίνω, videor.
Ταυροφθόγος, υ, ὁ κ' ἡ, tauro similiter fonans, vocem edens taurinæ similem. Ex ταύρος, & φθόγος, sonus.
Ταυροφόνος, υ, υ, ὁ κ' ἡ, tauricida, qui taurum, vel tauros cædit. Ex ταύρος, & φόνος, occido.
Ταυρόν, ὦ, taurum facio, in taurum muto; ταυρόμαι, taurus fio, taurinum naturam induo. Ἦδ' ὅς ἐστιν ὁ μὲν τιν ταυροφθόγος, Eur. Med. 92. A ταύρος.
Ταυροπός, εἰς, ὁ κ' ἡ, tauri faciem habens, qui taurino est vultu, tauriformis. Ex ταύρος, & ὤψ, vultus.
Ταύτ' pro ταύτα, vide ταύτ'.
Ταύτα, eadem, Dor. pro ταύτα.
Ταύταν, banc, acc. sing. f. gen. Dor. pro ταύτην, ab εἶναι, hic.
Ταύτην, Adv. eatenus, ea ratione, eo modo; (2) ex ea parte; (3) ea de causa, ideo; (4) hac. Ab εἶναι, hic.
Ταυτίς, in unum confero, unum idemque cenfeo & pono. A τίσω.
Ταυτό, vel ταυτόν, & ταυτόν, idem illud. Ex τὸ, & αὐτό, ipsum; cujus masc. εἶναι, hic.
Ταυτοβουλία, ας, ἡ, q. d. voluntatis idemittas, eadem voluntas. Ex ταυτό, & βούλη, voluntas.
Ταυτοειδής, ἴσ, ὁ κ' ἡ, ejusdem formæ, uniformis, Suic. Ex ταυτό, & εἶδος, forma.
Ταυτοίπεια, ας, ἡ, repetitio ejusdem rei aliis verbis. Ex ταυτό, & ἵπτος, verbum.
Ταυτοπῆς, ὦ, idem dico, Suic. Ex ταυτό, & ἵπτος, dico.
Ταυτοργάνω, ὦ, eadem operor, Suic. Ex ταυτό, & ὄργον, opus.
Ταυτοργία, ας, ἡ, idem opus, eadem operatio, Suic. Ex ἵπτος.
Ταυτοβόλος, ἴσ, ὁ κ' ἡ, idem volens; ταυτοβόλος, identitas voluntatis, Suic. Ex ταυτό, & βόλος, volo.
Ταυτοκίνητος, υ, ὁ κ' ἡ, per se mobilis, qui a se ipse movetur, Suic. Ex ταυτό, & κίνητος, mobilis.
Ταυτοκλινής, ἴσ, ὁ κ' ἡ, in idem vergens, R. Suic. Ex ταυτό, & κλίνωμαι, vergo.
Ταυτολογία, ας, fut. ἴσσω, idem dico, idem loquendo iterum. Πῶς ἔφη καλῶς κ' πολλοὶ ἱερμῶν ταυτολογεῖν, Polyb. A ταυτολόγος.
Ταυτολογία, ας, ἡ, vitium sermonis, quando res eadem pluribus, & plane eadem significandis verbis redditur. Ab eod.
Ταυτολόγος, υ, ὁ κ' ἡ, qui idem dicit. Ex ταυτό, & λόγος, dico.
Ταυτομάτον, vel ταυτόματον, quod fit casu vel fortuito, forte, forte fortuna; καὶ ταυτομάτῃ, forte fortuna; item sponte sua. Ex τὸ, & αὐτόματον, quod idem notat.
Ταυτοπροσωπικός, in eadem persona. A ταυτοπροσωπικός ejusdem personæ.
Ταυτοδυνής, ἴσ, ὁ κ' ἡ, ejusdem virtutis & roboris, Suic. Ex ταυτό, & δύνω, robor.
Ταυτότης, ητ, ἡ, idemittas, res eadem. A ταυτό.
Τέφρι, obstruit, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro τέφρι, a verbo θάπρω, sepelio.
Τεφρί, sepultus, a. 2. part. pass. verbi θάπρω, sepelio.
Τεφράς, εἰς, ὁ, q. d. sepultor, vespillo, libitinaris, sandapilarius. A τεφής. Soph. Electr.

TAX TAX

Ταφῇ, ἡ, ἡ, sepultura, funus, exsequiæ; (2) id, quod numeratur pro sepultura. A θάπρω, humo.
Ταφικός, υ, ὁ, ad sepulturam pertinet, sepulchralis, funereus. A ταφῇ.
Ταφίς, ἰα, ἰον, sepulchralis. A τεφής.
Τάφος, υ, ὁ, sepulchrum, tumulus; monumentum, Soph. Aj. 1187. (2) sepultura, funus, exsequiæ; (3) epulum funebre. Ἀυτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μνηστικὰ δαίνυ, Hom. Il. 23, 29. A θάπρω, sepelio.
Ταφρία, ας, ἡ, fossio, ipse actus ducendi fossam; (2) valli constructio pro castris. A ταφρία.
Ταφρύμα, αντ, τὸ, fossa, munitio castrorum. A ταφρία.
Ταφρύω, fut. ὄσω, fodio, fossam duco. A ταφρία.
Τάφω, υ, ἡ, fossa, fossarum, Ph. fepes, Ph. vallum, Gl. V. A θάπρω, humo.
Ταφύλλω, υ, ὁ, vallorum effossor, R. Ex τάφω, & ὄρωμαι, fodio.
Τάχ' pro τάχα, celeriter.
Τάχα, Adv. celeriter, velociter, properanter, mox; (2) forsan, fortassis, forte. A ταχύς.
Τάχι, celeritati, dat. sing. contr. pro τάχει, a ταχύς, celeritas.
Ταχία, ας, ἡ, celeritas. A ταχύς.
Ταχίως, Adv. velociter, properanter, cito, celeriter, mature. Ab eod.
Ταχθῆναι, ordinatum esse, a. 1. inf. pass. verbi τάσσω, ordino.
Ταχινῶ, Adv. celeriter. A ταχινός.
Ταχινός, ἡ, ὁ, pernix, celer, veloc. A ταχύς.
Ταχινός, Adv. celeriter. A ταχινός.
Τάχιον, Adv. citius, celerius, velocius; (2) cito. A ταχίαν, quod est Comp. a ταχύς.
Τάχιστα, Adv. celerrime, velocissime. A τάχιστος.
Τάχιστος, ἴσσω, ἴσων, celerrimus, velocissimus, magna præditus celeritate seu velocitate; τὸν ταχίστω, quamprimum. Ph. actutum, Gl. V. Superl. a ταχύς.
Ταχίων, αντ, ὁ κ' ἡ, celerior, velocior, citior. Comparat. a ταχύς.
Τάχως, ἴσ, τὸ, celeritas, pernicitas, velocitas. A ταχύς.
Ταχὺ, Adv. velociter, properanter, cito. Ab eod.
Ταχυάλατος, υ, ὁ κ' ἡ, qui cito capi potest, R. Ex ταχύς, & ἀλάτῃς, qui capi potest.
Ταχυβάσις, υ, ὁ, qui celeriter incedit, R. Ex ταχύς, & βαδίζω, incedo.
Ταχυβάμων, αντ, ὁ κ' ἡ, celerigradus. Ex ταχύς, & βαίω, gradior.
Ταχυβάτης, υ, ὁ, idem. Ex ταχύς, & ἰνυβία, eo.
Ταχυβλασία, ας, ἡ, germinandi celeritas. Ex ταχύς, & βλάσσω, germino.
Ταχυβουλός, υ, ὁ κ' ἡ, qui celeris est consilii, i. e. qui cito & repente consilium capit, aut qui cito ab uno consilio ad aliud transiit. Ex ταχύς, & βούλη, consilium.
Ταχυγῆρος, υ, ὁ κ' ἡ, cito senescens. Ex ταχύς, & γῆρας, senectus.
Ταχυγλωσσός, υ, ὁ κ' ἡ, effrenata linguæ incontinentia præditus, Suic. Ex ταχύς, & γλῶσσα, lingua.
Ταχυγυγνός, υ, ὁ κ' ἡ, cui velocia sunt genua velox, celer. Ὡς Μάρκῃ ταχυγυγνὸς ἀνιγγομένης, Nonn. Paraphr. 11, 31. Conf. 6, 20. Ex ταχύς, & γόνυ, genu.
Ταχυγράφος, υ, ὁ κ' ἡ, qui velociter scribit; (2) exceptor, actuarius. Ex ταχύς, & γράφω, scribo.
Ταχυδάκρυς, υτ, ὁ κ' ἡ, cito lacrimans. Ex ταχύς, & δάκρυ, lacrima.
Ταχυδινής, ἴσ, ὁ κ' ἡ, qui celeri vortice circumagitur, versatilis. Εἰς τροβαλίστα μὲν ταχυδινὸς ἄρης, Nonn. Paraphr. 5, 35. Ex ταχύς, & δίνη, vortex.
Ταχυδρμία,

Ταχυδρομία, ἄ, celeriter curro. A seq.
 Ταχυδρόμος, ὁ, ὁ κ' ἡ, qui velociter currit.
 Ph. cursor, exercipes. Ex ταχύς, & τρί-
 χος, curro.
 Ταχυδύς, ὁ, ὁ κ' ἡ, celer in opere aliquo,
 acer, aut etiam promptus manu. Ex τα-
 χύς, & ἔργον, opus.
 Ταχυδύς, ὁ, ὁ κ' ἡ, celeritas, quam quis ad-
 hibet in conficiendo negotio aliquo, cele-
 ritas rei conficiendae. A ταχυδύς.
 Ταχυδύς, ὁ, ὁ κ' ἡ, idem quod ταχυδύς. Λυ-
 σιστὸν ταχυδύς ἀναξ ἰσάτο μύθω, Nonn.
 Paraphr. 5, 10.
 Ταχυδύς, ὁ, ὁ κ' ἡ, subito moriens; (2)
 subitam mortem adferens. Ex ταχύς, &
 θάνατος, mors.
 Ταχυκίνητος, ὁ, ὁ κ' ἡ, qui celeriter move-
 tur. R. Ex ταχύς, & κίνησις, moveo.
 Ταχυμάθης, ὁ, ὁ κ' ἡ, qui cito discit; (2)
 qui cito didicit. Ex ταχύς, & μαθήσασθαι,
 discere.
 Ταχυμύτης, ὁ, ὁ κ' ἡ, qui subito irascitur,
 iracundus. Ex ταχύς, & μύθος, ira.
 Ταχυμύτης, ὁ, ὁ κ' ἡ, vel ταχυμύτης, ὁ, ὁ κ' ἡ,
 celer in capiundo consilio. Ex ταχύς, &
 μύθος, consilium.
 Ταχυναυτία, ὁ, fut. ἵσσω, celeriter navigo,
 celeribus navigiis utor, Appian. B. Mithri-
 dat. Ταχυναυτῶν, ὁ, ὁ κ' ἡ, ἐν τριπύστον,
 Lucian. in Amor. Ex ταχύς, & ναυτι-
 λία, nautica.
 Ταχυοί, ὁ, ὁ κ' ἡ, 3. plur. f. i. ind. act.
 verbi ταχύνω, festino.
 Ταχύνοια, ἄς, ἡ, mentis celeritas. A τα-
 χύνω.
 Ταχύνοια, contr. ταχύνος, ὁ, ὁ κ' ἡ, qui celeri
 est mente. Ex ταχύς, & νόος, mens.
 Ταχύνω, accelero, propero, festino; maturo.
 A ταχύς.
 Ταχυπαίς, ὁ, ὁ κ' ἡ, qui cito paret; (2)
 cui cito persuadetur aliquid, facile credu-
 lus, Theocrit. 2, 138. Ex ταχύς, & πα-
 ρεσθαι, credo, persuadere.
 Ταχυπέτης, ὁ, ὁ κ' ἡ, celeriter volans. Ex
 ταχύς, & πέτοςμαι, volo.
 Ταχυπλοία, ἄ, celeriter navigo. Ex ταχύς,
 & πλοία, navis.
 Ταχύπομπος, ὁ, ὁ κ' ἡ, qui celeriter de-
 ducit seu transmittit, R. Ex ταχύς, &
 πομπή, mitto.
 Ταχύπνοτος, ὁ, ὁ κ' ἡ, celeriter suspicans,
 suspiciosus. Ex ταχύς, & πνοή, suspi-
 cians.
 Ταχυπρότος, ὁ, ὁ κ' ἡ, celeriter gradiens.
 Ex ταχύς, & πρότος, transco.
 Ταχύποτος, ὁ, ὁ κ' ἡ, qui citae morti est
 obnoxius. Ταχύποτος ἀνδρῶν ἐνθ' ὅ, Pind.
 Olymp. 1. Stroph. 3. Ex ταχύς, & πό-
 τος, mors.
 Ταχύπους, ὁ, ὁ κ' ἡ, pedibus celer, ve-
 lox, Gl. V. alipes. Ex ταχύς, & πούς,
 pes.
 Ταχύπυρος, ὁ, ὁ κ' ἡ, celeriter volans, ve-
 lox. Ex ταχύς, & πυρ, ala.
 Ταχυπύρρον, Alciph. Arist. 21.
 Ταχύπαις, ὁ, ὁ κ' ἡ, celeres equos habens;
 (2) rei equestris peritus. Ex ταχύς, &
 πᾶσι, pullus, equus.
 Ταχύρως, ὁ, ὁ κ' ἡ, velociter robustus,
 R. Ex ταχύς, & ῥώσις, roboro.
 TAXTΣ, ἄς, ὁ, celer, citus, velox, ra-
 pidus, Ph. festinus, Gl. V.
 Ταχυροφάλης, ὁ, ὁ κ' ἡ, velox. Πά-
 τα ταχυροφάλης μὴ συλλέξαι ῥίπῃ,
 Nonn. Paraphr. 6, 12.
 Ταχύτατα, Adv. celerrime, Superl. a τα-
 χύς.
 Ταχύτατος, Adv. ocus, citius, celerius, ve-
 locius, maturus, Ph. A ταχύς, & τα-
 χύς, Comp. a ταχύς.
 Ταχύτης, ὁ, ὁ κ' ἡ, & ταχύτης, ὁ, ὁ κ' ἡ, cele-
 ritas, pernitas, velocitas. A ταχύς.
 Ταχύτης pro ταχύτητα, celeritatem, accus.
 sing. a ταχύτης.
 Ταχύτης, ὁ, ὁ κ' ἡ, brevi tempore pa-
 tiens. Ex ταχύς, & τίσις, pario.

Ταχύχειρ, ὁ, ὁ κ' ἡ, celer manu seu ma-
 nibus. Ex ταχύς, & χεῖρ, manus.
 Ταχυχειρία, ἄς, ἡ, celeritas manuum. A
 ταχύχειρ.
 ΤΑΩ, capio; supponitur tantum, ut hinc
 sit τῶ, cape, fume, apud Homerum. Τῶ
 ὅν τῶν ἰμάντα, Il. 14, 219. est & ver-
 bum τᾶζω, ejusdem significationis.
 Τᾶν, Adv. pro τῶ, gen. pl. f. g. articuli
 praepos. ὁ.
 Ταῶν, ὁ, ὁ κ' ἡ, pavoninus, pavonius, Suic.
 A ταῶν.
 ΤΑΩΣ, ὁ, & ταῶς, ὁ, & ταῶν, ὁ, ὁ κ' ἡ,
 pavo.
 ΤΕ, Conjunct. que, & atque.
 ΤΕΓΩ, fut. ξω, tingo, madefacio, hu-
 mecto, rigo, irrigo; (2) mollio, emol-
 lio; τίγῃ, molliri, cedere. Τί γλω-
 ρίς δακρύοις τίγῃς κόρας; Eur. Med. 922.
 ΑΜ' ὁμῶ μίλας ὁμῶς χαλάζει ἄμα-
 τος ἐτίγῃτο, manabat, Soph. Oed. Tyr.
 1287. Οἱ πολλοὶ δὲ τῶν ἐτίγῃτο κρᾶτ'
 ἐνδομυχόν πλῆθος ὅτε, id. Phil. 1446.
 Πυκνὰς δὲ τῶν ἐτίγῃτο κόμας λυγρὰς,
 id. Aj. 1227.
 Τίγῃ, ὁ, ὁ κ' ἡ, tectus, opertus; (2) altus,
 sublimis. A τίγῃ.
 Τίγῃ, ὁ, ὁ κ' ἡ, tectum; (2) ipsa domus. A
 τίγῃ.
 Τίγῃς, ὁ, ὁ κ' ἡ, tinctus, madefactus; (2) qui
 tingi & humectari potest. A τίγῃ.
 Τίγῃς, ὁ, ὁ κ' ἡ, madefactio, humectatio. Ab
 eod.
 Τίγῃ, ὁ, ὁ κ' ἡ, tectum, domus. A τίγῃ.
 Τίγῃ, tuam, acc. sing. f. g. a Dor. τῶς pro
 τίς, tuus.
 Τίγῃς, cum, qui floruit, acc. sing. part.
 perf. med. Dor. pro τίγῃς, a verbo
 θάλλω, floreo.
 Τίγῃς, abundans, quae floruit, nom. sing.
 f. g. perf. ejusd. Dor. pro τίγῃς, a
 verbo eod.
 Τίγῃς, ausus est, 3. sing. perf. ind. act.
 verbi θάρσσω, audeo.
 Τίγῃς, Adv. confidenter. A θάρσσω,
 confido.
 Τίγῃς, qui fiduciam habuerunt, 3. pl.
 perf. ind. act. cum ἰσχυρὰς verbi θάρσσω,
 audeo, fiduciam habeo.
 Τίγῃς, sepulta sunt, 3. pl. perf. ind. pass.
 Ion. pro τίγῃς, a verbo θάπτομαι,
 sepelio.
 Τίγῃς, spectavi, perf. ind. pass. verbi
 θάσσω, specto.
 Τίγῃς, spectavimus, 1. pl. perf. ejusd.
 Τίγῃς, positi sunt, 3. pl. a. i. opt. pass. Att.
 & per Syncop. pro τίγῃς, a verbo τί-
 γῃς pro τίγῃς, pono.
 Τίγῃς, posuisti, 2. sing. perf. indic. act.
 Baeot. pro τίγῃς, a verbo eod.
 Τίγῃς, fundati, nom. pl. perf. part.
 pass. verbi sequentis.
 Τίγῃς, fundata fuerat, 3. sing. plusq.
 ind. pass. Ion. pro τίγῃς, a verbo
 θάσσω, fundo.
 Τίγῃς, floruisse, 2. sing. perf. ind. med.
 verbi θάλλω, floreo.
 Τίγῃς, positum esse, aor. i. inf. pass. verbi
 τίγῃς pro τίγῃς, pono.
 Τίγῃς, sepelivi, perf. ind. med. verbi θάπτομαι
 pro τίγῃς, sepelio.
 Τίγῃς, acui, perf. ind. act. verbi θίγῃς,
 acuo.
 Τίγῃς, attigi, perf. ind. act. verbi θίγῃς,
 attingo.
 Τίγῃς, fracti, nom. plur. perf. part.
 pass. verbi θάσσω, frango.
 Τίγῃς, pressum, acc. sing. perf. part.
 pass. verbi θάσσω, premo.
 ΤΕΜΩΣ, lex Lascar. Hinc τίγῃς,
 legitimus, solennis. Τίγῃς ἐπὶ τῷ
 Κωνσταντίνῳ ἄλλοις ἔσται, Callim. Hymn. in
 Apoll. 87. Ἡλθε δὲ Σαυθίης, δὲ δ' ἵππας
 τίγῃς ταύρων, in Dian. 174.
 Τίγῃς, mortuus sum, perf. ind. med. verbi
 inus. θάσσω, morior.

Τίγῃς, morere, 2. sing. praes. imper. act.
 verbi τίγῃς pro θάσσω, morior.
 Τίγῃς, moriar, praes. opt. verbi ejusd.
 Τίγῃς, moriamur, 1. plur. praes. optat.
 per Syncop. Att. pro τίγῃς, a verbo
 eod.
 Τίγῃς, mortui sumus, 1. pl. perf. ind.
 act. Dor. pro τίγῃς, a verbo θάσσω
 pro θάσσω, morior.
 Τίγῃς, mortuus, perf. part. act. Dor. pro
 τίγῃς, a verbo eod.
 Τίγῃς, mori, praes. infin. act. Dor. pro
 τίγῃς, a verbo τίγῃς pro θάσσω,
 morior.
 Τίγῃς, mortuus, praes. part. act. verbi e-
 jusd.
 Τίγῃς, mortui sunt, 3. pl. perf. ind. med.
 per Syncop. pro τίγῃς, a verbo θάσσω
 pro θάσσω, morior.
 Τίγῃς, morere, 2. sing. praes. imper. pass.
 verbi τίγῃς pro θάσσω, morior.
 Τίγῃς, interficiatur, moriatur, 3. sing. praes.
 imper. act. verbi τίγῃς, morior.
 Τίγῃς, mortuus sum, perf. ind. act. Baeot.
 pro τίγῃς, quod per Syncopem, dicitur
 pro τίγῃς, a verbo θάσσω pro θάσσω,
 morior.
 Τίγῃς, mortuum, acc. singul. part. perf.
 act. Baeot. & Ion. pro τίγῃς, a verbo
 eod.
 Τίγῃς, mortuus, perf. idem Pœt. pro τι-
 γῃς, & hoc pro τίγῃς, quod denuo
 per Syncop. dicitur pro τίγῃς, a verbo
 eod.
 Τίγῃς, mortuus sum, perf. ind. act. Ion. pro
 τίγῃς, syncopato ex τίγῃς, a verbo
 eod.
 Τίγῃς pro τίγῃς, mortuus sum, vide sequens
 τίγῃς.
 Τίγῃς, mortuus sum, perf. ind. act. verbi
 θάσσω pro θάσσω. Vide antecessens τι-
 γῃς.
 Τίγῃς, moribundus, Gl. V. mox mo-
 riturus. A θάσσω, morior.
 Τίγῃς, moriar, f. i. ind. act. verbi θάσσω
 κῶ, morior.
 Τίγῃς, moriar, fut. i. ind. act. Ion. pro
 θάσσω, a verbo θάσσω, vel per Sync. a θά-
 σσω, morior.
 Τίγῃς, vide antecessens τίγῃς.
 Τίγῃς, Pœt. pro τίγῃς, quod vide.
 Τίγῃς, turbatus est, 3. sing. perf. ind.
 pass. verbi θάσσω, turbo.
 Τίγῃς, saltasse, a. 2. inf. act. Ion. pro θά-
 σσω, a verbo θάσσω, salto, salto.
 Τίγῃς, Adv. tumultuose, turbulente.
 A θάσσω, turbo.
 Τίγῃς, nutritam, acc. sing. part. perf.
 pass. f. g. verbi θάσσω, alio, nutritio.
 Τίγῃς, perforatum esse, perf. inf. pass. Dor.
 pro τίγῃς, a verbo τίγῃς pro θάσσω,
 perforo.
 Τίγῃς, quadrigarius, Gl. V. A
 τίγῃς, & ἵππας.
 Τίγῃς, qui quadrigis
 vehitur. Ex τίγῃς, & βῆμα, ad-
 scendo.
 Τίγῃς, quatuor equos habens;
 quadriga, Gl. Vet. τίγῃς, scil. ἄμα,
 quadriga. Ex τίγῃς, & ἵππας, equus.
 Τίγῃς, quadrigas, sive quadri-
 juges equos alo. A τίγῃς, & ἵππας.
 Τίγῃς, qui quadrigas, sive equos
 quadrijuges alit. Ex τίγῃς, & ἵππας,
 alo.
 Τίγῃς, sacrificatum, acc. sing. perf. part.
 pass. verbi θάσσω, sacrifico.
 Τίγῃς, iratum esse, perf. inf. pass. verbi
 θάσσω, ad iram provooco.
 Τίγῃς, rebus odoratis suffusus, perf. part.
 pass. verbi θάσσω, rebus odoratis suffuso.
 Τίγῃς, tibi, Ion. & Pœt. pro τῷ, a τῷ, tu.
 Τίγῃς, tendi, a. i. ind. act. Ion. pro τίγῃς,
 a verbo τίγῃς, tendo.
 Τίγῃς, qui tendit, part. a. ejusd.

πομῖς, ὃ δ, tenefmus, continua alvum
 exonerandi cupiditas, qua tamen præter
 pauca cruenta & mucosa nihil egeritur,
 Nicand. in Alexiph. 382. Α τήνω.
 Τηνεσμός, ἰ, ὃ δ, ἡ, tenefmo similis ;
 (2) tenefmo laborans. Α τενεσμός.
 ΤΗΙ'ΝΩ, ἰ, ὃ δ, tendo, extendo, distendo,
 intendo, contendo ; (2) tendo, pertineo,
 specto ; τεινῶ, tentus, Gl. Vet. p.
 pass. part. ἰτάθῃ, tentus est, aor. 1. pass.
 ταθῆς, tentus, tensus, part. Τί μάρτυρ
 τήνους βόαν ; Eur. Med. 201. Ἄλλ' εἰς ἡ
 τήν ἄνδρα διαλύσεις κακῶν, id. Ph. 438.
 Τεινῶ ἀμφὶ ἡν' ἰτάθῃ πάντα, Soph.
 Antig. 126.
 Τείρω, ὦν, τὰ, astra, Hom. Il. 13, 485. Α
 τείρω.
 Τείρω' pro τείρωτο', affligebatur, 3. sing. im-
 perf. ind. pass. Ἰον. pro ἑτείρωτο, a verbo
 τείρω.
 Τείρωσα, vexabo, f. 1. ind. act. verbi τείρω,
 vexo.
 Τειρομένοις, vexatis, qui vexantur, dat. pl.
 præf. part. pass. Ἰον. pro τειρομένοις, a
 verbo eod.
 Τείρωσι, vexant, 3. pl. præf. ind. act. Dor.
 pro τείρωσι, a verbo eod.
 ΤΕΙΡΩ, vexo, adfligo, infesto, molesto
 (2) domo, subigo, absumo, tero, attero ;
 τείρωτο, affligebatur, imperf. Ἰον. pro ἑ-
 τείρωτο. Ὡ γέρον, ἡ μάλα δὲ ἡ νόος τείρωσι
 μαχηται, Il. 8, 102. Αἱ (διδύμω) νῦν μιν
 τείρωσι καὶ ὄρνιθας, id. 15, 61. Τείρωτο δ'
 αἰῶας, id. 5, 352. Τείρωντο ὃ νηλεὲς χαλκῷ,
 id. 17, 376.
 Τειροσάτης, ὤ, ὃ, murorum dejector. Ex
 τείρω, & βάλλω, jacio.
 Τειροσπάτης, ὤ, ὃ, mœnium quassator, vel
 mœnibus appropinquans, Hom. H. 5, 31.
 Ex τείρω, & ἀπλάω, percutio ; aut ἀπ-
 λῶ, propinquo.
 Τείρω, pro τειρίζω, muris cingo seu cir-
 cumdo, munio, Herodot. Α τείρω.
 Τειρίζω, ἰ, ὃ δ, ἡ, mœnibus conclusus,
 qui se intra muros continet, qui obsidetur.
 Ex τείρω, & ἄρω, apto.
 Τείρω, as, ἡ, munitio ; proprie muralis mu-
 nition, R. Α τείρω.
 Τειρίζω, f. ἰων, murum ædifico seu struo ;
 (2) muro cingo ; muris urbem munio ;
 communio ; τετειρισμένος, munitus, Gl.
 V. muratus, p. part. pass. Καὶ τοῖς τει-
 ρίζουσι παραδιακόνῃ, Arist. Av. 845. ἔρμα
 τῷ στρατιῶν, Thuc. Ab eod.
 Τειρίκος, ἡ, ὄν, muralis, Gl. V. Α τείρω.
 Τειρίκος, ὄνα, ὄν, muratus, muris bene
 cinctus, muris circumdatus. Ab eod.
 Τείρων, ὤ, τὸ, parvus murus ; (2) muni-
 mentum, Dim. ab eod.
 Τειρίσαι, muris urbem munivisse, aor. 1. inf.
 act. verbi τειρίζω.
 Τείρωμα, act, τὸ, munimentum, muni-
 tio, propugnaculum. Α τειρίζω.
 Τειρωμός, ἡ, ὃ, muri exstructio. Ab eod.
 Τειρίως, ὤ, ὃ, murarius, qui muros fruit,
 cæmentarius. Ab eod.
 Τειρωγραφία, ὤ, f. ἰων, muros depingo. Ex
 τείρω, & γράφω, pingo.
 Τειρωρέα, ὤ, f. ἰων, murum erigo seu ex-
 struo. Α τειρωρόμ.
 Τειρωρόμια, as, ἡ, muri exstructio. Ab
 eod.
 Τειρωρόμ, ὤ, ὃ, ædificator seu structor mu-
 rorum. Ex τείρω, & ὀρέα, struo.
 Τειρωλῆτης, ὤ, ὃ, muris exitium adferens,
 murorum destructor, R. Ex τείρω, &
 ὀλέω, perdo.
 Τειρωλύτης, ὤ, ὃ, muros dissolvens, diruens.
 Ex τείρω, & λύω, solvo.
 Τειρωμαχία, ὤ, f. ἰων, murum oppugno.
 Τί ὃ, τειρωμαχίῃ μοι διαιοεῖ ; Arist. Nub.
 431. Α τειρωμάχ.
 Τειρωμάχος, ὤ, ὃ, idem quod τειρωμάχ.
 Τειρωμαχία, as, ἡ, muri oppugnatio. Ab
 eod.
 Τειρωμάχ, ὤ, ὃ δ, ἡ, muri oppugnator ;

(2) muri defensor, propugnator. Ex τειχῶν, & μάχομαι, pugno.
Τειχοποιία, ας, ἡ, muri exstructio; (2) cura exstruendorum aut reficiendorum murorum. A τειχοποιός.
Τειχοποιός, ὁ, qui muros struit; (2) qui instaurandis seu reficiendis moenibus praestit. Ex τειχῶν, & ποίω, facio.
Τείχος, ὄ, τὸ, murus; τεῖχην, moenia. A τεῖχον, firuo.
Τειχοφυλακία, αῖ, fut. ἴσω, muros custodio, custos sum in moenibus constitutus. A τειχοφύλαξ.
Τειχοφύλαξ, ἀνὴρ, ὁ, murorum custos, Appian. B. Mithridat. Ex τειχῶν, & φύλαξ, custos.
Τείχοςμα, ατὸς, τὸ, murale tormentum, muralis machina, qua utuntur ad oppugnandos & subruendos muros. Quasi a τειχίον.
Τίως, Adv. antea, prius; (2) interea, interim; tandiu; pro τίως.
Τίχ' pro τίχες, peperit, 3. sing. aor. 2. ind. aē. Ion. pro τίχης, a verbo τίκω pro τίκα, pario.
Τίχεν, parere, peperisse, a. 2. inf. aē. verbi ejusd.
Τίχιδι, peperisse, aor. 2. inf. med. verbi ejusd.
Τίσιαι, scetibus, dat. pl. Ion. & Pōt. pro τίχαισι, a τίχῶν, fectus.
Τίχαι' pro τίχαιτο, peperit, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi τίκω pro τίκα, pario.
Τικμαίρω, certis signis ostendo & probo; τιγμαίρομαι, conjicio, coniecto, argumentor, Gl. Vet. item destino, ad finem perduco, aor. 1. ἱτικμηρόμεν. Τιγμαίρη χῆρμ' ἱκασον, Pind. Ol. 6, 124. Τιγμαίρομαι ὃ τῇ τι ἀμφ' αὐτῷ εὐρηθῆναι πλεῖστον, &c. Heliod. Ἐτικμαίρωτο ὃ καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ζῶον, Xen. Cyr. 7, 29. Ἐκείνῳ ἰππία προσέειπεν τιγμαίρεται αὐτοῖον, Eur. Ph. 187.
Τ' Ε' Κ Μ Α Ρ, τὸ, finis, exitus rei; (2) signum, ostentum.
Τικμαρσις, ιας, ἡ, conjectura, conjecturalis cognitio, interpretatio, praefagium. A τιγμαίρω.
Τικμήριον, ον, τὸ, conjectura, argumentum, argumentatio, exemplum, Ph. certum signum. A τικμαρ.
Τικμηρίων, ὦ, fut. ἴσω, certis conjecturis nitor, pronuncio, ac probo. Τσσαυτα μὲρ Ὀμηρῶν ἱτικμηρίωσιν, Thuc. A τικμηρίον.
Τικμηριάδης, ιδῶς, ὁ καὶ ἡ, constans ex iis signis, quae τικμήρια vocantur. Ab eod.
Τικμαρ, τὸ, finis, exitus rei; (2) finis seu scopus, quem quis in actionibus suis proponit; (3) testimonium, signum. A τικμαρ.
Τικμήιον, ον, τὸ, filiolus, filiola, Dim. a τικμήιον.
Τικμογονία, αῖ, fut. ἴσω, liberos gigno seu procreo. Βύλομαι ἐν πατέρης γαμῆν, τικμογονῆν, &c. 1 Tim. 5, 14. A τικμογονῶ.
Τικμογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Ab eod.
Τικμογόνος, ον, ὁ καὶ ἡ, liberos pariens. Ex τίκω, & γίνομαι, gignor.
Τικμοκτοία, αῖ, f. ἴσω, liberos interficio. A τικμοκτοῖον.
Τικμοκτοία, ας, ἡ, gnatocidium, Gl. V. Μετὰ γὰρ τοι πλεὺς τικμοκτοίαν Ἑρακλῆς φησὶ, Longin. 40. Ab eod.
Τικμοκτόν, ον, ὁ καὶ ἡ, liberorum interfector seu interfectorix. Ex τίκω & κτοῖναι, interficio.
Τικμοκτορία, ας, ἡ, quae liberos suos perdidit; (2) quae liberos suos amisit. Ex τικμήιον, & κτοῖναι, perdidit.
Τικμήιον, ον, τὸ, foetus, proles, filius vel filia, Plur. τίκνα, liberi, nati, Phil. liberi. A τίκω, pario.
Τικμοποιία, αῖ, futur. ἴσω, liberos procreo;

(2) filium adopto, pass. nascor. Α τικ-
ιοποιός.
Τικυοποιήσομαι, nascor, f. 1. ind. pass. verbi
τικυοποιέω.
Τικυοποιήτιδες, ἡ, ὄν, liberis procreandis ido-
neus. Α τικυοποιέω.
Τικυοποιία, ας, ἡ, liberorum procreatio; (2)
adoptio, Ph. Α τικυοποιός.
Τικυοποιός, ὤ, ὁ καὶ ἡ, liberos procreans, mul-
tos procreans liberos, foecundus. Ex τικ-
υν, & ποιέω, facio.
Τικυοπορία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Ex
τίκυν, & Πορεύομαι, facio.
Τικυοσφαγία, ας, ἡ, liberorum caedes seu oc-
cificio. Ex τίκυν, & Σφαγῆ, mactatio.
Τικυοτροφία, ᾧ, f. ἡσώ, liberos educo seu alo.
Εἰ ἐτικυοτρόφισεν, 1 Tim. 5, 10. Ex τίκ-
υν, & τρέφω, alo.
Τικυοτροφία, ας, ἡ, liberorum seu sobolis edu-
catio. Α τικυοτρέφω.
Τικυοτρόφος, υ, ὁ καὶ ἡ, liberos alens. Ex
τίκυν, & τρέφω, alo.
Τικυότροπος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui a liberis alitur.
Ex iisd.
Τικυοφαγία, ας, ἡ, liberorum voratio. Α
τικυοφάγω.
Τικυοφάγος, υ, ὁ καὶ ἡ, liberorum vorator.
Ex τίκυν, & φάγω, vorax.
Τικυοφθορία, ας, ἡ, liberorum corruptio. Ex
τίκυν, & φθορά, corruptio.
Τικυόφει, Adverb. per filium, opera filii. Α
τίκυν.
Τικυοφονία, ᾧ, liberos interficio. Α τικυο-
φόνος.
Τικυοφόνος, υ, ὁ καὶ ἡ, liberos occidens seu
interficiens, Suic. Ex τίκυν, & φόνος,
caedes.
Τικύνω, ᾧ, f. ὅσω, liberos procreo, genero,
gigno; (2) liberos habeo, peperi. Εἰ γὰρ
τικύνῃς παῖδ', ἀπαλειπεί σ' ὁ εὖς, Eur.
Ph. 19. Ὅψιν ἡμῶν σῆμι' ἐτίκυνάτι σῶσι,
Lyc. 787. Α τίκυν.
Τίκνωμα, ατ, τὸ, filius, proles, propago.
Α τικύνω.
Τίκνωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio. Ab
eod.
Τίκον, peperi, a. 2. ind. act. Ion. pro ἔτικον,
a verbo τίκω pro τίκω, pario.
Τέκ, ε, τὸ, foetus, proles. Α τίκω,
pario.
Τέκσα, pariens, f. quae peperit, a. 2. part.
act. f. g. verbi τίκω.
Τεκταίνω, & τεκταίνεσθαι, fabrico, struo, ma-
chinor, Gl. V. fabrefacio; (2) artem fa-
brilem exerceo; τεκλήνω, struxit, aor. 1.
med. pro ἐτεκλήνωτο. Ναὺς τεκταίνων, ὃ,
Arist. Lyf. 677. Ἐκκσα ἐτεκλήνωτο, Luc.
Α τεκταίνω,
Τεκλήνωτ' pro τεκλήνωτο, fabrefecit, 3. sing.
a. 1. ind. med. Ion. & Att. pro ἐτεκλή-
νωτο, a verbo τεκταίνω.
Τεκλονέων, υ, τὸ, fabrica, Gl. V. Α seq.
Τεκλονόω, fabrico, Gl. V. Α τεκταίνω.
Τεκλονία, ας, ἡ, structura, opus fabrilis. Ab
eod.
Τεκλονικός, ἡ, ὄν, ad fabrum pertinens, fa-
brilis, qui artis fabrilis seu lignariae pe-
ritus est; τεκλονικός, fabrica, Gl. V. Ab
eod.
Τεκλονοῦν, υς, ἡ, structura, seu ars fabrilis.
Εὐ ἰδὼς τεκλονοῦσαν, Hom. Odyss. 5, 250.
Ab eod.
Τέκων, ατ, ὁ καὶ ἡ, faber, faber lignarius,
faber tignarius, materiarius, Gl. Vet. Α
τὸλγας.
Τέκων, qui peperit, aor. 2. part. act. verbi
τίκω pro τίκω, pario.
Τελαμάν, ἀν, ὁ, lororum ensis, & id, ex
quo scutum pendet; (2) vinculum, liga-
men, fascia. Α τολμάω.
Τελαμανία, ᾧ, αἱ, baltea coriacea, qui-
bus armantur canes adversus feras. Α
τελαμάς.
Τελαμονίζω, fascia involvo, R. Ab eod.
Τελαμονίος, υ, ὁ καὶ ἡ, ad cingulum & lo-
rum pertinens. Ab eod.
S f f f Τελαρχεύω

Τηλαμαχίῳ, αἶα, αἶω, coenofus, palustris.

A τέλμα.

Τηλατόμαϊ, ἔμαϊ, in coenum cogor. Αἰλίμαται τηλαμαχίῳ διὰ τὴν ἑλπίδα θυμίαςιν, Strabo. Ab eod.

Τηλατόμας, τῷ, ὁ ἢ ἡ, coenofus, lutofus & faculentus, uliginofus. Ab eod.

ΤΕΛΑΟΣ, ἰῶ, τὸ, finis, terminus, exitus, extremum effectus; (2) vectigal, impenfa, sumptus, Gloss. Vet. portorium, tributum; (3) dignitas, qualis fungentium magistratu; (4) legio, turma, cohors, agmen; (5) nuptia. Οἱ ἐν τέλει, principes. Τῷ ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι, Soph. Ant. 69.

Τέλα, δὲ, Adv. ad finem; (2) ad mortem usque. A τέλῳ.

Τελῶν, perficiunt, 3. plur. praef. ind. act. contr. & cum ἑφέλα. pro τελῶσι, a verbo τελῶ.

Τέλῳ, τὸ, finis, extremitas. Ex τέλῳ.

Τελῶν, perficiunt, praef. part. act. contr. pro τελῶν, a verbo τελῶ.

Τελανάρχης, ὁ, publicanorum princeps. Ex τελάνης, & ἀρχή, principatus.

Τελανία, vel τελανία, αἶ, ἡ, vectigalium redemptura, vel vectigalis exactio. A τελάνης.

Τελανῖον, ὁ, τὸ, portitorium, Ph. portorium. A τελάνης.

Τελανῖον, ὁ, f. ἡ, vectigalia redimo, vel publicanum ago, vectigal exigo, Plut. Ab eod.

Τελάνης, ὁ, publicanus, vectigalium conductor, portitor, Ph. Ex τέλῳ, & ἀνίσταμαι, ἐπο.

Τελάνιον, ὁ, τὸ, telonium, locus, in quo sedent publicani, seu portitores; (2) portitorum mensa. A τελάνης.

Τεμαχίζω, fut. ἴσω, in frustula seco. A τεμαχίζω.

Τεμαχίον, ὁ, τὸ, frustulum sectione alicunde ablatum; (2) tomaculum seu tomaculum, tomacina, lucanica, Dim. a τεμαχίζω.

Τεμαχῖον, ὁ, τὸ, frustum sectione ablatum. A τέμνω.

Τεμῆ, loco, dat. sing. contr. pro τεμῆϊ, a τέμνω.

Τεμῆν, f. ἴσω, honoro τεμῆν, templum confecro, templum facio. Τὸ ἱδὸν τὸ Διὸς τεμῆν, Thuc. A τέμνω.

Τεμῆν, ἰα, ἰον, ad fanum seu delubrum pertinens. Ab eod.

Τεμῆν, ἰα, ἰον, τὸ, fanum seu delubrum, templum. A τεμῆν.

Τεμῆν, ἰα, ἰον, τὸ, fanum seu delubrum, templum. A τεμῆν.

Τεμῆν, ἰα, ἰον, τὸ, fanum seu delubrum, templum. A τεμῆν.

Τεμῆν, ἰα, ἰον, τὸ, fanum seu delubrum, templum. A τεμῆν.

Τεμῆν, ἰα, ἰον, τὸ, fanum seu delubrum, templum. A τεμῆν.

Τεμῆν, ἰα, ἰον, τὸ, fanum seu delubrum, templum. A τεμῆν.

Τεμῆν, ἰα, ἰον, τὸ, fanum seu delubrum, templum. A τεμῆν.

Τεμῆν, ἰα, ἰον, τὸ, fanum seu delubrum, templum. A τεμῆν.

Τεμῆν, ἰα, ἰον, τὸ, fanum seu delubrum, templum. A τεμῆν.

Τεμῆν, ἰα, ἰον, τὸ, fanum seu delubrum, templum. A τεμῆν.

Τεμῆν, ἰα, ἰον, τὸ, fanum seu delubrum, templum. A τεμῆν.

Τεμῆν, ἰα, ἰον, τὸ, fanum seu delubrum, templum. A τεμῆν.

Τεμῆν, ἰα, ἰον, τὸ, fanum seu delubrum, templum. A τεμῆν.

Τεμῆν, ἰα, ἰον, τὸ, fanum seu delubrum, templum. A τεμῆν.

Τεμῆν, ἰα, ἰον, τὸ, fanum seu delubrum, templum. A τεμῆν.

Τεμῆν, ἰα, ἰον, τὸ, fanum seu delubrum, templum. A τεμῆν.

Τεμῆν, ἰα, ἰον, τὸ, fanum seu delubrum, templum. A τεμῆν.

Τεμῆν, ἰα, ἰον, τὸ, fanum seu delubrum, templum. A τεμῆν.

Τεμῆν, ἰα, ἰον, τὸ, fanum seu delubrum, templum. A τεμῆν.

Τεμῆν, ἰα, ἰον, τὸ, fanum seu delubrum, templum. A τεμῆν.

Τεμῆν, ἰα, ἰον, τὸ, fanum seu delubrum, templum. A τεμῆν.

Τεμῆν, ἰα, ἰον, τὸ, fanum seu delubrum, templum. A τεμῆν.

ἀνίσταμαι, ὁ, πῶδα τῶν, Hesiod. Ἐργ. 522.

Τηθεία, αἶ, ἡ, catillatio, gulofitas. A τήθω.

Τηθείω, fum catillo & gulofus. A τήθω.

Τήθης, ὁ, ἡ, vorator, ligurator, catillo, gulofus. A τήθω.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, insectum aculeatum vespa simile. Ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τηθῶν, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τερατοποιῶ, ὁ, fut. ἴσω, monstrum pario, portentofum edo factum. A τερατοποιῶ.

Τέτραπτος, α, ο, κ, η, quadrupes; neut. τίτραπτος. A seq.
 Τέτραπτος, οδός, ο, κ, η, quadrupes. Ex τίτρα, & οδός, via.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, idem & ex iisd.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, quadruplicem faciem habens. Ex τίτρα, & πρόσωπον, facies.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, quaternas gerens pinas. Ex τίτρα, & πύλον, ala.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, locusta, Arist. Ach. 877. Ex iisdem, quod quatuor habet alas.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, quatuor portas habens. Ex τίτρα, & πύλον, porta.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, quadrigæ, Gl. Vet. Ex τίτρα, & πύλον, equus.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, quadruplex, vel τετραπύλτος, α, ο, κ, η, quadruplex, quatuor temones habens. Ex τίτρα, & πύλον, temo.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, sum tetrarcha. Τέτραπτος, α, ο, κ, η, Γαλατίας Ἡρώδης, Luc. 3, 1. A τετράρχης.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, qui quatuor λόχοις præest, tetrarcha; (2) quartam regionis partem pleno jure obtinens. Ex τίτρα, & ἀρχή, principatus.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, tetrarchæ munus, vel dignitas. A τετράρχης.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, ex tetrarchia oriundus; (2) ad tetrarchiam vel tetrarchiam pertinet. Ab eod.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, quaternio, quaternarius numerus. A τετράρχης, vel τίτρα.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, quadrupes. Ex τίτρα, & πύλον, crus.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, quatuor continens stadia. Ex τίτρα, & στάδιον, stadium.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, ex quatuor constans ordinibus, aut versibus. Ex τίτρα, & σίχης, versus, ordo.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, quadripartitus ordo, seu ordo & series constans ex quaternis versibus. Ex τίτρα, & σίχης, ordo.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, atrium, Gl. V. Ex τίτρα, & σάλας, porticus.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, quatuor habens syllabas. Ex τίτρα, & συλλαβή, syllaba.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, quadrifidus, Gl. Vet. Ex τίτρα, & χίς, fissus, fissilis.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, quartus. Ab eod. pro τετάρτος.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, qui in quatuor partes frangitur; (2) in quatuor partes fractus. Ex τίτρα, & σπύλον, frango.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, quadruplata phalanx, quatuor phalanges, copiae in quatuor agmina partitæ. Ex τίτρα, & φάλαγξ, phalanx.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, quatuor conos seu eminentias habens, Hom. Il. 5, 743. Ex τίτρα, & πύλον, phalera.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, idem. Ex τίτρα, & πύλον, conus.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, versis sunt, 3. pl. perf. indic. pass. Ion. pro τετραμύσσει, a verbo τρέπω.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, versis erant, 3. pl. plusq. indic. pass. Ion. pro τετραμύσσει, a verbo eod.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, quadrifariam, quatuor modis. A τετράρχης.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, quadrifariam, vel in quatuor partes. Ab eod.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, quadrifariam, in quatuor partes vel frusta. Ab eod.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, quatuor manus habens. Ex τίτρα, & χείρ, manus.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, in quatuor partes divido. A τετράρχης.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, quatuor instructus chordis. Ex τίτρα, & χορδή, chorda.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, quadrifariam, quatuor modis, quadripartito. A τετράρχης.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, paulopost, indic. verbi τρέπω.

Τέτραπτος, α, ο, κ, η, quatuor habens aures. Ex τίτρα, & οὖς, auris.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, tremo. Οὗτος αὐτὸς τετραμύσσει, Arist. Nub. 293. Τέτραπτος, α, ο, κ, η, quatuor habens, ib. 373. A τρέπω, quod idem notat.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, turbatus erat, 3. sing. plusq. indic. med. Ion. & per Synacop. pro τεταράχθαι, a verbo τετάσσω, turbo.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, qui quatuor dierum est. Ex τίτρα, & ἡμέρα, dies.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, Callim. Hymn. in Dian. 2441. 3. pl. imp. pass. a verbo τεταράχθαι, perf. a.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, perforavit, 3. sing. a. i. ind. act. Ion. & Att. pro τεταράχθαι, a verbo τεταράχθαι, perf. a.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, quadrimis. Ex τίτρα, & ἡμέρα, remigo.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, perforatus est, 3. sing. perf. indic. pass. per Synacop. pro τεταράχθαι, a verbo τεταράχθαι, perf. a.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, asper fuerat, 3. sing. plusq. ind. act. Ion. pro τεταράχθαι, a verbo τεταράχθαι, perf. a.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, quæ aspera fuit, perf. part. act. f. g. a verbo eod.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, striderat, 3. sing. plusq. indic. med. Ion. pro τεταράχθαι, a verbo τεταράχθαι, perf. a.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, qui striderunt, acc. pl. m. g. part. perf. med. Poët. pro τεταράχθαι, a verbo eod.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, qui quatuor orgyiarum est. Ex τίτρα, & ὄργια, orgyia.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, nutrit, 3. sing. perf. ind. med. verbi τρέπω, nutritio.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, tritus sum, perf. indic. pass. verbi τρέπω, terno.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, nummus quatuor obolis valens. Ex τίτρα, & ὄβολος, obolus.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, quadrobolaris. Ex iisd.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, vulneravit, 3. sing. perf. ind. act. verbi τεταράχθαι, vulnero.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, quadrijugus. Ex τίτρα, & ἄστρον, iungo.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, quatuor habens concamerationes, seu contignationes, quatuor habens cameras seu tecta. Ex τίτρα, & ὀροσ, seu ἑρσος, tectum.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, est vox qua, benevolentiae aut honoris causa, junior seniore compellat, Hom. Il. 4, 412.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, pro τίταρ; ubi querenda incipientia a τίταρ.—
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, cicadæ matrix, seu cicadarum mater. Ex τίταρ, & μήτρα, matrix.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, five τετλιγόναι, cicadastra, five cicadæ minores, cicadulae, Dim. a τίταρ.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, cicadifer; τετλιγόναι vocabantur Athenienses, eo quod comæ cincinnis implicitas gestarent cicadas aureas, ut se ἐντέλεις probarent. Ex τίταρ, & ἑρσος, fero, gesto.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, cicadæ similis, cicadæ naturam referens seu habens. A τίταρ.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, cicada.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, fabricatus sum, perf. indic. pass. pro τεταράχθαι, a verbo τεταράχθαι, vel regulariter etiam a verbo inus. τέκω, fabrico.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, pro τεταράχθαι, paraverunt, 3. pl. a. 2. ind. med. Ion. pro τεταράχθαι, a verbo τέκω, fabrico, paro. Hom. Iliad. 1, 467.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, fabricatus est, 3. sing. perf. indic. pass. verbi ejusd.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, fumo infestatus est, 3. sing. perf. ind. pass. verbi τεταράχθαι, fumo infestio.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, natus est, 3. sing. perf. ind. act. verbi τεταράχθαι, pro τεταράχθαι, nascitur.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, natus sit, 3. sing. a. 2. conjunct.

act. Ion. & cum ἰσχυρῶς, pro τεταράχθαι, a verbo eod.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, fabricatum esse, perf. ind. pass. verbi τέκω, fabrico.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, gen. sing. Dor. pro τεταράχθαι, & hoc pro τεταράχθαι, tu.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, structura, opus, monumentum. A τεταράχθαι.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, loligo, piscis quidam. Τέτραπτος, α, ο, κ, η, καβάρις, αἰ τεταράχθαι, μάχιστον μὴ ἔχει, καρδία δὲ ἔχει, Plut. in Themistocli, cap. 11. A τεταράχθαι.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, vel τεταράχθαι, α, ο, κ, η, piscis ex sepium genere, qui existimatur esse loligo major. Gl. V. τεταράχθαι, lolius.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, fabricator, instructor, apparatus. A τεταράχθαι.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, on, consequendi vim habens, qui adsequi & adipisci potest. A τεταράχθαι.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, on, fabricatus. A τεταράχθαι.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, pro τεταράχθαι, facit, 3. sing. a. i. indic. act. Ion. pro τεταράχθαι, a verbo τεταράχθαι, facio, fabrico.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, fabricabis, 2. sing. f. i. ind. med. a verbo eod.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, ipsa actio parandi seu fabricandi aliquid, structio, extructio. Ab eod.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, in Lex. Gr. expon. struere, moliri, satagere, necnon militare, satagere.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, τεταράχθαι, idem quod sequens τεταράχθαι.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, beta, oleris genus.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, fabricabat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro τεταράχθαι, a verbo τεταράχθαι.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, pro τεταράχθαι, arma, acc. pl. a τεταράχθαι, instrumentum.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, qui arma gestat, armiger. Ex τεταράχθαι, & ἑρσος, gesto.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, armatus miles, Eschyl. Sept. ad Theb. 650. A τεταράχθαι.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, idem & ab eod.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, faciens, part. f. g. act. Dor. pro τεταράχθαι, a verbo τεταράχθαι.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, pro τεταράχθαι, fabricabantur, 3. pl. imperf. indic. pass. Ion. pro τεταράχθαι, a verbo eod.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, vas, alveus; (2) liber, volumen, plur. instrumenta bellica, arma. A τεταράχθαι.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, para, 2. sing. praef. imper. med. a verbo eod.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, fabricor, struo, paro. Αὐτὸς ὁ ἰσχυρῶς τεταράχθαι, καὶ ἡμῶν, Il. 1, 4. Αἰσὶν τεταράχθαι, ib. 110. Οἱ αὐτοὶ καὶ, Heliod. Εργ. 1, 263. Θυμὸς ὑπὸ χόλῳ, Phocyl. 58.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, cinis, Hom. Iliad. 18, 25.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, imitor cinerem, vergo in colorem cineris. A τεταράχθαι.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, collyrium quoddam coloris cinerei. Ab eod.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, cinereus, Arci. A τεταράχθαι.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, cinereus, cineraceus. Ab eod.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, f. αἰσὶν, in cinerem redigo; τεταράχθαι, cinereisco. Καὶ ἡμῶν Σοδόμαν, Γομήρας τεταράχθαι, καὶ ἡμῶν, 2 Pet. 2, 6. Τέτραπτος γοῖα Λημναίῳ, Lyc. 227. Ab eod.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, cinereus, cineraceus. A τεταράχθαι.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, ipsa actio redigendi aliquid in cinerem. A τεταράχθαι.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, natus, a. i. part. pass. verbi τέκω, pro τέκω, paro.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, natus, nom. pl. a. i. part. pass. f. g. verbi ejusd.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, natus esse, a. i. inf. pass. verbi ejusd.
 Τέτραπτος, α, ο, κ, η, natus ero, f. i. ind. pass. verbi ejusd.

Ταχέστερα, Adv. ultra, longius, Compar. ab eod.
Ταχέ, Adv. procul. Ab eod.
Ταχέως, ὅ, ὅ καὶ ἡ, ejus termini procul sunt, longinquus, Aeschyl. Prom. vind. 1. Ex τῆς, & ὅρος, terminus.
Ταχέως, ὅ, ὅ καὶ ἡ, & ταχέως, ἴση ἴσον, proprie, natus procul absente patre; (2) in senectute genitus; (3) natu minimus, Ex τῆς, & γινώσκαι, nascor.
Ταχέως, ὅ, ὅ καὶ ἡ, qui e longinquo cernitur; (2) procul femotus; (3) peregrinus. Ex τῆς, & ὅφ, oculus.
Ταμίαια, αἱ, ἡ, cura, ornatus, Ph. curatio, cultus. A ταμίης.
Ταμίαια, fut. ἴσω, curam habeo, proprie eorum, quæ ad cultum corporis, vel etiam ad humaniter aliquem tractandum pertinent, Gl. V. ταμίαια, colo. Μημίω παλαιῶν ταμίαια ὀδονόματα, curans. Lyc. 977. Σάμαλις τ' ἱταμίαι, Eur. Iph. in Tau. 312. Ab eod.
Ταμίαις, ἴσθ, ὅ καὶ ἡ, diligens, alicujus rei curam gerens. Ex τῆς, & μέλει, curare est.
Ταμίον, Adv. hodie, Att. pro χιμῶν.
Ταμίον, Adv. cum. Ab ἡμος, quum.
Ταμίον, Adv. idem. Ex τῆμος, & δε.
Ταμίον, Adv. tum, Hesiod. Op. 574. Callim. Hymn. in Dian. 175. A τῆμος.
Ταμίον, Adv. obiter, simpliciter, leviter, gratis, nullo periculo, inaniter, frustra. Ex τῆς artic. & ἄλλως, frustra, qs. τῆς ἄλλως ὁδόν. Οὐδ' ἴνα ταμίον αἰδομένη, Demosth. 2. in Phillip. Neque ut sic temere garriam. Παναθηναίαι με ταμίον καὶ τῆς νόστον ἀγνοῖν, Heliod. 4. p. 166.
Ταμί, Dor. pro ἐκεί, illic, ibi; (2) illuc.
ΤΗΝΕΛΛΑ, αἱ, ἡ, lyrae harmonia, soni imitatio oralis, Arist. Av. 1703.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, idem.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, teneamus, idem quod τενεαμός.
Τίμα, Adv. tunc. Ab ἡνίκα.
Τίμα, Adv. tunc; (2) illic. A τῆμα.
Τίμα, Adv. tum, tunc. Ab eod.
ΤΗΝΙΟΙ, αἱ, ἡ, Laconibus amygdalæ dulces.
Τίμα, Adv. illic, ibi, pro ἐκεί, ibi.
Τίμα, τῆμα, τίμα, ille, Dor. pro ἐκείνος.
Τίμα, illius, gen. sing. Dor. pro τῶν, a τίμας.
Τίμα, Adv. illinc. A τίμας.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, membra liquefaciens. Ex τῆς, & μέλος, membrum.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, liquefactio; (2) tabefactio, maceratio, Gl. V. tabes. A τίμα.
Τίμα, Adv. quemadmodum; (2) ubi. Ex τῆς, & ὅπου.
Τίμα, serva, 2. sing. præf. imper. act. contr. pro τῆμα, a τῆμα.
Τίμα, custodiunt, 3. plur. præf. ind. act. Dor. pro τῆμα, a τῆμα.
ΤΗΡΕΩ, ὅ, ὅ καὶ ἡ, p. τῆμα, servo, confervo, tueor, adfero, reservo, custodio, obfero. Τὸ γὰρ οὐδὲν τῆμα με, καὶ δούκαλον, Arist. Vesp. 1345. παρδούκαλον, Phocyl. 11.
Τίμα, servaverit, 3. sing. a. 1. conjunct. act. verbi τῆμα.
Τίμα, servaveritis, 2. plur. a. 1. conjunct. act. verbi ejusd.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, servatio, observatio; (2) tutio; (3) custodia. A τῆμα.
Τίμα, servandum, observandum. Ab eodem.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, servator, Gl. V. observator, affervator. A τῆμα.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, observandi studiosus. Ab eod.
Τίμα, his, dat. plur. f. g. Ion. pro ταῖς, ab artic. præpos. ὅ.
Τίμα, quærit, 2. sing. præf. ind. act. contr. pro τῆμα, a τῆμα.
ΤΗΤΑΩ, ὅ, ὅ καὶ ἡ, privo; (2) quæro, tento. Τητάω φρονέω, Soph. El. 1340. Οὐ

γὰρ θανόντες χαρμάνων τῆμα, Eur. Or. 1073. χάρμα Ἑλλὰδος, id. Her. 31. Πλὴν πρὸς οὐκὲν τὸν ἴμῳ τῆμα, Sophocl. Philoct. 359.
Τίμα, hoc anno; alicubi & τῆμα, Gl. Vet. τῆμα, adverb. hornu; item hornum. Ab ἴμας.
Τίμα, αἱ, ἡ, penuria, privatio, Hes. A τῆμα.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, qui est unius anni, hornus. A τῆμα.
Τίμα, hornus, Gl. V. A τῆμα.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, inanis, vanus.
Τίμα, Adv. temere, frustra, irritu conatu. Τί, vide τίς.
Τίμα, αἱ, ἡ, pen. prod. capitis gestamen apud Persas, tiara, Gl. V. τῆμα, apices.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, crista galeæ, Hesych. A τῆμα.
ΤΙΒΗΝ, ὅ, ὅ καὶ ἡ, tripus.
ΤΙΒΗΝ, ὅ, ὅ καὶ ἡ, vel ὅ, ὅ καὶ ἡ, tigris.
Τίμα, honorabat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro τῆμα, a verbo τίμα, honoro.
Τίμα, honorabat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro τῆμα, a verbo eod.
Τίμα, honoratur, 3. sing. præf. ind. pass. verbi ejusd.
Τίμα, punio, crucio; ut hinc sit τῆμα, mœsti, p. part. pro τῆμα, mœsti, Il. 9, 13. & τῆμα, afflicti, Il. 11, 555.
ΤΙΒΗΝ, ὅ, ὅ καὶ ἡ, & τῆμα, mel conficio, mellifico; (2) nutrito, Nicand. in Theriac. 199.
ΤΙΒΗΝ, ὅ, ὅ καὶ ἡ, & τῆμα, cicur, mansuetus.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, cicurator, qui cicurat, Gl. Vet. τῆμα, mansuetarii. A τῆμα.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, qui cicurare potest, vi mansuetiendi præditus. A τῆμα.
Τίμα, domitalis, Gloss. Vet. A τῆμα.
Τίμα, & τῆμα, fut. ὅ, ὅ καὶ ἡ, cicuro, mansuetacio; & τῆμα, mansuetio, mansuesco, mitefco. Τῆμα ὑπὸ τῆμα, ταῖτα, καὶ τῆμα, Dem. Ol. 3. A τῆμα.
Τίμα, poneris, 2. sing. præf. ind. pass. Ion. pro τῆμα, a verbo τίμα, pono.
Τίμα, ponimus, 1. pl. præf. ind. act. Poët. pro τῆμα, a verbo eod.
Τίμα, ponunt, 3. pl. præf. ind. act. Ion. pro τῆμα, a verbo eod.
Τίμα, ponuntur, 3. pl. præf. ind. pass. Ion. pro τῆμα, a verbo eod.
Τίμα, ponat, 3. sing. præf. conjunct. act. Ion. pro τῆμα, a verbo eod.
Τίμα, ponebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro τῆμα, quod Att. dicitur pro τῆμα, a verbo eod.
Τίμα, ponamus, 1. pl. præf. opt. act. per Synop. pro τῆμα, a verbo eod.
Τίμα, ponere, præf. inf. act. Ion. pro τῆμα, a verbo eod.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, pro τῆμα, pono.
Τίμα, posuerunt, 3. pl. imperf. ind. act. Ion. & Bæc. pro τῆμα, a verbo τίμα, pono.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, nutritor. A τῆμα.
Τίμα, nutrio, nutrico, nutricor. A τῆμα.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, pono, Gl. V. τῆμα, pono; τῆμα, ponit, Ph. uſtatiu τῆμα.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, nutritrix. A τῆμα.
Τίμα, ponere, præf. inf. act. Dor. & per Eſtāſin, pro τῆμα, a verbo eod.
ΤΙΒΗΝ, loco, pono, Gl. V. τῆμα, ponit, i. h. ὅ, ὅ καὶ ἡ, ponam, Gl. V. ὅ, ὅ καὶ ἡ, posui, a. 1. τῆμα, ponor; (2) pono; suppono, existimo, Gl. V. metor; ὅ, ὅ καὶ ἡ, a. 1. med. ὅ, ὅ καὶ ἡ, pone, Ph. a. 2. act. Imperat. Τίμα ὅ, ὅ καὶ ἡ, παρ' ὅ, ὅ καὶ ἡ, λόγῳ. Τὸν αὐτάδελφον ἐν τῆμα τῆμα, Sophocl. Antig. 510. Εἰς τῆμα ὅ, ὅ καὶ ἡ, δῆσκαι χίρας, Eur. Alc. 1101.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, nutrio, nutricor. Gl. V.

foculo. Οὐτὲς αὐτῶν (γῶ) καὶ παντὸς δαποῖς τῆμα ὅ, ὅ καὶ ἡ, Joseph. A τῆμα.
Τίμα, αἱ, ἡ, nutritrix. A τῆμα.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, id ipsum, quod nutritur; (2) soboles. A τῆμα.
Τίμα, αἱ, ἡ, nutritio, educatio. Ab eod.
Τίμα, αἱ, ἡ, nutritrix. Ab eod.
Τίμα, αἱ, ἡ, nutritio. A τῆμα.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, nutritor, nutritus, educator. A τῆμα.
Τίμα, ponit, 3. sing. præf. ind. act. Dor. pro τῆμα, a verbo τίμα.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, tithymalis, herba lactaria. Ab eod.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, herba lactaria, Ph. Angl. Spruce.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, idem & ab eod.
Τίμα, pariebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro τῆμα, a verbo τίμα, pario.
Τίμα, f. τίμα, vel τίμα, p. m. τίμα, pario, procreo, gigno; τῆμα, natus, creatus, genitus, progenitus, editus, Gl. Vet. a. 1. part. pass. Χίμας χίμας γὰρ ἐστὶν ἡ τίμα, Soph. Aj. 522. Οὐ αἰδὼς ὅ, ὅ καὶ ἡ, τῆμα, idem, Trach. 95.
Τίμα, αἱ, αἱ, parvæ quisquilæ, seu corpacula, quæ iniussis per fenestram radiis solis, acri videntur innatare, præsertim vero quisquilæ e panno vulso evolantes. A τῆμα.
Τίμα, ὅ, fut. ὅ, ὅ καὶ ἡ, caco, sterco edo. A τίμα.
Τίμα, vellebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro τῆμα, a verbo τίμα, vello.
Τίμα, vellebat, præf. part. act. Dor. pro τῆμα, a verbo eod.
Τίμα, vello, vello, vello, divello, discerpo; τῆμα, vulsus. Τί δ' ἐν παρὰ τῆμα γὰρ αὐτῶν τῆμα, τῆμα, Arist. Nub. 1079. Ἀπὸ τῆμα ὅ, ὅ καὶ ἡ, τῆμα, idem, Av. 292.
Τίμα, vel τῆμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, tillo, piscis quidam. A τῆμα.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, linamentum conceptum, turunda; (2) vulsus, vellicatio, Gl. Vet. vulsura. A τῆμα.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, linamentum conceptum, Dim. a τῆμα.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, vulsus, vellicatio. A τῆμα.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, sterco, merda.
Τίμα, αἱ, ἡ, vulsus. A τῆμα.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, linamentum, Gl. Vet. nempe conceptum vel vulsile. A seq.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, vulsus, conceptus. A τῆμα.
Τίμα, αἱ, blatta, tineæ; Att. pro τῆμα.
Τίμα, honorat, 3. sing. præf. ind. act. contr. pro τῆμα, a verbo τίμα.
Τίμα, αἱ, ἡ, parvus honor, Hes. Dim. a τῆμα.
Τίμα, honoribus, dat. pl. Ion. pro τῆμα, a τῆμα, honor.
Τίμα, ὅ, fut. ὅ, ὅ καὶ ἡ, honoro. Τίμας λόγῳ νικᾷ, Pind. Nem. 9, 130. τῆμα, Aristot. A τῆμα.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, qui honorem sibi invenit & acquisivit, qui in honore & pretio habetur, honoratus, Gl. Vet. τῆμα, vendibile. Ex τῆμα, & ἀλφῆ, invenio.
Τίμα, honorem, acc. sing. Dor. pro τῆμα, a τῆμα.
Τίμα, honoratum, acc. sing. Dor. pro τῆμα, & hoc per Synop. pro τῆμα, a τῆμα, honoratus.
Τίμα, vel τῆμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, punitor, ultor, pœnæ & vindictæ exactor; (2) opitulator. Ex τῆμα, & αἰσῶ, adfero.
Τίμα, ὅ, ὅ καὶ ἡ, honoris jus habens. Ex τῆμα, & ἴμα, habeo.
Τίμα, αἱ, αἱ, censura, officium censoris. Ex τῆμα, & ἀρχῆ, principatus. Τίμας,

Τιμήτας, qui honorant, a. i. part. act. Dor. pro τιμήσας, a verbo τιμάω, honoro.
Τιμασύντες, honorabunt, 3. pl. f. i. indic. act. Dor. & Eol. pro τιμήσυντες, a verbo eod.
Τιμάω, ὦ, f. ἴσα, honoro, decoro, in honore habeo, magni aestimo, aestimo, dignum judico; (2) punio; τιμήσαν, honorarunt, Phil. 2. i. τιμημασύν, honorem adeptus, honoratus, Phil. multatitius, al. Gl. Vet. p. part. pass. τιμήσατε, celebrate, Phil. a. i. imper. act. Τὸν αὐτοῦ δὲ ἀνδρα μείζον τ' ἑαυτοῦ ψυχῇ τιμήσιν, Xen. Cyr. 6, 26. Πολλὰ τιμήματα τῷ πατρὶ σὺ καταλλίσιν, plurimi aestimo, Plat. Τί δ' ἔσται οἱ καὶ τιμήσῃ με; Arist. Av. 1281. Τιμώμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὄψα, Eur. Hipp. 8. Ὁ πῶτα τιμηθεὶς τίκων, id. Tro. 737. Ἐξ ἡμῶν τιμησιναι, Soph. Antig. 216. διὰ τῆς χροσῆς, Arist. Plut. 93. **Α τιμή**.
Τιμή, ἡ, ὡ, honor, cultus, veneratio, decus, dignitas; (2) pretium, quo res aliqua aestimatur; (3) poena, ultio, multa, census, id quod per capita, foecos, &c. solvitur. Τιμὴν ἀρνούμενοι. Hom. Il. i, 159. Pœnas expetentes. Ab eod.
Τιμήεις, ἴσα, ὡ, honoratus, honorabilis, qui in honore & pretio habetur. **Α τιμή**.
Τιμημα, ατ, τὸ, pretium, aestimatio, valor; (2) multa, poena; (3) census. **Α τιμάω**.
Τιμήματα, honoratum, acc. sing. per Crasim, pro τιμήματα, a τιμήεις.
Τιμήω, ὦ, ὡ, ultor; (2) laudum celebrator. Ex τιμή, & αἶσα, tollo.
Τιμηελίω, ὦ, vel τιμηελίω, pretium augeo. Ex τιμή, vel τιμήω, & ἔλκω, traclio.
Τιμήσαι, honorasti, 2. sing. a. i. indic. act. Ion. pro ἱτιμήσαι, a verbo τιμάω.
Τιμήσεις, honoraveris, 2. sing. a. i. conjunct. act. verbi ejusd.
Τιμήσις, ἴσα, ὡ, litis aestimatio, multa, supplicium, poena; (2) census. Gl. V. censo, judicatio; Philoxen. dictatura. **Α τιμάω**.
Τιμήσκει, honorabunt, 3. plur. f. i. indic. act. verbi τιμάω.
Τιμητήα, ατ, ὡ, censura, officium τῷ τιμητῷ. Τιμητήαν οὐ κατὰν παρήγγειλε κορυβὸς δὲ τις ἰσὶ τιμῆς ἀπάσης. Plut. in Cat. Maj. cap. 16. **Α τιμητῶν**.
Τιμητίω, ἴα, ἴον, honorandus. **Α τιμάω**. Οὐ γὰρ ἀπὸ γὰ ἀλθελίης τιμητίω ἀνὴρ. Plato de Republ. lib. 10. initio.
Τιμητῶν, cenforum. **Α τιμητής**.
Τιμητής, ὦ, ὡ, aestimator litum; (2) cenfor, Ph. cenfor, dictator. **Α τιμάω**.
Τιμητικός, ὡ, ὡ, propensus ad honorandum. Gl. V. honorificus, honorarius; (2) cenforius, Gl. V. **Α τιμητής**.
Τιμητὸν, ὦ, τὸ, aestimatio litis. Gl. V. census, aestimabile. **Α τιμάω**.
Τιμοπάλης, ὦ, ὡ, qui pretio vendit, aliis pollinctor; proprie rerum pretiosarum venditor. Ex τίμιος, & πάλης, venditor.
Τίμιος, ἴα, ἴον, honoratus, honorabilis; (2) pretiosus, carus. **Α τιμή**.
Τιμιότης, ητ, ὡ, q. d. honorabilitas, pretiositas; (2) nobilitas, excellentia, pretium; (3) opulentia. **Α τίμιος**.
Τιμίος, Adv. magno pretio, care. Ab eod.
Τιμιώτατος, carissimus, honestissimus, honorificentissimus, Ph. Superl. a τίμιος.
Τιμογραφίω, ὦ, f. ἴσα, aestimo, taxo. Ex τιμή, & γράφω, scribo.
Τιμιθεύς, ὦ, ὡ, Timotheus, colens Deum. Ex τιμή, & θεός, Deus.
Τιμοκρατία, ατ, ὡ, dominatus, in quo a censu magistratus creantur. Ex τιμή, & κράτος, potentia.
Τιμοκρατικός, ὡ, ὡ, censu potens; (2) ambitiosus. **Α τιμοκρατία**.
Τιμόπλοισι, ἴα, ὡ, ὡ, qui civitati honori

eff. & ornamento; (2) qui civitatem honestat. Ex τιμή, & πλόις, urbs, civitas.
Τιμήχῳ, ὦ, ὡ, ὡ, qui in honore habetur, cui honos habetur. Ex τιμή, & ἔχω, habeo.
Τιμῶμαι, color, honoror, praef. ind. act. contr. pro τιμάομαι, a verbo τιμάω.
Τιμαρῖα, ὦ, f. ἴσα, punio, ulciscor, poenas exigo; (2) auxilior, opem fero, tueor, defendo. Gl. V. τιμαρῖα, ulciscor; τιμαρῖμαι, punio; ulciscor; τιμαρῖν, punit, animadvertit, coerctet, Ph. Τιμαρῖσιν φονία σὺν θεῷ ἐπαγγέμαι, Xen. Cyr. 4, 24. Ὅς σὺ τιμαρῖσιν, Soph. Phil. 1246. Τιμαρῖσται ἱππολύτου ἐν τῷ ἡμέρῃ, Eur. Hipp. 21. Τιμαρῖσας Φίλιππον, Dem. **Α τιμαρῖς**.
Τιμαρῖστος, α, ὡ, puniendus. **Α praec.**
Τιμαρῖμα, ατος, τὸ, ultio, vindicta, poena, supplicium. **Α τιμαρῖα**.
Τιμαρῖσις, ἴα, ὡ, idem & ab eod.
Τιμαρῖν, ἴα, ὡ, vindex, ultor, R. Ab eodem.
Τιμαρῖτης, ὦ, ὡ, punitor, vindex, ultor. Ab eodem.
Τιμαρῖτικός, ὡ, ὡ, pertinens ad τιμαρῖν; (2) ad poenas exigendas propensus, crudelis. **Α τιμαρῖν**.
Τιμαρῖα, ατ, ὡ, ultio, vindicta, poena, supplicium, animadvertio; (2) auxilium, subsidium. **Α τιμαρῖς**.
Τιμαρῖς, ὦ, ὡ, ὡ, vindex, ultor; (2) adjutor, auxiliator, defensor. Ex τιμή, & ὄρα, video, obfero.
Τιμαρῖν, puniens, praef. part. act. n. g. contr. pro τιμαρῖν, a verbo τιμαρῖν.
Τιν, τί, dat. sing. Dor. pro σὺ, a σὺ, τιν.
Τιν pro τίνα, quem, acc. sing. a τίς, quis?
Τινάγμα, ατος, τὸ, vibratio, quassatio, concussio. **Α τινάγω**.
Τινάγμιος, ὦ, ὡ, idem & ab eod.
Τινάκω, ατος, ὡ, quassator, concussor, vibrator. Ab eod.
ΤΙΝΑΣΣΩ, f. ἴα, quatio, concutio, vibro. Καὶ δὲ τινάσσει κρῖτα βαλκίδια ἀπο, Eur. Her. fur. 870.
Τινάσσω, ulcisci, praef. inf. med. verbi τίνα, luo.
Τίνω, luebat, 3. sing. imperf. indic. act. Ion. pro ἱτίνω, a verbo eod.
ΤΙΝΘΑΛΕΩΣ, ἴα, ἴον, calidus, tepidus. Οἷον δὲ γλυκύνει ποτὶ κικαρότα σιμπλάς, τινθαλίω. Nicand. in Alexiph. 445.
Τίνω, five τίνωμι, luo, solvo, pendo, rependo; (2) punio, poenas expolco, ulciscor. **Α τίω**.
Τίνω, idem & ab eod. Τίνω δίκας, Luc. Ζημίαν, Plat. τιμαρῖας, id. μινδὲν τινι, Xen.
Τίον, honorarunt, 3. plur. a. 2. indic. act. Ion. pro ἱτίον, a verbo τίω, honoro.
Τίποτε, quidnam? cur? Ex τίς, & ποτὶ, quando?
Τίπῃ pro τίπῃ, per Synopf. pro τίποτε, quare?
Τίπῃ, Adv. quid? cur? quare? Ex τίποτε.
ΤΙΣ, ὡ, ὡ, ὡ, τὸ τί, Gen. τινίς, aliquis, quispiam, quidam, certus; cum numeralibus circiter, ferme; cum πᾶς, ἴσως, αὐτός, abundat: sed τίς, τί, Gen. τίνος, quis? quare? quid? qualis? qualisnam?
Τίσαι, honorasse, a. i. inf. act. verbi τίω, honoro.
Τισαίτω, uli sint, 3. plural. aor. i. optat. med. Ion. pro τισαίτω, a verbo τίω, ulciscor.
Τισαίμεθα, uli fuerimus, i. plur. a. i. opt. med. verbi ejusd.
Τίσει, lussit, 3. sing. a. i. opt. act. Eol. pro τίσει, a verbo eod.
Τίσεις, lues, 2. sing. f. i. ind. act. verbi ejusd.
Τίσειν, ulius est, 3. sing. a. i. ind. act. Ion. & cum γ ἴσιν, pro ἱτίσει, a verbo eod.

Τίσι, ἴα, ὡ, punitio, poena, ultio; (2) persolutio, remuneratio. Οὐτε τίς γ' ἴδεναις ὀπίσσω. Hom. Il. 22, 19. **Α τίω**.
Τίσκω, ulciscor, 3. plur. f. i. ind. act. cum γ ἴσιν, a verbo eod.
Τίσω pro τίσας, honorant, 3. plur. aor. 2. conjunct. act. verbi ejusd.
Τίταιν, ulciscatur, 3. sing. imperfect. ind. act. Ion. pro ἱτίταιν, a verbo τίταιν, ulciscor.
Τιταίω, punio, ulciscor; (2) tendo, intendo; Ἐύχον ἄρμα τιταίαν, Il. 2, 390. τέξα, ib. 8, 266. Τόδε δὲ δὴ τόξα τιταίνιτο, ib. 11, 370. Πᾶσι βίοντων ἄδμα τιταίνει, i. e. praebet; Nonn. Paraphr. 5, 26. **Α τίω**, vel τέτω.
Τιτάν, ὦ, ὡ, Titan, Sol, at in Plur. Titans, cœli & terræ filii, a Jove sub terram detrusi.
Τιτανοκράτωρ, ατος, ὡ, Titanum dominator, vel Titanum domitor. Ex Τιτάν, & κράτος, robur, potentia.
Τιτανοκτόνος, ὦ, ὡ, ὡ, Titanum interfectior. Ex Τιτάν, & κτείνω, occido.
ΤΙΤΑΝΟΣ, ὦ, ὡ, calx; Lucian. in Somn. & de hist. scrib. Joseph. Ant. Jud. 2. (2) gypsus; Hesiod. in Alp. 141.
Τιτανία, ὦ, fut. ἴα, calce obliquo. **Α τίταν**.
Τιτανικός, ὦ, ὡ, ὡ, Titanicus. Hinc τιτανικός, Adv. more Titanum; (2) torve, torvum. **Α τίταν**.
Τιτανικός, ὡ, ὡ, calce vel gypso oblitus. **Α τιτανικός**.
Τιτθῶ, fut. ἴα, nutrio. Τιτθῶν τινά, Plut. **Α τιτθῶ**.
Τίθη, ὡ, five τίθη, ὡ, ὡ, mamma, mamilla; (2) nutrix, alitrix; (3) avia, matris mater. **Α τίθη**.
Τιθίω, cacabo, Gl. V.
Τιθίω, fugo, suburno, Gl. Vet. **Α τιτθῶ**.
Τιθίον, ὡ, τὸ, mamilla. Dim. a τίθη.
Τίθις, ἴα, ὡ, nutrix; (2) soror matris vel patris, matertera, amita. **Α τίθη**.
ΤΙΤΘΟΣ, ὡ, ὡ, mamma, mamilla.
ΤΙΤΙΖΩ, pipio seu vocem edo avium, in primis pullorum.
Τίτω, ὡ, ὡ, titulus.
Τίτω, ὡ, ὡ, Titus, Lat. Honoratus. **Α τίω**.
Τίτω, seu τίτρωμι, & τίτρωμι, f. τήσω, perforo, terebro. Gl. Vet. τίτρωμι, foro; τίτρωμι, perfolius, Gl. Vet. p. pass. part. **Α τίτω**, foro.
ΤΙΤΡΩΣΚΩ, f. τήσω, vulnere, cutem telo pertundo seu perfodio; (2) lædo, d'mnum infero; τίτρωμι, faucius, cruentus, Gl. V. p. part. pass. τήσω, fauciatus, Gl. V. part. pass. a. i. Ἐπεί μ' ἴσως ἱτρώσιν, Eur. Hipp. 396. Ὁ ἀπὸ τῆς τήσω, id. Ph. 1406. Ἐρωτος βέλσι τιτρώσκει, Philo. Πρὸς τὸ δαμνῆναι αὐτὸς ὡς τίτρωμι, Lyc. 312.
Τιτωρίζω, vocem edo h.undinum seu perdicum, cacabo. **Α τίτιζω**.
Τιτωρίω, ὡ, ὡ, Tityi interfectrix; Callim. Hymn. in Dian. 110. Ex Τίτρες, & κτείνω, interficio.
Τιτρώ, ὡ, ὡ, fistula pastoralis ex stipula. **Α τίτρω**.
Τιτωρίως, ὡ, ὡ, saltator turpes motus edens. Ab eodem.
Τίτωρ, ὡ, ὡ, Satyrus; (2) arces major, dux gregis; (3) calamus; (4) otiosus. **Α τίτωρ**.
Τιτωσκίω pro τίτωσκω, collinebat, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἱτιτωσκίω, a verbo τίτωσκω.
ΤΙΤΥΣΚΩ, intentissime dirigo, ut certum istum inferam, collineo, dirigo ad scopum; (2) paro. Ἄπ' ὅχου τιτύσκω χαλασπὸν ἵππων, Il. 13, 23. αὐτοῖς δὲ οὐκ ἐνέ, ib. 370. Τιτύσκω δισπιδας σὺρ Hom. Il. 21, 342.

Τίφ' pro τίφ', ob sequentem adspiratam, & τίφ' pro τίφ', cur?

ΤΙΦΗ, ης, ἡ, frumenti genus.

ΤΙΦΟΣ, ὁ, τὸ, locus palustris, palus.

Τίφον, ε, τὸ, tiphyum, herba coronaria. A τίφῳ.

Τίφον, ε, ὁ, ἡ, palustris. Ab eod.

ΤΙΩ, f. τίω, honoro, in honore habeo, magni aestimo, carum habeo; (2) punio, vindico, ulciscor; (3) persolvo, solvo, luo; τίσκιν, honorabat, imperf. Ion. τίσκιστο, honorabatur, imperf. Ion. pass. Ο δὲ μιν τιν ἴσα τίσκισι, Il. 13, 176. Κίον δὲ τίσει τίωδι, καὶ ἄλλω δίκλῳ, Soph. Aj. 113. Τισαῖδε πατρὸς φόνον ἡμιτέρη, id. El. 115. Φόνον φόνον δὲ ρύσιον τίσω τόλας, id. Phil. 950. Ἀρὰς τίτικας τὸ τυφλαθίντ' δάκρυ, Lyc. 765. Τίω δὲ τίσμαι δίκλῳ, Eur. Med. 1319.

Τλᾶθι, tolera, 2. sing. praef. imperat. act. Dor. pro τλᾶθι, a verbo τλᾶμι, tolero.

Τλᾶθι, u, ὁ, ἡ, ægumnarum patiens; Pind. Nemeor. 2. A τλᾶω, & θυμὸς, animus.

Τλᾶμι, tolerem, praef. opt. act. verbi τλᾶμι.

Τλᾶμονα, tolerantem, acc. sing. c. g. Dor. pro τλᾶμονα, a τλᾶμαι, tolerans.

Τλαπαθὴς, ὁ, ἡ, ægumnosus. Ex τλᾶω, & παθῶ, passio.

Τλᾶς, tolerans, praef. part. act. verbi τλᾶμι, tolero.

Τλασίφρον, on, ὁ, ἡ, patiens. Ex τλᾶω, & φρώ, mens.

ΤΛΑΩ, f. τλᾶω, p. τίτληκα, perfero, patior; (2) sustineo, i. e. audeo; τλᾶστέτι, pro τλᾶστέτι, patienti, p. part. vid. τλᾶμι. Πᾶς με τλᾶστέται πούτ' εἰσδέειν; Soph. Aj. 463.

Τλᾶ, tolerat, 3. sing. a. 2. conjunct. act. verbi ejusd.

Τλᾶθι, u, ὁ, ἡ, cui est animus patiens, patiens laborum seu tolerans. Ex τλᾶω, & θυμὸς, animus.

Τλᾶθι, pertulimus, 1. plural. a. 2. ind. act. Ion. pro ἱτλημῶ, a verbo eod.

Τλᾶμι, perfero, tolero; τλᾶ, perpassus est, a. 2. Ion. pro ἱτλη; τλᾶσαι, pati, tolerasse, a. 2. inf. τλᾶθι, suffer, a. 2. imperat. pl. τλᾶτε, tolerate; τλᾶς, passus, a. 2. part. vid. τλᾶω. Ἐτλης δὲ αἰὼν ἀλοιστοῖς ἐκδύναται δίκλῳ, Lyc. 135.

Τλᾶμονες, miseri, nom. plural. c. g. a τλᾶμαι, miser.

Τλᾶμονας, Adverb. lamentabiliter. A τλᾶμαι.

Τλᾶμονον, ης, ἡ, ærumna, miseria, infortunium. Ab eod.

Τλᾶμων, on, ὁ, ἡ, sustinens, patiens, ferens; (2) audax, fortis; (3) miser, ægumnosus, calamitosus. A τλᾶω.

Τλᾶμαι, passum esse, a. 2. inf. act. verbi τλᾶμι pro τλᾶω, patior, tolero.

Τλᾶπαθὴς, ὁ, ἡ, patiens laboris; (2) calamitosus. Ex τλᾶω, & παθῶ, passio.

Τλᾶσικάρδιος, u, ὁ, ἡ, qui toleranti & forti est animo, f. duro corde; Æschyl. Prom. vinct. 159. Ex τλᾶω, & καρδία, cor.

Τλᾶσιστον, u, ὁ, ἡ, patiens laboris; (2) audax. Ex τλᾶω, & πόνος, labor.

Τλᾶσις, u, ἡ, patientia, tolerantia; (1) audacia. A τλᾶω.

Τλᾶω, tolerabo, f. 1. ind. act. verbi τλᾶω.

Τλᾶτικὸς, ὁ, ἡ, patiens. Ab eod.

Τλᾶτικῶς, toleranter. A praef.

Τλᾶτός, ἡ, ἐν, tolerabilis, qui tolerari potest; (2) tolerans, patiens. Ab eod.

Τλᾶθι, secti sunt, 3. plur. a. 2. ind. pass. Ion. & Dor. pro ἱτμᾶθι, a verbo τμᾶω, seu τμᾶν, seco, scindo.

Τμᾶω, seco, inui. sed hinc τίτμηκα, & τμᾶω.

Τμᾶσις, scissus, part. verbi τμᾶω.

Τμᾶς, u, ὁ, fector, incisor, arator, fossor, qui fecit. A τμᾶω.

Τμᾶς, ὁ, τὸ, sectura, fissum. Ab eod.

Τμᾶς, f. ξω, seco, scindo, succido; ἱτμᾶζω, a. 2. pass. A τίμνω.

Τμᾶζω, Adv. in modum eorum, quæ incidunt; (2) incidendo seu secando, caesim; (3) leviter. Ab inusitato τμᾶω pro τίμνω.

Τμᾶθις, sectus, a. 1. part. pass. verbi τίμνω pro τμᾶω, seco.

Τμᾶμα, ατῶ, τὸ, segmentum, frustum sectione alicunde ablatum; (2) particula, portio. Ab eod.

Τμᾶσις, u, ἡ, sectio. Ab eod.

Τμᾶω, secabo, f. 1. indicat. act. verbi τμᾶω.

Τμᾶω, f. ξω, scindo. A τμᾶω.

Τμᾶς, ὁ, fector, incisor. Ab eod.

Τμᾶς, ὁ, idem & ab eod.

Τμᾶτικὸς, ἡ, ἐν, incidendi vim habens; (2) incisus, sectilis. A τμᾶτός.

Τμᾶτός, ἡ, ἐν, sectus, incisus; (2) secabilis. A τμᾶω.

Τοαρχαῖον, Adv. olim, antiquitus. Ex τὸ, & αρχῶς, antiquus.

Τόδω, Adv. huc. Ex τὸ, & δε.

Τόδω, Adv. iterum, secundum. Ex τὸ, & δὲ, iterum, secundum.

Τοαπίαν, Adv. omnino, penitus; (2) plerumque. Ex τὸ, & ἱπῶν.

Τέθιν, Adv. inde, ex loco illo. Ab θέν.

Τέθιν, Adv. ibi, illo in loco; (2) ubi. Ab θέν.

ΤΟΙ, particula enclitica, quæ aliis jungitur, ut καὶ τοι, quamvis, quanquam, Gl. V. atqui, Ph. ἂ τοι, nequaquam, num, Gl. Vet. Aliquando præponitur, ut in τοιγαρῶν, proinde, ergo, igitur, itaque, Ph. Est & pronom. Dorice τοι, tibi, & articulus pro οἱ.

Τοιαύτ' pro τοιαύτα, talia, nom. plur. n. g. a τοιαύτῳ, talis.

Τοῖνον, igitur, itaque, ergo, Ph. Ex τοι, & νόν, nunc.

Τοῖον, hujus, gen. singul. Ion. pro τῷ, ab ὁ, hic.

Τοῖος, τοία, τοῖον, talis, hujusmodi. Ab οἷος.

Τοῖόσδε, τοιάδε, τοῖόνδε, talis, ejusmodi, Ex τοῖος, & δε.

Τοῖόσδε, talis, ejusmodi. Attice.

Τοῖόσδε, τοιαύτῳ, τοῖόσδε, & τοῖόσδε, talis, hujusmodi. Ex τοῖος, & ἱπῶν, hic.

Τοιαύτῳ, u, ὁ, ἡ, hujusmodi, talis; τοιαύτῳ, hujusmodi, Gl. Vet. Plat. de leg. 5. Appian. in Proem. & passim. Ex τοῖος, & τῶπος, modus.

Τοῖς, ipsis, dat. plur. ab ὁ, hic.

Τοῖσδε, ipsis, dat. plur. art. præpos. Ion. & Poët. pro τοῖσδε, ab ὁ.

Τοῖχαρχῶ, u, ὁ, qui præest navis lateri, five remigibus & lateri navis sedentibus. Ex τοῖχος, & αρχῶς, præfatus.

Τοιχογραφία, αἰ, ἡ, Ion. τοιχογραφεῖν, descriptio muralis, picturati parietes, Aret. Ex τοῖχος, & γράφω.

Τοιχοδιδάται, on, ὁ, qui parietes scrutatur, qua parte aperiri possint; (2) fur. Ex τοῖχος, & δίδω, quæro.

Τοιχορῶν, u, ὁ, murum perfodiens. Ex τοῖχος, & ὀρύσσω, fodio.

ΤΟΙΧΟΣ, u, ὁ, paries, murus. Etiam latus Navis.

Τοιχῶν, αἰ, f. ὀρύσσω, murum facio; τοιχῶν, murum fieri, Plut. A τοῖχος.

Τοιχορυχία, αἰ, f. ὀρύσσω, parietem effringo & perforo. Ph. τοιχορυχίῃ, expilat. Q δὲ τοιχορυχίῃ, Arist. Plut. 165. τὸ τοῖχον, Aristot. A τοῖχος.

Τοιχορύχνημα, ατῶ, τὸ, foramen parietis perforati. A praef.

Τοιχορυχία, αἰ, ἡ, parietis effractio, seu effusio. Ab eod.

Τοιχορύχῳ, u, ὁ, qui murum perfodit, ut patefacto sibi in ædes ingressu furari queat; effractor, effractorius. Gl. Vet. perforator. Ex τοῖχος, & ὀρύσσω, fodio.

Τοῖος, ταῖς, nom. dual. a τοῖος, talis.

Τοῖας, Adv. taliter, tali modo; (2) sic, ita. A τοῖος.

Τόκα, tunc. Dor. pro τότε.

Τοκαρίδιον, & τοκαρίδιον, u, τὸ, usurula, Gl.

Vet. quasi a τοκαρίδιον, quod esset a τὸκα, usura.

Τοκαί, ατῶ, ἡ, quæ peperit & enixa est. Gl. V. parturia. A τὸκα.

Τοκαῖον, ὦ, parturio, partui sum vicina. Ab eod.

Τοκίαισι, parentibus, dat. pl. Ion. pro τοκίαισι, a τοκαί.

Τοκίαις, u, ὁ, partus, puerperium, Ph. exponitur & nativitas. A τὸκα, pario.

Τοκίαις, u, ὁ, parens, genitor. Ab eod.

Τοκίαι, parenti, dat. sing. Ion. pro τοκίαι, a τοκαί.

Τοκίαις, f. ἴσα, fœnori do, fœneror, Gl. V. fœnero. A τὸκα.

Τοκισμός, u, ὁ, fœneratio. A τοκίαις.

Τοκιστής, u, ὁ, fœnerator. A τοκίαις.

Τοκιστήριον, αἰ, f. ἴσα, tabulis insculpo nomina eorum, quibus pecunia fœnori credita est, fœneratorem ago. A seq.

Τοκιστής, u, ὁ, fœnerator, qui fœnori dat, qui fœnus facit; γνήσια εἶναι ἢ τοκιστήριον. Luc. in vit. Auct. p. 377. Ex τότε, & γλῶσσῃ, sculpo.

Τοκιστήριον, αἰ, ἡ, uῤῥæ acceptio, usura, Suic. Ex τὸκα, & γλῶσσῃ, acceptio.

Τόκος, u, ὁ, partus, ipse pariendi actus; (2) id, quod partu edidit mater, fœtus partu editus; (3) fœnus, usura. A τὸκα.

Τοκοφρέα, αἰ, ὁ, fœnerator, qui fœnori dat, qui fœnus facit; γνήσια εἶναι ἢ τοκοφρέα. Luc. in vit. Auct. p. 377. Ex τότε, & γλῶσσῃ, sculpo.

ΤΟΛΜΑ, ης, ἡ, audacia.

Τολμᾶ, aude, 3. sing. praef. ind. act. contr. pro τολμᾶει, a verbo τολμᾶω.

Τολμᾶθ' ob sequ. adspiratam pro τολμᾶτ', & hoc pro τολμᾶθ', contr. ex τολμᾶω, a verbo eod.

Τολμᾶσθι, audebis, 2. sing. f. 1. ind. act. Dor. pro τολμᾶσθις, a verbo eod.

Τολμᾶω, u, f. ἴσα, audeo. Τολμᾶω, u, f. ἴσα, audeo. Τολμᾶω, u, f. ἴσα, audeo. Τολμᾶω, u, f. ἴσα, audeo. Eur. Med. 583. Ἦπα τίτλημι ἔργον αἰσχύον τόδε; ib. 695. A τολμᾶω.

Τολμᾶς, u, ὁ, audax, audax, intrepidus; (2) tolerans. Ab eod.

Τολμᾶμα, ατῶ, τὸ, facinus, quod quis perpetrare ausus est, ausum. A τολμᾶω.

Τολμᾶρία, αἰ, ἡ, audacia, Suic. A τολμᾶς.

Τολμᾶρις, u, ὁ, audax, temerarius. A τολμᾶς.

Τολμᾶρις, Adv. audacter, temere. A τολμᾶς.

Τολμᾶς, aude, 2. sing. praef. ind. act. Dor. pro τολμᾶς, a verbo τολμᾶω.

Τολμᾶσις, u, ὁ, q. d. ausio. Ph. τολμᾶσις, desperatione. A τολμᾶω.

Τολμᾶσις, u, ὁ, qui aliquid suscipere & aggredi audeat, homo audax. A τολμᾶω.

Τολμᾶσις, u, ὁ, audax, Gl. V. Ab eod.

Τολμᾶσις, u, ὁ, audacissimus. A τολμᾶω.

Τολμᾶσις, aude, 3. plur. praef. opt. act. contr. pro τολμᾶσις, a verbo eod.

Τολμᾶσις, aude, 3. plur. praef. ind. act. contr. pro τολμᾶσις, a verbo τολμᾶω.

Τολμᾶσις, Adv. posthac, deinceps; (2) ceterum. Ex τὸ, & λαπὼν, reliquum.

Τολύπωμα, ατῶ, τὸ, glomus lanae. A τολύπω.

Τολύπωμα, u, ὁ, qui novit glomerare. Ab eodem.

Τολύπωμα, fut. ὀρύσσω, glomero, conglomero, conglobo, necto, contexo; (2) machinor, fabricor, struo, conficio, ad finem perduco, ærumnas patior, labores molestos exantlo. Ὁρᾶς φανερὸν ὅτι τὸν πόνον τολύπωμας, Eur. Rhes. 745. Τολύπωμας, u, ὁ, qui novit glomerare. A τολύπω.

ΤΟΛΥΠΗ, ης, ἡ, lana carpta & pexa, pila seu glomus lanarum carptarum & ad nendum paratarum, & carminata in globos. Est & cucurbita agrestis.

Τολύπω, u, ὁ, ἡ, vel τολύπω, αἰα, αἰα, sectus, cæsus, succisus, recisus; (2) idoneus ad secandum; Euripid. Alcest. A τολύπω.

Τολύπω, αἰ, sectione egeō, sectione mihi opus est. Οὐ γὰρ ἰατρὸς σοφὸς ὅστις ἰπποδᾶς ἀφ᾽ ὧν

Τόσος, αὐτόν, ὅσο, tantus; τόσος, tantidem, tanto, Ph. Ex τόσος, & αὐτός, ἴσος.
 Τόσα, τόσα, nom. pl. Ποῖτ. pro τόσα, a τόσος, tantus.
 Τόσους, & τόσους, Ποῖτ. pro τόσους.
 Τόσων, tantum, acc. sing. Dor. pro τόσων.
 Τόσος, Ποῖτ. pro τόσος.
 Τόσῳ, Adv. tanto, tanto magis. A τόσος.
 Τότι, Adv. tunc, tum, deinceps, Ph. τότε δὲ, ita demum, Ph. tum demum, Gl. V. Ab ὅτι.
 Τότε, Adv. aliquando. Ab ὅτι.
 Τότελευται, Adverb. postremo, demum, denique, tandem. Ex τὸ, & τελευταῖος, ultimus.
 Τότελευσάδῃ, Adverb. tunc. Ex τὸ, & τότελευσάδῃ.
 Τρίτον, Adv. tertium, tertio. Ex τὸ, & τρίτος, tertius.
 Τὸν ob sequentem adspiratam pro τὸν, & hoc pro τὸν, hoc.
 Τόλαιον, deterius, Att. vel Dor. pro τὸ τολαῖον, quod posterius est compar. a μικρόν, parvius.
 Τόμῳ, meum, Att. vel Dor. pro τὸ τὸμῳ, ab ἑμός, meus.
 Τόναστιν, contra, Att. vel Dor. pro τὸ τὸναστιν.
 Τόνα, seu τὸνα, Att. vel Dor. τὸ τὸνα. propria.
 Τόπισα, in posterum, Att. vel Dor. pro τὸ τὸπισα.
 Τόρ, hoc, acc. pl. ab ὅ, hic.
 Τότ pro τὸτ, hoc.
 Τότῳ, & τὸτῳ, Adv. interea vero, tunc; (2) hic, ibi; (3) toties. Τότῳ τοι αἰεὶ, δαίμων, ἀπ' ἀμφαλῶς, Callim. Hymn. in Jov. 44. Ibi tum decidit tibi, Deus, umbilicus. A τὸτ.
 Τότῳ, Att. vel Dor. pro τὸ τὸτῳ, aliterum.
 Τότῳ, Att. vel Dor. pro τὸτῳ ἔστι, hoc est.
 Τότῳ, horum, gen. pl. Ion. pro τὸτῳ, ab ὅτος, hic.
 Τότῳ, Adv. tamdiu, donec; (2) tunc; (3) ut. Ex τὸ, & ὅτῳ, ut.
 Τότῳ, ὅν, αἰ, caprae utriusque sexus genitalia habentes. A τὸτῳ.
 Τότῳ, ὅν, q. d. hircina spina, frutex. Ex τὸτῳ, & ἀκάνθα, spina.
 Τότῳ, ὅν, verbo Aristoph. Vesp. 672. quasi a τὸτῳ, a τὸτῳ, ὅν.
 Τότῳ, callosum, Gl. V. & τὸτῳ, callosum, Ph. cartilago, al. Gl. V.
 Τότῳ, ὅν, herba quaedam, quæ & τὸτῳ.
 Τότῳ, ὅν, hircum refero; (2) libidine incipio tentari. A τὸτῳ.
 Τότῳ, comedisse, a. 2. inf. act. verbi τὸτῳ, comedo.
 Τότῳ, & τὸτῳ, hircinus; ut τὸτῳ, & τὸτῳ, icil. ὅτῳ, hircina pellis; τὸτῳ, hircina caro, Gl. Vet. A τὸτῳ.
 Τότῳ, ὅν, hircocervus, animal hirci & cervi figuram mixtam habens; (2) poculi genus. Ex τὸτῳ, & ἐλάφῳ, cervus.
 Τότῳ, ὅν, hircinus. A τὸτῳ.
 Τότῳ, αὐτό, τὸ, tragema, id, quod in secunda menta apponitur, Ph. τὸτῳ, bellaria. A τὸτῳ.
 Τότῳ, comedo bellaria. A τὸτῳ.
 Τότῳ, ὅν, comestio bellariorum. A τὸτῳ.
 Τότῳ, f. ὅν, hircum odore refero, Aristot. A τὸτῳ.
 Τότῳ, ὅν, pestinens ad tragœdum, tragœdorum proprius, conveniens tragicis, dignus tragicis, tragicus poëta. Ab eod.
 Τότῳ, Adv. tragice, more tragicorum. A τὸτῳ.

Τράχιν, seu τράχιν, ὅν, herba, inde dicta, quod folia ejus autumnus virus hirci oleant. A τράχιν.
 Τράχιν, ὅν, hirculus, parvulus hircus, aut hoedus, Dim. ab eod.
 Τράχιν, ὅν, hircinis pedibus incedens; ut Pan. Ex τράχιν, & βαῖνω, vado.
 Τράχιν, hircina cornua habens. Ex τράχιν, & κίρας, cornu.
 Τράχιν, ὅν, ad tragicam vel hircinam tonsuram pertinens, seu aptus ad tondendum tragico vel hircino more. Ex τράχιν, & κίρας, tonsura.
 Τράχιν, ὅν, hircos occidens. Ex τράχιν, & κίρας, occido.
 Τράχιν, ὅν, hircosus, Gl. V. hircum olens. Ex τράχιν, & μαχάλη, ala.
 Τράχιν, ὅν, hircinos pedes habens. Ex τράχιν, & κίρας, pes.
 Τράχιν, ὅν, hircinam barbam habens; (2) nomen herbæ. Ex τράχιν, & κίρας, barba.
 Τράχιν, ὅν, origanum hircinum, Nicand. in Alexiph. 310. Hinc τράχιν, vinum e tragorigano confectum.
 ΤΡΑΓΟΣ, ὅν, hircus, caper; (2) libido & salacitas; (3) foetor, qualis hircorum.
 Τράχιν, ὅν, qui hircinis est crucibus. Ex τράχιν, & κίρας, crus.
 Τράχιν, ὅν, hircos vel capros edo, Suic. Ex τράχιν, & κίρας, edax.
 Τράχιν, ὅν, tragœdiola, levis tragœdia, Dim. a τράχιν.
 Τράχιν, ὅν, fut. ἴσω, tragœdia decanto; (2) tragice decanto; (3) vel tragice exaggero, aut etiam tragice vociferor, tragice exclamo, deploro, tragice ostendo. Τὸτῳ τὸ πολυθρόνον ἀπὸ τὸτῳ, Luc. A τράχιν.
 Τράχιν, ὅν, tragœdia. Ab eod.
 Τράχιν, ὅν, pertinens ad tragœdum, tragœdorum proprius. Ab eod.
 Τράχιν, ὅν, tragœdiarum scriptor. Ex τράχιν, & κίρας, scribo.
 Τράχιν, ὅν, & τράχιν, ὅν, qui tragœdias docet, tragicus, Arist. Οἰσμ. 94. Ex τράχιν, vel τράχιν, & διδάσκαλος, magister.
 Τράχιν, ὅν, qui artem scribendarum tragœdiarum facit, tragicus poëta. Ex τράχιν, vel τράχιν, & κίρας, facio.
 Τράχιν, ὅν, tragœdus, qui tragœdias conscribit, tragicus poëta, Gl. Vet. cantator. Ex τράχιν, & κίρας, cantus, quoniam hirci remunerabantur, qui tragœdia vicerant.
 Τράχιν, vel τράχιν, podex; quibusdam ea linea, quæ medium scrotum dividit in duas partes.
 Τράχιν, ὅν, perspicuus, manifestus. Ισμήν, ὅν, τράχιν, Soph. Aj. 24.
 Τράχιν, ὅν, idem.
 Τράχιν, ὅν, clarum & perspicuum reddo, declaro, manifesto, manifestum facio, revelo; (2) illumino, illustro. A τράχιν.
 Τράχιν, Adv. manifeste, aperte, diserte; expresse, Ph. ad liquidum, clare, al. Gl. V. A τράχιν.
 Τράχιν, ὅν, explanatorius, declaratorius, illustratorius. A τράχιν.
 Τράχιν, ὅν, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἴτραπῃ, a verbo τράχιν, verto.
 ΤΡΑΠΕΖΑ, ὅν, mensa.
 Τράχιν, ὅν, mensæ adfecta, qui non vocatus ad mensam venit. A τράχιν.
 Τράχιν, ὅν, mensarius, and mensam pertinens, mensæ inserviens. Ab eodem.
 Τράχιν, ὅν, mensarum confectio. Ab eod.

Τράχιν, ὅν, mensula, abaculus, Dim. ab eod.
 Τράχιν, fut. ἴσω, mensarius sum. A τράχιν.
 Τράχιν, ὅν, nummularius, mensularius, Phil. argentarius, Gl. Vet. A τράχιν.
 Τράχιν, ὅν, ad mensularium pertinens, Ph. τράχιν, arcaria. A τράχιν.
 Εραπείζω, ὅν, mensæ formam habens. Ex τράχιν, & ἴσω, forma.
 Τράχιν, ὅν, qui mensam curat & instruit, Longin. 43. Ex τράχιν, & κίρας, curo.
 Τράχιν, ὅν, qui satiatur mensæ appositis. Ex τράχιν, & κίρας, satio.
 Τράχιν, ὅν, qui mensam lingit, mensarum adfecta, parasitus. Ex τράχιν, & κίρας, lingo.
 Τράχιν, ὅν, qui mensam instruit. Ex τράχιν, & κίρας, facio.
 Τράχιν, ὅν, qui in mensa differit.
 Τράχιν, ὅν, caliculare, ubi calices reponuntur. Ex ἴσω.
 Τράχιν, ὅν, qui mensam fert seu sustinet. Ex τράχιν, & κίρας, fero.
 Τράχιν, ὅν, fut. ἴσω, mensæ impono. A τράχιν.
 Τράχιν, ὅν, mensarius, mensæ similis, figuram mensæ habens. Ab eod.
 Τράχιν, ὅν, quod supra mensam ponitur, ut vasa. A τράχιν.
 Τράχιν, ὅν, apparatus mensæ, id quod mensæ imponitur, Suic. A τράχιν.
 Τράχιν, vertere, præf. inf. act. Ion. pro τράχιν, a verbo τράχιν.
 Τράχιν, vertissimè, 1. pl. a. 2. conjunct. act. Ion. & Ποῖτ. pro τράχιν, a verbo eod.
 Τράχιν, verto, convertito. A τράχιν.
 Τράχιν, ὅν, mutabilis. A τράχιν, verto.
 Τράχιν, vertit, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. & cum ἴσω, pro ἴτραπῃ, a verbo τράχιν.
 Τράχιν, mensam, acc. sing. Dor. pro τράχιν, a τράχιν, mensa.
 Τράχιν, vertisse, aor. 2. inf. med. verbi τράχιν, verto.
 Τράχιν, ὅν, uvas calco in lacu. Οἱ γὰρ ἴτραπῃ, τὸν δὲ ἴτραπῃ, Hesiod. Ἀσπ. 301. Ab eod.
 Τράχιν, ὅν, hasta. A τράχιν.
 Τράχιν, ὅν, calcator uvarum. A τράχιν.
 Τράχιν, vertor, convertor, Ion. pro τράχιν.
 Τράχιν, vertim, a. 2. conjunct. med. verbi τράχιν.
 Τράχιν, ὅν, locus, ubi siccantur casei & ficus; (2) vas, cui ficus & alii fructus imponuntur. A τράχιν, siccio.
 Τράχιν, fut. ἴσω, balbutio, balbus aut blasus sum. Εἰς Ἀλκιβιάδῃς ἴσω, τὸν τράχιν, Arist. Vesp. 44. Οἱ δὲ ἴσω, τὸν τράχιν, id. Nub. 860. A τράχιν.
 Τράχιν, ὅν, balbuties. A τράχιν.
 ΤΡΑΥΛΑΣ, ὅν, balbus, blasus. Τράχιν, profert a pro p. Vid. Plut. in Alcibiad. cap. 1.
 Τράχιν, ὅν, balbuties. A τράχιν.
 Τράχιν, ὅν, vulnus; (2) clades, strages, detrimentum bello acceptum. A τράχιν, pro quo unitatum est τράχιν, vulnus.
 Τράχιν, ὅν, vulneratus, saucius. A τράχιν.
 Τράχιν, f. ἴσω, vulnere, saucio. Οἱ γὰρ ἴσω, τὸν τράχιν, ἴσω, Luc. 20. 12. Εἰς τὸν τράχιν, ἴσω, τὸν τράχιν, Eur. Bac. 763. Τράχιν, τὸν τράχιν, Act. 19, 16. Ab eod.

Τραυματικός, ὁ, ὄν, ad vulnus seu vulnera pertinens, vulnerarius, i. e. vulneribus sanandis aptus, Gl. V. vulnerarius. Ab eod.

Τραυματιστικός, ὁ, ὄν, vulneriferus, Gl. Vet. vulnerificus. Ex τραδμα, & τραίω, facio.

Τράφω, pro τράφω, aluit, 3. sing. a. 2. indic. act. Ion. pro τράφω, a verbo τρέφω, alio.

Τράφω, educare, praef. inf. Ion. pro τρέφω, a verbo eod.

Τραφίδω, aluisse, a. 2. inf. act. Ion. pro τράφω, a verbo eod.

Τράφω, nutriti sunt, 3. plur. aor. 2. indic. pass. Ion. & Boeot. pro τράφωσαν, a verbo eod. Hom. Il. 1, 251.

Τραφός, ὁ, ὄν, avidus, fuscus; (2) compactus, firmus; (3) alens, alendi vim habens, Apoll. Rhod. 4, 281. Φύλα κολλῶν ἐν τομῇ ἐρχόμενα τραφὸς ὄντι ἑλκῶν, Aratus, 1027. Ἰπποῖ—Ἐφ᾽ ὅ, ἐν μὲν οἴσιν ὄντι τραφῶν τε καὶ ὑγρῶν, Hom. Il. 14, 308. τραφὸς, terra arida, continens. A τρέφω.

Τραφίστρια, nutritrix, 1. sing. f. 2. ind. pass. verbi τρέφω.

Τραφίστας, nutritus, acc. plur. aor. 1. part. pass. verbi ejusd.

Τραφίσταν, eam, quae aluit, acc. sing. a. 2. act. Dor. & Ael. pro τραφῶσαν, a verbo τρέφω, nutritio.

Τραχίως, Adv. asper. A τραχύς.

Τραχυλαῖος, αἰα, αἰών, ad collum pertinens. A τραχύλα.

Τραχύλα, ὡν, τὰ, edulia ab extremis partibus animalium, ut cervicibus, pedibus, alis, anserum & aliorum. A τραχύλα.

Τραχυλάω, ὦ, collum seu cervicem attollo; (2) superbio, ferocio. Ab eod.

Τραχυλίζω, fut. ἴσω, in collum seu cervicem refupino; (2) obtorqueo collum, obtorto collo traho. Διαλαμβάνων τὸς κελεύους ἐτραχύλῃσιν, Plutarch. Πάντα ὅ γυμνά καὶ τετραχύλῃσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, aperta, Metaph. Hebr. 4, 13. Ab eod.

Τραχυλαῖος, αἰα, αἰών, idem quod τραχυλαῖος, Suic.

Τραχυλισμός, ὁ, ὄν, cervicis refupinatio vel flexus. A τραχύλῃ.

Τραχυλοκοπία, ὁ, f. ἴσω, collum abscindo seu amputo, Gl. V. τραχυλοκοπῶ, decollo. Ex τραχύλα, & κόπω, fisco.

Τραχυλοκοπία, ας, ὡ, decollatio, Gl. V. Ex iisd.

ΤΡΑΧΗΛΟΣ, α, ὄ, collum, cervix.

Τράχυν, vel τραχύν, α, ὄ, trachus, piscis quidam. Ex τραχύς, & ὄρα, cauda.

Τραχυεαίω, ὦ, per aspera incedo. Ex τραχύς, & εαίω, incedo.

Τραχυδέμενος, ὡν, ὄ, ὡν, cutem seu pellem habens asperam & scabram. Ex τραχύς, & δέρμα, pellis.

Τραχυλίζω, ὡ, ὄ, exasperandi vim habens. A τραχύς.

Τραχύνω, aspero, exaspero, asperum facio, Athen. A τραχύς.

Τραχυόστρον, α, ὄ, ὡν, asperam & scabram testam habens. Ex τραχύς, & ὄστρον, testis.

Τραχύς, ὡν, ὄ, ὡν, qui asperos & scabros habet pedes. Ex τραχύς, & πῶς, pes.

ΤΡΑΧΥΤΗΣ, αἰα, ὡ, asper, scaber, confragosus, salebrosus; scruposus, hirtutus, Gl. V. acer, acerbus, torvus, Ph. ferox, Gl. V.

Τράχυμα, αἰα, ὡ, exasperatio seu asperitas. A τραχύς.

Τραχυμός, α, ὄ, idem & ab eod.

Τραχυόμοι, α, ὡ, ὡν, qui aspero ore est, seu qui aspere loquitur. Ex τραχύς, & ὁμοί, os.

Τραχύτητα, Adv. asperitudo. A τραχύς.

Τραχύτης, αἰα, ὡ, asperitas, scabredo, Gl. V. A τραχύς.

Τραχύφλοιος, α, ὡ, ὡν, qui aspero & scabro cortice est. Ex τραχύς, & φλοιός, cortex.

Τραχυφάνια, ας, ὡ, asperitas vocis. A τραχύφω.

Τραχύφω, α, ὡ, ὡν, cui aspera vox est. Ex τραχύς, & φωνή, vox.

Τραχύτης, αἰα, ὡ, ὡν, asper, durus. A τραχύς.

Τράχυμα, αἰα, ὡ, asperitas, exasperatio. Ab eod.

Τραχύν, ὡν, ὡ, locus asper & salebrosus. Gl. V. sentes, cautes. Ab eod.

Τρίττω, timebant, 3. dual. imperf. ind. act. Ion. pro τρέττω, a verbo τρέω, timeo.

Τρέω, tremere, praef. inf. act. contr. pro τρέω, a verbo eod.

Τρέω, αἰα, αἰ, τρία, τὰ, tres, tria.

Τρέω, tremo, intremisco, trepido, horresco. Διπλῶν ἢ τρέμωσαν ὑδαῖαν θιόν, Lyc. 49. Ἀνὰ τὴν τρέμωσαν πρῶτα, Arist. Ach. 499. Πόσιν τρέμωσαν, Eur. Andr. 808. A τρέω.

Τρέω, tremebant, 3. plur. imperf. ind. act. Ion. pro τρέωσαν, a verbo eod.

Τρέω, vertebant, 3. plur. imperf. indic. act. Ion. pro τρέωσαν, a verbo τρέω, verto.

Τρέω, ὡ, ὡν, qui verti potest, qui mutari potest, mutabilis. A τρέω.

ΤΡΕΠΩ, τρέπω, verito, converto; (2) in fugam converto; (3) muto; (4) verso, confidero, perpendo; ἱεράπνεον, in fugam versi sunt, a. 2. pass. 3. pl. τρέπωμαι, conversus, perf. pass. part. Τρέπιν αἰτίαν ἐκείνη, Soph. Πρὸς χρηματισμὸν τρέπιδι, Plat. Eis τὴν κεφαλὴν ἀπαῖα τὴν (τὴν τρέπιδι), Arist. Nub. 40. Βόλομαι χρηστὸς λόγος τρέπιδι πρὸς ἔργον νόμιμον, id. Av. 1455.

Τρέπω, territi sunt, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. & Poet. pro τρέωσαν, a verbo τρέω, tremo.

Τρέπω, α, ὡ, timidus. A τρέω.

Τρέπω, αἰα, praef. opt. med. per Synop. pro τρέπωμαι, quod dit. dicitur pro τρέπωμαι, a verbo τρέω, alio.

Τρέπω, αἰα, τὸ, quod nutritur, alumnus. A τρέω.

ΤΡΕΦΩ, f. τρέφω, alio, nutrio, nutrico, educo; ἱεράπνεον, nutritus sum, a. 2. pass. τρέφωμαι, educatus, p. part. pass. Διὸς ὅπως παῖδες δαίμονες ἐν ἑχέροις υἱῶν ἐξ οὗ τρέφω, Soph. Aj. 588. Ἡ δ' ἐν τρέφω, Eur. Med. 1335. Ἐν ἀγορῇ καὶ τρέφωμαι, Arist. Eq. 293. Πῶς ἂν ἀντ' ἡμᾶς ἴσιν χρόνον τρέφωμαι τὴνδε τὴν νόσον; sustinuissetis? Soph. Phil. 791.

Τρέφω, α, ὡ, ὡν, qui ad coenam festinanter accurrit, parasitus. Ex τρέφω, & δαίμων, cena.

ΤΡΕΧΩ, curro, festino, propero; f. m. τρέχωμαι, & τρέχωμαι, curram; a. 2. ἱεράμω; imperat. δάμω, curre, Gl. Vet. Πῶς μὲν τρέχουσιν, εἰς ὃ λαμβάνει τὸ βραχέον, 1 Cor. 9, 24.

Τρέφω, convertens, qui convertit, aor. 1. part. act. Ael. pro τρέφω, a verbo τρέφω, verto.

Τρέφω, vertat, verterit, 3. sing. a. 1. opt. act. Ael. pro τρέφω, a verbo τρέφω, verto.

Τρέφω, αἰα, ὡ, conversio vel confectio ciborum, Ael. A τρέφω.

ΤΡΕΩ, α, f. ἴσω, tremo, intremisco, trepido, timeo; (2) territus seu pavescens fugio. Φίλοι, τρέσσω μὲν, Soph. Oed. Col. 1738. Τὸς πολέμους ἐδιδόποιε ἱεράμω, Luc. Τρέσσω δὲ οἱ οἱ οἱ καλαθίστοις ἐνδύων, Hesiod. Op. 850.

Τρέω, foro, Gl. Vet. Hinc fut. 1. τρέσω.

Σχολία κατὰ τὴν τρέσσω, perioratum, Arist. Lyc. 665. Τὸ τρέσσω, perioratum, Arist. Lyc. 683.

Τρήμα, αἰα, τὴ, foramen. A τρέω.

Τρημαστίνης, α, ὡ, aleator. A τρήμα, & σίνα, pugno.

Τρημαστίνης, αἰα, ludo. A τρήμα.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡν, multis foraminibus pertusus, multa habens foramina. A τρήμα.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, idem & ab eod.

Τρήμα, αἰα, ὡ, foratus, Gl. V. foramen. A τρέω, foro.

Τρήμα, αἰα, ὡ, ut columba pavidus, Hom. Il. 5, 778. A τρέω, quia avis timida est.

Τρήμα, αἰα, ὡ, perforatio, perfoctio, trajectio, quae fit terebra. A τρέω, foro.

Τρήμα, αἰα, ὡ, cavernosus, gen. sing. Ion. pro τρήμα, a τρήμα.

Τρήμα, αἰα, ὡ, perforatus, cavernosus, foramina habens. Ab eod.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper. A τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper & salebrosus sum. Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρημαστίνης, αἰα, ὡ, asper, scaber, Ion. pro τρημαστίνης.

Τρίες, ὁδός, ὡς, numerus ternarius, ternio, triga; (2) Tres personæ S. Trinitatis, Gl. V. trinitas. A τρεῖς.
 Τρίανον, vinco, supero, proprie certamine triplici. A τρεῖς.
 Τριῦλαξ, κῶ, ὡς ἡ, trifolcus, Gl. Vet. Ex τρία, & αὐλαξ, fulcus.
 Τριχθῆναι, ὡς, a. i. inf. pass. verbi τριῶσα.
 Τριῶσαι, αὐ, αἱ, feminae lasciviae perditæ, quæ ὁλίστε se τριῶσαι mutuo. A τριῶ.
 Τριῶκος, ἡ, ὡς, homo tritus, i. e. veterator, in rebus agendis exercitatus. At τριῶκον, ὡ, τὸ, lacerna seu vestis trita; obsoletum, Gl. V. Ab eod.
 Τριῶλον, ὡ, ὡς, tritus, lacer. Ab eod.
 Τριῶνον, ὡ, τὸ, id, quo teritur fomes, id, quod terit fomitem. Ab eod.
 Τριῶρα, κ, ὡ, ter barbarus, valde barbarus. Ex τρεῖς, & βάρβαρος.
 Τριῶρις, ἰ, ὡ, ὡς ἡ, tres cuspides habens. Ex τρεῖς, & βίλ, cuspis.
 Τριῶρις, ἰ, ὡ, tritor, qui fricat seu defricat. A τριῶ.
 Τριῶς, ὡς, ἡ, tritus, i. e. tritura; (2) usus, exercitatio; (3) mora, procrastinatio. Ab eod.
 Τριῶλεκτρίπυλον, κ, ὡ, ὡς ἡ, nugacissimus, inconditus, Arist. Nub. 999. A τριῶ, & ἐκτρίπυλον, inversus.
 Τριῶλον, κ, ὡ, tribulus, herba quædam; sentis, spina, Gl. V. Ex τρεῖς, & βολή, cuspis.
 Τριῶς, κ, ὡ, femita, trames, callis, limes, Ph. A τριῶ.
 Τριῶς, τρε, 2, sing. præf. imper. med. a verbo τριῶ.
 Τριῶρα, ὡ, ὡ, tribrachys, pes profodicus, ex tribus syllabis brevibus constans. Ex τρεῖς, & βραχὺς, brevis.
 ΤΡΙΒΩ, f. φω, tero, frico, trituro, Gl. V. τριβω, tritus, Gl. V. perf. pass. part. Δουρυῖ τριβὴ λίον, Soph. El. 604. Εὐρύχανε γὰρ τριβὴν ὡς ἰππικῆς, imperitus, Arist. Vesp. 1418. Σοφὴς γὰρ ἀνὴρ, ὡς τριβὴν τὰ τοῖσδε, Eur. Med. 686.
 Τριῶμις, teramus, i. plur. præf. conjunct. aδ. Dor. pro τριῶμι, a verbo τριῶ.
 Τριῶν, ὡ, ὡ, pallium tritum, lacerna detrita. A τριῶ.
 Τριῶνιον, κ, τὸ, palliolum tritum, Dim. a τριῶ.
 Τριῶνικῶς, Adv. in modum pallii detriti, vel lacernæ. A τριῶνιον.
 Τριῶνιον, κ, τὸ, palliolum tritum, lacernula detrita, Gl. V. velum, palliastrum, ricinus, Dim. a τριῶ.
 Τριῶνοφορία, ὡ, pallium tritum gesto. A τριῶνοφορός.
 Τριῶνοφορία, ας, ἡ, triti pallii gestatio. Ab eod.
 Τριῶνοφορός, κ, ὡ, qui pallium tritum gestat, detritam vestem gerens, Gl. V. palliatus. Ex τριῶν, & φέρω, gesto.
 Τριῶμία, ας, ἡ, tertium matrimonium, Suic. A τριῶμι.
 Τριῶμι, κ, ὡ, ὡς ἡ, ter uxorem ducens, vel ter nupta. Ex τρεῖς, & γάμος, nuptia.
 Τριῶνεια, vel τριῶνία, ας, ἡ, tertius generis gradus, tertia ætas, tertia generatio. A τριῶν.
 Τριῶνεις, ἰ, ὡ, ὡς ἡ, tertia perfectus generatione; (2) qui triplicem habet generationem. Ex τρεῖς, & γένος, genus.
 Τριῶνεν, ὡ, q. d. trifenex, trifecularis, qui tres vixit ætates, valde senex. Ex τρεῖς, & γέρων, senex.
 Τριῶλα, seu τριῶλη, ὡς, ἡ, mullus, piscis sic dictus a trino partu, quoniam ter anno parit. Angl. a *Surmullet*. Ex τρεῖς, & γεννάω, pario.
 Τριῶλον, κ, ὡ, ὡς ἡ, qui tres oculos habet; (2) triformis. Ex τρεῖς, & γλῶσσιν, pupilla.
 Τριῶλις, ὡς, ἡ, mullulus, Dim. a τριῶλα.

Τριῶλον, κ, τὸ, trifolcus, q. d. trifolcus; (2) tres sculpturas habens, Euripid. in Orest. 1374. Ex τρεῖς, & γλῶσσα, sculpso.
 Τριῶλον, ὡ, ὡς ἡ, tres cuspides habens, trifolcus, trifolcus, Hom. Il. 5. 393. Ex τρεῖς, & γλῶσσιν, cuspis.
 Τριῶμις, ὡ, ὡ, stridor. A τριῶ.
 Τριῶμις, κ, ὡ, ὡς ἡ, trifolcus, Gl. Vet. Ex τρεῖς, & γλῶσσα, bucca.
 Τριῶν, ὡ, tertio genero vel pario. A τριῶ.
 Τριῶν, ας, ἡ, tertium genus, ut nepos. Ab eod.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, tertio generans vel pariens. Ex τρεῖς, & γένος, genitura.
 Τριῶς, maceria, Gl. V. Vid. Τριῶς.
 Τριῶσις, maceratio, Gl. V. quasi a τριῶ. Vid. Τριῶσις.
 Τριῶν, in trigonum formo, seu in triangulari formam. A τριῶν.
 Τριῶν, ὡ, ὡς ἡ, triangularis, trianguli formam habens. Ex τριῶν, & εἶδος, forma.
 Τριῶν, κ, τὸ, figura triangularis; (2) instrumentum quoddam musicum a triangulari forma ita vocatum; (3) forum judicium Athenis, a triangulari forma dictum. A τριῶν.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, triangulus, qui est triangulari seu triquetra forma, Gl. V. trigonus, triangulus; (2) pastillus ad sistendos dolores, sic dictus a figura, qua fingebatur. Ex τρεῖς, & γωνία, angulus.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, tres habens digitos; (2) qui trium digitorum est, tripollicaris. Ex τρεῖς, & δάκτυλος, digitus.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, ter servus, ter mancipium. Ex τρεῖς, & δῶλον, servus.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, qui pretii, ponderis, aut mensuræ trium drachmarum est. Hinc τὸ τριῶν, κ, tres drachmæ. Ex τρεῖς, & δραχμή, drachma.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, tres gemini. Ex τρεῖς, & δίδυμος, geminus.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, triplici volumine sinuatus, sinuosus. Ex τρεῖς, & ἐλκίς, volutus.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, triplici armatus rostro. Ex τρεῖς, & ἰσχυρός, rostrum.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, qui trium annorum est, triennis. Ex τρεῖς, & ἔτος, annus.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, trivesperus, i. e. tres vespas habens. Ex τρεῖς, & ἑσπέρη, vel ἑσπέρα, vespera.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, triennialis. A τριῶν.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, spatium trium annorum, triennium. A τριῶν.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, qui trium annorum est, triennis; trimus, Gl. Vet. Ex τρεῖς, & ἔτος, annus.
 Τριῶν, ας, ἡ, triennium. A τριῶν.
 Τριῶν, κ, τὸ, triennis sum, triennium ago. Μέγας τριῶν, i Reg. 1, 24. Ab eod.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, trijugis. Ex τρεῖς, & ζυγός, iugum.
 ΤΡΙΪΖΩ, f. ἰσω, strido, strideo. Τριῶν τὸ ὁδόν, Marc. 9, 28.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, tricesima pars; pro τριῶν. A τριῶν.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, triginta dies durans. Ex τριῶν, & ἡμέρα, dies.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, triginta, Ion. pro τριῶν, ubi reliqua querenda.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, sc. ναὺς, navis, quæ triginta remis agitur. Ex τριῶν, & ἑρῶν, remigo.
 Τριῶν, ας, ἡ, triduum. A τριῶν.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, tres dies & tres noctes durans. Ex τρεῖς, ἡμέρα, dies, & νύξ, nox.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, q. d. triduanus, tres dies durans, seu a tribus diebus durans, Gl. Vet. triduus; τριῶν, ὡς ἡ, τριῶν.

comperendinatio, Ph. Ex τρεῖς, & ἡμέρα, dies.
 Τριῶν, κ, τὸ, tres dimidiati pedes. Ex τρεῖς, & ἡμιπόδιον, pes dimidius.
 Τριῶν, κ, τὸ, tres medietates toni, tonus cum dimidio. Ex τρεῖς, & ἡμιτόνιον, semitonium.
 Τριῶν, κ, ὡ, chœnix cum dimidia, terni semifextarii. Ex τρεῖς, & ἡμιχόινις, chœnix dimidia.
 Τριῶν, κ, fut. ἴσω, trierarchi munere fungor, sum princeps triremis. Οὐκ ἔστι γὰρ τριῶν, ἀλλὰ τὸ εἶδος διὰ ταῦτα, Arist. Ran. 1183. A τριῶν.
 Τριῶν, κ, ὡ, triremis, seu triremium præfectus; (2) qui in publicam triremem seu publicas triremes sumptus suppeditat. Ex τριῶν, & ἀρχή, principatus.
 Τριῶν, ας, ἡ, triremis, seu triremium præfectura. A τριῶν.
 Τριῶν, κ, ὡ, ad trierarchiam pertinet. A τριῶν.
 Τριῶν, κ, ductor navis, Gl. Vet. Vide τριῶν.
 Τριῶν, κ, ὡ, ad triremes pertinet. Suic. A τριῶν.
 Τριῶν, ας, ἡ, naves, quæ non tot remis agitur, quot justæ triremes. Ex τριῶν, & ἡμιόλιος, sesquialter. Naves ὅν ἡμιόλιος, Appian. B. Mithridat.
 Τριῶν, κ, ὡ, triremis; (2) poculi genus. Ex τρεῖς, & ἑρῶν, remigo.
 Τριῶν, κ, ὡ, ad triremem pertinet. A τριῶν.
 Τριῶν, κ, ὡ, qui triremi vehitur; (2) remex, qui remos agit. Ab eod.
 Τριῶν, κ, ὡ, trierarchus, præfectus triremi. Ex τριῶν, & νομός, præfectura.
 Τριῶν, κ, seu τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, tri-maris. Ex τρεῖς, & θάλασσα, mare.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, ter virens seu florens. Ex τρεῖς, & θάλλω, vireo.
 Τριῶν, κ, ὡ, nudius tertianus, Gl. V. Ex τριῶν, tertia, & ἡμέρα, dies.
 Τριῶν, ας, ἡ, deitatis ternio, qua tres dii statuuntur. Ex τρεῖς, & θεός, Deus.
 Τριῶν, κ, ὡ, Tritheitis, qui tres deos esse statuunt. A τριῶν.
 Τριῶν, κ, τὸ, triga, Gl. V. Ex τρεῖς, & ἵππος, equus.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, ter volutatus; (2) sæpe volutatus. Ex τρεῖς, & καλινδία, volutus.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, triceps. Ex τρεῖς, & κέφαλον, caput.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, triferus, i. e. ter fructus suos quotannis reddens. Ex τρεῖς, & καρπός, fructus.
 Τριῶν, κ, τὸ, tricornium, Gl. V. Ex τρεῖς, & κέρα, cornu.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, tria habens capita, Gl. V. triceps, tricapitinus. Ex τρεῖς, & κεφαλή, caput.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, tribus lectis instructus. Hinc τὸ τριῶν, κ, tricladium, conclave tribus lectis instructum; (2) tres lecti contigui. Ex τρεῖς, & κλινή, lectus.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, ter, i. e. sæpius elutus. Ex τρεῖς, & κλύω, eluo.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, ter fuso ductus seu nexus. Ex τρεῖς, & κλάω, peco.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, triplici foetus grano, tria ferens grana. Ex τρεῖς, & κόκκος, granum.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, triplicem habens collem, vel tres colles. Ex τρεῖς, & κόλον, collis.
 Τριῶν, κ, ὡ, tres galeas gestans. Ex τρεῖς, & κόρυς, galea.
 Τριῶν, κ, ὡ, ὡς ἡ, triplicem habens verticem. Ex τρεῖς, & κορυφή, vertex.

Τριμόρμους, ὁ, ὁ, ὁ, qui tres cornicis aetates degit; (2) cuius vita est admodum longæva. Ex τρις, & κορνήν, cornix.

Τρίκωρος, ὁ, ὁ, ὁ, ter tonsus. Ex τρις, & κείρω, tondeo.

Τρίκραντος, ὁ, ὁ, ὁ, trifidus, Suic. Ex τρις, & κρᾶνν, carui.

Τρίκραντος, ὁ, ὁ, ὁ, triceps. Ex iisd.

Τρίκυμια, ας, ὁ, q. triundium, trium undarum in unam collectio; (2) rifus, quo quis veluti fluctibus obruitur, Plat. de Rep. 5. τρικύμια λόγῳ, Id. in Euthydem. Ex τρις, & κύμα, fluctus, unda.

Τρίκλων, ὁ, ὁ, ὁ, tria membra habens. Ex τρις, & κλών, membrum.

Τρίλαγνους, ὁ, ὁ, ὁ, tres lagenas continens. Ex τρις, & λαγνός, lagena.

Τρίλαμπες, ὁ, ὁ, ὁ, trino splendore micans. Ex τρις, & λάμπα, splendo.

Τρίλιθος, ὁ, ὁ, ὁ, trigemmis, Gl. V. Ex τρις, & λίθος, gemma.

Τρίλιον, κόσμος, ζωαίκα, trifilium gemmarum, ornatus muliebris, Gl. Vet. Ex τρις, & λίον, filum.

Τρίλιτρον, ὁ, ὁ, ὁ, tripondium, Gl. Vet. Ex τρις, & λίτρον, libra, pondus.

Τρίλις, ὁ, ὁ, ὁ, ter precibus petitus seu expetitus, sæpe optatus. Ex τρις, & λίσσωμαι, supplico.

Τρίλοια, ας, ὁ, trium cristarum gestatio in galea, gestatio galeæ, quæ tres cristas habet. Ex τρις, & λóς, crista.

Τρίλαμμα, tritavia. Ex τρις, & μάμμα, avia.

Τρίμερης, ὁ, ὁ, ὁ, tripartitus, in tres partes divisus; (2) triplex. Ex τρις, & μέρος, pars.

Τρίμερις, f. ἰσω, in tres partes divido. A τριμερής.

Τρίμερής, tripartite, Gl. V. A præc.

Τρίμετρος, ὁ, ὁ, ὁ, tres habens seu continens mensuras, ex tribus metris constans. Ex τρις, & μέτρον, metrum.

Τρίμηνιος, αἰα, αἰών, trimestris; (2) qui tertio mense maturefcit, Gl. V. trimenstruus. Ex τρις, & μήνιος, mensis.

Τρίμηνιος, ὁ, ὁ, ὁ, trimestris, qui trium mensium est. Ex τρις, & μήν, mensis.

Τρίμιτις, ἰν, ἰν, ternis textus licis. Ex τρις, & μίτις, licium.

Τρίμιτις, ὁ, ὁ, ὁ, idem & ex iisd. Gl. V. triplex.

Τρίμις, ατ, τὸ, quod tritum seu intritum est, potio ex aromatis intritus, seu cui aromata sunt intrita, Ph. moretum; (2) homo, qui se in aliqua re diu exercuit. A τρις.

Τρίμις, ὁ, ὁ, tritus, tritura, Gl. V. trames. Ab eod.

Τρίμις, αἰα, αἰών, qui trium minarum est. Ex τρις, & μῖνα, mina.

Τρίμις, ας, ὁ, tres partes, tripla portio. Ex τρις, & μέρος, portio.

Τρίμις, ὁ, ὁ, qui tres partes accipit, triplicarius. A τριμορία.

Τρίμορφος, ὁ, ὁ, ὁ, triformis; τριμορφός, ἑκάστη, Trivia, Gl. V. Ex τρις, & μορφή, forma.

Τρίμυξ, ὁ, ὁ, ὁ, tria habens ellychnia. Ex τρις, & μύξ, elychnium.

Τρίναξ, αἰ, ὁ, tridens, instrumentum rusticum. A τρις.

Τρίνοκλον, ὁ, τὸ, trinoctium, Gl. V. Ex τρις, & νόκλον, nox.

Τρίπλος, ὁ, ὁ, triplex; pro τριπλός.

Τρίπλος, ας, ὁ, ὁ, exitio dignissimus, perditissimus. Ex τρις, & πλός, perdo.

Τρίπλοια, ὁ, sive τριπλομαί, αἰα, αἰών, triobolus, tres obolos pondere vel precio æquans; (2) vilis, nullius pretii. Ex τρις, & ὄβολος, obolus.

Τρίπλοια, ὁ, τὸ, tres oboli. Vid. τριπλόλον.

Τρίπλοια, ας, ὁ, trivium, Gl. Vet. A τριπλόλον.

Τρίπλοια, ὁ, ὁ, q. d. trivium, Dianæ c-pitum.

Τριπόδιον, trivium, dat. pl. Ion. & cum ἰφιλα. pro τριπόδι, a τριπόδος.

Τριπόδιον, ας, ὁ, piscatus. A τριπόδος.

Τριπόδιον, ὁ, τὸ, tridens, fuscina, Gl. V.

Τριπόδος, ὁ, ὁ, trivium. Ex τρις, & ὄδος, via.

Τριπόδος, ὁ, ὁ, tridens; fuscina, Gl. V. Ex τρις, & ὄδος, dens.

Τριπόδος, ὁ, ὁ, in tres ramos divisus, vel fissus, seu trinodis. Ex τρις, & ὄδος, ramus.

Τριπόδος, ας, ὁ, trifinium, Gl. V. Ex τρις, & ὄδος, terminus.

Τριπόδος, & τριπόδος, ὁ, ὁ, triorcha, buteo, species quædam accipitris. Ex τρις, & ὄδος, orcha.

Τριπόδος, ὁ, ὁ, q. d. trioculus, cui tres sunt oculi; (2) gemmæ nomen. Ex τρις, & ὄδος, oculus.

Τρίπαις, τριπαιδός, ὁ, ὁ, cui tres sunt liberi. Αἱ τριπαιδίδες, quæ tres liberos pepererunt, Plut. in Numa. cap. 10. Ex τρις, & παῖς, filius, vel filia.

Τρίπαλαι, Ἀδν. q. d. ter olim, i. e. jam inde a prisca temporibus, primo & omnium vetustissimo seculo. Ex τρις, & παλαι, olim.

Τρίπαλαι, ὁ, ὁ, ter vibratus, ter ex-filiens. Ex τρις, & παλαι, vibro.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, qui est trium palmarum. Ex τρις, & παλαις, palmus.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, tritavus. Ex τρις, & παλαις, avus.

Τρίπαις, ὁ, ὁ, trifolius, tria habens folia. Φοίνισιν ἐκὺθρον τριπύτλων, Callim. Hymn. in Dian. 165. Ex τρις, & πύτλον, folium.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, tritavus, qui trium cubitorum est. Ex τρις, & πύτλον, cubitus.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, ter seu valde simiam referens. Ex τρις, & πύτλον, simia.

Τρίπαλαις, ας, ὁ, triplex, velut ex tribus crustis constans. Ex τρις, & παλαις, crusta.

Τρίπαλαις, f. ἰσω, triplico, triplo majorem facio. A τριπλάσιος.

Τρίπαλαις, ας, ὁ, triplo major seu amplior. A τριπλῆ, vel τριπλόος.

Τρίπαλαις, Ἀδν. tripliciter, quam plurimum. A τριπλάσιος.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, qui trium jugerum est. Ex τρις, & πύτλον, jugerum.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, triplicatus, ter pliacatus. Ex τρις, & πύτλον, plia.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, tria latera habens. Ex τρις, & πύτλον, vel πύτλον, latus.

Τρίπαλαις, Ἀδν. tripliciter, triplicato. A τριπλάσιος.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, triplex, Gl. Vet. Ex τρις, & πύτλον, plia.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, contr. τριπλῆς, ὁ, ὁ, triplus, triplicatus. A τρις.

Τρίπαλαις, trifariam, Gl. V. A præc.

Τρίπαλαις, pro τριπόδα, tripodem, acc. sing. a τριπύς.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, tripedalis, tripedaneus. Ex τρις, & πύτλον, pedalis.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, tripodem aufero, vel fero. Ex τρις, & πύτλον, fero.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, ter desideratus, desideratissimus, exoptatissimus. Ex τρις, & πύτλον, desideratus.

Τρίπαλαις, tripodio, Gl. V. A τριπόδος.

Τρίπαλαις, ὁ, τὸ, parvus tripus, Gl. V. tripodium, Dim. a τριπύς.

Τρίπαλαις, ὁ, τὸ, idem & ab eod.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, idem & ab eod.

Τρίπαλαις, ας, ὁ, triurbs, triplex urbs. Τριπύλινον ὄκλον, famosum, qu. per tres, h. e. multas, urbes notum, Soph. Antig. 871. Ex τρις, & πύλινον, urbs.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, ter versus seu versatus; tertius, Hom. Il. 18, 542. Odyss. 5, 127. Ex τρις, & πύλινον, verso.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, ter elaboratus; (2) ter textus. Ex τρις, & πύλινον, laboro.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, qui ter captus & direptus fuit. Ex τρις, & πύλινον, vasso.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, tripes, tripus. Ex τρις, & πύλινον, pes.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, tripus, Ph. tripes, cortina. Ex iisd.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, tres habens facies seu triceps. Ex τρις, & πύλινον, facies.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, tritor; (2) instrumentum, quo aliquid teritur; (3) vas, in quo aliquid teritur. A τρις.

Τρίπαλαις, ὁ, τὸ, instrumentum, quo aliquid teritur. Ab eod.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, tritor; (2) famulus, qui herum suum tricator. Ab eod.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, tritus, confusus, conditus. Ab eod.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, triplex, triplicatus. Ex τρις, & πύλινον, plicatura.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, tres equos habens, Gl. V. τριπάλον, triga; & τριπάλον, triga. Ex τρις, & πύλινον, equus.

Τρίπαλαις, Ἀδν. ter; (2) sepe. A τρις.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, vel τριπάλος, ας, ὁ, ter sanctus, i. e. sanctissimus. Ex τρις, & πύλινον, sanctus.

Τρίπαλαις, ας, ὁ, ter miser, miserrimus, infelicitissimus. Ex τρις, & πύλινον, miser.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, scelestissimus, improbius. Ex τρις, & πύλινον, scelestus.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, omnium minime dolorem adferens; (2) pergratus, jucundissimus. Ex τρις, & πύλινον, non tristis.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, ter homo, i. e. miserrimus. Ex τρις, & πύλινον, homo.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, ter infelix, infortunatissimus. Καὶ νῦν ὁ τριπάλος καὶ τριχὸς ἡρτημαί, Paul. Silentiar. in Epigramm. Ex τρις, & πύλινον, infelix.

Τρίπαλαις, ας, ὁ, qui ter palmam ob strenuitatem obtinuit, fortissimus. Ex τρις, & πύλινον, fortis.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, ter lubens, lubentissimus. Ex τρις, & πύλινον, lubens.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, ter intemptivus, admodum intemptivus. Ex τρις, & πύλινον, intemptivus.

Τρίπαλαις, ας, ὁ, ter nonus dies mensis, i. e. vigesimus septimus. Ex τρις, & πύλινον, nonus dies. Ex τρις, & πύλινον, novus.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, q. d. trilunus, i. e. tres lunas habens. Ex τρις, & πύλινον, luna.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, perditissimus. Ex τρις, & πύλινον, perditus.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, ter maximus prætor vel auspicator, Suic. Ex τρις, & πύλινον, prætor.

Τρίπαλαις, ας, ὁ, ter fortunatus, i. e. fortunatissimus, felicissimus. Ex τρις, & πύλινον, fortunatus.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, ter fulgens, i. e. fulgentissimus, Suic. Ex τρις, & πύλινον, ful.

Τρίπαλαις, ας, αἰ, τὰ, tredecim. Ex τρις, & πύλινον, decem.

Τρίπαλαις, ὁ, ὁ, qui tredecim annorum est. Ex τρις, & πύλινον, annus.

Τρίπαλαις, ας, ὁ, qui tredecim cubitorum est, Theocrit. 15, 17. Ex τρις, & πύλινον, cubitus.

Τρίπαλαις, ας, αἰ, τὰ, decimus tertius. A τρις.

Τρίπαλαις, ας, ὁ, tredecies ferens. Ex τρις, & πύλινον, fero.

Τρίπαλαις, ας, αἰ, τὰ, navis tredecim ordinum. Ex τρις, & πύλινον, remigo.

Τρίπαλαις, ας, ὁ, ter infelix, infortunatissimus, Arist. Ach. 1029. Ex τρις, & πύλινον, infelix.

Τρίπαλαις, ας, ὁ, ter execrandus & detestandus, ter diris dovovendus, i. e. execrabilissimus, detestabilissimus; (2) tritor.

furcifer. Ex τρις, & κατάρτα, ex-
crandus.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, tria habens crura, qui
tribus nititur cruribus. Ex τρις, & σή-
λος, crus.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, ter pistus, ter pi-
stillo subactus. Ex τρις, & κόπανος, pi-
stillum.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, terna & tripartita ger-
minatione, genitili succo turgescens. Ex
τρις, & λήπις, adeps, pinguedo.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, ter beatus, beatissi-
mus. Ex τρις, & μάκαρ, aut μακάριος,
beatus.
Τρισηλίς, ἴσ, ἴον, idem, Arist. Nub.
166. Ex τρις, & μακάριος, beatus.
Τρισηλίς, ἴσ, ἴον, ter beandus, ad-
modum beatus prædicandus; (2) ter bea-
tus, beatissimus. Ex τρις, & μακαριστός,
beatus prædicandus.
Τρισηλίς, ἴσ, ὄν, ter maximus. Ex τρις,
& μέγιστος, maximus.
Τρισηλίς, ἴσ, ἴον, stridor. A τρις.
Τρισηλίς, ἴσ, ἴον, trices mille, seu triginta mil-
lia. Ex τρις, & μύριοι, decies mille.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ, ter calamitosus seu ærum-
natus, i. e. calamitosissimus. Ex τρις, &
οἰζυρός, miser.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, ter quaterque bea-
tus, i. e. beatissimus. Ex τρις, & ἔλκιστος,
beatus.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ, qui ter in ludis O-
lympicis vicit. Ex τρις, & ὀλυμπιονίκης,
victor in ludis Olympicis.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, tres spithamas lon-
gus, bipedalis. Ex τρις, & σπιθαμή, spi-
thama.
Τρισηλίς, Adv. ter. A τρις.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ, tertius, ternus. A τρις-
ός.
Τρισηλίς, Adv. tribus in locis. A τρις-
ός.
Τρισηλίς, fut. ὄσω, ter, vel tertium facio.
A τριςός.
Τρισηλίς, vel τρισηλίς, ἴσ, ὄν, triplex; (2) ter-
nus, trinus; (3) tres. A τρις.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ, f. ὄσω, ter, vel tertium facio;
(2) triplico. A τριςός.
Τρισηλίς, Adv. tripliciter, trifariam; (2) ter-
tio, i. e. tertia vice. Ab eod.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, tria habens stadia. Ex
τρις, & στάδιον, stadium.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ, dux princeps princeps princi-
pum. Ex τρις, & ἡγεμῶν, statuo.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ, tertium tectum, tertia con-
signatio domus. Ex τρις, & στήν, tectum.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, tria habens tecta, tri-
plici tecto opertus. Ex iisd.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, trifidus, Gl. Vet. Ex
τρις, & στήν, ordo.
Τρισηλίς, Adv. triplici serie, triplici ordine.
A τριςός.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, qui tribus ordinibus
constat, in trium versuum ordines atque
strophas explicatus. Ex τρις, & στήν,
versus.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, tria habens ora seu o-
stia; (2) cui triplex est acies. Ex τρις, &
στόμα, os, acies.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, tribus constans syl-
labis. Ex τρις, & συλλαβή, syllaba.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ, ter consul. Ex τρις, &
ὑπατεύω, consul.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, tres hypostases ha-
bens. Ex τρις, & ὑπόστασις, subsistit.
Τρισηλίς, ἴσ, ἴα, ter mille. Ex τρις, & χί-
λιος, mille.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, trifidus, Gl. V. Ex
τρις, & χιςός, fissus.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, tres schœnos continens.
Ex τρις, & χῶνος, schœnus.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, tricorpor. Ex τρις,
& σῆμα, corpus.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, idem & ex iisd.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, tertias fabulæ partes ago,
sum tertius actor, Dem. A seq.

Τρισηλίς, ἴσ, ὁ, qui tertias fabulæ partes
& ultimas agit. Ex τρις, & ἀγανιστής,
actor.
Τρισηλίς, tertiana febre laboro. A τρι-
σηλίς.
Τρισηλίς, ἴσ, ὄν, tertianus; τρισηλίς ἄν-
δρῶν, circuitus febris tertianæ. Ab eod.
Τρισηλίς, Adv. more febrium tertianarum;
(2) alternis & tertio quoque die. A τρι-
σηλίς.
Τρισηλίς, ἴσ, ἴον, tertius, tertianus; (2)
triduarius, qui tertio die aliquid facit, seu
cui tertio die aliquid accidit. Gl. V. τρι-
σηλίς, tertiana. A τρις.
Τρισηλίς, ἴσ, ὄν, febris, quæ tertianæ
naturam imitatur. Ex τρισηλίς, & φύς,
natura.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, qui trium est ta-
lentorum. Ex τρις, & τάλαντον, talen-
tum.
Τρισηλίς, ἴσ, ἴον, ter miser, miserrimus,
R. Ex τρις, & τάλαντον, miser.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, ter extensus, longus.
Ex τρις, & τάλαντον, extendo.
Τρισηλίς, ἴσ, ἴον, dat. plur. Ion. pro τρι-
τάτοις, a τρισηλίς; Hom. Il. 1, 252.
Τρισηλίς, ἴσ, ἴον, tertius. A τρις.
Τρισηλίς, ἴσ, ἴον, trineptis. A τρις, &
τρίτης, nepos.
Τρισηλίς, ἴσ, ἴον, tertie partes, tertia palma.
A τρις.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ, tertia medimni pars. Ab
eodem.
Τρισηλίς, f. ὄσω, tertius sum, tertius obti-
neo. A τρις.
Τρισηλίς, ἴσ, ἴον, qui facit tertiam
partem, tertia pars. Ex τρις, & μέρος,
pars.
Τρισηλίς, tertio, Gl. Vet. A τρισηλίς.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ, tertia pars cujuslibet rei,
triens. Ex iisd.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ, tertia pars, tertia por-
tio, i. e. una de tribus. Ex iisd.
Τρισηλίς, ἴσ, ἴον, Tritogenia, Minervæ e-
pith. Ex τρις, & γένεσις, caput, & γένεσις,
nascor; quia ex capite Jovis nata; vel a
τρίτης, quia tertia mensis die.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ, tertia mensis dies. Ex
τρις, & μέσος, mensis.
Τρισηλίς, Adv. tertium tertio. A τρις.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ, tertius pater, proavus.
Ex τρις, & πατήρ, pater.
Τρισηλίς, ἴσ, ὄν, tertius. A τρις.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ, qui præfultori seu præ-
centori tertius est. Ex τρις, & ἡγεμῶν,
statuo.
Τρισηλίς, fut. ὄσω, tertio facio; (2) in tres
partes divido. A τρις.
Τρισηλίς, vide τριςός.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ, & τρισηλίς, ἴσ, ἴον, sacrifi-
cium perfectum, sue, hirco, & arietem con-
stans. A τρις.
Τρισηλίς, & τρισηλίς, ἴσ, ὁ, qui præ-
est tertie parti tribus. Ex τρις, & ἀρ-
χή, præfectura.
Τρισηλίς, vel τρισηλίς, ἴσ, ἴον, triplicitas, ter-
nio; (2) triens, tertia pars; (3) tertia pars
tribus, ipsa tribus. A τρις.
Τρισηλίς, Adv. tertio loco. A τρις.
Τρισηλίς, ἴσ, ἴον, triplicata phalanx, tres
phalanges. Ex τρις, & φάλαγξ, phalanx.
Τρισηλίς, ἴσ, ἴον, triplex, trifarius; (2) qui
tribus modis dicitur. Ex τρις, & φάσις,
dicitur.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, maxime amabilis;
Theocrit. 15, 86. Ex τρις, & φίλος, amo.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, triplicem naturam ha-
bens; (2) triidus, triplex. Gl. Vet. tri-
ceps, tricapitinus. Ex τρις, & φύς, na-
tura.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ, trifolium, Ph. Angl. Tre-
foil. A seq.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, terna folia habens, tri-
folius. Ex τρις, & φύς, folium.

Τρισηλίς, Adv. tripliciter, trifariam, in tre
partes. A τρις, ter.
Τρισηλίς, quorum capilli & cristæ agitan-
tur, cristati, celeres, bellicosi. Ex τρις,
& ἀγανιστής, agitator.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, hirsutus, asper a τρις,
τριςός, grinis; Æschyl. Sept. ad Theb.
766.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ, turdi species. A τρις,
capillus, pilus.
Τρισηλίς, ἴσ, ἴον, pilos, accus. pl. a τρις.
Τρισηλίς, Adv. tripliciter, in tres partes. A
τρις.
Τρισηλίς, Adv. Hom. Il. 2, 668. idem & ab
eod.
Τρισηλίς, ἴσ, ἴον, morbus, quo vexatur nutrix
in mammis, quoties pilum hauserit, pilarius
morbus. A τρις, pilus.
Τρισηλίς, ἴσ, ἴον, piscis nomen. A τρις.
Τρισηλίς, ἴσ, ἴον, vitium in oculis, cum
pili in palpebris pungentes & inutiles e-
nascuntur; (2) adfectio, quum in uri-
nis feruntur quedam capillis albis simi-
lia; (3) pilare malum in mammis. A
τρις.
Τρισηλίς, ἴσ, ἴον, qui ex pilis est, cilicinus.
A τρις, pilus.
Τρισηλίς, ἴσ, ἴον, pilus. Ab eod.
Τρισηλίς, ἴσ, ἴον, piscis quidam ossa pilis si-
milis habens. Ab eod.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, pilos arrodens. Ex
τρις, & βρώς, cibus.
Τρισηλίς, ἴσ, ἴον, pilos arrodentes, ti-
nea, teredines. Ex τρις, & βρώς, ara-
rodo.
Τρισηλίς, ἴσ, ἴον, vermiculus pilos ara-
rodens. Ex iisd.
Τρισηλίς, Adv. pilorum seu capillorum mo-
do. Ex τρις, & ἴσ, species.
Τρισηλίς, Adv. tribus e locis. A τρις.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, trium choenicum ca-
pax. Ex τρις, & χοινίς, choenix.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, qui comæ curam im-
pendit, capillorum studiosus. Ex τρις, &
κόμη, coma.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ, comæ ornandæ artifex.
Ex τρις, & κομῶν, orno.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ, vel τρισηλίς, ἴσ, ἴον, tri-
vollella. Ex τρις, & λαμβάνω, capio.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ, f. ὄσω, pilos lego seu colligo,
aut floccos. Ex τρις, & λῆγω, lego, i. e.
colligo.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, villosus. Ex τρις,
& μαλλός, villus.
Τρισηλίς, ἴσ, ἴον, triplex chorus. Ex τρις, &
χορός, chorus.
Τρισηλίς, ἴσ, fut. ὄσω, pilorum seu capil-
lorum defluvio laboro. Ex τρις, & ῥίω,
fluo.
Τρισηλίς, ἴσ, idem. Ex τρις, & ῥίω, fluo.
Τρισηλίς, ἴσ, f. ὄσω, pilos delecto. Ex
τρις, & τίμνω, seco.
Τρισηλίς, ἴσ, ἴον, sectio, seu partitio in tres
partes. Ex τρις, & τίμνω, seco.
Τρισηλίς, Adv. tripliciter, tribus in locis. A
τρις.
Τρισηλίς, ἴσ, capillos produco. Gl. V. τρι-
σηλίς, oppilasco; & τρισηλίς, crinire.
Ex τρις, & φύς, gigno.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, capillos producendū
vim habens. Ex τρις, & φύς, gigno.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, folia habens capillata,
seu capillamentis similia. Ex τρις, & φύς,
folium.
Τρισηλίς, ἴσ, fut. ὄσω, pilosum reddo, pilos
induco. Gl. V. pillo, capillo; τρισηλίς,
setosus, Gl. V. p. part. Περιηλῶν
ἴσ, ὁ κ' ἡ, τρισηλίς, Theophr. A τρις,
pilus.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, tricolor, triplicem co-
lorem habens. Ex τρις, & χρώμα, color.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, idem. Ex τρις, &
χρώμα, color.
Τρισηλίς, ἴσ, ὁ κ' ἡ, pilosus, villosus, Gl.
V. (2) capillaceus, capillis similis, capilli
speciem referens. A τρις, capillus, pilus.
Τρισηλίς,

Т Р І Т Р О

Τρίχον, ατ, τό, capillamentum, Philoxen. pilosum villosumque tegmen. **A** τριχόν.
Τρίχας, Adv. tripliciter, trifariam, in tres partes. **A** τριχα.
Τρίχων, εας, ἡ, q. d. capillatio, pilorum emissio vel productio; (2) pilorum inversio, seu pilare malum. Gl. Vet. pilositas, capillamentum. **A** τριχόν.
Τρίχαι, ἡ, ὄν, pilosus, pilis intectus, crinitus, capillatus. Ab eod.
Τρίψας, qui trivit, a. i. part. act. **Æol.** pro τριψας, a verbo τριῖν, tero.
Τρίψαντας, eos, qui trivere, acc. pl. aor. ejusd. regulariter formati.
Τριψήμερον, ὧ, diem tero, diem extraho. Οἱ μοι διατριψέις, καπολεῖς τριψήμερον, Arist. Vesp. 845. **Ex** τριψέ, & ἡμέρα, dies.
Τρίψις, εας, ἡ, tritus, tritura; (2) frictus seu frictio. **A** τριῖν.
Τριόβλημα, α, ὄν, triobolaris. **A** seq.
Τρίσθεν, ε, τό, tresis, Gl. V. **Ex** τρις, & ὀδός.
Τριονυμία, ας, ἡ, tria nomina. **A** τριόνυμον.
Τριονυμ, ε, ὁ καὶ ἡ, tria nomina habens. **Ex** τρις, & ὄνομα, nomen.
Τρίαρο, ε, ὁ καὶ ἡ, tres habens contignationes, qui triplici laqueari vel culmine est, triplex habens tectum. **Ex** τρις, & ὄρο, tectum.
Τρομέστο, tremant, 3. plur. præf. opt. med. Ion. pro τρομίστοντο, a verbo τρομέω, tremo.
Τρομίστον, tremunt, 3. plur. præf. ind. act. Dor. pro τρομίσσι, a verbo eod.
Τρομερός, ρδ, ρόν, tremulus, trepidus. **A** τρέμω.
Τρομέω, ὧ, tremo, trepido; (2) contremisco; (3) horreo, timeo aliquem. Τρομέισι δὲ τι φέρεα ιαδῶ, Il. 15, 627. Τὸν τι τρομέει καὶ ἄλλοι, ib. 17, 203. Τρομίστον δὲ οἱ φέρεα ὄντος, ib. 10, 10. **A** τρέω.
Τρομικός, tremebundus, Gloss. Vet. **A** τρέω.
Τρομοποιῶ, tremefacio, Gl. V. **Ex** τρέμω, & ποιῶ, facio.
Τρόμος, ε, ὁ, tremor, timor, Philox. **A** τρέμα.
Τρομάς, ε, ὁ καὶ ἡ, tremulus, trepidus. **A** τρέμω.
Τρόπαιον, vel τροπαῖον, ε, τό, monumentum conversionis, i. e. fugæ hostium; tropæum, Ph. **A** τροπαῖω.
Τροπαῖ, αἶα, αἰον, is, ejus fit conversio, seu qui convertitur. **A** τροπή.
Τροπαῖον, ε, ὁ, tropæum tenens, vel in ejus potestate sunt tropæa, tropæalis. **Ex** τρόπαιον, & ἔχω, habeo.
Τροπαίωρος, ας, ἡ, tropæorum gestatio in triumpho. **A** seq.
Τροπαίωρος, ε, ὁ καὶ ἡ, tropæum gestans. **Ex** τρόπαιον, & φέρω, gesso.
Τροπαλίζω, verito. **A** τροπή.
Τροπαλισμός, ὧ, ὁ, conversio, mutatio. **A** præced.
Τροπαῖν, ὧ, verito, convertito; τροπαῖομαι, ὧμαι, vertor. Μὴδὲ τροπαῖαδε εὐδόνδε, Il. 15, 666. **A** τροπή.
Τροπή, ὧ, verito, in fugam verito. Ἀνδρ καλλιτριχὲς ἵπποι Ἀψ ἔχεα τροπῶν, Il. 13, 224. Ab eod.
Τροπή, ἡς, ἡ, conversio, versio, mutatio, conversio in fugam. Gl. V. consternatio; Τροπή χειμερινή, bruma, Ph. τροπή θερινή, solstitium. Sed & de æquinoctio dicitur τροπή. Ab eod.
Τροπικός, ε, ὁ, ut τροπικὸς οἶνος, q. d. vinum verum, vappa. **A** τροπή.
Τροπικός, ἡ, ὄν, tropicus; de conversionibus solaribus, ut τροπικὸὶ κύκλοι, tropici circuli, τροπικὰ σημεῖα, signa in Zodiaco, ubi sunt τροπαί. At τροπικὰ λέξεις, figuratæ dictiones. **A** τροπή, vel τροπός.

Т Р О Т Р О

Τροπικός, *Adv.* tropice, per tropum, figurate. **Α τροπικός**.
Τρόπις, *loc.* vel *idos*, ἡ, carina, ima navis pars, metaph. principium. Τὸν μὲν ἐξ ὧν ἴσατο περὶ τρόπιος βεβαῶτα. Hom. Od. 5, 130. **Α τρίπω**.
Τροπολογία, ᾧ, fut. ἦσω, tropis in sermone utor, tropice seu figurate loquor. Ex τρέπω, & λέγω, dico.
Τροπολογία, ας, ἡ, tropicus & figuratus sermo; (2) sermo ad emendationem morum directus. Ex iisd.
Τρόπος, ο, ὁ, mos, modus, ratio, ritus, consuetudo, studium, inslitutum, secta, mores, ingenium, indoles, animus; tropus, in verbis deflexio a communi usu. **Α τρίπω**.
Τροπός, ο, ὁ, rudens & funis nauticus, lorum contortum, quo remus scalmo alligatur. Ab eod.
Τροποφορέα, ᾧ, f. ἦσω, mores & ingenium alicujus fero seu tolero. Τισαταρακονται τῇ χρόνῳ τροποφορέσειν αὐτὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ, Act. 13, 18. Ex τρέπω, & φορέα, fero.
Τροπῶν, ᾧ, f. ἄσω, in fugam verto & vinco. Τὰν κατὰν ἰκασὴν τιτρώπα, Luc. **Α τρίπω**.
Τροπατήρ, ὅρος, ὁ, funis seu lorum, quo remus ad scalmum alligatur. **Α τροπῶν**.
Τροφαλὶς, ἰδος, ἡ, caseus, quod ex lacte coagulato fiat; frustum e recenti & tenero caseo. Gl. V. colostrum. **Α τρέφειν** quod nonnunquam idem significat, quod στήνυμι *figi*. vid. Hom. Od. 16, 476. Occurrit **τροφαλὶς** apud Athenæum 10, 21. & Samuel 1, 17. **Α τρέφα**.
Τροφή, ο, τὸ, merces seu præmium nutritionis & educationis. Gl. Vet. alimonium, nutrimentum, alimentum. **Α τροφός**.
Τροφεύς, ἑως, ὁ, altor, nutritor. **Α τροφῶν**.
Τροφῶν, f. ἔσω, nutrio, alo. **Α τρέφειν**.
Τροφῶν, ᾧ, alo, nutrio. **Α τρίφω**.
Τροφή, ἑς, ἡ, victus, cibus, esca, pabulum, alimonia, Ph. τροφί, cibaria. Gl. Vet. Ab eodem.
Τρόφιμα, ἡ, magnus fluctus vi ventorum excitatus; pro τρέφω. **Α τρίφω**, *alo*.
Τροφίαν, ο, ὁ, altis, alumnus. **Α τροφῶν**.
Τρόφιμα, ἡ, αἷν, αἷν, alimentum præbens, alens, herus, qui famulitium alit; (2) alumnus, is, quem domi nostræ alimus, Ph. nutriticus; & alumnus, Phil. Ab eod.
Τρόφισ, ἰός, ὁ ἢ, bene nutritus, crassus, pinguis, qui nutritus est & educatus adultus, magnus. Ab eod.
Τροφιδέν, ἑως, ὁ ἢ, densus, coagulatus. **Α τρέφω**.
Τροφίς, ὄντος, bene altus, & nutritus, ideoque crassus, pinguis, ingens. Κύματα τροφόντα, Il. 15, 621. **Α τροφῶν**.
Τροφός, ᾧ, ἡ, alitrix, nutrix, nutricula. **Α τρίφω**.
Τροποφορέα, ᾧ, fut. ἦσω, educo, educationis molestias perfero. Τροποφορέσει σε Κύριος ὁ Θεός σου, Deut. 1, 31. Ex τρέπω, & φορέα, fero.
Τροφώδης, ἰός, ὁ ἢ, alimento abundans; (2) densus, coagulatus. **Α τροφῶν**.
Τροχάων, f. ἄσω, citato gradu feror, prope-ro, festino. Τετραβόρει ἐπὶ ποσσὶν τροχάων, Eur. Hel. 730. Τροχάων ὅτι σπιδίς ἐν τοῖς ὕπλοις, Polyb. **Α τρίχω**.
Τροχαῖος, ἡ, ἐν, trochæis constans, trochæus. **Α τροχάιος**.
Τροχάιος, αἶα, αἶον, cursorius, cursui aptus, vel qui cursu fit; trochæus, pes metricus, constans priore longa & posteriore brevi. **Α τρίχω**.
Τροχαλία, ας, ἡ, rota, quæ circumagitur ad aquam educendam, trochlea. **Α τροχάιος**.
Τροχάος, ἡ, ἐν, velox, citus, currens. **Α τρίχω**.

Т Р О Т Р Ы

Τρόχαλος, *κ*, *ὁ*, septum aulæ vel cortis, mæ-
 ceria ex rotundis lapidibus; (2) rotundus
 lapillus. Ab eod.
Τροχαῦς, *ἄν*, cito, velociter, cursum. *Α*
τροχαλός.
Τροχαντήρ, *ῥ*, *ὁ*, pars puppis; (2) ge-
 nus tormenti; (3) coxæ caput. *Α* *τρο-*
χάζω.
Τροχία, curro, cursito; *τροχῶν* & *τροχόω-*
σα, currens. *Ροῖτ*. pro *τροχῶν*, *ῶσα*, *ἀκ-*
σα. "Ἀρκίος ἄμα τροχόασι, τὸ δὴ καλίων-
 ται ἄμαξαν, *Arat. Phœnom. 27.* *Α* *τρό-*
χος.
Τροχαρός, *ρᾶ*, *ρὸν*, & *τρόχος*, rotundus, vo-
 lubilis in modum rotæ; (2) currens, citus.
Α *τρέχω*.
Τροχνασία, *σι*, *ῆ*, rotarum agitatio & cur-
 sus, aurigatio. Ex *τρέχε*, & *ἐλαύνω*, *agro*,
impello.
Τροχναστής, *ῶ*, aurigor, rotam impello. *Gl.*
Vet. roto. *Τὸ μνηστὴρ δ' αἰμὰ νιν τροχ-*
λατῇ μανίαισιν, exagitat, *Eur. Or. 31.*
Ex iisd.
Τροχναστής, *κ*, *ὁ*, auriga. *Ex iisd.*
Τροχνηλία, *ας*, *ῆ*, rota, qua aqua ex puteo
 trahitur. *Α* *τροχαλός*.
Τροχῆλιον, *κ*, *τὸ*, idem & *ex iisd.*
Τροχιὰ, *σι*, *ῆ*, rotæ vestigium, orbita. *Α*
τροχός, *rota*.
Τροχίας, *κ*, *ὁ*, curfor, nuncius. *Α* *τρο-*
χία.
Τροχιζέω, rota torqueo, radiis rotæ distri-
 ctum torqueo. *Α* *τροχος*, *rota*.
Τροχιλία, *ας*, *ῆ*, rota, qua aqua e puteo
 trahitur, trochlea. *Gl. Vet. torquilla.* *Α*
τροχαλός.
Τροχιλάς, five *τροχιλάς*, *κ*, *ὁ*, aviculæ no-
 men, trochilus, regulus, rex avium. *Α*
τρέχω.
Τροχίς, *ις*, *ὁ*, curfor, nuncius, pedisequus;
 (2) diligens. Ab eod.
Τροχίσκος, *κ*, *ὁ*, rotella, *Gl. V. rotula*; (2)
 pastillus, *Ph.* *Α* *τροχός*.
Τροχιδνία, *ᾶ*, *ῆ*, *ῶσα*, in orbem circumagē.
Ex *τροχός*, & *δνία*, *volvo*.
Τροχοεδίη, rotæ speciem habenti, *dat. sing. a*
τροχειδῆς.
Τροχειδῆς, *ῖς*, *ὁ* *ῆ*, *ῆ*, rotæ seu orbis spe-
 ciem gerens, rotundus, figuræ orbicularis.
Ex *τροχός*, & *εἶδος*, *figura*.
Τροχόεις, *ῶσα*, *ῶν*, rotundus; (2) incur-
 vus, volubilis in modum rotæ vel orbis.
Α *τροχός*.
Τροχοπέδη, *ις*, *ῆ*, fustamen, quo rotarum
 cursus ligatur, seu lignum, quod per duas
 trajectum rotas, cursum sistit. *Ex* *τροχός*,
 & *πέδη*, *pedica*.
Τροχοποιέω, *ᾶ*, rotas facio, *Arist. Plut. 512.*
Ex *τρέχος*, & *ποιέω*, *facio*.
Τροχοποιός, *ῶ*, *ὁ*, rotarum faber. Ab eod-
 dem.
Τρόχος, *κ*, *ὁ*, curfus; (2) locus, in quo cur-
 ritur, in quo se olim cursu exercebant. *Α*
τρέχω.
Τρόχος, *ῶ*, *ὁ*, rota. Ab eod.
Τροχῶν, *τροχόωσα*, currens. Vide *τροχία*.
Τροχόωσαι, properantes, nom. plur. *f. g. Ροῖτ*.
 pro *τροχῶσαι*, contracto ex *τροχάσσαι*, a
 verbo *τροχάω*, *propero*.
ΤΡΥΒΑΙΟΝ, aut *τριβλίον*, *κ*, *τὸ*, cati-
 nus, paropsis, patina.
Τρυβαλίον, *κ*, *τὸ*, locus in quem recondi-
 tur triticum, *Hef. Ex* *τρύβη*, & *βάλλω*,
jacio.
Τρυβέω, *ᾶ*, *f. ῶσα*, Cereales fructus colligo;
 (2) uvas carpo, vindemio, *Metaph. fruor*,
percipio. *Οὐδὲ ἐκ βάτῃ τρυβᾶσι σαφύ-*
λῳ, *Luc. 6, 44.* *ἄμπειλον*, *Αποκ. 14, 19.*
βώτραις, *ib. ver. 18.* *Ἄλ' ἐρήμας αἰεὶ*
ἔσται ραδίως τρυβήσιν, *Arist. Vesp. 632.*
Hom. Il. 18, 566. *Α* *τρύβη*.
Τρυβίς, *ᾶ*, *ον*, faculentus. *Α* *τρύβη*.
Τρυβέος, *ῶ*, *ὁ*, vindemia. *Α* *τρύβη*.
Τρυβία, *ᾶ*, siccio, arefacio; *τρυβέω*, exsic-
 cari. *Ab eod.*

ΤΡΥΤΗ, α, ἡ, triticum, hordeum, cereales fruges, fructus; (2) vindemia; etiam pro siccitate.
Τρυπητής, ἄρ, ὁ, vindemiator, qui demit & colligit cereales fruges & uvas. **Α τρυπήσα**.
Τρυπητήρ, α, τὸ, torcular, torcolare, **Gl. Vet. Ab eod.**
Τρυπητής, α, ὁ, vindemiator. **Ab eod.**
Τρυπητικός, ἡ, ἐν, vindemialis, **Gl. V. Ab eodem.**
Τρυπητός, ὁ, ὁ, vindemia, vindemiæ tempus. **Ab eod.**
Τρυπήσας, α, ὁ καὶ ἡ, cerealium frugum commestor. **Ex τρύγη, & φάγας, edax.**
Τρυπήσας, α, ὁ καὶ ἡ, uvæ seu uvarum ferax; (2) cerealium frugum ferax. **Ex τρύγη, & φέρει, ferox.**
Τρυπίς, ας, ἡ, fax, fex, **Gl. Vet. amurca, Gl. V. de oleo.**
Τρυπίς, α, ἡ, sc. ἄνος, vinum faculentum, vini reliquiae cum sua face. **Α τρύξ.**
Τρυπίς, α, f. σα, faculentus evado, **Aret. Α τρύξ.**
Τρύψα, ἡ, ἰον, facatus, e facibus expressus. **Ab eod.**
Τρύψος, α, ὁ καὶ ἡ, face visitans. **Ex τρύξ, & βίος, visitans.**
Τρύψος, α, ὁ, facem percursor. **Ex τρύξ, & διψάω, scrutator.**
Τρύψος, α, ὁ, vas vimineum, quod colli loco supponitur vino recens calcato & e torculari effluenti. **Ex τρύξ, & ἵπος, pressas, pressura.**
Τρύψαντες, vendemiant, 3. plur. præf. opt. act. **Psalt.** pro τρυπῶν, contracto ex τρυπῶντες, a verbo τρυπῶν, vindemio.
Τρυπῶν, α, fut. ἴσω, convitiis incesso. **“Ος τις ἀπῆλαξεν χρόνι τρυπῶν, Arist. Vesp. ult. Α τρυπῶν.**
Τρυπῶν, α, ὁ καὶ ἡ, facis plenus; (2) facem referens, faculentus. **Ab eod.**
Τρυπῶν, α, ὁ, convitiis incessens ora face perunctus, tragicus. **Ex τρύξ, & ᾄδων, cantor.**
Τρυπῶν, α, ὁ, turtur; (2) piscis marinus. **Α τρύξ.**
Τρύξ, α, f. σα, frideo, susurro, murmuro, sonum quemdam aut susurrum edo. **“Α δ’ ὀλλυγῶν Τηλέθιν ἐν συκινῶσι βάταν τρύξεν ἀκόνθας, Theocr. 7, 140. “Ὅς μὴ μοι τρύξῃ παρήμοιοι ἄλλοθεν ἄλλος, Il. 9, 311. Τρύξῃ ὀλλυγῶν, Arat. V. 948. Ab & pro τρύξ.**
ΤΡΥΤΗΛΗ, ας, ὁ καὶ ἡ, clavatus, Suic.
Τρύμα, ατος, τὸ, vel τρύμη, veterator & homo qui longo rerum usu veluti tritus est; (2) foramen. **Α τρύμα.**
Τρυμαλία, ας, ἡ, foramen. **Α τρύμα, quod idem significat.**
Τρυμάτιον, α, τὸ, parvum foramen. **Dim. ab eodem.**
Τρύξ, ατος, ἡ, vinum recens, mustum nondum percolatum; (2) fax vini, fax olei, scoria ferri. **Α τρύμη.**
ΤΡΥΠΑ, ας, ἡ, foramen; (2) terebra.
Τρυπάνη, ας, ἡ, terebra. **Α τρύπα.**
Τρυπανίζω, α, f. ἴσω, terebro, pertundo. **Α τρυπάνη.**
Τρύπανον, α, τὸ, terebrum, seu terebra; (2) veterator. **Α τρυπάς.**
Τρυπάς, ας, f. ἴσω, terebro, perforo, pertundo. **Τρυπῶν ἀμφότερα τὰ ἄτα, Xen. Α τρύπα.**
Τρύπημα, ατος, τὸ, foramen. **Α τρυπάς.**
Τρύπησις, ας, ἡ, terebratio. **Ab eod.**
Τρυπητής, α, ὁ, terebrator. **Ab eod.**
Τρυπῶν, ατος, ὁ καὶ ἡ, virum atterens, i. e. conficiens, excrucians, emacerans. **Ex τρύμα, & ἀνῆρ, vir.**
Τρυπῶν, ατος, ὁ καὶ ἡ, vitam vexans, vitae molestus, **Arist. Nub. 420. Ex τρύμα, & βίος, vita.**
Τρυπῶν, ατος, ὁ καὶ ἡ, vitam vexans, vitae molestus, **Arist. Nub. 420. Ex τρύμα, & ἵπος, equus.**

Τρυφερός, ὤς, ἡ, adficiō, ærumna. A τρύα.
Τρυαρός, ἡ, ὄν, adficius, æger. Ab eod.
Τρυταλιών, expendo, Gl. V. A τρυτάνη.
Τρυτάνη, ἡς, ἡ, trutina. A τρύα, pro τράα.
Τρυφαίεια, εἶας, ἡ, galea tres conos habens.
Ex τρεῖς, & φαλός, conus.
Τρυφαλῆς, ἰδέε, ἡ, cafeus, pro τρυφαλῆς.
Τρυφάω, ὤ, fut. ἦσω, delicate vivo, deliciis indulgeo, nitescō, laute vivo, efforor & exultō lætitia. Gl. Vet. τρυφᾷ, luxurior, abundo. Σιμυλῷ, τρυφῶσαν (ἐν ἡμα) Arist. Nub. 48. τρυφᾷ ταῖς ἰδέσῃσι, Isocr. Ἐτρυφῆσατε ὅσα ἔχ' ἡμῖν, Jac. 5, 5. A τρυφή.
Τρυφαινομαι, mollitie diffuso. Hinc τρυφαινομένης, emollescens, a. i. part. pass. Arist. Vesp. 636.
Τρυφερόδους, υ, ὁ, delicata & suavis vita; (2) delicate vivens. Ex τρυφερός, & δῖος, vita.
Τρυφερός, ρῶ, ρόν, tener, mollis, delicatus. A τρυφή.
Τρυφερότης, ἡ, ὄν, mollities. A τρυφερός.
Τρυφεροχρῶς, ὥς, vel τρυφερόχρως, υ, ὁ καὶ ἡ, habens cutem teneram, delicatulus. Ex τρυφερός, & χρῶς, cutis.
Τρυφή, ἡς, ἡ, deliciæ, mollities, luxus, delicata vita. A Θρύπῃ.
Τρυφῆλῆς, ἡ, ὄν, delicatus, deliciis deditus. A τρυφή.
Τρυφήμα, αὐτός, τὸ, id, ex quo deliciæ percipiuntur; (2) deliciæ. A τρυφάω.
Τρυφῆτης, ὤ, ὁ, deliciarum confectator, delicatæ vitæ amator, heluo, vorax. Ab eod.
Τρυφῆτιδών, ὤ, delicias capto. A τρυφῆτης.
Τρυφῆτικός, ἡ, ὄν, libidini & voluptati deditus. Ab eod.
Τρύφος, εἰς, τὸ, fragmentum, frustum. A Θρύπῃ.
Τρυφῆρος, ρᾶ, ρόν, attritus & lacer in modum τρύχης. A τρύχης.
Τρύχηνος, ἐν, ἰον, tritus & scissus, confusus ex pannis attritis. Ab eod.
Τρύχην, υ, τὸ, pannus attritus seu lacerus. Dim. A τρύχος.
Τρύχος, vel τρύχης, εἰς, τὸ, pannus lacerus & attritus; (2) attritio. A τρύχω.
Τρύχῳ, ὤ, f. ὥσα, attero, absumo, exhaurio, conficio; τιτρυχαμένος, afflicus, p. pass. part. Τιτρυχαμένος καμῆτιος, Herodian. A τρύα.
Τρύχω, f. ξω, adficiō, Gl. V. τρύχι), carpitur, Ph. Μηδὲν δαπανᾷν τρύχῳ βίον ἐν κακότητι, Theog. 909. Πτωχὸν δ' ἐν ἅν τις καλεῖται τρύχοντα ἑαυτὸν, Odyss. 17, 388. Εὐτάμα χρόνῳ τρυχόμενος, Soph. Aj. 609. Ἐθυρμῖος εὐναῖς τ' ἀναδράτοις τρύχεσσι, id. Trach. 112. Ab eod.
Τ P T' Ω, tero, attero, vexo, divexo, defatigo, exhaurio, domo, conficio, adfligo, eneco & macero. Gl. V. adficiō. Τιτρυμένος ἡλῖος, Plato. γῆραι καὶ σπινῇ, Epigr.
Τραγάδα, ὤν, τᾶ, bellaria, Gl. Vet. Arist. Plut. 797. A seq.
Τραγάδιος, υ, ὁ, edulis. A τραγῷ.
Τράγλη, ἡς, ἡ, caverna seu foramen rostone factum. Ab eod.
Τραγληταί, hirundinum species in cavernis nidulantium. A τραγλη.
Τραγλοδύνοντα, latebram subeuntem, acc. sing. præf. part. act. verbi τραγλοδύνω.
Τραγλοδύνω, cavernam subeo, in cavernam me subduco, ingredior in cavernam. Ἡ τῇ (γαλῇ) ἀρίστῃ Ἡ καὶ τραγλοδύνοντα (με) καὶ τράγλῳ ἐρεῖναι, Hom. Βατρ. 52. Ex τράγλη, & δύνω, subeo.
Τραγλοδυτίω, ὤ, f. ἦσα, idem & ex iisd.
Τραγλοδυτής, υ, ὁ, qui cavernas subit, qui in cavernas se subducit, Troglodytes. Ex τράγλη, & δύνω, subeo.
Τραγλοδυτικός, ἡ, ὄν, cavernas subiens; (2) pertinet ad Troglodytas. A τραγλοδύτης.
Τραγλοδύτης, υ, ὁ καὶ ἡ, qui cavernas subit qui in cavernas se subducit. Ex τράγλη & δύνω, subeo.

Πρωϊσας, rodentes, accus. plur. f. g. part. pres. act. Dor. pro προγύσας, a verbo τρώω.
ΤΡΩΓ' Ω, *f. τρώομαι, rodo, comedo. Τρώων ἀφρυσιν μελιχιδία, Odyss. 6, 90. παρά-ναι, id. Batr. 53.*
Τρώαςσι, Trojanis, dat. plur. Poët. pro Τρᾶσι, a Τρᾶς, Trojanus.
Τρᾶθ' ἡ, vulneretur, 3. sing. a. i. conjunct. pass. verbi τιτρώσκει pro τρώω, vulnero.
Τρώτης, υ, ό, comestor, vorator; (2) impostor, versutus, deceptor; (3) piscis quidam. Gl. V. tructa piscis. A τρώω.
Τρώτης, ἡ, όν, qui comedi potest aut solet, edulis, vefcus. Ab eod.
Τρᾶμα, ατος, τό, vulnus; (2) damnum, detrimentum, clades. Ion. pro τραύμα. Α τιτρώσκει.
Τραματίας, υ, ό, faucius, vulneratus. A τρώμα.
Τραματιζέω, f. ίσω, faucio, vulnero. Ab eod.
Τρᾶξ, γίς, ό, gurgulio, vermiculus, qui legumina arrodit. Gl. Vet. curculio. A τρώω.
Τρώαλις, ιδ@, ἡ, grillus, acetaria, Ph. elcaria, al. Gl. V. A τρώω.
Τρώατα, τά, rami tenelli qui a pecore arrodi solet. Ab eod.
Τρᾶξέρτασ, panem rodentis, gen. sing. Æol. pro τρᾶξέρτου, a τρᾶξέρτης.
Τρᾶξέρτης, υ, ό, panivorus, nomen muris in Batrachom. ver. 108, &c. Ex τρᾶξίς, & ἄρτος, panis.
Τρώειμ@, υ, ό η, qui comedi potest aut solet, edulis, vefcus. A τρώω.
Τρᾶξίς, ίας, ἡ, efio, rofio. Ab eod.
Τραπίσκεπτο, vide τραπάω.
Τραπάω, verto, converto; in fugam verto; τραπασκεπτο in fugam vertebatur, imperi. Ion. pro ἱτραπάτο, ll. 11, 567.
Τρᾶσι, vulneravit, 3. sing. a. i. indicat. act. Ion. pro ἱτρασι, a verbo τιτρώσκει pro τρώω, vulnero.
Τρᾶσις, ίας, ἡ, vulneratio, vulnus, ictus. A τιτρώσκει.
Τρᾶσσει, vulnerabo, f. i. indicat. act. verbi τιτρώσκει.
Τρατός, υ, όν, vulneratus, læsus; (2) vulnerabilis, qui vulnerari lædive potest. A τιτρώσκει.
Τράύμα, ατ@, τό, Ionice pro τραύμα, vulnus. Suic.
Τραχέω, ώ, curro, Poët. pro τροχέω. Πίμασ ὁμάλα τραχέει, Hom. ll. 22, 163.
Τρέω, vulnero. Οἶνος σι τράει μελιχιδί, & σι ή άλλος βλάπτει, ἔς αν μιν χαλδόν ἔλγ, μηδ' αἰσιμα σπίνη. Hom. Odyss. 21, 293.
Τύ, Dor. pro σύ, tu.
Τυχᾶν, f. τᾶξομαι, vel τυχήσα, sum; (2) accidit ut sim, forte sum, contingo, evenio, accido; (3) adsequor, attingo, adipiscor, impetro, Gl. Vet. ἱτυχιν, confectus est, Gl. Vet. ό τυχών quilibet, Ph. τυχόντις, adepti, Ph. τῇ τυχέσῃ, quilibet, Ph. xor. 2. Τυχᾶν ἀνδρ, vulgaris, Longin. 9. Τυχᾶνεν Κυρηνάιους, ἱλιν, εἰρήνης, βουθίει, δικης, &c. Dem. Καί κάρ' ἱταίνε τᾶξίωδ' ὡρὸς γῆν ἱμῶ, Soph. Aj. 527. Ἀτίθανει, εἰ τ' ἀξίας ἱτύχανει, Arist. Av. 1229. Κἄν@ δ' ἐλδιδάτα-τ@, ὅτα κατ' ἡμαρ τυγχάνει μινδὲν κακόν, Eur. Hec. 628.
Τυκᾶν, ης, ἡ, tribula, Ph. A τύκα.
Τυκίζω, fut. ίσω, scalpo, polio. Τύτις δ' (λίθις) ἱτύμιζον αἱ Κρίνις τοῖς ῥύχασσι, Arist. Av. 1143. A τύκα.
Τύκα, five τυχέω, υ, ό, instrumentum, ferreum, quo lapideis utuntur in polendis lapidibus. A τύκα.
Τυκός, ἡ, εν, factus, fabricatus. Μηδ' ἄξις θῦρον Ἀφρα πῆτον ματρίμενον, τυκὲν κακόν, ἀλλοπρόσαλλον. Hom. Iliad. 5, 831. i. e. præter naturam ascitum malum. A τᾶξω.

Τύκω, παρο; τεινόντο, parabant, pro iustitiam, imperf. Τεινόντο δαίτα, Il. 1, 467. δόρπον, Odyss. 12, 307. A τύχω.
 Τύλα, five τύλη, ης, η, callus; (2) culcita, lodix. A τύλος.
 Τυλαίνω, ια, ον, callosus. Τυλαίνα ἰλεια, Aret. A τύλος.
 Τυλίσια, ας, η, & τυλεῖον, κ, τὸ, & τυλία, ας, η, culcita. Ab eod.
 Τυλίσια, five τυλίττω, f. ξω, in modum culcitae convolvo; (2) perfrutor, indago. Οὐδ' ἰτυλίχθη τὰν ψυχάν, Theocr. 23, 54. Ab eod.
 Τυλός, ὅσα, εἰν, callosus. Ab eod.
 ΤΥΛΟ Σ, κ, ο, callus, seu callum, cutis in aliqua corporis parte obdurate ex labore vel opere; (2) clavus ligneus vel etiam nodus; etiam pudendum apud Hes. Et τύλοι pl. pili superciliorum, Poll.
 Τυλόα, ας, f. ὅσα, callosum reddo, callum obduco; τυλόμαι, calleo, Gl. V. τιτόλωμαι, calleo, Gl. V. p. pass. τετύλωμαι, callosus, Gl. V. p. part. pass. Ὁ μὲν χαλκὸς ἄν τὰς γὰρ τοὺς ἀσπλῶν τυλοῖ το σῆμα, Xen. A τύλος.
 Τυλόα, ια, ο, κ, η, callosus, Ph. tuberos. Ab eodem.
 Τυλόα, ατος, τὸ, callum. A τυλόα.
 Τυλόα, ια, ο, η, occallescentia. Ab eod.
 Τυλόα, η, ον, nodosus. A τυλόα.
 Τυμός, ας, η, veneficus, quod circa sepulchra versetur. Ab eod.
 Τυμός, αὐδὲ, vox sepulchralis, Suic. A τύμος.
 Τυμός, ας, η, tumulatio, inhumatio. A τυμός.
 Τυμός, κ, ο, sepulchralis. Ab eod.
 Τυμόδωμα, ατος, τὸ, id, quod busto infertur, cadaver. Ab eod.
 Τυμόδω, f. ὅσα, busto infero, tumulo, sepelio; (2) devoro, in ventre quasi sepelio. Σάμα τυμόδωσαι τάφῳ, Soph. Aj. 1082. χοῆς, id. El. 408. Οὐχ ἔδε γὰρ τας ὀλμῆας τυμόδωμ, Eur. Hel. 960. Ab eod.
 Τυμόδω, ια, ο, κ, η, aptatus & conditus monumento. Ex τύμός, & ἄνω, ἀνω.
 Τυμόδω, ια, ο, κ, η, senex capularis, f. licernium. Ex τύμός, & γέρων, senex.
 Τυμόδω, κ, ο, κ, η, qui in monumentis pascitur, monumenta obidens. Ex τύμός, & νίμα, pascio.
 ΤΥΜΒΟ Σ, κ, ο, bustum, sepulchrum, tumultus.
 Τυμβόχον, ας, f. ὅσα, tumultum struo, tumulo, sepelio, humo adgesta tego. Ex τύμός, & χόη, seu χία, aggerem struo.
 Τυμβόχον, ης, vel τυμβόχον, ης, η, tumultus; Hom. Il. 21, 323. A τυμβόχον.
 Τυμβόχον, κ, ο, κ, η, busto vel sepulchro adgesto exstructus; (2) effusus. Ex τύμός, & χῶς, e terra exstructus.
 Τυμβόχον, ας, f. ὅσα, busta eruo, busta fodiendo aperio, ut sepulchra depræder, sepulchra deprædor. A τυμβόχον.
 Τυμβόχον, ας, η, sepulchrorum effusio. Ab eodem.
 Τυμβόχον, κ, ο, κ, η, qui busta eruit, spoliator mortuorum. Ph. vespillator, sepulchri violator, Arist. Ran. 1266. Ex τύμός, & ὀρύσσω, fodio.
 Τύμμα, ατος, τὸ, ictus, vulnus, percussus, plaga. A τύπω.
 Τύμμα, ης, η, idem & ab eod.
 Τυμπανία, κ, ο, ut τυμπανίας ὕδρωψ, hydrops species quo venter ut tympanum intenditur, pulsusque sonat. A τύμπανον.
 Τυμπανία, fut. ἴσω, tympanum pulso seu tundo; (2) fustibus cædo. Ἄλλαι δ' ἰ-τυμπανίσσασιν, Hebr. 11, 35. A τύμπανον.
 Τυμπανίον, κ, τὸ, parvum tympanum. D'm. & τύμπανον.

Τυμπανισμός, κ, ο, tympani pulsatio. A τυμπανίζω.
 Τυμπανιστής, κ, ο, tympanista, qui tympanum pulsat. Ab eod.
 Τυμπανιστρία, ας, η, tympanistria, quæ tympanum pulsat. A τυμπανιστής.
 Τυμπανίτης, κ, ο, ut τυμπανίτης ὕδρωψ, hydrops, quo venter tympani instar extenditur, pulsusque pariter resonat. A τύμπανον.
 Τυμπανιστής, ια, ο, κ, η, tympano similis. Ex τύμπανον, & ἴδω, forma, figura.
 Τυμπανιστής, ια, ο, κ, η, ut τυμπανιστής ὕδρωψ, idem quod τυμπανίτης.
 Τύμπανον, κ, τὸ, tympanum, instrumentum quo pulsat sonus dicitur; (2) palus; machina illa, ad quam devincti plagis adiciebantur; (3) fustis, baculus. A τύπω.
 Τυμπανιστής, ια, ο, κ, η, tympano similis, tympanum referens. A τύμπανον.
 Τύπν, tu. Dor. pro σδ.
 ΤΥΠΝΟ Σ, vel τυνός, parvus, Hes.
 Τυπνός, parvulus, parvulus, tantillus. A τυνός.
 Τυπνός, lutum calco, Arist. Pace 1157. A seq.
 Τυπνός, ας, ο, lutum, Hes.
 Τυπνός, ια, ο, κ, η, lutosus. A præc.
 Τύπανον, κ, τὸ, idem quod τύμπανον.
 Τύπας, ας, η, malleus. A τύπω.
 Τύπας, percussus, aor. 2. part. pass. verbi τύπω pro τύπω, verbero, percutio.
 Τυπτός, κ, ο, percussio, verberatio; (2) planctus, plangor. A τυπία.
 Τύπ, ια, ο, ictus, percussus, plaga; Hom. Il. 5, 387. A τύπω.
 Τυπικός, κ, ο, figuratus, symbolice innuens & figurans. A τύπος.
 Τυπικός, figurate, symbolice. A præc.
 Τυπός, ια, ο, κ, η, malleus. A τυπία.
 Τύπας, κ, ο, forma, formula, norma, tenor, institutum, Phil. constitutum, Gl. Vet. signum, effigies, exemplar. A τύπω.
 Τυπία, ας, f. ὅσα, formo, informo, figuro, signum imprimo vel insculpo. Ἐτύπασεν ὁπλοῦν τῇ σφραγίδι τὸ Μαρμάριον, App. A τύπος.
 Τυπία, fut. ἴσω, cædo, verbero, pulso; τυπία, cæsus, Ph. τυπία, batutum, Ph. a. 1. part. pass. Οὐ γὰρ με τυπίασας εἶσαν ἔχοντάς, Arist. Plut. 21. Ἄλλ' αὐθις αὐ τυπίασται, id. Nub. 1182. A τύπω.
 Τύπωμα, verberamus, i. plur. præf. ind. act. Dor. pro τύπωμαι, a verbo seq.
 Τυπώω, verbero, gen. pl. præf. part. act. Attice pro 3. plur. præf. imper. positus.
 ΤΥΠΩ Σ, f. ὅσα, verbero, percutio, pulso, tundo, cædo, ferio; τυπώω, vapulo. Οὐ γὰρ τὸ τυπώω τας ἰσας πηλῆας ἐ-μῶς; vapulas, Arist. Ran. 555.
 Τύπας, forma, gen. sing. Dor. pro τύπε, a τύπος, forma.
 Τυτάς, ια, ο, κ, η, non exactus, rudi descriptione comprehensus. A τύπος.
 Τυτάς, Adv. crassiore Minerva, crassiore Musa. A τυτάς.
 Τυτάς, figuratus, acc. plur. a. 1. part. pass. verbi τυτάς, figura.
 Τύπας, ατος, τὸ, figura, idem quod τύπος; (2) vas, τύπας χαλκὸς πλεον. Sophocl. Electr. 54. A τυπία.
 Τύπας, ια, ο, κ, η, figuratio, formatio, expressio. Ab eod.
 Τυπτός, κ, ο, informatus, expressus, effusus. Ab eod.
 Τυπνός, κ, τὸ, domus seu domicilium tyranni. A τύπν.
 Τυραννία, f. ὅσα, sum τύραννον, regno, impero. Ἄλλα ἰμὲ μὴ εἰ τυραννίσσασιν, Arist. Lyf. 634. Γαίης τυραννίσσασιν φί-λοι βασιλεῖς δικαίαι, Eur. El. 885. Ab eod.
 Τυραννίον, ας, f. ὅσα, dominor, tyrannus sum,

tyrannidem obtineo. Πότιρα τυραννί, ὁ σὺν σῶσαι φίλους; Eur. Ph. 563. Τυ-ραννίαις σοιχία, Plat. Τὸν σὺν σῶσαι αἱ μὴ τυραννί, id. Ab eod.
 Τυραννισία, cupio τυραννί, tyrannidem & imperium adiecto. A τυραννία.
 Τυραννία, ας, η, tyrannis, tyrannicus domi-natus. A τύραννος.
 Τυραννίον, ας, η, tyrannidem adiecto. A τυ-ραννία.
 Τυραννίζω, f. ἴσω, cum tyranno facio, Dem. A τύραννος.
 Τυραννικός, κ, ο, tyrannicus, ad tyrannum pertinens, a tyranno profectus, tyrannum decens, tyrannidem exercens; (2) domi-nandi peritus. A τύραννος.
 Τυραννικός, Adv. tyrannice, tyrannorum more. A τυραννικός.
 Τυραννίς, ια, ο, κ, η, regnum, imperium; (2) tyrannis, dominatus injustus & crudelis, summa potentia; (3) uxor tyranni seu principis. A τύραννος.
 Τυραννιστής, κ, ο, qui ad tyranni-dem instruit, qui tyrannum esse docet. Ex τύραννος, & διδάσκαλος, magister.
 Τυραννιστής, ας, f. ὅσα, tyrannum occido seu interficio. Pass. τυραννιστήμαι, tanquam tyrannus occidit. A τυραννιστής.
 Τυραννιστής, ας, η, tyrannorum seu tyranni occisio aut cædes; tyrannicidium, Gl. V. Ab eod.
 Τυραννιστής, κ, ο, ad tyrannicidam perti-nens, Suic. A τυραννιστής.
 Τυραννιστής, κ, ο, κ, η, tyrannicida, tyranni occisor seu interfector. Ex τύραννος, & κτείνω, occido.
 ΤΥΡΑΝΝΟ Σ, κ, ο, κ, η, tyrannus, ty-ranna, rex, regina. Adv. tyrannicus, ad tyrannum pertinens.
 Τυραννιστής, κ, ο, κ, η, tyrannicida, Suic. A τύραννος, & φόνος, cædes.
 Τυραννιστής, ατος, κ, ο, κ, η, tyrannico sensu tu-midus. Ex τύραννος, & φλύ, mens.
 Τυρβία, f. ὅσα, turbas seu tumultum ex-cito, tumultuo; τυρβία, turbo, sollicitus sum. Μερμῆς κ' τυρβία ἀπὸ σολ-λα, Luc. 10, 41. Τὸν σὺν σῶσαι ἀπὸ σολ-λας τυρβίας βαδίζων, Arist. Vesp. 249. A τύρβη.
 Τύρβη, κ, ο, κ, η, tumultus, turbæ; (2) incondita hominum multitudo. Ab & pro σὺρβη.
 Τυρβία, ας, η, lactis coagulatio, & in ca-seum densatio; (2) confectio casei. A τυρός.
 Τύρβας, ια, ο, κ, η, idem. A τυρβία.
 Τυρβία, f. ὅσα, in caseum cogo & denso; (2) agito, turbo, commisceo, machinor, struo, fabricor. Ὁ δ' ἰδὼν ἐτύρβη ταύ-τα, Dem. A τυρός.
 Τυρβόλιον, κ, τὸ, id, in quod conjiciun-tur casei, fucella. Ex τυρός, & βάλλω, jacio.
 Τυρβόλιον, κ, ο, nomen muris, sic dicti ab excavando caseo; in Batrachom. ver. 136. Ex τυρός, & γλύφω, scalpō.
 Τυρβίς, ὅσα, εἰν, caseosus. A τυρός.
 Τυρβίς, κ, ο, radula caseo radendo; Ari-stoph. Lyfistr. 226. Ex τυρός, & κλάω, rado.
 Τυρβίς, κ, ο, caseus cretus in cerni-culo, vel cribrum, quo caseus cernitur. Ex τυρός, & κέσκινον, cribrum.
 Τυρβίς, ας, fut. ἴσω, caseum facio seu co-go. Ex τυρός, & ποίω, facio.
 Τυρβίς, ας, fut. ἴσω, caseos vendo; (2) pondero & examino more eorum, qui ca-seos venditant. Τυρβίς, ας, τὴν τίχην, Arist. Ran. 1502. Ex τυρός, & πωλίσω, vendo.
 ΤΥΡΟΣ Σ, κ, ο, caseus.
 Τυρός, ας, fut. ἴσω, coagulo & in casum cogo; (2) agito, turbo, commisceo. Τυ-ρῶντες ἀπαντα, Athen. A τυρός.
 ΤΥΡΟΣ Σ, ια, ο, κ, η, turris, propugnacu-lum.
 Τύρος, κ, ο, idem, Suid.
 U u u u z Τυρβία.

τυρῆ, ἡ, furca: Quæ est ὑρχή, R.
 τυρῆ, caſei, gen. ſing. Dor. pro τυρῆ, a τυρῆ, caſeus.
 τυρῆς, εἰς, ὁ καὶ ἡ, caſeoſus, qui e genere caſeorum eſt. A τυρῆς.
 τυρῆτος, ἡ, ὄν, caſeatus, Gl. V. A τυρῆς.
 τυρῆς, ἡ, ὄν, vel τυρῆς, ἡ, ὁ καὶ ἡ, parvus, puſillus. Hinc Adv. τυρῆς, paululum. Οὐδὲ τυρῆς, ne tantillum quidem, Hom. Il. 1, 354. Μ' ἔτριψε τυρῆς ἔσαν, 22, 480. A τυρῆς.
 τυρῆδης, εἰς, ὁ, decrepitus & cuius cadaver propediem cremandum eſt, Ariſtoph. Veſp. 1359. A τυρῆδης.
 τυρῆδης, εἰς, ἡ, accenſio, inflammatio. A τυρῆς.
 τυρῆς, ἡ, ὄν, planta aquatica, ſive paluſtris. Ab & pro τῆς.
 τυρῆδης, verberati eſſemus, 1. plur. aor. 1. opt. paſſ. Att. pro τυρῆδης, a verbo τυρῆδης, verberare.
 τυρῆδης, αἱ, οἱ, ſerpentes cæci, cæciliæ. Angl. Slow worms. A τυρῆδης.
 τυρῆδης, εἰς, ὁ καὶ ἡ, cæcigena, Gl. Vet. Ex τυρῆδης, & γίνονται, paſcor.
 τυρῆδης, εἰς, cæcum ſindo. Ex τυρῆδης, & πλάσσει, fiſcor.
 ΤΥΦΛΟΨ, ἡ, ὄν, cæcus, oculis captus; (2) qui non videtur, vix apparens, obſcurus.
 τυρῆδης, τὸ, obſcurum oſtium. Ex τυρῆδης, & ὄψμα, οἱ, eſſum.
 τυρῆδης, ἡ, cæcitas. A τυρῆδης.
 τυρῆδης, cæcitas, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. contr. pro τυρῆδης, a verbo τυρῆδης.
 τυρῆδης, ἡ, ὁ καὶ ἡ, cæcum ferens. Ex τυρῆδης, & εἶρω, fero.
 τυρῆδης, ὡ, f. ὄψμα, excæco, obſcæco, oculis privo. Οὐκ ἔστι τυρῆδης, Eur. Ph. 771. Τῶν ἡ μὲν οὖν τυρῆδης φράσαι, Pind. Ol. 12, 13. A τυρῆδης.
 τυρῆδης, εἰς, ὁ καὶ ἡ, qui mutus ſedet & velut attonitus ſenſibusque captus. Ab eod.
 τυρῆδης, εἰς, ἡ, excæcatio ſeu obſcæcatio; (2) cæcitas. A τυρῆδης.
 τυρῆδης, cæcus ſum, cæcutio. Οὐκ ἔστι Πλαυτιανὸς τυρῆδης τῇ ὀφθαλμῷ, Herodian. lib. 3. A τυρῆδης.
 τυρῆδης, ὡ, ὁ, cæcus; (2) ſerpens quidam. Καὶ ἔστι τυρῆδης ἀπὸ τῶν φροῦσαι, Nicand. Theriac. 492. Ex τυρῆδης, & ὄψ, oculus.
 τυρῆδης, ὄν, ὁ, faſtuofus ſenex, Ariſt. Nub. 905. Ex τυρῆς, & γῆρας, ſenex.
 τυρῆδης, αἱ, ὄν, inſolentia & faſtus cum ſurore, ſeu ſuror cum inſolentia & faſtu conjunctus. Ex τυρῆς, & μαρία, ſuror.
 τυρῆς, ſeu τυρῆς, ὡ, ὁ, fumus; (2) jaſtancia, arrogantia, faſtus, inſolentia; (3) ſtupor attonitus. A τυρῆς.
 τυρῆς, ὡ, f. ὄψμα, fumo inſeſto vel eneco; (2) effero, inſolentem reddo; τυρῆς, inflatus, p. paſſ. part. τυρῆς, ὡ, ὁ, inſolentia, 1 Tim. 6, 4. τυρῆς, ib. 3, 6. Ἐπὶ τῷ τυρῆς, Luc. A τυρῆς.
 ΤΥΦΩ, f. ὄψμα, fumum excito; (2) accendo, incendo, inflammo, uro; τυρῆς, fumo, Gl. Vet. Αἶνον τυρῆς, & ὄψμα, Matt. 12, 20.
 τυρῆς, εἰς, ὁ καὶ ἡ, decrepitus & capularis; (2) faſtuofus, elatus, arrogans. A τυρῆς.
 τυρῆς, ὡ, ὁ, ventus quidam repentinus, procella, vortex igne factus, ſeu vortex procelloſus & everberans, Gl. V. τυρῆς, δαίμων, Typho. A τυρῆς.
 τυρῆς, εἰς, ὁ, typhonicus. A τυρῆς.
 τυρῆς, εἰς, ὁ καὶ ἡ, ſimilis vehementi turbini. Ex τυρῆς, & εἶδος, figura.
 τυρῆς, Adv. vehementi turbine. A τυρῆς.
 τυρῆς, ὡ, ὁ, idem quod τυρῆς, a τυρῆς.
 τυρῆς, ὡ, τὸ, delubrum fortunæ, A τυρῆς.

τυρῆς, αἱ, αἶον, fortuitus. Ab eod.
 τυρῆς, fortibus, dat. pl. Poët. pro τυρῆς, a τυρῆς.
 τυρῆς, paſſus eſt, 3. ſing. a. 2. ind. aſt. Ion. pro τυρῆς, a verbo τυρῆς, pro τυρῆς, paſſus eſt.
 τυρῆς, paſſum eſſe, aor. 2. inf. aſt. verbi ejuſd.
 τυρῆς, paſſum eſſe, a. idem, ſed Poët. formatus.
 τυρῆς, f. ὄψμα, conſequor, nanciſcor, contingo. Τὸ εἶναι τυρῆς, Il. 4, 106. καὶ κληῖδα, ib. 5, 579. καὶ ζῶντα, ib. 12, 189. τυρῆς, ὡ, ὁ, Odyſſ. 14, 334. A τυρῆς.
 τυρῆς, ἡ, fortuna; (2) eventus ſeu caſus fortuitus. Τὸ εἶναι τυρῆς, ante eventum, Soph. Trach. 737. A τυρῆς.
 τυρῆς, ὡ, ὁ, fortuitus; τυρῆς, adventitia bona, Gl. V. A τυρῆς.
 τυρῆς, caſu, fortuito, Gl. Vet. A præcedente.
 τυρῆς, adſecutus eris, 2. ſing. aor. 2. conjunct. aſt. verbi τυρῆς.
 τυρῆς, adſequar, f. 1. ind. aſt. verbi τυρῆς, adſequor.
 τυρῆς, fabricatus, aor. 1. part. paſſ. verbi τυρῆς, pro τυρῆς, fabrico.
 τυρῆς, ὡ, ὁ, fortuitus. Ab eod.
 τυρῆς, Adv. fortuito, caſu. A τυρῆς.
 τυρῆς, adſecutus ſum, aor. 2. opt. verbi τυρῆς, pro τυρῆς, adſequor.
 τυρῆς, adeptus, acc. ſing. part. aor. 2. f. gen. aſt. Dor. pro τυρῆς, a verbo eod.
 τυρῆς, fors, fortasse, forſitan, forſan, Phil. A τυρῆς.
 τυρῆς, ei, qui obviam fuit, dat. ſing. a. 2. part. aſt. verbi ejuſd.
 τυρῆς, Adv. prout contigit ſeu contigerit, quolibet modo, temere, utcumque. A τυρῆς, ὄντος.
 τυρῆς, paſſi ſint, 3. pl. a. 2. conjunct. aſt. verbi τυρῆς, pro τυρῆς, nanciſcor.
 τυρῆς, qui verberavit, aor. 1. part. aſt. Dor. pro τυρῆς, a verbo τυρῆς, verbero.
 τυρῆς, verberent, gen. plur. a. 1. part. aſt. Att. pro 3. plur. præſ. imper. aſt. poſitus.
 τυρῆς, percuffit, 3. ſing. a. 1. ind. aſt. Ion. pro τυρῆς, a verbo τυρῆς, percutio.
 τυρῆς, verberaveris, 3. ſing. a. 1. imper. aſt. verbi ejuſd.
 τυρῆς, verberant, 3. plur. præſ. ind. aſt. Dor. pro τυρῆς, a verbo eod.
 τυρῆς, hic, dat. ſing. ab ὁ, hic.
 τυρῆς, pro τυρῆς, bi, nom. dual. ab eod.
 τυρῆς, Dor. pro τυρῆς, ſimulacrum.
 τυρῆς, hamus, Dor. vel Att. pro τυρῆς.
 ΤΥΦΩ, f. ὄψμα, diſteris inceſſo, irideo, mordeo opprobriis, cavillor, conviciis inceſſo. Τὸ εἶναι τυρῆς, Ariſt. Veſp. 1351. Οὐ μόνον τυρῆς, ἀλλὰ πάντες καὶ τυρῆς, Plato in Hippia majore.
 τυρῆς, convitiis inſeſtantes, nom. plur. part. præſ. aſt. f. g. Dor. pro τυρῆς, a verbo τυρῆς, convitiar.
 τυρῆς, ὡ, ὁ, irriſio, ludibrium. A τυρῆς.
 τυρῆς, ὡ, ὁ, irriſor. A τυρῆς.
 τυρῆς, Adv. ſcoptice, irriſorie, cum irriſione, Suic. Ab eod.
 τυρῆς, ὡ, ὁ, irriſorius. Ab eod.
 τυρῆς, Adv. irriſorie, cum irriſione. A τυρῆς.
 τυρῆς, Dor. vel Att. pro τυρῆς, doloris, gen. ab ὄντος, dolor.
 τυρῆς, mei, gen. ſing. Dor. & Att. pro τυρῆς.
 τυρῆς, ante, dat. ſing. Dor. vel Att. pro τυρῆς, ab ὄντος, antrum.
 τυρῆς, Adv. revera, in veritate, Plato.

τυρῆς, Argivi, gen. ſing. Dor. pro τυρῆς, ὡ, ὁ, Argivi.
 τυρῆς, Dor. vel Att. pro τυρῆς, avis.
 τυρῆς, Dor. vel Att. pro τυρῆς, antiquus.
 τυρῆς, ſic. Dor. pro τυρῆς, & ὡ, ὁ, Μῆσαι τὸν αἰδὸν, ὁ μὴ Πίμπληαι αἰσῶ, Ἐχθρῶν, τὰς φῶς ὅτις δὴλοις λῶνται, Calim. Hymn. in Delum. 8.
 τυρῆς, per Aphareſin, pro τυρῆς, ſic.
 τυρῆς, Dor. vel Att. pro τυρῆς, oſſa.
 τυρῆς, pro τυρῆς, & hoc Ion. pro τυρῆς, ipſum.
 τυρῆς, Att. & Ion. pro τυρῆς, ipſius.
 τυρῆς, Dor. pro eod.

T.

Litera Græcorum vigefima, quæ ſuo nomine u φιλὸν vocatur; (2) nota numeralis valens quadringenta, & cum lineola inferne appoſita ὁ, quadringenta millia.
 τυρῆς, Adv. olfacientis.
 τυρῆς, ἡ, ὄν, angina porcina. Ex τυρῆς, & ὄντος, angus.
 τυρῆς, ὡ, αἱ, Hyades, ſtellæ quædam in cornibus tauri, Ph. ucculæ. Ab ὡ, plus, quoniam ortu occaſuque ſuo pluvas latroſque imbres concitare creduntur.
 τυρῆς, ἡ, ὄν, ſuccula, porcella; (2) piſcis quidam; (3) hyæna, fera ex genere luporum. Ab ὡ, ſus.
 τυρῆς, f. ὄψμα, plus. Ab ὡ.
 τυρῆς, ὡ, τὰ, Hyacinthia, feſtum in honorem Hyacinthi pueri. Ab τυρῆς.
 τυρῆς, hyacinthum refero. Ab eod.
 τυρῆς, ὡ, ὁ καὶ ἡ, hyacinthino tinctus colore. Ex τυρῆς, & βαπτίζω, tingo.
 τυρῆς, ὡ, ὄν, hyacinthinus, purpureus ſeu ſubniger in modum hyacinthi. Ab τυρῆς.
 ΤΥΚΙΝΘΟΣ, ὡ, ὁ καὶ ἡ, hyacinthus, nomen herbæ & floris, Phil. vaccinium; Angl. Hyacinth, or Jacinth. (2) nomen gemmæ, ſic dictæ a colore floris hyacinthi; (3) lana, aut fila hyacinthio colore imbuta.
 τυρῆς, εἰς, ὁ καὶ ἡ, hyacinthinus, hyacintho ſimilis. Ab τυρῆς.
 τυρῆς, εἰς, ὄν, contr. υαλῆς, ὡ, ὁ, e vitro conſectus, vitreus. Ab υαλῆς.
 τυρῆς, vitrum imitor colore & pelluciditate. Ab eod.
 τυρῆς, ὡ, ὄν, vitreus. Ab υαλῆς.
 τυρῆς, ὡ, ὄν, vitraria. Ab eod.
 τυρῆς, εἰς, ὄν, υαλῆς, vitreus, vitrum reſerens, pellucidus. Ex υαλῆς, & εἶδος, ſpecies.
 τυρῆς, ὡ, ὄν, vitro ſimilis, vitreus; (2) ſplendidus, pellucidus. Ab eod.
 ΤΥΛΩ, ὡ, ὁ, vel ὁ, vitrum; (2) e lectri ſive ſuccini genus, vitri inſtar pellucidum.
 τυρῆς, ὡ, ὁ, artifex vitri conſciendi. Ex υαλῆς, & τέχνη, ars.
 τυρῆς, ὡ, τὸ, vitrarium, Gl. Vet. A ſeq.
 τυρῆς, ὡ, ὁ, qui vitra conſcit, vitrarius, vitrarius. Ex υαλῆς, & ὄντος, opus.
 τυρῆς, f. ὄψμα, vomo; (2) incurvo me, ut vomentes ſolent. Ab υαλῆς, curvus.
 τυρῆς, ſubvertere, præſ. inf. aſt. Dor. ſeu Dor. pro τυρῆς, ab υαλῆς, ſubjicio.
 τυρῆς, interpellare, Hom. Il. 19, 80.
 τυρῆς, αἱ, αἶον, Hyblæus. Hinc μῆλι υαλῆς, mel hyblæum, i. e. optimam, quale fertur in Hybla fuiſſe propter thymi copiam. Ab υαλῆς, Hybla.
 ΤΥΒΩ, ὡ, ὄν, curvus, inflexus.
 τυρῆς, ὡ, ὁ, tuber in dorſo cameli. Ab υαλῆς.
 τυρῆς, ὡ, f. ὄψμα, curvo, incurvo. Ab eod.
 τυρῆς, ὡ, ὁ, curvus.

- Υδρίζω, pro υδρίζωσα, insultans, part. præf. act. f. g. verbi sequentis.
- Υδρίζω, f. ίσα, injurius sum, protervus & insolens sum, infolesco; (2) injuria & contumelia adficio; petulanter injuriam adfero; convicior, convicium facio. Ουτοι σ' Αχαιοὶν οἶδα μήτις υδρίζωσιν σου χαλκῷ λείαναι, Soph. Aj. 561. Υδρίζωσ' αὖ αἰὶ παρὲς οὐκ οἶδ' υδρίζωσιν δόμους; id. Iph. in Tau. 933. αἰὶ τινά, Arist. Plut. 899. Υδρίζομαι πρὸς ἀνδρὸς, Eur. Med. 255. Ab υδρί.
- Υδριπαθῶ, ὦ, injuriam patior, injuria adficio. Ex υδρί, & παθῶ, passio.
- ΥΒΡΙΣ, f. ίσα, injuria, contumelia, flagitium, probum, Gl. V. injuria; (2) stupratio, adulterium; (3) insolentia, petulantia, superbia.
- Υβρίσας contumelia adfeciße, a. i. inf. act. verbi υδρίζω.
- Υβρίσας, contumelia adficio, præf. inf. act. Dor. pro υδρίζωσιν, a verbo eod.
- Υβριδύνας, contumelia adficio, acc. pl. a. i. part. pass. verbi ejusd.
- Υβριδύων, contumelia adficio, 3. singul. f. i. ind. pass. verbi ejusd.
- Υβρισμα, ἄλφ, τὸ, injuria, contumelia; (2) quod quis pro ludibrio habet. Ab υδρίζω.
- Υβριστής, ὦ, ὁ, injuriosus, contumeliosus, insolens & protervus; (2) qui virgini aut adolescenti vim ac stuprum infert, stuprator. Ab eod.
- Υβριστικός, ὦ, ὁ, pronus ad adficiendum injuria & contumelia. Ab υβρίσας.
- Υβριστικῶς, Adv. injuriose, contumeliose, insolenter, petulanter. Ab υβριστικός.
- Υβριστάτος, ὦ, ὁ, petulantissimus, insolentissimus, contumeliosissimus, Arist. Vesp. 1293. Ab υβρίσας.
- Υβριστόδω, ὦ, ὁ, protervior, petulantior, insolentior. Ab eod.
- Υβρίστια, ία, ὦ, conviciatrix, superba, arrogans, insolens. Ab υβρίσας.
- Υβρισμα, ἄλφ, τὸ, curvamen. Ab υβρί.
- Υβρισις, ία, ὦ, adfectio spinæ dorsī incurvata, qua gibbosi fiunt. Ab eod.
- Υβρία, ας, ὦ, sanitas, bona valetudo. Ab υβρί.
- Υβρίζω, f. ίσα, sano, sanitati restituo, & υβρίζομαι, sanescō. Τὸ καμνοῦν υβρίζω, Aristot. Ab υβρί.
- Υβρίτης, f. ίσα, 2. sing. præf. conjunct. act. verbi υβρίζω.
- Υβρίων, valeo. Ἀφ' ὧν δὲ υβρίων, Dem. Ab eod.
- Υβρίων, f. ίσα, q. d. convalescentia, via ad sanitatem, sanatio. Ab υβρίων.
- Υβρίως, ὦ, ὁ, sanabilis, qui sanari potest. Ab eod.
- Υβριστικός, ὦ, ὁ, sanandi vim habens. Ab υβρίζω.
- Υβρίσας, ὦ, ὁ, idem quod υβρίσας. Ab υβρίζω.
- Υβρία, sanum, acc. sing. ab υβρί.
- Υβρία, ας, ὦ, sanitas, bona valetudo. Ab υβρί.
- Υβρίων, sanitatis, gen. sing. Ion. pro υβρίων, ab υβρί.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, sanus, prospera valetudine utens; (2) sanitatis capax; (3) confrens ad sanitatem corporis vel tuendam, vel recuperandam, salutaris, salutaris. Ab υβρί.
- Υβρίων, Adv. sane, salubriter. Ab υβρί.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, sanus, integer, incolumis. Ab υβρί.
- Υβρίων, f. ίσα, ὦ, ὁ, sanus, valens, incolumis, fospes, integer, Ph.
- Υβρίων, ὦ, fut. ίσα, sano, curo. Ab υβρί.
- Υβρίων, Adv. sane. Ab eod.
- Υβρίων, f. ανῶ, humefco, madefacio, irigo; υβρίωνμαι, madefio. Υβρίωνται γυί-

- as, Eur. El. 3. βλίφαρον δάκρυον, ib. 679. Ab υβρί.
- Υβρίων, f. ίσα, humectatio. Ab υβρί.
- Υβρίων, ας, ὦ, humiditas, humor, uligo. Ab eod.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, per humida ambulans. Ex υβρί, & βαίω, eo.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, qui humida permeat. Ab υβρί.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, qui in locis humidis vivit, qui in aquis degit. Ex υβρί, & βίω, vicius.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, qui humida seu fluida alvo est. Ex υβρί, & κοιλία, alvus.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, qui humida collyria, quæ e succis aliisque rebus humidis componuntur. Ex υβρί, & καλλήριον, collyrium.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, membra habens tenera & flexibilia. Ex υβρί, & μέλας, membrum.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, unguentum liquidum. Ex υβρί, & μέλον, unguentum.
- Υβρίων, contr. υβρίων, ὦ, ὁ, humidam, i. e. mollem & effeminatam habens mentem. Ex υβρί, & νόσος, mens.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, pix liquida. Ex υβρί, & πικρά, pix.
- Υβρίων, ὦ, f. ίσα, per humida gradior, humida loca permeo. Nisi υβρίων, E-pigr. Ab υβρί.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, per humida gradior, humida permeans. Υβρίων Σίμωνος ἀδελφεὸς ἰχθυόλη, Nonn. Paraphr. 6, 8. Ex υβρί, & πείρα, permeo.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, humidus, humectus, madidus, aquatilis, in aquis degens; (2) liquidus, mollis; (3) viridis. Υβρίων πνύμα, fluxum, inconstans, Longin. 34.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, humidam carnem habens. Ex υβρί, & σὰρξ, caro.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, humiditas, humor, uligo; (2) flexibilitas, agilitas; (3) prodigalitas, luxuria. Ab υβρί.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, mollem & flexibilem habens cervicem. Ex υβρί, & τράχηλος, cervix.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, qui in humido ali solet. Ex υβρί, & τροφή, alimentum.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, qui humidis est oculis. Ex υβρί, & ὀφθαλμός.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, qui per humida incedit, palustris. Ex υβρί, & φειτάς, ventito, incedo.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, humide, liquide, fluide; (2) mollior. Ab υβρί.
- Υβρίων, f. ίσα, aquosus, aqueus. Ab inuf. υβρί pro υδρί.
- Υβρίων, ὦ, aquam poto, Suic. Ex υβρί pro υδρί, & πίνω, poto.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, aquosus, aqueus; (2) fluxus, infusus; (3) non sincerus. Υβρίων Καίην οἰότητι, Æschyl. Agam. 807. Aristot. Polit. lib. 2. Ab υδρί.
- Υβρίων, & υδρίων, aquosus fio, aquefco; (2) aquosum reddo, Hipp. Ab eod.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, aqueus, aquatilis; (2) molliculus, roscidus. Ab eod.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, aquula; (2) aqua pluvia. Ab υδρί, pro υδρί.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, vesicula, Gloss. Vet. Ab υδρί.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, aquosus, aqueus, pluviosus. Ab υδρί.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, in aqua nutritus & altus; (2) aquatilis seu aquaticus. Ex υδρί, & θρέμμα, alumnus.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, aqua lotus seu ablutus. Ex υδρί, & κλύω, abluo.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, aquæ potus, Suic. Ex υδρί, & πίνω, potus.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, in aqua nutritus. Ex υδρί, & τρέφω, nutrio.
- Υβρίων, ὦ, ὁ, aquosus, & perliqui-

dus, pallidaque aut flava bile permixtus. Ex υδρί, & χολή, bilis.

Υβρίων, contr. υδρίων, ὦ, ὁ, aquæ colore præditus; (2) aquæ similis. Ex υδρί, & χρώς, color.

Υβρίων, ὦ, aquosum reddo; υδρίων, aquefcere. Ab υδρί.

Υβρίων, ὦ, ὁ, aquosus, multum in se aquæ continens. Ab eod.

Υβρίων, aquæ, dat. sing. ab υδρί, ὦ, aqua.

Υβρίων, ὦ, ὁ, aquæ intercutis adfectus. Ab υδρί.

Υβρίων, ὦ, hydropicus sum, intercutibus aquis laboro, Diofc. Ab υδρί.

Υβρίων, ὦ, ὁ, hydropicus. Ab eod.

Υβρίων, ὦ, ὁ, aqua intercus, hydrops. Ab υδρί.

Υβρίων, ὦ, ὁ, hydropicus. Ab eod.

Υβρίων, ὦ, celebro, canto. Ἐπὶ ἄπορος δὲ παλὴ μετ' ἀνδρῶν υδρίων, Aratus. Καὶ χλαίρῃ παρὰ στήθεσσι, τὸ δὲ μελίτευλον υδρίων, Nicand. in Alexiph. 47. Ab υδρί, quod idem notat.

Υβρίων, ὦ, ὁ, qui perite canit; (2) sapiens, prudens. Ab eod.

Υβρίων, nutritio. Ab υδρί.

Υβρίων, ὦ, ὁ, idem quod υδρί.

Υβρίων, ὦ, ὁ, tumor terræ, tuber; υδρί, tubera, Gl. V. Ab υδρί.

Υβρίων, ὦ, ὁ, aqua. Ab υδρί.

Υβρίων, ας, ὦ, hydra, serpens aquatilis. Ab υδρί.

Υβρίων, ὦ, ὁ, aqueductus. Ab υδρί.

Υβρίων, ὦ, ὁ, aquam educo. Ab eod.

Υβρίων, ας, ὦ, aqueductus, aquæ deductio. Ab eod.

Υβρίων, ὦ, ὁ, aquam educens, aquæ ductor, aquagium seu aqueductus. Ab υδρί, & ἄγω, deducor.

Υβρίων, lavo, irigo, aqua perfundo. Μίλων κρατῆρα τῷ φθιμῶν υδρίων γαίᾳ ἐκ νεύου, Eur. Iph. in Tau. 162. Ἡ δὲ υδρίων, καθαρά χροὶ ἐμῶν ἐλῶσα, Odyss. 4, 750. Ab υδρί.

Υβρίων, molinæ, Gl. Vet. Ex υδρί, & ἄλφ, molo.

Υβρίων, ὦ, ὁ, molitor aquarius. Ex υδρί, & ἄλφ, molo.

Υβρίων, ὦ, ὁ, aqua falsa. Ex υδρί, & ἄλφ, falsugo.

Υβρίων, ὦ, ὁ, argentum vivum. Ex υδρί, & ἄργυρος, argentum.

Υβρίων, ὦ, ὁ, organarius, Gl. Vet. Ex υδρί, & ὄργανον, tibia.

Υβρίων, ὦ, ὁ, hydraula, musicum quoddam instrumentum, Gl. V. υδρίων, organum. Ex υδρί, & ἄλφ, tibia cano.

Υβρίων, ας, ὦ, aquatio aquæ haustio; (2) rigatio, irrigatio. Ab υδρί.

Υβρίων, ὦ, ὁ, vas, quo utimur in aquando, hydia, situla, urna. Ab eod.

Υβρίων, ὦ, ὁ, aqua oleo mista. Ex υδρί, & ἔλαιον, oleum.

Υβρίων, ας, ὦ, aquationum ratione disposita manio. Ab υδρί.

Υβρίων, ας, ὦ, aquatio, aquæ haustio; (2) rigatio, irrigatio. Ab eod.

Υβρίων, ὦ, ὁ, aquator, Gl. V. A seq.

Υβρίων, fut. ίσα, aquor, aquam poto seu haustio; (2) rigo, irigo, Gl. Vet. υδρίων, aquo, as, or; & υδρίων, aquor, haustio, aqueo, Gl. V. Περὶ υδρίων υδρίων, Eur. Tro. 197. Ὅθεν υδρίων πάλῃ, Odyss. 7, 131. Ab υδρί.

Υβρίων, ὦ, ὁ, humidus, aquosus; (2) mollis, irriguus, aquaticus. Λεμῶνες υδρίων, Hom. Od. 9, 133. Ab eod.

Υβρίων, hydram, acc. sing. Ion. pro υδρί, ab υδρί, hydra.

Υβρίων, ὦ, ὁ, aquarius, Gl. V. Ab υδρί, & χείρ, fundo.

Υβρίων, ας, ὦ, hydia, vas aquarium, aqualis, cadus, urna, sitella. Ab eod.

Υβρίων, ας, ὦ, aquatica, Ab υδρί.

Υβρίων, ας, ὦ, aquatica, Ab υδρί.

Υβρίων, ας, ὦ, aquatica, Ab υδρί.

Υβρίων, ας, ὦ, aquatica, Ab υδρί.

Υβρίων, ας, ὦ, aquatica, Ab υδρί.

Υβρίων, ας, ὦ, aquatica, Ab υδρί.

Υβρίων, ας, ὦ, aquatica, Ab υδρί.

Υβρίων, ας, ὦ, aquatica, Ab υδρί.

ὑπαρπάζω, f. ἀζω, surripio, praeripio, Ion. pro ὑπαρπάζω. ὑπαρπάσας λόγον, Herodot. Ex ὑπό, & ἀρπάζω, rapio.
ὑπαρτάω, ὤ, subligo, Suic. Ex ὑπό, & ἀρτάω, suspendo.
ὑπάρχω, erat, 3. sing. imperf. indic. act. Dor. pro ὑπάρχων, a verbo ὑπάρχω.
ὑπαρχῶ, ὤ, ἡ, principium, initium, ortus; (2) beneficium ultro collatum. Ex ὑπό, & ἀρχῶ, initium.
ὑπαρχῶ, ὤ, ὁ, praeses, praefectus, rector provinciae; (2) qui sub rege aut principe imperium obtinet; (3) legatus, vel etiam dux exercitus. Ex ὑπό, & ἀρχῶ, praefectus.
ὑπαρχῶν, existens, gen. sing. part. praef. f. g. verbi seq.
ὑπάρχω, fut. ἔω, initium do, primus facio aut dico, vel initium rei do, lacefco, excito contentionem; (2) sum, existo, suppeto; ὑπάρχουσιν, habentur, Ph. ὑπάρχειν, provenit, licuit, Gl. V. ὑπάρχοντα, bona fortunae, Ph. Πολλὸν ὑπάρχει ἡμῖν καλῶν, Soph. El. 925. Οὐκ ἔστιν ὑπάρχειν τῶνδε κατθανόντα χρεῖ; Eur. Rhes. 632. Μίμνησ' ὅτι θνήσκεις ὑπάρχεις, Phocyl. 104. Διὰ τὰς ἐὺδυσίας αἱ ὑπάρχοντες εἰς ὑμᾶς, Dem. Ἀδικῶν μὲν ὑμῖν, τὰς δὲ ὑπάρχοντες βίαις ἀμυνόμεθα, Plut. in Theseo. cap. 3. Ex ὑπό, & ἀρχω, incipio.
ὑπαρματίζω, subodoratus sum, aromata redoleo, Diosc. Ex ὑπό, & ἀρματίζω, quod idem notat.
ὑπασπίδι, ὤ, ὁ, κλῆ, clypeo testus. Ex ὑπό, & ἀσπίς, clypeus.
ὑπασπίς, f. ἰσά, clypeum gesto, armiger sum sub aliquo. Ex ἰσά.
ὑπασπίς, ὤ, ὁ, clypeatus fatelles, Gl. V. protecor, armiger. Ab ὑπασπίς.
ὑπατία, αἰ, ἡ, consulatus. Ab ὑπατῖν.
ὑπατῖς, f. ἔσω, sum consul, consulatum gero. Ab ὑπατῖ.
ὑπατῖς, ἡ, ἐν, consularis, ad consulem pertinens. Ab eod.
ὑπατῖς, f. ἰσά, vaporem subduco. Ex ὑπό, & ἀτμός, vapor.
ὑπατῖς, ὤ, ὁ, suffitus vaporem eliciendo factus. Ab ὑπατῖς.
ὑπατόπῳ, ὤ, ὁ, ἡ, subabsurdus, aliquo modo absurdus. Ex ὑπό, & ἀτοπῳ, absurdus.
ὑπατό, αἰ, αὐ, fumus, supremus; (2) Subst. consul, quia penes illum Romae erat summa potestas. Ab ὑπέρ.
ὑπατῖς, f. ἰσά, Atticae linguae elegantiam adfecto. Ex ὑπό, & ἀτῖς, Attice loquor.
ὑπαυγάζω, f. ἀω, subsplendescio, illucesco. Ἐπὶ ἡμέρᾳ ὑπαυγάζειν, Luc. Ex ὑπό, & ἀυγάζω, splendo.
ὑπαυγῶ, ὤ, ὁ, κλῆ, qui est sub luce. Ex ὑπό, & ἀυγῶ, splendor.
ὑπαυλῶ, ὤ, fut. ἔσω, succino tibia, Luc. Ex ὑπό, & ἀυλῶ, tibia cano.
ὑπαυλῶ, ὤ, ὁ, κλῆ, qui est in aula; (2) qui est in tentorio. Ex ὑπό, & ἀυλῶ, aula.
ὑπαυχίνιον, ὤ, τὸ, cervical, quod cervici supponitur. Ex ὑπό, & ἀυχλῶ, cervix.
ὑπαυγῶ, ὤ, ὁ, κλῆ, spuma testus, spumofus. Ex ὑπό, & ἀφρός, spuma.
ὑπῆλκον, subjunct, 3. pl. praef. ind. act. Ion. & cum ὑπῆλκ. pro ὑπῆλκον, a verbo ὑπῆλκον, subsum.
ὑπῆλκον, subjunct, 3. sing. a. 2. indic. act. verbi ὑπῆλκον, subsum.
ὑπῆλκον, pro ὑπῆλκον, torve intuebantur, 3. pl. imperf. indic. med. verbi ὑπῆλκον, torve intueor.
ὑπῆλκον, ὤ, ὁ, κλῆ, data fidei iussione aliquid faciens, ut datis vadibus liberatus; (2) qui sponsioni est obnoxius. Ex ὑπό, & ἰσά, sponsor.
ὑπῆλκον, Adv. satisfato. Ab ὑπῆλκον.
ὑπῆλκον, timuerunt, 3. pl. a. 1. ind. act.

Poet. pro ὑπῆλκον, a verbo ὑπῆλκον, timere.
ὑπῆλκον, timuerunt, 3. pl. plusq. indic. med. per Syncope. pro ὑπῆλκον, a verbo eod.
ὑπῆλκον, submonstravi, a. 1. ind. act. verbi ὑπῆλκον, pro ὑπῆλκον, submonstro, praemonstro.
ὑπῆλκον, exceptus erat, 3. sing. plusq. ind. pass. Poet. pro ὑπῆλκον, a verbo ὑπῆλκον, excipio.
ὑπῆλκον, pro ὑπῆλκον, suscepit, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ejusd.
ὑπῆλκον, subit, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ὑπῆλκ. a verbo ὑπῆλκον, pro ὑπῆλκον, subterfugio, subeo.
ὑπῆλκον, subjunct, 2. sing. a. 1. ind. med. Ion. pro ὑπῆλκον, a verbo ὑπῆλκον, subijcio.
ὑπῆλκον, suspicor. Νικάντα δ' ἔπεισε αἰς ὑπῆλκον Στρατὸν Κρίαν, Eur. Supp. 695. Διὰ τί ὑπῆλκον τὴν τῶν πάντων μεταβολῶν καὶ διὰ τὴν; M. Anton. 2, 15. Οἱ μὲν γὰρ τῶν ἰχθύων ὑπῆλκον μόνον ἀλλήλους καὶ παραδιδόσκουσιν, i. e. torve aspiciunt, Appian. de Bell. Civ. 2. Ex ὑπό, & ἰσά, video.
ὑπῆλκον, cedo, me subijcio. Ἐγὼ μὲν δὲ ἂν ἐν αὐτῷ—τί τοις ὑπῆλκον, Soph. El. 363. Ab ὑπό, & ἰσά, cedo.
ὑπῆλκον, Adv. pos. cedendum est, Soph. Aj. 677.
ὑπῆλκον, ἡ, ἐν, qui cedit. Ab ὑπῆλκον.
ὑπῆλκον, f. ἰσά, cedo, concedo, locum do, remitto, aliquantum cedo, nonnihil cedo, obsequor, obtempero, obedio. Τάδε γὰρ καὶ χρεὼν ἀνελθεῖν ὑπῆλκον, Lyc. 777. Τὴν μὲν ὑπῆλκον, Eur. Iph. in Au. 138. Ex ὑπό, & ἰσά, cedo.
ὑπῆλκον, subsum. Ex ὑπό, & ἰσά, sum.
ὑπῆλκον, ias, ἡ, cessio; (2) obsequium. Ab ὑπῆλκον.
ὑπῆλκον, cedam, f. 1. indic. med. verbi ὑπῆλκον, cedo.
ὑπῆλκον, subjeci, exposui; (2) interfatus sum; (3) monui; (4) respondi. Πᾶσι δ' ὑπῆλκον τὴνδε τὰς αὐτὰς λόγους, Eur. Supp. 1168. ὑπῆλκον αὐτῶν αὐτοῖς ταῖς, Arist. Vesp. 55. Οὐδὲν ἀκούδ' ὑπῆλκον, Eur. Her. fur. 965. Ὄσπερ ἐν ἀρχῇ ὑπῆλκον, Thuc. Ex ὑπό, & ἰσά, dixi.
ὑπῆλκον, Poet. pro ὑπῆλκον.
ὑπῆλκον, superabant, 3. pl. imperf. indic. act. per Metathesin. pro ὑπῆλκον, ab ὑπῆλκον. ὑπῆλκον Ἡρακλῆος, Hom. Il. 2, 426. tenebant super ignem.
ὑπῆλκον, emineo, supero, pro ὑπῆλκον; ὑπῆλκον, tene supra, super extende.
ὑπῆλκον, ὤ, ὁ, κλῆ, eminens, excellens; superior. Ab ὑπῆλκον.
ὑπῆλκον, qui submisserunt, nom. plur. a. 1. part. act. verbi ὑπῆλκον, pro ὑπῆλκον, submitto.
ὑπῆλκον, subeo, subingredior, irrepo; ὑπῆλκον, subrepere, Gl. Vet. Ex ὑπό, & ἰσά, ingredior.
ὑπῆλκον, subingredior, irrepo, subeo. Εἴτα λαθὼν ὑπῆλκον τὸ γῆρας, Plat. Ex ὑπό, & ἰσά, ingredior.
ὑπῆλκον, Præpos. e, ex. Ex ὑπό, & ἐκ, ex.
ὑπῆλκον, ejicio. Ex ὑπό, & ἐκ, ejicio, quod idem notat.
ὑπῆλκον, f. διδομαι, exspecto, Epigr. Ex ὑπό, & ἐκ, exspecto, quod idem significat.
ὑπῆλκον, subterfugio. Ex ὑπό, & ἐκ, διδομαι, effugio.
ὑπῆλκον, vel ὑπῆλκον, f. ὑσά, clam exeo seu excutio; (2) emergo, clam elabor; (3) declino. Πᾶσι μὲν τῶνδε ὑπῆλκον, Eur. Cyc. 340. Ex ὑπό, & ἐκ, διδομαι, vel ἐκ, exeo.
ὑπῆλκον, subduxerunt, 3. pl. a. 2. conjunct. act. Ion. pro ὑπῆλκον, a verbo ὑπῆλκον, subduco.

ὑπῆλκον, f. καπῶ, succendo. Ex ὑπό, & ἐκ, exuro.
ὑπῆλκον, ἄτῳ, τὸ, id, quo aliquid succendimus, fomes ad succendendum, fusticabulum ignis. Ab ὑπῆλκον.
ὑπῆλκον, clam aliquo sumi exportatus; (2) in locum aliquem subducor, Aristot. Ex ὑπό, & ἐκ, exuro, exportatus sum.
ὑπῆλκον, clam & furtim eripio, furto subduco. ὑπῆλκον διὰ τῶν φίλων χρεῖματα, Plut. Ex ὑπό, & ἐκ, eripio, furtim eripio.
ὑπῆλκον, clam declino. Ex ὑπό, & ἐκ, declino.
ὑπῆλκον, f. ἰσά, clam exporto, clandestinum effero. Ex ὑπό, & ἐκ, exporto, effero.
ὑπῆλκον, f. ἰσά, clam emitto. Ὅς με ὑπῆλκον τῶνδε χρεῖς, Eur. Hec. 6. ἄλλος ἐς οἶκον, id. Andr. 48. ὑπῆλκον ὅθι καὶ ἀποκαταστήσῃ, Soph. El. 1366. Ex ὑπό, & ἐκ, emitto.
ὑπῆλκον, longe praecurro. Ὅσιν καὶ ἀπὸ Πόλεως ὑπῆλκον, Il. 9, 502. Τὴνδε ὑπῆλκον, parvo intervallo praecurrentem, Hom. Il. 21, 604. Ex ὑπό, & ἐκ, praecurro.
ὑπῆλκον, prius solvo, solvo. Ἐν δ' αἶψ' ἡμίονος μὲν ὑπῆλκον ἀπὸ τῆς, Odyss. 6, 88. Ex ὑπό, & ἐκ, solvo, solvo.
ὑπῆλκον, profuso. Πᾶσι δ' ὑπῆλκον καλὸν ὑπῆλκον, Odyss. 6, 87. Ex ὑπό, & ἐκ, profuso, quod idem significat.
ὑπῆλκον, clam profugio. Ὅς δ' ἐπ' ἀνὰ ἀσπίδος ὑπῆλκον κακότητος Νέσος ὑπ' ἀργαλῆς, Hesiod. Ἀσπ. 42. Ex ὑπό, & ἐκ, profugio.
ὑπῆλκον, clam profugerit, 3. sing. a. 2. conjunct. act. verbi ὑπῆλκον.
ὑπῆλκον, q. d. subeffluo, sensim & clam effluo, evanesco. Τὸ γὰρ ἀπορροεῖται αἰὲν ὑπῆλκον, Plut. Ex ὑπό, & ἐκ, effluo.
ὑπῆλκον, libero, e periculo eripio. Ἀτὰρ αὐτὸν ὑπῆλκον Ἀπόλλων, Il. 23, 292. Ex ὑπό, & ἐκ, libero ex.
ὑπῆλκον, clam subductum & subtractum expono. Τὸν ἀνδρὰ εἰς βίαν ἀκίμῳ ὑπῆλκον, Plut. Ἦτις ἐκ χρεῖς κλίψας, Ὅριον τῶν ἰμῶν ὑπῆλκον, Soph. El. 299. Ὅς ἐκ δαμάτων ὑπῆλκον, Eur. Andr. 69. Ex ὑπό, & ἐκ, expono.
ὑπῆλκον, paullulum deflecto, clam avertito; (2) paullulum declino, paullatim avertito & vito. Τὴν ὑπῆλκον ἀπὸ τῆς (φίλης) Soph. Trach. 557. Ταύτῃ ἀπὸ τῆς γὰρ καὶ ὑπῆλκον, Plato. Ex ὑπό, & ἐκ, deflecto.
ὑπῆλκον, longe excurro; (2) effugio. Ἦν δ' ἐν ἰσά μὲν καὶ δαίμων ὑπῆλκον, Eur. Andr. 339. μόνον, ib. 415. Τὸν γὰρ δὲ δαίμονα ἔκ' ὑπῆλκον, Soph. Antig. 1098. Τὸν Στρατηγὸν ὑπῆλκον τὴν Πύλιν, Arist. Eq. 739. Ex ὑπό, & ἐκ, excurro.
ὑπῆλκον, in lucem edor, appareo, conspicuus sum. Ex ὑπό, & ἐκ, appareo, appareo.
ὑπῆλκον, qu. d. subeffero, clam effero; (2) sensim effero. Τὸν γὰρ ὑπῆλκον ἀπὸ τῆς, Odyss. 3, 496. Ex ὑπό, & ἐκ, effero.
ὑπῆλκον, clam profugunt, dat. sing. praef. part. act. verbi ὑπῆλκον.
ὑπῆλκον, clam effugit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ejusd.
ὑπῆλκον, clam effugio, subterfugio, refugio, effugio. Τὸ γὰρ τὴν τῆς δίκης ἐκ τῆς, Eur. Supp. 566. Ὅς ἐκ τῆς ὑπῆλκον, Soph. Antig. 599. μίσημα, ib. 787. Ex ὑπό, & ἐκ, effugio.
ὑπῆλκον, ὤ, sensim abscedo seu excedo, ex aliquo loco me subduco. ὑπῆλκον τὴν βίαν, Plat. τὴν δαίμονα, id. Ex ὑπό, & ἐκ, excedo.

*Υπ'αυτῆς, υ, δ, ex sui, qui solum vertit & alio demigrat. Ex υπέρ, & ἀνίσταμαι, surgo.
 *Υπ'αυτῆς, supra modum sursum extendo. Ex υπέρ, & ἀνίσταμαι, sursum tendo.
 *Υπ'αυτῆς, α, f. ἵστα, supra modum floreo. Ex υπέρ, & ἀνίσταμαι, floreo.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, qui est supra hominem, qui humanam conditionem excedit. Ex υπέρ, & ἀνθρώπου, homo.
 *Υπ'αυτῆς, emineo, exsurgō, praeisto, supero, excello. Ex υπέρ, & ἀνίσταμαι, surgo, exsurgō.
 *Υπ'αυτῆς, α, f. ἵστα, hausta aqua nimium perfundo. Ab υπέρυψος.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, plenus, cujus sententia exundat. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, baurio.
 *Υπ'αυτῆς, Adv. supra. Ex υπέρ, & ἀνω, supra.
 *Υπ'αυτῆς, morior pro aliquo. *Αυτίο-χρῶ, ὅ, τι πατὴρ υπερασπίζαν, Xen. Ex υπέρ, & ἀνθρώπου, morior.
 *Υπ'αυτῆς, patrocinator, defendo. Χαλκὸν μὲν, ὅ, τι πατὴρ υπερασπίζαν, Arist. Vesp. 944. *Εἰς—υπ'αυτῆς, καὶ, καὶ, respondeas pro me, Arist. Θεσμ. 193. Ab υπέρ, & ἀνθρώπου.
 *Υπ'αυτῆς, αἰμα, causam ago pro aliquo. Ex υπέρ, & ἀνθρώπου, causam alicuius ago.
 *Υπ'αυτῆς, f. ἵστα, vale placeo, valde sum gratus. *Υπ'αυτῆς, τῶ, δῆμοι, Appian. B. Civil. 3. Ex υπέρ, & ἀνθρώπου, placeo.
 *Υπ'αυτῆς, supra modum elatum esse, a. i. inf. pass. verbi υπερίσσει.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, qui est ultra numerum. Ex υπέρ, & ἀριθμῶν, numerus.
 *Υπ'αυτῆς, α, fut. ἵστα, supra modum timeo; (2) pro aliquo timeo, alicui timeo. *Υπ'αυτῆς, τῶ, Ἑλλάδι, Herodot. Ex υπέρ, & ἀνθρώπου, metuo.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, elevatio, elevandi actio. Ab υπέρυψος.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, qui principium omne excedit, qui est supra quodvis principium. Ex υπέρ, & ἀρχῆς, principium.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, supra modum infirmus, valde infirmus. Ex υπέρ, & ἀδυναμίας, infirmus.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, admodum anhelans. Ex υπέρ, & ἀδυναμίας, anhelans.
 *Υπ'αυτῆς, libentissime amplector & suscipio. R. Ex υπέρ, & ἀσπάζομαι, amplector.
 *Υπ'αυτῆς, valde familiariter amplector. *Ο, ὅ, τι υπερασπίζαντο αὐτὸν, Aelian. V. H. 10, 16. ὅ, τι ἀνδρα, ib. 14, 14. Ab υπέρ, & ἀσπάζομαι, amplector.
 *Υπ'αυτῆς, f. ἵστα, clypeo protego, propugno, protego. *Υπ'αυτῆς, τῶν, Greg. Ex υπέρ, & ἀσπίς, clypeus.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, propugnatio, defensio. Ab eod.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, propugnator, defensor. Ab eod.
 *Υπ'αυτῆς, clypeo protegam, f. i. ind. act. Att. pro υπερασπιστο, a verbo υπερασπίζω.
 *Υπ'αυτῆς, α, admodum indecenter me gero, Plut. Ex υπέρ, & ἀσχημονία, indecenter me gero.
 *Υπ'αυτῆς, nimium adfecto Atticismum, Suic. Ex υπέρ, & ἀττικίζω, Atticus imitor.
 *Υπ'αυτῆς, α, Atticismi nimia adfectatio, Suic. Ab υπ'αυτῆς.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, plus quam Atticus, Suic. Ex υπέρ, & ἀττικῶν, Atticus.
 *Υπ'αυτῆς, fut. ἵστα, illumino; proprie lumine supero, Suic. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, illustro.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, valde splendens. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, splendor.
 *Υπ'αυτῆς, fut. ἵστα, supra modum augeo; υπ'αυτῆς, supra modum au-

gesco vel cresco. *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, 2 Theff. 1, 3. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, augeo.
 *Υπ'αυτῆς, idem, Gl. V. supercresco. Τῶς υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, Andoc. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, augeo.
 *Υπ'αυτῆς, α, f. ἵστα, valde glorior, valde me jacto. *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, Plat. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, glorior.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, valde gloriosus, vel elatus. Ab υπ'αυτῆς.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, jactabundus, elatus, superbus. Ab eod.
 *Υπ'αυτῆς, nimium succenseo, valde doleo, iniquissimo animo fero; υπ'αυτῆς, superindignatus. Μὴ, οἷς ἰχθυαῖς υπ'αυτῆς, μὴ, ὅ, τι ἀντλῶν, Soph. El. 179. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, doleo.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, supergrediens, immodicus. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, gradus.
 *Υπ'αυτῆς, transgredior, praetergredior, transcendō, transeo; (2) excedo, supero, antecello, praesto; (3) praetereo, omitto, transmittō, non dico; υπ'αυτῆς, excessit, Ph. aor. 2. *Υπ'αυτῆς, τῶν, Soph. Antig. 455. Τῶν, υπ'αυτῆς, καὶ, Eur. Rhes. 111. δῶμος, idem, Med. 382. *Εν τῷ, υπ'αυτῆς, τῶν, Pfall. 18, 29. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, gradior.
 *Υπ'αυτῆς, praeterierit, 3. sing. praef. conj. act. verbi υπ'αυτῆς.
 *Υπ'αυτῆς, Adv. supra modum; excellenter, Ph. Ab υπ'αυτῆς.
 *Υπ'αυτῆς, superjicio vel projicio ultra; (2) supero, excello, praecello, excedo, redundo, abundo; υπ'αυτῆς, nimius, Gl. Vet. Πῶς, υπ'αυτῆς, τῶν, υπ'αυτῆς, Heliod. *Αἱ, υπ'αυτῆς, με, Arist. Eq. 886. *Οὐκ, υπ'αυτῆς, τῶν, υπ'αυτῆς, Luc. Διδόκει, μὴ, υπ'αυτῆς, Eur. Hipp. 927. Πῶς, υπ'αυτῆς, τῶν, υπ'αυτῆς, Xen. Cyr. 2, 1, υπ'αυτῆς, Soph. Trach. 593. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, jacio.
 *Υπ'αυτῆς, α, f. ἵστα, transgressio, Ab υπ'αυτῆς. Οἷς, υπ'αυτῆς, τῶν, υπ'αυτῆς, Hom. Il. 23, 589.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, transgressio, transitus. Ab eod.
 *Υπ'αυτῆς, α, τῶ, hyperbaton, sive trajectus verborum ordo, quae quasi transcendunt, Phil. praeposterum. Ab eod.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, qui transcendit seu transiri potest; (2) transgrediens, praestantissimus, superans. Ab eod.
 *Υπ'αυτῆς, Adv. in transitu, in transcurso, perfunctorie; (2) traiectione quadam verborum. Ab υπ'αυτῆς.
 *Υπ'αυτῆς, Adv. supra modum. Ab υπ'αυτῆς.
 *Υπ'αυτῆς, transgressus fuerit, 3. sing. aor. 2. conjunct. act. Att. pro υπ'αυτῆς, a verbo υπ'αυτῆς pro υπ'αυτῆς, transgredior.
 *Υπ'αυτῆς, superare, a. 2. inf. act. verbi ejusd.
 *Υπ'αυτῆς, transcat, 2. sing. a. 2. conjunct. act. verbi ejusd.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, vi supero, Thuc. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, vim infero.
 *Υπ'αυτῆς, traduco, trajicio. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, admitto.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, vis seu injuria modum excedens. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, vis.
 *Υπ'αυτῆς, Adv. ultra vires, per vim. *Οὐ, υπ'αυτῆς, τῶν, υπ'αυτῆς, Hom. Il. 17, 19. Ab υπ'αυτῆς.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, omnem vim excedens, violentus. Ex υπέρ, & ἀντλῶν.
 *Υπ'αυτῆς, germinationis modum excedo. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, germino.
 *Υπ'αυτῆς, Adv. supra modum. Ab υπ'αυτῆς.
 *Υπ'αυτῆς, fut. ἵστα, supra modum scateo, seu exundo; redundo, exubero, circum-

fluo; (2) supra modum effundo, abundanter emitto. *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, Chryf. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, scaturio.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, exuberantia. A praec.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, exsuperatio, exsuperantia, excessus; (2) transmissio, dilatio, procrastinatio. Ab υπ'αυτῆς.
 *Υπ'αυτῆς, α, f. ἵστα, injuria, excessus. Ab eod.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, excedens, nimius. Ab υπ'αυτῆς.
 *Υπ'αυτῆς, Adv. supra fidem, rei veritatem excedendo. Ab υπ'αυτῆς.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, d. superborealis, super-aquilonaris. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, boreas.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, praeponderosus, praegravis. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, pondus.
 *Υπ'αυτῆς, supra modum scateo. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, scateo.
 *Υπ'αυτῆς, fut. ἵστα, clam facio seu efficio; (2) subigo. *Οὐ, υπ'αυτῆς, τῶν, Eur. Hipp. 508. *Επὶ, υπ'αυτῆς, τῶν, υπ'αυτῆς, id. Med. 871. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, operor.
 *Υπ'αυτῆς, α, f. ἵστα, serie nuptiae. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, nuptiae.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, qui supra terram est. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, terra.
 *Υπ'αυτῆς, α, ο, κ, η, q. d. supra modum senex, decrepitus. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, senectus.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, plus aequo oneratus. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, onus parvis.
 *Υπ'αυτῆς, superpingo. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, pingo.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, qui jugeri spatium excedit. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, arum.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, valde hirsutus. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, hirsutus.
 *Υπ'αυτῆς, metu superior, acc. sing. per Syn. pro υπ'αυτῆς ab υπ'αυτῆς, metu superior, qui nil metuit. *Υπ'αυτῆς, τῶν, υπ'αυτῆς, Hom. Il. 17, 330.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, metu superior, intrepidus. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, metus.
 *Υπ'αυτῆς, fut. εἶστα, supra modum timeo, vehementer timeo vel metuo; (2) pro aliquo timeo, alicui metuo. Οἷς, υπ'αυτῆς, τῶν, υπ'αυτῆς, Soph. Antig. 82. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, metuo.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, supra modum gravis. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, gravis.
 *Υπ'αυτῆς, α, f. ἵστα, ultra modum coeno; (2) non invitatus cum alio ad coenam eo. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, coeno.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, in quo dextra superiorem locum habet, locus superior; (2) imminens; (3) superior. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, dexterior.
 *Υπ'αυτῆς, supra modum contendo, mira pervicacia contendo. *Υπ'αυτῆς, τῶν, υπ'αυτῆς, Dem. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, contendo.
 *Υπ'αυτῆς, α, fut. ἵστα, defendo in judicio, patrocinator; (2) potiores fero partes. *Υπ'αυτῆς, τῶν, υπ'αυτῆς, Plato. Καὶ, υπ'αυτῆς, μὴ, υπ'αυτῆς, υπ'αυτῆς, Dio. Cass. Ab υπ'αυτῆς.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, supra modum justus, summe justus; (2) uitor. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, jus.
 *Υπ'αυτῆς, υ, ο, κ, η, duos cubitos excedens. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, duos cubitos aqans.
 *Υπ'αυτῆς, f. ἵστα, q. d. plusquam disco ludo, vel ludendo disco supero, metaph. longo intervallo supero, Suic. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, disco ludo.
 *Υπ'αυτῆς, α, supra modum placeo. Ταῦ, υπ'αυτῆς, τῶν, υπ'αυτῆς, Philostr. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, videtur.
 *Υπ'αυτῆς, fut. ἵστα, supercresco, i. pl. aor. 2. ind. act. verbi υπ'αυτῆς pro υπ'αυτῆς, supercresco.
 *Υπ'αυτῆς, α, f. ἵστα, praevalco super. Ex υπέρ, & ἀντλῶν, valco.

*Υπερβίβω, *supra posui*, a. 2. ind. med. verbi υπερίβημι pro υπερίβω, *supra pono*.
 *Υπερβίβω, subirrito, aliquantum irrito. Ex υπέρ, & ἱρβίζω, *irrito*.
 *Υπερίδω, desipere. Τὸς μὲν ἐν χρόνῳ τ' ἀγνοίας υπερίδω ἐ Θόδω, Aët. 17, 30. Εἴτα αὐτὰ (ἡρακλῆ) κατίπρησαι υπερίδω ἀνθρώπῳ, Aelian. V. H. 2, 30. Υπερίδω τὴν κλῆσιν, ib. 12, 17. Ex υπέρ, & εἶδον, *vidi*.
 *Υπερίδω, f. εἶδον, suffulcio, fulcio, sustineo. Υπερίδω ἐροφὴν κίων, Plut. Ex υπέρ, & εἶδω, *fulcio*.
 *Υπερίπτω, pro aliquo dicere. Πολλὰ τῷ κομῶντι νομίσματος υπερίπτω, Aristot. Ex υπέρ, & ἱπτώ, *dicere*.
 *Υπερίπτω, subverto, expugno. Κοίλῳ δ' υπερίπτω ποδῶν, Pœt. pro υπερίπτω, Il. 21, 271. Ταῦτα τῶν στρατιωτῶν ἀκούσαντες τὸ δῆσθ' υπερίπτω. Appian. in Parthii. Ex υπέρ, & ἱπτώ, *evertio*.
 *Υπερίπτω, *superfuisse*, a. 1. inf. act. verbi υπερίδω, *superfulcio*.
 *Υπερίσσει, *is*, ἡ, idem quod sequens υπερίσσειμα.
 *Υπερίσσειμα, ατ, τὸ, fulcimentum, fultura, sustentaculum. Ab υπερίδω.
 *Υπερίσσει, ἡ, ὄν, fultorius, ad fulciendum aptus. Ab eod.
 *Υπερίσσει, Adv. ultra, trans. Ab υπέρ, & εἰσίν, *ille*.
 *Υπερίσσει, ὦ, desuper appendo. Ex υπέρ, & εἰσίν, *appendo*.
 *Υπερίσσει, f. ψω, ultra emitto. Ex υπέρ, & εἰσίν, *emitto*.
 *Υπερίσσει, Adv. q. d. supra quam abundanter, supra modum. Ex υπέρ, ἐν, & εἰσίν, *abundans*.
 *Υπερίσσει, *supergredior*, exsupero, excello. Ἰλάσαν υπερίσσειαν ἰννοσαν, Greg. Nax. Ab υπέρ, & εἰσίν, *excedo*.
 *Υπερίσσει, supra modum obstupefacio. Υπερίσσει πλῆθος ἐπ' αὐτῷ, Xen. Cyr. 1, 18. Τὸ μέγιστον ἐν αὐτῷ υπερίσσει αἰετὶ βασιλίδι, Aelian. V. H. 1, 33. Ex υπέρ, & εἰσίν, *stupefacio*.
 *Υπερίσσει, *is*, ἡ, excessus, ipsa actio modum excedendi. Τὰ μὲν παρὰ τοῖς ποινῶν μὲνικατῶν ἔχει τὴν υπερίσσειαν, Longin. 15. Ab υπερίσσει.
 *Υπερίσσει, ultra, vel ultra modum extendo. Οὐ γὰρ ἀς μὲν ἱκανοὶ εἰς ὅμας, υπερίσσει ἑαυτὸς, 2 Cor. 10, 14. Ex υπέρ, & εἰσίν, *extendo*.
 *Υπερίσσει, futur. τίσω, solvo vel pendo pro. Ex υπέρ, & εἰσίν, quod idem notat.
 *Υπερίσσει, *is*, ἡ, depensio, Gl. Vet. A preced.
 *Υπερίσσει, supra modum averfor, Aët. Ex υπέρ, & εἰσίν, *averfor*.
 *Υπερίσσει, ὦ, supereffundo. Ex υπέρ, & εἰσίν, *effundo*.
 *Υπερίσσει, *supereffundor*, superfluo, supereffluo. Υπερίσσει μὲν (μῆτρων) δόσαντες ἐπ' ἐκείνῳ ὅμῳ, Luc. 6, 38. Ex υπέρ, & εἰσίν, *effundo*.
 *Υπερίσσει, ὦ, ὅ, ἡ, perlevis, valde levis. Ex υπέρ, & εἰσίν, *levis*.
 *Υπερίσσει, qui superavit, a. 2. part. act. verbi υπερίσσει pro υπερίσσει, *super*.
 *Υπερίσσει, ὦ, superrevomo. Ex υπέρ, & εἰσίν, *revomo*.
 *Υπερίσσει, & υπερίσσει, supra modum impleo; υπερίσσει, superimpleor; υπερίσσει, expletus, aor. 1. part. pass. Πειρώμαι μὲν ποτε υπερίσσει, δόσαντες γὰρ, Xen. Cyr. 1, 24. Υπερίσσει μὲν ἡ μὲναι ἐκλυόμενοι νόμοις ἐπισπῶνται. Clem. Alexandr. Strom. libr. 7. Ex υπέρ, & εἰσίν, *impleo*.
 *Υπερίσσει, ὦμαι, supra modum repleo, ingurgitor. Ex υπέρ, & εἰσίν, *repleo*.
 *Υπερίσσει, ὦ, ὅ, ἡ, valde gloriosus. Ex υπέρ, & εἰσίν, *gloriosus*.

*Υπερίσσει, ultra annum duro. Ex υπέρ, & εἰσίν, *annum duro*.
 *Υπερίσσει, ὦ, ὅ, ἡ, plusquam sufficiens. Ex υπέρ, & εἰσίν, *sufficiens*.
 *Υπερίσσει, *is*, ἡ, intercessio. A seq.
 *Υπερίσσει, convenio & compello pro, interpello & intercedo pro. Αὐτὸ τὸ σπῆμα υπερίσσει υπέρ ἡμῶν συναγμοῖς ἀλλήλοις, Rom. 8, 26. Ex υπέρ, & εἰσίν, *intercedo*.
 *Υπερίσσει, *supereminebit*, 3. sing. f. 1. indic. act. verbi υπερίσσει, *superemineo*.
 *Υπερίσσει, digredimur, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi υπερίσσει pro υπερίσσει, *digredior*.
 *Υπερίσσει, ὦ, f. ὦμαι, f. ὦμαι, supra modum laudo. Οὐ μὲν λατὼν ἀργύριον, υπερίσσει, Arist. Conc. 186. Οἱ δ' υπερίσσει υπερίσσει τὸ με, idem lq. 677. Τὸ δίκαιον υπερίσσει, Luc. Τσάττα δ' ἐπ' αὐτὴν υπερίσσει δ' ἀποκρίνεται (αὐτῷ), Luc. Ex υπέρ, & εἰσίν, *laudo*.
 *Υπερίσσει, supra modum extollo. Τέττον τὸν κίνδυνον ἡ εἶδον υπερίσσει. Appian. B. Civil. 1. Ex υπέρ, & εἰσίν, *tollo*.
 *Υπερίσσει, vehementissime urgeo. Ex υπέρ, & εἰσίν, *urgeo*.
 *Υπερίσσει, ὦ, admodum desidero. Ὅρα γὰρ ὅτι υπερίσσει ἐν Πύρῳ, Xen. Cyr. 6, 1. Ex υπέρ, & εἰσίν, *desidero*.
 *Υπερίσσει, *super abundanti*, aor. 1. ind. act. verbi υπερίσσει, *super abundo*.
 *Υπερίσσει, ὦ, vehementer & supra modum amo. Χρόνῳ δ' ὅσον υπερίσσει μὲν ταύτης ὁ Κόρ, Aelian. V. H. 12, 1. Ex υπέρ, & εἰσίν, *amo*.
 *Υπερίσσει, supervenio, Aët. Ex υπέρ, & εἰσίν, *supervenio*.
 *Υπερίσσει, supra & ultra modum edo. Ex υπέρ, & εἰσίν, *edo*.
 *Υπερίσσει, *protexit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi υπερίσσει pro υπερίσσει, *protexo*, *super emineo*.
 *Υπερίσσει, ὦ, felicissimus sum. Ἐγὼ λατὼς ἐν ὅτ' αὐτῷ ὡρῶν ἐπ' αὐτῷ υπερίσσει αἰετὶ βασιλίδι, Luc. Gall. Ex υπέρ, & εἰσίν, *sum felix*.
 *Υπερίσσει, ὦ, fut. ὦμαι, maxime celebror. Οὐδ' ἂν ὦμαι μὲν υπερίσσει δ' αὐτῷ, ἱμαυτὸν δ' διαβίβω, Plut. Ex υπέρ, & εἰσίν, *celebror*.
 *Υπερίσσει, ὦ, f. ὦμαι, celeberrimus sum. Ex υπέρ, & εἰσίν, *celebror*.
 *Υπερίσσει, mirum in modum letitia adicio; υπερίσσει, admodum letor. Αὐτὸ τὸ υπερίσσει, τὸ σπῆμα εἰσίν, Luc. Gall. Ex υπέρ, & εἰσίν, *latitia adicio*.
 *Υπερίσσει, impense odi. Ζῶν γὰρ μὲν αἰετὶ βασιλίδι κόμης υπερίσσει, Soph. Antig. 130. Ex υπέρ, & εἰσίν, *odio habeo*.
 *Υπερίσσει, teneo super aut supra, q. d. super teneo, supra aliquid attollo; (2) emineo, superemineo, exsto, praesto, supero. Αἰμῶν ἐγὼ μὲν υπερίσσει αὐτῷ, Phil. 2, 3. Ἡ εἰσίν τῷ Θεῷ ἡ υπερίσσει αὐτῷ, ib. 4, 7. Οὐ γὰρ ἱδ' εἰς τ' εἰμ' υπερίσσει τ' αὐτῷ, sultinere, Arist. Pace, 17. Εἰδὼν δ' υπερίσσει νό, Theog. 202. Καὶ τὸν υπερίσσει ὅσον χύτραν ὡλεῖν, Arist. Eq. 1170. Ex υπέρ, & εἰσίν, *habeo*.
 *Υπερίσσει, valde coquo. Ex υπέρ, & εἰσίν, *coquo*.
 *Υπερίσσει, *is*, ἡ, vehementer effervescencia. Ab υπέρ, & εἰσίν, *effervescencia*.
 *Υπερίσσει, ὦ, ὅ, ἡ, vehementer effervescens. Ab eod.
 *Υπερίσσει, ὦ, supra modum ferreo, vehementer ferreo, efferveo. Αὐτὸ παρὰ τὴν υπερίσσει, Arist. Eq. 916. Ex υπέρ, & εἰσίν, *ferreo*.
 *Υπερίσσει, ὦ, ὅ, ἡ, supra vitam existens. Ex υπέρ, & εἰσίν, *vita*.
 *Υπερίσσει, Adv. perlubenter. Ex υπέρ, & εἰσίν, *perlubenter*.

*Υπερίσσει, ὦ, ὅ, ἡ, quam suavissimus, jucundissimus. Hinc Aët. υπερίσσει, quam lubentissime. Ex υπέρ, & εἰσίν, *suavissimus*.
 *Υπερίσσει, fut. ὦμαι, supra modum exhalare vel delecto; υπερίσσει, admodum letor, a. 1. υπερίσσει. Ἡ μὲν ἑυχρία (εἰς τὴν χρυσὴν υπερίσσει, Basil. Οὐ γὰρ υπερίσσει αὐτῷ τῇ χρυσότητι, Aelian. V. Hist. 1, 30. Ex υπέρ, & εἰσίν, *delecto*.
 *Υπερίσσει, ὦ, ὅ, ἡ, qui aetatem excessit. Ex υπέρ, & εἰσίν, *excessit*.
 *Υπερίσσει, αἰ, ἡ, delatio ejus, qui praestitutum diem praetergreditur, quo videlicet debitum dissolvere, aut aliud praestare debuit, quod promissit. Ex υπέρ, & εἰσίν, *delatio*.
 *Υπερίσσει, ὦ, ὅ, ἡ, q. d. supergrediens diem praestitutum, seu conditum, qui intra diem non persolvit debitum, vel implet, quod promissit; (2) qui judicatum non facit intra diem a iudice praestitutum; Plut. in Solon. cap. 13. Ex υπέρ, & εἰσίν, *delatio*.
 *Υπερίσσει, excedentes numero dimidium. Ex υπέρ, & εἰσίν, *dimidium*.
 *Υπερίσσει, ὦ, ὅ, ἡ, quasi desertus, non valde habitatus. Ex υπέρ, & εἰσίν, *desertus*.
 *Υπερίσσει, supra modum virilis & fortis sum; (2) ferocio, superbio. Μηνῶν υπερίσσει, Odyss. 2, 266. Ab υπέρ, & εἰσίν, *virilis*.
 *Υπερίσσει, ὦ, ὅ, ἡ, supra modum virilis, fortis; (2) superbus, ferox. Ex υπέρ, & εἰσίν, *vir*.
 *Υπερίσσει, αἰ, ἡ, superbia, arrogantia. A seq.
 *Υπερίσσει, superbio, insolesco, Basil. Ab υπέρ, & εἰσίν, *insolesco*.
 *Υπερίσσει, ὦ, f. ὦμαι, superbio, insolesco; (2) effero, vel superbe effero; (3) contemno, fastidio, vel superbe contemno. Ταῦτα υπερίσσει, Ἐπειὶ χαλαροῦται, Il. 11, 693. Ab υπέρ, & εἰσίν, *superbio*.
 *Υπερίσσει, αἰ, ἡ, superbia, arrogantia, fastidium. Ab υπέρ, & εἰσίν, *superbio*.
 *Υπερίσσει, ὦ, ὅ, ἡ, superbus, qui supra alios vult videri. Ex υπέρ, & εἰσίν, *superbus*.
 *Υπερίσσει, Adv. superbe, arroganter. Ab υπέρ, & εἰσίν, *superbe*.
 *Υπερίσσει, ὦ, f. ὦμαι, supra modum resono; (2) sono plenior supero vel vinco. Ex υπέρ, & εἰσίν, *sono*.
 *Υπερίσσει, supra modum demiror. Τὴν καλὴν υπερίσσει, Heliod. 4, 28. Aelian. V. H. 12, 49. Ex υπέρ, & εἰσίν, *demiror*.
 *Υπερίσσει, five υπερίσσει, Adv. desuper, superne, in superiore parte, supra. Ab υπέρ, & εἰσίν, *superne*.
 *Υπερίσσει, αἰ, τὸ, augmentum pretii mercis in licitando. Ex υπέρ, & εἰσίν, *pretium*.
 *Υπερίσσει, licitor; (2) pretium augeo. Ab υπέρ, & εἰσίν, *licitor*.
 *Υπερίσσει, ὦ, ὅ, ἡ, licitatio; (2) adiectio. Ab υπέρ, & εἰσίν, *licitatio*.
 *Υπερίσσει, ὦ, ὅ, ἡ, licitator. Ab eod.
 *Υπερίσσει, ὦ, ὅ, ἡ, qui est supra Deum. Ex υπέρ, & εἰσίν, *Deus*.
 *Υπερίσσει, impense nimis curo, colo. Καὶ τὰλλ' υπερίσσει, Heliod. Ab υπέρ, & εἰσίν, *curo*.
 *Υπερίσσει, *is*, ἡ, transpositio; (2) transitus per excelsa, transensus; (3) dilatio, procrastinatio, mora. Ab υπέρ, & εἰσίν, *transpositio*.
 *Υπερίσσει, ὦ, ὅ, ἡ, superlativus. Ab eod.
 *Υπερίσσει, f. ὦμαι, q. d. supercurro, ultra curro, Plato. Ex υπέρ, & εἰσίν, *curro*.
 *Υπερίσσει, morior pro aliquo. Νεφέλῃς υπερίσσει, Eur. Hel. 750. Φοχλὴ δ' ὡς τὸν υπερίσσει χόλον, id. Ph. 1003. Ex υπέρ, & εἰσίν, *morior*.
 *Υπερίσσει, superfluo, tranilio; ut hinc sit υπερίσσει, a. 2. Ion. Υπερίσσει ἱκίαν ἀνδρῶν, Il. 9, 472. Ταρῶν υπερίσσει ἀνδρῶν, Id.

ὑπερῶδης, ὡ, f. ἵσω, valde intumesco. Ex ὑπέρ, & οἰδῶν, intumesco.
 ὑπεροικία, ὦ, f. ἵσω, habito supra. ὑπεροικίαν τυτίαν, Herodot. τῆτις, id. Ex ὑπέρ, & οἰκία, habito.
 ὑπεροικοδομία, ὦ, fut. ἵσω, ædifico super, superstruo. Ex ὑπέρ, & οἰκοδομία, ædifico.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, qui in superiori parte domus domicilium seu sedes habet. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, domus.
 ὑπεροικῶμαι, nimis magnam de me opinionem habeo, nimis arroganter de me sentio. Ex ὑπέρ, & οἰκῶμαι, puto, existimo.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, perbeatus. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, beatitudo.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, immodica pluvia. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, imber.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, pistillum.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, superbia, arrogantia, fastus. Ἡς ὑπεροικῶται τὰς ἄνθρωπος θυμὸν ὀλέσσει, Hom. Il. 1, 205. Ab ὑπέρ, & οἰκῶ, passio.
 ὑπεροικῶμαι, audax sum, audacter aliquid facio; (2) superbio, inolefco, per superbiam noceo. Οὐκ ἂν τις μιν ἀνὴρ ὑπεροικῶνται, Odyss. 17, 263. Ex ὑπέρ, & οἰκῶμαι, infirmitas, puto.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, cuius virtus & robur omnia arma superat, audax, temerarius. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, arma.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, supra modum torreo. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, torreo.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, contemptor, qui superbe contemnit & despiciat, Gl. V. fastidiosus, arrogans. Σημίαν ὑπεροικῶν, Appian. B. Civil. 2. Ab ὑπέρ, & οἰκῶ, passio.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, qui contemnere & superbe despiciat solet, Gl. Vet. superbus, fastidiosus. Ab ὑπέρ, & οἰκῶ, passio.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, Adv. more eorum, qui despiciantur & superbe contemunt, Plu. insolenter. Ab ὑπέρ, & οἰκῶ, passio.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, despicio, despectui & contemptui habeo. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, video.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, despicientia, ipsa actio despiciendi, contemptus. Ab ὑπέρ, & οἰκῶ, passio.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, ultra, seu ulterius aspicio; (2) contemno, negligo, posthabeo, nihil facio, Gl. Vet. ὑπεροικῶ, despicio, sperno; ὑπεροικῶ, spretus, a. i. part. pass. Ἀντὶς ὃς πάντα τὰνθρώπινα ὑπεροικῶντας τὴν ἀρετὴν οὐκ ἐπὶ τὴν ἀρετὴν, Xen. ἤν. 10. id. Ὁυτὶς ὅστις ἐν αὐτῇ τῇ ὑπεροικῶντι ἐπὶ ἀντι, M. Anton. 1, 12. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, video.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, id, quod extra fines nostros est; (2) exilium. Ab ὑπέρ, & οἰκῶ, passio.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, extermino, limitibus & finibus meis expello. ὑπεροικῶντες ἀνδρὰς τὸν πόλεον, Greg. Ab eod.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, qui ultra seu extra fines est, exterius, qui est e regione ultra seu extra fines nostros situs; (2) peregrinus, inusitatus. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, terminus.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, qui supra tectum seu cameram est. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, tectum.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, valde timeo, maxime vecor. ὑπεροικῶντες ἱμέρ, Eur. Supp. 345. Ab ὑπέρ, & οἰκῶ, timeo.
 ὑπεροικῶντας, contemntes, acc. pl. contr. pro ὑπεροικῶντας. a verbo ὑπεροικῶ.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, pistillum; idem quod ὑπεροικῶ.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, qui supra coelos est; (2) celestis. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, celestis.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, q. d. super substantialis, qui est supra essentiam, Suic. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, substantia.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, Adv. q. d. super substantialiter, supernaturaliter, Suic. Ab ὑπέρ, & οἰκῶ, passio.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, supercilia tollo. A seq.

ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, superciliosus, qui elato supercilio est, superbus. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, supercilium.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, eminentia, summitas, excellentia, eminentia, qua aliis superiores fumus. Ab ὑπέρ, & οἰκῶ, passio.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, ingentes, acc. pl. Dor. pro ὑπεροικῶ, ab ὑπέρ, & οἰκῶ, ingens.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, despectus, despicientia, contemptus, superbia & fastidium, quo quis ceteros prae se contemnit. Ab ὑπέρ, & οἰκῶ, passio.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, despectus, contemptus. Ab eod.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, admodum glacie confectus. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, congelatio.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, 2. pl. praef. ind. act. Dor. pro ὑπεροικῶνται, a verbo ὑπεροικῶ, transilio.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, valde adicio & commoveo. Μήτις ὑπεροικῶνται, ἡρασαν νεκρὸν ζῆλον, Eur. Ph. 1465. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, passio.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, qui supra perturbationes est, qui perturbationibus dominatur. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, adfectus.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, supergredior, supero, excedo. ὑπεροικῶνται τὸν πόλεον, Luc. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, quod vide.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, supra modum ferveo, ebullio. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, fervor.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, supra modum pinguefacio, seu crassum reddo. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, pinguefacio.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, supra modum crassus, vel supra modum pinguis, obesus. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, passio.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, mitto super vel ultra (2) ultra scopum jaculor. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, mitto.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, supra modum concoquo. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, coquo.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, superabundo, vehementer exundo. Οὐ ὃ ἐπὶ τὴν ἀρετὴν ἡ ἀμαρτία, ὑπεροικῶνται τὴν χάριν, Rom. 5, 20. ὑπεροικῶνται τὴν χάριν, 2 Cor. 7, 4. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, abundo.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, supra modum abundans. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, abundans.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, Adv. supra modum, plus quam abundanter. Ab ὑπέρ, & οἰκῶ, passio.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, qui supervolat, vel superne volat. Ab ὑπέρ, & οἰκῶ, passio.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, supervolo, superne volo, Arist. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, volo.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, fut. ἵσω, transilio. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, passio.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, supra modum pinguefacio, vel pinguem & obesum reddo; ὑπεροικῶνται, pinguefio. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, passio.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, super impleo. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, impleo.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, nimium bibo. Νομίζοντες τὸ μὴ ὑπεροικῶναι τὴν ἀνὴρ κῆ λήματα κῆ γυναικας ἐπὶ τὴν ἀνὴρ, Xen. Cyr. 8, 51. Ab ὑπέρ, & οἰκῶ, bibo.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, excedo, supero; (2) praeterlabor, praeterco. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, cado.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, superabundo. ὑπεροικῶνται τὸν πόλεον, Eur. El. 1037. Ἀντὶς ὃς ὑπεροικῶνται τὴν ἀρετὴν, id. Med. 129. Σημίαν ὃς ὑπεροικῶνται τὴν ἀρετὴν ἐς τὸν πόλεον, Dion. Pir. 18. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, tendo.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, vel ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, idem quod sequens ὑπεροικῶ.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, plus quam perfectus. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, passio.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, pro ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, cunctis, praef. part. act. f. g. verbi ὑπεροικῶ, cunctis.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, orior & existo supra alios, superemineo. Ὁς τὸς ὑπεροικῶνται ἐν γαίᾳ ποτὶ τὸν ἀνὴρ ἀνὰ τὴν ἀρετὴν, Eur. Ph. 1015. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, orior.

ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, nimio labore me exerceo, labore conficio. Ἐπεὶ καλὸν μοι τὸν πόλεον, Soph. Aj. 1327. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, laboro.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, qui supra modum laboravit, ideoque viribus est solutus ac defectus. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, laboro.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, qui praestitutum diem excessit. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, passio, quod vide.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, praestigio, Gl. Vet. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, gestio.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, praedens, Gl. V. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, densus.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, supra modum demulceo poppymate, Arist. Eq. 677. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, demulceo.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, magis sudo. Ὁδὶ ὃ δεισας ὑπεροικῶνται τὸν πόλεον, Arist. Ran. 309. Ab ὑπέρ, & οἰκῶ, sudo.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, supra modum igni excalescens, valde calidus. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, ignis.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, super volo. Οἱ δὲ τὴν κῆρην ὑπεροικῶνται τὸν πόλεον, Theocr. 15, 120. Ab ὑπέρ, & οἰκῶ, volo.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, subitus ruptus est, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi ὑπεροικῶνται pro ὑπεροικῶνται, subitus ruptus.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, q. d. supra modum carnosus fio; (2) supra modum corpulentus evado, Diosc. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, caro.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, τὸ, & ὑπεροικῶνται, υ, ὁ κῆ ἡ, carnis excrescentia, carnis inutile incrementum in quacumque corporis parte. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, passio, juro corpulentus evado.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, immodicis laudibus adicio. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, laudo.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, qui cruribus est grandioribus. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, cruribus.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, supra modum durus. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, durus.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, supra, quam dici possit, sapiens. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, sapiens.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, supra modum studeo. ὑπεροικῶνται τὸν πόλεον ἀνὰ τὴν ἀρετὴν, Luc. De Gymnaf. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, studeo.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, seu υμῖν, superinferno. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, inferno.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, plus quam perfectus. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, perfectus.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, emineo, emico, existo; (2) pretendo, superextendo. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, tendo.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, superficie tenus fulcum produco, non alte terram moveo atque proficundo, Theophrast. Ab ὑπέρ, & οἰκῶ, quod est Superl. ab ὑπέρ.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, atin, atin, supremus, summus, altissimus; (2) maximus, Superl. ab ὑπέρ.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, supra modum tendo, intendo; ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, extollo supra vel ultra; (2) supero, excedo; (3) tendus sum supra vel super. Ἐπὶ ὑπεροικῶνται τὸν πόλεον ἀνὰ τὴν ἀρετὴν, Eur. El. 1037. Ἀντὶς ὃς ὑπεροικῶνται τὴν ἀρετὴν ἐς τὸν πόλεον, Dion. Pir. 18. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, tendo.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, vel ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, idem quod sequens ὑπεροικῶ.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, plus quam perfectus. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, passio.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, pro ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, cunctis, praef. part. act. f. g. verbi ὑπεροικῶ, cunctis.
 ὑπεροικῶ, υ, ὁ κῆ ἡ, orior & existo supra alios, superemineo. Ὁς τὸς ὑπεροικῶνται ἐν γαίᾳ ποτὶ τὸν ἀνὴρ ἀνὰ τὴν ἀρετὴν, Eur. Ph. 1015. Ex ὑπέρ, & οἰκῶ, orior.

Υπόδινος, υ, ο, κ, η, reus, obnoxius. Ex
υπό, & δινω, jus, rēna.
Υποδινω, υ, fut. ήσω, subverfo, subagito.
Ex υπό, & δινω, verso.
Υποδινωτής, υ, ο, κ, η, subpraefectus. Ex υπό,
& δινωτής, praefectus, administrator.
Υποδιπλασιάζω, υ, q. d. subduplico, Gl. V. υπο-
διπλά, duplico. Ex υπό, & διπλάω, duplico.
Υποδιπλασιάζω, υ, ο, κ, η, subduplicatio. Ab
υποδιπλάω, duplico.
Υποδιφύβω, υ, ο, κ, η, vel υποδιφύβω, ήρα,
βιν, pellibus indutus, pelle vestitus, pelli-
tus. Ex υπό, & διφύβω, pellis.
Υποδυκνύω, υ, ο, κ, η, subduco, a. i. inf.
pass. Άναισσοισιν υποδυκνύει βαλίσαν Κύ-
πριον, Mosch. 2, 75. Ab υπό, & δυ-
κνύω, domo.
Υποδυκνύω, υ, ο, κ, η, q. d. servitute domitus &
subiectus, servus. Ex υπό, & δυκνύω, servus.
Υποδοχών, υ, ο, κ, η, locus, ubi quis excipitur,
hospitium. Ab υποδοχή.
Υποδοχός, υ, ο, κ, η, exceptor, susceptor, re-
ceptor. Ab υποδέχομαι.
Υποδοχή, υ, ο, κ, η, exceptio, receptio, recepta-
tio, receptaculum, ipse excipiendi actus;
(2) convivium, quo quis excipitur, fa-
vor, subscriptio in causa & approbatio.
Ab υποδέχομαι.
Υποδρα, υ, ο, κ, η, torve, torvis oculis, Hom. Il.
1, 148. Ex υπό, & δρώ, video.
Υποδραμάν, qui cursu comprehendit, aor. 2.
part. act. verbi υποτρέχω pro υποδρέμω,
cursu comprehendendo.
Υποδραξ, qui torvis aut limis est oculis,
torvus. Τό υ υποδραξίν υδεν κάρη αιν
υποδραξ, Nicand. Theriac. 765. Κρυπτός
αλυσκάζων υποδύεται, subducit se, Nonn.
Paraphr. 10, 13. Ab υποδρά,
Υποδρασία, υ, ο, κ, η, torvus adspexus. Ab
eod.
Υποδράω, υ, fut. ήσω, famulor, infervio.
Ανι ή λιπαροί κεφαλαί υ καλα πόσσωπα,
Οί υρον υποδράωσιν, Odyss. 15, 332. Ex
υπό, & δρώ, facio.
Υποδραστής, υ, ο, κ, η, suspiciosus. Γινώσκων ότι
λαός υποδραστής ήσκειν ιταίρων, Nonn. Pa-
raphr. 8, 61.
Υποδράσων, administraturum esse, f. i. inf.
act. verbi υποδράω.
Υποδράων, idem quod υποδράω. Παρδί-
νον εκ ιπείων υποδράων Αφροδίτη, Mus.
143.
Υποδραστής, υ, ο, κ, η, minister, famulus. Ab
υποδράω.
Υποδριμύς, υ, ο, κ, η, subacris, subacribus.
Ex υπό, & δριμύς, acris.
Υποδριμύς, υ, ο, κ, η, ipse subeundi actus, Gl. V.
subcursio. Ab υποτρέχω.
Υποδριμύς, υ, ο, κ, η, subrosidus. Ex υπό,
& δριμύς, ros.
Υποδύω, υ, fut. ήσω, subeo; (2) insinuo, oc-
culto; (3) induo sub. Υποδυώμεν κίνδυνον,
Herodot. υπό τής σίλης, id. χιτάρων τοίς
είμασι, id. Τάς δι δ' ανύσας υποδυθι τός
Λακωνικάς, Arist. Vesp. 1152. Ex υπό,
& δύω, subeo.
Υποδυόμαι, fut. ήσομαι, subeo. Έγώ γδ
δν τλάλλω υποδυσαδάι ουτε ιχθράν παρ
ανδράν δυσμύη κατ'ύματα, Arist. Vesp.
1153. Αλλ' άλλω επιδύοτο δάμνον. Ex
υπό, & δύμαι, subeo.
Υποδυσις, υ, ο, κ, η, refugium, Gl. Vet. sub-
mersio. Ab υποδυώ.
Υποδυσφορέω, υ, ο, κ, η, subirascor, subin-
dignor, aliquantum egre fero. Αίροντες
υποδυσφορέν Ci, Plato. Ex υπό, & δυσφο-
ρέω, egre fero.
Υποδυχαίνω, υ, ο, κ, η, submolestie fero, sub-
indignor. Ex υπό, & δυχαίνω, molestie
fero.
Υποδυσάδης, υ, ο, κ, η, aliquantum olidus.
Ex υπό, & δυσάδης, olidus.
Υποδυτής, υ, ο, κ, η, interior vestis, seu subu-
cula. Ab υποδυώ, induo sub.
Υποδυώ, υ, fut. ήσω, subeo, subingredior, in-
gredior, subrepto, clam ingredior, Υπί-

δυσαν απόλεμον, Aristot. Ex υπό, & δύω,
subeo.
Υποείκω, υ, ο, κ, η, cedo aliquantum, evito.
Αλλ' ήτοι μή ταύθ' υποείκωμ' άλλήλοις,
Il. 4, 62. Νεμισανθείς υποείκω Χείρας ήμας,
ib. 15, 227. Απείλωχ' ή νύν μήτοι ήσαν
υποείκωμαι άντρες, ib. 23, 602. Ex υπό,
& είκω, cedo.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, adjutor, qui operam navat,
qui officium aliquod seu obsequium prae-
stat. Ex υπό, & εργον, opus.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, vestis, quae est subtus,
interala, subucula, Hef. Ex υπό, & εργός,
vestis.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, minister, famulus,
sacerdos vir & femina. Ex υπό, & ερ-
γός, minister, famulus.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, subjuco, ju-
go submitto. Υποεργός υς με τή κωπη
τή μύλων, Luc. Afin. Είδον ήπας ύπ-
εργόυμους, Αelian. V. H. 12, 44. Κατά
δύλωντες τήν ύπεργόυμ ανών, Soph. Aj.
24. Ex υπό, & εργός, juco.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, subjuco, subinsertio,
subnexio. Ab υποεργός.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, jumentum, veterina bestia.
A seq.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, subjugis, subjugalis. Ab
eod.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, subjuco, submitto,
subnecto. Ex υπό, & εργός, juco.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, subjuco. Ex υπό, & εργός, oleo.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, septum transversum;
(2) pars media gubernaculi five clavi, Ph.
subcinctum, al. Gl. V. femicinctum. Ab
υποεργός.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, praecinctorium, Gl. Vet.
Ab υπό, & εργός, cingulum.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, vel υποεργός, fut. υποεργός,
succingo, accingo; ύπεργός, sub-
cinctus, praecinctus, Gl. V. p. pass. part.
Υπεργόντες τός ανών, Act. 27, 17. Τλώ
μάχαιραν ύπ' ήζωτο ύπαρπάσαι, Αelian.
V. Hist. 10, 122. Ex υπό, & εργός, f.
υ, ο, κ, η, cingo.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, q. d. subfoveo, i. e.
aliquantum & leviter foveo, clam foveo;
(2) foveo, concalefacio, Joseph. Ab υπό,
& εργός, foveo.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, id, quod supponitur,
seu subjicitur, pedamentum, basis, Gl. V.
suppositorium. Ab υποτίθημι.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, q. d. subcalefacio, aliquantum
calefacio. Πάν δ' ύπεργός, υ, ο, κ, η, εργός,
αίματι, Il. 16, 333. Ex υπό, & εργός, calefacio.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, subcalidus. Ex υπό,
& εργός, calidus.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, supposuisse, a. 2. inf. med. verbi
υποτίθημι pro υποδύω, suppono.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, fundamentum, basis ali-
cui rei supposita seu subiecta; (2) ar-
gumentum, causa, controversia, Ph. Ab
υποτίθημι.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, qui subjicit aut suggerit;
(2) auctor; (3) consultor. Ab eod.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, hortatorius; (2) condi-
tionalis. Ab υποτίθημι.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, suppositus, suppositi-
tus, qui supponi solet. Ab υποτίθημι.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, cursu subibo, f. i. ind. med.
verbi υποδύω, cursu subeo. Pind. Pyth. 2.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, cursu subeo. Ex υπό,
& εργός, subeo.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, confpicio, Plut. Ex
υπό, & εργός, video.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, suppositio; (2) hypotheca;
obligatio, fiducia, Ph. pignus; (3) admo-
nitio, consilium. Ab υποτίθημι.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, fiduciarius, Gloss. Vet. Ab
υποτίθημι.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, idem quod υποδύω.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, praecceptum, monitum,
consilium. Ab υποτίθημι.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, praeccepta dabo, f. i. ind. med.
verbi υποτίθημι, praeccepta do.

Υπιδύω, fut. ήσω, premo aliquantum,
leviter premo. Ex υπό, & εργός, premo.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, f. ήσω, submultuor. Ex
υπό, & εργός, tumultuor.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, leviter turbo; (2) non-
nihil terrefacio; (3) conturbo, perturbo.
Υπιδραστίν ους ό τ' καθόδν καιρος, Plut.
in Alcibiad. cap. Ex υπό, & εργός,
turbo.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, subvulnere, leviter vul-
nere. Ex υπό, & εργός, vulnere.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, f. ήσω, deliciis aliquan-
tum indulgeo, Plut. in Pericl. cap. 15.
Ex υπό, & εργός, delicior.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, suffitus, suffitio; suf-
fumigatio. Ab υποδυμύω.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, fut. ήσω, suffio, suffumigo,
Gal. Ex υπό, & εργός, suffio.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, corolla collaris, quae
appenditur supra cor animi sedem. Ex
υπό, & εργός, animus.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, limen inferius, sublimi-
nare. Ex υπό, & εργός, janua.
Υπιδύω, υ, ο, κ, η, idem & ex iisd.
Υπιδύω, υ, ο, κ, η, f. ήσω, aliquantulum adulor,
subblandior. Εί δέ τις ύμης ύπεδραπέ-
σαι, Arist. Ach. 645. Ex υπό, & ερ-
γός, adulor.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, f. ήσω, clam armo. Δόξα ή
ύπεδραπέσαντο, Il. 18, 513. Ab υπό, &
εργός, armo.
Υπιδύω, υ, ο, κ, η, subfono, Epigr. Ex υπό, & εργός,
fono.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, clam aperio. Στοάς τε καί τε
Βαχίς τε ήμας ύπεδραπέσαντο, Arist. Conc. 15. Υπιδύω
τήν ύμης, id. Θεσμ. 431. Ex υπό, &
εργός, aperio.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, fut. ήσω, subtumeo, subinfla-
tus & subtumidus sum. Ex υπό, & εργός,
tumeo.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, f. ήσω, habito sub; (2) latito
sub. Ex υπό, & εργός, habito.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, f. ήσω, substruo. Ex υπό,
& εργός, struo.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, f. ήσω, domi latito, & ve-
luti imos medium recessus custodio, peni-
tus infideo, latito sub, delitescio. Α ήν
ύπεδραπέσαν, τώσιν ανδράσιν διακόλν,
Arist. Θεσμ. 1179. Ex υπό, & εργός,
domi custodio.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, clam vinolentus; (2)
aliquantum vinolentus. Ex υπό, & εργός,
vinum.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, suspicor. Ex υπό, & εργός,
puto.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, perferam, sufferam. Ex υπό, &
εργός, feram.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, sufferendus, qui sufferi &
tolerari potest, tolerabilis. Ex υπό, &
εργός, tolerabilis.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, q. d. subpurgo, leviter purgo;
(2) per inferiores partes purgo. Ex υπό,
& εργός, purgo.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, purgatio levis, vel per
inferiora. A praec.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, subfideo; ύπεδραπέσαν, sub-
fidere, Ph. aor. 1, inf. pass. Ex υπό, &
εργός, fideo.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, f. ήσω, latenter subfideo; ύπε-
δραπέσαν, subfide, Gl. Vet. a. i. imp. act.
Ex υπό, & εργός, federe facio.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, demitto. Ex υπό, & εργός,
quod idem notat.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, f. ήσω, substituo, sufficio;
ύπεδραπέσαν, substituit, Ph. aor. 1. Εί
υπό, & εργός, substituo.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, f. ήσω, succendo, suburo, ignem
subdo. Ex υπό, & εργός, uro.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, fut. ήσω, subtego, subocculto.
Ex υπό, & εργός, tegeo.
Υποεργός, υ, ο, κ, η, f. ήσω, subtego, subocculto.

Ἐπιμαρτυρία, fut. φω, flecto, circumago, convertito. Ἐπιμαρτυρία καὶ καταδύονται εἰς φαρμάκας, Xen. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, flecto.
Ἐπιμαρτυρία, f. ἰσω, suffio, suffumigo. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, fumigo.
Ἐπιμαρτυρία, fut. φω, praeviso, praeripio & deglutio, Aristot. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, comedo.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, sub vel in corde latens, Nonn. Paraphr. 6, 15. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, cor.
Ἐπιμαρτυρία, α, f. ἰσω, sopore leviter adficiet, Diosc. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, soporem adfero.
Ἐπιμαρτυρία, subficcio, leviuscule ficcio. Νικάτω δ' ὑποκαρπύεται ἰσχυρῶς, Nicand. in Alexiph. 80. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, ficcio.
Ἐπιμαρτυρία, f. ἰσω, sub alio accumbere facio, inter infimos convivas accubitus tribuo; ὑποκατακλίνωμαι, ultimus vel extremus recumbo. Ἐπιμαρτυρία ὑμῶν αὐτοῖς, Plāto. Ἀλλήλων ὑπερίχεν θύλοντες, ἀλλήλους ὑποκατακλίνοντες, M. Anton. 11, 13. Ὅτι δ' ἄρ' ἔστιν οἱ πολλοὶ περὶ ἐντοῖς, ἀλλ' ὑποκατακλινόμενοι, cedentes temporibus, Dem. Phil. 3. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, discumbere facio.
Ἐπιμαρτυρία, paulisper maneo apud. Ἀυτοὶ δ' ἐν ἀργυρίᾳ χάρα ὑποκατακλίνουσιν, Xen. Cyr. 4, 15. Ab ὑπό, & κἀμαρτυρία, maneo apud.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, substitutio, Gl. Vet. Ab ὑποκατακλίνωμαι.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, substitutus, subrogatus. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, substituo.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, subtrahis. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, trahis.
Ἐπιμαρτυρία, f. ἰσω, sub terra defodio. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, defodio.
Ἐπιμαρτυρία, Adv. in ima parte, in inferiori loco; infra, subter, subtus, Ph. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, deorsum.
Ἐπιμαρτυρία, Adv. inferne, ex inferiore parte. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, infra.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, defossus sub terra. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, defossus.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, id, quo aliquid succendimus, fuscitabulum. Ab ὑποκαίω.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, succensio; (2) hypocautum. Ab eod.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, quod succenditur; (2) vaporarium; (3) hypocautum. Ab eod.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, fornax, Gl. Vet. Ab eod.
Ἐπιμαρτυρία, subiaceo, subjectus sum, subsum; succubo, Gl. V. ὑποκαίωμαι, suppositus, Gl. V. ὑποκαίωμαι, objectum, id. Ἐπιμαρτυρία οἱ γὰρ ὑποκαίωμαι, Soph. El. 1442. Ἀλλ' ἔμελλε μὲν ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ὑποκαίωμαι, Pind. 1, 135. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, jaceo.
Ἐπιμαρτυρία, corrodo, exedo, lanio. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, corrodo, voro.
Ἐπιμαρτυρία, f. ἰσω, subhortor, tacite hortor. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, hortor.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, q. d. subtervacuus; (2) vacuus; (3) vanus. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, vacuus.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, suppongo. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, pongo.
Ἐπιμαρτυρία, subabscondo; (2) abscondo. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, abscondo.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, cervical capiti suppositum, Aret. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, caput.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, fato aut morti obnoxius, impurus, corruptus. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, fatum.
Ἐπιμαρτυρία, f. ἰσω, silentium indico, audientiam facio; (2) polliceor aliquid publicum. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, promulgo.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, futur. ἰσω, leviter moveo; (2) commoveo. Ἐπιμαρτυρία τ' ἐδῶ, discede, Arist. Av. 1017. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, moveo.
Ἐπιμαρτυρία, commisceor. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, misceor.

Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, subfulvus, subgilvus, subrufus. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, fulvus.
Ἐπιμαρτυρία, fut. φω, submitte genua flecto. Ἐπιμαρτυρία τὰ ἱμάτια, καὶ τὰς χεῖρας εἰς ἐκτετακτὴν πορείαν, &c. Heliod. 1. 7. Ab ὑπό, & κἀμαρτυρία, genua flecto.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, sublacrimor. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, lacrimor.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, suffringo, infringo. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, frango.
Ἐπιμαρτυρία, pro ὑποκαίωμαι, abscondens, praef. part. act. f. g. verbi ὑποκαίωμαι.
Ἐπιμαρτυρία, fut. φω, suffuror, minuo; (2) abscondo, occulo, occulto, praetexo; (3) fallo, dissimulo. Τὴν τὰς ἰσχυρῶς ὑποκαίωμαι ἰσχυρῶς (ὁρῶν) Soph. El. 114. Ἐπιμαρτυρία ὑποκαίωμαι, Mus. 1, 85. Ἀδριανὸς ἀχάριν ὑποκαίωμαι ἰσχυρῶς, Nonn. Paraphr. 3, 61. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, furor.
Ἐπιμαρτυρία, fut. ἰσω, clam divulgo. Ὅτιαν ἰσχυρῶς ἀνδρὲς αἰσθάνονται ἀχάριν—τὸ μὲν γὰρ δὴ δακτύλῳ ὑποκαίωμαι, Soph. Aj. 225. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, divulgo.
Ἐπιμαρτυρία, inclinatus, a. i. part. pass. verbi ὑποκαίωμαι.
Ἐπιμαρτυρία, reclino sub, submitto, subigo, subdo; ὑποκαίωμαι, succumbo. Ἦν ὅ ὑποκαίω γὰρ δὴ δὴ, Arist. Eq. 272. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, reclino.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, subturbo, subagito, & turbo. Εἰ δ' ἐν ἰσχυρῶς τῶν ὑποκαίωμαι ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ, Il. 21, 556. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, turbo.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, occulo, occulto. Εἰ τις ἐπ' ἀνδρῶν Ζεὺς ὑποκαίωμαι, Odyss. 22, 381. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, furor.
Ἐπιμαρτυρία, f. ἰσω, subluo, proluo, expurgo; (2) inundo, submergo, Epigr. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, abluo, perluo.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, subluviae, fordes, quae subtus e fundo luuntur. Ab ὑποκαίωμαι.
Ἐπιμαρτυρία, subaudio, R. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, audio.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, succido, R. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, caedo.
Ἐπιμαρτυρία, f. ἰσω, pruritus stimulos subdo, titillo; (2) calcar subicio, aculeos seu stimulos subdo, extimulo, incito. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, pruritum moveo.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, subventrale, fumen. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, ventis.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, aliquatenus cavus; (2) in imo cavus. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, cavus.
Ἐπιμαρτυρία, fut. φω, adulationibus corumpo. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, adulor.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, aliquatenus mutilus, aliqua ex parte truncatus. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, mutilus.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, qui sub sinu est, in sinu latens. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, sinus.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, qui est sub vel in sinu, qui est in amplexu; infans in utero. Ταῖς μὲν ἐπ' Ἀπολλων ὑποκαίωμαι ἀνὰ χολῶν, Callim. Hymn. in Delum. 86. (2) occultus. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, occultus.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, crepitum vel sonitum subtus edo. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, sonitum edo.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, elegans, facetus. Ab ὑπό, & κἀμαρτυρία, elegans.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, festivus, bellus, elegans. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, festus.
Ἐπιμαρτυρία, pulverem fuscito, vel subtus moveo. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, pulverem moveo.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, pulveris excitatio, pulveratio; (2) pars quaedam agriculturae. Ab ὑποκαίωμαι.
Ἐπιμαρτυρία, f. ἰσω, pulverem fuscito, vel pulvere adsperso; (2) pulvere sublimo, Plut. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, pulvis.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, aliquatenus lassatus, aliqua ex parte lassus. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, labor.
Ἐπιμαρτυρία, f. φω, succido. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, caedo.
Ἐπιμαρτυρία, f. ἰσω, subblandiens diuini-

nuta voce appello, subblandior, seu blandis verbis compello, minuendo seu extenuando verum nomen; speciosius & honestius nomen praetexo, tacendo verum nomen, falso seu turpiori nomine appello. Ἐπιμαρτυρία γὰρ αἰσθάνομαι, Νικάτω δ' ὑποκαίωμαι, Arist. Plut. 1011. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, blande compello.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, malae rei integumentum, & speciosum ac honestum nomen auribus blandiens. Ab ὑποκαίωμαι.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, extenuatio, qua rei turpi honestum praetexitur nomen, Ph. deminutio. Ab eod.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, extenuatorius, diminutivus. Ab eod.
Ἐπιμαρτυρία, Adv. blande, seu subblandiendo; (2) more eorum, quae diminutiva a Grammaticis appellantur, Gl. V. diminutive. Ab ὑποκαίωμαι.
Ἐπιμαρτυρία, juvenesco, juveniliter cano. Ἀλλὰ οἱ αἰσθάνομαι φιλοῖσιν ἰσχυρῶς ὑποκαίωμαι αἰσθάνομαι, Pind. Pyth. 3, 33. Ab ὑπό, & κἀμαρτυρία, juvenis sum.
Ἐπιμαρτυρία, sublevo, Gl. Vet. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, levo.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, aliquantum levis; sublevis, Gloss. Vet. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, levis.
Ἐπιμαρτυρία, levem quendam sonum edere, qualis editur a cithara, dum ejus fides ad numeros concinnantur. Μαρίασιν ὑποκαίωμαι, Pind. Ol. 9, 49. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, recte seu radio pulso.
Ἐπιμαρτυρία, suspendo, R. Ἐπιμαρτυρία Πέτρῃ ὑποκαίωμαι, Hom. Hymn. in Apoll. 134. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, quod idem notat.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, id, quod sustinendo crateri est fabricatum. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, crater.
Ἐπιμαρτυρία, dissimulo, simulo, fingo; (2) respondeo; (3) interpreter, explico, seu judicium fero. Ἀπείσταν—ὑποκαίωμαι ἰσχυρῶς δικαίως ἔστι, Luc. 20, 20. Καὶ ἐν ὑποκαίωμαι ὅπως τελέει ἔμελλεν ἡμεῖς, Theocr. 24, 66. Μυρίες ἔρωτες ὑποκαίωμαι, Luc. Toxar. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, judico.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, simulatio, qua quis probitatem praese fert, revera nequitia & improbitatis plenus, Philox. dissimulatio; (2) histrionis gestus, personam alienam representantis, pronuntiatio seu actio oratoris, Phil. pronuntiatio; (3) responsio. Ab ὑποκαίωμαι.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, hypocrita, simulator, dissimulatio; (2) histrio, actor comediae, Ph. secundarius, al. Gl. Vet. ludius; (3) conjector, interpret. Ab eod.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, simulatorius, cui inest simulatio, more eorum, qui hypocritae vocantur; subdolos, ex Phil. simulatus, Gl. Vet. (2) ad histriones, seu ad histrionum artem pertinens, Ph. actuosus, al. Gl. Vet. histrionicus; (3) in pronuntiatione seu actione oratoria exercitatus. Ab ὑποκαίωμαι.
Ἐπιμαρτυρία, Adv. simulate; (2) histrionice. Ab eod.
Ἐπιμαρτυρία, f. ἰσω, cithara responso; (2) obturbo, interpello, obloquor. Σὺ μὲν ἡ ἰσχυρῶς βίαν εἰρηκας, καὶ πῶς ἔστιν ὑποκαίωμαι (2. f. a. i. m.) Arist. Plut. 547. Τί δ' ἐν ὑποκαίωμαι ἰσχυρῶς; id. Conc. 256. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, pulso.
Ἐπιμαρτυρία, f. φω, subocculto, occulte condo, clanculum repono; (2) dissimulo, celo, taceo, reticeo, subiceo. Παιδάριον ὑποκαίωμαι ἰσχυρῶς τοῖς ἰσχυρῶς ὑποκαίωμαι ἰσχυρῶς, Xen. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, abscondo.
Ἐπιμαρτυρία, latent, clam. Ἀδὲς ὑποκαίωμαι κέρδι κἀμαρτυρία, Pindar.
Ἐπιμαρτυρία, α, ο, ὑ, ἡ, suboccultatio. A praec.
Ἐπιμαρτυρία, q. d. suberocito, aliquantum erocito. Ex ὑπό, & κἀμαρτυρία, erocito.

*Τποκλίνω, f. νῶ, occulte occido. *Οὐκ ὑποκλινέει κλέραχ' Arist. Ach. 339. Ab ὑπό, & κλίνω, occido.
 *Τποκυκλον, κ, τὸ, orbis, qui tripodi, aut alii ejusmodi vasi supponitur. Ab ὑπό-κυκλῶ.
 *Τποκυκλῶ, κ, ὁ κ' ἢ, subtus rotundus; (2) aliquantum rotundus. Ex ὑπό, & κύκλῳ, circum.
 *Τποκυμαίνω, instar fluctus jactor, fluctuo. *Ἡ κόμη ἥ ὑπὲρ σπῆνθ' ἀπὸ τοῦ ὑποκλίνεσθαι, ἀλλ' ἢ μὴ σπῆνθ' ἔσται, τὴν ὑπὲρ τοῦ ὑποκλίνεσθαι, Heliod. l. 3. Ab ὑπό, & κυμαίνω, fluctuo.
 *Τποκύωμαι, prægnaus, vel gravida sum. Vid. ὑποκύω.
 *Τποκύπτω, f. ψω, caput submitto seu inclino, Gl. V. conquinisco. *Ἰατρίκῃσι δ' ὑποκύπτουσι, Arist. Vesp. 553. *Τποκύπτει τὰν τὸλαν, id. Ach. 959. *Ἡ δ' ὑποκύπτει ἰδὲ τὰ ἰνδοθεν, Luc. Ex ὑπό, & κύπτω, caput inclino.
 *Τποκύρτω, κ, ὁ κ' ἢ, subincurvus, aliquantum incurvus. Ex ὑπό, & κυρτός, curvus.
 *Τποκύρτων, ᾧ, obliquo, Gl. Vet. ὑποκύρτων, obliquare. Ex ὑπό, & κυρτός, incurvus.
 *Τποκυσαμῆναι, prægnaus, acc. sing. a. i. part. med. Poët. pro ὑποκυσαμένην, a verbo ὑποκύωμαι, sum gravida.
 *Τποκύω, κ, ὁ κ' ἢ, aliquantum incurvus. Ex ὑπό, & κύω, curvus.
 *Τποκύω, f. ὤω, gravida fio. *Ἡ δ' ὑποκύωμαι δίδυμοις γένετο σπῆνθ' Il. 6, 26. *Ἡ δ' ὑποκύωμαι τίκτετο κρατερὸφρονι τέκνῳ, Hesiod. Theog. 308. Ex ὑπό, & κύω, uterum fero.
 *Τποκάλια, αν, τα, internodia. Ex ὑπό, & κάλιον, membrum.
 *Τποκαμαρδία, ᾧ, fut. ὤω, subirrideo more comico, tacite mordeo disterio comico seu scommate; (2) adsimilo. Τὰ ποικίλα ὑποκαμαρδία, Luc. Toxar. Ex ὑπό, & καμαρδία, irrideo more comico.
 *Τποκαφῶ, κ, ὁ κ' ἢ, aliquantum furdus; subfurdus, furdaster, Gl. Vet. Ex ὑπό, & καφός, furdus.
 *Τποκαφῶς, prægnaus, 2. singul. aor. 2. conjunct. act. verbi ὑποκαμαρδία pro ὑποκαμῶ.
 *Τποκαίς, ἰδῶ, ἢ, curruca, avis; idem quod ὑποκαίς.
 *Τποκαλῶ, ᾧ, f. ὤω, submurmuro, mufisto. Ex ὑπό, & καλῶ, loquer.
 *Τποκαμῶναι, fut. λήψωμαι, fuscipio, excipio, accipio, interpretor; (2) suspicor, conjicio, puto, arbitror, reor, opinor, existimo, autumo; ὑποκαμῶσιν, duxerint, Ph. a. 2. conj. 3. pl. ὑποκαμῶναι, duximus, Ph. p. 1. plur. Νερίαν ὑποκαμῶναι αὐτὸν ὑπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ, Act. 1, 9. Πόταται αὐτὸν καταφρονεῖν ὑποκαμῶναι, Epir. *Ο Κερῶν ὑποκαμῶναι, ἔπειν, Xen. Cyr. 4, 3. Τὶ ἐν αἰτίῳ τῷ ὑποκαμῶναι, ἔπειν ὁμνίῳ, Plat. ap. Socr. 21. *Υποκαμῶναι, ἔπειν τῷ τῷ αὐτῷ τῷ ὑποκαμῶναι, M. Anton. 10, 30. Ex ὑπό, & καμῶναι, sumo, accipio.
 *Τποκαμῶναι, ἰδῶ, ὁ κ' ἢ, sublucidus, subfulgidus, aliquantum fulgidus. Ab ὑποκαμῶ.
 *Τποκαμῶναι, f. ψω, sublucido, subtus luceo; (2) aliquantum luceo. Δαῖδον ὑποκαμῶναι, Il. 18, 492. Ex ὑπό, & καμῶναι, luceo.
 *Τποκαμῶναι, quodammodo lateo, subocculor, R. Ex ὑπό, & λαμῶναι, lateo.
 *Τποκαμῶναι, subtus evacuo, evacuando subduco; (2) aliquantum evacuo. Ex ὑπό, & λαμῶναι, evacuo.
 *Τποκαμῶναι, aliquantum lævigo. Ex ὑπό, & λαμῶναι, lævigo.
 *Τποκαμῶναι, f. ψω, subtus fluo & stillo, scaturo, vel aliquantum fluo aut stillo, aut diffuio, Hipp. Ex ὑπό, & λαμῶναι, fluo.

*Τπολεμῶ, κτῶ, τὸ, quod tesiduum est, reliquiae. Ab ὑπολείπω.
 *Τπολείπω, f. ψω, relinquo, reliquum facio; (2) deficio, minuo; ὑπολείπομαι, relinquo, minuo, deficio. Δίδωκα ἢ μάλλον μὴ ἢ τοῖς παλαιῖν αὐτὸν ὑπολείπομαι, Thuc. Τὴν ὑπολείπομαι τὴν τὴν; Eur. Hel. 300. *Οπότεν δὲ οὐδ' ὑπὸ τοῦ ὑπολείπω, recesserit, Soph. El. 91. *Ἡ φάλαξ ἔφειπομένη, εἰ τι τῷ Κυδορόνῳ ὑπολείπωτο, Xen. Cyr. 6, 19. *Τπολείπομαι ἔγω μόνος, 1. Reg. 19, 10. *Οὐχ' ὑπολείπω μοι ἑλπίαν, σπῆνθ'; Gen. 27, 36. Ex ὑπό, & λείπω, linquo.
 *Τπολεμῶναι, relinquitur esse, a. i. inf. pass. verbi ὑπολείπω.
 *Τπολεμῶ, κ, ὁ κ' ἢ, aliquantum scaber. Ex ὑπό, & λείπω, scaber.
 *Τπολεμῶ, κ, ὁ κ' ἢ, subgracilis, subtenuis. Ex ὑπό, & λείπω, tenuis.
 *Τπολεμῶναι, subalbidum seu subcandidum reddo; ὑπολεμῶναι, albescio. Αἱ δ' ὑπολεμῶναι ἀχρυσίαι, Il. 5, 502. Ex ὑπό, & λεμῶναι, album reddo.
 *Τπολεμῶ, κ, ὁ κ' ἢ, candicans, albicans, albidus, vel subalbidus, subcandicans, Gl. V. subalbus, albidus. Ex ὑπό, & λεμῶναι, albus.
 *Τπολεμῶ, fut. ξω, defino, intereo. Καὶ ἢ ἐξ ἀρχῆς αὐτῷ ἀρετῇ καὶ μικρὸν ὑπέλειξεν, Aelian. V. H. 14, 29. Ab ὑπό, & λείπω, defino.
 *Τπολεμῶ, κτῶ, id ipsum, quod fuscipio est; (2) conceptus. Ab ὑπολεμῶ.
 *Τπολεμῶναι, κ, τὸ, q. d. subtorcularare, vas, quod torculari subiacet, lacus, Gl. Vet. torcularium. Ex ὑπό, & λεμῶναι, torcular.
 *Τπολεμῶ, κ, ὁ κ' ἢ, torcularius, Gl. Vet. Ex lisd.
 *Τπολεμῶ, ἰδῶ, ἢ, vide ὑπολεμῶναι. *Ἐν δὲ χρυσίῳ ὑπολεμῶναι ἐπλεσαντο, Callim. Hymn. in Dian.
 *Τπολεμῶναι, κ, ὁ κ' ἢ, suspiciosus, Gl. Vet. A seq.
 *Τπολεμῶναι, κ, ὁ κ' ἢ, de quo opinio concipitur, concipi potest, aut jam concepta est. Ab ὑπολεμῶ.
 *Τπολεμῶ, κ, ὁ κ' ἢ, fuscipio; (2) responso, qua aliquem excipimus loquentem aut carentem; (3) suspicio, opinio, existimatio. Ab eod.
 *Τπολεμῶ, κτῶ, ὁ κ' ἢ, aliquanto minor. Λαοὶ δ' ὑπολεμῶναι ἦσαν, Hom. Il. 18, 519. Ex ὑπό, & λείπω, parvus.
 *Τπολεμῶ, κ, ὁ κ' ἢ, lapidosus, saxosus, petrosus, vel aliquatenus lapidosus. Ex ὑπό, & λείπω, lapis.
 *Τπολεμῶναι, pro ὑπολεμῶναι, relinquentem, acc. sing. praef. part. act. verbi ὑπολεμῶ.
 *Τπολεμῶναι, relinquo; (2) deficio; ὑπολεμῶναι, relinquo, deficio. *Τρῶν ὑπολεμῶναι ὑπογραμμὸν, 1. Pet. 2, 21. Ex ὑπό, & λεμῶναι, relinquo.
 *Τπολεμῶναι, κ, ὁ κ' ἢ, subfamelicus. Ex ὑπό, & λεμῶναι, famelicus.
 *Τπολεμῶναι, κ, ὁ κ' ἢ, subpinguis, pinguisculus. Ex ὑπό, & λεμῶναι, pinguis.
 *Τπολεμῶναι, κ, ὁ κ' ἢ, reliquus. Ab ὑπολεμῶ, relinquo.
 *Τπολεμῶναι, f. ὤω, sublabor, Gl. V. Ex ὑπό, & λείπω, labor.
 *Τπολεμῶναι, κ, ὁ κ' ἢ, nates graciles habens. Ex ὑπό, & λείπω, usu atteritus.
 *Τπολεμῶ, κ, ὁ κ' ἢ, tenuiculus, Gl. Vet. Ex ὑπό, & λείπω, tenuis.
 *Τπολεμῶ, κ, ὁ κ' ἢ, subgulosus, aliquantum gulosus. Ex ὑπό, & λείπω, gulosus.
 *Τπολεμῶναι, κ, ὁ κ' ἢ, deducor; ὑπολεμῶναι, deductis, Ph. Ab ὑπολεμῶ.
 *Τπολεμῶναι, f. ἰσμαι, reputo, rationem habeo; (2) imputo. *Τπολεμῶναι κινδυνὸν τῷ ζῆν, Plat. Ap. Socr. 10. *Οὐδὲν

ἔμαι τῷτο ὑπολεμῶναι, ἔτι πλεῖν ἐν τῷ κινδυνῷ. Ex ὑπό, & λεμῶναι, rationem.
 *Τπολεμῶ, κ, ὁ κ' ἢ, nonnulla ratio; (2) numerus ad alterum ita relatus, ut minoris vicem obtineat. Ex ὑπό, & λεμῶναι, ratio.
 *Τπολεμῶ, κ, ὁ κ' ἢ, reliquus, restans. *Οὐκ ὑπολεμῶναι τὸν τὸν Βάραθρον γίνετα, Arist. Plut. 430. Ab ὑπολεμῶ.
 *Τπολεμῶ, κ, ὁ κ' ἢ, dissolutio. Ab ὑπολεμῶ.
 *Τπολεμῶ, f. ὤω, q. d. subfolvo, subterfovo, Gl. Vet. decalcio; ὑπολεμῶναι, discalcior, excalcior, Gl. Vet. ὑπολεμῶναι, excalcior, Gl. Vet. a. i. act. imperat. Ταύτας (σφοδρικῶς) ὑπολεμῶναι, ἀνεμίτῃ τὸν χερσὶν, Arist. Nub. 152. *Ἐπὶ δ' ὑπολεμῶναι, id. Plut. 927. *Ἀλλὰ τὸ τὸν γ' ἰδῶν, εἰδὲ, ὑπολεμῶναι δισμῶν, Il. 1, 401. Ex ὑπό, & λείπω, folvo.
 *Τπολεμῶ, κ, ὁ κ' ἢ, curruca, avis. Angl. ὁ Hedge Sparrow.
 *Τπολεμῶ, κ, ὁ κ' ἢ, submamillaris, qui adhuc est lactens; ὑπολεμῶναι, subrumi, Gloss. Vet. Ex ὑπό, & λεμῶναι, mamma.
 *Τπολεμῶναι, vel ὑπολεμῶναι, f. ξω, subtus mollio; (2) aliquantum mollio. Ex ὑπό, & λεμῶναι, mollio.
 *Τπολεμῶναι, subgeris, 2. sing. a. i. imp. act. verbi ὑπολεμῶναι, subigo.
 *Τπολεμῶναι, q. d. submarcesco, subflaccisco. Ex ὑπό, & λεμῶναι, flaccisco.
 *Τπολεμῶναι, κ, ὁ κ' ἢ, q. d. subinians, subfolidus; (2) petulans. Ex ὑπό, & λεμῶναι, infans.
 *Τπολεμῶναι, vel ἄνω, f. ξω, conspergo, ilino. *Τπολεμῶναι τὰς τὰς φλῆας καθυπερτρῶν, Theocr. 2, 60. Ex ὑπό, & λεμῶναι, vel μᾶλλον, pinso, conspergo.
 *Τπολεμῶναι, κ, τὸ, q. d. subalare, Gl. V. laterale. Ex ὑπό, & λεμῶναι, ala.
 *Τπολεμῶναι, κ, ὁ κ' ἢ, obcurus; subluculus, Gloss. Vet. Ex ὑπό, & λεμῶναι, obcurus.
 *Τπολεμῶναι, κ, ὁ κ' ἢ, cui subest humiditas ex imbre, coelestibus auctus aquis. Ex ὑπό, & λεμῶναι, imber.
 *Τπολεμῶναι, κ, f. ὤω, subrideo, aut clam subrideo. *Τπολεμῶναι Κύπρις, Anacr. 44, 14. Ex ὑπό, & λεμῶναι, rideo.
 *Τπολεμῶναι, qui sustinuit, aor. 1. part. act. verbi ὑπολεμῶναι, sustineo.
 *Τπολεμῶναι, κ, ὁ κ' ἢ, q. d. subminor, minor. Exponitur etiam centurio, subminor, Suic. Ex ὑπό, & λεμῶναι, minor.
 *Τπολεμῶναι, nigricor. Ex ὑπό, & λεμῶναι, infuso.
 *Τπολεμῶναι, κ, ὁ κ' ἢ, subniger, nigricans. Ex ὑπό, & λεμῶναι, niger.
 *Τπολεμῶναι, κ, ὁ κ' ἢ, patients. Ab ὑπολεμῶ.
 *Τπολεμῶναι, subeunda, Ph. Ab ὑπολεμῶ.
 *Τπολεμῶναι, κ, ὁ κ' ἢ, patients, tolerans; petulans, Gl. V. Ab eod.
 *Τπολεμῶναι, f. ὤω, sustineo, patior, perpetior, tolero, fero, persevero, Ph. Gl. Vet. item remaneo, exspecto; ὑπολεμῶναι, tolerate, Ph. a. 1. inf. *Τπὲρ δὲ ὑδὲν ὅ, καὶ τῷ δεινῷ ὅχ' ὑπολεμῶναι, Isocrat. Πολυκλῶ ἀθλοισιν ὑπολεμῶναι τὴν σπαρτάδα, Heb. 10, 32. *Μακρὸν ὅχ' ὑπολεμῶναι ὄλον, Pind. Nyth. 2, 48. Πάντα κινδυνὸν ὑπολεμῶναι τὴν τῷ τῷ τῷ, Xen. Cyr. 1, 2. Ex ὑπό, & λεμῶναι, maneo.
 *Τπολεμῶναι, κ, ὁ κ' ἢ, qui sustinuit, acc. sing. perf. part. act. verbi ὑπολεμῶναι.
 *Τπολεμῶναι, f. ἰσμαι, subdivido. Ex ὑπό, & λεμῶναι, divido.
 *Τπολεμῶναι, κ, ὁ κ' ἢ, subdivisio. Ab ὑπολεμῶ.
 *Τπολεμῶναι, κ, ὁ κ' ἢ, q. d. sublongus, longiusculus, oblongus. Ex ὑπό, & λεμῶναι, longitudo.
 *Τπολεμῶναι, f. ἰσμαι, sum colore in luteum vergente. Ex ὑπό, & λεμῶναι, ad colorem mali vergo.

*Τπομίσγει, f. ἴσω, clam misceo, vel paulatim misceo. Ex ὑπό, & μίγνυμι, misceo.

*Τπομνήσκω, in memoriam revoco, reminisci seu recordari facio; admonero, moneo, praemoneo, Gl. Vet. ὑπὸ μνήσκω, admonuit, Ph. a. 1. Τπομνήσκει ὑμᾶς πάντα ἃ ἔειπον ὑμῖν, Joas. 14, 26. Πάλιν πάλιν παλαιὸν ἀλγὺν ὑπὸ μνήσκω, Soph. Phil. 1163. Τπομνήσκων τῷ τραύματι, Thoeer. 21, 50. Τπομνήσκει ὁ Πίτρου, τῷ λόγῳ τῷ Κυρίου, Luc. 22, 61. Ex ὑπό, & μνήσκω, in memoriam revoco.

*Τπομίστω, ὦ, f. ἴσω, aliquatenus seu leviter odi. Ex ὑπό, & μίστω, odi.

*Τπομίστω, ὦ, ὁ ἴσῃ, conductus mercede, conductus. Ex ὑπό, & μίστω, merces.

*Τπομίστω, ὦ, f. ἴσω, clam ambio seu adfecto nuptias. Ex ὑπό, & μίστω, ambio.

*Τπομνήμα, ἀτ, τὸ, quod rei alicujus reminisci facit, monumentum; (2) commentarius, i. e. liber, in quo capita tantum in rerum memoriam attinguntur. Ph. commentarium, actum, commentarius; ὑπομνήματα, gesta, Ph. gesta avita, al. Gl. V. annales. Ab ὑπομνήσκω.

*Τπομνηματίζω, f. ἴσω, commentariis scriptis interpretor. Gl. V. commentor, admonefacio. *Ἐπὶ δ' ἐνικαδὲς ἡ μῆτις τὴν φῆμιν ἀντίταξις εἰς τὴν ὑπομνηματίζουσαν χάριν, Longin. 1. Ab ὑπομνήματι.

*Τπομνηματισμός, ὦ, ὁ, interpretatio, quae fit commentariis scriptis. Ab ὑπομνηματίζω.

*Τπομνηματιστής, ὦ, ὁ, commentator, commentarius, Gl. Vet. A praec.

*Τπομνηματίζω, ὦ, ὁ, qui hypomnemata scribit, commentariorum scriptor. Gl. V. actuaris, memorialis. Ex ὑπομνήματι, & γράφω, scribo.

*Τπομνήσαι, in mentem revocasse, a. 1. inf. act. verbi ὑπομνήσκω pro ὑπομνήσαι, in mentem revoco.

*Τπομνήσαι, in mentem revocabit, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ejusd.

*Τπομνήσαι, τας, ἡ, monitio, admonitio, commentatio. Ab ὑπομνήσκω.

*Τπομνήσκω, & ὑπομνήσκω, despondeo. Ex ὑπό, & μνήσκω, nuptias ambio.

*Τπομνήσκων, ὦ, τὸ, commentarius, & memoriale. Ph. commentarium, commonitorium. Ab ὑπομνήσκω.

*Τπομνήμι, prorogo rem jurejurando, excusans me cum jurejurando dilationem peto.

*Τπομνήμι, ὦ, f. ἴσω, Menekles, ἡ πάλιν διαχυροτάτης γυναικός, Xen. Ex ὑπό, & ὁμνυμι, juro.

*Τπομνήμι, ἡ, ὁ, sustentatio, qua impetus & incurus alicujus rei sustinetur, remansio; (2) tolerantia, patientia. Ab ὑπομνήμι.

*Τπομνήμι, ἡ, ὁ, patients. Ab ὑπομνήμι.

*Τπομνήμι, ἡ, ὁ, patients, tolerans. Ab eodem.

*Τπομνήμι, ἀτ, ἡ, dilatio, quae jurejurando postulat & impetratur. Ab ὑπομνήμι.

*Τπομνήμι, fut. ἴσω, clanculum propago, clanculum novos furculos sero. Ex ὑπό, & μίστω, furculus.

*Τπομνήμι, ὦ, ὁ ἴσῃ, subimprobus, subineptus, subfrivolus. Ex ὑπό, & μίστω, improbus.

*Τπομνήμι, ὦ, τὸ, id, quod vestibis subjicitur. Ex ὑπό, & μίστω, vestis.

*Τπομνήμι, ὦ, f. ἴσω, proloquor. Ex ὑπό, & μίστω, loquor.

*Τπομνήμι, ὦ, ὁ ἴσῃ, subcaetidus, subolidus, aliquantulum graveolens. Ex ὑπό, & μίστω, fatidus.

*Τπομνήμι, ὦ, ὁ ἴσῃ, aliquantulum stultus. Ex ὑπό, & μίστω, stultus.

*Τπομνήμι, subjuvenesco, sic fatis sum juvenis. Ex ὑπό, & μίστω, juvenesco.

*Τπομνήμι, ὦ, ferrum aliquatenus renovo. Ex ὑπό, & μίστω, renovo.

*Τπομνήμι, depascor, Epigr. Ex ὑπό, & μίστω, pascor.

*Τπομνήμι, subnervo, Gl. Vet. Ex ὑπό, & μίστω, nervus.

*Τπομνήμι, ὦ, ὁ ἴσῃ, qui sub nubibus est; nubilus, Gloss. Vet. Ex ὑπό, & μίστω, nubes.

*Τπομνήμι, subter aquas nato, aquas subeo, Hipp. Ex ὑπό, & μίστω, nato.

*Τπομνήμι, fut. ἴσω, subter nato. Ex ὑπό, & μίστω, nato.

*Τπομνήμι, f. ἴσω, subter lavo, aliquantum lavo. Ex ὑπό, & μίστω, lavo.

*Τπομνήμι, aliquantum ningo. Ex ὑπό, & μίστω, ningo.

*Τπομνήμι, ὦ, f. ἴσω, suspicor, suspectum habeo; (2) conjicio, opinor. Σὺ μὲν εἰς ἡμῶν ὑπομνήμι τοῦτο, Arist. Plut. 361. *Τπομνήμι, ὦ, f. ἴσω, id. Lys. 38. *Α δ' ὦ ἴσῃ, σιν, τὰς ὑπομνήμι, ib. 1238. *Τπομνήμι, ὦ, f. ἴσω, Eur. Iph. in Au. 1159. *Τῆς μὲν ὑπομνήμι, Act. 13, 25. Ex ὑπό, & μίστω, intelligo.

*Τπομνήμι, ἀτ, τὸ, cogitatio. Ab ὑπομνήμι.

*Τπομνήμι, ὦ, ὁ, suspiciosus, Gl. Vet. Ab eodem.

*Τπομνήμι, τας, ἡ, felicitatio. Ab ὑπομνήμι.

*Τπομνήμι, ὦ, ὁ, seductor, folicitor, Gl. Vet. Ab ὑπομνήμι.

*Τπομνήμι, fut. ἴσω, subvito, subadultero, clam adultero, Ph. folicito, seduco, inlicito. *Τπομνήμι, ἴσῃ, ὁ ἀδελφὸς ὅτις τὸν ἀρχιερατὸν, 2 Macc. 4, 7. Καὶ ὁ μὲν ἴσῃ, ὁ ἴσῃ, ἀδελφὸν ὑπομνήμι, & ὑπομνήμι, adultero.

*Τπομνήμι, ἀτ, ἡ, suspicio, opinio. Ex ὑπό, & μίστω, mens.

*Τπομνήμι, f. ἴσω, cuniculos ago. Ab ὑπομνήμι.

*Τπομνήμι, ἴσῃ, ἴσῃ, instar cuniculi seu cloacae. Ab ὑπομνήμι.

*Τπομνήμι, ὦ, ὁ ἴσῃ, occulte depascens; (2) cuniculosus, qui est instar fossae subterraneae; (3) subf. fossa subterranea & operata. Ph. cuniculus, cloaca; ὑπομνήμι, tubi, Ph. Ex ὑπό, & μίστω, pascor.

*Τπομνήμι, ὦ, male me habeo, aliquantulum aegroto. *Τπομνήμι, τὸν γὰρ ἴσῃ, ἡ ἀνέχεται, Luc. Toxar. Ab ὑπό, & μίστω, aegroto.

*Τπομνήμι, ὦ, f. ἴσω, retrorsum abeo, clam me recipio, recedo. Ex ὑπό, & μίστω, recedo.

*Τπομνήμι, τας, ἡ, quum quid retrorsum abeo, & clanculum se recipit, aut subfidit. Gl. V. recessus. Ab ὑπομνήμι.

*Τπομνήμι, fut. ἴσω, subter vel aliquantum humecto, humecto. Ex ὑπό, & μίστω, humecto.

*Τπομνήμι, ἴσῃ, ἡ, mulier, quae a latere sponit est. Ex ὑπό, & μίστω, sponsa.

*Τπομνήμι, fut. ἴσω, subter pungo, stimulos subdo, vel clam pungo. Αὐτὰ ἡ χεὶρ δὲ ἀδελφὸν ἀντὶ ὑπομνήμι, Thoeer. 19, 3. Ex ὑπό, & μίστω, pungo.

*Τπομνήμι, ὦ, ὁ ἴσῃ, subflavus, flavescens. Gloss. Vet. rubens. Ex ὑπό, & μίστω, flavus.

*Τπομνήμι, fut. ἴσω, aliquatenus peregrino sermone utor; (2) peregrina commemoro. *Ἐπακούωμαι ἴσῃ — παρασάλας ὁ τοξενίζων, Luc. Gall. Ex ὑπό, & μίστω, peregrina sapio seu loquor.

*Τπομνήμι, f. ἴσω, subter seu aliquantum rado. Ex ὑπό, & μίστω, rado.

*Τπομνήμι, ὦ, ὁ ἴσῃ, q. d. febrilis; (2) in angustum tenuatus. Ex ὑπό, & μίστω, aridus.

*Τπομνήμι, subacidus sum. *Τπομνήμι, ἀτ, ὁ ἴσῃ; Athen. Ex ὑπό, & μίστω, acidus.

*Τπομνήμι, ὦ, ὁ ἴσῃ, subter ligneus. *Τπομνήμι, ὦ, f. ἴσω, subrodo, subter rado,

vel leviter novacula rado. Ex ὑπό, & μίστω, rado.

*Τπομνήμι, ὦ, ὁ ἴσῃ, leviter acuminatus seu mucronatus, subacutus; (2) subacidus, a-corem quadamtenus referens. Ex ὑπό, & μίστω, acutus.

*Τπομνήμι, subrado, Gl. V. ὅτις ὑπομνήμι, Libyridas, Dion. Plar. 385. Ex ὑπό, & μίστω, rado.

*Τπομνήμι, f. ἴσω, q. d. subductor, luctando subservio, Suic. Ex ὑπό, & μίστω, luctor.

*Τπομνήμι, ὦ, fut. ἴσῃ, vel ἴσῃ, clam submoveo, latenter dejicio. Ex ὑπό, & μίστω, ὦ, ὁ ἴσῃ, impello.

*Τπομνήμι, ὦ, τὸ, quod inspersum est; (2) stratum est. Ab ὑπομνήμι.

*Τπομνήμι, fut. ἴσῃ, subinspergo. Ex ὑπό, & μίστω, inspergo.

*Τπομνήμι, ὦ, fut. ἴσῃ, substrepo. Ex ὑπό, & μίστω, strepo.

*Τπομνήμι, ὦ, ὁ ἴσῃ, crassiusculus, subpinguis. Ex ὑπό, & μίστω, crassus.

*Τπομνήμι, ὦ, aliquantum esurio. Σὺ γὰρ ὦ ἀπορίαις τίς δὲ ἀγασθόν, πάλιν φάσιν; ἐκ βαλάντι, ἡ παιδαρίων ὑπομνήμι; Arist. Plut. 535. Ex ὑπό, & μίστω, esurio.

*Τπομνήμι, sublividus sum, R. Ab ὑπομνήμι.

*Τπομνήμι, idem quod ὑπομνήμι.

*Τπομνήμι, ὦ, ὁ ἴσῃ, subfuscus, sublividus, R. Ex ὑπό, & μίστω, lividus.

*Τπομνήμι, f. ἴσω, submitto, clam mitto, suborno, suppono. Ex ὑπό, & μίστω, mitto.

*Τπομνήμι, percussos, qui exprovere, acc. plur. perfect. part. act. Ion. & per Etasf. pro ὑπομνήμι, a verbo ὑπομνήμι, exprovero.

*Τπομνήμι, τας, ἡ, perfectio, consummatio. Ex ὑπό, & μίστω, sumo, consummo.

*Τπομνήμι, suppedeo. *Ὁ ἴσῃ, ταῖς πλάταις ὑπομνήμι, Arist. Kan. 1215. Ab ὑπό, & μίστω, pedo.

*Τπομνήμι, fut. ἴσω, propemodum nigresco, seu nigris maculis propemodum distinguo incipio. *Ἐτεροι δ' ὑπομνήμι, Odyss. 7, 126. Ex ὑπό, & μίστω, nigresco.

*Τπομνήμι, ὦ, ὁ ἴσῃ, sub se petras five lapides habens, saxosus, petrosus. Ex ὑπό, & μίστω, saxum.

*Τπομνήμι, ὦ, ὁ ἴσῃ, aliquantum lutosus. Ex ὑπό, & μίστω, lutum.

*Τπομνήμι, f. ἴσω, exprimo, elido. Ex ὑπό, & μίστω, exprimo.

*Τπομνήμι, finiam imitor. *Τὸ π. μίστω, ὁ ἴσῃ, Arist. Vesp. 1230. Ex ὑπό, & μίστω, quod idem notat.

*Τπομνήμι, ὦ, ὁ ἴσῃ, subamarus, aliquantum amarus. Ex ὑπό, & μίστω, amarus.

*Τπομνήμι, ὦ, ὁ ἴσῃ, subpinguis. Ex ὑπό, & μίστω, pinguis.

*Τπομνήμι, fut. ἴσω, impleo, repleo, quam proxime impleo; ὑπομνήμι, impleor. Ex ὑπό, & μίστω, impleo.

*Τπομνήμι, suburo. *Ἦντις ἐκίνας ὑπομνήμι, Arist. Lys. 350. Ab ὑπό, & μίστω, ura.

*Τπομνήμι, subbibio, i. e. plusculum vel aliquantulum bibo, largius bibo. *Τπίπινον ἐν ἀσπί, Arist. Av. 500. *Ἐκ τῆς δὲ ἰπί, ὑπομνήμι, Xen. Cyr. 8, 30. *Ἡ δὲ ὑπομνήμι, ἡ γὰρ πῖ, τῆς κίπινος; *Ἀδανί, Odyss. Arist. Lys. 399. Ex ὑπό, & μίστω, bibo.

*Τπομνήμι, cado sub, succido, me submitto; succumbo, Gl. Vet. ὑπομνήμι, succumbit, Gl. V. a. 2. *Τπομνήμι, ὦ, δισπώ, Arist. Eq. 47. *Τπομνήμι, τοῖς τοῖς βαλάντι, Heliod. Ex ὑπό, & μίστω, cado.

*Τπομνήμι,

ὑποσημείωσις, *uws*, ὁ, subscriptio, Gl. Vet. subnotatio; (2) commentatio, annotatio. Ab ὑποσημειῶ.

ὑποσπῆσαι, subputrefacio, R. Ex ὑπό, & σπῆσαι, putrefacio.

ὑποσσιμῶ, *u*, ὁ ἢ, aliquantum simus. Gloss. Vet. subsimus. Ex ὑπό, & σσιμῶς, simus.

ὑποσιμῶ, *u*, fut. ἄσω, aliquantum pando, vel obliquo. Μικρὸν ὑποσιμῶσασα τὴν ὀσφῆν, Alciph. 1, 39. Ab ὑπόσιμος.

ὑποσιωπάω, *u*, fut. ἡσῶ, subiticeo, celo, supprimo. Ex ὑπό, & σιωπάω, taceo.

ὑποσκάζω, *f*, ἄσω, leviter claudico, subclaudico, Ph. ὑποσκάζει, vacillat. Ex ὑπό, & σκάζω, claudico.

ὑποσκαλίω, *f*, ἔσω, furculo fuscito. Τὸ πῦρ ὑποσκαλίει, Arist. Ach. 1099. Ex ὑπό, & σκαλίω, fodio.

ὑποσκαλίσ, *u*, ὁ, scalmi basis seu quod sub scalmio est. Ex ὑπό, & σκαλίσ, scalmus.

ὑποσκάπτω, futur. ἄω, suffodio, subtus fodio, in ima parte circumfodio. Μακρὰ μοι δ' αὐτόθιν ἀλμαδ' ὑποσκάπτοι τις, Pind. Nem. 5, 37. Ex ὑπό, & σκάπτω, fodio.

ὑποσκαφῆ, *u*, ὁ, suffossio. Ab ὑποσκάπτω.

ὑποσκαφισμός, *u*, ὁ, alveus, Suic. Ex ὑπό, & inusl. σκαφισμός, Suic.

ὑποσκαλίζω, *f*, ἔσω, subiecto crure evertio supplantio. Τὸς ἀποθυμίας ὑποσκαλίζετε ἢ ἀνδραγαθίζετε ἀποθυμίας, debilitate, Philo. Ex ὑπό, & σκαλίζω, crur.

ὑποσκαλισμός, *u*, ὁ, lapsus seu ruina ex supplantatione. Ab ὑποσκαλίζω.

ὑποσκαλισμός, *u*, ὁ, supplantatio, cum aliquem crure subiecto labefactamus. Ab eodem.

ὑποσκάδω, *u*, ὁ, substructio, Gl. Vet. Ex ὑπό, & σκάδω, apparatus.

ὑποσκάδα, *u*, *f*, ἄσω, aliquantum inumbro, aliquatenus obumbro. Ex ὑπό, & σκάδα, obumbro.

ὑποσκαίω, *u*, ὁ, idem quod sequens ὑπόσκαιος.

ὑπόσκαιος, *u*, ὁ ἢ, umbrosus, opacus, umbra obiectus. Ex ὑπό, & σκαίω, umbra.

ὑπόσκαλος, *u*, ὁ ἢ, subdurus. Ex ὑπό, & σκαλός, durus.

ὑπόσκαλιος, *u*, ὁ ἢ, paululum obliquus vel tortus. Ὑποσκαλίος ἀνχίλος, Arist. Ex ὑπό, & σκαλίσ.

ὑποσκάττω, *u*, ὁ ἢ, obscurus, subluculus, Gl. Vet. Ex ὑπό, & σκαττώ, tenebrosus.

ὑποσμός, *u*, ὁ ἢ, subolens, aliquantum fragrans; (2) qui odoratur, qui olfacit. Ex ὑπό, & σμός, odor.

ὑποσμούχω, fut. ἔω, suburo, ustulo, i. e. paulatim uro. Τὰ σπλάγχνα κατεσθίειν ἢ ὑποσμούχιν, Basil. Ex ὑπό, & σμούχω, uro.

ὑπόσμοφος, *u*, ὁ ἢ, q. d. subinanis & subfungosus veluti spongia. Ex ὑπό, & σμοφός, fungosus.

ὑποσπανίζω, fut. ἔσω, aliquantum laboro penuria, aliquantum egeo. Τί δ' ἐστὶ χρεῖα τῶν ὑποσπανισμῶν, Soph. Aj. 751. Ex ὑπό, & σπανίζω, penuria laboro.

ὑποσπάω, *u*, fut. ἄσω, subtrahō, subduco. Gl. Vet. ὑποσπῶ, subvello; ὑποσπῶ, subtrahit, Ph. Ἐπισμα ἀάστρας δυσυχῆς ὑποσπάσας, Lyc. 282. Οὐδ' ὑπὸ σπῶς θυγ' αὐδ', Eur. Bac. 346. Ex ὑπό, & σπάω, traho.

ὑποσπείρω, occulte sero seu semino. Ταῦτα ὑποσπείρω αὐτῷ, Aelian. V. H. 9, 9. Ταῖς ἀόλισι Μελισμῶ ὑποσπείρειν ἀρχάς, Plut. in Pericl. cap. 24. Ex ὑπό, & σπείρω, semino.

ὑποσπείζω, aliqua ex parte cinericeus sum, aliquatenus cinerem refero. Ex ὑπό, & σπείζω, cinerem refero.

ὑπόσπονδω, *u*, ὁ ἢ, foederatus, Ph. Plut. in Pelopid. cap. 13. Ex ὑπό, &

σπονδή, libatio in foederibus adhiberi solita.

ὑποσπῶ, substillo. Ex ὑπό, & σπῶ, stillo.

ὑποσπῶ, *u*, ὁ, fax, seu sedimentum. Ab ὑψισπῶ, subspō, subspō.

ὑποσπῶ, *u*, ὁ, opt. act. verbi ὑψισπῶ pro ὑποσπῶ, subspō.

ὑποσπῶ, *u*, ὁ, 2. part. act. verbi ejusd.

ὑποσπῶντες, supponentes, nom. pl. aor. 1. part. act. Dor. pro ὑποσπῶντες, a verbo eodem.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, substantia, seu naturae substantia, res natura & revera subsistens, persona; (2) sedimentum, feces; (3) praesentia animi; (4) infidia; (5) statio militum. Τὰ κατ' ὑποσπῶν, quae re ipsa sunt. Quibus oppon. τὰ κατ' ἑμῶν. Ab eodem.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, qui in naturam rerum produxit; (2) fulcrum. Ὁ γὰρ οἱ Ἕλληνες ὑποσπῶν ἢ στήριγμα, πῶς Ποικίλοι φέρων ὀνομάζονται. Plut. in Marc. G. cap. 24. Angl. a Dor. Ab eod.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, conditor & conditor substantiae; (2) qui ferre omnia potest; (3) personalis. Ab ὑποσπῶν.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, confanter, toleranter, perseveranter, confidenter, fortiter. Ab ὑποσπῶν.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, augeor in modum spiciferarum plantarum. Οὐδὲ γὰρ ἄλλως Ἀνδρὶ γ' ὑποσπῶντο βῶν γένος ἑυρυμετώπων, Odyss. 20, 212. Ex ὑπό, & σπῶν, spico.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ ἢ, qui sub tecto seu in aedibus est ὁρῶν, subtus tectus seu occultus. Ex ὑπό, & σπῶν, tectum.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, subtus tegeo seu occulto. Ex ὑπό, & σπῶν, tegeo.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, me recipio seu praemetu subduco, reformido, refugio; (2) aliqua ex parte dissimulo. Gl. V. ὑποσπῶν, formido, delitescō, devito. Ὑποσπῶν ἰστίον ἀμφοτέρωθεν, Pind. Ist. 2, 60. Ὡς ὑδὲν ὑποσπῶντο ἢ συμφορῶντων, Ael. 20, 20. Ex ὑπό, & σπῶν, mitto.

ὑποσπῶν, *f*, ἄσω, idem quod sequens ὑποσπῶν; (2) aliquantum ingemisco. Ὑποσπῶν ταδρῶν ἢ μενέμεν, Soph. Aj. 322. Ex ὑπό, & σπῶν, gemo.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, subtus ingemisco, vel suspiria & gemitus duco. Ὑποσπῶν ἢ τ' ἂν ὁ θραυίτης λέγῃ, Arist. Ach. 166. Ex ὑπό, & σπῶν, gemo.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, clanculum privo. Ex ὑπό, & σπῶν, privo.

ὑποσπῶν, *f*, ἄσω, mitto sub pectus, pectori subdo seu subijcio. Ab ὑποσπῶν.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ ἢ, qui sub pectore est. Ex ὑπό, & σπῶν, pectus.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, fulcrum; (2) sedimentum; (3) statio militum. Ab ὑψισπῶν.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, 2. inf. act. verbi ὑψισπῶν.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, suffulcimentum, quod rei alicui firmandae & fulciendae substituitur & supponitur. Gl. Vet. fulcrum. Ab ὑποσπῶν.

ὑποσπῶν, fut. ἔσω, suffulcio, substituo, & suppono aliqui alicui stabiliendo, subribo, Ph. Τῷ λαῷ βραχίονι τὸ τίξον ὑποσπῶν, Heliod. Ex ὑπό, & σπῶν, fulcio.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, 1. ind. med. verbi ὑψισπῶν.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, 3. sing. aor. 2. imper. act. verbi ejusd.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, subdistincio. A seq.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, subdistincio. Ex ὑπό, & σπῶν, distincio, interpungo.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, subdistinguendum. A praec.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, aliquantulum splendeo; subtus niteo. Ex ὑπό, & σπῶν, splendo.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, contractio animi, timiditas. Ab ὑποσπῶν.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, subtus ingemisco, subtus su-

spiro vel gemitus duco. Ταῦτα δ' ὑποσπῶν, χιζῶ, Il. 2, 731. Ex ὑπό, & σπῶν, gemo.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, substerno, subijcio. Δὴ γὰρ ἀπὸ τῆς Νότων ὑποσπῶντος ἀνδρίζεται, Mosch. 2, 104. Ὑποσπῶντος γὰρ ἀπὸ τῆς ὀριζάνης, Arist. Conc. 1024. Ab ὑπό, & σπῶν, sterno.

ὑποσπῶν, fut. ἔσω, sub aliquo milito; Suic. Ex ὑπό, & σπῶν, milito.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, secundum ab imperatore locum obtineo. Ab ὑποσπῶν.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, qui imperator quidem est, sed summo imperatori paret; imperator secundarum partium, legatus. Ex ὑπό, & σπῶν, dux exercitus.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, qui praefecti exercitus vicarius est, Suic. Ex ὑπό, & σπῶν, vicarius.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, convertito, avertio; convertere gressum & referre pedem cogo; reduco & reverti facio; (2) revertor, recedo, redeo, Gl. V. Βακχίαν ὑποσπῶν ἀμύλλαν, Soph. Trach. 224. Πάβιν ὑποσπῶν φειβίον εἰς οὐδαν, Eur. Her. fur. 739. Ἐπὶ τῷ ἀμύλλῳ ὑποσπῶν, Aelian. V. H. 3, 18. Ex ὑπό, & σπῶν, verto.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, revertito, reflexio, Gl. Vet. reditus, regressus. Ab ὑποσπῶν.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, reduco; ὑποσπῶν, reduces, Gl. V. Ab eod.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, substratorium, fulcimentum. A seq.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, substerno, fut. ἔσω, substerno, stratum subijcio. Ἰνα μὴ λίσσῃ ὑποσπῶν τινι, Eur. Hel. 59. Σπῶν ὑποσπῶν, Ilat. 58, 5. Τὰς οὐδὲς ὁ μὲν ἀρ- κῆ μαλακῶς ὑποσπῶν, Xen. Cyr. 8, 55. Ex ὑπό, & σπῶν, sterno.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ ἢ, subadstringens, Suic. Ab ὑποσπῶν.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, leviter adstringo, Gal. Ex ὑπό, & σπῶν, adstringo.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ ἢ, notas seu signa aliquid rei occulta continens, R. Ex ὑπό, & σπῶν, nota rei.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, fibilum quendam & sonum edo, substillo, refono. Ex ὑπό, & σπῶν, fibilo.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, subtrahō, Gl. Vet. Ex ὑπό, & σπῶν, traho.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, ὁ, medicus. Εἶχον, ὡς οὐδὲ, ὑποσπῶν ἀργύριον. Alciph. 3, 42. Ex ὑπό, sub, & σπῶν, multus.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, cruor seu sanguis, qui colligitur vasculo supposito pecudi jugulatae. Ab ὑποσπῶν.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, jugulum, jugulum succido, R. Ex ὑπό, & σπῶν, succido, jugulo.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, subtrahō, Gl. V. Ex ὑπό, & σπῶν, stringo.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, subfigno, Gl. V. Ex ὑπό, & σπῶν, figno.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, fut. ἔσω, supplantio. Ex ὑπό, & σπῶν, plantio.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, subteneo, submitto. Ex ὑπό, & σπῶν, teneo.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, 2. sing. aor. 2. imper. med. Ien. pro ὑποσπῶν, a verbo ὑποσπῶν pro ὑποσπῶν, promitto.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, pollicitatio, promissio, promissum. Ab eod.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, promissio. Ab eod.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, 1. ind. med. verbi ὑψισπῶν.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, subtus scindo vel findo. Ex ὑπό, & σπῶν, scindo.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, subtus fissum; fissura interior. Est & calceamenti genus. A praec.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, polliciti, nom. pl. a. 2. part. med. verbi ὑψισπῶν.

ὑποσπῶν, *u*, ὁ, 2. part. act. verbi ὑψισπῶν pro ὑποσπῶν, submitto.

ὑποσπῶν

*Τροσάζω, quodammodo servo; υποσάζομαι, quodammodo servor, Suic. Ex υπό, & σάζω, servo.
 *Υποταγή, ἡ, ἡ, suppositio, subjectio. Ab υποτάσσω.
 *Υποτάγη, subditi effete, 2. pl. a. 2. imper. pass. verbi υποτάσσω.
 *Υποτακτικός, ὁ, ὁ, subjunctivus, qui subjungitur potest vel solet. Ab eod.
 *Υποτάμνω, Ion. pro υποτίμνω, succido, praecido. Αντικρὺ δ' αὖν ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμνω χαλκός, Il. 5, 74. Ex υπό, & τάμνω, fesco.
 *Υποταύω, fut. ὑσώ, subiendo, subter protendo seu extendo. Τὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάυωσαν, Il. 1, 436. Ex υπό, & ταύω, tendo.
 *Υποτάξαντα, eum, qui subdidit, acc. sing. a. 1. part. act. verbi υποτάσσω.
 *Υποταράσσω, vel ράττω, f. ἔω, leviter turbo, nonnihil terrefacio. Μ' ὑπετάραττον ὀπιμύρην, Arist. Vesp. 1275. Κἀγὼ μὲν οὐκ εἶδον, ὑπεταράχθην, Luc. Ex υπό, & ταρασσω, turbo.
 *Υποταρσία, ὡ, f. ἔσω, paveo, timeo, trepido, subvereor. Τὸ δ' ὑποταρσάσαντες ἰχώρσαν πάλιν ἄντες, Il. 17, 533. Ex υπό, & ταρσία, pavor.
 *Υποταρτάριον, ὡ, ὁ, ὁ, qui sub tartaro est, sc. tartarum incolens, vel sub tartarum detrusus. Ex υπό, & τάρταρον, tartarus.
 *Υποτασάμενοι, subditi, nom. pl. part. pass. pass. verbi υποτάσσω.
 *Υποτάσσω, & υποτάττω, f. ἔω, subdo, suppono, subjicio, subjugo, subigo, in potestatem redigo; υποπιτασάμενος, subjectus, Gl. V. Πᾶσα γὰρ ὑπὸ τῆς πῶδας αὐτοῦ, 1 Cor. 15, 27. Ὁρᾷς οὐκ ὑπὸ ἰταξί, &c. M. Anton. 5, 22. Ex υπό, & τάσσω, ordino, loco.
 *Υποταύριον, ὡ, τὸ, vulva jumentorum. Ex υπό, & ταύριον, taurus.
 *Υποταρσία, fut. ὑσώ, subruo. Ex υπό, & ταρασσω, sedio.
 *Υποτίνα, fut. ὑνῶ, subiendo, subter tendo, subjicio, suggero, exhibeo; (2) disputando interrogo, disputando propono. Τὸ γὰρ ἰσθλάσκειν οὐκ ἔστιν ἄλλο—μεγάλας ὀδῶνας ὑποτίνας, subdit, Soph. Aj. 262. Τὰς ἐλπίδας ὑμῶν ὑποτίνας, Dem. Ex υπό, & τίνα, tendo.
 *Υποτειχίζω, f. ἰσώ, murum substruo, murum subter munio. Ex υπό, & τευχίζω, murum figuo.
 *Υποτίλιν, ὡ, f. ἰσώ, solvo, pendo tributum. Δεῖ γὰρ εἶναι τοῖς γυνόσι τὸ ἀρισμῶν ἐξ ἀμφοτέρων ἱερῶν, καὶ παρὰ τὸ εὐσεως καὶ παρὰ τὸ νόμου δικαίως φέρειν, καὶ ἰόντα ὑποτίλιν, Dem. Phil. 4. Ex υπό, & τίλιν, solvo.
 *Υποτίλιν, ἰσώ, ὁ, ὁ, q. d. qui sub tributo est, qui tributo pendendo est obnoxius, vestigialis, Gl. V. tributarius, Appian. B. Mithridat. initio. Ex υπό, & τίλιν, ve-tigal.
 *Υποτίμνω, fut. ὑμῶ, succido, subter fesco, praefeco, praecido, subtraho, Gl. V. υποτίμνωμαι, intercipio. Ἀγνοεῖ ὅτι καὶ ἑλκεσπολιτῶματ' ἔμα ὑποτίμνωται ἰαυτόν, M. Anton. 11, 7. Υποτίμνωμαι τὸς ὀδῶς C, Arist. Eq. 291. Ex υπό, & τίμνω, fesco.
 *Υποτίθω, suppono, subjicio; (2) suppono, i. e. veluti principium pono; (3) pignori oppono, oppignero; obligo, Gl. V. & υποτίθωμαι, supponor; (2) moneo, confulo, edoceo, suggero; (3) pono, statuo, cenfeo, decerno, propono, propositum mihi habeo, Gl. Vet. υποτίθωμαι, pignero. Sed rectius Phrynichus & Thomas magister. Υποτίθωμαι μὲν τὰ ἐνέχυρα ὁ δανειζόμενος ὑποτίθεται ὁ λαμβάνων ἔργον ὁ δανείζων; υποτίθωμαι, suppositus, Phil. perf. part. pass. υποτίθεται, obligatam, Phil. aor. 1. part. pass. υποτίθοντο, obligaverunt, Phil. aor. 2. med.

*Υποτίθω, fiduciarius, Ph. praef. part. Soli δ' ὡς ναῖον, ὡς καὶ ὑποτίθωμαι, suggeram, Arist. Av. 1368. Υποτίθεις τὴν ἰλπίδα; Eur. Or. 1175. Ἀντὶ τὴν δὲ λύπην, Luc. Ex υπό, & τίθω, pono.
 *Υποτίλλω, q. d. subvello, subrunco. Υποτίλλειν τὴν βοτάνην, Theophr. Ex υπό, & τίλλω, vello.
 *Υποτίμνω, ὡ, f. ἰσώ, aestimo, indico; υποτίμνω, & δομαί, ὡμαι, litem mihi aestimo contra actorem; (2) irrogo poenam, condemnno. Τὲς τε φόβος ἀνδραδείου ἐκίλιν, ὅσας αὐτοὶ ὑποτίμνωσαν, Aristot. Ex υπό, & τίμνω, bonoro.
 *Υποτίμνω, ὡς, ὡ, poena, multa; (2) praetextus. Ab υποτίμνω.
 *Υποτίμνω, ὡ, ὡ, subcensor, qui est subcensore, qui τιμωτὴς vocatur. Ab eod.
 *Υποτίττω, ὡ, ὡ, q. d. qui est sub mamilla, qui adhuc e mamilla pendet & laet. Ex υπό, & τίττω, mamma.
 *Υποτομῶν, ἰσώ, ὡ, ὡ, qui succidit, aut praecidit; (2) instrumentum, quo aliquid succiditur. Ab υποτίμνω.
 *Υποτομή, ἡ, ἡ, succisio, paulatim facta incisura. Ab eod.
 *Υποτομῶν, murmurillo, Gl. V. Ex υπό, & τομῶν, murmur.
 *Υποτομῶν, submurmuro. Υποτομῶν ζυγικυφῶν, αἰτιαμῶν καὶ χρέων, Luc. Bis. Acc. Ex υπό, & τομῶν, murmur.
 *Υποτίπνω, fut. ὑσώ, conjicio, suspicor. Οὐ γὰρ εἰδὼν ὑποτίπνωται ἡ ἀγαθὴν ἐξωτὴν ἀνδραπόδιν δικαιωμάτων, Philo. Ἰν' ἀντὶ τῆς τοῦ τῆς ἐξωτῆς μὲν καὶ δρᾶν ὑποτίπνεται, Arist. Eth. 1003. Ex υπό, & τίπνω, quod idem notat.
 *Υποτραυλίζω, f. ἰσώ, subbalbutio, aliquantum balbutio, Luc. Ex υπό, & τραυλίζω, balbutio.
 *Υποτραχάλιν, ὡ, τὸ, colli pars intra cervicem. Ex υπό, & τραχάλιν, collum.
 *Υποτραχέ, ἰσώ, ὡ, ὡ, aliquantum asper. Ex υπό, & τραχέ, asper.
 *Υποτρίμνω, aliquantum tremo & trepido, subtimeo. Καὶ εἶπον ὑποτρίμνω, Plato. Τὸν γὰρ ὑποτρίμνωσαν ἅπαντες, Il. 22, 241. Ex υπό, & τρίμνω, tremo.
 *Υποτρίμνω, f. ὑπὸ, clam alo, latenter nutrio, Gl. Vet. subalo. Νέσαν ὑποτρίμνει σπέρματα, Gal. Ex υπό, & τρίμνω, alo.
 *Υποτρίμνω, currens subeo; (2) cursu comprehendendo, fugientem prehendo; (3) cursu suffugio, subeo, subrepto, infinuo me. Ἐγὼ δὲ τὰ κορίαν' ἐπιδόμην ὑποτρίμνω, Arist. Eq. 673. Κῆρ' ὑποτρίμνω C τὸ θωπεύω λέγω, Eur. Or. 653. Ἀσπασμῶς ὑποτρίμνωται τὸ δῆμον ἐκτῶντο, Plut. in Pelopid. c. 2. Ex υπό, & τρίμνω, curreo.
 *Υποτρίμνω, ὡ, f. ἰσώ, intremisco, perterrefio; (2) terrefactus & timore percussus suffugio. Ἄλλ' ἔπος ἐστι ἔχον ὑποτρίμνω, Il. 7, 217. Ex υπό, & τρίμνω, tremo.
 *Υποτρίμνω, accipitrum genus. Angl. The Hobby-hawk. Arist. Hist. An. lib. 9. cap. 36. Ex υπό, & τρίμνω, & ὄρως, testiculis.
 *Υποτρίμνω, ὡ, ὡ, subter perforatus & pertusus. Ex υπό, & τρίμνω, foro.
 *Υποτρίμνω, f. ὑπὸ, subterio. Ex υπό, & τρίμνω, tero.
 *Υποτρίμνω, ατῶ, τὸ, edulii genus, ex variis rebus leviter tritis & confusis constans, Gl. V. moretum. Ab υποτρίμνω.
 *Υποτρίμνω, ὡ, ὡ, subterius. Ex υπό, & τρίμνω, tertius.
 *Υποτρίμνω, ὡ, tremore succutior, tremo infra. Καὶ εἰς τὴν μὲν καὶ ἀνδρῶν ὑποτρίμνωσαν ἱερᾶντες, Iliad. 20, 28. Τὸν γὰρ ὑποτρίμνωσιν (ὑποτρίμνωσιν, Barn.) ἅπαντες, ib. 22, 241. Ex υπό, & τρίμνω, tremo.
 *Υποτρίμνω, ὡ, ὡ, subterius, qui timore & pavore velut succutitur. Ab υποτρίμνω.

*Υποτροπή, ἡ, ἡ, reversion, reciprocatio. Ab υποτρέπω.
 *Υποτροπιάζω, revertor, reciproco. Ab υπό, & τροπή, inversio.
 *Υποτροπιάσμος, ὡ, ὡ, idem quod υποτροπή, R.
 *Υποτροπιάζω, ὡ, ὡ, reversus, redux. Υποτροπιάζω ἱκίτο δῆμα, Hom. Odyss. 20, 332. Ex υπό, & τρίμνω, verto.
 *Υποτροπιάζω, ὡ, ὡ, currens in rotundum, subrotundus. Ab υποτροπιάζω.
 *Υποτροπιάζω, ὡ, infra curro. Τὴν δὲ θάλασσαν Νέρβην ὑποτροπιάζω, Mosch. 3, 5. Ab υποτρέπω.
 *Υποτροπιάζω, ὡ, ὡ, rotalis, rotas habens. Ex υπό, & τροπή, rota.
 *Υποτροπιάζω, fut. ὑσώ, paululum murmuro, leviter murmuro, gemo, submisso lequor, musso. Βαρεῖ τὴν καὶ δυσχερὴς ὑποτροπιάζω, Heliod. Ex υπό, & τρίμνω, strido, murmuro.
 *Υποτροπιάζω, protinus appositeque respondeo. Ἄλλ' ἰσώ ὑποτροπιάζω ἂν φαίης, Plut. Ex υπό, & τρίμνω, sum, con-tingo.
 *Υποτροπιάζω, suffringo. Οἱ χῆλεις ὑποτροπιάζωται ὡς τὰς ἀμαίς, Arist. Av. 1150. Ex υπό, & τρίμνω, verburo.
 *Υποτροπιάζω, fut. ὑσώ, informo, delinneo, & oculis subjicio, represento. Τὴν αὐτὰς δὲ τυραννίδας ἰκίνας ὑποτροπιάζω, ἰδούεις τὴν καὶ ἀπρίαν, Herodian. lib. 1. Τοιαῦτα δὲ τὴν καὶ μερακίαν ὑποτροπιάζω, ἡγεῖται αὐτὴ τὰς ὀρίσεις εἰς τὴν ἰδούσαν ἐπὶ θυμῶν, ibid. Ex υπό, & τρίμνω, formo.
 *Υποτροπιάζω, ὡς, ὡ, rei alicujus informatio, informata descriptio, lineamenta praeformata ad colores illinendos; dispositio, Gl. V. Ab υποτροπιάζω.
 *Υποτροπιάζω, ὡ, ὡ, aliquantum caecus, lusciosus. Ex υπό, & τροπή, caecus.
 *Υποτροπιάζω, ὡ, ὡ, aliquantum fastuosus & elatus, sub quo latet jactantia & superbia. Ex υπό, & τροπή, superbia.
 *Υποτροπιάζω, suffumigo, fumum subter excito; (2) succendo, ignem subjicio; (3) paulatim uro, seu ustulo. Υποτροπιάζω τὰ σίματα, Philostr. Ex υπό, & τρίμνω.
 *Υποτροπιάζω, eam, quae scite respondit, a. 2. part. act. f. g. verbi ὑποτροπιάζω pro ὑποτρέπω, apposite respondeo.
 *Υποτροπιάζω, αἰα, αἰα, subterraneus. Ex υπό, & εἰα, terra, solum.
 *Υποτροπιάζω, ὡ, ὡ, sub cicatrice latens; (2) subdolosus. Ex υπό, & εἰα, cicatrix.
 *Υποτροπιάζω, ὡ, ὡ, vitiū latens & occultum. Ab υποτρέπω.
 *Υποτροπιάζω, Adverb. simulate, subdole. Ab eod.
 *Υποτροπιάζω, ὡ, ὡ, qui sub caelo est, celestis. Ex υπό, & εἰα, caelestis.
 *Υποτροπιάζω, ὡ, f. ἰσώ, operam navo, adjuvo, infervio, obsequor, subministro, Phil. ὑποτροπιάζω, ministro, subministro, supposito, suggero. Ἀδμήτω ὑποτροπιάζω χάριν, Eur. Alc. 838. Τὴν δὲ σὺ δ' ὑμῶν ὅλη ὑποτροπιάζω με χάρη; id. Supp. 1177. Πᾶσι δ' ὑποτροπιάζω τὴν καὶ τίκτωσι δέλω, id. Med. 620. Ἐς τὴν δὲ εἰσὶν τοσαῦτα ὑποτροπιάζω ἀρετῶν βελήματα, Soph. Aj. 690. Σοὶ δ' ὑποτροπιάζω τὰδε, id. El. 463. Ab υποτρέπω.
 *Υποτροπιάζω, ατῶ, τὸ, ministerium, opera, quam alicui navamus, obsequium. Ab υποτροπιάζω.
 *Υποτροπιάζω, ὡς, ὡ, idem & ab eod.
 *Υποτροπιάζω, ατῶ, ὡ, adjumentum, officium, ministerium. Ab υποτροπιάζω.
 *Υποτροπιάζω, ὡ, ὡ, adjumentum seu ministerium adferens, subserviens, Suic. Ab υποτροπιάζω.
 *Υποτροπιάζω, ὡ, ὡ, adjutor, qui operam navat, minister. Ex υπό, & εἰα, opus.
 *Υποτροπιάζω, ὡ, ὡ, postilena, Gl. V. Ex υπό, & εἰα, cauda.

**ὑπάλισμα*, ατϙ, τὸ, supinatio, resupina-
tio. Ab ὑπάλισα.
**ὑπλισμός*, ὅ, ἰ, resupinatio. Ab eod.
**Τ Π Τ Ι Ο Σ*, ια, ιον, supinus, resupinus, in
dorsum versus.
**ὑπλίτης*, κτϙ, ἡ, supinitas, resupinatio.
Ab ὑπλιϙ.
**ὑπλίσω*, ᾤ, resupino. Ab ὑπλιϙ.
**ὑπλιωτέρας*, remissius. Ab ὑπλιϙ.
**ὑπαλίγι*, ια, ιον, vel ὑπωλίγιϙ, ε, ὁ καὶ ἡ,
fubularis, qui sub axilla gestari solet. Ex
ὑπό, & ἀλίγη, axilla.
**ὑπομαιοϙ*, qu. d. subhumeralis, Aratus.
1115.
**ὑπομοσία*, ας, ἡ, dilatio propter morbum
aut aliam causam jurejurando postulata.
Ab ὑπόμνυμι.
**ὑπαπισζω*, f. ἀσσε, suggillo eam faciei par-
tem, quæ sub oculis est ; (2) suggillo ali-
quam corporis partem, & plagis contundo ;
ὑποπιασθεῖς, suggillatus, subgillatus, Ph.
a. i. part. pass. Ἀλλ' ὑποπιασθῶ με τὸ
ζῷον, καὶ θαλασσοῦ, 1 Cor. 9, 27. Καί
ταύτα δαιμονίας ὑποπιασθήσονται ἀπαξ σῶ-
σαι, Arist. Pace. 539. Ab ὑπάπιον.
**ὑποπιασμός*, ὃ, ὀ, suggillatio, confusio ali-
cujus partis, quæ sit ictibus. Ab ὑπο-
πιάζω.
**ὑπάπιον*, ε, τὸ, q. d. suboculare, pars quæ
subjacet oculis ; (2) suggillatio sub oculo,
species ecchymomatidis, quæ oritur ex pla-
ga, sanguine sub oculo effuso. Ex ὑπό,
& ᾠψ, oculus.
**ὑπόρεια*, ας, ἡ, ima montis pars, pes seu
radix montis. Ἀλλ' ἐβ' ὑπορείας οἴκων
κοιτυπίδακεϙ, Idms, Hom. Il. 20, 218. Ex
ὑπό, & ῥεῖα, mons.
**ὑπαρίφιϙ*, ε, ὁ καὶ ἡ, qui sub tecto seu
camera est ; (2) contubernalis, domesti-
cus, Pind. Pyth. 1. Καὶ νῆσται εἰκυροὶ
ὑπαρόφου τε κοιλοιοῖ, Aratus. 970. Ex
ὑπό, & ῥιφιϙ, tectum.
**ὑπαρύϙ*, ε, ὁ καὶ ἡ, qui sub tecto seu ca-
mera est. Ex iisd.
**ὑπαρυχία*, ας, ἡ, q. d. subtus effusio ; di-
ruta muri, Suic. Ab ὑπαρύττω.
**ὑπαχυρός*, ε, ὁ καὶ ἡ, subpallidus, quadamte-
nus pallidus. Ex ὑπό, & ὄχρος, pallidus.
**τραξ*, ακϙ, ὁ, pen. corr. oblig. pen. corr.
(hinc) forex, mus, Nicand. in. Alex. 37.
Ab ἔς, fus, quia rostrum habet suillum.
**τριατόμεϙ*, ε, ὁ καὶ ὁ, qui apum favos exi-
mit, Hef. Ex ὑριον, & τρίνω, seco.
**τριον*, ε, τὸ, favus, opus examinis. Ab ὑρον.
Τ Ρ Ο Ν, ε, το, examen.
**τρῖσις*, ιδϙ, ἡ, sporta, Suid. Ab ἔρω, plecto.
**τρίστατες*, ὅ, ὁ, vas vimineum, Hef. Suid.
Ab ὑρίσις.
**τροχαί*, vasa fictilia, quibus falsamenta con-
duntur.
**τροχά*, ἡρϙ, ὁ, ollæ operculum. Ab ἔρω,
infra.
**Τ Ρ Χ Η*, ες, ἡ, instrumentum, in quo nau-
tæ onera bajulant ; (2) vas fictile inprimis,
cui imponuntur falsamenta. Sed ὑρχή,
ἡ, ἡ, est porca seu poreus femina, a sono
grunnitus ita dicta.
**Τ Σ*, σός, ὁ καὶ ἡ, sus, porcus.
**τοσηναφής*, ἐϙ, ὁ καὶ ἡ, tinctus colore
hyssini herbæ. Ex ὑσηνον, & βέντω,
tingo.
**Τ Σ Γ Ι Ν Ο Ν*, ε, τὸ, hyssinum, plantæ ge-
nus, quo color tingitur purpureo similis.
**Τ δῶλωι*, pluvia madefactum esse, a. 1. inf.
pass. verbi ὤω, pluo.
**Τ Σ Μ Ι Ξ Ν Η*, ες, ἡ, pugna, prælium.
**τομήλωδι*, Adv. ad pugnam, vel in præ-
lium.
**ὕπελες*, ε, ὁ, succerda, stercus suillum.
Ex ὕς, & πέλειδϙ, stercus.
**ὕπληγξ*, γϙ, live ὕσπηγξ, ηϙ, ἡ, scu-
tica, qua fues & alia animalia pulsan-
tur ; (2) sonus scuticæ vibratæ, & nominatim
is, quo cursoribus in stadio signum cursus
datur ; (3) carceres sive locus, unde di-
mittuntur, qui cursu ad metam conten-

dunt, siue equi sint, siue curfores; (4) laquei genus, quo capiuntur aves, Gl. Vet. tranfenna. Ex *ἔ, & πλάξ, stimulus.*
Τσπάλειν, ὤ, circa fues verfor, eos pascendo vel alio modo curam eorum habendo. Ab ὑσπάλειν.
Τσπάλειν, ὤ, ὁ ἡ, subulcus, R. Ex ἔ, & πάλειν, verfor.
ΤΣΣΟΣ, ὤ, ὁ, verutum, miffile, pilum, telum, Plut. in Camill. cap. 40.
ΤΣΣΠΟΣ, ὤ, ὁ, & ὕσπασπον, ὤ, τὸ, hyffopus, herba. Angl. Hyffop.
Τσαστός, ὤ, ὁ, verutus, veru seu macronem præfixum habens. Ab ὕσαστός.
Τσάτιον, Adv. postremum, ultimo, tandem Ab ὕσάτιον.
Τσάτιον, ὤ, ὁ, ὤ, postremus, ultimus. Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὕσάτιον καταλίξω, Hom. Od. 14. Ab ὕσάτιον.
Τσάτιον, & ὕσάτιον, Adv. postremum, ultimo. Ab eod.
Τσάτιον, ὤ, ὁ, ὤ, ultimus, postremus, supremus, novissimus, imus, Phil. Ab ὕσάτιον.
Τσάτιον, ὤ, ὁ, ὤ, vulva, uterus, matrix, Gl. V. vulva, cunnus.
Τσάτιον, ὤ, ὁ, ὤ, postridianus, posterior; τῇ ὕσάτιον, postridie, Gl. Vet. Ab ὕσάτιον.
Τσάτιον, posterior vel inferior sum, Gl. V. οἱ ὑσάτιοντες, infimates. Ab ὕσάτιον.
Τσάτιον, ὤ, ὁ, ὤ, posterior sum seu venio; defum, Gl. V. postero, Ph. ὕσάτιον, defuit. Ἦν δ' ὕσάτιον, οἰχόμενα, καθυγῇ, Eur. Ph. 983. Παιδὸς ὕσάτιον, id. Iph. in Au. 1231. Τσάτιον τ' ὀδῶν τῷ Θιῷ, Rom. 3, 23. Ab ὕσάτιον.
Τσάτιον, ὤ, ὁ, ὤ, partes posteriores, inprimis cursu certantis; (2) defectus, inopia, penuria. Ab ὕσάτιον.
Τσάτιον, ὤ, ὁ, ὤ, ejus, qui defecit, gen. fing. a. i. part. æst. verbi ὕσάτιον.
Τσάτιον, ὤ, ὁ, ὤ, penuria, inopia, egestas. Ab eod.
Τσάτιον, ὤ, ὁ, ὤ, qui solet tardius venire. Ab eod.
Τσάτιον, fut. ὤ, ὁ, ὤ, sum posterior, tardo, cunctor, tardius venio; (2) destitutor; deficio; (3) inferior sum, superior, vinco. Τσάτιον τ' ἀκμῆς τ' ἰμάντι, Ifoer. Τσάτιον γὰρ ἀπὸν τῷ, Dem. Phil. 1. Ab ὕσάτιον.
Τσάτιον, ὤ, ὁ, ὤ, ad vulvam pertinens. Ab ὕσάτιον, vulva.
Τσάτιον, ὤ, fut. ὤ, ὁ, ὤ, post factum sapio, fera consilia capio, Suic. Ex ὕσάτιον, & βάλω, consilium.
Τσάτιον, ὤ, ὁ, ὤ, serum consilium, sera pœnitentia. Ab eod.
Τσάτιον, ὤ, ὁ, ὤ, post factum consultans. Ex ὕσάτιον, & βάλω.
Τσάτιον, ὤ, ὁ, ὤ, posterior natu seu ortu. Ex ὕσάτιον, & γίνομαι, nascor.
Τσάτιον, ὤ, ὁ, ὤ, posteritas, Ph. Ex ὕσάτιον, & γονή, soboles.
Τσάτιον, ὤ, ὁ, ὤ, dictio præpostera. Ab ὕσάτιον.
Τσάτιον, ὤ, ὁ, ὤ, qui posterior verba facit, seu qui secundo loco loquitur; (2) qui priori loco dicit dicenda loco posteriori, & vice versa. Ex ὕσάτιον, & λέγω, dico.
Τσάτιον, ὤ, ὁ, ὤ, qui post factum sapit. Ex ὕσάτιον, & μαρτυρῶ, consilium.
Τσάτιον, Adv. post, postea, posteriori loco; (2) serius, tardius, deinceps, posthac. Ab ὕσάτιον.
Τσάτιον, ὤ, ὁ, ὤ, sero puniens. Ex ὕσάτιον, & ποινῇ, pœna, Æsch. Agam. 58.
Τσάτιον, ὤ, ὁ, ὤ, cui etiamnum vivo bustum erectum est, Hef. Ex ὕσάτιον, & σῆμα, fors, mors.
Τσάτιον, ὤ, ὁ, ὤ, præposterior, Ph. Ex ὕσάτιον, & πρῶτος, primus.
ΤΣΤΕΡΟΣ, ὤ, ὁ, ὤ, posterior, serior; (2) sequens, secundus, posterus, inferior;

posthabendus ; (3) proximus, futurus,
 proxime futurus, vel venturus.
 Ὑστερονμία, ac, ἡ, fama apud posteros, no-
 men celebre post obitum. Ex ὕστερ, &
 ἡμῃ, fama.
 Ὑστεροφθόρ, α, ὁ κ, ἡ, post perditurus.
 Ὑστεροφθοροὶ λογιτῆρες, Soph. Antig. 1086.
 Ab ὕστερ, & φθίρω, perdo.
 Ὑστερόφων, α, ὁ κ, ἡ, qui posterior vocem
 edit. Epith. echūs. Ex ὕστερ, & φωνή,
 vox.
 Ὑσμία, αν, τὰ, suum immolatio, festum, in
 quo sues immolabantur. Ab ὕς, fus.
 Ὑστρίξ, ιχ, ὁ, ἡ, hystrix, animal ex erina-
 ceorum genere pilos suis habens. Ex ὕς,
 & θρίξ, pilus.
 Ὑστρίξις, ἰδ, ὁ, ἡ, hystrix ; (2) flagellum
 ex setis suillis, quo cadebantur servi. Ὑ-
 στρίχιδι μαστῖνῳ, δέραν, Cραβλάν, Arist.
 Ran. 632. Ab ὕστρίξ.
 Ὑπ' ob sequentem adspiratam pro ὑπ', &
 hoc pro ὑπὸ, sub.
 Ὑπάζω, clam duc, 2. sing. præf. imper.
 med. Dor. pro ὑπῆλθε, a verbo ὑπῆλθαι,
 clam duc.
 Ὑπόζω, idem quod ὑπαίνω, R.
 Ὑπομα, α, ὁ κ, ἡ, subtus sanguinem ha-
 bens, cui subest sanguis, Ex ὑπὸ, & αἷμα,
 sanguis.
 Ὑπαίνα, texo, detexo ; ὑποσμή, textus,
 Gl. Vet. p. part. pass. Τὸ τοῦτο
 βαρβαροῖς ὑπαίνεται πολλαῖς δαπάναις, A-
 rist. Vesp. 1140. Ταῦτ' ὑφῆσαν ἡμῶν ἀν-
 δρες ἐπὶ τυραννίδι, struxere, id. Lys. 633.
 Ab ὑπαίνα.
 Ὑπαίρεσις, ιως, ἡ, subtractio, subductio, di-
 minutio. Ab ὑπαίρειν.
 Ὑπαίρετρια, ac, ἡ, obstetrix. Ab eod.
 Ὑπαίρειν, α, fut. ὕσω, subtrahō, Gl. Vet.
 ὑπαίρῃμαι, demo, detraho, aufero, inter-
 cipio, sublego ; ὑπαίρειντων, deductis, Ph.
 Τὸ ξίφος ὑπαίρει λάθρα τ' ἄνους, educat
 Heliod. Ὅρας, ἐγὰρ σ' αἶς δεξιῆς ὑπαί-
 ρῃμι, Arist. Vesp. 1334. Σιγῇ τῇδ' ὑπαί-
 ρῃμι δά νιν, Eur. Elec. 272. Ex ὑπῆρ, &
 αἶρῃ, capio.
 Ὑπαίρῃμι, α, fut. ὑπαίρῃμι, auferens, præf. part. med.
 contr. pro ὑπαίρειμι, a verbo ὑπαίρειν.
 Ὑπαλλομαι, subillio, Gl. Vet. Ex ὑπὸ, &
 ἄλλομαι, salio.
 Ὑπαλμυρίζω, aliquantum saporem salis re-
 fero, Plut. Ab ὑπαλμυρ.
 Ὑπαλμυρ, α, ὁ κ, ἡ, subsalsus, saluginosus.
 Ex ὑπὸ, & ἄλμυρ, su fus.
 Ὑπαλ, α, ὁ κ, ἡ, qui est sub mari, sub
 mari latens ; ὑπαλ αἶτρα, latens saxum,
 Gl. V. Ex ὑπὸ, & ἄλς, mare.
 Ὑπαμμ, α, ὁ κ, ἡ, subtus arenam habens
 arenosus. Ex ὑπὸ, & ἄμμ, arena.
 Ὑπάντης, α, ὁ, textor. Ab ὑπαίνα.
 Ὑπαντικὸς, ἡ, ὄν, ad textorem pertinens,
 textorius. Hinc ἡ ὑπαντικὴ, ἡς, sc. τέχνη,
 ars textoria. Ab ὑπάντης.
 Ὑπαντοδιντ, α, ὁ κ, ἡ, a textore volu-
 tus, contextus. Ὅς ὑπαντοδιντον ἐστὶ
 ἢ αἰπῶν, Arist. Av. 949. Ab ὑπαντης, &
 δινῶ, texo.
 Ὑπαντις, ἡ, ὄν, textus, textilis. Ab ὑ-
 παίνω.
 Ὑπαντρια, ac, ἡ, textrix, Ph. Ab ὑπάντης.
 Ὑπαπῖω, fut. ψα, succendo, accendo. Πό-
 τιρον ὑπάψα δῆμα νυμφικὸν στυρί ; Eur.
 Med. 378. Νύσας στυρὰν τὰς (ὡς εἶπας
 ὑπάψα, Arist. Lys. 375. Πόλις ὑπαπῶ
 στυρί, Eur. Tro. 1274. Ex ὑπὸ, & ἀπῖω,
 accendo.
 Ὑπαρπάζω, futur. ἄσω, vel ἄξω, furtivo,
 clam rapio. Ἐπὶ κ, τιμὴν ἔδραν (ὡς ὑπαρ-
 πασι, Xen. Cyr. 8, 31. Ex ὑπὸ, & ἄρ-
 πάζω, rapio.
 Ὑπαρπασίς, ιως, ἡ, usurpatio, Ph. A præ-
 cedente.
 Ὑρασμα, ατ, τὸ, opus a textrice seu
 textore confectum, textile, tela ; texture,
 Gl. V. Ab ὑραίνω.

ρῶ, ὁ τῷ σόλει δει τὴν φαίνεσθαι, Dem.
 Phil. 4. A φαῖ, lux.
 Φαῖς, ὁ, ὄν, fuscus, subniger, qui medio est
 inter candidum & nigrum colore, Gl. V.
 aquilus, pullus, fuscus. Ab eod.
 Φαῖς, ὁ, ὄν, seu φαῖς, ὁ, ὄν, luminosus,
 lucens. Ab eod.
 Φαῖς, ὁ, ὄν, seu φαῖς, ὁ, ὄν, fuscus aut fasci-
 culus. A φαῖς.
 ΦΑΚΗ, vel φακῆ, ὅ, ὄν, lens, lenticula,
 lens cocta, ipsum ex lente pulmentum.
 Angl. Lentils.
 Φάκιν, ὁ, ὄν, φακῆ, ὁ, ὄν, qui ex lente est. A
 φακῆ.
 ΦΑΚΙΟΛΟΣ, ὁ, ὄν, φακῆ, ὁ, ὄν, (2) fasci-
 culus.
 Φάκιν, ὁ, ὄν, φακῆ, ὁ, ὄν, lenticulæ decoctum aut cre-
 mor, Suic. Dim. a φακῆ.
 Φακοειδής, ὁ, ὄν, φακῆ, ὁ, ὄν, lenticulæ similis,
 Gl. V. lenticularis. Ex φακῆ, & εἶδος,
 species.
 Φακοπιτταρία, ὁ, ὄν, φακῆ, ὁ, ὄν, edulium ex lente & pti-
 sana. Ex φακῆ, & πιτταρία, pisanaria.
 Φακῆ, ὁ, ὄν, φακῆ, ὁ, ὄν, lenticula, i. e.
 vas lenticulatum, aut lenticulæ forma, quo
 aqua calente aut oleo pleno fatus adhibe-
 bantur; (3) vas, in quo mortuorum ci-
 neres conduntur; (4) faciei lenticula, len-
 tigo, verruca, facies verrucosa; (5) nigra
 quædam oculi macula, Gl. V. lens, len-
 tigo; φακῆς, ὁ, ὄν, φακῆς, ὁ, ὄν, faciei pævus, Ph.
 A φακῆ.
 Φάκιν, ὁ, ὄν, φακῆ, ὁ, ὄν, lentiginosus, sparso ore, Ph. Ex
 φακῆ, & ὄψις, pulvis.
 Φακοειδής, ὁ, ὄν, φακῆ, ὁ, ὄν, lenticolor, qui lentis
 colore refert. A φακῆ.
 Φακοειδής, ὁ, ὄν, φακῆ, ὁ, ὄν, lenticulatus, in modum len-
 tis conformatus. Ab eod.
 ΦΑΛΛΑ, ornamentum galeæ, Suid.
 Φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, præfector phalangis. Ex
 φαλαγγίτης, & ἀρχή, præfectura.
 Φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, imperium quod habet
 is, qui phalangi præest. A φαλαγγίτης.
 Φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, per pha'langes; (2) turma-
 tim. A φαλαγγίτης.
 Φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, morsus a pha-
 langio, aranei genere. Ex φαλαγγίτης, &
 δάκνω, mordere.
 Φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, aranei genus, a crurum
 longioribus internodiis dictum; (2) herba
 quædam. A φαλαγγίτης.
 Φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, miles legionarius; (2) her-
 ba quædam. Ab eod.
 Φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, phalangibus pugnans.
 Ex φαλαγγίτης, & μάχομαι.
 Φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, efflor, in ferinam naturam
 vertor, irritor. A φαλαγγίτης, araneus.
 Φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, pompa quædam in
 Bacchanalibus. A φαλαγγίτης.
 Φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, oculi adfectio, quum
 cilium introspectat, ita ut pili oculum com-
 pungant. Ab eod.
 Φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, legio, acies, cohors, Ph.
 internodium, Gl. Vet. tarantula, Gl. Vet.
 araneus; φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, ligna, quibus na-
 ves fulciuntur.
 ΦΑΛΑΓΓΑ, ὁ, ὄν, φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, antepen. prod. cicin-
 dela, lampyris, quæ noctu lucernis ad-
 volat, Nicand. Theriac. 760. (2) balæna,
 Aristoph. Vesp. 35.
 Φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, calvities, calvitium, calva-
 ria, calvarium, Gl. V.
 Φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, calveo, Gl. V. A præc.
 ΦΑΛΑΚΡΟΣ, ὁ, ὄν, φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, calvus.
 Φαλακρός, ὁ, ὄν, φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, calvitium, calvities.
 A φαλακρός.
 Φαλακρός, ὁ, ὄν, φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, calvo, reddo; calvo,
 Gl. V. φαλακρός, calvescere, Gl. V. Ab
 eod.
 Φαλακρός, ὁ, ὄν, φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, calvitium. A φα-
 λακρός.
 Φαλακρός, ὁ, ὄν, φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, idem, Aret.
 Φαλακρός, ὁ, ὄν, φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, calvus. A φαλακρός.
 Φαλακρός, ὁ, ὄν, φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, calvus. Ex φαλακρός, & ἀνθός, flos.
 Φαλακρός, ὁ, ὄν, φαλαγγίτης, ὁ, ὄν, phaleræ, ornamenta galeæ.

ornamenta equorum aut equitum; (2) loca. Α φάλος.

Φαλαρίς, ἰδϙ, ἡ, phalaris, avis quædam marina seu palustris. Ab eod.

Φαληριῶν, ᾧ, albesco spuma; unde φαληριῶντα pro φαληριῶντα, II. 13, 799. Α φαληρίς.

Φαληρός, ρά, ρόν, albus, spumeus; (2) Subst. ferrum galeæ. Α φάλος.

Φάλλος, πτϙ, ὅ, idem quod παλλός.

Φαλλίσκος, ἰδϙ, ὅ κὶ ἡ, albos pedes habens. Ex φαλλός, & οὐς, pes.

Φάλλος, ἰα, ἰον, albus, splendidus. Α φαλλός.

Φαλαγγίαια, αν, τὰ, festum Priapo celebratum solum, Suic. Ex φαλλός, & ἀγγή, ἀγγή, celebratio.

Φαλλοφῶρτα, ἰαν, τὰ, idem, Suic. Α φαλλοφῶρτα.

Φαλλικός, ἡ, ὅν, phallicus, ad phallos pertinens. Α φαλλός.

Φαλλοδαίτης, υ, ὅ, Priapi consensor. Ex φαλλός, & βάλω, conscendo.

ΦΑΛΛΟΨ, υ, ὅ, penis ligneus vel coriaceus; vel lignum oblongum, in summo habens penem ligneum aut coriaceum.

Φαλλοφόρος, υ, ὅ, qui in sacris Priapi phallum vel veretrum gestat. Ex φαλλός, & φέρω, fero.

ΦΑΛΛΟΨ, splendidus; (2) albus.

ΦΑΛΛΟΨ, υ, ὅ, conus galeæ.

Φάμα, φάμα, acc. sing. Dor. pro φήμι, φήμι, fama.

Φαμῖ, dicimus, 1. pl. præf. ind. act. verbi φημί, dico.

Φάμφοι, qui dixerunt, nom. plur. a. 2. part. med. verbi ejusd.

Φαμί, Dor. pro φημί, dico.

Φαν, dicebant, 3. pl. imperf. ind. act. Ion. & Βωοι. pro ἴφσαν, a verbo eod.

Φανί, ᾧν, αἱ, f. φάνει, splendores, illuminationes. Μυσηρίαν τε τῶν ἀπορρήτων Ἐδεῖξεν Ὀρεσθῆς, Euripid. in Rhes. 943. Α φανίς, lucidus.

Φάνει, dicere, præf. inf. verbi φημί.

Φανίην, apparuerim, aor. 2. opt. pass. verbi φαίνομαι, apparo.

Φάνην, apparuerunt, 3. plur. aor. 2. indic. pass. Ion. & Βωοι. pro ἱφάνσαν, a verbo eod.

Φανήμις, υ, ὅ κὶ ἡ, qui palam odit, Aristot. Ethic. I. 4. c. 3. Ex φανός, & μίττω, odi.

Φανήμις, αὐ, declaro, Gl. Vet. Φανήμις, certiorare. Ex φανός, & ποιέω, facio.

Φανήμις, εαε, ἡ, declaratio, manifestatio. Α φανήμις.

Φανήμις, ρά, ρόν, manifestus, evidens, apertus, clarus, illustris, celebris. Α φανίς, ostendo.

Φανήμις, υ, ὅ κὶ ἡ, qui palam amat, Aristot. Ethic. I. 4. c. 3. Ex φανός, & φιλέω, amicus.

Φανήμις, ᾧ, f. ᾧ, manifestum facio, declaro, clarum efficio, manifesto, illustro, propalo, Gl. V. φανήμις, claresco, patefio. Φανήμις τὰς βολὰς τῶν καρδῶν, I Cor. 4. 5. Φανήμις τὴν αὐτὴν τῶν νόσμων, Joann. 7. 4. Τότε κὶ ἐμὲ τῶν ἀνθρώπων φανήμις ἐν δόξῃ, Col. 3. 4. Α φανήμις.

Φανήμις, Adv. manifeste, evidenter, aperte, palam. Ab eod.

Φανήμις, manifestabit, 3. sing. f. 1. indic. act. verbi φανήμις.

Φανήμις, ἰα, ἡ, manifestatio, patefactio, declaratio. Α φανήμις.

Φανήμις, ostendit, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἴφαν, a verbo φαίνω, ostendo.

Φανήμις, apparuit, 3. sing. a. 2. ind. pass. Ion. pro ἱφάν, a verbo φαίνομαι, apparo.

Φανήμις, videatur, 3. sing. aor. 2. conjunct. pass. per Epenthese. pro φανήμις, a verbo eod.

Φανήμις, apparere, apparuisse, aor. 2. infin. pass. Dor. pro φαίναι, a verbo eod.

Φανήσθαι, apparuisse, aor. idem, sed communiter formatus.

Φανῆς, apparueris, 2. sing. aor. 2. conjunct. pass. verbi εἶναι.

Φανός, ἡ, ὁ, fel; (2) amor. Α φαίνομαι, quod ille quotidie quasi novus existat, hic primus e chaos apparuerit.

Φανήσκει, apparebit, 3. sing. f. 2. ind. pass. verbi φαίνομαι.

Φανήσκειν, ᾤ, apparere volo. Ab eod.

Φανήσκει, apparueris, apparetis, 3. sing. aor. 2. imper. verbi φαίνομαι.

Φανήεις, qui apparuit, a. 1. part. pass. verbi εἶναι.

Φανίον, ὡ, τὸ, laternula, facula, Dim. a φανός.

Φανός, ἡ, ὁ, lucidus, splendidus. Α φαίνομαι.

Φανός, ὡ, ὁ, laterna, candela, Gl. V. Λαμπτήρ, ὅν οἱ πολλοὶ φανὸν ὀνομάζουσι, Galen. Ab eod.

Φαντάζω, fut. ἄσσω, apparere facio, speciem præbeo, ostendo; (2) Φαντάζομαι, imaginem seu speciem in mente concipio, imaginor, contemplan; (3) accusor; (4) ostendo me, tanquam mirandum quoddam spectaculum in omnium oculos incurrero. Σὺ δὲ μόνα σπέρματα φαντάζῃ τὰ τοῖς γυνώ, ἢ μύτρας καταβαλλόμενα, M. Anton. 4, 22. Μὰ τις πολιτῶν οἱ τριῶν φαντάζει, apparet, Eur. Ph. 93. Μὴ δὲ φαντάξῃ δέμων παράβησι τῶνδε, id. Andr. 875. Φανταδύωαι περὶ τῆς χρίστου βίης, M. Anton. 1, 14. Ab eod.

Φαντασία, αἱ, ἡ, visio, vana visio, imago, vanitas, Ph. species, opinio, cogitatio. Α φαντάζω.

Φαντασιαστικός, ἡ, ὁ, ad visiones concipiendas aptus. Ab eod.

Φαντασιολογία, ᾤ, fut. ἴσω, imaginationibus indulgeo, inique me inaniter vexo. Μὰ ἰδοὶ ἕως ἁλῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, καὶ φαντασιοσκοπῇ ἐν τοῖς οἰκίαις σου, Sapient. Sirach. 4, 30. Ex φαντασία, & κόπος, labor.

Φαντασία, ᾤ, fut. ἴσω, imaginationibus ludo, inani specie decipio. Α φαντασία.

Φάντασμα, ατ, τὸ, quod apparet, visum, spectrum, Ph. visio vana, larva, ostentum, prodigium. Φαντάσματα δὲ ἄλλα ὡς ἔντα ποιεῖσι, Plato de Republ. lib. 10. Α φαντάζω.

Φαντασμάτιον, ὡ, τὸ, parvum visum, Dim. a φάντασμα.

Φανταστικοί, ἡ, ὁ, talis, ut visiones & imaginationes concipiat. Ab eod.

Φανταστικῶς, ἄδω, concipiendo visiones. Α φανταστικός.

Φανταστής, ἡ, ὁ, efficiens aut concipiens visiones. Ab eod.

Φαντί, dicunt, 3. plur. præf. ind. act. Der. pro φασι, a φημί, dico.

Φανῶσι, appareant, 3. pl. aor. 2. conjunct. pass. verbi φαίνομαι, appareo.

Φάω, dixisti, 2. sing. aor. 2. ind. med. Ion. pro ἔλασσο, a verbo φημί, dico.

Φάω, ἡ, τὸ, lumen, lux, dies, solis ortus, diluculum; (2) oculus; φάω, oculi; (3) vita, salus; (4) victoria, gaudium. Φάω μετόχλωνα, ὁρᾷ ἴσα τετραβύλια, Callim. Hymn. in Dian. 53. Lumina unocula, clypeo æqualia quadruplici. Α φάω.

Φαράγιον, ὡ, τὸ, parva convallis, Dim. a φάραγξ.

Φαραγδής, ἡ, ὁ, abruptus, præruptus. Ab eod.

ΦΑΡΑΓΞ, αἰ, ἡ, vallis, convallis, Ph. vorago, Gl. V. hiatus.

Φαραός, ὁ, Pharao. Nomen Hebr. ἀκλιτον, Vindex.

Φαρήσσι, pallis, dat. plur. Ion. & Poët. pro φάρεσι, a φάω, phallo.

Φαρίς, ὁ, Phares. Nomen Hebr. ἀκλιτον, Ruptura.

ΦΑΡΕΪΤΡΑ, αἱ, ἡ, pharetra, theca sagittarum, Ion. φαρίτρα.

Φαριτριώ, ᾤ, ὁ, idem.

Φ Ε Α Τ Τ Ν Ω, nugor, desipio, Hef.
 Φιμῶσα, fluio more suberis. A φίλος.
 Φ Ε Λ Α Ε Τ Ξ, ias, ὁ, locus petrosus Athe-
 nis; (2) salebrosus, lapidosus quivis.
 Φιμίνας, α, ὁ, levis in modum suberis. Ab
 eodem.
 Φιλανθρ, η, or, suberinus. A φίλος.
 Φιλῶδους, υθρ, ἡ, arbor nomen habens ex
 suberis & quercus appellatione. Ex φιμός,
 & δρῶς, quercus.
 Φ Ε Λ Α Ο Σ, ὦ, ὁ, suber; cortex.
 Φιλῶδης, ας, ἡ, fraus. A φίναξ.
 Φινῶκη, ης, ἡ, coma additiua, galericulum.
 Ab eodem.
 Φινανκίζω, f. ἵτα, decipio, fallo, illudo, sub-
 fanno. Ταύθ' ὅρ' ἐφινανκίζεις ᾧ δύο δρα-
 χμὰς φέρων, Arist. Ach. 90. Αἰχρὸν ἐφιν-
 ανκίζῃν ἑαυτὰς, Dem. Phil. 1. Ὅς' ὅρ'
 ἐφινανκίζομεν ὑπ' αὐτῷ; Arist. Ran. 1038.
 Ab eod.
 Φινανκισμός, ὦ, ὁ, deceptio, impostura, illu-
 sio, ludificatio. A φινανκίζω.
 Φινανκιστής, ὦ, ὁ, impostor. Ab eod.
 Φ Ε Ν Α Ξ, ακος, ὁ, impostor, derisor.
 Φινῶλης, α, ὁ, penula; idem quod φινῶλης.
 Φ Ε Ν Ω, p. m. φέρω, occido, interficio,
 inus.
 Φίρασπις, ιδθρ, ὁ καὶ ἡ, clypeum ferens, cly-
 peatus; (2) bellicosus. Ex φέρω, & ἀσπίς,
 clypeus.
 Φιρέμψ, pascere, præf. inf. act. Ion. pro φέρ-
 ων, a verbo φέρω.
 Φιρέμψ, alere, præf. infinit. med. verbi ejus-
 dem.
 Φ Ε Ρ Β Ω, pascō, alo, nutrio. Ὅσαρ δ'
 ἄλλα φέρβω, Pind. Ol. 134. Καὶ μ' ἐφίρβει
 ῶς δόμοθρ, σπίντα μῶρ, χρῶδ' ὃ γυν-
 αῖον φλοῖς, Eur. Or. 863. Ἰξω καὶ κα-
 λῶμιν ἀπ' ἡέρθρ αὐτὸν ἐφίρβει Εὐμυ-
 λθρ, Epigr. Παρέξω δαῖδ', ὅθ' ὅν φερ-
 βόμεν, Soph. Phil. 948. Φιρέβομεν κλι-
 πάταρ Ῥοφίαν, Eur. Med. 827. Ταῖδε
 φέρεται ἐκ Γίδων ὄλκω, Hom. Hymn. in
 Terr. 4.
 Φέρω, age, agendum, agesis. A φέρω.
 Φερέστος, α, ὁ καὶ ἡ, par & idoneus seu suffi-
 ciens alicui rei, ut fidejussor locuples va-
 dimonio, sponfor fide dignus. Ταῦτα τις
 φερέστος, Plut. in Theseo, cap. 1. ex Hes-
 chyl. Sept. ad Theb. 455. Ex φέρω, & ἔγ-
 ρω, sponfor.
 Φιρέδειπνος, α, ὁ καὶ ἡ, prandium adferens.
 Ἀνδρίαν βασιλῆϊ χεῖν φιρέδειπνον ἰκὼν;
 Nonn. Paraphr. 6, 8. Ex φέρω, & δαῖπνον,
 prandium.
 Φερέζωος, α, ὁ καὶ ἡ, vitam adferens. Ex φέρω,
 & ζῶη, vita.
 Φερέκακος, α, ὁ καὶ ἡ, laborum tolerans & pa-
 tiens. Ex φέρω, & κακόν, malum.
 Φερέκαρπος, α, ὁ καὶ ἡ, fructum ferens, R. ex
 Plut. Ex φέρω, & καρπός, fructus.
 Φιρέμψ, ferre, præf. inf. act. Ion. pro φέρω,
 a verbo φέρω, fero.
 Φερίκοκος, & φερίκοκος, α, ὁ καὶ ἡ, ferens do-
 mum: (2) Subst. testudo, q. d. domiporta
 cochlea. Ex φέρω, & οἶκος, domus.
 Φερίπολις, & φερίπολις, ιος, ὁ καὶ ἡ, urbem fe-
 rens, i. e. sustinens ac sustentans; (2) qui
 urbem cepit. Ex φέρω, & πόλις, vel πό-
λις, urbs.
 Φερίτονια, ας, ἡ, laborum tolerantia. A φε-
 ρέτωθρ.
 Φερίτονος, α, ὁ καὶ ἡ, laborum tolerans vel pa-
 tiens. Ex φέρω, & πόνος, labor.
 Φερίσσιος, α, ὁ καὶ ἡ, ferens vitam; (2) fe-
 rens, quod ad vitam degendam necessarium
 est. Ὅτι περ ἀνθρώποι φερίσσιος νῖος ἀνδρῶν,
 Nonn. Paraphr. 5, 27. Ex φέρω, & βίος,
 vita.
 Φερίσκον, ferebant, 3. pl. imperf. ind. act. Ion.
 pro φέρων, a verbo φέρω.
 Φερίσκακος, ιος, ὁ καὶ ἡ, scutifer, scutum fe-
 rens; (2) bellicosus. Ex φέρω, & κάκος,
 scutum.
 Φερίτ' pro ἰφίρετο, ferebatur, 3. sing. imperf.
 ind. pass. verbi φέρω.

Φερετρα, circumfero in pompa, transveho in pompa. A φερετρον.
 Φερετριος, α, ο, feretrius. Epith. Jovis.
 Φερετρον, α, το, feretrum, capulum; (2) le-
 ctica. Κοιμειν εν φερετρα. Hom. Il. 18,
 236. A φερα.
 Φερετος, α, ο, optimus. Superl. α φερα.
 Φερη, ης, η, dos, quam sponsa adfert & dat
 marito. Ab eod.
 Φερων, f. εω, doto. Φερων φερει αυτω
 αυτην γυναικα, Exod. 22, 16. A φερν.
 Φεροζα, α, ο α, η, vitam ferens; Nonn.
 Paraphr. 5, 25. Ex φερα, & ζαη, vita.
 Φεροισαι, ferentes, nom. pl. part. praef. act. f.
 g. Dor. pro φερασαι, a verbo φερα.
 Φερομεν, ferimus, 1. pl. praef. ind. pass. Ael.
 pro φερομεθα, a verbo eod.
 Φερομεθα, ferimur, Perf. ead. sed Dorice for-
 mata.
 Φεροιτε, ferentes, nom. dual. part. praef. ejus-
 dem verbi φερα, fero.
 Φεροιτε, ferunt, 3. pl. praef. ind. act. Dor. pro
 φερασαι, a verbo eod.
 Φερασαι, ferentes, nom. pl. praef. part. act. f.
 g. verbi ejusd.
 Φεροσπη, ης, η, Proserpina.
 Φερτατος, ατη, ατην, validissimus, robu-
 tissimus, praestantissimus, utilissimus. A
 φερα.
 Φερτε, ferte, 2. plur. praef. imper. act. per
 Synocron. pro φερετε, a verbo φερα.
 Φερτατος, ερα, ερος, validior, robustior, po-
 tentior, praestantior, melior, utilior. Com-
 par. Ab eod.
 Φερα, fero, tolero, porto, Gl. V. εω, fe-
 ram, Gl. V. f. 1. εωσιν, esse laturus, Ph.
 Inf. f. 1. ηνυχα, tuli, attuli, Gl. Vet. η-
 νυχα, tulit, attulit, Phil. a. 1. & 2. η-
 νυχαν, qui tulit, part. a. 2. ηνυχασα,
 patria, Gl. Vet. part. foem. a. 2. εανυχα,
 p. Φεραν ορχας, concitare, Plut. ευδο-
 ξιαν τινη, Arist. βαρις τι, Xen. χαλε-
 πας, Dem. τας αρχας, eligere, id. ησεν
 αει τη, id. χαριν τινη, conferre, Hom.
 Το κη αυθις αυ εση ειχνην φερα, Soph.
 Trach. 66. Ουδε γ' ες θυμην φερα, non
 venit in mentem, id. El. 1362. Εξω φε-
 ρει αυτην καιρων, aberrare, Isocr. Εξ, κα-
 λως, κακως φερεται εν πραγματι, succedere,
 Thuc.
 Φερανμε, α, ο α, η, q. d. ferens nomen
 suum, i. e. veritatem nominis sui, cui vere
 convenit nomen, quod habet; (2) qui
 alterius nomen fert. Ex φερα, & ανμα,
 nomen.
 Φερανμενος, Adverb. nomine rei vere respon-
 dente, nomine rei congruo. A φερανμενος.
 Φ Ε Υ, heu, va, ha! Ph.
 Φευγον, fugiebam, imperf. indic. act. Ion. pro
 εφευγον, a verbo εδωα, fugio.
 Φεζοντι, fugiunt, 3. pl. praef. ind. act. Dor.
 pro εφεζοντι, a verbo eod.
 Φεζοντων, fugientium, gen. pl. part. praef. act.
 verbi ejusd.
 Φεζουσαι, fugientes, nom. pl. part. praef. act.
 f. g. a verbo eod.
 Φεζυδρε, α, ο α, η, qui aquam fugit. Ex
 εδωα, & υδαρ, aqua.
 Φ Ε Τ Ι Ω, f. εδωμας, fugio, fugam ca-
 pio, do me in fugam; (2) effugio, eva-
 do; (3) refugio, vito, declino, averfor;
 (4) fugio patriam, exsulo, verto solem;
 (5) fugo, in fugam do. Η φεζει το ερ-
 πατο, fugat, Strabo, lib. 16. (5) reus sum,
 accusor. Φεζειν γραφω εβρας, accusari,
 Ael-hin. δικασειν, declinare, Plat. τλω
 ελπιδα, rejicere, Plut. τλω πατριδα, e-
 xulare, id. δικω παρ τω κοιτη, defen-
 dere, Dem. κοιτανην τινη, vitare, Plato.
 Τος εστις ο ε' εμης ομιλίας εφευγον, A-
 rist. Plut. 775. Πινυτα φεζει ως τις
 εκπανεν ελω, Eur. Med. 561. Ερω δ'
 εμμε τλωδε εδεξμαι χθονα, ibid. 604.
 Φεζειν γραφω ικατοταλωτος τιταρας, ac-
 cusaberis, Arist. Eq. 440. Δοκειμ αν ε'
 νουσε περφεζεναι, Soph. Phil. 1036.

Φάλλω, f. ξω, clamo εἶν. A φῶ.
Φάλλεσθαι, ία, ίων, fugiendus. A φάλλω.
Φάλλικός, ή, όν, fugax. A φάλλος.
Φάλλος, ή, όν, qui effugi seu vitari potest, vitabilis, evitabilis; (2) fugiendus, vitandus, detestabilis. A φάλλω.
Φάλλειν, fugies, 2. sing. f. 1. ind. med. Dor. pro φάλλει, a verbo φάλλω.
Φάλλειν, u, ό u; ή, a quo fugiendum est; (2) qui effugi seu vitari potest; (3) ad quem confugitur, ad quem confugere licet, A φεύξις.
Φεύξις, ίας, ή, fuga. A φάλλω.
Φάλλομαι, fugiam, f. 1. indic. med. verbi φάλλω.
ΦΕΨΑΛΟΣ, u, ό, scintilla, vel scintilla parva.
Φιψαλλών, ώ, in scintillas converto, comburo. A φιψαλλεσθαι.
Φιψαλλεύς, γ, ή, scintilla; Arist. Lyfistr. 106.
ΦΕΩΣ, α, ό, pheos, planta.
Φη, dixit, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro φηη, a verbo φημι, dico.
Φη, dixerit, 3. sing. a. 2. conjunct. act. verbi ejusd.
Φηη, dicat, dixerit, 3. sing. a. 2. conjunct. act. pro φη, a verbo eod.
Φηγινός, ία, ίων, contr. Φηγινός, ή, έν, idem quod sequens φήγινος.
Φήγινος, ίνη, ίνων, faginus, fagineus. A φηγός.
ΦΗΓΟΨ, ε, ή, fagus; æsculus, Gl. V. Ion, faginus. Φηγός υπό πρήμνω. fagino sub trunco; Caillim. Hymn. in Dian. 239.
Φηγών, ώσ, ό, æsculetum, Gl. V. A φηγός.
Φηλῶ, ώ, fut. ήσθ, impono, decipio. A φηλλεσθαι.
Φηληξ, εκ, ό, impostor; (2) grossus sive ficus nondum matura, etsi maturitatis speciem pre se ferat. Ab eod.
Φηλότης, u, ό, impostor, deceptor. A φηλῶ.
Φηλότης, furibus, dat. pl. Ion. pro φηλότης, a φηλότης, fur.
ΦΗΛΟΣ, u, ό, impostor, fallax.
Φηλῶ, ώ, f. ώσθ, idem quod φηλῶ. Αδ- Cuius u; κλαυθμῶσι φηλῶσας πρόμων, Lyc. 785. Menand. 11.
Φήμη, ης, ή, fama, rumor, celebritas, opinio & existimatio concepta de aliquo; (2) omen, prædictio. A φημί.
Φημι, 1. ήσθ, alo, dico, addisimo. Φημι μὲν πρὸς τὰς στρατηγὰς, Arist. Av. 403. A φῶα, dico.
Φημιζέω, fut ήσθ, Dor. ήξα, dico, divulgo. Hν τινα (φημῶν) ποιεῖ Λεὶά φημιζέσσι, Herod. Ery. 762. Σπιδας δ' εἰσὶν (ὡς φημιζέσσι) τύχης φημιζέσσι, Lyc. 1082. Τὸ καὶ μιν u; πρὸς φημιζέσσι μετὰ πιν, Dionys. Hal. 90. A φῆμις.
Φῆμις, ίας, ή, sermo, verbum, rumor, fama; (2) omen. A φημί.
Φημισμός, ή, ό, fama, rumor. A φημιζέω.
Φημι, dixi, a. 2. ind. act. Ion. pro φηλω, a verbo φημι, dico.
Φημι, dixisse, a. 2. inf. act. verbi ejusd.
ΦΗΝΗΝ, ης, ή, ossifraga, avis major quam aquila.
Φήρ, επρός, ό, fera; (2) centaurus. Pro φήρ.
ΦΗΡΕΑ, αν, τᾶ, nervorum tumores & tenses.
Φηρομανής, ίσ, ό u; ή, insanien in feras, qui insano ferarum amore tenetur. Ex φήρ, & μαινομαι, fero.
Φηρῶν, feris, dat. pl. cum v ἔρρεκ. pro φηρῶν, a φήρ.
Φῆς, inquis, 2. sing. præf. ind. act. verbi φημι, dico.
Φῆς, dixeris, 2. sing. a. 2. conjunct. act. verbi ejusd.
Φῆσαι, dixerit, 3. sing. a. 1. opt. AEd. pro φήσαι, a verbo eod.

Φιλαγαθία, ας, ἡ, amor bonorum. A φιλά-
γαθῶ.
Φιλάγαθος, υ, ὁ κ' ἡ, amator probitatis; bo-
nitatis studiosus, amans bonorum; be-
nignus, Gl. Vet. Ex φίλῳ, & ἀγαθός,
bonus.
Φιλαγάσας, Adv. bonos amando, ex amore
bonitatis. A φιλάγαθῶ.
Φιλαγέννητος, υ, ὁ κ' ἡ, qui ingenito sive
non genito favet, cui placet τὸ ὀγγνῆτον.
Ex φίλῳ, & ἀγέννητος, ingenuus.
Φιλαγρός, υ, ὁ κ' ἡ, turis amans. Ex φίλῳ,
& ἄγρος, rus, ager.
Φιλαγρυπνός, υ, ὁ κ' ἡ, vigiliarum amans,
vigilantiae studiosus. Ex φίλος, & ἀγρυπνος,
insomnis.
Φιλαδελφία, ας, ἡ, fraterna caritas. A φι-
λάδελφῳ.
Φιλαδελφός, υ, ὁ κ' ἡ, fratris seu fratrum
amans; (2) carus fratri, Gloss. Vet. Ex
φίλῳ, & ἀδελφός, frater.
Φιλαδελφός, fraterne, Gl. V. A praec.
Φιλαθείς, amatus, a. i. part. pass. Dor. pro
φιληθείς, a verbo φιλέω, amo.
Φιλαδελφός, υ, ὁ κ' ἡ, certaminum studiosus.
Ex φίλῳ, & ἀδελφός, certator.
Φιλαι, fave, imp. verbi φιλέω, amo. Νῦν
αὐτ' ἰμέ φιλαί, Ἀθλῶν, Hom. Iliad. 5,
117.
Φιλαιμάτης, υ, ὁ κ' ἡ, sanguinarius, Gl. V.
Ex φίλῳ, & αἷμα, sanguis.
Φιλαιτίς, υ, ὁ κ' ἡ, querulus; (2) con-
tentiosus, litigiosus. Ex φίλῳ, & αἰτία,
caussa.
Φιλαιτίος, Adv. culpandi studio. A φιλαί-
τιῳ.
Φιλαικίας, υ, ὁ κ' ἡ, qui amat intempe-
rantiam, luxuriam, seu lasciviam. Ex φί-
λῳ, & αἰκία, intemperantia.
Φιλαικράτης, υ, ὁ κ' ἡ, meri cupidus. Μετὰ
θαύμα φιλακρήτων ὑμῶν, Nonn. Pa-
raphr. 4, 54. Ex φίλῳ, & ἀκρατός,
merum.
Φιλαικράτης, υ, ὁ κ' ἡ, audiendi cupidus,
qui acroamatis delectatur. Ex φίλος, &
ἀκράμα, quod vide.
Φιλαιξάνδρος, υ, ὁ κ' ἡ, Alexandri amicus
vel studiosus. Ex φίλος, & Ἀλέξανδρος,
Alexander.
Φιλαλήτης, υ, ὁ κ' ἡ, veri seu veritatis a-
mator vel amatrix. Ex φίλος, & ἀλήθεια,
veritas.
Φιλαλήτης, Adv. veritatis amore vel studio.
A φιλαλήτῳ.
Φιλαλλία, ας, ἡ, mutuus amor. A φιλάλ-
λῳ.
Φιλάλλος, υ, ὁ κ' ἡ, mutuo amore flagrans.
Ex φίλος, & ἀλλήλων, quod vide.
Φιλαλογνήτης, υ, ὁ κ' ἡ, amans alienigena-
rum. Ex φίλῳ, & ἀλλογενής, alienigena.
Φιλαμαρτήμων, υ, ὁ κ' ἡ, amans peccata,
avidus peccandi, R. Ex φίλος, & ἀμαρ-
τήμων, peccator.
Φιλαναγός, υ, ὁ κ' ἡ, cupidus, seu studiosus
legendi. Ex φίλος, & αναγνῶντης, lector.
Φιλαναλωτής, υ, ὁ κ' ἡ, sumptuosus, Gl. V. Ex
φίλῳ, & ἀναλωτής, consumptor.
Φιλαναλωτής, υ, ὁ κ' ἡ, q. d. qui sumptu-
tus facere amat, qui libenter sumptus fa-
cit. Ex φίλος, & ἀναλωτής, qui non con-
sumitur.
Φιλανδρία, ας, ἡ, amor mariti. A φιλαν-
δρῳ.
Φιλανδρός, υ, ὁ κ' ἡ, amans viri, virosus. Ex
φίλος, & ἀνὴρ, vir.
Φιλανθρακός, υ, ὁ κ' ἡ, amans carbonarium, ca-
rus carbonario. Ἀπολείς ὅρα τ' ἡλίκαι
τόνδε φιλανθρακία; Arist. Ach. 340. A
φίλος, & ἀνθρακός, carbonarius.
Φιλανθρωπία, στή, ἡ, τὸ, liberale facinus
& benignitatis plenum. A φιλανθρωπῶ-
ματι.
Φιλανθρωπόμενος, f. ὁ στή, humanus sum,
humanum me praebeo. Ταῦτα ἡμᾶς ἡ
πόνη τὰ μεγα φιλανθρωπῶν, Heliod.
Φιλανθρωπόμενος πρὸς αὐτὸς, Demosth.

Πάντας Μιθριδάτης φιλανθρωπόμενος τε
κ' ἐφ' ὅδ' ἀπείλουσιν ἐς τὰ οὐκ αἰσίου ἀπὶ-
ναί, Appian. B. Mithridat. A φιλάν-
θρωπος.
Φιλανθρωπία, ας, f. ὁ στή, sum humanus; (2)
humaniter tracto. Τὸς ὃ προσδεχομένους
ἐφιλανθρώπει, Polyb. Ab eod.
Φιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas, clementia,
indulgentia, Ph. Ab eod.
Φιλανθρωπίνος, υ, ὁ κ' ἡ, humanus. Ab
eod.
Φιλανθρωπίνος, Adv. humaniter. A φιλαν-
θρωπίνῳ.
Φιλανθρωπός, υ, ὁ κ' ἡ, amans seu studiosus
hominum, Phil. humanus, clemens. Ex
φίλος, & ἀνθρώπος, homo.
Φιλανθρώπος, Adv. humaniter. A φιλάν-
θρωπος.
Φίλος, (prim. prod.) dilexisti, 2. aor. i. m.
pro ἐφίλω, Aol. Callim. Hymn. in Dian.
185.
Φιλοιδός, υ, ὁ κ' ἡ, amator canentium seu poe-
tarum; (2) amator cantus. Ex φίλος, &
αἰδός, cantor.
Φιλοπαχηνόμος, Adv. eorum more, qui li-
benter inimicitias suscipiunt, aut susceptas
exercent. A φιλοπαχέμενος.
Φιλοπαχηνόμος, υ, ὁ κ' ἡ, improbitas in o-
mnium odia incurrens; (2) inimicitia.
Ab eod.
Φιλοπαχηνόμος, υ, ὁ κ' ἡ, inimicitiarum a-
mans. Ex φίλος, & ἀπαχέμενος, iniustus
sum.
Φιλοπαχηνός, υ, ὁ κ' ἡ, idem. Ex φίλος,
δός, & ἔχθος, inimicitia.
Φιλοπαχηνός, υ, ὁ κ' ἡ, simplicitatis & sincer-
itatis amans. Ex φίλος, & ἀπλοῦς, sim-
plex.
Φιλοπλῆς, υ, ὁ κ' ἡ, incautus, Gl. Vet. simpli-
citatis amans. Ex φίλος, & ἀπλῆς, sim-
plex.
Φιλοπυρῆς, υ, f. ὁ στή, pecuniae avidus sum.
A φιλοπυρῳ.
Φιλοπυρία, ας, ἡ, argenti amor, pecuniae
cupiditas, avaritia. Ab eod.
Φιλοπυρῆς, υ, ὁ κ' ἡ, amans argenti, pecu-
niae studiosus, cupidus, avarus. Ex φίλος,
& ἀργυρός, argentum.
Φιλόστομος, υ, ὁ κ' ἡ, virtutis studiosus. Ex
φίλος, & ἀρετή, virtus.
Φιλόστομος, vel φιλοστοχός, υ, ὁ κ' ἡ, antiquita-
tis amator; antiquarius, Gl. V. Ex φί-
λῳ, & ἀρχαίος, antiquus.
Φιλορχίος, υ, f. ὁ στή, imperii seu domini-
onis cupidus sum. A φιλορχῳ.
Φιλορχία, ας, ἡ, imperii seu imperandi cu-
piditas; ambitus, Gl. V. Ex φίλος, &
ἀρχή, imperium.
Φιλορχός, υ, ὁ κ' ἡ, imperii seu imperandi
cupidus, Gl. V. ambitiosus. Ex φίλος, &
ἀρχή, principatus.
Φιλόσται, ἀπαυίσσῃ, a. i. inf. act. Dor. pro
φιλοσταί, a verbo φιλέω.
Φιλόσται, ἀπαυίτ, 3. sing. a. i. ind. act. Ion.
& Dor. pro ἐφίλωσται, a verbo eod.
Φιλοστίς, ἀπαυίτ, 2. sing. f. i. ind. act. Dor.
pro φιλοστίς, a verbo eod.
Φίλατο, ἀπαυίτ, 3. sing. imperf. ind. pass.
Ion. pro ἐφίλατο, a verbo φιλέω, pro φι-
λέω, amo.
Φιλαυτίς, υ, f. ὁ στή, me ipsum amo. A
φιλαυτῳ.
Φιλαυτία, ας, ἡ, amor sui ipsius, nimis sui-
amor. Ab eod.
Φιλαυτός, υ, ὁ κ' ἡ, sibi carus, sui diligens,
qui nimis sibi placet. Ex φίλος, & αὐ-
τός, ipse.
Φιλόζυγος, υ, ὁ κ' ἡ, qui sponsonibus seu fide-
jussionibus gaudet. Ex φίλος, & ζυγός,
sponsio.
Φιλοζυγέμενος, υ, ὁ κ' ἡ, amator quere-
larum, querulus; (2) quadruplator, cri-
minator. Ex φίλῳ, & ζυγέμενος, que-
rela.
Φιλόστομος, diligebat, 3. sing. imperf. ind. act.
Ion. pro ἐφίλω, a verbo φιλέω.

Φιλεδύμων, υ, ὁ κ' ἡ, sciendi seu cogno-
scendi cupidus, cognitionis seu sciendae
cupidus. Ex φίλος, & εἰδέναι, posse.
Φιλέω, ἀμας, 2. sing. praef. ind. act. contr.
pro φιλέω, a verbo φιλέω.
Φιλέκδημος, υ, ὁ κ' ἡ, qui peregrinandi stu-
dio & cupiditate tenetur. Ex φίλος, &
ἐκδήμος, peregrinus.
Φιλελῆμων, υ, ὁ κ' ἡ, misericordiam a-
mans, summe misericors. Ex φίλος, &
ἐλεῆμων, misericors.
Φιλέος, υ, ὁ κ' ἡ, idem. Ex φίλος, & ἐλεός,
misericordia.
Φιλελεύθερος, υ, ὁ κ' ἡ, libertatis amans. Ex
φίλος, & ἐλεύθερος, liber.
Φιλέλλω, υ, ὁ κ' ἡ, studiosus vel amicus
Graecorum, Graecarum literarum studiosus.
Ex φίλος, & Ἑλλῶ, Graecus.
Φιλέω, solent, 3. pl. praef. ind. act. Dor.
& Aol. pro φιλέω, ab eod.
Φίλων, diligebam, imperf. ind. act. Ion. pro
ἐφίλων, ab eod.
Φιλόντι, ἀμας, 3. pl. praef. ind. act. Dor.
pro φιλέω, a verbo eod.
Φιλόστομος, υ, ὁ κ' ἡ, qui amat festa seu dies
festos. Ex φίλος, & ἑορτή, festum.
Φιλοπαιμνός, υ, ὁ κ' ἡ, qui libenter objurgat
& increpat, ad reprehendendum pronus.
Ex φίλος, & ὀπαιμνός, reprehensor.
Φιλόστομος, υ, ὁ κ' ἡ, qui diligit amatorem seu
amatores. Ex φίλος, & ἐραστής, amator.
Φιλόστομος, υ, fut. ἵσσω, sedulus sum, laborosus
amo. A φίλοστο.
Φιλόστομος, ας, ἡ, sedulitas, agendi seu ope-
randi studium. Ab eod.
Φιλόστομος, υ, ὁ κ' ἡ, operis amans, operi de-
ditus, sedulus, Gl. Vet. φίλοστος, gnavus,
navus. Ex φίλος, & ἑρπον, opus.
Φιλόστομος, υ, ὁ κ' ἡ, folivagus, Gl. V. Ex
φίλος, & ἑρπον, folitudo.
Φιλόστομος, υ, ὁ κ' ἡ, contentionum amans,
jurgiosus, Gl. V. pertinax. Ex φίλος, &
ἑρπον, contentio.
Φιλόστομος, υ, contentiones amo. A φιλέ-
στο.
Φιλόστομος, υ, ὁ κ' ἡ, contentionis studiosus
Gl. Vet. pertinax. Ex φίλος, & ἐρπον, ri-
xator.
Φιλόστομος, υ, ὁ κ' ἡ, amoris studiosus, qui
amorem colit eique dat operam, R. Ex
φίλος, & ἑρπον, amor.
Φιλόστομος, υ, ὁ κ' ἡ, sodalium seu amico-
rum studiosus. Ex φίλος, & ἐταῖρος, so-
dalis.
Φιλόστομος, υ, ὁ κ' ἡ, religionis amans,
religiosus. Ex φίλος, & ἐταῖρος, reli-
giosus.
Φιλόστομος, ἀμας, 3. plur. praef. indi-
cat. pass. Dorice pro φιλόστομος, a verbo
eod.
Φιλόστομος, ἀμας, 3. pl. praef. ind. act. Dor.
pro φιλόστομος, a verbo eod.
Φιλόστομος, ἀμας, 3. plur. praef. ind. act.
Dor. & cum ἡ ἐφίλω, pro φιλόστομος, a verbo
eod.
Φιλόστομος, υ, f. ὁ στή, inimicitias exerceo.
A φιλόστομος.
Φιλόστομος, υ, ὁ κ' ἡ, inimicitiarum amans
Ex φίλος, & ἐχθρός, inimicus.
Φιλόστομος, υ, ὁ κ' ἡ, amicus sum, amo, diligo,
amice tracto, amicitiae officii prosequor;
(2) osculor, suavior; (3) soleo, Gl. Vet.
φιλέω, amat, adamat, solet, Gl. V. Τὸς ὃ
ὀφείλει φιλέω, Soph. Aj. 133. Ἐκ
καρδίας φιλέω, Luc. Φιλέω ὃ δρᾶσ' αὐτὸ
ὀφείλει, Arist. Plut. 644. Φιλέω γὰρ τὸς
τὰ τοιαῦτα ἐτίμας τρέψας, id. Nub. 810.
Ἐφίλω ἐν Διός, Il. e, 668. A φίλος.
Φίλη, υ, ἡ, amica. A φίλος.
Φιλέω, υ, f. ὁ στή, delector, capio volu-
ptatem, & q. d. amo suavitatem. Φίλη-
δέν τι, Athen. Φίλος γὰρ αἰὲν ἀπολαύει
φιλέω, Callim. Hymn. in Apoll. 56. A
φιλέω.

Φιλῶν, ἰός, ὁ ἤ, suavitatis amans. Ex φίλος, & ἡδύς, suavis.
 Φιλῶν, ὁ, f. ἡδύς, voluptatibus delector, voluptatibus indulgeo. A φιλέω.
 Φιλῶν, ας, ἡ, amor voluptatis, Longin. 44. Ab eod.
 Φιλῶν, ὁ, ἡ, voluptatum amans, voluptarius, voluptati deditus, Gl. Vet. voluptuosus, Phil. obscenus. Ex φίλος, & ἡδύς, voluptas.
 Φιλῶν, ὁ, auditionis studio teneor, Polyb. A φιλέω.
 Φιλῶν, ας, ἡ, audiendi cupiditas seu studium. Ab eod.
 Φιλῶν, ὁ, ἡ, audiendi cupidus, qui libenter audit, Gl. V. attentus. Ex φίλος, & ἡδύς, audio.
 Φιλῶν, ας, ἡ, attente, Gl. V. A prae.
 Φιλῶν, ας, ἡ, osculum, suavius, basium. A φιλέω.
 Φιλῶν, ας, ἡ, dilectio, aor. 2. infinit. med. Dorice pro φιλέω, a verbo φιλέω pro φιλέω.
 Φιλῶν, ας, ἡ, amo. "Ὡς ἐκ ἐς" ἐμὲ καὶ ζεῖ φιλέω, Il. 22, 265. Ab eod.
 Φιλῶν, ας, ἡ, Philemon. Nomen viri. Deosculans.
 Φιλῶν, ας, ἡ, remorum, i. e. rei nauticae, studiosus. Ex φίλος, & ἡδύς, remus.
 Φιλῶν, ας, ἡ, pro φίλος, amavit, 3. sing. aor. 1. indicat. act. Ion. pro φιλέω, a verbo φιλέω.
 Φιλῶν, ας, ἡ, amare, f. amavisse, a. 1. inf. act. verbi ejusd.
 Φιλῶν, ας, ἡ, amatio, dilectio. A φιλέω.
 Φιλῶν, ας, ἡ, amandus. A φιλέω.
 Φιλῶν, ας, ἡ, osculator. A φιλέω.
 Φιλῶν, ας, ἡ, amator; basiator, Gl. V. A φιλέω.
 Φιλῶν, ας, ἡ, fur, iatro; al. φιλῶν. Latrone more, quos Philotas Aegyptii vocant, in hoc nos amplectantur, ut stragulent, Senec. epist. 51. "Ὡς ὁ ζωαὶ ἀπὸ τοῦ φιλέω, Hesiod. Op. 1, 373. Aeschyl. Choeph. 1001. ἀμείψεν ἑρμῆς ὅς γε φιλέων ἀναξ, Euripid. Rhes. 217. Al. legunt φιλέων.
 Φιλῶν, ας, ἡ, ad amandum propensus; (2) libenter osculans. A φιλέω.
 Φιλῶν, ας, ἡ, amabilis, amore dignus. A φιλέω.
 Φιλῶν, ας, ἡ, amor, caritas, amicitia. A φίλος.
 Φιλῶν, ας, ἡ, in eo amicitiam, fio amicus. Φιλῶν, ας, ἡ, φίλος καὶ ἀδελφός, 1 Esdras. 3, 22. Πᾶς φίλος ἐρεῖ, Ἐφίλεισα αὐτῷ καὶ γὰρ, Eccl. 37, 1. A φιλέω.
 Φιλῶν, ας, ἡ, medicinae studiosus sum, Diosc. A φιλέω.
 Φιλῶν, ας, ἡ, medicinae studiosus. Ex φίλος, & ἡδύς, medicus.
 Φιλῶν, ας, ἡ, amicitiae conveniens, amabilis, ad amandum propensus; amatorius, Gl. V. A φίλος.
 Φιλῶν, ας, ἡ, amanter, amatorie, Gl. Vet. amice. A φιλέω.
 Φιλῶν, ας, ἡ, & φίλος, ὁ, ἡ, qui est amicorum seu foederatorum, qui in amicitia est, foederatus, amicus, carus, dilectus, pacatus. Etiam Jovis epith. amicitiae praef. A φίλος.
 Φιλῶν, ας, ἡ, equorum amans seu studiosus, qui agitandis delectatur equis; (2) bellicosus; (3) Philippus. Nomen viri. Ex φίλος, & ἡδύς, equus.
 Φιλῶν, ας, ἡ, cognoscendarum rerum cupidus sum, historiae studeo, Strabo. Ex φίλος, & ἡδύς, sciscitor, poscito.
 Φιλῶν, ας, ἡ, Adv. ut decet eos, qui sunt in amicitia, more foederatorum, amice, amant. A φίλος.
 Φιλῶν, ας, ἡ, arbor nigro similis. Φιλῶν, ας, ἡ, barbaros amans; (2) barbariem amans & osor elegantiae, Ex φίλος, & ἡδύς, barbarus.

Φιλῶν, ας, ἡ, regis amans. Ex φίλος, & βασιλεύς, rex.
 Φιλῶν, ας, ἡ, regiae potestatis amans, R. Ex iisd.
 Φιλῶν, ας, ἡ, studiosus librorum, qui libros amat. Ex φίλος, & βιβλος, liber.
 Φιλῶν, ας, ἡ, amans uvas. Ex φίλος, & βότρυς, uva.
 Φιλῶν, ας, ἡ, nuptias amans, R. Ex φίλος, & γάμος, nuptiae.
 Φιλῶν, ας, ἡ, qui jocos amans. Ex φίλος, & γέλασις, jocosus.
 Φιλῶν, ας, ἡ, qui jocos & facetias amat. A φιλόγελος.
 Φιλῶν, ας, ἡ, rifus amans, qui libenter ridet. Ex φίλος, & γέλας, rifus.
 Φιλῶν, ας, ἡ, gravitatis studiosus, gravis, constans, R. Ex φίλος, & γέναιος, generosus.
 Φιλῶν, ας, ἡ, agriculturae studiosus sum. A φιλόγερος.
 Φιλῶν, ας, ἡ, agricolarum seu agriculturae studiosus. Ex φίλος, & γεργός, agricola.
 Φιλῶν, ας, ἡ, qui dulcia amat; (2) qui dulci vino gaudet. Ex φίλος, & γλυκύς, dulcis.
 Φιλῶν, ας, ἡ, amans foetum, seu amans liberorum. Ex φίλος, & γόνος, foetus.
 Φιλῶν, ας, ἡ, literas amo, Plut. A φιλόγραμμα.
 Φιλῶν, ας, ἡ, amans literas, literarum studiosus. Ex φίλος, & γράμμα, litera.
 Φιλῶν, ας, ἡ, pingendi studio teneor, R. Ex φίλος, & γραφή, pictura.
 Φιλῶν, ας, ἡ, fut. ἡδύς, amo exercitationem, exercitationis cupidus sum, Plato. Ex φίλος, & γυμναστής, palaestra magister.
 Φιλῶν, ας, ἡ, mulierum amans, mulierosus. Ex φίλος, & γυνή, mulier.
 Φιλῶν, ας, ἡ, idem & ex iisd.
 Φιλῶν, ας, ἡ, mulierosus, mulieratus, Gl. V. Ex φίλος, & γυνή, mulier.
 Φιλῶν, ας, ἡ, idem & ex iisd.
 Φιλῶν, ας, ἡ, lacrimarum amans, i. e. qui libenter lacrimatur, proclivis ad lacrimas. Ex φίλος, & δάκρυον, vel δάκρυ, lacrima.
 Φιλῶν, ας, ἡ, qui libenter coena alios excipit. Ex φίλος, & δεπνίζω, coena excipio.
 Φιλῶν, ας, ἡ, coenarum seu conviviorum amans; (2) qui libens convivatur. Ex φίλος, & δεπνίζω, coena.
 Φιλῶν, ας, ἡ, amans cubilis. Ex φίλος, & δέμνον, cubile.
 Φιλῶν, ας, ἡ, domini amans. Ex φίλος, & δέσποινα, domina.
 Φιλῶν, ας, ἡ, domini seu domini amans, i. e. qui alterius in se dominium libens patitur. Ex φίλος, & δέσποτις, dominus.
 Φιλῶν, ας, ἡ, amans populi. Ex φίλος, & δῆμος, populus.
 Φιλῶν, ας, ἡ, popularium amans, popularis status amans. Ex φίλος, & δημοτικός, popularis.
 Φιλῶν, ας, ἡ, idem quod φιλόδουος, unde etiam formatur.
 Φιλῶν, ας, ἡ, justus amans. Ex φίλος, & δίκαιος, justus.
 Φιλῶν, ας, ἡ, libenter in litibus verfor, lites amo, Thucyd. A φιλόδικος.
 Φιλῶν, ας, ἡ, litium amans, litigiosus. Ex φίλος, & δίκη, lis, jus.
 Φιλῶν, ας, ἡ, gloriae sum cupidus; (2) gloriae servio. A φιλόδοξος.
 Φιλῶν, ας, ἡ, gloriae cupiditas, ambitio. Ab eod.
 Φιλῶν, ας, ἡ, qui opinionem seu opinionem sectatur; (2) qui bona opinabilia

sectatur; (3) gloriae cupidus, ambitiosus. Ex φίλος, & δόξα, gloria, opinio.
 Φιλῶν, ας, ἡ, Adv. cum gloriae cupiditate, ambitiose. A φιλόδοξος.
 Φιλῶν, ας, ἡ, fervorum amans, Gl. V. amator fervorum. Ex φίλος, & δῶλος, fervor.
 Φιλῶν, ας, ἡ, fletus amans, lugubris, lamentabilis, R. Ex φίλος, & ἔδυρτος, lamentis dignus.
 Φιλῶν, ας, ἡ, qui donare amat, munificus, liberalis. Ex φίλος, & δῶρον, donum.
 Φιλῶν, ας, ἡ, indagator, discendi cupidus, qui discendi causa semper interrogat. Ex φίλος, & ζητήτης, interrogator.
 Φιλῶν, ας, ἡ, vitae cupidus sum, vitae parco. A φιλόζωος.
 Φιλῶν, ας, ἡ, vitae amor. Ab eod.
 Φιλῶν, ας, ἡ, amans seu cupidus vitae; (2) animantis seu animantium amans, vel studiosus. Ex φίλος, & ζῷον, vita, vel ζῷον, animal.
 Φιλῶν, ας, ἡ, spectaculorum amans, spectandi cupidus; (2) visendarum rerum cupidus. "Ὡς φιλοθεάμονες τῶν κἀλλῶν, Aristenet. 1, 10. Ex φίλος, & θέαμα, spectaculum, vel θεάμων, spectator.
 Φιλῶν, ας, ἡ, amor Dei. Ab eod.
 Φιλῶν, ας, ἡ, Dei amans, pius. At Passiva, qui a Deo amatur, Deo placens & gratus. Ex φίλος, & εἰς, Deus.
 Φιλῶν, ας, ἡ, calidum seu caloris amans. Ex φίλος, & θερμός, calidus.
 Φιλῶν, ας, ἡ, spectaculorum amans, qui spectaculis gaudet; (2) visendarum rerum cupidus. Ex φίλος, & θεατός, spectator.
 Φιλῶν, ας, ἡ, amor venationis, studium venandi. A φιλόθηρος.
 Φιλῶν, ας, ἡ, f. ἡδύς, venationis studiosus sum, venatione delector. Ab eod.
 Φιλῶν, ας, ἡ, venationis amator, venandi studiosus. Ex φίλος, & θήρα, venatio.
 Φιλῶν, ας, ἡ, amans lucus, R. Ex φίλος, & θρύλος, lucus.
 Φιλῶν, ας, ἡ, amans lucus. Φιλῶν, ας, ἡ, παρὰ τὸν θρύλον, Nonn. Paraphr. 1, 13. Ex φίλος, & θρύλος, lucus.
 Φιλῶν, ας, ἡ, rei divinae faciendae studiosus, qui studiose sacrificat. Ex φίλος, & θύειν, sacrificator.
 Φιλῶν, ας, ἡ, 3. sing. praef. opt. act. contr. pro φιλέω, a verbo φιλέω.
 Φιλῶν, ας, ἡ, amator necessariorum seu propinquorum. Ex φίλος, & οἰκίος, domesticus.
 Φιλῶν, ας, ἡ, qui aedificare amat, cupidus aedificandi. Ex φίλος, & οἰκοδομῶ, aedificatio.
 Φιλῶν, ας, ἡ, qui libenter commiseratur, pronus ad misericordiam. Ex φίλος, & οἰκίσμων, misericors.
 Φιλῶν, ας, ἡ, misericors; q. d. amator commiserationis. Ex φίλος, & οἰκία, commiseratio.
 Φιλῶν, ας, ἡ, amor vini, vinofitas, bibacitas. A φίλινος.
 Φιλῶν, ας, ἡ, vini amans seu cupidus, Gl. Vet. vinofus. Ex φίλος, & οἶνος, vinum.
 Φιλῶν, ας, ἡ, cupidus sciendi. Ex φίλος, & ἵστω, sciens.
 Φιλῶν, ας, ἡ, libidinosus, Voc. φιλόφθογος, Theocrit. 4, 62. Ex φίλος, & φθογός, coeo.
 Φιλῶν, ας, ἡ, novitatis amator vel studiosus. Ex φίλος, & καινός, novus.
 Φιλῶν, ας, ἡ, dolosus, fraudulentus, Suic. Ex φίλος, & κακέρως, mala operans.
 Φιλῶν, ας, ἡ, Adv. dolose, fraudulenter, Suic. A φιλοκακέρως.

Φιλοκαλία, ὦ, pulchritudinem amo, honestatis aut rerum honestarum sum studiosus. Gl. Vet. φιλοκαλῶ, polio, mundo, verro. Μάλιστα ὅ πάντων πρὸς παιδοτροφίαν φιλοκαλῶμεν, καὶ τὸ εὐλατῆσαι τὰς νόμους, Joseph. A φιλόκαλος.

Φιλοκαλία, ας, ἡ, studium pulchritudinis; elegantia; studium honestatis sive rerum honestarum. Ab eod.

Φιλόκαλος, υ, ὁ καὶ ἡ, pulchritudinis studiosus; (2) honestatis seu rerum honestarum studiosus; (3) studiosus elegantiae vel munditiae, lauitiae studiosus. Gl. V. mundus, politus, elegans. Ex φίλος, & καλός, pulcher.

Φιλοκάλας, Adverb. culte, ornate. A φιλόκαλος.

Φιλοκάματος, υ, ὁ καὶ ἡ, amans laboris, R. Ex φίλος, & κάματος, labor.

Φιλόκαμος, υ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd. R.

Φιλοκέρδεια, ας, ἡ, amor lucri; (2) avaritia. A φιλοκέρδης.

Φιλοκέρδεια, ὦ, lucrum amo, avarus sum. Ἰσως ὅ καὶ πρὸς τὸ φιλοκέρδειν ἐκ ὀφείας ὄντις, Xen. Cyr. I, 24. A seq.

Φιλοκέρδης, ὅς, ὁ καὶ ἡ, amans seu studiosus lucri, avarus. Gl. V. φιλοκέρδεις, lucriones. Ex φίλος, & κέρδος, lucrum.

Φιλοκέρδης, Adverb. cum aviditate lucri. A φιλοκέρδης.

Φιλοκέρτομος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui maledictis incesse amat, qui cavillari & deludere amat; Hom. Odys. 22. Ex φίλος, & κέρτομος, conviciator.

Φιλοκνήδης, ὅς, ὁ καὶ ἡ, adfinitatis amans, ad finium suorum studiosus. Ex φίλος, & κνήδης, adfinitas.

Φιλοκνήτης, υ, ὁ καὶ ἡ, hortorum studiosus. Ex φίλος, & κνήτης, hortus.

Φιλοκίθαρις, υ, ὁ, citharistarum amans; (2) qui cithara ludere amat. Ex φίλος, & κίθαρις, citharista.

Φιλοκίνδυνος, υ, ὁ καὶ ἡ, periculi adeundi cupidus. Ex φίλος, & κίνδυνος, periculum.

Φιλοκινδύνος, Adv. more eorum, qui periclitari amant. A φιλοκίνδυνος.

Φιλοκισσός, υ, ὁ καὶ ἡ, amans hederæ gestandæ, qui delectatur frondibus hederaceis gestandis, R. Ex φίλος, & κισσός, hederam gestans.

Φιλοκομίας, ἰδῶ, ὁ καὶ ἡ, ocrearum amans; (2) armorum amans. Ex φίλος, & κομίας, ocrea.

Φιλοκόλαξ, ακῶ, ὁ καὶ ἡ, qui solet adulari, adulator; (2) adfentatorum amans. Ex φίλος, & κόλαξ, adulator.

Φιλοκομῖς, ὦ, f. ἴσω, jactationem amans sum, jactare & efferre me amo. A φιλόκομπος.

Φιλόκομπος, υ, ὁ καὶ ἡ, jactationis amans, qui sese jactare & efferre amat. Ex φίλος, & κόμπος, jactantia.

Φιλόκοπος, υ, ὁ καὶ ἡ, stercoreis seu fimi amans, qui stercoreari amat. Ex φίλος, & κόπος, stercoreus.

Φιλοκόσμος, ας, ἡ, ornatus seu cultus studium. A φιλόκοσμος.

Φιλόκοσμος, υ, ὁ καὶ ἡ, ornatus seu cultus amans, cultus studiosus; (2) qui amat mundum, i. e. res mundanas & terrenas. Ex φίλος, & κόσμος, mundus.

Φιλοκοινία, ὦ, fut. ἴσω, studiose discerno vel distinguo, accurate expendo vel examino, Lucian. Ex φίλος, & κοινός, judico.

Φιλοκοινιτικός, ἡ, ὄν, vim habens studiose discernendi vel dijudicandi. A φιλοκοινίω.

Φιλόκορος, υ, ὁ καὶ ἡ, amans strepitum. Ex φίλος, & κόρος, strepitus.

Φιλοκρίανος, υ, ὁ καὶ ἡ, possessionem amans; (2) avarus, lucri avidus; φιλοκρίαντατι, avarissime; Hom. Il. I, 122. Ex φίλος, & κρίανος, possessio.

Φιλοκρίανος, ὅς, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex φίλος, & κρίμα, possessio.

Φιλοκρίσια, ας, ἡ, possessionum cupiditas;

(2) avaritia. Ex φίλος, & κρίσις, possessio.

Φιλοκρίσις, υ, ὁ, qui libenter ædificat. Ex φίλος, & κρίσις, ædificator.

Φιλόκρίσις, υ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem, Rob.

Φιλόκρυς, υ, ὁ καὶ ἡ, alex studiosus, qui tesseri ludere amat; Aristoph. Vesp. 75. Ex φίλος, & κύρις, tessera.

Φιλοκρύς, ὅς, ὁ καὶ ἡ, amans vel studiosus gloriæ. Ex φίλος, & κρύς, gloria.

Φιλόκρυς, υ, ὁ καὶ ἡ, qui canibus gaudet. Ex φίλος, & κύων, canis.

Φιλόκωμος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui amat comessationes. Ex φίλος, & κώμος, comessatio.

Φιλοκώος, υ, ὁ καὶ ἡ, amans prædæ. Ex φίλος, & κώος, præda.

Φιλόκωος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui gemmas amat, lapidum pretiosorum studiosus. Ex φίλος, & κώος, lapis.

Φιλολόγος, ὦ, futur. ἴσω, libenter differo; (2) philosophor & differo cum philosophis. Ἀλλὰ γὰρ ἄλλος ὑπερ τ' εἰς τὰ ὑψηλὰ τῶν χρημάτων χρήσεις ἐκ παρενθήκης τοσαύτα περιφιλολογῶν, Longin. 29. A φιλολόγος.

Φιλολόγος, ας, ἡ, studium seu amor loquendi de re aliqua; (2) studium seu amor literarum. Ab eod.

Φιλόλογος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui loqui seu differere amat de re aliqua; (2) qui libenter audit alios loquentes seu differentes; (3) literarum studiosus; (4) literatus, doctus. Gl. V. amator verborum, studiosus. Ex φίλος, & λόγος, sermo.

Φιλολοδορία, ας, ἡ, dicacitas, Gl. Vet. A seq.

Φιλολοδορῶ, υ, ὁ καὶ ἡ, dicax, maledicus, contumeliosus. Ex φίλος, & λοδορῶ, maledicus.

Φιλολοτρῶ, ὦ, f. ἴσω, libenter lavo, percupidus sum lavandi, i. e. balnei. A φιλόλοτρος.

Φιλόλοτρος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui balneum adfestat, balnei avidus. Ex φίλος, & λοτρον, balneum.

Φιλομάθεια, ας, ἡ, discendi cupiditas. A φιλομαθής.

Φιλομαθῆς, ὦ, f. ἴσω, discere cupio, discendi desiderio teneor, Plato. Ab eod.

Φιλομαθῆς, ὅς, ὁ καὶ ἡ, cupidus seu studiosus discendi. Ex φίλος, & μαθῆναι, discere.

Φιλομαθῆς, cum discendi cupiditate. A præc.

Φιλομαχῶ, ὦ, f. ἴσω, appeto pugnam, cupido pugno; (2) fervide & incaute prælior, Plut. Ex φίλος, & μάχομαι, pugno.

Φιλομαθῆς, ὅς, ὁ καὶ ἡ, amans risus. Hinc τὸ φιλομαθῆς, amor risus. Ex φίλος, & μαθῆναι, rideo.

Φιλομαθῆς, ὅς, ὁ καὶ ἡ, qui libenter conqueritur & expostulat. Ex φίλος, & μαθῆναι, conqueror.

Φιλομαθῆς, ὅς, ὁ καὶ ἡ, genitalia amans. Ex φίλος, & μαθῆναι, genitalia.

Φιλομήλη, υς, ἡ, philomela. Gl. Vet. φιλομήλη, acedula. Ex φίλος, & μέλος, melos.

Φιλόμηλος, υ, ὁ καὶ ἡ, amator vel studiosus Homeri, qui libenter imitatur Homerum. Ex φίλος, & Ὀμηρος, Homerus.

Φιλομήτορας, ὅς, ὁ, matris amans. Ex φίλος, & μήτηρ, mater.

Φιλομίσος, ὦ, odio indulgeo. A seq.

Φιλόμισος, υ, ὁ καὶ ἡ, odio indulgens. Ex φίλος, & μίσος, odium.

Φιλομυθῆς, ὅς, ὁ καὶ ἡ, idem quod φιλομαθῆς.

Φιλομυθῆς, ἰδῶ, ὁ καὶ ἡ, qui vel que amat genitalia. Ex φίλος, & μυθῆναι, genitalia.

Φιλομουσία, ας, ἡ, Musarum seu Musices amor, studium Musices. A φιλόμουσος.

Φιλόμουσος, υ, ὁ καὶ ἡ, Musarum vel Musices amans; (2) qui studiorum humaniorum seu polioris literaturæ amans est. Ex φίλος, & μουσα, Musa.

Φιλομυθῶ, ὦ, f. ἴσω, libenter fabulor, confabulationum seu fabularum amans sum. A φιλόμυθος.

Φιλομυθία, ας, ἡ, fabularum studium. Ab eodem.

Φιλόμυθος, υ, ὁ καὶ ἡ, confabulationum vel fabularum amans. Ex φίλος, & μυθῶ, fabula, sermo, confabulatio.

Φιλονεικία, ὦ, f. ἴσω, rixor, contendo; (2) æmulator, æmulus sum; (3) contendo, i. e. laboro efficere, enitor. Gl. Vet. φιλονεικῶ, certo, contendo, altercor. Φιλονεικῶν τινι πρὸς ἀριστείαν, Plato. Πέρα τῆς μετρίας φιλονεικῶν αἰρέτης, Philo. A φιλονεικός.

Φιλονεικία, ας, ἡ, contentio, rixarum amor, jurgium, pertinacia, æmulatio. A φιλονεικός.

Φιλόνηκος, υ, ὁ καὶ ἡ, contentiosus; altercator, Gl. Vet. Ex φίλος, & νῆκος, jurgium.

Φιλονεικῶν, rixantium, gen. plur. part. præf. act. contr. pro φιλονεικῶνται, a verbo φιλονεικῶ.

Φιλονεικῶς, Adverb. rixose, contentiose; (2) cum æmulatione. Gl. V. certatim.

Φιλόνηκος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui juvenum amore tenetur. Ex φίλος, & νῆκος, juvenis.

Φιλόνηκος, υ, ὁ καὶ ἡ, studiosus seu cupidus victoriæ. Ex φίλος, & νίκη, victoria.

Φιλοξενία, ὦ, hospites amore prosequor, hospites libenter excipio; (2) peregrinos amore prosequor, peregrinos amo amores. A φιλόξενος.

Φιλοξενία, ας, ἡ, hospitalitas. Ab eod.

Φιλόξενος, υ, ὁ καὶ ἡ, amans hospitum, hospitalis. Ex φίλος, & ξένος, vel ξῆνος, hospes.

Φιλοπαίγμων, ὦ, ὁ καὶ ἡ, amans jocos & lusus. Ex φίλος, & παῖγμα, lusus.

Φιλόπαις, ἰδῶ, ὁ καὶ ἡ, qui pueros amat. Gl. Vet. puerarius. Ex φίλος, & παῖς, puer.

Φιλοπαρθένος, υ, ὁ καὶ ἡ, virginum amator; (2) virginis amator seu studiosus. Ex φίλος, & παρθένος, virgo.

Φιλοπατρίς, ἰδῶ, ὁ καὶ ἡ, patriæ amans seu amator. Ex φίλος, & πατρίς, patria.

Φιλοπάτερ, ὅς, ὁ καὶ ἡ, amans patris. Ex φίλος, & πατήρ, pater.

Φιλοπαθῆς, ἰδῶ, ὁ καὶ ἡ, luctus amans, ad luctum proclivis. Ex φίλος, & παθῆναι, luctus.

Φιλοπαθῆς, ἰδῶ, ὁ καὶ ἡ, qui sciscitari & percontari amat, ideoque discendi cupidus est, curiosus scrutator. Ἀγέρως γυνὴ φιλοπαθῆς μύθο. Nonn. Paraphr. 4, 9. Ex φίλος, & παθῶμαι, scrutor, sciscitor.

Φιλοπαύσις, ὦ, f. ἴσω, libens audio & sciscitor, curiosus sum in sciscitando. Ph. φιλοπαύσις, percentatur, sciscitatur. A φιλοπαύσις.

Φιλοπαύσις, υ, ὁ, sciscitator, Gl. V. Ex φίλος, & παύσις, sciscitator.

Φιλόπαυσις, υ, ὁ καὶ ἡ, idem quod φιλοπαθῆς.

Φιλοπλάττω, ὦ, fut. ἴσω, discere cupio, nimio studio divitiis inhio, Plut. A φιλόπλετος.

Φιλοπλάττω, ας, ἡ, divitiarum amor, divitiarum cogendarum cupiditas. Ab eod.

Φιλόπλετος, υ, ὁ καὶ ἡ, divitiarum amor, discendi studium. Ex φίλος, & πλετός, divitiæ.

Φιλοποιία, ὦ, & ὅμαι, ὅμαι, amicum seu benevolum reddo, concilio; φιλοποιῶ, reconciliat, Ph. φιλοποιῶμαι, concilio, Gl. V. Ex φίλος, & ποιῶ, facio.

Φιλοποιῶν, υς, ἡ, reconciliatio, conciliatio, Gl. V. A φιλοποιῶ.

Φιλοποιῶν, ας, ἡ, conciliatio. Ex φίλος, & ποιῶ, facio.

Φιλοποιῶν, υς, ὁ, pastorum amans. Ex φίλος, & ποιῶν, pastor.

Φιλοποιῶν, υς, ὁ καὶ ἡ, amicos efficiens, amicorum effector seu effectrix. Ex φίλος, & ποιῶ, facio.

Φιλοπότης, α, ο, ὁ, ἡ, belli amans; (2) bellicosus, bellax. Ex φίλος, & πόλις, bellum.
 Φιλοπόλις, α, ο, ὁ, ἡ, civitatis amans; (2) suae patriae & civitatis commodis studens. Ex φίλος, & πόλις, civitas.
 Φιλοπολίτης, α, ο, ὁ, ἡ, amans & studiosus civium, ac salutis eorum consulens. Ex φίλος, & πόλις, civis.
 Φιλοπονία, α, ὁ, ἡ, laborum amans sum; (2) cum labore efficio, studiose & gnaviter aliquid facio; (3) elaboro, elucubro. Gl. V. studeo. Φιλοπονίαν τὸ σὺν γράμμα, Naz. Δὲ μάλλον φιλοπονίᾳς ἀπὲρ τῆς μεταφορᾶς, Aristot. A φιλόπνοος.
 Φιλοπόνος, α, ο, ὁ, ἡ, improborum amans. Ex φίλος, & πόνος, malus.
 Φιλοπονία, α, ὁ, ἡ, laborum amor, studium, industria. Ph. A φιλόπνοος.
 Φιλόπνοος, α, ο, ὁ, ἡ, amans laborum, gnavus; studiosus, industrius. Ph. τὸ φιλόπνοος, studium, Gl. V. Ex φίλος, & πόνος, labor.
 Φιλοπόνουσι, laborum diligunt, 3. pl. praef. ind. act. contr. pro φιλοπονέουσι, a verbo φιλοπονέω.
 Φιλοπόνος, Adv. more eorum, qui sunt laborum amantes, gnaviter, diligenter, studiose. A φιλόπνοος.
 Φιλοποσία, α, ὁ, ἡ, amor potationis seu potus, inexhausta & inexplebilis bibendi aviditas, vinolentia. Ex φίλος, & ποσία, potio.
 Φιλοπότης, α, ο, ὁ, ἡ, amator vini, potator, bibax. Gl. V. bibaculus. Ex φίλος, & πότις, potus.
 Φιλοπραγματίας, α, ο, ὁ, ἡ, rerum alienarum curiosus. A φιλοπραγμάν.
 Φιλοπραγμάν, Adv. more eorum, qui se libenter implicant negotiis; (2) cum desiderio facessendi negotium. Ab eod.
 Φιλοπραγμοσύνη, α, ὁ, ἡ, amor facessendi negotium aliis, seu variis se implicant negotiis; (2) amor & voluntas litigandi; (3) solertia. Ab eod.
 Φιλοπραγμάν, α, ο, ὁ, ἡ, qui libenter variis negotiis se impicat, qui sibi & aliis negotia libenter exhibet. Ex φίλος, & πράγμα, negotium.
 Φιλοπρίπις, amice, Gl. Vet. Ex φίλος, & πρίπις, decet.
 Φιλοπροσηγορία, α, ὁ, ἡ, salutandi studium, adfabilitas. A φιλοπροσηγορός.
 Φιλοπροσηγορός, α, ο, ὁ, ἡ, salutandi studiosus, adfabilis, Gl. Vet. salutator. Ex φίλος, & προσηγορία, saluto, compello.
 Φιλοπραΐα, α, ὁ, ἡ, amor principatus, ambitio primatus. Ab eod.
 Φιλοπραΐα, ὁ, ἡ, primatum obtinere cupio, primatum ambio. 'Αλλ' ὁ φιλοπραΐαν αὐτῶν Διοτρεφὲς ἐκ ἐπιβίχου ἡμᾶς, 3 Joann. 9. A φιλόπραΐος.
 Φιλόπρατος, α, ο, ὁ, ἡ, primatum affectans. Φύσει δὲ πολλὰν οὐρανὴν καὶ μετὰ τὴν οὐρανὴν ἐν αὐτῷ, τὸ φιλόπνοος ἐκτρέφεται ἢ τὸ φιλόπρατον. Plut. in Alcibiad. c. 2. Ex φίλος, & πρῶτος, primus.
 Φιλοπότης, α, ο, ὁ, ἡ, belli amans, bellicosus. Ex φίλος, & πότις, bellum.
 Φιλοπῶχία, α, ὁ, ἡ, amor pauperum & mendicorum. A φιλόπῶχος.
 Φιλόπῶχος, α, ο, ὁ, ἡ, mendicorum seu pauperum amans, promptus ad juvandos pauperes & mendicos. Ex φίλος, & πῶχος, pauper.
 Φιλόπυτος, α, ο, ὁ, ἡ, idem quod φιλοπῶχος.
 Φιλοπαρής, α, ο, ὁ, ἡ, qui autumnales fructus decerpere & iis vesci amat. Ex φίλος, & παρῆς, autumnus.
 Φιλοργής, α, ο, ὁ, ἡ, iracundus, irae amans, R. Ex φίλος, & ὄργη, ira.
 Φιλόργος, α, ο, ὁ, ἡ, qui Orgia celebrare amat; Nonn. Paraphr. 6, 4. Ex φίλος, & ὄργια, Orgia.
 Φιλορήταρ, seu φιλορήταρ, α, ο, ὁ, ἡ, rhe-

toricae amans & studiosus. Ex φίλος, & ῥήταρ, rhetor.
 Φιλορηΐα, α, ὁ, ἡ, avium amor. A φιλόρηις.
 Φιλόρηις, α, ο, ὁ, ἡ, avium amans. Ex φίλος, & ῥήις, avis.
 Φιλορχήμων, α, ο, ὁ, ἡ, saltationum amans. Ex φίλος, & ὀρχήμωσι, saltatio.
 Φιλόρχης, α, ο, ὁ, ἡ, saltandi cupidus. Ex iisdem.
 Φίλος, α, ο, ὁ, ἡ, amicus. Sed φίλος, α, ο, carus, amicus gratus. Hinc Comp. φίλος, & Superl. φίλτατος, amicissimus.
 Φιλοσαρκία, α, ὁ, ἡ, voluptatis carnisque studio tenor, carnem amo & cuticulam curo, Suic. A φιλόσαρκα.
 Φιλοσαρκία, α, ὁ, ἡ, amor carnis, libido edendi carnes; (2) carnis studium, R. Ab eodem.
 Φιλόσαρκα, α, ο, ὁ, ἡ, carnem amans, corporeis oblectamentis totus deditus. Ex φίλος, & σὰρξ, caro.
 Φιλόσκιπτος, α, ο, ὁ, ἡ, tegmine gaudens, Suic. Ex φίλος, & σκίπη, tegmen.
 Φιλόσκιος, α, ο, ὁ, ἡ, amans umbræ, umbram captans. Ex φίλος, & σκιά, umbra.
 Φιλοσκάμμαν, α, ο, ὁ, ἡ, disteriis mordacibus & scommatis gaudens. Gl. Vet. dicax. Ex φίλος, & σκάμμα, disterium mordax.
 Φιλοσκαπτήρ, α, ὁ, ἡ, scommatis delector. A φιλοσκαπτής.
 Φιλοσκαπτής, α, ο, ὁ, ἡ, disteriis mordacibus gaudens. Ex φίλος, & σκάπην, scommatis in-cisio.
 Φιλοσοφία, α, ὁ, ἡ, sapientiam amo, sapientiae deditus sum, studium meum in doctrina & sapientia colloco, philosophiam capefco, philosophiae me dedit; (2) philosophorum more disputo, dissero seu dis-qui-ro & commentor mecum, philosophiam doceo seu profiteor. Τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν ἀδικίαν σοφίᾳ, τὴν ἔρατον, Xen. Oyr. 6, 6. A φιλόσοφος.
 Φιλοσοφία, α, ὁ, ἡ, philosophica quaestio, seu res, quam quis philosophica commen-tatione exquirat. A φιλοσοφία.
 Φιλοσοφία, α, ὁ, ἡ, philosophia, sapientiae stu-dium; (2) secta, Gl. V. A φιλόσοφος.
 Φιλόσοφος, α, ο, ὁ, ἡ, amans seu expetens sapientiam, sapientiae studio deditus; (2) sapiens, doctus, philosophos. Ex φίλος, & σοφία, sapiens.
 Φιλοσοφῶντες, philosophantes, nom. pl. part. praef. act. contr. pro φιλοσοφούντες, a verbo φιλοσοφῶ.
 Φιλοσοφῶς, Adv. philosophice, ut philoso-phum decet. A φιλόσοφος.
 Φιλοσασιώτης, α, ο, ὁ, ἡ, seditiosus, Gl. Vet. Ex φίλος, & σασιώτης, seditiosus.
 Φιλοσφαιρία, α, ὁ, ἡ, coronarum amans sum; seu coronam adsequi contendo, coronam am-bio, Polyb. A φιλόσφαιρος.
 Φιλόσφαιρος, α, ο, ὁ, ἡ, coronarum amans seu cupidus. Ex φίλος, & σφαῖρα, co-rona.
 Φιλόσφον, α, ο, ὁ, ἡ, gemebundus, amans gemitus. Ex φίλος, & σφόνος, gemitus.
 Φιλόσφον, Adv. gemebunde, more aman-tium gemitus.
 Φιλοσοφία, α, ὁ, ἡ, naturali, qui inter parentes & liberos est, amore prosequor; (2) natu-rali adfectu generandorum liberorum du-cor. A φιλόσφονος.
 Φιλοσοφία, α, ὁ, ἡ, amor inter parentes & li-beros. Ab eod.
 Φιλόσφονος, α, ο, ὁ, ἡ, propensus ad amo-rem, qualis est inter parentes & liberos. Ph. indulgens. Ex φίλος, & σφόνος, amor naturalis inter parentes & liberos.
 Φιλοσφῶν, Adv. amoris inter parentes & liberos mutui adfectu; (2) amore magno. A φιλόσφονος.
 Φιλοστράτιος, α, ο, ὁ, ἡ, militum amans; (2) ad rem militarem pronus. Ex φίλος, & στρατός, miles.

Φιλοστροφός, α, ο, ὁ, ἡ, qui verti & mutari a-mat, mutabilis, inconstans. Ex φίλος, & στροφή, conversio.
 Φιλόστροφος, α, ο, ὁ, ἡ, amans ficium, qui fi-cium e'u delectatur. Ex φίλος, & στροφή, ficius.
 Φιλοσύμμαχος, α, ο, ὁ, ἡ, qui amat suos belli socios, amans commilitonum; (2) qui se libenter belli socium adiungit. Ex φίλος, & σύμμαχος, commilito.
 Φιλοσυνήτης, α, ο, ὁ, ἡ, consuetudinarius, Ph. Ex φίλος, & συνήτης, consuetudina-rius.
 Φιλοσυνήδων, α, ο, ὁ, ἡ, frequenti congressu gaudeo, Rob. Ex φίλος, & συνήδων, congregior.
 Φιλοσυνματία, α, ὁ, ἡ, nimium sum amans corpo-ris mei. A φιλοσμάματος.
 Φιλοσμάματος, α, ο, ὁ, ἡ, corporis sui ni-mium studiosus, qui nimis amat curare cutem suam. Ex φίλος, & σμάμα, cor-pus.
 Φιλοσφῶν, α, ο, ὁ, ἡ, moderatus vel pru-dens; (2) pudicos & castos amans. Ex φίλος, & σφῶν, prudens.
 Φιλοτιμία, α, ὁ, ἡ, amor liberorum, quo pa-rentes liberos prosequuntur. A φιλότιμος.
 Φιλότιμος, α, ο, ὁ, ἡ, amans liberorum. Ex φίλος, & τίμη, filius vel filia.
 Φιλοτιμία, α, ὁ, ἡ, fut. ἡσῶ, artium studiosus sum; (2) artificiosae elegantiae studio te-neor; (3) dissero de arte aliqua, velut ejus studiosus; (4) artificiose & ingeniose ago. A φιλότιμος.
 Φιλοτέχνημα, α, ὁ, ἡ, opus solers, artifi-ciosum; Basil. A praec.
 Φιλοτέχνημα, α, ο, ὁ, ingenuus artifex. A φιλοτέχνημα.
 Φιλοτέχνης, α, ο, ὁ, ἡ, artificiosus, Gl. Vet. Ex φίλος, & τέχνη, ars.
 Φιλοτέχνης, α, ο, ὁ, ἡ, ipsa actio solerter ali-quid efficiendi; (2) artificium, opificium. A φιλοτέχνημα.
 Φιλοτέχνημα, α, ὁ, ἡ, artium studium, vel stu-dii elegantiae & varii artificii ratio artifi-ciosa. A φιλότιμος.
 Φιλότιμος, α, ο, ὁ, ἡ, artis aut artium stu-diosus, industrius, solers. Ex φίλος, & τέχνη, ars.
 Φιλοτέχνης, Adv. more eorum, qui artium sunt studiosi; (2) artificiose, ingeniose. A φιλότιμος.
 Φιλότιμος, α, ο, ὁ, ἡ, amicitia, amor, benevolen-tia; (2) concubitus. Gl. Vet. amicus. A φίλος.
 Φιλοτιμία, α, ὁ, ἡ, propinatio, invitatiuncula ad bibendum; (2) propinatio post cenam benevolentiae ergo. A φιλοτιμία.
 Φιλοτιμία, α, ο, ὁ, ἡ, ad amicitiam perti-nens, amicitiae conveniens, aptus ad con-ciliandam amicitiam. A φιλότιμος.
 Φιλότιμος, α, ο, ὁ, ἡ, amicitia. Ab eod.
 Φιλοτιμῶμαι, α, ὁ, ἡ, ambitio honorem, praef. infinite med. contr. pro φιλοτιμῶμαι, a verbo φι-loτιμῶ.
 Φιλοτιμῶμαι, α, ὁ, ἡ, futur. ἡσῶμαι, honoris consequendi gratia facio aut annitor; (2) ambitiosus & magno studio conor & an-nitor, more nimirum eorum, qui hono-ris causa tota sunt in re aliqua; (3) æ-mulor, æmulatione ductus contendo cum aliquo; (4) efferor, glorior, mihi placeo; (5) munificentia & liberalitate inlaresco, largior populariter. Φιλοτιμῶμαι ἱεραδὸ-ρην, Xen. Φιλοτιμῶμαι πρὸς τινα, Dem. A φιλότιμος.
 Φιλοτιμία, α, ὁ, ἡ, conatus, contentio, studium aliquid efficiendi; (2) in quo a-lisquis sibi placet, & quo honorem aucu-patur; (3) liberalitas, facinus liberale; (4) ornamentum, magnificentia. A φιλοτι-μῶμαι.
 Φιλοτιμία, α, ὁ, ἡ, honoris seu honorum stu-dium, ambitio; (2) æmulatio, æmula vir-tus & contentio animi ad certamen ex-citati; (3) studium, contentio; (4) ero-gatio

Ph. 172. λαμπρὸν ὄφρα, Soph. Trach. 100. (2) ardeo. Πυρροί τε φλογίζουσι ἱππῆστροι, Hom. Il. 18, 212. Ex φλόγω, incendio, & φλόγῃ, curro.

Φλογίζω, combustus, aor. 2. part. pass. verbi φλόγω, uro.

Φλογίος, ὁ, ὄν, ruber, qualis est flammæ color, R. A φλόγω.

Φλόγμα, αἶμα, τὸ, inflammatio, ardor, incendium; (2) pituita, Phil. Ab eodem.

Φλόγμα κακὸν φορέσσει, Hom. Iliad. 21, 337.

Φλογμαίνω, ardeo, æstuo, exæstuo, effervesco; (2) intumeo, intumesco, tumeo, Gl. Vet. suppurō; φλογμαίνω, turget, Ph. Eit' ἰφλόγῃσιν αὐτὸ τὸ φούρον, Arist. Vesp. 276. Φλογμαίνουσα πόλις, urbs luxu turgens, tumens, Plat. de Republ. lib. 2. Conf. Plut. in Lycurg. c. 5. A φλόγμα.

Φλογμαῖος, αἶμα, αἶον, inflatus. Ab eod.

Φλογμασία, αἶμα, ἡ, inflammatio, æstus, ardor. Ab eod.

Φλογματίας, Ion. pro φλογματίας, ὁ, πῖ, tuitosus, qui bilioso opponitur. Ab eod.

Φλογματικός, ἡ, ὄν, phlegmaticus, abundans pituita. Ab eod.

Φλογματόεις, ὄν, ὄν, idem & ab eod.

Φλογματόδης, ἰσ, ὁ, ὄν, inflatus, suppuratus; (2) pituitosus, biliosus. Ab eodem.

Φλογμαίνω, intumuisse, aor. 1. inf. act. Att. pro φλογμαίνω, a verbo φλογμαίνω.

Φλογμονή, ἡ, ὄν, inflammatio, Gl. Vet. suppuratio, tumor. A φλόγω.

Φλογμονώδης, ἰσ, ὁ, ὄν, inflammationem habens, cum inflammatione conjunctus. A φλογμονή.

Φλογμοῖο, combustantur, 3. pl. præf. opt. pass. Ion. pro φλογμοῖο, a verbo φλόγω.

Φλογμονί, combustantur, 3. pl. præf. ind. act. Dor. pro φλογμοῖο, a verbo eod.

Φλογμός, ὁ, ὄν, aquila. A φλόγω.

Φλογμύρος, ῥα, ῥον, ignitus, ardens; (2) splendens; (3) injuriosus, damnosus. Ab eod.

ΦΛΕΓΩ, f. ξα, uro, cremo, incendo, inflammō; (2) illustro, illumino; (3) fulgeo; φλέγομαι, ardeo, ardesco, flagro, Gl. Vet. Αἶμα δόλον φλέγει τὰδε, Eur. Ph. 248. φλέγει, Soph. Aj. 682. Μῆδ' ἄρα φλέγει δόλον, lugete, id. Oed. Col. 1693. Μανίας φλέγει, Arist. Θεσμ. 687. Ἀνθεμα ὃ χρυσὸν φλέγει, micat, Pind. Ol. 2, 131.

Φλεγονία, αἶμα, ἡ, nugacitas, ineptia. A φλεγονία.

Φλεγονία, nugor, garrio. A φλεγονία.

Φλεγονάδης, ἰσ, ὁ, ὄν, nugax, garrulus. Ab eod.

Φλέγον, ὄν, vel ὄν, ὄν, homo ineptus & nugax. A φλέγω.

Φλέγας, qui combustus, a. 1. part. act. verbi φλέγω.

Φλέγας, ἡ, ὄν, incensio, incendium. A φλέγω.

Φλογεῖς, combustus, aor. 1. part. pass. verbi φλέγω.

ΦΛΕΨ, ἰσ, ὄν, vena animalis; (2) aquarum, & similitum.

ΦΛΕΩ, nugor; (2) plenus seu refertus sum, fructu abundo, Æschyl. Agam. 1425.

Φλέως, ὄν, ὄν, papyrus, planta aquatica spinis carens. A φλέω, Suic.

Φλυνάω, ὄν, f. ἡσ, nugor. Ab eod.

Φλυνάφω, ὄν, fut. ἡσ, nugor. A φλυνάω.

Φλυνάω, ὄν, idem & ab eod. Ἐνταῦθα ζαντὴν παρὰφρίν κ' φλυνάφω, Arist. Nub. 1477.

Φλυνάρις, αἶμα, ἡ, nugæ. Ab eod.

Φλυνάρις, ὁ, ὄν, nugæ; (2) nugator, nugatrix, nugax, stultiloquus. Ex φλυνάω, & ἀπλομαι, adhaereo.

Φλυνάω, ὄν, f. ἡσ, nugor. A φλέω.

Φλυνάω, f. ὄν, idem & ab eod.

ΦΛΙΑ, αἶμα, ἡ, portæ pagmentum, antæ;

(2) vestibulum, limen. Hinc & φλία), valvarum portæ: item, ligna directæ & ex transversis depacta, & scalarum firmamenta, quæ gradus transversarios, per quos ascenditur, utrimque compingunt, Gl. V. postis, limen.

Φλίσω, premo, comprimo, Æol. pro φλίσω.

ΦΛΙΑΔΑ, ὄν, putresco, putrefio; (2) rumpor, laceror, lanior; (3) rugas contraho.

Φλιδόνες, ὄν, αἶμα, rugæ & sinus vestium. A φλιδάω.

Φλόγῃ, ἡ, ὄν, flammeus; (2) splendidus, fulgidus. A φλόξ, flamma.

Φλογῖδω, flammeum, acc. sing. f. g. Ion. pro φλογῖδω, a φλογῖδω, flammeus.

Φλογῖδω, ῥα, ῥον, idem & ab eod.

Φλογῖδω, ὄν, ὄν, ardor, Ph. A φλόξ.

Φλογῖδω, ὄν, inflammor cum rubore. Ab eod.

Φλογῖδω, ὄν, τὸ, parvum frustum carnis affæ, Dim. a φλογῖδω.

Φλογῖδω, f. ἡσ, ardeo; (2) ustulo, inflammō, incendo. Φλογῖδω δόλον αἶον, αἶον αἶον, Soph. Trach. 95. Ἦν ὃ ἡ χάλαζα κ' τὸ πύρ φλογῖδω ὡς τῇ χάλαζῃ, Exod. 9, 24. A φλόξ.

Φλογῖδω, ἡ, ὄν, flammeus. Ab eod.

Φλογῖδω, ἡ, ὄν, caro affæ, Gl. Vet. flammeum.

Φλογῖδω, ὄν, ὄν, ustulatio. A φλογῖδω.

Φλογῖδω, ὄν, ὄν, ustulatus; (2) inflammabilis. Δίμας φλογῖδω ἡδω, Sophoc. Electr. c. 8. Ab eod.

Φλογῖδω, ὄν, ὄν, ardor, æstus, flamma, incendium; (2) fulgur. Ab eod.

Φλογῖδω, ὄν, ὄν, flammigena, Gl. V. Ex φλόξ, & γένεσθαι, nascor.

Φλογῖδω, ὄν, ὄν, flammæ similis; (2) flammeus, ignitus. Ex φλόξ, & ἔδω, species, figura.

Φλογῖδω, ὄν, ὄν, flammeus, fragrans, ardens. A φλόξ.

Φλογῖδω, ὄν, f. ὄν, inflammō, incendo, Gl. Vet. inflammō, flammo; φλογῖδω, flammescere, Gl. Vet. A φλόξ.

Φλογῖδω, ὄν, ὄν, ardens, fervens; (2) flammeus & incensus. Ab eod.

Φλόγωμα, αἶμα, τὸ, ustulati panis quasi pustula. A φλόγω.

Φλόγωσι, ὄν, ὄν, inflammatio. Ab eod.

Φλοῖδον, ὄν, τὸ, parvus cortex, Dim. a φλοῖδω.

Φλοῖδω, f. ὄν, decortico, corticem detraho, Theophr. Ab eod.

Φλοῖδω, αἶμα, ἡ, corticis ruptio. A φλοῖδω.

Φλοῖδω, ὄν, ὄν, corticem habens disruptum seu rimosum, quod est ex φλοῖδω, & ῥήγνυμι, ruptio, Suic.

ΦΛΟΙΩ, f. ὄν, ὄν, cortex, liber, stirps, suber, Ph. Hom. Il. 1, 237.

Φλοῖδω, sonitus aquæ, gen. sing. Ion. pro φλοῖδω, a φλοῖδω.

ΦΛΟΙΩ, f. ὄν, sonitus, quem aqua edit, præsertim, cum fluctus excitantur; (2) murmur, tumultus; (3) strepitus.

Φλοῖδω, ὄν, ὄν, decortico. A φλοῖδω.

Φλοῖδω, f. ὄν, idem quod φλοῖδω.

Φλοῖδω, ὄν, ὄν, corticis similis, corticosus. Φλοῖδω ἀνὴρ, Longin. 3. A φλοῖδω.

Φλοῖδω, ὄν, ὄν, verbasculum, Dim. a φλοῖδω. Plin. 25. §. 73. c. 10.

ΦΛΟΜΩ, ὄν, ὄν, verbasculum, herba. Angl. fluslein.

Φλόξ, ὄν, ὄν, flamma. A φλόξ.

Φλόξ, ὄν, ὄν, cortex, Ph. scirpus; (2) teges, flos, stragulum ex ulva vel scirpo, aut sparto vel junco. A φλοῖδω.

Φλόξ, ὄν, ὄν, joculus, jocator, scurra, nugator. A φλόξ.

Φλυνάρις, ὄν, f. ἡσ, nugor, garrio, blatero. Φλυνάριαν φλυνάριαν, Plat. ap. Socr. 3. Φλυνάρις κ' φλυνάρις, Arist. Plut. 574. Λό-

γος φλυνάρις φλυνάριαν ἡμῶν, 3 Joann. 19, A φλυνάρις.

Φλυνάρις, αἶμα, ἡ, nugæ, garrulitas, verboritas, Gl. Vet. φλυνάρις, argutia, Gl. Vet. Ab eod.

Φλυνάρις, ὄν, f. ἡσ, nugas loquor. A φλυνάρις.

Φλυνάρις, αἶμα, ἡ, fermo nugatorius. Ab eod.

Φλυνάρις, ὄν, ὄν, qui nugas loquitur, nugator. Ex φλυνάρις, & λόγος, fermo.

Φλυνάρις, ὄν, ὄν, nugæ, ineptia, res vanæ & futiles; (2) nugator, stultiloquus, Gl. Vet. nugax, Phil. argutus, garrulus, verbosus. Al. Gl. V. frivolus. A φλόξ, nugæ.

Φλυνάρις, ὄν, ὄν, nugatorius, nugax, A φλυνάρις.

Φλυνάρις, nugor; (2) eructo. A φλόξ.

Φλυνάρις, ὄν, ὄν, humidus. A φλυνάρις.

Φλυνάρις, ὄν, humefco; (2) flaccesco. A φλόξ.

Φλόξ, nugor; (2) ferreo, bullio, fervendo seu bulliendo strido. A φλόξ.

Φλόξ, ὄν, ὄν, pustula, papula, Ph. Aristoph. in Vesp. A φλόξ, eructo.

Φλυνάρις, ὄν, ὄν, in pustulas erumpo. A φλόξ.

Φλυνάρις, ὄν, ὄν, pustula, tumor, Gl. Vet. pustella. A φλόξ.

Φλόξ, nugæ. A φλόξ.

Φλόξ, ὄν, ὄν, eructio in cute e superfluitate humoris. A φλόξ.

Φλόξ, f. ὄν, nugor; (2) ferreo, bullio, ebullio, fervendo seu bulliendo strido; (3) evomo. Ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα, Il. 21, 361. A φλόξ.

Φλοῖδω, metueris, 2. sing. a. 1. conj. pass. Dor. pro φλοῖδω, a verbo φλοῖδω.

Φλοῖδω, terrerent, 3. pl. imperf. ind. act. Ion. pro φλοῖδω, a verbo eod.

Φλοῖδω, terreri, præf. inf. pass. contr. pro φλοῖδω, a verbo eod.

Φλοῖδω, timeatis, timeo, 2. pl. præf. imper. pass. contr. pro φλοῖδω, a verbo eod.

Φλοῖδω, terreo; φλοῖδω, deterret, Phil. Ἐνὶ πύλιν ἰδὼν, κ' ἐφλοῖδω με, Dan. 4, 54. A φλοῖδω.

Φλοῖδω, ὄν, ὄν, qui est timori seu terrori, timendus, formidabilis. Ab eod.

Φλοῖδω, ὄν, ὄν, terror, Phil. A φλοῖδω.

Φλοῖδω, ὄν, ὄν, terrificus, terribilis, horribilis, formidolosus, Ph. A φλοῖδω.

Φλοῖδω, ὄν, ὄν, timor, terror. A φλοῖδω.

Φλοῖδω, Adv. metum incutiendo, formidabiliter. Ab eod.

Φλοῖδω, timetent, acc. sing. part. præf. pass. Dor. pro φλοῖδω, a verbo seq.

Φλοῖδω, ὄν, f. ἡσ, terreo, absterreo, Phil. φλοῖδω, timeo, formido, paveo, pertimesco, metuo, expavescō, Gl. Vet. φλοῖδω, pavet, pavescit, veretur, timet, Ph. φλοῖδω, trepidare, Phil. φλοῖδω, horruit, Ph. a. 1. pass. φλοῖδω, timeo, p. pass. Οὐτ' ἄλλο ἔδωκ' ἔφλυε φλοῖδω, Thuc. Περὶ φλοῖδω πύλιν ὡς ὄνμα φλοῖδω, Soph. Aj. 139. Στρατὸν δ' Ἀχαιῶν ἔφλυε φλοῖδω, id. Phil. 1238. Οἱ δεισιδαιμονεῖς ἦσαν πρὸς ἀνθρώπους φλοῖδω, Xen. Cyr. 3, 28. A φλοῖδω.

Φλοῖδω, ὄν, ὄν, coma, juba, de equo & leone. A φλοῖδω.

Φλοῖδω, pro φλοῖδω, quæ timuit, aor. 1. part. pass. f. g. a verbo φλοῖδω.

Φλοῖδω, timuisse, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Φλοῖδω, extimescas, 2. sing. a. 1. conjunct. pass. a verbo eod.

Φλοῖδω, extimesces, 2. sing. f. 1. ind. pass. Att. & Ion. pro φλοῖδω, a verbo eod.

Φλοῖδω, terreamini, 2. pl. a. 1. conjunct. pass. verbi ejusd.

Φλοῖδω, ὄν, ὄν, meticulosus. A φλοῖδω.

Φόβος, *u*, *τ*, quod metum incutit, seu incutire potest, terriculum, terriculamentum. A φόβος.

Φόβος, *Adv.* in vel ad fugam. A φόβος.

Φόβος, *u*, *δ*, timor, metus, formido, tremor, terror, Ph. fuga. A φόβος.

Φόβος, *ime*, *z*, sing. praef. imper. pass. *Att.* & *Ion.* pro φόβος, a verbo φόβος.

Φοιβάζω, *f*, *άσω*, vaticinor Phœbi numine adflatus, vaticinans dico; (2) purgo, abluo; februo, Gl. V. Ὀρνιδόπαιδος ἱσμία φοιβάζων ποταμῶς, Lyc. 731. Οἰωνὸς φοιβάζον τὸς λόγους, Longin. 8. A φοῖβος.

Φοιβάω, idem & ab eod.

Φοιβάω, *άδω*, *h*, Phœbas, fatidica, vaticinatrix, utpote Phœbi numine adflata, Gl. V. faga. Ab eod.

Φοιβασκία, *h*, *h*, vates Apollinis spiritu plena. A φοῖβος.

Φοιβασκός, *h*, *h*, vaticinatorius. Ab eod.

Φοιβάω, *άδω*, *h*, lustror, purgo, splendidum reddo; & φοιβόμαι, *άμαι*, vaticinor, auguro. Ἐφοίβασιν ὃ παραίντα Πόντα χαλινούσαν ἀφρονὶ δὴν τομάταν, Callim. in Lavacrum Palladis. 12. A φοῖβος.

Φοῖβος, *u*, *δ* *h*, phœbeus, phœbeus, ad Phœbum pertinens, *Ion.* pro φοῖβος. Ab eod.

Φοῖβος, *u*, *δ*, hariolus, Ph. A φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, Phœbo adflatus, Phœbi numine correptus, Longin. 16. Ex φοῖβος, & λαμβάνω, *corripio*.

Φοῖβος, *u*, *δ*, purus, impollutus, castus; (2) vaticinus, vaticinandi peritus; (3) Phœbus, Sol, Apollo.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, phœniceus, puniceus, purpureus. A φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, rubefactio. A φοῖβος.

Φοῖβος, rubefacio, Gl. V. A φοῖβος.

Φοῖβος, *u*, *δ* *h*, phœniceus; (2) palmeus, ex palma factus. Ab eod.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, phœniceus, puniceus, Gl. V. spadiceus. Ab eod.

Φοῖβος, *h*, *h*, Phœnicia.

Φοῖβος, *u*, *δ*, Phœnicias, ventus a Phœnice flans; euronotus, thrasciæ oppositus, Suic.

Φοῖβος, *f*, *άσω*, Phœnices imitor, aut x-mulor; (2) ad puniceum colorem vergo, purpurasco, Luc. Ab eod.

Φοῖβος, *h*, *h*, Phœnicus, Puniceus. Ab eod.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, puniceus aut rutilus; (2) palmeus, ex palmulis confectus. Ab eod.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, puniceus; palmeus, Gl. V. Ab eod.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, vestis phœnicei seu punicei coloris, puniceus amictus, purpurea vestis, purpureus amictus, ob coloris adfinitatem, pannus puniceus, Gl. V. paludamentum. Ab eod.

Φοῖβος, *Adv.* Punice, Ab eod.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, fructus palmæ Ægyptiacæ postquam maturuit. Ex φοῖβος, & βάλανος, *glans*.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, palmas scando. Ex φοῖβος, & βάλανος, *scando*.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, phœniceos digitos habens, i. e. coloris phœnicei. Ex φοῖβος, & δακτύλος, *digitus*.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, Phœniceus, Puniceus. A φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, puniceam tramam habens. Ex φοῖβος, & κόκκη, *trama*.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, phœniceam sive rubram cristam habens. Ex φοῖβος, & λόφος, *crista galææ*.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, phœniceas habens malas seu genas, i. e. phœnicei coloris. Ex φοῖβος, & γενά, *gena*.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, *Ion.* pro φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, puniceo limbo pratextam vestem gerens. Ex φοῖβος, & φάρος, *intertextus*.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, solum habens puniceum seu rubrum. Ex φοῖβος, & αἶμα, *solum*.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, rubrum pedem habens. Ex φοῖβος, & πῆμα, *malleolus pedis*.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, no rubeas alas seu pinas habens. Ex φοῖβος, & πῆμα, *ala*.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, punicea rosaria. Ex φοῖβος, & ῥόδον, *rosa*.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, qui est rostro puniceo. Ex φοῖβος, & ῥύχμα, *rostrum*.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, puniceus, phœniceus; (2) puniceus. A φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, qui est puniceis cruribus. Ex φοῖβος, & κρίμα, *crus*.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, q. d. palmas alens, palmifer. Ex φοῖβος, & τρέμα, *ala*.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, avis quædam folitaria, a quibusdam *Silvia* vocata. Ex φοῖβος, & ὑρά, *cauda*, quia cauda punicea prædita est.

Φοῖβος, puniceus, Ph. A φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, qui puniceus videtur, puniceus adpectu. Ex φοῖβος, & φάμα, *splendo*.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, palmatum. Ex φοῖβος, & φυτόν, *planta*.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, palmeum. A φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, palma, arbor; (2) palmæ ramus, vel fructus, palmula, i. e. palmæ fructus; (3) herba quædam, spicam ferens lolio similem & ad palmulæ maturæ colorem accedentem; (4) avis quædam Phœnix dicta, a phœniceo pennarum colore; (5) color ruber, seu phœniceus, qualis est palmulæ; (6) instrumentum quoddam musicum a Phœnicibus inventum; (7) collyrium quoddam, tollendis oculorum asperitatibus efficax; (8) Phœnix, quidam e Phœnicia oriundus, Gl. V. Puniceus. Sed *Adj.* *άδω*, *h*, ruber, ad rubrum colorem accedens; rutilus.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, rubefactio. A φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, cæde contaminatus, homicida; sanguinarius, cruentus; (2) ruber. A φοῖβος, *cædes*.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, Phœnissa, ex Phœnicia oriunda. A φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, rubefacio, sanguine inficio, cruento, purpureo aut etiam puniceo colore inficio. Οὐκ εἰς κινὸν κρηπίδα φοῖβος φόνος τείρεται, Lyc. 1191. Φοῖβος παρὰ τὸν εἰς αἵματιν ἐρυθρὰν, Eur. Iph. in Au. 185. Μάστιγι παρὰ τὸν εἰς αἵματιν ἐρυθρὰν, Soph. Aj. 110. Ab eod.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, rubefactus est, 3. sing. aor. i. ind. pass. *Ion.* pro φοῖβος, a verbo φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, cruentus, cruentatus. A φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* & *constr.* pro φοῖβος, a verbo φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, vel φοῖβος, *άδω*, *h*, infans, furiosus. A φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, infans, furiosa; (2) vaga; (3) meretrix. Ὡς Μερὴν ταχύρηνον ὀνέγρητο φοῖβος, Nonn. Paraphr. 11, 31. Ab eod.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, f. *άσω*, ito, frequento, commo, Gl. V. (2) infans, furo. Πλεῖς ὁ φοῖβος ἐς τὴν διδασκαλίαν, Arist. Eq. 1231. Ἐφοῖτα δὲ θαμὰ *h*, εἰς *h* πρὸς τὸν φοῖβον, Heliod. Ἐφοῖτον πρὸς ὁμᾶς μεθοφίροι, Xen. Cyr. 2, 1. ὅτι θύρας, ib. 8, 2.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, 3. sing. praef. ind. act. *Der.* pro φοῖβος, *constr.* ex φοῖβος, a verbo φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, itatio, ventitatio, frequentatio. A φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, idem quod seq.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, itator, ventitator; (2) qui ad præceptorem ventitat, discipulus. Ab eod.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, eo, venio, accedo, R. Suic. Ab eod.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, infania, furor. Ab eod.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, idem quod φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, qui lecticam portat, lecticarius. Ex φοῖβος, & φέρω, *porto*.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, gestatorium, sive gestatoria, lectica; (2) vehiculum, Gl. V. petitorium; (3) merces, quæ datur bajulo, Plut. in Numa, cap. 10. A φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, idem quod φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, idem quod φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, idem quod φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, idem quod φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, idem quod φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, idem quod φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, idem quod φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, idem quod φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, idem quod φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, praef. part. act. *constr.* pro φοῖβος, a verbo φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, squameus, squamatus corticatus. A φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, asperitas cutis.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, squama, qualis est serpentis.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, strabus seu strabo, qui habet oculos distortos. Ex φοῖβος, & ἔλας, *trabo*.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, obolus; (2) marsupium sive sacculus condendis obolis; (2) follis.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, follicularis; fungosus; inanis, instar follis. A φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, eadem appeto. A φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, quod occisum est, cadaver, R. Ab eod.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, homicida, intersector; jugulator, necator, ficiarius, Gl. V. Hom. 11, 18, 334. A φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, intersector. Ab eod.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, eadem perpetro, occido. Φασηδὸν λαλῶν φοῖβον τὴν παλαιὰν ἐρίαν, Eur. Iph. in Au. 889. Παῖδας φοῖβον, id. Her. fur. 1017. παῖδ' ἐμὸν, id. Ph. 1676. A φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, homicida, gen. sing. *Att.* pro φοῖβος, a φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, cædes; (2) locus defunctorum, sive occisorum. A φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, ad eadem pertinens; (2) qui facile ad eadem perpetranda incitatur, cædis cupidus; (3) truculentus, crudelis; (4) mortifer, lethalis. A φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, sanguinarie; (2) crudeliter. A φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, & φοῖβος, *άδω*, *h*, cæde contaminatus, homicida, sanguinarius, cruentus; (2) lethalis, mortifer, truculentus. Ab eod.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, cædem perpetro, interficio; (1) cæde polluo. A φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, occisor, qui per cædem interficit. Ex φοῖβος, & κτείνω, *occido*.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, homicidium; cædes, nex, Gl. V. A φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, piscis quidam in ostiis fluviorum celeriter nascens.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, *άδω*, *h*, cuius caput est acutum & veluti turbinatum, verticem habens falligatum; (2) qui est vultu distorto, Gl. V. φοῖβος, *cilones*.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, capitis acuminatio. A φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, qui labris est coarctatis & in acutum desinentibus. Ex φοῖβος, & χεῖλος, *labium*.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, latio, delatio, latura, bajulatio; (2) vectigal, portorium, pensio, collatio, tributum; (3) feracitas, ubertas, proventus. A φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, q. d. postabunde, portando, gestando, Plut. in Coriolan. cap. 24. A φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, al. φοῖβος, *άδω*, *h*, capistrum. A φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, pascuus. Ἡ δὲ φοῖβος ἵναχος ἐξ ἐρίαν, Callim. Hymn. in Lavacrum Palladis 50. A φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, alimentum suppeditans; (2) u. u. ex grege, gregarius, gregalis, Ph. φοῖβος ἡ δὲ δὴλα ἵππος, equa; φοῖβος, equa, Ph. Ab eod.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, & φοῖβος, item φοῖβος, cibus, esca; (2) capistrum; (3) corium, quo tibicines ora muniebant, Gl. V. φοῖβος, capistrum, Ph. φοῖβος, capistrum.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, pabulum, alimentum, esca. Ὀρμὴ φοῖβον παραλίσσιν ἰνέσεται, Soph. Aj. 1085. Ab eod.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, idem quod φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, idem quod φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, idem quod φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, idem quod φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, idem quod φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, idem quod φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, idem quod φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, idem quod φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, idem quod φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, idem quod φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, idem quod φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, idem quod φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, idem quod φοῖβος.

Φοῖβος, *άδω*, *h*, idem quod φοῖβος.

Φορέτω, portato, 3. sing. præf. imper. act. contr. pro φορίτω, a verbo φορέω.
 Φορέοις, ferunt, gestant, 3. pl. præf. ind. act. Dor. pro φορίσι, a verbo eod.
 Φορίοντες, ferentes, acc. pl. part. præf. act. verbi ejusd.
 Φορίτρον, κ, τὸ, vectura, latura, Gl. Vet. merces bajuli. A φορέω.
 Φορδύμφορ, ferens, part. præf. med. Dor. pro φορδύμφορ, contracto ex φορδύμφορ, a verbo φορέω.
 Φορδύντω, ferentis, gen. sing. part. præf. act. Dor. pro φορδύντω, contracto ex φορίοντω, a verbo eod.
 Φορδύς, έας, ό, portator, bajulus; (2) lecticarius, seu is, qui fert sellam domini. A φορέω.
 Φορέω, ώ, gesto, fero, porto. Φορέσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτῃ κλαδί, Arist. Lys. 635. Τὸν δ' ἰφὶ φέρον κἀταβιν ές αἶρα οἱ Χαράδριοι, id. Av. 1145. Καλὸν δὲ μὴ οὐκ εὖ φορεῖν, ibid. 1119. Μὴ νύν ἐν ἡδὴ μύρον ἐν σαυτῇ φορεῖ, Soph. Antig. 716. A φορέω.
 Φορδόν, Adv. sarcinae in modum; (2) acervatum; (3) portando, gestando. A φορέω.
 Φορμα, ατ, τὸ, quod gestatur. Ph. gestamen, indumentum, Xen. Cyr. 3, 2. Ab eod.
 Φορμαί, idem quod φορέω.
 Φορμαί, tulisse, a. i. inf. act. Att. pro φορμαί, a verbo φορμαίω, pro φορέω, fero.
 Φορμαίος, ή, όν, qui ferri & portari potest, tolerabilis, ferendus, tolerandus. A φορέω.
 Φορμύ, κ, ό ή ή, utilis, commodus. Ab eod.
 Φορμύς, ιδ, ή, fecunda. A φορέω.
 Φορμύ, υως, ό, portus; (2) monstrum marinum. A φορέω.
 Φορμυδόν, Adv. in modum sportae seu corbis; (2) in modum tegetis seu storeae. A φορμύς.
 Φορμύζω, pro φορμύζω, cithara, dat. sing. a φορμύζω.
 Φ Ο Ρ Μ Ι Γ Ξ, ιζ, ή, cithara, testudo.
 Φορμίδιον, κ, τὸ, tegeticula, Gl. Vet. A φορμύς.
 Φορμίζω, f. ίσα, Dor. ξω, citharam pulso, cithara laudo, celebros. Κατὰ δέ σφιν ἐμὴν πτο δὲ αἰδοῖς φορμίζαν, Odyss. 4, 18. Ἀσιτα κἀδάριτα φορμίζαν μέλη, Lyc. 140. A φορμύζω.
 Φορμυκίαι, Dor. pro φορμυκίαι, κ, ό, citharædus. A φορμύζω.
 Φορμύκον, κ, τὸ, sportula, cortula; (2) tegeticula, parva storea. Dim. a φορμύς.
 Φορμύς, ίδος, ή, idem & ab eod.
 Φορμύσιον, κ, τὸ, pudendum muliebre. Ἀνακαλομένη δέεινε τὸ φορμύσιον. Arist. Concion.
 Φορμύσιον, κ, τὸ, idem. A φορμύς.
 Φορμύσκος, κ, ό, idem & ab eod.
 Φορμυκοστία, ώ, f. ήσα, super tegete cubo, storeae incubo. Ex φορμύς, & κοίτη, cubile.
 Φορμυραία, vel φορμυραία, ώ, f. ήσα, in tegete vel storea infuso, Aeschin. Ex φορμύς, & ράπτω, suo.
 Φορμυραίς, ίδος, ή, acus ad storeas confuendas apto. Ex φορμύς, & ράπτω, acus.
 Φ Ο Ρ Μ Ο Ξ, κ, ό, sporta, corbis, calathus, nexus vitilium, seu plegma ex junco, sparto, & id genus aliis; (2) teges, storea.
 Φορμυροφά, ώ, f. ήσα, storeas gesto, bajulus sum. A φορμυροφά.
 Φορμυροφά, κ, ό ή ή, qui storeas portat, bajulus. Ex φορμύς, & φέω, porto.
 Φορέσαι, ferentes, nom. pl. part. præf. Dor. pro φορέσαι, contr. ex φορίσαι, a verbo φορέω, fero.
 Φορλόγία, ώ, f. ήσα, tributum colligo, tributum seu tributa exigo. Πάλλω μέρη τ' Σικελίας ἰφορλόγην, Polyb. A φορλόγω.

Φορλόγω, κ, ό ή ή, a quo tributum exigitur, tributarius. A φορλόγω.
 Φορλόγος, ας, ή, tributii collectio seu exactio. A φορλόγω.
 Φορλόγος, κ, ό, qui tributum colligit, tributii exactor. Ex φόρ, & λόγω, lego, i. e. colligo.
 Φορός, κ, ό ή ή, ferens; (2) commodus ac perferens ad finem destinatum; (3) fertilis, ferax; (4) fecunda, de muliere. A φέρω.
 Φόρ, κ, ό, tributum, vectigal, tributum capitulare, Ph. (2) forum tum negotian-tium, tum judicarium. Ab eod.
 Φορύντας, ferentes, acc. pl. part. præf. act. contr. pro φορίοντας, a verbo φορέω.
 Φορταγία, ώ, onera porto. Πλήθω ἰσοζυγίαν φορταγιάων πάντα τὰ πρὸς τρυφῇ κ' ἀπολαύειν τραπέζων χρηρήματα, Longin. 43. A seq.
 Φορταγός, κ, ό ή ή, onera ferens. Ex φόρ, & άγω, duco.
 Φόρταξ, ακ, ή, bajulus. A φέρω.
 Φορτηγία, ώ, f. ήσα, onera fero. A φορτηγός.
 Φορτηγία, ας, ή, illud mercaturæ genus, quæ exercetur navibus onerariis. Ab eod.
 Φορτηγικός, ή, όν, onerarius. Ab eod.
 Φορτηγός, κ, ό ή ή, onera vehens; ut φορτηγός ναύς, oneraria navis. Ex φόρ, & άγω, duco.
 Φορτί, pro φορτία, onera, nom. pl. n. g. a φορτίον, onus.
 Φορτίω, f. ίσα, onero; φορτισμένη, onusta, Ph. p. pass. part. Φορτίζετε τὴν ἀνθρώπου φορτία δυσβάστα, Luc. 11, 46. φορτισμένοι, Matt. 11, 28. A φέρω.
 Φορτικόμοι, sum molestus. A φορτικός.
 Φορτικός, ή, όν, onerarius. Gl. V. onerosus; (2) ineptus, infusus, fastuosus, arrogans, insolens, molestus; (3) fastidiosus. Τὸ φορτικὸν ἐκκλινάτω. Appian. B. Civil. 5. Τὸς δὲ ἀναγκάζονται ἰπαινεῖν αὐτοὺς, ἰλαφιστέρως παρίχει τὸ μὴ πάντα προσποιεῖν αὐτοῖς, ἀλλ' ὥσπερ φορτικὸς τῆς δόξης τὸ μὴ εἶναι τὴν τύχην, τὸ δὲ εἶναι τὸν θεὸν ἀποτίθεσθαι. Plut. de Sui Laude. Sic enim debet legi non φορτικο ut libri editi, & interpres ineptus. A φέρω.
 Φορτικότης, ητ, ή, q. d. odiositas, tædio-sitas, arrogantia. A φορτικός.
 Φορτικῶς, Adv. odiose, moleste, inepte, arroganter, insolenter. Ab eod.
 Φορτίον, κ, τὸ, onus, sarcina, fascis, merx, Philox. φορτίοις, mercibus, Philox. A φέρω.
 Φορτίς, ιδ, ή, oneraria navis. Ab eod.
 Φορτύσας, κ, ό, bajulus. Ex φόρ, & βασίζω, porto.
 Φ Ο Ρ Τ Ι Ο Ξ, κ, ό, onus; (2) res molesta; tædium. A φέρω.
 Φορτυφόρ, κ, ό ή ή, onus portans, bajulus. Ex φόρ, & φέω, porto.
 Φορτύω, f. ίσα, onero. Βαμέν τε παμμεγέθη χίζαις μυρίας φορτάσαντες, Heliod. lib. 3. A φέρω.
 Φορμύα, vel φορμύα, f. έξω, pinso, subigo, misceo, turbo, farinam subigentis more confundo; (2) fædo, polluo. Φορμύας αίματι πολλῷ, Odyss. 18, 335. Σίτες τε κρία τ' ὀπλὰ φορύντο, ib. 22, 21. A φορέω.
 Φορτός, κ, ό, quisquiliæ ex variis rebus com-mixtis; (2) funis ex congestis stramentis & vitilibus ad πλέγματα. Σύες φορτῶ ἰπιμαρμαίνεσαι. Aratus 1123. Ab eodem.
 Φ Ο Ρ Τ Ω, idem quod φορύνω.
 Φόας, τὸ, lux, lumen, spes, gaudium, salus. Τράν ῥῆς φάλαγγα, φόας δ' ἐτέρωσιν ἔθνη. Hom. 11, 6, 6. A φέρω.
 Φόωσδε, Adv. in lucem, in luminis auras. A φέω.
 Φαγίμιον, κ, τὸ, flagellum. Vox Lat.
 Φαγίμιον, ώ, f. άσα, flagello.
 Φαγί, obstruatur, 3. sing. a. 2. conjunct. pass. verbi φράσσω, obstruo.

Φράγμα, ατ, τὸ, sepimentum, septum, sepes, maceria, vallum, munimentum. A φράσσω.
 Φραγμίτης, κ, ό, ad sepes pertinet, sepi-mentis idoneus; (2) qui circa sepes nasci-tur. A φράγμα.
 Φραγμός, κ, ό, sepimentum, septum, se-pes; dumus, carectum, Gloss. Vet. A φράσσω.
 Φραγμάν, ών, ή, dumetum, Gl. Vet. A φράσσω.
 Φραδάω, ώ, indico, declaro. Γὰν φράδασι, Pœt. pro φράδασι, Pind. Nem. 3, 42. A φράζω, cujus p. m. est φραδα.
 Φράδε, dixit, 3. sing. a. 2. indic. act. Ion. pro φραδε, a verbo φράζω, dico.
 Φραδῶ, κ, ή, cognitio, prudentia; (2) Plu-ral. mentes. Τῶν δὲ μέλωντων τιτύφληται φραδῶ. Pind. Olymp. 12. Ab eod.
 Φραδῶς, ές, ή, ή, consultus, prudens. Φραδέω τὸν ἔργα τίτυκται. Hom. 11, 24, 354. A φραδῶ.
 Φραδυσωμένη, κ, ή, consilium, prudentia, sci-entia, peritia. A φραδῶ.
 Φραδυσωμένοι, consilii, dat. plur. Ion. pro φραδυσωμένοι, a φραδυσωμένη.
 Φραδῶν, εν, ή, ή, consultus, circum-spectus, solers. A φράζομαι.
 Φραδῶς, Adv. prudenter, consulte; (2) di-serete. A φραδῶ.
 Φράζαι, deliberas, 2. sing. præf. ind. med. Ion. pro φράζηςαι, a φράζω.
 Φράζω, delibera, 2. sing. præf. imper. med. Ion. pro φράζιστο, a verbo eod.
 Φράζισαι, dicebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro φραζισαι, a verbo eod.
 Φράζω, pro φράζω, deliberabat, 3. sing. im-perf. ind. med. Ion. pro φραζιστο, a verbo eodem.
 Φράζω, delibera, 2. sing. præf. imper. med. Dor. pro φράζω, a verbo eod.
 Φ Ρ Α Ξ Ω, Dor. φράσσω, fut. άσω, dico, memoro, commemoro, indico; φράζομαι, in animo verso, consilium in eo, delibero, statuo, perpendo, cogito; (2) animadver-tendo caveo, vito; (3) animadverto, de-prehendo, intelligo. Α σοι καθ' ὅδον ἐφραζον, Arist. Θεσμ. 1183. Πρὸς δ' ἀνὴρ ἀγαθὸν πεισρὸν τε φράσεις, Eur. Iph. in Au. 45. Φράσσει πρὸς ἄλλοις ἄμμι, indicat, Theocr. 1, 102. Φράσων σωλίσταις κ' πό-λεως σωτηρίαν, Eur. Ph. 905. Φράσαντο δ' ἵπποι ἀρπυρία φράχοντα. Hom. 11, 23, 453. Et vidit equum notabilem præcun-tem.
 Φρακίον, ητ, ή, ό, sepes. A φράσσω.
 Φρακίος, ή, εν, cataphractus, circumquaque armis munitus. Ab eod.
 Φρακός, ή, εν, sepeus, munitus. Ab eod.
 Φραζάμην, munitum, acc. sing. a. 1. part. med. verbi φράσσω, munio.
 Φρασαίω, pro φρασαίω, dicantur, 3. plur. aor. 1. opt. med. Ion. pro φρασαίω, a φράζω, dico.
 Φράσσω, quæ dixit, a. 1. part. act. f. g. a verbo eod.
 Φράσσειν, dicere, præf. ind. act. Dor. pro φρά-ζειν, dicere.
 Φρασεολογία, ας, ή, omnimodorum loquendi formularum collectio. Ex φράσις, & λόγω, lego, i. e. colligo.
 Φρασί, mentibus, dat. plur. Dor. pro φρασί, a φράζω, mens.
 Φράσις, έας, ή, dictio, ipsa dicendi actio, lo-cutio, phrasis, genus loquendi. Gl. Vet. loquela, eloquentia. A φράζω.
 Φρασεόμειδα, consultabimus, 1. plur. f. 1. in-dic. med. Dor. pro φρασεόμεθα, a verbo φράζω, dico.
 Φράσων, ediffere, 2. sing. a. 1. imper. act. verbi ejusd.
 Φρασεόμεθα, dicemus, consultabimus, 1. plur. f. 1. indic. med. Pœt. pro φρασεόμεθα, a verbo eod.
 Φ Ρ Α Ξ Ξ Ω, vel φράττω, f. έω, sepio, mu-nio, communio, obstruo, obturo, confipo; σιφραζέω.

φραγμός, septus, p. pass. part. Κλέει
αποφραγται λαός ἀρμασιν ἀνίριξ, Eur. Ph.
740. Τί δ' ἤλθες γυνὴ (δοῦ) πρὸς ἀνδρας
ἀσπίσιν ἀποφραγμένης; id. Iph. in Au. 839.
φρασίς, ἰα, ἰον, dicendus. Α φράζω.
φραστήρ, ἥρ, ὅ, elocutor, indicator, expli-
cator. Ab eod.
φραστής, ἥ, ὄν, eloquens. Ab eod.
φραστής, ὅ, ὄν, ἰδὲν quod φράσις.
φρατήρ, ἥρ, ὅ, qui ejusdem curiae vel tri-
bus est, tribulis. Α φατρία.
φρατρία, ας, ἡ, societas. Α φράτωρ.
φρατρία, ας, ἡ, curia. Hinc φατρία di-
cuntur conventus quidam hominum, aut
conventicula, quasi pagi; propria sibi fa-
cta peculariaque communiter habentium;
(2) tertia pars tribus Athenis. Gl. Vet.
φρατρία, contubernium. Α φράτωρ.
φρατρία, ἰ, ἄνω, sum unus e curialibus,
sum particeps curiae; (2) conjuro, foda-
litates facio. Μεθ' ὧν καὶ Θιόπομπ' ἰ-
φρατρίαζι, Dem. Α φρατρία.
φρατριάκος, ἡ, ὄν, curialis, ad curiam perti-
nens. Ab eod.
φρατρίαρχος, α, ὁ, praefectus curiae vel so-
dalitii, quod φατρία vocatur. Ex φρατρία,
ὁ ἄρχων, principatus.
φρατριάτης, ὅ, ὄν, curialis, qui est in ejus-
dem curiae sodalitia, seu consortio. Α φρα-
τριάζω.
φρατριάτικος, ἡ, ὄν, curialis, curiatus, ad cu-
riam pertinens. Ab eod.
φρατριάτης, ἰα, ὄν, curialis, qui est in ejus-
dem curiae sodalitia. Ab eod.
φρατριάζω, ἰ, ἰσώ, idem quod φρατριάζω.
φρατριάκος, ἡ, ὄν, idem quod φρατριάκος. Ab
eodem.
φρατριάς, α, ὁ, curialis, ad curiam pertinens.
Ab eod.
φρατρία, ἄνω, pro φράσσω.
φρατρία, ὅ, ὄν, curialis, qui est in ejusdem
curiae consortio; (2) tribulis, contribulis.
Α φρατρία.
φραχθίς, ἴστος, a. i. part. pass. verbi φράσσω,
ferio.
φραντήρ, α, ὁ, q. d. puteorum hauritor, qui
aquam e puteo haurit. Ex φράς, & ἀν-
τήρ, haurio.
ΦΡΕΑΡ, ας, τὸ, puteus.
φρεατία, ας, ἡ, idem. Α φρέαρ.
φρεατιάς, αἰα, αἰον, putealis, puteanus.
Ab eodem.
φρεατιάς, ἰα, ἰον, idem. Ab eod.
φρεατιάκος, ἡ, ὄν, putealis, Gl. V. Α φρέαρ.
φρεατίος, α, τὸ, puteolus, parvus puteus;
(2) profunda fossa. Dim. a φρέαρ.
φρεατιάς, ας, ὁ καὶ ἡ, in purei modum pro-
fundus. Α φρέαρ.
φρεατρυχία, α, idem quod φρεατρυχία.
φρεατρυχός, α, ὁ καὶ ἡ, idem quod φρεατρυχός.
φρέας, ἄτ, τὸ, puteus. Ion. pro φρέαρ.
Ἐξ ὑπὲρ πάντων ποταμῶν καὶ πάντων θά-
λασσαν, καὶ πάντων κρήναι καὶ φρέατα μακρὰ
νόστον, Hom. Il. 21, 197.
φρέειν, ferre, praef. infinit. act. per Syncr. pro
φείρειν, a verbo φέρω, fero.
φρένα, mentem, accus. sing. a φρέω.
φρεναπάτης, ὅ, f. ἰσώ, mentem seu mentes
decipio; (2) decipio. Ἐαυτὸν φρεναπα-
τῶ, Gal. 6, 3. Ex φρέω, & ἀπατάω, de-
cipio.
φρεναπάτης, α, ὁ, mentis seu mentium de-
ceptor. Ab eod.
φρενής, ας, ὁ καὶ ἡ, mentis compos, aut
cordatus. Gl. Vet. sapiens. Ex φρέω, &
ἄνω, apto.
φρενιτικός, α, sum phreneticus. Α φρενίτης.
φρενιτικός, ἡ, ὄν, phreneticus, Gl. Vet. Vid.
φρενίτης.
φρενιτικός, α, sum phreneticus, phrenetide
laboro. Α φρενίτης.
φρενιτικός, ἰ, ἰσώ, idem & ab eod.
φρενιτικός, ἡ, ὄν, phreneticus, qui phrenesi
laborat. Ab eod.
φρενιτικός, vel φρενιτικός, ἰσός, ἡ, mentis de-
lirium, inflammatio membranarum cere-

bri, febrem acutam & mentis perturbatio
nem inducens. Α φρέω.
φρενολάβεια, ας, ἡ, amentia, dementia. Α
φρενολάβης.
φρενολάβης, ἰα, ὁ καὶ ἡ, mente laesus vel ca-
ptus, delirans. Ex φρέω, & λαβία, laedo.
φρενολάβης, ἄνω, dementer, insane, more
eius, qui mente captus est. Α φρενολάβης.
φρενολάβης, ἰα, ὁ καὶ ἡ, mentem demulcens.
Ἐπεὶ τὸν οὐρανὸν ἐνὶ φρενολάβῃ μύθη.
Nonn. Paraphr. 4, 30. Ex φρέω, & δάλλω,
mulceo.
φρενός, ἄνω, a mente, ex mente. Α φρέω.
φρενολοπία, α, mentem furor, decipio, im-
pono praestigiis. Ex φρέω, & κλέπτω, furor.
φρενολοπία, α, ὁ καὶ ἡ, mente captus. Ex φρέω,
& λαμβάνω, capio.
φρενολοπία, ἰα, ὁ καὶ ἡ, mente percussus. Ex
φρέω, & πλῆξ, piaga.
φρενολοπία, α, ὁ καὶ ἡ, mente captus, furiosus,
insanus. Ex φρέω, & μωρός, stultus.
φρενολοπία, ας, ὁ καὶ ἡ, qui sua mente ali-
quid componit. Ex φρέω, & τέκνω, faber.
φρενός, α, f. ἄνω, ad mentem reduco, pru-
dentem aliquem reddo, castigo; (2) de-
sipio; fallo, seduco. Οὐ μὴ φρενέσεις μί,
Eur. Bac. 792. Κλαίον φρενέσεις, ὡν φρε-
νῶν αὐτὸς κενός, Soph. Antig. 765. Πᾶσι
καὶ ἀμείνων τὰς ἀνέλας φρενῶν ἔσται ἡ σω-
τὴν. Aeschyl. Prom. vinct. Α φρέω.
φρενολοπία, mente captus; Aeschyl. Sept. ad
Theb. 763. Ex φρέω, mens, & ὀλέω, perdo.
φρενολοπία, ας, ἡ, castigatio, admonitio. Α
φρενός.
φρενολοπία, α, fut. ἴστω, puteum fodio. Α
φρενολοπία.
φρενολοπία, α, ὁ, putei fossor, putearius. Ex
φρέω, & ὀρύσσω, fodio.
φρέω, fer, a. 2. imper. act. a verbo φέρω pro
φρέω, ex φέρω, fero.
φρενίς, mentibus, dat. plural. cum φέρω, a
φρέω, mens.
ΦΡΕΩ, f. φρέω, fodio.
φρενολοπία, α, puteum effodio. Ὡς ἀλάλ-
γῃ μί φρενολοπία, Arist. Lys. 1034. Α
leq.
φρενολοπία, α, ὁ, putei seu puteorum fossor,
putearius. Ex φρέω, & ὀρύσσω, fodio.
ΦΡΗΝ, ἰσός, ἡ, mens; (2) sapientia; at
φρένις, prudentia, ingenium; (2) praecor-
dia, tamquam mentis sedes.
φρενία, ας, ἡ, puteal, os putei. Α φρέαρ.
φρένις, ας, ἡ, tribus curia. Α φρατρία.
φρενολοπία, ἰα, ἰον, horribilis. Α φρέω.
φρενολοπία, α, ὁ, horror, quasi a φρενολοπία,
quod esset horreo. Α φρέω.
φρέω, ας, ἡ, horror, horriditas, torpor, Phi-
lox.
φρενολοπία, α, horresco. Α φρέω.
φρενολοπία, ας, ἡ, q. d. horrescentia. Α
φρέω.
φρενολοπία, α, ὁ καὶ ἡ, horrificus, Gl. Vet.
Ex φρέω, & πνίω, facio.
φρενολοπία, horrificus, Gl. V. φρενολοπία, horresco,
Gl. V. Α φρέω.
φρενολοπία, ἡ, ὄν, horrendus, horridus, horribi-
lis, horrorem incutiens. Α φρέω.
φρενολοπία, ἄνω, horribiliter, horrendum in mo-
dum. Ab eod.
φρενολοπία, ας, ὁ καὶ ἡ, horribilis, horrendus,
Α φρέω.
φρενολοπία, α, ὁ, fremitus; (2) status, quem
equi naribus emittunt; (3) hinnitus. Α
φρενολοπία.
φρενολοπία, fremitus, 2. sing. praef. imper. med.
Ion. pro φρενολοπία, a verbo seq.
ΦΡΙΜΑ, ΣΣΟΜΑΙ, f. φρέω, fremitus, sta-
tum naribus emitto; (2) hinnitus. φρενολο-
πία, ὡς ἀπὸ τῆς φρενολοπίας, Theocr.
5, 141.
φρενολοπία, fremitus, 3. sing. praef. ind. med.
Ion. pro φρενολοπία, a verbo φρενολοπία.
ΦΡΙΞ, φρενός, ἡ, maris horror, metus
maris incipiens, primaque agitatio flu-
um superficialia, veluti quum mare exigua
stingitur aura; Hom. Il. 21, 126.

φριξάχων, εὐος, ὁ καὶ ἡ, cervicem habens hor-
rentem fetis. Ex φριξός, & ἀχών, εὐος.
φριξάχων, φριξός, ὁ καὶ ἡ, horrens pilis. Ex
Ex φριξός, & φριξός, pilis.
φριξάχων, α, ὁ, horricomus, horrens coma.
Ex φριξός, & κόμη, coma.
φριξός, ἡ, ὄν, horridus. Α φριξός.
φριξός, horrescens, imperf. ind. act. Ion.
pro φριξός, a φριξός.
φριξός, pro φριξός, horrescunt, 3. plur.
praef. ind. act. verbi ejusd.
φριξός, vel φριξός, f. ἴστω, horreo, horresco,
cum horrore reformido. Πέρικαν δ' ὅτε
λήϊα γυνὴ λόγους ἀποστέλλωντος, Lyc. 253.
Οὐδὲ Κρότων φριξέει φρυγανίαν, Eur.
Hipp. 421. Κατὰ φριξέει, id. Ph. 1128.
ὁ ἴστω, Soph. Aj. 702.
φριξός, & φριξός, exordio seu prin-
cipio utor, proemii loco dico, praefatio-
nem instituo. Gl. Vet. φριξός, exor-
dior. Τί φριξός, νοχμὸν, ἰσώ, Eur.
Iph. in Tau. 1165. Α φρι-
ξός.
φριξός, exordio usum esse, aor. i. inf. act.
verbi φριξός, pro φριξός, pro φριξός.
φριξός, α, τὸ, proemium, exordium. Ab
& pro φριξός.
φριξός, intelligebat, 3. singular. imperfect. act.
Ion. & contr. pro φριξός, a verbo φριξός, in-
telligo.
φριξός, adfectus fit, 3. sing. praef. imp.
med. contr. pro φριξός, a verbo eod.
φριξός, α, sapio, Ph. intelligo, cogito. Μὴ
μὲν λήγῃ, ἀλλὰ καὶ φριξός, ταῖς, Eur. Or.
242. Σπῆλαι δ' ὅτε φριξός, ἐς ἡμᾶς μέ-
γα, id. Hipp. 6. Ἐφ' αὐτῇ φριξός, αἰ-
γαντὲρ sentire, Dem. ἀλάσταιμ' ἂν οἱ ἀν-
ταῖς φριξός, Soph. El. 336. Καὶ ἀνὰ ὅσα
ἀνθρώπων ὅσα τ' ἐπὶ φριξός, Arist. Av.
119. Α φρέω.
φριξός, ας, τὸ, cogitatio, animus. Ela-
tio animi, fastus; animi impetus, super-
bia. Α φριξός.
φριξός, α, ὁ, qui est elato animo, vis
excelli animi, Longin. 9. Α φριξός.
φριξός, f. ἰσώ, facio, ut aliquis ani-
mos tollat, vel se efferat, φριξός, animos
tollo; majores spiritus fumo. Οὐ-
κα φριξός, καὶ φριξός, Diod. φρι-
ξός, ἐκ τῆς φριξός, Aristot. Ab
eod.
φριξός, α, ὁ, ipsa actio efferendi se
& animos tollendi, animi elatio. Α φριξός.
φριξός, ας, ὁ καὶ ἡ, qui excelli est a-
nimi, magnanimus. Α φριξός.
φριξός, ας, ἡ, prudentia, sapientia, intel-
ligentia. Α φριξός.
φριξός, α, ὁ καὶ ἡ, prudens, sapiens; corda-
tus, astutus, Ph. Α φριξός.
φριξός, ας, ὁ καὶ ἡ, animosus; (2) con-
stans. Α φριξός.
φριξός, Adverb. prudenter, sapienter. Ab
eod.
φριξός, sagacissimus, Ph. Α φριξός.
φριξός, ας, ἡ, ingenium; (2) astutia; (3)
contemptus. Α φριξός.
φριξός, intelligentes, acc. plur. part. praef.
act. contr. pro φριξός, a verbo φριξός.
φριξός, curatus, 2. plur. praef. ind. act.
verbi φριξός.
φριξός, fut. ἴστω, curo, curam gero; (2)
cogito, commentor, meditor; (3) studeo,
studium & operam pono; φριξός, so-
licitus, Gl. Vet. φριξός, suspensum,
Ph. cogitandum, p. part. act. Οὐ γὰρ
ἡμῶν φριξός, α, ἡ, &c. Arist. Lys.
699. Ἐκτὸς δ' ὁ φριξός, idem.
Conc. 263. Τὰ δ' ἐπὶ ἡμῶν ἴστω φρι-
ξός, Eur. Iph. in Tau. 344. Σὺ μὲν
ἴστω φριξός, Plato. Α φριξός.
ΦΡΟΝΤΙΣ, ἰσός, ἡ, cogitatio; (2)
cura, sollicitudo; occupatio, Gl. Vet.
αἱ δὲ φριξός, φριξός, Eur.
Hipp. 440.

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

1908

1

Φυλακίζω, f. ἴσθ, in carcerem conjicio, Aët. 22, 19. A φυλακή.
 Φυλάκω, v. τὸ, idem quod φυλάσσω. Ab eod.
 Φυλακίς, ἴδω, ἡ, custos, femina; φυλακίδες, naves praedictarum. A φυλαξ.
 Φυλάκισσα, πρ. ἡ, idem. A φυλακίς.
 Φυλακίτης, v. ὁ, carcerarius, Gl. Vet. A φυλακή.
 Φυλακὺς, v. ὁ, custos, excubitor, vigil. A φυλαξ.
 Φυλακίον, custodiendum; cavendum. A φυλάσσω, vel φυλάσσωμαι.
 Φυλακίτης, πρ. ὁ, custos, excubitor, vigil. A φυλάσσω.
 Φυλακίριον, v. τὸ, servatorium, promptuarium, Ph. (2) statio excubitorum seu vigiliū, praesidium, munimentum, arx, aut quicquid nos custodit; (3) antidotum contra venena, amuletum. Hinc τὰ φυλακίρια, πρ. qd. conservatoria legis, quae membranae erant, quibus inscriptae erant quatuor Pentateuchi sectiones. A φυλακίτης.
 Φυλακίτης, ἡ, ὁ, custodiendi seu servandi, & observandi, item conservandi peritus; (2) cavendi peritus, qui sibi cavere novit, cautus, qui se tueri potest; (3) vim habens amoliendi. Gl. V. cautus, promptuarius. A φυλάσσω.
 Φυλακίτης, Adv. studio & sollicitudine, studiose cavendo, caute. A φυλακίτης.
 Φυλαξ, αὐτ. ὁ, ἡ, custos, servator, conservator, servans, Ph. excubitor, vigil; φυλάκεις, vigiles, Ph. milites praedictarii. A φυλάσσω.
 Φυλάξει, custodiuisse, a. i. inf. act. verbi φυλάσσω.
 Φυλάξει, custodi, custodi veris, 2. sing. a. i. imper. med. verbi ejusd.
 Φυλάξετε, custodivistis, 2. plur. a. i. ind. act. Ion. pro φυλάξετε, a verbo eod.
 Φυλάξω, eas, ἡ, custoditio, Gl. Vet. A φυλάσσω.
 Φυλαρχία, αὐτ. sum tribus praefectus seu princeps, praesum tribui, sum tribunus, Aristot. A φυλαρχία.
 Φυλαρχία, vel φυλαρχία, v. ὁ, tribus praefectus, qui tribui praestit, tribunus. Ph. tribunus plebis. Ex φυλὴ, & ἀρχή, praefectura.
 Φυλάσσει, custodivisse, a. i. inf. act. Ion. pro φυλάξει, a verbo φυλάσσω.
 Φυλάσσει, custodi, 2. sing. imper. act. verbi ejusdem.
 Φυλασσέμεναι, custodire, praef. inf. act. Dor. pro φυλάσσει, a verbo eod.
 Φυλάσσει, custodiat, 3. sing. praef. conjunct. act. verbi ejusd.
 Φυλάσσει, custodiant, 3. plur. praef. ind. act. Dor. pro φυλάσσει, a verbo eod.
 Φ Τ Λ Α Σ Σ Ω, vel φυλάττω, f. ἴσθ, custodio, servo, conservo, asservo, tueor, tuto; φυλάσσωμαι, & φυλάττωμαι, custodior; (2) caveo, vito, Gl. V. φυλάξω, custodi, Gl. V. a. i. act. φυλάξαι, cave, a. i. med. φυλασσέμεναι, asservatus, cautus, perf. part. pass. Κληθε γὰρ φυλάττω (Hra) Arist. Θεσμ. 985. Καὶ μὴ πάλαι γὰρ προσέτις φυλάσσειται, servatur a, Soph. Aj. 539. Τὰ μὲν λειλαυμένα ἀρρητ' ἔχουσιν καὶ φυλάσσωμαι, secreta servabo, id. El. 1018. Φυλάττω πᾶς αἶψα πεινίαν, Arist. Av. 1156. Τὴν μὲν τοὶ σὺ φυλάττω, id. Pace, 1109.
 Φυλαττέμεναι, custodiens, praef. part. med. Att. pro φυλασσέμεναι, a verbo eod.
 Φυλαττέμεναι, tribules facio, in tribus describo. A φυλάττω.
 Φυλάττω, v. ὁ, qui est ex eadem tribu, contubulis. Gl. V. tribulis, paganus; φυλάττω, curiales, Gl. V. A φυλὴ.
 Φυλαττικός, ἡ, ὁ, ad tribules pertinet. A φυλάττω.
 Φυλαττικός, Adv. more tribuum. A φυλαττικός.
 Φυλάττω, ἴδω, ἡ, quae est ex eadem tribu. A φυλάττω.

Φύλη, ἡ, fides quaedam, vel oleaster; Hom. Odyss. 5, 477.
 Φ Τ Λ Η, v. ἡ, tribus, classis.
 Φυλλάζω, frondeo, Gl. V. A φυλλάς.
 Φυλλάκιον, v. ὁ, ἡ, planta quaedam foliis spinosis seu aculeatis. Ex φύλλον, & ἄκρον, spinula.
 Φυλλάκιον, v. ἡ, pampinus, Gl. V. Ex φύλλον, & ἄκρον, vitis.
 Φυλλάριον, v. τὸ, foliolum. Dim. a φύλλον.
 Φυλλὰς, αὐτ. ἡ, strues seu cumulus foliorum, frondes. Ab eod.
 Φυλλία, αὐτ. folia emitto, frondeo. A φύλλιον.
 Φυλλίος, ἡ, ὁ, q. d. foliaris. A φύλλιον.
 Φυλλίον, ἡ, ὁ, e foliis confectus. Gl. V. foliaceus, frondarius. Ab eod.
 Φύλλον, v. τὸ, folium; (2) flos terrae. Ab eodem.
 Φυλλίτης, ἴδω, ἡ. Dioscor. 3, 121. Phyllitis, herba vulgo Lingua cervina. Angl. Hart's tongue.
 Φυλλοκόλα, αὐτ. f. ἴσθ, folia amitto, folia mihi decidunt; (2) folia spargo, foliis conspergo. "Ὅσον ἄλλως φυλλοκόλεται, Arist. Nub. 1003. A φυλλοκόλα.
 Φυλλοκόλα, αὐτ. ἡ, foliorum amissio; (2) foliorum sparsio five conjectio. Ab eod.
 Φυλλοκόλα, v. ὁ, ἡ, folia abiciens seu amittens, cui folia decidunt. Ex φύλλον, & βάλλω, jacio.
 Φυλλοκόλα, αὐτ. f. ἴσθ, folia amitto seu abscindo. Ex φύλλον, & κόπτω, abscindo.
 Φυλλοκόλα, αὐτ. f. ἴσθ, folia lego; (2) pampino, Gl. Vet. Ex φύλλον, & λέγω, lego, i. e. colligo.
 Φυλλομανία, αὐτ. f. ἴσθ, q. d. foliis infansio, i. e. infansia quadam foliorum abundantia luxurio, foliis luxurio, Theophr. Ex φύλλον, & μανίωμαι, infansio.
 Φ Τ Λ Α Ο Ν, v. τὸ, folium, frons.
 Φυλλορροία, αὐτ. f. ἴσθ, foliis suo vel defluo, folia vel frondes amitto. Τὴν ἡ χειμῶνα πάλιν τὸς ἀπὸ τοῦ φυλλορροίας, Arist. Av. 1487. A φυλλορροία.
 Φυλλορροία, αὐτ. ἡ, defluxio foliorum. Ab eod.
 Φυλλορροία, v. ὁ, ἡ, folia abiciens. Ex φύλλον, & ρίω, fluxio.
 Φυλλοτόμος, v. ὁ, frondator, Gl. Vet. Ex φύλλον, & τέμνω, secō.
 Φυλλοτόμος, αὐτ. f. ἴσθ, folia fero, foliatus sum, Theophr. A φυλλοτόμος.
 Φυλλοφόρος, v. ὁ, ἡ, folia ferens, foliatus. Ex φύλλον, & φέρω, fero.
 Φυλλοφύω, αὐτ. frondeo, Gl. V. Ex φύλλον, & φύω, produco.
 Φυλλοχόλα, αὐτ. f. ἴσθ, idem quod φυλλοκόλα. A φυλλοχόλα.
 Φυλλοχόλα, v. ὁ, ἡ, q. d. folia fundens; φυλλοχόλοι μῆνες, menses in quibus folia decidunt; Plut. in Sympoticis. lib. 8. quæst. 10. Ex φύλλον, & χέω, fundo.
 Φυλλώδης, αὐτ. ὁ, ἡ, foliosus, foliis abundans, foliatus, folia habens. Gl. V. frondens; φυλλώδισσι, frondentibus, Ph. A φύλλον.
 Φύλον, v. τὸ, genus, gens, natio. A φυλὴ.
 Φύλοπις, ἴδω, ἡ, pugna, praelium; (2) clamor bellicus. A φύλον, & ὄψ, vox.
 Φύμα, αὐτ. τὸ, tuber, vomica, Gl. Vet. A φύμα.
 Φυματόν, tubero, Gl. V. A φύμα.
 Φύμι, gigno; φύμι, nasci; φύς, natus. A φύς.
 Φύμι, nasci, a. 2. inf. act. verbi φύμι, nascor.
 Φύμι, pro φύμι, nascantur, 3. plur. imperf. ind. pass. Ion. pro φύμι, a verbo eod.
 Φύμι, οὐ, ὁ, ἡ, fugam viris immit- tens, fugae occasionem dans. Ex φύμι, & αἶψα, vir.
 Φύμι, ἴδω, ὁ, ἡ, profugus, exsul; (2) fugax, timidus; Hom. Il. 17, 143. Παρὰ τὸ φύμι τὰς ἰλας, secundum Porphyrium. A φύμι.
 Φύμι, v. ὁ, ἡ, a quo fugiendum est,

qui effugi seu vitari potest; (2) ad quem confugitur; (3) fugans, qui in fugam vertit. Γαῖαν ἰδὼ ἰδομένη, δὲ μοι φάτο φύμιον ἡ. Hom. Odyss. 5, 359. Ab eod.
 Φύμι, v. ὁ, qui fugat; (2) fugae favens. Gl. V. φύμι, fugalia. A seq.
 Φύμι, eas, ἡ, fuga; (2) effugium. A φύμι, fugio.
 Φύμι, orior, nascor, provenio, cresco, Gl. V. A φύς.
 Φύμι, nasci, dat. sing. part. praef. med. verbi φύς, nascor.
 Φύμι, nascuntur, 3. plur. praef. ind. Dor. pro φύμι, a verbo eod.
 Φύμι, αὐτ. τὸ, massa farinae subactae & humore maceratae ad papificium; (2) massa luti. Ph. massa. al. Gl. V. conspersio, interversio, impenfa. A φύμι.
 Φύμι, eas, ἡ, commistio, maceratio, subactio ad conficiendas massas. Ab eod.
 Φύμι, miscearis, 2. sing. a. i. imper. act. verbi φύμι, misceō.
 Φύμι, ἡ, ὁ, & φύμι, v. ὁ, decoctor, Ph. interversor, Gl. V. A φύμι.
 Φύμι, αὐτ. f. ἴσθ, misceō, macero, subigo; φύμι, misceor; φύμι, subactus, perf. pass. part. Οὐδ' ἂν μαλακὴν φύμιον τὴν φωνὴν ἀπὸ τῆς ἰσθίαι, Arist. Nub. 975. Οἷον μὲν οἷον φύμιται, μεμνημένον διατελεῖ, M. Anton. 3, 4. φύμιον ἐν ἰσθίαι, Exod. 29, 40. Τὴν τὸ σωματίον ἡ ἴσθ, ὅλα πηλὴς νομίζω φύμιον. Arrian. Dissert. lib. 1. A φύμι.
 Φύμι, Adv. mixtim, permixtim; (2) confuse, inordinate. Ab eod.
 Φύμι, αὐτ. τὸ, inquinamentum, sordes, strigmentum, recrementum. A φύμι.
 Φύμι, v. ὁ, inquinatio, inquinamentum. Ab eodem.
 Φύμι, v. ὁ, ἡ, mixta; Nicand. in Alexiph. a sequente.
 Φ Τ Ρ Ω, misceō, commisceo; (2) inquino, foedo; (3) perfundo, igo; (4) macero, subigo, pinso; φύμι, inquinatus; (2) subactus. Γαῖαν ὕδατος φύμι, Hesiod. Erg. 61. Ἀκμαῖον δ' αἶμα ἰσθίαι κόνις, Epigr. Κόνις φύμι δὲσιν καὶ καὶ, Eur. Hec. 496. Πύριον αἶματι, Theocr. 26, 25. Δόρυς ἰσθίαι ἰσθίαι. Hom. Il. 16, 161.
 Φύς, natus, a. 2. part. act. verbi φύς pro φύς, nascor.
 Φύς, vel φύς, πρ. ἡ, folliis, vesica; (2) flatus & spiritus crassior in corpore. Φύς, ὁ ἐν χυδαῖσιν ἰσθίαι πᾶσαι ἰσθίαι. Hom. Il. 18, 470. A φύς.
 Φύς, inflatus, a. i. part. pass. Dor. pro φύς, a verbo φύς, inflō.
 Φύς, genuisse, aor. i. inf. act. verbi φύς, gigno.
 Φύς, & φύς, ἴδω, ἡ, bulla in aqua nascens; (2) tibia seu fistula; (3) vesicaria, frutex. A φύς.
 Φύς, vel φύς, v. ὁ, bufo, venenatum id ranarum genus, quod se mirum in modum inflat; (2) piscis quidam. Ab eod.
 Φύς, qui genuit, a. i. part. act. verbi φύς.
 Φ Τ Σ Α Ω, vel φύς, αὐτ. f. ἴσθ, suffio, inflō, flatu distendo; (2) spiro; (3) cōfio. Ἐπὶ γὰρ θυμῷ σπύρις ἀνὰ φύς, μέλαν ἰσθίαι, Soph. Aj. 1429. Φύς, περιπαίροντι φύς, ἰσθίαι, exspirabit, Lyc. 68. Ἐνδοῦ αὐτὰς ἀσπὶς φύς, Arist. Nub. 434. ἰσθίαι, ib. 409. Ἐπὶ τῇ φύς, Dem. τὰς τυχαῖς ὑπὸ φύς, Philo.
 Φύς, producet, 3. singul. f. i. indic. act. verbi φύς.
 Φύς, v. ἡ, idem quod φύς.
 Φύς, αὐτ. τὸ, inflatio, inflatus, flatus; (2) bulla, ebullitio; (3) resina pinea. A φύς.
 Φύς, v. τὸ, bullula, Gl. Vet. A φύς.

Χαλάσσει, laxate, laxaveritis, 2. pl. a. t. imper. act. verbi ejusd.

Χαλάσει, laxant, 3. plur. præs. ind. act. Dor. & Æol. pro χαλάσει, a verbo eod.

Χαλάσις, ias, n, laxatio, remissio, resolutio. A χαλάω.

Χάλασμα, ατ, τό, laxamentum, Gl. V. A χαλάω.

Χάλαμος, ὤ, ὁ, laxatio. Ab eod.

Χαλαστήριον, n, τό, cataraeta, Suic. Ab eod.

Χαλαστικός, ὤ, ὁ, laxandi vim habens. Ab eodem.

Χαλασόν, ὤ, τό, catena. Ab eod.

Χαλασίς, ὤ, ὁ, laxatilis. Ab eod.

Χαλαστράσι, n, τό, sapo, smegma, nitrum. Ab eodem.

ΧΑΛΑΛΩ, ὤ, f. ἄνω, laxo, demitto, Gl. V. (2) flaccéo, languéo, languesco, Gl. Vet.

ἰχθυόω, demisit, Ph. aor. 1. χάλασον, laxa, Gl. V. Χαλάσει φράσεται, Marc.

2, 4. τό δίδυον, Luc. 5, 5. Χαλάται κλη-
δας ὡς τάχιστα, Eur. Med. 1317. Τὴν
ὀργὴν χαλάσας, Arist. Vesp. 726. Χάλα
τοκῆσι εἰκότως θυμὸς ἰσχυρὸς, ignosce, Eur.

Hec. 409. Κλέθρα χαλάσθαι τάδε, Arist. Vesp. 1473. κάλυμα ἀπ' ὀρθήλων, Soph.

El. 1495. Ἐν σαρρῶν ἰχθυόων δια τῆ
τύχης, 2 Cor. 11, 33.

ΧΑΛΑΒΑΝΗ, n, ὁ, galbanum, succus fer-
rule nascentis in Syria, Gl. V. chalba.

Χαλαβάνης, ὤ, ὁ, galbaneus. A χα-
λάω.

Χαλεπῶ, difficulti, dat. sing. f. g. Dor. pro χα-
λεπῶ, a χαλεπός, difficultis.

Χαλεπία, f. ἄνω, acerbo, Gl. Vet. exacer-
bo; (2) sævio, Gl. Vet. irascor; χαλε-
παίνωμαι, sævio, irascor. Παισι ὅ μὴ χα-
λεπῶν τοῖς, Phocyl. 195. τοῖς ἀρχαῖοις,
Xen. Cyr. 5, 33. Χαλεπαίνω ὅ ἱρ οἱ
ἡπάτητες, Heliod. A χαλεπός.

Χαλεπία, ὤ, idem & ab eod.

Χαλεπός, ὤ, ὁ, sævus, severus, acerbus, du-
rus, atrox, Ph. difficultis, Gl. Vet. A χα-
λεπία.

Χαλεπότης, n, ὁ, difficultas; (2) aspe-
ritas, sævitia, Gl. Vet. atrocitas. A χα-
λεπός.

Χαλεπὺς, ὤ, ὁ, difficultas, sævitia, gra-
vitas, Hesf. A χαλεπία.

ΧΑΛΕΠΤΩ, f. ἄνω, damno adificio, læ-
do; (2) evertó, labefacto. Πάντα χα-
λεπῶν, de auro, Phocyl. 40. Εἰρήδῃ ὅ δῖον
ὅστις σε χαλεπῶν, Odyss. 4, 428. βριόοντα,
Hesiod. Erg. 5.

Χαλεπός, Adv. moleste, graviter, ægre; (2)
difficiliter, magno cum labore; (3) male,
difficili cum fortuna; (4) irate, acerbè, a-
spere. A χαλεπός.

Χαλίς, as, n, quies, qua corpora laxantur a
laboribus, Hesf. A χαλάω.

Χαλίκρατ, n, ὁ, ὁ, merus, purus. Ex
χάλις, & κρῖν, misco.

Χαλίωμα, ατ, τό, cæmentum; χαλίκω-
ματα, cæmenta, Gl. V. A χάλιξ.

Χαλίωζα, more Bacchæ in libidinem ruo.
A χαλίω.

Χαλίωσι, ὤ, ὁ, Baccha, quasi soluta in
furorem. A χαλίω.

Χαλίμη, n, ὁ, scortum impudens; (2) vene-
fica, Suic. A χάλιμη.

Χάλιμη, n, ὁ, veneficus, Hesf. qui homi-
num corpora & animos potest χαλῶν. A
χαλάω.

Χαλινάριον, ὤ, f. ἄνω, freno duco, ut fessor e-
quum, freno rego ac moderor, freno, re-
freno. Ex χαλινός, & ἀγῶς, ductor.

Χαλινάριον, qui frenat, frenans, part. præs.
act. contr. pro χαλινάριον, a verbo χα-
λινάριον.

Χαλινοποιία, n, ὁ, ars conficiendorum fre-
norum. A χαλινοποιέω, frena conficio.

Χαλινοποιός, ὤ, ὁ, ὁ, qui frena conficit. Ex
χαλινός, & ποιῶ, facio.

ΧΑΛΙΝΟΣ, ὤ, ὁ, fenum, habene. Ἐν
τῷ χαλινῷ Γαμψήδης ἔβαλον, Hom. Il. 19,
393.

Χάλιν, frena, 2. sing. præs. imper. act. contr.
pro χαλινός, a verbo χαλινέω.

Χαλινόφει, n, ὁ, ὁ, qui frenos rodit seu
mordet, R. Callim. in Lavacrum Palladis
12. Ex χαλινός, & φῆ, edax.

Χαλινός, ὤ, f. ἄνω, freno, frenum injicio;
(2) freno injecto regoi. Ὁ μὲν ἵππον χα-
λινῶ, Xen. A χαλινός.

Χαλινάσι, ias, n, frenatio, seu freni inje-
ctio. A χαλινός.

ΧΑΛΙΞ, ias, ὁ, ὁ, f. ἄνω, filex, cementum,
Ph. χαλίκες, filices, cæmenta, Ph.

ΧΑΛΙΞ, ὁ, Bacchus, vinum, merum.

ΧΑΛΙΞ, ὁ, impos sui, infans.

Χαλίφρα, eum, cui mens emota est, acc. sing. a
χαλίφρα.

Χαλίφρα, ὤ, demens sum & stolidus. A
χαλίφρα.

Χαλίφρα, n, ὁ, mens laxata & ex sua
fede emota, dementia, amentia. Ab eo-
dem.

Χαλίφρα, n, ὁ, cui mens laxata &
emota est, amens, demens. Ex χαλῶμαι,
& φῆ, mens.

Χαλίφρα, n, ὁ, five χαλινάριον, n, τό, atra-
mentum iutorium. Ph. χαλινάριον, aris
flos. Al. Gl. V. χαλινάριον, iutorium. Ex
χαλινός, & φῆ, flos.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo curru ve-
hitur, R. Ex χαλινός, & φῆ, curru.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

Χαλίφρα, n, ὁ, qui aereo clypeum
gestans, bellicosus. Ex χαλινός, & φῆ, clypeus.

ferrarium pertinens. Ph. fabrilis. A χαλ-
κός.

Χαλκός, fut. ἄνω, ærarium artem tracto,
æs exerceo & malleo tundo; (2) ex ære
vel ferro fabrico. Ph. fabrico, cudo. Ἐ-
τιμῶ ὅ χαλκός τις, Arist. Plut. 163.

Ἀρ' ἐν Ἑρινός τῷ ἰχθυόωνι ἔριος, Soph.

Aj. 1053. Hom. Il. 18, 400. Ὅπλα τε
ὀμν' ἀπολλοῦ, τὰ μὲν ἵππων, τὰ δὲ χαλ-
κὸν ἀνδρῶν παρὶδαναι. Appian. B. Mithridat.

A χαλκός.

Χαλκός, ὤ, ὁ, fabri ærarii officina. Ab
eodem.

Χαλκός, Adv. ex ære, R. A χαλκός.

Χαλκός, n, ὁ, ærarius seu ferrarius, fabrilis.
A χαλκός.

Χαλκός, n, ὁ, ex ære ductus. Ex
χαλκός, & ἰαίνα, seu ἰάνα, ducto.

Χαλκός, n, ὁ, ex ære compactus, æreus.
Ex χαλκός, & ἀρῶ, arto.

Χαλκός, n, ὁ, æreus, æreus, ex ære fa-
ctus, Suic. A χαλκός.

Χαλκός, n, ὁ, æream domum habens.
Minervæ epithet. apud Spartanos. Ex
χαλκός, & οἶκος, domus.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλκός, n, ὁ, ahenum, seu æereum vas,
æramentum. Gl. Vet. scruta, coculum;
χαλκίον θέρμη, caldaria, Gl. Vet. A χαλ-
κός.

Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, aere pulfato sonitum edens. Ex χαλαρός, & αὐτόν, sonitus.
Χαλαρόν, α, τὸ, electri quaedam species, auro pretiosior, orichalcum. Ex χαλαρός, & αὐτόν, quod vide.
Χαλαρόν, α, f. ὅσων, aera lego, aes colligo, i. e. nummos colligo. Gl. V. χαλαρόν, α, aesculor. Ex χαλαρός, & αὐτόν, lego, i. e. colligo.
Χαλαρόν, α, nummularius, aesculator, Ph. Ex iisdem.
Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, aereas habens maxillas. Ex χαλαρός, & παρὰ, maxilla.
Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, aereum pavimentum habens. Ex χαλαρός, & αὐτόν, pavimentum.
Χαλαρόν, α, ὁ, qui ex aere statuas, aut alia opera fingit, faber aeriarius. Ex χαλαρός, & αὐτόν, fingo.
Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, aerea habens latera. Τύπος χαλαρόν, Soph. El. 54. Ex χαλαρός, & αὐτόν, latera.
Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, q. d. aere impletus; (2) armatus. Ex χαλαρός, & αὐτόν, impletus.
Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, ferro cufus. Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, Soph. El. 486. A χαλαρός, & αὐτόν, ferio, cudo.
Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, aereos habens pedes. Gl. Vet. aripes. Ex χαλαρός, & αὐτόν, pes.
Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, aeream habens faciem; (2) impudens. Ἡμῖν ἴθι χαλαρόν, τὸς ἑρμῆν μὴ εἰδότες χαλαρόν, καλῶν. B. Chrysof. Adversus Judaeos. Ex χαλαρός, & αὐτόν, facies.
Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, aeream habens proram. Ex χαλαρός, & αὐτόν, prora.
Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, aereas portas habens; (2) aereis munitus claustris. Ex χαλαρός, & αὐτόν, porta.
Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, aeneum habens barbam, xenobarbus. Ex χαλαρός, & αὐτόν, barba.
ΧΑΛΚΟΝ, ὁ, ὁ, aes; (2) arma aerea; (3) moneta, pecunia.
Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, aereum os habens, aereum rostrum habens. Ex χαλαρός, & αὐτόν, os.
Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, ex aere factus. Ex χαλαρός, & αὐτόν, fabricor.
Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, aere armatus. Ex χαλαρός, & αὐτόν, arma.
Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, aereum arcum habens. Ex χαλαρός, & αὐτόν, arcus.
Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, a fabro aeriario seu ab aere fusore fingor. A χαλαρόν.
Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, aere percussus, aere seu ense inflictus. Μῦθος καλῶν διὰ χαλαρόν, αὐτόν, αὐτόν. Hom. Il. 19, 25. Ex χαλαρός, & αὐτόν, ferio.
Χαλαρόν, α, ὁ, qui aes percutit, faber aeriarius, aeriator. Ph. aeriarius. Ex iisdem.
Χαλαρόν, α, f. ὅσων, praepero ut metallarius. A χαλαρόν.
Χαλαρόν, α, ὁ, opus a chalcurgo confectum; (2) signum aeneum. A χαλαρόν.
Χαλαρόν, α, ὁ, ad artem aeriariam pertinet. A χαλαρόν.
Χαλαρόν, α, ὁ, qui aes tractat & elaborat, faber aeriarius. Ex χαλαρός, & αὐτόν, opus.
Χαλαρόν, α, aereus. Gl. V. A χαλαρόν.
Χαλαρόν, α, aereis armis armari, praef. inf. pass. contr. pro χαλαρόν, a verbo χαλαρόν, aere munio.
Χαλαρόν, α, ab aere. A χαλαρός.
Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, aeream habens vocem, i. e. valde sonoram. Ex χαλαρός, & αὐτόν, vox.
Χαλαρόν, α, ὁ, qui aereis armis deletatur, R. Ex χαλαρός, & αὐτόν, gaudium.
Χαλαρόν, α, ὁ, loricam aerea armatorum, gen. plur. a χαλαρόν.

Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, aerea indutus tunica, aeream lorica gestans; Hom. Il. 1, 371. Ex χαλαρός, & αὐτόν, tunica.
Χαλαρόν, α, f. ὅσων, aereum reddo; (2) aere obduco & munio. Gl. Vet. aere. A χαλαρός.
Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, aereus. Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, Ab eod.
Χαλαρόν, α, ὁ, amentum, vas aut aliud opus ex aere factum. Gl. Vet. amentum, ferramentum, aesculorum. A χαλαρός.
Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, aere emptus. Ex χαλαρός, & αὐτόν, emptus.
Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, aereum fodina, aerea, Suic. Ex χαλαρός, & αὐτόν, fodina.
Χαλαρόν, α, f. ὅσων, aes effodio, eviscero, Suic. Ex iisdem.
Χαλαρόν, α, ὁ, aere fodina, aerea. Ex iisdem.
Χαλαρόν, α, ὁ, aere fodina, aerea. Ex χαλαρός, & αὐτόν, fodina.
Χαλαρόν, α, ὁ, ex chalybe factus. A χαλαρός.
ΧΑΛΥΒ, α, ὁ, chalybs, genus ferri durissimi.
Χαλαρόν, α, ὁ, humi, in terram. A χαλαρός.
Χαλαρόν, α, ὁ, idem & ab eod.
ΧΑΛΑΤΩ, α, ὁ, humi, in terra; (2) in terram, ad terram.
Χαλαρόν, α, ὁ, humi sparsa aete, sive humilis sambucus, ebulus. Ph. ebulum. Ex χαλαρός, & αὐτόν, sambucus.
Χαλαρόν, α, ὁ, rubus humilis, rubus humi serpens. Ex χαλαρός, & αὐτόν, rubus.
Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, humi natus, e terra ortus, humo prognatus. Ὅστις χαλαρόν, αὐτόν, εὐδόμενος ἐλθέτω, ὅστις ἰσχυρὸς ἐστὶν ἰσχυρὸς ἐστὶν ἰσχυρὸς. Nonn. Paraphr. 10, 33. Conf. 4, 13. Ex χαλαρός, & αὐτόν, nascor.
Χαλαρόν, α, ὁ, laurus humilis, laureola. Philoxenus: χαλαρόν, αὐτόν, οὐκ, fraga, labrusca, ruscum. Ex χαλαρός, & αὐτόν, laurus.
Χαλαρόν, α, ὁ, ludimagister, Gl. Vet. Ex χαλαρός, & αὐτόν, magister.
Χαλαρόν, α, ὁ, pedaneus iudex, arbiter, Ph. Ex χαλαρός, & αὐτόν, iudex.
Χαλαρόν, α, ὁ, sive χαλαρόν, αὐτόν, querculus humilis, herba ex eo sic nominata, quod folia habeat quercui similia. Ph. χαλαρόν, αὐτόν, trifolium, chamædrops; Plin. l. 24. §. 80. c. 15. Angl. Germanides. Ex χαλαρός, & αὐτόν, quercus.
Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, humi cubans. Ex χαλαρός, & αὐτόν, cubile.
Χαλαρόν, α, ὁ, qui humi cubat. Ὑποφύεται χαλαρόν. Hom. Il. 16, 234. Ex iisdem.
Χαλαρόν, α, ὁ, viburnum, genista, Gl. V. A seq.
Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, & χαλαρόν, αὐτόν, ὁ, ὁ, humilis, humi depressus, abjectus, q. d. humilia emulans; (2) terrae adfixus, humi repens. Ex χαλαρός, & αὐτόν, amentum.
Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, qui humi strato caule est, cujus caulis humi repit. Ex χαλαρός, & αὐτόν, caulis.
Χαλαρόν, α, ὁ, humilis seu pumila cerasus. Ex χαλαρός, & αὐτόν, cerasus.
Χαλαρόν, α, ὁ, hederæ humilis, hederæ pumila & terrestris. Ex χαλαρός, & αὐτόν, hederæ.
Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, humi prostratus, qui humi procubuit. Ex χαλαρός, & αὐτόν, lectus.
Χαλαρόν, α, f. ὅσων, humi cubo seu jaceo. Philostr. A χαλαρόν.
Χαλαρόν, α, ὁ, humi cubatio. Ab eod.

Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, humi cubans. Ex χαλαρός, & αὐτόν, cubile.
Χαλαρόν, α, ὁ, leo pumilus, animal, quod subinde colorem mutat. Ph. vertipilio, vertipilio, versipellis; (2) herbae nomen sic dictæ a varietate foliorum. Gl. V. carduus. Ex χαλαρός, & αὐτόν, leo.
Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, qui humi seu in terram cecidit, in terram procidens; (2) humi volans. Ex χαλαρός, & αὐτόν, cado, seu αὐτόν, volo.
Χαλαρόν, α, ὁ, humi cadens, part. praef. act. i. g. Dor. pro χαλαρόν, a verbo χαλαρόν.
Χαλαρόν, α, ὁ, humiliter, in terram prociendo; (2) humili ad terram volatu. A χαλαρόν.
Χαλαρόν, α, ὁ, humilis pinus, herba quaedam. Gl. Vet. confica. Ex χαλαρός, & αὐτόν, pinus.
Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, in terram vergens, seu inclinans. Ex χαλαρός, & αὐτόν, vergo.
Χαλαρόν, α, ὁ, humilis ficus, herba quaedam. Ex χαλαρός, & αὐτόν, ficus.
Χαλαρόν, α, ὁ, locus, in quo scorta trivialia se prostituunt; lupanar, Gl. V. A χαλαρόν.
Χαλαρόν, α, ὁ, scortum, quod humi cuius se prostituit. Χαλαρόν, αὐτόν, αὐτόν. Plut. in Anton. cap. 9. A χαλαρόν.
Χαλαρόν, α, ὁ, lupanaris, Gl. V. A χαλαρόν.
Χαλαρόν, α, ὁ, humi feriens & tundens. Χαλαρόν, αὐτόν, ganeones, Gl. V. Ex χαλαρός, & αὐτόν, ferio.
Χαλαρόν, α, ὁ, olea pumila, oleago vel oleastellum; Plin. lib. 24. §. 82. Ex χαλαρός, & αὐτόν, olea.
Χαλαρόν, α, ὁ ὅς ἔστι, humi repens seu serpens, a terra se non attollens; (2) abjectus. Ex χαλαρός, & αὐτόν, serpo.
Χαλαρόν, α, ὁ, humi serpendo; (2) humiliter, abjecte, crasse. A χαλαρόν.
Χαλαρόν, α, ὁ, Plin. lib. 36. cap. 5.
Χαλαρόν, α, ὁ, stibadium humi stratum; (2) humi cubans. A χαλαρόν.
Χαλαρόν, α, ὁ, stibadium humi stratum; (2) humilis & vilis lectus. Ex χαλαρός, & αὐτόν, lectus.
Χαλαρόν, α, ὁ, q. d. humi cubatio, ipsa actio humi cubandi. Ex iisdem.
Χαλαρόν, α, ὁ, idem quod χαλαρόν.
Χαλαρόν, α, ὁ, humilis, vilis. A χαλαρός.
Χαλαρόν, α, ὁ, c terra, ex humo. A χαλαρός.
Χαλαρόν, α, ὁ, traba; (2) machina qua navis in sicco pertrahitur. Ex χαλαρός, & αὐτόν, traho.
ΧΑΛΩ, α, ὁ, frenum.
Χαλαρόν, α, capio, capax sum. Ἐξ ὁ ὅς ἔστι, χαλαρόν, Il. 23, 742. A χαλαρός.
Χαλαρόν, α, ὁ, ore hians, Hipp. A seq.
Χαλαρόν, α, ὁ, ore hians, faucibus magno hiatu diductis. Ὅστις ὁ ὅς ἔστι, χαλαρόν, αὐτόν, χαλαρόν, αὐτόν, χαλαρόν, αὐτόν. Hom. Odyli. 21, 293. A χαλαρός.
Χαλαρόν, α, ὁ, 2. inf. act. verbi χαλαρός, bio.
Χαλαρόν, α, ὁ, vel χαλαρός, α, ὁ, hiatula, pifis. Ab eodem.
Χαλαρόν, α, bifcam, f. i. ind. med. verbi χαλαρός.
Χαλαρόν, α, biabo, f. i. ind. act. verbi ejusd.
Χαλαρόν, α, ὁ, hiatus, vomgo, hiatus ille æcus & immensus, qui erat ante conditum orbem. Gl. V. tenebrae. A χαλαρόν.
Χαλαρόν, α, bonus, illustris, al. & χαλαρός.
Χαλαρόν, α, ὁ, gaudium, letitia. A χαλαρός.
Χαλαρόν, α, ὁ, nota, impressum vestigium & veluti sulcus, sculptura, character. A χαλαρόν.
Χαλαρόν, α, ὁ, ductus. Ab eod.
Χαλαρόν, α, ὁ, incisura, incisio. Ab eod.

Χειροκτομία, ὡ, f. ἵσω, manum abscindo vel amputo. Ex **χείρ**, & **κόπτω**, amputo.

Χειροκρατία, ας, ἡ, manuum confectio. Ex **χείρ**, & **κράσις**, mixtio.

Χειροκρατία, ας, ἡ, manuum potentia seu potestas; (2) potentia, quæ usurpatur ab iis, qui viribus plus pollent. Οὐκίτι **πολιτείας**, ὅλλα **χειροκρατίαν**, κ' **βίαν**. Appian. B. Civil. 1. Ex **χείρ**, & **κράτος**, robur, potentia.

Χειροκρατικός, ὡ, ὅν, ad **χειροκρατίαν** pertinet; (2) talis, qualis est eorum, qui **χειροκρατίαν** exercent. A **χειροκρατία**.

Χειρολαβία, ἰδῶ, ἡ, stivæ pars curva, cui manum inferit arator. Ex **χείρ**, & **λαμβάνω**, sumo.

Χειρομακρόν, υ, τὸ, q. d. manuum abstersorium, linteolum ad abstergendas manus, mantile, mappa. Ex **χείρ**, & **μάκρως**, abstergo.

Χειρομαντία, ας, ἡ, divinatio ex inspectione manus seu manuum. Ex **χείρ**, & **μαντεία**, divinatio.

Χειρομακρῆς, υ, τὸ, idem quod **χειρομαντής**.

Χειρομακρῆς, εως, ὡ, ἡ, ex manuum inspectione divinans. Ex **χείρ**, & **μακρῆς**, vates, divinator.

Χειρομάχη, ας, ἡ, ὡ, ἡ, manibus pugnans. Ex **χείρ**, & **μάχη**, pugna.

Χειρομύλον, υ, τὸ, mola manuarum. Ex **χείρ**, & **μύλος**, mola.

Χειρομύλων, ὡ, ὅ, idem & ex iisd.

Χειροπλῆρον, υ, τὸ, pelvis, in qua manus abluuntur; pelluvium, Gl. V. (2) manuum ablutio seu lotio. Ex **χείρ**, & **πλήρον**, aqua lavandis manibus aut pedibus.

Χειρονομία, ὡ, f. ἵσω, manus certa lege motito concinnos gestus edendo. Gl. Vet. gesticulor. A **χειρονομία**.

Χειρονομία, ας, ἡ, gestus; (2) saltatio gesticulatoria, non sine frequenti manuum ac digitorum plausu. Ab eod.

Χειρονόμος, υ, ὡ, ἡ, qui certa quadam lege manus motitat, ita ut concinne gesticuletur. Ex **χείρ**, & **νομός**, lex.

Χειροπέδη, ας, ἡ, manuum vinculum. Ex **χείρ**, & **πέδη**, pedica, vinculum.

Χειροπέδον, υ, τὸ, manica ferrea, Gl. Vet. Ex iisdem.

Χειροπλήρης, ἰδῶ, ὡ, ἡ, manum implens, tam magnus multusque, ut manum impleat. Gl. Vet. corpulentus; **χειροπλήρης**, manupletium. Ex **χείρ**, & **πλήρης**, impleo.

Χειροποιέω, ὡ, manu facio. Αὐτὴ **πρὸς αὐτὴν χειροποιεῖται τὰδε**, Soph. Trach. 507. A seq.

Χειροποίητος, υ, ὡ, ἡ, manu factus, artificio humano factus aut structus. Gl. Vet. **χειροποίητος**, manufactus. Ex **χείρ**, & **ποιέω**, facio.

Χειροποίητος, ἄδω, manus artificio. A **χειροποίητος**.

Χειροποίητος, υ, ὡ, ἡ, manu elaboratus. Ex **χείρ**, & **ποίησις**, laboro.

Χειροποιία, ας, ἡ, festum quoddam eorum, qui manibus opera sua faciebant. Ex **χείρ**, & **ποίησις**, laboro.

Χειροσκοπικός, ὡ, ὅν, ad chiroscopi artem pertinet. A **χειροσκοπία**.

Χειροσκοπία, υ, ὡ, ἡ, manus seu manuum inspector, ut ex iis divinationem instituat. Ex **χείρ**, & **σκοπέω**, speculator.

Χειροσκόπος, υ, ὡ, ἡ, q. d. manu sapiens, gesticulor. Ex **χείρ**, & **σκόπος**, sapiens.

Χειροτέλειον, ὡ, ὡ, ἡ, qui manibus est nervosus. Ex **χείρ**, & **τέλειον**, tendo.

Χειροτέχνη, ὡ, f. ἵσω, manu artem aliquam conficio, opifex sum. A **χειροτέχνης**.

Χειροτέχνημα, ας, τὸ, opus manu factum. A **χειροτέχνης**.

Χειροτέχνης, υ, ὡ, q. d. manuarum artifex, opifex. Ex **χείρ**, & **τέχνη**, ars.

Χειροτέχνης, ας, ἡ, opificum, artificum manu factum. Ex iisdem.

Χειροτόμος, υ, ὡ, ἡ, manibus excisus. Ex **χείρ**, & **τομή**, excisus.

Χειροτονία, ὡ, f. ἵσω, manum protendo & attollo, per suffragia creo, protensa manu eligo. Ph. **χειροτονία**, nuncupat, creat, **χειροτονία**, creare, Ph. a. i. inf. act. **χειροτονήσας**, designatus, Ph. aor. i. part. pass. **χειροτονήσας**, creabant, Ph. imperf. act. **χειροτονήσας**, designatus, Ph. p. part. pass. **Εἰ ταυτοὶ γ' ἱχειροτόνησαν οἱ θεοὶ**, Arist. Av. 1577. **Ἦν τ' ἀρχῆς, ἦν ἀρτι χειροτόνηται, Συμβάλοισιν ἀπάσαις ὁ μὴ χροσμομαί**, id. Conc. 516. **Ἐχειροτόνησαν γὰρ μὲν**, Ach. 604. Ex **χείρ**, & **τίνω**, tendo.

Χειροτονία, ὡ, ὅ, creator, Gl. V. nuncupator, qui designat. A **πρᾶξ**.

Χειροτονία, ὡ, ὅ, suffragiis creatus & constitutus. A **χειροτονία**.

Χειροτονία, ας, ἡ, creatio, ordinatio, nuncupatio, suffragium, Philox. A **χειροτονία**.

Χειροτριβία, ὡ, fut. ἵσω, manu frico. Philox. **χειροτριβία**, ruspinat. Ex **χείρ**, & **τριβία**, tero.

Χειρὺν, in suam potestatem redigere, præs. inf. act. **contr.** pro **χειρῆν**, a verbo **χειρῶν**.

Χειρῶν, ὡ, f. ἵσω, manibus operor seu operor facio, operor. A **χειρῶν**.

Χειρῶν, ας, τὸ, opus manu factum, opificum. A **χειρῶν**.

Χειρῶν, ας, ἡ, actio vel operatio, quæ fit manibus; (2) curatio, quam adhibet chirurgus. Ab eod.

Χειρῶν, ὡ, ὅ, qui in manuum operatione versatur, i. e. qui manu exercetur, seu qui manus opera indiget; (2) chirurgicus, ad chirurgum pertinet. Hinc ἡ **χειρῶν**, ἡς, sc. **τέχνη**, chirurgia; ars sive scientia chirurgi. A **χειρῶν**.

Χειρῶν, ὡ, ὅ, opifex manuarum, qui manu operatur; (2) chirurgus, qui manus medicas alicui adfert. Ex **χείρ**, & **ἔργον**, opus.

Χειροχάλος, υ, ὡ, ἡ, manu debilis seu mancus. Ex **χείρ**, & **χάλος**, mancus.

Χειρόν, ὡ, & **χειρόμας**, ὡ, manu, manuum viribus supero, vel manibus superatum capio, in potestatem redigo, subigo, domo. **Δίμαρτα τὰδ' ἱμῶν χειρόσμομα ἔχοντες**, Eur. Tro. 862. **Τὸ καλλινίκῳ τῷδ' ὁπλῶ χειρόσμομα**, id. Her. fur. 573. **Ἀφράσῳ τῷδ' χειροθεῖς πῖδῳ**, Soph. Trach. 1074. **Ὡς ἱχειροθήσαν ὑπὸ Δαρῆος**, Xen. A **χείρ**.

Χείρ, deteriora, nom. plur. n. g. Att. & Ion. pro **χειρῶν**, a **χείρ**, **peior**, quod est compar. a **κακός**, malus.

Χείρ, ὡ, ὡ, ἡ, **peior**, deterior. Comp. a **κακός**.

Χείρ, ὡ, ὡ, Chiron, Centaurus.

Χειροκλήσις, ὡ, ὅ, opifex, officialis. A **χειροκλήσις**.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, opifex, operarius, q. d. manuum suarum dominus, qui manibus imperat, ut hoc vel illud agant. Ex **χείρ**, & **ἀναξ**, rex, dominus.

Χειροκλήσις, ας, ἡ, opus, quod manibus fit; manuum solertia; Æschyl. Prom. vinct. 44. A **χειροκλήσις**.

Χειροκλήσις, υ, τὸ, sive **χειροκλήσις**, ας, ἡ, centaurium magnum. A **χείρ**.

Χειροκλήσις, ἰδῶ, f. **χειροκλήσις**, ulcus malignum Chiron eximio medico opus habens; Dioscorid.

Χειροκλήσις, domuisse, aor. i. inf. med. verbi **χειρῶν**.

Χειροκλήσις, **capax erit**, 3. sing. f. i. ind. act. verbi **χείρ** pro **χείρ**, **capio**.

Χείρ, f. **χείρ**, **capio**, **capax fum**; (2) fundo. **Οὐδὲ δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείρ**, Odys. 18, 17. Ab & pro **χείρ**.

Χειροκλήσις, υ, ὡ, ἡ, hirundininus. A **χείρ**.

Χειροκλήσις, ἰδῶ, f. **χείρ**, pulli hirundinum. Ab eod.

Χειροκλήσις, f. **ἵσω**, hirundines imitor gar-

rulitate; (2) barbare loquor, ita ut non magis intelligi possim, quam hirundo; (3) hirundini stipem colligo, circumeundo oppidanorum ædes & cantilenam quamdam canendo de hirundinis adventu. Ab eodem.

Χειροκλήσις, υ, τὸ, Dioscor. 2, 214. Chelidonia. Plin. 1. 25. §. 50. c. 8. Hirundinaria.

Χειροκλήσις, 7, 14. a **χείρ**. **Angl. Chelidonia**, f. **Swallowwort**; Nicand. in Theriac. 857. Plin. 8. cap. 8. §. 41.

Χειροκλήσις, ἰδῶ, f. **ἵσω**, vel **χείρ**, υ, ὡ, ἡ, hirundininus, hirundinarius. Ab eod.

Χειροκλήσις, υ, ὡ, qui hirundini stipem colligit. A **χείρ**.

Χειροκλήσις, υ, ὡ, hirundo; (2) piscis polypo similis; (3) cavitas unguis eorum.

Χειροκλήσις, υ, ὡ, testudo marina, seu aquatica. Ex **χείρ**, & **κλήσις**, aqua.

Χειροκλήσις, υ, τὸ, labrum, labium. A **χείρ**.

Χειροκλήσις, υ, ὡ, testudo, animal durissimæ testæ; (2) testudo, i. e. instrumentum musicum a similitudine illius animalis sic dictum.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Χειροκλήσις, ας, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quem navis subjicitur. A seq.

Х Е Р Х Е Т

χίρσων, *υ*, τὸ, malluvium, pelvis, Philox.
 trulleum, guttus, aquiminale; Hom. Il.
 24, 304. A χίρσιψ.
 χίρσιμμα, ατθ, τὸ, manuum lotio. A
 sequente.
 χίρσιψα, *ς*, ψα, manus lavo; χίρσιψαντο,
 a. i. med. pro ἱχίρσιψαντο. Χαίτιω ἀμφι
 σὺν χίρσιψομαι, Eur. Iph. in Tau. 623.
 A χίρσιψ.
 χίρσιψ, εθθ, ὤ, aqua, qua abluuntur manus
 ante cibum; (2) lavacrum & ipsa ma-
 nuum ablutio; (3) malluvium. Ex χίρ,
 & ψιψα, lavo.
 χίρσιψαντ' pro χίρσιψαντο; Hom. Il. i, 449.
 lavarunt manus, 3. plur. a. i. ind. med.
 verbi χίρσιπτομαι, manus lavo.
 χίρσινος, Adv. vacuis manibus, sine mu-
 nere. Ex χίρ, & σινος, vacuus.
 χίρσπλακθ, *ς*, ὁ κ' ἢ, manuum planctus,
 ictus manu impactus. Χίρσπλακτοι δῦποι,
 Soph. Aj. 637. A χίρ, & σπλάσσω, per-
 cutio.
 χίρς, manus, gen. sing. Poët. pro χίρς, a
 χίρ.
 χίρρονσιάζω, figuram gero Cherronesi seu
 peninsulæ. A χίρρόνησθ.
 χίρρονσιάζω, five χίρρονησιζω, fut. ισω, idem
 & ab eod.
 χίρρόνησι, *ς*, ια, ιον, ad Cherronesum perti-
 nens, vel ex Cherroneso oriundus. Ab
 eodem.
 χίρρονσιεύω, ὦ, peninsulam refero. A χίρ-
 ρονσιεύς.
 χίρρόνησις, *ς*, ὁ, idem & ab eod.
 χίρρόνησιδης, εθθ, ὁ κ' ἢ, peninsulæ simi-
 lis, peninsulæ speciem habens. A χίρρό-
 νησθ.
 χίρρόνησιδης, vel χίρρονησιδης, εθθ, ὁ κ' ἢ,
 Cherronesi seu Cherronesi figuram habens.
 Ex χίρρόνησθ, & εἶδθ, figura.
 χίρρόνησθ, vel χίρρόνησθ, *ς*, ἢ, penin-
 sula. Ex χίρθ, five χίρσθ, & ἢθ.
 insula.
 ΧΕ' Ρ' Ρ' Ο Σ, five χίρσθ, *ς*, ὁ κ' ἢ, de-
 sertus incultusque, asper; (2) Subst. so-
 lum desertum; (3) terra, solum, conti-
 nens.
 χίρσθ, αία, αἶον, terrestris, terrenus, Gl.
 V. A χίρσθ.
 χίρσθω, *ς*, θω, continens fio, in terram seu
 continentem vertor; (2) incultus sum, ne-
 gligior. Ab eod.
 χίρσθ, manibus, dat. plur. cum ἰφελκ. ab
 eodem.
 χίρσθ, ἰν, ιον, idem quon χίρσθ.
 χίρσθ, Adv. a littore, a terra, a conti-
 nenti. A χίρσθ.
 χίρσθ, Adv. in terra, in continenti. Ab
 eodem.
 χίρσθ, ὦ, ὦσα, desolo, efficio ut terra
 fiat inculta & deserta; (2) terram efficio;
 χίρσθται, desolatur, exsiccat, sterilefcit;
 (3) fit continens terra. Σαλθθσι αὐτὸς ἐν
 θαμελίαν, κ' εἰς ἱχάπυ χίρσθθσιν, Soph.
 Sal. 4, 19. Ab eod.
 χίρσθ, *ς*, ὁ, coluber, Ph. boa, Gl. V.
 Ex χίρσθ, & ὕδρα, hydra.
 χίρσθ, εθθ, ὁ κ' ἢ, incultus; ut χίρσθ
 δαίς τόποι, dumosa loca, Ph. χίρσθδης,
 dumosum, Ph. A χίρσθ.
 χίρσθ, cacaturneo. A χίρσθ.
 χίρσθ, fundant, gen. plur. aor. i. part.
 αἶ. Att. pro 3. plur. aor. i. imper. αἶ.
 χίρσθσθ, verbi χίρσθ, fundo.
 χίρσθ, fudit, 3. sing. aor. 2. ind. αἶ. Ion.

X E Y X H P

& cum ἰσφίλκ. pro ἰχθῆ, a verbo eodem.

Χεῦμα, ατΘ, τὸ, quod fufum, effufum, aut diffufum fluit, flumen. Gl. V. unda, fluentum; (2) libamen; (3) vas efcarium, difcus. Ὡς περὶ χεῦμα φαίνεται καὶ οἰκιστοῖς Ἀμφεδιδύνται. Hom. Il. 23, 561. *Quem circum ora fulgidi flanni funditur.* A χέω.

Χέσσωσι, fuderini, 3. plur. a. i. conjunct. act. verbi χέω.

Χέω, fundo. Δάκρυσι χέων, Eur. Elec. 182. Τόμῳ δ' ἀμφὶ πτερῶ ἵνα χέονθ' ἔξαγαγόντες, Il. 7, 336. A χέω.

Χίω, capio; unde χεῖω.

ΧΕ'Ω, fundo, effundo, diffundo; (2) liquefacio, liquo. Ἀσπτον χεῖσα παμμυγῇ βολῶ, Lyc. 5. Κρῆναι τ' ἀμύρσοιαι χεῖον, Eur. Hipp. 751.

Χηλαρός, ὁ, ὁ καὶ ὁ, qui est velocibus vel albis ungulis. Ex χηλή, & ἀργός, *velox, albus.*

Χηλδύμα, ατΘ, τὸ, instrumentum ejus, qui fuit aliquid; (2) ipsum opus textile vel futilē. A χηλδύω.

Χηλδύτος, ἡ, ὁ, nexilis, plexilis, futilis; (2) nexūs, plexus, futus. Ab eod.

Χηλδύω, f. ὄσω, fuo, plecto,necto. A χηλή.

ΧΗΛΗ, ἡ, ὁ, forfex cancrorum; (2) ungula bifulca & bipartita instar forficis cancri; (3) specillum bifurcum summa parte incisum, pes caprinus.

Χηλός, ἡ, ἡ, arca, seu arcula, capsula; Hom. Il. 16, 221. Odyss. 21, 51. A χέω, capio.

Χήμη, ἡ, ὁ, hiatus, oscitatio, quæ fit ore hianti; (2) ostrei quædam species. A χαίνω, seu χέω.

Χήμασις, ὡς, ἡ, adfectus albi in oculo, quum illud supra nigrum eminet. Quasi a χήμα, a χήμη.

ΧΗ'Ν, χηνός, ὁ καὶ ὁ, anser.

Χηναλάπηξ, ευΘ, ὁ, q. d. vulpanfer, avis nomen. Ph. ganta. Ex χηῶ, & ἀλάπηξ, vulpes.

Χήνευ, εἶα, εἶον, anserinus. A χηῶ.

Χήνευ, εἶα, εἶον, idem & ab eod.

Χηνία, ὡ, irrideo, illudo, proprie ore hianti & in cachinnos resoluta, Hef. Ab eodem.

Χήνιμα, ατΘ, τὸ, illustio, irrifio. A χηνία.

Χηνιδεύς, ὡς, ὁ, pl. χηνιδεύς, pulli anserini. Ab eodem.

Χηνίζω, f. ἴσω, tibia cano.

Χηνίον, ὡ, τὸ, anserculus. Dim. a χηῶ.

Χήνευ, εἶα, εἶον, anserinus. Ab eod.

Χηνίσκ, ὡ, ὁ, anserculus, plerumque is, qui in puppi navis ad ornamentum effingebatur. Dim. ab eod.

Χηνοδοσκίον, ὡ, τὸ, locus, in quo aluntur anseres, anserarium. A χηνοδοσκός.

Χηνοδοσκία, ατ, ἡ, anserum pastio seu pastura. Ab eod.

Χηνοδοσκίον, ὡ, τὸ, grex anserum, qui una pascuntur. Ab eod.

Χηνοδοσκός, ὡ, ὁ καὶ ὁ, anseres pascens seu alens, Ph. anserarius. Ex χηῶ, & βίσκαω, pascō, alo.

Χηνομαγένης, ευΘ, ὁ καὶ ὁ, qui anserum magnitudine est. Ex χηῶ, & μάγισΘ, magnitudine.

Χηνοτροφεῖον, ὡ, τὸ, cors, in qua aluntur anseres. Ex χηῶ, & τρέφω, alo.

Χηνοστῆς, ὡ, clamo, vociferor. A χήν.

Χηνοστῆς, ατ, ἡ, hiatus. Ab eod.

ΧΗ'Ρ, ῥός, ὁ, echinus.

Χήρα, ατ, ἡ, vidua. A χήρΘ.

Χηράζω, f. ἄσω, viduo, viduum vel viduam reddo, & χηράσκω, idem. Τῷ δὲ χηῶ ἄλοχον οἰκίστην, πᾶντες ἀπαιδεύοντες, Eur. Ion. 652. Ab eod.

Χηραμῆς, ιδΘ, ἡ, cavernula, latibulum parvum; (2) cava concha. A χηραμίδες.

Χηραμοδύτης, ὡ, ὁ, qui ferarum latibula subit. Ex χηραμίδες, & δύω, subeo.

ΧΗΡΑΜΟ'Σ, ὡ, ὁ καὶ ὁ, caverna, latibulum, lustrum ferarum; Hom. Il. 21, 495.

X H P X I A

Χηρέσκω, viduo, vid. Χηρέζω.
Χηρεία, ας, ἡ, viduitas, vita vidua. Α χη-
ρόειω.
Χηρόσις, τας, ἡ, idem. Α seq.
Χηρόω, f. άσω, viduus vel vidua sum, vi-
duam vitam dego; (2) destitutor, privor,
careo, egeo; (3) viduo. Καὶ ἐκάθιστο Θη-
μάρ χηρόβυστα ἐν τῇ οἰκῇ Ἀβισσαλαδου πρὸς
ἀδελφῷ αὐτοῦ, 2 Sam. 13, 20. Τὰ ἐχθρά-
μα-πάρους χηρόει μὲ τὸ σπλάγχνον, Longin.
8. Ἀνδρῶν χηρόει, βόσκει δὲ τι μικράδας
αἰγῶν. Hom. Odyss. 9, 124. Α χῆρ·Θ.
Χηρή·Θ, ία, ιον, viduus; (2) inordinatus.
Ab eodem.
Χ Η Ρ Ο Σ, χῆρα, χῆρον, viduus, orbus, in-
digens.
Χηροσύνῃ, ης, ἡ, viduitas. Α χῆρ·Θ.
Χηρώω, ας, f. άσω, viduo, viduum reddo, or-
bo, privo; Hom. Il. 5, 642. Ἄλμς ᾧ
Πριάμῃ γὰρ ἱχέρωσ' Ἑλλάδα, Eur. Cyc.
297. Ab eod.
Χῆρωσ·ι pro χῆρωσι, desolavit, 3. sing. aor. 1.
indic. act. Ion. pro ἱχέρωσι, a verbo χη-
ρόω.
Χῆρωσις, τας, ἡ, viduatio, celibatus, orbatio,
desolatio. Α χηρόω.
Χηρωσαί, αν, οί, viduarum tutores; (2) qui
propinquitatem juncti generi & familiæ, hæ-
redibus successoribus viduatæ; (3) qui suc-
cedunt, ubi nulli legitimi & propinqui hæ-
redes sunt. Χηρωσαί δὲ διὰ κῆστιν δατίε-
το. Hom. Il. 5, 158. Ab eod.
Χῆτις, penuriæ, dat. sing. contr. pro χῆτις.
α χῆτ·Θ.
Χητιά, ας, ἡ, indigentia, inopia. Α χῆτις.
Χητίζω, indigeo, deficio. Ab eod.
Χῆτις, τας, ἡ, vel χῆτις, ητ·Θ, ἡ, indigen-
tia, penuria, inopia. Α χητία.
Χῆτ·Θ, εἰ, τὸ, penuria, defectus; occur-
rit χῆτις, dat. Χῆτις χαροπύῳ σελήνῃ.
Aratus, 1152. Χῆτις χαλινῷ κ' ἠνιόχῃ.
Julian. Imperat. Orat. 2. Sub initio.
Χητοσιάνῃ, ης, ἡ, idem; (2) viduatio. Α
χῆτ·Θ.
Χθαμαλοπότης, υ, ὁ, humivola, i. e. non
multum a terra se attollens volatu. Ex
χθαμαλός, & ἵπταμαι, volo.
Χθαμαλός, ὡ, ον, humilis, depressus, non
multum a terra adsurgens, non altus;
Hom. Od. 9, 25. Α χθαμαί.
Χθαμαλότης, ητ·Θ, ἡ, humilitas, Ph. Α
præc.
Χθαμαλόω, ω, f. άσω, humilem reddo, soio
pequo, complano. Α χθαμαλός.
Χ Ε Ξ, Adv. heri. Hinc υ, ἡ, τὸ, χθές,
hesternus, a, um.
Χθιστός, ὡ, ον, hesternus. Α χθίς.
Χθιζά, Adv. heri. Ab eod.
Χθιζός, ὡ, ον, hesternus. Χθιζός ἔστι μετ'·
δαίτην. Hom. Il. 1, 424. Ab eod.
Χ Θ Ο' Α, corpus, Hef.
Χθονί, terræ, dat. sing. α χθών.
Χθονιαφέρ·Θ, υ, ὁ κ' ἡ, qui in terram defer-
tur, Suic. Ex χθόνι·Θ, & φέρω, fero.
Χθονίος, terrestris, gen. sing. Ion. pro χθονίς,
α χθόνιος.
Χθόνι·Θ, ία, ιον, & χθόνι·Θ, υ, ὁ κ' ἡ, terre-
nus, terrestris, subterraneus; χθόνιοι θεοί,
inferi dii, Gl. V. Α χθών.
Χθονίπαις, αιδ·Θ, ὁ κ' ἡ, terræ filius aut
filia, terrigena. Ex χθών, & παῖς, filius,
vel filia.
Χθονόπλες·Θ, υ, ὁ κ' ἡ, terra fœdus. Ex
θάν, & πλέσσω, fingo.
Χθονοσίχθης, τας, ὁ κ' ἡ, in terra calcatus vel
depressus; (2) terrestris; Soph. Oed. Tyr.
309. Ex χθών, & σίχθης, via, femita.
Χθονοτρεφής, εἰ·Θ, ὁ κ' ἡ, terræ alumnus
vel alumna, Suic. Ex χθών, & τρέφωμαι,
alor.
Χ Θ Ω Ν, χθονός, ὡ, terra, humus, Philox.
tellus.
Χιδ, ας, ἡ, latebra. Α χιδά.
Χιδίζω, f. άσω, noto figura literæ X, quæ
est nota deletionis rei adulterinæ, desuñb.
Gl. Vet. χιδίζω, decussare. Α χί, litera.
C 2 Σιασμός.

Χιασμός, ὁ, decussatio. **Α χιαζῶα**.
Χιασμός, ὁ, decussationis formam habens.
 Ab eodem.
ΧΙΔΡΟΝ, υ, τὸ, *Plur.* χίδρα, ὡν, novella tritici grana.
Χιλβα, fut. ἔσω, sagino; (2) pascor, depascor. **Αἱροὶ ἵπποι χιλβασι**, Nicand. Theriac. 635. **Α χιλβ**.
Χιλβ, ἡ, materia esculenta. **Α χιλβε**.
Χιλια, ὡν, τὰ, mille.
Χιλιάσις, millies. **Α praec.**
Χιλιαρχία, ᾧ, f. ἔσω, mille viris seu militibus praefum; sum tribunus militaris. **Α χιλιαρχος**.
Χιλιαρχος, υ, ὁ, qui mille viris praefectus, mille militum tribunus, tribunus. Ex **χιλίοι**, & **ἀρχή**, praefectura.
Χιλιαρχία, ατ, ἡ, imperium in mille viros, praefectura mille virum seu militum. **Ph. tribunatus.** **Α χιλιαρχης**.
Χιλιαρχος, υ, ὁ, idem quod **χιλιαρχης**. **Ph. tribunus.**
Χιλίος, ἄδος, ὁ, numerus mille continens, mille, millenarius. **Α χιλίοι**.
Χιλιασται, ἄν, οἱ, millenarii, seu milliarum qui Christum cum suis ante mundi abolitionem mille annos in his terris regnatum credunt. **Α χιλιάς**.
Χιλίτης, υ, ο, & **χιλιότης**, ἑς, ὁ καὶ ἡ, millennis, mille annorum. Ex **χιλίοι**, & **ἔτος**, annus.
ΧΙΛΙΟΙ, αἱ, α, mille.
Χιλιόκομος, υ, ὁ καὶ ἡ, mille vicos seu pagos habens. Ex **χιλίοι**, & **κόμη**, vicus.
Χιλιόμοσος, ης, ἡ, sacrificium ex mille bobus, seu aliis animantibus. Ex **χιλίοι**, & **βῆς**, bos.
Χιλιόπλοισι, ἰα, ἰον, millicuplex; (2) milles auctus. Ab eod.
Χιλιόπλοισι, ἄδν, millies plures. **Α χιλιόπλοισι**. Ab eod.
Χιλιόπες, ὅδος, ὁ καὶ ἡ, millipeda, **Gl. Vet.** Ex **χιλία**, & **πῆς**, pes.
Χιλιός, ὁ, ὄν, millesimus. Ab eod.
Χιλιότις, ἑς, ἡ, millesima pars; (2) cohors millenaria, mille viri; (3) millenarius numero. Ab eod.
Χιλιόταλαντος, υ, ὁ καὶ ἡ, mille valens aut constans talentis. Ex **χιλίοι**, & **τάλαντον**, talentum.
Χιλιόφορος, υ, ὁ καὶ ἡ, mille amphoras capiens. Ex **χιλίοι**, & **φῆρα**, fero.
Χιλίω, ᾧ, f. ἔσω, mille drachmis multo. **Α χιλίοι**.
Χιλιαρχ, υ, ὁ, mille annorum tempus. Ex **χιλίοι**, & **ᾠρα**, tempus.
ΧΙΛΙΟΨ, ὁ, ὁ, pabulum. **Gl. Vet.** farago.
Χιλῶ, ᾧ, f. ἔσω, pascor, pabulum praebere. **Xen.** **Α χιλῆς**.
Χιμαίρα, ας, ἡ, capra, **Gl. Vet.** in fabulis, chimara, monstrosa quadam bestia. **Α χίμαρος**.
Χιμαροδότης, υ, ὁ, qui capellas init. **Τα χιμαίρα**, & **βαίνα**, & **βαίνα**, conscendo.
Χίμαρος, υ, ὁ, caper, **Gl. V.**
Χιμόρας, capellae, acc. plur. **Dor.** pro **χιμόρος**, a **χίμαρος**, capella.
Χιμνίον, υ, τὸ, pernium, pernio, **Gl. Vet.** **Vid.** **χιμνίον**.
Χιόν, ἰα, ἰον, niveus, nivalis; (2) candidus in modum nivis. **Α χιόν**.
Χινίζω, f. ἔσω, dealbo, niveo colore imbuo; (2) nivibus obruo, nive conspergo. **Gl. V.** **χινίζει**, nivit; **χινιζόμενος**, nivofus, **Gl. V.** Ab eod.
Χιόνιος, ὁ, ὄν, niveus, **Gl. V.** **Α χιόν**.
Χιόνιος, ατ, ὁ, per nives gradiens. Ex **χιόν**, & **βαίνα**, eo.
Χιόνος, υ, ὁ καὶ ἡ, nive obrutus, **Arist. Nub.** 9. Ex **χιόν**, & **βλῆνα**, jacio.
Χιονόβλητος, ᾧ, f. ἔσω, nivibus dejectis obruo. **Α χιονόβλητος**.
Χιονόβλητος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui nives coelitus jacularur. Ex **χιόν**, & **βλῆνα**, jacio.
Χιονόφωτος, ἑς, ὁ καὶ ἡ, nivem referens; (2)

niveus, candidus in modum nivis. Ex
 χιάν, & είδος, species.
 Χιονοθρέμμαν, ον, ο ή η, qui nive nutri-
 tur & alitur; (2) nivofus. Ex χιάν, &
 θρέμμα, alumnus.
 Χιονόκλυπ, ο, ο ή η, q. d. qui nive est
 percussus; (2) nive obrutus & consper-
 fus. Ex χιάν, & κλύπς, sonitus, qui pulsu
 ciatur.
 Χιονοτρέφ, ο, ο ή η, qui nivibus alitur,
 nivibus vicitans. Ex χιάν, & τρέφω, alo.
 Χιονώω, ώ, f. άσω, nivibus obruo, nive ope-
 rio; (2) dealbo, niveo colore imbuo. A
 χιάν.
 Χιονώδης, ες, ο ή η, nivofus, nivalis, nivi-
 bus oppletus; (2) niveus, candidus in mo-
 dum nivis, albus. Ab eod.
 Χιονώτης, ή, ον, vel ο ή η, nive obrutus, ni-
 valis. Φύσιν χιονωτών άμειψας. Nonn.
 Paraphr. 4, 46. A χιονώω.
 Χιραλός, έα, έον, qui fissuras habet in mani-
 bus. A χιράς, pro χείρας.
 Χιρόπες, οδες, ο ή η, qui habet fissuras in
 pedibus. Ex χιράς, & πός, pes.
 ΧΙΤΩΝ, άν, ο, tunica, subucula, Ph.
 Χιτανίζω, tunico, Gl. V. A χιτάν.
 Χιτανών, ο, τό, tunica; (2) muliebris tu-
 nica. Dim. a χιτάν.
 Χιτανίσκ, ο, ο, tunicula, Gl. V. interula,
 indusium. Ab eod.
 Χιτανοπάλης, ο, ό, fagarius, Gl. Vet. qui
 tunicas vendit. Ex χιτών, & πωλείω,
 vendo.
 Χιω, χαράσσω, induco, cancello, Gl. Vet.
 'Ο δ' άπ' άρχής είς τέλος τώω πώσαν κα-
 τιχίωσιν έκείνην τραχέειαν. Tzetz. Chil.
 11, 36. A χιόω, a χί.
 ΧΙΩΝ, όντος, ό, nix.
 ΧΛΑΪΝΑ, fíbilo.
 ΧΛΑΪΝΑ, ης, ή, læna, palla, Gl. Vet. &
 χλαῖναι, paludamenta, Gl. V.
 Χλαμυρική, ης, ή, fagaria, Gl. V. ars con-
 ficiendi lænas, opificium lænarum. Ex
 χλαῖν, & έργον, opus.
 Χλατιώω, ώ, f. άσω, læna induo aut operio;
 (2) induo. A χλαῖνα.
 Χλαμυδίσ, ο, τό, parva chlamys. Dim. a
 χλαμύς.
 Χλαμυδοειδής, έ, ο ή η, chlamydis for-
 mam gerens. Ex χλαμύς, & είδος, forma.
 Χλαμυδοποιός, ό, ο ή η, qui chlamydes con-
 ficit. Ex χλαμύς, & ποιέω, facio.
 Χλαμυδερής, ας, ή, ars conficiendi chlamy-
 des. A χλαμυδοής.
 Χλαμυδερικός, ή, ό, ad illum, qui chlamy-
 des conficit, pertinens. Ab eod.
 Χλαμυδερής, έ, ο, qui chlamydes conficit.
 Ex χλαμύς, & έργον, opus.
 Χλαμυδοφέρής, ώ, chlamydem gesto. Ex
 χλαμύς, & φέρω, gesto.
 Χλαμυδής, ώ, chlamyde vestio. A χλαμύς.
 Χλαμυδατός, ώ, ό, chlamydatus. A χλαμυ-
 δώω.
 ΧΛΑΜΥΣ, ύ, ή, chlamys, Gl. Vet.
 vestis, quæ tunicae superindui solet, palu-
 damentum.
 Χλαυδία, ο, τό, lænula tenuior & mollior.
 Dim. a χλαῖνς.
 Χλαυνάτος, έ, fagatus, Gl. Vet. A χλαυ-
 δάω, quod est a seq.
 Χλαυσκίον, ο, τό, penula. Έσκαφάται Μί-
 γαρίαν τά χλαυσκία. Arist. Ach. 524.
 Χλαῖνς, έ, ο ή η, læna tenuior & mollior.
 Gl. læna. A χλαῖνα.
 Χλιδάω, f. άσω, ludificor, i. e. ludo, deri-
 deo, irrideo, subfanno, cavillo. Ημᾶς
 μή έχλιδάζει ή κατεφοίει, Luc. Toxar.
 Παίζων ή χλιδάζων, Arist. Ran. 375. A
 χλιδή.
 Χλιδασία, ας, ή, irrifio, illufio, cavillatio.
 A χλιδάω.
 Χλιδάσμα, ατος, τό, illufio, irrifio, subfan-
 natio. Ab eod.
 Χλιδασμής, έ, ό, idem & ab eod.
 Χλιδαστής, έ, ό, illufor, irrifor. Ab eo-
 dem.

Χ Α Ε Υ Ή, *us, ñ, risus, derisio, illusio, ludibrium.*
Χ Α Ι Α Ι' Ν Ω, *f. ανῶ, tepefacio, modice calefacio; χλιαίνομαι, tepeo, tepeisco, tepefio. 'Επειδὴ πρὸς ἔχεις Ὁ, χλιανείς Ὁ-αυτὸν, Arist. Lyf. 489. 'Εχλιανόμενῳ ἐ-σῶσα πρὸς τὸ ἥλιον, id. Conc. 64.*
Χλιαρός, *ρᾶ, ρόν, tepidus. Α χλιαίνα.*
Χλιαρότης, ης, ñ, tepor, tepiditas, Gl. V.
Α præc.
Χλιαῖνος, *idem quod χλιαῖνα.*
Χλιαῖσι, *deliciis, dat. plur. Ion. pro χλιαῖς α χλιαῖ.*
Χλιαῖνος, ñ, ñν, delicatus; (2) luxuriosus, Α χλιαῖ.
Χλιαῖσφυρος, υ, ὁ κ' ἡ, qui teneras & delicatas pedum plantas habet; (2) tenellos habens pedes. Ex χλιαῖνος, & Ὀφυρὸν, malleolus pedis.
Χλιαῖνός, Adv. delicate, molliter; (2) luxuriose, Α χλιαῖνός.
Χλιαῖνα, ὠ, luxui deditus sum, in deliciis vivo, sum delicatus. 'Εφ' οἷσι τὸν χλιαῖνα, Soph. El. 362. Α χλιαῖ.
Χλιαῖνος, εἶα, ου, mollis, delicatus, luxuriosus. Ab eod.
Χλιαῖ, ἡς, ἡ, deliciæ, luxus; (2) effeminata mollities; (3) vestis delicata, qua uti solent homines luxui dediti. Α χλιαῖ.
Χλιαῖσμα, ατος, τό, luxus, deliciæ; (2) id, quo luxuriamur. Α χλιαῖνα.
Χλιαῖος, εος, τό, idem & ab eod.
Χ Α Ι' Δ Ο Σ, υ, ὁ, cumulus seu acervus lapidum, excrementorum, & similium, quæ fluvius aut torrens unum in locum convehit.
Χλιαῖον, ἄνος, ὅ, brachiale, monile. Α χλιαῖ.
Χλιαῖνος, qui tepefecit, a. i. part. act. Att. pro χλιαῖνος, a verbo χλιαῖνω.
Χ Α Ι' Ω, deliciis frango, luxu effemino.
Χ Α Ο' Α, ας, vel χλόη, & χλῖν, ης, ἡ, herba virens, gramen, vel viride germen, Gl. Vet. χλόη, viriditas, herba, gramen, muscus, farrago; folia; (2) Cereris epitheton.
Χλοῖζω, fut. ἄσω, viridis sum, vireo. Α χλόα.
Χλοῖσθος, εος, ὁ κ' ἡ, virefcens. Ex χλῖα, & ἄθος, σθος.
Χλόασμα, ατος, τό, viror. Α χλοῖζω.
Χλοῖσθης, εος, ὁ κ' ἡ, virore nitens; (2) virentium splendorem referens. Ex χλόα, & αὖθ' ἡ, splendor.
Χλοῖω, ὠ, idem quod χλοῖζω.
Χλοῖρος, ρᾶ, ρόν, virenti graminī similis, herbaceus, viridis, pubescens, florens. Gl. V. χλοῖρις, viride, glaucum, virens; χλοῖροίς, frondentibus, Ph. Α χλόη.
Χλοῖροτροφός, υ, ὁ κ' ἡ, alens herbofa seu virentia, in quo virentia proveniunt. Ex χλοῖρος, & τροφώ, αἰό.
Χλοῖ, ὠ, viridis, gen. sing. Dor. pro χλοῖρ, α χλοῖρος.
Χλοῖθαρος, υ, ὁ κ' ἡ, color herbideus seu gramineus. Χλοῖθαρος, ῥοῖν, Aret. Ex χλοῖρος, & βύπλω.
Χλοῖρος, ἡ, ρόν, idem quod χλοῖρος.
Χλοῖτρίς, υ, ὁ κ' ἡ, q. d. herbam virentem pariens, herbam virentem produciens. Ex χλόη, & τρίς, παρῖς.
Χλοῖσφύρα, ὠ, f. ἡσῶ, herbam seu gramen viride fero, vel herbesco seu herbasco. Α χλοῖσφύρος.
Χλοῖσφός, υ, ὁ κ' ἡ, viridem herbam seu viridia gramina ferens. Νότις ἐπὶ τριτάτῃ γαίῃ χλοῖσφός, Eur. Ph. 630. Ex χλόη, & φέρω, fero.
Χλοῖσα, ὠ, idem quod χλόα.
Χλοῖσθος, εος, ὁ κ' ἡ, virenti graminī similis, herbaceus, viridis, vel ex virore pallescens. Α χλοῖα pro χλόη, quod idem est cum χλόα.
Χλοῖσκαρπος, υ, ὁ κ' ἡ, cujus fructus viret. Ex χλόη, & καρπός, fructus.
Χλοῖς, contr. χλῖς, ὅ, viror; (2) pallor. Α χλόα.

Χλῆνις, f. ἄσπρις, quiritor, lamentor. A χλῆνις.

Χλῆνις, εἰς, εἰς, aprugnus; (2) fuillus, porcinus. Ab eod.

ΧΛΟΤ'ΝΗΣ, α, ε, in virēte gramine cubans; (2) agrestis.

Χλωρός, α, ο, dicitur aurum ob pallorem.

Χλωδός, ος, ε, χ, ἡ, virenti gramine similis; (2) herbaceus, viridis. A χλωδός.

Χλωδός, viridi pascor gramine, Gal. A χλωδός.

Χλωραίνω, viridem reddo. Gl. V. χλωραίνει, viret; χλωραίνωμαι, vireo, Gl. V. Soph. A χλωρός.

Χλωραίνω, ατ, τδ, viror; (2) pallor. A χλωραίνω.

Χλωρός, εἰς, ο, avis, sic dicta a colore; (2) luteus. A χλωρός.

Χλωρός, ἰδός, ἡ, virens, viridis; (2) lutea, avis. Ab eod.

Χλωρίσσις, εἰς, ἡ, viror; (2) pallor. Quasi a χλωρίδα.

Χλωρίδα, f. ἰσός, viridis sum, vireo. Gl. V. virido. Κοιλάδος χλωρίδας, Lev. 14, 37. A χλωρός.

Χλωρίς, ἰδός, ἡ, Chloris, Dea florum; (2) Ioscina, quoniam vere, quum omnia virent, apparet. Ab eod.

Χλωρίτης, α, ο, viridans; virens; (2) gemma. Ab eod.

Χλωρός, ρδ, ρν, virens, herbidus, virens in modum germinum recens ex planta germinantium. Ph. viridis, pallidus. al. Gl. V. luteus. A χλωρός.

Χλωρότης, ητος, ἡ, viriditas, viror; (2) palliditas, pallor. A χλωρός.

Χλωρός, ατος, τδ, quod carpitur & catillo num more deglutitur. A χλωρός.

Χλωρός, ἡ, ὄν, catillo. Ab eod.

ΧΝΑΤ'Ω, f. αἰσώ, carpo, vellico; (2) catillonum more voro & deglutio.

Χνάξω, & χνάω, f. δαω, lanugine obitus sum, Apollo. A χνάω.

Χνός, ης, ἡ, strepitus; (2) fistula rotæ, cui axis immittitur; interdum & ipsa axis extrema pars, quæ modiolio inferitur. Χνός τὰ ἀκροῦς, ὡς τὸ ἀδὲ χονικίδες, Schol. in Æschyl. Sept. contr. Theb. 156. Ab eod.

Χνός, α, ο, ratio; (2) lanugo, pubes; (3) tomentum, quo culcitæ inferiuntur, ex tenera lana constans; (4) tenues paleæ & glumæ. Etiam pro spuma. A χνάω.

Χνός, ὡ, ὄ, lanugo, Gl. V. A præc.

Χνώδης, ος, ε, χ, ἡ, lanuginosus, lanugineus; (2) pulvere obitus, pulverulentus. A χνάω.

Χνός, inferiæ, Phil. χνός ποιοῦ, parento, Gl. V. A χνός.

Χνός, αἰα, αἰόν, congiū capiens seu equans. A χνός.

Χνός, fundo & liquo. A χνάω.

Χνός, ης, ἡ, fornax fuforia; (2) infundibulum, sive vasculum in fummo oris lati, & in imo fistulam habens, quo uti solent in liquore in vas angustius transfundendo; (3) concavitas cerebri meatus excipiens. A χνός.

Χνός, catini, gen. sing. Ion. pro χνάω, a χνάω.

Χνός, α, τδ, vel χνάω, α, ο, vas ex argilla, quo argentarii & chymici utuntur in liquefaciendis ac fundendis metallis; (2) fornax fuforia. Φύσας δ' ἐν χνάωσιν εἰσὶν ὡς αἰετὶς ἐφύσας. Hom. Il. 18, 470. Ab eod.

Χνός, εἰς, ο, congius, mensura liquidorum apud Atticos, capiens sextarius sex, sive libram novem, sive cetylās. Atticas duodecim. A χνάω, capio.

Χνός, ὡς, ἡ, libamen; χνός, inferiæ; Euripid. in Hecub. A χνάω, liba.

Χνός, ο, ε, χ, ἡ, aptus ad fundendum. A χνάω.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

Χνός, α, ο, χ, ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina motorum bustis infundenda. Ex χνάω, & φέρω, fero.

vel per vomitum vel per feces excernitur. Ab eodem.

Χολέρα, α, cholera laboro, cholericus sum, Diof. A χολέρα.

Χολερίκος, ἡ, ὄν, cholerae similis; χολερίκος, morbi quales sunt cholera laborantium; (2) obnoxius cholerae, cholericus. Ab eod.

Χολερίκος, ος, ε, χ, ἡ, cholerae similis: qualis est eorum, qui cholera vexantur. Ab eodem.

ΧΟΛΗ, ἡ, ὄν, bilis, fel; (2) ira; (3) nausea; (4) atramentum sepiæ.

Χοληγικός, ἡ, ὄν, bilem educens seu evacuans. Ex χολή, & ἄγω, ducō.

Χοληγός, ἡ, ὄν, idem & ex iisd.

Χοληγός, ἡ, ὄν, idem & ex iisd.

Χοληχός, α, ο, χ, ἡ, fel seu bilem recipiens. Ex χολή, & ἔχωμαι, capio, recipio.

Χοληχός, ας, ἡ, fellis seu bilis vomitio; (2) fastidium, nausea. Ex χολή, & ἔμαιναι, vomito.

Χολικός, ἡ, ὄν, biliosus, felleus; (2) iracundus. A χολή.

Χολίξ, α, ο, χ, ἡ, intestinum crassum. Ab eod.

Χόλις, εἰς, ὄν, iratus, infestus. Ph. χολίς, iratus, infestus. A χόλις.

Χολέατος, εἰς, ὄ, χ, ἡ, bile saturatus, Arct. Ex χόλις, & βῆνω.

Χολέατος, ος, ε, χ, ἡ, biliosus. Χολέατος αἰμα, Arct. A χολή.

Χολέατος, ος, ε, ὄν, biliosus, felleus. Ab eod.

Χόλις, bilis, gen. singul. Ion. pro χόλιν, a χόλιν.

Χόλις, α, ο, χ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολή, α, ο, χ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολή, α, ο, χ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολή, α, ο, χ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολή, α, ο, χ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολή, α, ο, χ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολή, α, ο, χ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολή, α, ο, χ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολή, α, ο, χ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολή, α, ο, χ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολή, α, ο, χ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολή, α, ο, χ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολή, α, ο, χ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολή, α, ο, χ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολή, α, ο, χ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολή, α, ο, χ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολή, α, ο, χ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολή, α, ο, χ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολή, α, ο, χ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολή, α, ο, χ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολή, α, ο, χ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολή, α, ο, χ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολή, α, ο, χ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολή, α, ο, χ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολή, α, ο, χ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολή, α, ο, χ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολή, α, ο, χ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χονδράνης, *nos*, ὁ ἢ ἡ, speciem grumi gerens, grumofus; (2) cartilagineus, cartilaginosus. A χονδρός.

Χοῦ, *contr.* χῦς, ὅ, terra egesta, agger. Gl. Vet. χῶς, humus; χῦς, pulvis, Ph. (2) congius, Gl. V. A χία.

Χορῆιον, *u*, τὸ, locus, unde omnia promuntur ad choros necessaria. A χοράζω.

Χοράζω, *ε*, ὁ, qui chorum ducit. Ex χορός, & ἄγω, duco.

Χοράζιν, Chorazin. Nomen urbis ἀκλιτον. Promulgatrix.

Χοράζης, *u*, ὁ, qui tibias in choro inflat. Ex χορός, & αὐλός, tibia.

Χόρδα, *u*, vel χορδαίος, ὅ, tumor tenuis in intestinis; (2) fides in instrumento musico aut arcu. Ex χορδή, & ἀπλω, περὶ.

Χόρδισμα, *ατ*, τὸ, fides, chorda, intestinum. A χορδαίω.

Χορδαίω, *fut.* εἰσώ, implico & involvo, ut chordæ involvi solent. Χόρδου ὁμῆ τὰ ἀπλάσματα ἀπαντα, Arist. Eq. 214. A χορδή.

XOPΔH, *u*, ἡ, intestinum, chorda, tendicula, Ph. χορδαί, fides, Gl. V.

Χορδολογία, *u*, f. ἡσω, chordis loquor, seu chordarum pulsu loquor, i. e. fidibus cano. Ex χορδή, & λόγος, sermo.

Χορδοποιέω, *u*, f. ἡσω, chordas conficio. A χορδοποιός.

Χορδοποιία, *as*, ἡ, chordarum confectio. Ab eodem.

Χορδοποιός, *u*, ὁ, ad eos pertinet, qui chordas conficiunt. A χορδοποιία.

Χορδοποιός, *u*, ὁ, qui chordas vel nervos conficit. Ex χορδή, & ποιέω, facio.

Χορδοποιός, *u*, ὁ, qui chordas vendit. Ex χορδή, & πώλω, venditor.

Χορδοποιός, *as*, ἡ, fidicula, Suic. Ex χορδή, & ποίω, confectio.

Χορδοποιός, *as*, ἡ, chordarum intentio. Ex χορδή, & πίνω, tendo.

Χορδοποιός, *u*, idem quod χορδαίω.

Χορδαίω, *u*, ἡ, tripudium cum cantu mixtum, chorea, Gl. V. saltatio. A χορδαίω.

Χορδαίω, *u*, ἡ, quo chorus utitur; (2) *Subst.* pes profodicus, qui & trochæus dicitur. Ab eodem.

Χορδαίω, *u*, τὸ, quod saltando exprimitur, saltatio. A χορδαίω.

Χορδαίω, *u*, ὁ, saltator, tripudiator; (2) qui cantat & saltat. Ab eod.

Χορδαίω, *u*, ὁ, saltatorius, Gl. V. A χορδαίω.

Χορδαίω, *u*, ἡ, choros agito seu celebros, choros exerceo seu duco, salto, tripudio.

Εὐχόρδωσι ἀμφὶ κιθάραν, Eur. Alc. 580. Βύλωμαι χορδαίωσι ὑφ' ἡδογῆς, Arist. Plut. 288. A χορδαίω.

Χορδαίω, *u*, *suppedita*, 2. sing. præs. imp. act. *contr.* pro χορδαίω, a verbo χορδαίω.

Χορδαίω, *u*, τὸ, vel χορδαίω, locus in quo chori seu choreæ ducuntur; (2) locus, in quo chorus a chorago suis ornamentis instruitur; (3) ipsum instrumentum chori, hoc est, ea, quæ instruendo, adornandoque choro necessaria sunt. Ph. impensa. A χορδαίω.

Χορδαίω, *u*, *fut.* ἡσω, chori dux sum, chorum duco, choro præeo, seu chorum erudio & doceo; (2) choragus sum, i. e. choris sumptus præbeo, meis sumptibus chorum adorno, & simpliciter, sumptus præbeo, porrgo, suppedito, subministro, largior. Βασιλία τῶν Περσῶν χρέματα χορδαίω ἡμῖν ἀποτρίφονται, Dem. τὸ τραπέδιον τοῖς ἐπιτηδεύοις, Polyb. Ab eodem.

Χορδαίω, *u*, id ipsum, quod subministratur seu suggeritur, suppeditatio. A χορδαίω.

Χορδαίω, *u*, ἡ, munus choragi, officium, quo choragus fungitur; (2) erogatio sumptuum in ludos choricos, & simpl. erogatio & largitio, præbitio. A χορδαίω.

Χορδαίω, *u*, ὁ, dux & magister chori, chora-

gus; (2) qui sumptus aliquos præbet, suppeditator, subministrator. Ex χορός, & ἄγω, vel ἡλώμαι, duco.

Χορδαίω, *u*, *suppeditantes*, accus. plur. præs. part. act. *contr.* pro χορδαίω, a verbo χορδαίω.

Χορδαίω, *u*, ὁ, choricus, ad chorum pertinet. A χορός.

Χορδαίω, *u*, τὸ, prima & illa extrema membrana, quæ foetum ambit, secundinae. Gl. V. χορδαίω, folliculum mulieris. Ab eod.

Χορδαίω, *u*, ὁ, idem quod χορδαίω, five Trochæus.

Χορδαίω, *u*, choras agitatum vado, Suid. Ex χορός, & βατῶ, eo, vado.

Χορδαίω, *u*, ὁ, qui chorum recipit; (2) qui choreis præest. Ex χορός, & δέχομαι, recipio.

Χορδαίω, *u*, ὁ, chori magister. Ex χορός, & δίδασκαλῶ, magister.

Χορδαίω, *u*, ὁ, similis involucri foetus, quod χορδαίω nominatur. Ex χορός, & εἶδος, species.

Χορδαίω, *u*, ὁ, choreis adsuetus. Ex χορός, & ἔθος, mos.

Χορδαίω, *u*, ὁ, chorus vel chorea, saltatio. Ψεύσαι τ', ἐρχεσθαι τι, χορδαίω, σιν ὄρεται. Hom. Il. 24, 261. A χορδαίω.

Χορδαίω, *u*, ὁ, qui in choro seu chorea terram pedibus pulsat, saltator. A χορός, & τύπω, pulso, serio.

Χορδαίω, *u*, ὁ, qui citharam in choro pulsat. Ex χορός, & κιθάρις, qui cithara canit.

Χορδαίω, *u*, ductum choreas, ad choream. A χορός.

Χορδαίω, *u*, ὁ, chori instaurator; (2) chori magister. Ex χορός, & ποιέω, facio.

XOP O Σ, *u*, ὁ, chorus, cœtus canentium, cœtus saltantium. Gloss. Vet. chorus, turba latantium; (2) chorea, tripudium.

Χορδαίω, *u*, ὁ, chorus, choreae, tripudium, saltatio. Οὐδ' ὅρασι νομῶν, ἔδῃ χορδαίω. Callim. Hymn. in Lavacrum Palladis 66. Ex χορός, & ἔσθῃ, sisto.

Χορδαίω, *u*, ὁ, præcentor, præfultor. Ex iisdem.

Χορδαίω, *u*, ὁ, gramine pasco, fœno fagino. Et simpl. pasco, saturo, satio; *u*, χορδαίω, saturatus, Gl. Vet. perf. pass. part. ἐχορδαίωσαν, satiati sunt, a. i. pass. 3. pl. χορδαίω, ὄχλον, Matt. 15, 33. ἀρτων, Marc. 8, 4. Ἐπιθυμῶν χορδαίω, ὄχλον, Luc. 16, 21. χορδαίω, Matt. 5, 6. A χορός.

Χορδαίω, *u*, ὁ, gramineus, hirsutus. Ab eodem.

Χορδαίω, *u*, τὸ, gramen, fœnum; (2) stipula, cremium. A χορός.

Χορδαίω, *u*, saturasse, pass. a. i. inf. act. verbi χορδαίω.

Χορδαίω, *u*, saturatum esse, a. i. inf. pass. verbi ejusd.

Χορδαίω, *u*, saturabuntur, 3. pl. f. i. ind. pass. verbi ejusd.

Χορδαίω, *u*, pabulum, cibus, Ph. saturatus. A χορδαίω.

Χορδαίω, *u*, τὸ, idem & ab eod.

Χορδαίω, *u*, ὁ, pabularis. Ph. χορδαίω, saturabile. Ab eod.

Χορδαίω, *u*, ὁ, gramineus, ex gramine confectus seu constans. A χορδαίω.

Χορδαίω, *u*, ὁ, fœnile, Ph. Ex χορός, & βάλω, jacio.

Χορδαίω, *u*, τὸ, five χορδαίω, locus, in quo fœnum secari potest vel solet; (2) campus fœnarius, pratium, Ph. Vid. seq. A χορδαίω.

Χορδαίω, *u*, τὸ, fœnile, fœnificium, Gl. V. Ex iisd.

Χορδαίω, *u*, ὁ, fœnifex, qui fœnum secat; fœnifex, Ph. Ex χορός, & κόπω, secō.

Χορδαίω, *u*, f. ἡσω, pabulor, pabuli colligo. A χορδαίω, Suic.

Χορδαίω, *u*, ὁ, pabulatio, Ph. pabuli collectio. Ab eod.

Χορδαίω, *u*, ὁ, pabulator, qui pabulum emittitur, Suic. Ex χορός, & λέγω, lego, i. e. colligo.

Χορδαίω, *u*, f. ἡσω, gramine herbisque virentibus infanio, seu luxurio gramine & herbis virentibus. Ex χορός, & μαινόμεναι, infanio.

Χορδαίω, *u*, cespes, Ph. χορδαίω, cespes, al. Gl. V. Ex χορός, & πλίνθη, latera.

X O P T O Σ, *u*, ὁ, fœnum, gramen, simpl. cibus; (2) septum, quo cincta est cors; Hom. Il. 24, 640.

Χορδαίω, *u*, τὸ, stramentum, Ph. Ex χορός, & στράμα, stragulum.

Χορδαίω, *u*, ὁ, fœnificium, Gl. V. Ex χορός, & τμήν, sectio.

Χορδαίω, *u*, ὁ, pabulum præbens, curator. Ex χορός, & φέρω, fero.

Χορδαίω, *u*, ὁ, ad formam graminis five fœni accedens. Gl. Vet. graminosus, fœnarius. A χορδαίω.

Χορδαίω, *u*, ὁ, chori cantus. Ex χορός, & αὐδή, cantus.

Χῦς, ὁ, pulvis, Ph. Ex χῶς.

Χῦς, μέτρον, congius, mensura, Gl. Vet. Ex eodem.

Χῦς, *fundunt*, 3. plur. præs. ind. act. cum *u* ἔφελκ. & *contr.* pro χῦσι, a verbo χῦω, fundo.

Χῦς, *u*, f. ἡσω, aggerem duco, humo repleo. Χῦματα χῦν πρὸς τῇ πόλει ὀπίστανται, Herodot. A χῦω.

Χῦς, *u*, futur. χῦω, coloro, imbuo, ungo, lino, inungo, illino; (2) contamino, inquino. Gl. V. vitio, temero, fœdo; χῦς, pollutus, Gl. Vet. a. 2. pass. part. Δοκῶν ἐν ὑμῖν χῦς χῦς, Soph. Aj. 43. πῦλον, id. Oed. Col. 359. A χῦω.

Χῦς, *u*, pro χῦσι, auxiliatur est, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἐχῦσι, a verbo χῦω.

Χῦς, *u*, f. ἡσω, juvo, opitulor, auxiliator, opem fero, profum. Τῶς δ' ἔτι δὴ νῆσαι, ἀχῦνται, χῦς, χῦς, Il. 1, 241. Οὐδὲ τοι, ἰδὼς ἐάν, χῦς, χῦς, ib. 16, 837. A χῦω.

Χῦς, *u*, ὁ, auxilium. A χῦς.

Χῦς, *u*, ὁ, opem ferens. A χῦς.

Χῦς, *u*, ὁ, auxiliator, opitulor; Nonn. Paraphr. 3, 16. A χῦς.

Χῦς, *u*, opitulor, opem fero. Μὴ νύ τις ἐχῦς, χῦς, χῦς, ib. 3, 54.

Χῦς, *u*, oraculum reddere, præs. inf. act. *contr.* pro χῦς, a verbo χῦω.

Χῦς, *u*, pollutus, a. i. part. pass. verbi χῦω, polluo.

Χῦς, *u*, ὁ, fœdatus; χῦς, violatum, Gl. V. A χῦς.

Χῦς, *u*, utor, uso, usurpo, Gl. V. χῦς, utitur, Ph. χῦς, usurpat, Ph. χῦς, utere, Gl. Vet. præs. imperat. χῦς, usurpare, Ph. a. i. inf. χῦς, usus, Ph. part. aor. i. χῦς, Dem. εὐτυχία, Thuc. τῇ δικαιοσύνῃ, focer. Βουθῆς ἐχῦς, Act. 27, 17. Φιλανθρώπος τὸ ἴδιον τῷ Παύλῳ χῦς, ib. ver. 3. A χῦς.

Χῦς, *u*, utimini, accipite accommodato, 2. plur. præs. imper. med. *contr.* pro χῦς, a verbo χῦω.

Χῦς, *u*, præs. inf. med. Ion. pro χῦς, a verbo eod.

Χῦς, *u*, fauciaret, 3. singul. a. i. conjunct. act. verbi χῦς, faucio.

Χῦς, *u*, ὁ, ancora unicum tantum unicum habens. A χῦς.

Χῦς, *u*, fut. αὔσω, leviter faucio, summum tantum cutem vel vulnerando perfiringo.

"Ον ἰδ' τε ποιεῖν ἀγρῶν ἰπ' εἰσπόμεναι δέ-
ισαι χρῶσθαι, Il. 5, 137. A χρῶσθαι.

X P A Ω, α, fut. ἴσω, commodum, mutuum
do, do utendum, mutuo; (2) oraculum
edo, responsum reddo oraculo, prædico,
vaticinor; (3) coloro, imbuo, tingo, pol-
luo; (4) furiose invado, cum impetu ad-
gredior. Φίλος, χρῶσθαι μοι τρεῖς ἄρτας,
Luc. 11, 5. Ἀποτίσαι σοι Κόριος σπέρμα
ἐκ τ' ἡναικὸς ταύτης, ἀπὸ τῆς χρίσε, ὅ
ἔχρησας τῇ Κυρίῳ, 1 Sam. 2, 20. Ἐχρῶσθαι
ἐνδυνάμει ἀνάντεσσιν, Apoll. Ἐμὸν ῥῶν ἔ-
χρησεν κῆδεν, Hom. Il. 21, 369. Ἐχρῶσθαι.
Meum fluentum furenter incubuit, ut in-
festaret. At χρῶσθαι, ὁμοί, f. χρῶσθαι,
utor, p. pass. χρῶσθαι, usus sum.

Χρῶσθαι, debita, nom. plur. per Synop. pro χρῶσθαι,
a χρῶσθαι, debitum.

Χρησάμενος, α, ὁ, qui debitorem in jus rap-
pit alterius nomine. Ex χρῶσθαι, & ἄγω,
duco.

Χρησάμενος, oraculum consulere, præf. inf. med. Ion.
pro χρῶσθαι, a verbo χρῶσθαι.

X P E I A, α, ὁ, usus, utilitas, commodi-
tas; (2) sententia gravis; (3) indigentia,
necessitas; (4) negotium, munus.

Χρῆσις, α, ὁ, egenus, inops. A χρῆσις.

Χρῆσις, τὸ, debitum, mutuum, æs alienum.
Poi. pro χρῶσθαι.

Χρῆσις, ὁ, indigentia, egestas, opus; (2) ne-
cessitas. A χρῆσις.

Χρῆσις, vaticinor, oracula edo. A χρῶσθαι.

Χρησάμενος, α, ὁ, ὅ, ὅ, utilis, necessarius, com-
modus. A χρῆσις.

Χρησάμενος, Adv. utiliter. A χρῆσις.

Χρησάμενος, hinnio, hinnitum edo. A χρῆσις.

X P E M E T I Z Ω, f. ἴσω, hinnio. Μῆλα
ὅ χρῆσις τὸν ἰπ' ἀκρῶ Χίλιν ἐφιστάσας,
Il. 12, 51.

Χρησάμενος, α, τὸ, hinnitus. A χρῆσις.

Χρησάμενος, α, ὁ, hinnitus. Ab eod.

Χρησάμενος, α, ὁ, q. d. hinnibilis, qui po-
test & solet hinnire. Ab eod.

Χρησάμενος, fut. ἴσω, hinnio, hinnitum edo.
Τὸν δ' ἰπποὶ μὴ ἰπποὶ ἰπποὶ ἰπποὶ ἀλλή-
λοις ὅ χρῆσις, Hefiod. Ἀσπ. 348.

A χρῆσις, per Synop.

Χρησάμενος, hinnire, 3. plur. a. i. ind. act.
Ion. pro ἰχρῆσις, a verbo χρῆσις.

Χρησάμενος, α, τὸ, scire, scire, scire. A χρῆσις.

X P E M P T O M A I, f. ἴσω, scire, ex-
scire. Χρησάμενος τὸ ἴδω, ὅπερ ποιεῖν οἱ
ῥητορες, Arist. Θεσμ. 388.

Χρησάμενος, scire, Gl. V. A χρῆσις.

Χρησάμενος, piscis quidam.

Χρησάμενος, α, ὁ, scire; scire, Gl. V.

A χρῆσις.

Χρησάμενος, α, f. ἴσω, novas tabulas facio.

Gl. V. derogo; (2) decoquo; aufugio pro-
pter æs alienum, fraudo creditores, Phal.

A χρῆσις.

Χρησάμενος, α, ὁ, novae tabulae, æris alieni
restituio. Ab eod.

Χρησάμενος, α, ὁ, decoctor. A seq.

Χρησάμενος, α, ὁ, decoctor. Ex χρῶσθαι, &
κόπω, rescindo.

X P E O Σ, χρῶσθαι, τὸ, debitum, mutuum,
æs alienum; (2) fatum, mors, qu. d.
debitum fatale; (3) munus seu offici-
um, negotium, res, causa; (4) indigen-
tia, egestas, opus; (5) necessitas; (6)
utilitas; (7) vaticinium, oraculum; (8)
portentum; (9) id, quod accidit, casus.

A χρῶσθαι.

Χρῶσθαι, oracula reddo. Ion. pro χρῶσθαι, χρῶσθαι.

Χρησάμενος, α, fut. ἴσω, idem quod χρῶσθαι.

Χρησάμενος, α, ὁ, æris alieni restituio. Ab
eodem.

Χρησάμενος, α, ὁ, idem quod χρῶσθαι.

Χρησάμενος, α, ὁ, idem quod χρῶσθαι.

Χρησάμενος, α, debitum seu debita dissolvo,
Joseph. Ταῖς δανείαις ἀναῖς χρῶσθαι.

ταῖς δανείαις. Plut. in Alcibiad. cap. 5.
Ex χρῶσθαι, & λύω, solvo.

Χρησάμενος, α, ὁ, nom. plur. part. præf. med.
Ion. pro χρῶσθαι, a verbo χρῶσθαι, utor;

Hom. Il. 23, 834.

Χρησάμενος, τὸ, debitum; (2) fatum, mors. Τὸ
δὲ χρῶσθαι ἢ ἀφυκτόν. Plut. in Pyrrh. Vox
indecl. a χρῶσθαι.

Χρησάμενος, α, ὁ, 3. plur. præf. ind. med.
Ion. pro χρῶσθαι, contract. ex χρῶσθαι, a
verbo χρῶσθαι.

Χρῶσθαι, τὸ, debitum. Ph. æs alienum. Att.
pro χρῶσθαι.

Χρησάμενος, fut. ἴσω, idem quod seq. χρῶσθαι.

Χρησάμενος, α, f. ἴσω, sum debitor, debeo. A
χρῶσθαι.

Χρησάμενος, α, ὁ, debitor. A χρῶσθαι.

Χρησάμενος, α, ὁ, debitor, obætatus. Ex
χρῶσθαι, & οφειλέτης, debitor.

Χρῶσθαι, f. χρῶσθαι, opus est, convenit, oportet,
par est.

Χρῶσθαι, volebat, 3. sing. imper. ind. act. Ion.
pro ἰχρῶσθαι, a verbo χρῶσθαι pro χρῶσθαι.

Χρῶσθαι, volunt, 3. pl. præf. ind. act. Dor.
pro χρῶσθαι, a verbo eod.

Χρῶσθαι, pro χρῶσθαι, volens, præf. part. act.
i. g. verbi ejusd.

Χρῶσθαι, egeo, indigeo, desidero, volo; (2)
rogo, efflagito, peto. Ἀιχρῶσθαι τὸ ἀνδρῶν πᾶ-
μακρῶ χρῶσθαι βίῃ, Soph. Aj. 473. Εἰ-
δὴναι δὲ σὺ πρῶτα χρῶσθαι τίς σ' ἀπὸ-
σελε βροτῶν, id. El. 671. Ἀμ' εἰ τι χρῶ-
σθαι ἰσορῶν, id. Trach. 401. Φράζι πορὶ
ἡμᾶς ὅ, τι χρῶσθαι, Arist. Nub. 358. A
χρῶσθαι, usus.

Χρῶσθαι, egeo, indigeo; (2) oro, rogo. Ἐὰρ
σὺ χλαῖναν τι χιτῶνά τι, τῇ σὺ μάστιγα
χρῶσθαι, Odyss. 17, 558. Πῶμα δ' θυμῷ
χρῶσθαι ἀπὸ τῆς, Hefiod. Ἐργ. 365. A
χρῶσθαι, usus.

Χρησάμενος, utor, Ion. A χρῶσθαι.

Χρησάμενος, α, τὸ, res, negotium. Ph. pe-
culium, gestamen; χρῶσθαι, opes, divi-
tiae, pecunia, commoda, emolumenta, Ph.

Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ χρῶσθαι τῶν αὐτῶν Μουσῶν
ὁ δὲ χρῶσθαι χρῶσθαι χρῶσθαι χρῶσθαι. Hero-
dot. Clio. cap. 36. i. e. aper extitit in-
gentis magnitudinis. Καταβάλλει τὸν ἱλα-
φον, καλὸν τι χρῶσθαι ὅ μῆλα. Xenoph.

Cyropæd. 1. A χρῶσθαι, utor.

Χρησάμενος, ob sequ. adspir. pro χρῶσθαι &
hoc pro χρῶσθαι, divitiae, nom. plur. a
χρῶσθαι.

Χρησάμενος, f. ἴσω, rebus explicandis con-
stituendisque vaco, actui rerum operam
do, jus reddo, refero ad populum, ago
cum populo, consilium agito, consulto,
commercium habeo, converfor; (2) no-
men mihi sumo, appello me. Gl. Vet.

nuncupo; (3) adquireo, pecuniam colli-
go, Gl. V. (4) oraculum reddo, respon-
deo; χρῶσθαι, divinitus admonitus,
a. i. part. pass. Ἐπὶ δὲ Ζεὺς ἱκανὸς ταῖς
ἐνχαῖς ἰχρῶσθαι, Luc. Ματθαῖος χρῶσθαι
χρησάμενος, Rom. 7, 3. Βασιλεὺς ἰχρῶσθαι
χρησάμενος, appellatus fuit, Strabo, lib. 16. Οὐχ
ὁ Κύριος τὸν χρῶσθαι χρῶσθαι χρῶσθαι
χρησάμενος, ἀλλὰ διδὼς μάλλον ἢ κλέψας ἴδω,
Xen. Cyr. 8, 33. Καθὰς χρῶσθαι χρῶσθαι
Ματθαῖος, Hebr. 3, 5. Ἐχρησάμενος ὑπὸ
αἰγῆς, Act. 10, 22. Χρησάμενος est re-
ferre aliquid ad Senatum, ut de eo senten-
tiae dicantur; Ca'aub. ad Sueton. Κλει-
πάτωρ σὺν ἱτίρην ἰσῶσθαι ἰλάσθαι, ὅ
νῃ ἰσῶσθαι χρῶσθαι, Plut. in Anton. cap.
54. in fine. A χρῶσθαι.

Χρησάμενος, α, ὁ, pecuniarus, ad pecuniam
pertinens. Gl. V. pecunialis; χρῶσθαι, χρῶσθαι,
pecuniaria, nummaria, civilis causa, Ph.

Ab eod.

Χρησάμενος, civiliter.

Χρησάμενος, divinitus admonuisse, a. i. inf.
act. verbi χρῶσθαι.

Χρησάμενος, divinitus admonitus, a. i. part.
pass. verbi ejusd.

Χρησάμενος, α, ὁ, pecuniarum collectio,
quaestus. A χρῶσθαι.

Χρησάμενος, α, ὁ, responsum divinum, o-
raculum, monitum, mandatum a Deo, re-
sponsum, quod dant magistratus; (2) pe-
cuniae comparatio, studium, quod impen-
ditur comparandae pecuniae, res pecuniaria,
quaestuarium negotium, Ph. emolumentum,
Ph. (3) prænomen, Gl. Vet. appellatio,
nomen. Ab eod.

Χρησάμενος, α, τὸ, locus, in quo ars qua-
estuarium exercetur; (2) aut locus, in quo
χρησάμενος suam negotiationem exercent;
(3) locus, ubi jus redditur. A χρῶσθαι.

Χρησάμενος, α, ὁ, qui colligendae aut com-
parandae pecuniae deditus est. Gl. Vet. pe-
cuniarus. A χρῶσθαι.

Χρησάμενος, α, ὁ, ad acquirendam pecu-
niam pertinens, comparandae pecuniae pe-
ritus; pecuniarus, Phil. quaestuarus, Gl.
V. Ab eod.

Χρησάμενος, α, ὁ, pecuniae divisor, R.
Ex χρῶσθαι, & δαίω, divido.

Χρησάμενος, α, ὁ, q. d. pecuniarum
turbo, pecuniarum violentissimus raptor,
Suic. Ex χρῶσθαι, & λαίλαψ, turbo.

Χρησάμενος, α, ὁ, q. d. qui pecunias confi-
cit, i. e. comparat, quaestuosus. Ex χρῶσθαι,
& ποίω, facio.

Χρησάμενος, α, τὸ, ararium, Ph. A
χρησάμενος, & φυλακή, custodia.

Χρησάμενος, α, ὁ, indigentia, penuria; (2) peti-
tio, postulatum. A χρῶσθαι.

Χρησάμενος, oportebat, imperf. ind. Ion. pro ἰχρῶσθαι,
a verbo imperf. χρῶσθαι, oportet.

Χρησάμενος, oportere, præf. inf. verbi ejusd.

Χρησάμενος, pro χρῶσθαι, usus sit, 3. sing. a. i.
opt. med. verbi χρῶσθαι, utor.

Χρησάμενος, qui commodavit, a. i. part. act. verbi
χρῶσθαι, commodo.

Χρησάμενος, usus esse, a. i. inf. med. verbi χρῶσθαι,
utor.

Χρησάμενος, velle, præf. inf. act. Dor. pro χρῶσθαι,
a verbo χρῶσθαι, volo.

Χρησάμενος, usui, dat. sing. contr. pro χρῶσθαι, a
χρησάμενος, usus.

Χρησάμενος, usus sit, 3. sing. a. i. conj. med. verbi
χρῶσθαι, utor.

Χρησάμενος, oportet, præf. ind. Dor. pro χρῶσθαι.

Χρησάμενος, uti, præf. inf. verbi χρῶσθαι, utor.

Χρησάμενος, mutua, aor. i. part. pass. f. g.
verbi ejusd.

Χρησάμενος, utantur, 3. dual. præf. imperat. Att.
pro 3. pl. χρῶσθαι, a verbo eod.

Χρησάμενος, fut. ἴσω, utilis sum, commodo,
commodus sum. Χρησάμενος εἰς τὴν ἐν-
μνησιν, Cyril. A χρῶσθαι.

Χρησάμενος, α, ὁ, χρῶσθαι, ἴσω, ἴσω,
utilis, commodus, accommodus, frugalis,
frugi, Ph. A χρῶσθαι.

Χρησάμενος, α, ὁ, utilitas, commoditas,
Ph. A præc.

Χρησάμενος, utiliter, commode. A χρῶσθαι.

Χρησάμενος, α, ὁ, usus, usufructus, Ph. A
χρησάμενος.

Χρησάμενος, α, vaticinor, oracula edo, Luc.
Ex χρῶσθαι, & ἀγρεύω, dico.

Χρησάμενος, α, vates, oraculorum editor. Ex inf.

Χρησάμενος, α, ὁ, fortilegium, Gl. V. A
χρησάμενος, & δίδαμι, do.

Χρησάμενος, α, ὁ, fortilegus, Gl. V.

Χρησάμενος, α, ὁ, ἴσω, vaticinor, oraculum
vel oracula edo. Ταῦτ' ἴσω ἰχρῶσθαι
χρησάμενος, ὅ, πρὶν ἰμὲ τὴν πόλιν τὴνδε οἰκίσαι, A-
rist. Av. 970. A χρῶσθαι.

Χρησάμενος, α, ὁ, vaticinatio; fortilegus,
Gl. V. Ab eod.

Χρησάμενος, α, ὁ, facultas vaticinandi.
Ab eodem.

Χρησάμενος, α, τὸ, vaticinium, oraculum
Ab eodem.

Χρησάμενος, α, ὁ, qui oraculum seu ora-
cula edit; (2) oraculorum interpret; (3)
vates. Ex χρῶσθαι, & λέγω, dico.

Χρησάμενος,

Χρησμοποιός, ὁ, qui verbis oracula con-
dit, Suic. Ex χρῆσμος, & ποιῶ, facio.
Χρησμός, ὁ, responsum, oraculum, Gl. V.
& χρῆσμοι, sortes, Ph. A χρῆμα.
Χρησμοποιός, ὁ, oraculum, vaticinium,
oraculi responsum; (2) inopia, penuria,
egestas. A χρῆμα, vel χρῆζω.
Χρησμοποιός, ὁ, qui oracula perfert,
Suic. Ex χρῆσμος, & ποῖω, fero.
Χρησμοφύλαξ, ὁ, qui oracula seu re-
sponsa servat, Suic. Ex χρῆσμος, & φύ-
λαξ, custos.
Χρησμοποιός, ὁ, f. ὅσων, oracula edo. Gl. Vet.
vaticinor. Τὸ δὲ μὲν τὸ τοῦ χρῆσμοποι-
οῦ χρῆσμοποιῶναι; Plat. Ap. Socr. 20.
Χρησμοποιός κατ' ὀππρῖαν, Longin. 13. A
χρησμοποιός.
Χρησμοποιός, ὁ, vaticinium, oraculum vel
vaticinatio. Ab eod.
Χρησμοποιός, ὁ, oraculis conveniens, ad
oracula pertinens. A χρῆσμος.
Χρησμοποιός, ὁ, q. d. oraculorum can-
tor, qui oracula edit, fatidicus. Gl. Vet.
fortilegus. Ex χρῆσμος, & ποῖω, canit.
Χρησμοποιός, utitur, i. plur. f. i. ind. med.
verbi χρῆσμαι.
Χρῆς, pro χρῆς, bona, acc. plur. n. g. a
χρῆς, bonus.
Χρῆς, Adv. pos. utendum. A χρῆς.
Χρησμοποιός, fut. ὀππρῖαι, benignitate utor,
elementer me gero. Ἡ ὀππρῖα μακροθυ-
μῶν, χρῆσμοποιός, i Cor. 13, 4. A χρῆ-
ς.
Χρῆς, ὁ, qui dat oracula. A χρῆς.
Χρησμοποιός, ὁ, τα, instrumenta. A χρῆς-
μοποιός.
Χρησμοποιός, f. ὀππρῖαι, oraculum confulo
seu sciscitor; (2) confero me ad locum, in
quo editur oraculum ad responsum accipi-
endum. A χρῆς.
Χρησμοποιός, ὁ, locus, in quo eduntur o-
racula; (2) ipsum responsum & oracu-
lum editum. Ph. oraculum; (3) caedes,
unde Plur. χρῆσμοποιός, corpora occisa. A
χρῆς.
Χρησμοποιός, ὁ, ὅς, utilis, vel usum præ-
bens; (2) vaticinatorius. A χρῆς, vel
χρῆς.
Χρῆς, ὁ, qui commodavit, vel mutuo
dedit, creditor. Gl. Vet. (2) qui commo-
dato accepit, debitor; (3) qui oracula e-
dit, vates. Χρῆς, ὁ, δανειστής, debitor &
creditor, f. faenerator. A χρῆς.
Χρησμοποιός, ὁ, ὅς, qui novit commode uti re-
bus; (2) qui est frugi, utilis. A χρῆς-
μοποιός.
Χρησμοποιός, frugaliter, utiliter. A χρῆς.
Χρησμοποιός, ὁ, utilis sive bona scrip-
tura aut scriptio. Ex χρῆς, & γραφή, scrip-
tura.
Χρησμοποιός, ὁ, blandis verbis utor, blande
loquor, Suic. Ex χρῆς, & ποῖω, ver-
bum.
Χρησμοποιός, ὁ, morum probitas, boni mo-
res. A χρῆς.
Χρησμοποιός, ὁ, ὅς, qui probis est mori-
bus. Ex χρῆς, & ποῖω, mor.
Χρησμοποιός, ὁ, boni ferax sum vini, R. Suic.
Ex χρῆς, & ποῖω, vinum.
Χρησμοποιός, ὁ, fructus bonus, frugum
præstantia. A χρῆς.
Χρησμοποιός, ὁ, ὅς, bonos fructus ha-
bens. Ex χρῆς, & ποῖω, fructus.
Χρησμοποιός, ὁ, f. ὅσων, blandis utor verbis,
blande loquor. A χρῆς.
Χρησμοποιός, ὁ, sermo speciosus, & virum
bonum simulans, blandiloquentia. Ab eo-
dem.
Χρησμοποιός, ὁ, ὅς, blandiloquus, qui bo-
nis utitur verbis. Gl. V. blandidicus, be-
nedicus. Ex χρῆς, & ποῖω, sermo.
Χρησμοποιός, ὁ, rerum bonarum & uti-
lium studium, Longin. 44. A χρῆς.
Χρησμοποιός, ὁ, utilia disco, doceo. Ἐν
ταύτῃ, ὅς, ὅσων, ὀππρῖαι κατ' ἑαυτὰ

ὁ ταύτῃ χρῆσμοποιός, Longin. 2.
A seq.
Χρησμοποιός, ὁ, ὅς, qui bona, utilia, &
commoda didicit, R. Suic. Ex χρῆς, &
μαθησώ, disco.
Χρησμοποιός, ὁ, utilis, frugaliter, jucundus, sua-
vis. Ph. bonus, probus, innocens, mitis,
benignus. A χρῆς.
Χρησμοποιός, ὁ, utilitas, bonitas, beni-
gnitas; innocentia, Ph. habitus ille, per
quem propensum sumus ad bene omnibus fa-
ciendum. Ἐξ ἑκαστοῦ ἐν ὀππρῖαν. An-
dronic. A χρῆς.
Χρησμοποιός, ὁ, boni operis actio, bonum
opus. Ex χρῆς, & ποῖω, opus.
Χρησμοποιός, ὁ, amicitia, quæ intercedit
alicui cum bonis. A χρῆς.
Χρησμοποιός, ὁ, qui bonus amicus est;
(2) bonus habens amicos. Ex χρῆς, &
ἐλπίς, amicus.
Χρῆς, ὁ, vates. A χρῆς.
Χρησμοποιός, utiliter, frugaliter, suaviter.
A χρῆς.
Χρῆς, utitur, 3. sing. pres. ind. med. Dor.
pro χρῆται contract. ex χρῆται, a verbo
χρῆμαι.
ΧΡΗΜΠΙΩ, f. φω, appropinquare facio,
appello, admoveo; (2) appropinquo, ac-
cedo, fulcio me, innitor; χρῆμαι, admo-
tus, allisus, aor. i. pass. part. Ἐχρημπί-
ασι Κύριον, Soph. El. 723. Ἄλλ' ὅστις
ἄσων τοῖσδε χρῆμαιται δόμοις, Eur. Ph.
99.
Χρησμοποιός, ὁ, gen. singul. a. i. part.
med. verbi χρῆμαι, ungo.
Χρησμοποιός, fucco, fucco obliquo; χρῆμαι, fucco
illino, Suic. A χρῆς.
Χρησμοποιός, ὁ, unctio, ilitio. A χρῆς.
Χρησμοποιός, ὁ, unguentum; (2) unctio.
Ab eodem.
Χρησμοποιός, ὁ, q. d. Christi institor, qui
Christum & ejus verbum gratie questui
habet. Ex χρῆς, & ποῖω, institor.
Χρησμοποιός, ὁ, ὅς, Christo cognomi-
nis; vel a Christo cognomen habens. Ex
χρῆς, & ποῖω, cognomen.
Χρησμοποιός, ὁ, tector, daltator, Gl. Vet. A
χρῆς.
Χρησμοποιός, fut. ὀππρῖαι, Christianis faveo, vel
Christianus sum, Christianum me esse præ-
fiteor. A χρῆς.
Χρησμοποιός, ὁ, Christianus, ad Christia-
num pertinens, Suic. Ab eod.
Χρησμοποιός, Adv. Christianorum more, Suic.
A χρῆς.
Χρησμοποιός, ὁ, professio Religionis Chri-
stianæ. A χρῆς.
Χρησμοποιός, ὁ, Christianus, qui Christi se
discipulum profitetur, qui in Christum cre-
dit. A χρῆς.
Χρησμοποιός, ὁ, q. d. Christiformis,
i. e. Christo conformis, Suic. Ex χρῆς, &
μοῖος, forma.
Χρησμοποιός, Adv. q. d. Christiformiter, i. e.
Christo conformiter, Suic. A χρῆς.
Χρησμοποιός, ὁ, qui Christum cau-
ponatur, qui religione Christiana ad turpe
lucrum abutitur. Ex χρῆς, & ποῖω, caupo.
Χρησμοποιός, ὁ, a Christo motus,
Suic. Ex χρῆς, & ποῖω, motus.
Χρησμοποιός, ὁ, Christi intersector,
Suic. Ex χρῆς, & ποῖω, interficio.
Χρησμοποιός, ὁ, disciplina Christi, Suic.
Ex χρῆς, & ποῖω, disco.
Χρησμοποιός, ὁ, Christi oppugnatur.
Ex χρῆς, & ποῖω, pugno.
Χρησμοποιός, ὁ, Christi sacerdos, qui Chri-
sto, vel Christianis sacris initiat. Ex χρῆς,
& ποῖω, initiator.
Χρησμοποιός, ὁ, unctus, inunctus; (2) qui in-
ungitur potest. At Subst. ΧΡΗΣΤΟΣ, ὁ, ὁ,
CHRISTUS, unctus, Hebr. Messias, A
χρῆς.
Χρησμοποιός, ὁ, qui Christi mysteriis ini-
tiat. Ex χρῆς, & ποῖω, mysteriis initio.

Χρησμοποιός, ὁ, ὅς, Christipara, quæ Chri-
stum peperit, Suic. Ex χρῆς, & ποῖω, pario.
Χρησμοποιός, ὁ, ὅς, Christum ferens. Ex
χρῆς, & ποῖω, fero.
Χρησμοποιός, ὁ, qui a Christo nomen
habet. Ex χρῆς, & ποῖω, nomen.
ΧΡΗΜΠΙΩ, fut. ὀππρῖαι, ungo, perungo, inungo,
lino, obliquo, illino; χρῆμαι, oblitus.
Gl. Vet. perf. pass. part. Δίμας δ' ἔχρη-
μα, Mus. 264. ὀππρῖαι, Soph. Trach.
688. Τὰ μὲν ὅλα (ὀππρῖαι) ὀππρῖαι τῷ
χρησμοποιό, Xen. Cyr. 7, 1.
ΧΡΟΜΑ, ὁ, color; (2) superficies rei
cui inductus est color; (3) color cum ipsa
superficie; (4) corpus seu cutis hominis.
A χρῆς.
Χρομῆς, ὁ, ὅς, qui florido colore est.
Ex χρῆς, & ποῖω, flor.
Χρῆς, & contr. χρῆς, cutis, dat. a χρῆς, cutis.
Χρῆς, ὁ, idem quod χρῆς.
Χρομῆς, ὁ, coloro; χρῆμαι, pro χρῆμαι, co-
loravit. A χρῆς.
Χρομῆς, ὁ, propius accubare, pres. inf. med.
verbi χρῆμαι.
Χρομῆς, colorum, acc. sing. Ion. pro χρῆμαι, a
χρῆς.
Χρομῆς, f. ὀππρῖαι, coloro, colore imbuo, tingo;
χρῆμαι, coloror, item propius accubo.
Μάντις τοῦ τῶν ὀππρῖαι χρῆμαιται ὁ καλα-
μαία, Theocr. 10, 18. A χρῆς.
Χρομῆς, ὁ, strepitus, seu stridor den-
tium, maxillarum & dentium collisio. Δει-
νός δὲ χρῆμας γένων γένει. Hom. Il.
23, 688. A χρῆς, & ποῖω, tumultus.
ΧΡΟΜΑ, ὁ, idem, ὁ, piscis quidam.
Χρομῆς, ὁ, vivo, mentis compos sum, R. A
χρῆς.
Χρομῆς, ὁ, vetustas. Ab eod.
Χρομῆς, ὁ, αἰς, diuturnus, vetus. A
χρῆς.
Χρομῆς, f. ὀππρῖαι, longo tempore duro, inve-
terasco; (2) moror, tardo, Ph. Ἡ δ' ὀππρῖαι
χρονίζω, Eur. Iph. in Tau. 1223.
Χρομῆς, ὁ, idem, id. Med. 624.
Χρομῆς, ὁ, Κύριος, Luc. 12, 45.
A χρῆς.
Χρομῆς, ὁ, ad tempus seu tempora per-
tinet. Hinc τὰ χρονικά, ὁ, Chronica,
seu libri chronici, in quibus annotatur, quo
tempore quid gestum sit. Ab eod.
Χρομῆς, pro tempore, ut tempus declarat.
A χρῆς.
Χρομῆς, ὁ, vel χρόνιος, ὁ, ὅς, multo
durans tempore, diuturnus; (2) tempesti-
vus; (3) qui diu moratur, diutinus, ferus,
tardus, lentus. Ab eod.
Χρομῆς, ὁ, diuturnitas, longum tem-
poris intervallum. A χρῆς.
Χρομῆς, ὁ, diuturnitas, longinquitas;
(2) mora, cunctatio. A χρῆς.
Χρομῆς, ὁ, qui cunctatur, ferus. Ab eo-
dem.
Χρομῆς, Adv. longo tempore, diu post, cun-
ctanter. A χρῆς.
Χρομῆς, ὁ, descriptio temporum. A
χρῆς.
Χρομῆς, ὁ, temporum seu annalium
scriptor. Ex χρῆς, & ποῖω, scribo.
Χρομῆς, ὁ, etate delirans seu de-
lirus. Ex χρῆς, & ποῖω, delirium.
Χρομῆς, ὁ, chronologia, doctrina tem-
porum. A χρῆς.
Χρομῆς, ὁ, chronologicus, ad chrono-
logiam seu temporum rationem pertinens.
A χρῆς.
Χρομῆς, Adv. chronologicè, temporum
rationi convenienter. A χρῆς.
Χρομῆς, ὁ, chronologus, temporum
peritus, temporum rationes exponens. Ex
χρῆς, & ποῖω, sermo.
ΧΡΟΝΟΣ, ὁ, tempus, ætas, ævum,
Philox.
Χρομῆς, ὁ, futur. ὀππρῖαι, tempus tero;
(2) inutiliter tempus tero & nihil efficio.
Ὅπως μὴ γένεται αὐτῷ χρονίζω, ὁ

ἡ Ἀσία, Act. 20, 16. Ex χρύσειον, & ἡ ἰσθμία, iero.
 Χρυσόκλιον, ἄ, fut. ἵστω, tempus extraho, pro-
 crastino. Ex χρύσειον, & ὀλίαν, trabo.
 Χρῦς, ὤ, ὁ, cutis; (2) corpus hominis, vel
 cutis cum carne subiecta. A χρῶς.
 Χρῦς, χρῶς, χρῦς, χρῶς, cutis, superficies
 corporis. A χρῶς.
 Χρῶς, χρῶς, χρῶς, χρῶς, f. χρῶς, co-
 loto, colore imbui, tingo, quasi colore
 & fūco exorno; (2) contaminō, fūdo,
 polluo. Αἵματι χρῶς παλάμη, Epigr.
 A χρῶς.
 Χρυσάειον, ὤ, ὁ, aquilae species. Ex χρυ-
 σῶς, & αἰτός, aquila.
 Χρυσάειον, f. ἵστω, auro exorno, vel aureis
 vestibus & monilibus. A χρυσός.
 Χρυσάλλει, ἰδῶ, ὤ, blatta, Gl. Vet. A co-
 lore auri.
 Χρυσάμμιον, ὤ, ὁ, auream arenam ha-
 bens, aurum in arena vehens; Subst. aurea
 arena. Gl. Vet. baluca. Ex χρυσός, &
 ἄμμιον, arena.
 Χρυσάμμιος, excambiator. Ex χρυσός, & ἄ-
 μμιον, muto; Aeschyl. Agam. 446.
 Χρυσάμπιξ, ὤ, ὁ, habens vinculum
 vel reticulum ex auro, vel aureis frenis in-
 signis; Hom. Il. 5, 357. Ex χρυσός, &
 ἄμπιξ, fascia aurea.
 Χρυσάθμιον, & χρυσάθμιον, ὤ, τὸ, herba
 quae alio nomine helichryson dicitur, Ph.
 viola rustica. Ex χρυσός, & ἄθμιον, flos.
 Χρυσάταυρος, auream lucem reflectens; Eu-
 ripid. Ion. 890. Ex χρυσός, & ἀνταυρὸς,
 lucem reflectens; Them. ἀυρὸς, splendor
 filii.
 Χρυσάτορ, ὀρῶ, & χρυσάτορ, ὤ, ὁ, en-
 sem aureum habens; Hom. Il. 5, 509. Ex
 χρυσός, & ἄτορ, ensis.
 Χρυσάτοριον, ὤ, τὸ, auraria, Ph. Ex χρυ-
 σῶς, & ἀργύριον, argentum.
 Χρυσάματιον, ὤ, ὁ, aureo curru insignis.
 Ex χρυσός, & ἄματι, currus.
 Χρυσάυριον, ὤ, ὁ, auri in modum splendo & ni-
 teo. A χρυσάυριον.
 Χρυσάυριον, ὤ, ὁ, auri in modum splen-
 dens, aureo fulgore nitens. Ex χρυσός, &
 αὐρὸς, splendor.
 Χρυσά, aurum, voc. sing. a. χρυσός, aurum.
 Χρυσά pro χρύσεια, aurea, nom. plur. n. g.
 a χρύσειον.
 Χρυσά, ὤ, τὸ, officina vel fodina auraria.
 Gl. V. χρυσά, auraria. A χρυσός.
 Χρυσά, ὤ, τὸ, aureus, ex auro factus.
 Ab eodem.
 Χρυσάλλει, ὤ, ὁ, aurilegus, Ph. Ex χρυ-
 σῶς, & ἄλλει, eligo.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, ornatus
 auro, electo, & ebore, seu intectus auro,
 electo, & ebore. Ex χρυσός, ἄλλει, &
 ἄλλειον, electum.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, auro illigatus vel in-
 clusus. Ex χρυσός, & ἄλλει, illigo.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, auro capillos re-
 vincētos habens. Ex χρυσός, & βέστροχος,
 cincinnus.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, aureas habens comas, au-
 ricomus. Ex χρυσός, & κόμη, coma.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, aureum habens cir-
 culum, auro circulo splendens. Χρυσά-
 ἄλλειον, φῆμι, Eur. Ph. 181. Ex χρύ-
 σῶς, & ἄλλειον, circulus.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, auratum tergum ha-
 bens. Ex χρυσός, & ἄλλειον, tergum.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, auream habens gale-
 am, R. Ἐξ ἰδῶ Ἀθηνῶν περιπέτοισι, χρυ-
 σάλλειον; Callim. Hymn. in Lavacrum
 Palladis 43. Ex χρυσός, & ἄλλειον, galea.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, ex aureis stamini-
 bus contextus, auro intertextus. A χρύ-
 σῶς, & ἄλλειον, tela.
 Χρυσάλλειον, χρυσά, χρύσειον, aureus, ex auro
 factus. A χρυσός.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, aurea sandalia ha-
 lens. Ex χρυσός, & σάνδαλον, vel σάν-
 δαλον, sandalium.

Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, aurea redimitus co-
 rona, R. Ex χρυσός, & σῆφανος, corona.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, aureo exornatus, R.
 Ex χρυσός, & σῆφανος, ornatus.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, ex auro percussus
 vel confectus; (2) deauratus, aureus. Ex
 χρυσός, & τύπος, typus, a τύπῳ, per-
 cutio.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, aureas phaleras
 habens. Ex χρυσός, & φάλαρα, pha-
 lera.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, ab auro cognomi-
 natus. Ex χρυσός, & ἐπώνυμον, cognomi-
 natus.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, auri amator; (2) avarus.
 Ex χρυσός, & ἐραστής, amator.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, auricoctor, Ph. Ex χρυ-
 σῶς, & ἐφῆτης, coctor.
 Χρυσάλλειον, aurei, gen. sing. Dor. pro χρυσίῳ, a
 χρύσειον, aureus.
 Χρυσάλλειον, aurea, dat. sing. contr. pro χρυσίῳ, ab
 eodem.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, auream habens
 colum; (2) aureas habens sagittas, vel
 aurea tela gerens; (3) auratum hastile ha-
 bens. Ex χρυσός, & ἄλλειον, colus, sa-
 gitta, hastile.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, ex auro ductus mal-
 leo, ex auro ductili confectus. Ἐν χρῶ
 Ἀρτίμιδος χρυσάλλειον. Hom. Il. 16, 184.
 Aeschyl. Sept. ad Theb. 650. Πλάκων χρυ-
 σάλλειον, Eur. Med. 786. Ex χρυσός, &
 ἄλλειον, ductus malleo.
 Χρυσάλλειον, ὤ, τὸ, electi species aurei co-
 loris. Ex χρυσός, & ἄλλειον, electum.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, aureas habens habenas.
 Ex χρυσός, & ἄλλειον, habenas.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, ex auro aptatus & fa-
 bricatus. Ex χρυσός, & ἄλλειον, apto.
 Χρυσάλλειον, ὤ, τὸ, parum auri. A seq.
 Χρυσάλλειον, ὤ, τὸ, parum auri, paucillum auri.
 Dim. a χρυσίον.
 Χρυσάλλειον, auro similis sum; fum aureolus.
 Χρυσάλλειον, τῇ χρῶς, Herodot. A χρυσός.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, aureus, ex auro factus;
 (2) aureus nummus. Gl. V. χρύσειος, so-
 lidus. A χρυσός.
 Χρυσάλλειον, ὤ, τὸ, aurum. Dim. a χρυσός.
 Χρυσάλλειον, ὤ, τὸ, auri lavacrum, ubi au-
 rum lavatur, Suic. Ex χρυσός, & ἄλλειον,
 lavas.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, aurea. A χρυσός.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, aureolus, auri colorem refe-
 rens. Ab eod.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, aureola; auri colorem
 referens. A χρυσίτις.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, glans aurea. Ex χρυ-
 σῶς, & ἄλλειον, glans.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, auro tinctus seu
 imbutus, aureo colore imbutus, auratus.
 Ex χρυσός, & βέστροχος, immargo.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, aureis instructus
 jaculis, aureis sagittis jaculans. Ex χρυ-
 σῶς, & βέστροχος, sagitta, jaculum.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, aureum solum seu au-
 ream terram habens. Ex χρυσός, & γαῖα,
 terra.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, auro variegatus;
 ex auro factus; pretiosus. Ex χρυσός, &
 δαίδαλον, variegatus.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, aureum gestans
 annulum. Ex χρυσός, & δαίδαλον, an-
 nulus.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, auro ligatus. Ex
 χρυσός, & δετός, ligatus.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, aureos habens vortices. Ex
 χρυσός, & δῖον, vortex.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, auri speciem gerens,
 auro similis. Ex χρυσός, & εἶδος, species.
 Χρυσάλλειον, ὤ, τὸ, fornax in qua aurum
 coquitur. A χρυσός, & ἔψω. Vide χρυ-
 σίτις.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, aureum habens jugum.
 Ex χρυσός, & ζυγός, jugum.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, aureis confixus clavis.
 Ex χρυσός, & ἄλλειον, clavis.

Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, aureum thronum ha-
 bens. Ex χρυσός, & θρόνος, thronus.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, scarabaeus aureolus. Ex
 χρυσός, & κάθαρτος, scarabaeus.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, aureos fructus ha-
 bens. Ex χρυσός, & καρπός, fructus.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, idem quod seq.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, aurea vel deau-
 rata habens cornua. Ex χρυσός, & κέρα,
 cornu.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, auro clausus, aureo
 clausus operculo. Ex χρυσός, & κλειστός,
 clausus.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, auri glutinum; (2) edu-
 lium ex lini femine & melle paratum. Ex
 χρυσός, & κόλλα, gluten.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, auro adglutinator;
 (2) cui aurum adglutinatum est, auratus
 seu deauratus. Χρυσάλλειον ἰμβρῶς
 δίφρῳ, Eur. Ph. 2. Ex χρυσός, & κολλη-
 τός, glutinatus.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, cui aurea est coma, seu
 aurei coloris caesariem habens, auricomus.
 Ex χρυσός, & κόμη, coma.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, auricomus, Gl. Vet.
 Ex iisdem.
 Χρυσάλλειον, ὤ, τὸ, aureum olus. Ὁσπ-
 ἡARRY. Plin. lib. 27. cap. 3. §. 43. Gl. V.
 atriplex & χρυσάλλειον atriplices. Ex
 χρυσός, & ἄλλειον, olus.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, vel potius ὤ, lapis aureus,
 seu aurei coloris gemma. Ex χρυσός, &
 λίθος, lapis.
 Χρυσάλλειον, ὤ, de auro loquor. Ex χρυσός,
 & λόγος, sermo.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, aurilegus. Ex χρυ-
 σῶς, & ἄλλειον, sermo.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, auream lanceam ge-
 stans. Ex χρυσός, & λόγος, lancea.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, aureis intectus squa-
 mis. Ex χρυσός, & δοπός, squama.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, auream cristam seu
 aureum conum habens, R. Ex χρυσός, &
 λόγος, conus cristae.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, auream lyram habens. Ex
 χρυσός, & λύρα, lyra.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, aureum vellus ha-
 bens. Τὸ χρυσάλλειον Αἰάντη λέγεται. Ap-
 pian. B. Mithridat. Ex χρυσός, & μάλλος,
 vellus.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, auri amore infaniens.
 Ex χρυσός, & μαινομαι, infans.
 Χρυσάλλειον, aureus scarabaeus, Arist.
 Vesp. 1330. A χρυσός, & μολοδῶν, sca-
 rabaeus.
 Χρυσάλλειον, ὤ, τὸ, malum aureum. Ex χρυ-
 σῶς, & μήλον, malum.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, auream habens mitram,
 seu aurata redimitus mitra. Ex χρυσός, &
 μίτρα, mitra.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, auream formam ha-
 bens, Suic. Ex χρυσός, & μορφή, forma.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, aureum umbonem
 habens. Ex χρυσός, & ὀμβρῶν, umbo.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, aureum seu auratum
 tergum habens. Εἰς χρυσάλλειον ἡνιαν.
 Soph. Aj. 852. Ex χρυσός, & νῶτον, ter-
 gum.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, aureum limbum in
 sua veste gestans. Ex χρυσός, & ἀμφυτή,
 limbus.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, auro adpersus, auro
 sparsum, auro distinctus & variegatus, auro
 tectus, inauratus. Ex χρυσός, & παρῶς,
 inspersus.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, habens calceos au-
 reos. Ex χρυσός, & παρῶν, calceamentum,
 calceus.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, aurea veste in-
 ductus. Ex χρυσός, & ἀπῆλ, replum,
 vestis.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, auream habens
 galeam. Ex χρυσός, & ἀπῆλ, galea.
 Χρυσάλλειον, ὤ, ὁ, aureis habens
 cincinnos. Ex χρυσός, & ἀπῆλ, cin-
 cinnus.

Χρυσεῖον, ὁ, ἡ, officina, in qua aurum lavatur. Ex χρυσός, & ὄργανον, lavare.

Χρυσόποιος, ὁ, ἡ, auro distinctus. Ex χρυσός, & ποίησις, variatus.

Χρυσόποιος, ὁ, ἡ, aurifex. Ex χρυσός, & ποίησις, facio.

Χρυσόποιος, herba quæ sincerum aurum foliis accipit, & colorem imbutur; insincerum respuit; Joannes Tzetzes. Aristenet. 1, 10.

Χρυσόπους, ὁ, ἡ, aureos habens pedes; (2) aureis fulcris & quasi pedibus insistent. Ex χρυσός, & πούς, pes.

Χρυσόπρασος, ὁ, ἡ, chrysoprassus, lapis partim aurei, partim viridis coloris. Ex χρυσός, & πράσος, porrum.

Χρυσόπρηνος, ὁ, ἡ, auratam puppim habens, Suic. Appian. in Procem. Ital. Hist. Ex χρυσός, & πρήνις, puppis.

Χρυσόπρηνος, ὁ, ἡ, auratam proram habens. Ex χρυσός, & πρήνις, prora.

Χρυσόπτερος, ὁ, ἡ, aureas alas vel pinnas habens. Ex χρυσός, & πτερόν, ala.

Χρυσόραγος, ὁ, ἡ, aqualis seu guturnium auratum. Ex χρυσός, & ῥαγίς, gutta.

Χρυσόρηνος, ὁ, ἡ, auro fluens, auri ramenta suis fluentis vehens. Ex χρυσός, & ῥήνις, fluentium.

Χρυσόροφος, ὁ, ἡ, tectum seu contignationem habens auratam, vel qui aureis est laquearibus. Ex χρυσός, & ῥοφίς, tectum.

Χρυσόρραπτις, ὁ, auream habens virgam, epithet. Mercurii. Ex χρυσός, & ῥάπτις, virga.

Χρυσόρρημν, ὁ, ἡ, aurea fundens verba. Ex χρυσός, & ῥήμα, verbum.

Χρυσόρροος, ὁ, ἡ, aurifluus. A χρυσός, & ῥοή, fluxus.

Χρυσόρροος, ὁ, ἡ, aurifluus. Ex χρυσός, & ῥοή, fluxus.

Χρυσόρροος, ὁ, ἡ, aurifluus. Ex χρυσός, & ῥοή, fluxus.

Χρυσόρροος, ὁ, ἡ, aurifluus. Ex χρυσός, & ῥοή, fluxus.

Χρυσόρροος, ὁ, ἡ, aurifluus. Ex χρυσός, & ῥοή, fluxus.

Χρυσόρροος, ὁ, ἡ, aurifluus. Ex χρυσός, & ῥοή, fluxus.

Χρυσόρροος, ὁ, ἡ, aurifluus. Ex χρυσός, & ῥοή, fluxus.

Χρυσόρροος, ὁ, ἡ, aurifluus. Ex χρυσός, & ῥοή, fluxus.

Χρυσόρροος, ὁ, ἡ, aurifluus. Ex χρυσός, & ῥοή, fluxus.

Χρυσόρροος, ὁ, ἡ, aurifluus. Ex χρυσός, & ῥοή, fluxus.

Χρυσόρροος, ὁ, ἡ, aurifluus. Ex χρυσός, & ῥοή, fluxus.

Χρυσόρροος, ὁ, ἡ, aurifluus. Ex χρυσός, & ῥοή, fluxus.

Χρυσόρροος, ὁ, ἡ, aurifluus. Ex χρυσός, & ῥοή, fluxus.

Χρυσόρροος, ὁ, ἡ, aurifluus. Ex χρυσός, & ῥοή, fluxus.

Χρυσόρροος, ὁ, ἡ, aurifluus. Ex χρυσός, & ῥοή, fluxus.

Χρυσόρροος, ὁ, ἡ, aurifluus. Ex χρυσός, & ῥοή, fluxus.

Χρυσόρροος, ὁ, ἡ, aurifluus. Ex χρυσός, & ῥοή, fluxus.

Χρυσόρροος, ὁ, ἡ, aurifluus. Ex χρυσός, & ῥοή, fluxus.

Χρυσόρροος, ὁ, ἡ, aurifluus. Ex χρυσός, & ῥοή, fluxus.

Χρυσόρροος, ὁ, ἡ, aurifluus. Ex χρυσός, & ῥοή, fluxus.

Χρυσόρροος, ὁ, ἡ, aurifluus. Ex χρυσός, & ῥοή, fluxus.

Χρυσόρροος, ὁ, ἡ, aurifluus. Ex χρυσός, & ῥοή, fluxus.

Χρυσόρροος, ὁ, ἡ, aurifluus. Ex χρυσός, & ῥοή, fluxus.

Χρυσόρροος, ὁ, ἡ, aurifluus. Ex χρυσός, & ῥοή, fluxus.

Χρυσόρροος, ὁ, ἡ, aurifluus. Ex χρυσός, & ῥοή, fluxus.

Χρυσόρροος, ὁ, ἡ, aurifluus. Ex χρυσός, & ῥοή, fluxus.

i. e. aurata vestimenta vel aurea monilia gero. Ἐν τῇ πόλει, ἡδὲ τῇ δυνάμει μὴδὲ τῇ χρυσόποιᾳ ἀμείνων ἦν, Luc. Gall. A χρυσόποιος.

Χρυσόποιος, ὁ, ἡ, auri gestatio. Ab eod.

Χρυσόποιος, ὁ, ἡ, qui aurum gestat seu fert, Gl. Vet. aurifer. Ex χρυσός, & φέρω, fero.

Χρυσόπους, ὁ, ἡ, aurea habens supercilia; (2) piscis nomen. Gl. Vet. χρυσόπους, ἰχθύς aurata, piscis. Ex χρυσός, & πούς, supercilium.

Χρυσόφυλλος, ὁ, ἡ, aurum custodio, Suic. A χρυσόφυλλος.

Χρυσόφυλλος, ὁ, ἡ, auri custos, qui aurum adservat. Ex χρυσός, & φύλλος, custos.

Χρυσόχάλινος, ὁ, ἡ, aureo freno utens. Ex χρυσός, & χάλινος, frenum.

Χρυσόχειρ, ὁ, ἡ, aureas vel auratas habens manus; (2) qui aureos annulos in manu gestat. Ex χρυσός, & χεῖρ, manus.

Χρυσόχοαν, ὁ, ἡ, auriforium, Ph. al. Gl. Vet. χρυσόχοαν, aurificina. A χρυσόχοος.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, aureo fundo, aurariam facio. Ὁ χρυσόχοος, Arist. Plut. 164. Ab eodem.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, ad auri fuforem pertinet. Ab eod.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, auri fufor. Ph. & χρυσόχοος, aurarii. Gl. V. aurifex. Ex χρυσός, & χόος, fundo.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, auro obduco. Gl. Vet. auro, as; in auro, de auro; χρυσόχοος, auratum, Ph. p. pass. part. χρυσόχοος, auratum, Ph. A χρυσός.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, fufceptor aurarius, Gl. Vet. Ex χρυσός, & χρυσόχοος, fufcipio.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, vas aureum. Gl. Vet. auramentum. A χρυσός.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, aureæ supellectilis conditorium. Ex χρυσόχοος, & πύλη, refectitorium.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, f. ἡσ, auro emo, i. e. numisma aureum argento permuto. Ex χρυσός, & ἀνίσταμαι, emo.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, auro emptus. A χρυσός.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, aureum vultum seu aspectum habens; (2) piscis nomen. Ex χρυσός, & ὤψ, vultus.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, vel χρυσόχοος, ὁ, ἡ, aurifodina, locus, in quo aurum effoditur. A χρυσόχοος.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, aurum fodio vel effodio. Ab eodem.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, aurifodina, Ph. Ex χρυσός, & ὄργανον, fodio.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, auri effosor, R. Suic. Ex χρυσός, & ὄργανον, fodio.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, auratura, deauratio, inauratio. A χρυσός.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, aurator, aurarius, Ph. al. Gl. Vet. inaurator, χρυσόχοος, auratores, Philox. al. Gl. Vet. deauratores. Ab eodem.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, coloro, colore imbue, tingo; χρυσόχοος, coloratus, Gl. V. A χρυσός, color.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, tango, tango ad cutem. Σὺ τ' εὖ λήλυσται, γυναικα μὴ χρυσόχοος ἦν, Eur. Ph. 1619. A χρυσός, cutis.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, coloratus, Suic. A χρυσός.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, color; (2) fucus, musice etiam harmonie χρυσόχοος tribuitur. A χρυσός.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, f. ἡσ, coloro, colore imbue seu inficio, tingo; χρυσόχοος, colorata, Gl. V. p. part. pass. A χρυσός.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, ad colores pertinens; coloribus ornatus. Etiam de harmonia musica, q. d. colorata. Ab eod.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, coloratio. A χρυσός.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, pingo, picturæ colorem induco, Suic. Ex χρυσός, & ῥοή, pingo.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, ipsa pingendi actio, Suic. Ex iisd.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, colorum confectio. Ex χρυσός, & ποίησις, facio.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, pigmentarius, Ph. Ex χρυσός, & ποίησις, v. inditor.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, utentem, acc. sing. præf. part. med. contr. pro χρυσόχοος, a χρυσόχοος, utor.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, pro χρυσόχοος, utimur, 1. plur. præf. ind. med. Dor. & contr. pro χρυσόχοος, a verbo eod.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, coloro. A χρυσός.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, utuntur, 3. plur. præf. ind. med. contr. pro χρυσόχοος, a verbo χρυσόχοος.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, cutis; (2) cutis cum subiecta carne. Gl. Vet. color, cutis. Τὸ μὲν σῶμα ἐν τῇ χρυσόχοος. Plut. in Theseo, cap. 27. In cute pugnam commiserunt, id est, cominuit. Alias, ἐν χρυσόχοος. A χρυσός.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, coloratio, tinctura. A χρυσός, vel χρυσός.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, colorator, infector. Ab eodem.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, colorabo, f. 1. ind. act. a verbo χρυσόχοος, pro χρυσός, coloro.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, utatur, 3. singul. præf. opt. med. contr. pro χρυσόχοος, a verbo eodem.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, inficio colore. Νιστέρους τὴν ποσὶν αὐτῶν πρᾶγμασι χρυσόχοος, imbut, Arist. Nub. 515. A χρυσός.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, ejus magna est copia, abundans, vilis, Philoxen. vulgaris; χρυσόχοος, ἀνθρώπων, gregarius, Gl. Vet. A χρυσός.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, vulgare seu vile reddo; χρυσόχοος, vulgarem reddi, Suic. Ab eod.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, fufe, copiose, passim, promiscue. A χρυσός.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, fucculus, apud medicos decoctio herbarum quæ sit adjecto mediocri melle & saccharo. A χρυσός.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, fuccus elicio, in succum resolvo, Diosc. A χρυσός.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, fuccus expressus. A χρυσός.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, ipsa fucci expressio. Ab eodem.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, fuccus, Ph. sapor, al. Gl. V. humor.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, in succum redigo, liquo; (2) succum exprimo. A χρυσός.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, succosus, vel fucci speciem gerens, qui e succorum genere est. A χρυσός.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, fucci expressio; (2) fucci fuccus & cremor expressus. A χρυσός.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, vel χρυσός, χρυσός, τὸ, id, quod effusum est, seu effusum fluit; (2) libamen, quod patera funditur defuncti super sepulchro; (3) effusio; (4) multitudo. Gl. Vet. χρυσός, confusio, commixtio. A χρυσός.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, fapio, Gl. V. Οἷον ἀρροῖται χρυσόχοος, Arist. Θεσμ. 169. A χρυσός.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, fuccus, humor; (2) sapor. Ab eodem.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, fundo. A χρυσός.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, fusio, effusio; (2) liquefactio. Ab eod.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, fuforium, Gloss. Vet. A χρυσός.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, fufor, Gl. V. A χρυσός.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, futur. ἔστω, perfundo oleo aqua mixto; & simpl. perfundo, lavo, abluo. Γυναικίνας ἐν τῇ χρυσόχοος (καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς σπέρμασιν, Arist. Vesp. 1207. A χρυσός.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, oleum aqua mixtum, quo perfundi & inungi balneantium corpora solebant; (2) species quadam divinationis, quæ fiebat aqua & oleo. A χρυσός.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, f. ἔστω, oleo aqua mixto perfundo; (2) lavo, abluo. Γυναικίνας ἐν τῇ χρυσόχοος, Lyc. 322. Αὐτίκα δὲ χρυσόχοος.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, f. ἔστω, oleo aqua mixto perfundo; (2) lavo, abluo. Γυναικίνας ἐν τῇ χρυσόχοος, Lyc. 322. Αὐτίκα δὲ χρυσόχοος.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, f. ἔστω, oleo aqua mixto perfundo; (2) lavo, abluo. Γυναικίνας ἐν τῇ χρυσόχοος, Lyc. 322. Αὐτίκα δὲ χρυσόχοος.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, f. ἔστω, oleo aqua mixto perfundo; (2) lavo, abluo. Γυναικίνας ἐν τῇ χρυσόχοος, Lyc. 322. Αὐτίκα δὲ χρυσόχοος.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, f. ἔστω, oleo aqua mixto perfundo; (2) lavo, abluo. Γυναικίνας ἐν τῇ χρυσόχοος, Lyc. 322. Αὐτίκα δὲ χρυσόχοος.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, f. ἔστω, oleo aqua mixto perfundo; (2) lavo, abluo. Γυναικίνας ἐν τῇ χρυσόχοος, Lyc. 322. Αὐτίκα δὲ χρυσόχοος.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, f. ἔστω, oleo aqua mixto perfundo; (2) lavo, abluo. Γυναικίνας ἐν τῇ χρυσόχοος, Lyc. 322. Αὐτίκα δὲ χρυσόχοος.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, f. ἔστω, oleo aqua mixto perfundo; (2) lavo, abluo. Γυναικίνας ἐν τῇ χρυσόχοος, Lyc. 322. Αὐτίκα δὲ χρυσόχοος.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, f. ἔστω, oleo aqua mixto perfundo; (2) lavo, abluo. Γυναικίνας ἐν τῇ χρυσόχοος, Lyc. 322. Αὐτίκα δὲ χρυσόχοος.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, f. ἔστω, oleo aqua mixto perfundo; (2) lavo, abluo. Γυναικίνας ἐν τῇ χρυσόχοος, Lyc. 322. Αὐτίκα δὲ χρυσόχοος.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, f. ἔστω, oleo aqua mixto perfundo; (2) lavo, abluo. Γυναικίνας ἐν τῇ χρυσόχοος, Lyc. 322. Αὐτίκα δὲ χρυσόχοος.

Χρυσόχοος, ὁ, ἡ, f. ἔστω, oleo aqua mixto perfundo; (2) lavo, abluo. Γυναικίνας ἐν τῇ χρυσόχοος, Lyc. 322. Αὐτίκα δὲ χρυσόχοος.

Χάω, bile inflammo, ad iram concito; (2) contristo, molesto; ut hinc sit χάσσο, iratus fuit, a. i. med. II. 9, 449. Α χαλώω, λ extruso, & eo in ω contracto.

Ψ.

Ψ Litera Græcorum vigesima tertia, quæ ψ̄ dicitur; (2) nota numeralis valens septingenta, & cum lineola inferne apposita ψ̄i, septingenta millia.

Ψάδας, unguenti genus, quasi a ψαδάζω, stillo.

Ψάδης, ρὺ, ρόν, putris; (2) friabilis; (3) infirmus.

Ψαδάλλω, contrecto turpiter. Α ψάω.

Ψαθρός, δ, ὄν, fragilis, putris, friabilis, Gl. Vet. Α ψάω.

Ψαυρόμας, ἔμας, friabilis fio; (2) aresco seu inaresco. Α ψαυρός.

ΨΑΘΥΡΟΣ, ρά, ρόν, friabilis, qui in minutas particulas friari potest. Α ψάω.

Ψαθυρός, υτθ, ἡ, friabilis natura, fragilitas ex siccitate. Α ψαυρός.

ΨΑΙΔΡΟΣ, ρά, ρόν, rarus, raros habens capillos.

Ψαίω, rado, frico, tergo, abstergo, leviter attingo; (2) propero, accelero, festino. Α ψάω.

Ψαίος, ἡ, ὄν, contusus, contritus. Gl. Vet. libum. Α ψάω.

Ψαίω, tenue facio, contero. Α ψάω.

Ψακίδιον, υ, το, roris guttula, stillula. Dim. a ψακίς.

Ψακίς, f. ἄσα, rora, roris guttas stillo, stillo; (2) roris vel aliis guttis adperso & madefacio. Philox. ψακίζει, rorat. Ab eodem.

ΨΑΚΑΣ, ἄσθ, ἡ, ros; (2) stilla, gutta.

Ψακός, ἡ, ὄν, stillatitius. Α ψακίζω.

Ψάλαγμα, ατθ, τό, tactus, contactus. Α ψάλασσω.

Ψάλακτος, ἡ, ὄν, tactui parens, sub tactum cadens. Ab eod.

Ψάλασσω, vel ψαλάττω, f. ξω, tango. Τὸ γδ ψαλάζει εἰς κείον νόρας κλύπον, Lyc. 139. Α ψάω.

Ψάλης, canes, 2. singul. f. i. ind. act. verbi ψάλλω, cano.

Ψάλιδιον, υ, τό, forficula; (2) ornamentum muliebre, Dim. a ψάλιν.

Ψάλιδιον, υ, ὅ κ' ἡ, forcem aut forcipem in ore habens. Ex ψάλιν, & σάμα, is.

Ψάλιδιον, ἄ, f. ἄσα, fornicio. Α ψάλιν.

Ψάλιδιον, ατθ, τό, fornicatum opus. Α ψάλιδιον.

Ψάλιδιος, ἡ, ὄν, fornicatus. Ab eod.

Ψάλιν, fut. ἴσω, vel ἔσω, fornice refeco. Τὰ παρα σὺ τὰ κῆρα θέλεις λαβάν ψαλίξω, Anac. 12, 4. Α ψάλιν.

ΨΑΛΙΟΝ, vel ψάλιν, υ, τό, frenum; (2) inferior freni pars. ἡ

ΨΑΛΙΣ, ἰδθ, υ, forfex, forficula; (2) arcus, Ph.

Ψάλιον, υ, τό, vinculum, pro ψάλιν, Suic. Α ψάλιν.

ΨΑΛΑΩ, f. αλά, tango, pulso, & levi quodam motu perfringo; (2) fidibus cano. Gl. Vet. nablizo, psalmizo, psallo.

Τόξαν χεὶρ ψάλλωσι νόρας, Eur. Bac. 784.

Ψάλλω, ατς, τό, fidium cantus. Α ψάλλω.

Ψάλλος, ἡ, ὄν, ad psalmos pertinens. Α ψάλλος.

Ψάλλοισι, ἄ, psalmos scribo, Suic. Α ψάλλοισι.

Ψάλλοισια, ας, ἡ, psalmorum recitatio seu cantio, Suic. Ab eod.

Ψάλλοισι, υ, ὅ κ' ἡ, qui psalmos recitat, Suic. Ex ψάλλω, & λέγω, dico.

Ψάλλος, ἡ, ὄν, fidium cantus seu pulsus, psalmus, Gl. V. Α ψάλλω.

Ψάλλοχαρής, ἰθ, ὅ κ' ἡ, psalmis gaudens, qui delectatur fidium, pulsu & carminibus, quæ fidibus canuntur; Epithet. Apollinis. Ex ψάλλω, & χαίρω, gaudio.

Ψάλλω, ἄ, psalmos cano. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ας, ἡ, psalmorum cantatio, decantatio carminum seu cantilenarum. Ab eodem.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, qui psalmos canit. Ex ψάλλω, & ὄδω, cantor.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, qui psallere novit, qui scit fidibus ludere; (2) Psalterium, liber psalmorum Davidis. Α ψάλλω.

Ψάλλω, υ, τό, psalterium, instrumentum, quo psallitur, quod olim magadis dicebatur. Gl. Vet. sambucum; (2) Psalterium Davidis. Α ψάλλω.

Ψάλλω, υ, ὄν, psalter, qui psallere novit, cantor, qui scit fidibus ludere. Gl. V. nablizo, psalta, psalmista. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψάλλω, ἡ, ὄν, psaltia, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. Vet. Α ψάλλω.

Ψευδογραφία, ἡ, ε, ementita inscriptio. Ex ψεύδομαι, & ἔγραψα, inscriptio.
 Ψευδογράφος, ὁ, ὁ ψ, ὁ, qui vel quæ est falsæ inscriptionis, falso inscriptus. Ex iisdem.
 Ψευδογράφος, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsæ seu fictitiæ & simulatæ infidiæ, ad terrendos videlicet hostes. Ex ψεύδω, & ἔγραψα, infidiæ.
 Ψευδοπαραγράφω, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falso nomine inscribere. A seq.
 Ψευδοπαραγράφος, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falso inscriptus. Ex ψεύδω, & παραγράφω, inscriptio.
 Ψευδοπαραγραφέας, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsus & subditivus curator. Ex ψεύδω, & παραγράφω, inspector, curator.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsum seu fictitium & ementitum factum, Suic. Ex ψεύδω, & ἔργον, opus.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, mendacium dico, mentior. Ex ψεύδομαι, & ἔργον, dico.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsiloquium. Ex iisdem.
 Ψευδοργός, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsidicus. Ex iisdem.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsum dico, mentior, Suic. Ex ψεύδομαι, & λέγω, dico.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, mendax. A ψεύδω.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, fictitius seu ementitus Hercules. Ex ψεύδω, & Ἡρακλῆς, Hercules.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsus, mendax. A ψεύδω.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, quum impares & inæquales corporum ordines diriguntur; Plin. 36, 22.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, mendacissimus. Superlativ. A ψεύδω.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, herba quæ verum bunium mentitur; Dioscorid. & Plin.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falso & mendose describo, perperam scribo, Aristot. Ex ψεύδω, & γράφω, scribo.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, mendosum schema in geometria. A ψευδοργία.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, ficta descriptio, ut ea, qua geometriae utuntur. Ex ψεύδομαι, & γράφω, scriptio.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsarius, Gl. Vet. Ex ψεύδω, & γράφω, scribo.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsus doctor, qui falsa & mendacia docet. Ex ψεύδω, & διδάσκω, doctor.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsæ sentio, conjectura fallor, Suic. Ex ψεύδω, & δοξάζω, opinor.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, fut. ἡσσω, falsa opinor, falsas opiniones confingo, Suic. A ψεύδομαι.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsa & erronea opinio. A seq.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsa opinans. Ex ψεύδω, & δοξάζω, opinio.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, mendacium, Suic. A ψεύδομαι.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsum seu mendacium dico. Ab eod.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsa dicens, falsiloquus, Suic. Ex ψεύδω, & ἔπος, verbum.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsa porta, posticum. Ex ψεύδομαι, & θύρα, janua.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, pseudo-cassia, quæ veram cassiam mentitur. Ex ψεύδω, & κασία, vel κασία, cassia.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsa accusatio, Suic. Ex ψεύδω, & κατηγορία, accusatio.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsus præco. Ex ψεύδω, & κηρύττω, præco.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, ementita & fictitia quædam cinnamomi species. Ex ψεύδω, & κιννάμωμον, cinnamomum.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, fictitius & falsus cultus, Suic. Ex ψεύδω, & λατρεία, cultus.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsum dico, mentior. A ψεύδομαι.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, mendacium, falsitas, vanitas. Gl. Vet. mendaciloquium. Ab eodem.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, qui falsum dicit, falsiloquus. Gl. V. falsidicus, mendax; mendaciloquus. Ex ψεύδω, & λέγω, dico.

Ψευδοργία, fut. ψεύσομαι, mentior, frustror. Vide ψεύδομαι.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsa vaticinor, falsa oracula reddo. Ex ψεύδω, & μαντεύομαι, vaticinor.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsus vates, mendax vates. Ex ψεύδω, & μάντις, vates.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsus testis. Ex ψεύδω, & μάρτυρ, testis.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsum testimonium dico, falsum testor. A ψεύδομαι.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsum testimonium. Ab eodem.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsi testis, Gl. V. falsus testis. Ex ψεύδω, & μάρτυρ, testis.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsa seu mendacia loquor, mentior. A ψεύδομαι.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, mendacium, falsum commentum. Ex ψεύδω, & μέθος, sermo.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, quæ falso nupit, Suic. Ex ψεύδω, & νυμφίος, nubo.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsa eruditio, falsa doctrina. Ex ψεύδω, & παιδεία, eruditio.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsa seu fictitia virgo. Ex ψεύδω, & παρθένος, virgo.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsus pater. Ex ψεύδω, & πατήρ, pater.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, qui se divitem mentitur. Ex ψεύδω, & πλούσιος, divitias.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsa fingo, mendaciis obscuro, Suic. Ex ψεύδω, & πείνω, facio.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, fallax fictio, Suic. A ψεύδομαι.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsus pastor, Suic. Ex ψεύδω, & ποιμήν, pastor.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsa vaticinor, Suic. Ex ψεύδω, & προφητεία, vaticinor.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsus propheta. Ex ψεύδω, & προφήτης, propheta.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsum iuro, pejero. Καὶ μὴ καταθέσθαι ψευδορκίαν, Arist. Conc. 601. A ψεύδομαι.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsum iurjurandum. Φέρεται ἐκ πολιορκίας, ψευδορκία ἡ ἀσέβεια. Philo Judæus in libro De decem Legis Præceptis.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsum iurjurandum, A seq.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, perjurus, qui falso jurat. Ex ψεύδω, & ὅρκος, iurjurandum.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, perjurus, qui falso jurat. Ex ψεύδω, & ὅρκος, iurjurandum.
 Ψεύδω, ὁ, ὁ ψ, ὁ, mendacium.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, luna obscura. Ex ψεύδω, & σελήνη, luna.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, apiastrum, Gl. Vet. Ex ψεύδω, & σέλιον, apiastrum.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, mendaci ore sum, mendaci ore fallo, mentior. Μένει παρ' ὁμῶν ἔσθ' ἀνθρώπων ἔργα, ἡ τέλειαις, ἡ τὸ μὴ ψευδοσμέν, Soph. Oed. Col. 1227. A ψευδοσμός.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, fallax ore, mendax. Ex ψεύδω, & ὅρκος, os.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falso lucens lumine. Ex ψεύδω, & φαῖς, luceo.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsam famam seu tumorem adferens, mendex. Ex ψεύδω, & φήμη, fama.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsus Philippus, qui falso Philippi nomen sibi arrogat. Ex ψεύδω, & Φίλιππος, Philippus.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, qui Christi nomen mentitur, Pseudo-Christus. Ex ψεύδω, & Χριστός, Christus.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, aurum ante mentitur. Ex ψεύδω, & χρυσός, aurum.
 ΨΕΥΔΩ, ὁ, ὁ ψ, ὁ, fallo, decipio; ψεύδομαι, frustror, mentior. Καὶ μὴ ψεύδομαι ἰλαρὸν σόλυ, Soph. Aj. 1399. Κλυτὰν εἶπ' ἄνθρωπον ψεύδοσσαν δόρυ, ib. 178. Εἰ σὺ μὴ ψεύδοσθαι γυνῆς, fallor, id. Trach. 725. Ἡ δὲ δόξα ἰκὼν κίεσθαι ἑαυτὴν, ἢ τὰδε ψεύδομαι λέγει, id. Phil. 1330. Ἰδοὺ γὰρ ἐψεύσασθαι, Arist. Conc. 445. Δι-

πλαῖοι Κέρντις ὅτι Κέρντις ἐψεύσασθαι. Arist. Phœnom. 35.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, nomen habens rei non respondens, falso nominatus. Εἰ δὲ τις ἀλλοῦ ἰκοῖτο νότον ψεύδομαι ἀνὴρ. Nonn. Paraphr. 5, 43. Ex ψεύδω, & ὄνομα, nomen.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, mendaci nomine nominis rei non conveniente. A ψεύδομαι.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falso, ementite. A ψεύδω.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, falsus, a. i. part. pass. verbi ψεύδομαι, fallo.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, osor mendacii. Ex ψεύδω, & σὺν, odi.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, mendacium. A ψεύδομαι.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, mendacium. Ab eod.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, mendacium dico, mentior; (2) fallor, scopum propositum non adsequor. Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, ἄλ' αὖτε τίλος μὲν ὅτι ἐπὶ δόξῃ. Hom. Il. 19, 107. A ψεύδομαι.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, mentitor, mendax. A ψεύδομαι.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, non clarus. A ψεύδομαι.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, obscurus. Ex ψεύδομαι, & αὐγὰ, lux.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, obscurus, non clarus; Pindar. Nem. 3. Ab eodem.
 ΨΕΥΔΩ, ὁ, ὁ ψ, ὁ, tenebræ, obscuritas.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, iurperatus, a. i. part. pass. verbi ψεύδομαι, iurperor.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, minus. A ψεύδομαι.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, quod radendo, destrinando, & detergendo detractum; ramen-tum. Gl. V. breola. Χρυσόφωτος δ' ἐκ τῆς Καυκάσου ποταμὸς πηγὰς ψεύδω ἀφαιέται. Appian. B. Mithridat. A ψεύδομαι.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, idem quod sequens ψεύδω.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, instrumentum, quo radimus, radula, strigil. Ab eod.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, a. i. part. act. verbi ψεύδομαι, capio.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, tango, contrecto. Gl. Vet. palpo, tracto; (2) perfrutor, per-vestigo. Μήποτε ψευδοργία μὲν ὁ πατήρ, Gen. 27, 12. Εἰ ἄρα γὰρ ψευδοργία αὐ-τόν, ἡ εὐρεῖν, Act. 17, 27. Πρὸς μὲν δὲ ψευδοργία ἐν σκάτῃ τὰ ἀνθρώπων, A. n. Pace, 689. Διψύχων, id. Conc. 315. Ex ψεύδομαι, tango, & δόξω, latius.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, contrectatio. A ψεύδομαι.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, contrectatio, palpato. Gl. V. tactus. Ab eod.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, contrectabilis, palpabilis, qui tactu percipi potest. Ab eod.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, tactus, contactus, frictio. Ab eodem.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, palpo, perfrutor. Ab eod.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, qui sapius contrectat & palpat. Ab eod.
 ΨΕΥΔΩ, ὁ, ὁ ψ, ὁ, vermiculus vel culex in caprificis nascens; Nicand. Ther. 735. (2) fructus palmæ masculæ.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, rado, polio. Αδίζων, ἡ ψεύδω, Arist. Eq. 520. Ψευδοργία, rado, cinæ-dus sum. Οὐδὲ καμνὸς ὅστις ἐψεύδωται. Synes. epist. 104. A ψεύδομαι.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, ratura, defrictio, deterfio. A ψεύδομαι.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, fluvius, avis. Ἰσχυὶς ἰσχυρὸς ὡς, ὅς ἐστιν ὁ καλὸς τὸ ψεύδω. Hom. Il. 16, 583. A ψεύδομαι.
 ΨΕΥΔΩ, ὁ, ὁ ψ, ὁ, piscis e fatorum ge-nere, solea, passer marinus. Philox. rom-bus.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, terfus, deterfus, rufus. A ψεύδομαι.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, item quod ψεύδομαι.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, qui passerina est fi-gura. Ex ψεύδομαι, & εἶδος, figura.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, cogito, curo, ratiocinor, Hes. A ψεύδομαι.
 Ψευδοργία, ὁ, ὁ ψ, ὁ, Ψευδοργία,

Ψηφισμός, ὁ, suffragium calculo fero; (2) suffragio meo creio, Suic. A Ψηφισμός.
 Ψηφισμός, ας, ὁ, suffragii aut sententiae latio, Suic. Ab eod.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, suffragii seu suffragiorum lator, qui suffragium seu sententiam fert, Suic. Ex ψῆρος, & ψῆρα, fero.
 Ψηφιστοφύλαξ, ας, ὁ, qui suffragium fert, R. Ex ψῆρος, & ψῆρα, fero.
 Ψηφιστής, f. ἰσα, calculis computo, supputo. Gl. Vet. calculor; computo; ψηφισμα, decerno; ψηφισμός, decretum, p. pass. part. Ταύτης ἐπὶ τοῦ ψηφισμοῦ μὴν μόνον, Arist. Vesp. 76. Οὐκ ἀνέστι δίκην κατ' ἄλλα φασὶν εἶδ' ἰψήφισαν, Soph. Aj. 449. Ἐκείνη βουλήν ψηφισμένην, Dem. Phil. 1. A ψῆρος.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, gemma, Ph. A χῆρος.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, calculus, scrupulus, lapillus; (2) calculus computatorius seu supputatorius; (3) lapillus pretiosus, gemma; Hom. Il. 21, 260. A ψῆρος.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, decretorum venditor, vox Comica. Ψηφισματικῶς εἰρη, Arist. Av. 1043. A ψῆρος, & ψῆρα, vendit.
 Ψηφισματικῶς, ας, ὁ, ad decretum pertinens, aut decreto similis; (2) decreti naturam respiciens. A ψῆρος.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, calculator, computator. A ψῆρος.
 Ψηφιστής, ας, Ph. ψηφιστής, tessellat. Ex ψῆρος, & τῆρημι, pono.
 Ψηφιστήριον, ας, ὁ, tessellatum, Philox. A praec.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, tessellarius, tessellator, Gl. V. Ex iisd.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, q. calculorum fur; praestigator. Ex ψῆρος, & κλέπτω, fur.
 Ψηφιστής, ας, f. ἰσα, artem circulatoriam exerceo; (2) musicaico vel musico opere & vermiculato sterno, tessello. A ψηφιστής.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, pavementum, Phil. tessellatum, al. Gl. Vet. A ψηφιστής.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, pavementum, Ph. Ab eodem.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, pertinet ad circultores. A ψηφιστής.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, circulator calcularius, qui celeritate versandi calculos spectantium oculos fallit. Ex ψῆρος, & λόγος, supputatio.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, calculis ludendo fallo. Gl. Vet. praestigator. A ψηφιστής.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, qui calculis ludit, qui calculis ludendo fallit; praestigator calcularius. Ph. praestigator; Athen. 1, 15. Vid. Alciph. epistol. 3, 20. Ex ψῆρος, & παίξις, ludo.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, ipse lusus, qui calculis fit, fallacia, quae sit calculus; praestigia, Gl. V. Ex ψῆρος, & παίξις, ludo.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, q. d. suffragiorum confector, i. e. calculorum; qui calculos conficit. Ex ψῆρος, & ποίω, facio.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, lapillus, calculus; (2) lapillus pretiosus, gemma, Gl. V. (3) scrupus, calculus, quo luditur; (4) calculus, quo in computando utimur; (5) calculus, quo suffragium fertur in comitiis; (6) suffragium ipsum, seu sententia & decretum, quod calculis fertur. Gl. Vet. decretum. Philox. suffragium, computatio, ratio, al. Gl. Vet. supputatio, calculatio, numerus; ψῆρος, tessellat, calculi, Gloss. Vet.
 Ψηφιστής, ας, f. ἰσα, suffragium seu sententiam fero; (2) suffragio meo creio. Τμῆς δ' ὅτι τῆς ψηφισματι, Luc. Bis Accus. A ψηφιστής.

Ψηφιστής, ας, ὁ, suffragii aut sententiae latio. Ph. suffragium. Ab eod.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, qui suffragium fert calculo. Gl. Vet. suffragator. Ex ψῆρος, & ψῆρα, fero.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, pavementum, Gl. V. Quasi a ψῆρος, ας, a ψῆρος, calculi.
 Ψηφιστής, ας, glare, Gl. V. Ab eod.
 Ψηφιστής, ας, gemmatum, Ph. Ab eod.
 Ψηφιστής, ας, f. ἰσα, rado, frico; (2) fricando detergeo, destringo; (3) attero, contero; (4) delinio, demulceo. Ψῆρον ἵππον, Xen. ἡχῆς αὐτῶν ὁ πάλος χροῖος, Epigr. A ψῆρος.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, laticia; (2) ludus, voluptas, Suid.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, guttis, dat. plur. Ion. & Poët. pro ψῆρος, a ψῆρος.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, roro, guttatim cado, minutatim stillo. A ψῆρος.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, in modum tegetis. A ψῆρος.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, tegetica. Ab eod.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, tegetarius, Gl. V. Ex ψῆρος, & πῆρα, natio, tegeto.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, tegetarius, Philox. qui tegetes facit. Ex ψῆρος, & ποίω, facio.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, storea, teges.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, reprehendo. q. d. a ψῆρος.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, roris instar exultans; (2) odoros. A ψῆρος.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, roris gutta, stilla minuta & exilis; (2) ros. Αἰματούσας δὲ ψῆρος κατέχων ἱραξ. Hom. Il. 16, 459. Ab eod.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, convitium.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, instrumentum quoddam musicum. A ψῆρος.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, susurro, musto; (2) obtrecto, obloquor, occulta delatione accuso. Ὅπως δὲ πάλαντος πῆρα ψηφιστής, Arist. Nub. 1004. Ἀλλήλους ψηφιστῶν, Theocr. 27, 68. A ψῆρος.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, susurrare, praef. inf. act. Dor. pro ψηφιστής, a verbo ψηφιστής.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, susurro & lene murmur. A ψῆρος.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, susurratio; (2) occulta delatio. Ab eod.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, susurrator; (2) occultus delator. Ab eod.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, tenuiorem & exiliorum sonum edens.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, susurro; (2) susurro, qui maledicis susurris alios traducere solet.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, munus ductoris velutum. A frequente.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, dux laevis armaturae militum, ductor velutum. Ex ψῆρος, & δῆρος, dux.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, in edito & arduo loco chori consistens, Suid. (2) qui in postremi chori loco est, Hef. A ψῆρος.
 Ψηφιστής, ας, f. ἰσα, scribo litera ψῆρος, nuda, non diphthongo, vel etiam litera spiritu leni, non aspero, signata. Ex ψῆρος, & γράφω, scribo.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, nudus. A ψῆρος.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, ψηφιστής, ἰδῶς, ὁ, sc. τραμῆ, tapes non villosus, & veluti nudus, praeter illo, qui dicitur ἀμυρταπῆς, genus stragulae vestis. Ex ψῆρος, & δῆρος, vel τῆρης, tapes.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, nudus citharista, i. e. qui nuda cithara ludit, nulla alia adhibita melodia. Ex ψῆρος, & καθαρίσθαι, citharisista.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, qui glabro & depili capite est. Ex ψῆρος, & κῆρος, tempus.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, ἰδῶς, ὁ, Gl. V. attonsus. Ex ψῆρος, & κῆρος, confusa.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, metri seu carminis nuditas & tenuitas; Aristot. Art. Poët. Ex ψῆρος, & μέτρον, metrum.

Ψηφιστής, ας, ὁ, tenuis, exilis; (2) nudus, glaber, depilis.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, nuditas, glabrities. A ψῆρος.
 Ψηφιστής, ας, f. ἰσα, attenuo, nudo, privo; (2) deglabro, depilo; (3) spiritu leni profero, vel noto; ψηφιστής, glabresco, Gl. V. ψηφιστής, nudatus, p. pass. part. Ab eodem.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, medicamentum, quo utuntur in deglabrando & depilando corpore; peculiariter, vitis alba, apud Diosc. & Nicand. in Theriac. 902. A ψῆρος.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, cum tenui litera vel spiritu; (2) nude, leviter. A ψῆρος.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, nudatio, deglabratio; (2) spiritus lenis frequens usus. A ψῆρος.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, nudator, denudator. A ψῆρος.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, qui gaudet verborum ψηφιστής & leni spiritu, ut dialectus Aelica & Ionica. Ab eod.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, cerussa, genus coloris, quo meretrices jam senescentes faciem fucare solent. A ψηφιστής, five ψηφιστής.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, qui cerussa effe videtur, cerussam representans. Ex ψηφιστής, & φαίω, ostendo.
 Ψηφιστής, ας, cerussa illino, seu dealbo, cerussa fucio; Plut. in Alcibiad. A ψηφιστής.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, ipsa actio fucandi se cerussa. Quasi a ψηφιστής.
 Ψηφιστής, ας, five ψηφιστής, ας, ὁ, cerussa.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, capra sylvatica, Hef.
 Ψηφιστής, ας, foliis defluo. A ψηφιστής.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, ut ψηφιστής ἀμυρταπῆς, vitis, cui fructus decidit seu defluit. Ab eodem.
 Ψηφιστής, ας, fleo, Hef.
 Ψηφιστής, ας, acinos defluere sino, de vite.
 Ψηφιστής, ας, delectatio, Hef.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, vilis; (2) vitiosus, Hef. Suid.
 Ψηφιστής, ας, ψῆρος, ὁ, mica, minutum frustulum panis friati; ψῆρος, mica, Philox.
 Ψηφιστής, ας, cito. Vox pastorum gregem ad festinandum incitantium.
 Ψηφιστής, ας, pastoritium ψῆρος sonare.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, psittaca, Indica avis, humanam vocem imitans.
 Ψηφιστής, ας, al. ψῆρος, ας, ὁ, psittacus.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, raptor micarum; nomen proprium muris, in Batrachom. vers. 24. Ex ψῆρος, & ὄρσας, raptor.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, parva mica, minutissimum panis friati frustulum. Dim. a ψῆρος.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, mica speciem gerens, minutus instar micae. A ψῆρος.
 Ψηφιστής, ας, micas lego, Gl. Vet. Ex ψῆρος, & λῆρα, lego.
 Ψηφιστής, ας, tenue facio, mando. Οὐ γὰρ τις δούτων ψῆρος πῆρα γνῶσθαι, Lyc. 639.
 Ψῆρος, vel ψῆρος, ας, ὁ, lumbus; ψῆρος, vel ψῆρος, duo maximi musculi in interna lumborum regione siti. Gloss. Vet. ψῆρος, clunus.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, ad reprehendum proclivis, conviciator, vituperator; (2) vituperabilis. A ψῆρος.
 Ψηφιστής, ας, f. ἰσα, criminor, vitupero. Ab eodem.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, reprehensio, vituperatio seu vituperium. A ψῆρος, vitupero.
 Ψηφιστής, ας, Hef. A ψῆρος.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, tumultus. At ψῆρος, ας, ὁ, niger, Hef.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, immundities, Hef. Suid.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, lumbaris. A ψῆρος.
 Ψηφιστής, ας, ὁ, fumidus, fumosus; (2) flammeus, flammans, ardens. A ψῆρος.

Ωκεανίτης, ἰδὲ, ἡ, Oceanitis. Ab ὠκεανίτης.
 Ωκεανόιο, oceanii, gen. sing. Ion. pro ὠκεανῶ, ab ὠκεανός.
 ΩΚΕΑΝΟΣ, ὦ, ὁ, oceanus, mare ambiens terrarum orbem, omnes ceteras aquas cum fundens, tum recipiens.
 Ωκεῖας, Adv. celeriter, cito. Ab ὠκεός.
 Ωκεῖον, habitati sunt, 3. plur. aor. 1. ind. pass. Bact. pro ὠκεῖσθαι, a verbo ὠκεῖω, habito.
 Ωκεῖον, ἴν, ἴν, ex ocimo confectus. Ab ὠκεῖον.
 Ωκεῖον, ὦ, τὸ, ocimum, herba. Plin. 20. §. 48. c. 12. Angl. Basil. Ab ὠκεός.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, ocimum referens. Ab ὠκεῖον.
 Ωκεῖον, habitantibus, 1. plur. aor. 1. ind. act. verbi ὠκεῖω, habito.
 Ωκεῖον, habitantibus, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi ὠκεῖω, habito.
 Ωκεῖον, Adv. velocissime, celerrime, citissime. Ab ὠκεῖον.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, velocissimus, Superl. ab ὠκεός.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, velocior, Comp. ab eod.
 Ωκεῖον, defecti, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ὠκεῖω, in genua procumbo.
 Ωκεῖον, edificatus est, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ὠκεῖω, edifico.
 Ωκεῖον, edificavit, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi ejusd.
 Ωκεῖον, miserati estis, 2. pl. a. seq.
 Ωκεῖον, miseratus est, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ἡ, a verbo ὠκεῖω, misero.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, velox in mari, velociter per mare currens, Hom. Il. 15, 705. Ex ὠκεός, & ἄλ, mare.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, citatus in clamore; ὠκεῖον, celeres in pugna, Hes. Ex ὠκεός, & ἄλ, clamor, pugna.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, celeriter feriens, pernix. Ex ὠκεός, & ἄλ, ferio, jacio.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, celer morfu. Ex ὠκεός, & ἄλ, mordeo.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, celeriter doctus seu edoctus, qui celeriter discit, Suic. Ex ὠκεός, & ἄλ, doctus.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, velociter se movens, velox. Ex ὠκεός, & ἄλ, movetur.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, qui velociter currit. Ex ὠκεός, & ἄλ, cursum.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, celeriter loquens. Ex ὠκεός, & ἄλ, verbum.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, cursu celer, pernix in currando. Ωκεῖον τριπτόν, velox natu trefolium, Callim. Hymn. in Dian. 165. Ex ὠκεός, & ἄλ, cursum.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, qui cito graditur, cito gradu proficiscens. Ex ὠκεός, & ἄλ, cito.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, qui subito fato abripitur, qui subito exilio perit; brevis reus item subitam mortem afferens. Οἱ μὲν ὀλοχρήνιον ἔχουσιν ὡς ὠκεῖον τὸ φύσμη, Lucian. in Contempl. p. 341. Hom. Il. 1, 417. Ex ὠκεός, & ἄλ, fatum.
 Ωκεῖον, accelero, festino. Ab ὠκεός.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, celeriter volans, qui rapido cursu fertur, praepes. Ex ὠκεός, & ἄλ, volo.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, celeriter vel perniciose errans, Suic. Ex ὠκεός, & ἄλ, erro.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, celeriter navigans. Ex ὠκεός, & ἄλ, navis, navigatio.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, pedibus celer, velox. Ab ὠκεός.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, qui cito punit vel ulciscitur, Aeschyl. Sept. ad Theb. 749. Ex ὠκεός, & ἄλ, punit.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, celeriter vehens seu transvehens. Ex ὠκεός, & ἄλ, veho, qui aliquem dedit.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, celeriter eo, velox sum, Suic. Ab ὠκεῖον.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, cito permeans, citato

gradu locum aliquem pervadens; (2) celer, citus, velox, Hom. Il. 1, 421. Ex ὠκεός, & ἄλ, transseo.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, pedibus celer, Ph. celeripes, pernix. Ex ὠκεός, & ἄλ, pes.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, celeres habens alas, Ph. pernix. Ex ὠκεός, & ἄλ, ala.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, idem quod sequens.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, celeriter fluens. Ex ὠκεός, & ἄλ, fluo.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, celer, velox, pernix, citatus.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, velocissimus, Superl. ab ὠκεός.
 Ωκεῖον, Adv. velocius. Ab eod.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, celeritas, velocitas, pernicitas. Ab ὠκεός.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, ad partus celeritatem conferens; ut ὠκεῖον φάρμακον. Ab ὠκεῖον.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, partus celer, facile puerperium. Ab ὠκεῖον.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, cito pariens, partum accelerans. Ex ὠκεός, & ἄλ, pario.
 Ωκεῖον, perit, perf. ind. med. verbi ὠλλυμι, pro ὠλλω, perdo.
 Ωκεῖον, Dor. pro αὐλαξ, sulcus.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, caput cubiti eminens & protuberans, cubiti pars gibbera; ὠκεῖον ὁπλὶς ἀρχαῖ, Galen. Ex ὠλλω, & κρῖν, caput.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, cubitus, brachium, ulna. Ex ὠλλω, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὠλλυμι.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, animo perniciem adferens. Ex ὠλλω, & θυμός, animus.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, fructum perdens, Hom. Od. 10, 510. Ex ὠλλω, perdo, & καρπός, fructus.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, domus seu domuum perditio, Aeschyl. Sept. ad Theb. 726. Ex ὠλλω, & οἶκος, domus.
 Ωκεῖον, pro ὠλλω, perit, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi ὠλλυμι.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, ingenuus, Dor. pro ὠλλω, quod posterius est voc. sing. ab ὠλλω, liber, ingenuus.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, cubitus, brachium, ulna. Ab ὠλλω.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, navicula oneraria, R. Dim. ab ὠλλω, navis oneraria.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, curvatura brachii, Hes.
 Ωκεῖον, alius, pro ὠλλω.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, sulcus, acc. ὠλλω. Τίμειν ὠλλω βαθύναι, Callim. Hymn. in Dian. 180.
 Ωκεῖον, totum combussit, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi ὠλοκαύτω, totum comburo.
 Ωκεῖον, lamentabatur, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ὠλοκαύτω, lamento.
 Ωκεῖον, super humero, vel humeris, Hes. Ab ὠλλω.
 Ωκεῖον, super, in humero, vel humeris, Hes. Ab eod.
 Ωκεῖον, super humero vel humeris, Hes. Ab eod.
 Ωκεῖον, sequetur, imperf. ind. act. Dor. pro ὠλλω, contr. ex ὠλλω, a verbo ὠλλω, sequor.
 Ωκεῖον, secutus sum, a. 1. ind. act. verbi ejusd.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, humeris gravis, humeros pondere suo premens. Ex ὠλλω, & ἄλ, pondus.
 Ωκεῖον, sumus, 1. pl. praef. conj. verbi ὠλλω, sum.
 Ωκεῖον, sumus, persona ead. Dor. formata.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, farina hordeacea; (2) quaevis farina alia. Ex ὠλλω, & ἄλ, solutio.
 Ωκεῖον, putabam, imperf. ind. med. per Sync. pro ὠλλω, a verbo ὠλλω, puto.
 Ωκεῖον, ὦ, ὁ, crudivorus, qui crudis vescitur; (2) saevus & immisus. Ex ὠλλω, & ἄλ, edo.

Ωμῖα, at, ἡ, humerus. Ab ὠμῖα.
 Ωμῖα, at, ἡ, humerarius, humeralis. Ab ὠμῖα.
 Ωμῖα, ὦ, ὁ, qui humeris est repandis & amplis. Ab ὠμῖα.
 Ωμῖα, colloquebatur, 3. sing. imperf. indic. act. contr. pro ὠμῖα, a verbo ὠμῖα, colloquor.
 Ωμῖα, collocutus est, 3. sing. a. 1. ind. verbi ejusd.
 Ωμῖα, ne, ἡ, ludus nucum.
 Ωμῖα, colloquebar, imperf. ind. act. contr. pro ὠμῖα, a verbo ὠμῖα.
 Ωμῖα, five ὠμῖα, ὦ, ὁ, & ὠμῖα, five ὠμῖα, e crudo boum corio factus. Ex ὠμῖα, & βῆς, bos.
 Ωμῖα, ὦ, ὁ, crudivorus. Ex ὠμῖα, & βῆς, cibum.
 Ωμῖα, Nicand. Theriac. 739. idem quod ὠμῖα.
 Ωμῖα, super crude vorata ambulans; ὠμῖα κύκλω, Eur. Tro. 432.
 Ωμῖα, ὦ, ὁ, qui crudis vescitur, crudivorus, R. Ex ὠμῖα, & βῆς, vescor.
 Ωμῖα, ὦ, ὁ, qui crudus comeditur. Ex ὠμῖα, & βῆς, qui comedi solet.
 Ωμῖα, ὦ, ὁ, e crudo corio bovino factus, Ph. ὠμῖα, tergum, al. Gl. V. pera de corio. Ab ὠμῖα.
 Ωμῖα, ὦ, ὁ, idem. Ex ὠμῖα, & βῆς, corium bubulum.
 Ωμῖα, ὦ, ὁ, cui cruda & viridis senectus; (2) cui, licet seni, caput non est canum. Ωμῖα, δὲ μὴ παρ' ἡμῶν, Hom. Il. 23, 791. Ex ὠμῖα, & γῆρας, senex.
 Ωμῖα, ὦ, ὁ, qui crudeliter vel etiam crudus dilaniatus est. Ex ὠμῖα, & δαίμων, laniator.
 Ωμῖα, ὦ, ὁ, crudelis, Aeschyl. Sept. ad Theb. 698. Ex ὠμῖα, crudus, & δαίμων, mordet.
 Ωμῖα, ὦ, ὁ, q. d. crudeliter decerptus, Suic. Ex ὠμῖα, & δῆμα, carpo.
 Ωμῖα, ὦ, ὁ, crudum arae impositum. Δί' ἡν ὠμῖα, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμῖα, Iliad. 1, 461. 'Ο ὦ ὠμῖα, Ciceronis, Odyss. 14, 427. Ex ὠμῖα, & τῆμα, pro.
 Ωμῖα, cruda posuerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὠμῖα, cruda pro.
 Ωμῖα, ὦ, ὁ, crudelis, crudeli apino praditus, Soph. Aj. 897. Ex ὠμῖα, & θυμός, animus.
 Ωμῖα, heu, heu mihi! pro ὠμῖα.
 Ωμῖα, ὦ, ὁ, qui tumidis est humeris. Ex ὠμῖα, & ὠμῖα, tumens.
 Ωμῖα, humeris, dat. pl. Ion. pro ὠμῖα, ab ὠμῖα, humerus.
 Ωμῖα, similis est, adsimilatus est, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ὠμῖα, adsimilo.
 Ωμῖα, ne, ἡ, humeri acetabulum. Ex ὠμῖα, & κοτύλη, acetabulum.
 Ωμῖα, ὦ, ὁ, penn. corr. qui validis robustisque humeris est, Soph. Aj. 206. Ex ὠμῖα, & κοτύλη, robur.
 Ωμῖα, ὦ, ὁ, latis humeris me effero & glorior. Ex ὠμῖα, & κοτύλη, glorior.
 Ωμῖα, ὦ, ὁ, linum crudum, quo ad unctionem faciendam utimur, Gl. Vet. crudarium, sudarium, linteum. Ex ὠμῖα, & λινόν, linteum.
 Ωμῖα, confissi sunt, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὠμῖα, confiteor.
 Ωμῖα, confusus est, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὠμῖα, confiteor.
 Ωμῖα, ὦ, ὁ, crudeleo, Gl. Vet. ὠμῖα, crudelescere. Ab ὠμῖα.
 Ωμῖα, ὦ, ὁ, scapulae, & partes humeri posteriores, Phil. ὠμῖα, armus, scapula. Ex ὠμῖα, & ὠμῖα, scapula.
 Ωμῖα, ὦ, ὁ, humeri articulus cum brachio, humerus, armus.
 Ωμῖα, ὦ, ὁ, crudus; (2) crudelis, immitis, saevus, inhumanus, truculentus.

Ωμωσα, juravi, a. i. ind. act. verbi ὀμνῶ-
μι, pro ὀμῶσα, juro.
Ωμωσιτία, ας, ἡ, cruditas ciborum, Suic.
Ab ὀμωσιτῶ.
Ωμωσιτῶ, α, ὁ ἢ ἡ, qui crudis vescitur ci-
bis, crudivorus. Ex ὀμῶς, & ἴτος, cibus.
Ωμωσιτάρως, α, ὁ ἢ ἡ, qui crudus adhuc
discerpitur & laniatur, Arist. Equit. 354.
Ex ὀμῶς, & ἴταρος, discerpo.
Ωμωσιτάρως, α, ὁ ἢ ἡ, & ὀμωσιτάρως, τὸ, sal-
samentum crudum, Phil. ὀμωσιτάρως, sal-
samentum. Ex ὀμῶς, & τάρως, sal-
samentum.
Ωμωσις, ἡ, ας, ἡ, cruditas; (2) crude-
litas, duritia, saevitia. Ab ὀμῶς.
Ωμωσιτικός, ὁ, fut. ἴσω, scutum immaturum
pario, abortum facio. Ab ὀμωσιτός.
Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, crudum adhuc partum
edens, partum ante maturitatem emittens.
Ωμωσιτικός αἶψας ἀπὸ τῆς αἰσθητικῆς, Cal-
lim. Hymn. in Delum 120. Ex ὀμῶς, &
τίκτω, pario.
Ωμωσιτικός, ὁ, fut. ἴσω, crudum adhuc &
immaturum seco; ὀμωσιτικῶς, crudum
secandum. Ab ὀμωσιτικός.
Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, qui scetus vel cæsus
fuit, quum adhuc crudus & immaturus
esset. Ex ὀμῶς, & τίκτω, seco.
Ωμωσιτικός, ὁ, α, ὁ ἢ ἡ, qui tritus & contu-
sus fuit, quum adhuc crudus esset. Ex
ὀμῶς, & τίκτω, tero.
Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, crudelis tyrannus. Ex
ὀμῶς, & τύραννος, tyrannus.
Ωμωσιτία, ας, ἡ, crudorum voratio, efus
crudarum carniū. Ab ὀμωσιτῶ.
Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, crudivorus, crudis ci-
bis vescens, Hom. Il. 5, 782. Ex ὀμῶς,
& φῶς, edax.
Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, humeris gestans. Ex
ὀμῶς, & φέρω, fero.
Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, qui crudeli mente
est, Gl. Vet. crudelis. Ex ὀμῶς, & φέρω,
mens.
Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, a. i. ind. act. verbi ὀμω-
σῶ, ploro.
Ωμωσιτικός, Adv. crudeliter, saeve. Ab ὀμῶς.
Ω, ὅτι, ὅ, qui est, ens, existens; τὸ ὄν,
ens. Ab ὀμῶς, sum.
Ω, Conjunct. igitur, ergo, Ion. pro ὅ.
Ω, quorum, gen. pl. ab ὄς, qui.
Ωμωσιτικός, a. i. ind. med. per
Syncope. pro ὀμωσιτικῶς, a verbo ὀμῶμι pro
ὀμῶς, profum.
Ωμωσιτικός, Adv. pro ὀμῶς, o rex!
Ωμωσιτικός, a. i. ind. act. 3. pl. a. i. ind. act.
Dor. pro ὀμῶσαι, a verbo ὀμῶμι, pro ὀμῶς,
profum.
Ωμωσιτικός, probis incesit, Hom. Il. 17, 25.
per Syncope. pro ὀμῶσαι, a. i. verbi ὀμῶ-
μαι, ab ὀμῶς, vituperatio.
Ωμωσιτικός, exprobrabam, imperf. indic. act.
verbi ὀμῶμι, exprobro.
Ωμωσιτικός, exprobravi, a. i. ind. act. verbi
ejusd.
Ωμωσιτικός, in somniorum interpretatione ver-
sabar, imperf. ind. act. contr. pro ὀμῶ-
μι, a verbo ὀμῶμι, somnia inter-
pretor.
Ωμωσιτικός, per Crasin pro ὀμῶς, οὐκ ἔστι.
Ωμωσιτικός, ὀμῶς, f. ἴσω, mercor,
emercor, emo, comparo. ὀμῶσις, μέ-
ταλλα, Arist. Eq. 361. ὀμῶσις, ἀν-
τιπῶς, id. Plut. 518. ἀντιπῶς, id. Vesp.
305.
Ωμωσιτικός, ἡ, emptio, mercatio, redemptura;
(2) pretium. Γύμνασιον ὀμῶς, Eur.
Cyc. 139. Ab ὀμῶς.
Ωμωσιτικός, 2. sing. pres. conjunct. med.
contr. pro ὀμῶς, a verbo ὀμῶμαι, emo.
Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, res emptā. Ab eod.
Ωμωσιτικός, juravi, a. i. ind. act. 3. pl. a. i. ind. act.
verbi ὀμῶμι pro ὀμῶς, juro.
Ωμωσιτικός, empturio, emere cupio. Ab ὀ-
μῶς.
Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, emptio; (2) redemptio. Ab
ὀμῶς.

Ωμωσα, jurabo, f. i. indic. act. verbi ὀμῶ-
μι.
Ωμωσιτικός, pro ὀμῶς, iurificator, 3. sing. plusq.
ind. pass. verbi ejusd.
Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, emendus. Ab eod.
Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, emptor. Ab eod.
Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, empturio, emere cupio, The-
ophr. Ab ὀμῶς.
Ωμωσιτικός, ἡ, ὄν, propensius ad emendum,
Gl. V. emax. Ab ὀμῶς.
Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, emptus, pretio comparatus;
(2) emptius, qui emi potest, venalis. Ab
eod.
Ωμωσιτικός, Dor. pro ὀμῶς, voc. sing.
ab ὀμῶς, homo.
Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, & ὀμῶς, α, ὁ ἢ ἡ, em-
ptoribus expositus, venalis, mercalis. Ab
eod.
Ωμωσιτικός, nominati sunt, 3. pl. perf. ind.
pass. Ion. pro ὀμῶσαι, a verbo
ὀμῶμι, nomino.
Ωμωσιτικός, nominabam, imperf. ind. act. verbi
ὀμῶμι, nomino.
Ωμωσιτικός, nominavit, 3. sing. a. i. ind. act.
verbi ejusd.
Ωμωσιτικός, nominatus est, 3. sing. a. i. ind.
pass. verbi ejusd.
Ωμωσιτικός, Adv. nominativum. Ab ὀμῶ-
ς, nomino.
Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, pretium, quod emptor perfol-
vit venditori pro re, quam emit; (2)
emptio, Hom. Il. 21, 41.
Ωμωσιτικός, propinabat, 3. sing. imperf. indic.
act. contr. pro ὀμῶσαι, a verbo ὀμῶμι,
propino.
Ωμωσιτικός, Dor. pro ὀμῶς.
Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, 3. pl. a. i. ind. act. verbi
ὀμῶμι, aperio.
Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, ovo similis, ovi spe-
ciem gerens, Gl. V. ovatus. Ex ὀμῶς, &
ὀμῶς, species.
Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, ovorum fractor, Suic. Ex
ὀμῶς, & καταρῶς, frango.
Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, ovorum fractio. Ex
eod.
Ωμωσιτικός, putabam, imperf. indic. pass. verbi
ὀμῶμι, puto.
Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, ovum, idque avium, piscium,
serpentium, & similitum.
Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, superior domus pars.
Ωμωσιτικός, pro ὀμῶς, putabant, 3. pl. imperf. ind.
pass. verbi ὀμῶμι.
Ωμωσιτικός, vel ὀμῶς, acclamatio nautica.
Ωμωσιτικός, ὀμῶς, i, venditrix ovorum. Ex
ὀμῶς, & πῶς, vendo.
Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, poculum sive scyphus
ovi formam habens. Ex ὀμῶς, & χύψος,
scyphus.
Ωμωσιτικός, α, ovum pario. Ab ὀμῶς.
Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, ovi generatio. Ab eod.
Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, ovum partu suo edens,
oviparus. Ex ὀμῶς, & τίκτω, pario.
Ωμωσιτικός, 2. perf. sing. imperf. verbi
ὀμῶμι, puto. Arist. Eq. 352.
Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, ovum ferens. Ex ὀμῶς,
& φέρω, fero.
Ωμωσιτικός, α, fut. ἴσω, ova custodio. Ex
ὀμῶς, & φέρω, cisto.
Ωμωσιτικός, vultus, acc. sing. ab ὀμῶς, vultus.
Ωμωσιτικός, dedi, a. i. ind. act. verbi ὀμῶς,
præbeo, do.
Ωμωσιτικός, Adv. ubi. Ab & pro ὀμῶς.
Ωμωσιτικός, ἡ, epitheton Dianæ. Ab ὀμῶς,
eo quod parientium curam ac rationem
habeat.
Ωμωσιτικός, ἡ, ἴκτω, qui fit manu, Hes.
Ωμωσιτικός, Dor. pro ὀμῶς, ὀμῶς, o Apollo.
Ωμωσιτικός, Dor. pro ὀμῶς, ὀμῶς, o Apollo.
Ωμωσιτικός, Dor. pro ὀμῶς, ὀμῶς, o caprii.
Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, 3. sing. perf. indic. pass.
verbi ὀμῶμι, video.
Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, 3. sing. a. i. indic. act.
verbi ὀμῶς, affo.
Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, tempus, certum anni tem-
pus, hora; (2) pulchritudo, venustas;
(3) Dea pulchritudinis. Ἡδὲ δ' αἰς ἀν-

δρὸς ὀμῶς, ἡδὲ δ' αἰς ἀνδρῶν, Plat. in Critia.
i. e. jam ad nubifam ætatem procreta
puella.

Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, cura.

Ωμωσιτικός, f. ἴσω, decoro venusto, venustate
concilio, orno; ὀμῶς, excolo seu ex-
cino me, delicias ago. Ab ὀμῶς.

Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, formæ exornandæ
studiofus. Ex ὀμῶς, & κομῶ, curo.

Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, forma speciosus,
Suic. Ex ὀμῶς, & μορφή, forma.

Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, pomorum venditor. Ab
ὀμῶς, fructus æstivi, & πῶς, venditor.

Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, tempestivus; (2) qui
forma est venusta & decora; lepidus, fe-
stivus, pulcher, decorus, Gl. Vet. ὀμῶς,
fructus tempestivi, æstivi. Ab ὀμῶς.

Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, tempestivitas, maturitas;
(2) pulchritudo & decor formæ. Ab ὀμῶς.

Ωμωσιτικός, matura reddunt, 3. pl. pres. ind.
act. ἴσω, & cum v. ἴσω, pro ὀμῶς, a
verbo ὀμῶς, maturum reddo.

Ωμωσιτικός, α, decoro, venusto, venustatem
concilio; ὀμῶς, ὀμῶς, speciosus seu
pulcher sum. Ab eod.

Ωμωσιτικός, α, maturum reddo; (2) decoro,
venusto. Ab ὀμῶς.

Ωμωσιτικός, α, decore ad venustatem
formæ ostentandam, Plut. in Compar. vit.
Demosth. & Cicer. cap. 1. Ab ὀμῶς.

Ωμωσιτικός, mature, Gl. V. Ab ὀμῶς.

Ωμωσιτικός, α, (sec. corr.) curis nimis con-
fectus concido. ὀμῶς, αἰς ἀνδρῶν καταρῶς, οἶνε πῶς,
Arist. Pace. 702. Ab ὀμῶς.

Ωμωσιτικός, animo deficio, curis maceror. Ab
eod.

Ωμωσιτικός, pro ὀμῶς, cali, gen. sing. Dor. pro
ὀμῶς, ab ὀμῶς, calum.

Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, celum, Dor. pro ὀμῶς.

Ωμωσιτικός, Dor. pro ὀμῶς, Argent.

Ωμωσιτικός, ad iram commotus est, 3. sing. a. i.
ind. pass. verbi ὀμῶς, facio irasci.

Ωμωσιτικός, pro ὀμῶς, porrexit, 3. sing. a. i.
ind. med. verbi ὀμῶς, porrigo.

Ωμωσιτικός, videbam, imperf. ind. act. verbi ὀμῶς,
quod Ion. dicitur pro ὀμῶς, video.

Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, montes relinquens,
pro ὀμῶς, Ex ὀμῶς, & λείπω, linquo.

Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, in montibus nutri-
tus; pro ὀμῶς, Hom. Il. 5, 486.

Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, montes relinquens,
pro ὀμῶς, Ex ὀμῶς, & λείπω, linquo.

Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, montes relinquens,
pro ὀμῶς, Ex ὀμῶς, & λείπω, linquo.

Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, montes relinquens,
pro ὀμῶς, Ex ὀμῶς, & λείπω, linquo.

Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, montes relinquens,
pro ὀμῶς, Ex ὀμῶς, & λείπω, linquo.

Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, montes relinquens,
pro ὀμῶς, Ex ὀμῶς, & λείπω, linquo.

Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, montes relinquens,
pro ὀμῶς, Ex ὀμῶς, & λείπω, linquo.

Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, montes relinquens,
pro ὀμῶς, Ex ὀμῶς, & λείπω, linquo.

Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, montes relinquens,
pro ὀμῶς, Ex ὀμῶς, & λείπω, linquo.

Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, montes relinquens,
pro ὀμῶς, Ex ὀμῶς, & λείπω, linquo.

Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, montes relinquens,
pro ὀμῶς, Ex ὀμῶς, & λείπω, linquo.

Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, montes relinquens,
pro ὀμῶς, Ex ὀμῶς, & λείπω, linquo.

Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, montes relinquens,
pro ὀμῶς, Ex ὀμῶς, & λείπω, linquo.

Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, montes relinquens,
pro ὀμῶς, Ex ὀμῶς, & λείπω, linquo.

Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, montes relinquens,
pro ὀμῶς, Ex ὀμῶς, & λείπω, linquo.

Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, montes relinquens,
pro ὀμῶς, Ex ὀμῶς, & λείπω, linquo.

Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, montes relinquens,
pro ὀμῶς, Ex ὀμῶς, & λείπω, linquo.

Ωμωσιτικός, α, ὁ ἢ ἡ, montes relinquens,
pro ὀμῶς, Ex ὀμῶς, & λείπω, linquo.

ὁπρῶτο, ὁ, ὁ ἡ, & ὁπρῶτο, ἡ, tempore
 stivus, maturus; (2) qui stato solennique
 anni tempore fieri solet. Ab ὁπρῶτο.
 ὁπρῶτο, definitur, 3. plur. a. 1. ind.
 med. verbi ὁπρῶτο, definitur.
 ὁπρῶτο, ὁ, Orion, signum cœ-
 leste.
 ὁπρῶτο, Adv. tempestive; (2) venuste, ele-
 ganter. Ab ὁπρῶτο.
 ὁπρῶτο, juravisti, 2. sing. a. 1. ind. act.
 verbi ὁπρῶτο, iuro.
 ὁπρῶτο, cum impetu cepit, 3. sing. a. 1. ind.
 pass. Dorice, pro ὁπρῶτο, a verbo ὁπρῶτο
 cum impetu capio, ruo, propero.
 ὁπρῶτο, agitabat, 3. sing. imperf. ind. act.
 verbi ὁπρῶτο, agito.
 ὁπρῶτο, pro ὁπρῶτο, movebatur, 3. sing. im-
 perf. ind. pass. contr. pro ὁπρῶτο, a verbo
 ὁπρῶτο, cum impetu feror.
 ὁπρῶτο, moti erant, 3. plur. plusq. ind. pass.
 Ion. pro ὁπρῶτο, a verbo eod.
 ὁπρῶτο, concitatum, acc. sing. perf. partic.
 pass. per Syncope, pro ὁπρῶτο, a verbo
 eodem.
 ὁπρῶτο, ruit, 3. sing. a. 1. ind. act. Att.
 pro ὁπρῶτο, a verbo ὁπρῶτο, ruo.
 ὁπρῶτο, cum impetu latii sunt, 3. plur. a. 1.
 ind. act. verbi ὁπρῶτο, cum impetu ruo, sive
 feror.
 ὁπρῶτο, pro ὁπρῶτο, cum impetu ferebantur,
 3. plur. perf. ind. pass. contr. pro ὁπρῶτο,
 a verbo eod.
 ὁπρῶτο, agni, nom. plur. Dor. pro οἱ ὁπρῶτο, ab
 ὁπρῶτο, agnus.
 ὁπρῶτο, ruebat, 3. sing. imperf. med. verbi
 ὁπρῶτο, ruo.
 ὁπρῶτο, as, ἡ, descriptio per annales. A
 sequente.
 ὁπρῶτο, ὁ, qui res gestas describit &
 distinguit per quatuor ani ὁπρῶτο, sive tem-
 pora; annalium scriptor, qui describit quid
 quoque anno evenierit. Ex ὁπρῶτο, & ὁπρῶτο,
 scribo.
 ὁπρῶτο, ἡ, in hora natali noto & digero.
 Ex ὁπρῶτο, & τῆσιν, pono.
 ὁπρῶτο, ἡ, horas indico. Ex ὁπρῶτο, & λό-
 γῳ, sermo.
 ὁπρῶτο, ὁ, horarum index; Athen.
 lib. 9. Ab ὁπρῶτο.
 ὁπρῶτο, ὁ, τὸ, horologium, instrumentum
 quoddam, seu machina horas indicans. Ab
 eod.
 ὁπρῶτο, sive ὁπρῶτο, ὁ, τὸ, idem. Ab
 ὁπρῶτο.
 ὁπρῶτο, ὁ, fut. ἔστω, horas rego. Ab eo-
 dem.
 ὁπρῶτο, ὁ, ὁ ἡ, horas regens, Suic. Ex
 ὁπρῶτο, & τῆσιν, rego, distribuo.
 ὁπρῶτο, excitavit, 3. sing. perf. ind. med. per
 Metathes. pro ὁπρῶτο, & hoc Att. pro ὁπρῶτο,
 a verbo ὁπρῶτο, excito.
 ὁπρῶτο, τὸ, mons. Dor. ab Ion. ὁπρῶτο,
 pro ὁπρῶτο.
 ὁπρῶτο, ὁ, annus; (2) tempus. Ab &
 pro ὁπρῶτο.
 ὁπρῶτο, ὁ, τὸ, instrumentum seu ma-
 china, quæ horarum rationem adspicienti-
 bus monstrat; (2) instrumentum, in
 quo natalitias horas notant & considerant
 astrologi. Ab ὁπρῶτο.
 ὁπρῶτο, ὁ, f. ἔστω, horas confidero &
 noto. Ab eod.
 ὁπρῶτο, as, ἡ, consideratio & notatio ho-
 rarum præsertim natalitiarum. Ab eod.
 ὁπρῶτο, ὁ, qui horas vel horarum
 rationem observat; (2) qui natalem seu
 natalitiam alicujus horam considerat, at-
 que inde futura prædicit; (3) ea cœli pars,
 quæ genituræ tempore ab orientali cœli
 parte emergit in hemisphærium nostrum,
 & ortus appellatur. Ex ὁπρῶτο, & ὁπρῶτο,
 speculator.
 ὁπρῶτο, concitari, a. 1. ind. act. Æol. pro
 ὁπρῶτο, a verbo ὁπρῶτο.
 ὁπρῶτο, pro ὁπρῶτο, concitatus erat, 3. sing. plusq.
 ind. pass. verbi ejusd.

Ὠρυγαν, *fodit*, 3. sing. a. 2. ind. act. cum
 ῥιπῆ. a verbo ὀρύσσω, *fodio*.
 Ὠρυγῶν, ῥι, ῖ, ejulatus, ululatus; (2) mugi-
 tus. Ab ὀρύσσω.
 Ὠρυγῶντες, ῥι, ὄ, rugitus, ululatus. Ab eod.
 Ὠρυδιῶν, Adv. cum ululatu, laporum more
 ululando; Nicand. in Alexiph. 222. Ab
 eod.
 Ὠρυγῶντος, ῥι, ὄ, ejulatus, ululatus, mugitus.
 latratus. Ab eod.
 Ὠρυγῶν, *foderunt*, 3. plur. a. 1. ind. act.
 verbi ὀρύσσω, *fodio*.
 Ὠρυγῶντος, *rugiens*, præf. part. med. verbi
 ὀρύσσω, *rugio*.
 Ὠρυχάται, *fossi sunt*, 3. plur. perf. ind. pass.
 Ionice, pro ὀρυγῶντες εἰσὶ, a verbo ὀρύσσω,
fodio.
 Ὠρυγῶν, seu ὀρύσσω, ululo, rugio, ejulo.
 Κέινω μὲν ἄρ' αἰεὶ παῖδα φίλοι κύνες αὖθις αὖσαντο,
 Bion. 1, 18. Τόνδε μὲν ἄρ' αἰεὶ τῆς Τυρρή-
 νιδος οὐδὲν θαλάσσης, Dion. Περ. 83.
 Ὠρυγῶν, αὐγῶν, ῥι, ὄ, rugitus. Quasi ab ὀ-
 ρύσσω.
 Ὠρυγῶν, Dor. pro ὀρυγῶντος, *antiquus*.
 Ὠρυγῶντες, *saltabatis*, 2. plur. imperf. ind.
 med. contr. pro ὀρυγῶντες, a verbo ὀρυγῶμαι,
salto.
 Ὠρυγῶντες, *saltabant*, 3. plur. imperf. ind.
 med. Dor. pro ὀρυγῶντες, a verbo eod.
 Ὠρυγῶντες, *saltastis*, 2. plur. a. 1. ind. med.
 verbi ejusd.
 Ὠρυγῶντος, *incipiens*, Dor. & per Syncop. pro
 ὀρυγῶντος, ab ὀρυγῶμαι, *incipio*.
 Ὠρυγῶν, *excitatus erat*, 3. sing. plusq. ind.
 med. Att. pro ὀρυγῶν, a verbo ὀρυγῶ, *excito*.
 Ὠρυγῶντες, *porrecti erant*, 3. plur. plusq. ind.
 pass. Ion. pro ὀρυγῶντες ὕσαν, a verbo
 ὀρυγῶ, *porrigo*.
 Ὠρυγῶντες, *porrexerant*, 2. sing. plusq. ind. act.
 Att. pro ὀρυγῶντες, a verbo eod.
 Ὠρυγῶντος, pro ὀρυγῶντος, *sessus erat*, 3. sing.
 plusquam perf. indic. pass. verbi ὀρύσσω,
fodio.
 Ὠρυγῶν, *foderam*, plusq. ind. act. Att. pro
 ὀρυγῶν, a verbo eod.
 Ὠς, Adv. ita, sic, pro ὥτως. Ab ὄς.
 Ὠς, ut, sicut, tanquam, perinde ac si, fer-
 me, circiter, ut, postquam, nam, enim,
 quandoquidam, alioqui; ὄς, pro ὥς, ad,
 in, quasi abundat; ut ὄς ἀληθῶς, vera, re-
 vera.
 Ὠς, ὅτις, τὸ, auris, Dor. pro ὤς.
 Ὠτα, *impulsi*, a. 1. ind. act. verbi ὠθεῖν, im-
 pello.
 Ὠται, *impulisse*, a. 1. inf. act. verbi ejusd.
 Ὠταμένοι, *qui impulerunt*, 3. plur. a. 1. part.
 med. verbi ejusd.
 Ὠταν, *repulerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. ver-
 bi ejusd.
 Ὠταν, tanquam, quasi, prout. Ex ὡς, & ἄν.
 Ὠτανί, Adv. velut, prout, tanquam, quasi,
 perinde ac si. Ex ὡς, ἄν, & ἰ.
 Ὠτανὴν, hofanna. Vox Hebr. ὡσαννὰ. Serva
 quasi.
 Ὠτασκῶ, pro ὠτασκει, *impulsi*, 3. sing. a. 1.
 ind. act. Ion. pro ὠσε, a verbo ὠθεῖν.
 Ὠτασκει, trudo, pello, impello; verbum fi-
 ctitium, quod si hinc esset ὠτασκειν, impel-
 lebat, quod tamen ab ὠσω, f. i. ejus
 præfens usitate ὠθεῖν, imperf. Ionicum. Αὐ-
 τὰρ ὅγ' ἂν ὠτασκει τιτανίμῳ, Odyss.
 11, 598.
 Ὠτασκει, Adv. similiter, simili modo vel
 ratione, eodem modo. Ex ὡς, & αὐτως,
 sive αὐτως.
 Ὠταδὶ, *redolebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Dor.
 pro ὠξε, a verbo ὠξω, *redolo*.
 Ὠτα, *perulit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi
 ὠθεῖν pro ὠθη, *pello*. Ἀφ' ὃ ἐκ καλὸν ὠσε
 μέγα ἔφθον. Hom. Il. 1, 220.
 Ὠται, Adv. quasi, tanquam, perinde, ve-
 lut; (2) circiter, ferme. Ab ὡς.
 Ὠταναί, *pulsus esse*, a. 1. infin. pass. verbi
 ὠθεῖν.
 Ὠται, *sint*, 3. plur. præf. conjunct. verbi ὠ-
 θεῖν, *sunt*.

ἄκρη, auribus, part. plur. cum ὁ φιλμ. ab ἄς, ἀτίς, auris.

ἄσπρι, tacē, ἡ, trusio, extrusio, expulsio, impulsio, impulsus, propulsio. Ab ἄσπρι.

ἄσκη, vel ἄσκην, idem quod ἄσπρι. Ex ἄς, & οἰκτικόν κη, quod est ἄν.

ἄσπριον, impulsus sum, perfect. ind. pass. verbi ἄσπρι pro ἄνω, impello.

ἄσπριν, impulsus, acc. sing. perf. part. pass. verbi ejusd.

ἄσπριος, ἔ, ὅ, impulsus; (2) everfus. Ab ἄσπρι.

ἄσπρις, ut, sic, quemadmodum, veluti, quasi, tanquam. Ex ἄς, & ἄσπρι.

ἄσπριον, Adv. ferme, quasi, tanquam. Ex ἄσπρι, & ἄν.

ἄσπριον, Adv. tanquam si, quasi, perinde ac si. Ex ἄσπρι, & ἄν, & εἰ.

ἄσπρις, Adv. veluti, ut, quasi. Ex ἄσπρι, & εἰ.

ἄσπριν, Adv. idem. Ex ἄσπρι, & ἄν.

ἄς pro ἄσπρι, quasi.

ἄς, Adv. ut, ita, adeo ut, ut quidem; (2) quamobrem, itaque; (3) utpote, quippe quod, quippe qui. Ex ἄς, & τε.

ἄσπρις, κ, ὅ, impulsor, trusor. Ab ἄσπρι.

ἄσπρις, trudet, 2. sing. f. i. med. Att. pro ἄσπριν, & hoc pro ἄσπριν, a verbo ἄσπριν, trudo.

ἄσπριν, trudo, pello. Οὐδ' ἄσπριν Κλεονόμας, Arist. Ach. 850. Εἰς τὴν ἀσπριν πᾶς ἀνὴρ ἄσπρινται, ibid. 42. Ἐστίζουσιν ἐκαστοὶ ἐν τῇ καλυσί, id. Plut. 330. Ab ἄσπρι.

ἄσπριν, Adv. impulsorum modo, impellendo, trudendo; (2) irrumpendo. Ab ἄσπριν.

ἄσπριν, crudelis, Dor. pro ὁ ἄσπριν.

ἄσπρις, κ, ὅ, trufatilis, Gl. V. Ab ἄσπρι.

ἄσπριν, ἄσπριν erant, 3. plur. plusq. ind. pass. verbi ἄσπριν, ἄσπριν.

ἄς, κ, ὅ, ramus novellus; ἄς, Nicand. in Alexiph. 109. Ab & pro ὄς.

ἄσπριν, ἄσπριν, τὰ, gestatio ramorum; festum Athenienfium. Ab ἄσπριν.

ἄσπριν, κ, ὅ, ἄς, ἄς, ramos gestans. Ex ἄς, & ἄσπριν, gesto.

ἄσπριν, pellam, f. i. ind. act. verbi ἄσπριν pro ἄσπριν, pello.

ἄς, auris, nom. plur. ab ἄς, ἀτίς, auris.

ἄσπριν, ας, ἡ, instrumentum, quo aures torquentur, auricularia forceps. Ex ἄς, & ἄσπριν, captura.

ἄσπριν, ας, f. ἰσπ, intentis auribus sermones hominum sublevo, ut ad dominum meum deferam. Ph. ἄσπριν, aufcultat, Xen. Ab ἄσπριν.

ἄσπριν, ἄς, ὅ, delator seu corycaeus principis alicujus; qui, quæ passim audit, ad dominum suum desert. Gl. Vet. auricularius explorator. Ex ἄς, & ἄσπριν, audior.

ἄσπριν, ας, f. ἰσπ, doleo auribus, aurium dolore crucior. Ab ἄσπριν.

ἄσπριν, ας, ἡ, aurium dolor. Ex ἄς, & ἄσπριν, doleo.

ἄσπριν, ας, idem quod ἄσπριν.

ἄσπριν, ας, ἡ, aurium dolori obnoxius; (2) dolorem aurium inferens. Ab ἄσπριν.

ἄς, ὁ homo! heus amice!

ἄσπριν, κ, τὸ, auricula. Dim. ab ἄς.

ἄσπριν, ρα, ρόν, auritus. Ab eod.

ἄσπριν, κ, ὅ, clyster auricularis. Ex ἄς, & ἄσπριν, infundo.

ἄσπριν, ας, ἡ, cicatrix & ulcus ac recens vulnus. Ab ἄσπριν, ἡ ἰσπ.

ἄσπριν, Dor. pro ὁ ἄσπριν, aliter.

ἄσπριν, κ, τὸ, auricula. Dim. ab ἄς.

ἄσπριν, ἄσπριν, κ, avis tarda. Ab ἄς, quia aurita.

ἄσπριν, κ, ὅ, auricularis; ut ἄσπριν δέκλυ- λος. Ab ἄς.

ἄσπριν, ἄσπριν, κ, auriscalpium. Ex ἄς, & ἄσπριν, scalpō.

ἄσπριν, κ, ας, auriscalpium. Ex ἄς, & ἄσπριν.

Ωτοειδής, *ter*, ὁ ὅς ἑ, similis auriculæ. Ex ὅς, & ὁδός, *species*.
 Ωτοειδής, in formam auriculæ. A præc.
 Ωτοβλαδίας, *u*, ὁ ὅς ἑ, cui aures fractæ sunt; Diog. Laërt. in Lycone. lib. 5. Ex ὅς, & βλάω, *frango*.
 Ωτοκτάξιος, *ies*, ὁ ὅς ἑ, aurium fractio, aurium contusio. Ex ὅς, & κατάρτυμι, *frango*.
 Ωτοκοπία, *ia*, ὁ ὅς ἑ, aures obtundo garrulitate. Gl. Vet. ὠτοκοπῶ, obtundo. Ex ὅς, & κόπιω, *obtundo*.
 Ωτόλικος, *u*, ὁ ὅς ἑ, q. d. aures habens instar ventilabri, vel vahni, Suic. Ex ὅς, & λίκω, *ventilabrum, vannus*.
 Ωτοπράχθω, *u*, ὁ ὅς ἑ, auritus. Gl. Vet. qui aures præbet. Ex ὅς, & παρίχω, *præbeo*.
 Ωτος, *u*, & ὠτῶ, *u*, ὁ ὅς ἑ, otus, avis nyctico-raci similis. Gl. V. avis tarda. Ab ὅς.
 Ωτίς, *auris*, gen. sing. ab ὅς, *auris*.
 Ωτότμητοι, *u*, ὁ ὅς ἑ, qui auriculam scissam habet, cui aures amputatæ sunt, aure seu auribus truncus. Ex ὅς, & τίμηνα, *seco, refeco*.
 Ωτοχλία, *ia*, aures obturbo loquendo. Ex ὅς, & χλος, *turba*.
 Ωτρινν, *incitabat*, 3. sing. imperfect. ind. act. cum ἰοίλκ. a verbo ὠτρίνω, *incito*.
 Ωτώεις, *ωτώα, ων*, auritus, aures habens; (2) ansatus, habens ansas; Hom. II. 23, 264. Ab ὅς, *auris*.
 Ωττίς, *Dor.* pro ὁ αὐτός, *ipse*.
 Ωφειλον, *debebam*, imperfect. ind. act. verbi ὠφείλω, *debeo*.
 Ωφειν, *videram*, plusq. ind. act. verbi ὠφίω, *video*.
 Ωφέλεια, *as*, ὁ ὅς ἑ, utilitas, emolumentum, commoditas, commodum; (2) adjumentum, auxilium, subsidium. Quasi ab ὠφέλης.
 Ωφελίαι, *juvatis*, 2. plur. præf. ind. contr. pro ὠφελίαι, a verbo ὠφείλω, *juvo*.
 Ωφελειώ, *ia*, ὁ ὅς ἑ, juvo, profum, com-

modo, bene de aliquo mereor; ὠφελῶ, profecit, Ph. a. 1. pass. ὠφελίσσονται, profutura, Ph. f. 1. part. act. Τι δὴτ' ἂν αἰετὶ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμ' ἑ; Soph. Aj. 537. Φίλοιτιν ὠφελῶν, Arist. Av. 426. Μηδὲν ὠφελὲν πῶλιν, Eur. Supp. 1109. ἢ φίλον, Arist. Plut. 1134. Ἄ δ' ἂν διδάσκειντες, ὠφελῶμεθα, Eur. Ion. 381.
 Ωφελήεις, *adjutus sis*, 2. sing. a. 1. conjunct. pass. verbi ὠφείλω.
 Ωφελήμα, *et*, τὸ, adjumentum, emolumentum, commodum. Ab eod.
 Ωφελήσιμος, *u*, ὁ ὅς ἑ, utilis, quo juvari possumus. Ab ὠφελισις.
 Ωφελισι, *juvit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὠφείλω.
 Ωφελισις, *ies*, ὁ ὅς ἑ, utilitas, emolumentum. Ab eodem.
 Ωφελισίος, *ia*, ὁ ὅς ἑ, juvandus. Ab ὠφείλω.
 Ωφελίμος, *u*, ὁ ὅς ἑ, utilitatem, adjumentum sive emolumentum adferens. Gl. Vet. ὠφελίμων, commodum, profuturum. Ab eodem.
 Ωφιλίμως, *Adv.* utiliter, commode, merenter, cum commodo & emolumento. Ab ὠφείλω.
 Ωφίλον, *utinam*. Gl. Vet. velim. Ατυχεῖς μὲν ἄρα, ἀλλ' ἐν ἀδικείῃς, αἷς ὠφείλεις μὴδ' αὖ τυχέῃν. Synesius in epistola ad Joannem. Ab ὠφείλω, *debeo*.
 Ωφθω, *visus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ὠφίω, *video*.
 Ωφθον, *visi sunt*, 3. plur. a ejusd.
 Ωφλει, *debebat*, 3. sing. imperfect. ind. verbi ὠφείω pro ὠφείλω, *debeo*.
 Ωφρόντιστος, *securus*, Dor. pro ὁ ἀφρόντιστος.
 Ωχα, *aperui*, perf. indic. med. verbi ὠχάω, *aperio*.
 Ωχατ' pro ὠχάτο, *aperiti erant*, 3. plur. plusquam perf. ind. pass. Ion. pro ὠχάσθαι ἦσαν, a verbo eod.
 Ωχίτ' pro ὠχίτο, *abiit*, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi ὠχάμαι, *eo*.

Ωχθον, *ingemuerunt*, 3. plur. a. 1. indic. pass. verbi ὠχθίω, *indignor*.
 Ωχόμεθ' pro ὠχόμεθα, *ibamus*, 1. plur. imperf. ind. med. verbi ὠχόμαι, *eo*.
 Ωχρα, *as*, ὁ ὅς ἑ, coloris quoddam genus, a pallore denominatum. Ab ὠχρός.
 Ωχραίνω, *pallefacio*, pallidum reddo. Ab ὠχρός.
 Ωχράω, *ia*, ὁ ὅς ἑ, palleo, pallidus sum; (2) palleo, pallidus fio. Ab ὠχρός.
 Ωχρία, *as*, ὁ ὅς ἑ, pallor, R. Ab eod.
 Ωχρίας, *u*, ὁ ὅς ἑ, pallidus. Ab eod.
 Ωχρίασις, *ies*, ὁ ὅς ἑ, pallor; ipsa quasi pallecentia. Ab ὠχρίασις.
 Ωχρίω, *ia*, ὁ ὅς ἑ, palleo, pallore perfusus sum, palleo, pallidus fio. Τῆς ὠχρίωντας, τῆς αἰνυπόδης λεγείας, Arist. Nub. 103. Ἡ πόλις γὰρ ὠχρίασα, καὶ φέρεται καθημέρη, id. Pace, 640. Ab ὠχρία.
 Ωχρίδωκθω, *u*, ὁ ὅς ἑ, ex luteo candicans, seu in pallido candidus. Ex ὠχρός, & λωός, *albus*.
 Ωχρίδωκθω, *u*, ὁ ὅς ἑ, pallide flavescens. Ωχρίδωκθω, *as* χαλκῶ, *Arct.* Ex ὠχρός, & ξανθός.
 ΩΧΡΟΪΣ, *ia*, ὁ ὅς ἑ, pallidus; luridus, Plin. lox.
 Ωχρῶ, *u*, ὁ ὅς ἑ, pallor, palliditas; (2) legumen quoddam, Latinis *cravilla*. Ab ὠχρός.
 Ωχρότης, *ia*, ὁ ὅς ἑ, palliditas, pallor. Ab eodem.
 Ωχρώω, *ia*, pallidum reddo, pallefacio. Ab eodem.
 Ωχρωμα, *auis*, τὸ, pallor; palliditas corpori alicui inducta. Ab ὠχρός.
 Ωχραι, *abiit*, 3. sing. perf. ind. act. *Arct.* pro ὠχραι, a verbo ὠχάω pro ὠχίω, *abeo*.
 Ωψ, *oculus*; (2) adspēctus, vultus, facies. Gl. V. adspēctus, frons. Ab ὠπτομαι, *video*.
 Ωψίς, *ia*, ὁ ὅς ἑ, ovo similis, ovi speciem gerens. Ab ὠψ, *ovum*.

LEXICI

MANUALIS GRAECI

PARS SECUNDA,

Vocum Phrasiumque Latinarum, quæ in primis e re Græce quidpiam reddituris esse possint, interpretationem Græcam sistens.

AB ABD

A, Ab, ὑπό, cum Genitivo, & potissimum de inanimatis, ut, Ab illo tempore, ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου, Demosth. Ab initio usque ad finem, ὑπό τ' ἀρχῆς ἄχρι τ' τελευτῆς, idem. A folis ortu usque ad occasum, ἀφ' ἑλίου ἀνατολῆς μέχρι δυσμῶν, Æschin. (2) παρὰ, cum Genit. & potissimum de animatis, ut, Venire a rege, παρὰ βασιλέως, Thucyd. (3) ὑπὸ, cum Genit. & verbis pass. vel neutris, ut, Instituitur ab illo, παιδιδόμας ὑπὸ ἐκείνου, Isocr. Interfectus est a vobis, τίθηται ὑπὸ ὑμῶν, Xenoph. (4) ἐκ, in notatione temporis, ut, A puero, ab infantia, ab incunabulis, ἐκ νηπίου, ἐκ παιδοῦ, ἐκ νῆς, ἐκ πρώτης ἡλικίας, Dem. Isocr. (5) ὅθεν, in notatione officii, ut, Qui ab epistolis est, ὁ ὅθεν τῶν ἐπιστολῶν, qui a secretis est, vulgo Secretarius, ὁ ὅθεν τῶν ἀπορρήτων, qui a regis sigillis est, ὁ ὅθεν τῶν βασιλικῶν σφραγίδων, Æc. Viger. C. IX. Sect. 4. Reg. 1.

Abacium, τὸ ἀβάκιον, u, Polyb.

Abactor, ὁ ἐλατὴρ, ἥρως, Lucian.

Abactus, a, um, ἀπαλαμψῶ, ἴν, ἴν, Poll. ἀπαλαμψῶ, εἶσα, ἴν, ab ara, βωμῶ, Luc.

Abactus, us, ὁ ἀπαλαμψῶ, ας, Hesych.

Abaculus, τὸ ἀβάκιον, u, Polyb.

Abacus, ὁ ἀβάξ, ας, Poll.

Abalienatio, ἡ ἀλλοτριωσις, ας, Thuc.

Abalienatus, a, um, ἀλλοτριωθεὶς, εἶσα, ἴν, ἀλλοτριωθῶ, ab aliquo, τινός, Dem. σπέρς τινος, Isocr.

Abalieno, ἀπαλλοτριόω, u, aliquem ab aliquo, τινά τινος, Dem. σπέρς τινός, Isocr.

Abamita, ἀδελφὸν τοῦ ἀμωπῆ, idem.

Abavia, ἡ ἀβηθία, ας, Poll.

Abavus, ὁ, ἐπίπαππος, u, Poll.

Abbas, ὁ κοινωδάρχης, u, ὁ ἀρχιμανδρίτης, u.

Abbatia, ἡ ἀββάτεια, ας.

Abbatissa, ἡ ἀρχιμανδρίτις, ἰδ.

Abbrevis, βραχύνω, ὀππότερον, Synes. συντίμνω, Thucyd.

Abdicatio, ἡ ἀποκήρυξις, ας, Lucian.

Abdicatus, a, um, ἀποκηρυχθῶ, ον, Synes.

Abdico, as, ἀποκηρύττω, filios, τὸς υἱάς, Lucian. filium, ἀπείπον & υἱόν, Plato, me magistratu, τὴν ἀρχὴν, Aristot.

ABD ABJ

Abdite, κρύφα, Plut. κρυφῶ, N. T. κρύβδω, Dem.

Abditus, a, um, ἀπόκρυφός, ον, Suid. κρυπτός, ἡ, ὄν, Herodian.

Abdo, κρύπτω, in gurgustio, εἰς καλύβην, Thuc.

Abdomen, τὸ ὑπογάστριον, u, Dem.

Abduco, ἀπώγω, sententiam ab aliquo, τὴν γνώμην ἀπὸ τινος, Thucyd. aliquem a proposito, ἀποπλανέω τινά ἀπὸ τ' ἐπεσβίσεως, Æschin. captivum aliquem, οἰχομαι ἄνθρωπον αἰχμαλῶτον τινά, Demosth. λαμβάνω ἀνδρα-λῶτον τινά, Herodian.

Abductio, ἡ ἀπαγωγή, ἡ, Polyb.

Abductus, a, um, ὁ κ' ἡ ἀπακλῶ, u, Sepboel.

Abcedarius, ἀλφάβητικὸς, ἡ, ὄν.

Abedo, καθύδια, aliquid, τί, Plut.

Abeo, ἀπέρχομαι, a viro, ἀνδρὸς, Isocr. e concione, ἐκ τ' ἐκκλησίας, idem, ad aliquem, οἰχομαι σπέρς τινος, idem, in malam rem, ἀπέρω εἰς τ' ὄργην, Epicharm. ἴδω εἰς κέρκας, Aristoph.

Aberratio, ἡ ἀππλάνησις, ας, Arist.

Aberro, ἀμαρτάνω, a via, τ' ὁδῷ, Arist. a veritate, διαμαρτάνω τ' ἀληθείας, Isocr. διαψέδομαι τ' ἀληθείας, id. a sententia alicujus, τ' γνώμης τινός, idem, a proposito, ἀποπλανέομαι τ' ἐπεσβίσεως, idem, a fide, τ' πίστεως, vel ἀπὸ τ' πίστεως, Chrysost. a scopo, seu proposito, ἴδω ὁρόμαι τῶν κερῶν, Isocr. σπέρς τινος ἴδω ἐπεσβίσεως, id. τῶν κερῶν, Demosth.

Abfore, ἀπείσδω, Plut.

Abgreco, ἀγορίζω, oves ab hircis, τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἱερῶν, N. T.

Abhinc, ἐκταῦθεν, Aristot.

Abhorreo, μυσώστωμαι, ut prodigium, ὡς ὅτι τέρατι, Luc. ab injuria, δυσχεραίνω τὸ ἀδικεῖν, Plato, ab aliquo τινι, Plut. ὅθεν τινι, Arist. κατὰ τι, Luc.

Abhorresco, idem quod Abhorreo.

Abhortor, ἀποτρέπω, aliquem a peccatis, τινά τῶν ἀμαρτημάτων, Isocr.

Abjete, ταπεινός, vivere, ζῆν, Dem. facere, σπέρττω, idem, ἐκείλους, ἀγινός, idem.

Abjectio, ἡ ἀποβολή, ας, armorum, τῶν ὀπλων, Plato.

Abjector, ὁ ἀποβολῆς, ας, armorum, τῶν ὀπλων, Plato.

ABJ ABL

Abiectus, a, um, ἀποβέβημένος, u, ας, ab ἀποβέβη, abjicio, Plato.

Abiegnus, a, um, ἐλάττω, ἴν, ἴν, LXX.

Abies, ἡ, ἐλάτη, ας, Plut.

Abietinus, a, um, ἐλάτην, ἴν, ἴν, LXX.

Abigeator, ὁ ἐλατὴρ, ἥρως, Luc.

Abigeatus, us, ἡ ἀπικαμία, ας, Hes.

Abigo, ἀπικαμῶ, prædas, τὰς λαῖας, Herodian. columbas, τὰς πετεινὰς, Basil. e convivio, ἀπαθῶ τῆς συμπόσιος, Lucian. Spiritum sanctum, ἀποδίδω το σπνῆμα ἄγιον, Basil.

Abjicio, ἀποβέβη, Plato, aliquid, εἴπω τί, Demosth. clam ad pedes, ἀδελῶς σπέρς τινός, Æl.

Abitus, us, ἡ ἀποχώρησις, ας, Isocr.

Abjudico, ἀποκρίνω, Aristot. ἀποδοκιμαζῶ, idem.

Abjugo, ἀποζώνωμαι, ἀναζώνω.

Abjungo, i. e. disjungo, ἀποζώνωμαι, aliquid, τί, ab aliquo, τινός, Eurip.

Abjuratio, ἡ ἱξωμῆτις, ας, Demosth.

Abjurus, a, um, ἀπομνησθῶ, u, ας, ab ἀπομνησθῶ, Herodian.

Abjuro, ἀπομνησθῶ, aliquid, τί, Herodian.

Ablactatio, ἡ ἀπογαλακτισις, ας, ὁ ἀπογαλακτισμός, u.

Ablacto, ἀπογαλακτίζω, aliquem, τινά, LXX.

Ablaqueatio, ἡ ῥιζοτομία, ας, Theophr.

Ablaqueatus, a, um, ῥιζοτομηθεὶς, εἶσα, ἴν. Ἀ ῥιζοτομία, Hippocr.

Ablaqueo, ῥιζοτομῶ, ας, Hippocr.

Ablatio, ἡ ἀφαίρεσις, ας, Plut.

Ablativus casus, ἡ ἀφαιρετικὴ πῶσις, Gramm.

Ablegatio, ἡ ἀποσπλή, ἡ, LXX. ἀποπνεύσις, ας, Dem. ἀποπνεύσις, ἡ, Æschin.

Ablegatus, a, um, ἀπεσταλμένος, ἴν, ἴν, N. T.

Ablego, ἀποσπλῶ, aliquem, τινά, Thucyd. τινά σπέρς τινός, Demosth.

Abligatio, λαβάνω, Luc. bona, κατὰ τὴν ἐρώσιν τὰ ὄντα, Hyperid.

Abligatio, ὁ ἀπερὸς, u, Aristoph.

Ablingo, ἀπείχω, Athen.

Abloco, ἀπομείδω, terram in decem annos, τὴν γῆν ὅθεν δέκα ἔτη, Thuc.

Abludo, ἀπείδω, Aristot.

Abluo, ἀποπνέωμαι, manus, τὰς χεῖρας, Athen. pulverem, ἀποπνέω τὴν κόην, Lucian. retia, τὰ δίχτυα, N. T.

A D A A D E

flabat ad januam, *ἐξήλθε πρὸς τῇ θύρᾳ*,
N. T. cum *Acc.* quid ad nos? τί πρὸς
 ἡμᾶς; *ibid.* sic, cum *Acc.* eo ad convivi-
 um, ἔρχομαι εἰς ὑπατίαν, *Thuc.* purpura
 ad vestem, πορφύρα εἰς χλαίνας, ad viros
 ducentos, εἰς ὧν ἐς ἄνδρας διακοσίους, *Thuc.*
 Adactio, ἡ ὑπαγκυρῆ, *ἤ.*
 Adactus, a, um, ἐπαγκυρῆς, εἴσα, ἐν, i. e. co-
 actus, βιασθεὶς, εἴσα, ἐν, *Isocr.* ἀναγκασ-
 θῆναι, *Dem.*
 Adequatio, ἡ ἀντιστοιχία, *κατὰ*, ἡ παρίστασις, *ισ.*
 Adeque, ἴσως, *Dem.*
 Adequo, ἀνίσταμαι multitudine, *πλείονα*, *Herod.*
 ἀνιστάμενος, *Aristot.* ἐξίσταμαι τινί, *Plat.* i. e. com-
 plano, ὁμοιοῦμαι, *Aristot.*
 Adesuo, προσκυμαίνω, *Philo.*
 Adagium, ἡ παροιμία, *κατὰ*, *Aristot.*
 Adamantinus, a, um, ἀδαμαντίνος, ἐν, *ισ.*
Æsch.
 Adamas, ὁ ἀδάμας, ἀλῆ, *Aristot.*
 Adamo, ὑπερφιλῶ, *Xenoph.*
 Adapterio, περιστρέφω, *LXX.* διακρίνω, *id.*
 Adapertilis, e, ὁ κῆ, ἡ ἀνοικτός, *α.*
 Adapertio, ἡ ἀνοίξις, *ισ.*, *Bas.*
 Adapertus, a, um, ὁ κῆ, ἡ ἀνοικτός, *α.*, ἀν-
 αγκυρῶ, ἐν, ἐν, ab ἀνίσταμαι, *Lucian.*
 Adapto, ἀρμυρίζομαι, i. ὅσομαι, leges civibus,
 τὰς νόμους τοῖς πολίταις, *Plat.* alicui ali-
 quid, ἀναρμόζω τί τινι, *Dionys. Hal.* προσ-
 αρμόζω τί τινι, *Plato.*
 Adaquatorium, τὸ ποτιστήριον, *α.*, *LXX.*
 Adaquo, ποτίζω, *Aristot.*
 Adausus, us, ἡ ἐπαυξήσις, *ισ.*, ἡ πρὸς αὐξάνειν,
ισ., ἡ ἐπαυξή, *ἤ.*, *Plato.*
 Adaugeo, παύξω, patriam, τὴν πατρίδα,
Dem.
 Adaugefco, ἐπαυξάομαι, *Theophr.*
 Adhibeo, ὑπὸ πῶ, aliquod, τι, *Aristoph.* vinum,
οἶνον, *Plato.*
 Addico, καταλέγομαι, pro pecunia, ἐπ' ἀρ-
 γυρίῳ, *Herodian.*
 Addictio, i. e. condemnatio ad poenam, ἡ
 κατὰδικη, *ισ.*, *Plat.*
 Addictus, a, um, ὁ κῆ, ὁ πρὸς ἀδικίαν, *α.*, vel
 πρὸς ἀδικίαν, ἡ, ἐν, alicui, τινί, *Plur.* i. e. con-
 demnatus ad, ὁ κῆ, ἡ κατὰδικη, *α.*, *Dem.*
 sum precibus, προσκαίμεται δέμῳ, *Plur.*
 alicui rei, τινί, *Synes.*
 Adisco, προσμαρτυράω, aliquod, προσλαμβάνω
 τί ταις ὁπῆμαις, *Isocr.* λαμβάνω ἐπιστή-
 μῳ τινὲς, *id.*
 Additamentum, ἡ προσθήκη, *ισ.*, *Plato*, τὸ
 πρόσθετον, *ατ.*, *Symmach.* τὸ ἐπίσχυμα,
ατ., *N. T.* additamenti loco esse, ἐν
 πρόσθετον μέρει, *ἤ.*, *Dem.*
 Adde, προστίθωμι, alicui aliquod, τινί τι,
Isocr. συνάπτω τι πρὸς τι, *Plat.* alicui,
 ἐπιβάλλω τινί, *Aristot.*
 Addubito, διαπορέω, *Plato*, de re aliqua, ἀμ-
 φισβήτην, *ατ.* τινός, *Isocr.*
 Adduco, προσάγω, ad aram, πρὸ βωμῆς, *Lu-
 cian.* alicui aliquem, ὅρα τινί τινα, *προσ-
 στήμι*, *Plur.* aliquem ad felicitatem, τινὶ
 ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν, *Χερ.* aliquem in sus-
 picionem, τινὶ εἰς ὑπόψιν, *Plato*, in me-
 dium, παραστήτω εἰς τὸ μέσον, *id.* adducor
 ut credam, ὑπόζομαι πιστεύειν, *Isocr.*
 Adductus, a, um, προσεχθεὶς, εἴσα, ἐν, *denis*,
συνεχθεὶς, εἴσα, ἐν, ὑπὸ δυνάμει, *Plato.*
 Adduplico, διπλασιάζω, aliquod, τί, *Plat.*
 Adedo, ὑποτίθημι, aliquod, τί, *Laërt.*
 Ademptio, ἡ φάρισις, *ισ.*, *Plat.*
 Adeo, *Ad.* τοῦτον, victus est, ἡττήθη, *Isocr.*
 adeo abstinere, ut ne quidem voluerint
 τοῦτον πίνειν, ὥς' ἂν ἂν διδύσκον, *id.* a
 deo destitutus sum, ut nesciam, ὅπως ἐν-
 δίδωμι ἐν ἐν ἐν, ὥς' ἐν οὐδέν, *id.* adeo opor-
 tet, ut capat, ὅπως ἔχει, ὥς' ἐν ἐν ἐν ἐν
Æschin. quis adeo remotus fuit? τίς ἔστι
 τοῦτον πόρρω ἢ; *Dem.* adeo probabili-
 ter, ὅπως πιθανότερα, *Plato*, adeo demente-
 sciti sunt, εἰς πᾶσα ἀνίας ἔλθον, *Isocr.* εἰ
 τοῦτον ἀνίας ἐλθέμεθα, *id.* εἰς τὸ αὐτὸ
 μέτρον ἔλθον, *id.*
 Adeo, προστίθημι, ad aliquem, τινί, *Xenoph.*
 οὐδέν πρὸς τινα, *Thuc.* hereditatem, *ατ.*

A D E A D I

ἀδελφός εἰς τὰ ἀδελφάτα, *Dem.* ἀδελφονομία
 ἀδελφονομία, *Aristot.*
Adesp. τὸ εἶαρ, αὐτῷ, *Diofsc.* ἢ συμμέλῃ, ὡς,
Aristot.
Adeptio, ἡ ἐπιτυχία, αὐτῷ, *LXX.*
Adeptus, α, um, ἐπιτυχὴν, εἶσα, ἐν, aliquid,
 τινος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπιτυχίας, ἰσθ, τινος,
Ifscr.
Adequito, προσεπιτίξω.
Adefdum, ἰθὺ δὴ, *Plato*, ἰθὺ ἰθὺν, *Xenoph.*
Adgeniculor, προσκυῖναι, alicui, τινά, *Hered.*
 τινί, *N. T.*
Adhabito, παροικίω, aliquid, τὶ, *Ifscr.*
Adhæc, ὡς τῶτοις, & adhæc alia multa, καὶ
 πολλά πρὸς τούτοις ἄλλα, *Dem.* χωρὶς ἢ τῶ-
 των, *Luciug.*
Adhæreo, περισκελλάζωμαι, alicui, τινί, *N. T.*
 πρόσκειμαι τινί, *Diofsc.*
Adhæresco, idem quod antecedens *Adhæ-*
reo.
Adhæse, συζυγῶμαι, *Athen.*
Adhalo, προσωπίω, *Aristoph.*
Adhamo, ἀγασσώω, ὦ, *Plat.*
Adhibeo, προστίχω, animum rebus, καὶ ἔν
 ταῖς πράγμασι, *Dem.* curam alicui rei,
 ἔχω ἐπιμελεῖν τινος, *Thuc.* aliquem in
 consilium de re aliqua, ποιοῦμαι τινα
 σύμβουλον περὶ τινος, *Dem.* aurem verbis,
 παραβάλλω τὸ θεὸ λόγους, *LXX.* finum
 vitibus, κόπρον ταῖς ἀμύγδαλοις, *Theophr.*
Adhinnio, ἀρχιμετιτίξω, equo, χριμετιτίξω
 πρὸς ἵππον, *Æl.*
Adhortamen, idem quod *Adhortatio.*
Adhortatio, ἡ παρακίνησις, ιως, *Ifscr.* ἡ πα-
 ρακλήσις, ιως, id. ὁ παρακινησμός, ὦ,
Thuc.
Adhortor, παρακίω, ὦ, aliquem ad aliquid,
 τινί τι, *Ifscr.* παρακινῶμαι τινί τι,
Thuc. aliquem ad virtutem, προτρέπω τι-
 νά ἢ π' ἀρετῇ, *Xenoph.* ad aliquid, εἰς τι,
Dem. πρὸς τι, *Ifscr.*
Adhuc, ἔτι, vivens, ζῶν, *Ifscr.* hodie, ἔτι καὶ
 ἔν, id. εἰς ἔτι καὶ ἔν, vel εἰστί καὶ ἔν,
Lucian. μέχρι τῶν ἔν, *Xenoph.*
Adjaceo, ἀντρέχειμαι, alicui, τινί, *Diofsc.* πα-
 ράκειμαι τινί, *N. T.*
Adiantum, τὸ ἀδ.αντον, καὶ, *Theophr.*
Adiaphoron, i. e. res indifferens, τὸ ἀδιά-
 φερον, καὶ, sc. πᾶν, *Cbrys.*
Adiectio, ἡ προσβολή, ὡς, oculatorum, ὅτι ὁμ-
 μάτων, *Plato.*
Adiectivus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίθετον, καὶ. Hinc
 adjectivum, sc. nomen, τὸ ἐπίθετον, καὶ, sc.
 ὄνομα, *Gramm.*
Adiectus, us, idem quod *Adiectio.*
Adiectus, α, um, ἐπιτελευλήσθ, ἔν, ἔν, ἔν,
 ἀπὸ ἐπιτελέω, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἀπὸτελευτήσθ,
 καὶ, *LXX.*
Adigo, προσέχω, ad aliquid, τινί, *Lucian.*
 i. e. ago, βιάζομαι, aliquem ad aliquid
 faciendum, τινα τι ποιῶν, id.
Adjicio, ἐπιβάλλω, aliquid, τὶ, *Arist.* oculo-
 los, προσβάλλω τινὶ δέ, *Plut.* alicui ali-
 quid, παραξέζωμαι τί τινί, id. animum
 ad aliquid, ἐπίχω τινὶ γινώμεν, five καὶ ἔν
 τινί, *Lucian.*
Adimo, ἀφαιρῶ, alicui aliquid, τινός τι, vel
 τινά τι, *Xenoph.* alicui spem, τινά τι καὶ
 ἰληίδα, *Aristid.* adimitur mihi hoc, ἀφ-
 αίρεται ἔμμοι, *Aristoph.*
Adimpleo, ἐπιπληρῶ, *Thuc.*
Adimpletus, α, um, ἐπιπληρωθῆς, εἶσα, ἐν,
 ἀπὸ ἐπιπληρόω, *Thuc.*
Adinvenio, προσδύσκω, *Hermeg.* ἐξδύσκω,
Ifscr. ἀποτιξάσκω, *Dem.*
Adipals, ε, ὁ καὶ ἡ συμμέλῃς, ἰσθ, *Lucian.*
 ὁ καὶ ἡ ἐπιμέλῃς, καὶ, *Diofsc.*
Adipatus, α, um, λιπαρός, καὶ, ῥόν, *Plato.*
 ἐπιπληρῶσθ, ἔν, ἔν, *LXX.*
Adipiscor, τυγχάνω, aliquid divinitus, τι-
 νος ὑπὸ δαιμονίῳ, *Aristot.* gloriam, ἐπι-
 τυγχάνω τὸ δόξας, *Dem.* aliquid, προσκλέ-
 ομαι τινί, *Ifscr.*
Aditio, ἡ ἀφίξις, ιως, *Dem.*
Adito, ἀποτιξομαι, aliquem, τινί, *Xenoph.*
Aditus, us, ἡ πρόσδοθ, καὶ, *Thuc.* ἡ ἀπρόδοθ,

A D J A D M

ὁ, de via & actione adeundi, Xen. aditu
 facilis, ὁ ἂν ἐν πάσῃ, α, id. aditu dif-
 ficilis, δυσπρόσιτος, α, Thuc.
 Adjudico, ἐπιδικάζω, Aristot.
 Adjugo, ἐπιζέω, Aristot.
 Adjumentum, τὸ βοηθema, ατ, Aristot.
 Adjunctio, ἡ ἀνέκδοσις, ιατ, Philo.
 Adjunctus, α, um, προσετιθεὶς, εἶσα, ἐν, Gen.
 ἐντ, εἶσα, ἐντ, α προσετιθεμι, Thuc.
 Adjungo, ἀποσπείρω, alicui aliquid, τινί τι,
 Thuc. προσάγω τινί τι, Lucian. ἀν-
 ζεύγωμι τινί τι, Nass.
 Adjuro, ὑπέστυμι, Plat. te per Deum, ἐρ-
 ζίζω σε & θεόν, N. T. ἱσχυρίζω σε κατὰ
 τοῦ θεοῦ, ibid.
 Adjuto, ἐπιβοηθεῖν, aliquem, τινί, Thuc.
 Adjutor, ὁ βοηθὴς, ὦ, Thuc. ὁ συμπράκτης,
 ορ, Herodot.
 Adjutorium, ἡ βοήθεια, ας, Dem. τὸ βοηθema,
 ατ, Aristot.
 Adjutrix, ἡ συμπράκτρια, ας.
 Adjuvo, βοηθεῖν, ὦ, aliquem contra hostes,
 τινί ἀπὸς πολεμίων, Dem. aliquem, ὑπεί-
 χω τινί βοηθεῖν, id. ποιοῦμαι τινί βοηθεῖν,
 idem.
 Admetior, ἀπομύθω, Hyperid.
 Adminiculator, ὁ συμβουθεύς, ὦ, conf. Ad-
 jutor.
 Adminiculus, βοηθὴς, conf. Adjuvo.
 Adminiculum, ὁ χεῖρας, ατ, vitis, τὸ ὅμ-
 πλον, Aristoph. conf. Auxilium.
 Administer, ὁ ὑπερτίτης, α, Xenoph.
 Administra, ἡ ὑπερτίτης, ιδ, Xenoph.
 Administratio, ἡ διοίκησις, ιατ, Dem. ἡ ἐκ-
 πορεύς, ας, Aristot.
 Administrativus, α, um, ὑπερτιτικὸς, ἡ, ἐν,
 Xenoph.
 Administrator, ὁ διοικῶν, ὦ, Isocr.
 Administro, δοῦναι, domum male, εἰκὼς
 κακῶς, Aeschin. res meas, ὑπὲρ ἧς ἐμὴν,
 Isocr. domum bene, εἰκὼς εὖ, Plat. οἰκο-
 νομῶ εὖ, καλῶς, Xenoph. rempublicam,
 πολιτεύομαι τὰ κοινά, Dem. τὰ
 εὖ, ἀγαθῶς, ἀρετῶς, Xenoph. Sacramenta, μυ-
 στήρια διαμυρίζω.
 Admirabilis, ε, θαυμαστὴς, ἡ, ἐν, Dem. θαυ-
 μαστ, ἡ, ἐν, Isocr. ἀμῶς, ἡ, ἐν, Xen.
 Admirabiliter, θαυμαστῶς, Plato, θαυμασιῶς,
 id. θαυμαστῶν, id.
 Admira is, ὁ θαυμάζων, α, Thuc. ὁ εὖ, ἡ,
 Hef.
 Admirandus, α, um, idem quod Admira-
 bilis.
 Admirator, ὁ θαυμασιώδης, ὦ, Hippocr. τὸ
 θαῦμα, ατ, Lucian.
 Admiror, θαυμάζω, alicujus pietatem, τινὶ
 τὴν εὐλασίαν, Plat. aliquem, τινὸς, Xenoph.
 aliquem ob sapientiam, τινὰ ἐπὶ τῇ σοφίᾳ,
 id. aliquid, θαῦμά μοι ἐστὶ τινος, Lucian.
 alicujus virtutem, ὅγαμα τίνα τὴν ἀρετὴν,
 vel τινὸς τιλὸν ἀρετῶν, Xen. τινὸς τὴν ἀρετὴν,
 Dem.
 Admisco, ἐπιμύκνωμι, alicui, τινί, Thuc.
 sermoni, παραπλέω τῷ λόγῳ, Basil.
 Admissarius, ὁ ἀναδότης, α, ὁ ἐχέων, ὦ, ad-
 missarium admitto, ὀφείλωμαι, Arist.
 Admissio, ἡ ἐμδοχή, ἡς, Veneraea, ἡ ἐχέω,
 ας, Arist.
 Admissor, ὁ ἐμδοχῶν, οἷ, Isocr.
 Admissum, τὸ παραπλήρωμα, ατ, N. T.
 Admissio, ἡ μίξις, ιατ, Lucian.
 Admitto, εἰσδέχομαι, LXX. crimen in me,
 ἐνέχομαι τὴν αἰτίαν, Dem. aliquem alio-
 quō, παρὶν μί τινα εἰς τι, Xen. fugiā,
 πορεύομαι δευρά, Thuc. ἐργάζομαι, ἐργάζομαι,
 Xen. aliquid in aliquem, ἀλλοιμύθωμι τι
 εἰς τινά, Dem. viri commercium, ἀνέχονται
 τιλὸν τὸ ἐμπόριον ἐμπόριον, El.
 admodum, προσάγω, Arist.
 Admodum, κομίδης, adolescens, ἡ, Plato.
 ὁ γέρων, ἡ, id. natu grandis, εὖ, κατὰ
 ἀνέκδοτον, id.
 Admolior, ἐπιχειρῶ, Dem.
 Admoneo, ἀναμνησκω, aliquem, τινί, Dem.
 aliquid, τῇ, idem, aliquem, alicujus, τινί

A D M A D S

τινός, Lucian. divinitus, χρηματίζω, N. T.
Admonitio, τὸ νουθετικόν, αὐτῷ, *Plut.* ἡ νουθεσία, *Luc.* ἡ παραίνεσις, *Luc.* *Xen.*
Admonitor, ὁ παραίνων, α, ὁ παραίνων, ὕψῳ, *Isocr.*
Admonitorius, α, um, νουθετικός, ἢ, ἐν, sermo, λόγῳ, *Xen.* παραπονετικός λόγῳ, *Isocr.*
Admordeo, προσδύκω, δύνω, *Xen.*
Admorsus, α, um, προσδύχθαι, εἶσα, ἐν, δ, χεῖρ, εἶσα, ἐν, *Xen.*
Admorsus, τὸ δύναι, αὐτῷ, *Plut.*
Admotio, ἡ νουθεσία, *Luc.* *Aristot.*
Admovere, προσεἶναι, scalas, turribus, κλίμακας τοῖς ὑψηλοῖς, *Thuc.* aliquid ad aliquid, τί πρὸς τι, *Xen.* ἀπὸ, προσάγειν τῷ βωμῷ, *Luc.* aurem sermonibus, προσελάχει το ὅς τινος λόγους, LXX.
Admugio, προσμύκαμαι, μυκάμαι πρὸς τι, *Plut.*
Admurmuro, προσμυρμούμαι, ἐπιθυροῦμαι, *Xen.*
Adnascor, προσφύμαι, *Theraptr.* facio aliquid adnasci aliqui, προσφύειν τι τινι, *Basil.*
Adnato, παρανήχουμαι, ad aliquid, τινι, *Thuc.* προστίω τινι, *Est.*
Adnavigo, προσπλέω, *Thuc.* in aliquid, εἰς τι, *Arist.*
Adnicto, ἐποφθαλμιάω, alicui, τινι, *Plut.*
Adnitor, φιλέινυμαι, aliquid facere, τι πράττειν, *Arist.*
Adno, προσνήχουμαι. Vide *Adnato.*
Adnuto, ἐπιπύω, *Dem.*
Adoleo, θυμιάω, thus, λιβανωτόν, *Herod.* τὸ λιβανωτῶν, *Lucian.*
Adolescens, ὁ ἐνήθῳ, α, *Lucian.* ὁ μετὰ τὴν ἀνῆλθῳ, id. ὁ νεανίας, α, *Dem.*
Adolescentia, ἡ νεότης, κτῆθῳ, *Dem.* ἡ ἡλικία, ας, *Isocr.* florens ætas, ἡ ἀκμὴ ἀνθρώπου, id. ab adolescentia, ἐκ νεότητος, *Dem.* ἐκ μετὰ τὴν ἀνῆλθῳ, id.
Adolescentior, νεανιόδεσμαι, *Plut.*
Adolescentula, ἡ παρθένος, ας, *Dem.* ἡ κόρη, ας, *Isocr.* ἡ παῖς, παρθένος, id.
Adolescentulus, ὁ νεανίσκος, α, *Arist.* τὸ μετὰ τὴν ἀνῆλθῳ, α, *Dem.*
Adolescenturio, μετὰ τὴν ἀνῆλθῳ, *Lucian.* μετὰ τὴν ἀνῆλθῳ, *Plut.*
Adolescens, ἀδρόδεσμαι, *Plato.* i. e. sic adolescens, μετὰ τὴν ἀνῆλθῳ, *Xen.* μετὰ τὴν ἀνῆλθῳ, *Lucian.*
Adoperio, ἀποκρύπτω, aliquid aliqua re, τι τινι, *Aristid.*
Adopertus, α, um, ἀποκρυπνύμεθῳ, ἐν, ἐν, *N.T.* ἀποκρυπνύμεθῳ, ἐν, ἐν, *ib.*
Adoptio, ἡ υἱοθεσία, ας, *N.T.*
Adoptivus, α, um, ὁ υἱὸς ἡ εἰσπολιτῆς, α, *Dem.* filius, υἱοθετῶν υἱός, αὐτῷ δίδωται, id. pater, υἱοθετῶν αὐτῷ, *Lyfias.*
Adoptio, υἱοθεσία, *Hez.* εἰσπολιτῆς, *Dem.* filium, υἱοθετῶν αὐτῷ, *Dem.* εἰσπολιτῆς, *Dem.* εἰσπολιτῆς, *Isocr.*
Adorabilis, α, ἀποκαταστάς, ἢ, ἐν, *Gregor.*
Adoratio, ἡ ἀποκατάστασις, ας, *Plut.*
Adorator, ὁ ἀποκαταστάς, α, *N.T.*
Adonior, ἐπιχειροῦμαι, aliquem, τινι, *Aristot.*
Adorno, ἐπικοσμῶμαι, α, *Arist.* διακοσμῶμαι, *Lucian.* equos ferreis munimentis, κατασκευάζω ἵππους χαλκῶς ἀποκαταστάσαι, *Adonior.*
Adoro, ἀποκαταστάω, Deum, τῷ θεῷ, *N.T.* ὁ θεός, *Dem.* ἐκείνῳ ὁ θεός, *Xenoph.* ἀποκαταστάω τῷ θεῷ ἀποκαταστάω, *Isocr.*
Adrepo, ἀποκρίπτω, ad aliquem, τινι, *Soph.* in aliquem locum, ἐπιπύω ὅτι τινος τινός, *Aristoph.*
Adscitico, ἐπιδύκωμαι, mihi aliquid, ἐμῷ, *Dem.* mihi uxorem, συνιστάω τινι ἐμῷ, *Naz.*
Adscribo, ἀπογράφω, aliquem senatui, τινι τῷ βουλῇ, *Plut.* tribui, ἀπογράφω τῇ φρεσίν, id. aliquid benevolentie Dei, ἀνατίθωμι τῇ θεῷ, *Plut.* causam alicujus rei regibus, ἐπιτίθω αἰτίαν τινος τοῖς βασιλεῦσι, *Dem.*
Adscriptivus, α, um, ἀπογραφόμενος, ἐν,

A D S A D U

ἴναι, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ παρὰ-Ἰσραήλ, κ, *Gregor.*
 παρὰ-Ἰσραήλ, κ, *Athen.*
 Adignifico, προσσημαίνα, *Aristot.*
 Aditus, α, um, i. e. seminatus ad, παρα-
 ρηδδῆσις, εἶσα, ἴν, i. e. situs ad, προσκει-
 μένῳ, ἴν, ἴν, *Dem.*
 Adipuo, προσπίτω, *Dem.*
 Adium, πάριμι, alicui, τινί, *Dem.* πα-
 ραίνομαι τινί, *Isocr.* Συμπάσκειμι τινί,
D. m. corpore, παραίνομαι τῷ σώματι,
Aeschin.
 Advectio, ἡ εἰσφορὰ, ἡς, *Thuc.* ἡ προσκο-
 μὶς, ἡς, *id.*
 Advectitius, α, um, ἐπαχθῆς, ἡ, ἴν, *Hero-*
dian. ὁ καὶ ἡ παρὰ-Ἰσραήλ, κ, *Suid.*
 Advecto, ἐπαρῶμαι, *Thuc.*
 Advectus, α, um, ἐπαχθῆς, εἶσα, ἴν, *Thuc.*
 Adveho, ἀπάρομαι, *Thuc.* aliquid, προσκο-
 μίζω τι, *id.* εἰσφορίζω τι, *id.* frumen-
 tum Athenas, ἀφ' Ἀθήναζι ἔττω, *Dem.*
 Advena, ὁ προσήλυτος, κ, *N. T.* ὁ παρὰ-
 ἡμῶν, κ, *ibid.* ὁ πάροικος, κ, *ibid.* ὁ
 ἱππύς, υδῶ, *Dem.*
 Advenio, παραίνομαι, ad aliquid, πρὸς τι,
Xen. ph. ad aliquem, ἔνα τινί, *id.* in At-
 ticam, εἰς τὴν Ἀττικὴν, *Dem.* ad coenam,
 ἐπὶ τὸ δεῖπνον, *Xenoph.*
 Adventitius, α, um, ὁ καὶ ἡ προσήλυτος, κ,
N. T.
 Advento, προσέρχεται, ad aliquem, πρὸς
 τινα, *Xen.* τινί, *Dem.*
 Adventus, us, ἡ ἀφίξις, εἰς, *Dem.* ἡ ἐπιδη-
 μία, ας, *id.* ἡ ἀφροδῖς, κ, *id.* τὸ προσ-
 ελθεῖν, *id.*
 Adverbialiter, ἐπιρρηματικῶς, *Gramm.*
 Adverbialis, ε, ἐπιρρηματικός, ἡ, ἴν, *Gramm.*
 Adverbium, τὸ ἐπιρρημα, ατῶ, *Gramm.*
 Adversaria, orum, αἱ ἐξουμνίδες, ὡν, *Plut.*
 Adversaria, α, ἡ ἐναντιδικῶν, κ,
 Adversarius, α, um, ἐναντίῳ, ἴα, ἴν, alic-
 cui, τινί, *Xen.* ἐναντιθεὶς, εἶσα, ἴν, huic,
 πρὸς τούτο, *Plato.*
 Adversarius, i, ὁ ἐναντιῶν, κ, *Dem.* ὁ
 ἀντίκ, κ, *id.* ὁ ἀντιλέγων, εντῶ, *id.*
 ὁ ἀντιλογιστής, ἡ, *Isocr.* ὁ ἀνταγωνιστής, ἡ,
id.
 Adversator, idem quod *Adversarius*, i.
 Adversatrix, ἡ ἐναντιμῶν, ἡς.
 Adversitas, ἡ ἐναντιότης, ητῶ, *Aristot.* ἡ ἐ-
 ναντίας, εἰς, *Isocr.*
 Adver or, ἀντιτάσσει, alicui, τινί, *Herodot.*
 ἐναντιομαί τινι, *Isocr.* ἀντιταττομαι τινι,
 vel πρὸς τινα, *id.* alicui in aliqua re, τινί
 ἐς τι, *Thuc.* τινί πρὸς τι, *Plut.* alicui, ne
 faciat, τινί μη ποιεῖν, *Plato.*
 Adversum, i, τὸ δυσίχημα, ατῶ, *Xen.*
 Adversum, vel adversus. *Præpos.* εἰς, adver-
 sus populum, εἰς τὸ δῆμον, *Aeschin.* κατὰ
 cum *Genit.* oratio adversus aliquem, λό-
 γῳ κατὰ τινῶν : ἐπὶ, cum *Acusf.* exer-
 cere adversus aliquem, ἀσκήν ἐπὶ τινα,
Isocr. πρὸς, cum *Acusf.* pugnare adversus
 aliquem, μαχεῖσθαι πρὸς τινα, *Plut.*
 Adversus, α, um, ἀντιμῶν, ἴν, ἴν, alic-
 cui, τινί, *Herod.* ex adverso alicui, ἐπ-
 ἀντικρὺ τινῶν, *Dem.* ἀντικρὺ τινῶν, *Thuc.*
 adverso flumine navigare, ἀνὰ ποταμὸν
 πρὸς, *Herodian.*
 Adverto, προσέβηλα, *Plato.* animum alicui
 rei, προσέβη τὸν τινι, *Demosth.*
 Adversperasci, ἐσπεράσκει, *Xenoph.* quum ad-
 versperaret, ἐσπέρει γεννηθῆς.
 Advigilo, ἀγρυπνῶ, per noctem, τὴν νύ-
 κτα, *Dem.* alicui rei, προσέχω τὸν τινι,
Dem.
 Adulatio, ἡ κολακεία, ας, *Dem.*
 Adulator, ὁ κολαῖς, ατῶ, *Arist.* ὁ κολακίδης,
 ατῶ, *Plut.*
 Adulatorius, α, um, κολακδικός, ἡ, ἴν,
Lucian. κολακικός, ἡ, ἴν, *Plato.*
 Adulatrix, ἡ κολακίς, ιδῶ, ἡ κολακίσσα, ἡς,
Plut.
 Adulor, κολακίζω, divitibus, τοῖς πλουτοῖς,
Plut. populo, διαπύσω τὸ δῆμον, *Aeschin.*
 omnibus palam, πάντοι ἀποφαντῶ τῷ κολακί-
 ἀντιλέγωμαι, *Lucian.*

A D U Æ D I

Adulter, ὁ μοιχός, ὁ, Dem.
**Adultera, ἡ μοιχαλίσ, ἡδΘ, N. T. ἡ μοιχίσ-
 τρια, ac, Dem. ἡ μοιχάς, ἀδΘ, Athen.**
**Adulterator, ὁ κισδολεύων, οντΘ, alicujus
 rei, τι, Plato.**
**Adulterinus, a, um, i. e. adulterio natus,
 μοιχιδιΘ, ια, ιον, Lucian. i. e. falsus, ut
 moneta adulterina, νόμισμα κισδολών, ἀ-
 δοκιμον, νοθεύ, κικισδολεύόμενον, Aristoph.**
Lucium, alii.
Adulterium, ἡ μοιχία, ac, Plut.
**Adultero, μοιχίσμαι, Plut. feminam ali-
 cujus, τινὸς γυναῖκα τινΘ, Plato. feminas
 liberae, διαφθείρω τὰς ἐλευθέρους, Lysias,
 nummos, κισδολέω τὰ νόμισμα, Aristi.
 παραχαρπίζω τὰ νόμισμα, Suid. aliquid
 Scripturae, τι τ' γραφῆς, Gregor.**
**Adultus, a, um, τίθειΘ, εἷς, εως, femina,
 γυνή, Abl. ἡμῶνΘ, αἷα, αιος, virgo, παρ-
 δειΘ, Luc. ἀδρῆς, ἀ, ον, adultæ fruges,
 καρπός, Herodot.**
**Adumbratio, ὁ ἑπισκισμός, ὁ, τὸ σκίασμα,
 αλΘ, i. e. primæ lineæ rei, ἡ σκιαγραφία,
 ac, Plato.**
**Adumbro, ὁ ἑπισκιάζω, i. e. obiter delineo,
 σκιαγραφία, venit, tem, τινεσθλῆσαι, Nap.**
Adunce, ἀγκυλῆς.
**Aduncitas, ἡ καμπυλότης, ἡΘ, rostri vel
 nasi, ἡ γροπύτης, ἡΘ, Xenophb.**
**Adunco, καμπυλιάζω, καμπῆς, Plut. γρο-
 πῶν, Alex. Arphr.**
**Aduncus, a, um, ἑπικαμπής, ἑΘ, γροπύτης,
 ἡ, ον, Aristophb. γροπύς, ἡ, ον, Xenophb. in-
 remque qui naso vel rostro est aliquantum
 adunco, ὁ ἢ ἡ ἐπιγροπῆΘ, ε, Plato.**
Aduno, ἑλῶ.
Advocatio, ἡ παρακλήσις, ιας, Dem.
**Advocatus, i. e. patronus causæ, ὁ συνήγο-
 ρος, ο, Dem. ὁ συνδικῆΘ, ο, Isocr. ὁ παρ-
 ἀκαλῆΘ, ο, Dem.**
**Advoco, παρακαλῶ, aliquem, τινά, Æschin.
 προσκαλῶ τινά, Thuc. επικαλῶ τινά,
 Xenophb.**
Advolutus, us, ἡ ἐπίπλησις, ιας.
**Advolo, ἐπίπλημι, Grig. ἐπὶπλίσσεται, Diof.
 ad aliquid προσπίπλημι τινί, Pb. lo.**
**Advolve, προσκυλίω, saxum ad ostium, λι-
 σεν τῇ θύρῃ, N. T. advolvor genibus,
 προσπίπτω πρὸς γόνατα, Dem.**
**Adurgo, ἐπιγίω, aliquem, ut quid faciat,
 τινά τι ποιῇ, Herodian. aliquem, κα-
 επιγίω τινά, Aristophb.**
**Aduro, ἑπικαίω, aliquid, τι, Plato. πρε-
 καίω τι, Aristophb.**
**Adusque, μέχρι, urbem, τ' σόλιν, Aristot.
 hunc diem, ταύτην τ' ἡμέραν, Isocr.**
**Adultio, ἡ ἐπικαίσις, ιας, Diof. ollæ, τὸ
 σρόκαγμα τ' χυτράς, LXX.**
Adutum, τὸ ἀδύλον, ε.
**Ædopol, ναὶ μὰ Πολυδεύην, ναὶ μὰ τὸ Θιά.
 Ædes, is, ὁ ναός, ἡ, N. T. ὁ ναός, ὁ, Xen.
 Ædes, ὁ οἶκῆΘ, ο, Xen. ἡ οἰκία, ας, Thuc.**
**Ædicala, i. e. sacellum, τὸ ναῖδον, ε, i. e.
 parva domus, ἡ οἰκίσκη, ος, Dem. τὸ οἰ-
 κίσθον, ε, id. ὁ οἰκίσκῆΘ, ο, id.**
**Ædificatio, ἡ οἰκοδόμησις, ιας, Thuc. ἡ οἰκο-
 δομία, ας, idem.**
Ædificator, ὁ οἰκοδόμοςΘ, ο, Xenophb.
**Ædificium, τὸ οἰκοδομημα, αλΘ, Thuc. ἡ
 οἰκοδομή, ἡς, N. T. τὸ αἰσιμα, τῆΘ, ibid.**
**Ædifico, οἰκοδομῶ, domum, οἰκίσκω, Dem.
 super aliquo, ἐπὶ τινί, Xenophb. super fun-
 damento alicujus, ἑπικαδομέμαι ἐπὶ τῷ
 θεμελίῳ τινός, N. T.**
**Ædilis, ὁ ἀγορανομῆΘ, ο, Plato. ὁ ἀστυνόμῆΘ,
 ο, id.**
**Ædilitas, ἡ ἀγορανομία, ας, Suid. ἡ ἀστυνο-
 μία, ας, Aristot.**
**Ædilitius, a, um, ἀγορανομικός, ὁ, ὁ, A-
 rist. ἀστυνομικός, ὁ, ον, idem.**
Æditior, νεώτερος.
**Æditimus, ὁ νεώτεροςΘ, ο, Schol. Aristophb.
 ζέκοροςΘ, ο, Aristot. ὁ νεώτερος, ἀνῆΘ, ὁ
 νεώτερος, αςΘ, Aristophb.**
Ædituus, idem quod antecedens Ædinnus.
Ædon, ἡ ἄδων, ονΘ, Aristot.

Æger

ÆGEÆQU

Æger, a, um, ὁ κῆρ ἢ ἀφρονέω, ἡ, Ἰσοκρ. ὁρ-
 ραῖαν, ἔσα, ἔν, Dem. ὁ παῖς ἂν, ἔσα,
 ὅν, Arist. animo, ὁ κῆρ ἢ ἀθυμία, ἡ, Dem.
 ὁ κῆρ ἢ ἀθυμία, ἡ, Aristot.
 Ægre, ἀφρονέας, Dem. ἀφρονέας, Ἰσοκρ. i. e.
 difficultate, & moleste, χαλεπῶς, Xenoph.
 fero negotium, διαχειρίζομαι τὸ πρᾶγμα,
 Dem. res adversas, ὅθι τῆς κακίας, Ἰσοκρ.
 quum audio, ἰκέων, Plato. leges, χαλε-
 πῶς τις νόμος, Plut. aliquid, ἀνακρίσις
 ἐπὶ τῷ, Ἰσοκρ. τῷ, Plut. ὡς τῷ, Ἰσοκρ.
 Ἰσοκρ. πρὸς τῷ, Plato. διὰ τι, id. φέρω
 βαρύνει, Xen. χαλεπῶς τι, Ἰσοκρ.
 Ægrumonia, ἡ δυσθυμία, αἰ, Arist. ἡ βαρυ-
 θυμία, αἰ, Plut. ἡ λύπη, ἡ, Plato.
 Ægritudo animi, idem quod Ægrumonia.
 Ægrotatio, τὸ ἰσθῆναι, αἰ, Dem. ἡ ἀφρο-
 νία, αἰ, Ἰσοκρ. τὸ ἀφρονέειν, αἰ, Dem.
 ἡ νόσος, ἡ, Ἰσοκρ. ἡ ἀφρονία, αἰ, Dem.
 Ægrotō, ἀφρονέω, Ἰσοκρ. ἀφρονέω νόσον, id.
 ἀφρονία, Dem. νόσον, Plut. ἔχω, διακρί-
 νω ἀφρονέας, ἀφρονέας, κακίας, πονηρίας,
 μοχθηρίας, μαλακίας, φλαυρίας, φτυλας,
 Dem. Ἰσοκρ. Lucian. ex aliqua re, νόσος ἐκ
 τῆς, Lucian. prae dolore, νόσος λύπης,
 id. leviter, νόσον μικρά, Plut. ad mor-
 tem, ἔχω ἐξ ἑαυτοῦ, N.T.
 Ægrotus, a, um, idem quod Æger, qua-
 tenus hoc de corpore dicitur.
 Ælurus, ὁ αἰλός, ἡ, Aristot.
 Æmulatio, ἡ ζήλοῦσις, αἰ, Plut. ἡ ζήλο-
 σις, αἰ, Thuc.
 Æmulator, ὁ ζήλοῦς, ἡ, virtutis, ἀρετῆς,
 Ἰσοκρ.
 Æmulatus, us, τὸ ζήλομαι, αἰ, Æscin.
 Æmulator, ζήλος, aliquem, τινά, Ἰσοκρ. ali-
 quid, τι, id. aliquem quasi vestigia ejus le-
 gendo, διακρίνω τὰ ἔργα τινος, Plato. virtu-
 tis studio, φιλοσοφία τῷ ἑαυτοῦ τῷ ἀρε-
 τῇ, idem. i. e. invidio alicui rei alicujus
 causa, ἐθολία τινος ὅθι τῷ, Ἰσοκρ.
 Æmulus, a, um, ὁ κῆρ ἢ ζήλοῦσις, ἡ, ἡ,
 Aristot.
 Æneator, ὁ Καλλιπύκας, ἡ, Dem.
 Æneus, a, um, χαλκός, contr. χαλκός, ἡ,
 ἔν, Xenoph.
 Ænobarbus, ὁ χαλκωπύκας, αἰ, Plut.
 Ænigma, τὸ αἰνίγμα, αἰ, Æschin. ὁ αἰ-
 νιγμός, ἡ, Athen.
 Ænigmatice, αἰνιγματικῶς, Athen. δι' αἰνιγ-
 μάτων, Æschin.
 Ænigmaticus, a, um, ὁ κῆρ ἢ αἰνιγματικῶς,
 ἡ, Aristot.
 Ænigmatista, ænigmatice loquens, ὁ αἰνιγ-
 ματιστής, ἡ, LXX.
 Æquabilis, e, ὁμαλός, ἡ, ὅν, Aristot. ὁ κῆρ ἢ
 ὁμαλός, ἡ, Plut.
 Æquabilitas, ἡ ὁσότης, ἡ, Plut. ἡ ὁμα-
 λότης, ἡ, Aristot.
 Æqualiter, ὁμαλῶς, Xenoph. ἔξις, Chrys. ὁ-
 μαλῶς, Plut. ἰσως, Dem. ἰσως, Thuc.
 Æquanimis, e, ὁ κῆρ ἢ εὐθυμία, ὅν, A-
 ristot. ὁ κῆρ ἢ εὐθυμία, ἡ, Plato.
 Æquanimitas, ἡ εὐθυμία, αἰ, Plut. εὐθυ-
 μωσύνη, ἡ, Æschin.
 Æquanimiter, εὐθυμῶς, Plut. εὐθυμῶντες,
 fero, φέρω, Lucian.
 Æquatio, ὁ ὁμαλισμός, ἡ, τὸ ὁμαλίζειν,
 Aristot.
 Æquator, circulus, ὁ ἰσημερινός κύκλος,
 Theophr.
 Æque, ἰσως, Dem. æque ac, ὁμοίως, ὡς περ,
 Dem. æque ac si, ὁμοίως, ὡς περ ἂν εἴ,
 Ἰσοκρ. ὁμοίως, ἀποφαντικῶς, id. ἀποφαντικῶς,

ÆQUÆS

ἄσπερ ἂν εἴ, id. vos nostis æque atque ego,
 ὅντις ἴσοι ὁμοίως ἑμοί, id.
 Æquidiale, τὸ ἰσημερινόν, ἡ, ἡ ἰσημερία, αἰ
 Plut.
 Æquilibris, e, ὁ, κῆρ ἢ ἰσορροπία, ἡ, Plato.
 Æquilibrium, ἡ ἰσορροπία, αἰ, Plato.
 Æquinoctialis, e, ἰσημερινός, ἡ, ὅν, Theophr.
 Æquinoctium, ἡ ἰσημερία, αἰ, Plut.
 Æquipar, ἰσῶ, ἡ, ὅν, Plut.
 Æquiparabilis, e, ὁ κῆρ ἢ ἀνίσταται, ἡ, αlicui,
 τινος, Xenoph.
 Æquiparatio, ἡ ἰσότης, αἰ, ἡ ἀρίστωσις,
 αἰ.
 Æquiparo, ἰσῶν, aliquid alicui, τί τινι, Xen.
 ἔξις, ὅ, Thuc. ἀρίστωσις, ὅ, Plato.
 Æquipollens, ὁ κῆρ ἢ ἰσοδυναμία, ἡ, Apbrod.
 ἰσοδυναμία, ἡ, ἔσα, ἔν.
 Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, αἰ.
 Æquipolleo, ἰσοδυναμῶ, αἰ.
 Æquipondium, ἡ ἀνίστασις, αἰ, Theophr.
 Æquitas, ἡ ἰσότης, αἰ, Dem.
 Æquiter, ἰσότης, Xen. conf. æqualiter.
 Æquivalens, ἰσορροπία, Plato.
 Æquivalens, ἰσορροπία, ἔσα, ἔν.
 Æquivocatio, ἡ ὁμωνυμία, αἰ, Aristot.
 Æquivoce, ὁμωνυμῶς, Aristot.
 Æquivocus, a, um, ὁ κῆρ ἢ ὁμωνυμῶς, ἡ,
 Plato.
 Æquo, ἰσῶν, aliquem alicui, τινά τινι, Xe-
 noph. facultates, ἰσῶν τὰς ἀνάγκες, Aristot.
 alicui aliqua re, ἔξις, αἰ, Plut.
 solo, ἰσῶν.
 Æquor, i. e. planities, τὸ πεδίο, ἡ, ἡ,
 Aristot. i. e. mare. Vide Mare.
 Æquoreus, a, um, πεδινός, ἡ, ὅν, A-
 ristot. πεδινός, ἡ, ὅν, Plut.
 Æquus, a, um, ὁμαλός, ἡ, ὅν, Plut. i. e.
 justus, δίκαιος, αἰ, αἰον, Ἰσοκρ. ὁ κῆρ ἢ
 ἰσότης, ἡ, Aristot. æquum est, ἔξις ἐστὶ
 me odisse eum, ἑμὶ μισοῦν αὐτόν, Xen.
 te argentum recipere, δίκαιος εἰς ἀπολα-
 βὴν ἀργύρου, Aristot. æquisimum est il-
 lum hoc facere, δίκαιότατος ἐστὶ τὸ
 ποιεῖν, Plato. ex æquo, ἰσως, Dem. ἐπὶ
 σῆς, Ἰσοκρ.
 Æt, ὁ αἶψα, αἰ, Aristot. lenior, ἡ αἶψα,
 αἰ, Xenoph. tranquillus, τὰ τῷ αἶψῳ εἰ-
 ρηνά, Æl. malus seu corruptus, ἡ δυσ-
 αρία, αἰ, Strabo, in ærem abeo, ἔξαέρω-
 νται, Diof.
 Ærementum, vas vel simile quidpiam ex
 ære factum, τὸ χαλκωμα, αἰ, Xen.
 Ærania, ἡ μεταλλία, αἰ, τὸ χαλκῶν, ἡ,
 Lucian.
 Ærarium, τὸ ταμίειον, ἡ, Plut. τὸ δημό-
 σιον, ἡ, Demosth. τὰ δημόσια, αἰ, id. τὸ
 ταμίειον, ἡ, N.T. ærarii præfectus, ὁ
 ταμίης, αἰ.
 Ærarius, ὁ χαλκός, αἰ, Aristot. ὁ χαλκωπύκας,
 ἡ, id.
 Ærarius, a, um, χαλκός, contr. χαλκός, ἡ,
 ἔν, Æschin.
 Æratus, a, um, χαλκωτός, ἡ, ὅν.
 Ærius, a, um, ὁ κῆρ ἢ αἶψα, ἡ, natura,
 φύσις, Aristot. animal, ζῷον, id. ærius sive
 æriæ naturæ sum, αἰ, Diof.
 Ærius, a, um, τὸ χαλκωμα, αἰ, Plut.
 Ærifodina, ἡ μεταλλία, αἰ, Poll.
 Æromeli, τὸ ἀρόμελον, ἡ, Athen.
 Æruginosus, a, um, ὁ κῆρ ἢ ἰσῶν, ἡ, fio,
 ἰσῶν, Strabo.
 Ærugo, ὁ ἰός, ἡ, ferri, Ciceron, Diof.
 Ærumma, ἡ ταλαιπωρία, αἰ, Ἰσοκρ. τὰ δεινὰ,
 ὅν, Thuc. αἱ ἀτυχίαι, αἱ δυστυχίαι, αἱ
 δυσπραγίαι, ὅν, τὰ ἀτυχήματα, τὰ δυσ-
 τυχήματα, αἰ, Dem. Ἰσοκρ.
 Ærumnosus, a, um, ὁ κῆρ ἢ ταλαιπωρία, ἡ,
 Dem. ὁ κῆρ ἢ δυστυχία, ἡ, id. ἀβλῶ, ἡ, αἰ,
 ὅν, id.
 Æruscatio, ἡ χαλκισις, αἰ.
 Æruscator, ὁ χαλκιστής, ἡ.
 Ærusco, χαλκίζω.
 Æs, ὁ χαλκός, ἡ, Diof. alienum, i. e. de-
 bitum, τὸ χρεῖος, ἡ, Aristot. τὰ χρεῖα,
 αἰ, Dem. τὸ ὀφείλω, αἰ, Thuc. ære
 alieno obstrictus sum alicui, ὀφείλω τινί

ÆSCAFF

τὸ χρεῖος, Dem. æs alienum dissolvo, χρεῖ-
 ος ἀποδίδωμι, Aristot. æris alieni solutio,
 τὸ χρεῖος ἀποδοῦναι, Plato.
 Æsculetum, ὁ πελαγονόφυλλον, ἡ.
 Æsculeus, a, um, πελαγονόφυλλον, ἡ, ποτ.
 Æsculus, ἡ πελαγονόφυλλον, ἡ, Theophr.
 Æstas, τὸ θέρους, ἡ, Xenoph. ἡ θέρους, αἰ,
 Polyb. media, τὸ θέρους μέσον, Xenoph.
 adulta, ἡ ἀκμή τῆς θέρους, æstate, θέρους,
 θέρους, ἡ θέρους.
 Æstimabilis, e, τιμήσος, ἡ, ὅν, Dem.
 Æstimatio, ἡ τιμήσις, αἰ, ἡ ἀξιολογία, αἰ,
 ἡ τιμή, αἰ, Dem. litis, τὸ τίμημα, αἰ,
 id. æstimationem litis instituire, τίμημα
 ποιεῖν, Dem. ἰσῶν, id.
 Æstimator, ὁ τιμήτης, ἡ.
 Æstimo, τιμᾶν, digno pretio, τὸ ἀξιᾶν,
 Aristot. τὸ ἰσῶν, Aristot. maximam, αἰ,
 Dem. prae omnibus, ἀπὸ πάντων, idem,
 pluris, τιμᾶται μᾶλλον, Xenoph. ali-
 quid multi, τὸ πολλόν, Chrysost. pluris,
 quam multum pecuniae, ποτὶ πολλὰ χρη-
 μάτων, Ἰσοκρ. aliquem ex aliqua re, δοκι-
 μάζω τινά ἐκ τῆς, id. aliquid mecum,
 λόγον ἑμαυτοῦ εἶδω, Dem. item, ἐπὶ-
 γράφω τίμημα, Aristot. ποιεῖται τίμημα,
 Dem.
 Æstiva, τὰ θέρους, αἰ.
 Æstivo, τὸ θέρους διάγω, θέρους, Suid.
 Æstivus, a, um, θέρους, ἡ, ὅν, merities,
 θέρους μεσημέρια, Xenoph. θέρους, αἰ, ὅν,
 æstiva serenitas, θέρους αἰθρία, Diof.
 Æstuarium, ἡ ἀνάχυσσις, αἰ, Strabo.
 Æstuo, ut mare, κυμαίνω, Plut. fervore, κυ-
 σῶμαι, Galen.
 Æstuosus, a, um, ὁ κῆρ ἢ καυμάδης, ἡ, ἡ,
 καυμάδης, ἡ, & quasi suffocans, ὁ κῆρ ἢ
 πυρρός, ἡ, Plut.
 Æstus, ὁ καυσίον, αἰ, N.T. τὸ καύμα,
 αἰ, Xenoph. ὁ καυσίον, ἡ, stomachi, τὸ
 σπασίον, Diof. τὸ καύμα, αἰ, Gal. ἡ
 ἰσχυρία, αἰ, Gal. maris, ὁ κλύδων, αἰ,
 Plut.
 Ætas, ἡ ἡλικία, αἰ, Dem. eandem ætatem
 habere cum aliquo, τὸ αὐτὸ ἡλικίαν
 ἔχειν, ἡ ἡλικία, Dem. ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ
 εἶναι, id. ætate æquales, οἱ αὐτὸ αὐτὸ
 ἡλικίαν ἔντες, Dem. qui mediocri ætate est,
 τὸ ἡλικίας ἡδὴ μετρίως ἔχων, Plato. ad
 florem ætatis pervenit, εἰς ἀκμὴν κατέστη,
 Lucian. ætate provectior, ἡλικία προέχων,
 Plato. ὁ ἡλικίας ὅν, Xenoph. an-
 num agens ætatis decimum quartum, γε-
 γνησὶς ἐν τῷ τέταρτῳ καὶ δέκα, Ἰσοκρ. triginta
 tres, τριάκοντα πρὶν ἢ τὸν ὅν, Plut. ætate
 proficere, προεχέσθαι ἡλικίας, Lucian. æ-
 tate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρότερον προ-
 γαίνειν, Plato. i. e. generatio, ἡ γενεά,
 αἰ, nostra ætate, ὅθι τὸ ἡμετέρας γενεάς,
 Demosth.
 Ætatem, eie αἰῶνα, N.T. δι' αἰῶνα, i. e.
 in æternum.
 Æternitas, ἡ ἀειδιότης, αἰ, anima, τὸ
 ψυχῆς, Aristot. αἰῶνα, αἰ, id.
 Æterno, ἀπαθανάτιστος, Aristot. ἀθανάτιστος,
 Herodot.
 Æterne, αἰδίας.
 Æternus, a, um, ὁ κῆρ ἢ αἰδίας, ἡ, Plut. ὁ
 κῆρ ἢ αἰδίας, ἡ, Plato. in æternum, i.
 αἰδίας, εἰς τὸ αἰῶνα, N.T. δι' αἰῶνα, αἰ,
 εἰς τὸ αἰῶνα χρόνον, LXX. ab æterno, ἐξ
 αἰδίας, ἐξ αἰῶνος, ἀπὸ τῶν αἰῶνων, N.T.
 Æther, οὐρανός, ἡ, αἰ, αἰ.
 Ætherius, a, um, ὁ κῆρ ἢ αἰθέρειος, ἡ, αἰ, αἰ.
 ὁ κῆρ ἢ αἰθέρειος, αἰ, Galen.
 Æthiopicus, a, um, αἰθιοπικός, ἡ, ὅν, Strabo.
 Æthiopissa, ἡ αἰθιοπίσσα, αἰ, LXX.
 Æthiops, ὁ αἰθίοψ, αἰ, Strabo.
 Æviternus, a, um, ὁ κῆρ ἢ αἰδίας, ἡ, Plut.
 ὁ κῆρ ἢ αἰδίας, ἡ, idem.
 Ævum, ὁ αἰῶν, αἰ, Plato.
 Affabilis, e, ὁ κῆρ ἢ εὐπροσέχης, ἡ, Ἰσοκρ.
 ὁ κῆρ ἢ εὐπροσέχης, αἰ, id. affabilem esse
 erga omnes, ἔχειν ἡδίας πρὸς πάντας,
 idem.
 Affabilitas,

AGRALE

Agricola, γεωργία, *Dem.* ὁ τῆ γεωργίας εἰμι, *Asian.* ἀπὸ τῆς γῆς σπέντομαι, *id.* γῆς γεωργία, *Dem.*
Agricultor, ὁ γεωργός, *ἤ, Aristot.*
Agricultura, ἡ γεωργία, *ut, Isocr.* τὸ γεωργημα, *αἶθ, Plato.*
Agriomenior, ὁ γεωμῆτις, *κ, Plato.*
Agyria, ὁ ἀγρῆς, *κ, David.*
Ah, ai, ah miser! ah miserum! αἶ πόταν, *Aristoph.*
Ahenarius, *sc. siber*, ὁ χαλκῆς, *ἔως, Aristot.*
Aheneus, *a, um*, χαλκῆς, *contr. χαλκῆς, ἤ, ἄν, Xenoph.*
Ahenum, *i. e. vas aheneum*, τὸ χαλκῆς, *κ, Xenoph.*
Ahenus, *a, um*, idem quod *Aheneus*.
Aio, φέω, *Æsclin.*
Ala, τὸ σπῆρον, *ἢ, animalis*, τῷ ζώῳ, *Aristot.* hominis sub brachio, ἡ μυχάλη, *κ, Xenoph.* pars auris, τὸ ἀντιλόθειον, *κ, Benp.* equitum, ἡ ἰλη, *κ, Plat.* aciei, τὸ κίρας, *ατθ, Theocyl.* alas addo, σπῆρον, navi, τῆς πᾶδος, *Perib.*
Alabaster, ἡ ἰλὴ ἡ ἀλάστρα, *κ, τὸ ἀλάστρα, κ, LXX. N.T.* parvus, τὸ ἀλάστρα, *κ, Pell.*
Alabastrites, ὁ ἀλάστρατης, *κ, Diosc.* τὸ ἀλάστρον, *κ, Herodian.*
Alabastrus, idem quod *Alabaster*.
Alacer, ὁ ἢ ἡ περιθύμῳ, *κ, ad aliquid*, πρὸς τι, *Aristoph.* ἀπὸ τι, *Theoc.* ὁρμητικὸς πρὸς τι, *Plat.*
Alacre, περιθύμης, *Xenoph. conf. Alacriter.*
Alacritas, ἡ περιθυμία, *κ, Dem.* ἡ ἰπτικότης, *κ, ατθ, id.* ἡ εὐλοπρημοσύνη, *κ, id.*
Alacriter, περιθύμως, *Dioscor.* εὐθύμως, *Xen.* ἰπτικῶς, *D.m.* προχίμαι, *Isocr.*
Alapa, ἡ κόλασθ, *κ, Epicharm.* τὸ ῥῆπισμα, *ατθ, L.T.* alapam infligo alicui, ῥαπίζω τινα, *D.m.* παῖς κατὰ κόρας τινα παῖς πρὸς τὸ σῆμα τινός, *Greg.* alapis caedor ab aliquo, ῥαπίζομαι ἀπὸ τινος, *Luc.*
Alaris, *e, πτερυγ, ἢν, ἰνν, Aristoph.*
Alatus, *a, um*, πτερυγός, ἢ, *π, Aristoph.* πτεράλις, ἢ, *δν, Anymot.*
Alauda, ἡ κορυδαλὸς, *ἤ, Theoc.* ἡ κόρυδθ, *κ, id.* ἡ κορυδαλίς, *ιδθ, id.*
Albarium, ἡ κοῖτα, *κ, Ægin.* opus albarium seu calce inductum, τὸ κοῖταμα, *αἶος, Theophr.* opere albario induco, κοῖταμα, *Aristot.* albario opere inductus, κοῖταλις, ἢ, *δν, Theoc.*
Albus, *a, um*, λευκόμακρῳ, *ἢν, ἰνν.*
Albedo, ἡ λευκότης, *κ, Aristot.*
Albeo, λευκαίνομαι, *Theophr.*
Albico, υπεολευκαίνομαι.
Albidus, *a, um*, ὁ ἢ ἡ υπεολευκῳ, *κ, Diosc.*
Albo, λευκός vel λευκοίμαι, *Xenoph.* λευκαίνει, υπεολευκαίνομαι.
Albugo, τὸ λευκωμα, *ατθ, Diosc.* oculorum morbus, ἡ λευκασίς, *κ, id.*
Albulus, *a, um*, ὁ ἢ ἡ υπεολευκῳ, *κ, Diosc.*
Album, *i. e. tabella albo colore inducta*, τὸ λευκωμα, *αἶθ, Dem.* in album reierre, ἀναγράψαι εἰς λευκωμα, *id.*
Albumen, τὸ λευκωμα, *αἶθ, Diosc.*
Albuminum, τὸ σῆμα δένδρου, *B.*
Albus, *a, um*, λευκός, ἢ, *δν, Dem.* ἀργήεις, *ἔως, ἔν, Lucian.*
Alcyon, vide *Halcyon*.
Alea, ἡ κοῦσις, *κ, Xenoph.* & pro lusu aleæ, *Aristot.* alea ludo, κοῦσθαι, *Plut.* διακυβεῖν, *idem*, alea feliciter ludo, εὐκυβεῖν, *Polyb.* alea infeliciter ludo, δυσκυβεῖν, *id.* alea consumo seu disperdo, κατακυβεῖν, *Lyfias*, alea cum alio ludo, συγκυβεῖν, *Plut.* jacio aleam seu periculum adeo, ἐκυβεῖν, *Polyb.*
Aleator, ὁ κοῦστικὸς, *ἢ, Xenoph.* peritus, ἡ κοῦστικὸς, *ἢ, Plato.*
Aleatorius, *a, um*, κοῦστικὸς, ἢ, *δν, Plato.* confessus, seu locus, ubi alea luditur, τὸ κοῦσθῆριον, *κ, id.* τὸ κοῦσθαι, *κ, Æsclin.*
Ales, ἡ ὄρνις, *αἶθ, conf. Avis.*
Alesco, πληθύνομαι, *Arist.*

ALG ALI

Alga, τὸ ρυκνόν, ἢ, *Thucophr.* τὸ ρυκνόν, *υ*, *Plut.*
Algeo, ριζόν, *Lucian.*
Algidus, *α*, *um*, κρυστός, ῥά, ρόν, *Herodian.*
Algor, ὁ κρυμὸς, ἢ, *Alciophr.* τὸ κρύον, ἢ, *Lucian.*
Algosus, *α*, *um*, ὁ πόνος ἢ ρυκνός, ἢ, *Thuc.*
Alias, ἄλλοτε, *quam nunc*, ἢ ἰόν, *Lucian.*
alias rebus secundis, alias adversis uti, τότε μὲν εἶ, τότε δὲ καὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην, *Dem.*
ut alias miser, alias beatus, γινώσκω ὅτι μὴ εὐδαίμων, πάλιν δὲ εὐδαίμων, *Aristot.* alias ambitiosum laudamus, alias non ambitiosum, ἔστιν ὅτι μὴ ὑπερηφανῶς καὶ φιλοδοξῶς, ἔστι δὲ ὅτι καὶ φιλοτιμῶν, *id.* nec alias unquam volui dicere, ἔτ' ἄλλοτε πάποτε ἐπὶ τῷ λόγῳ, *Dem.*
A ibi, ἄλλοτε, *Dem.* ἐτέρωθεν, *id.* ἀλλὰ καὶ, *Thucophr.* alibi nusquam, ἄλλοτε οὐδέποτε, *Dem.*
Alica, ὁ χένδρον, *υ*, *Calen.*
Alicubi, *π*, testatus est quis alicubi, διαμαρτυρεῖται δὲ πῶς τις, *N. T.* ἔστιν *δ*.
Alicunde, πῶθεν, *Aristot.*
Alienatio, ἡ ἀλλοτριότης, *ιας*, *Thuc.* ἀπαλλοτριώσας, *ιας*, *Arist.* mentis, ἡ ἀλλοτρίωσις, ἢ, *Plato.*
Alienatus, *α*, *um*, ἀπαλλοτριωμένος, ἰόν, ἢ, *ab aliquo*, *Dem.*
Alienigena, ὁ ἀλλοφυλής, *υ*, *Dem.* ὁ ἀλλογενής, ἢ, *N. T.* ὁ ἀλλοδαπός, ἢ, *Xen.*
Alienigenus, *α*, *um*, ὁ πόνος ἢ ἀλλογενής, ἢ, *N. T.*
Alieno, ἀλλοτριῶν, *ab aliquo*, τινός, *Dem.* civitatem ab aliquo, πῶς πόλιν τινός, *Thuc.* ἀπαλλοτριῶν, *Arist.*
Alienus, *α*, *um*, ἀλλοτρίος, ἢ, ἰόν, non aliena, sed propria urbs, μὴ ἀλλοτρία, ἀλλὰ εἰς αὐτὴν πόλις, *Æschin.* alienum a suis moribus, ἀλλοτρίων τῶν ἰαυτῶν τρόπων, *Dem.* alieno animo esse ab aliquo, ἀλλοτρίως ἔχειν vel διακινῶν πρὸς τινα, *Isocr.* *Dem.* alieno, i. e. inimico animo esse erga aliquem, δυσμενῶς, κακῶς, χαλεπῶς, ἀπὸ καὶ ἐξ ὁμοῦ ἔχειν, ἢ, διακινῶν, ἢ, διακινῶν πρὸς τινα, vel τινι, *Dem.* *Isocr.* *Plato.* alienum a proposito dicere, ἔξω τῷ πρόθεσμι λέγειν, *Lycurg.* ἔξω τῷ σκοπῷ ἱστῶν, *Polyb.*
Alimentum, ἡ τροφή, ἢ, *α*, *α*, alicui præbere, πῶς τὸν πᾶν παρέχειν τινι, *Aristot.* alimentum præbens, τροφίμος, ἢ, *μιν*, *μιν*, *Thucophr.* alimento abundans, ὁ πόνος ἢ τροφίμος, ἢ, *Aristot.*
Alio, ἄλλῃ, discesserunt, ἔχοντες, *Xenoph.* alio navigare, ἄλλοι πλεῖν, *Dem.* alio quis verberet, ἑτέρωθεν τις παύσει, *id.* alio quopiam, ἄλλοις πᾶσι, *idem.*
Alioqui, ἄλλως, *Aristoph.* alioqui honestus, τὰλλα καλός, *Dem.* alioqui quietus, sed alioqui non improbus, ἀπὸ ἀγνοίας. ἄλλως δὲ ὁ ποιητής, *Dem.* i. e. fin minus, ἐπὶ, alioqui tu dicito, ἐπὶ τῷ ἐπὶ, *Plato.* alioqui dixissem vobis, εἰ δὲ μὴ, εἴπω ἂν ὑμῖν, *N. T.*
Aliqua, πῶς, *Aristot.*
Aliquamdiu, πρὸς ἄραν, secessit, i. e. ad tempus, ἔχοντες, *N. T.* χρόνον τινά, ἀνὰ χρόνον, ὅπῃ χρόνον.
Aliquando, ποτὶς, eramus, ἡμεῖς, *Dem.* vos contristaturum esse, πῶς ὑμᾶς λυπήσειν, *id.* ἔστιν ὅτι, ἔστιν ὅτι, ἔστιν ὅπως, ut, aliquando, i. e. interdum animo concidunt, ἀθυμῶντες ἔστιν ὅτι, *Viger.* C. V. Sect. VI. Reg. 2.
Aliquantillum, ἐπὶ μικρὸν.
Aliquantisper, ὀλίγον χρόνον, δι' ὀλίγου χρόνου.
Aliquanto, πρὸς τι, *Herodot.*
Aliquantulum, ὀλίγον, ἐπὶ μικρὸν.
Aliquantum, ἐπὶ ποσὶν, ποσῶς.
Aliquantus, *α*, *um*, ποσός, ἢ, ὅν, *Aristot.*
Aliquatenus, μέχρι τινός, ὅσον μέχρις, *N. T.*
Aliquis, aliqua, aliquis, vel aliquod, τίς, *τι*, *Gen.* τίνος, si quis, i. e. aliquis, hostem aliquem viderit, ὅπως τις τινα ἰδοὺ ἔχοντα.

ALI ALL

Tbus. ὁ κ' η', τὸ δῶνα, inimicus aliquis,
δῶνα ἰχθρὸς, Dem.
Aliquispiam, idem quod *Aliquis*.
Aliquo, ποῖ, *Aristoph.* ὅποι, id. ἔστι ὅποι,
εὐταχῆ, *Hefych.*
Aliquorum, idem quod *Aliquo*.
Aliquot, τινίς, τινα, ἑνός, ἑαυτοῦ, α, *Plur.*
Aliquoties, εἰσὶν, *Plato*.
Alter, ἄλλος, *Aristot.* facere, ἄλλως πῶς ποιεῖν,
Xenoph. ἀλτ', non aliter mihi videtur, ἐκ'
ἀλλ' ἱμμεγὰ δοκεῖ, *Plato*. aliter habere, ac,
ἄλλως ἔχειν, ἡ, αἴς, *Xenoph.*
Aliunde, ἀλλοθεν, prospiciendum est, δι' Ἐκ-
στίν, Dem. advenire, ἐπιπλεῖν, *Isocr.* ἐτέρε-
θεν ἀφικέσθαι, *Æl.* accersere, ἀλλοθεν πότι
περιζύν, idem.
Alius, α, ud, ἀλλότ', η, ο, *Plato*. ἕτερό-
της, ἕτερον, Dem. alius quispiam, ἀλλότ',
Xenoph. si quisquam alius, εἰ τις ἀλλότ',
Isocr. alia aliis jucunda sunt, ἑτέρα ἑτέρου
ἐστὶν ἡδέα, *Aristot.* aliud nocturnum, aliud coe-
nix sonat, ἄλλο γλαυκόν, ἄλλο κορώνη φθέγγεται,
Proverb. alii vincuntur, alii videntur, εἰ
μόν' ὑπάρχει, οἱ δ' νικάσι, Dem. alii scribunt,
alii verberant, alii clamant, alii audiunt,
οἱ μὲν γράφουσιν, οἱ δ' τυπύσσουσιν, ἑτέροι δ'
βοᾷσιν, ἄλλοι δὲ τινες ἀκούουσιν, *Isocr.* nihil
aliud, quam quod, μηδὲν ἄλλο, πάλιν ὅτι,
Isocr. nihil aliud quam ut, μὴ ἄλλο μηδὲν
πάλιν ὅπως, Dem. nihil aliud possunt, quam
insidiari, ἐδὼν ἄλλο, ἢ φονεάζειν δευκαίδ',
Isocr. alius a me, five alius, quam ego,
ἀλλότ' παρ' ἐμέ, ἀλλότ' ἢ ἐγώ, ἀλλότ' αὐτ'
ἐμὲ, alius atque alius, ἀλλήλοισι, εἰς, αἴα,
Teuc. alius post alium, εἰς καθ' αἵς, exi-
bant, ἐξαρχούτο, N.T.
Allabor, προσπίπτω, *Aristot.*
Allaboro, ποιῶ. Conf. *Laboro*.
Allavo, ἐπιμαίνω, *Plut.*
A lamentor, ἐπαίδια, alicui, τινί, Lucian.
ad aliquid, πρὸς τι, id.
Allat o, προσυλακίτω.
Allatus, α, um, προσενχθεὶς, εἶσα, ἐν, αἰ-
χμαίς, εἶσα, ἐν, N.T.
Alaudo, ἐπανέω, Dem.
Allectatio, i. e. perrectatio, ἢ ἐπαγωγὴ, ἤ,
Plato.
Allecto, ἐπάγωμαι, Dem.
Allector, qui alium allicit, ὁ ἐπαγωγεύς,
ἥας.
Allegatio, ἢ ἐπαγωγή, ἤ, testis, μάστιγις.
Allego, as, ἐπάγωμαι, testem, μάστιγα, Dem.
Homerum, Ὀμήρον, *Aristot.* leges, προ-
βάλλομαι τὸς νόμους, Gregor.
Allejo, is, καλέλω, aliquem, ἐπιλέγω τι-
νά, ibid. mihi collegam, προσαιρεῖμαι με-
τι συνάχοισι, *Plut.* Rector.
Allegoria, ἢ ἀλληγορία, αἰ.
Allegorice, ἀλληγορικῶς, significo, dico, in-
terpretor, ἀλληγορίαν, ὦ, Rector.
Allegorius, α, um, ἀλληγορικὸς, ἢ, ὧν, Har-
nogz. allegorica interpretatio, τὸ ἀλληγορη-
μα, αἰότ'.
Alievo, i. e. fursum telio, αἶρω, manus, τὰς
χεῖρας, *Aristoph.* vocem, ἐπαίρω τὴν φωνήν,
Dem. i. e. levorem facio, κερίζω, να-
vem frumentum ejiciens, τὸ πλοῖον τ' ἔστιν
ἐκκαλόμενος, N.T. ἐπικυρίζω, Ροῖα ἐν
λαρρίῳ, LXX.
Aliex, ἐπέχω, εἶσα, ἐν.
Allianis, e, Συροδομητὸς, ἢ, ὧν, *Aristoph.*
Alliarius, α, um, Συροδομάτος, ἢ, ἐν.
Allicio, ἐπάγωμαι, aliquem, τινά, Dem. δι-
μαγωγίην τινά, *Plut.* aliquem, sermone,
πείθω τινά λόγον, *Xenoph.* mercede, μετόψ,
Tbus. ad colloquendum, συνενομαζίζω τι-
νά, N.T.
Allido, ἐδαρίζω, aliquid alicui, τί ἐπὶ τινί,
LXX. ῥάσω τι εἰς τι, Dem. petris, προ-
ῥάσω πρὸς ταῖς πέτρας, *Alciphr.*
Allietum, ὁ Συροδόων, *Hefych.*
Alligatio, ἢ πρόσδεσις, εἶας, ἢ καλύψεις, εἶας.
Alligator, ὁ πρόσδετής, α.
Alligatura, ἢ καλύψεις, εἶας.
Alligatus, α, um, πρόσδεταμένος, ἐν, ἑστ, α
πρόσδεω, *Plut.*

ANT APE

teriorem partem, εἰς τὸ ἱμπροδύν, vel εἰς
 τὸ ἱμπροδύν.
 Anterior, ἱμπροδύν, Plato, πρῶτον, Xen.
 Antesignanus, ὁ πρῶμαχός, v, Plut. ὁ πρῶ-
 τος αὐτός, v, N. T.
 Antelo, ἀποῖσθαι, alicui rei, τινός, Dem.
 ἀπὸς τι, Xenoph.
 Antessor, μαρτυρομαι, Deos & homines, εἰδὲς
 καὶ ἀνθρώπους, Plut.
 Antevenio, ἀντιθάνω, Isocr. Confer sequens
 Anteverto.
 Anteverto, ὀθῶναι, aliquem, τινά, Thuc. ἱπ-
 καταλαμβάνω τινά, Plato, res ipsas, ἱμ-
 προδύν εἰμι τοῦ παραγμάτων, Dem. ali-
 quid, παραλαμβάνω τι, id. lenitatem for-
 tunæ, προσοφθῶ τινὲ ἀνθρώπων ταχύν, Isocr.
 cogitationem, ἀντιτρέχω τὴ διανοίαν, idem.
 Antevelo, ἀντιπλάμαι.
 Anthrax, ὁ ὄνθαξ, αὐτός, Aiben. Vide Carbo.
 Anticipatio, ἡ πρόληψις, εως, Rhet.
 Anticipo, παραλαμβάνω, alicui aliquid, τί τι-
 νος, Xenoph. τί τι, id. προκαταλαμβάνω,
 aliquem, τινά, Plato.
 Anticus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἱμπρόδυνός, v, Arærod.
 ὁ, ἡ, τὸ ἱμπροδύν.
 Antidotum, ἡ ἀντίδοτος, v, Diosc. τὸ ἀντι-
 φάρμακον, v, id. τὸ ἀντιφάρμακον, v, id.
 Antilena, τὸ ληπάδιον, v, Homer.
 Antiquarius, ὁ φιλάρχαίος, v.
 Antiquatio, ἡ ὀπισθαλείσις, εως, ἡ παλαιώ-
 σις, εως, i. e. abrogatio, ἡ ἀναίρεσις, εως.
 Conf. Abrogatio.
 Antique, ἀρχαῖος, Dem.
 Antiquitas, ἡ παλαιότης, καὶ, Eurip. ἡ ἀρ-
 χαιότης, καὶ, Pausan. aliquid ex anti-
 quitate in memoriam revocare, ἀπομνησά-
 ῃς ἀρχαίων, Dem.
 Antiquitus, ἀρχαῖος, Dem. ἐκ παλαιῶ, sc.
 χρόνῳ, Synes. πάλαι, Dem.
 Antiquo, παλαιός, aliquid, τι, N. T. i. e.
 abrogo, aboleo, καταψήφισα, legem, νό-
 μον, Dem. Conf. Abrogo.
 Antiquus, a, um, παλαιός, ἀ, ὄν, fermo,
 λόγος, Plut. ἀρχαῖός, αἶα, αἶον, urbs,
 πόλις, Dem. antiqua & vetera, ἀρχαία καὶ
 παλαιά, id. antiqua commemorare,
 proferre, recensere, τὰ ἀρχαία, τὰ πα-
 λαιά λέγειν, εἰπὶν, διεξιλέναι, Isocr. con-
 temnere antiqua, καταφρονεῖν τοῦ παλαι-
 ῶν, id. antiqui sc. homines, οἱ ἀρχαῖοι, οἱ
 παλαιοί, οἱ πάλαι, οἱ πρὸ ἡμῶν, antiqui
 poëtæ, οἱ ἀρχαῖοι ποιηταί, Aiben. Conf.
 Vetus.
 Antistes, ὁ προσάτης, v, Xenoph. sacrorum,
 ὁ ἐρομηνέων, αὐτός, Dem. Conf. Præses,
 item Præfatus.
 Antistita, ἡ προσάτης, ἰδός, Chryf.
 Antlo, ἀντλίω, ὦ, Conf. Haurio.
 Antrum, τὸ ἄντρον, v, Lucian. τὸ σπηλαῖον,
 v, id. ὁ χρηματός, ὦ, montium, ὄρεων, Synes.
 antris plenus, ὁ καὶ ἡ ἀντράδις, ἰδός, LXX.
 Anus, us, ἡ γράσις, εως, Aiben. γράσις γυνή,
 Dem. πρεσβυτέρα ὄντραπός, id. fio, γραι-
 ῖομαι.
 Anus, i, ὁ πρεσβύτης, ὦ, Arist. ἡ στυγὴ, ὦς, id.
 Anxie, λυπηράς, Isocr.
 Anxietas, ἡ ἀδυναμία, ας, Plut. ἡ Συνοχή, ὦς,
 N. T. ἡ θλίψις, εως, ibid. τὸ λυπηρόν, ὦ,
 Thuc. ἡ ἀπορία, ας, Plato, animi, ἡ ἀδύ-
 ναντα τὴ ψυχῆς, Plut.
 Anxius, a, um, ἀλγένης, ἡ, ὄν, Isocr. ὁ καὶ ἡ
 πεινῆς, ἰδός, Plato, ὁ καὶ ἡ πολυμέριμος,
 v, Aristot. anxius sum, ἀχθομαι, Isocr. ἀ-
 δυνάω, Xenoph. anxius cogito, μεριμνῶ,
 Dem.
 Apage, ἀπαγε, cum ista re, πῶτο, Gregor.
 τῷτο, Philo, in insulam beatorum, εἰς μα-
 καρίαν, Aristoph.
 Apella, ὁ λεπιδερμής, v.
 Aper, ὁ ῥυαγρός, v, Dem. ὁ κάπρος, v, Xen.
 Aperio, ἀνοίγω, portas, τὰς πόλεις, Xenoph.
 testamentum, διαθήκας, Dem. literas, γράμ-
 ματα, Synes. os, διαίρω τὸ σῶμα, id. li-
 brum, ἀναπύσσω βιβλίον, N. T. ἀνελίττω
 βιβλίον, Xen. horrea, λύω τὰς ὑποθήκας,
 Naz. ludum, κατασκιδνάσσομαι διδασκαλίαν,

A P E A P P

Απερτε, φαίνεται, *Plato*, ὃν τῷ φαίνεται, *Xenoph.*
ἐν τῷ φαίνεται, εἰς τὸ φαίνεται, ἐν τῇ ἰδέῃ,
Herodian. γινώσκεις, *LXX.* ῥητῶς, *N. T.* a-
per te loqui sermonem, *παρήρησα λαλῶν τὸ*
λόγον, ib.
Apertio, ἡ ἀνοίξις, *ισ.*, *Basil.*
Apertura, idem quod *Aperio*; i. e. incisura,
ἡ χάσις, *ισ.*
Apertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνοικτός, ἢ, ὃν, ἀνοί-
γεις, *νῖα*, ὅς, dolium, *πῖθ.*, *Plut.* ἀνοί-
γεις, *ἐν*, ἔν, i. e. manifestus ac clarus,
ὁ καὶ ἡ ἀνοικτός, *ν.*, *Naz.* ὁ καὶ ἡ ἐμφανής,
ἐν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνοικτός, *ν.*, *Tibuc.* aperto
Marte, ἐν τῇ ἰδέῃ, *Herodian.* in apertum
profero, ἐμφανὲς ποίω, *Dem.*
Apex, ἡ κεραία, *ας*, *N. T.* v. g. montis, ἡ
κεραία, *ν.*, *Tibuc.*
Apiarium, ὁ μελισσών, *ἐν*, τὸ μελιτερ-
χεῖον, *ν.*
Apiarius, ὁ μελισσός, *ἐν*, ὁ μελιτεργός, *ν.*
Apicula, τὸ μελισσάριον, *ν.*, ὁ βομβυλιός, *ν.*,
Isocr.
Apis, ἡ μέλισσα, *ν.*, *Isocr.* omnibus quidem
stoculis insidet, de singulis autem utilia
carpit, ἐὰν πάντα μὴ βλασημάτα καθίζαντες,
ἀφ' ἑκάστου τὰ χρήσιμα λαμβάνει, *id.*
Apiscor, vide *Adipiscor*.
Apium, τὸ ζέλιον, *ν.*, *Diosc.* silvestre, τὸ π
γροσίλινον, *ν.*, *id.* palustre, τὸ ἡλιοσίλινον,
ν., *id.* majus, τὸ ὑποσίλινον, *ν.*, *Theophr.*
montanum, τὸ ὀριόσίλινον, *ν.*, *Diosc.* pe-
træum, τὸ πατροσίλινον, *ν.*, *id.*
Apocalypsis, ἡ ἀποκάλυψις, *ισ.*, *N. T.*
Apocha, ἡ ἀποχή, *ν.*
Apocryphus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόκρυφος, *ν.*,
Suid.
Apographum, τὸ ἀπογράφον, *ν.*, *Cic.*
Apogeticus, a, um, ἀπολογητικός, ἢ, ὃν,
J. Mart.
Apologia, ἡ ἀπολογία, *ας*, *Isocr.*
Apologus, ὁ ἀπόλογος, *ν.*, *Plato.*
Apophthegma, τὸ ἀποφθίγμα, *ατ*, *Plut.*
Apophthegmaticus, ἡ ἀποφθιγματικός, ἢ, ὃν,
Plut.
Apoplexia, ἡ ἀποπληξία, *ας*, *Galen.* apo-
plexia laborans, ὁ καὶ ἡ ἀποπληκτός, *ν.*, ad
apoplexiam pertinens, ἀποπληκτικός, ἢ, ὃν,
Aristot.
Apostasia, ἡ ἀποστασία, *ας*, *Plut.*
Apostata, ὁ ἀποστάτης, *ν.*
Apostaticus, a, um, ἀποστατικός, ἢ, ὃν, *Gregor.*
Apostema, τὸ ἀπόστημα, *ατ*, *Galen.*
Apostolatus, ἡ ἀποστολή, *ν.*, *N. T.*
Apostolicus, a, um, ἀποστολικός, ἢ, ὃν, *Suid.*
Apostolus, ὁ ἀπόστολος, *ν.*, *N. T.* falsus, ὁ
ψευδαπόστολος, *ν.*, *ibid.*
Apotheca, ἡ ἀποθήκη, *ν.*, *Tibuc.*
Apotheosis, ἡ ἀποθέσις, *ισ.*, *Herodian.*
Apparate, *παρισυνδουσμένοι*, ἐν παρασκευῇ,
Plut.
Apparatio, ἡ παρασκευὴ, *ν.*, *Tibuc.*
Apparatus, *ν.*, ἡ παρασκευὴ, *ν.*, *Dem.* ἡ κα-
τασκευὴ, *ν.*, *Isocr.* τὸ παρασκευάσμα, *ατος*,
Gregor. bellicus, ἡ παρασκευὴ ἡ τῆς πολέ-
μου, *Dem.* apparatus copia, ἡ ἀφθονία τῆς
κατασκευῆς, *id.* τὸ πλεονέκτημα, ἡ ἀφθονία
κατασκευῆς, *Isocr.* immensus, *παρασκευαί* ὑπερ-
μεγέθεις, *idem.* inanis, ἡ *παρασκευακίνη*,
Dem. instituere apparatus, *παρασκευάζει* *πα-*
ρασκευῶν, *id.* adversari apparatus alicu-
jus, ἀνταγωνίζεσθαι τῷ παρασκευαίᾳ τινι,
id. vinci apparatus, ἡττώσθαι παρασκευαίᾳ,
id. uti apparatus, χρῆσθαι τῇ παρασκευῇ,
id.
Apparatus, a, um, *παρασκευασμένος*, *ἐν*,
ἐν, recte, probe, ὀρθῶς, *Dem.*
Apparentia, ἡ φάσις, *ισ.*, *Arist.* ἡ ἐπιφάνεια,
ισ., *Suid.*
Apparens, *φανερὸς*, *ν.*, *ν.*, *Aristot.* φανερός,
ἐν, *ἐν*, *id.*
Apparenter, *φανερῶς*, *Dem.* φανερόν.
Appareo, φαίνομαι, ἐπιφαίνομαι, ὀφίμαι.
Hinc *imperf.* apparet, φαίνω, fuisse, γι-
γνώσκω, *Aristid.* apparet, quod, δῆλον ἐστίν
ὅτι, *Xenoph.*
Apparitio, ἡ δεικνυμένη, *ας*.

A P P A P P

Apparitor, i. e. satelles, ὁ δαυροφόρος, v, i. e. viator, ὁ κλητήρ, ἤρωτο, Dem. ὁ κλητέας, αὐτοῦ, id. ὁ κλητήρ, οὐτος, id. ὁ ὑποκρίτης, v, Xenoph.

Apparo, παρασκευάζω, aliquid, τι, Dem. exercitum, κατασκευάζω στρατόμα, id. convivium, Συμπόσιον, Plato.

Appellatio, ἡ ὀνομασία, as, Aristot. τὸ ὀνόμασμα, αὐτοῦ, Plato, i. e. acclamatio, ἡ προσευχή, as, Dem. τὸ πρόσρημα, αὐτοῦ, id. i. e. provocatio, ἡ ἀνέκλισις, εὐς, id. ἡ ἱστορία, εὐς, id. Conf. Nomen, item Compellatio & Provocatio.

Appello, as, i. e. nomino, ὀνομάζω, aliquem, τινά, Plato, aliquam Glaucoteam, τινὴ Γλαυκοθέαν, Dem. aliquem Romulum, πρὸς Ῥωμόν τινα Ῥώμυλον, Plut. aliquem Rhomum, ἐπικαλέω τινα Ῥώμυλον, Isocr. i. e. compello, πυνελύγισμαι, ἔμαι, aliquem, τινί, Aristot. i. e. provooco, ἐπικαλέομαι, tribunos, τὸς δημάρχους, Plut.

Appello, is, προσομιῶ, ad portum, εἰς λιμένα, Dem. πρὸς λιμένα, id. ἄγω πρὸς τὸ λιμένα, id. navem, οὐκὼ τινὸς ναῦν, Thuc. ad Samum, προσομιῶμαι τῷ Σάμῳ, καταίρω εἰς Σάμον, animum ad aliquid, προσέχω τὸ νῦν τινί, Isocr. ὁρῶν ἐπὶ τι, Xen.

Appendix, ἡ προθήκη, as, Plato, scripti, τὸ παράγραμμα, αὐτοῦ, Dem.

Appendo, προσαρτῶ, alicui, τινί, Luc. ἀπαρτῶ, aliquid ex aliquo, τι ἐκ τίνος, id. i. e. pondere dimetior, κατασθμίζω, alicui argenteos triginta, ἱσημι τινὶ τριῶντα ἀργύρια, N. T.

Appetens, ὁρῶμεν, ἐν, εὐν, aliquid, τινός, Isocr. ὀρεκτικός, ἡ, ὄν, Arist. γληχόμεν, ἐν, εὐν, Isocr.

Appetentia, ἡ ὄρεξις, εὐς, Aristot.

Appetibilis, e, ὀρεκτός, ἡ, ὄν, Al. Aphrod.

Appetitus, ἡ ὄρεξις, εὐς, Herodian. ἡ ὀρεξίς, ἡς, Plut. magistratūs, ἡ φιλαρχία, as, Xiphil.

Appetitus, us, inprimis cibi, ἡ ὄρεξις, εὐς, Aristot.

Appeto, ὀρίσσομαι, semper plus, δεῖ πλείον, Isocr. bonum aliquid, ἐφίεμαι ἀγαθόν τι, Aristid. contraria, γλίσσομαι ὅτι ἐναντίον, Aristot. aliquid, τι, Phil. ἐπιθυμῶ τι, Isocr. i. e. appropinquo, ἐγγίζω, Ciceron. Pol. vide Appropinquo.

Appingo, προσγράφω, παραγράφω, Bud.

Applaudo, ἐπικροτέω, Sirac. παρακροτέω, ἀνακροτία, alicui, κροτῶ τινί, Laert. δορυεῖω, Isocr.

Applausus, ὁ κρότος, v, excitare strepitum & applausum, ποιεῖν δόρυσον καὶ κρότον, Dem.

Applicatio, ad littus, ἡ προσόρμισις, εὐς, Synes. animi ad aliquid, ἡ οἰκείασις πρὸς τι.

Applico sc. nave, προσομιῶ, vide Appello, aliquid alicui, προσαρρέζω τι τινί, Plut. προσπῶ τι τινί, Lucian. animum ad aliquid, ἐπὶ τι τινί, Isocr. scalas tunibus, προσέθημι κλίμακας πύργῳ, Thuc.

Apploro, παραδακρύω, alicui, τινί, Lucian.

Appono, προστίθημι, aliquid alicui, τι τινί, Thuc. aliquem patribus, τινά πρὸς τὰς πατέρας, N. T. cibum, προστίθημι ὕμῃν τινί, Xen. crudum alicui, παρατίθημι αἰνὸν τινί, Plut. pabulum alicui, προσβάλλω τροφὴν τινί, Athen.

Apporrigo, παρατινίω, aliquid alicui, τι τινί, Sirabo.

Apporto, προσφέρω, aliquid alicui, τι τινί, Polyb.

Apposite, ἐπιταδείας, Thuc. i. e. apte, ἀρμοζοντας. Vide Appte.

Appositio, ἡ παραθέσις, εὐς, Athen. ἡ ἀπρόθεσις, εὐς, Arist.

Appositus, ὁ καὶ ἡ ἀντίθετος, v, Xen. i. e. aptus, ὁ καὶ ἡ ἐνθετος, Dioscor.

Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι, manu τῇ χειρὶ, Dem. manum, τῇ χειρὶ, N. T. crines, τῇ τριχῶν, Aeschin. vestem, λαμβάνομαι τῇ ἱματίῳ, Plato, chlamydem, ἔχωμαι τῇ χλαμύδι, Lucian.

Apprehensio,

APP AQU

Apprehensio, ἡ ἀντίληψις, εἰς, Xenoph. ἡ ἀντιλαβή, Thuc.
 Apprime, εἰς τὸ σπῆσαι.
 Approbatio, ἡ δοκιμασία, ας, Dem.
 Approbator, ὁ δοκιμαστής, ὁ, facinorum alicujus, ὃς ἀπὸ πρᾶξιν τινα, Dem.
 Approbo, ut probe perscriptum, δοκιμάζω, Plut. orationem alicujus, ἐπαληθεύω λόγον τινός, Lucian. aliquem, ἀρσκα τινά, Plato, aliquid, ἐνέστιν ἐστὶ μοί τι, Philo. disputationem alicujus, ἀποδέχομαι πῶς διατριβῶν τινός, Isocr.
 Appromissor, ὁ ἐγγυητής, ὁ, Dem.
 Appromissus, a, um, ἐγγυητός, ὁ, ὄν, Dem.
 Appromitto, ἐγγυᾶν, ἐγγυᾶν ἐγγυῶν, alicui τινί, Plut. aliquid, ἐγγυώμαι τί, Dem.
 Appropere, ἐπισπένδω, aliquid, τινί, Herod. ad principatum, ἑπὶ δὲ πῶς ἡγεμονίαν, Thucyd.
 Appropinquatio, ἡ προσήγγισις, εἰς.
 Appropinquo, ἐγγίζω, alicui, τινί, N. T. ad urbem, εἰς πόλιν, ibid. ad aliquid, πρὸς τι, Cebes Theb. Byzantio, προσπλάζω τῇ Βυζαντίῳ, Herodian.
 Appropriatio, ἡ ἰδίωσις, εἰς, ὁ ἐξιδίασμός, ὁ, Strabo.
 Apricatio, ἡ ἡλιασσις, εἰς, ὁ ἡλιασμός, ὁ, ἡ ἡλιασσις, εἰς.
 Apricot, ἡλιαζομαι, Arist. εἰληθεύομαι, Galen.
 Apricus, a, um, ὁ ὅς ἡ προσήλιος, ὁ, Theophr. ὁ ὅς ἡ ἡλιασσις, ὁ, Xenoph. in aprico, ἐν ἡλιασσί, Aristoph. ἐν ἡλιασσί, Aelian.
 Aprilis, ὁ θάρηλιος, ὁ, Dem. ὁ Ἀπρίλιος, ὁ.
 Aprugnus, a, um, ὁ ἐνέγγυος, εἰς, εἰς, adeps, εἰς, Diof.
 Arpe, ἐπιπνέει, Thuc. ἐναρμύσας, Isocr.
 Aptitudo, ἡ ἐναρμύσις, ας, Plut. ἡ ἐναρμύσις, ὁ, idem.
 Apto, ἀρμύζω, aliquid alicui, τί τινι, Plut. arma corpori, τὰ ὅπλα ποιεῖται πρὸς τὸ σῶμα, Xenoph. ἡλικίῳ, N. T.
 Aptus, a, um, ἐπιπνέει, εἰς, εἰς, ad aliquid, πρὸς τι, Aristot. εἰς τι, Herodian. ad faciendum aliquid, ποιεῖν τι, Dem. ad omnia, ὁ ὅς ἡ ἐναρμύσις πρὸς πάντα, Isocr. natura ad aliquid, ἡ ὅς ἡ ἐναρμύσις πρὸς τι, Aristot. ad ferendos labores, ἡλικίῳ, ὁ, ὄν, φέρειν τὰς πόνους, Plato, ad aliquid, πρὸς τι, Lucian. corpore, τὸ σῶμα, Xenoph.
 Apud, ἐν, cum Dat. apud testes, ἐν μάρτυσι, Plato, apud se esse, ἐν ἑαυτῷ εἶναι, Lucian. εἰς, cum Accus. dicendum apud omnes, λέγειν εἰς πάντας, Plut. infamis apud Macedonas, διαβέβηκεν εἰς Μακεδόνας, Pausan. πρὸς, cum Accus. traducere aliquem apud Deum, διαβέβηκεν τινά πρὸς Θεόν, Coryf. παρὰ, cum Dativ. apud me degit, παρ' ἐμοὶ διατρίβει, apud Deum, παρὰ τοῦ Θεοῦ, N. T. apud vos, παρ' ὑμῶν, ibid.
 Aqua, τὸ ὕδωρ, ας, Arist. aquae penuria, ἡ λιψυδρία, ας, Theophr. ἡ ἀνυδρία, ας, Thuc. aqua carens, ὁ ὅς ἡ ἀνυδρία, Aelian. aquam bonam habens, ὁ ὅς ἡ εὐνυδρία, ὁ, Herodot. aqua pauca contentus, ὁλιγόδωρος, ὁ, Theophr. aquas juxta natus, ὁ ὅς ἡ παράυδρος, ὁ, idem, aqua abundans, ὁ ὅς ἡ πολυύδρος, ὁ, Plato, aqua inter cutem collecta distentus, ὁ ὅς ἡ ὑπερύδρος, ὁ, Hippocr. sub aqua demersus, ὁ ὅς ἡ ὑπερύδρος, ὁ, Thuc. aquam fugiens, ὁ ὅς ἡ φλύγυδρος, ὁ, Polyb. aqua gaudens, ὁ ὅς ἡ εὐλύδρος, ὁ, Theophr. aqua intercus, ὁ ὕδωρ, ας, Hipp. aqua intercut laborans, ὑδρωπικός, ὁ, ὄν, id. aquam haurio, ὑδρώομαι, LXX. aquae potior, ὁ ὑδροπότις, ὁ, Xen. aquam bibo, ὕδροποτίω, ὁ, id.
 Aqueductor, ὁ ὑδραγωγός, ὁ, Syrac.
 Aqueductus, us, τὸ ὑδραγωγίον, ὁ, LXX. ὁ ὑδραγωγία, ας, idem.
 Aqualis, ἡ ὑδρία, ας, Aelian.
 Aquarium, ἡ ὑδροθήκη, ας, Aelian.
 Aquarius, a, um, ὑδατικός, ὁ, ὄν, Theophr. Aquarius, astrum, ὁ ὑδροχόος, ὁ, Proclus.
 Aquaticus, a, um, ὁ ὅς ἡ ἐνύδρος, ὁ, animal, ζῷον, Arist.

AQU ARB

Aquatio, ἡ ὑδρόσις, εἰς, Plut. τὸ ὑδρῶμα, ας, LXX. ἡ ἐνυδρία, ας, id.
 Aqueus, a, um, ὁ ὅς ἡ ὑδατικός, εἰς, Theophr. ὑδαλός, ὁ, εἰς, Hippocr. ὁ ὅς ἡ ὑδατικός, ὁ, Xen.
 Aquila, ὁ αἰτὴς, ὁ, Aristot. marina, ὁ αἰετῶν, ὁ, αἰετῶν, ὁ, id. vulturis speciem referens, ὁ γυπαίτης, ὁ, id.
 Aquilegium, ἡ σιωπῶν ὑδατῶν.
 Aquilex, ὁ ὑδρολόγος, ὁ.
 Aquilifer, ὁ αἰτωρός, ὁ, Plut.
 Aquilinus, a, um, αἰτῶν, εἰς, εἰς, caro, κρέας, Suid. ὁ ὅς ἡ αἰτῶν, ὁ.
 Aquilo, ὁ βορέας, ὁ, Aristot. ὁ βορέας, Gen. τὰ βορέα, LXX. ab aquilone, βορέας, Theophr. ὑπὸ βορέα, N. T. versus aquilonem, πρὸς βορέαν, LXX.
 Aquilonaris, e, βορέας, εἰς, εἰς, flatus, πνεῦμα, Theophr.
 Aquor, ὑδρῶμα, ex Nilo, ἐκ τοῦ Νείλου, Plut.
 Aquosus, a, um, ὁ ὅς ἡ ὑδατικός, εἰς, Theophr. ὑδαλός, ὁ, εἰς, Galen. ὑδρῶν, ὁ, εἰς, terra γῆ, Aelian. aquosus fio, ὑδατίζω, Gal. aquosum reddo, ὑδατίζω, vinum, εἰς, Pandect.
 Aquula, τὸ ὑδατῶν, ὁ, Aristot.
 Ara, ὁ βωμός, ὁ, Dem. pulcherrima & sanctissima, καλλίστη ὁ ἀρχαῖος, id. aram exstruere Gratia, ἰδρύειν βωμὸν Χρήστῳ, id. aras colere, τιμᾶν τὰς βωμούς, id. adducere ad aram & jurare, ἀγεῖν πρὸς βωμὸν ὁ ἐξορκίζειν, id. mactare ad aras, σφάζειν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, Isocr. ferre quid ab ara, φέρειν τι ἀπὸ τοῦ βωμοῦ, Dem. dimicare pro aris & focis, ἀμύναι ἐπὶ τοῦ βωμοῦ καὶ τοῦ πυρὸς, Andocid.
 Arabilis, e, ἀρότος, ὁ, ὄν, ὁ ὅς ἡ ἀρόσιμος, ὁ.
 Aranea, ὁ ἀράχνης, ὁ, ὁ ἀράχης, ας, Plut. araneae tela, ὁ ἀράχνης, ας, Suid. τὸ ἀράχνης, ὁ, Hom.
 Araneola, τὸ ἀραχιδίον, ὁ.
 Araneosus, a, um, ὁ ὅς ἡ ἀραχιδίος, ὁ, Arist. ὁ ὅς ἡ ἀραχιδίος, ὁ, ἀραχιδίος, ὁ, ὄν, Suid. ἀράχνης, εἰς, εἰς, id.
 Araneum, i. e. tela aranea. Vide Aranea.
 Araneus, idem quod Aranea, insectum.
 Aratio, ὁ ἀρόσις, εἰς, terra, τὸ γῆ, Arist. ἡ ἀρόσις, εἰς, LXX. arationis tempus, ὁ ἀρόσις, ὁ, Theophr.
 Arator, ὁ ἀρότης, ὁ, LXX.
 Aratrum, τὸ ἀρότρον, ὁ, Plut.
 Aratus, a, um, ὁ ὅς ἡ ἀρόσιμος, ὁ, terra, γῆ, ὁ ἀράχης, ας, LXX.
 Arbitr, ὁ διαίτητής, ὁ, communis, κινός, Dem. forte datus, κληρώσις, id. arbitrum aliquem eligere, διαίτητῶς αἰρεῖσθαι τινά, Isocr. designare aliquem, διαίτητῶς ἀρῶσθαι τινά, Dem. fieri quibusdam controverfiis alicujus, γίνεσθαι διαίτητῶς τισὶ τὸ δικόν, id. federe pro aliquo, καθίστασθαι διαίτητῶς ὑπὲρ τινός, id. ire ad arbitrum, βυθίζεσθαι ἐπὶ διαίτητῶν, id. committere aliquid arbitris dijudicandum, ἐπιτίθειν διαίτηταις πρὸς τινός, id. διακρίνειν, id. acquiescere sententia arbitri, μὴ εἶναι ἐν τοῖς διακρίσειν ὑπὸ τοῦ διαίτητῶν, id. sententia arbitri, ὁ γῆσις τοῦ διαίτητῶν, idem, tanquam arbiter judico, διακρίνω, Isocr. ut arbiter aliquem absolvo, ἀποδίδωμι τινί, Dem. ut arbiter condemnno aliquem, καταδικάζω τινός, id.
 Arbitralis, e, ὁ ὅς ἡ διαίτησις, ὁ, Isocr.
 Arbitrario, κατὰ διαίτην.
 Arbitrarius, a, um, idem quod Arbitralis.
 Arbitratus, us, ὁ διαίτησις, εἰς.
 Arbitrium, ἡ διαίτησις, ας, Isocr. alicui permittere adversus aliquem, ἐπιτρέπειν τινί πῶς διαίτην πρὸς τινά, Dem. adesse alicui in arbitrio, παροῦναι τινί ἐπὶ τῇ διαίτη, id. differre arbitrium, ἰσχυρᾶν πῶς διαίτην, ἀναβάλλειν πῶς διαίτην, id. nisi arbitriis, ἰσχυρίζεσθαι τοῖς διαίτηταις, id. ratum habere arbitrium, ἰσχυρίζεσθαι τῇ διαίτη, id. ἐμμένειν τοῖς γνώμασι, id. rescindere arbitrium, ἀντιλαχεῖν πῶς διαίτην, id. αἰεῖν τὰ διαίτηταις, id. i. e. voluntas propria, ἡ γνώμη, ας, Dem.

ARB ARC

Arbitror, i. e. arbitrum ago, διακρίνω, Dem. conf. Arbitr, i. e. existimo, ἡγώμαι, Plato, εἶμαι, id. νομίζω, Dem.
 Arbor, τὸ δένδρον, ὁ, Xenoph. τὸ δένδρον, εἰς, Thuc. olea, δένδρον ἡλιάς, Aristoph. plantare arbores in pradio, φυτῶναι δένδρα ἐν χαρίῳ, Dem. refertum esse arboribus, μυστὸς εἶναι δένδρων, id. arbores caedo, δένδρεω, Dem. arboribus confitus, ὁ ὅς ἡ δένδρεω, ὁ, Plut.
 Arborator, ὁ δένδρεω, ὁ.
 Arboreus, a, um, δένδρεος, ὁ, ὄν, ὁ ὅς ἡ δένδρεος, εἰς, Diof.
 Arboreum, ὁ δένδρεω, ὁ.
 Arboreus, a, um, δένδρεος, ὁ, ὄν, ὁ ὅς ἡ δένδρεος, εἰς, Diof.
 Arbuscula, τὸ δένδρεον, ὁ, Aelian. τὸ δένδρεον, ας, Diof.
 Arbustum, ὁ δένδρεω, ὁ.
 Arbutus, ὁ κάμπος, ὁ, Theophr.
 Arca, ἡ κιβωτός, ὁ, Philo. foderis, ἡ κιβωτός, τὸ διαθήκη, N. T.
 Arcane, κρυφαῖα, ἀπρόβλεπτα, ἐν ἀπρόβλεπτο, δι' ἀπρόβλεπτον, Herodian.
 Arcanum, τὸ ἀπρόβλεπτον, ὁ, τὸ μυστήριον, ας, Demofth.
 Arcanus, a, um, ὁ ὅς ἡ ἀπρόβλεπτος, ὁ, sacrum, ἱερὸν, Dem. ὁ ὅς ἡ μυστηριώδης, εἰς, Plut. μυστικός, ὁ, ὄν, Gregor.
 Arceo, εἰσχω. filios a consortio malorum, τὰς υἱὰς ἀπὸ τοῦ συνόριον ἀνδράπων, Xen. aliquem a sacris, τινά ἀπὸ ἱερῶν, Dem. ut a talibus, οἱ ταῦτα, Aristoph. aliquem a fermone de pace, ἀπὸ τῆς πινά τοῦ πρὸς εἰρήνης λόγων, Dem. aliquem a tribunali, ἐξιστοῦν τινά πρὸς βήματος, Aelian. aliquem ab ara, ἀπὸ τῆς ἀράχνης, ας, Plut. Lucian. homines a se, ἀνθρώπους ἀπὸ ἑαυτῶν, Xenoph.
 Arcessitor, ὁ κλητήρ, ὁ, Dem. ὁ κλητήρ, ὁ, id.
 Arcesso, μεταπίμπωμαι, aliquem vinculum, τινά δεσμάτω, Plut. i. e. accuso, κρίνω, aliquem repetundarum, τινά κακῶς, ἐπὶ ἀρχῆς, id. Vide Accuso.
 Accertus, us, ὁ μεταπίμπωμαι, εἰς, Plato, ὁ μεταπίμπωμαι, ὁ, id.
 Accertus, a, um, ὁ ὅς ἡ μεταπίμπωμαι, ας, Plut.
 Archaismus, ὁ ἀρχαϊσμός, ὁ, Gramm.
 Archangelus, ὁ ἀρχαγγέλος, ὁ, N. T.
 Archetypum, τὸ ἀρχέτυπον, ὁ, Lucian.
 Archetypus, a, um, ὁ ὅς ἡ ἀρχέτυπος, ὁ, Philo.
 Archiater, ὁ ἀρχίατρος, ὁ.
 Archidiaconus, ὁ ἀρχιδιάκονος, ὁ.
 Archiepiscopus, ὁ ἀρχιεπίσκοπος, ὁ.
 Archigrammateus, ὁ ἀρχιγραμματεὺς, ὁ.
 Archimandrita, ὁ ἀρχιμανδριτῆς, ὁ.
 Archimimus, ὁ ἀρχιμιμῶν, ὁ.
 Archipirata, ὁ ἀρχιπειρατής, ὁ.
 Archippocomus, ὁ ἀρχιπύκκος, ὁ.
 Archistrategus, ὁ ἀρχιστράτηγος, ὁ.
 Archithalassius, ὁ ἀρχιθάλασσις, ὁ.
 Architectonice, ὁ ἀρχιτεκτονικός, ὁ.
 Architectonicus, a, um, ἀρχιτεκτονικός, ὁ, ὄν, Arist.
 Architector, ἀρχιτεκτοῦν, Aristot.
 Architectura, ἡ ἀρχιτεκτονία, ας, LXX.
 Architectus, ὁ ἀρχιτεκτοῦν, ὁ, Plut.
 Architrachelus, ὁ ἀρχιτεκτοῦν, ὁ, N. T.
 Archivum, τὸ ἀρχεῖον, ὁ.
 Arcatus, a, um, ὁ ὅς ἡ ὀβελός, ὁ, Hes. ὁ ὀβελός, ὁ, ὄν, ὄν.
 Arcte, σφίγς, LXX.
 Arcticus, a, um, ἀρκτικός, ὁ, ὄν.
 Arclo, σφίγς, Herodian. σφίγς, N. T.
 Aristophylax, ὁ ἀριστοφύλαξ, ας, id.
 Arcions, a, um, ἀρκτικός, ὁ, ὄν, Herodot.
 Arcurus, ἀρκύριος, ὁ, Hesiod.
 Arcus, a, um, σφίγς, ὁ, ὄν, dens, ὀδὸς, Xenoph.
 Arcula, τὸ κιβώτιον, ας, Dem.
 Arcuo, κερτάω, Xenoph.
 Arcus, τὸ τόξον, ας, Plut. arcu peto, τοξίζω, feras, τὰ θηρία, Xenoph. arcum attraho, τοξίζω κινῶ, Aelian. ὀπίσθην τὸ τόξον, Plut.

ARD ARG

Plut. arcu configo, κατατοξίζω, Lucian.
i. e. fornix. Vide Fornix.
Ardea, ὁ ἐραδίας, ἦ, Aristot. alba, ὁ λευκός-
δισκος, ἦ, id.
Ardelio, ὁ πολυπράγμων, ἦ, Aristot. sum,
πολυπράγμων, ἦ, Plato.
Ardenter, ἀρδεντῶς, Suid.
Ardeo, κάμω, lychnus ardebat, ὁ λυχνὸς
ἐκάετο, Xenoph. κάωμαι, fax ardet, δαίς
καίει, Aristot. διακαίωμαι, Lucian. κάμ-
πρωμαι, id. i. e. vehementer amō, ὁ-
μῶδες διατίθω πρὸς τι, Dem. i. e. festi-
no, Cyprian. Conf. Amo, item Festino.
Ardesco, ἀνάρπρωμαι.
Ardor, τὸ καύμα, ἀτῶ, Xenoph. ὁ καύσος,
ἦ, Dioscor. τὸ καύσωμα, αὐτός, Galen.
Arduita, ἡ ὑψηλότης, ἠτῶ.
Arduus, α, um, ὁ ἢ ἡ ἀναρδής, ἦ, Aristot.
i. e. arrectus, ὁρθῶς, ἦ, Xenoph. i. e.
difficilis, ὁ ἢ ὁ δειχρῆς, ἦ, Dem.
Atrea, ὁ ἀλῆς, ὦ, Xenoph. ἡ ἀλῆς, ὦ, N. T.
domus, τὸ ἐκτέλειον, ἦ, Aeschin.
Arefacio, ἐκράνω, herbam, ἦ χόρτον, N. T.
Arefactio, ἡ τῆσις, αἶ, Julian.
Arena, ἡ ἄμμος, ἦ, Plut. ἡ ἄμμος, ἦ,
N. T. arena obruo, καθαμμίζω, Aristot.
arenam subtus habens, ὁ ἢ ἡ ὑποφάμμος,
ἦ, Theophr.
Arenofus, α, um, ὁ ἢ ἡ φάμμος, ἦ,
ὁ ἢ ἡ ἀμμώδης, ἦ, Sirac.
Arenula, τὸ φάμμυδιον, ἦ, τὸ φάμμυον, ἦ,
Al. Approd.
Areo, ἐκράνωμαι, Aristot.
Areola, τὸ ἀλῆσιον, ἦ.
Aresco, ἐκράνωμαι, N. T.
Argentarius, τὸ ἀργυρίον, ἦ, Strabo.
Argentarius, α, um, ἀργυρικός, ἦ, ὅν, Plut.
ium, ἀργυρῶς.
Argentatus, α, um, ὁ ἢ ἡ ἐπάργυρος, ἦ,
Herodot.
Argenteus, α, um, ἀργυρεῖος, contr. ἀργυρῆς,
ἦ, ὅν, Plut. argentee venae, ἀργυριτίδες
φλέβες, Aristot. argentea vasa, τὰ ἀργυρέ-
ματα, ὅν, Polyb.
Argentodina, τὸ ἀργυρεῖον, ἦ, Strabo. τὰ
ἔργα ἀργυρεῖα, Dem.
Argento, ἀργυρῶ, Plut. καταργυρῶ, φειαρ-
γυρῶ, Aristot.
Argentum, ὁ ἀργυρῶς, ἦ, Xenoph. τὸ ἀργύ-
ριον, ἦ, Dem. vivum, ὁ ὑδρῆργυρος, ἦ,
Dioscor. ὁ ἀργυρῶς χυτός, Aristot. aere &
plumbo temperatum, ἀργυρῶν πρὸς χαλ-
κὸν ἢ μολυβδὸν κεκραμμένον, Dem. argen-
tum colligo ab aliquo, ἀργυρολογίω τινά,
Aeschin. argento earens, ὁ ἢ ἡ ἀνάργυρος,
ἦ, Plato. in argentum muto, ἐκάργυρίζω,
Thuc. argenti spuma, ἡ λιθάργυρος, ἦ,
Dioscor. argenti amans, ὁ ἢ ἡ φιλάργυρος,
ἦ, Xen. argenti amor, ἡ φιλαργυρία, αἶ,
Plut. argentum adulterinum, ὁ φούδαργυ-
ρῶς, ἦ, Strabo.
Argilla, ἡ ἀργίλλος, ἦ, ἀργίλλος, ἦ, Aristot.
Argillaceus, α, um, ὁ ἢ ἡ ἀργίλλωδης, ἦ,
Suid.
Argumentatio, ἡ ὀπχειρσις, ἦ, Ammon. ὁ
τυκωζισμός, ἦ, Aristot.
Argumentor, ὀπχειρῶ, Aristot. τυκωζίζω-
μαι, id.
Argumentum, ἡ ὀπίσις, ἦ, Aristot. τὸ ὀπ-
χειρμα, ἀτῶ, id. ἡ ὀπχειρῆς, ἦ, Dem.
τὸ τυκωζισμὸν, ἦ, Isocr. ὁ ἐλεγχῶς, ἦ, Dem.
ὁ λόγος, ἦ, Dem. τὸ τυκωζισμὸν, id. magna
& evidentiā argumenta, μεγάλοι ἢ φα-
νοβοὶ ἐλεγχῶς, Dem. argumentum maximum,
μεγίστη ὀπίσις, Isocr. evidens & firmum,
εὐδής ὀπίσις ἢ ἐνδύαμιν ἔχουσα, Dem. in-
digere argumentis, διδῶν ἐλεγχῶν, id. in-
venire argumenta, εὐρίσκω δειδείξας, Isocr.
petere argumenta ab aliquo, λαμβάνειν τὰς
ὀπίσεις ὑπὸ τινος, id. habeo argumentum,
ἔχω ἐλεγχῶν, λόγον, δειδείξιν, Dem. exhi-
bere probationes, argumenta, lezes, παρ-
έχειν ὀπίσεις, τυκωζισμὸν, νομῶς, Dem. dare
argumentum alicujus rei, δίδωναι ἐλεγχῶν
τινός, idem, uti argumentis quibuidam,
χρησθῆναι τισὶ πείσεσι, Isocr. τισὶ τυκω-

ARG ARM

ρῖσις, Demosth. τισὶ τυκωζισμῶς, Isocr. adferre
argumentum, λήγειν, εἰπῶν, τυκωζισμὸν,
τυκωζισμὸν, Dem. i. e. summa, ἡ πείσις, ἦ,
ἡ ὑποθέσις, ἦ, Isocr.
Arguo, ἐλεγχῶ, aliquid, τὶ, D. m. ἐλεγχῶ
τι, id. peripicue aliquid, σαφῶς ἀποδείκ-
νυσθαι τι, id. id est, accuso. Vide Accuso.
Argutatio, τὸ ὀφισμα, ἀτῶ, Thuc.
Argutator, ὁ ὀφιστής, ἦ, Lucian.
Argutia, τὰ ὀφισματα, ὅν, Herodian.
Argutor, ὀφιστῶμαι, Aristot.
Argutus, α, um, ἐλεγχθεὶς, εἶτα, ἦ, ἐλεγ-
τῆς, ἦ, ὅν, Xenoph. i. e. subtilis, ὁξυδής,
εἶτα, ὅ, Plato. i. e. canorus, α, um, vox,
ὁξυδῆς φωνή, Aristot.
Ariditas, ἡ ξηρότης, ἠτῶ, Plut. ἡ ξηρασία,
ἦ, Isocr. αἶ, Aristot.
Aridus, α, um, ξηρός, ὁ, ὅν, locus, τῶν,
Plut. ὁ ἢ ἡ κατὰ ξηρότητα, ἦ, id.
Aries, animal & machina bellica, ὁ κριός, ἦ,
Plut. & Xenoph. aries parvus, τὸ κροδίον,
ἦ, Hesych.
Arietarius, α, um, ὁ ἢ ἡ κριώδης, ἦ,
Arietatio, ἡ κριώδης, ἦ, Isocr. ἡ κριώδης, ἦ,
Arietinus, α, um, κριεῖος, εἶτα, εἰον.
Arieto, κριώδης, κριώδης, Polyb.
Ariolatio, τὸ ὀφισμα, ἀτῶ, LXX.
Ariolor, κριώδης, LXX.
Ariolus, ὁ ὀφιστής, ἦ, Plut.
Arista, ὁ ἀβύρ, ἦ, Dioscor.
Arithmetica, ἡ αριθμητική, ἦ, Aristot.
Arithmetice, ἀριθμητικῶς.
Arithmeti us, α, um, ἀριθμητικός, ἦ, ὅν, A-
ristot.
Aritudo, idem quod Ariditas.
Arma, orum, τὰ ὅπλα, ὅν, Thuc. arma
capere, λαβεῖν τὰ ὅπλα, Dem. ἀναλαμ-
βάνειν τὰ ὅπλα, Plut. sumptis armis pro-
gredi ad bellum alicui inferendum, λα-
βόντα ὅπλα βαδίζειν στρατεύειν ὅτι τινα,
Dem. ἀρπάζοντα ὅπλα πορεύειν ὅτι τινα,
id. gerere arma, ἔχειν τὰ ὅπλα, id. ὀπλο-
φορεῖν, Xen. habere arma in manibus, ἔ-
χειν τὰ ὅπλα ἐν ταῖς χερσὶ, Dem. in ar-
mis esse, γίνεσθαι ἐν τοῖς ὅπλοις, Thuc. ἦ ἐν
ὅπλοις, Dem. armis aliquem instruere, ἐξο-
πλίζω τινά, Xenoph. valere armis, ἔχειν
ὅπλα, Dem. armis aliquem hostiliter in-
vadere, μεθ' ὅπλων ἐλθεῖν πρὸς τινα ἐν ἔχ-
θρῳ τῇ, id. ferre arma contra aliquem,
ἀγνὸν ὅπλα πρὸς τινα, id. inferre alicui,
arma, ἐκφέρειν τινὶ ὅπλα, id. vincere ho-
stem armis, κρῖναι τὸν ἔχθρὸν ἐν ὅπλοις, id.
deponere arma, κατεβιβῆναι τὰ ὅπλα, id.
amittere arma, ἀπομυθεῖν ὅπλα, id. arma
abjicere, ρίπτειν τὰ ὅπλα, Xen.
Armamenta, τὰ κυκλώματα, ὅν, τὸ, Ciceron.
ὅν, Dem.
Armamentarium, ἡ ὀπλοθήκη, ἦ, Plut. ἡ
συνθήκη, ἦ, Aeschin. armamentario praefectus,
ὁ ὅν τῷ ὀπλῶν, Dem.
Armarius, idem quod antecedens Arma-
mentarium.
Armatio, ἡ ὀπλισις, ἦ, Xenoph. ἡ ἐξοπλισις,
ἦ, vel ἐξοπλισία, αἶ, Polyb.
Armatura, τὰ κυκλῶν, ὅν, Dem. integra, ἡ
πανοπλία, αἶ, id. ἡ ὀπλισις, ἦ, Thuc.
armaturae gravis miles, ὁ ὀπλίτης, ἦ, Dem.
miles armaturae levis, ὁ φίλος, ἦ, id. ὁ
φίλος στρατιώτης, Thuc.
Armatus, α, um, ὀπλισμένος, ἦ, ἦ, ὅν, ὁ
ἢ ἡ ὀπλῶς, ἦ, Herodian. ὁ ἢ ἡ ἐξοπλῶς,
ἦ, Polyb. ὁ ἐν ὅπλοις, Dem. ὅν ἐν ὅπλοις,
id. bene, ὁ ἢ ἡ ὑποπλῶς, ἦ, Xenoph. om-
ni ex parte, ὁ ἢ ἡ πάνοπλῶς, ἦ, Eurip.
Armatus, Subst. ὀπλιστής, ἦ, graviter, ὁ ὀ-
πλίτης, ἦ, Thuc. ὁ ὀπλίτης βαρύν, Plut. le-
viter, ὁ φίλος, ἦ, Dem. ὁ φίλος στρατιώτης,
Thuc.
Armentarius, ὁ ἀγελάρχης, ἦ, ὁ βοκόλος,
Philost.
Armentum, ἡ ἀγέλη, ἦ, Xenoph. τὸ βοκό-
λον, ἦ, Philo. armenti locus, ὁ ἀγελαιών,
ἦ, Suid.
Armilla, τὸ πέλλιον, ἦ, Xenoph. τὸ πευδέξιον,
ἦ, LXX.

ARM ART

Armilustrum, ἡ ἐπλοκωσία, αἶ.
Armo, ὀπλίζω, aliquem, τινά, Thuc. po-
pulum contra aliquem, ἢ δῆμον ὅτι τινα,
Herodian. ἐξοπλίζω, Xenoph. καθοπλίζω,
juniores clypeis, τὰς νεώτερας ἀσπίσι,
Dem. Conf. Arma.
Armus, ὁ ὄμῳ, ἦ, Isocr.
Aroma, τὸ ἄρωμα, ἀτῶ, Plut. aromata re-
dolens, ὁ ἢ ἡ ἀρωματωδής, ἦ, Athen.
aromata recipio, ἀρωματίζω, Al. Approd.
aromatibus imbuo, id. Dioscor. aromata ali-
quatenus redoleo, ἀρωματίζω, id.
Aromaticus, α, um, ἀρωματικός, ἦ, ὅν, Plut.
Arrectus, α, um, ὀρθῶς, ἦ, ἦ, Galen.
Aurha, ὁ ἀρράχων, ὅν, N. T.
Arrhabet, idem quod Arrha. Conf. Pignus.
Arrepro, ἀρροπῶ, Soph.
Arrideo, ἀρροπῶμαι, alicui, τινί, Eurip.
ἀρροπῶμαι τινί, Solon apud Laert.
Arrigo, ὀρθῶν ἰσθμῶν, Lucian. aures, ἀρρο-
πῶ τὰ ὅρα, ἀνορθῶν τὰ ὅρα, Plut.
oculos, τέτομαι τὰ ὀμματα, Philo.
Arripio, ἀρροπῶμαι, principatum, ὀπτιβί-
μαι ἀρχή, Herodian. aliquem ad supplicium
κυμαίνω τινά πρὸς τιμαρίαν, id.
Arrodo, τρώω, arbutum, κόμαρον, Theocr.
Arrogans, ὁ ἢ ἡ ἀλαζών, ὅν, Isocr. ἀλα-
ζωνόμῳ, ἦ, ἦ, id. ὁ ἢ ἡ ὑπερβῶν,
ἦ, Dem. μετὰ φρονῶν, ἦ, ἦ, Isocr.
Arroganter, ἀλαζονικῶς.
Arrogantia, ἡ ἀλαζονία, αἶ, Dem. ἡ ὑπερ-
βῶν, Isocr. τὸ φρόνημα, ἀτῶ, Dem. ὁ
ἐγκῶς, ἦ, Isocr. terre arrogantiam, καρ-
τῆρυν ὄγκον ὑπερβῶν, id. amplexi nu-
per arrogantiam, ἀρροπῶμαι πρὸς τινα
ἀλαζονίας, id. uti arrogantia quadam,
χρησθῆναι ταῖς ἀλαζονίαις τῇ, id. confirma-
re aliquorum arrogantiam, βεβαιῶσαι τι-
νῶν τὰς ἀλαζονίας, id. cohibere arrogan-
tiam alicujus, περικυβεῖν φρόνημα τινός,
Dem. abjicere arrogantiam, παύσασθαι τῷ
φρονήματι, Isocr.
Arrogatio, ἡ ἀρροπῶσις, ἦ, Thuc.
Arrogo mihi, ἀρροπῶμαι, aliquid, τινί,
Isocr. τῇ, Plut. ἀρροπῶμαι ἑμοί τι, Lucian.
omnia, ἀρροπῶμαι, Procop.
Ars, ἡ τέχνη, ἦ, artes & scientiae & fa-
cultates quaedam, τέχναι ἢ ὀπτιβῶναι ἢ
διδάσκουσαι τινί, Isocr. ars magna, τέχνη
μεγάλη, Dem. parva, μικρά, id. hono-
rata, ἐντιμῶς, Isocr. utilis, χρησίμη, id.
liberalis, ἐλευθερίως, artem invenire, ὁ-
ρίσκειν τέχνην, Dem. scribere, γράφειν,
Isocr. facere ex re aliqua, τέχνην ὀπ-
τεῖν ὁπῶν τι, Dem. discere, μαθεῖν,
Isocr. scire, ὀπτεῖν, idem, tenere,
ἔχειν, id. ostentare, ἀποδείκνυμι, id. ex-
eicere, ἐκτρέφειν, Dem. deditum esse arti
alicui, ὀπμιλῶναι τέχνης τινός, id. occu-
pare artibus aliquibus, διατρέφειν ὅτι τέ-
χναις τισὶ, id. exercitatus in arte aliqua,
κατισκωδισμῶς τέχνην τινά, id. praece-
lere arte aliqua, διατρέφειν κατὰ τέχνην τινά,
Isocr. uti arte aliqua, χρῆσθαι τινὶ τέχνῃ
seu ὀπτιβῶν, Isocr.
Arteria, ἡ ἀρτηρία, αἶ, Galen.
Arteriatus, α, um, ἀρτηριακός, ἦ, ὅν, Gal.
Arteriosus, α, um, ὁ ἢ ἡ ἀρτηριακός, ἦ,
Arthriticus, i. e. arthritide laborans, ὁ ἀρ-
θριτικός, ἦ, Dioscor.
Arthritis, ἡ ἀρθρίτις, ἦ, Herodian.
Articularis, α, um, ἀρθριτικός, ἦ, ὅν, Hippocr.
Articulate, κατ' ἀρθρῶν, ἐνάρθρως.
Articulatim, idem quod Articulate.
Articulatio, ἡ ἀρθρωσις, ἦ, ἡ διάρθρωσις,
ἦ, Isocr.
Articulatus, α, um, ὁ ἢ ἡ ἐνάρθρως, ἦ,
Athen.
Articulo, ἀρθρῶ, vocem, τινὶ φωνῶν διαρ-
θρῶ.
Articulosus, α, um, ὁ ἢ ἡ ἀρθρῶδης, ἦ,
Xenoph.
Articulus, τὸ ἄρθρον, ἦ, Galen. formare vo-
cis articulum, ποιῶν τ' ὀπτιβῶν ἀρθρῶν, A-
ristot. articulis carens, ὁ ἢ ἡ ἀνάρθρως, ἦ,
id. ὁ ἢ ἡ ἀδιάρθρωτος, ἦ, Lucian. articu-

ART ASP

ASP ASS

ASS ASS

lis distinguo, διακρίνω, Plato. per articulos connecto, συναρτῶν, Hippocr.

Artifex, ὁ τεχνίτης, α, Dem. ὁ δημιουργός, ε, id. artifex dicendi, τεχνίτης τοῦ λέγειν, id. ὁ σοφιστής, ε, Isocr.

Artificialis, ε, τεχνικός, ἡ, ὄν, Hermog. ὁ καὶ ἡ ὑπερχῶ, α, Aristot. ὑπερχηρὸς, ἡ, ὄν, Lucian.

Artificialiter, τεχνικῶς. Confer sequens Artificialiose.

Artificiose, τεχνικῶς, Isocr. διὰ τέχνης, Aristot. κατὰ τέχνην, Lucian. Cui τέχνη, Pausan.

Artificiosus, α, um, de homine, τεχνικός, ἡ, ὄν, Arist. de homine & re, ὁ καὶ ἡ κατὰ τέχνη, α, Plut.

Artificium, i. e. arte factum, τὸ τέχνημα, ατῶ, Xenoph. i. e. professio artificis, ἡ τέχνη, ας, Dem. ἡ δημιουργία, ας, id.

Artocreas, τὸ ἀρτοποιας, ατῶ.

Artus, us, τὸ ἄρθρον, α, Galen.

Arvina, τὸ λίπῶ, ατῶ, Philo. ἡ σιμυλὴ, ας, Aristot.

Arundinaceus, α, um, ὁ καὶ ἡ καλαμώδης, εος, καλαμῶ, ἡ, ὄν, tibia, αὐλός, Athen.

Arundinetum, ὁ καλαμῶν, ατῶ, τὸ δονακίον, α.

Arundineus, α, um, idem quod Arundinaceus.

Arundo, ὁ καλαμῶ, α, Plut. ὁ δόναξ, αὐτός, Diof.

Aruspex, Aruspicina, vide Haruspex, Haruspicina.

Arvum, ἡ ἀρura, ας, Aristot.

Arx, ἡ ἀκρόπολις, εας, Isocr. munire arcem in urbe, ἀκρόπολιν τεχνίζειν εἰς τὴν πόλιν, id. habitare, κλέειν, id. tenere, κατέχειν, ingredi, ἀναβαίνειν, Dem. praefidium imponere in arcem, φρεῖν, id. i. e. palatium regnum, τὸ βασιλείον, α, Isocr. i. e. propugnaculum, τὸ ὀπχιρίσμα, ατῶ, Dem.

As, τὸ εἰς ἄριον, α, N. T.

Ascendo, ἀναβαίω, in Areopagum, εἰς Ἄρειον πᾶγον, Isocr. in equum, ἐπὶ ἵππον, Xen. in navem, ἐμβαίω εἰς πλοῦ ναῦν, Plut. in celos, ἀνίμι εἰς κρανός, Clr. f. altius, ἀρροναβαίω ἀνώτερον, N. T. tribunal, ἀνέρχεται ἐπὶ βῆμα, ατῶ.

Ascensio, ἡ ἀνάβασις, εας, Isocr.

Ascensor, ὁ ἀναβάτης, α, Xenoph.

Ascensus, us, idem quod Ascensio.

Ascia, ἡ ἀξίνη, ας, Xenoph.

Ascio, ἀξινίζω.

Ascisco, ἱπάρχωμαι, alicui aliquid, τινί τι, Dem. medicos, εἰσάγωμαι πρὸς ἰατρούς, Aristot. aliquid, ἀρροκαλῶ τινὰ, N. T. liberos, εἰσποιῶ παῖδας, Isocr. aliquid focum, τινὰ καίανον, Dem. cognomentis meis, ταῖς ἐμῇ ἱκανομαῖς, Plut.

Ascititius, α, um, ἀκότρη, ἡ, ὄν, Arist.

i. e. adoptivus, εἰσποινός, ἡ, ὄν.

Ascribo, vide Adscribo.

Asella, τὸ ἐνέριον, α, τὸ ἐνίδιον, α, Athen.

Asellus, idem quod Asella.

Asina, ἡ ὄν, α, N. T.

Asinarius, ὁ ὄνολατης, α.

Asinarius, α, um, idem quod sequens Asininus.

Asininus, α, um, ὄνικος, ἡ, ὄν, ὁ καὶ ἡ ὄνωδης, ατῶ, Aristot. ὄνικῶ, εας, εἰον, caro, κρίας, Galen.

Asinus, ὁ ὄν, α, Xenoph.

Aspectabilis, ε, ἱρατός, ἡ, ὄν, Aristot.

Aspecto, ἱωραῖω, aliquid, τινὰ, Xenoph.

Aspectus, us, ἡ ὄψις, εας, Plut. τὸ ἀνάλωμα, ατῶ, Xenoph. ἡ ἀρροσύνις, εας, Thuc. τὸ βλέμμα, ατῶ, Lucian. ἡ ἐμφάνεια, ας, qui aspectu mansuetus est, τὸ βλέμμα ἡμῶ, Lucian. in aspectum proferre, εἰς ἐμφανίαν ἀγειν, aspectus horribilis, καταπληκτικὴ ὄψις, Plut. ad aspectum aliorum ignominiose exponere, ἀρροδειγματίζειν, LXX.

Asper, α, um, τραχύς, εας, α, mons, ὄρη, Herodian. vir, αὐτῶ, Dem. χαλκίος, ἡ, ὄν,

id. αὐτῶ, α, ὄν, Isocr. τραχύνος, ἡ, ὄν, via, ὁδός, Suid.

Aspere, τραχύνω, Isocr. χαλκίως, id.

Aspergillum, τὸ ἀρροσύνιον, α, Asclib.

Aspergo, ῥαίω, palpebras, εἰς τὰ βλέφαρα, Aristot. ῥαντίζω, aliquid, τινὰ, N. T. humorem album, ἀρροραῖω λευκῶ ὑγρότητα, Aristot. lectum croco, ἀρροραῖω τιῶ κοιτῶν κρόκον, LXX. aqua, ἀρροραῖω τιῶ ὕδατι, Apocryph. aqua marina, ἀρροραῖω θάλασσαν, Diofcor. acetum alicui, ἀρροραῖω ὄξος, τινί, Al. Aphrod. aliquid infamia, ἀρρο τινὰ ἰδὲ εἰς ἀτιμία, Xenoph.

Aspergo, inis, ἡ ῥανίς, idῶ, LXX. τὸ ῥάσμα, ατῶ, Athen.

Asperitas, ἡ τραχύτης, ατῶ, regionis, ἡ χώρας, Xenoph. orationis, λόγος, Isocr. vocis, ἡ τραχυφωνία, ας.

Asperitudo, idem quod antecedens Asperitas.

Aspernabilis, ε, ὁ καὶ ἡ ἀκαταφρόνητος, α.

Aspernanter, ἀκαταφροντικῶς, Xenoph.

Aspernatio, ἡ ἀκαταφρόνησις, εας, Thuc. τὸ ἀκαταφρόνημα, ατῶ, id.

Aspernor, ἀκαταφροῖω, aliquid, τινὰ, Thuc. aliquid, τινίς, Herodian. amicos, ἀμειλίαν, ἡ φίλων, Xenoph. nihil, ἀσθένια μὴδὲν, Plut. Conf. Spero, Contemno.

Aspero, τραχύνω, Athen.

Aspersio, ὁ ῥαντισμός, ε, N. T. τὸ ῥάσμα, ατῶ, Athen.

Aspicio, βλέπω, aliquid amice, πρὸς τινὰ φιλοφρόνας, Xenoph. aliquid, ἀρρολέπω εἰς τινὰ, Isocr. πρὸς τινὰ, Lucian. mente aliquid, ταῖς διανοαῖς εἰς τι, Dem. aliorum miseria, ἀρρολέπω τὰς ἡμῶν ἀτυχίας, Isocr. in terram, ὀρέω εἰς γῆν, Xenoph. fixis oculis aliquid, ἀρροσύνω ὀφθαλμοῖς καθ' ὄρα τινὰ, Lucian. acris atque acerto vultu aliquid, βλέμματι δρμητῶ ἀρροσύνω εἰς τινὰ, Herodian. aliquid tyrannice, ἐμδύπειν τινὶ τυραννικῶς, Plato. minaciter aliquid, ἀρροσύνω τινὰ, id.

Aspiratio, ἡ ὀππνοια, ας, Plato.

Aspiro, ὀππνῶ, ad aliquid, τι, Eurip. ad virtutem, ἱσχυμαι ἡ ἀρετῆς, Xenoph. i. e. faveo & adjuvo aliquid, ἐπεριζῶ τι, Lucian.

Aspis, ἡ ἀσπίς, idῶ, Xenoph.

Asportatio, ἡ ἐξαγωγή, ας, frumenti, Cicer.

Isocr.

Asporto, ἐκείρω, aliquid, τι, Aristot. ἐκκομίζω τι, Thuc.

Aspredo, idem quod Asperitas.

Asfabilis, ε, ὀππνισμῶ, ἡ, ὄν, μιν, Athen.

Asfatio, ἡ ὀππνοια, εας, Plut.

Asfatura, τὸ ὀππνομα, ατῶ, τὸ κρίας ὀππῶ, Plut.

Asfella, ὁ ἀκόλῃ, α, Dem. asfella tres aut quatuor habere, ἔχειν ἀκόλῃς τρεῖς ἢ τέτταρας, id. invisus ob asfellarum turban, ερροτικῶς ἀκόλῃον ὄχλον, Lucian. asfella Veneris, ἀκόλῃ, ατῶ, ἡ ἀρροδίτης, Plut.

Asflectatio, ἡ ἀκόλῃ, ας, Synes. ἡ ἀκόλῃ, εας, Aristot. τὸ ἀκόλῃ, ατῶ, id.

Asfector, idem quod Asfella.

Asfector, ἀκόλῃ, aliquid, τινί, Lucian. μετὰ τινῶ, Dem. κατόπιν τινος, ἀρροκαλῶ τινί, Lucian.

Asfensio, ἡ ἐμολογία, ας, Dem. ἡ συγκατάθεσις, εας, Sext. Empir.

Asfensor, ὁ ἐμολογῶν, Plato.

Asfentatio, ἡ κολακία, ας, Dem. ἡ δωπεία, ας, Plato. oratio plena asfentationis, λόγος μετὸς κολακίας, id. asfentatio nimia, ἡ ἀγαν κολακία, id. facere aliquid ex asfentatione, ἀρροσύνω τι κολακία, id. asfentationibus delinitus, κολακίαις συχαρῶ, γέμμε, id. adulationes plus valent, ἱσχυμαι μετὸς κολακίας, Isocr. coherere ancus asfentationem, ἀρροσύνω τινὰ ἡ κολακίας, Dem. citra asfentationem audire aliquid, ἀκούειν τι χωρὶς κολακίας, id.

Asfentator, ὁ κολαξ, ατῶ, alicujus, τινός,

Dem. ὁ κολακῶν, ατῶ, τινὰ, Isocr. ὁ δημιουργῶν, ατῶ, τινὰ, Dem. ὁ ἀρροσύνω, α, Athen.

Asfentatorie, κολακωτικῶς.

Asfentio, f. Asfentior, ἐμολογῶμαι, alicui in re aliqua, τινί ἐν τινί, Xenoph. τινί ἀρροσύνω, Aristot. postulatis, συγκατατίθεμαι τοῖς ἀρροκαλῶν, Dem. alii, ἐμολογῶμαι ἀλλῶ, Plato. opinionibus, ἐμολογῶμαι ταῖς ἐμολογίαις, Synes. tibi adolescentes habere, ἐμολογῶμαι σοι νεωτέρους ἔχειν, Dem. tibi, quod, σοι, ὅτι, Plato. laudantibus aliquid, συγκατατίθεμαι ὑμῖν τι, Plut.

Asfentor, κολακῶν, civitibus, τοῖς πολέμοις, Plut. alicui, τινὰ, Xenoph. arte, τὴν τέχνην, Isocr. insigniter, ἀρροσύνω, id. χαρίζομαι κατὰ ὑπερβολήν, Dem. ὁ ἀρροκαλῶν, id.

Assequor, ἀρροκαταλαμβάνω, aliquid, τι, Plut. τυχάνω τινος, Dem. virtutem, ἀρροσύνω, ἀρροσύνω τὴν σοφίαν, Aristot. jaculantes assequuntur scopum, οἱ βέβληντες ἀρροσύνω, Plut. assequor gloriam, ἀρροσύνω τὸν δόξαν, Dem. i. e. intelligo aliquid probe, ἀρροκαλῶ τινί σαφῶς, Dem. μαθόντα τὰ σαφῶς, id. nihil non assequor, ὁδόνος ἀρροσύνω, id.

Asfer, ἡ Cavis, idῶ, Lucian.

Asferculus, τὸ Cavidion, α, Asclib.

Asfero, διατίθεσθαι, Plut. i. e. juxta ferro, ἀρροσύνω, i. e. vindico, ἀρροσύνω, alicui aliquid, τί τινί, Isocr. in libertatem, ἐκκατατίθεμαι πρὸς ἐλευθερίαν, Lucian.

Asfessio, ἡ βελίασις, εας, Thuc.

Asfessor, ὁ βελιαστής, ε, Plut.

Asfervio, ἀρροσύνω, alicui, τινί.

Asfervo, φυλάττω, aliquid, τι, Dem. alicui aliquid, διαφυλάττω τι τινί, Xenoph.

Asfessio, ἡ ἀρροσύνω, ας, Dem.

Asfessor, ὁ ἀρροσύνω, α, Dem. alicujus, τινί, Philo. ὁ ἀρροσύνω, α, ὁ ἀρροσύνω, α, Demosth. eligere asfessores, ἀρροσύνω, Isocr. mittere asfessores, ἀρροσύνω, id. vultum est asfessoribus Amphichlyonum, ἰδοὺ τοῖς ἀρροσύνω, ἡ ἀρροσύνω, Dem.

Asfessorium, τὸ ἀρροσύνω, α, Herodian.

Asfessura, i. e. dignitas asfessorum, ἡ ἀρροσύνω, ας.

Asfervanter, βελιασῶ, ἀρροσύνω, ας.

Asfervate, idem quod antecedens Asfervanter.

Asfervatio, ἡ βελίασις, εας, Thuc.

Asfervore, διατίθεσθαι, Plut. ἱσχυρίζομαι, Synes. quod, ἱσχυρίζομαι, εας, Plut.

Asfideo, ἀρροσύνω, alicui, τινί, Dem. in judicio, ἀρροσύνω εἰς τὸ δικαστήριον, Clr. f. asfidere & aliquid canere jubere, ἀρροσύνω καὶ ἄδειν τι καλῶν, Dem. asfideo & immineo rei, ἀρροσύνω καὶ ἀρροσύνω τὴν ἀρροσύνω, Dem.

Asfidue, ἀρροσύνω, bellum gerere, ἀρροσύνω, Dem. ἀρροσύνω, N. T. ἀρροσύνω, Plut.

Asfiduitas, ἡ ἀρροσύνω, ας, Dem. ἡ ἀρροσύνω, ας, Plato. ὁ ἀρροσύνω, α, LXX.

Asfiduus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἀρροσύνω, ατῶ, bellum, ἀρροσύνω, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀρροσύνω, α, N. T. lum in aliqua re, ἀρροσύνω τινί, Dem.

Asfignatio, ἡ ἀρροσύνω, ας, Aristot. ἡ ἀρροσύνω, ας, ἡ ἀρροσύνω, ας, Dem.

Asfigno, ἀρροσύνω, aliquid alicui, τί τινί, Plut. Confer Asfignatio.

Asflio, ἀρροσύνω, aliquid, τινί, Herodian. τινὰ, Suid.

Asfimilis, ε, ὁ καὶ ἡ ἀρροσύνω, α, alicui, τινί, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀρροσύνω, α, τινί, Diof.

Asfimuliter, ἀρροσύνω, Plut. ἀρροσύνω, Dem. Asfimulo, ἀρροσύνω, aliquid alicui, τί τινί, Isocr. ἀρροσύνω τινί, Herodian. ἀρροσύνω τινί, Liban. τί πρὸς τι, Isocr. asfimulor, ἰσχυμαι in nulla re, εἰς ἀρροσύνω, Dem.

Asfimulatio, ἡ ἀρροσύνω, ας, N. T. ἡ ἀρροσύνω, ας, Aristot.

Asfimulo, ἀρροσύνω, ας, Aristot.

Asfimulo, ἀρροσύνω, ας, Aristot.

Assimulo, προσποιέμαι, me esse amicum, ὅτι φίλος, *Aeschin.* aliquid, ἀποκρίνομαι τι, *Lucian.*

Assisto, παρίσταμαι, alicui, i. e. prope aliquem, τινί, *Hom.* i. e. opitulator, alicui, τινί, *Xen.* τινὶ βοηθός, id.

Assitus, a, um, παρακείμενος, ἐν, ἐν.

Asto, i. e. tabulas sterno, στανδόμαι, *Athen.* i. e. ad ignem torreo, ὀπία, carnem non ad ignem, sed ad solem, το κρέας δὲ πρὸς πύρ, ἀλλὰ πρὸς ἥλιον, *Plut.*

Associo, συνάπτω, aliquem alicui, τινά τι, *Xenoph.* alicui, πρὸς τινα, *Plut.* προσεταιρίζω τινά τι, *Xenoph.*

Assolet, ἰσθί, *Plato.* φίλῃ, *Aeschyl.*

Assuefacio, ἰθίζω, corpora ad labores, τὰ σώματα πρὸς τὰς πόνους, *Lucian.* aliquem ad clementiam, τινά ᾧ πρῶτον, *Dem.* ita aliquem, ut, ὥστε διατιθῆναι τινα, ὥς, id.

Assuefactus, ἰθισμένος, εἶσα, ἐν, tacere in re aliqua, σιωπᾶν ἐν τινί, *Plut.* ὁ καὶ ἡ σιωθῶν, εἰς, alicui rei, τινί, *Plut.*

Assuetudo, ἡ συνήθεια, αἷς, *Plut.*

Assulto, idem quod *Assilio*.

Assultus, us, ἡ ἐπιπάδησις, αἷς.

Assumo, παραλαμβάνω, aliquem, τινά, *N. T.* aliquem in currum, ἀναλαμβάνω τινά ἐφ' ἅμαξαν, *Xen.*

Assumptio, ἡ πρόσληψις, αἷς, *Rhetor.*

Astuo, προσάπτω, *Plut.*

Asturgo, ἐπανίσταμαι, alicui de sella, τινί ᾧ δάκυν, *Aristoph.* ἀπὸ ᾧ δάκυν, *Xenoph.*

Ast, pro vocula hac poetica vide *At*.

Astacus, ὁ ἀσκάς, ὅ, *Aristot.*

Asteriscus, ὁ ἀστρίσκος, ὅ, *Theophr.*

Astipulatio, ἡ συγκαταθήσις, αἷς, *Sext.* συγκαταθήσις, αἷς, ἡ κατὰ τὴν αἷς.

Astipulator, ὁ συγκαταθῆναι, α, *Dem.*

Astipulor, συγκαταθῆναι, alicui, τινί, *Xen.* προσέθεμαι τινί, *Herodian.* sententiae alicuius, εἰς τὴν γνώμην τινός, *Plut.* tibi in hac lege, σύμφηρος σοὶ εἰμι τῆς τῆ νόμου, *Plato.*

Asto, παρίσταμαι, alicui, τινί, *Plut.*

Astralis, e, αστρικός, ὅ, ἐν, ἀστροῦ, ἥα, ὅν, *Al. Arph.*

Astrepo, ἐπικλυπῶ, ὅ.

Astricte, προεισλαμβάνω.

Astrictus, a, um, προεισλαβόμενος, ἐν, ἐν, *Aristot.*

Astringo, προσέλω, *Galen.* aliquid aliqua re, προσάπτω τι τινί, *Plut.* aliquem ad aliquid, τινά πρὸς τι, *Cicero.*

Astrologia, ἡ ἀστρολογία, αἷς, *Aristot.* astrologiam tracto, ἀστρολογῶ, *Athen.*

Astrologicus, a, um, ἀστρολογικός, ὅ, ἐν, *Plut.*

Astrologus, i, ὁ ἀστρολόγος, α, *LXX.*

Astronomia, ἡ ἀστρονομία, αἷς, *Isocr.* deditum esse astronomiae studio, διατίθειν ἐν ἀστρονομίᾳ, id.

Astronomicus, a, um, ἀστρονομικός, ὅ, ἐν.

Astronomus, i, ὁ ἀστρονόμος, α, *Herodian.*

Astruo, κατασκευάζω, *Philo.*

Astrum, τὸ ἄστρον, α, *Aristot.* astra contemplari, ἀστρονομῆναι, *Aristoph.* ἄστρον κατανοῶν, *Laert.* τὰ ὅσα βλέπω, *Plato.*

Astupeo, ἐπθαυμάζω.

Astu, πανέργως, uter, πανεργεύομαι, *Sirac.*

Astus, ἡ πανεργία, αἷς, *Herodian.*

Astutia, ἡ πανουργία, αἷς, *Herodian.*

Astutus, a, um, ὁ καὶ ἡ πανεργός, α, *Dem.*

Astute, πανέργως, ago, πανεργεύομαι, *Sirac.*

Astylum, τὸ ἰστὶν ἄστυον, *Philost.*

At, ἀλλὰ, haec atque illa causabitur, at id iniquum est, ὁ καὶ αἷς καὶ προφάσεις ἰσθί, ἀλλὰ δὲ δίκαιον, *Dem.* καὶ τοι, at quantum pecuniae fodalitatum principes mihi daturus putatis? καὶ τοι πόσα χρήματα, &c. *Dem.* μάλιστα, at quis ex superioribus regibus, &c. τίς μάλιστα ᾧ πρὸ ἐμὲ βασιλέων, *Dion. Halicarn.* τοίνυν, at jam ipsemet accusationi respondere volo, τινὴν ἂν καὶ ᾧ γράφω αὐτῆς ἀπολογία, *Dem.*

βέλομαι, *Dem.* ὁμας μὴ ἐν, ὁμας μάλιστα, ὁμας δὲ ἐν, at enim, μὴ ἐν, at enim dicat aliquis, φησὶ μὴ ἐν, *Dem.* at vero, ἀλλὰ μὴ, at vero illud notum est, ἀλλὰ μὴ, τὸ δὲ ἄλλο, id. at enim, ἀλλὰ γὰρ, at enim nequeo, ἀλλ' ἐγὼ δυνάμην, *Plato.* ἀλλὰ δὲ, at enim Deos neque latere, neque cogere possibile, ἀλλὰ δὲ θεοὺς ὅτι λαμβάνειν, ὅτι βιάζειται δυνάμει, id. at certe, at saltem, ἀλλὰ γὰρ, ἀλλ' ἐν γὰρ, & si non mediocriter, at certe exiliter, καὶ εἰ μὴ μισῶς, ἀλλ' ἀμυδρῶς γὰρ, *Isocr.* at enim vero, ἀλλὰ, ἢ δία, vel ἢ δία ἀλλὰ, at enim vero id forte objiciet nobis, ἀλλὰ, ἢ δία, ἐκείνο ἐν ἵστας ἐπὶ πρὸς ταῦτα, *Dem.*

Atavus, ὁ δισπαππός, α.

Ater, μέλας, μέλαινα, μέλαν, *Dem.* ater facie, ut carbonarius, ὁ ἀνθρακίας, α, *Lucian.* ater cute, ὁ καὶ ἡ μελαγχρῆς, ὅς, id. atra dies, σπερδὸς ἡμέρα, *Plato.*

Atheus, ὁ ἀθεός, α, *Lucian.*

Athleta, ὁ ἀθλητής, α, *Poll.*

Athletice, ἀθλητικῶς, *Plut.*

Athleticus, a, um, ἀθλητικός, ὅ, ἐν, *Plut.*

Atnepes, ὁ διστήριος, α.

Atneptis, ἡ διστήριος, α.

Atomus, ὁ ἀτομός, α, *Plato.*

Atque, καὶ, τε, atque etiam, ἀλλὰ καὶ καὶ.

Atqui, καὶ τινί, atqui confiderate, O Athenienses, καὶ τοι σκέψασθε, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, *Dem.* καὶ μὴ, atque ne hoc quidem poterunt dicere, καὶ μὴ ὅτι τὸ γ' ἔξισιν εἰπῆν, id.

Atramentarium, τὸ μελανοδοχεῖον, α.

Atramentum, τὸ μέλαν, αἷς, *Poll.* τὸ μέλαν, ἡ γραφεύρα, *Diof.*

Atrarius, ὁ αὐλῖος, α, ὁ αὐλῖκός, ὅ, ὁ αὐλάρχης, α, *LXX.*

Atrienis, idem quod antecedens *Atrarius*.

Atrium, τὸ προαύλιον, α, *Poll.* ἡ αὐλή, ὅς, *Athen.*

Atrocitas, ὁ ἀμότης, ὅς, *Isocr.*

Atrociter, ὁμῶς,

Atrox, ὁμῶς, ὅ, ἐν, *Xenoph.* δεινός, ὅ, ἐν, scelus, ἀδικημα, *Lycurg.* atrocia committere, δεινὰ ἐργάζεσθαι, *Isocr.*

Attacus, us, ὁ ἄτακτος, ὅς, *Plato.*

Attamen, ἀλλὰ μὴν, attamen facta sunt ista, ἀλλὰ μὴν γέγονε ταῦτα, *Dem.* εἰ μὴ εἰλά, vereor dicere, attamen dicam, φοβέμαι λέγειν, εἰ μὴ εἰλά, ἰσθί, id. εἰ μὴ εἰλά, ὁμας, attamen habet aliquam excusationem, εἰ μὴ εἰλά, ἔχῃ γὰρ τινα πρόφασιν ὁμας, id. ἀλλ' ὁμας, attamen dixi ego, ἀλλ' ὁμας ἰσθί, id.

Attamino, μιμνῶ, aliquid, τι, *Lucian.*

Attemperate, ὁπικερασμένως,

Attemperans, attemperandi vim habens, ὁπικραστικός, ὅ, ἐν, *Galen.* ὁπικρατικός, ὅ, ἐν, id.

Attemperatio, ἡ ἐπικρασις, αἷς, *Gal.*

Attempero, ὁπικράνναι, *Gal.*

Attendo, προσέχω, animum ad aliquid, ἡ τῶν τινί, *Isocr.* verbis, τοῖς λόγοις, id.

Attente, προσεκτικῶς, *Suid.*

Attentio, ἡ προσοχή, ὅς, *Lucian.*

Attento, πειρώ, aliquem, τινά, *Plut.* καταπειρώ, *Aristoph.*

Attentus, a, um, προσεκτικός, ὅ, ἐν, *Xen.* facere attentum, ποιῆναι προσεκτικόν, *Aristot.*

Attenuate, λεπυνόμεως.

Attenuatio, ἡ λεπύνσις, αἷς, ὁ λεπυνσμός, ὅ.

Attenuo, λεπύνω, aliquid, τι ἱχνίον τι, *Aristot.*

Attero, προσέχω, aliquid alicui, *Basil.* παρατρέχω τι πρὸς τι, *Aristot.* aliquem, κατατρέχω τινά, *Thuc.*

Attestatio, ἡ ὁμάρτυρία, αἷς, *Thuc.*

Attestor, ὁμάρτυρεύω, i. e. testimonium tribuo alicui, τινί, *Lucian.* i. e. testimonio meo confirmo, προσμαρτυρέω, dictum, ᾧ ᾔσθῃ, *Plut.* i. e. testem allego aliquem, ὁμάρτυροῦμαι τινα, *Dem.*

Attecho, προσνοσῶ, *Plut.* παραφύσσω, id. i. e.

addo, προσέθημι, alicui aliquid, τί τινί, *Isocr.* συνάπτω τι πρὸς τι, *Plato.*

Attineo, προσήκω, ista attinent ad me, ταῦτα προσήκω μοι, *Dem.* προσήκω μοι τῶν, quantum ad me attinet, τόγῃ εἰς ἐμὲ ἔκκει, τόγῃ εἰς ἐμὲ ἔκκει μέρη, quod attinet ad bellica opera, ὅσον πρὸς τὰ πολεμικά, *Herodian.* quod eadem ad illum attineret, ὅσον ἐπ' αὐτῷ, id.

Attingo, ἐφάπτομαι, pecuniam, ᾧ χρημάτων, *Isocr.* sacra, ἀπτομαι ᾧ ἱερῶν, *Dem.* aliquid, καθάπτομαι τινός, *Plut.* annum decimum, ὁδεκαῖον ἔτος δεκάτη, *Herodian.*

Attollo, αἶρω, manus, τὰς χεῖρας, *Aristoph.* baculum, ἐπαναίρω τὴν βέλτην, *Thuc.* fustem, διεύρω τὸ ῥόπαλον, *Lucian.* aliquid, διεύρω τι αἷον, *Xenoph.* in altum, διεύρω εἰς ὕψος, *Gregor.* a terra, ἐξείρω ἐκ γῆς, *Aristot.* vocem, ἐπαίρω τὴν φωνήν, *Dem.* aliquid, ἀναεῖζω τι, *Thuc.* manus in coelum, ἀνατείνω τὰς χεῖρας εἰς τὸ ἔρεινον, *Aristot.* αὐρὸς τὸ ἔρεινον, *Xen.*

Attondeo, ἐπικίρω, aliquid, τί.

Attonite, ἐκστατικός, *Plut.*

Attonitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐκπρόκλυτος, α, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐκπρόκλυτος, α, id. ἐκστατικός, ὅ, ἐν, *Plato.* sum, διδύττωμαι, *Lucian.* ἐκπρόκλυτος, *Plut.* fio, ἐκπρόκλυτος, adipe, αἷς, πρὸς τὴν ὀψιν, *Plut.* calamitate, ὡς δὲ συμφορᾶς, id. attonitum aliquem reddo, ἐκπρόκλυτον τινά, *Aeschin.*

Attono, ἐκπρόκλυτον, *Plut.* ἐκπρόκλυτον, *Plut.*

Attractio, ἡ ἐλξίς, αἷς, *Al. Arphod.* ἡ ἐλξίς, ὅς, humoris, τὴν νεκρότητα, *Thuc.* ἡ ἐλκυσίς, αἷς, ὁ ἐλκυσμός, ὅ, ἡ ἐπισπάσις, αἷς, *Al. Arphod.*

Attrahorior, a, um, ἐλκός, ὅ, ἐν, *Thuc.*

Attractus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπισπαστός, α, malum, κακόν, *Hom.*

Attraho, ἐλκω, navem, ναῦν, *Herodian.* posteriores pedes, ἐπισύρω τὸ ὀπίσθια, *Hippocr.* multitudinem, ἐπάγω τὸ πλῆθος, *N. T.* aliquem divitiis, προσάγωμαι τινά χρημάτων, *Plato.*

Attrectatio, ἡ φιλία, αἷς, *Plut.* τὸ φιλάφρονα, αἷς, *Polyb.*

Attrectio, φιλία, aliquid, τί, *Xen.* arma, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, *Cicero.* aliquem, ἐκπρόκλυτον, *Herodian.*

Attribuo, προσέχω, alicui aliquid, τί τινί, *Aristot.* aliquid Deo, ἀνατίθειμι τι θεῷ, *Synesi.* alicui nomen, δίδωμι vel δωδίδωμι τινί ὄνομα, *Dem.* filio nomen patris, τίθωμι υἱὸς τὸν πατέρα, id. alicui aliquid per sortem, ἐπικληρῶ τι τινί, idem.

Attributio, ἡ δωδίδωσις, αἷς, ἡ δωδιδωμένη, ὅς.

Attritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνατριπτός, α, vestis, ἱμάτιον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνατριπτός, ὅς, sum bellis, ἐκπρόκλυτος πολέμοις, *Herodian.*

Attritus, us, ὁ παρατριπτός, αἷς, *Diof.* ἡ δωδιδωμένη, ὅς, *Dem.*

Avare, πλεονεξικός, *Dem.* φιλοχρημάτως, *Isocr.* ita avare gerere se adversus aliquem, ut, ὥστε πλεονεξικῶς ἔχειν πρὸς τινα, αἷς, *Isocr.* φιλοχρημάτως ἔχειν τινά, *Dem.*

Avariter, idem quod *Avare*.

Avaritia, ἡ πλεονεξία, αἷς, *Dem.* ἡ φιλαργυρία, αἷς, *Isocr.* ἡ φιλοχρηματία, αἷς, *Plato.* ἡ φιλοπλοκία, αἷς, id. ἡ αἰχροκρίδεια, *Dem.* τὸ πλεονέκτημα, αἷς, id. fordes & avaritia, αἰχροκρίδεια καὶ πλεονεξία, id. opum augendarum cupiditas, ἡ τῶν πλεονεκτικῶν ἐπιθυμία, id. venire eo avaritiae, ἔλκειν εἰς τὸ τῆ πλεονεξίας, *Isocr.* avaritiae causa ne ab aris quidem manus abstinere, πλεονεκτικῶς εἶναι εἰς ἱερὰ ἀπὸ ἀρίων ἀπέχεσθαι, *Dem.* uti avaritia adversus aliquem, χρῆσθαι πλεονεξίᾳ πρὸς τινα, id. ποιῆσαι πλεονεξίαν πρὸς τινά, vel πρὸς τινα, *Isocr.* non concedere quidquam avaritiae alicuius, μὴ ἐπιτρέπειν τι τῇ πλεονεξίᾳ τινός, *Dem.* coercere alicuius avaritiam, ἐπικρατεῖν τινα τῆ πλεονεξίας, id. omitttere, omittam facere avaritiam, παύειν τὴν πλεονεξίαν, id. alienum esse ab avaritia, ἔξω εἶναι τῇ πλεονεκτικότητι, id.

Avarus,

A V A A U D

Avarus, α, υμν, ὁ φιλοπάλιος, υ, N. T. φιλοπικρίας, η, ον, Dem. ὁ κ' ἢ φιλαργυρῶς, υ, Plato. ὁ κ' ἢ φιλοχρηματῶς, υ, id. ὁ κ' ἢ ἀειχορδής, ιθ, Dem. ad avaritiam bene paratus, φιλονεικῆσαι εὐπεφυκάς, id. Ζητῶ φιλονεικεῖν, id. cujus omnia studia ad avaritiam referuntur, ὁ δὴ πᾶσι τοῖς φιλονεικῆσαι προαιρέσει βίων, id. referens consilia sua ad avaritiam, ἐξισταζον τὰς λογισμὰς περὶ φιλονεικίαν, id. μηδὲν ἀλλοῦ σκοποῦν, καλεῖ ὅπως πάλιν ἔχη, id.

Auceps, ὁ ὀρνιθοθήρας, υ, Plut. ὁ ὀρνιθαρχὴς, υ, Ael. verborum, ληξιδέων θρωτήτων, Depocr.

Auctarium, ἡ ποροδήκη, η, Plato. το ὅπιστρον, υ, Thucor. τὸ ὅπισλημα, ατ, N. T. auctarium addo, ἐξ ὅπιστρως προσέθημι, Galen. ὅπισματις, Lucian.

Audio, ἡ αὐξήσις, ωε, Athen. i. e. venditio publica, ἡ δημοπρασία, ας, ἡ ἀπακήρυξις, εας, ἡ πράξις, ωε, Lucian. auctionem facere bonorum alicujus, κερύττειν τὰ τιμήματα, Plut. bonorum paternorum, κερύττειν τὰ πατρῷα, id. alicujus, ἀποκέρύττειν τι, Lucian.

Auctioner, λαφυροπωλία, bona, τὰ ὑπόδηχοντα, Athen. omnem prædam, πᾶσαν πλὴν λείπει, Polyb.

Auctor, ὁ αὐξων, οστ, Isocr. i. e. suavor, caussa, αἰτί, υ, studii alicujus, ὅπισματίας τις, Isocr. tibi sum hujus rei, αἰτί. τὴν ταύτην σοὶ εἰμι, Isocr. αἰτί. τὰ τε σοὶ γίνονται, Dem. tibi non sum hujus, ἀναίτι. τὰ τε σοὶ εἰμι, Plato. qui non est auctor malorum, ἀναίτι. ἤ κακῶν, Plut. auctorem se præbere alicujus rei, ὑποσημαίνειν τι, Plato. libri, ὁ Κυριασθεὺς, εας, auctore carens, ὁ κ' ἢ ἀδίσποτος, υ, fama, φήμη, Plut. sic ὄψιγραμμα ἀδίσποτον, cujus auctor incertus est.

Audloramentum, τὸ ὀπίχειρον, υ, Plato.

Audtoritas, τὸ ἀξίωμα, ατ, vir magnæ auctoritatis, ἀνὴρ ἀξιοματῶς μέγας, Plut. ὁ ἐξεστία, ας, auctoritatem consequi, λαβεῖν ἐξεσίαν, Dem. ἡ αὐθεντία, ας, Basil. auctoritate mea probō, αὐθεντία, id. auctoritatem mihi in aliquem sumo, αὐθεντία τις, N. T. auctoritate polleo, ὑψημῶς, Aeschin. auctoritate aliquem supero, κατατομημῶς τινός.

Auctoro, ἀδειποποιέμαι, aliquem, τινά, Thuc.

Auctus, idem quod Audio.

Aucupium, ἡ ὀρνιθοθήρα, ας, ars aucupii, ἡ ὀρνιθοθηρωτική, ης, Plato.

Aucupor, ὀρνιθοθηρῶ, Poll. θρωτόω, Isocr. tempus, θρωτόω χρόνον, Plato. levissimam quamque occasionem aliquem occidendi, εἰχωμαι ἀφορσάμενος ἑλίην λαβείδεσθαι εἰς τὸ ψασκαλέσασθαι τινα, Herodian.

Audacia, ἡ τόλμη, ης, Demosth. τὸ θράσος, εως, id. ἡ θρασύτης, ντός, Isocr. διτολήμια, ας, Plut. audacia & confidentia, τόλμη κ' θρασύτης, Dem. audacia & impudentia, τόλμη κ' ἀναισχυντία, id. θράσος κ' ἀναιδεία, id. eo venire audaciæ, ut, εἰς τοσοῦτο ἔκειν τόλμης, ὥστε, id. εἰς πῦτο θράσος ἀφικνεῖσθαι, ὥστε, id. εἰς τοσαύτῳ υπερβολῇ τόλμης ἐλθεῖν, ὥστε, id. pari audacia uti, ὥστε τόλμης παρίχεσθαι, Isocr. sumere aliquam audaciam, λαβεῖν τινὴν τόλμαν, Dem. habere audaciam, ἔχειν τόλμαν, Isocr. præstare audacia ceteris, υπεραίρειν τόλμῃ ἄλλους, Dem. eripere alicui audaciam, υπεραίρειν τὴν θρασυτάτην, id.

Audaciter, vel quod idem est

Audacter, τολμηρῶς, Thuc. θαρρότως, Dem. θαρσύντερον, id. θαρσαλέως, Isocr. θαρσαλέως, id. φιλοκινδύνως, id.

Audacule, Adv. τολμηρότερον, N. T.

Audaculus, α, υμν, τολμηρότερος, έρα, ερον.

Audax, τολμηρός, ρα, ρον, Dem. ὁ κ' ἢ ἀροπτικός, εως, id. θρασύς, εἴα, υ, Isocr. ὁ κ' ἢ φιλοκινδύνως, υ, Dem. ὁ κ' ἢ εὐτολμος, υ, Herodian. audax & promptus, τολμηρὸς αἰμα κ' δράσαι σπεύδων, id. nemo tam audax erit, aut deploratæ fidei homo, εἰδώς ἔτι τολμηρὸς εἶναι, ὅδ' ἀπογοητευμένος

AUD AVE

ἀνδραγαθία, Dem. cum audacia, audacter, **μὲν θρασύτης**, *Isoer.* audacia alios superans, τὸ μὲν ἄλλως υπεριστρεφόν, Dem. reddere aliquem audacem, ἐμὲν ἄλλω τινὶ θάρσος, *Herodian.* homo audax, ἢ τολμῆτης, ἢ, *Thuc.* facinus audax, τὸ τόλμημα, αἶσος, *id.* παράδολον ἔργον, *Polyb.* nimium audax, ὁ ἢ ἡ ἀπαράτλημος, κ, *Plut.*

Audens, **θαρράλειος**, ἴα, *τον*, *Xenoph.* Confer antecedens *Audax*.

Audenter, **θαρράλειος**, *Plato.* Confer *Audacter*.

Audeo, τολμάω, *Demosth.* θαρσύνω, *Xenoph.* θάρρειν, *Isoer.* θρασύτωμαι, *Demosth.* audeo videre, τολμάω βλέπειν, *id.* cum periculo audere aliquid bonum, μὲν κινδυνόν τολμῶν τι ἀγαθόν, *Thuc.* audere iter suscipere, θαρσύνειν πλω ὁδόν, *Synes.* audere pugnam suscipere, θάρρειν πρὸς μάχην, audeo tibi committere arcum, θάρρῳ σοι τὸ ἀπάρρῳ-τον, *Cbrys.* contra aliquid, καταθάρρειν τινός, *Herodian.*

Audentia, ἡ ἀνδρεία, *εις*, *Aesch.* audentiam facio, ποιῶν θάρρειν, *Xenoph.*

Audio, ἀκούω, aliquid ab aliquo, vel ex aliquo, τὸ ἐκ τινος, *Isoer.* aliquid ex senioribus, τὸ ἀπὸ παρ' αἰρεσυτέρων, Dem. aliquem accusare sive accusantem, ἀκροάμαί τινα καταγορεύοντα, *D. m.* aliquem, ut preceptorem, διακνῶ τινός, *Plut.* sermones magicos, ἀκούω λόγον μαγικόν, *id.* aliquem docentem aliquid, διακνῶ τί τινα, *Plato.* aliquem, τινός, vel aliquid, τι, vel etiam τινος, Dem. ἀκούω, vel ἀκρόομαι, libenter, ἀσμένως, benigne, εὐνοίως, tacite, ἡσυχῇ, libentissime, ἡδιστα, invite, ἀνδῶς, fastidiose, δυσκόλως, cum horrore & gemens & demisso in terram capite, σπφικῶς ἢ στήναι κ' ἢ ἐς τὴν γῆν κίπταν, cum invidia, φθόνῳ, alieno animo, ἀλλοτριότρον, iniquioribus auribus, δυσχερέστερον, &c. *Dem.* & *Isoer.* bene, i. e. laudor, ἀκούω καλῶς, male, i. e. vituperor ab aliquo, ἀκούω κακῶς ὑπὸ τινος, vel ἀπὸ τινος, *Plut.* *Plat.* *Thuc.* i. e. nominor, dicor, audio vir bonus, ἀκούω ἰδοίης, *Theocr.* Argivi audiunt primi esse, Ἀργεῖοι ἀκούσι πρῶτοι εἶναι *Herodot.*

Auditio, ἡ ἀκοή, ἢς, *Thuc.* ἡ ἀκρόασις, *εις*, *Aeschin.*

Audituuncula, τὸ ἀκρομάτιον, κ.

Auditor, ὁ ἀκούς, ἢ, *Isoer.* ὁ ἀκροατής, ἢ, *D. m.* ἀκούων, ὡς, *id.* ὁ ἀκροάμενος, κ, *Isoer.* benignus, εὐμένως ἔχων, Dem. gratiosissimus, χαρισέσθω, *Isoer.* morosus, δυσκόλος, *id.* nancisci auditores benevolos, τυχεῖν ἀκροατῶν εὐμένως ἔχόντων, Dem. præbere se auditorem æquum, παρέχειν ἑαυτὸν ἀκροατῶν ἴσων, *id.* non abuti benignitate auditorum, χρηδῶν Συμμερίσσομεν τῇ δυνάμει τῶν ἀκούοντων, *id.* de'ectare auditores orationis alicujus, τίπτειν τὰς ἀκούοντας λόγον τινά, *Isoer.* demulcere auditores, ψυχχαγωγῶν τοὺς ἀκροαμένους, *id.* fastidium parere auditoribus, ὄχλον παρέχειν τοῖς ἀκούουσιν, *id.* ἀλλοτρίῳ ποιεῖν τὰς ἀκούοντας, *D. m.*

Auditorium, τὸ ἀκροατήριον, κ, *Plut.*

Auditus, a, um, ἡκουσμός, ἴναι, ἴσθαι, afferre rem auditam, προστάλῃν ἀκούω, *D. m.* cessari rem auditam, μακρυοῦν τὴν ἀκούω, *id.*

Auditus, us, ἡ ἀκοή, ἢς, Dem. ἡ ἀκρόασις, *εις*, *Isoer.* facilis, ἡ ευνοική, ας, hebes sive difficilis, ἡ δυσνοική, ας, *Hippocr.* gravis, ἡ βαρυνκοική, ας, *id.* acutus, ἡ ὀξύνοική, ας, auditu jucundus, ἀκούειν ἡδύς, aliquid scire, διὰ τ' ἀκούης ἔχειν ὁπισθέρμων τινός, *Isoer.* perceptibilis, ἀκυστός, ἢ, ὄν, *id.* non indignus, ὡς ἀποξίεται ἀκούειν, *Plato.*

Ave, χαῖρε, domine, ὦ δέσποτα, *Xenoph.*

Aveho, ἀπάσχω, *Aristot.*

Avellana, τὸ λαπτοκάρυον, κ, vel τὸ λαπτόν κάρυον, *Diofcor.*

Avello, ἀποτίλλω, aliquid, τί, *Plut.* ἀποσπάω, aliquem ab aliqua re, τινά τινος, *id.* τινά ἀπὸ τινος, *Xenoph.*

Avena, ἀκρόσπελος, κ, *Diofcor.*

A V E A U G

Aveo, ἰσχύομαι, *Dem.* aliquid, γλίσσομαι τινος, *Iocr.* ὀφθαλμοῖς τινός, *Dem.* ἀσθεῖα τινός, *Ijocr.* Vide Cupio, item Desidero.
 Avernalis, ε, ὁ κ' ἡ ἀβέρνου, *Th.*
 Avernus, ὁ ἀβέρου, *Th.*
 Averrunco, ἀποτρέπω. Vide Avertio.
 Averfabilis, ε, ὁ κ' ἡ ἀποτρέψαι, *Th.*, *Plut.*
 Averfatio, ἡ ἀποτροπή, *Th.*, *Themist.*
 Averfio, ἡ ἀποτροπή, *Th.*, *Plato*, ἡ ἀποτροπή, *Th.*, *Themist.*
 Averfor, ἀποτρέφομαι, aliquem, τινά, *Galien.* deprecationem alicujus, ἀποτρέψαι πᾶσι θεοῖς τινος, *Plut.* ἀποτροπήζομαι, *Synef.*
 Averfor, oris, ὁ ἀποτρέψας, *S.*, malorum, ὁ ἀποτρέπας, *Jupiter averfor*, ζεὺς ἀποτρέπας, *Luc.* ὁ ἀποτρέπων, *Th.*, *Plato*.
 Averfus, a, um, ἀπιστραμμένος, *Th.*, ἐντ, ὁ κ' ἡ ἀποστρέφω, *Th.*, a Deo, τῷ Θεῷ, *Synef.*
 Avertio, ἀποτρέπω, aliquem ab aliquo, τινά τινος, *Plut.* aliquid, ἀποτρέψω τι, *Lucian.* oculos, & in terram despecto, ἀποτρέψομαι κ' κάτω βλέπω, *Herodian.* me, i. e. averto, pedem avertio ab aliquo, ἀποτρέπεται τινος, *id.* quod Dii avertant! ὁ μὴ δὲ ποιῇ τινος Θεῶν, *Dem.* invidiam ab aliquo, ἀπὸ τινος φθόνος, *Ael.*
 Aufero, ἀφαιρῶμαι, alicui aliquid, τινός τι, *Xenoph.* τί τι, *Plut.* τίνι τι, *Ijocr.* aliquid vi, τί βία, *Dem.* lucem e mundo, ἔξαίρεται το φῶς ἐκ τοῦ κόσμου, *id.* quod auferri non potest, ὁ κ' ἡ ἀναφαιρῶ, *Th.*, *Herodian.*
 Aufugio, ἀποδιδράσκω, ad aliquem, πρὸς τινά, *Xenoph.* inde, ἐκείθεν, *Lucian.* ἐκείθεν διαδιδράσκω, *Ijocr.* una ab opere, συναπιδράω ἀπὸ τοῦ ἔργου, *Herod. an.*
 Augeo, ἐξέλω, res parvas verbis, τὰ μικρὰ πραγμάτων τοῖς λόγους, *Ijocr.* honoribus aliquem, τινά ταῖς τιμαῖς, *Xenoph.* famam meam, ἐμὴ, *Ijocr.* alicui amorem, ἐπιείκην τινὶ τῷ ἔρωτα, *Lucian.* rem familiarem, τὴν ἀσπράχσαν ἑστὴν πλὴν τοῦ, *Ijocr.*
 Augesco, αὐξομαι, *Dem.* οὐξίνομαι, *Dem.* in tantum, ὅπως λαμβάνω τισαῖται, maxime, μάλιστα, &c. *Ijocr.* artes auferunt, ἐπιδίδασκε γίγνεται ἡ τέχνη, *id.* virtutes auferunt ex aliqua re, ὅπως πρὸς τὴν ἀρετὴν εἰσι ἐκ τινος, *id.* res hostium auferunt, τὰ ἄλλ' ἐκ πολεμίων ἐπιδίδασκε, *Dem.* Confer Cresco, item *Laetentium*.
 Augmentatio, αὐξάντης, *Th.*, *Athen.*
 Augmentum, ἡ αὐξή, *Th.*, *Suid.* ἡ αὐξήσις, *Th.*, ἡ ὀπίσθοσις, *Th.*, *Ijocr.*
 Augur, ὁ ὀνειδοςκοπὸς, *Th.*, ὁ ὀνειδος, *Th.*, *Herod.*
 Auguraculum, τὸ ὀνειδοςκοπεῖν, *Th.*, τὸ ὀνειδοςκοπεῖν, *Th.*
 Augurais, ε, ὀνειδοςκοπὸς, ἡ, ὄν, scientia f. disci plina, ὀνειδοςκοπὴ, *Th.*, ὀνειδοςκοπὴ, *Th.*, *Plut.*
 Auguratio, ἡ ὀνειδοςκοπία, *Th.*, ὀνειδοςκοπία, *Th.*
 Augurate, ὀνειδοςκοπία.
 Auguratus, us, ἡ ὀνειδοςκοπία, *Th.*
 Augurium, ὁ ὀνειδοςκοπός, *Th.*, LXX. ὁ ὀνειδος, *Th.*, *Xenoph.* τὸ ὀνειδος, *Th.*, *Herodian.* τὸ ὀνειδοςκοπία, *Th.*, *Xenoph.* ἡ ὀνειδοςκοπία, *Th.*, ὀνειδοςκοπία, *Th.*, *Suid.*
 Auguror, ὀνειδοςκομαι, aliquid esse alicui incommmodum, τί τι ἐν ἀνέπιπτον, *Xenoph.* calum, τὸ ἀνέπιπτον, *Aristot.* ὀνειδοςκοπία, μαντεύομαι, *Dem.* καταναίξομαι, *Plutarch.* ὀνειδοςκοπία, *Suid.* bene, ἐν μὲν ἀγαθῷ ποιεῖται, *Aristot.* ἐν μὲν ἀγαθῷ ποιεῖται, *Aristot.* ἐν μὲν ἀγαθῷ ποιεῖται, *Plut.*
 Augusta, a, cognomen Imperatricum Romanorum, ἡ σιβάσις, *Th.*, *Herodian.*
 Augustale, τὸ αὐγαστεῖον, *Th.*
 Auguste, σιβάσις.
 Augustus, a, um, ὁ κ' ἡ σιβάσις, *Th.*, *Th.*
 Augustus, cognomen Imperatorum Romanorum, ὁ σιβάσις, *Th.*, *Herodian.*
 Augustus, m. n. s. ὁ Αὐγύστης, *Th.*, ὁ Αὐγύστης, *Th.*, *Dem.*

AVI AUR

Avia, ἡ μάμμη, ἡ, ἡ μάμμη, ἡ, N. T. qua matris mater, ἡ τίτη, ἡ, Dem.
Aviarium, ὁ ὀρνίθιον, ὡν, τὸ ὀρνιθοτροφεῖον, ἡ.
Avicula, τὸ ὀρνίθιον, ἡ, LXX. τὸ ὀρνιθάρειον, Plut.
Avide, ἐπιθυμητικὸς, Poll. i. e. avare, πλεονηλικὸς, Dem. φιλοχρηματίας, Isocr.
Aviditas, ἡ ἐπιθυμία, ἡ, cibi, τῷ σίτῃ, Xenoph. τὸ ἐπιθυμημα, ατος, Plato, ἡ ἐπιθυμία, ἡ, Aristot. Confer *Avaritia*.
Avidus, a, um, ὁ ἡ ἐπιθυμῶν, ἡ, alicujus rei, τινος, ἐπιθυμητικὸς, ἡ, ὡν, Aristot. i. e. avarus, ὁ πλεονηλικὸς, ἡ, ὡν, Dem. i. e. lubens, εὐφρῶν, ἡ, ὡν, id. lucris, ὁ ἡ ἐπιθυμῶν, ἡ, Aristot. avidus lucris sum, πολυχρηματίας, Xenoph.
Avi, ὁ ἡ ἐπιθυμῶν, ἡ, Dem. τὸ ὀρνίθιον, ἡ, Plut. major, ὁ ὡν, ἡ, id.
Avitus, a, um, παππῶν, ἡ, ὡν, cui avita, & paterna gloria est, ὡ παππῶν ἡ πατρὶς δόξα ὡ ἀρχαί, Dem. i. e. a majoribus acceptus, προγονικὸς, ἡ, ὡν, gloria, καλῶν, Herodian.
Avius, a, um, ὁ ἡ ἀδελφῶν, ἡ, Isocr. ὁ ἡ ἀδελφῶν, ἡ, Xenoph.
Aula, ἡ αὐλή, ἡ, Athen. regia, τὸ βασιλείον, ἡ, Dem. ἡ αὐλὴ βασιλείᾳ, Herodian. aulae princeps, ὁ αὐλαρχός, ἡ, LXX.
Aulaeum, τὸ αὐλαῖον, ἡ, Plut. τὸ καταπίναγμα, ατος, Philo.
Aulicus, a, um, αὐλικός, ἡ, ὡν, adulator, κόλαξ, Plut. famulitium, εἰς ὅτι αὐλῆς ἐκείνῃ, Herodian.
Avocamentum, ἡ διαγωγή, ἡ, τὸ δόγμα, ατος.
Avocatio, ἡ δόξα, ἡ, Plat. ἡ δόξα, ἡ, Teemist.
Avoco, δόξα, aliquem, τινά, Xenoph. δόξα, aliquem ab aliquo, τινά τινος, Isocr. τινὸς δόξα, τινος, Thuc.
Avolo, ἀφίπταμαι, Lucian.
Aura, ἡ αἶσα, ἡ, vel αἶσα, ἡ, Aristot. ad fiat, εἰσπνέει, Aristot. fert, εἰσπνέει, Xenoph. aura perfuari, αἶσαι διαπνέει, id. auram captare, αἶσαν θραύειν, id. auram hominum captans, ὁ ἡ ἀνθρώπων, ἡ, N. T.
Auramentum, f. vas aureum, τὸ χρῆσμα, ατος, Athen. ὁ χρυσός, ἡ, id.
Auraria, f. officina, τὸ χρυσουργεῖον, ἡ.
Aurarius, χρυσεύς, contr. χρυσός, ἡ, ὡν. Confer *Aureus*.
Aurarius, i. e. aurifex, five aurifusor, ὁ χρυσεύς, ἡ, Dem. ars aurarii, ἡ χρυσουργία, ἡ, f. c. τέχνη, id. officina ejusdem, τὸ χρυσουργεῖον, ἡ, id. aurarius sum, aurum fundo, χρυσούω, Dinarch. Confer *Aurifex*.
Auratura, ἡ χρύσεσις, ἡ, Plut.
Auratus, a, um, χρυσεύς, ἡ, ὡν, ὡν, statue, ἡ χρυσά, χρυσά, Athen. ὁ ἡ χρυσεύς, ἡ, ornatus, κόσμος, Plato.
Aureolus, a, um, i. e. auri colorem referens, ὁ χρυσίτις, ἡ, f. c. ἡ χρυσίτις, ἡ, id. arena aureola, φάμος χρυσίτις, Herodot.
Aureus, a, um, χρυσός, ἡ, ὡν, aurea corona, στέφανος, Dem.
Aurichalceus, a, um, ὁ ἡ ὀρείχαλκος, ἡ, columna, στήλη, Suid.
Aurichalcum, ὁ ὀρείχαλκος, ἡ, Plato.
Auricula, τὸ ὠτίον, ἡ, Lucian. τὸ ὠτίον, ἡ, Dem.
Auricularis, e, ὠτικὸς, ἡ, ὡν, Galen.
Aurifaber, idem quod *Aurifex*.
Aurifex, ὁ χρυσουργός, ἡ, LXX. ὁ χρυσουργός, ἡ, Lucian. χρυσουργός, ἡ, quod tamen proprie *Aurifusorem* notat. Vide *Aurarius*.
Aurifodina, τὸ χρυσωρυχεῖον, ἡ, Strabo.
Auriga, ὁ ἡνίοχος, ἡ, Xenoph. ὁ ἡνιοχὴς, ἡ, id.
Aurigarius, ὁ ἡνιοχιστής, ἡ, Hesych. sum aurigarius, ἡνιοχιστής, Poll.
Aurigatio, ἡ ἡνιοχία, ἡ, Philo, ἡ ἡνιοχία, ἡ, Herod. ἡ ἡνιοχία, ἡ, Lucian.
Aurigo, inis, ὁ ἡνιοχός, ἡ, Hippocr. aurigine laborans, ὁ ἡ ἡνιοχός, ἡ, id. aurigini

AUR AUT

similis, ὁ ἡ ἡνιοχός, ἡ, id. aurigine laboro, ἡνιοχίζω, Diof. aurigine tentor, ἡνιοχίζω, Hippocr.
Aurigor, ἡνιοχία, Herodian. ἡνιοχία, Athen.
Auripigmentum, τὸ ἀρσενικόν, ἡ, Diof.
Auris, τὸ ὅτι, ἡ, Dem. ἡνιοχία, ἡ, seu potius aures, αἱ ἀκοαί, ὡν, Lucian. aures alicui obtundere dicendo, τὰ ὅτι τινος ἡμπελῶν λόγον, id. corrumpere aures alicujus, διαφθεῖναι τὰ ὅτι τινος, id. mederi auribus alicujus, ἰσάσθαι τὰ ὅτι τινος, id. aures eruditae habere, ἡνιοχίζω, πειθαρχεῖν, ἡ, Lucian. obturare aures, ne, ἀποφράσκειν τὰς ἀκοάς, ἡ, Lucian. obrepere auribus alicujus, ἀκρίβειαν τὰς ἀκοάς τινος, ἡ, Lucian. aures arrigere, ἀνορθώζειν τὰ ὅτι, Philo, aures pascere, ἐκτρέφειν τὰς ἀκοάς, ἡ, Lucian. aures permulcere, τὴν ἀκοὴν καταυλῆναι, Greg. auribus egere, τὴν ἀκοὴν ἀπολείπειν, Plato, auribus percipere, ἐκτρέφειν, N. T. aure truncatus, ὁ ἡ ἀτόματος, ἡ, LXX. aurium dolor, ἡ ὠταλγία, ἡ, Diof. aurium dolore laboro, ὠταλγία, id. ὠταλγία, id. laborans, ὠταλγικός, ἡ, ὡν, aurium sordes, ἡ κοψίλη, ἡ, Alex. Aphrod.
Auriscalpium, ἡ ὠτολόφισ, ἡ, Plato, Com.
Auritus, a, um, ὠτοῖς ἡ, ὡν, Hom.
Auro, vide *Inauro*.
Aurora, ἡ ἡ, Thuc. simul cum aurora, ἡ, id. auroræ tempore, statim ab aurora, ἡ, Xenoph. ante auroram, ἡ, Herodian.
Auscultatio, ἡ ἀκρόασις, ἡ, Dem. ἡ ἀκρόασις, ἡ, Isocr. non auscultatione tantum, sed & memoria dignum, ὡ ἀκούει μόνον, ἀλλὰ & μνήμης ἔχειν, Dem.
Auscultator, ὁ ἀκροατής, ἡ. Confer *Auditor*.
Ausulto, ἀκροσάμαι, Dem. Confer *Audio*, i. e. obedio, ὡροσίζω, alicui, τινί, Dem.
Ausum, τολμάω.
Auspex, idem quod *Aurur*.
Auspicio, εἰς καλόν, Plato, ἡ καλόν, Xenoph. **Auspiciatus**, a, um, ὁ ἡ αἰσίν, ἡ, fulgura auspiciata, ἀσπασαί αἰσίοι, ἡ, aves auspiciatæ, ὀρνίθες αἰσίοι, Plut.
Auspicium, idem quod *Aururium*.
Auspicio, ὀρνιθοσκοπία, ἡ, LXX. i. e. inchoo, aggredior, ἐκτρέφω, fermonem, πῶ λῶν, Plut. κατάρχω τὸ λόγον, Plato, pæanem, ἐκτρέφω πᾶν, Xen. ἐκτρέφω πᾶν, idem, pugnam κατάρχωμαι τὸ μάχεσθαι, Polyb. bellum, κατάρχω τὸ πολεμεῖν, Plut. Confer *Incipio*.
Auster, ὁ νότος, ἡ, Aristot.
Auster, αὐστρός, χαλιπός, Dem.
Austeritas, ἡ αὐστηρότης, ἡ, Dion.
Austerus, a, um, αὐστρός, ἡ, ὡν, vinum, ὡν, Diof. ut homo, αὐστηρός, ἡ, ὡν, Isocr. αὐστηρότης, ὡν, Dem. αὐστηρός, ἡ, ὡν, Plut.
Australis, e, νότιος, ἡ, ὡν, Arist. mare, θάλασσα, Herodot. australe coeli latus, τὸ νότιον, australis five austrinus flatus, ἡ νότιος, f. c. ὡν.
Austrinus, idem quod *Australis*.
Autum, τὸ πόλιν, ατος, Thuc.
Aut, ἡ, aut desistendum est, aut nemo culpandus, ἡ παύσις, ἡ μὴ αἰτιολογία, Dem. quomodo quis aut firmiorem, aut justiore rempublicam inveniret? ὡς αὐτὸς ἡ βέλαιστίαν, ἡ δικαιοσύνην πολιτείας εὖροι; id.
Autem, ἡ, dignos quidem laude honorare delinquentes autem punire, τὰς μὴ ἀξίας ἐπαινεῖν τιμᾶν, τὰς δὲ ἀδικούντας πολεμεῖν, Dem. Deum quidem timeo, parentes autem honora, amicos reverere, legibus obtempera, τὸ μὴ θείον φοβέσθαι, τὰς δὲ γονεὺς τιμᾶν, τὰς δὲ φίλους ἀγαπᾶν, τὰς δὲ νόμους σέβειν, Isocr. Vita brevis, ars autem longa, ὁ βίος βραχύς, ἡ δὲ τέχνη μακρὴ, Hippocr.
Authenticus, a, um, ἀνθιτικός, ἡ, ὡν.
Autodidactus, a, um, ὁ ἡ αὐτοδίδακτος, ἡ, Xen.

AUT BAC

Autographum, τὸ αὐτόγραφον, ἡ, Plut.
Automatum, τὸ αὐτόματον, ἡ.
Autumnalis, e, ὁ παρθένος, ἡ, ὡν.
Autumnus, ὁ ὁπάρις, ἡ, Xen.
Autumo, νομίζω, Dem. νομίζω, f. νομίζω. Confer *Existimo*.
Avulso, ἡ ἀποσπάσις, ἡ, Dem.
Avulsus, a, um, ἀποσπασθείς, ἡ, ὡν, ἀποσπασθείς, ἡ, ὡν, avulsa pars, τὸ ἀποσπασμα, ατος, particula avulsa, τὸ ἀποσπασματίον, ἡ.
Avunculus, ὁ μητρὸς ἀδελφός, ἡ, ὡν, μητρὸς ἀδελφός, Dem.
Avus, ὁ παππῶν, ἡ, Dem. avus paternus, παππῶν ὁ πατὴρ, id. avus maternus, παππῶν ὁ πατὴρ μητρὸς, id.
Auxiliaris, e, βοηθικός, ἡ, ὡν, Aristot. ὁ βοηθικός, ἡ, ὡν, Thuc. hinc auxiliares copiae, τὸ βοηθητικόν, ἡ, id.
Auxiliarius, ὁ ἐκμαχῶν, ἡ, Dem. ὁ βοηθός, ἡ, id. socii & adjuutores, ἐκμαχῶν ἡ βοηθοί, id. Confer *Socius* & sequens *Auxiliator*.
Auxiliator, ὁ βοηθός, ἡ, Dem. ὁ βοηθός, ἡ, id. ὁ βοηθός, ἡ, Isocr. in pugna five certamine, ὁ ἐκμαχῶν, ἡ, Xen. ὁ ἐκμαχῶν, ἡ, Isocr. ὁ ἐκμαχῶν, ἡ, id. quætere sibi auxiliares, ζητεῖν αὐτοῦ βοηθούς, Dem. assumere aliquem auxiliatorem, λαμβάνειν τινά ἐκμαχῶν, Isocr. habere aliquem auxiliatorem, ἡνιοχίζω, id. Confer *Adjuutor*.
Auxiliatrix, ἡ βοηθόσα, ἡ, ἡ ἐκμαχῶν, ἡ, ἡ ἐκμαχῶν, ἡ.
Auxilior, βοηθία, Dem. ὁ βοηθός, Isocr. ἐκμαχῶν, Dem. omnibus viribus auxiliari, παντὶ δυνάμει τὸ δυνάμει βοηθεῖν, Dem. auxiliari alicui adversus hostes, βοηθεῖν τινί ἀπὸ τῶν πολεμίων, id. prompte auxiliari alicui, ἀποδύμενος βοηθεῖν τινί, id. ἀποδύμενος ἐκμαχῶν, id. ἰτοίμως βοηθεῖν, Isocr. fegnitè auxiliari, ὁκνηρῶς βοηθεῖν. Venio vobis auxiliaturus, ἐρχομαι ὑμῖν ἐκμαχῶν, Xen. Dem. Confer sequens *Auxilium*.
Auxilium, ἡ βοηθία, ἡ, Dem. τὸ βοηθεῖν, ατος, Arist. ἡ ἐκμαχία, ἡ, Thuc. numerus auxiliorum missorum, ἀριθμὸς τῶν βοηθῶν, Dem. auxilium inane fieri alicui, ματαιὰν τινὶ γίνεσθαι βοηθειαν, id. accersere ab aliquo, μετακίπτειν βοηθειαν παρὰ τινος, Isocr. polliceri alicui, ὑπαγγεῖλαι τινί βοηθειαν, Dem. expectare aliunde, προσδοκᾶν ἐξ ἄλλου βοηθειαν, Isocr. discernere, φρεσίν τινος βοηθειαν, Dem. mittere aliquo, ἀποδύμενος βοηθεῖν εἰς τινά τινα, id. forte, ποιεῖν βοηθειαν, Isocr. στείλειν ἐκμαχίαν, Thuc. impedire, κατεῖναι τὴν βοηθειαν τινος, Dem. auxiliis egere, δεῖσθαι βοηθείας, id. uti, χρῆσθαι βοηθείαι, id. auxilio alicui venire, ὁρμαίνεσθαι βοηθεῖν τινί, Xen. βοηθεῖν εἰναί τινι, Aristot.
Axilla, ἡ μαχάλη, ἡ, Xen.
Axioma, τὸ εὐκταίωμα, ατος.
Axiomaticus, a, um, αξιωματικός, ἡ, ὡν, Dion. Hal.
Axis, ὁ ὅξω, ὡν, curvus, Xenoph. mundi, τὸ ὅξω, Aristot.

B.

BAbæ! βαβᾶι, babæ! felicitatem, βαβᾶι τὸ εὐδαιμονίας. Babæ, dicebam ego, βαβᾶι ἡν δὲ ἐγώ, Plato.
Bacca, i. e. fructus, τὸ ἀκρόδεν, ἡ, bacca juniperi, item cedri, ἡ ἀκροβίς, id. Diof. bacca lauri, ἡ δαρνίς, id. Theophr. i. e. margarita, ὁ μαργαρίτης, ἡ, Athen.
Bacchabundus, a, um, βακχάβων, ἡ, ὡν.
Bacchanalia, τὰ βακχάγια, ὡν, Plut. τὰ Διονυσία, ὡν, id. agitare, ὡν διονυσία, διονυσιάζειν, Athen. πομπάζειν τὰ Διονυσία, Apocrypt.
Bacchans, βακχάων, ὡν, ὁ ἡ παρὰ βακχῶν.

Bacchans

BAC BAR

Bacchar, ἡ βῆχχαρις, ιος, *Diosc.*
 Bacchatio, ἡ βακχῆα, ας, *Plut.*
 Bacchor, βακχῆα, *Plato.*
 Bacchicus, a, um, βακχικός, ἡ, ἐν, διονυσίου, ιος, ιον, bacchica dona, διονυσια δῶρα, *Athen.* διονυσιακός, ἡ, ἐν, bacchici chori, διονυσιακοὶ χοροί, *id.*
 Bacchus, ὁ Βάκχος, υ, ὁ Διόνυσος, υ.
 Baccula, τὸ ἀκροδερνίον, υ.
 Bacillus, ἡ βακίλιδιον, υ, ἡ ράβδος, *id.*
 Baculus, ἡ βακίλη, ας, *Plut.* senilis, quo senes innituntur, βακίλη γερωντικὴ, *Theophr.* τὸ βακίλιον, υ, *Aristoph.* ἡ ῥάβδος, υ, *Xenoph.* baculo innitor senum more, βακίλῳ πρεσβυτικῶς, *Naz.*
 Bajulo, βαζύλῳ, senem humeris, γέροντα ἐπὶ ὤμων, *Arist.* ἀγκυλοποιεῖν, υ, *Paus.*
 Bajulus, ὁ βαζύλῳ, οντος, ὁ φοροεισάγγελος, υ, *Suid.* ὁ ἀγκυλοποιεῖν, υ, *Poll.*
 Balena, ἡ φάλαινα, ης, τὸ κῆτος, ιος, *Athen.*
 Balanus, ἡ βάλανος, υ, *Diosc.*
 Balatus, us, τὸ βλήχμα, ατος, ἡ, βλήχην, υς, *Aeschyl.*
 Balbe, τραυλῆς, βλασιδῆς.
 Balbus, a, um, τραυλός, ἡ, ἐν, *Plut.* ψαλλός, ἡ, ἐν, *id.* βλασιδῆς, ἡ, ἐν, *Hippocr.* ὁ κῆς ἡ μογυλῆς, *N. T.*
 Balbuties, ἡ τραυλότης, ητος, *Plut.* ὁ τραυλισμός, υ, ἡ ψαλλότης, ητος, *Aristot.* ὁ ψαλλισμός, υ, *id.*
 Balbutio, τραυλίζω, *Aristoph.* ψαλλίζω, *Aristot.* ψαλλίζομαι, *Plato.* ψαλλίζω, *Lucian.*
 Balneum, vide Balneum.
 Ballista, ἡ βάλλιστρα, ας.
 Balneator, ὁ βάλανδρος, ιος, *Plato.* ὁ βάλανιτις, υ, *Suid.* ὁ βάλαντινός, υ, *id.*
 Balneatrix, ἡ βάλαντις ἰδός, ἡ βάλαντισσα, ης.
 Balneo, i. e. lavo, νίπτω, *Athen.* λῶω, *Lucian.* αὐτὸν λῶω, *Herodian.*
 Balneolum, τὸ βάλαντιδιον, υ.
 Balneum, τὸ βάλαντιον, υ, *Dem.* τὸ λῶτρον, υ, *Plut.* perferre aliquem in balneum & ablucere, ἐντρίβειν τινα εἰς βάλαντιον ἢ πλύνειν, *Dem.* perferri in balneum, vel ex balneo, ἐξέρχεται εἰς βάλαντιον vel ἐκ βάλαντιος, *id.* lavare solitus in balneo, λῶδης εἰσθὼς ἐν βάλαντι, *id.* uti balneo, χρῶνται βάλαντι, *Ælian.* χρῶνται λῶτρον, *Herodian.* ad balneum procedere, ἐπὶ λῶτρον προσέρχεται, *id.* i. e. locus balnei, ὁ λῶτρον, υτος, *Xenoph.*
 Balo, sc. ut ovis, vel capra, βληχάομαι, *Aristoph.*
 Balsamum, τὸ βάλαμον, υ, *Theophr.* fructus balsami, τὸ καρποβάλσαμον, υ, *Diosc.* fructus balsami, τὸ ὕλοβάλσαμον, υ, *id.* succus balsami, τὸ ὀπβάλσαμον, υ, *id.*
 Balteolus, τὸ ζώνιον, υ, *Poll.*
 Balteus, ὁ ζώνη, ὅρος, aureus, χρυσεός, *Herodot.* balteum solvere, ζώνη λύνειν, *Dem.* *Phal.* τὸ ζῶμα, οτος, *Eustath.*
 Baptisma, τὸ βάπτισμα, ατος, *N. T.* ὁ βαπτισμός, υ, *id.*
 Baptismus, idem quod Baptisma.
 Baptista, ὁ βαπτιστής, υ, *N. T.*
 Baptisterium, τὸ βαπτιστήριον, υ.
 Baptizo, βαπτίζω, aliquem, τινα, *N. T.*
 Barathrum, τὸ βάραθρον, υ, *Xenoph.* præcipitare aliquem in barathrum, ἐμβάλλειν τινα εἰς βάραθρον, *id.* barathro similis, ὁ κῆς ἡ βαραθρότης, ιος, *Plut.*
 Barba, ἡ ἀνὰ, ατος, *Plut.* ἡ ἀνὰ, ης, *id.* τὸ γένειον, υ, *Pausan.* barba hirci, ἀνὰ τὸν ἵρκα, *Athen.* barbatus, ὁ ἀνὰ, υ, *Suid.* habens barbam densam & hispidam, ὁ ἀνὰ, υτος, *Aristoph.* raram, ὁ ἀνὰ, υτος, *Poll.* nullam, ὁ ἀνὰ, υτος, ὁ ἀνὰ, υ, promissam, ὁ ἀνὰ, υτος, ἀνὰ, υτος, hircinam, ὁ ἀνὰ, υτος, ἀνὰ, υτος, aeneam sive rufam, ὁ ἀνὰ, υτος, ἀνὰ, υτος, *Plut.* barbam alere, ἀνὰ, υτος, *Plut.* barbam vello, τὸ ἀνὰ, υτος, *Dion.* barbam gesto, γένειον, *Arist.* barbam emittere incipio, γένειον, *Xenoph.*

BAR BEL

Barbare, βαρβαρῆς, *Plut.* barbare loquor, βαρβαρίζω, *id.*
 Barbaricus, a, um, βαρβαρικός, ἡ, ἐν, ὁ κῆς ἡ βαρβαρῆς, υ, bellum, πόλεμος, *Thuc.* lingua, γλῶσσα, *Sophoc.*
 Barbaries in sermone, ἡ βαρβαρισμός, ας, *Strabo.*
 Barbarismus, ὁ βαρβαρισμός, υ, *Eustath.*
 Barbarus, a, um, ὁ κῆς ἡ βαρβαρῆς, υ, *Plut.* barbarum reddo, vel barbaris subijcio, βαρβαρῶν, ἐκβαρβαρῶν, *Isocr.* barbarus fio, βαρβαρίζω, barbaris faveo, βαρβαρίζω, *Xenoph.* ter-barbarus, ὁ κῆς ἡ τριβαρβαρῆς, υ, *Plut.*
 Barbatus, a, um, ὁ γένειος, υ, *Lucian.* ἡ γένειος, *id.* *Athen.* barbatus sum, γένειον, *Aristot.*
 Barbitus, ὁ vel ἡ βάρβιτος, υ, τὸ βάρβιτον, υ, barbito cano, βαρβιτίζω, *Poll.*
 Barbula, τὸ βάρβιλον, υ.
 Barbuz, ἡ τριζύλα, υς.
 Bardus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ βάρδης, υς, *Xen.* Confer *Strapides.*
 Barritus, us, τὸ τὴν ἑλίκων τὸ βρόχμα.
 Barrus, ὁ ἑλίκων, ατος, *Aristot.*
 Basiatio, τὸ φίλημα, ατος, *Lucian.*
 Basiator, ὁ φίλητος, υ.
 Basiliscus, ὁ βεσιλίσκος, υ.
 Basio, φίλω, *Athen.* φίλος τῷ σώματι, *Xenoph.* Confer *Osculator.*
 Basis, ἡ βῆσις, ιος. Conf. *Fundamentum.*
 Bastum, τὸ φίλημα, ατος. Conf. *Osculum.*
 Batillum, τὸ αὐρανόν, υ, ὁ αὐρανός, υ, *Ben.*
 Batuo, ἀλῶω, aliquem lapidibus, τινα λίθοις, *Ælian.*
 Baubor, βαύζω, canes baubantur ad id, quod non noverunt, οἱ κύνες βαύζουσιν, ὁ ἀνὴρ μὴ γινώσκων, *Plut.*
 Beate, εὐδαιμόνως, *Isocr.* μακαρίως, *Aristoph.* beate vivo, ἐν εὐδαιμονίᾳ διαίω, *Isocr.*
 Beatitas, f. Beatitude, ἡ εὐδαιμονία, ας, *Dem.* ἡ μακαριότης, ητος. Conf. *Felicitas.*
 Beatus, a, um, μακάριος, ιος, ιον, *Dem.* ob bonos liberos, τὸν εὐπαιδῆ, *Aristoph.* facere aliquos beatos & felices, ποιῶν τινας εὐδαιμόνας ἢ μακαρίους, *id.* fieri beatum ex humili, γίνεσθαι εὐδαιμόνα ἐκ ταπεινῆς, *id.* beatus sum, εὐδαιμόνως, *Dem.* εὐτυχῶ, *id.* διδωχῶ, *Dem.* ὁ βίον διδῶν ἐν εὐδαιμονίᾳ, *Dem.* πρῶτον μακαρίως, vel εὐδαιμόνως, *Aristot.* beatum prædico, μακαρίζω, *Isocr.* aliquem ob aliquod, τινα τινας, *Aristoph.* ob fortunam, εὐδαιμονίζω τινα τὸν τύχης, vel διὰ τὴν τύχην, *Dem.* *Isocr.*
 Bellaria, τὰ τραγῆματα, αν, *Plato.* τὰ τραγῆματα, αν, *Athen.* τὰ τραγῆματα, αν, *Hippocr.* τὸ ὀπδορπισμα, ατος, *Athen.* bellariorum amans, ὁ κῆς ἡ φιλοτραγῆμων, υτος, *Athen.*
 Bellator, ὁ μάχιμος, υ, *Isocr.* ὁ στρατιώτης, υ, *Dem.* πολεμιστής, υ, *Plut.* Conf. *Miles.*
 Bellatorius, a, um, πολεμιστήριος, ιος, ιον, *Xenoph.*
 Bellatrix, ἡ πολεμιστής, ἰδός, ἡ, πολεμιστριά, ας.
 Belle, καλῶς, *Dem.* καλῶς, *Xenoph.*
 Bellicose, φιλοπολέμως, *Isocr.* πολεμικῶς, *idem.*
 Bellicosus, a, um, πολεμικός, ἡ, ἐν, *Isocr.* πολεμικῶς διακίμην, *id.* πολεμικῶς ἔχων, *id.*
 Bellicus, a, um, πολεμικός, ἡ, ἐν, virtus, ἀρετή, *Xenoph.* bellica ars, ἡ πολεμικὴ sc. τέχνη, *Arist.* bellicæ res, τὰ πολεμικά, αν, *Xenoph.*
 Belligero, πολεμῶ, cum aliquo, τινι, *Dem.* adversus aliquem, πρὸς τινα, *id.* pro aliquo, ἀντὶ τινος, *Isocr.* tanto tempore, τοσούτον χρόνον, *Dem.* decem annos, δέκα ἔτη, *Isocr.* continenter, συνεχῶς, fortius, ἄμεινον, *id.* valde expedite, σφόδρα ἱσχυρῶς, *Dem.* promptius, πρὸς μᾶλλον, *Isocr.* aperte, ἀπλῶς, *Dem.* aperto Marte, ἐκ ἀνορθοῦ, *id.* ipso opere, non decretis solum, τοῖς ἔργοις, μὴ ψευδασίαι μόνον, *id.* turpiter, αἰσχρῶς, *Isocr.* misere & male, ἀθλίως ἢ κακῶς, *Dem.* communi consilio, κοινῇ, *Isocr.* terra marique, κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, *id.*

BEL BEN

Bellua, τὸ θηρίον, υ, robusta, ἄλκιμον, *Xen.* agrestis sive fera, ἄγριον, *Isocr.*
 Bellualis, e, idem quod Belluinus.
 Belluinus, a, um, θηριώδης, ιος, ιον, *Xen.* vis, βία, *Sophoc.* ὁ κῆς ἡ θηριώδης, υς, homo, θηριώδης, *Aristot.* natura, φύσις, *id.*
 Bellum, ὁ πόλεμος, υ, *Dem.* maximum, μέγιστον, *Isocr.* magnum & difficile, πολὺς καὶ χαλεπός, *Dem.* continuum, συνεχής, *Dem.* grave, βαρὺς, *id.* vehemens, δεινός, *id.* implacabile & non indiciū, ἀσπῶντος καὶ ἀκέραιος, *id.* legitimum & apertum, νόμιμον, καὶ ἀνορθόν, *id.* ignobile & sumptuosum, ἀδόξον καὶ δαπανηρὸν, *id.* terrestre, maritimum, ὁ κατὰ γῆν, ὁ κατὰ θάλασσαν, *Isocr.* finitimum, ὁμοῦς, *Dem.* publicum, κοινός, *Isocr.* privatum, ἰδιόχ. *Dem.* civile, ἐπὶ δῆμον, sive ἱερὸν, *Æl.* bella & expeditiones, πόλεμοι καὶ στρατιαί, *Dem.* bella & certamina, πόλεμοι καὶ ἀγῶνες, *Isocr.* bella & praelia, πόλεμοι καὶ μάχαι, *Dem.* pericula belli, κινδύνοι πολέμου, *Isocr.* excitare ad bellum, παρακαλεῖν vel παραρτύνειν πρὸς πόλεμον, *id.* bellum expetere, πολεμῶν ἐπιθυμεῖν, *id.* decernere, γράφειν vel χειροποιεῖν, *Dem.* excitare, commovere, gerere, ποιεῖν vel ποιεῖν, *id.* movere, κινεῖν, *id.* suscipere adversus aliquem, ἀναιρῶν, vel ἀνελκῶν πρὸς τινα, *Isocr.* sustinere, ἀντὶ τινος, *Dem.* indicare, sive denunciare, προσηγορεύειν, *id.* parare, apparare, παρασκευάζειν πρὸς πόλεμον, *id.* τὰ πρὸς πόλεμον, *id.* interre aliquem, ἐκέρπειν πρὸς πόλεμον, *Isocr.* καλεῖν πρὸς πόλεμον εἰς χάραν τινα, *Dem.* repellere, ἀπώθειν πρὸς πόλεμον, *Dem.* gerere adversus aliquem, πολεμῶν πρὸς τινα, *id.* una gerere, συμπολεμεῖν πρὸς πόλεμον, *id.* feliciter gerere, κατορθύνειν τὸν πόλεμον, *id.* administrare, διοικεῖν τὰ πρὸς πόλεμον, *Isocr.* trahere, ducere, ἀναβιβάζειν πρὸς πόλεμον, *Dem.* formidare, φοβεῖσθαι, *id.* fugitare, φεύγειν, *id.* componere ex animi sententia, κατατιθέναι τὸν πόλεμον, ὅπως βούλεται τις, *id.* solvere, διαλύειν πόλεμον, *Isocr.* διαλύειν πρὸς πόλεμον, *id.* sopire, restringere, παύειν τὸν πόλεμον, *id.* bellum ingruit, πόλεμος ἔρχεται, *Dem.* bellum fit, oritur inter aliquos, πόλεμος γίνεται πρὸς τινας, *id.* bellum est alicui cum aliquo, πόλεμος ἐστὶ τινι πρὸς τινα, *id.* proficisci ad bellum, ἐπιλθεῖν εἰς πόλεμον, *Isocr.* vincere aliquem bello, κρατεῖν τινος πρὸς πόλεμον, *Dem.* pacem facere e bello, εἰρήνην ποιεῖν ἐκ πολέμου, *id.*
 Belluofus, a, um, i. e. plenus belluis, ὁ κῆς ἡ θηριώδης, ιος, ιον, *Thuc.*
 Bellus, a, um, καλός, ἡ, ἐν, *Aristoph.*
 Bembix, ἡ βέμβις, ητος. Vide *Trochus.*
 Bene, εὖ, *Dem.* καλῶς, *id.* ὁρῶς, *Isocr.* adfectum esse erga aliquem, διακίμην εἰς τινα, *Dem.* εὖ, εὖ, φιλοφρονεῖται πρὸς τινα, *Dem.* *Isocr.* audire, καλῶς ἀκούειν, *Plut.* cedere, παραχωρεῖν δεξιῶς, *Herodian.* bene cum eo agitur, πρὸς τινι εὖ, *Dem.* καλῶς, *id.* bene volo tibi, εὖ σοι εἶμι, *Dem.* bene de aliquo mereri, ἐργάζεσθαι τινα ἀγαθόν, vel ἀγαθόν, *Isocr.* bene facere alicui, αἰεῖν τι καλῶς, *N. T.* alicui, δρῶν εὖ τινα, *Aristoph.* bene me habeo, ἔχω καλῶς, *Dem.*
 Benedico, εὐλογῶ, i. e. laudo, aliquem, τινα, *Isocr.* i. e. bona precor & omnia fausta alicui opto, εὐφημέω καὶ ἀγαθὰ τὰ πάντα εὐχομαι τινι, *Dem.*
 Benedictio, ἡ εὐλογία, ας, *Herodian.* ἡ εὐλογία, ας, *Philo.*
 Benedictus, a, um, εὐλογητός, ἡ, ἐν, *N. T.*
 Benefacio, εὐφραίνω, alicui, τινα, *Dem.* εὐποιῶ τινα, *id.* ἀγαθὸν ποιεῖν τινα, *id.* civitati, εὖ τῇ πόλει ἀγαθὸν τι, *Isocr.* Conf. *Beneficium.*
 Benefactor, ὁ εὐφραίνων, υ, *Dem.* ὁ εὐποιῶν, υτος, *Isocr.* sum alicuius, εὐφραίνω γινώσκω καὶ τινας, *id.* χρηστὸς γινώσκω πρὸς τινα, *id.*

Benefactum, τὸ εὐεργέτημα, ατϞ, Demosth. Conf. Beneficium.

Beneficentia, ἡ εὐεργεσία, ας, Dem. ἡ εὐπραγία, ας, Isocr.

Beneficiarius, ὁ εὐπαθὴν, ὄντϞ, Dem. ὁ εὐπαθὴν, ὄντϞ, Isocr. ὁ εὐπαθὴν, ὄντϞ, Dem.

Beneficium, τὸ εὐεργέτημα, ατϞ, Dem. ἡ εὐεργεσία, ας, Isocr. ἡ χάρις, ιτϞ, Dem. τὸ ἀγαθόν, ὅ, id. τὸ χρηστὸν, ὅ, id. magnum, εὐεργεσία μεγάλη, Dem. majus, μέγαν, id. maximum, summum, amplissimum, μέγαν, id. mediocre, μετρία, id. privatum, ἰδία, id. immensum, ἀπειροχέτης, id. conferre in aliquem, καταθέδω εὐεργασίαν κατὰ τινα, Dem. ἐργάζεσθαι τινα ἀγαθόν, ὅ, id. ἀγαθὸν τινα ἀγαθόν, Aristot. εὐεργετῆν τινα, id. accipere ab aliquo, εὐεργετῆν ὑπὸ τινος, Plutarch. ἀγαθὸν τινα εὐεργετῆν, Lyfias, ferre alicui acceptum, εἰς τὴν εὐεργεσίαν τινα, Isocr. adscribere deorum benevolentiae, εὐεργεσίαν τινα εὐεργεσίαν, Dem. praedicare & meminisse, ἀγαθὸν ἢ μεμνημένον, Isocr. reddere, rependere, ἀντιδίδωμι εὐεργεσίαν, Aristot. ἀντιδίδωμι ἢ εὐεργεσίαν, Dem. ἀντιδίδωμι τὰ δίκαια τοῖς εὐεργεταῖς, id. τὰς εὐεργετίας εἶναι τὰ δοθέντα ἔχειν, id. beneficii loco aliquid concedere alicui, ἀντὶ τινος εὐεργεσίας ἢ χάριτος, ὅ, id. εὐεργεσία, Dem. ornare aliquem beneficiis, τιμᾶν τινα δόξαις, id. superari beneficiis amicorum, ὑπερβαίνειν τὰς εὐεργετίας τῶν φίλων, Isocr. habere aliquid pro beneficio, ἀντὶ τινος εὐεργεσίας, Dem. loco beneficii accipere, μετὰ χάριτος λαβεῖν τι, id. beneficiis aliquem provocare, ἀντὶ τινος εὐεργεσίας εἶναι τινα, id. cuius magna beneficia extant in aliquem, ὅ, id. εὐεργεσία, Dem. ἀντὶ τινος εὐεργεσίας, Dem.

Beneficus, ὁ εὐεργέτης, ας, Dem. ὁ εὐεργετῆς, ὄντϞ, Isocr. ὁ εὐεργετῆς, ὄντϞ, Dem. χρηστός, ὅ, id. ἀγαθός, ὅ, id. ὁ εὐεργετῆς, ὄντϞ, Isocr.

Beneemeritus, ὁ εὐεργετῆς, ας, vere de civitate, ἀλλοτρίως, ας, Dem.

Beneplacitum, ἡ εὐδοκία, ας, N. T.

Benevole, εὐνοϊκός, Dem. εὐνοϊκός, Isocr. μετ' εὐνοίας, Dem. audire aliquem, εὐνοϊκῶς ἀκούειν τινος λόγον, id. & fideliter agere aliquid, εὐνοϊκῶς ἢ πιστῶς πράττειν τι, id.

Benevolentia, ἡ εὐνοία, ας, Dem. ἡ εὐμείνεια, ας, id. τὸ εὐμενές, ὅ, id. ἡ φιλοφροσύνη, ας, id. & humanitas, εὐνοία ἢ φιλοφροσύνη, id. & studium, εὐνοία ἢ προθυμία, id. insignis, εὐνοία μεγάλη, id. magna & incredibilis, μεγάλη καὶ ἀσυνέτη, id. singularis, πολλή, id. summa, μέγαν, id. firmior, βέλτερος, Isocr. divina, δαιμονία, Dem. iusta, δίκαια, id. vera, ἀληθινά, Isocr. omni suspitione carens, ἀνυπόπτος, Dem. benevolentiam expetere, ἐρεῖν εὐνοίας, Isocr. aliquorum, ἀπαρκαλίσαντες τινος εὐνοίας, Dem. tribuere alicui, δίδωμι τινί, id. habere erga aliquem, εὐνοίαν ἔχειν πρὸς τινα, id. praestare alicui, παρέχειν τινί, Isocr. demonstrare alicui, ἐδείκνυσθαι πρὸς τινα, Dem. exquirere ἐνδείκνυσθαι τινί, id. alicujus contrahere, κλέβει παρὰ τινος, id. λαβεῖν τι, Isocr. conservare, διασώζειν vel διαφυλάττειν, id. remittere erga aliquem, ἀφίστασθαι τ' εὐνοίας τ' εἰς τινα, id. abjicere erga aliquem, ἀπαρκαλίσαντες τινος εὐνοίας, id. vel πρὸς τινα, id. facere aliquid ex benevolentia, ποιεῖν τι κατ' εὐνοίαν, id. ἐπ' εὐνοίαν ποιεῖν τι, id. benevolentiae alicujus aliquid commendare, παρακατατίθεσθαι τι εὐνοίας τινος, Isocr. benevolentiae munus in periculis non deferere, τινος εὐνοίας τινος εἶναι τινος εὐνοίας, Dem. frustrari benevolentia alicujus, ἀπαρκαλίσαντες τ' εὐνοίας τινος, id. destitui benevolentia & humanitate alicujus, ἀποστρέφειν τ' εὐνοίας ἢ φιλοφροσύνης τινος, idem.

Benevolus, a, um, ὁ εὐνοῦς, contr. εὐνός,

Dem. εὐνοϊκός, ὅ, id. ὁ εὐμενής, ὅ, id. alicui & amicus, εἷς ἢ φίλος, τινί, id. est illi, γινώσκω, ὅ, id. εὐνοϊκός, Isocr. benevolum habere aliquem, ἔχειν τινα εὐνοίαν, id. nancisci aliquem benevolentiorum alio, τοχρῶν τινος εὐνοϊκόν, ὅ, id. benevolo animo sum erga aliquem, εὐνοϊκῶς ἔχειν πρὸς τινα, vel τινί, Dem. εὐμενῶς ἔχειν vel διακίμαι πρὸς τινα, Isocr. εὐνοίαν ἔχειν εἰς τινα, vel τινί, idem.

Benigne, φιλοφρόνως, Xenoph. φιλοφροσύνη, Dem. εὐμενῶς, Isocr.

Benignitas, ἡ εὐεργεσία, ας, Isocr. ἡ χρηστότης, ας, N. T.

Benignus, a, um, χρηστός, ὅ, id. Dem. ἀγαθός, ὅ, id. ὁ εὐεργετῆς, ὄντϞ, Isocr. ὁ εὐεργετῆς, ὄντϞ, Dem. πρᾶτος, id. & ignoscens hominum erratis, πρᾶτος ἢ συγγνώμης τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτημάτων, Xen. erga aliquem, πρᾶτος τινί, Plut.

Beo, i. e. beatum praedico, μακαρίζω, Dem. εὐδαιμονίζω, id. aliquem fortunae ergo, τινί εὐτυχίαν, Aristot. τινί εὐτυχίαν, Dem. majores, μακαρίζω τινος προγόνους, Isocr. alicujus causa, τινος, Aristot. i. e. beatum reddo, ποίω τινά εὐδαιμονα ἢ μακάριον, Isocr.

Bes, ἡ δαιμονία, ας, Lucian.

Bestia, τὸ θηρίον, ας, Dem. immanissima, ἀγριότατον, Isocr. impura, μιανήν, Dem. nefaria & immanis, μιανὴν ἢ ἀμείαντον, id. cicutare bestias & meliores efficere, ὑμερῶν ὑχρῶς θηρία ἢ πλείονος ἀξίας ποιεῖν, id. i. e. bono bestialis, ad quid bestia ejusmodi utatur quis? ἴσ' ὅτι εἰς τὴν χρῆσιν τῶν τοιούτων θηρίων; Dem. bestiarum more, θηριόδως, Isocr.

Bestialis, e, ὁ εὐθιμώδης, ας, Aristot.

Bestiarius, ὁ θηριόμαχος, ας, Lucian.

Pestiola, τὸ θηρίδιον, ας, Theophr.

Beta, τὸ τῦτλον, ας, Diosc.

Betula, ἡ κυμύδα, ας, Benet.

Bibacitas, ἡ φιλοποσία, ας, Xen.

Bibax, ὁ πολυπότης, ας, Plut. ὁ εὐπολύποτος, ας, Aristot. ποτικός, ὅ, id. Plut.

Biblia, τὰ βιβλία, ας, Dem.

Biblicus, a, um, βιβλικός, ὅ, id.

Bibliographia, ἡ βιβλιογραφία, ας, Diosc.

Bibliographus, ὁ βιβλιογράφος, ας, Poll.

Bibliopagus, ὁ βιβλιοπότης, ας, Poll.

Bibliopola, ὁ βιβλιοπώλης, ας, Poll.

Bibliopolium, τὸ βιβλιοπώλειον, ας, Poll.

Bibliotheca, ἡ βιβλιοθήκη, ας, Poll.

Bibliothecarius, ὁ βιβλιοθήκης, ας, Poll.

Bibo, onis, ὁ πόσις, ας, Aristot.

Bibo, bibere, πίνειν, vinum, οἶνον, Xenoph.

per totum diem, ὅλον τὴν ἡμέραν, id. me-

rum, ἀκρατοσύνη, Athen. lac, γαλακτοπο-

τήν, id. vinum, οἶνον, id. parum, ὀλι-

γοσύνη, Plut. aquam, ὑδροποσίαν, Xen.

frigidam, ψυχροποσίαν, Plut. medicamen-

tum, φαρμακοποσίαν, Theophr.

Bibosus, vide Bibax.

Fibulus, ὁ φιλοπότης, ας, Poll.

Biceps, ὁ εὐδιπάλους, ας, ὁ εὐδιπρόσω-

πος, ας, imago, ἀγάλμα διπρόσωπον, He-

rodian.

Bicolor, ὁ εὐδιπάλους, contr. διχρῆς, Aristot.

ὁ εὐδιπάλους, ας, Galen.

Bicornis, e, ὁ εὐδιπάλους, ας, Aristot. ὁ εὐδι-

πάλους, ας, Hippocr. ὁ εὐδιπάλους, contr.

διπρῆς, Arist.

Bicorpor, ὁ εὐδιπάλους, ας, ὁ εὐδιπάλους-

τος, ας.

Bicubitalis, e, ὁ εὐδιπάλους, ας, Diosc. δι-

πυκνῶς, id.

Bidens, ὁ εὐδιπάλους, ὄντϞ.

Biduum, δύο ἡμέραι, biduo post, δύο διαδρα-

μῶσιν ἡμέραι, Herodian.

Biennis, e, ὁ εὐδιπάλους, ας, Aristot.

Biennium, τὸ διετής, ας, Aeschin. ἡ δι-

ετία, ας.

Bifariam, διχῶς, Dem. διχῶς, divido, διχοτο-

μία, Polyb.

Biferus, a, um, ὁ εὐδιπάλους, ας, Cicer.

Biferus, a, um, ὁ εὐδιπάλους, ας, Cicer.

Biferus, a, um, ὁ εὐδιπάλους, ας, Cicer.

Biferus, a, um, ὁ εὐδιπάλους, ας, Cicer.

Biferus, a, um, ὁ εὐδιπάλους, ας, Cicer.

Biferus, a, um, ὁ εὐδιπάλους, ας, Cicer.

Biferus, a, um, ὁ εὐδιπάλους, ας, Cicer.

Biferus, a, um, ὁ εὐδιπάλους, ας, Cicer.

Biferus, a, um, ὁ εὐδιπάλους, ας, Cicer.

Biferus, a, um, ὁ εὐδιπάλους, ας, Cicer.

Biferus, a, um, ὁ εὐδιπάλους, ας, Cicer.

Biferus, a, um, ὁ εὐδιπάλους, ας, Cicer.

Biferus, a, um, ὁ εὐδιπάλους, ας, Cicer.

Biferus, a, um, ὁ εὐδιπάλους, ας, Cicer.

Biferus, a, um, ὁ εὐδιπάλους, ας, Cicer.

Aristot. ὁ εὐδιπάλους, ας, terra, γῆ, Stra-

bo, sum, διακρίνω, Theophr.

Bifidus, a, um, i. e. ungulam bifidam ha-

bens, ὁ εὐδιπάλους, ας, Aristot.

Biforis, e, ὁ εὐδιπάλους, ας, templum, ναός,

Poll.

Biformis, e, ὁ εὐδιπάλους, ας.

Bifrons, ὁ εὐδιπάλους, ας, Plut. ὁ εὐδιπάλους,

Dem. εὐδιπάλους, ας, munitio, φρούρα, Appian. ὁ εὐδιπάλους,

Dem. εὐδιπάλους, ας, imago, qualis Jani, ἀγάλ-

μα, Herodian.

Bigae, ἡ κυμαίνουσα, idϞ, Plut. bigis vehor,

κυμαίνουσα, Aristot. bigarum auriga,

ὁ κυμαίνουσα, ας, Lucian.

Bigamia, vide Digamia.

Bigarius, ὁ κυμαίνουσα, ας, Lucian.

Bijugus, a, um, ὁ εὐδιπάλους, ας, Gregor. Naz.

Bilanx, ἡ ζυγός, ας, Plut. vide Libella.

Bilinguis, e, i. e. duarum linguarum peri-

tus, ὁ εὐδιπάλους, ας, Thuc. ὁ εὐδιπάλους,

ας, Poll. ex Philistion, i. e. aliud lo-

quens, aliud sentiens, ὁ εὐδιπάλους, ας,

N. T.

Biliofus, a, um, ὁ εὐδιπάλους, ας, Hipp.

rocr. χολικός, ὅ, id. Plut. extreme bilio-

fus, i. e. valde iracundus, ὁ εὐδιπάλους,

ας, Aristot.

Bilis, ἡ χολή, ας, Plut. i. e. ira, idem, Dem.

bilem educens, ὁ εὐδιπάλους, ας, Gal. me-

ram bilem congerens, ὁ εὐδιπάλους, ας, Plut.

idem, bile mens carens, ἡ ἀχολία, ας, Plut.

bilis atra redundans, ἡ μελαγχολία, ας,

Hippocr. bile atra laboro, μελαγχολία,

Dem. bile amara redundans, ὁ εὐδιπάλους,

ας, Hipp.

Bilustris, e, vide Decennalis.

Bimaris, e, ὁ εὐδιπάλους, ας, locus, τόπος,

N. T.

Bimatus, ἡ διετία, ας, N. T.

Bimembris, e, ὁ εὐδιπάλους, ας, Diosc.

Bimestris, e, ὁ εὐδιπάλους, ας, bimestre tem-

poris spatium, δύο μῆνες, Herodian.

Bimulus, a, um, ὁ εὐδιπάλους, ας, Aristot.

Bimus, a, um, idem quod antecedens bi-

mulus.

Bini, ας, a, diei, ας, Apocryph. Cuius,

Dem.

Binominis, e, ὁ εὐδιπάλους, ας, Plut.

Bipalmis, e, ὁ εὐδιπάλους, ας, Plin.

Bipartito, διμερῶς, διχῶς, Dem. διχῶς, Thuc.

Bipartitus, a, um, ὁ εὐδιπάλους, ας, Poll.

Bipatens, ὁ εὐδιπάλους, ας, Poll.

Bipedalis, e, ὁ διπλός, ας, Xenoph. διπλοῦς,

αἶσα, αἶσα, id.

Bipedaneus, ea, eum, idem quod Bipedalis,

Bipennis, ἡ πέλεκυς, ας, Plut.

Bipes, ὁ εὐδιπάλους, ας, Aristot.

Biremis, e, ὁ εὐδιπάλους, ας, Poll.

Bis, bis, bis aut ter causam capitis dicit, bis

ἢ τρις κῆρυ, Dem.

Bisextus, sc. dies, ἡ μετέωρος ἡμέρα, Plut.

Bisulcus, a, um, i. e. ungulas fissas habens,

ὁ εὐδιπάλους, ας, Aristot.

Bitumen, ἡ ἀσφαλτῖς, ας, Diosc. refero, ἀ-

σφαλτίζω, idem, bitumine illino, ἀσφαλτίζω,

LXX.

Bitumineus, a, um, ὁ εὐδιπάλους, ας.

Bitumino, ἀσφαλτῖς, LXX.

Bivium, ἡ ἀμφοδός, ας, Xen.

Blæfus, a, um, τραυλός, ὅ, id. Plut. sum,

τραυλίζω, Aristot.

Blande, φιλοφροσύνη, Dem. χαρίεντως, idem,

admodum, πάνυ ὡς, id. blandius allo-

qui aliquem, προσεπείν τινα, Isocr.

Blandiloquentia, ἡ χρηστολογία, ας, N. T.

Blandiloquus, a, um, ὁ εὐδιπάλους, ας, N. T.

Blandimentum, τὸ εὐλόγιον, ατϞ, τὸ εὐ-

λόγιον, ας, Hom.

Blandior, σαίνω, alicui, τινά, Plut. κοίτῃ,

τῇ, Aristot. ἀσπιδόματι τινά, Xenoph.

κολακάζω τινί, Plut. vel τινά, Xenoph. συ-

ribus, κεχαρισμένος διαλέγῃ, Isocr.

Blanditiæ, ἡ χρηστολογία, ας, N. T. ἡ κολα-

κία, ας, Dem. τὸ ἀρεσκόμενον, ατϞ, Plut.

blanditiis sibi placare aliquem, διακολα-

κίαν χειροσάδαι τινα, Aelian.

Blandus, ας, Dem. τὸ ἀρεσκόμενον, ατϞ, Plut.

blandus, ας, Dem. τὸ ἀρεσκόμενον, ατϞ, Plut.

blandus, ας, Dem. τὸ ἀρεσκόμενον, ατϞ, Plut.

blandus, ας, Dem. τὸ ἀρεσκόμενον, ατϞ, Plut.

blandus, ας, Dem. τὸ ἀρεσκόμενον, ατϞ, Plut.

blandus, ας, Dem. τὸ ἀρεσκόμενον, ατϞ, Plut.

blandus, ας, Dem. τὸ ἀρεσκόμενον, ατϞ, Plut.

blandus, ας, Dem. τὸ ἀρεσκόμενον, ατϞ, Plut.

blandus, ας, Dem. τὸ ἀρεσκόμενον, ατϞ, Plut.

BLA BOO

Blandus, a, um, ὁ κῆ ἡ χρηστολόγος, κ, ὁ κῆ ἡ θαλάσσιος, κ, Plut. ἀρετικός, κ, οἱ, Aristot. ὁ κῆ ἡ εὐπροσέχης, κ, Isocr.
 Blasphemator, ὁ βλάσφημος, κ, Dem.
 Blasphemia, ἡ βλασφημία, ας, Plato.
 Blasphemo, βλασφημία, aliquem, τινά, Aristot. aliquid, εἰς τι, Plato. ὑπὲρ τινος, Isocr. περὶ τινος, id. Deum, εἰς Θεόν, Plato, βλάσφημον τι εἶπον, Dem.
 Blasphemus, a, um, ὁ κῆ ἡ βλάσφημος, κ, Dem.
 Blatero, onis, ὁ σπαρακλόγος, κ, Dem. ὁ λογοποιῶν, ὄντος, id. ὁ φλυαρῶν, ὄντος, Isocr.
 Blatero, as, ληρία, Isocr. φιλίζομαι, Aristot. ταυτολογίω, Polyb. frustra, ἀδολοχῶς τι λέλλας, Dem. ἀφαιρῶ μάτην, id. de te aliqua, ελευσίζω μάτην περὶ τινος, Isocr.
 Blatta, ἡ σίλη, κ, Dem. ἡ τίλη, κ, Lucian.
 Blennus, a, um, μαρός, κ, οἱ, Aristot. ὁ κῆ ἡ βλάξ, αὐτός, Xenoph.
 Blutum, τὸ βλίτον, κ, Dofe.
 Boarium forum, τὸ βοπάλιον, κ, τὸ, βοπάλιον, κ.
 Boatus, us, τὸ μύκημα, ατος, Plut.
 Boletus, ὁ βωλίτης, κ.
 Bolis, ἡ βολίς, ἴδος, bolidem demitto, sive bolidem mare exploro, βολίζω, N.T.
 Bolus, ὁ βῦλος, κ, Basil.
 Bombilatio, ἡ βομβήσις, ιως.
 Bombilo, as, βομβίς, Aristot. βομβάινω, Basil.
 Bombus, ὁ βόμβος, κ, bombum edens, ὁ κῆ ἡ βομβάινω, ιως, Aelian.
 Bombycinus, a, um, βομβύκινος, ἴν, ἴν, ἴν.
 Bombyx, ὁ βόμβυξ, οκος, Aristot.
 Bona, crum, ἡ εὐία, ας, Dem. τὰ ὄντα, ας, id. τὰ ἀσάφιστα, ας, Isocr. τὰ ἀγαθὰ, ὄν, id. τὰ χρήματα, ας, id. αἱ εὐεργεσίαι, ας, Dem. τὰ κτήνη, ας, id. τὰ ἀνθρώπινα, ας, id. hereditaria, ας, κληρονομία, ας, Dem. animalia, ὄντα τὰ ἐν τῇ ψυχῇ, corporis, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ σωματικῇ, fortuna, ἀγαθὰ τὰ ἐξ ὧν, sive ἐξ ἀτυχίας. Confer Ores, item Facultates.
 Bonitas, ἡ ἀγαθότης, πτος, Greg. N. ἡ ἀγαθοσύνη, κ, N. T. ἡ καλοκαγαθία, ας, Xen. ἡ χρηστότης, πτος, Plut.
 Bonum, i, τὸ ἀγαθόν, ὅ, Aesch. τὸ χρηστὸν, ὅ, Dem. magnum, ἀγαθὸν μέγα, Dem. prae-
 cipuum & omnium maximum, ἡ ἀρίστη ἢ πρῶτη μέγιστος, id. maximum & splendissimum divinarum bonorum & humanorum, τῷ Θεῷ ἀγαθὸν κῆ τῷ ἀνθρώπινον μέγιστον ἢ σιμνέτατον, Isocr. admirandum, θαυμάσιον, Dem. perfectum, τέλειον, id. honestum & conveniens alicui, καλὸν κῆ προσήκον τινι, id. eligere, ἀγαθὸν αἰρεῖσθαι, id. expectare, προσδοκᾶν, id. accipere, μεταλαμβάνειν, Isocr. precari Deos, εὐχεσθαι Θεῷ διδόναι, Dem. accidere alicui, συμβαίνειν τινι, Isocr. consecutum esse, habere a Diis, ἔχειν παρὰ Θεῶν, Isocr. ornatum esse bonis tantis, ἀξιοῦν τοσούτων ἀγαθῶν, Dem. frui bonis, ἀπολαύειν ἀγαθῶν, I. o. r. ἀνίστασθαι ἀγαθῶν, Dem. male uti, abuti bonis, κακῶς χρῆσθαι ἀγαθοῖς, Isocr. delectari bonis praesentibus, χαίρειν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, Dem.
 Bonus, a, um, ἀγαθός, ὅ, ὅ, Dem. χρηστός, ὅ, ὅ, Isocr. vir, ἀνὴρ ἀγαθός, Dem. χρηστός, id. & honestus, καλὸς καὶ ἀγαθός, Isocr. & justus, χρηστός κῆ δίκαιος, Dem. non improbus, sed omnino bonus, ὁ ἀσυνεπὲς ἀνθρώπων, ἀλλὰ κῆ πᾶν χρηστός, id. natura, φύσις χρηστός ἀνθρώπων, id. bonum efficere aliquem, χρηστὸν ἀνασχεδάζειν τινά, id. se praebere, ἀγαθὸν ἀπαρῆκεν ἑαυτὸν, Isocr. παρῆλιν, sive ποιῶν τὸ ἔργον πᾶν χρηστὸν, sive καλὸν κατὰ ἀνδρῶς, Dem. esse co-
 actum, χρηστὸν ἢ ἀναγκασθῆναι, id. bonorum amans, ὁ κῆ ἡ φιλόκαλος, N. T. bonorum osor, ὁ κῆ ἡ φιλόκαλος, κ, ibid. bona verba quaeso! o Mars, εὐφραίνε, ὁ Aesc. Lucian.
 Boo, μυκάομαι, Plut. βοῶν, id.
 Bootes, ὁ βοώτης, κ.

BOR BRU

Borealis, e, ὁ κῆ ἡ βόρειος, κ, venti flatus, βόρεια πνεύματα, Theophr. boreale caelum, borealis aeris constitutio, τὸ βόρειον, Xenoph.
 Boreas, ὁ βορέας, κ, Aristot. ὁ βορέας, ὁ, Aelian. a borea, βορέαν, Theophr. boream expositus, ὁ κῆ ἡ κατάβροχτος, κ, domus, οἰκία, Aristot. ad boream vergens, qui a borea perflatur, ὁ κῆ ἡ ἀπὸ βορέας, κ, Theophr.
 Boreus, a, um, idem quod Borealis.
 Bos, ὁ vel ἡ βῶς, βοῦς, Aristot. bos arator & jugum trahens, βῶς ἀρσενος κῆ ὑπὸ ζυγὸν συνήσας, Aelian. boves paico, βουκόλις, Lucian. boves macto, βοθυτίς, Aesch.
 Botanice, ars, ἡ βοτανική, ἡ.
 Botanicus, a, um, βοτανικός, ὅ, ὅ, Diof.
 Botrus, ὁ βότρυς, υς, Theophr.
 Bovile, τὸ βοσκόσιον, κ, ἡ βοσκήσις, ιως, Poll. τὸ βοσκαμένον, κ, id. τὸ βοσκήσιον, κ, Poll.
 Bovilus, a, um, vide Eubulus.
 Brabum, τὸ βραβῆν, κ, N. T.
 Brabueta, ὁ βραβυτής, κ, Aristot.
 Brabeuterium, τὸ βραβυτήριον, κ.
 Bracca, ἡ ἀναξυρίς, ἰδ, Xen. τὸ περικλυμένον, κ, ἡ περικλυμένη, ἰδ, Plut. braccæ, τὰ περικλυμένα, ας, Philo.
 Braccatus, a, um, διαζασμένης τὸ ἀναξυρίδα.
 Brachiale, τὸ βραχιόνιον, κ, ὁ βραχιονίστης, ἴδ, Xenoph. τὸ ἀπὸ βραχιόνιον, κ, id. τὸ φέρον, κ, Plut. τὸ φέρον, κ, Xenoph. i. e. pars brachii, ὁ καρπός, ὅ, Dem.
 Brachium, ὁ βραχίον, υς, Dem. brachii flexus, ὁ ἀγκλῶν, ας, id.
 Bractea, τὸ πτεῖλον, κ, Plut. aurea, χρυσόν, LXX.
 Bractearius, ὁ τῷ πτεῖλον αὐτῆς, ὁ πτελίτης, ὅ.
 Bracteatus, a, um, ὁ κῆ ἡ ἀπὸ πτεῖλων, κ.
 Bractea, τὸ πτεῖλον, κ.
 Branchia, τὰ βράχια, ας, Aristot.
 Brastica, ἡ κράβη, κ, Diof. τὸ κράβητιον, κ, Poll. canina, ἡ κυνική, κ, id. capitata, κράβητιον, κ.
 Brevi, εἰς βραχίον, Lucian. tempore differere inter se, εἰς ἄλλαν χρόνον διακρίνεσθαι ἀλλήλους, Isocr. refutare calumnias, εἰς ἄλλαν χρόνον ἀποκρίνεσθαι, id. tam brevi tempore, εἰ ἔτι βραχίον χρόνος, Dem. mori, διὰ τὰ βραχίον ἀποκρίνεσθαι, Aelian.
 Brevia, τὰ βραχίον, ας, in brevibus incidere, τὸ βραχίον ἀποκρίνεσθαι, Polyb. herere in brevibus, εἰς ἄλλαν τὸ βραχίον, Plut.
 Breviarium, ἡ ἐπιτομή, ἡ, Aristot.
 Brevisloquencia, ἡ βραχυλογία, ας, Poll.
 Brevisloquus, ὁ κῆ ἡ βραχυλόγος, κ, Plut. sum, βραχυλογία, id.
 Brevia, ἐπιτομή, Synes. βραχίον.
 Brevis, e, βραχίον, εἰς, υς, Dem. ὁ κῆ ἡ βραχυλογία, κ, id. m. vita, βραχίον, βίος, Hipocr. oratio, βραχίον λόγος, Isocr. oratio multo brevior, λόγος πολὺ βραχίον, id. m. brevis vita, ὁ κῆ ἡ βραχυλογία, κ, ὁ κῆ ἡ βραχίον, κ, brevis temporis, ὁ κῆ ἡ βραχυλογία, κ, Xenoph.
 Br. vitas, ἡ βραχίον, κ, Plato. ἡ βραχυλογία, ας, Aristot. vite, ἡ βραχυλογία βίος, Aelian. sermonis, ἡ βραχυλογία τῷ λόγῳ, id.
 Brevisiter, βραχίον, Dem. βραχίον, id. Cuiusmodi, id. ostendere aliquid, διὰ βραχίον ἐπιδεικνύειν τι, Isocr. dicere, Cuiusmodi, id. docere res magnas, Cuiusmodi, id. didascalicus, ἀπὸ μαγείας, Dem. brevius hac declarare possum, Cuiusmodi, id. ὅτι ἄλλαν, ας ἐν δέκαταις, Cuiusmodi, id. didascalicus, ἀπὸ μαγείας, id. brevissime dicere aliquid, Cuiusmodi, id. ὅτι ἄλλαν, ας.
 Bruchus, ὁ βραχίον, κ, LXX.
 Bruma, ἡ τροπὴ χειμερινή, Theophr.
 Brumalis, e, ὁ, ὁ, τὸ χειμερινή, κ.
 Bruteo, ἀφροδισμῶν, LXX.

BRU CAC

Brutum, τὸ ζῶον ἄλογον, Aristot. bruti instar vivere, ἀλογῶς διαίταν βόσκοντες, Suid.
 Brutus, a, um, ὁ κῆ ἡ ἄλογος, κ, Aristot. i. e. stupidus, ὁ κῆ ἡ ἀναίδης, κ, Dem.
 Brya, ἡ μύκη, κ, Diof.
 Bubalinus, a, um, βοβαλίνος, ἴν, ἴν.
 Bubalus, ὁ βοβαλός, κ, Aristot.
 Butile, vide Boule.
 Bubo, ὁ βῦς, κ, Aristot.
 Bubulcitor, βουκόλις, Poll.
 Bubulcus, ὁ βοκόλις, κ, Aelian. ὁ βοκόλις, κ, id.
 Bubulus, a, um, βίος, εἰς, εἰς, βίος, κ, οἱ, Theophr. bubula caro, βίον κρέας, vel simpliciter, τὸ βίον, Aelian.
 Bucca, ἡ γνάθος, κ, Dem. inflare buccas, φυσᾶν γνάθος, in buccam venire, εἰς τὴν γνάθος, Plato.
 Buccella, τὸ φερίον, κ, Laert.
 Buccina, ἡ βουκίη, κ, Suid. ἡ βουκίη, κ, Aelian. Themist.
 Buccinator, ὁ βουκιστής, κ, Dion. Halicarn. ὁ βουκιστής, κ, Polyb. ὁ βουκιστής, κ, Dem.
 Buccino, βουκίη, βουκίη, Aelian.
 Bucco, ὁ βουκόλις, κ, ὁ βουκόλις, ας.
 Bucculentus, a, um, ὁ κῆ ἡ βουκόλις, κ, Poll.
 Bucolicus, a, um, βουκόλις, κ, οἱ, carmen, μῦθος, Aelian.
 Bucula, τὸ βουκόλις, κ, τὸ βουκόλις, κ, Aelian.
 Bufus, ὁ βουκόλις, κ, Lucian.
 Bulbosus, a, um, ὁ κῆ ἡ βουκόλις, κ, Theophr.
 Bulbus, ὁ βουκόλις, κ, Theophr.
 Bulga, ὁ βουκόλις, κ, Aristot. ὁ βουκόλις, κ.
 Bulla, ἡ ἀποφύγις, υς, Lucian. ἡ ἀποφύγις, υς, Galen. τὸ ἀποφύγιον, ας, Eurip. ἡ ἀποφύγις, id, Lucian. inigne puerorum, τὸ ἀποφύγιον, κ, Poll. ἡ βουκόλις, κ, in bullas convertito, ἀποφύγιον, Diof.
 Bullatus, a, um, κακοποιημένος, ἴν, ἴν, κακοποιημένος, i. e. bullis turgens, ὁ κῆ ἡ ἀποφύγις, κ.
 Bullio, ζῶω, βράζω, Suid. bullire facio, ἀναβράζω, Diof. Conf. Ebullio.
 Bulla, ἀποφύγις, Diof.
 Bullula, τὸ ἀποφύγιον, κ.
 Bura, τὸ ἐλκυστήριον, Theophr.
 Burdo, ὁ βουκόλις, κ, Plut.
 Buris, idem quod Bura.
 Bustualis, e, ὁ κῆ ἡ ἐπιτομή, κ, Poll.
 Bustuarius, ὁ ἐπιτομή, κ.
 Bustum, ὁ ἐπιτομή, κ, parvum, τὸ ἐπιτομή, κ, Suid. busta eruo & depraedor, τὸ ἐπιτομή, Aristot.
 Butyraceus, ea, eum, βουκόλις, ἴν, ἴν, Diof.
 Butyrum, τὸ βούτυρον, κ, Galen.
 Buxetum, ὁ βουκόλις, κ.
 Buxeus, a, um, βουκόλις, ἴν, ἴν, ὁ κῆ ἡ βουκόλις, κ.
 Buxus, ἡ βουκόλις, κ, Theophr. buxo abundans, ὁ κῆ ἡ βουκόλις, κ.
 Byria, ἡ βύρη, κ, Diof.
 Byssinus, a, um, βύσσιος, ἴν, ἴν, pallium, εἶδος, Plut. verba, βύσσιος, id. licetum, Ciceron. Herodot.
 Byssus, ἡ βύσσιος, κ, Philo.

C

Cabalus, ὁ καβάλλος, κ, Plut.
 Cacabo, κακαρίζω, Aristot. κακαρίζω, Aelian.
 Cacabus, ἡ κακαρία, κ, Aelian. parvus, τὸ κακαρία, κ, Poll.
 Cacaturio, κακαρία, Aristot. κακαρία, id.
 Cachecticus, a, um, κακακτικός, ὅ, ὅ, Galen.
 Cachexia, ἡ κακαρία, ας, Plut. cachexia labō, κακαρία, Polyb.
 Cachinnatio,

CAL CAL

Caldus, a, um, vide Calidus, a, um.
 Calefacio, θρμαίνω, Plut. θέρω, Naz. aliquid, θάλπω τι, Synes. παραθρμαίνω, Athen.
 Calefactio, η θέρμανσις, eas, Aristot. η θρμασία, as, id.
 Calefactorius, a, um, θρμαντικός, η, εν, Diof.
 Caledonius, η, εν, Galen.
 Calefactus, us, η θέρμανσις, eas, Aristot. η θρμασία, as, Hippocr. η διαθρμασία, as, Aristot.
 Calefactus, a, um, θρμαντός, η, εν, Aristot.
 ad ignem, θαλαθής παρὰ τῆς πυρὸς, Galen.
 θρμανθίς, εἶσα, εν, bene, ο κῆ η ευθρμανθίς, η, Theophrast.
 Calefactio, θρμαίνωμαι, Dem. διαθρμαίνωμαι, id. θάλπωμαι, Galen.
 Calendae, αι καλίνδαι, αν, η νημενίαι, as, Plut. η νομήναι, as, singulis Calendis, ανά πάσαις νομήναις, Herodot.
 Calendarium, η ἐφημερίς ἐπιμήνιος, τὸ ἡμερολόγιον, u.
 Calesco, idem quod Calefactio.
 Calco, θίρωμαι, Aristot.
 Caliditas, η θερμότης, η, εν, Plut. τὸ θερμόν, η, Theophr.
 Calidus, a, um, ο κῆ η θερμός, εἶ, ο κῆ η θερμότης, u, locus, τὸ πῦρ, Plut. a pugna, ἀπὸ μάχης, id. a certamine, τῆς ἀγῶνις, id. calido animo ad res frigidas accedere, θρμῶν ὄν ψυχροῖς καρδίαν ἔχειν, Sophoc.
 calida aqua, τὸ θερμόν, sc. ὕδωρ, Galen.
 valde calidus, ο κῆ η διαθρμῶν, η, Aristot.
 aliquantum, ο κῆ η εὐθρμῶν, η, locus, χαρὶν, Poll.
 Caliga, η σκία, as, Poll.
 Caligatio, η ἀμυγναισία, as.
 Caliginosus, a, um, ο κῆ η ζορώδης, εἶ, Herodotian. ζορώδης, α, εν, Lucian. ο κῆ η ἀχλύς, εἶ, Hippocr. ο κῆ η σκία, εἶ, Plut.
 Caligo, inis, ο ζορόν, η, Plut. η ἀχλύς, εἶ, Ioc. ο σκία, η, Dem. η ἐπισκίασις, eas, oculorum, τὸ σκίασμα, ατος, Galen. η ἀμυγναισία ἐφ' ὧν, Diof.
 Caligo, as, ἀμυγναισία, Lucian. Conf. Caecutio.
 Calix, ο κύλιξ, η, Plut. τὸ ποτήριον, η, idem.
 Calleo, ἀνέλωμα, i. e. perfecte scio, ὅπως, artem, τέχνην, Ioc.
 Callesco, τυλδομαι, Diof.
 Callide, πανόρως, τεχνικῶς, rempublicam administrare, τεχνικῶς πολιτεύεσθαι, Ioc. ago, πανόρως, Dem.
 Calliditas, η πανουργία, as, Demosth. τὸ δόλιον, ατος, id. η δεινότης, η, εν, id. doli & calliditates, τέχναι η πανουργίαι, id.
 Callidus, a, um, ο κῆ η πανόρως, η, Dem. πανόρως, εἶσα, εν, Ioc. δεινός, η, εν, Dem. & improbus, πανόρως η δεινός, id.
 Callis, η τρίβος, η, Xenoph. ο εἶς, η, Polyb. η ἀγῶν, η, & via, η, οδός, Herodian.
 Callosus, a, um, ο κῆ η τυλός, εἶ, Plut. τυλός, η, εν, Xen. callosum reddo, τυλῶ, Xen. callosus fio, τυλόμαι, Diof.
 Callus, ο τύλος, η, Lucian. τὸ τύλωμα, ατος, Hesych. callum obduco, τυλῶ, ορί, τὸ σῶμα, Xen.
 Calo, as, καλῶ. Conf. Voco.
 Calo, onis, ο χαλοφόρος, η, Xenoph. ο ξυλόφορος, η, Athen.
 Calones, τὰ καλοπόδια, αν, Suid.
 Calor, η θερμότης, ητος, Plut. τὸ θερμόν, η, Theophrast. η θέρμη, ης, Thuc. τὸ θάλπος, ητος, Xen. η θέρμανσις, as, Aristot.
 Calorificus, a, um, vide Calefactorius.
 Calva, τὸ κνήμιον, η, Lucian.
 Calvaria, idem quod Calva.
 Calvaster, ο ἀναφάλαντος, η, LXX.
 Calveo, φαλακρός εἰμι.
 Calvesco, φαλακρόμαι.
 Calvities, η φαλακρότης, ητος, η φαλακρά, as, η φαλακρία, eas, LXX. η φιλότης τῆς κεφαλῆς, Plut. τὸ ἀναφάλαντον, ατος, LXX.
 Calumnia, η διαβολή, ης, Dem. η συκοφαντία, ης, id. τὸ συκοφαντήριον, ατος, id. & male-

CAL CAM

dictum, συκοφαντία η βλαστημία, id. & falsum crimen, συκοφαντία η παρανομία, id. συκοφαντία η ψευδὴς λόγος, id. tanta, τισαύτη βλαστημία η διαβολή, id. τισαύτη ὑπερβολὴ συκοφαντίας, id. calumniam timere, συκοφαντίαν φοβεῖσθαι, id. διαβολῶν ἀλαστέω, Ioc. suggerere alicui, διδῶναι συκοφαντίαν τινί, Dem. gravissimam creare alicui, καταστήσαι τινα εἰς μάλιστα διαβολῶν, Ioc. contemnere, καταφρονεῖν λοιδορίας, id. refutare, διαλῶσαι, sc. διαλύσαι διαβολῶν, id. repellere, διαφθεῖν ψευδὴ λόγον η συκοφαντίαν, Dem.
 Calumniator, ο διαβόλος, η, Dem. ο διαβόλος, ητος, Ioc. ο συκοφάντης, η, Dem. ο συκοφάντης, ητος, id. ο λοιδορῶν, ητος, Ioc. ο λοιδορῶν, ης, id. ο βλαστημῶν, ης, Dem. & pugator, βλαστημῶν η φλυαρῶν, Ioc. & acerbus & serpentina natura hominis, συκοφάντης η πικρὸς η ἔχων τὴν εὐσυνείδητον, Dem. magnus & insignis, ὑπερβολῶν τῆς συκοφαντίας, id.
 Calumniatrix, η διαβόλος, ης, η, συκοφάντις, ης, ης, λοιδορῶσα, ης. Conf. Articulum antecedentem.
 Calumnior aliquem, διαβόλω, τινά, Dem. βλαστημῶ εἰς τινα, id. λοιδορῶ, sc. λοιδορῶμαι τινί, id. τινά, Ioc. εἰς τινα, id. συκοφαντίαν τινά, id. αὐτὸν τινά, Dem. ἐπιρριζῶ τινί, id. κακῶς λέγω τινά, id. aliquid, συκοφαντίαν τι, Ioc. λοιδορῶμαι τι, Hesych. aliquem ob aliquid, συκοφαντίαν τινά τινί, Aelian. & maledicere, διαβόλω η βλαστημῶν, Ioc. & mentiri in aliquem, διαβόλω η καταψέδῃ τινά, id. conviciis & contumeliis proscindere, σκραιζῶν η προπηλακίζον, id. acerrime, τὰ μάλιστα, id. maxime, μάλιστα, Ioc. semper, σιωχῶς, Dem. manifeste, ἀφανῶς, id. acerbe, πικρῶς, Ioc. petulanter, ἀσιλῶς, id. indecenter, παρὰ τὸ πρῶτον, Dem. falso, ψεδῶς, Ioc. injuste, ἀδικῶς, id. δίκαιος, Dem.
 Calumniose, συκοφαντικῶς, συκοφαντῶδες.
 Calumniosus, a, um, συκοφαντικός, η, εν, Luc. ο κῆ η συκοφαντίας, ης, Lyfias.
 Calvus, a, um, φαλακρός, η, εν, Luc. τὴν κεφαλῶν, id. μαδῶς, α, ο, Aristot. ο κῆ η λειψύβρις, ηος, Aelian. calvum reddo, μαδῶ, LXX. calvus sum, μαδίζω, Hippocr. μαδῶν, Aristot. calvus fio, μαδῶς γινώμαι, Aelian.
 Calx, pars pedis, η πόρνα, ης, Dem. τὸ σῶμα, η, N. T. calcibus peto, λακίζω, Aristot. πηριζῶ.
 Calx, η τίτα, η, Lucian. η κοίνα, as, Gal. viva, κοίνα ἀσβεστος, Aegin. calce obducere, τιτανῶν, Hesych. ἐπὶ χεῖρας τιτανῶν, Lucian. calce oblitus, τιτανῶν, η, εν, εν, Hesych. τιτανῶν, η, εν, id. κρητῶν, η, εν, Theophr. calce dealbo, κοιδῶ, Dem. κοιδῶμαι, Plut. calce inductum seu dealbatum opus, τὸ κοιδῶμα, ατος, Theophr. calce inducens aliquid, ο κοιδῶν, η, Hesych. inductio, quae fit calce, η κοιδῶσις, eas.
 Calyptra, η καλύπτρα, as, Plut.
 Calyx, ο κάλυξ, η, Theophr.
 Cambio, ἀμειβομαι, Plut. ἀντικαταλλάττομαι, Herodian.
 Cambium, η ἀντικαταλλαγή, ης.
 Camelarius, ο καμήλτης, η, Aristot.
 Camelinus, a, um, καμήλιος, εἶσα, εν.
 Camelopardalis, η καμήλοπάρδαλις, eas, LXX.
 Camelus, ο vel η κάμηλος, η, Xenoph.
 Camera, η καμάρα, as, Galen.
 Camerarius, a, um, καμαρινός, η, εν.
 Cameratio, η καμαρία, eas.
 Cameratus, a, um, καμαρωτός, η, εν, Diof.
 Camero, καμαρῶ, η.
 Caminalis, e, idem quod sequens Caminarius.
 Caminarius, a, um, καμινάριος, εἶσα, εν, fuligo, αἶψα, LXX. ο καμινίτης, η, panis caminarius, i. e. in camino coctus, ἀρτοποιῶν καμινίτης, Athen. ο κῆ η καμινίτης, εἶ, exhalatio caminaria, i. e. e camino ἀναπνοή καμινίτης, Strabo.

CAM CAN

Caminus, i. e. fornax, ο vel η κάμινος, LXX. parvus, τὸ καμίνιον, η, Schol. Arist. in camino excoquo, καμινῶ, Strabo, in camino opus faciens, ο καμινούτης, η, Lucian. quae circa caminum laborat, η καμινούτρια, as, Herodian. opera, quae navantur circa caminum, η καμινία, as, Theophr. i. e. fumi receptaculum, η καμινός, ης, το καμινόχειον, η, η καμινόχρη, ης, Herodot.
 Campana, ο κάδων, ατος, Thuc. τὸ χάλκωμα, ατος, campanae malleus, τὸ ροπαλόν, η, campanam pulso, τὸ κάδων κρούω, καδωνίζω, Aristot.
 Campanuli, τὸ καδόνιον, η.
 Campestre, τὸ πεζομαχία, ατος, Plut.
 Campestris, e, πεδινός, η, εν, Xenoph. πεδινός, η, εν, Theophr. πεδινός, εἶσα, αἶον, πεδινός, η, εν.
 Campior, ο κολλισίτης, η, Lyfias.
 Campus, τὸ πεδῖον, η, Plato, Martius, πεδῖον Ἀρείου, Plut. latitudo camporum, τὸ πλεθρῶν πεδῖον, Ioc. campum vastare, ἀνάστατον ποιεῖν τὸ πεδῖον, id.
 Camus, i. e. fuscilla, ο κημῖς, η, Aristot. i. e. capistrum, camum circa os habere, ἔχειν κημὸν περὶ στόματι, Athen. camum circumpono, κημῶ, Xenoph. cami circumpositio, η κημῶσις, eas, Hesych.
 Canalicula, τὸ σωληνάριον, η, Eustath.
 Canaliculatum, σωληνωδὸς, εἶ.
 Canaliculatus, ο κῆ η σωληνωδός, εἶ.
 Canaliculus, idem quod Canalicula.
 Canalis, ο σωλῶν, η, Plut.
 Cancellarius, ο ἀρχιγραμματεὺς, ης.
 Cancellatus, a, um, διπλοῦς, η, εν, LXX.
 Cancelli, η κηκλῆς, id, Plut. τὸ δροσάριον, η, Hesych. cancellis includere, ἀντεβάλλειν κηκλῆς, Plut.
 Cancellio, κηκλίζω, testamentum, διαθήκην ἔχειν, Dem.
 Cancer, ο καρκινῶν, η, animal, Aristot. fidus, Atrat. morbus, Hippocr. τὸ καρκίνωμα, ατος, Diof. parvus, τὸ καρκίνιον, η, Aristot. cancro similis, sive e cancro genitum, ο κῆ η καρκινώδης, εἶ, id. cancro morbo infestari, καρκινῶν, Hippocr.
 Candefacio, λακίζωμαι, Xenoph. i. e. ignitum reddo, διαπυρῶ.
 Candefactus, a, um, λακίζωμαι, η, εν, Dem. igne, ο κῆ η διαπυρῶ, η.
 Candefio, λακίζωμαι, Dem. igne, διαπυρῶμαι.
 Candela, ο λύχνος, η, Xen. Conf. Lycenis.
 Candelabrum, τὸ λύχνιον, η, Athen. η λυχνία, as, N. T.
 Candeo, λακῶς εἰμι, λακίζωμαι, Theophr. i. e. ignitus sum, διαπυρῶμαι, διαπυρῶς εἰμι.
 Candicans, ο κῆ η λακίζω, η, Diof.
 Candico, λακίζω, εἰμι, λακίζωμαι.
 Candidatus, a, um, i. e. a ba veste indutus, ο κῆ η λακίζω, ης, ο λακίζωμαι, αν, Herodian. i. e. ambiens officium, ο παραγρημῶν ἀρχῶν, Plut.
 Candide, i. e. sincere, ἀπλῶς, Dem. ἀδελός, id. ἀπλῶς, Ioc. ἀπλῶς, Dem. & sincere scribere aliquid, ἀπλῶς η ἀδελῶς γράφειν τι, id. & aperte administrare rempublicam, ἀπλῶς η φανερῶς πολιτεύεσθαι, id.
 Candidus, a, um, i. e. albus, λακῶς, η, εν, Conf. Albus, i. e. sincerus, ο κῆ η ἀπλῶς, εἶ, Dem. ο κῆ η ἀπλῶς, η, id. ο κῆ η ἀδελός, η, Plut. ἀπλῶς, εἶ, ἀπλῶς, η, ἀπλῶς, η, Dem. vere & amicus, ἀπλῶς εἶ, Plut. & ingenuus homo, ἀπλῶς η ἀπρῶσις, id.
 Candor, η λακῶσις, ητος, Aristot. i. e. morum simplicitas, η εὐθῆναι, as, Dem. η ἀκακία, as, id.
 Caneo, πάλαι εἰμι.
 Canesco, πάλαιμαι, Aristot.
 Cani, αι σολῆαι, αν, Ioc.
 Canicula, τὸ κωνίδιον, η, Xenoph. τὸ κωνίδιον, η, id. fidus, ο σῆρος, η, Hesych. ο κωνίς, Aristot.

CAN CAP

Aristot. post caniculum, i. e. post mediam
testatem, *μετὰ μέσην, Theophr.*
Canicularis, *ε, κυνικός, ή, όν, Xenoph.* dies
caniculares, *αί άμφί τή σείριον ήμέραι, αί
όύτ κυνί vel ώς κυνός ήμέραι. Conf. ar-
ticulum antecedit.*
Canine, *κυωνδόν, Lucian.*
Caninus, *α, um, κυνικός, ή, όν, Xen.* κύστις,
εία, ειον, Sext. Empir. canino ritu, *κυωνδόν,
Lucian.* canina sentis, *κύναρτος vel κυνάρα
άκανθα, Athen.*
Canis, *ό vel ή κυών, κυνός, Aristot.* canibus
objici s. objectum esse, *κυωνάν δέειπιν ήν,
Ælian.* canes vorare, *κυωφαγών, Sext. Em-
pir.* a cane morsus, *ό ή ή κυώδης, ε,
Dioscor.*
Canistrum, *τό κύναστρον, υ, Poll.* *ό κύνης,
αιτος, Plut.* *τό κανών, ή, Tbu.* *τό κύνειον,
υ, Athen.* ligneum & plexum, *κύνων ξύ-
λινον ή σπληνόν, id.*
Canities, *ή σπολιότης, αιτος, ή σπολιά, αις, Isocr.*
Canna, *ό δοναξ, ακος, Diosc.* *ό κύναμος, υ,
id.* *ή κύνη, vel κύνια, υς, Aristoph.*
Cannabaceus, *α, um, καννάβης, ιην, ιον.*
Cannabis, *ή κάνναβις, ας, Diosc.*
Cannetum, *τό δονακίον, υ, τό καλαμῶδες, ις
χασίον.*
Canneus, *α, um, καλῆμινος, ιην, ιον, A-
then.*
Cano, *ᾄδω, Dem.* *ᾄδω, id.* *prænas, ᾄδω
σπαινάς, id.* *cantilenas, ᾄσματα, Plut.* *ad
lyram, προς λύραν, id.* *laudes alicujus, ή-
κούμενον τνος, Aristoph.* *tibia cantionem a-
matoriam, ἑλίσσω ᾄσμα ιρατικόν, Aristot.*
suavissime, *ευφωνότατος ή φδικύτατος ιμι, ή
Ælian.* *clasticum, σημαίνω μάχιδος, Xi-
enoph.* *receptui, σημαίνω τό ανακλητικόν,
Plut.*
Canon, *ό κανών, όγιος, Æschin.*
Canonice, *κανονικώς.*
Canonicus, *α, um, κανονικός, ή, όν.*
Canore, *ᾠδίκως, Aristot.*
Canorus, *α, um, ᾠδικός, ή, όν, Lucian.*
Cantator, *ό ψάλλτης, υ, Plut.*
Cantatrix, *ή ψάλτρια, υς, Athen.*
Cantharus, *ό κάνθαρος, υ, parvus, τό κανθά-
ριν, υ, Plut.*
Canthus, *ό κάνθος, υ, Aristot.*
Canticum, *τό ᾄσμα, αιτος, Dem.* *τό ᾄσμα,
αιτος, Gregor.* *ή ᾠδή, υς, Xenoph.* *ή ᾠδής,
υς, Dem.*
Cantilena, *idem quod Canticum.*
Cantiuncula, *τό ασμάτιον, υ.*
Canto, *ᾄδω. Conf. Cano.*
Cantor, *ό ᾄδης, ή, Plato.* *ό μελωδός, ή, Lu-
cian.*
Cantus, *τό μέλος, ιος, Lucian.* *ή μελωδία,
ας, Athen.*
Canus, *α, um, σπολιός, ά, όν, Diosc.*
Capacitas, *ή χάρησις, αις, τό χάρισμα, αιτος,
ή ευρυχαρία, ας.*
Capax, *έ ή ή ευρύχωρος, υ, ό ή ή ευρυχαρίας,
αις, Tbu.* *sum, χαρία, eorum, qui con-
veniunt, τες ευηιλόδοτας, Pluc.* *doctrinæ,
τιλώ διδαχών, Dem.*
Capedo, *ή ευρυχαρία, ας, i. e. vas quoddam,
ή κυλίσκη, υς.*
Capella, *τό αργιδίον, υ, LXX.*
Caper, *ό τράχος, υ, Aristot.* *ό αϊζ, αϊζός
Herodot.*
Capero, *ῥυαδω, Diosc.*
Capeffo, *ᾄδω, aliquid, τι, Xenoph.* *rempub-
licam, ᾄδωμαι τε πολιτῶματιος, id.* *λαμ-
βάνω τῶ κοινῇ, Aristot.* *negotium, ὀν-
ταλαμῶνμαι τῶ παρῶματος, Plut.* *impe-
rium, αἰρῶ τῶ δόχῳ, Plato.* *pugnam,
ή χειρῶ τῇ μάχῃ, Plut.*
Capillaceus, *α, um, ό ή ή τριχῶδης, ιος.*
Capillamentum, *τό τριχομα, αιτος, Aristot.*
Capillatus, *α, um, τριχατός, ή, όν, Aristot.*
Capillitium, *τό τριχομα, αιτος, Aristot.* *ή
κόμη, υς, Dem.* *arte factum, ή κόμη πρῶ-
ς, αιτος, Xenoph.*
Capillo, *τριχός, Diosc.*
Capillus, *ή σπῆξ, τριχός, Aristot.* *ή κόμη, υς,
id.* *plexus & intortus, ό σπλάκμῳ, ή, α,*

C A P C A P

Herodot. capillorum nodus, ἡ *πλεκαρίς*, ἰδθ, defluvium, ἡ *ἀλωπικία*, ας, *Galen*. capillos como, *τριχουπασίω*, nutrio, κομάω, κοιμοτροφώω, *Strabo*. molles habens, ο *κ* ἢ ἡ *μαλακοθρίξ*, ἰχθ, *Aristot*. paucos habens, ο *κ* ἢ ἡ *ὀλιγοθρίξ*, id. crispus habens, ο *κ* ἢ *εὐλοθρίξ*, id. pulchros faciens, ο *κ* ἢ ἡ *καλλιθρίξ*, *Diosc*.
Capio, αἰείω, uibem vi, πόλιν καὶ ἐλ κράτθ, Ἰφscr. virum, ἀδρα, id. urbem obsidione, ἐλίσκω πόλιν *πολιορκία*, *Dem*. hasta vel bello, λαμβάνω πόλιν *δορυαλώων*, s. αἰχμαλώτων, Ἰφscr. avaritiam alicujus, χωρὶς τιῶ *πλεονεξίαν* τιος, *Dem*. i. e. comprehendendo aliquid, *διχομαί* τι, *Dio Chrys*. utilitatem ex aliqua re, αἰσθίνομαι *ἀπο* τινθ, *Xen*. consilium de re aliqua, *βελδομαι* περὶ τινθ, Ἰφscr. ex re aliqua voluptatem, *χαίρει* ὅπῃ τινι, *Xenoph*. aliquem vivum, *ζωῶντα* τινθ, *Thuc*. i. e. intelligo aliquid, *ἐνυπνίζω* τι, *Plato*.
Capistro, κημόα, *Xenoph*. φημέω, *N. T*.
Capistrum, ο *κημός*, s, *Xenoph*. τὸ *σφειδόμεον*, κ, *LXX*.
Capital, ἡ *κεφαλὴ*, ἰδθ, *Aristot*. τὸ *πρῶτον*, κ, *Eustath*.
Capitalis, e, i. e. ad caput pertinens, *κεφαλαικός*, ἢ, ὄν, *Diosc*. i. e. mortem merens, *φονικός*, ἢ, ὄν, facinus, *ἀδίκημα*, *Lycurg*. ἰχθ, ἀπθ, ατθ, odium, *μισθ* *θανάτικος*, ἢ, ὄν, caussa, *δικη*, *Plat*. facinus morte dignum, *ἀδίκημα φονικόν*, *Lycurg*.
Capitaliter, *κεφαλαικός*, i. e. capite plecti, *κεφαλαικῶς* *κολάζει*, *Herodian*.
Capitatus, caput habens, *κεφαλατός*, ἢ, ὄν, *Diosc*.
Capitellum, τὸ *κεφάλιδιον*, κ, *Diosc*.
Capitum, ἡ *κεφαλὴ*, ἰδθ, *Aristot*.
apito, ο *μεγαλοκεφαλός*, κ.
Capitularis, e, ο *κ* ἢ ἡ *κεφαλαιώδης*, ἰθ.
Capitulatim, *κεφαλαιαδῶς*, *Aristot*. ὅπῃ *κεφαλαιῶν*, *Thuc*. ἐν *κεφαλαιῶν*, *Dem*. attingo, *κεφαλαιῶα*, *Thuc*.
Capitulum, τὸ *κεφαλίδιον*, κ, *Poll*. τὸ *κεφάλιον*, κ, *Diosc*. i. e. pars libri, τὸ *κεφάλαιον*, κ, ἡ *κεφαλὴ*, ἰδθ, *N. T*.
Capro, ο *αἰνίκερ* *ἐυκρίμας*, κ.
Capra, ἡ *αἰξ*, αἰγός, *Aristot*.
Caprarius, ο *αἰπολό*, κ, *Poll*.
Caprea, ἡ *αἰγάρθ*, κ, ἡ *δορξ*, *δορκός*, *Al. Arceod*. ὁ *δορκθ*, κ, *Diosc*. ἡ *δορκάς*, *αδθ*, id. parva, τὸ *δορκαδῖον*, κ, *LXX*.
Capreolus, τὸ *δορκαδῖον*, κ, *LXX*.
Capricornus, ὁ *αἰγώρως*, ατθ, *Lucian*.
Caprificatio, ὁ *ἐρπιασμός*, s, *Theophr*.
Caprificor, ἐρπιάζω. *Theophr*. ἐρπία, id.
Caprificus, ο *ἐρπιατός*, s, *Theophr*. fructus, τὸ *ἐρπιασκ*, s, *Aristot*.
Caprile, ὁ *αἰγῶν*, ὄνθ.
Caprinus, α, um, ο *κ* ἢ ἡ *αἰγίη*, κ, *N. T*. caseus, αἰγίως τυρός, *Alib*. caprina pelis, ἡ *αἰγῆ*, ης, *Herod*. contr. αἰγῷ, ης.
Capra, ἡ *κάψα*, ης, *Suid*. ἡ *καψάκη*, ης, *LXX*. ἡ *κεβή*, s, *Alib*.
Caprarius, ο *κεβητοφόρος*, κ.
Capfula, τὸ *κεβῆτιον*, κ, *Plat*.
Captatio, ἡ *θῆρα*, ας, *Dem*. ἡ *θῆρῶσις*, ης.
Captator, ὁ *θηρατής*, s, ὁ *θηρῶτης*, s, *Poll*.
Captatorius, α, um, *θηρατικός*, ἢ, ὄν, *Xenoph*. *θηρῶτικος*, ἢ, ὄν, id.
Captatrix, ἡ *θηρῶτρια*, ας.
Captio, velut urbis, fugitivi, ἡ *λῆψις*, ης, *Thuc*. i. e. deceptio, ἡ *παπαρχή*, ης, ὁ *δολῶν*, κ, *Dem*.
Captiose, *ἀπατωλός*, *Σοφιστικῶς*, *Ar* s. n.
Captiosus, α, um, *ἀπατωλός*, κ, ὄν, *Plato*. *Σοφιστικός*, ἢ, ὄν, *Aristot*.
Captivitas, ἡ *ἀλῶσις*, ης, *Dem*. ἡ *ἐγγλῆψις*, ης, id. ἡ *αἰχμαλασία*, ας, *N. T*. *εἰρήλη*, ης, *Dem*. & servatio patris, ἀλῶσις κ *ᾠατη* *πατρός*, id. abducere in captivitatem aliquos, αἰχμῶδ *ἀγόντα* αἰχμαλῶτες *τινας*, id. redimere e captivitate, *λῦειν* αἰχμαλῶτον, id. focus in captivitate, ο *ἐναιχμαλωτθ*, κ, *N. T*. Conf. *Captivus*.
Captivo, αἰχμαλωτίζω, *Dem*.

C A P C A R

Captivus, α, um, ὁ δεισμάτης, α, Dem. δε-
διδωμένος, ἴνα, ἴνα, id. ὁ καὶ ἡ αἰχμάλωτος,
α, id. αὐτός, ὅσα, ὅν, id. ὁ καὶ ἡ δουρού-
τος, α, id. ἥτο, γίνεσθαι αἰχμάλωτος, id.
captivum aliquem abduco, αἰχμαί αὐτον
αἰχμάλωτον τινα, id. habeo in vinculis,
ἔχω καὶ ἰδὲν τινα αἰχμάλωτον, id. re-
dimo meis sumptibus, λυτρώ αἰχμάλωτον
ἐν αὐτῷ ἰδίῳ, id. confervo, ἀναστῶ αἰχ-
μάλωτον, id. dimitto, ἀφίημι δεισμάτων, id.
Capto, θάρσας, Isocr. θάρσας, Xenoph. αἰ-
quem, τινά, id. lucrum, θάρσας κέρους,
voluptatem, πλὴν ἰδὲν, Isocr. homines
verbis, θάρσας ἀνδράσι λόγους, Xen. auras,
θάρσας αὐρας, id. sermonem alicujus, ἀ-
λαμβάνομαι λόγῳ τινος, N. T. auram po-
pularum, δημοκρατία τῶν πολλῶν, Plut.
Captura, i. e. venatio, τὸ θήρεμα, αττος,
Plato. ἡ ἄγρα, ας, Lucian. i. e. captiva-
tio, ἡ λήψις, ας, Plut. ἡ ἀλαστοί, ας, Plato,
i. e. id. quod captum est, τὸ θήραμα,
αττος, Plut.
Captus, α, um, ἡλασθῆς, ὅσα, ὅς, Dem. ὁ-
λός, ὅσα, ὅν, major a majore, μείζων ὁ
βραχυτέρως, Aelian. primo auditu, οὐκ
ἔμελλε ταῖς πρώταις αἰσθεσίαις, Aristot. amo-
re, ἀλὲς ἔρωτι, κατεχόμενος ὡς ἔρωτος,
Aesop. forma, ἀλὲς τῆ κάλλος, Lucian. vi,
ἀλὲς καὶ κράτος, Isocr. bello, ὁ καὶ ἡ αἰχ-
μάλωτος, α, Dem. ὁ καὶ ἡ δουρούτος, α,
Isocr. vivus, ἰσχυρότερος, N. T. hamo,
ἡ κισσός, Synes. mente, oculis, auribus,
διεσθαρμένως ταῖς φρεσίν, πλὴν ἑφῆν, πλὴν
ἀπολῶ.
Capula, τὸ καλίδιον, α, Diosc.
Capularis f. nex, ὁ καὶ ἡ κορδαίμων, αττος,
Plut. ὁ τυμβωχέρων, αττος, Aristoph.
Capulus, ἡ καλὴ, ἡς, gladii, τῷ ξίφει, Plut.
Capus, idem quod Capra.
Caput, hominis vel bruti, ἡ κεφαλὴ, ἡς, Dem.
τὸ κεφάλαιον, α, id. caput incidere, πλὴν
κεφαλῷ ἐπιτίμειν, id. contere alicui,
συντρίψαι κεφαλὴν τινος, Isocr. commu-
nitum habere, καταχλῶν πλὴν κεφαλῷ,
Dem. retorquere calumniam in caput di-
centis, βλασφημίαν τρέπειν εἰς κεφαλῷ τῷ
λέγοντι, Dem. in caput alicujus causam
rei alicujus conferre, ἀνατίθηναι πλὴν αἰτίας
ἐπὶ κεφαλῷ τινος, α capite ad calcem,
ἐν κεφαλῇ ἔς σπῆδας, Hom. caput alicujus
pecunia licitari, ἐπιπικρῶσαι ἀργυρίον τινι,
Herodot. capite doleo, κεφαλαλγία, Hip-
pocr. cui caput dolet, ὁ καὶ ἡ κεφαλαλγία,
id., Plut. dolorem capitis adferens, κε-
φαλαλγός, ἡ, ὅν, Plato. κεφαλαλγία, ἡ, ὅν,
Galen. capitis dolor, ἡ κεφαλαλγία, ας, Hip-
pocr. i. e. origo, ἡ ἀρχή, ἡς, Isocr. i. e.
summa pecunia, unde usura percipitur, τὸ ἀρ-
χαιόν, α, Dem. i. e. pars libri, τὸ ἀρ-
χαιόν, α, ἡ κεφαλὴ, ἰδ., N. T. i. e. praeci-
pium, τὸ κριάτατον, i. e. mors, ὁ θά-
νατος, α, vel vita, ἡ ψυχὴ, ἡς, adire
periculum capitis in ludis, ἀγωνίζεσθαι ἀρ-
χας τῇ ψυχῇ, Dem. periclitari de capite,
κινδυνεύειν ἐν ψυχῇ, id. capitis aliquem ac-
cersere, θανάτῳ τινὲ τιμᾶσθαι, id. capitis
causam dicere, καταχλῶσθαι πλὴν τῷ θά-
νατῳ δίκην, Plut. capitis damnare, θανάτῳ
κατακρίνειν τινος, Isocr. capite plectere, θά-
νατῳ ζημιῶν τινα, Aeschin.
Carabus, ὁ κάραβος, α, Aristot. carabo simi-
lis, sive e caraborum genere, ὁ καὶ ἡ καρα-
βώδης, αττος, id.
Carbafus, i. e. lineum tenue, τὸ λίνον λεπτόν,
i. e. velum, τὸ λαίφρος, αττος, Plut.
Carbo, ὁ ἀνθράξ, αττος, Athen. accensus, ἡ-
μῶν, carbonum strues, ἡ ἀνθρακία, ἡς,
Diosc. carbones conficio, ἀνθρακίζω, Theophr.
in carbonibus redigo, ἀπανθρακίζω, Lucian.
Carbonarius, ὁ ἀνθρακωτής, ὅσα, Aelian. ater,
ut carbonarius, ὁ ἀνθρακίας, α, Lucian.
Carbonarius, α, um, ἀνθρακίας, ἡ, ὅν, for-
nax carbonaria, ἡ ἀνθρακία, ας, Theophr.
Carbunculus, i. e. parvus carbo, τὸ ἀνθρά-
κιον, α, i. e. gemma quaedam vel morbus,
ὁ ἀνθράξ, ατος LXX, Galen.

Catechista, ἡ κατηχητὶς, ὁ κατηχηστὴς, ὁ.
 Catechizo, κατηχίζω, κατηχέω, N. T.
 Catechumenus, α, κατηχούμενος, ἴν.
 Categoria, ἡ κατηγορία, ας, Aristot.
 Categorice, κατηγορικῶς.
 Categoricalus, α, um, κατηγορικὸς, ὁ, ἐν, A-
 ristot.
 Catellus, τὸ κυνέριον, α, Xenoph. τὸ κυνίδιον,
 α, Aristot. τὸ κυνέριον, α, id.
 Catena, ἡ αλυσίς, εως, Theophr.
 Catenarius, α, um, ὁ καὶ ἡ αλυσίδιτος, α,
 Catenatus, α, um, αλυσιδανός, ὁ, ἐν, LXX.
 Cateno, αλυσιδόω.
 Catenula, τὸ αλυσίδιον, α, Philo. aurea, τὸ
 αλυσίδιον, α, Suid.
 Caterva, ἡ ὄλη, ας, Herodot. ἡ ὄλη, ας, Plut.
 ἡ Σπάρτα, ας, Appian.
 Catervatum, κατ' ὄληας, Herodot. κατ' ὄληας,
 Plut.
 Cathedra, ἡ καθέδρα, ας, Xenoph.
 Catholicus, α, um, καθολικός, ὁ, ἐν, Philo.
 Catillatio, ἡ ληξία, ας, Plut.
 Catillo, ληξία, Suid.
 Catillus, τὸ πρυδίδιον, α.
 Catinus, τὸ πρυδίδιον, α, Lucian. ἡ παροψίς,
 id, N. T.
 Catullio, Κυλλία, Aristot.
 Catullitio, ἡ Κυλλίτις, εως, ἡ Κυλλία, ας,
 Helysch.
 Catulus, τὸ κυνίδιον, α, Aristot.
 Catus, α, um, ὁ καὶ ἡ κυνὴς, ἴν, Poll.
 ὁ καὶ ἡ κυνὴς, ἴν, Philo.
 Catus, i, ὁ αἰλὺς, α, Aristot. ἡ γαλῆ, ἡς,
 Lucian.
 Cavamen, τὸ κοίλωμα, ατ.
 Cavator, ὁ κοιλωτής, ὁ.
 Cavatura, ἡ κοιλότης, ατ, Athen.
 Cauda, quadrupedum & insectorum, ἡ ὄρη,
 ας, Aristot. ἡ κέρα, α, id. avium, τὸ
 ὄρρον, α, id. leonis, ἡ ἀλκαία, ας,
 Hom. equi, ἡ ὄρη, ας, cauda carens, ὁ
 καὶ ἡ ἀκέραιος, α, Aristot. blandior, κέρα
 αἰνῶ, Aristot. truncatus, ὁ καὶ ἡ κολοσό-
 κηρος, α, LXX. magna praeditus, ὁ καὶ ἡ
 μακρόκερος, α, Aristot.
 Caudatus, α, um, κέρα ἔχων, ας, α, ὁ,
 Caudex, τὸ στέλεχος, ἴν, Theophr.
 Caudiculis, α, ὁ καὶ ἡ στελεχάκος, ἴν, Diosc.
 Cavea, ὁ κρυφός, ὁ, ἡ κρύπη, ας, Herodot. ὁ
 οἰκισμός, α, Aristot.
 Caveo, ἐνδοξάζω, inhonesta, τὰ αἰσχρά,
 Dem. aliquem ut impium, ὅπως μισρὸν
 φυλάττω τινά, id. & operam do, ne in-
 cidam in aliquem, ἐνδοξάζω καὶ φυλάτ-
 τομαι, μὴ ἀποσπάζω τινί, id. aliquid &
 provideo, φυλάττωμαι τι καὶ ἀποσπάζωμαι,
 id. aliquid diligenter, φυλάττω τι (φύ-
 λω, idem, aliquid omni modo, ἀποσπάζω-
 λώω τι ἐν παντός τρόπῳ, id. ne con-
 spiciat, φυλάττωμαι ὁρατός, Aristot. ne fa-
 ciam, μὴδὲν μὴ ποιῶμαι, Xenoph. ne facias,
 ὅπως μὴ ποιῶμαι, id. a periculo, κινδυνῶν,
 Herodian. ne quem offendam, τὸ μὴ λυ-
 πῶσαι τινα, Dem. nihil magis, quam, ἐν-
 δοξάζωμαι ὅδὲν μάλλον, ἡ, id. in hac re, αἰ-
 νῶ, Plato. accuratissime cautum est in
 omnibus legibus, μάλα ἐν ἀπανσι διασπῶ-
 νται τοῖς νόμοις, Dem. cavendum est, ne
 faciant id, αἰ φυλάττωμαι αἰσιν τῆτο, Plut.
 ne id accadat, φυλάττωμαι γινώσκω τῆτο, id. ne
 quid facere videamur, ὅπως μὴδὲν εὐνοῦ-
 μεθα ἀντιφύγοντες, Isocr. ne urbem bello im-
 plicemus, μὴ τὴν πόλιν ἐμπελάμεν εἰς
 πόλεμον, Plut. ne habeamus, ἵνα μὴ ἔχω-
 μεν, Dem.
 Caverna, τὸ ἄντρον, α, Lucian.
 Cavernosus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἄντρον, ατ.
 Cavilla, τὸ σκῆμμα, ατ, Dem. τὸ σκαμ-
 μάτιον, α, Plut.
 Cavillatio, ἡ σκῆψις, εως, Athen. ἡ χλευα-
 σία, ας, Dem. τὸ χλευασμα, ατ, id. ὁ
 χλευασμός, ὁ, id.
 Cavillator, ὁ σκῆψτης, α, Suid. ὁ χλευαστής,
 α, Dem.
 Cavillor, σκῆψω, Dem. aliquem, τινά, A-
 then. aliquid, τι, Aristot. ὅς τι, Plut. ὅτι-

σκόπῳ τι, vel ὅς τι, id. philosophos, ἀ-
 ποσκόπῳ εἰς τὰς φιλοσοφίας, Lucian.
 praesentes, διασπῶ τὰς ὄντας ἰδόν, Dem.
 aliquid verbis, τι πρὸ λόγου, Dem. aliquos,
 χλευάζω τινάς, id. διαχλευάζω τινάς, id.
 Cavillofus, α, um, σκαψτικός, ὁ, ἐν, Athen.
 Caula, vide Oule.
 Caulesco, καυλίζω, Theophr. ἐκαυλίζω, Aristot.
 ἐκαυλίζω, Theophr.
 Cauliculaceus, α, um, καυλικός, ὁ, ἐν, The-
 ophr.
 Cauliculatus, α, um, καυλικός, ὁ, ἐν, Athen.
 Cauliculus, ὁ καυλικός, α, Diosc.
 Caulis, ὁ καυλός, α, Theophr. in modum cau-
 lis, καυλόν, Galen. caulem non habens,
 ὁ καὶ ἡ ἀκαυλός, α, Aristot. caule reciso
 non regerminans, ὁ καὶ ἡ ἀποκαυλός, α,
 Theophr. cum caule rescindo, ἀποκαυλίζω,
 Theophr. caulem amitto, ἀποκαυλίζω, Theophr.
 emitto, ἐκαυλίζω, id. evello, ἐκαυλίζω,
 Aristot. singulis annis mutans, ὁ καὶ ἡ
 ἐτετεύκαυλος, α, Theophr. habens humi-
 lem, ἀποκαυλίζω, id. rectum, ἐκαυλίζω,
 Theophr. id. laevem, ἀποκαυλίζω, id. album,
 ἀποκαυλίζω, id. unicum, μονόκαυλος, id.
 caules habens paucos, ὀλιγόκαυλος, id.
 multos, πολυόκαυλος, id. juxta emitto &
 quasi ad latus, ἀποκαυλίζω, id.
 Caulosus, ὁ καὶ ἡ καυλός, ατ, Diosc.
 Cavo, κοιλῶμαι, aliquid, τι, Athen.
 Caupo, ὁ κῆρυξ, α, Lucian.
 Caupona, τὸ καπηλεῖον, α, Synes.
 Cauponaria, ὁ καπηλική, ας, τῆχνη, Aristot.
 ἡ καπηλεία, ας, Plut.
 Cauponarius, α, um, καπηλικός, ὁ, ἐν, A-
 ristot.
 Cauponatio, ἡ καπηλεία, ας, Plato.
 Cauponatrix, ἡ καπηλίς, ἴν, Aristot.
 Cauponor, καπηλῶς, aliquid, τι, Hero-
 dian.
 Causa, ἡ αἰτία, ας, Dem. τὸ αἴτιον, α, id.
 principalis, αἰτίον κύριον, antecedens, ἀπο-
 κρινόμενον, ἀποκαταρκτικόν, proxima, ἀπο-
 κρινόμενον, ἀποκαταρκτικόν, efficiens, ἀπο-
 κρινόμενον, materialis, ὁριστικόν, formalis, ὁρι-
 στικόν, finalis, τελικόν, praetexta, ἡ ἀποφασίς,
 εως, omnium, quae facta sunt, αἰτίαι
 πάντων ὅσων γινώσκω, Plato. ipsissima ex-
 stitit, cur non vicerimus, αἰτιολογῶμαι τῷ
 μὴ νικῶναι κατ' ἐν, Dem. rei consertur in
 illum, αἰτία τῇ ἀποφασί, ἀνατίθεται,
 id. in causa fuerunt, ne viveremus more
 belluarum, αἰτίαι γινώσκω τῷ μὴ διακρί-
 νωμενῶν, Isocr. quod dixi, in causa fuit,
 quo minus orationem finire, τὸ μὴδὲν,
 αἰτίαι ἔλθω τῷ μὴ καταλῶσαι με τὸ
 λόγον, id. causam dicere, propter quam
 confessus sit, ἰσχυρὸν αἰτίαι, δι' ὃν ὁμολογῶμαι,
 id. honoris causa pericula sustinere, ὑπὲρ
 τῷ δόξῳ ἀποσπῶμαι κινδύνους, Dem. lucri
 causa injuste agere, κέρδος ἵνα ἀδικῶν,
 Isocr. multis de causis audietis, ἀποκα-
 τῶσαι ἀποσπῶσαι, Dem. qua de causa civi-
 tates hi inter se committebant, ἀποσπῶσαι
 τὰς πόλεις ἑκαστῶν ἀποσπῶσαι, id. propter
 duas causas, alteram quidem, ut alte-
 ram vero, quod, δοῦν ἵνα, ἵνα μὴ,
 ἵνα, ἵνα, ὅτι, id. causam non ha-
 bens, ὁ καὶ ἡ ἀνείτιος, α, Al. Apbrod. sine
 causa, ἀνείτιος, id. causam assigno, ἐπ-
 ατῶμαι, Plato. qui cum alio est ope-
 ris causa, ὁ μεταίτιος τῷ ἔργῳ, Xen. ὁ
 καὶ ἡ συναιτίος τῷ ἔργῳ, id. i. e. ἡ δίκη,
 ας, Dem. ὁ ἀγών, ατ, id. minuta, δίκη
 μικρά, id. praecleara, καλὴ, id. legitima &
 justa, ἵνα, id. danda aut non danda per
 leges, ἐπασχάζωμαι, ἡ μὴ
 ἐπασχάζωμαι, id. mercatoria, ἐμπορικὴ,
 id. metallica, μεταλλικὴ, id. capitalis, ἐμ-
 νικὴ, id. impietatis, γραφὴ ἀσεβείας, id.
 injuriarum, γραφὴ ὕβριος, id. & contro-
 versia, ἀγὼν καὶ γραφὴ, id. causam agere
 adversus aliquem, ἐισιναί δίκην κατὰ τι-
 νός, Dem. dicere, λόγον καὶ δίκην ἀποσπῶ-
 ντός, id. intendere alicui, λαχὼν δίκην
 τινί, id. disceptare iuste & secundum leges,

ἀπὸ δίκης ἡ γραφὴ δίκης καὶ ἡ τῶν
 νόμων, id. absolvere, ἀποσπῶσαι δίκην, id.
 condemnare, καταδικάζω δίκην, f. γραφὴ,
 id. obtinere, αἰσιν, f. ἵνα τὴν δίκην,
 id. vinci in causa, ἡττῶ δίκην, id. causā
 indicta damnare, ἀποκαταρκτικῶς τὸ ἀν-
 δρὸς ἀκρίτον θάνατον, Plut. indicta causa
 damnari, ἀκρίτον ἡ ὁμολογὴν λόγον ἀποκατα-
 κρίναι, Lucian.
 Causalis, α, αἰτιολογικός, ὁ, ἐν, ὁ καὶ ἡ αἰτι-
 ος, ατ, Coniunctio, αἰτιολογία, ατ, ατ,
 Gram.
 Causidicus, ὁ συνήγορος, α, Aeschin.
 Causificor, σκῆψομαι, Aesch.
 Causor, ἀποφασίζωμαι, aliquid, τι, Dem.
 i. e. culpo, αἰτιολογῶμαι, aliquem ob ali-
 quid, τινά τι, id.
 Cauter, ἐνδοξάζω, Dem. ἀποκαταρκτικῶς, omnia
 ad aliquem scribere, ἀπαντα ἀπὸς τινος
 ἀποσπῶμαι, Dem.
 Cautela, ἡ ἐνδοξία, ας, Dem. ἡ ἀποφασίς,
 ας, Aesch. ἡ ἐνδοξία, ας, Dem. Conf. Cautio.
 Cauter, ὁ καυτήρ, ἵν, Hippocr. τὸ καυ-
 τήριον, α, Lucian. cautere uro, καυτηρίζω,
 N. T.
 Cauteriat, α, um, καυτηριασμός, ἴν,
 ἵν, N. T.
 Cauterium, τὸ καυτήριον, α, ignitum, διαπύ-
 ρον, Lucian.
 Cautes, ἡ σκῆψις, ας, Plut.
 Cautio, ἡ ἐνδοξία, ας, Dem. ἡ ἐνδοξία, ας,
 Isocr. magnam prudentiam & cautionem
 requirens, ἀποσπῶσαι καὶ ἐνδοξίαν ἀποσπῶ-
 ντός, Dem. magna, ἐνδοξία ἡ μικρά,
 id. summa, ἀκριβέστατη, id. cautione uti
 in re aliqua, ἀποκαταρκτικῶς ἔχειν πρὸς τι,
 Isocr.
 Cautus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἐνδοξός, ἴν, Dem.
 ἀποκαταρκτικῶς, ἴν, ἵν, id.
 Causus, α, um, καυτός, α, ἐν, Xenoph. non
 causus, ὁ καὶ ἡ ἀκαυτός, α, utrinque causus,
 ἀποκαταρκτικῶς, Suid. introrsum causus, ὁ καὶ ἡ
 ἐκαυτός, Athen.
 Cedo, ἀποσπῶμαι, Dem. alicui, τινί, Isocr.
 e suggestu, τὸ βήματι, Aesch. com-
 moto, ἵνα ἀποσπῶμαι, id. alicui de via,
 ἀποσπῶμαι τινί ὁδῷ, Plut. ἐξίσταμαι τινί
 τῷ ὁδῷ, Lucian. nulli prudentia, ὅθεν ἀπο-
 σπῶμαι, Plut. retio, ἵνα τινί ἀποσπῶ-
 ντός, Lucian. hosti, ἐνδοξία, Herodian.
 bonis, ἐξίσταμαι ὅσων ὄντων, Dem. rebus ad-
 versis, ἐνδοξία τὰς ἀποσπῶσαι, Basil. ce-
 dit bene opus, ἀποσπῶμαι τὸ ἔργον, Her-
 dian. ei obsequio ex sententia, αἰσιν τῷ
 ἀποσπῶσαι ἀς βάλω, id. bene & supra vo-
 tum, δεξιῶς καὶ ὑπὲρ ἀσπῶσαι δίκην, id. non
 ut speravit, ἔχ ὅς ἐλπίσας, id.
 Cedo, i. e. dic, εἰπέ μοι, i. e. porrigere, ἀ-
 ποσπῶ, ὁρίξω.
 Cedrat, α, um, κεδράτης, ὁ, ἐν, Eurip.
 Cedria, ἡ κεδρία, ας, Galen. cedria perengo,
 κεδρῶν, caput alicuius, κεφαλὴ τινός,
 Strabo.
 Cedrinus, α, um, κεδρινός, ἴν, ας, Diosc.
 Cedris, ἡ κεδρία, ἴν, Diosc.
 Cedrus, ἡ κεδρία, α, Theophr. acuta, ἡ ἐξ-
 κεδρία, α, id.
 Celebratio, ἡ ἐκκλησία, ας, Dem. festi, ἡ ἐπ-
 ατῶσαι, ας.
 Celebratus, α, um, ἀποσπῶμαι, ἴν, ας,
 Isocr. & vulgo jactatus, ἀποσπῶμαι, ἴν,
 ἵν, Herodian. ὁ καὶ ἡ ἀποσπῶμαι, α,
 Synes.
 Celebresco, ὄνομα καὶ δόξαν λαμβάνω.
 Celebris, α, ὁ καὶ ἡ ἐκκλησία, ατ, Plut. ἐκ-
 κεδρία, ἴν, ας, Isocr. εὐφροσύνη, ἴν,
 ἵν, id. ὁ καὶ ἡ ἐκκλησία, α, ἐκκλησία, ἀπο-
 σπῶσαι, ἴν, ας, id. & Dem. virtute,
 δόξαν λαμβάνω ἐπ' ἀρετῇ, Polyb.
 Celebritas, ἡ φήμη, ας, Dem. ἡ ἀκλήσια, ας,
 id. i. e. festum, ἡ ἑορτή, ας, Dem. ἡ τε-
 λειότης, ας, id. ἡ ἀρετή, ας, id. i. e. fre-
 quentia hominum, ἡ ἀνέγκυρις, ας, Isocr.
 celebritatem ago, ἀνέγκυρις, id.
 Celebro, i. e. praedico, δοξάζω, aliquid,
 τινά, Theophr. ἐκκλησία τινά, Isocr. ἐκκλησία
 τινά,

CEL CEN

τινά, *Dem.* ἢ λίαν τινα, *Isocr.* festum, ἑορταζόν, *id.* splendide, ἄρα ἑορταζόμενα λαοπραγῆς, *id.*
Celer, ταχύς, ἴα, ὁ, *Dem.* pedibus, ὁ καὶ ἡ ὀξύτης, *Eurip.* in rebus agendis, ὀξεί, ἴα, ὁ, *Aristot.* celeritimus cursu, ὀξυδρομέατος, ἀτν, ατον, *Heliodor.*
Celeritas, πὸ τάχος, ἴος, *Dem.* ἡ ταχύτης, ἦτος, *Athen.* ἡ ὀξύτης, ἦτος, *Dem.* celeritate antevertere aliquem, τῷ τάχει ἢ ἀνταγωνιστῇ παραλβεῖν, *id.* aliquid consequi, ταῖς ὀξύτησιν διαλαβεῖν τινι, *id.*
Celeriter, ταχέως, *Dem.* ταχὺ, *id.* ὀξείως, *id.* tam celeriter conficere aliquid, ἔγω ταχέως πρῶτον τι, *id.* apparare quam celerissime, παρασκευάζειν τῷ ταχέως, *id.* celerius domum reverti, θάπτεον οἰκᾶ ἀπίνα, *id.* celerius opinione, θάπτεον ἱλατίδος, *Herodian.*
Celeritudo, vide *Celeritas*.
Celero, ταχυῶ, *Xenoph.* aliquid, τι, *Soph.* ὀρμῶ, *Isocr.* σπῶδω, *Dem.*
Celes, ὁ κῆλος, ἦτος, *Plut.*
Celeusma, πὸ κῆλοσμα, ατος, *Plato.*
Celeustes, ὁ κηλοστής, ὤ, *Thuc.*
Cella, sc. penuria, πὸ ταμίον, κ, *Isocr.* τὸ ταμίον, κ, *Plut.* τὸ δοτοδοχῆον, κ, *Sirac.* vinaria, ὁ οἶνον, ἄνος, *Xenoph.*
Cellaria, ἡ ταμία, ας, *Xenoph.*
Cellarius, ὁ ταμίης, κ, *Xenoph.*
Cellula, τὸ ταμιδιόν, κ, *Suid.*
Celo, κρύπτα, factum, τὸ πρῶγμα, *Dem.* aliquem aliquid, τινά τι, *Lyfias*, opes domi, δοκορύπτα τῷ ἑστῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ, *Isocr.* neque magnum, neque parvum aliquem, δοκορύπτομαι ἑπὶ μίαν καὶ μικρόν τινα, *Plato.* hæc te, δοκορύπτομαι ταῦτα πρὸς σε, *Isocr.* miseriam, συγκρύπτα τῷ συμφορᾷ, *id.* alios, λανθάνω ἄλλης, *Isocr.*
Celstudo, τὸ ὑψος, ἰσ, *Thuc.* Conf. *Altitudo*.
Celsus, α, um, ὑψηλός, ἡ, ὄν, *Lucian.* animus, τὸ ὑψηλόν, ἔ, *Plut.*
Cenotaphium, πὸ κινωτάφον, κ, LXX.
Cenſeo, νομίζω, *Dem.* ἡγομαι, *id.* ὁμαι, *id.* ὁμαι, *id.* i. e. constituo, γιγνώσκω, *Isocr.* i. e. cenſum ago, *σωτάφωμα*, *Dem.* *σωτιμόμα*, *id.*
Cenſio, ἡ τιμωσις, εως.
Cenſitor, ὁ τιμωτής, ἔ.
Cenſor, ὁ τιμωτής, ἔ, i. e. morum inspector, ὁ ἑφορ, κ, *Plut.* ὁ ἐποπῆς, κ, *Herodian.*
Cenſorius, α, um, τιμωτικός, ἡ, ὄν, ἐποπτικός, ἡ, ὄν, *Herodian.*
Cenſura, ἡ τιμωρία, ας.
Cenſus, ἡ δογραφή, ἡς, *N. T.* i. e. tributum, ὁ κλῆσ, κ, *N. T.* τὸ τίμημα, ατ, *Dem.* ἡ ἑσορά, ἡς, cenſum imponere alicui, ἑσορᾶν δογραφεῖσθαι τινι, *Isocr.* colligere de cujuslibet facultatibus, ἑσορᾶν πωλεῖν χρημάτων, *id.* solvere, ὅρον, ἑσωτάξαις τιλεῖν, ἑσοφῆριν, διδοῖαι, *id.* accipere, πρὸς ὅντος λαμβάνειν, *id.*
Centenarius, sc. numerus, ἡ ἑκατοντάς, ἄδος, *Herod.*
Centenarius, α, um, ἑκατονταῖ, α, ὄν.
Centenus, α, um, ὁ ἥν' ἑκατόν.
Centesima, α, ἡ ἑκατοστή, ἡς, *Dem.*
Centesimo, ἑκατοστή.
Centismus, α, um, ἑκατοστός, ἡ, ὄν, *Xenoph.*
Cencies, ἑκατοντάχις.
Cento, ἡ κέντρον, ατ.
Centralis, ε, ὁ, ἡ, τὸ πρὸς κέντρον.
Centrum, τὸ κέντρον, κ, *Plut.*
Centum, οἱ, αἱ, τὰ ἑκατόν, & οὐλο, ὁκλὰ καὶ ἑκατόν, *Thuc.*
Centumpondium, τὸ ἑκατόλιτρον, κ.
Centumviralis, ε, ὁ, ἡ, τὸ ἥν' ἑκατόν.
Centumviralus, ἡ ἥν' ἑκατόν ἀρχή.
Centumvir, οἱ ἑκατόν.
Centuplex, ὁ καὶ ἡ ἑκατομπλάσιον, ατ, ἡ ἑκατομπλόσι, ἰα, ἱον, *N. T.*
Centuplicatus, α, um, ἑκατοσάβαν, κσσ, ὄν, centuplicatum hordeum, ἑκατοσάβαν κριθή, LXX.
Centupliciter, ἑκατομπλάσις.

C E N C E R

Centuria, ἡ ἑκατοστὴς, ἴσθ, Xenoph. militum, ὁ λόχ, α, Thuc.
 Centuriatim, κατὰ λόχους, Philo.
 Centuriatus, us, ἡ ἑκατονταρχία, ας.
 Centurio, καταλεγιζέα, Plat.
 Centurio, onis, ὁ ἑκατονταρχ, α, Xen. ὁ ταξίαρχ, α, Dem.
 Centurionatus, ἡ ἑκατονταρχία, ας.
 Cera, vid. Ceraea.
 Cera, ἡ κηρός, ε, Lucian. e cera fingere aliquid, ἐκ κηρῶ ἀναπλάσσειν τι, Herod. cera obduco, vide Cero.
 Cerasum, τὸ κέρασον, α, Diosc.
 Cerasus, ὁ κέρασος, α, Theophr.
 Ceratura, ἡ κήρωσις, ιας, Aristot.
 Ceratus, a, um, κηρωτός, ἡ, ἐν, Diosc.
 Cercopithecus, ὁ κερκοπίθηκος, α.
 Cerdo, ὁ βυρσοδέψης, α, Aristoph. ὁ ζκυτοτόμος, α, Plato.
 Cerdonia, ἡ βυρσοδεψικὴ, ἡς, ἡ ζκυτοτομικὴ, ἡς, Plato. cerdoniam facio, βυρσοδεψέω, Aristoph. ζκυτοτομέω, Aristot.
 Cerebellum, ἡ παρμηγεφαλὴς, ἰδ, Aristot.
 Cerebrosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκρόχολος, α, Aristot.
 Ceremonia, vide Carimonia.
 Cerevisia, ὁ ζύθος, α, Theophr. εἶν, κριθίν, Diosc. τὸ βρύτειν, α, Γ. ὁ βρύτης, α, Athen. βρύτειν δὲ κριθῶν, Theophr.
 Cerevisiarius, ὁ ζυθοποιός, ὁ.
 cereus, a, um, κήριν, ἡν, ἡν, Plato.
 Cereus, i, ὁ κηρός, α, τὸ κήριον, α.
 Cerifico, κηροποιέω.
 Cerno, βλέπω, aliquid, τι, Dem. εἶδω τι, id. i. e. cribro, διατρίβω, Galen. fursur, ὁππρὶν διατρίβω τὸ σίτυρον, id. i. e. dimico, ἀγωνίζομαι, Dem. i. e. adeo hereditatem, κληρονομέω, Isocr.
 Cernuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀππρῶνις, ἴσθ, Herod.
 Cero, ἐκ κηρῶν, Hippocr. mortuum, κατακρήν νικῶν, Herodot.
 Ceroma, τὸ κήρωμα, ατ, Gal.
 Ceromaticus, a, um, κηρωματικός, ἡ, ὄν.
 Ceromatistes, ὁ κηρωματιστής, α.
 Cerotum, τὸ κηρωτόν, ε, Diosc.
 Certamen, ὁ ἀγὼν, ἄν, Dem. ἄμιλλα, ἡς, Isocr. i. e. res gravis, τὸ δεινόν, Dem. & bellum, ἀγὼν καὶ πόλεμος, Isocr. ἀγὼν καὶ ἀμιλλα, id. bulli, ἀγὼν πολέμου, Dem. & periculum, ἀγὼν καὶ κίνδυνος, id. magnum, majus, maximum, ἀγὼν μίγας, μίξων, μίγας, id. facilius ῥέδιον, id. difficile, χαλπίς, id. vetus, παλαιός, Isocr. equestre & navale, ἀμιλλα ἵππων τε καὶ πτερυγῶν, id. subire de re aliqua, ποιεῖν ἀγῶνα κατὰ σive ὑπὲρ τινος, Dem. adversus aliquem, πρὸς τινα, id. de aliqua re, ποιεῖν ἀμιλλαν κατὰ τι, Isocr. certaminis locus, τὸ ἀγωνίστην, α, Arist. prae-mium, τὸ ἄθλον, Xen. τὸ νικητήριον, α, id. praefectus, ὁ ἀγωνοθέτης, α, Lucian.
 Certatio, ἡ ἀγῶσις, ιας, Thucid. τὸ ἀγῶνισμα, ατ, Plat.
 Certator, ὁ ἀγωνιστής, ὁ, Plut.
 Certe, γὰρ, Aristoph. ἀληθές, Dem. ἡ μὲν, id. ὅσα, id. γὰρ, si non summa, certe pars quaedam, εἰ μὴ ὅλον, μέν, γὰρ, Dem. γὰρ, si nihil aliud, nomen certe habet, εἰ μὴ ἄλλο, τοῦσα γὰρ ἔχει, id. ἀμείλει, id. enim certe homine indignissimum habetur, ὅσο γὰρ, ἀμείλει, ἀνθρώπου ἀπρεπέστατον φαίνεται ὅν, id. καὶ μὲν, nec illud certe audeat quis dicere, καὶ μὲν εἰδὲ ὅσο γὰρ εἰδὲς ἀνείπων τολμήσειν, id.
 Certifico, βεβαιόομαι, Plato.
 Certioro, δηλόω, Dem.
 Certitudo, ἡ βεβαιότης, ιας, Thuc. ἡ βεβαιότης, ατ, Aristot. ἀπερία, α, Thuc.
 Certo, ἀγωνίζομαι, Demosth. certamen, ἀγῶνα, Plato, hac de re tecum, ὅσο πρὸς σι, Xen. de honore & gloria, κατὰ τιμῆς καὶ δόξης, Demosth. pro libertate, ὑπὲρ ἐλευθερίας, id. in ludis Olympiis, κατὰ Ὀλυμπια, Pseudoth. cum aliquo, ἀμιλλόμεναι τι, Dem. ad extremam dimicationem, διαγωνίζομαι,

C E R C H A

Eschbin. cum majorum virtute, ἀμύλλας
 πρὸς τὴν αὐτὴν ἀρετὴν ἀρετῶν, *Dem.* de re-
 bus pulcherrimis, αὐτὴν αὐτὴν καλλίσαν φιλο-
 τεκνία, *Isocr.*
Certo, ἀκριβὲς, *Dem.* ἀκριβὲς, *id.* certissime
 aliquid comprobare, μάλιστα ἀκριβὲς τι ἐ-
 ξετάζειν, *id.*
Certus, α, um, ὁ κὴ ἡ ἀκριβὲς, ἴσθ, *Isocr.* δῆ-
 λον, α, on, *Dem.* βέβαιος, αἶα, αιον, *Thuc.*
 ὁ κὴ ἡ ἀφιδὲς, ἴσθ, *Dem.* certum signum,
 ἀκριβὲς σημείον, *Dem.* certa memoria, ἀ-
 κριβὲς μνήμη, *id.* certa pax, βεβαία εἰρήνη,
Xen. i. e. definitus, statutus, τεταγμένος,
 ἔν, ἔνον, *Dem.* εἰρημνός, *id.* ἀριστὸς, *id.*
 δ αριστὸς, ἴσθ, *Isocr.* certum tempus, χρόνος
 τεταγμένος, *id.* certa dies, τεταγμένη ἡ-
 μέρα, *Dem.* ἡμέρα διαμετρημένη, *id.* i. e.
 firmus, ratus, ἰχυρὸς, α, on, *Dem.* ἀσφα-
 λὲς, ἔος, *id.* ὁ κὴ ἡ ἀναμφισβήτητος, α, *id.*
 certum est, constat, δῖλον, certum est,
 quod sic praefaturus sit, δῖλον, ὅτι ἀδὲ
 προεμίσσεται, *Xen.* certum habeo aliquid,
 certo aliquid scio, ἐπίσταμαι τι λαφὲς,
Dem. οἶδα τι ἀκριβὲς, *id.* ἰσθῶς, *Isocr.*
 φανερὸς, *idem*, certiorum facio aliquem, δι-
 λῶς πρὸς τινα, *id.* de aliqua re, γνωρίζω
 τινί τι, *Paus.* certior fio ab aliquo, πτω-
 θίνεμαι παρὰ τινος, *Isocr.* de aliqua re,
 αὐτὴν τινος, *id.* de aliqua re ab aliquo, τὴν
 διὰ τινος, *id.*
Cerva, ἡ ἰλαρὸς, α, *Aristot.*
Cervical, τὸ προστοφάσιον, α, *Plut.*
Cervicofus, α, um, ὁ κὴ ἡ κατατοφάσιος,
 α, *Sirac.*
Cervinus, α, um, ἰλάφειος, εἰα, on, medul-
 la, μυελός, *Galen.* cornu, τὸ ἰλάφειον, α,
Suid.
Cervisia, vide *Cerevisia*.
Cervix, ὁ ἀυχλὸς, ἔνος, *Aristot.* ὁ τράχηλος,
 α, *Plut.* cervicem erigere, τὸ ἀυχλὸν ἐπαι-
 ρειν, *Philos.* τὸ ἀυχλὸν ἀναστάναι, *Cleof.*
Cerussa, τὸ φιμυθιον, ἰ. φιμυθιον, α, *A-*
ristot.
Cerulfatus, α, um, φιμυθισθεὶς, εἶσα, ἔν,
Plutarch.
Ceruffo, φιμυθιστός, *Plut.*
Cervus, ὁ ἰλαρὸς, α, *Aristot.*
Cespes, vide *Caipis*.
Cessatio, ἡ ἀνάπαυσις, ἔνος, *Dem.* concedere
 alicui cessationem ab opere, δίδοναι τινί
 ἀνάπαυσιν, *id.* i. e. cunctatio, mora, ἡ δια-
 τριβή, ἔος, *id.* τὸ μέλλημα, ατ, *Eschbin.*
 ἡ μέλλουσις, ἔνος, *Thucyd.* i. e. segnitudo, ἡ
 ἄργα, ας, *Demosth.*
Cessator, ὁ μέλλων, ἔν, *Aristot.* ὁ ὀκνῶν, ἔν,
N. T. ὁ ἄργος, ἔς, *Dem.*
Cessio, ἡ παραχώρησις, ἔνος.
Cessio, παύομαι, ab aliqua re, τινός, *Dem.*
 aliquid facere, ποιεῖν τι, *Plato*, a cede,
 φονέω, *Thuc.* a labore, λῶνα αὐτὸν πόνον,
Isocr. cessare facio, παύω, aliquem ab ali-
 qua re, τινὰ τινος, *Isocr.* insolentiam ali-
 cuius, τὴν ὕβριν τινός, *id.* i. e. tarde, ἀπ-
 ὅρως, βραδυνά, *Herodian.* μέλας, *Dem.* ὀ-
 κνῶν, *id.* βραδυνόμενος, *Xenoph.*
Cestus, ὁ κέστος, ἔν.
Cetarius, ὁ κητοπώλης, α.
Cetus, το κῆτος, ἔος, *Athen.*
Cetaceus, α, um, ὁ κὴ ἡ κητώδης, ἔος, *Aristot.*
 κητῶς, αἶα, ἔον, *Diosc.*
Ceu, οἶα, *Xenoph.*
Ceveo, καταπραυνάω, *Suid.*
Chalcographus, ὁ χαλκογράφος, α.
Chalybs, ὁ χάλυξ, ἔσθ.
Chaos, τὸ χάος, *Plato*.
Characier, ὁ χαρακτῆρ, ἄρ, *Aristot.* chara-
 cterem, imprimere alicui, χαρακτῆρα ἐπι-
 στῆναι, τινί, *id.*
Characterificus, χαρακτῆριστικός, ἡ, ὄν, *Da-*
masc.
Charientissimus, ὁ χαριεντισμὸς, ἔν, *Dion. Ha-*
licarn.
Charitas, ἡ ἀγάπη, ἔος, *Plut.*
Charta, ὁ χάρτης, α, *Diosc.*
Chartaceus, α, um, χάρτινος, ἔν, ἔνον, ὁ, ἡ,
 τὸ ἐκ χάρτου.

CHACIC

Chartophylacium, τὸ χαρτοφυλάκιον, *u.*
 Chartophylax, ὁ χαρτοφύλαξ, *ακος.*
 Chartula, τὸ χαρτίον, *u.*, *Plut.*
 Charus, *a*, *um*, *i. e.* pretiosus, vide *Carus*,
i. e. dilectus, ἀγαπητός, *h.*, *en*, *Aristot.*
 Chasma, τὸ χάσμα, *ακος*, *Plato.*
 Chasmatias, ὁ χασματίας, *u.*, *Aristot.*
 Chela, ἡ χηλή, *ης*, *Aristot.*
 Chelys, ἡ χίλυς, *υς*, *Plut.*
 Chenotropheum, τὸ χλωστροφεῖον, *u.*, *Colu-*
mella.
 Chiliarchus, ὁ χιλιάρχος, *u.*, *Plut.*
 Chilias, ἡ χιλιάς, *ᾠδ.*, *Theocr.*
 Chimæra, ἡ χίμαιρα, *ας*, *Plut.*
 Chiragra, ἡ χειράγρα, *ας*.
 Chirographum, τὸ χειρόγραφον, *u.*, chirogra-
 pho caveo, χειρογραφῶ, *Pand.*
 Chiromantes, ὁ χειρόμαντις, *ας*, *Poll.*
 Chiromantia, ἡ χειρομαντία, *ας*.
 Chirotheca, ἡ χειροθήκη, *υς*.
 Chirurgia, ἡ χειρουργία, *ας*, *Plato*, ἡ χειρur-
 γική, *υς*, *Aristot.*
 Chirurgicus, *a*, *um*, χειρουργικός, *h.*, *en*, *Arist.*
 Chirurgus, ὁ χειρουργός, *u.*, *Galen.*
 Chlamydatus, *a*, *um*, ὁ χλαμυδαμμένος, *ην*,
ενος, *Athen.*
 Chlamydule, τὸ χλαμύδιον, *u.*, *Plut.*
 Chlamys, ἡ χλαμύς, *ᾠδ.*, *Plut.*
 Cholera, ἡ χολέρα, *ας*, *Hippocr.* cholera ve-
 xor, χολεριάω, *Galen.*
 Cholericus, *a*, *um*, χοληρικός, *h.*, *en*, *Diosc.*
 Choragium, τὸ χορηγεῖον, *u.*, *i.* τὸ χορηγεῖον, *u.*,
Poll.
 Choragus, ὁ χορηγός, *u.*, *Athen.*
 Choraules, ὁ χοραυλὴς, *u.*, *Aristot.*
 Chorda, ἡ χορδή, *ης*, *Plato.*
 Choreia, ἡ χορεία, *ας*, *Plato*, choreas duco,
 χορεύω, *Isocr.*
 Choreuma, τὸ χορεύμα, *ατ.*, *Eurip.*
 Choreutes, ὁ χορεύτης, *u.*, *Plato.*
 Chorographia, ἡ χορογραφία, *ας*.
 Chorographus, ὁ χορογράφος, *u.*, chorogra-
 phum ago, χορογραφῶ, *Ptolem.*
 Chorus, ὁ χορός, *u.*, *Xenoph.* chori magister,
 ὁ χοροδιδάσκαλος, *u.*, *Plato.*
 Chors, ὁ οἰκίσκος, *u.*, *Dem.* τὸ οἰκίδιον, *u.*, *id.*
 Chrestologia, ἡ χρηστολογία, *ας*, *N. T.*
 Chrestologus, ὁ χρηστολόγος, *u.*
 Chria, ἡ χρεία, *ας*, *Arbitron.*
 Chrisma, τὸ κρίσμα, *ατ.*, *Diosc.*
 Christianismus, ὁ Χριστιανισμός, *u.*
 Christianus, ὁ Χριστιανός, *u.*, *N. T.*
 Christianus, *a*, *um*, Χριστιανός, *h.*, *en*.
 CHRISTUS, ὁ Χριστός, *N. T.*
 Chronica, τὰ χρονικά, *ων*, *Lucian.*
 Chronologia, ἡ χρονολογία, *ας*.
 Chronologus, ὁ χρονολόγος, *u.*
 Cibaria, orum, τὰ ἰδαδιμα, *ων*, *Tibul.* ὁ βρω-
 τός, *u.*, *Dem.*
 Cibarius, *a*, *um*, ὁ κὶ ὁ ἰδαδιμος, *u.*, *Diosc.*
Κιτικός, *h.*, *en*, *lex cibaria*, *Κιτικός νόμος*,
Plut.
 Cibatus, *us*, ἡ τροφή, *ης*, *Aristot.*
 Cibo, *as*, τρέφω, *Xenoph.* φαρμίζω, *N. T.* *Κι-*
τοποιᾷ τινα, *Xenoph.*
 Cibus, ὁ *Κιτ.*, *u.*, *Dem.* τὸ Κιτινόν, *u.*, *Xe-*
noph. ἡ τροφή, *ης*, *Aristot.* τὸ ἰδαδιμα, *α-*
τος, *Isocr.* ὁ βρωτός, *u.*, *Dem.* ὁ ἐπισιτι-
 σμός, *u.*, *id.* cibum sumo, *Κιτὸν αἰρώμαι*,
Xenoph. ἐν *Κιτῷ* εἰμι, *idem*, una capio,
Κυασιτία, *Dem.* deduco, *τ'* τρεφῶς *κα-*
τεύλλωμαι, *Aristot.* paro, *Κιτὸν ποιεῖν*, *Plato*,
præbeo, *Κιτομετρία* *Κιτὸν*, *LXX.* com-
 munico cum aliquo, *βρωτὸν κοινῶν τινί*,
Demosth. coquo, *ἐσπομύωμαι*, *idem*, cibus
 suavissimis potius, quam saluberrimis de-
 lector, *τοῖς ἰδίους μᾶλλον*, ἢ *τοῖς ὑμεινο-*
ύταις *ἢ* *Κιτὸν χάρω*, *Isocr.* qui cibus
 delectatur animum & corpus lædentibus,
χαίρων ἢ ἰδωμάτων τῶς κ' τὸ Κᾶμα,
κ' τῶ ψυχῇ βλαπτῶσι, *id.* sine cibo sum,
ασιτιζω, *LXX.* sine cibo, *ἀσιτῶ*, *idem*.
 Cicada, ὁ τίτλιξ, *γ.*, *Tibul.* parva, ἡ τιτλι-
 γονία, *i.* τὸ τιτλήνιον, *u.*, *Aristot.*
 Cicatrico, ὁ κλάμας, *Aristot.* ἀπυλῶ, *Diosc.*
ἀπυλῶς, *id.* κατὰλῶ, *id.*

C I C C I N

Cicatricula, τὸ κλίδιον, *u.*
Cicatrix, ἡ ἑλὴ, *ἡς, Aristot.* cicatricem obducere ulceribus veteribus, ἐπελθεῖν τὰ παλαιὰ ἑλκη, *Diosc.* ex ulceribus habere adhuc cicatrices, ἔλκων ἐπὶ ἔχουσιν ἑλκεί, *Dem.*
Cicer, ὁ ἐρεθισθῶς, *u.* *Diosc.* ciceri similis, ὁ καὶ ἡ ἐρεθισθαῖος, *u.* *Theophr.* ciceris magnitudo, ἐρεθισθαῖον μέγεθος, *Diosc.*
Cicercula, ὁ λαθύριος, *u.* *Theophr.*
Cicerinus, *a, um,* ἐρεθισθινός, *ἡν, ἰον, Hesych.* ὁ καὶ ἡ ἐρεθισθαῖος, *u.* *Diosc.* folium ciceris, φύλλον ἐρεθισθαῖος, *Theophr.*
Cicindela, ἡ λαμπυρίς, *ἴδος, Plin.* cicindelæ instar luceo, λαμπυρίζω, *Diosc.*
Ciconia, ὁ πικαργός, *ἡ, ἂν, Arist.* qualis ciconiæ est, πικαργός, *ἡ, ἂν, id.* ciconiæ pullus, ὁ πικαργιδός, *ἑως, Aristoph.*
Cicur, ὁ καὶ ἡ τιθαασός, *ἡ, Plato,* ὁ καὶ ἡ ἡμερος, *ἡ, id.* animantes omnes tam cicures quam agrastis, ζῶα πάντα ὅσα ἡμερα, ὅσα ἀτιθαασα, *Herodian.* 5, 6. natura, τὸ τιθαασιον, *u.* *Theophr.*
Cicuratio, τὸ ἡμέρισμα, *ατος, Theophr.* ἡ ἡμερσις, *ἑως, ἡ ἐξημερσις, ἑως.*
Cicurator, ὁ τιθαασώτης, *ἡ, Aristoph.*
Cicuro, τιθαασώδης, aliquem, τινα, *Plato,* ἐξημερώω τινα, *id.* bestias, ἡμερώω τὰς ψυχὰς τοῦ Σηρίου, *Isocr.*
Cicuta, τὸ κακίον, *u.* *Diosc.* cicutam bibo, κακιάζομαι, *Suid.*
Cieo, κινῶ, omnem lapidem, πάντα λίθον, *Plut.* risum alicui, μηχανάζομαι τινι γέλωτα, *Dem.* iram, παρίστυμι τιμὴν ὀργῇ, *id.* bellum, ἐξείρω πόλεμον, *Thuc.*
Cilium, βλεφαρίς, *ἴδος, Aristot.* τὸ βλέφαρον, *u.* *Diosc.*
Cimeliarcha, ὁ κυμηλιάρχης, *u.*
Cimeliarchium, τὸ κυμηλιάρχειον, *u.*
Cimelium, τὸ κυμήλιον, *u.* *Luc.*
Cimex, ὁ vel ἡ κόρις, *ἑως, Diosc.*
Cinædia, ἡ κιναιδία, *ας, Æschin.*
Cinædus, *a, um,* κιναιδίδης, *ἡ, ὄν.*
Cinædus, ὁ κιναιδός, *u.* *Plut.*
Cinnannatus, *a, um,* ὁ καὶ ἡ κινναυάδης, *ἡ, Lucian.*
Cinnannus, ὁ κίκινθος, *u.* *Aristoph.* aureus, ὁ βόσφυρος χρυσοῦς, *Æl.*
Cinctulus, τὸ ζώνιον, *u.* *Poll.*
Cinctura, τὸ διάζωμα, *ατος, Plut.*
Cinctus, *us,* τὸ διάζωμα, *ατος, Plut.* ἡ ζώνη, *ἡ, idem.*
Cinefacio, τιφρώ, *N. T.* υποτιφρώ, *Al. Aphrod.*
Cineraceus, *a, um,* τιφρός, *ἡ, ὄν, Aristot.* ὁ καὶ ἡ τιφρώδης, *ἡ, ὁ καὶ ἡ ὑποπόδ, u.* *Diosc.*
Cinereus, ὁ καὶ ἡ ἑντερος, *u.* *Athen.* σπόδιος, *ἡ, ἰον, idem,* qui cinereo colore est, τιφρεῖος, *αία, αῖον, Ælian.*
Cinerula, τὸ σπόδιον, *u.* *Diosc.*
Cingo, διαζώνωμι, pallium, τὸ τριζώνιον, *u.* *Lucian.* aliquem re aliqua, διαδίδω τι τινι, *Lucian.* urbem muro, περιβάλλω τῇ πόλει τείχεσσι, *Aristot.* urbem lapidibus, τειχίζω τιμὴν λίθοις, *Dem.* corona, στεφανίζω, *Plut.* circulo orbem terrarum, περιστεφανίζω κύκλῳ οἰκουμένην, *Aristot.*
Cingula, τὸ ζῶμα, *ατος, ἡ, ὁ, Basil.*
Cingulum, ὁ ζωνήρ, *ἡρος, Dem.* Phal. ἡ ζώνη, *ἡ, Plut.* τὸ ζώνιον, *u.* *Poll.* τὸ διάζωμα, *ατος, Plut.*
Cinis, ἡ σποδός, *u.* *Lucian.* ἡ τέφρα, *ας, Plut.* ἡ σποδία, *ἡς, Hesych.* τὸ σπιδιον, *u.* *Diosc.* fervens, in quo adhuc sunt prunæ, ἡ θερμὸςποδία, *ἡς, Diosc.* sub cinere coquo, σποδίζω, *Plato,* cinerem detergo, υποσποδίζω, *Aristoph.* aliquo modo refero, ὑποσποδίζω, *Diosc.* in cinerem redigo, τιφρώ, *N. T.* ἐκτιφρώ, *Al. Aphrod.*
Cinnabarinus, *a, um,* κινναβρινός, *ἡν, ἰον, Aristot.* κινναβίος, *ἡ, ἰον, Galen.*
Cinnabaris, τὸ κιννάβαρι, *ἑως, Theophr.* cinnabaris refero, κινναβρίζω, *Diosc.*
Cinnus, ὁ κίκινθος, *u.* *Aristoph.*

CIO CIR

Cio, vide Cies.
Cippus, ἡ σποδοκέμη, ἢς, Dem. i. e. columna,
ἡ στήλη, ἢς, Dem.
Circa, περί, cum Accus. circa hoc occupatus
est, περί τούτο ἴσσι. Dem. mimos circa se
habet, μίμος ἔχει περί αὐτὸν, id. circa me-
ridiem, περί μισῶν ἡμέραν, Aeschin. qui
circa Trojana tempora vixerunt, οἱ περί
τὰ Τρωϊκά, Isocr. ἀμφί, cum Accus. circa
urbem, ἀμφί τὴν πόλιν, circa coenam oc-
cupatus erat, ἀμφί δείπνον ἔχει, Xenoph.
ἔτι, cum Acc. leges circa excenium, νόμοι
καθ' ὑπορχῶν, Aristot.
Circensis, ε, κύκλιος, ἰα, cv, Circenses ludj,
ἡ ἵπποδρομία, ας, Thuc.
Circino, περιγράφω, Dem.
Circinus, ἡ περιγρα, ας, Euclatb.
Circiter, περί, cum Accusat. circiter septua-
ginta naves, περί ἑβδομήκοντα ναῦς, Thuc.
circiter triginta, ὡς τριάκοντα, Dem. ci-
citer centum stadia, ὅσον ἑκατὸν σταδίας,
Herodian.
Circuitio, ἡ περιτροπή, ἢς, Basil. ἡ περιέδω, ε,
Aristot.
Circuitor, ὁ περιπόλος, ε, Thuc.
Circuitus, ἡ περιέδω, ε, Plut. ὁ περιέδω, ε,
Thuc. in circuitu fori, ἐν κύκλῳ τῆ ἀγορᾶς,
Thuc. urbis, κύκλος τῆ ἀσπίος, id.
Circulatum, κύκλω, ferri, φέρω, Plut.
Circulatio, ἡ κύκλασις, εας.
Circulator, ὁ ἀγύρτης, ε, S. id.
Circulatorius, ἀγύρτικὸς, ἡ, cv, Plut.
Circulatrix, ἡ ἀγύρτις, ἰδὸς.
Circulo, κυκλόω.
Circulus, ὁ κύκλος, ε, Plato.
Circum, vide Circa.
Circumactio, ἡ περιέδω, ε, Aristot. ἡ περιεγχα-
γή, ἢς, id.
Circumaggero, περιεγάνυμι.
Circumago, περιάγω, aliquid, τί, Plato, ali-
quem secum, περιήγομαι τινα, Xenoph. cir-
cumagor, κυκλοφοροῦμαι, Aristot.
Circumambulo, περιπατῶ κύκλῳ. Conf. Cir-
cumteo.
Circumaro, περιερόω, Plato.
Circumaspicio, περιερίπνω.
Circumcido, περικόπω, aliquid, τί, Thuc. σι-
μιτίμω, τί, LXX. præputium, περιτίνω-
μαι τὰ διδύα, Herodot.
Circumcingo, περιζώνωμι, lumbos, τὰς ἰσ-
φύας, Naz.
Circumcirca, περιεῖς, populum stantes, περιεῖς
τῷ δήμῳ πάντες, Polyb. cunctantes irretit,
κύκλῳ πανταχῇ μίλλοιταις περιεσχεταί,
Dem.
Circumcise, περιτιτμυρίζω.
Circumciso, ἡ περιτομή, ἢς, N. T.
Circumcisor, ὁ περιτομέ, ἰδὸς.
Circumclaudio, περικλείω, Thuc.
Circumcludo, vide antecedens, Circumclaudo.
Circumcolo, περιεκίω, Ulpian.
Circumculco, περικαταπατῶ, ὦ.
Circumcurro, περιτρέχω, aliquid, τί, Plato.
Circumcursio, ὁ περιδρομή, ἢς, Plat.
Circumcurto, περιπλανέομαι, in hoc, ταδ-
τα, Xenoph. huc illuc, ἀπὸ τοῦ δεῖρου ἐφ-
κᾶσι, Dem.
Circumdo, περιβάλλω, urbem moenibus, τὴν
πόλιν τῇ Χ, Aristot. περιετείχετο τὴν
πόλιν, Demosth. urbem fossa, περιβάλλομαι
τάφρον τῇ πόλει, Xenoph. aliquid aliquo,
κυκλόω τί τινι, Gfegor.
Circumdo, περιπατῶ, Naz.
Circumduco, περιάγω, Plato, aliquem, πε-
νήγομαι τινα, Lucian. aliquem circa mon-
tem, τινὶ τὸ ὕψος, Herodot. munitiones
circa urbes, περιβάλλομαι ταῖς πόλεσιν ἰσ-
ματα, Xenoph. i. e. decipere aliquem, πε-
ρακρύβομαι τινα, Dem.
Circumductio, ἡ περιήγησις, εας, i. e. dece-
ptio, ἡ παρὰκρυσις, εας, Suid. ἡ ἀπάτη,
ἢς, Xenoph.
Circumduco, ὁ περιηγῆς, ὤ, Justin.
Circumdo, περιέχωμι, in Italia, τὴν Ἰταλίαν,
Plut. forum cum aliquo, περιέρχομαι κα-
τὰ τὴν ἀγορὰν μετὰ τινος, Dem. palatium,
περιερίπνω.

C I R C I R

περιβάλλω τὸ σαλάτιον, *Plut. tana Deorum,*
 περιπαύομαι τὰ ἱερὰ, *Aristot.*
 Circumequito, περιπτόω, *Polph.*
 Circumerro, περιέρομαι, *Plut.*
 Circumferentia, ἡ περιφέρεια, ας, *Aristot.* ἡ
 περιμετρος, υ, ἱ. γραμμῇ, *id.*
 Circumfero, περιφέρω, aliquid, τι, *Synesf.*
 Circumflexo, περικάμπω, περικλαα, i. e. cir-
 cumflexo noto, περισπᾶν, *Alben.*
 Circumflexio, ἡ περικαμψις, εας, ἡ περικαμ-
 πῆ, ἡς, *Herodot.* ἡ περικλασις, εας, *Plut.*
 Circumflexus, α, um, ὁ καὶ ἡ περικαμπή, *id.*
 circumflexo, notatus, περισπᾶμφ, ἴνῃ,
 ἴνον, *Gramm.*
 Circumflexus, us, vide *Circumflexio.*
 Circumflexus, i. ὁ περισπᾶμφ, scil. τί-
 νος, *Gramm.*
 Circumfio, περιπνέω.
 Circumfluens, περιέρειν, εσα, ον, *Thuc.*
 Circumfluus, περιέρειν, murum, τὸ τῆς, *id.*
Herodian. opibus, i. omnium rerum copia,
 ἔχειν πρὸ ἱκανῶν, *Isocr.*
 Circumfluus, α, um, ὁ καὶ ἡ περιέρειν, ες,
Herodot. περιέρειν, εσα, ἴον, *Thuc.*
 Circumfodio, περιέρττω, *Theophr.* περιτκάπλω,
idem.
 Circumforaneus, α, um, ὁ περιτορομή, υ,
Suid. ὁ ἀγρότης, υ, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀγοράς, υ,
 populus, ὅχλος, *Xen.*
 Circumfrico, περιτρίβω.
 Circumfulgeo, περιεστράπλω, *N. T.*
 Circumfundo, περιχύω, aliquid, τι, *Diofsc.*
 τινί, *Lucian.* περιχύω, τινί, *id.* circumfudo,
 i. e. circumdo aliquem, περιχύομαι τινί,
Plut.
 Circumfusio, ἡ περιχυσις, εας.
 Circumgelatus, α, um, περιπαγεῖς, εσα, ἴν,
Diofsc.
 Circumgemo, περιεπνέζομαι, *Plut.*
 Circumgesto, περιέρω, *Synesf.*
 Circumjaceo, περιεκίμαι, alicui, τινί, *He-*
rodian. id circumjacet mihi, περιεκειμαι τῷ-
 τε, *id.*
 Circumjectus, α, um, περιεκίμφ, ἴνῃ, ἴνον,
Herod.
 Circumjicio, περιβάλλω, alicui aliquid, τί τινί,
Galen.
 Circumlambo, περιλέγω, aliquid, τι, *Ari-*
stoph.
 Circumlatus, α, um, περικομιδαίς, εσα, ὄν,
Thuc.
 Circumligo, περιδένω, aliquid, τι, *Xenoph.* ali-
 quid, alicui, διαδένω τί τινί, *Lucian.*
 Circumlino, περιέχρω, *Lucian.*
 Circumlitio, ἡ περιχρυσις, εας, *Diofsc.*
 Circumlitus, α, um, ὁ καὶ ἡ περιχρυσ, υ,
Diofsc.
 Circumlocutio, ἡ περιτορασις, εας, *Quintil.*
 Circumloquor, περιεπνέζομαι, *Dion. Halicarn.*
 Circumluo, περιλύω, *Plut.*
 Circummitto, περιτίπτω.
 Circummunio, περιερατίζω.
 Circummnunitio, τὸ περιεραγμα, ατ, *Poll.*
 Circummunitus, α, um, ὁ καὶ ἡ περιερα-
 κτ, υ.
 Circumnascor, περιέρωμαι, *Theophr.*
 Circumnavigo, περιπλάνω, Peloponnesum, τῶ
 Πελοπόννησον, *Dion.*
 Circumobruo, περιχάννυμι.
 Circumpingo, περιπίνυμι, *Diofsc.*
 Circumplector, περιπλέκω, *Aristot.*
 Circumplexio, ἡ περιπλοκή, ἡς, ἡ περιπλε-
 ξις, εας.
 Circumplexus, α, um, περιπλεγμή, ἴνῃ,
 ἴνον, *Maccab.*
 Circumplico, vide *Circumplector.*
 Circumpono, περιτίθημι, alicui aliquid, τί
 τινί, *Aeschin.*
 Circumpotatio, ἡ ἐγκυκλοποσία, ας.
 Circumrado, περιδείνω, *Theocr.*
 Circumretio, περιτρίβω.
 Circumrodo, περιεράττω, περιτρίβω, aliquid,
 τί, *Lucian.*
 Circumscarifico, περιέξω, *Galen.*
 Circumscribo, περιγράφω, *Plut.* circum cen-
 τω, κύκλον κέντρον, *Naz.* i. e. definitio, ὁ

C I R C I S

ρίζω, Dem. περιρίζω, Luc. i. e. fallo al-
 quem, παρακρίνομαι τινα, idem.
 Circumscripse, περιγραμμήσας.
 Circumscription, ἡ περιγραφὴ, ἢ, Polyb. i. e.
 deceptio, ἡ παράκρουσις, eas, Suid.
 Circumfeco, περικόπτω, aliquid, τί, Thuc.
 Circumsedeo, περιέκθηναι, moenia ingenti ex-
 ercitu, τὸ τεῖχος πολλῇ δυνάμει, Dem.
 urbem, πολιορκίᾳ πόλιν, id. περιεκαθίζω
 πόλιν, LXX.
 Circumspicio, περιφράσσω, LXX.
 Circumseffio, ἡ πολιορκία, ας, Isocr. Vide
 Obsidio.
 Circumsisto, περιέστημι, Herod.
 Circumsono, περιήχη, aures, τὰς ἀκοάς, Basil.
 insula, quam circumsonant venti, ἡ ὑπὸ
 περιήχησιν τῶν ἀνέμων, Lucian.
 Circumspicere, περιεσκημῆσαι, Lucian. περι-
 λαμβάνειν, omnia prescribere ad aliquem,
 ἀπαντὰ πρὸς τινὰ ἐπιστήλλειν, Dem.
 Circumspectio, ἡ περισκόπσις, eas, ἡ περι-
 σκεψίς, eas.
 Circumspetto, κατασκοπέτομαι, Xenoph.
 Circumspiculus, a, um, i. e. cautus, περι-
 λαμβάνω, ἐν, ἔνν, Plut. i. e. qui circum-
 spicitur, περιεσκημῆσθαι, Lucian. ὁ κῆ ἡ περι-
 φρανής, idem.
 Circumspargo, περιπάσσω.
 Circumspicio, idem quod Circumspetto.
 Circumstantia, ἡ περιστασις, eas, Aristot.
 Circumsto, περιέσταμαι, undique, πανταχό-
 θιν, Thuc. aliquid, τί, Dem.
 Circumstrepo, περικύπτω, ὅ, Basil.
 Circumstruo, περιεκάτασκευάζω.
 Circumtego, περικαλύπτω, aliquem, τινά, Plato.
 Circumtexo, περιφύβω.
 Circumtondeo, περιτόω, Philostr.
 Circumtono, περιτόννυμι, ὅ.
 Circumtonfus, a, um, ὁ κῆ ἡ περιτόννυσθαι, ὅ,
 Poll.
 Circumtremo, περιτρέμω, Nap.
 Circumtueor, idem quod Circumspetto.
 Circumvago, περιτλανόμαι, Xenoph.
 Circumvallatio, ἡ διατάφρεσις, eas.
 Circumvallo, περιταύρω, Thuc. aliquid, περι-
 ταυρῶ, τί, Plut.
 Circumvectio, ἡ περιεργία, ἢ, Aristot.
 Circumvecto, περιέρχω, Plato.
 Circumveho, idem quod antecedens Circum-
 ueho.
 Circumvenio, i. e. circumdo, κυκλόω, ali-
 quid aliqua re, τί τι, Gregor. κυκλόομαι
 τί, Xenoph. i. e. decipio, παρακρίνω, ali-
 quem, τινά, Isocr. φηκνίζω τινά, Dem. ἐ-
 ξαπατάω τινά, id.
 Circumventus, a, um, κυκλόμην, ἐν, ἔνν,
 malis, κακῶς συμπίπλεκας, Soph.
 Circumverto, περιτίω, Aeschin. περιετρέπω, ali-
 quid, τί, Lucian.
 Circumvivo, idem quod Circumspetto.
 Circumvolito, περιτέτομαι, Lucian.
 Circumvolo, idem quod Circumvolito.
 Circumvolvō, περικυλινδῶ, Plato, περικυλίω,
 Aristoph.
 Circumvolutio, ἡ περικυλίνδωσις, eas, Plato, ὁ
 κυκλῶδισμός, ὅ, Theodor.
 Circularis, κυκλικός, ἡ, ἐν, Theophyl. κύκλιος,
 ἰα, ἰον, Aeschin. ὁ κῆ ἡ ἐγκύκλιος, ὅ,
 Arben.
 Circulator, ὁ κυκλικός, ὅ, Lucian. ὁ ἀγύρτης,
 ὅ, Plut.
 Circulus, κύκλος, ὅ, Plato, ὁ γυρός, ὅ, Plut.
 Circus, ὁ κύκλος, ὅ, Plato, το γύρομα, ατος,
 Theophrast. ὁ ἰππόδρομος, ὅ, Dion. Hal.
 Cirratus, a, um, βελορυχάμην, ἐν, ἔνν.
 Cirrus, ὁ βόρρυχος, ὅ, Aristoph. ὁ πλόκα-
 μος, ὅ, Herod.
 Cis, ὅστις, fluvium, τῶ ποταμῷ, montes, ὅτι
 τὰς ἡδ' ὄρεσιν, Aristot. Atque hoc ipso ex-
 tiam composita cum Cis redduntur, ut Ci-
 salpinus, ὁ ὅτι τὰς ἡδ' Ἀλπίαν, cisma-
 rini, οἱ ὅτι τὰς τ' Ὠκεανῶν, κ. τ. λ.
 Cista, ἡ κίστη, ἢ, ἡ κισίς, ἰδὲ, Aristoph. ἡ
 κιστὸς, ὅ, Diosc.
 Cistella, ἡ κισίς ἰδὲ, Aristoph. τὸ κισώτιον,
 ὅ, Plut.

CIS CIV

Cistellula, idem quod antecedens *Cistella*.
Cisterna, ἡ δεξαμενὴ, ἦς, *Strabo*, ὁ λακευθ, *u*,
Aristoph.
Cisterninus, *a*, um, λακευθ, αἶα, αἶον, *a*-
qua, λακευθὺν ὕδωρ, *Athen.*
Cistula, idem quod *Cistella*.
Citatinus, ἀγορευτικός.
Citatio, ἡ κλήσις, *u*os, *Dem.*
Citatus, *a*, um, ἀγορευθ, ἐν, ἐνον.
Citerior, ἐγγύτερ, ἔρα, ἐρον, *Xenoph.*
Cithara, ἡ κιθάρα, *as*, *Plato*, cithara cano-
f. ludo, κιθάραω, *Plut.* κιθαρίζω, *Ari-*
stot. citharæ sonus, f. cantus, τὸ κιθά-
ρισμα, *ut*, *Plato*, ἡ κιθαροδία, *as*, *Plut.*
citharæ pulsatio, ἡ κιθάριστις, *u*os, citharam
pulsandi peritus, κιθαριστικός, ἢ, ἐν, *Plato*,
cithara parva, τὸ κιθάριον, *u*, *Athen.*
Citharista, ὁ κιθαριστής, ἦς, *Aristot.* ὁ κιθαρο-
δός, *δ*, *Plut.*
Citharistria, ἡ κιθαριστρία, *as*, *Athen.*
Citharcædus, idem quod *Citharista*.
Citimus, *a*, um, ἐγγύτατ, ἀτ, ατον.
Cito, ταχέως, *Dem.* ταχύ, *Isocr.* διὰ ταχέως,
id. εὐθέως, *id.* citius, θάττον, *Dem.* citius
opinionem, θάττον τ' ἐλπιδος, *Herodot.* ci-
tissime, τάχιστα, *Isocr.* quam citissime, ὅτε
τάχιστα, *id.* ἄς τάχιστα, *Xenoph.* τὴν τα-
χίστην, *Dem.*
Cito, *as*, καλῶς, *Dem.* παρακαλῶ, *id.* le-
gem, ἀνταλλάσσειν τὸ νόμον, *Naz.* teitem,
ἐπείγεται, προσκαλίσσεται, παρέχεται μύ-
την, *Æschin.* Homerum, ἐπαγομαι τὸν
Ὅμηρον, *Aristot.*
Citra, ἐπὶ, fluvium, αὐ ποταμῷ, citra vi-
rilem congressum, ἀπὸ τ' ἀπὸς ἀνδρῶν ὁμι-
λίας, citra ista, ἔξω τούτων, *Thuc.* citra con-
troversiam, ἀσμφιβήτως, *Dem.* citra re-
prehensionem jure uti, ἀναγκάτως τῷ δι-
καίῳ χρῆσθαι, *id.* citra & ultra, ἐπὶ θάτερα
μὲν, ἐπὶ θάτερα ἤ, *Polyb.*
Citreus, *a*, um, κίτρι, ἴα, ἰον, malum,
μῆλον, *Athen.*
Citrinus, *a*, um, idem quod antecedens *Ci-*
tricus.
Citromalum, τὸ κίτριον μῆλον, *Athen.*
Citrum, τὸ κίτρον, *u*.
Citrus, arbor, ἡ κίτριά, *as*, *Aust.* *Georg.*
Citrus, *a*, um, αἰκός, ἔα, ὅ, ὀξὺς, εἴα, ὅ, *Plut.*
ταχύς, ἔα, ὅ, *Dem.*
Civicus, *a*, um, ἀστικός, ἢ, ὄν, *Lucian.*
Civilis, *c*, πολιτικός, ἢ, ὄν, res civiles, τὰ
πολιτικά, ἦν, *Isocr.* civilis excusatio, *Cri-*
stus πολιτικῇ, *Dem.* civilia munera, *Λε-*
ωνόρι πολιτικά, *id.* civile bellum, ἐμφί-
λκ, πόλεμος, *Plut.* i. e. urbanus, ele-
gans, ἀστικός, *a*, *en*, *Lucian.*
Civilitas, ἡ ἀσότης, *u*os, τὸ πολιτικόν, ἦ.
Civilliter, πολιτικῶς, administrare aliquid,
ἀρτίζειν τι, *Dem.* ἀσείας, *Plut.*
Civis, ὁ πολίτης, *u*, *Dem.* ὁ πολιτεύμενος,
id. ὁ Συμπολιτεύμενος, *u*, *id.* ὁ ἀστικός,
δ, *id.* ὁ ἀσός, ἦ, *Xen.* femina, ἡ πολίτις,
id. *Dem.* ἡ αἰσῆ, ἦς, *Plut.* bonus, πολι-
τικῶς ἀγαθός, *Dem.* melior, ἀμείνων, *id.* op-
timum, βέλτιστ, *Isocr.* bonus atque ho-
nestus, ἀκακὸς καλῶς, *Dem.* prudentissi-
mus, φρονιμώτατ, *Isocr.* fortis, γυνικός,
Dem. justus, δικαιο, *id.* moderatus, μέ-
τρι, *id.* patriæ studiosus, εὖνός, *Dem.*
modestus ac bonus, *Σόλων* *u*, χρηστός, *id.*
laudatissimus, ἐδοξότατ, *Isocr.* utilis ac
fortis, χρησιμὸς ἢ ἀνδρῆς, *Dem.* ma'us,
πονηρὸς, *id.* improbilissimus, χείριστ, *id.*
ευλότατ, ἢ πολυμῆδ, *Isocr.* audacis-
simus, πολυμάρτατ, ἢ ἀσάν, *id.* civem
facere, πολιτὴν ποιεῖν, *Dem.* fieri, ποιεῖν,
id. natura esse, φύσις ἔσθ, *Dem.* natum ger-
manum esse, ποικνόμενα γήσιον ἔσθ, *id.*
tatum esse, γένεσις ἔσθ, *id.* non germanum esse,
δ καθαρός ἔσθ, *id.* ex altera parte esse, *χ*
θάτερα ἔσθ, *id.* ex utroque parente esse,
id. ἀμεινότερον ἀσόν ἔσθ, *Dem.* ἢ ἀπὸς πα-
τρός, ἢ ἀπὸς μητρός ἀσόν ἔσθ, *id.*
Civitas, ἡ πόλις, *u*os, *Dem.* parva, πόλις
μικρῇ, *id.* magna, μεγάλῃ, *id.* tanta ma-
gnitudine atque gloria, τιμωμένη τὸ μέ-
γιστον

COA COE

Coadjutor, ὁ Συμκοδός, ἔ.
 Coaduno, Συμνόω, cum aliquo, τινί, Naz.
 Coadunor, Lucian.
 Coedifico, Συνοικοδομῶ, N. T.
 Coequalis, vide Aequalis.
 Coequo, vide Aequo, Aalequo.
 Coequus, a, um, vide Aequalis.
 Coetaneus, ὁ ἀλλοτρίος, κ, Plato. cum aliquo, f. alicujus, ὡν τινος, Dem. coetanea, ἡ ἀλλοτρία, ἰδ, Lucian. ὁ κ, ἡ ἀλλοτρία, κ, Xenoph. ὁ κ, τινὶ αὐτῶν, ἀλλοτρίαν ὡν, Dem. coetaneum alicujus esse, ἔχον τινὶ αὐτῶν ἀλλοτρίαν, ὡν ἑτέρου, id.
 Coeternus, a, um, Συωδιασινίζαν, κα, υν, Naz.
 Coevus, a, um, vide Coetaneus.
 Coagmentatio, ὁ ἀρμός, ἔ, Xenoph. ἡ ἀρμολογία, Lucian. ἡ Συμπαρῆξις, κα, id.
 Coagmentator, ὁ Συωαρμολός, ἔ, Naz.
 Coagmento, Συωαρμολῶ, Plato. Συωάρπια, Plut. ἀρμολογῶ, Plato.
 Coagulatio, ἡ παρῆξις, κα, Aristot.
 Coagulatus, a, um, παρῆκτος, ὁ, ὡν, Aristot. ἐμπυκνωμένος, ἰδ, κα, ἔν, Diosc.
 Coagulo, παρῆω, caleum, τυρόν, Diosc. ἐμπυκνῶ, lac, τὸ γάλα, id. coagulandi vim habens, παρῆκτος, ὁ, ὡν, Diosc.
 Coagulum, ἡ παρῆξις, κα, Diosc. ἡ παρῆξις, κα, Aristot.
 Coalescentia, ἡ Συμμεσῆσις, κα, Theophr.
 Coalesco, Συμμεσῶμαι, Aristot. in corpus, Συωαμαποποιῶμαι, id. coalescere facio, Συμμεσῶ, Theophr. aliquid in aliquid, τι ἐς τι, Plut. aliquos in unum, τινὰς Συωτήκω κ, Συμμεσῶ ἐς τὸ αὐτὸ, id. i. e. concordiam in eo, Συωισαμαι, Dem.
 Coalitus, a, um, ὁ κ, ἡ Συμμεσῆσις, ἔ, Plut.
 Coangusto, συνῶ, aliquid, τι, Herodian.
 Coarctatio, ἡ συνῆξις, κα, ἡ ἀντιπαρῆξις, κα, Aristot.
 Coarctatus, a, um, ὁ κ, ἡ Συνῆξις, κ, Hefych.
 Coarcto, ἀντιπαρῆκται, Aristot. συνῶ, N. T. συνῶ, Herodian.
 Coarguo, ἐλέγχω, aliquid, τι, Plut.
 Coassatio, ἡ Συνῆξις, κα.
 Coasso, Συνῶ.
 Coaxo, κοῦξω.
 Coccineus, a, um, κόκκινος, ἰν, ἰον, coccinea lana, κόκκινον ἱμάδιον, N. T. coccinea tunica, κόκκινος χιτὼν, Plut.
 Coccinus, a, um, idem quod antecedens Coccineus.
 Coccum, ὁ κόκκος, κ, Diosc.
 Coccyx, ὁ κοκκυξ, κ, Aristot.
 Cochlea, ὁ κοχλίας, κ, Diosc.
 Cochlear, τὸ κοχλιάριον, κ, Diosc.
 Cochleola, τὸ κοχλιάριον, κ, Suid.
 Coctilis, e, ἐφῆκτος, ὁ, ὡν, Aristot. coctile, quidquid ad coquendum idoneum est, τὸ ἐφῆκτον, ατ, Plato.
 Coctio, ἡ ἐφῆξις, κα, Plut. ἡ ἐφῆξις, κα, Aristot.
 Coctivus, a, um, idem quod Coctilis.
 Coctor, ὁ ἐφῆκτος, ἔ, Basil.
 Coctura, idem quod Coctio.
 Coctus, a, um, ἐφῆκτος, ὁ, ὡν, Xenoph. bene, ὁ κ, ἡ ἐφῆξις, κ, Theophr. a sole, i. e. ad maturitatem perductus, ὁ κ, ἡ ἐφῆξις, κ, Theophr.
 Codex, vide Caudex, vel Liber.
 Codicillus, τὸ γραμματεῖον, κ, Dem.
 Cecus, a, um, vide Caecus, a, um.
 Caelebs, vide Caelebs.
 Celestis, e, ὁ κ, ἡ ἐφῆξις, κ, Plato.
 Celites, ὁ ἐφῆκτος, κα.
 Celitus, ἀνέστη.
 Caelum, ὁ ἀνέστη, ἔ, Plato.
 Coemeterium, τὸ κοιμητήριον, Athen.
 Coemo, Συωνομαί, terram, τινὶ γῆν, Dem. ἀποτανομαί, aliquid, τι, id.
 Coemptio, ἡ Συωνομαῖς, κα, ἡ ἀνῆ, ἔ, Dem.
 Coena, τὸ δειπνόν, κ, Dem. opipara & varia, πολυπόρον κ, ἀποκόλον, Lucian. secundaria, τὸ ἐπιδειπνόν, κ, Athen. dominica, δειπνόν κυριακόν, ἡ ἐνχαριστία, κα, vocare aliquem ad coenam, καλῶν τινὰ ἐπὶ δειπνόν, Dem.

COE COG

ire ad coenam quovis, ἀποβλεπῶ ἐπὶ τὰ δειπνὰ πανταχῶς, id. ad aliquem, ἰνῶ: ἀπὸς τινὰ ἐπὶ τὸ δειπνόν, idem, venire ad coenam, ἰλθεῖν ἐπὶ δειπνόν, id. potare & humanum se praebeere erga aliquos in coena, πίνειν κ, φιλοφρονεῖν ἀπὸς τινὰς ἐν δειπνῶ, id. abire a coena, ἀπίνειν δὲ δειπνῶ, id. parare coenam, δειπνοποιῶν, id. δειπνόν ποιεῖν, Xen. praebeere alicui, δειπνίζαν τινί, id. τινί, id. finire, ἀποδειπνῶν, Athen.
 Coenaculum, τὸ ἀνάγειον, κ, N. T. τὸ ἐστιατήριον, κ, Plut.
 Coenatorius, a, um, δειπνητικός, ὁ, ὡν, Athen.
 Coenaturio, δειπνησίον.
 Coenito, πολλὰ δειπνὰ δειπνῶ.
 Coeno, δειπνῶ, cum aliquo, μετὰ τινος, Dem. Συωδισπῶ τινί, id.
 Coenobium, τὸ κοινοβίον, κ.
 Coenosus, a, um, ὁ κ, ἡ βορβορώδης, ἔ, Plato.
 Coenula, τὸ δειπνήριον, κ, Athen.
 Coenum, ὁ βορβώρ, κ, Dem. ὁ παρῆκτος, ἔ, Thuc. coeno obduco, f. contamino, βορβορώω, Aristot. coenum retero, βορβορίζω, sapore, ἐν τῇ γαστρί, Diosc. supplantatum proferre in coenum, ἀποσκαρδίσσαι κ, ῥῆξαι ἐς τὸ βορβώρον τινὰ, Dem. dejectione in coenum, ἡ καταβορβορώσις, κα, Plut.
 Coeo, i. e. convenio, Συωίμαι, cum aliquo, τινί, Dem. συνῶισαμαι, Thuc. i. e. concumbere, συγκαθόδω, Plato. ἐμιλέω τινί, Lucian. τὰ ἀπὸ κόλπου ἀντίττω, id. συωίνομαι, Dem.
 Coepi, ἡρξάμην, Dem.
 Cepto, κατέσχεα, bellum, τῷ πολέμῳ, Plut. sermonem, λόγον, Plato. pugnam, κατέσχεα κ, μάχης, Polyb.
 Ceptum, τὸ καταρχῆν, ἰν, Dem.
 Ceptus, us, ὁ ἀρῆς, ἔ, Dem.
 Coepulo, onis, ὁ συνῶδισπῶ, κ, Xenoph. ὁ συνῶδισπῶ, κ, Aristot.
 Coepuler, συνῶδισπῶ, Xenoph. συνῶιστία, cum aliquo, τινί, Dem.
 Coerceo, ἐνῶ, aliquid ab aliquo, τινὰ δὲ τινος, Xenoph. linguam, κρατία τὴ γλῶσσαν, Plut. iram, κατακρατία τὴ ὀργήν, idem, aliquid, κολάζω τι, Theophr. id. quod exsuperat, κολάζω τὸ πλεονάζον, Plut.
 Coercitio, ἡ κἀνείρεσις, κα.
 Coessentialis, e, ὁ κ, ἡ ἐκκενῆσις, κ, Naz.
 Coetus, ἡ συνῶσις, κα, Plato. ἡ ἐκκενῆσις, κα, Dem. publicus, ὁ ἀνῆγυρς, κα, id.
 Coexercio, συωλυμνάω, aliquos, τινὰς.
 Coexercitatio, ἡ συωλυμνάσις, κα.
 Cogitabilis, e, νοητός, ὁ, ὡν, Plato.
 Cogitate, vide Cogitatio.
 Cogitatio, ὁ νόος, contr. ἰδ, ἔ, Plato. τὸ νόημα, ατ, Aristot. ἡ νόσις, κα, id. ἡ νόσις, κα, Dem. ἡ διάνοια, κα, Isocr. τὸ διάνοημα, ατ, id. ὁ λογισμός, ἔ, Dem. animus & cogitatio, λογισμός κ, διάνοια, id. incidere in cogitationem aliquam, ἐμπιπῆν τινί λογισμῷ, id. fuicipere cogitationem alicujus rei, λαμβάνειν λογισμὸν τινος, id. uti cogitatione sobrii hominis, χρῆσθαι λογισμῷ σώφρονος ἀνθρώπου, id. perspicere optima cogitatione, ὁρᾶν βέλτιστα λογισμῷ, id.
 Cogitato, ἐν ἀπονοίας, facere aliquid, ποιεῖν τι, Plato.
 Cogitatum, τὸ νόημα, ατ, τὸ διάνοημα, ατ, τὸ ἐνόνημα, ατ, Aristot. ad opus perducere, ἀγειν τινὶ μετέωρον εἰς ἀνῆγν, Herodot. cogitatis excidere, ἀποπεσεῖν τῷ ἐπὶ τῇ διάνοιᾳ, Apocryph.
 Cogito, ἐνοῶ, Plato. aliquid, ἐνθυμίζομαι τινος, Xenoph. τι, Isocr. διάνοια τι, Lucian. λογίζομαι τι, Dem. mecum, σκοπέω παρ' ἑμαυτῶν, id. abire, ἐν νῷ ἔχω ἀπέναντι, Plato.
 Cognatio, ἡ συωίσις, κα, Dem. cognationis necessitudo, τὰ τὴ συωίσις ἀναγκαῖα, id.

COG COH

cognatio arctissima, συωίσις ἀναγκαῖοτάτη, id. a viro, συωίσις ἀπὸς ἀνδρός, id. a matre, τὸ γένος τὸ μητρός, idem, cognatione cum aliquo conjunctus, ἡ συωίσις συωίσις ἀπὸς τινὰ, Isocrat. ἀποσῆκον τινὶ τῷ γένει, Demosth.
 Cognatus, ὁ κ, ἡ συωίσις, κα, Dem. ὁ συωίσις, ἔ, id. & necessarius, συωίσις κ, ἀναγκαῖος ἀνθρώπου, id. alicujus & genere proximus, ἀποσῆκον τινί κ, γένει ὡς ἐγγύτατος, id. alicujus a viro, συωίσις τινος ἀπὸς ἀνδρός, id. maternus, οἰκῆτος ἀπὸ μητρός, id. utrimque alicui, κατ' ἀμφοτέρω συωίσις τινί, id. cognatorum more, συωίσις, Dem.
 Cognitio, ἡ γνῶσις, κα, Isocr. i. e. decretum, τὰ γινώσκοντα, κα, Dem. i. e. sententia, ἡ γνῶσις, κα, id. i. e. experientia, ἡ ἱστορία, κα, Isocr.
 Cognitor, ὁ γινώσκων, κ, ὁ γινώσκων, ἡ, Xenoph. ὁ γινώσκων, ατ, id. ὁ διαγινώσκων, κ, Isocr.
 Cognitus, a, um, γινώσκων, ἡ, κα, Naz. γινώσκων, ἡ, κα, Dem. ὁ κ, ἡ γινώσκων, κ, id. cognitum habeo, εἶδα, Dem. κατεῖδα, Isocr. plane cognitum habeo aliquid, σαφῶς εἶδισαμαι, εἶδα, ἴσθμι, εἶδα τι, Dem.
 Cognomen, ἡ ἐπωνυμία, κα, Dem. τὸ ἀπαρῶν, κ, Plato. ἡ ἐπὶ κλητίς, κα, Plut. fortiri cognomen Sophistae, λαμβάνειν ἐπωνυμίαν σοφιστῆς, Isocr. ab aliqua re, παραλαμβάνειν ὄνομα τι ἀπὸ τινος, Dem.
 Cognomento, ἐπωνυμία, Diosc. ἐπὶ κλητί, Plato.
 Cognominatio, vide Cognomen.
 Cognominis, e, ὁ κ, ἡ ἐπωνυμία, κ, Isocr. cognominis sum alicui, ἐπωνυμῶμαι τινί, Athen.
 Cognominitas, ἡ ἐπωνυμία, κα, Aristot.
 Cognomino, ἐπωνυμῶμαι, Plato. aliquid, ἐπὶ κλητί τινί, Xenoph.
 Cognosco, γινώσκω, aliquid, τινί, Dem. aliquid & video, τι κ, εἶδα, idem, liquidum aliquid, εἶδα τι καθαρόν, idem, aliquid recte, μαθῆναι τι ὁρθῶς, id. de rebus, quae decet, cognosco, f. statuo, ἀπὸ ἀναγκαῖαν ἡ χρῆσις, γινώσκω, id. cognosco aliquos, quales & qui sunt, γινώσκω τινὰς, οἷον κ, τινὰς, id. aliquid evidentum argumentum, γινώσκω τι τεκμηρίον μίξις, id. exemplo alicujus, ἐκ παραδείγματος τινος, id. aliquid e literis, μαθῆναι, f. ἀνέδομαι τι ἐξ ἐπιστολῶν, f. ἐκ γραμμάτων, idem, feminam, sc. carnaliter, γινώσκω τινὶ γυναῖκα, N. T.
 Cogoo, i. e. congrego, συνάγω, concienem, ἐκκλησίαν, Thuc. milites, στρατιώτας, Dem. i. e. coagulo, παρῆω, caleum, τυρόν, Diosc. i. e. in ordinem pono aliquid, διατάττω τι, Herodot. in unum, συνάγω εἰς ἓν, Dem. omnia, ἀθροίζω εἰς ταῦτα πάντα, id. i. e. colligo stipem, συνάγω ὄργυρον, i. e. urgeo, ἀναγκάζω, aliquid ad aliquid faciendum, τινὰ ποιεῖν τι, Dem. cogentibus malis presentibus, τῷ παρόντων κακῶν ἀναγκάζοντων, idem, cogo aliquid aliquid consecrare, συναναγκάζω τινὰ ἀνατίθεναι τι, id. cogo nolentes, βιάζομαι μὴ βελούδης, Isocr. ad pacem, βιάζομαι ἀπὸ πλεονεξίας, Dem.
 Cohabitatio, ἡ συνῶσις, κα, Thuc.
 Cohabitor, ὁ συνῶν, κ, Isocr.
 Cohabito, συνῶμαι, u. bem, τινὶ αὐτῶν, Plut. alicui, συνῶμαι τινί, Xenoph. annum mulieri, συνῶμαι ἀνιούσαν τινὶ γυναῖκι, Dem.
 Coharentia, ἡ συνῶσις, κα, Aristot. ἡ συνῶσις, ἔ, Plut. ἡ ἐφαρμογή, ἔ, id.
 Cohario, συνῶμαι, alicui, τινί, Plato. terra, συνῶμαι τῇ γῇ, Theophr.
 Cohares, ὁ συωληρονόμος, κ, N. T. cohares sum, συωληρονόμος, Sicut.
 Cohibeo, ἐπιτάω, aliquid, τινί, Plut. iram, κατέχω τὸ θυμὸν, Aristot. linguam, κρατία τὴ γλῶσσαν, Plato. Conf. Coerceo.
 Cohibitio,

Cohibitio, ἡ ἐπιτομή, *us*.
 Cohonesto, ἐπαυσιμῶς, aliquem, τινά, *Aristot.*
 Cychosmia, *Xenoph.*
 Cohorresco, φρίσσω, *Plut.* hoc facere, ποιῆσαι πῦρ, *Dem.* ad aliquid, τι, *id.* καταφρίσσομαι, *Aristoph.*
 Cohorreo, idem quod antecedens Cohorresco.
 Cohors, ἡ σπείρα, *as*, *Strabon.* τὸ πόνημα, *as*, *Plut.* militum viginti quinque, *al.* centum, ὁ λόχος, *us*, *Thuc.* militum quingentorum, ἡ σπεντακιστής, *id.*, *id.* cohortis praefectus, ὁ λεχαγός, *us*, *Isocr.* in cohortes distribuo, καταλοχίζω, *Plut.* distributio in cohortes, ὁ καταλοχισμός, *us*, *Lucian.*
 Cohortatio, ἡ παρακλήσις, *us*, *Polyb.* Conf. *Adhortatio.*
 Cohortor, παρακαλέω, aliquem ad aliquid, τινά ὅτι τι, *Isocr.* aliquem, ut videat, διακινδυνεύω τινι ὄραν, *Plut.* Conf. *Adhortor.*
 Coinquino, Συμμάινω.
 Coitio, ἡ ὁμιλία, *us*, *N. T.*
 Coitus, ἡ συνουσία, *as*, *Xenoph.* ἡ μίξις, *Herodot.*
 Colaphizo, κολαφίζω, aliquem, τινά, *N. T.*
 Colaphus, ὁ κόλαφος, *us*, *N. T.* colaphum infringo, ραπίζω, *Dem.* alicui, τινά, *Plut.* πρὸς πᾶσι τὸ ἔργον τινός, *Dem.* πᾶσι ὅτι κέρως, *Lucian.*
 Colatio, ἡ ὁμοίωσις, *us*, *Aristot.*
 Colator, ὁ ὁμοιωτής, *us*.
 Coles, τὸ σίσιον, *us*, *Aristoph.*
 Coleus, ὁ ὄρχις, *us*, *Aristot.*
 Colica, ἡ κοιλία ὀδυνη, τὸ καλὸν ἀλγος, *as*, *Colica laborans*, ὁ καλὸς, *us*, *ad colicam sedandam faciens*, *Colica*, *us*, *on*, *Galen.* colica laboro, καλινδύνομαι, *Alex. Tral.*
 Colicus, *a*, *um*, καλὸς, *us*, *on*, *Cal.*
 Collabasco, καταφρίσσομαι, *Lucian.*
 Collabefacio, λυμαίνωμαι, *Xenoph.* καταλυμαίνωμαι, *id.*
 Collabefio, καταλύωμαι.
 Collabor, συμπιπία, *Xenoph.*
 Collacrimatio, ὁ συνδάκρυσις, *us*.
 Collacrimor, συνδακρύω, *Plut.* προσανακλαιώμαι, *Synes.*
 Collactaneus, *a*, *um*, ὁ καὶ ὁ ὁμογάλακτις, *us*, *collactanei*, οἱ καὶ αἱ ὁμογάλακτις, *us*, *Aristot.*
 Collare, τὸ ἀμφιδέσσειν, *us*, *Herodian.* Conf. *Monile*, *Terques.*
 Collaria, *as*, ὁ κύβαν, *us*, *Aristot.*
 Collatio, *i. e.* pensitatio tributi, ἡ εισφορά, *us*, *Thuc.* ἡ συντίλεια, *as*, *Dem.* *i. e.* comparatio, ἡ ἀπαραβολή, *us*, *Isocr.*
 Collatitius, *a*, *um*, ὁ καὶ ὁ συναγόμενος, *us*, *coenae collatitiae*, συναγόμενα δείπνα, *Athen.*
 Collaudatio, ἡ συμπαινήσις, *us*.
 Collaudo, συμπαινέω, *Aristot.*
 Collecta, *as*, ὁ ἱερὸς, *us*, *civilis & communis*, πολιτικὸς καὶ κοινός, *Dem.* collectam colligere salutis nomine, συλλέγειν ἔργον εἰς σωτηρίαν, *id.* conferre, ἔργον εἶναι, *id.* *i. e.* collatio, quae fit a singulis in commune, ἡ Συμβολή, *us*, *Plut.*
 Collectaneus, *a*, *um*, συλλογισμαίος, *as*, *as*, *Lucian.*
 Collectim, συλλέξω, dicere, εἰπὼν, *Isocr.*
 Collectio, ἡ σύμμιξις, *us*, *Plato*, ἡ συλλογή, *us*, *id.* ἡ συλλογισμὸς, *us*, *Isocr.*
 Collectitius, *a*, *um*, συλλογισμαίος, *as*, *as*, *Luc.*
 Collector, ὁ συλλογιστής, *us*, *Poll.*
 Collega, ὁ συνήγος, *us*, *Plut.* in regimine, ὁ συνπρόεδρος, *us*, *Lucian.* in consulatu, ὁ συνπατρίων, *us*, *Plut.*
 Collegium, ὁ σύλλογος, *us*, *Thuc.*
 Collibet, συνδοκέω, mihi illud, μοι πῦρ, *Thuc.*
 Colliculus, τὸ λορίον, *us*.
 Collido, συγκρούω, *Dem.* alicui, τινί, *Polyb.* *i. e.* committo aliquos inter se, τινάς, *Herodian.*

Colligatio, ὁ συνδισμός, *us*, *N. T.*
 Colligo, *is*, συλλέγω, turbam, *us*, *Plato*, aliquid undique, τὸ πανταχόθεν, *Isocr.* exercitum, στρατίαν, *Herodian.* in unum omnia, ἀθροίζω πάντα εἰς ταῦτό, *Dem.* multos cives ex omnibus hominibus, ἐξ ἀπάντων ἀνθρώπων πολλὰς πολίτας, *Isocr.* maximam vim militum, συνήγω πολέων δύναμιν, *idem*, in domum, κεννίζω εἰς τὴν οἰκίαν, *idem*, stipem, ἐκκεννίζω, *Plato*, *i. e.* reficio, ἀνακαταρτίζω, *me*, ἀνακαταρτίζωμαι, *idem*, *Isocr.* *i. e.* ratiocinor, συλλογίζομαι, *Demosth.*
 Colligo, *as*, συνδίδω, aliquid cum aliquo, τί τινι, *Aristot.*
 Collimo, συλλέγωμαι σκοπῶ, *Polyb.*
 Collineo, συλλέγομαι, ad aliquid, τινός, *Aristot.*
 Collino, κατακρίνω, *Galen.*
 Collinus, *a*, *um*, ὁ ἐκ τοῦ βυθίου, *Aristot.* ὁ ἐν τῷ βυθίῳ.
 Colliquefacio, τέκνω, aliquid, τί, *Plut.*
 Colliquefio, συντήκωμαι, *Xenoph.* ἀνατήκωμαι, *Plut.*
 Colligo, τέκνω, *Plut.* διατέκνω, *ceram*, κερὸν, *Aristoph.* συντήκω, *Xenoph.*
 Collis, ὁ βένος, *us*, *Aristot.* ὁ λέβητος, *us*, *Herodian.*
 Collisio, ἡ σύγκρουσις, *us*, *Demetr.* *Pial.*
 Collocatio, ἡ θέσις, *us*, *Dem.* ἡ τάξις, *us*, *Dem.* verborum directa, ἡ τάξις ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ, indirecta five inversa, ἡ τάξις ἀπὸ τοῦ ἀντιθέτου.
 Colloco, ἵστημι, statuas, θέλω, *Dem.* in aliquo, ἰδρύω ἐν τινι, *Plut.* res meas in tuto, ἀσφαλὲς κατατίθεμαι τὰ ἀπὸ με, *Isocr.*
 Collocutio, οἱ λόγοι, *us*, venire in colloctionem de aliqua re, ἐρχέσθαι εἰς λόγους περὶ τινός, *Dem.*
 Colloquium, ἡ ἐνδοξία, *us*, cum aliquo, πρὸς τινά, *Plut.* colloquio frui, κοινωνοῦν μεταχρῆν, *Diod. Sic.* dignari aliquem colloquio, δεξιῶναι τινά τῷ τῷ λόγῳ κοινωνίᾳ, *Aelian.*
 Colloquor, λαλῶ, cum aliquo, τινί, *Dem.* mitius & humanius cum aliquo, πρῶτον καὶ φιλοφρονέστερον διαλέγομαι τινί, *id.* per literas, διαλέγομαι δι' ἐπιστολῆς, *Isocr.* in aurem cum aliquo, πρὸς τὸ ἔς τινι κοινωνοῦμαι, *Lucian.* crebro & prolixè de re aliqua cum aliquo colloquor, ἐνδοξέω σπουδῆς καὶ μακρῶς ποιεῖται περὶ τινός, *Isocr.*
 Coluceo, λαμπύω, *Aristot.* καταλάμπω, *Plut.*
 Coluctatio, τὸ πάλαισμα, *as*, *Xen.*
 Coluctor, διαπαλαίω, cum aliquo, τινί, *Philistr.* ἀρσπαλαίω, *Suid.*
 Colludo, συμπαιζέω, cum aliquo, τινί, *i. e.* facio cum aliquo, συναγνίζομαι τινι, *Dem.* συμπράττω τινί, *Lycurg.*
 Collum, ὁ τράχηλος, *us*, *Plut.* collo obtorto traho, τραχύνω, *Plato*, collum frango, διατραχύνω, *Eupar.* ἐκτραχύνω, *Plut.* collum iponte jugo subicere, ἐκόντα ὑποτίθειν ἢ αὐχένα ζυγῷ, *Lucian.*
 Collusio, ἡ συμπαιγνία, *as*.
 Collusor, ὁ συμπαιγνιστής, *us*, *Plato*. ὁ συμπαιγνιστής, *us*, *id.*
 Circumlustro, περιελάττω, aliquid oculis, τί, *Lucian.*
 Colluo, διακλύω, *Diosc.* συλλέω, *Plut.*
 Colluvies, ὁ χυλός, *us*, *Dem.*
 Collybistes, ὁ κολλυβιστής, *us*, *Lys.*
 Collybus, ὁ κολλυβιστής, *us*, *Hesych.*
 Collyrium, τὸ κολλύριον, *i. e.* κολλύριον, *us*, *Hippocr.* aridum, τὸ ξηροκολλύριον, *us*, *Aet.* humidum, τὸ ὑδροκολλύριον, *us*, *id.*
 Colo, *as*, ἵδω, *Hippocr.* ἵδω, *Plato*.
 Colo, *is*, σέβομαι, aliquem, τινά, *Plato*, ποιῶμαι θρησκείαν τινός, *Xen.* diligentissime populum, θρησκείαν ἔργα τὸ πᾶν, *Dem.* aliquem ex benevolentia, τινά μετ' εὐνοίας, *id.* religiose Deum, εὐσεβέομαι τὸ θεῖον, *Dem.* religiose colo & honoro animalia, σέβομαι καὶ τιμῶ τὰ ζῷα, *Isocr.* Deum, λατρεύω θεῖον, *N. T.* *i. e.* exerceo

aliquid, ἀσκήν τι, *Dem.* colo agrum, γεωργῶ χωράν, *i. e.* γῆν, *Isocr.* *i. e.* orno aliquem, καλλιεργῶ τινά, *Nas.* *i. e.* habito, οἰκῶ, *Dem.*
 Colon, τὸ κάλον, *us*, *Gramm.*
 Colonia, ἡ δποικία, *as*, *Isocr.* ἡ κληρονομία, *as*, *id.* ἡ δποικίς πόλις, *Plut.* constitutio coloniarum, ἡ κτίσις δποικιῶν, *id.* coloniam deducere in regionem aliquam, ἐκπέμπειν δποικίαν ὅτι χάσαν τινά, *id.* ἐκπέμπειν δποικίαν, *Plut.* δποικίζω, *Thuc.* in coloniam deducor, δποικίζομαι, *Puc.* coloniae deductor, δποικιστής, *us*, *Hesych.* coloniae deductio, ὁ δποικισμός, *us*, *Aristot.* migratio in coloniam, ἡ δποικισίς, *as*, ἡ δποικισία, *as*, *LXX.* in coloniam migro, δποικίζω εἰς χάσαν τινά, *Isocr.*
 Colonius, *i. e.* incola novae urbis, ὁ ἀποικιστής, *us*, *Isocr.* mittere colonos in regionem aliquam, ἀποστέλλειν δποίκους εἰς χάσαν τινά, *id.* *i. e.* cultor agri, ὁ γεωργός, *us*, *Xenoph.*
 Color, τὸ χρώμα, *as*, *Dem.* ἡ χροία, *as*, *Plato*, colorem muto, ἀλλοχρῶ, *Aristot.* accipio ex conjunctione cum alio, συναντῶ χροάντων, *Plut.* colorem alicujus induo, εἰς χροάν τινος ἑαυτὸν μεταμορφοῦμαι, *id.* color pallidus, amissio genuino, ἡ σφραγίς, *as*, *Galen.* qui est coloris gemini, ὁ καὶ ὁ δίχρος, *us*, *Aristot.* ὁ καὶ ὁ δίχρος, *us*, *Galen.* color deiormis, ἡ διχρῶσις, *as*, *id.* colore inficio aliquid, χρώμα δποικίζω τινί, *Plato*, colore diverso sum, ἐτεροχρῶν, *Baf.* colore bono praeditus, ὁ καὶ ὁ εὐχρῶς, *constr.* εὐχρῶς, *us*, *Xen.* color bonus, ἡ εὐχρῶσις, *as*, *Galen.* malus, ἡ κακίχρῶσις, *as*, *id.* multis coloribus praeditus, ὁ καὶ ὁ πολυχρῶματός, *us*, *Plato*, ejusdem coloris, ὁ καὶ ὁ σύγχρῶς, *us*, *Plut.*
 Coloratio, ὁ χρωματισμός, *us*, *Schol. Arist.* ἡ χροία, *us*, *Poll.*
 Coloro, χροίζω, *Aristot.* χροάζω, *id.* χρωματίζω, *Theophr.*
 Colostrum, ὁ σίσιον, *us*, *Aristoph.*
 Coluber, vide *Anguis*.
 Colubrinus, *a*, *um*, vide *Anguinus*, *as*, *um*.
 Colum, ὁ ἰθύς, *us*, *Diosc.* parvum, τὸ ἰθύριον, *us*, *Athen.*
 Columba, *mas* & *femina*, ἡ πετεινὴ, *us*, *Aristot.* parva, τὸ πετεινόν, *us*, τὸ πετεινόν, *us*, *Athen.*
 Columbarium, ὁ πετεινὸν, *as*, τὸ πετεινόν, *us*.
 Columbinus, *a*, *um*, ὁ καὶ ὁ πετεινοειδής, *us*.
 Columbus, ὁ πετεινός, *us*.
 Columella, ὁ σολίσκος, *us*, ἡ σολίς, *id.*, ὁ κολίσκος, *us*, *Athen.* oris, ἡ κολίς, *id.*, *Galen.*
 Column, τὸ ἱερόμα, *as*, *Athenienium*, τῷ Ἀθηνάϊον, *Lucian.*
 Columnis, vide *Incolumnis*.
 Columna, ὁ σόλος, *us*, *N. T.* aerea Hieronias, κίον χαλκῆς ἱερῶν, *Plut.* columna virtutis monumentum, ἡ ἐν ἑλπίδι μνημεῖον τῆς ἀρετῆς, *Isocr.* columnam erigere, ἱστῶναι, *i. e.* ἱστᾶν ἐκείνῳ, *Dem.* inscribere columnam, γράφειν εἰς τὴν ἐκείνῳ, *id.* ἀναγράφειν τι ἐν ἐκείνῳ, *id.* columna habens falcem, διασφύλας, *Polyb.* columnas habens raras, ὁ καὶ ὁ ἀραιόσφύλος, *us*, *Vitruvius*, amplas & patentes, ὁ καὶ ὁ διὰσφύλος, *us*, *idem*, circumcirca, ὁ καὶ ὁ ἀπὸσφύλος, *us*, *id.* ab anteriore parte, ὁ καὶ ὁ ἀπὸσφύλος, *us*, *idem*, crebras, ὁ καὶ ὁ πυκνόςφύλος, *us*, *id.* quatuor, ὁ καὶ ὁ τετρασφύλος, *us*, *id.* octo, ὁ καὶ ὁ ὀκτάσφύλος, *us*, *id.* decem, ὁ καὶ ὁ δεκάσφύλος, *us*, *id.* nullas, ὁ καὶ ὁ ἀσφύλος, *us*, *id.*
 Colus, ἡ ἰλακάτη, *us*, *Lucian.*
 Coma, ἡ κόμη, *us*, *Dem.* adulterina, κόμη ἀπὸ τοῦ ἀλλοτρίου, *Aelian.* comam nutrio, κόμην τρέφω, *Athen.* κομῶ, *Aristot.* τριχῶμα τρέφω, *id.*
 Comatus, *a*, *um*, ὁ καὶ ὁ πολέμομος, *us*.
 Combibo,

COM COM

ferre alicui, ἀγαθὸν ἰσχυρίζεσθαι τινί, idem,
 accidere alicui, ἀγαθὸν συμβαίνειν τινί,
 Dem. habere a diis, ἔχειν ἀγαθὸν παρὰ
 τοῦ θεοῦ, Isocr. percipere ex re aliqua,
 λαμβάνειν ἀγαθὸν τινος, id. ex periculis,
 λαμβάνειν ἀγαθὸν ἐκ κινδύνων, id. consu-
 lere commodis alicujus, αἰσθάνεσθαι τι ἅπ-
 συμφορῶν τινί. Dem. studere suis com-
 modis, σπουδάζειν περὶ τῶν ἰδίων συμ-
 φορῶν, id. sui commodi gratia facere
 aliquid, ἵνα καὶ τὸ συμφέροντος αὐτοῦ ποιῇ
 τι, id.
 Commodum, Ἀδύ. ἑυκαίρως, ὑπτιδείας, Thuc.
 ὑπτιδείας, Herodian.
 Commodus, α, um, ὑπτιδεῖς, εἰς, εἰον,
 tempus, καίρως, Dem. i. e. utilis, συμ-
 φέρων, ἰσα, ον, Isocr. Conf. Idoneus & U-
 tilis.
 Commonefacio, ἀναμιμνήσκω, Dem. ἀναμι-
 μνήσκω, aliquem, τινά, id. παραγγέλλω τι-
 νί, Plato. Conf. Admoneo.
 Commonefactio, ἀνάμνησις, ἰας, Lucian.
 Commoneo, ἀναμιμνήσκω, aliquem alicu-
 jus, τινά τι, Dem. ὄνι. Admonco.
 Communitio, ἡ ἀπομνήσις, ἰας, Thuc. ἡ
 ἀνάμνησις, ἰας, Lucian. i. e. hortatio, ἡ
 νουθεσία, ἰας, Aristot. τὸ νουθετήματα, ατος,
 Plut.
 Commonstro, δαίτυμι, alicui aliquid, τί τι-
 νι, Dem.
 Commoratio, ἡ διατριβή, ἡς, Plut.
 Commordeo, σωυδάσκω.
 Commorior, σωυαποθνήσκω, Xenoph.
 Commoror, διατρίβω, Dem. cum aliquo,
 σωυδιατρίβω τινί, Xen. κατὰ τινος, Isocr.
 aliquem, διακρίτω τινά, Plato. non pau-
 cos annos Romæ, διατρίβω ἐπὶ ἐν ὁλίγων
 ἐν τῇ Ῥώμῃ, Herodian.
 Commotio, ἡ συγκίνησις, ἰας, ἡ κίνησις, ἰας,
 Lucian.
 Commotus, α, um, διακινῶν, εἴτα, ἰν, ani-
 mo, θυμῷ, ἐν, ἐν, Isocr.
 Commoveo, διακινῶ, mentem alicujus, ἰν
 τινος, Thuc. commoveor, κινῶμαι, D. m.
 ἐκκρίνωμαι, Isocr. quibus rebus commoti
 nos læsere, πῶς αὐτὸ ἐκκρίνωμεν ἡμᾶς ἁδ-
 εον, Dem.
 Communicatio, ἡ κοινωνία, ας, Aristot.
 Communico, κοινωνῶ, alicui aliquid, τινί τι-
 νος, Lucian. τινί τι, Plato. ἀνακοινῶ τί
 τινί, id. κοινῶ τί τινί, Thuc. cum aliquo
 de aliqua re, ἀνακοινῶ τινί περὶ τινος,
 Xenoph. cum aliquo, sc. consilii capiendi
 causa, ἐκἀνακοινῶ τινί, Plato. civitatem,
 μεταδίδωμι τῇ πόλει, Isocr. nihil amico,
 εἰς τὴν φίλῃ, Herodot. aliquid cum amicis,
 τῶς τοῖς φίλοις, Xen.
 Communio, ἡ κοινωνία, ας, alicujus cum ali-
 quo, τινί πρὸς τινά, Plato. ἡ μεθεξέως, ἰας,
 Aristot.
 Communio, ire, ἐχθρότης, αlicui, αlicui, τινί,
 Dem. ἐχθρότης τι, Xen. aliquid aliquo, ἀνείλεται
 τινί, Plato. urbem muro, φράγξας πᾶσι
 πόλιν τεύχει, Herodian.
 Communis, ε, κοινός, ἡ, ὅν, alicui, τινί,
 Dem. amicos oportet esse communes ami-
 cis, φίλους δεῖ εἶναι κοινούς φίλων, Plut. com-
 mune mihi cum aliquo, κοινὸν ἔμω πρὸς
 τινά, Æschin. habeo aliquid cum aliquo
 commune, κοινῶ τί τινί, Plato. com-
 munitia communia putare, privata vero pro-
 priis ipsius possessoris, τὰ μὲν κοινὰ
 ἀλλὰ καὶ ἰδίαν, τὰ δὲ ἰδίαν ἰδία τῷ κατέ-
 χοντι, Dem.
 Communitas, ἡ κοινότης, ατος, Plut.
 Communiter, κοινῶς, Thuc. κοινῶ, Dem.
 Commurmuratio, ἡ συζητήσις, ε.
 Commurmuro, συζητῶ.
 Commutabilis, ε, μεταβλητικός, ἡ, ὅν, The-
 ophr.
 Commutatio, ἡ μεταβολή, ἡς, Thuc.
 Commutativus, α, um, μεταβολικός, ἡ, ὅν.
 Commuto, μεταβάλλω, aliquem, τινά, A-
 ristot. vestes, μεταβάλλωμαι τὰ ἱμάτια,
 Xen. aliquid cum aliquo, τινί ἀντί τινος,
 Dem. τι τινος, idem, ἀντὶ τινος τὸ τι-

C O M C O M

ἰσθ, *Plat.* καταλαμβάνει τι ἐπὶ τῇ, *Dem.* ἰσαμείβεμαι τι τῇ, *Plato.* vitam in melius, μεθυμίζομαι & βίω, *Alian.* vitam cum morte, μεταλλάττω & βίω, *Isocr.*
 Como, καλωπίζω, κακωύν, *Aristot.*
 Comœdia, ἡ κωμῳδία, αἱ, *Aristot.*
 Comœdus, ὁ κωμῳδός, ὁ, *Poll.*
 comofus, α, um, ὁ καὶ ἡ παύομαι, α, *Diofsc.*
 Compactilis, ε, ὁ καὶ ἡ σύμπηκτος, α, *Aristot.*
 Compactio, ἡ σύμπηξις, τας, *Herodian.*
 Compactum, τὸ συνδύναμι, ατο, *Plat.*
 Compages, ἡ ἀλληλουχία, αἱ, *Diofsc.* ὁ ἄρμος, ὁ, *Xen.*
 Compagino, συμπήγνυμι, *Plut.*
 Compar, ὁ καὶ ἡ παρίστω, α, *Polyb.*
 Comparabilis, ε, συγκριτικός, ἡ, ὁ, *Plut.*
 Compare, συγκριτικῶς, παραβάλλω.
 Comparatio, ἡ σύγκρισις, τας, *Polyb.* facere comparisonem indecentem, ποιῶν παραβάλλον ἀπριπῶ, *Isocr.* i. e. apparatus, ἡ κατασκευὴ, αἱ, *Isocr.*
 Comparativus, α, um, συγκριτικῶς, ἡ, ὁ, *Plut.*
 Comparatus, α, um, ὁ καὶ ἡ σύγκριτος, α, παραβολικῶς, ἡ, ὁ, *Eusth.*
 Compareo, φεῖδομαι, *Xenoph.*
 Compareo, φαίνομαι, *Plato.*
 Comparo, i. e. adfmlio, παραβάλλω, cum aliquo, τινί, *Lucian.* πρὸς τι, *Isocr.* i. e. apparo, προχειρίζομαι, vestem, ἰδύπτα, *Lucian.* recte me comparo ad aliquid, ὁρῶν παρασκευάζομαι ἑαυτὸν ἐπὶ τι, *Dem.* copias, κατασκευάζω δυνάμιν, idem, i. e. adquireo, περιζω, pecuniam, χρήματα, *Dm.* aliquid ex aliquo, προσπορίζω τι ὅπ τι, *id.* mihi paulatim ad vitam necessaria, συμπορίζομαι ἐμοὶ καὶ μικρὸν & βίω, *Isocr.*
 Compasco, συνίεσθαι, cum aliquo, τινί, *Aristot.*
 Compasceus, α, um, ὁ καὶ ὁ συνίεσθαι, α, *Aristot.*
 Compassio, ἡ συμπάθεια, αἱ, cum compassione, συμπαθῶς, *Plut.*
 Compellatio, i. e. in jus vocatio, ἡ πρόσκλησις, τας, *Plato.* i. e. salutatio, ἡ προσηγορία, αἱ, *Dem.*
 Compellator, ὁ προσηγό, α, *Plut.*
 Compello, i. e. alloquor, ἀνυγχάζω, aliquem, πρὸς τινα, *Plut.* τινί, *Plato.* blandius aliquem, εὐκρίτερον προσέειπαι τινά, *Isocr.* i. e. in jus voco, προσκαλίσω, aliquem, τινά, *Dem.*
 Compello, is, συναθίζω, aliquem, τινά, *Xen.* aliquem ad aliquid, συναθίζομαι τινα πρὸς τι, *Lucian.* ad disputationem, συμβιβάζω τινά εἰς τὰς λόγους, *Dem.*
 Compendiarius, α, um, ὁ καὶ ἡ συντομος, α, responso, δόξαισι, *Plutarch.* via, ὁδός, quod ipsum idos etiam committit, ut, omnia via compendiaria, παρὶς τῇ συντομῇ, *Aristot.*
 Compendiofe, συντόμως, dicere εἰπῆν, *Isocr.*
 Compendiosus, α, um, idem quod Compendiarius.
 compendium, ἡ συντομία, αἱ, *Aristot.* ἡ ὁπτομή, αἱ, *id.*
 Compensatio, τὸ ἀντάλλαγμα, αἱ, *N. T.* ἡ ἀμοιβή, αἱ, *Lucian.* fit pro dignitate futuri pro calceis, ἀμοιβὴ γίνεται κατ' ὅριον τῷ σκυτοτόμῳ ἀντὶ τῷ ὑποδημάτων, *Aristoph.*
 Compensio, ἀμείβεσθαι, *Dem.* consilium, ἀμοιβῶ δόξαν ἀντι τῷ βελδύματι, *Plut.* delectum alicujus, τῷ ἰδεῖν τιος ἀναπλάω, *Dem.* voluptas compensatur commodo, ἰδὼν ἀντικαταλλάττεται τῷ συμφέροντος, *Aristot.*
 Comperendino, ἀναβάλλομαι, *Plut.*
 Comperio, ἀνυρίσκω, *Plato.* ἐξανυρίσκω, *id.* aliquid, εὐρίσκω τι, *Dem.* i. e. pro certo habeo, καταλαμβάνω, *N. T.*
 Compertus, α, um, πληροφρηθῆς, εἶπα, αἱ

COM COM

Iſocr. compertum exploratumque habeo, ἀπληροτόμαι, id. aliquid, ὄψασμαι τι σαφές, Dem. ἰσημί τι σαφώς, id.
Compes, ἡ πείδη, ης, Dem. ἡ ποδοκᾶκη, ης, id. ἡ χώνιξ, ης, id. constringi compede uno pede quinque dies totidemque noctes, διεδίδυ αὐτῇ ποδοκᾶκη & πόδα σίνθ' ἡμι-ρας κ' νύκτας ἴσας, id. crassis compedibus & ligno vinctus, χεῖνας συναχίας κ' ξύλων ἔχων, id.
Comperisco, συστήλλω, aliquem, τινά, Iſocr. linguam, κρατίτω δ' γλώττης, Plut. ἱραν, κατακρατίων δ' ὀργῆς, id.
Competens, ἀρμυδιςⓈ, ια, ιον, iudex, ἀρμυδισⓈ δικαστής.
Competitor, ὁ συμπαραγέμων, οντⓈ, Dion. Halic.
Competo, ἀντιπαίνομαι, Iſocr.
Compilo, συνάγω, patriam, τὴν πατριδα, Plato. aliquid, περισυνάγει τι, i. e. contrudo, συναναβάν, Xen.
Compingo, συμπήγγωμι, aliquid, τί, Plato. i. e. contrudo, συναναβάν, Xen.
Compita, τὰ ἀμφόδα, ων, Suid.
Complaceo, διαπανδάνω, εὐδοκέω.
Complacio, ἐλάσκωμαι, Deum, Θεόν, Lucian.
Complanatio, ὁ μαλισμός, ὅ.
Complano, ἐμαλίζω, Aristot.
Complaudo, συγκρητίζω, manibus, χεῖρε, Xenophob.
Complector, περικλείομαι, Aristot. aliquem, συμπλέκομαι τινι, Ceb. Theb. i. e. contineo, περιέχω, aliquid, τί, Plut. animo περιβάλλω τῇ νόῳ, Gaza. i. e. contentus sum, στεργώ, dona, ὅτι ταῖς δωρεαῖς, Iſocr.
Complementum, τὸ πληρωμα, ατⓈ, Aristot.
Completo, συμπληθύω, Xen. πλήρω, aliquid aliquo, τί τινιⓈ, Herodian. ἀναπληρώω τι τῇⓈ, Plut. & ad exitum perduco aliquid, διοπληρώω τι, Herodian.
Completio, ἡ πληρασις, ιως, Plato.
Completus, α, um, ὁ κ' ἡ συμπλήρης, ιⓈ, Plato. i. e. perfectus, τέλειⓈ, εἷς, εις, Aristot.
Complexio, ἡ συμπλοκή, ῆς, Dem. ἡ περιβολή, ῆς, Iſocr.
Complico, συμπλέκω, manus, τὰς χεῖρας, Polyb. aliquid, καταπλέκω τι, Herodot.
Complodo, vide Complaudio.
Comploratio, ἡ ἐλεεινότης, ιως, Thuc.
Comploro, συνολεϊνόμεαι, ἐλεεινόμεαι, Thuc.
Compluo, καθύω.
Complures, αἱ κ' αἱ πολέους, ων, Dem. simul, ὁ κ' ἡ συμπελείους, ων, Aristot.
Compluries, πολέους, Dinarch.
Compluvium, ἡ σύρριξα, ας.
Compono, συντίθημι, orationem, λόγον, Iſocr. scriptum, συντίθεται σύγγραμμα, id. i. e. ordino, συντάττω, Dem. i. e. ædifico, κατασκευάζομαι, aliquid, τί, Aristot. i. e. comparo, παραβάλλω, aliquid cum aliquo, τί τινι, Iſocr. i. e. cerno, κατακρίνω, Plato. capillos, ἐντίθισκε τὰς τρίχας, Ælian. concilio, καταρτίζω, aliquos, τινάς, Herodian.
Comporto, συγκαμίζω, aliquid, τί, Xen. συμφέρω τι, Dem.
Compos, ὁ κ' ἡ ἱερატής, ιⓈ, alicujus rei, τινός, Demostib. mentis, ὁ κ' ἡ ἱεράτης, ωνⓈ, Plato.
Composite, ἐπὶτέλως, Aristoph. loqui, καλεσιπύην, Lucian.
Compositus, ἡ συνθέσις, ιως, Aristot. ἡ σύνταξις, ιως, Dem. controversia, ἡ διάλυσις, ιως, id.
Composito, χεῖ συνθεῖμα, ἐκ συνθετικῆς, συνθεματικῆς, Polyb.
Compositor, ὁ συνθέτης, υ, Pato.
Compositus, α, um, ὁ κ' ἡ συνθετόςⓈ, υ, Herodian. συνθετός, ὃ, εν, Aristot.
Computation, τὸ συμπέσειν, υ, Dem. ἡ συμπόσια, ας, Maccab. ὁ σπότοςⓈ, υ, Dem. familiaris, ἡ φιλοποσία, ας, id. petime habeo a computatione hesternā, πέναν χαλκῶν ἔχω ὑπὸ τῷ χρίσι σπότου, Plato
Computo

Concorditer, ὁμοθυμαδόν, Dem. unoque animo ulcisci aliquem, ὁμοθυμαδόν ἐκ μιᾶς γνώμης ἀμύνεσθαι τινά, id.
 Concordo, ὁμοῖός, Dem. ὁμοφωνία, id. cum aliquo, Συνίσταμαι μετὰ τινος, id. in aliqua re, ὁμοθυμαδόν τινί τι, Xen.
 Concorporo, ὁ καὶ ἡ συνάμειν, N. T.
 Concorpro, Συνσπαραττοῖμαι, Aristot.
 Concors, ὁ καὶ ἡ ὁμόνοτος, contr. ὁμόνοτος, καὶ ὁ καὶ ἡ ὁμογνώμων, οὗτος, ὁ καὶ ἡ Συνγνώμων, οὗτος, Plato.
 Concredo, ἀντίκειναι, aliquid alicui, τί τινί, Plut. ἀντίκειναι τί τινί, Herodian.
 Concremo, vide Comburo.
 Concrepo, ἀπιδύπειν, Aristoph.
 Concreresco, Συνσφύεται, Theophr. igne, σφηνύμαι ὑπὸ πυρός, Aristot.
 Concretio, ἡ σύμφοσις, ius, Theophr. ἡ Συμφύσις, as, Philo.
 Concretus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύμφυτος, ius, Plut. σπινθηρὸς, υἷα, ὅς, sanguis, αἷμα, Plut. lac, γάλα, Diosc.
 Concubia nox, τὸ μέσον νυκτός, Xen.
 Concubina, ἡ σαλλακή, ἡς, Dem. sum alicujus, σαλλακίζομαι τινί, Plut.
 Concubinator, ὁ σαλλακίτης, as, Dem.
 Concubitor, ὁ ἐνύχτης, as, Hesych.
 Concubitorix, ἡ ἐνύχτρια, as, ἡ ἐνύχτρια, as, Sappho.
 Concubitus, ἡ ἐνύχτης, ἡς, ἡ μετῆς, ius.
 Concubo, συνκαθεύδω, cum aliquo, τινί, Plut. cum femina, ὀχεύω τὴν θήλειαν, Aristot.
 Conculatio, ἡ καταπάτησις, ius, τὸ καταπάτημα, αὐτός.
 Conculco, καταπατέω, Thuc.
 Conculco, Συνδύομαι, cum aliqua, τινί, Plut. καταπατέω γυναῖκα, Dem. γυνήσκα γυναῖκα, Plut.
 Conculco, vide Concupisco.
 Concupiscentia, ἡ ἐπιθυμία, as, alicujus, τινός, Xen.
 Concupiscibilis, e, ἐπιθυμητός, ἡ, ὅν, Aristot.
 Concupisco, ἐπιθυμῶ, divitias, χρημάτων, Dem. aliquid nimis, λίαν τι, Isocr. scire, ὀρέσθαι πρὸς εἶδέναι, Aristot. aquam, διψᾶν ὕδατος, Herodot.
 Concurro, Συντρέχω, cum aliquo, τινί, Dem. ad aliquem, πρὸς τινά, Plut.
 Concurfus, ἡ συνδρομή, ἡς, Aristot.
 Concussio, ὁ τινάγματος, ὅς, armorum, ἡ ἐκτατάσις πρὸς ὅπλα, Thuc. praecipue terrae, σεισμός, ὅς, Aristot. ἡ σεισμός, ius, Gal.
 Concutio, συντινάσσω, Aristot. aliquid, σείω τι, aliquem, καταπατέω τινά, Phil.
 Condecenier, προσκρίνομαι, Aristot.
 Condecencia, τὸ κρίνον, οὗτος, Plato, ἡ εὐνομία, as, Isocr.
 Condecet, προσκρίναι, aliquem, τινί, Plato.
 Condecere, εὐπρεπῆς.
 Condecoro, ἐπικρατέω, Aristot.
 Condemnatio, ἡ κατάκρισις, ius, Dem. ἡ κατάκρισις, ius, N. T. τὸ κατάκριμα, αὐτός, ibid. ἡ κατακριτική, as, Dem.
 Condemnator, ἡ καταδικάζων, οὗτος, Dem.
 Condemnatus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατακριτός, as, non condemnatus, ὁ καὶ ἡ ἀκατακριτός, as, N. T. suo ipsius iudicio, ὁ καὶ ἡ αὐτοκατακριτός, ibid. capitis, καταψηφισθεὶς θάνατον, Plato.
 Condemno, καταδικάζω, aliquem, τινός, Dem. καταψηφίζομαι τινός, id. aliquos capitis, καταψηφίζω θάνατον τινων, id. κατακρίνω θάνατον τιναν, Isocr. vi lati festi, καταψηφισθέντες ὁσέων πρὸς τὸν ἱερῶν, Dem. una sententia condemnari, ἀποκρίναι μὴ ψῆφον μόνον, idem.
 Condensitas, ἡ πυκνότης, οὗτος, Plato.
 Condensio, πυκνότης, Plato.
 Condensus, a, um, πυκνός, ἡ, ὅν, Theophr.
 Condico, παραγγέλλω, Plut. alicui aliquid, παραγγέλλω τι τινί, Thuc. cenam, i. e. invito ad cenam, παραγγέλλω ὅτι τι δείπνον, Lucian.
 Condictio, ἡ ἐπαγγελία, as.
 Condigne, ἀξίως, aliquo, τινός, Dem.
 Condignus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπαξίος, as, Confer Digign.

Condimentarius, a, um, ἀρτυτής, ἡ, ὅν, Diosc.
 Condimentum, τὸ ἀρτυμα, αὐτός, Plut.
 Condio, ἐκάρτεομαι, aliquid, τί, Thuc. fale, παρικήμα, Diosc.
 Condiscipula, ἡ συμμαθήτρια, as.
 Condiscipulatus, ἡ συμμαθητεία, as.
 Condiscipulus, ὁ συμμαθητής, ὅς, Plato.
 Condisco, συμμαθάνω.
 Conditio, i. e. constitutio, ἡ κατάστασις, ius, rerum, παραγγέλλω, Herodot. i. e. fors melior, τὸ ἀποδοκίμα, αὐτός, Dem. deterior, ἡ μείωσις, as, Xen. τὸ μειονέκτημα, αὐτός, id. τὸ ἐλάττωμα, αὐτός, id. conditione meliore esse, quam alius, ἀρτίων βελτίων τῷ ἄλλῳ, Isocr. conditione multo deteriore nunc esse, quam illo tempore, ἀρτίων πολλῷ κατελείπερον νῦν, ἡ καὶ ἡ χρεόνον ἐκείνῳ, id. deteriore conditione esse, quam improbi, ἐλάττω ἔχειν πρὸς ἀνθρώπων, id. dimittere aliquem ea conditione, ut desinat morari in aliqua re, εἰσφέρειν τινά ὅτι τῷ, ὅς, ὅτι μάλιστα διατρέχειν ἐν τινί, id. ea conditione alicui pecuniam credere, ὅς, ὁμολογίαις τισὶ δανείσαι τινὶ ἀργύριον, Dem. firmas esse conditiones, ἰσχυρὰς εἶναι τὰς ὁμολογίας, id. conditionem accipere, πρὸς ἑμβάσειν χαρὲν, Thuc. conditionibus rebus, ὅτι τοῖς ἱστέ καὶ ὁμοίως, Thuc.
 Conditionalis, e, ὑποθετικός, ἡ, ὅν, Aristot.
 Conditionaliter, ὑποθετικῶς, ἐξ ὑποθέσεως, Aristot.
 Conditior, ὁ κλίστης, as, N. T. ὁ κλίστω, οὗτος, Athen.
 Conditium, ἡ θήκη, as, Plato, victus, vel etiam pecuniae, τὸ ταμίειον, Isocr.
 Conditura, τὸ ἀρτυμα, αὐτός, Plut.
 Conditus, a, um, ἀρτυτός, ἡ, ὅν, Diosc.
 Condo, i. e. abscondo, ὑποκρύπτω, aliquid, τί, Isocr. i. e. xedifico, κλίσω, aliquid, τί, Herodot.
 Condocefacio, συμπαθεύω, aliquid, εἰς τι Xen. in violentia & ira furore, βία καὶ θυμῷ, Polyp.
 Condoceo, idem quod antecedens Condocefacio.
 Condoletia, ἡ συναγανκίσις, ius, Aristot.
 Condoleo, συμπαθεύω, alicui, τινί, Isocr. συναγανκίσις τινί, id. ex animo, συναλγίω τῷ ψυχῇ, Dem.
 Condolesco, idem quod antecedens Condoleo.
 Condonatio, i. e. remissio, ἡ ἀφίσις, ius, N. T.
 Condoneo, i. e. dono, δωρίζομαι, alicui aliquid, τί τινί, Xen. i. e. ignosco, δέχομαι, aliquid alicui, τί τινί, Dem. συγχωρεῖν τι τινί, idem, alicui, Συνδύομαι ἔχειν τινί, Isocr.
 Condonio, Συνκαθεύδω.
 Conducibilis, e, Συμμετρῶν, as, ὅν, Isocr.
 Conf. Utilis.
 Conduco, Συνάγω, aliquid, τί, Thuc. i. e. profum, λουσιάζω, alicui, τινί, Isocr. ἀφίλιον τινά, Dem. admodum alicui, σφίδρα συμμέτρῳ τινί, Isocr. mercede, μισθόδομαι, nautas, καύτας, Dem. aliquid pecunia, μισθόδομαι τι ἀργύριον, Aeschin. conducit, συμμέτρῳ, ipse navigare, ἀπὸς πλοῦν, Plato.
 Conductio, ἡ μισθωσις, ius, Isocr.
 Conductitius, a, um, μισθωτός, ἡ, ὅν, Plato.
 Conductor, ὁ μισθωτής, as, Dem. ὁ μισθωτής, as, idem.
 Conductus, a, um, συνάχθης, εἶσα, ἡ, mercede, μισθωτός, ἡ, ὅν, Dem. ὁ μισθωτής, ὅς, ὅν, id. μισθοφόρον, ὅς, ὅν, id. ὁ καὶ ἡ μισθοφόρος, as, Isocr.
 Conducitatio, ὁ ἐπιδιπλασιασμός, ὅς, ἡ ἀναδιπλασις, ius, Rhetor.
 Conducitio, ἐπιδιπλασιάζω.
 Conduro, σκληρύνω, N. T.
 Condus, ὁ ταμίης, as, Xen.
 Confabulatio, ἡ ἐμιλία, as, Plut. ὁ διαλογισμός, as, Plato.
 Confabulator, ἐμιλία, Dem. eum aliquo ad breve tempus, διαλέγομαι τινί ὀλίγον χρόνον, Plato, πρὸς τινά, Xen.
 Confamulor, συνομιλέω, Eurip.

Confectio, sc. negotii, ἡ διάπραξις, ius, Plato.
 Confector, διαπράττω, as, ὅν, Xen.
 Confercio, Συνκαθεύδω, aliquid in aliquid, τί εἰς τι, Dem.
 Consero, i. e. congero, Συνάγω, Dem. i. e. comparo, παραβάλλω, cum aliquo, τινί, Lucian. πρὸς τι, Isocr. aliquid cum aliquo, συμβάλλω τι πρὸς τι, Aristot. i. e. profum multum alicui, πολλὰ ἀφίλιον τινί, Isocr. χρεώματι πλεονέξω τινί, id. i. e. tributum pendo, τιλῆς, Dem. ultro pecuniam, ἑκὼν εἰσφέρειν χρήματα, id. tributa ad bellum, ἐν ταῖς εἰσφοραῖς συντελεῖς εἰς πόλεμον, id. i. e. confidero, res inter se & mecum perpendo, σκέπτομαι τινά πρὸς ἄλλα καὶ λογίζομαι πρὸς ἑαυτὸν, id. leviter & non acerbe res aliquas inter se, πρὸς καὶ μὴ πρὸς ἐξέτασιν τινά παραλέλλω, id. culpam alicujus rei in aliquem, τινά αἰτίαν τινός ἀνατρεφῶ τινί, id. ἐπὶ τινί, ὅν, id. εἰς τινά τρέφα, Plut. curas in aliquid, ἐπιμελέομαι τι, id.
 Confertim, ἀθρόως, Dem. ἀθρόως, Thuc.
 Confertus, a, um, ἀθρόος, ὅς, ὅν, urbs, ἀθρόα πόλις, Thuc.
 Confervescio, Συνάγω, Diosc.
 Confectio, ἡ ὁμοιογένεια, as, Isocr. τὸ ὁμοιογενῆς, αὐτός, Plato, inbecillitatis, ἡ ἐξουλοχίσις τῆς ἀδυναμίας, Plut.
 Confessor, ὁ ὁμολογητής, as.
 Confessus, a, um, ὁμολογημένος, ὅς, ὅν, ex confesio, ὁμολογημένος, Plato.
 Confestim, ἐξέως, Dem. ἐξέως, id. παραχρῆμα, id. ἀθρόως, Lucian.
 Conficio, διαπράττω, negotium, πρῶτον, Dem. aliquid verbis, διαπράττωμι τι λόγοις, Isocr. celeriter deliberata, ὅπτις ταχέως τὰ δόξαντα, id. bellum, πρῶτον πρὸς πόλεμον, Thuc. iter, ποιοῦμαι πορείαν, Xen. commentarium, γράμμα, i. e. γράμμα ὑπόμνημα, Dem. scriptum, συντίθημι ἀρχαῖον, Isocr. i. e. occide, διακρίνομαι, aliquem, τινά, Plut. κατακρίνομαι τινά, Aeschin. leonem, κατακρίνομαι λέοντα, Herodot. conficior curis, ἐκτελέωμι τὰς ἐργασίας, Plut.
 Confictio, τὸ ἐκπλάσμα, αὐτός, τὸ πλάσμα, αὐτός, Dem. testamenti, κατακρίνω σμα διαθήκῃς, id.
 Confidens, θαρρῶν, ὅς, ὅν, Dem. & temerarius ante facinus, θρασύς καὶ προτετής πρὸς τὴν σμαρτήματι, id. securus & confidens aliquo, θαρρῶν καὶ πεπισθότος τινί, Dem.
 Confidenter, θαρρῶς, Plato, θαρρῶς, Isocr. κατακρίνωμι, Plut.
 Confidentia, τὸ θράσος, as, Dem. ἡ θράσος, id. Conf. Audacia.
 Confido, θαρρῶ, alicui, τινί, Herodian. εἰς τινί, Plut. πιστεύω τινί, Dem. & magnam spem habeo victoriae, θαρρῶ καὶ πολλὰς ἐλπίδας ἔχειν καλῶς ἀγωνισθῆναι, Isocr. & plane persuasum habeo aliquid, θαρρῶ καὶ πεπεισμένος εἶμι τι, Demosth.
 Configo, συμπτύττω, clavis, καθύληως.
 Configuro, συγκατατίθω, N. T.
 Confingo, συμπλέττω, aliquid in aliquem, τί ὅτι τινί, Synes. multa facinora tetra de diis, πολλὰς ἀνομιὰς λογοποιῶμι πρὸς τοὺς θεοὺς, Demosth.
 Confinis, e, ὁ καὶ ἡ ὁμιός, alicui, τινός, Xen. ὁ καὶ ἡ περικύριος, as, Plut. sum alicui, μισθῶ τινί, id.
 Confinium, τὸ μεθόριον, as, Plut.
 Confio, διαπράττωμι. Conf. Conficio.
 Confirmatio, ἡ βεβαιώσις, ius, Thuc. in primis vitium, ἡ ἐπιδόσις, ius, Aristot.
 Confirmativus, a, um, βεβαιωτικός, ἡ, ὅν, Euph.
 Confirmator, ὁ βεβαιωτής, as, Plut.
 Confirmo, βεβαιόω, imperium, τινά ἀρχήν, Herodian. leges, τὰς νόμους, Dem. hostium superbiam, τὰς πρὸς ἐχθρῶν ἀλαζυνίας, Isocr. aliquid, ἐπιμαρτυρῶ τι, Dem. in senatu, ἀντιρῶ ἐν τῇ συνέλευσιν, id. ἱστέρες, πρὸς τινά, N. T.

CON CON

Confisco, δημοσιεύω, agrum, γῆν, Thuc. agros, δημοῦντας ἀγρούς, *Dion. Hal.*
Confiteor, προσκομίζω, aliquid, τι, Dem. peccatum, ἐξομολογίμαι τὴν ἁμαρτίαν, *N. T.* alicui delictum, τῷ τὸ παράπτωμα, *ibid.*
Confixilis, ε, ὁ κ' ἡ σύμπτυξ, ε, Aristoph.
Confixio, ἡ σύμπτυξις, τας, Herodian.
Conflagratio, ἡ κατάφελξις, τας.
Conflagro, καταφελίζω.
Conflatilis, ε, χανότης, ἡ, ὄν.
Conflatio, ἡ χανεία, ας, Suid.
Conflator, ὁ χανότης, ὅ.
Conflatura, τὸ χανόμενον, ατ.
Confligatio, ἡ σύγκρουσις, τας, Dem.
Confliccio, ἡ σύμβολη, ἡς, Herodian.
Conflictor, διαμαχομαι, cum aliquo ob aliquid, τινὶ ὑπὲρ τινος, Plato.
Conflictus, us, ἡ μάχη, ης, Dem. ἡ σύμβολη, ἡς, *Xen.* in conflictu, ἐν ἡρώ, *Thuc.*
Confligo, συγκρούω, Polyb. acie cum aliquo, συμπτέλλομαι τινί, *Plut.* πρὸς τινα, *id.* συνάπτω τινί, *id.*
Conflo, συνπνέω, ut res, χανόν, συγχανόν, Dem. alicui invidiam, συνάγει τινὶ φθόνον, *id.* καθιστάμι τινα εἰς μῖσος, *Iscor.* res alienum, διατίζομαι, *Dem.*
Confluentia, ἡ ἐμπίρεια, ας, ἡ σύρρυστις, τας, ἡ σύρρεια, ας, Plato.
Confluo, συρρίβω, Isocr. ex montibus, ἐκ ὄρων, *Herodian.* confluit multitudo, ἀφροίζεται πολλόν, *Herodian.* ἐκκλησιάζει τὸ πλὴν, *id.*
Confodio, διατίρω, Dioscor. aliquem, παία τινά, *Herodian.* aliquem jaculis, κατακύντιζω τινά, *id.*
Confederatio, ἡ σπονδή, ἡς, D. m. τὸ συνάμωτον, ε, *Thuc.* ἡ ὁμαχία, ας, *Herodot.*
Confederatus, a, um, ὁ κ' ἡ ἐμείσπνδ, ε, Dem.
Confore, συνώσιζω.
Conformatio, ἡ συμμόρφωσις, τας.
Conformis, ε, ὁ κ' ἡ σύμμορφ, ε, N. T. ὁ κ' ἡ ἐμείσμορφ, ε, *Laert.* fio, συμμορφομαι, *ibid.*
Conformitas, ἡ ἀναλογία, ας, Aristot.
Conformio, συχηματίζω, ad aliquid, πρὸς τι, Plut.
Conformico, συχημαρῶ.
Conforto, παραδέρσω, seu παραβαρύνω, Thucyd.
Confractio, ἡ σπρίλαισις, τας, ἡ κατάλαισις, τας.
Confragofus, a, um, ὁ κ' ἡ σπαραγῆδης, ε, locus, τόπος, Aristot. confragofie petrae, ὑπὲρ τῶν σπάρων, *Lucian.*
Confremio, σπράττωμαι, Plut.
Contrico, ψέχω, Suid.
Confringo, διαρρήγνυμι, vincula, τὰ δεσμά, N. T. συγχαλῶ, *Aristoph.*
Confugio, καταφύγω, ad aliquem, πρὸς τινα, Isocr. ὅπῃ τινα, *id.* ad collem, ὅπῃ λόφον, *Xenoph.* juramenta & pacta, εἰς ὅρκους κ' συνθήκας, *Iscor.* illuc vel huc, ἐνταῦθα ἢ ἐνταῦδε, *id.* ad auxilium alicujus, πρὸς τὸν τῆς βοήθειας τινός, *Basil.*
Confugium, ἡ καταφυγή, ἡς, nullum habere, καταφυγὴν μηδεμίαν ἔχειν, Isocr. tutissimum habere, ἀσφαλεστάτως ἔχειν, *id.* *Conf. Perfigium.*
Confulcio, ὑπὸβίβω, aliquid, τι, Plut.
Confulgeo, συλλαμπῶ.
Confundo, συγχέω, Iscui, i. e. perturbo, συνταράττω, aliquid, τι, Dem. ὑπὲρ τῶν τινος, *Lucian.* i. e. pudefacio, αἰχύνω, aliquem, τινά, *Plut.*
Confuse, συγχυμῶς, Plut. ἀκατατάκτως, *Iscor.* παραχῶδες, *id.*
Confusio, ἡ σύγχυσις, τας, Isocr. ἡ παραχή, ἡς, *Dem.* ordinis, ἡ ἀταξία, ας, *id.* i. e. pudor, ἡ αἰσχύν, ης, *Iscor.* *Conf. Perturbatio, item Pudor.*
Confusus, a, um, συγχυμῶς, ὅν, ὅν, i. e. perturbatus, ταράττω, ὅν, ὅν, Dem. τιταράττω, ὅν, ὅν, *id.* ὁ κ' ἡ παραχῶδης, ε, *Iscor.* ventus confusus,

C O N C O N

ἀνίσμα ἀκατάτακτον, *Dem.* confusus & in-
 equalis, ἀτακτῶς ἢ ἀνόμαλῶς, *id.*
 Confutatio, ἡ ἀνασκόψις, ἢ, *Rhetor.*
 Confuto, ἀνασκοδάζω, aliquem, ἐπὶ ἐλπίχῃ τιναί,
Lucian.
 Congelascō, καταπύγνυμαι, *Aristot.* πύγνυμαι,
Herodian. κρυφαλλόμαι, *Philo.*
 Congelatio, ἡ σύμπτυξις, *εως.*
 Congelidus, α, um, ψυχρὸς, ἂ, ὄν, *Aristot.*
 Congelo, idem quod Congelascō.
 Congeminatio, ὁ διπλασιασμός, ἤ, *Plut.*
 Congemino, διπλασιάζω, *Plut.*
 Congemisco, συνάχθωμαι, alicui, τινί, *Isocr.*
 συνάπτειναι τινί, *Plut.* συσπάζω, *N. T.*
 Congener, ὁ καὶ ὁμόγενῶς, *υ, Plato.*
 Congenero, συγγενίζω.
 Congenitor, ὁ συγγενήτωρ, *ορῶς, Plato.*
 Congenitus, α, um, ὁ καὶ ὁ σύμμετρός, *υ, A-*
rifstot.
 Congeries, ὁ συνάθροισμός, ἤ, τὸ συμφέριμα,
ατῶς, Plut.
 Congermino, συμεκλασάνω, *Theophr.*
 Congero, συμφορέω, lapides & ligna, λίθους καὶ
 ξύλα, *Thuc.* fecommata & convitia, σκάμ-
 ματα καὶ λοιδορίας, *Dem.* historiam in li-
 brum, ἱστορίαν εἰς συγγραφὴν, *Herodian.*
 Congerro, onis, ο συμεκλήσθω, *υ.*
 Congestio, ἡ συμφορήσις, *εως, Plut.*
 Congestilius, α, um, συμφορητός, ἢ, ὄν, *A-*
rifstot.
 Congestus, α, um, συμπτωμενός, *εως, ἴων, ἴων,*
συμφορητός, ἢ, υ, Lucian.
 Congialis, ε, χαλῶς, αἶα, αἶων, *Eust.*
 Congiarium, ἡ νομή, ἢ, *Herodian.* dare con-
 giaria populo, νομάς ὀφειδέναι τῷ δήμῳ,
id. polliceri se daturum alicui, νομάς ἐπαρ-
 χάζειν τινί, *id.*
 Congius, ὁ χοῦδος, *εως, Aristoph.* ὁ χῆς, χόσῶ,
Diosc.
 Conglaciatus, α, um, vide Congelatus.
 Conglacio, vide Congelo.
 Conglobatim, ἀθρόως.
 Conglobatio, ἡ συνάθροισις, *εως.*
 Conglobo, καπιλλίζω, *Plut.*
 Conglomeratio, ἡ συνάθροισις, *εως, Dion. Arcop.*
 Conglomerō, συνάθροισμα.
 Conglutinaceo, ὁ συγκολλησις, *εως.*
 Conglutinator, ὁ συγκολλητής, ὃ, *Aristoph.*
 Conglutino, συγκολλῶ, iermonem, λόγον,
Plut.
 Congracor, ἐκκλιζέω.
 Congratulatio, τὸ συγχαρμα, *ατῶς.*
 Congratulor, συγχαίρω, alicui ob aliquid,
τιμῇ, Dem.
 Congrediens, συμμίζω, cum aliquo, τινί,
Dem.
 Congredor, συνέρχωμαι, *Isocr.* συβήσκειμαι,
id. cum exercitu, ἀνταίρω πρὸς τινα δύ-
 ναμιν, *Dem.* cum aliquo, συμπληροῦμαι τῷ
Plut. πρὸς τινα, *id.*
 Congregabilis, ε, συναγαγαικός, ἢ, ὄν, ἀγ-
 γαῖος, αἶα, αἶον, *Aristot.*
 Congregatim, ἀγχιθῶν, *Philo.*
 Congregatio, συναγισσάρις, ὃ.
 Congrego, ἀγχιζέω, *Aristot.* συνάγω, ali-
 quos, τινάς, *Isocr.* aliquid, ἀφροῖζω τι,
Plato.
 Congressio, ἡ συνάθροισις, *εως, ἢ συνάθροισις, υ,*
Thuc. cum aliquo, ἢ ἑτάθροισις πρὸς τινα,
Plut. familiaris, ἢ πρὸς ἀλλήλους συνάθροισις,
Isocr. hostilis, vide Praelium.
 Congreissus, idem quod antecedens Congressio.
 Congruens, ὁ καὶ ὁμόθετος, α, domus alicui-
 us dignitati reipublicae, οἶκος ἀκόλθετος τῇ
 ὀνόματι τῇ πολιτείας, *Dem.* ἀρμότιον, *ισα.*
ω, rebus praesentibus, τῶς παρόντων, *Isocr.*
πρὸς τῶν, κατὰ, υ, moribus, τῶς ἡθῶν,
Dem. ὁ καὶ ὁ ἀναλογος, *υ,* rebus, τῶς παρόν-
των, Aristot.
 Congruenter, ὁμοζώντως, alicui, ἀκόλθετος τι-
 νί, *Plut.* ἀποσπικόντως, *Aristot.* i. e. amice,
 ὁμογενεῖας, *Isocr.*
 congruentia, ἡ ὁμοζωνία, ἢ, *Plato.*
 Congruit, ἀκόλθω, *Aristot.* aliquem fieri do-
 minum aliquis rei, ἀρμότιν τινά γένεσθαι
 κύριον τινός, *Isocr.*

CON CON

Congruo, συναρμοσία, cum aliquo in aliquid, τινὶ εἰς τι, Xen. senioribus, ἀρμόζω, τοῖς ἀριστέτεροις, Plat. vitæ consuetudini, ἀρμόζω, ἢ ἀρμοσία πρὸς τὰς ζωῶν σιαις, Isocr. alicui rei, ὑαρμοσίας ἔχει πρὸς τι, id. i. e. idem sentio, ὁμοφρονῶ, ὁμονόω, cum aliquo, τινὶ, Herodian.

Congruus, α, um, ἀρμόδιος, ἴσ, ἰον, ὁ ἢ ὑαρμοστος, α, ad aliquid, πρὸς τι, Isocr.

Conjectatio, vide Conjectura.

Conjectatorie, σοχαστικῶς, Aristot.

Conjectio, ἡ βολή, ἦς. Conf. Conjectura.

Conjecto, συζηδομαι, de mente alicujus, τὸ διατίνας τίνος, Isocr. ex moribus, διὰ τροπῶν, Plat. ex rebus gestis, εἰκάζω τοῖς πράξιόντι, id. mensuram ex crassitudine lateris, εἰκάζω τὸ μέτρον ἐκ τῆς πάχους τῆς ἀπλῆδος, Thuc. quod hostis infequatur, εἰκάζω τὸς ἀπλεμῖας ἐλαύνειν, Xen. Conf. Conjectura, item Conjectio.

Conjector, ὁ εἰκαστής, ὧ, Thuc. ὁ σοχαστής, ὧ, LXX. somniorum, ὁ ὀνειροκρίτης, α, Poll.

Conjectura, ἡ εἰκασία, ας, Lucian. ὁ σοχασμός, ὧ, Suid. το τεκμήριον, α, Dem. ἡ ἐκπίλησις, εως, Isocr. ἡ ὑπόνοια, ας, Dem. conjecturam capio, συζηζω, id. εἰκάζω, id. de praesentibus ex praeteritis, τιμαίρομαι τὰ νῦν ἐκ τῆς ποτε, Plat. ex operibus de moribus alicujus, διὰ τῆς ἔργων πρὸς τρόπος τίνος, id. de hostium iuga, τιμαίρομαι τὸς ἀπλεμῖας φυγεῖν, Isocr. facio, αὐτίκα τεκμήριον, Isocr. praebeo alicui de aliquo, τιμαίρειν παρήκα τινα τεκμήριον, Plato, conjectura utendum est, χρὴ εἰκάζειν, Luc. multa conjecturas percipio, πολλὰ εἰκασίας παρήλαμβόνα, Lucian. quantum conjectura adsequi licet, ὥς ἐως τιμαίριδος, Philo.

Conjecturalis, ε, συχαστικός, ἡ, ὄν, Aristot.

Conjecturo, vide Conjectura, Conjectio, Conjectio.

Conjicio, συμβάλλω, aliquid in aliquid, τινὶ εἰς τι, Theophr. aliquem in periculum, διδῶμι τινα κινδύνῳ, Dem. aliquem in re, ἐμβάλλω τινὰ εἰς τὸ δύναι, Xen. aliquem in metum, καταβάλλω τινὰ εἰς φόβον, Plato, καθίσταμι τινὰ εἰς εὖρον, Isocr. in vincula, καταβάλλω τινὰ εἰς φυλακὰς, Philo. urbem in extreimas calamitates, ἐμβάλλω τὴν πόλιν εἰς τὰς δεινότητας ἀσυχίας, Isocr. καθίσταμι εἰς ἐσχάτας συμφορας, id. in ignominiam, εἰς τὴν ἀτιμίαν, id. i. e. conjectura adsequor, συζηζομαι τινὶ, Isocr. εἰκάζω τι, Dem.

Conjugalis, ε, ὁ ἢ συζυγίος, ἔσθ, Naz.

Conjugatio, ἡ συζυγία, ας, Gramm.

conjugator, ὁ συζυγιστής, ὧ.

Conjugium, ὁ γάμος, α, Dem. ἡ συζυγία, ας, Naz. ἡ ἐξέλιξις, εως, Plato, potulare in conjugium, αἰτῶν εἰς γάμον, Philo, in hoc conjugium, παύειν συζυγίαν, Plato.

Conjugo, συζυγίζωμι, Xen.

conjuncte, συναρμοσθῶς.

conjunctum, idem.

Conjunctio, ἡ συζυγία, εως, Aristot. ἡ συζυγία, ας, id. ὁ συνδιασμός, ὧ, id. ἡ συνάφαις, εως, id. ἡ συναφή, ἦς, Plat. sanguinis, ἡ συζύγειναι, ας, Dem. necessitudinis, ἡ ἐκκρίσις, ας, id.

Conjunctus, α, um, ὁ ἢ συναφής, ἔσθ, συζυγιστής, εως, ἐν, συναρμοσθῶ, ἐν, ἐν, cum periculo, ἔχων κινδύνον, Dem. genere alicui, οἰκείως τινὶ γένει, id. aīnitate, προσήκοντι κατ' ὅσην κινεῖται, Herodot. res cum nullo conjuncta est labore, ἐξεί τι παρὰ τι πρὸς τι πόνον, Isocr. ignorat tia conjuncta est cum malitia, ἡ ἀγνοία μεμικῶν τῇ κακία, Dem.

Conjuncto, συναφῶς, aliquid cum aliquo, τινὶ τινὶ, Plat. τὸ πρὸς τι, Aristot. συναφῶς τι πρὸς τι, id. aliquos inter se benevolentia, συναφῶς τινὰς ἀλλήλους πρὸς ἀλλήλους, Philo. civilem vitæ rationem cum philosophia, μέγιστον ἢ κεραιόντων τὴν πολιτικὴν διαίτην τῇ φιλοσοφίᾳ, Plat. prudentiam cum morum

confilio alicujus utor, *συμβουλευομαι τι-
 νι, Isocr.* adhibeo aliquem in consilium, *ποιω τινά συμβουλευον, idem, συμβουλεύο-
 μαι τινι ὑπὲρ τινος, id.* παραλαμβάνω
 τινά συμβουλευον ὅς τις, *Aristot.* sanctius
 in eo consilium de aliqua re, ὅτι ἄνδρ' βου-
 λόμεται περὶ τινος, *idem*, nullo inferior
 sum consiliis, ὑδὸς ἥτιον διδάσκει βου-
 λούμεν, *idem*, consilii inopia, ἡ ἀβουλία, *as, id.*
 Consimilis, *e, ὁμοιος, εἰς, εἰον, alicui, τι-
 νι, Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀντίστοιχος, *u, D.m.*
 Consimiliter, *παραπλησίως, Dem.*
 Consistentia, ἡ σύστασις, *εἰς, Plato.*
 Consisto, συνίσταμαι, *Aristot.* in muro, ἐπι-
 στημι τῇ τείχει, *Herod.* Conf. Confso.
 Consistorium, τὸ βουλευτήριον, *u, Plut.* τὸ
 συμβούριον, *u, D.m.*
 Consistio, ἡ οὐτεία, *as, Plut.* ἡ οὐτάσει, *εἰς,
 Aristot.*
 Consistis, *a, um, σιστευόμενος, ἐν, ἐον,
 Aristot.*
 Confobrina, ἡ ἀνψία, *ἄς, Dem.*
 Confobrinitas, ἡ ἀνψιότης, *ητος, Dem.*
 Confobrinus, ὁ ἀνψιος, *ῥ, Dem.*
 Confocer, ὁ ὁμοτινὴς, *u.*
 Confociatim, *συνδυαστικῶς.*
 Confociatio, ἡ κοινωνία, *as, Aristot.*
 Confocio, συνδυάζω, *Ælian.* i. e. nuptui
 do, συνωκίζω, aliquam alicui, τινά τινι,
Isocr. arma, συμμαχέω, *Dem.* forte, Συγ-
 κληρῶν, *Basile.*
 Confolabilis, *e, παραμυθικός, ἡ, ἐν, Aristot.*
 Confolatio, ἡ παρακλήσις, *εἰς, N.T.* ἡ πα-
 ραμυθία, *as, Synes.* ἡ παρηγορία, *as, Plu-
 tarch.*
 Consolator, ὁ παρακλητής, *u, N.T.* ὁ πα-
 ραμυθητής, *ῥ, Hesychius.* ὁ παρακλητωρ,
ος, LXX.
 Consolatorius, *a, um, παραμυθητικός, ἡ, ἐν,
 Aristot.* παρακλητικὸς, *ἡ, ἐν, παρηγορικός,
 ἡ, ἐν, Gal.*
 Consolor, παραμυθίζομαι, aliquem, τινά, *Æs-
 chin.* aliqua re, τινί, *Herodian.* in omni
 additione, παρακαλῶ τινά ἐν πάσῃ ἐπι-
 φή, *N.T.* eo animum, quod alii similia
 patiuntur, παραμυθίαν ἔχω τὴν ἄλλης τῆς
 ἔρωσι παθεῖν, *Lucian.* luctum mecum ali-
 cuius gloria, παραψυχῶ τῇ ἀντιθῆ ἔχω
 τὴν εὐκλειαν τινος, *Dem.*
 Consonans, ὁ συμφωνῶν, *ἔντος, Philo.* ὁ καὶ ἡ
 σύμφωνος, *u, Aristot.*
 Consonantia, ἡ συμφωνία, *as, Plato.*
 Consono, συμφωνῶ, *Philo.* συμφωνῶ, *Aristot.*
 i. e. consensio. Vide Consensio.
 Consonus, *a, um, idem quod Consonans; i. e.
 conveniens, καθήκειν, ἔσθ, ἐν, Dem.* ἀρε-
 στικῶν, *ἔσθ, ἐν, id.*
 Consopio, κατακοιμάω, *Plut.* litem, ἐκλύω
ἔρην, D.m.
 Consores, κοινωνοί, *ἡ, ἐν, alicujus rei, τι-
 νος, Xenoph.* ὁ καὶ ἡ συγκοινωνός, *u, N.T.*
 ὁ καὶ ἡ συγκληρός, *u, Plut.* consortem facio
 aliquem alicui, συγκληρῶ τινά τινι,
Æschin.
 Consortium, ἡ κοινωνία, *as, alicujus cum ali-
 quo, τινί παρὲς τινά, Plato.* commune &
 æquale juris, κοινὴ καὶ ἰση μετοχία ἧς δι-
 καίας, *Dem.* i. e. amicitia, ἡ ἑταιρία, *as,
 Isocr.* ἡ ἑταιρία, *as, id.*
 Conspexus, *a, um, ὁ καὶ ἡ περίεσιπλος, u,
 Demosth.*
 Conspexus, *us, ἡ ἐψις, εἰς, Plut.* ἡ σινοψίς,
εἰς, Polyb. in conspectu, ἐν ἐψή, *Plut.*
 conspicio, *idem, κατασπῆον, N.T.* in con-
 spectum venio, ὀφθαίνομαι, *Herodian.* ali-
 cuius, ἔρχομαι εἰς ὀφθαλμούς τινος, *Ælian.*
 ἔμφαντος γινώσκει τινι, *id.*
 Conspergo, διαπύκνω, *Galen.* aliquid aliqua
 re, καταπύκνω τι τινι, *Al. Aphrod.* sale,
 ἀρροπύκνω ἄλῶν τι, *Galen.* aliquem scobe
 aurea, ὀππύκνω τινί. ῥήγμα χρυσοῦ, *He-
 rodian.*
 Conspersus, *a, um, πασάς, ἡ, ἐν, Aithen.*
 Conspicillo, onis, ὁ κατόπλος, *u, Herodot.*
 Conspectio, συνώπιασμα, aliquid, τι, *Xen.*
 σινοπῶν τι, *Polyb.* ὀρῶν εἰς τι, *Xen.*

Confpicor, idem quod antecessens *Confpicio*.
 Confpicuus, α, um, ὁ κὴ ἡ *ἐμφανής*, α, Dem. fio ignavia, *ἀνεπαρκής* γίνομαι ὅτι τῇ κακίᾳ, id.
 Conspiratio, ἡ σύμπνοια, ας, Herodian. i. e. conjuratio, ἡ σύσασις, ας, Dem. inire conspirationem, σιωπῇ συνωμοσίαν, Herodian.
 Conspiratus, ὁ συνωμότης, α, cum aliquo, τῷ, Plut. in aliquid, ὁ συνωμότης τινός, Herodian.
 Conspiro, συμπνῖν, Dem. i. e. consentio, vide *Consentio*; i. e. conjuro cum aliquo, συνίσταμαι μετὰ τινός, Dem. adversus aliquem, συνωμόνυμι ὅτι τινα, id.
 Conspisso, ἀνυκνῖν, aliquid, τί, Plut.
 Conspuo, καταπνῖν, aliquem, τινός, Dem. ἐμπνῖν τινί, Ael.
 Conspurco, μιλῖν, aliquid aliqua re, τινί, Herodian. μολυβν τι, Isocr.
 Consputo, idem quod *Conspuo*.
 Constabilio, βεβαίω, aliquid sœvitia, τὴ δι' ἀμόνητον, Herodian. ἐμβεβαίων τι, Plut.
 Constans, βέβαιος, αἰᾶ, αιον, Dem. inimicitia, ἔχθρα, ας, id. ὁ κὴ ἡ *ἀσάβητος*, ἔσθ, Aristot. constansior e senatu, *ἀσάβησις* τῇ συζυγίᾳ, Herodian. constanti vultu sum, ὁμοῖον εἶ παῖσι πρόσωπον ἔχω, Aelian.
 Constanter, βεβαίως, colere pacem, ἀγαν εἰρήνῳ, Isocr. ἀσάβως, Herodian. ἀμείτακτον, Isocr.
 Constantia, ἡ ἀσάβεια, ας, Plut. honoris & donorum, βεβαίως τιμῆς κὴ δωρίων, Dem. animi, ἡ ἀτάραξις, ας, Herodian.
 Constat, πανρόν ἐσιν, omnibus, πᾶσι, Isocr. ἀρόδαλον ἐσιν, Dem. ἐννομήρον ἐσιν, Herodian. non constat, εἰ ἀφανέει καὶ, Thucyd. i. e. emitur, ἀγχαρίζῃ, eodem pretio, ἴσος τιμῆς.
 Consternatio, ἡ καταπληξις, ας, Thuc. ἐμπληξια, ας, Aeschin.
 Consternatus, α, um, ὁ κὴ ἡ *ἐμπληκτός*, α, Plut. aliquo, ἐμπιπληγμένος, ἐνν, ἴνον, πρὸς τι, id.
 Consterno, ἐκπλητῖν, aliquem, τινά, Herodian. παρατῖν τινά, Dem. διαπαρατῖν τινά, Plut. ἐκπαρατῖν τινά, id. i. e. complano, κατασφόν, τῇ *Philo*, κατασφόννυμι τι, Galen.
 Constipo, ἐπιστάτῖν, aliquid, τί, Aristot. κατασάτῖν τι, Theophr.
 Constituo, καθίστημι, alium in locum aliquid, ἀλλοῦ ἀντὶ τινός, Xen. tyrannos in urbibus, τυράννος ἐν πόλεσι, Dem. aliquid circa aliquid, καθίσταμαι τί πρὸς τι, Thuc. urbem deferendam esse, ἀπραιρῖσθαι τὴν πόλιν ἐκπολεῖν, Dem. apud animum, ἀπραιρῖσθαι τῇ γνώμῃ, id. & decerno de a liqua re, γινώσκω κὴ ψηφίζομαι πρὸς τινός, id. constitui scribere, εὐλόμην γράφειν, Isocr. facere, ἀπραιλόμην ποιεῖν, id. dicere, ἐπιχειρῖσθαι λέγειν, idem. rationem habere, δίδουαί μοι φροντίξεν, Plato. opem ferre, διδορμένον ἐσιν μοι βοηθεῖν, idem.
 Constitutio, ἡ κατάστασις, ας, alicujus rei aliquo, τινός εἰς τι, Gal. reipublicæ, τῇ πολιτείας, Aristot. naturalis, κατάστημα τὸ ἐν φύσει, Diosc. serena cœli, κατέστημα αἰθρῶν, id. corporis, ἡ ἔξις, ας, Aristot. bona, ἡ εὐχρία, ας, id. mala, ἡ καχερία, ας, Plut. i. e. edictum, τὸ διατάγμα, ατός, id.
 Constitutus, α, um, ταχὺς, ἡ ὄν, Plato, constitutum tempus, τιταγμένος, εἰρημένος, διαορισμένος, διηγορδμένος, ταχὺς χρόνος, Dem. Isocr. constituta dies, hora, τιταγμένος, &c. ἡμέρα ὥρα, id. constituto tempore, ἐν τιταγμένῳ χρόνῳ, Dem.
 Consto, συνίσταμαι, ex aliquo, ἐκ τινός, Xen. i. e. non moveor, tranquillus um, εὐσάβητος, constat mare, εὐσάβητὸ πόντος, Lucian. mihi, i. e. ejusdem sententia sum, ἀμετακινήτως ἔχω, Isocr. τὸ *Constat* videbis suo loco.

Constrator, ὁ ἐρώτης, *v. Athen.*
 Construpo, *ἰορθε, Plut.*
 Constrictio, ἡ ἐνέσις, *ias, Gal.*
 Constrictivus, α, um, *συμπλεκτικός, ἡ, ἐν, Diose.*
 Constringo, *σφίζω, aliquid, τι, Philo. σφί-
 ρισφίζω, Diose. συσφίζω, Athen. σφύω,
 Gal. συσφύω τι, Isocr. aureis fibulis, ἀνα-
 σπάζουσιν χρυσοῖς ἐπισφίζω, Ael. πνεύματι
 χρυσαῖς καταλαμβάνω τι, id. constringor
 necessitate, κῆμας εἰς ἀνάγκην, Eurip.*
 Construccio, ἡ συντάξις, *ias, Dem. ἡ κα-
 τασκευὴ, ἡς, navis, πλοῦς, Athen. orationis,
 λόγος, Dion. Hal.*
 Construo, κατασκευάζω, *turres, ὀρύγματα, He-
 rodian. ut Grammatici, πωτότατος, pontem,
 ζώδην τι γέφυραν, Herodian. murum lapide
 quadrato, ποιεῖν τῆχον λίθους εἰς τετραγών-
 ον εἰργασμένος, id.*
 Constuprator, ὁ μοιχάων, *ὄντο, Plato.*
 Constupro, μοιχάω, *uxorem alicujus, γυναῖκα
 τινος, Plato.*
 Confubstantialis, ε, ὁ ἡ ὁμοῦς, *υ.*
 Consuefacio, συνήθίζω, *ad faciendum aliquid,
 ποιῆν τι, Aeschin. aliquem ad serviendum,
 προσήθίζω τινά διραπλέειν, Xen. ad feren-
 dum aerem libentium, ἐσθίζω τῷ αἵτι χει-
 μέρει, Herodian.*
 Consuefactio, ὁ συνήθισμός, *υ, Ammon.*
 Consuefco, ἐθίζομαι, *facere aliquid, ποιῆν
 τι, Xen. alicujus, τινός, Plato, i. e. rem
 venerream habeo cum aliqua, συγγίνομαι
 τινι, id. consuevi imperare, εἰσέβα ἀρχεῖν,
 Dem. calumniari, εἰθίσμαι συκοφαντεῖν,
 idem.*
 Consuetudo, τὸ ἔθος, *ι, est mihi, καθι-
 στικὸν ἐμοί, Isocr. bonorum studiorum, συ-
 νήθεια χρηστῶν ἐπιτηδεύματων, Dem. me-
 lior, βελτίον ἔθος, id. inolescit, γίνταται
 ἔθος, id. consuetudinem introducere, εἰσά-
 γειν ἔθος, id. facere aliquid propter con-
 suetudinem, ποιῆν τι τὸ ἔθος ἐνικα, id.
 a consuetudine desistere, παύειν τὸ ἔθος,
 id. in consuetudine esse positum, ἐν ἔθ-
 ῳ, Thuc. ex consuetudine, κατὰ τὸ ἔθος,
 Aristot. i. e. conversatio, ἡ εἰκαστική, ἡ ἐθι-
 κα, Dem. ἡ διατριβή, ἡς, Isocr. alicujus cum
 aliquibus, ἡ συνήθεια τινος πρὸς τινας,
 Isocr. ἡ ὁμιλία τινος πρὸς τινας, Dem. con-
 suetudinem habeo cum aliquo, συλλεγίσθημι
 τινι, id. consuetudine alicujus utor, συν-
 διατρίβω τινι, id.*
 Consuetus, α, um, ὁ ἡ ἡ ἐθὺς, *α, Thuc.
 ἐθιθεῖς, εἰσα, ἐν, Plut. facere, ὁ ἡ συν-
 ἡθὺς ποιῆν, id. consuetus morbus, συνήθης
 νόσος, id.*
 Consul, ὁ ὑπάτος, *υ, Dion. Hal. sum, ὑ-
 πατοῦς, Herodian. ὑπατον ἀρχὴν τιλῆς, idem.*
 Consularis, ε, ὑπατικός, *ἡ, ἐν, consulare mu-
 nus, ὑπατική σφραῖς, Hierodi. vir, ὁ ὑπα-
 τιστικός, ἐπὶ, id. ὁ ὑπατεύσας, ἀντι, id.
 ὁ δὲ ὑπατεύσας, id.*
 Consulatus, us, ἡ ὑπατία, *ας, Plut. con-
 sulatus honor, ἡ ὑπατείας τιμή, He-
 rodian.*
 Consulo, i. e. consilium do, συμβιβάζω, *ali-
 quid alicui ex benevolentia, δίδωμι
 τι συμβιβάζω τινι, Isocr. in commune
 cum aliquo, βιβάζομαι κοινῇ μετὰ τινος,
 Dem. recte de aliqua re, βιβάζομαι ὁρ-
 θῶς περὶ τινος, Isocr. mihi ipse male,
 βιβάζομαι κακῶς περὶ ἐμαυτοῦ, Dem. equi
 bonique aliquid, εὐχαρίστως εἰρεῖ τι, Lu-
 cian. pete consilium, συμβιβάζομαι τινι
 λόγῳ τινος, Isocr. προσανατιθεῖμαι τινι
 λόγῳ τινος, Diad. Sicul. commodis alicu-
 jus, σκεπτόμαι τὸ συμφέρον τινός, Aristot.
 commodis meis, σκεπτόμαι τὸ ἐμαυτοῦ
 συμφέρον, Plaut. ζητέω τὸ ἐμοὶ σφαιρὸν,
 Aristot.*
 Consultatio, ἡ βούλσις, *ias, Aristot. ἡ συμ-
 βουλία, ας, Dem. Conf. Consilium.*
 Consulto, as, *vide Consulo.*
 Consulto, ἐξιπνέω, *fallere, ἐξαπατῶν, Dem.
 injuriosus, ἐν προαίρεσιν ὕβρις, id. pec-
 co, ἐν προαίρεσιν, ἐκασίας, καὶ προαίρεσιν,
 ἐκαστὴ ἀμαρτόν, id. & Isocr.*

Confessor, ὁ συμβολόμενος, α, Dem. alicujus rei, ὁ σύμβολός τινος, Herodian.
 Consultum, τὸ βάλωμα, ατ, Thuc. τὸ συμβόλαιον, α, Dem. τὸ συμβόλαιον, ατ, Dion. Hal. τὸ συμβόλαιον, ατ, Xen.
 Consultus, α, um, ὁ ἢ ἡ εὐσεβής, α, Isocr.
 Consummatio, ἡ τελείωσις, ιως, Ariflot. sculi, ἡ συντέλεια τοῦ αἰῶνος, N. T.
 Consummator, ὁ τελειωτής, ὅ, N. T.
 Consummatus, α, um, τέλειος, εἷς, εν, Dem. vlt, ἀνὴρ ὑποτεταγμένος, Xen.
 Consummo, κατατελέω, Plato. συντέλεια, Herodian.
 Consumo, καταναίω, multa in amicos, πολλά εἰς φίλους, Xen. opes suas, πλὴν ὅσων, Dem. tempus, διατρέχω χρόνον, Dem. in aliquid, ἀναλίσκω ἢ χρονον εἰς τι, Plato. in itineribus, διατρέχω χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς, Xen. in aliqua re, αἰετ, Isocr. ἐπὶ τι, idem. κατὰ τι, Dem. diem dicendo, κατατρέχω ἡμέραν δημηγορῶν, idem, una memoriam, ἀναλίσκω μνημόνῳ, Herodian. λυμαίνω, ignis consumit civitatem, ὠδρ λυμαίνῃ πλὴν πόλιν, idem, πρυχάω, Graeci feditioni Graeciam consumpsere, Ἑλλήνας καταστρέφουσι: ἐτρέχασαν πλὴν Ἑλλάδα, id.
 Consumptio, ἡ ἀλάστωσις, ιως, roboris, ἰχθύος, Lucian.
 Consumptivus, α, um, ἀναλατικός, ὅ, ἐν, Naz.
 Consumptor, ὁ ἀναλατής, ὅ, Plato. ὁ φαναλατής, ὅ, id.
 Confus, διατρίβω, aliquid, τι, Plut. κατατρίβω τι, Diof. διατρίβω τι, Ael.
 Confurgo, συγυρίζω.
 Confurrectio, ἡ συνκλίστασις, ιως.
 Confusor, διαφιδυρίζω, cum aliquo, πρὸς τινα, Lucian.
 Contabefacio, μαραινῶ, aliquid, τι, Isocr.
 Contabefco, μαραινόμενος, Ariflot.
 Contabulatio, ἡ συνίδωσις, ιως.
 Contabulo, συνιδῶ, aliquid, τι.
 Contactus, ἡ προσάφῃ, ἡς, Diof. ἡ ἱπαρῇ, ἡς, Plato.
 Contagio, ἡ ἀνάγκησις, ιως, Plut. αἵρης, ἡ φθορὰ αἵματος, Herodian.
 Contaminate, μιανῶ.
 Contaminatio, ὁ μίανσις, ε, τὸ ἀλίσγημα, ατ, N. T.
 Contaminatus, α, um, μιανός, α, ἐν, sanguine, αἱματι.
 Contamino, μιανῶ, manus caede, τὰς χεῖρας εἶναι, Lucian. aliqua re, μολύνω τινί, N. T. ἀλίσγη τινί, LXX.
 Contechnor, τεχνάζω, Galen.
 Contego, συγκρύπτω, & obvelo peccata, ἢ συγκαλύπτω τὰς ἀμαρτίας, Dem. aliquid, ἐπικαλύπτω τι, Lucian.
 Contemero, idem quod Contamino.
 Contemendus, α, um, ὁ ἢ ἡ εὐκαταφρόνητος, α, Dem. βραχίς, αἰετ, Plato.
 Contemno, καταφρονῶ, monitores, συμβολάοντες, Dem. virtutem, ἐλιγνῶν τ' ἀριτῆς, Isocr. aliquem, ἀφροντιστῶν τινός, Plato. aliquid, παρ' ὀλίγον ποιεῖμαι τι, Isocr. ἐν μνηστὶ λόγῳ τίθειμαι τι, Plut. ἐλιγνῶν ἔχω πρὸς τι, Aeschin. ὑπερβῶ τι, Isocr.
 Contemplatio, ἡ θεωρησις, ιως, ἡ θεωρία, ας, Ariflot. ἡ σκέψις, ιως, Herodian.
 Contemplativus, α, um, θεωρητικός, ὅ, ἐν, Ariflot.
 Contemplator, ὁ θεωρῶν, ε, Plato.
 Contemplor, θεωρῶ, aliquid, τι, Plato. σκέπτομαι τι, Isocr. θεωροῦμαι εἰς τι, Lucian.
 Contemptibilis, ε, ὁ ἢ ἡ εὐκαταφρόνητος, α, Lucian.
 Contemptim, καταφρονητικῶς, Xen. καταφρονητικῶς, Dem.
 Contemptio, vide Contemptus.
 Contemptor, ὁ καταφρονητής, ὅ, Plut. ὁ καταφρονῶν, ἐντ, Dem. ὁ ὑπερβότης, α, Thuc. ὁ καταφρονητικός, ὅ, Ariflot.
 Contemptrix, ἡ καταφρονῶσα, ἡς, ἡ ὑπερβότης, ατ, ἡ φαυλίστρια, ας, LXX.

Contemptus, us, ἡ καταφρόνησις, ιως, Thuc. ἡ ὑπερβότης, ας, Chryf. τὸ καταφρόνημα, ατ, Thuc. contemptui habeo aliquid, αἰετ ὀλίγον ποιεῖμαι τι, Isocr. ἐν ἐλιγνῶν ποιεῖμαι τι, Thuc. in contemptum venio, εἰς ἀπειλῶν ἐρχομαι, N. T.
 Contemptus, α, um, καταφρονητικός, ἐν, ἐν, Dem. καταφρονητικός, ἐν, ἐν, Isocr.
 Contendo, Cυντίνα, proprie de arcu, i. e. certo cum aliquo, ἀμφοτέρω τινί, Isocr. ob aliquid, ἀμυλλόμεμαι τινί, Xen. φιλονεικῶ πρὸς τινα αἰετ τινος, Herodian. ἱριζῶ τινί αἰετ τινος, Isocr. verbis, λογομαχίῳ, Dem. Arcor. jure, δικαιοσύνη, Lucian. i. e. iter instituo aliquo, εἰσάγωμαι εἰς τι, Herodot. i. e. comparo, vide Comparo.
 Contenebescit, Cυκοτίζε, Xen.
 Contenebrio, Cυκοτόζω, Dem. ὀπισκοτία, Diof.
 Contente, Cυντίνας, Lucian. Cυντεταγμένος, Plato.
 Contentio, ἡ Cυντάσις, ιως, nervorum, νύβρων, Diofot. non interruptus tenor alicujus, ἡ Cυντίνα τινός, Ariflot. i. e. studium, ἡ Cυνδῶ, ἡς, Dem. i. e. certamen, ἡ ἀμφοτέρωσις, ιως, id. ὁ ἀγὼν, ατ, id. ἡ ἱρις, id, Xen. contentiones inter aliquos excito, φιλονεικίῳ, f. ἱριδῆς τισιν ἐμβάλλω, idem, propter aliquam rem in contentionem venio, εἰς φιλονεικίαν καθίσταμαι αἰετ τινος, Isocr. contentiones studio flagro, φιλονεικίῳ, Philo. est mihi contentio cum aliquo, ἐστὶ μοι ἀγὼν πρὸς τινα, Dem.
 Contentiose, φιλονεικῶς, Xen.
 Contentiosus, α, um, ἱριστικός, ὅ, ἐν, Isocr. ὁ ἢ ἡ φιλονεικός, α, Dem. ὁ ἢ ἡ φιλόδοξος, α, id.
 Contentus, α, um, ὁ ἢ ἡ Cυντέτης, α, studium, Cυνδῶ, Herodian. sua forte, ὁ ἢ ἡ αὐτάρεκτος, ατ, Dem. paucis, ὁ ἢ ἡ ὀλιγαρκῆς, ατ, sum aliqua re, ὀλιγάν ἐν τινί, Isocr. τοῖς, id. αἰ, Dem. ἀπαρητῶς ἔχω τι, Herod. donis, εἰργῶ ὅτι ταῖς δωρεαῖς, Isocr. praesentibus, εἰργῶ τὸ παρόντα, vel τοῖς παρόντι, id. his, ταῦτα ἐργῶ μοι, id. ἀπὸ τῶν μοι ταῦτα, Dem.
 Contrebere, τρυπάω, aliquid, τι, Lucian.
 Conterminus, α, um, vide Confinis, α.
 Contero, Cυντρίβω, aliquid, τι, Xen. tempus, διατρέχω χρόνον, id.
 Contranea, ἡ πατριότης, id, Lucian.
 Contraneus, α, um, ὁ πατριότης, α, Plato.
 Conterreo, τρέβω, Thuc.
 Contestatio, ἡ διαμαρτυρία, ας, Dem.
 Confessor, ἐπιμαρτύρομαι, aliquem, τινά, Dem. Deos, ἱκανῶς διῶς, Xen. item, διαμαρτυρῶ, id.
 Contexto, Cυνυφαίνω, aliquid, τι, Philo.
 Contexte, Cυνυφασμένος, Cυμπληκτικός, ατ, Cυνυφῶ.
 Contextio, ἡ Cυνυφῇ, ἡς, Plato.
 Contextus, us, ἡ Cυνυφανσις, ιως, ἡ Cυμπλοκή, ἡς, Plato.
 Contextus, α, um, ὁ ἢ ἡ Cυνυφῆς, ατ, Ariflot.
 Conticeo, καταστῶ, Plato.
 Conticesco, καταστῶ, Plato. καταστῶ, Lucian. καταστῶ, Plut. conticescere facio, καταστῶ, aliquem manu, τινά πῶ χειρὸς νόματι, Herodian.
 Conticinium, ἡ Cυνυφῇ, ἡς, Plut. noctis, ἡ σιωπὴ, ατ.
 Contignatio, ἡ δόκισις, ιως, Helych. ἡ ἐξολασίς, ιως, Thucyd. ἡ ὁρεφῇ, ἡς, Thuc. τὸ ὁρεφῶμα, Athen. tertia, τὸ τρίστην, α, N. T.
 Contigno, ἐξολῶ, LXX. domum trabibus quadrangularibus, ὁρεφῶ οἰκίαν δοκίς τετραγώνῃς, Lucian.
 Contiguus, α, um, ὁ ἢ ἡ προσεχής, ατ, Strabo, loco, ὁ ἢ ἡ ἀπαστοχῶς, α, Philo.
 Continens, i. e. comprehendens, συνείχων,

ατ, α, Ariflot. αἰετ, ατ, Ariflot.
 i. e. continuus, ὁ ἢ ἡ συνειχής, ατ, id.
 i. e. temperans, ὁ ἢ ἡ ἱκρατικός, ιως, Isocr. ὁ ἢ ἡ σάφρων, ατ, Dem. terra, ἡ ἡπειρος, α, id. τα μισθῶν, ατ, id. i. e. temperans sum, ἱκρατικός, Plut.
 Continenter, i. e. sine intermissione, σιωπῶν, Thuc. i. e. temperanter, σάφρων, Isocr.
 Continentia, ἡ ἱκρατία, ας, Xen. ἡ σάφρων, ας, Dem.
 Contineo, συνείχω, aliquid, τι, Xen. i. e. moderor, καταστῶ, aliquem, τινά, Plut. linguam, κρατίῳ τ' ἡλότης, Plut. me domi, διατρέχω οἶκον, Herodian. intra me, αἰετ, Artem. ἱματεύω, Ariflot.
 Contingo, ἀπλομαι, aliquid, τινός, Plut. ἱρῶ, πλομαι τινος, id. aliquem propinquitate, ἀγχιπῶς τινός, Lucian. i. e. accido, τυγχάνω, Dem. συμβαίω, id.
 Continuatio, ἡ συνείχια, ας, Dem.
 Continue, συνεχῶ.
 Continuitas, idem quod Continuatio.
 Continuo, i. e. statim, παρασπῶ, Dem. ἱμαίνω, id. ἀρῶ, id. εὐθὺς, Herodian.
 Continuo, διατρέχω ποταμὸν τι, Plut. συνεχῶ, Lucian. iter, ἱζομαι εἰς, Herodian.
 Continuus, α, um, ὁ ἢ ἡ συνεχής, ατ, bellum continuum & longum, πόλεμος συνεχής, ατ, μακρῶς, Dem.
 Contollo, συναίρω, Ariflot.
 Contor, i. e. quareo, ἱζητῶ, aliquid, τι, Dem. aliquid ex aliquo, ἐπὶ τινος τι παρὰ τινος, Ariflot.
 Contorqueo, συστρίβω, aliquid, τι, Plato, τρυπάω, Dem.
 Contorfio, ἡ συστρίβῃ, ἡς, Dem. Phal.
 Contorte, συστρίβω, Ariflot.
 Contortor, ὁ συστρίβων, ἐντ, Dem.
 Contra, αὐτῶς, cum Accus. contra leges, παρὰ νόμους, Herodian. contra naturam, παρὰ φύσιν, contra jusjurandum, παρὰ ὅρκον, contra jus & omnem aequitatem, παρὰ δίκην, παρὰ δίκην, Dem. contra quam decet, παρὰ τὸ πρῶτον. Propter cum Accus. contra stimulum calcitro, πρὸς κέντρα λακτίζω, N. T. cum Genit. contra inimicum fero suffragium, πρὸς ἑχθρὸν ἐπὶ πλὴν φῆρον, Dion. Halic. i. e. e regione, ἱναγίον, Thuc. i. e. vicissim, ἀλλήν, Dem.
 Contractio, ἡ συνελή, ἡς, labiorum, χιλιῶν, Diof. ἡ συστολή, ἡς, Damasc. ἡ συναίρεσις, ιως, Naz.
 Contractus, us, i. e. pactio, commercium, τὸ συμβόλαιον, α, Dem. τὸ συνήλλαγμα, ατ, id. facere contractum, ποιῶν συμβόλαιον, id. inire contractum, ποιῶν συνήλλαγμα, id. aequus in contractibus, ὀνείκῃς πρὸς τὸ συμβόλαιον, id. δίκαιος ἐν τοῖς συμβολαίοις, Isocr. violare contractum, ἀδικεῖν πρὸς τὸ συμβόλαιον, Dem. violare fidem contractuum, ἀπιστῶ πρὸς τὸ συμβόλαιον, id. fallere in contractibus, ἱμαίνω πρὸς τοῖς συμβολαίοις, Isocr.
 Contradico, ἀντιλέγω, iis, quae dicta sunt, τοῖς εἰρημύτοις, Isocr. ἀντιλεῖν τοῖς εἰρημύτοις, id. aperte alicui, παρῶς ἀντιλέγω, Dem. maxime omnium alicui, μέγιστα πάντων ἀντιλεῖν ἀντιπῶν τινί, id.
 Contradictio, ἡ ἀντιλογία, ας, Dem. & convitium, ἀντιλογία ἢ λοιδορία, id. ἡ ἀντιλογία, ιως, oratio referta contradictionibus, λόγος μετὰ πολλῶν ἐναντιοτήτων, Isocr.
 Contradictor, ὁ ἀντιλέγων, ἐντ, Dem. ὁ ἀντιδῶν, α, id.
 Contradictorius, α, um, ἀντιλογικός, ὅ, ἐν, Dem.
 Contradictum, τὸ ἀντιλογούμενον, α, Ariflot.
 Contraho, συναίρω, Thuc. aliquos intra muros, συστῶν τινάς εἰς τὰ τέλην, Plut. frontem, ἀσπῶν τὸ μέταπον, Diof. ας aleum, διαίζωμαι, Dem. matrimonium, γάμος, id. i. e. pacifcor de aliquo cum aliquo, σιωπῶμαι πρὸς τινα, Xen.
 Contraliceor, ἀντιπῶμαι, Lysias. Contrapon

CON CON

Contraponono, ἀντιτίθωμι, *Plut.*
Contrapositio, ἡ ἀντιθεσις, *eas, Naz.*
Contrapostus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἀντίπoστος, *υ, Naz.*
Contrarie, ἐναντίας, *Dem. ὑπεναντίας, id.*
Contrarietas, τὸ ἐναντιώμα, *ατoς, Dem. ἡ ἐναντίας, eas, id. ἡ ὑπεναντίωσις, eas, idem.*
Contrarius, α, um, ἐναντίoς, *ία, ίον, Dem. dico contraria actionibus, λίγα ἐναντία τοῖς πεπραγμένοις, id. facio contraria ceteris cunctis, σιωπῇ τὰ ἐναντία τοῖς ἄλλοις ἀπασι ἀνθρώποις, id. aliquibus, ὑπεναντία τισὶ πράγμασι, id. contrarium exitum habeo πρὸς χάριν εἰς τὴν ἀντίαν, Chrys. e contrario ἀντικειμένου, Aristot.*
Contrasto, ἀντίσταμαι, omnibus, πρὸς ἀπαντας, *Thuc.*
Contravenio. ἀπαντάω. Conf. Occurro.
Contrectabilis, ε, ψηλαφητός, *έτη, ενος, N. T.*
Contractatio, ἡ ἐπαφή, *ής, Plato, ἡ προσεπαφή, ής, Diog. ἡ ψλάφωσις, eas, Plut. τὸ ψηλάφημα, ατoς, Polyb.*
Contredo, ψηλασάω, aliquid, τί, *Xen. ἐπιψηλάφασαι, τι, Plato, παραφάω, Hippocr.*
Contrenusco, τρίμω, *Dem.*
Contremo, τρίμω, *Dem.*
Contribulis, ὁ συμβουλίτης, *υ, Isocr. ὁ ἐράτωρ, φoς, Dem.*
Contribuo, συνεισφέρω, *Dem. multa in bellum, πολλὰ συντίλειν εἰς πόλεμον, id. multum, πολλὰς εισφοράς εισφέρειν, id. ultro pecuniam, ἑκὼν εισφέρειν τὰ χρήματα, id. duodecimam, quinquagesimam partem, δωδικάτω, πεντηκοστῇ εισφέρειν, id.*
Contributione, ἡ εισφορά, *ας, pecuniarum, χρημάτων, Isocr. ὁ ἐρατoς, υ, Dem. obnoxium facere aliquem contributionibus, ἀγειν τινα εἰς συντίλειαν, id. συνέχευε εἰς συντίλειαν τινα, id.*
Contributor, ὁ συντελής, *έος, Dem.*
Constristo, λυπέω, aliquem multum, *τινά πολυλῶ, Xen.*
Contritio, ἡ σωτήριψις, *eas, Naz. ἡ σωτήριβή, ής, LXX. τὸ σωτήρισμα, ατος, N. T.*
Contritor, ὁ σωτήριζων, *εντος, Xen.*
Controversia, τὰ ἀντιλεγόμενα, *αν, Dem.*
Controversia, ἡ ἀμφισβήτησις, *eas, Isocr. τὸ ἀμοιβόσημα, ατος, ἡ ἀντιλογία, as, LXX. controversiam dirimere, διαλύειν τινὲ ἀμφισβήτησιν, Isocr. sine controversia, ἀνεμφισβήτηται, citra controversiam imperium alicujus tenere, ἀναμφισβήτητος κύριον εἶναι τινος, Dem. controversia cum aliquo, ἵδι διαφερό προς την, id. est mihi controversia cum aliquo, ἵδι μοι διαφορὰ προς τινα, id. controversias discepto, ἀγωνίζομαι πρὸς ἅς ἀμφισβητούσαν, Isocr. testes producere de rebus controversis, μάρτυρας παραχέειν πρὸς ἅς ἀμφισβητούσαν, Dem. in judicium venire de rebus controversis, κρίνειν πρὸς ἅς ἀντιλεγόμενα, id.*
Controversior, ἀμφισβητώ, de re aliqua, *πρὸς τινος, Plato, τινι, Aristot.*
Controversus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἀμφισβητικός, *μoς, υ, Dem. ἀμφισβητέμενος, έης, ενος, id. efficere alicui regionem controversam κατασχολάζειν τινὶ χώραν ἀμφισβητούμενην, idem.*
Contricidio, συγκαταλέγω, aliquem, *δοκλονία, τινά, Plato, filios præter (patrem) προσαπαίρειν τὲς παύδας, Herodian.*
Contrudo, συκαλώ, aliquid, *τι, Xen.*
Contrunco, καλοῦμαι, aliquid, *τι, Aristot.*
Contubernalis, ὁ ὁμορώγιος, *υ, Dem. in militia, ὁ σύσκηνος, υ, Xen. ὁ συνάντης, υ, Dem. sum, συσκηνεύω, Xen. ὁ μοσκυνία, id.*
Contubernium, τὸ συσκένιον, *υ, Xen. insti- tuo cum aliquo, συσκηνώνω τινι, Ælian.*
Contueor, ἰσκάπτω, aliquem, *τινι, Plato ἱσφοράω τινα, Xen. βλέπω εἰς τινα, Herodian.*
Contuitus, us, ἡ ἱεψις, *eas, Thuc. ἡ σιολΐς, ενος, Polyb.*
Contumacia, ἡ ἀθαδέεια, *ας, Plut. ἡ φιλονικία, as, Dem.*

CON CON

Contumaciter, ἀπειθήσας.
 Contumax, ὁ καὶ ἡ ἀπειθής, equus, ἱπποῦς, Xen. contumaciorem me gero, ὀκνηρὸν ἀπαρῶμαι με, Herodian.
 Contumelia, ἡ ὕβρις, εὐς, Dem. τὸ ὕβρισμα, αὐτοῦ, Plato, prætermittere nullum genus petulantiae & contumeliae, ἀπολείπειν οὐδὲν ἀσέλγους καὶ ὕβρισε, id. contumelia adficio aliquem, ὑβρίζω τινα, idem, ὑβρίζω εἰς τινα, id. ὑβρίζω ὕβριν εἰς τινα, Plato, & injuria adfici ab aliquo, ὑβρίζεσθαι ὑπὸ τινος καὶ ἀποπληκκίζεσθαι, id. agere aliquid in contumeliam alicujus, ὑβρίζειν τι πρὸς τινα, Plato. Conf. Contumeliosus.
 Contumeliosus, ἀποπληκτικῶς, Dem. plane & superbe aliquem a colloquio alicujus repellere, καὶ πᾶν ὀφρετικῶς ὡς ἴαν τι διελθίμεθαί τινα, id. vitam finire, ἀπονεύσας τὸ βίον τελευτᾶν, Isocr. tractare aliquem, ὕβριστικῶς χρῆσθαι τινι, Dem. agere aliquid, ὕβριστικῶς ποιεῖν τι, id. tractari, ὑβρίζεσθαι, id. πλεονεργίζεσθαι, Lucian. contumeliosissime tractari, ὑβρίζεσθαι τὰ αἰχρῖσα, id. ab aliquo, πάσχειν ὑπὸ τινος ὕβριστικὰ καὶ δεινὰ, Dem.
 Contumeliosus, α, um, ὕβριστικός, ἢ, ἐν, e-pistola, ἐπιστολῇ, Aeschin. vir, ἀνὴρ, Dem. ὁ ὕβριστής, ἤ, Plut. ὁ διασύρων, οἷτος, id. ὁ βλάσφημος, κ, Isocr. ὁ βλασφημῶν, ἐν-τοῦ, id.
 Contumulo, σωματίζω, aliquem, τινα, Naz. contumulo cum aliquo, σωματίζομαι τι-νι, N. T.
 Contundo, συγχάπτω, aliquem verberibus, τινα, Xen. aliquid, σωματίζω τι, id.
 Conturbatio, ἡ σωματάρaxis, εὐς, ἡ σύγχυσις, εὐς, Isocr.
 Conturbator, ὁ σωματάρaxis, οἷτος, Xen.
 Conturbo, σωματάρπτω, omnem exercitum, πᾶν τὸ στρατόμαχον, Xen. civitatem orationibus, ἀνατάρπτω πόλιν λόγῳ, Plut. castra alicujus, διατάρπτω τὰ στρατόνιδον τινος, id. populum, ἐκτάρπτω τὸ δῆμον, idem.
 Contus, τὸ δόρυ, ἀτοῦ, Herodian.
 Contusio, τὸ δαλῶμα, αὐτοῦ, Diose.
 Convador, κλητάω, aliquem, τινα, Dem.
 Convalesco, ὑγιαίνω, Dem. ex morbo, ῥαίζω πάλιν, Dem. ἀναρρῶννυμαι, Plut.
 Convallis, τὸ ἄλκω, εὐς, & recessus montium, καὶ μυχὸς ὄρεων, Xen.
 Convalo, συσπλάζομαι, aliquid, τι, Plato, συδασπάζω, Dem.
 Convectio, ἡ συγκαμίδη, ἥς, Tibuc.
 Convecto, συγκαμίζω, aliquid, τι, Xen. συγκαμίζομαι, id.
 Convector, ὁ συγκαμίζων, ἐντοῦ, Xen.
 Conveho, idem quod Convecto.
 Convello, συσπᾶω, Athen.
 Convelo, σκέπω, caput, κεφαλῶν, Herodian. aliquid aliquo, σκεπᾶω τι τινι, Xen.
 Convenæ, οἱ σωμαλῶντες, αν.
 Conveniens, προσήκων, εὐς, αν, Dem. καθήκων, εὐς, αν, idem. ἀρίπων, εὐς, αν, idem. ὁ καὶ ἡ ἀριπῶν, ἐτοῦ, Isocr. convenientissimus alicui, ἀριπῶνιστος τινι, id. conveniente tempore celebrari, πρὸ καθήκοντος χρόνου γίγνεσθαι, Dem. bona convenientia alicui, ἀγαθὰ προσήκοντά τινι, id. convenientia præsentibus rebus, ἀρμόττοντα τοῖς ὑσάρχουσιν, Isocr.
 Convenienter, προσήκοντως, & recte judicare, καὶ ἐφ᾽ ὅς κρινεῖν, Dem. dicere aut agere, εἰπέν τι λέγειν ἀριπῶντος, εὐπρῆπῶς, καλῶς, εὐχρημονας, καὶ ἀρίπων, Dem. Isocr. naturæ vivere, ἀκολουθῶν τῇ φύσει ζῆν, Phifo.
 Conventientia, ἡ σύμφασις, εὐς, Tibuc. ἡ ἰσάρμογος, ἥς, Plato.
 Convenio, σωμαίρχομαι, propter aliquam rem, ὑπὲρ τινος, Isocr. in senatum, εἰς σωμαί-δρον, id. in unum locum, εἰς πάντων, id. aliquem, συγγίνομαι τινι, id. i. e. congruo, σωμαρμόττω, cum aliquo, τινι, Dem. multo magis, πολὺ μᾶλλον ἀρμόττω, id. in pactis, σωμαίθεμαι ἐν ταῖς σωμαθήκαις, id.

CON CON

i. e. concordo cum aliquo, *συνίζουμαι με-
 τὰ τινος*, *Ifoer. συμφωνῶντι τινι*, *Aristot. i. d.*
accuso, vide *Accuso*.
 Convenit, *ἀρμόζει*, dicere, *λέγειν*, *Ifoer. annis*
illis, ἀρμόζει τοῖς ἔτεσι τούτοις, *id. mihi,*
καθὼς μοι, *Synesf. Conf. Decet*.
 Conventiculum, τὸ *συνώδιον*, *υ*.
 Conventio, ἡ *συνῶδος*, *υ*, *Aristot. i. e. pa-*
etum, vide sequens *Conventum*.
 Conventum, i, ἡ *συνθήκη*, *υς*, *Dem. τὸ ὁ-*
μολογῆμα, *υ*, *idem*, τὸ *συγκρίμμα*, *υ*,
Ifoer. stare conventis, ἡμῶν τὰς συνθή-
κας, *Dem. ἡμῶν τὰς ὁμολογίας*, *ι. τὰς*
ἀπολογημένους, *idem*, non stare conventis,
παράκειν τὰς ὁμολογίας, *id. τὰς συν-*
θήκας, *id.*
 Conventus, *us*, ἡ *συνῶδος*, *υ*, *Thuc. ἡ συνῶ-*
δος, *υς*, *publicus*, ἡ *πατήρυς*, *υς*, *I-*
foer. i. e. societas, ἡ *συνουσία*, *ας*, *Dem. ἡ*
μετυσία, *ας*, *idem*.
 Converterbo, *τύπτω*, aliquem *τινὰ*, *Xen.*
 Converro, *σείρω*, *icopis domum*, *κακώτρῃ*
οἰκίαν, *Plut. παρὸς πῶ οἰκίαν*, *N. T.*
 Conversatio, ἡ *συνουσία*, *ας*, *Dem. ἡ ἐνδοξία*,
υς, *Ifoer. ἡ συνουσία*, *ας*, *Dem. ἡ ὁμιλία*,
ας, *id. ἡ πρὸς ἀνθρώπους ὁμιλία*, *Dem.*
Conf. Consequendo.
 Conversativus, *a*, *um*, *ὁμιλητικός*, *ἡ*, *ὄν*, *Ifoer.*
 Converterim, *ἀνατραμμένος*, *ἀνατροπῶν*, *ὄν-*
τροπῶν, *Philos.*
 Versio, ἡ *συστροφή*, *υς*, *Dem. ἀνατροπή*, *υς*,
Xen. & mutatio, *μετάστας* *ἢ μεταβολή*,
Dem.
 Verso, *σείω*, *Plato*.
 Verfor, *ὁμιλῶ*, cum aliquo, *τινι*, *Dem.*
διατρέχω τινι, *id. συνδιατρέχω τινι*, *id. σοφ-*
ησῶμαι τινι, *Ifoer. juncundissime*, *συνδια-*
τρέχω μετὰ τινι, *ὄντις*, *id.*
 Versus, *a*, *um*, *ὁπιστραφείς*, *ῖσα*, *ὄν*, *Thuc.*
 Verro, *ἐπιτρέφω*, aliquid, *τι*, *Thucyd. ali-*
quem errantem, *τινὰ*, *Plut. aliquid in ali-*
quid, *κατατρέφω* *τι εἰς τι*, *Liban.*
 Versio, *σχιζάννα*, *chlamyde*, *χλαμυδί*,
Herodian.
 Convexio, ἡ *συχλίσια*, *ας*.
 Convexo, *σφαιδῶ*, aliquem *οὐνι modo*, *τινὰ*
πάντα τρόπον, *Dem.*
 Convexus, *a*, *um*, *κυρτός*, *ἡ*, *ὄν*, *Aristot.*
 Conviciator, ὁ *λοιδορῶν*, *ὄντις*, *Dem. ὁ λοι-*
δορῶν, *υ*, *id. ὁ λοιδορῶν*, *υ*, *Plut.*
 Conviciolum, τὸ *λοιδορημάτιον*, *υ*, *Aristot.*
 Convicior, *λοιδορέω*, vel *λοιδορῶμαι*, aliquem
τινι, *Ifoer. τινι*, *Dem. εἰς τινι*, *Ifoer. δια-*
λοιδορῶμαι τινι, *Dem. κακῶς λέγω τινι*,
id. & exprobro aliquid, *λοιδορῶ* *ἢ ὀνει-*
δίζω, *τι*, *id.*
 Convicium, ἡ *λοιδορία*, *ας*, *Dem. τὸ λοιδο-*
ρημα, *υς*, *Aristot. ἡ κακηγορία*, *ας*, *Ifoer.*
& criminatio, *λοιδορία* *ἢ κακηγορία*, *Dem.*
convicia in aliquem ingerere, *κατὰ τινος*
λέγειν βλαστηρίας, *ι. λοιδορίας*, *id. χρῆναι*
βλαστηρίας κατὰ τινι, *id. ποιεῖν βλα-*
στηρίας κατὰ τινι, *id. incido in convi-*
cium, *ἐμπέτω εἰς λοιδορίαν*, *idem*, fieri
convicium in aliquos, *γίνεσθαι βλαστηρί-*
αν, *πρὸς ἑ* *ἀπὸ τινος*, *id. λοιδορεῖν γὰρ καθε-*
στι, *Ifoer. in caput conviciatoris retor-*
querere, *βλαστηρίαν εἰς κεφαλὴν τοῦ λέ-*
γοντος ἀπέμειν, *Dem. refutare*, *ἀνελθεῖν πρὸς*
λοιδορίαν, *id. fine convicio esse*, *χρὺς λοι-*
δορίας, *ἔξ*, *id.*
 Convictor, ὁ *συμβικτής*, *ἡ*, *Plut. ὁ σβατιστος*,
υ, *Aristot. ὁ ὀμοτραπίζων*, *υ*, *Lucian.*
sum, *συνεστία*, *D m.*
 Convictus, *us*, ὁ *συμβικστος*, *υς*, *Plut. ἡ συ-*
στία, *ας*, *Poll.*
 Convicio, *συνδῶ*, *Aristot.*
 Convinco, *ἐλέγχω*, aliquid *aperte*, *τι πα-*
ρατῶ, *Dem. ἐλέγχω τι καταφανές*, *ι. ὁπ-*
φανές, *id. aliquem evidenter*, *ἐλέγχωμαι*
τινα ἐναργῶς, *id.*
 Convinctio, ὁ *συνδισμός*, *ὄ*, *N. T.*
 Convio, *συμβιάζω*, *Dem.*
 Conviso, *συνερίω*, *Aristot.*
 Convitium, vide *Conviciium*.
 Conviva, ὁ *συμπότης*, *υ*, *Dem.*

Convivalis, ε, συμποσιακός, ἢ, ἐν, Plut. συμποτικὸς, ἢ, ἐν, id.
 Convivator, ὁ ἐστίατορ, ορϑ, Dem. ὁ ἐν τῇ συμποσίῳ παρὼν, id.
 Convivium, τὸ συμπόσιον, α, Plut. ἡ ἐστίασις, εἰς, Dem. τὸ συνδαιτυνῆν, α, id. vocari ad convivium, καλεῖσθαι πρὸς τὸ συμπόσιον, id. convivio excipio, ἐστίαω, aliquem, τινά, idem. convivium adornare, συμπόσιον κατασκευάζω, Plato, solvere, f. finire, συμπόσιον διαλύειν, Polyb.
 Convivo, συμπόσιον τινί, Dem. συνδαιτυνέομαι τινί, Cerysoph.
 Convivor, συμποσιαζέω, Naz. ἑναχέομαι, Xenoph.
 Convocatio, ἡ παρόκλησις, εἰς, Isocr.
 Convoco, συγκαλέω, aliquos, τινάς, Herodian. ποιοῦμαι ἀπαρέκλησιν τιναν, Isocr. συναγαγεῖν, Herodian.
 Convoio, συμπότιομαι.
 Convolvo, συμπλέκω, aliquid, τι, Polyb. συγρίψω, τι, N. T.
 Convolutio, τὸ σύρμαμα, ατϑ, Paul. Ἔγ. ἡ συστροφή, ἢ, ἡ περιστροφή, ἢ, ἡ ἰσχυρία, εἰς, Gal.
 Conus, ὁ κώνϑ, α, Aristot. galea, ὁ λόφος, α, Xen.
 Convulsero, συνητράσσα, Plut.
 Convulsio, τὸ σπασμα, ατϑ, Dem.
 Convulsivus, α, um, ὁ ἢ ὁ σπασματώδης, εἰς, adfectus, σπασματώδης πάθος, Gal.
 Cooperator, ὁ συνδότης, ε, Plut. in aliqua re, τινί, Xen.
 Cooperculum, τὸ σῆμα, ατϑ, Lucian.
 Cooperimentum, τὸ συγκάλυμμα, ατϑ, τὸ σκεπτικόν, ατϑ, Thuc.
 Cooperio, παρακαλύπτω, Plut. aliquid aliquo, κρύπτω τινί τι, id.
 Cooptatio, ἡ προστάξις, εἰς.
 Coopto, προσαιρέω, mihi aliquem, ἐμοὶ τινά, Plut.
 Coordinatio, συντάξις, Plut.
 Coorior, συνανίστημι, Xen. ὅμα γίνομαι, id.
 Cophinus, ὁ κέφινϑ, α, Aristot.
 Copia, ἡ ἐπιπλοία, α, Dem. ἡ περισσότης, α, idem. rerum dicendarum, τὸ πλεονέκτημα, ἢ, ἡ ἐπιπλοία, Isocr. annona, ἀφθονία, ἢ, ἡ ἀνία, Dem. rerum ad bellum faciendum necessariorum, ἀφθονία, ἢ, ἡ ἐξουσία παρασκευάζειν, id. aliquid faciendi, ἡ ἐξουσία ποιῆν τι, id. f. exemplum literarum, ἀπὸ γράφων ἢ ἀντίγραφων γραμμάτων, Plut. copiae, στρατιά, α, Thuc. δυνάμις, Dem. terrestres, αἰετικά, Xen. equestres, ἵππικα, id. navales, ναυτικά, id. δυνάμις ναυτικά, Polyb.
 Copior, ἐπιπλοῦμαι, Dem.
 Copiose, ἀφθονῶς, largiri, χαρίζεσθαι, Herodian. loqui, διὰ μακροτέρων ἐπιπλύν, Isocr.
 Copiosus, α, um, ὁ ἢ ὁ ἀφθονός, α, Dem. ὁ ἢ ὁ ἐπιπλοῦς, α, id. aliqua re, τινί, Thuc.
 Copula, ὁ συνδέσμος, α, N. T. συνάμμιμα, ατϑ, Plut. sine copula, ἀσυνδέτως, Anthon.
 Copulate, συμπλεκτικῶς, Porphy.
 Copulatio, ἡ σύνδεσις, εἰς, συνδυασμός, ε, Aristot.
 Copulativus, α, um, συμπλεκτικῶς, ἢ, ἐν, Hermog. συνδυαστικῶς, ἢ, ἐν, Aristot.
 Copulo, συνδύω, Dem. aliquid cum aliquo, συνδέω τι τινί, Aristot. ἀναρμύττω τι τινί, Dion. Hal.
 Coquina, τὸ μαγειρεῖον, α, Dion. Long.
 Coquinaria, sc. ars, τέχνη μαγειρική, Plut.
 Coquinarius, α, um, μαγειρικός, ἢ, ἐν, Plato, vasa coquinaria, μαγειρικὰ ἀγγεῖα, Athen.
 Coquinor, μαγειρῶ, Plut.
 Coquito, vide Coquo.
 Coquo, ἐφα, piscem, ἰχθύν, Xen. insuper, ἐφ' ἑαυτοῦ, Athen. ante, ἀπ' ἑαυτοῦ, id. simul, συν-ἐφα, Gal.
 Coquulus, ὁ μαγειρικός, α, Athen.
 Coquus, ὁ μαγειρικός, α, Plut.
 Cor, ἡ καρδία, α, Plato, cordis dolorem sentio, καρδιασπῶν, Aristot. καρδιαχρῶν, Hippocr. cordis dolore laborans, καρδιακός, Gal. ὁ ἢ ἡ καρδιαχρῶν, ἰδ, id. cordis dolor, καρδιαχρῶν, id. ἡ καρδιαχρῶν, α, id. corde

carens, ὁ ἢ ἡ ἀκαρδής, α, Theophr. cor transiens, ὁ ἢ ἡ διακαρδής, Joseph. in cor directus, ὁ ἢ ἡ κατακαρδής, α, Herodian. cordi id mihi est, χαίρω τέτῳ, idem.
 Corallinus, α, um, κοράλλινϑ, ἰν, ἰον.
 Corallium, τὸ κοράλλιον, α, Arrian. τὸ κοράλλιον, α, Basil.
 Corallus, idem quod antecedens Corallium, corallum imitor, coralli modo rubeo, κοράλλίζω, Diose.
 Coram, ἐναντίον, aliquo obscena loqui, πρὸς αἰχρὰ φησὶ, Dem. testibus transigere, ἐναντίον μαρτύρων ποιῶν, idem, ἐπὶ μαρτύρων, Lucian. Deo & hominibus innocens, πρὸς θεῷ ἢ ἀνθρώπων ἀνάτις, Synes. audio, παρὼν ἀκούω, Herodian.
 Corbis, ὁ κέρβινος, α, Aristot. ἢ Cypis, ἰδος, N. T.
 Corbula, τὸ σπυρίδιον, α, Aristot.
 Corculum, τὸ καρδίον, α.
 Cordate, κεραιόεις, Isocr. κεραιός, Polyb.
 Cordatus, α, um, ὁ ἢ ὁ κεραιόεις, α, Dem. ὁ ἢ ἡ ἑρμηνεύς, ατϑ, Thuc.
 Cordolium, ἡ καρδιαχρῶν, α, Gal.
 Coriaceus, α, um, βόρινϑ, ἰν, ἰον, Aristot. δερμάτινϑ, ἰν, ἰον, Lycurg. σκῆτινος, ἰν, ἰον, Athen.
 Coriandrum, τὸ κορίαννον, α, Diose. τὸ κέρριον, α, Gal.
 Coriarius, ὁ βυρσοδότης, εἰς, N. T. ὁ βυρσοδότης, α, Aristot.
 Coriarius, α, um, βυρσοδότης, ἢ, ἐν, Theophr. σκυντοδότης, ἢ, ἐν, id.
 Corium, τὸ σκῆτος, εἰς, Plut. ἡ βόρσα, α, bubulum, βόεινϑ, Diose.
 Cornesco, κεραιίζω.
 Corneus, α, um, κεραιίνος, ἰν, ἰον, Plato.
 Cornicen, ὁ κεραιόεις, ἢ, ὁ κεραιόεις, α.
 Cornicor, κεραιός, Aristot.
 Corniculum, τὸ κέρτιον, α, Aristot.
 Corniger, ὁ ἢ ὁ κεραιόεις, α, Aristot.
 Cornix, ἡ κορώνη, α, Athen.
 Cornu, τὸ κέρα, ατϑ, Dem. dextrum in praelio, κέρα δεξιόν, Thuc. cornu peto, κεραιόω, Naz. κεραιίζω, LXX. κεραιόω, τινά, Plato. carens, ὁ ἢ ἡ ἀκέραιος, α, Aristot. copiae, κέρα Ἀμαλθείας.
 Cornupeta, ὁ κεραιόεις, ε, taurus, ταύρος, LXX.
 Cornutus, α, um, ὁ ἢ ὁ κεραιόεις, εἰς.
 Corolla, ἡ στεφάνη, α, Ael. corollam altam capiti impono, στεφάνην ὑψηλὴν ἐπιτίθημι ἐπὶ τῇ κεφαλῇ, id. Conf. Corona.
 Corollarium, ἡ ἐπιφορά, α, Poll. τὸ σκεπτικόν, ατϑ, Dem.
 Corona, ὁ στέφανος, α, Dem. τὸ σῆμα, ατϑ, Thuc. coronam dare alicui, στέφανον δίδωαι τινί, Dem. accipere, λαβεῖν, id. eripere, ἀρπαξάμεν τινί, id. destruere, καθαιρεῖν, id. amittere, ἀφαιρεῖν, id. corrumpere, διαρραῖν, idem. conscindere, κατακόπτειν, id. i. e. conventus hominum, ὁ σύλλογος, α, Thuc. ὁ δῆμος κύκλος αἰετιστός, ἢ αἰετιστός, εἰς, Polyb. i. e. halo, ἢ ἀλας, α.
 Coronamentum, τὸ στεφάνημα, ατϑ, Athen.
 Coronarius, α, um, στεφανοματικός, ἢ, ἐν, Diose. i. e. coronas conficiens, ὁ στεφανοποιός, ἐντϑ, Plut.
 Coronis, ἡ κορώνη, ἰδϑ.
 Coronio, στεφανώω, aliquem, τινά, Dem. aurea corona, στεφάνω τινά χρυσοῦ στεφάνω, id. ἀνιδεῖα τινά στεφάνω, Plut.
 Corporalis, ε, σωματικός, ἢ, ἐν, corporales voluptates, σωματικαὶ ἡδοναί, Aristot.
 Corporatio, ἡ σωματώσις, εἰς, Theophr.
 Corporo, σωματίζω, & corporor, σωματίζομαι, Aristot.
 Corpulentia, ἡ εὐσαρκία, α, ἡ πολυσαρξία, α.
 Corpulentus, α, um, ὁ ἢ ὁ εὐσαρκός, α, Polyb. ὁ ἢ ὁ εὐσαρκός, α, Xen.
 Corpus, τὸ σῶμα, ατϑ, Dem. mortale, σῶμα θνητόν, Isocr. minus elegans, ἢ εὐκρινές, id. lectissimum, ἄριστον, Dem. libidinis pollutum, ἡταιρικόν, idem. obnoxium

omnibus sceleribus, ἀπὸ πάντων ἀδικημάτων, id. corporis virtutes, σῶμα-τῶ ἀρεταί, Isocr. bona habitudo, σῶμα-τῶ εὐεξία, id. forma, σῶματῶ καλλύς, id. inconcininitas, σῶματος ἀρρυθμία, Dem. infirmitas, σῶματῶ ἀρρώστια, id. curatio, διαρραῖα τῷ σῶματῶ, id. amans, ὁ ἢ ὁ φιλοσῶματος, α, Plato, ejusdem qui est, ὁ ἢ ὁ σῶματῶ, α, N. T. unius in aliud mutatio, ἡ μεταστροφὴ, εἰς, Plut. corpus exercere laboribus, γυμνάζειν τὸ σῶμα πόντοις, Isocr. corpore praestare, διαφέρειν, id. esse laborioso, φιλόπονον, ἢ τὸ σῶμα, id. perficere, ἐπιτελεῖν τὸ σῶμα, id. questum facere, ἐργάζεσθαι τὸ σῶμα, Dem. periculum adire, κινδυνεύειν τὸ σῶμα, id.
 Corpusculum, τὸ σαρμάτιον, α, Isocr.
 Corrado, συνάγω, undique, πανταχόθεν.
 Correctio, ἡ ἐπαρθρώσις, εἰς, Dem. ἡ διόρθωσις, εἰς, Aristot.
 Corrector, ὁ ἐπανορθωτής, ἢ, ὁ διορθωτής, α, Philo.
 Corruptor, ὁ σαυδοῦς, α, N. T.
 Corrugia, ὁ ἰμάς, ατϑ, Xen.
 Corrigo, διορθώω, aliquid, τι, Dem. orationem, ἐπανορθώω λόγον, Isocr. errata, τὰ σφαλόμενα, Lucian. ἀντιπῆμι τὰ ἀμαρτυρήματα, idem. vitam, ἀποδύω βίαν, Gregor.
 Corripio, ἐπιλαμβάνω, aliquid, τι, Thuc. vestem, λαμβάνωμαι τῷ ἱματί, Plato, i. e. abbrevio, βραχύνω, i. e. castigo, ἐπιτιμῶ, aliquem ob aliquid, τινί τι, Aristot. λαμβάνωμαι τινί, Naz.
 Corralis, ὁ ἀντράχης, ε, Lucian.
 Corrivatio, ἡ συνωχίθωσις, εἰς.
 Corrivo, συνωχίθω.
 Corroboro, συνίσταω, urbem, ἐπιρρώνομαι πόλιν, Dem. κρατύω πόλιν, Thuc. aliquid, κραταίω, Lucian.
 Corrodo, ἀναβιβάζω, Gal.
 Corrogo, ἐναντίω, aliquid, τι, Aeschin. amicos, τὰς φίλους, Dem.
 Corrosio, ἡ ἀνέκρωσις, εἰς, Al. Apr.
 Corrosivus, α, um, ἀναβρωτικός, ἢ, ἐν, cancer, καρκίνϑ, Al. Apr.
 Corrotundo, ζοαίρω, aliquid, τι, Gal.
 Corrugatio, ἡ ρυτίδωσις, εἰς, Gal.
 Corruo, ρυτίδω, Aristot. frontem, συνήγω τὰς ὀφθαλμοὺς, Lucian.
 Corrumpto, διαφθείρω, juvenes, τὰς νέας, Plato, judices pecunia, τὰς κριτὰς χρήμασι, Lucian. testamentum, τὸ γραμματεῖον, Isocr. & ludo rem aliquam, λυμαινόμεν ἢ διαφθείρω τι, Dem. λυμαινόμεν ἢ κακῶς ποιεῖν τι, Isocr. orationes alicujus, λυμαινόμεν τὸς λόγους τινός, Dem. feminam, διαφθείρω γυναῖκα, Lyfias.
 Corruo, καταπίπτω, in terram, εἰς γῆν, N. T.
 Corrupte, διαφθαλμῶς.
 Corruptela, ἡ διαφθορά, α, Demosth. τὸ φθῶμα, ατϑ, Joseph. ἡ φθορά, α, Thuc.
 Corruptibilis, ε, φθαρτός, ἢ, ἐν, N. T.
 Corruptio, idem quod Corruptela.
 Corruptivus, α, um, φθαρτικός, ἢ, ἐν, Aristot.
 Corruptus, α, um, διαφθαλμῶς, ἢ, ἐν, Dem. & improbus, διαρροῦς ἢ φθαρτός, id. muneribus, δῶρα λαβὼν ἢ διαφθαλμῶς ὑπὸ χρημάτων, id. διαφθαλμῶς ἢ ἀσχημένως ἑαυτόν, idem.
 Corruptor, ὁ λυμαίνων, ατϑ, Dem. ὁ διαφθαλμῶς, εἰς, Plut.
 Cortex, ὁ φλοιός, ε, Gal. in primis detractus, τὸ λίμμα, ατϑ, Athen. τὸ λέπισμα, ατϑ, Diose. corticem habens, ὁ ἢ ὁ ἐμφανής, α, Theophr. levem, ὁ ἢ ὁ λιόφλοιος, α, Basil. tenue, ὁ ἢ ὁ λεπτόφλοιος, α, Theophr. crassam, παχύφλοιος, α, Diose. disruptum rimosum, ῥηξιδόλιος, Basil. asperum, ὁ ἢ ὁ τραχύφλοιος, Theophr.
 Corticosus, α, um, ὁ ἢ ὁ φλοιώδης, εἰς, Aristot.
 Corticula, τὸ φλοιόριον, α.
 Cortina, i. e. tripus, ὁ τρίπους, οἶος, i. e. tapes, ὁ τῶπος, πτος.
 Corvinus, α, um, κορβίνος, ἰν, ἰον. Corvus,

habens, ὁ καὶ ἡ ἰσοκλή, ἰσ., *Aristot.* ma-
la habens, ὁ καὶ ἡ κακοκλή, ἰσ., *Xen.*
unicum habens, ὁ καὶ ἡ μονοκλή, ἰσ.,
Plin. grandiora habens, ὁ καὶ ἡ ὑπερκλή, ἰσ.,
Plato.
Crusta, ἡ πλάξ, ἀκέρ., *Aristot.* crustas habens
squamarum modo, πλάκας ἔχον λεπίζο-
μῶς, *Diosc.*
Crustatus, α, ὑμν, ὑπερκλή, α, *Basil.*
Crusto, πλάκω. Vide *Incrusto.*
Crustosus, α, ὑμν, ὁ καὶ ἡ πλάκωδης, ἰσ.,
Diosc.
Crustula, τὸ πλάκιδον, α.
Crustulum, τὸ φάμιον, α, *Laert.*
Crustum, ὁ φάμιος, ε, *Athen.*
Crux, ὁ σταυρός, ε, *Thuc.* cruci aliquem
addigo, ὅτι τῷ σταυρῷ τινά ἀνασκαλοῦμαι.
id.
Crypta, ἡ κρύπτη, α.
Crystallinus, α, ὑμν, κρυστάλλινος, ἰν, ἰν ο.
Crystallus, ὁ vel ἡ κρυστάλλος, α, *Poll.* cry-
stallum splendore refero, κρυσταλλίζω,
N. T.
Cubatus, ἡ κατὰ κλίση, α, *Plut.*
Cubicularis, ε, κοιτανικός, ἡ, ὄν.
Cubicularius, ὁ κατὰ κλίση, ε, *Plut.* τῷ
θαλάμῳ ἀρρεστωτής, *Herodian.*
Cubiculum, ὁ κοιτάν, ὄν, parvum, ὁ κοι-
τανισκός, α, nuptiale, ὁ νυμφών, ὄν, *N. T.* conjugale, s. uxoris & mariti, ὁ
δύλαμος, α, *Plut.*
Cubile, ἡ κλίνη, α, *Xen.* ἡ εὐνή, ἡς, *id.*
Cubitale, τὸ πρὸς κλίνην, α, *Gal.*
Cubitalis, ε, πηχυαίος, αἰα, αἰὼν, *Theophr.*
Cubito, κοιτάω.
Cubitum, vel cubitus, ἡ ἀγκυλὴ, ὄν, *Gal.*
parvum, ὁ ἀγκυλίσκος, α, cubito innitor,
διαγκυλίζω, ἀγκυλίζω, cubito arceo ali-
quem, παραγκυλίζομαι τινά, *Lucian.* cu-
bito percutio, κυβιτίζω, *Epicarm.*
Cubitus, idem quod Cubatus.
Cubo, κυμάομαι, *Xen.* super lectum, κα-
τάκειμαι ἐπὶ τῇ κλίνῃ, *Plato.* in aureo
lecto, κυμάομαι ἐπὶ χρυσοῦς κλίνῃ, *Dem.*
in agro, κοιτάω γήνομαι ἐν τῇ χώρῃ,
Dem.
Cubus, ὁ κύβος, α, *Aristot.*
Cucullus, ὁ σιλικὸς νυκθινός.
Cuculo, κυκλίζω, *Aristot.*
Cuculus, ὁ κύκλος, υγος, *Aristot.*
Cucumis, ὁ κύκκος, α, *Plut.* ἡ κύκκος, υγος,
Diosc. parvus, τὸ κύκκιδον, α, *Athen.* in
modum cucumeris, κύκκιδον, *Paul.* *Aeg.*
Eucorbata, ἡ κύβος, α, *Hippocr.* ἡ κύβων, ἡς,
Gal. ἡ κύβων, α, *Athen.*
Eucurbitula, ἡ κύβος, α, argentea, ἀργυρῇ,
Lucian. cucurbitulae applicatio, σικκίας προσ-
βολή, *Aristot.*
Eucurio, κυκλίζω, *Aristot.*
Cudo, κόπτω, monetam, νόμισμα, *Aristot.*
ex auro, κόπτω νόμισμα χρυσοῦ, *Diod. Sic.*
ferrum, ἐργάζομαι κύδην, *Aristot.*
Cujas, ὁ σιλικός, indef. quis & cujas? τίς
καὶ σιλικός; *Plato.*
Cujus, α, ὑμν, τίνος ὄν.
Cujuscumquemodi, ἐπιποσειδόν, *Xen.*
Cujusdammodi, ποιοῦς τις, *Aristot.*
Cujusmodi, ποιοῦς, *Thuc.* cuiusmodi illa?
τὰ ποια; *Plato.* considerare leges cuius-
modi sint, σκοπεῖν νόμους, ἐπιποῖς τίνος εἰσὶ,
Dem.
Culcitra, ἡ τὺλη, α, ἡ τὺλαία, α, *Scrb.* τὸ
τὺλιν, α, *Poll.* ἡ στρωμνή, ἡς, *Xen.* τὸ
στρώμα, ατος, *Plut.*
Culeus, τὸ κύκκιν, α, *Poll.* culeo infuere,
ἐσακκίδω, *Nicet. Chon.*
Culex, ὁ κύκκος, ατος, *Plut.*
Culina, τὸ μαζιρίδιον, α, τὸ ὀπλανέον, α,
Lucian.
Culmen, ὁ ὄρεφος, α, *Thuc.* τὸ δῶμα, ατος,
Herodian.
Culmus, ἡ καλὰμ, α, *Lyfias.*
Culpa, ἡ αἰτία, α, *Dem.* τὸ ἐγκλημα, ατος,
idem. culpam in alium transfero, εἰς ἄλ-
λον τὴν αἰτίαν τρέπω, *Plut.* τὸ ἐγκλημα
εἰς ἄλλον μετόχω, *Elia.* mea culpa in

molestias incidit, δι' ἐμὴ εἰς ἀνέγκματα
ἐπίπτει, *Dem.* culpa est in pauperibus, quo
minus id fiat, τὸ αἰτιῶν τῷ μὴ γίγνεσθαι ἐν
τῷ αἰτιῶν ἔστι, *idem.* culpa aliquem li-
berare, τὴν αἰτίαν τινά ἀπολύναι, *Isochr.* extra
omnem culpam esse videtur, πᾶσις τ' αἰ-
τίας ἐλὼς φαίνεται, *Coryf.*
Culpabilis, ε, ὁ καὶ ἡ ἀσπίσιος, α, fum, εἰμν,
Æl.
Culpatio, τὸ αἰτιᾶμα, ατος, *N. T.*
Culpo, αἰτιάζομαι, aliquem ob aliquid, τινά
τινός, *Xen.*
Cultellus, τὸ μαχαίριον, α, *Dem. Pbal.*
Culter, ἡ μάχαιρα, α, *Polyb.* τὸ ἰχθυρίδιον,
α, *Plut.*
Cultor, ὁ λατρεύων, ε.
Cultrix, ἡ ἀσπίς, α, ἰδός.
Cultura, vide *Cultus.*
Cultus, α, ἡ θύρα, α, *Dem.* divinus,
ἡ θύρα, α, *Dem.* divinus, *idem.* θύρα, α, *Dem.*
quo demeremur aliquem, τὸ
θύρα, α, *Dem.* divinus humani-
tus confectus, ἡ ἰδολοθρησκεία, α, *N. T.*
terra, ἡ γῆ, α, *Plato.* τὸ γῆ, α, *Plato.*
ατος, *id.* i. e. ornatus, τὸ κόσμημα,
ατος, *Plato.* corporis, τὸ χῆμα, *Lucian.*
Herodian.
Cullus, κύλιξ μεγάλη, *Plut.*
Cum, *Præf.* Cum, cum Deo dicere ali-
quid, Cum Οὐδ' ἔστιν τι, *Dem.* voluptas
cum honestate conjuncta optimum est,
τὴν μετὰ τῷ καλῷ ἀριστὸν ἔστι, *id.* in-
vadunt alios cum amicis, ὅτι τὰς ἀλλο-
τρῶν μετὰ τῷ φίλῳ, *id.* cum aliquo
esse, μετὰ τινός, *id.* cum parrhesia lo-
qui, μετὰ τῷ ἀσπίσιος ποιεῖν λόγον, *id.*
comparare aliquem cum aliquo, ἐξιστάω
τινὰ πρὸς τινά, *idem.* cum rege, Cum-
δῆμος πρὸς βασιλέα, pugno cum aliquo,
μάχομαι πρὸς τινά, *Plut.* cum potestate
esse, ἐν δυνάμει, *Thuc.*
Cum pro Quando, Quia, &c. Vide *Quum*,
cum, tum, μετὰ, ἡ, *Dem.* cum omnis
disciplina exercitatione continetur, tum
philosophia prae cæteris, πᾶσα μετὰ παι-
δείᾳ δι' ἐπιστήμης, *Lucian.* ἡ ἡ φιλο-
σοφία καὶ μακροῦ τῷ ἀλλοῦ, *Dem.* cum om-
nia probra vitanda, tum maxime illud,
πᾶντα μετὰ ὁπίσθῃ, *idem.* μέγιστα ἡ πῶτο,
idem.
Cuminum, τὸ κύμινον, α, *Diosc.*
Cumprimis, τὰ πρῶτα, *Lucian.*
Cumulate, ἀθρόως, *Cicero.*
Cumulative, ἀθρόως, *Herodian.*
Cumulus, α, ὑμν, *Scrb.* ὁ, ὄν, *Athen.*
Cumulo, ἀθροίζω, *Isochr.* aliquid aliquo, Co-
ρόβω τί τινι, *Herodian.* aliquem laudibus,
ὑπερβαίνειν τινά, *Æschin.*
Cumulus, τὸ κύβος, α, *Xenoph.* ὁ Co-
ρος, ε, *Plut.* divitiarum, χρημάτων, *A-*
ristot., terra, τὸ χῆμα, α, *Plato.*
Cunabula, ἡ κοιτίς, ἰδός, τὸ σπέρμα, α,
Herodian.
Cunæ, idem quod Cunabula.
Cunctabundus, α, ὑμν, ὁ καὶ ἡ ἐνδοκίμοις, α,
Lucian.
Cunctanter, χαλῶ, *Thuc.* χαλαρώς, *Aristot.*
cunctantissime, χαλαρώτατα, *Xen.*
Cunctatio, ἡ χαλῶσις, ατος, *Thuc.* τὸ μίλ-
λημα, ατος, *Æschin.* ἡ μέλανσις, ατος, *Thuc.*
ἡ διαμύλησις, ατος, *id.*
Cunctator, ὁ μελλοῦς, α, *Aristot.* ὁ μέλλων,
ὄν, *Dem.*
Cunctos, ὁκνῶ, *Thuc.* in aliqua re, μέλλω τι,
Dem. διαμύλω πρὸς τι, *Naz.*
Cunctus, α, ὑμν, *Cicero.* ασα, α, *Thuc.*
ἀπαξίωσας, ασα, α, *Phil.*
Cuneatio, ἡ σκηνώσις, ατος.
Cuneatus, α, ὑμν, ὁ καὶ ἡ σκηνώσις, ἰσ.
Cuneo, σκηνώω, κατασκηνώω, *Hippocr.*
Cuneolus, τὸ σκηνώριον, α, *Suid.* ὁ σκηνώ-
σις, α.
Cuneus, ὁ σκηνώ, σκηνός, in cuneos divisi in
acie, κατὰ φάλαγγας διαμερίζονται, *Hero-*
dian.
Cuniculatum, ὑπερβαίνειν, *Thuc.*

Cuniculosus, α, ὑμν, ὁ καὶ ἡ ὑπερβαίνειν, α,
idem. Cuniculus, ὁ δασύπους, ὄν, *Aristot.* i. e.
fossa subterranea, ὁ ὑπερβαίνειν, α, *Thuc.*
cuniculos ago, ὑπερβαίνειν, *Dinarch.* cuni-
culis oppugno, ὑπερβαίνειν, *idem.*
Cupa, ὁ κύβος, α, *Plut.* inanis, *Cicero.* οἰ-
κόμενον κινόν, *Herodian.*
Cupedia, τὸ πῆμα, α, *Plut.* cupediis
inhians, ὁ λίχνη, α, *Plato.*
Cupide, ἀγαπᾶται, amplecti pacem, ἰδόν
τὴν εἰρήνην, *Dem.* cupidissime
omnia facere, μετὰ πρὸς τινός, *Herodian.*
Cupidineus, α, ὑμν, ἰσπίσιος, α, ὄν, *Lucian.*
Cupiditas, ἡ ἐπιθυμία, α, *Dem.* ὁ ἔρως, α,
τῷ, *id.* insatiabilis, ἡ ἀπλησία, α, *id.*
tanta laborum, τοσούτῳ ἔρως τῷ πόνῳ,
id. rerum malarum, ἐπιθυμία πρὸς τὰ κακά,
idem. cupido alicujus rei, αἰσπίσιος, *Isochr.* cupido alicujus rei
me incedit, εἰσπίσιος μοι ἡ ἐπιθυμία
τινός, *Dem.* tanta cupiditate incitor, εἰς
τοσούτῳ ἀπλησίᾳ ἔρχομαι, *Isochr.* incedit
me cupiditas alicujus rei, αἰσπίσιος μοι ἡ
ἔρως τινός, *id.* in eam devenire cupida-
tem, εἰς τοσούτῳ ἐπιθυμίας ἔρχομαι, *id.* ha-
bere cupiditatem alicujus rei, ἔχειν ἐπιθυ-
μίαν τινός, *id.* explere cupiditatem ali-
cujus, ἐφικέσθαι τῇ ἀπλησίᾳ τινός, *Dem.*
coëccre cupiditates, κρατεῖν τῇ ἐπιθυμίας,
Isochr. frustror cupiditate, διαμαρτάνω, ὄν
ἐπιθυμία, *id.*
Cupido, ὁ ἔρως, α, *Xen.*
Cupidus, α, ὑμν, ἰσπίσιος, ἰν, ἰν, αἰσπί-
σιος rei, τινός, *Dem.* ἐπιθυμίας τινός, *id.*
insatiabiliter pecunie, ὁ καὶ ἡ ἀπλησία, α, *id.*
χρημάτων, *id.* s. plenus cupiditatibus, ἡ-
μιον ἐπιθυμίας, *Isochr.* cupidus sum alicujus
rei, *Conf. Cupio.*
Cupio, ἐπιθυμῶ, aliquid, τινός, *Dem.* ali-
quid nimis, τί λίαν, *Isochr.* bene dicere,
εὖ λέγειν, *id.* aliquem imitari, γλίσσομαι
τινά μιμνήσκω, *id.* universi incolumitatem,
γλίσσομαι τὴν ὅλην διαμονήν, *Phil.* con-
traria, γλίσσομαι τῇ ἐναντίᾳ, *Aristot.* li-
bertatem, γλίσσομαι πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, *He-*
rodian. bene alicui, εὖ ποιεῖν τινί, *Dem.*
Cupitor, ὁ ἔρως, αἰσπίσιος rei, τινός, *Xen.*
ὁ ἐπιθυμίας τινός, *Dem.*
Cupressetum, ὁ κυπαρισσός, ὄν.
Cupressinus, α, ὑμν, κυπαρισσός, ἰν, ἰν,
Cupressus, ἡ κυπαρισσός, α, *Athen.*
Cupreus, α, ὑμν, κυπριανός, ἡ, ὄν.
Cuprum, χαλκός κύπριος.
Cur, διὰ τί, cur bene dicendi studiosos
fugiant, libenter audire, διὰ τί τὰς εὖ
λέγειν ἐπιθυμούντας φεύγουσι, ἰδίως ἂν ἀν-
δρῶν, *Isochr.* cur ei primum datur non
eitis? διὰ τί τῶν εὖ λέγοντων δαδῶν;
Æschin. recte considerate, cur hoc fecerit,
Cυκορῶσθαι ἔρως, τινός, εἰς αὐτὸν τὰς εὖ
πράττει, *Dem.* cur putatis omnes bellum
hoc fugere? τίνος ἔρως νομίζετε πᾶσις
φεύγειν τὸν πόλεμον; *idem.* ὅτι; ἰ-
δός, *Dem.* διότι, *Xen.* διὰ τίνος αἰτίας; *A-*
ristot.
Cura, ἡ φροντίς, ἰδός, *Dem.* ἡ φροντίς, α,
id. ἡ μελέτη, α, *Isochr.* curam suscipere rei,
ποιεῖν, s. ποιεῖν φροντίδα τινός, s. ἀπὸ τι-
νός, s. ὑπὲρ τινός, *Dem.* habere alicujus,
ἔχειν φροντίδα τινός, *id.* ἔχειν ἐπιθυμίας
τινός, *id.* ἔχειν λόγον τινός, *id.* gero ali-
cujus, ἐπιθυμῶ τινός, *Xen.* ἀπὸ τινός,
Plato. τι, *Xen.* adhibeo, ne quid tran-
seat, φυλάττω μὴδὲν ἀφαιεσθαι, *Thuc.* ne
quis faciat, φυλάττωμαι, ἔσας με ἀν-
ίστηται, *Xen.* curae est mihi aliquid, μετὰ
μοι ἀπὸ τινός, *Isochr.* μετὰ μοι ὑπὲρ τι-
νός, *Dem.*
Curate, ἐπιμελῶ, *Dem.*
Curatio, ἡ ἐπιμέλεια, α, *Dem.* praeficio cura-
tioni, s. administrationi alicui, ἀρρεστωῖν
τῇ ἐπιμέλειᾳ τινός, *id.* morbi, ἡ ἰατρική,
τῷ νοσημένῳ, *Dem.*
Curator, ὁ ἐπιμελητής, α, tribus, τὸ εὖ λέγειν,
Dem. reficiendorum murorum, τὸ ἰσπίσιος
τῶν ἐπιμελῶν, *id.* liberorum, i. e. tutor,

DEB DEC

αι, *f. χρία, Dem. alicui gratiam, τὴν χάριν, Plato, dicere, χρεῖν, Aristot.* non debemus occasionem in perniciem nostram impendere, *ὅτε ἐφείλοντο ἡ καὶ τὸν Συμπαρασυνάξει καὶ ἡμῶν αὐτῶν, Dem.* quae restant, magnae nobis curae esse debent, *Κεῖν δὲ τῷ λόγῳ ὑμᾶς φροντισαί, idem.*
Debilis, *e, ὁ ἐν ἡ ἀδυναμία, Iscr. ἰσχύος, ἀδυναμία, Demosth. ὁ ἐν ἡ ἀρρώστια, e, idem.*
Debilitas, ἡ ἀδυναμία, *αι, Plato, ἡ ἀρρώστια, αι, Thuc.*
Debiliter, ἀδυνατῶς, *Dem.*
Debilito, ἀδυνατῶ, aliquem, *τινι, Xen.*
Debitio, ἡ ἐλλειψις, *αι, τὸ χρεός, Dem.*
Debitor, ὁ ὀφειλῆς, *αι, N. T. ὁ ὀφειλὼν οὐτῷ, Dem. ὁ ὀφλῶν, οὐτῷ, id. ὁ χρεῖς, e, id. ὁ ἐκπληρωτής, αι, id. magnus, ὁ ἐκπληρωτής, αι.*
Debitrix, ἡ ὀφειλήτις, *ιδι, Euripid. ἡ ὀφειλῶσα, ης, Dem.*
Debitum, τὸ ὀφειλόμενον, *αι, Dem. τὸ ὀφλῶμα, αι, τῷ, id. τὸ χρεός, αι, id. duplum, ὀφλῶμα διπλῶν, id. privatum, χρεῖς ἰδιον, id. paternum, χρεῖς πατρικόν, id. adscribere ad debitum, γράφειν ὀφειλόμενα πρὸς χρεῖς, id. reddere, ἀποδοῦναι τὸ ὀφειλόμενον, id. ἐκπληρῶναι ὀφλῶμα, id. recipere ab aliquo, ἀπολαμβάνειν τὸ χρεῖς παρὰ τινος, id. recuperare ab aliquo, κομίζεσθαι χρεῖς παρὰ τινος, id. condonare omne, ἀφίειν πᾶν ὀφλῶμα, id. ἀφίειν τὸ χρεῖς ὀφειλόμενον, Iscr. expungi, ἐκπληρῶναι τὸ ὀφλῶμα, Dem. debito fraudare, ἀποστῆναι χρεῖς, urbem, ἀποστῆναι ὀφλῶματος τῷ πόλει, id.*
Debitus, *a, um, ἐκπληρωτός, ἔν, ἔν, benevolentia, εὐνοία, N. T. honor, προσήκουσα τιμή, Plato, πόνη, προσήκουσα τιμωρία, id.*
Deblatero, φιλίζομαι, *Aristot. σωμύλλω, Aristot. κατασωμύλλω, id.*
Decacuminatio, ἡ βλαστολογία, *αι, Theophr.*
Decacumino, βλαστολογῶ, *Theophr.*
Decalogus, ὁ δικάλογος, *αι.*
Decanto, ἐκπαινώ, *Iscr. i. e. saepius inculco, ταυτολογῶ, Polyb.*
Decapulo, μεταγίγξω, *Diof.*
Decanus, ὁ δικάδορχος, *αι, ὁ δικάρχος, αι, Herodot.*
Decas, ἡ δικάς, *ιδι.*
Decaulesco, ἀποκαυλώ, *Theophr.*
Decedo, ἀποχωρίζω, *ab aliquo, τινι, Xen. de via alicui, ἐξίσταμαι ἰδί τινι, Plut. a magistratu, ἐξίσταμαι τῷ ἀρχῇ, Thuc. i. e. minuor, nihil ipsi decessit de exercitu, nisi qui morbo extincti sunt, ἔδιν αὐτῷ ἀπεχρίματο σφαῖν, ἡ μὴ τι ὥστω, Thuc. de jure suo decedere, ὑφείκει τῷ δικαίῳ ἑαυτοῦ, Aristot. ante fatalem diem decedere, f. mori, πρὸ μοίρας τελευτῶν, Iscr.*
Decem, οἱ, αἱ, τὰ δέκα, *Dem. millia, ἡ μυριάς, ιδι, Theophr. ἡ μυριοστή, ης, Xenoph. mensibus, δέκα μηνιαῖα χρόνω, Philo.*
December, ὁ γαμηνίαν, *αν, Theophr. al. ὁ ποσειδωνίαν, αν, Suid.*
Decempeda, μέτρον δέκα πῦν, ὁ δέκα πῦς, *οδος.*
Decempedator, ὁ τῷ δέκα πῶδι μετρώων, *έντος.*
Decemplex, ὁ δέκα πλάσιος, *ιζ, ιον, Poll.*
Decem primi, οἱ δέκα πρώτοι, *αν.*
Decemvir, ὁ δικάρχος, *αι, ὁ δικάρχος, αι, ὁ δικάδορχος, αι, ὁ δικάδορχος, αι, ὁ δικάδορχος, αι, Lyf. sum decemvir, δικάδορχος, Hefysb.*
Decemviralis, *e, δικάδορχος, ἡ, έν.*
Decemviratus, *us, ἡ δικάρχια, αι, Plut. ἡ δικάδορχια, αι, Dem.*
Decennalis, *e, ὁ ἐν ἡ δέκα εἰς, ἡ, ὁ ἐν ἡ δέκα εἰς, αι, Plato.*
Decennis, *e, idem quod antecedens Decennales.*
Decennium, ἡ δέκα εἰς, *αι, ὁ δέκα εἰς, χροῖον, Plato.*
Decens, ὀρεῖται, *αι, αν, aliquem, τινι, Iscr. ὁ ἐν ἡ προσήκουστος, εἰ, τινι, id. προσήκουστος, αι, αν, τινι, Dem. καθήκων, αι, αν, τινι, idem.*

DEC DEC

Decenter, ἀπορροκύνοντας, Dem. Conf. Conven-
nienter.
Decentia, τὸ σφρίσσει, οὗτος, Dem.
Deceptio, ἡ ἀπάτη, ἡς, Dem. ἡ ἐξαπάτη,
ἡς, id.
Deceptor, ὁ ἐξαπατῶν, ὄντος, Dem. ὁ παρα-
κροῖσθης, ὁ, Isocr.
Decerno, ψιφίζομαι, multa, πολλά, Dem.
bene & recte, ὀρθῶς καὶ καλῶς, id. honestis-
sima civitati, τὰ κάλλιστα τῇ πόλει, id.
secundum leges, κατὰ τὰς νόμους, idem, fru-
stra, τιναῖστας, id. expresse, διαφιδῶ, id.
clam, κρύβδω, id. de rebus, quæ decet,
ψιφίζομαι ἀπὲς ἀποδείξεων ἃ χρὴ, id. pa-
cem, τὴν εἰρήνην, Isocr. auxilium, βοήθειαν,
Dem. judicando, ἐπικρίνω, N. T. prælio,
μάχομαι. Conf. Pugno, Prælior.
Decerpo, ἀπολίσγω, fructum, τὴν καρπὸν, Theophr.
καρπολογεῖν, id. florem, δρίσκομαι ὄρθου,
Plut. fructum sapientiae, δρίσκω καρπὸν σο-
φίας, Basil. aliquid, ἀποδείκνυμαι τι, Plut.
Decertatio, τὸ ἀγώνισμα, αὐτός, Plut. ὁ ἀγώ-
νισμος, ὁ, Dion.
Decerto, διαγωνίζομαι, cum hostibus, πρὸς
τὰς πολέμους, Xen. cum aliquo ob aliquid,
τίνι τι, id. τινὶ πρὸς τίνος, Plato, ἀμει-
λοῦμαι ἐπὶ τι, Xen.
Deceffio, ἡ δοτοχάρσις, ἡς, Hippocr.
Deceffus, ἡ δοτοχάρσις, ἡς, Hippocr. e vita,
ἡ δότοςσις βίης, Xen.
Decet, σφρίσσει, aliquem, τινί, Dem. me o-
disse eum, ἄξιον εἶναι ἐμοὶ μισεῖν αὐτόν,
Xen. vos laborare pro hoc, ἄξιον ὑμᾶς
σπουδάζειν ὑπὲρ τούτου, Dem. nos optimos
esse, προσεῖπον ἡμῖν βελτίστους εἶναι, Isocr. non
deceat id parvi facere, καὶ εἰσι δίκαιον, ἡδὲ
προσέειπον ἀπὲς ἱλίου σοσιεῖδὲς τούτου, Dem. quod
neminem decet dicere, ὁ μὲν εἰπεῖν τινι
θίμης εἶναι, Plato, plus, quam decet, irri-
tari, μᾶλλον πῶς διοτρεῖται παραζηυθῆναι, Dem.
contra, quam decet, πρὸς τὸ προσέειπον, ut
deceat, καὶ τὴν προσέειπον, Xen. hæc te de-
cent, ταῦτά σοι σφρίσπει, Isocr.
Decidium, τὸ καταπίπταμα, αὐτός, Al. Aprbr.
Decido, i. e. deorsum cado, καταπίπτω, ab
afino, ἀπ' ἐνός, Aristoph. in terram, ἐπὶ τὴν
γῆν, Xen. eis τὴν γῆν, N. T. i. e. abscindo,
ἀποκόπω, aliquid, τι, Xen. controversiam,
καθίστημα ἱρίδα, Plut.
Decies, δικάκις, Al. decies millies, μυριάκις,
Dem.
Decima, ἡ δικάτη, ἡς, Dem. decimæ, quæ
Apollini offeruntur, ἡ τῇ Ἀπόλλωνι δικά-
τη, Xen. decimas exigo, δικάτω, ab
aliquo, τινός, Dem. decimam partem prædæ
dare, δικάτῳ τὰ ἴσα πολέμων, Plut. de-
cimas accipio, δικάτω, N. T.
Decimatio, ἡ δικάτῳσις, ἡς.
Decimator, ὁ δικάτωτής, ὁ.
Decimo, δικάτω, aliquid, τι, Plus. locus,
in quo decimæ persolvuntur, τὸ δικάτω-
τήριον, ὁ, Xen.
Decimus, a, um, δέκατος, ἄτη, αὐτός, Dem.
Decipio, ἐξαπατάω, aliquem, τινά, Dem.
φιναιζῶ τινά, id. παράγω τινά, Plato,
me ipse, φιναιπατάω ἑαυτόν, N. T. ἐξα-
πατάω ἑαυτόν, Xen. una, συνἐξαπατάω,
Dem. & fallo, ἐξαπατάω καὶ φιναιζῶ τινά,
id. ἐξαπατάω καὶ παρακροῦμαι τινά, id. ali-
quem falsis rationibus, παραλογίζομαι τι-
νά, id. multis rebus decipi ab aliquo, πολλά
ἐξαπατάω ὑπὸ τίνος, Dem. facile decipi
posse, εἶναι ἀπάτητον, Aristot.
Decipula, ἡ γελιάζω, ἡς, Poll.
Decilio, ἡ διάλυσις, ἡς, Polyb. ἡ διάγνωσις,
ἡς, Dem.
Declamatio, ἡ ῥητορεία, ἡς, Isocr.
Declamator, ὁ ῥητορὸς, οὗτος, Isocr.
Declamatorius, a, um, ῥητορικὸς, ὁ, ὄν, Ari-
stot.
Declamo, ῥητορεύω, Isocr.
Declaratio, ἡ δῆλσις, ἡς.
Declaro, δαλέω, aliquid aperte, τὴν σαφῶς,
Isocr. manifestissime, τὴν ἐνδραστήατα, i. e. a-
licui, quod ei velim orationem mittere,
δαλέω πρὸς τινά, ὅτι μίλλω αὐτῷ λόγῳ

DEC DEC

σπιμνιν, *id.* omnibus, me alienas oras non appetere, *φανερὸν ποιεῖν πᾶσιν*, *as* ὁ χρημάτων ἐπιθυμίας ἀλλοτρίαν, *id.* aliquem consulem, ἀναγορεύω τινα ὑπάτην, *Plut.* imperatorem, ἀναδείκνυμι αὐτοκράτορα, *Herodian*.

Declinatio, ἡ ἐκκλισις, *ως*, mali, τῇ κοινῇ, *Basf.* grammatica, ἡ κλίσις, *ως*, *Gramm.*

Declino, ἐκκλίνω, *ab aliquo*, δὲ τινι, *Herodot.* ad voluptates, ἀποκλίνει πρὸς τὰς πόδας, *Aristot.* ad aliquid, ἐπὶ τι, *Dem.* aliquid, ἐκτρέφω τι, *Plato*.

Declivis, *e*, ὁ καὶ ἡ ἐπικλινής, *Ισθ.*, *Thuc.*

Declivitas, ἡ ἐπικλυσις, *ως*, *Nax.* τὸ κλίσις, *ως*, *LXX.*

Decoethio, ἡ ἀρεψις, *ως*, *Theophr.*

Decoethor, ὁ λυμαντήρ, ἦρ, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀσπασθῆ, *κ*, *Aristot.*

Decoethum, τὸ ἀρεψίημα, *ατ*, *Discl.*

Decoethura, ἡ ἀρεψις, *ως*, *Theophr.*

Decollo, τραχυλοκοπίω, *Plat.* τὸ ἀπὸ τοῦ σώματος κόπτω, *Diodor.* τὸ ἀπὸ τοῦ σώματος κόπτω, *Dion. Hal.*

Decolor, ὁ καὶ ἡ δούχρω, *contra*, δούχρως, *κ*, *Hippocr.*

Decoloratio, ἡ δούχρωσις, *ας*, *Gal.*

Decoquo, ἀρεψω *f.* ἀρεψέω, *Discl.* massam farinae in carbonibus, ὀπλάω μέζων ἐπ' ἀνθρώπων, *Herodian.* *i. e.* dilapido, χρεωκόπιω, *Phalar.* bona paterna, κἀνδομαι τὸ πατρὲα, *Poll.*

Decor, ἡ εὐπρέπεια, *ας*, faciei, τ' ὅφιας, *Dem.* eximius corporis, εὐπρέπεια μεγάλη τῷ σώματι, *id.*

Decoramen, ὁ κόσμος, *κ*, *Isocr.* τὸ κόσμημα, *ατ*, *Plato*.

Decore, εὐπρεπῆς, *Dem.*

Decoro, κοσμίω, aliquid, τι, *Thuc.* aliquem honoribus, δῶκεν τινα τιμαῖς, *Plato*.

Decorticiatio, ὁ ἀφελισμός, *ῥ*.

Decortico, ἀφελίζω, *Theophr.* λίπην, *Athen.* δολιχίτην, *Aristot.*

Decorum, τὸ σπρίπον, *οντ*, *Dem.* τὸ δίκαιον, *οντ*, *id.* sermo, εὐλόγημα τὸ σπρίπον, *id.*

Decorus, *a*, *um*, ὁ καὶ ἡ εὐχάρις, alicui, τινί, *Aeschin.* ὁ καὶ ἡ εὐπρέπης, *ως*, *Xenoph.*

Decrementum, ἡ φθίσις, *ως*, *Plato*.

Decrepitus, *a*, *um*, γῆραν ἐς τὸ ἱκανόν, *Lucian.* Tithono magis, ὁ ἰσχυρὸς τὸ Τίθωνον ζῶν, *id.* extreme, ὁ καὶ ἡ ἱκανόγηρας, *κ*, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἰσχυρότης, *ως*, *Alian.*

Decrescentia, ἡ μίωσις, *ως*.

Decresco, μειόμαι, *Aristot.*

Decretum, τὸ ψήφισμα, *ατ*, *Dem.* τὸ ψήφισμα, *ων*, *id.* τὰ γινώσκοντα, *ων*, *id.* praeclarum de aliquo, καλὸν δόγμα πρὸς τινι, *id.* factum secundum leges, κατὰ τὰς νόμους γινώσκοντα, *id.* utile, συμφέρειν τι δεδομένον, *id.* decretum facere, εἰσὶν ψήφισμα, *Dem.* comprobare, κυρῶσαι ψήφισμα *f.* δόγμα, *id.* comprobare suffragiis, χειροτονεῖν ψήφισμα, *id.* exsequi, ποιεῖν τὰ δοξαντα, *id.* ratum habere, ἐμψέειν ψήφισμα, *id.* improbare, ὀπτιμάν ψήφισμα, *Isocr.* evertere, ἀκυροῦν ποιεῖν ψήφισμα, *Dem.* abrogare, λύειν ψήφισμα, *id.* expungere, ἐκκαλεῖσθαι ψήφισμα, *id.*

Decembro, πεσινίζω.

Decubo, κατάκειμαι, *ægrotus*, νοσῶν, *οντ*, *Lucian.*

Deculco, καταπατίω, *Thuc.*

Decumanus, *a*, *um*, δεκατῆ, αἶα, αἶον, *i. e.* qui decimas collegit, ὁ δεκατολόγος, *κ*, *Dem.*

Decumbo, κατάκειμαι, *ægrotans*, νοσῶν, *οντ*, *Lucian.* διόγω ἐν κλίνῃ, *Plut.* καίμαι ἐν κλίνῃ, *Dem.*

Decuplatus, *a*, *um*, δεκαπλάσιος, *ια*, *ως*, *Poll.*

Decuplo, δεκαπλάσιός, *LXX.*

Decuria, ἡ δεκάς, ἀδ, *id.* militum, ὁ λόχος, *κ*, *Thuc.*

Decurio, *onis*, ὁ δυνάστης, *κ*, *Philo.* ἑταιρὸς, *id.* δεκάρχος, *Hysch.*

Decurio, *as*, καταλοχίζω, *Plut.*

Decurio,

DEC DEF

Decurro, καταβίω, Dem. aliquo, καταδρα-
 μείω εις τι, Cbryf.
 Decurfio, ἡ καταδρόμοις, ias.
 Decurfiorium locus, in quo decurritur, ὁ κα-
 ταδρόμος, u.
 Decurfus, us, ἡ καταδρομή, ἡς, Thuc.
 Decurto, κολλῶ, Aristot.
 Decus, τὸ ἔθνος, ατ, civitatis, τ' πόλις,
 Dem. patriæ, κόσμος, τ' πατριδ, Plut.
 Confer Gloria.
 Decuffatim, καὶ χιασμόν, Plato.
 Decuffatio, ο χιασμός, ὁ, Plato. decuffati-
 onis formam habens, χιαστός, ἡ, ὅν,
 Eufath.
 Decuffis, ἡ δεκάς, ἀδ.
 Decuffo, χιζῶ.
 Decuffus, us, ἡ δόποισις, ias.
 Decutio, κατασίω, fructus, καρπὸς δόποι-
 σμαι, aliquid, τι, Aristot.
 Dedecet, ἀναρμοσέ, Plato. aliquem, ὄνιδος
 ἐστὶν τι, Plut.
 Dedecor, αἰχρὸς, δ, ὅν, Dem.
 Dedecoramentum, ἡ αἰχμή, us, Dem.
 Dedecoro, καταίχμω, patriam, τὴν πα-
 τριδα, Antiphr. honores, τιμάς, Dem. ali-
 quid verbo, τὴν λόγῳ, id. suam existi-
 mationem, τὴν δόξαν αὐτοῦ, id. turpitu-
 dine morum gloriam, φαυλότατι τρόπῳ
 τὸ καί, Herodian. Conf. Dedecus.
 Dedecorose, ἀτίμως, Plato.
 Dedecorofus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτιμος, u, De-
 mosth.
 Dedecus, ἡ ἀτιμία, us, Dem. τὸ ἐνιδ, u,
 id. ἡ αἰχμή, us, id. adferre alicui,
 αἰχμῶν φέρειν, ἢ ἀφαίρειν τι, id. ad-
 miniftrare, ἐνοχον εἶναι τι αἰχμῶν, id. abo-
 lere fufceptum, ἀπαλάττειν τὴν ὑπόχρε-
 σιν αἰχμῶν, id. incidere in dedecus,
 ἀπειπίπην αἰχμῶν τι, id. dedecori hoc
 tibi est, αὐτοῦ ἐστὶν ὅς ἐστιν ὄνιδος, Plut.
 Dedicatio, ἡ καθιέρωσις, ias.
 Dedico, καθιζῶ, Deo partem aliquam, τὴν
 θεῷ μίρον, τι, Plato.
 Deditatio, ἡ ἀπαξίωσις, ias, Polyb.
 Deditior, ἀπαξίω, aliquem, τινός, Appian.
 aliquid, τι, Plut. aliquem ob aliquid, τι-
 νά τι, Aristot.
 Deditio, μεταδιδάσκω, δόξαν αὐτῷ, aliquid,
 τι, Plut.
 Deditio, ἡ ἐκδοσις, ias, compellere ali-
 quem ad deditioem, ἐκδοσάσθαι τινα,
 Demosth.
 Dedititius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐκδοτος, u, Isocr.
 Deditus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐκδοτος, u, Isocr.
 dedita opera, ἐξισπίτνεις, Dem. alicui rei
 deditus, ἐπιδιδόμενος, Synes. Ἐπαδάσθω
 αὐτῷ, Herodian.
 Deditio, ἐκδομαι, aliquem, τινά, Thuc. ultro
 me ipsum, ἐκὼν ἐκδομαι ἑμαυτὸν, Dem.
 urbem alicui, ἐκδομαι πόλιν τι, Isocr.
 παραδιδόμεναι πόλιν τι, Diad. Sic. ali-
 quem alicui, ἐχχυρίζω τινά τι, Plut.
 ἐκδοτον παραδιδόμεναι τι, Herodian.
 Dedoleo, ἀπαλγῶ, N. T.
 Dedolo, ἀπαλγῶ.
 Deduco, ἀπαλγῶ, aliquem, τινά, Plut. fi-
 lum, κρέκλω, Lucian. lanam, ἑριον, idem,
 navem, ναύ, Herodian. triremes in por-
 tam, τὰς τριῖρες εἰς λιμένα, Dem. ali-
 quem a proposito, ἀποπλανῶ τινά ἀπὸ
 τῆς ὑποθέσεως, Æschin. a sententia, μετα-
 πύθω τινά, Dem. aliquem plausu & cla-
 more domum, παροπίμπω τινά οἴκαδε
 κρότῳ καὶ βοῇ, Plut. funus, παραπύμπω
 τὴν θάνατον, Lucian. ἀκαλεθεῖν τὴν ἀπὸ τῆς
 φωνῆς, Dem.
 Deductio, ἡ ὁδηγία, as, i. e. abstractio, ἡ
 ἀπαγαγή, ἡς.
 Deductor, ὁ ἀπορηγμάν, ὄν, Dem.
 Deerto, ἀποπλανῶμαι, a recta fide, τ' ὑ-
 βίας πείσας, Cbryf. deerrare facio, ἀπο-
 πλανῶ, a proposito, ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως,
 Æschin.
 Defecatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτρυγ, u, LXX.
 Defeco, ἐνυλίζω, Diof.
 Defatigatio, ὁ κόματος, u,

DEF DEF

Defatigo, καταπονίσαι, aliquem, τινά, Lucian.
Defectio, ἡ ὑπόστασις, εἰς, Thuc. ὑπόστασις, αἰ, Plut. ἡ ὑπόλειψις, εἰς, Dem. i. e. quod deest, vide Defectus.
Defector, ὁ ὑποσάτηρ, ἥρῳ, Plut. ὁ ὑπο-
στάτης, α, id.
Defectus, ἡ ἰνδία, αἰ, Dem. τὸ ἔλλειμμα, ατῷ, id. τὸ ἡλείπον, εντῷ, id. τὸ ἐλάττωμα, ατῷ, id. solis vel lunæ, ἡ ἔλειψις, Aristot.
Defendo, ἀμύνω, Isocr. populi libertatem, ἀμυνόμεαι τῇ δημοκρατίᾳ, Dem. ὑπὲρ τῆς ἐλευθρίας, idem, fororem, πρὸς τῇ ἀδελφῇ, Plut. Græciam, πρὸς Ἑλλάδα, Plato. aliquem coram judicio, σωτηριόως ὑπὲρ τινῷ, Aristot. σωτηριόως τινί, Isocr. σωτηριόως τινί, id. ἀπολογίζομαι περὶ τινῷ, id. causam, ἀπολογίαν ποιεῖμαι ὑπὲρ τινῷ, id. aliquem ab injuria, ἱκανυνώω τινί, Conf. Defensio.
Defensio, ἡ ἀποστασία, αἰ, Polyb. ἡ ὀπικυρία, id. coram judicio, ἡ ἀπολογία, αἰ, Dem. actorum, ὑπὲρ ἧς παραγμάτων, id. defensionem instituere, i. facere, ἀπολογίαν ποιεῖν, i. ποιῆσαι, id. ἔχειν, id. dare, i. concedere alicui, δίδοναι τινί, id. meditari mendaciorum, μιλιτῆν ὑπὲρ ψευδῶν, id. relinquere alicui, ὑπολείπειν τινί, id. scribere peccatorum, γράφειν ἧς ἡμαρτηρήσων τινί, id. habere justam, ἔχειν λίαν, i. εἰπεῖν ἀπολογίαν δικαίαν, idem, legitimam declinare, ῥέγειν ἀπολογίαν δικαίαν, id. φθῆναι ὀφθῶ καὶ δικαίαν ὁδὸν ἀπολογίας, id. audire, ἀκροῶναι τῇ ἀπολογίᾳ, Isocr. avertere alicujus, διαλύειν ἀπολογίαν τινος, Dem. defensione aliqua uti, χρῆσθαι ἀπολογία τινί, id. abuti, καταχρῆσθαι ἀπολογία, id.
Defensito, ἀντίσταμαι, jura, ἧς δικάζειν, Demostob.
Defensor, ὁ ἀποστάτης, α, Plut. ὁ βοηθός, α, id. i. e. patronus, ὁ ἀπολογισμῶν, α, Dem. ὁ σωτηριόως, α, id. ὁ σωτηριόως, εντῷ, id. salutis alicujus, σωτηριόως τινί, σωτηρία τινός, id. legis alicujus, σωτηρίαν νόμου τινί, id. comparare multos defensores alicujus, πορίζεσθαι πολλὰς σωτῆρας ὑπὲρ τινός, id. adfiscere sibi defensorem, παρασπονδάζεσθαι αὐτῷ σωτηριόωντα, id. habere aliquem, ἔχειν τινά σωδίκον, idem, destitui defensore, ἔρμον γιγνέσθαι ἧς ἱρνήτων ὑπὲρ αὐτόν, Dem.
Defero, κατακυμίζω, aliquid in nave, τι ὅππῃ ναύ, Synes. i. e. denuntio, ἀναγγελλῶ, alicui aliquid, τινί τι, Plut. i. e. accuso, εἰσαγγέλλω, id. καταγγέλλω τινά, Herodian. Conf. Accuso.
Deserveo, ἀποδίδωμι, Budæus. i. e. placidus fio, παύνομαι, Xen. ira mea deservet, παύομαι τῷ ὀργῇ, Dem.
Defessus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατὰπον, α, Plut. ὁ καὶ ἡ κατὰπον, α, Plut.
Defetiscor, καταπονέομαι, Laert. ἀποκίμα, Herodian.
Deficio, ἐκλείπω, in aliqua re, ἐν τινί, Dem. deficio pecunia, i. pecunia deficit mihi, χρήματα με ἀπολείπει, Aristoph. με ἀπολείπει, Dem. instrumento, ἐκλείπω ἐν σίτῃ, Thuc. spiritu, τῷ πνεύματι, Plut. animo, καταψυχία, Thuc. viribus, ἐξ-
αδυνία, Plut. i. e. desino, καταλείω, i. e. desisco ab aliquo, ἀφίστημι τινῷ, Isocr. πρὸς τινῷ, Diador. ἀφίστημι τινῷ, Isocr. ad hostes, ἀφίστημι πρὸς πολεμίους, Isocr. ἀπέρχομαι εἰς πολεμίους, Dem. ad adversarios, ἀπαλλάσσω ὅσα τὸς ἀντιδίκους, Dem.
Defigo, καταπύνημι, aliquid in terram, τι εἰς γῆν, Aristot. oculos in aliquid, ἐναντινίζω, τινί, Basil.
Definio, ὀρίζω, aliquid circulo, τι κύκλῳ, Aristot. aliquid intervallo aliquo, ἀπειρίζω τι διαστήματι τινί, Lucian. i. e. statuo, alicui aliquid, ὀρίζω τινί τι, Dinarch. i. e. circumscribo, ἀπειρίζω, Aristot.

DEF DEF

Definite, ὁρισμένης, *Aristot.*
Definitio, ὁ ὀρισμός, εἰς, *Aristot.* ὁ ἐρϙ, κ, id.
Definitivus, α, um, ὀριστικός, ἢ, ὄν, *Aristot.*
Definitus, a, um, ὀρισμένος, ϙ, ἐν, *Dem.*
Defit, λίπης, ἀπορία.
Deflagratio, ὁ ἔμπρησμος, εἰς, *Plut.* ἢ ἔμ-
 πρησις, ιως, *Aeschin.*
Deflago, καταφλέγομαι, ἐμπρήβομαι, *Xen.*
Deflecto, κατακλίνειν, in aliquid, εἰς τι,
Plato. ἀποκλίνω, ad fucordiam, ἐπὶ τὸ
 ῥαθυμίῳ, *Dem.* ad voluptates, πρὸς τὰς
 ἡδονάς, *Aristot.* παρακλίνομαι εἰς τι, *Plut.*
 ab aliquo in occurfu, ἐκίριπόμαι τινα ἀ-
 παντῆς, *Dem.*
Defleco, καταδάκρυον, sortem, τίω τύχην,
Xen. aliquem, ἀικλαίω τινα, *Ifoer.* ma-
 trem mortuam, θρηνῶ μητέρα θανύσαν,
Lucian. virum propter sortem infelicem,
 οδυρόμαι ἄνδρα γ' τύχης, *Dion. Halic.* for-
 tunam alicujus, κλαίω τινι τύχην τινός,
Dem.
Defloreo, ἀπαυθία, *Nax.* παρακμάζω καὶ παρ-
 αυθία, *Plut.*
Defloresco, vide *Defloreo*.
Defloro, ἀπαυθίζω, aliquid, τι, *Plut.*
Defluo, καταρρίω, in terram, εἰς τὴν γῆν,
Xen. defluunt folia, ἀπορρίνισι τὰ φύλλα,
Dem.
Defluvium, ἡ ἀπόρροια, ας, *Xen.*
Defluviuſ, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπορρύου, υ,
Plato.
Defluxus, us, ἡ ἀπόρροια, ας, *Xen.* in primis,
 humorum e capite, ὁ κατάρρεϙ, contr.
 κατάρρες, υ, *Gal.*
Defodio, κατορύττω, aliquem vivum, τινά
 ζώντα, *Xen.* aurum, χρυσόν, *Hermog.* i. e.
 fodiendo detraho, ἀποσκάπτω, *Plato.*
Defore, ἐλλείπειν, *Aristot.*
Deformatio, ἡ δυσμορφωσις, ιας.
Deformis, e, ὁ καὶ ἡ δέσμορφοϙ, κ, *Plut.* ὁ
 καὶ ἡ ἀμορφοϙ, υ, *Lucian.* facies ſupra mo-
 dum deformis, ἀρόσωπον ὑπερβάλλον τὴν
 αἰσχύν, *Xen.*
Deformitas, ἡ ἀμορφία, ας, *Plut.* ἡ ἐφευ-
 ϑμία τοῦ σώματος, *Dem.* τὸ αἷχηϙ, ιϙ,
Xen.
Deformiter, αἰσχρῶς, *Aristot.*
Deformo, ἀπομορφόω, aliquem, ῥεπαίνο τι-
 νά, *Dion. Hal.* καταρρεπαίνο τινά, *Ifoer.*
 honores, καταλιχύνω τιμὰς, *Dem.* aliquid
 verbo, τὴ λόγῳ, *Dem.* ſuam exiſtimatio-
 nem, τίω δοξαν ἐαυτοῦ, id. i. e. delineo
 leges, διατυπώω νόμους, *Lucian.* aliquid, δι-
 μορφοῖμαί τι, *Plut.*
Defolio, ἡ κατορυχή, ἤ.
Defraudatio, ὁ νοφετισμός, ὅ, ὁ ἀποστέρησις,
 ιας, *Ifoer.*
Defraudator, ὁ ἀποστερητής, ὅ, *Plato.*
Defraudo, ἀποστέρω, aliquem aliqua re, τι-
 νά τινϙ, *Xen.* ἀποστέρωνται ἀνδρά, *Ifoer.* ἐξα-
 πωτάω τινά, *Dem.* genium, ἀντιγωνίζομαι
 τῇ φύσει.
Defrenatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀρχάλινϙ, κ,
Plato. ὁ καὶ ἡ ἱχαλίνωτϙ, κ, *Nax.*
Defrigefco, ἀποψυχομαι, *Aristot.*
Deftingo, ἀποτρέφω, aliquid, τι, *Aeschin.*
Defrugatio, ὁ καρπισμός, εἰς, *Theophr.*
Delugo, ἐγκαρπίζομαι, *Theophr.* καρπιζό-
 μαι, id.
Deſtatio, ἡ σπαραγμός, ὅ, *Herodian.*
Deſtruo, σπαράσσω, *Lucian.*
Deſtrutum, τὸ ἐφήμα, ατϙ, *Dioſc.*
Deſugio, ἀποτρέχω, aliquid, τι, *Dem.* ἀπα-
 γρέδια τι, *Plato.*
Deſulgoro, ἀποτρέπω, *Lucian.*
Deſunctorie, πρὸς ἀφροσύειν ἀφραιμένως.
Deſunctus, a, um, ἀπαλλαγείς, εἶσα, ἐν,
 aliqua re, τινός, *Plato.* i. e. mortuus, πε-
 θνώς, ὅτϙ, *Dem.* ἀποθανών, ὅτϙ, id.
 τετελευτηκώς, ὅτϙ, id. κατωχόμενϙ, υ,
 id.
Deſundo, καταχέω.
Deſungor, ἀπαλλάττομαι, aliqua re, τινός,
Plato. officio, πῶ καθήκοντϙ, *Thuc.* vita,
 vide *Morior*.

Degener,

DEM DEN

DEN DEP

DEP DEP

ατ, ἀφροσύνη, μανία, ἀναιδηνσία, μαρτία, Ἰφκρ.
 Dementio, παραφρονία, Dem. ληρέω, idem, μαινόμεαι, idem.
 Demento, μαρτίνω, aliquem, τινά, N.T.
 Demereo, περιποιέμαι, aliquid aliquo, τί παρὰ τινος, Dem.
 Demereor, ἐξγατίνω, aliquem, τινά, Dem. homines, ἀνθρώπους ἐξομιλίζω, Synes.
 Demergo, καταποντίζω, proprie in mare, aliquid, τί, Plut. & evertō urbem, καταδύω, ἐκείνη πόλιν, Dem. aliquem, καταβαπτίζω τινά, Basil. navem demergi, πλοῖον καταδύω, Dem. ad illa usque, βέχχιδι μέγιστον, Herodian.
 Demersio, ἡ βαπτισμός, ε, N.T. in mare, ὁ καταποντισμός, ε.
 Demeritor in mare, ὁ καταποντιστής, ε, Ἰφκρ.
 Demeritor, α, um, καταποντιστής, εἶσα, ἐν, frumentum perit nave demerita, ἀπόλοιτο ἡ σὺν τοῖς καταδύσας, D.m.
 Demetior, διαμετρίω, aliquid, τί, Dem.
 Demeto, ἀποθνήσκω, LXX. παραθερίζω, ἀπαμύμαι, Hesych. radicem generis, ἐξαμύμαι, εἶσαν τὴν γένεα, Sophocl.
 Demigratio, ἡ μετακίνησις, εας, Plato.
 Demigro, μετακινέωμαι, Lucian. e vita, εὐπαιχάριον τὸ βίον, Plato.
 Deminuo, μισώ, aliquid, τί.
 Demisor, ἀποθνήσκω, Suid. dicta, ἀποθνήσκω τὰ λεγόμενα, Herodot.
 Demisse, ταπεινός, Ἰφκρ. sentio, ταπεινοφρονία, μικρόν καὶ ταπεινὸν φρονέω, Dem.
 Demissio, ἡ καθύστασις, εας, Galen. animi, ἡ ταπεινοφροσύνη, ε, N.T. ἡ ταπεινότης, ἡττος, Ἰφκρ.
 Demissus, α, um, καθιμύω, ἴν, ἐν, Thuc. animo, ὁ καὶ ἡ ταπεινοφροσύνη, ο, N.T. ταπεινός, ἡ, ἐν, Ἰφκρ. demisso animo sum, μικρόν vel μικρὰ φρονέω, Dem. Ἰφκρ.
 Demitte, καθίμι, scalas, κλίμακα, Herodian. me ex alto, καθίμι ἐμὲ ἀφ' ὕψους, Xen. animum, καταδύω ἐμαυτὸν, Plut. aliquid funibus, χαλᾶω τι, N.T. ancoram, χαλᾶω ἀγκύραν, velum, χαλᾶω ἰσόν, in sportula per murum, χαλᾶω ἐν σπυρίδι διὰ τὴν τειχέα, N.T.
 Demo, ἀφαιρέωμαι, alicui aliquid, τί τινι, Dem.
 Demolior, καταστρέφωμαι, urbes, τὰς πόλεις, Arphib. vias, ἀπικοδομῶ τὰς ὁδοὺς, Thuc. murum, καθαιρῶ τὸ τεῖχος, id.
 Demolitio, ἡ καθαιρήσις, εας, ἡ καταβολή, ἡ, Demolitor, ὁ καθαιρτής, ε, Thuc.
 Demonstrabilis, ε, ὁ καὶ ἡ ἀποδείκτος, ε, Aristot.
 Demonstratio, ἡ ἀποδείξις, εας, Aeschin.
 Demonstrative, δεικτικός.
 Demonstrativus, α, um, δεικτικός, ἡ, ἐν, ἀποδεικτικός, ἡ, ἐν, ἀποδεικτικός, ἡ, ἐν, Aristot.
 Demonstrator, ἀποδείκτης, ε.
 Demonstro, δέκνυμι, aliquid, τί, Dem. ἀποδείκνυμι τι, Herodot. aliquid clare, ἀποδείκνυμαι τι σαφῶς, Dem. ita clare, ut, ἡ ἀποδείκνυται τὸ ἔγωγε σαφῶς, ὅτι, id. meam virtutem, ἐλγῶν δίδωμι ἀρετῆς, Ἰφκρ.
 Demordeo, ἀποθνήσκω.
 Demorior, ἀποθνήσκω, Plato. Confer Morior.
 Demortuus, α, um, ἀποθάνων, εἶσα, ἐν, ἀποθνήσκω, εἶσα, ὁ ἀπελθὼν τὸ βίον, Lucian.
 Demoveo, ἀποκινέω.
 Demoror, κατέχω, aliquem, τινά, Plato. in aliqua re, διαμείνω πρὸς τι, Naz.
 Demulceo, κλέω, Plato. ἐκμιμνέσθαι, Basil. auditores concinnitate numerorum, φοχαγὰς τὰς ἀκρότητας τὰς εὐρυθμίας, Ἰφκρ.
 Demum, vide Denique.
 Demurmuro, ἀπομυμνέσθαι.
 Demutuo, κολοῦμαι, Aristot.
 Demuto, vide Muto.
 Denarius, α, um, δεκάδικος, ἡ, ἐν, numerus, δεκάδικος ἀριθμός, Naz. nummus, ἡ δραχμή,

ε, Thuc. τὸ δηνάριον, ε, N.T. τὸ δεκάδικον, ε, Plut.
 Denascor, ἀποθνήσκω, Plato. Conf. Morior.
 Denaso, εἰσοκοπέω, Suid.
 Denato, καταπνέωμαι.
 Denego, ἀπαρνούμαι, eadem, φόνω, Plut.
 Deni, α, αἰ, αἰ, αἰ, δέκα, Thuc.
 Denigratio, ἡ μελάντισις, εας, Naz. ὁ μελάνισμός, ε.
 Denigro, μελάνισμα, ἀπαιμνέω, διαμελάνισμα.
 Denique, τοσιδότην vel τοσιδότην, Dem. τοσιδότην vel τὰ τοσιδότην, id. εἰς τοσιδότην, Aeschin. τὸ τοσιδότην, Dem.
 Denominatio, ἡ παρανομασία, εας.
 Denomino, κατανομάζω, aliqua re, τινι, Philo.
 Denoto, σημειῶ, Naz. i. e. significo, σημειῶ, Xen.
 Dens, ὁ ὄδης, ἐντὸς, Aristot. molaris, ὁ γόμενος, ε, Xen. genuinus, ὁ κραντήρ, ἐντὸς, Aristot. anterior, ὁ γελαινός, ε, Poll. ὁ τομῆς, εἶσα, id. caninus, ὁ κινός, ἐντὸς, Hippocr. dentium stupor, ἡ αἰμαδία, εας, Aristot. dentium stupore laboro, διαμαδία, idem, dentium dolor, ἡ ὀδονταλγία, εας, Diosc. dentium dolore laboro, ὀδονταλγία, id. dentes habens utrimque, ὁ καὶ ἡ ἀμφότες, ἐντὸς, id. nullo, ὁ καὶ ἡ ἀνίδης, ἐντὸς, Athen. serratos, ὁ καὶ ἡ παρακρότες, ἐντὸς, Aristot. prominentes, ὁ καὶ ἡ ἀκρότες, ἐντὸς, Poll. tres, ὁ καὶ ἡ τριδής, LXX. exsertos, ὁ καὶ ἡ χαυλιδής, Aristot.
 Densatio, ἡ ἀσύνταξις, εας, Plut.
 Dense, πυκνός, Athen.
 Densitas, ἡ πυκνότης, ἐντὸς, Plut.
 Denso, πυκνός, Plut.
 Densus, α, um, πυκνός, ἡ, ἐν, Theophr. ἀ-δρῆς, ε, ἐν, Thuc.
 Dentale, ὁ γόμενος, Hes.
 Dentatus, α, um, ὀδοντατός, ἡ, ἐν, Gal. ὀδοντατός, ἴν, ἐν, ferra, Ciceron.
 Denticulatus, α, um, idem quod Dentatus.
 Denticulus, ὁδὸς μικρός.
 Dentifricium, ὁ ὀδοντοφρίξις, ε, Poll.
 Dentio, ὀδοντατός, ὀδοντοφρίξις, Hippocr. ὀδοντοφρίξις, Poll.
 Dentiscalpium, ὁ ὀδοντοφρίξις, ε, Poll.
 Dentitio, ἡ ὀδοντοφρίξις, εας, Paull. Ag. ἡ ὀδοντασίς, εας, id. τὸ ὅτι ὀδοντοφρίξις, ἐντὸς, Poll.
 Denubo, vide Nubo.
 Denuo, γυμνός, aliquem aliquo, τινά τινι, Herodian. Conf. Nudo.
 Denunciatio, ἡ ἐπαγγελία, εας. Conf. Indictio.
 Denuncio, ἀπαγγέλλω, alicui aliquid, τινί τι, Plut. ἀπαγγέλλω τινί τι, id. alicui bellum, ἀπαγγέλλω τινί πόλεμον, Dem. ἀπαγγέλλω τινί πόλεμον, id. per urbes, ἀπαγγέλλω τινί πόλεμον, Thuc.
 Denuo, αὔ, Dem. αὔριος, id. πάλιν, id.
 Deocco, βολοκοπέω, Aristot.
 Deonero, ἀποστρίψω, Hesych.
 Deorsum, κάτω, vector, γίνομαι, Dem. ac sursum, ὡς ἂν, Gal.
 Deosculor, καταγίγω, manus & pedes alicujus, χεῖρας καὶ πόδας τινός, Xen.
 Depascor, ζωοποιέωμαι, aliquid cum aliquo, τί πρὸς τινά, Xen. ζωοποιέωμαι, Thuc.
 Depalmo, κορυφίζω, Suid.
 Depango, καταπνέωμαι. aliquid alicubi, τί πρὸς τι, Aristot. aliquid in terram, τί εἰς γῆν, idem.
 Depasco, καταπνέωμαι, regionem, τινά χωρὸν, Ἰφκρ. καταπνέω χωρὸν βοσκήματι, Demosth. agrum, ὀπνέω τὸ χωρίον, idem, ignis depascit urbes, πῦρ ὀπνέει τὰς πόλεις, Thuc.
 Depatio, ἡ γομῆ, ἡ, Polyb.
 Depauperio, ἀποχρίζω, LXX.
 Depesto, κινέω, Herodot.
 Depeculatio, ἡ ἐκπῆ, ε, Dem. ἡ ἐκπῆ, εας.

Deprecor, ἀποσπένδω, Ciceron. κλέπτω τὰ κοινά, D.m.
 Depello, ἀπαθῶ, Thuc. ἀπαθῶ, Dem. aliquem ab aliquo, ἀπαθῶ τινά τινος, id. ἀποστρέφωμαι τινά τινος, Plut. aliquem de regno, ἐκβάλλω τινά τινος, Dem. gladium imminentem cervicibus, ἀποσπένδω τὸς αὐχένι ἐπαισφύμενον, Herodian.
 Dependeo, ἐκκρεμνύμαι, ab aliquo, τινος, ἐκκρεμνύμαι τινος, N.T. ἐκκρεμνύμαι τινος, Lucian. a virtute alicujus, ἀρτάρωμαι ἀνδρείας τινός, Herodian.
 Dependo, ἐκλῶ, pecnam alicui, τίς τινι, Dem.
 Dependulus, α, um, ἐκκρεμνύμενος, ἴν, ἐν.
 Deperto, ἀποβάλλω, aliquid, τί, Plut. & evertō urbem, ἀποθνήσκω καὶ ἀνατρέπω πόλιν, Plato.
 Depereo, ἀποθνήσκω, Aristoph. i. e. morior, ἀποθνήσκω, Plato. i. e. vehementer amo aliquem, ἀπαιμνέωμαι τινι, Philo.
 Depetigo, ὁ λαχῶ, ἐντὸς, Diosc. depetigine laboro, λαχῶ, Theophr.
 Depexus, α, um, ἀνιδέος, εἶσα, ἐν.
 Depictus, α, um, ὁ καὶ ἡ κατὰ γραφίαν, ε, ὁ καὶ ἡ κατὰ γραφίαν, ε, Lucian.
 Depilatus, α, um, ἐκτριχέτης, εἶσα, ἐν, ἀποστρίψωμαι τινά τινος, Poll. ἀποστρίψω τὰς τρίχας, id.
 Depilis, ε, ὁ καὶ ἡ ἀδρῆς, ἐντὸς, Poll. ὁ καὶ ἡ ἀδρῆς, ε, idem.
 Depilo, κατατίλλω, LXX.
 Depingo, καταγράφω, aliquid, τί, Pausan. coloribus, χρωματίζω τι, Synes. imaginem meam maximis lineamentis, τινά ἐκπῆ ἐμαυτὸν μεγίστοις γραφαῖς, Herodian.
 Deplanto, ἀποσπένδω, Aristot.
 Depleo, ἐξαντλῶ, Lucian.
 Deplorandus, α, um, ἐλποφύτος, εἶσα, ἐν.
 Deploratus, κατακλυμνύμενος, ἴν, ἐν, i. e. incurabilis, ὁ καὶ ἡ ἀνιδέος, ε, Dem. a medicis, ἀποθνήσκωμαι ἀπὸ τῶν ἰατρῶν, Plut.
 Deploro, vide D fleo.
 Deplumis, ε, ὁ καὶ ἡ ἀπύλλος, ε, Suid.
 Deplumo, ἀποτίλλω τὰ πτελέα.
 Depono, κατατίθωμαι, arma in medium, τὰ ὅπλα ἐν μέσῳ, Xen. dictaturam, κατατίθωμαι τινά μοναρχίαν, Plut. argentum apud aliquem, ἀφρορῶ τινι, Ἰφκρ. pecuniam, παρακαθίθωμαι χρήματα, id. inimicitias, ἐχθρὰν ἀποτίθωμαι, Plut. ἐχθρὰν ἀποτίθωμαι, Ἰφκρ.
 Depopulatio, ἡ ἀφρορῆσις, εας, Hermog.
 Depopulo, ἀφρορῶ, maritimas regiones Lacedaemoniae, τὰ ἐπὶ τῶν θαλάσσιων χωρίων τῆς Λακεδαιμονίας, Thuc. vicos & parvas urbes, διαφρορῶ κάμους καὶ μικρὰς πόλεις, Plut.
 Deportatio, ἡ κατακομιδή, ἡ, Thuc.
 Deporto, κατακινέω, frumentum exercitui, τὸ σίτον στρατῷ, Thuc. aliquem in infuam, ἐκφρορῶ τινά εἰς τινά νῆσον, Lucian. aliquem in navem, ἀποκομίζω τινά ἐπὶ τὸ πλοῖον, Ἰφκρ. laudem, λαμβάνω δόξαν, id. exercitum ex aliquo loco, ἐπαγῶ στρατὸν, Herodian.
 Deposco, ἐξαίτω, aliquid, τί, Dem.
 Depositio, ἡ κατάθεσις, εας, ἡ θέσις, εας, Plut.
 Depositum, ἡ κατάθεσις, εας, Ἰφκρ. ἡ παρακαταθήκη, εας, Thuc. ἡ κατάθεσις, εας, Dem. relinquere posteritati, παραθήκην καταλείπειν τοῖς ἀπογόνους, Dem. accipere, λαμβάνειν, idem, δέχεται, Ἰφκρ. repositore, ἀπαιτῶ, Dem. reddere, ἀποδίδωμι, Aristot.
 Depostulo, ἐξαίτω, Dem.
 Depradatio, ἡ ἐκπῆ, ε, Dem.
 Deprador, ἀποσπένδω, Ciceron. aliquid, λαφυραγωγῶ τι, Plut.
 Deprahior, καταμάχομαι, διαμάχομαι, Xen.
 Depravare, διαφραμνέω.
 Depravatio, ἡ διαφρορῆ, ἡ, Theophr.
 Depravo, διαφρορῶ, aliquid, τί, Theophr. aliquem, κακιστῶ τι, Xen. scripturas, σφραγίσματα,

DEP DES

επιβάλλω τὰς γραφάς, N.T. Confer Cer-
rampro.
Deprecabundus, a, um, *ἐπιβάλλω*, *υπα*, *υπ*.
Deprecatio, ἡ δέσσις, *υπα*, *Dem.* pro teo, ἡ
παραιτήσις, *υπα*, *id.* ἡ ἐξαιτήσις, *υπα*, *id.*
pro aliquo, *δίνω* *υπα* *τινι*, *Dem.*
Deprecor, ἀποβήματι, aliquid, *τι*, *Dem.* ne
quid fiat, *μὴ γινῆσθαι*, *Dem.* ne quid ini-
miciis accidat, *τι* *τοῖς* *ἐχθροῖς*, *Synesi.* i. e.
veniam posco, *παραιτίομαι*, *Dem.* pro a-
liquo, *ἐξαιτίομαι* *τινι*, *id.*
Deprehendo, καταλαμβάνω, aliquid, *τι*, *Dem.*
injuste facientem, *λαμβάνω* *τὸ* *ἀδικήσαντα*, *id.*
in ipso facinore, *ἐν* *αὐτοῦ* *λαμβάνω* *τι-
νι*, *id.* *τῷ* *σφύρατι* *αὐτοῦ* *ἐλίσσω* *τινι*,
id. i. e. intelligo, *μανθάνω*, *Dem.* διαγι-
γνώσκω, *id.*
Deprehensio, ἡ κατάληψις, *υπα*, *Thuc.*
Depressio, ἡ καταπίεσις, *υπα*.
Deprimo, καταπίπτω, aliquid, *injuste*, *ἐ-
λατύνω* *τινι* *παρὰ* *τὸ* *δίκαιον*, *Isocr.*
Depromo, ἀποχειρίζομαι, aliquid, *τι*, *Lu-
cian.* ex cella penuraria, *ἀποφίρω* *ἐν* *τῷ*
ταμίῳ, *Isocr.*
Depropero, κατασπώδω, *rem*, *τὸ* *σφῆμα*,
Æschin.
Depso, *δὲ* *ψία*, *Hesych.*
Depudescio, ἀπαισχυντία, *LXX.*
Depugnatio, ἡ καταμάχη, *υπα*, ἡ διαμάχη,
υπα, *adversus* *aliquem*, ἡ ἀντιμάχησις, *υπα*.
Depugno, διαμάχομαι, *pro* *re* *aliqua*, *υπα*
τινι, *Plato.* *pro* *aliquo* *cum* *aliquo* *i.*
adversus *aliquem*, *υπα* *τινι* *παρὰ* *τινι*,
Plut. *adversus* *aliquid*, i. e. *repugno* *ali-
cui* *rei*, *παρὰ* *τι*, *Dem.*
Depulsio, ἡ ἀπασίς, *υπα*, ἡ ἀποπομπή, *υπα*,
Isocr.
Deputatio, ἡ ἀποκοπή, *υπα*.
Deputo, ἀποκόπτω, aliquid, *τι*, *Xen.* i. e. ex-
istimo, *νομίζω*, *Dem.*
Derado, *δὲ* *ρῶ*, *καταξία*, *Plut.*
Derelictio, ἡ ἀπολείψις, *υπα*.
Derelictus, a, um, ὁ *ἢ* *κατάλειπτος*, *υπα*, *pro*
derelicto *habere*, *ἀποτάξω*, *N. T.*
Derelinquo, ἐγκαταλείπω, aliquid, *καταλείπω*
τι, *Plato.* *gloriam*, *δόξαν*, *Dem.*
Derепente, ἐξαίφνης, *Dem.* *ἐν* *προσπαίῳ*, *A-
ristot.* *προσπαίῳ*, *id.*
Derepo, ἀφίρπω.
Derideo, καταγελῶ, aliquid, *τινι*, *Dem.*
τινός, *Isocr.* *τινι*, *Herodot.* *pacem*, *τὴν* *ἐρή-
νην*, *Isocr.* *derideri* *ab* *hostibus*, *καταγέλα-
σαν* *τῷ* *υπα* *ἐχθρῶν*, *id.* *ab* *adulatoribus*,
ἐπιχαρτῶν *γινῆσθαι* *τοῖς* *κίλαξι*, *Dem.* *fac-
cio*, *ut* *quis* *derideatur*, *deridendum* *ali-
quem* *propino*, *καταγέλασαν* *αὐτῷ* *τινι*,
Plato.
Deridiculus, a, um, ὁ *ἢ* *καταγέλαστος*, *υπα*,
Plato. ὁ *ἢ* *ἀκαταγέλαστος*, *υπα*, *Æschin.*
ὁ *ἢ* *ἐπιχαρτῶν*, *υπα*, *Dem.*
Deriso, ὁ καταγέλας, *ατ*, *Xen.* *τὸ* *κατα-
γέλασμα*, *ατ*, *Plut.*
Derisor, ὁ καταγελῶν, *ατ*, *Xen.*
Derivatio, aquarum, ἡ ἐχέτις, *υπα*, *Theophr.*
grammatica, ἡ παραγωγή, *υπα*, *criminis* *in*
aliquem, ἡ μετασάσις, *υπα*, *Andoc.*
Derivativus, a, um, ὁ *ἢ* *παραγωγῶν*, *υπα*,
Gramm.
Derivo aquam, ἀποχετεύω, *Plut.* *ut* *Gram-
matici*, *παράγω*, *aqum* *foffis* *in* *campum*,
παράγω *ὑδαρ* *ὀρύγμασιν* *eis* *τὸ* *πιδίον*,
Plut.
Derodo, ἀποτρέγω, *Laert.*
Derogatio, ἡ ἀφαιρέσις, *υπα*, *Plut.*
Derogo, μεταποιῶ, *legi*, *νόμον*, *Dem.* *alicui*
aliquid, *ἀφαιρῶ* *τινι* *τι*, *Isocr.*
Deruncinatio, ὁ βοτανισμός, *υπα*.
Deruncino, βετανίζω.
Desecio, ἀγριάζω, *Plut.*
Desalto, ἀποχέομαι, *nuptias*, i. e. *saltando*
imperite *perdo*, *τὴν* *γάμον*, *Herodot.*
Descendo, καταβαίνω, *ab* *equo*, *κατὰ* *τῷ* *ἵπ-
πῳ*, *Xen.* *ex* *muro*, *καταβαίνω* *ἐκ* *τῷ* *τεί-
χεϊ*, *Thuc.* *minore* *cum* *periculo* *in* *re-
gionem* *aliquam*, *καταβαίνω* *ἀσφαλίστον*
eis *χάραν* *τινι*, *Dem.*

DES DES

Descensio, ἡ κατάβασις, *υπα*, *ad* *inferos*, ἡ
eis *ἄδην*, *Isocr.* ἡ ἀβύδω, *υπα*, *Plut.*
Descensus, idem quod antecedens *Descensio*.
Descisco, vide *Deficio*.
Describo, ἀπογράφω, aliquid *ab* *aliquo*, *τι*
υπα *τινι*, *Athen.* i. e. *delineo*, *διαγράφω*,
Plato.
Descriptio, ἡ ἀπογραφὴ, *υπα*, *Dem.* *τὸ* *διαγράμ-
μα*, *ατ*, *id.* *tributi*, ἡ ἀπογραφὴ, *υπα*, *Poll.*
rudis *rei*, ἡ ἀπογραφὴ, *υπα*, *Plato.*
Descriptum, τὸ ἀπογραφὸν, *υπα*, *Dem.* *τὸ* *ἀντι-
γραφον*, *υπα*, *id.*
Descriptus, a, um, ὁ *ἢ* *ἀπογραφῶν*, *υπα*,
Laert.
Deseco, ἀποτρίνω, aliquid, *τι*, *Plato*, *ἀπο-
τρίνω* *τι*, *Xen.* *terra*, *ἀποτρίνω*.
Defectio, ἡ ἀποτομή, *υπα*, ἡ ἀποκοπή, *υπα*.
Defero, ἀπολείπω, aliquid, *τινι*, *Dem.* *κα-
ταλείπω* *τινι*, *Aristot.* *ordinem*, *καίρω*
τάξιν, *Dem.* *vadimonium*, *φυροδικία*, *id.*
campum, *ἀναχωρία* *υπα* *τῷ* *πιδίῳ*, *Herod-*
dian.
Desertio, ἡ ἀπολείψις, *υπα*, *Dem.* *ordinis*, ἡ
λειποταξία, *υπα*, *id.* *militiæ*, ἡ ἀσφατάς, *υπα*,
id. *desertionis* *sive* *deserti* *ordinis* *crimen*,
τὸ *λειποτάξιον*, *υπα*, *id.*
Desertor, ὁ ἀπολείπων, *ατ*, *ordinis*, ὁ *λει-
ποτάκτης*, *υπα*, *Dem.* ὁ ἀτακῶν, *υπα*, *idem*, ὁ
ἀσφατάς, *id.* *militiæ*, ὁ ἀσφατάς, *υπα*,
υπα, *id.*
Desertum, ἡ ἐρημος, *υπα*, *N. T.* ἡ χώρα ἐρήμη,
Xen. ἡ ἐρημία, *υπα*, *N. T.*
Desertus, a, um, ὁ *ἢ* *ἐρημῶν*, *υπα*, *vel* *etiam*
ἐρημῶν, *υπα*, *υπα*, *deserta* *ab* *hominibus*
regio, *χώρα* *ἐρήμη* *ἀνθρώπων*, *Xen.* *ἐρήμη*
ἢ *ἀνθρώπων* *γῆ*, *Lucian.* *ab* *auxilio*, *ἐρη-
μος* *βοηθείας*, *Plut.* *ἐρημος* *βοηθείας*, *Isocr.*
desertum *esse* *a* *fociis*, *ἐρημον* *τῷ* *συμμά-
χῳ*, *Dem.* *omnino* *desertum* *esse*, *παντά-
πασιν* *ἐρημον* *τῷ*, *id.*
Deservio, ἀποβιβάζω, *alicui*, *τινι*, *Xen.* *δολβῶ*
τινι, *id.* *υπα* *τινι*, *Plut.*
Deses, ὁ *ἢ* *ἐρήμω*, *υπα*, *Plut.* *Conf.* *Piger.*
Desiccio, ἀποξηραίνω, *Theophr.*
Desideo, ἀδύναμις, *Dem.* *ἐλπίδα*, *id.* *se* *oti-
um* *ago*, *ἀρῶ* *ἢ* *χολάζω*, *id.*
Desiderabilis, *e*, *ἐπιθυμητός*, *υπα*, *ον*, *Aristot.* ὁ
ἢ *ἐπιθυμητός*, *υπα*, *Lucian.* ὁ *ἢ* *ἐπι-
θυμητός*, *υπα*, *N. T.*
Desideratio, vide *Desiderium*.
Desideratus, a, um, vide *Desiderabilis*.
Desiderium, ὁ πόθος, *υπα*, *patriæ*, *τὴν* *πατρι-
δαν*, *Dem.* *flagro* *desiderio* *alicujus*, *ἐρ-
μαι* *ποθῶ* *τινός*, *id.* *teneor* *desiderio* *alicu-
jus*, *ἀρῶ* *ἐμὲ* *πὸς* *τινός*, *id.* *incido*
in *desiderium* *alicujus* *rei*, *ἐμπίπτω* *eis* *ἐ-
πιθυμίαν* *τινός*, *id.* *alicujus* *rei*, *τὸ* *ἐπιθυ-
μημα* *τινι*, *Dem.* ἡ ἐπιθυμία *τινι*, *Dem.*
Aristot. ἡ ἐπιθυμία *τινι*, *N. T.* ἡ ἐπι-
θυμία *τινός*, *id.*
Desidero, ποθῶ, aliquid, *presentiam* *alicu-
jus*, *παρουσίαν* *τινός*, *Dem.* *mediocria*, *ἐρ-
μαι* *τῷ* *μυτρίῳ*, *id.* *plura*, *ὀρέγομαι* *πολλο-
ν*, *Isocr.* *aliquid*, *ἐπιθυμῶ* *τινός*, *Dem.*
ἐπιθυμῶ *τι*, *Lucian.*
Desidia, ἡ ἐλπίδα, *υπα*, *Dem.* *Conf.* *Segnitia*.
Desidioso, ἐλπίδης.
Desidiosus, a, um, ὁ *ἢ* *ἐλπίδης*, *υπα*, *Plut.*
Confer *Piger.*
Desido, καθίζω, *Isocr.*
Designatio, ἡ ἀποτίπασις, *υπα*, ἡ ἀπογραφὴ,
υπα, *Plato*, *magistratus*, ἡ ἀποδείξις, *υπα*.
Designator, ὁ ἀποδείκνυς, *υπα*.
Designatus, a, um, ἀποδεικνύμενος, *υπα*, *ιν*,
conful, *ἀναρρήθεις* *ὑπατῶν*, *Plut.*
Designo, i. e. *primis* *lineis* *describo*, *ἀπο-
τυπῶ*, *Aristot.* *ἀπογράφω*, *Dem.* *ἀπογρά-
φω*, *Isocr.* i. e. *eligo*, *aliquem* *belli* *du-
cem*, *τινι* *στρατηγόν*, *Dem.* *ἀπο-
δείκνυμι* *τινι* *στρατηγόν*, *Herodian.* *ali-
quem* *imperatorem*, *ἀναγορεύω* *τινι* *ὧς*
αὐτῶν, *id.*
Desilio, καταπηδάω, *ab* *equo*, *κατὰ* *τῷ* *ἵππῳ*,
Xen. *e* *curru*, *καταπηδάω* *τῷ* *ἀρματι*, *Plut.*
in *caput* *alicujus*, *ἀφάλλω* *ἐπὶ* *τῷ* *κε-
φαλῷ* *τινι*, *Aristot.*

DES DES

Desino, λίσσω, a laboribus s. laborare, *υπα*
πόνων, *Isocr.* *jubere*, *ἀνίσταμαι* *πρὸς* *ἀντι-
στον*, *Dem.* *de* *aliquo* *dicere*, *ἀπαλλάττωμαι* *τῷ*
λίγῳ *υπα* *τινι*, *Dem.* *a* *bello*, *παύομαι*
τῷ *πολέμῳ*, *Isocr.* *in* *aliquid*, *ἀπολίσσω* *eis*
τι, *Arist.* *ab* *exercitiis*, *μεθίσταμαι* *τῷ* *πο-
λεμῳ*, *Plato*, *ab* *aliqua* *re*, *ἀφίσταμαι* *τι-
νι*, *Dem.*
Desipiens, vide *Delirus*.
Desipientia, ἡ ἀφροσύνη, *υπα*.
Desipio, ἀπαφρονίζω, *Isocr.* *Conf.* *Delire*.
Desisto, ἀφίσταμαι, *ab* *aliquo*, *τινός*, *Dem.*
Conf. *Desino*.
Desitus, a, um, ἀπολείπει, *υπα*, *ιν*.
Desolatio, ἡ ἐρημία, *υπα*.
Desolator, ὁ ἐρηματὴς, *υπα*.
Desolo, ἐρημῶ, *urbem*, *ἀφίλω*, *Thuc.*
Despectio, ἡ ἀποβίσις, *υπα*, *Apoer.*
Despecto, ἀφίλω, *καθόρως*.
Despectus, *us*, τὸ καθόρως, *ατ*, i. e. *con-
temptus*, ἡ ἀποβίσις, *υπα*, *Conf.* *Contemptus*.
Desperans, ὁ *ἢ* *ἀνίλπις*, *υπα*, *Thuc.* ὁ *ἢ* *ἀ-
θυμῶν*, *υπα*, *Dem.*
Desperanter, ἀνίλπιστος, *Isocr.*
Desperatio, ἡ ἀνίλπισις, *υπα*, *Basil.* *τὸ* *ἀνί-
λπισον*, *υπα*, *Thuc.* ἡ ἀθυμία, *υπα*, *Dem.* ἡ ἀ-
πώγεια, *υπα*, *id.* *desperationem* *injicere* *ali-
cui*, *ἀθυμῶν* *αὐτῷ* *τινι*, *id.* *in* *extrema* *de-
speratione* *versari*, *ἐν* *τῷ* *ἀνίλπιστῳ* *κα-
λῶν*, *Heliod.* *τῷ* *ἐν* *πολλῇ* *ἀθυμίᾳ* *ἢ* *ἀ-
πώγειν*, *Herodian.*
Desperatus, a, um, ὁ *ἢ* *ἀνίλπις*, *υπα*, *υπα*,
Isocr. *ἀπώγειν*, *υπα*, *ιν*, *Plut.*
Despero, ἀνίλπω, *de* *aliqua* *re*, *τινός*, *Gale*
de *agrote*, *τὸ* *νοσήτα*, *id.* *de* *presenti* *re-
gum* *statu*, *ἀθυμῶμαι* *τοῖς* *παρῶν* *πραγ-
μασι*, *Isocr.* *omnino* *de* *aliquo*, *ἀπώγειν*
παντάπασιν *τινός*, *Dem.* *Conf.* *Desperatio*.
Despicabilis, *e*, ἀκαταφρόντης, *υπα*, *Lucian.*
Despicio, ἀκαταφρονῶ, aliquid, *τινι*, *Thuc.*
Confer *Contemno*, i. e. *deorsum* *adspicio*,
καθόρως, aliquid, *τι*, *Plut.*
Despicor, vide *Contemno*.
Despolio, ἀποσπώ, aliquid, *τινι*, *Chrys.*
Despondeo, ἐγγυῶ, *alicui* *uxorem*, *τινι* *γυ-
ναῖκα*, *Dem.* *mibi* *aliquam*, *νομίζω* *τινι*,
Isocr. *aliquem*, *alicui*, *ἐμολογῶ* *τινι*, *υπα*,
Xen. *καθομολογῶμαι* *τινι* *τινι*, *Plut.* *ani-
mum*, *ἀπώγειν* *ἔχω*, *Conf.* *Despero*.
Desponsatus, a, um, *καθομολογημένος*, *υπα*,
ιν, *Plut.*
Desponso, vide *Despondio*.
Despretus, a, um, vide *Contemptus*.
Despumo, ἀπαφρίζω, *N. T.*
Despuo, καταπίνω, i. e. *contemno*, aliquid,
f. *in* *aliquid*, *τινός*, *Dem.* *aliquem*, *δια-
πίνω*, *τινι*, *id.*
Desquamo, ἀποπείζω, *ἐκπείζω*.
Destillatio, ὁ κατασάγμις, ὁ *ἢ* *ἀποτάξις*, *υπα*,
Theophr.
Destillo, ἀποσάγω, *Lucian.* *destillat* *aureum*
ab *eorum* *verbis*, *ἀποσάγω* *χρυσὸν* *ἐκ* *λέ-
γων* *αὐτῶν*, *id.* *mel* *a* *foliis*, *ἀποπείζω* *μέλι*
υπα *φύλλων*, *Diod. Sic.*
Destinatio, *in* *scopum*, ὁ σκοπός, *υπα*, *Plut.*
animi, ἡ ἀποτίπασις, *υπα*, *Herodian.*
Destino, τὰ πᾶσι, aliquid, *ad* *aliquid*, *τινι*
ὑπὲρ *τι*, *Plut.* *alicui* *aliquid*, *τινι* *τι*, *Dem.*
aliquid *ad* *aliquid*, *ἀποτάττω* *τι* *eis* *τι*,
Polys. *aliquem* *ad* *mortem*, *καταφρονῶ*
θανάτον *τινι*, *Ælian.*
Destituo, ἀπολείπω, *infelicem*, *δυσχερῆνα*,
Plut. *fortuna* *destituit* *consilium* *ejus*, *υπα*
τύχη *ἐσθλὴ* *τῷ* *γινώμῳ* *αὐτοῦ*, *Herodian.*
Conf. *Desero*. *destituo*, *ἀπολείπω*, *pecunia*,
χρημάτων, *Isocr.* *verbis*, *λόγων*, *id.* *neces-
sariis*, *τῷ* *ἀναγκαίῳ*, *f.* *τῷ* *ἐπιπιδόνῳ*, *id.*
εἰμι *ἐν* *ἀπορία* *πολλῇ* *f.* *ἀπόρῃ*, *Dem.* *Isocr.*
occasione, *ἀπολείπω* *αἱ* *τῷ* *καίρῳ*, *id.* *ali-
qua* *re*, *ὑπείζω* *τινός*, *id.* *ἀποτυγχάνω*
τινός, *Æl.*
Destitutio, auxilii, ἡ ἀκούσις, *υπα*, *LXX.* i. e.
folitudo, ἡ ἐρημία, *υπα*, *Isocr.*
Destringo, ἀποσφίζω, aliquid, *τι*, *Lucian.*
Destruo, ἀποσπώ, *Plut.* *urbem* *ἀφίσταμαι*
αὐτῇ, *Dem.* *ἀνατρίπω* *αὐτῇ*, *Isocr.* *aliquid*
κατὰ

DES DET

καταβάλλω τι, *Isocr.* i. e. refato, ἀνασκαδ-
άζω, ὑποσκεδάζω, aliquid, τι, *Naz.*
Defudatio, ἀεὶδρασις, *was.*
Defudo, ἀφιδρώω, *Aristot.* in aliqua re, κατ-
εζίζομαι τι, *Plato.*
Defuesfacio, ἀπιθίζω, aliqueum aliqua re, τινά
τινι, *Æscbin.*
Defuesio s. defuesco, ἀπιθίζομαι.
Defuetudo, ἡ ἀνθία, *as, Lucian.*
Defultor, ὁ ἀμαρπύτης, *u, Ælian.*
Defultorius, a, um, κληπτικὸς, ἡ, ὄν, equus,
ὁ κλέψ, *πτ, Pande.*
Defukura, τὸ κληπτικόν, *ατ.*
Desum, ἀπολείπομαι, in nullo, ἀδινός, *Dem.*
Conf. Deficio, commodis alicuius, ἀφίστα-
μαι τῷ τινι συμφερόντων, *id.*
Desumo, ἀναλαμβάνω, *Dem.*
Desuper, ἀνωθεν, injicio aliquid, τι ἐπαλάω,
Herodian.
Detego, ἀποσιγάζω, *N. T.* i. e. revelo, ἀπο-
καλύπτω, *ibid.*
Detendo, ἀνίμμι, *Xen.*
Detentio, ἡ καθήξις, *was, Aristot.* ἡ κατοχή,
ἡ, *Gal.*
Deter, πονηρός, ὁ, ὄν, deteriere conditione
sum aliquo, ἐλαττώομαι τινι, *Dem.* de-
terioribus pareo, ἐπὶ χειρόνων ἀρχομαι,
Plato.
Detergeo, ἀποσμίαω, cicatrices, ἑλὰς, *Diosc.*
calumnias, ἀποτρίβομαι τὰς διαβολὰς, *Diod.*
Sic. Conf. *Abstergeo.*
Detergo, idem quod antecedens *Detergeo.*
Determinatio, τὸ πείρας, *ατ, Dem.* ὁ ἔρος,
ἡ, *id. m.*
Determino, ὀρίζω, *Dem.* προσγράφω ὄρον, *idem.*
Detero, κατατρίβω, *Thuc.*
Deterreo, ἀπιέργω, aliqueum ab aliqua re, τινι
τινι, *Pl.* a consulendo, τινά ἀπὸ τοῦ
συμβάλλειν, *Isocr.* aliqueum a peccatis, ἀ-
ποτρέπω τινά τῷ ἀμαρτημάτων, *id.* ali-
quem a gerenda republ. τινά τοῦ τὰ κοινὰ
ἀρξάτω, *Plut.*
Detestabilis, e, βδελυκὸς, ἡ, ὄν, *N. T.*
Detestatio, ἡ βδελυγμία, *as, Chrys.*
Detestor, καταράσσομαι, patriam, τῇ πατρίδι,
Dem. tanquam prodigium, μυσάττομαι ὡς
ἐπὶ τιράτι, *Luc.* cades, μυσάττομαι τὸς
Σαγῆς, *id.*
Detineo, κατέχω, aliqueum, πινά, *Plato, πα-*
ρατίνω τινι, *Plut.* aliqueum ab aliquo, ἀπ-
είργω τινά τινι, *id.*
Detondeo, ἀποκείρομαι, barbam, τὸ γένειον,
Herodian. capillos quos habuit, totondit,
ὡς εἶχε τριχῶν, ἀπεκείρατο, *id.*
Detono, κατασκευτάω.
Detorno, ἀποτορνύω.
Detorqueo, ἀποτρέφω, aliquid aliquo, τι πρὸς
τι, *Plut.* in aliud, παρατρέφω εἰς ἄλλο, *Lucian.*
Detraho, ἡ ἀραίσις, *was, Plut.* fatna, ἡ κα-
ταλάλη, *as, Bas.*
Detractor, ὁ ἀφαιρέτης, *u, Plut.* i. e. ob-
tretractor, ὁ κατάλαλος, *N. T.* ὁ ψευρι-
στης, *ē, ibid.*
Detraho, ἀφαιρέτομαι, aliquid alicui, τινί τι,
Isocr. i. e. obtrecto, alicui, διασύρω τινά,
Dem. Conf. *Calumnior, Cavillor.*
Detrectatio, ἡ ἀνάδοσις, *was.*
Detrectator, ὁ ἀνανόστης, *ē.*
Detrecto, ἀναύω, aliquid, τι, *Dem.* aliquid
facere, ἀποδιδρασκω εἰς τὸ μὴ ποιεῖν, *Xen.*
preces, ἀπολιγνομαι τὴν δέξιν, *Plut.* mu-
nus, ἀντιόμαι χρεῖαν, *Dem.* pugnam, ὁ-
κνῶ τὴν μάχην, *Herodian.* negotium, παρ-
αστίομαι τὸ ἔργον, *id.* imperia, ἀφηνιάζω,
id. Conf. *Aversor, Fugio.*
Detrimentofus, a, um, βλαβερὸς, ρά, ρόν,
Plato. Conf. *Noxius.*
Detrimentum, τὸ ἀπέρμιμα, ἄτος, i. e.
damnum, ἡ ζημία, *as, magnum, μαγδά-*
λη, *Dem.* summum, ἰχράτι, *id.* & damnum,
ἡ βλάβη, *id.* adserre alicui, ζημίαν ἐπ-
εῖν τινι, *id.* Conf. *Damnum.*
Detrudo, ἀπαθίω, *Thuc.*
Detruncatio, ἡ κατακοπή, *us, Theophr.*
Detrunco, κατακόπτω, aliquid, τί, *Theophr.*
κόλλω τι, *id.*

DET DEX

Detumeo, ἀπορρέωμαι.
Deturbo, ἐπαθία, *Thuc.* παρρησία, *Naz.* eve-
sum, ἢ πῶς ἀρρήντα, *Herodian*.
Deturpo, καταίχων, *Plut.* aliquid, μελυσά,
τί, *Isocr.*
Devasio, πορθία, regionem, χωρίον, *Thuc.*
domos, οἰκίας, *Xen.* ἀποικοδομείω, *Thuc.* vi-
cos & parvas urbes, διαπορθία κάμας ἢ
πόλεις μικράς, *Plut.*
Develo, κατάρχ, *Plut.* frumentum alicui,
κατακορίζω Σιτόν τι, *Thuc.*
Devolo, ἀποκαλύπτω, aliquid, τί, *Plut.*
Devenoror, ἑξομαι, aliquem, τινά, *Plato.*
Devenio, καθίκα, *Æschin.* ad tyrannidem
potentia, ἵμαι εἰς τυραννίδα ἑξουσία, *He-
rodot.* aliquo ex agris, κατήρχομαι ἐκ γῆς
ἀγρῶν, *idem.* Ptolemaidem, καταπτάω εἰς
τὴν Πτολεμαίδα, *N. T.* audacia devenit
in dementia, τὸ τολμᾶν καταπτάω εἰς
τὴν ὄλιαν, *Polyb.* Conf. *Venio.*
Devenusto, *idem* quod *Deturpo*.
Devergentia, τὸ καταφερέis, εἰς.
Deverro, κατασάιρα.
Devenitas, τὸ καταφερέis, εἰς, τὸ καταν-
τες, εἰς.
Deventus, a, um, ὃ, ἢ κατάντες, εἰς, *Suid.*
Devincio, ἀναρτόω, aliquem, τινά, *Xen.* do-
lia inter se, Σιωδία Σικύον ἀλλήλους, *He-
rodot.* insulas inter se benevolentia, Σι-
νάτια πᾶν νῆσος πρὸς ἀλλήλας ὀνοία, *Philostr.*
Devincio, νικάω, aliquem, τινά, *Xen.* κατα-
νικάω τινά, *Plut.* voluptates, κρατία γῆς
ἡδονῶν, *Xen.* devincor segniter, ἡτίστομαι
ἀνδράσιν, *Herodian*.
Devio, διαμαρτάνω τῷ ὁδῷ, *Thuc.*
Devirginatio, ἡ ἀποπαρθένωσις, εἰς.
Devirgino, ἀποπαρθενύω, ἀππαρθενύω, δι-
απαρθενύω, *Athen.* aliquam, διακορέω τινά,
Herodot.
Devitatio, ἡ ἐκπόρευσις, εἰς, ἡ ἐκφυγὴ, ἢς, mali,
ἡ ἐκκλισίη τῷ κακῷ, *Baf.*
Devito, ἐκπόρῃω, aliquid, τί, *Plato.* ὑπο-
σέλλομαι τι, *Isocr.*
Devius, a, um, ὃ, ἢ, τὸ ἐκτὸς τῷ ὁδῷ.
Deunx, τὸ ἐνδεκαχέλιον, &.
Devoco, κατακαλέω.
Devolveo, κατακυλίω, ab aliquo, ἀπὸ τινος,
Xen. vasa in aliquem, ὀπθίσκω Σικύον τινί,
Herodian.
Devoro, καταθία, aliquem, τινά, *Plut.* tau-
rum, καταπόρῃω τᾶδρον, *Athen.*
Devotio, ἡ κατὰ χῆ, ἦς, *Plut.* i. e. impre-
catus, ἡ ἀρά, ἢς, *Dem.*
Devotus, a, um, ὃ, ἢ ἡ κατάρατος, &, *Dem.*
Devoceo, καθιστάω, me ipsum pro patria
alicui, ἑμαυτὸν τινί ὑπὲρ τῆς πατρίδος,
Plut. me ipsum ad faciendum aliquem, ἀ-
βιματίζω ἑμαυτὸν ποιεῖν τι, *N. T.* di-
ris imprecationibus aliquem, καταράσσομαι
τινα, *Aristid.* alicui, τινί, *Dem.*
Deuro, ἐκπυρία.
Deus, ὁ Θεός, ὁ, *Dem.* optimus maximus,
ὁ μέγιστος, *id.* summus, ὕπατος, *idem.*
Numen divinum, Θεός ἢ δαίμων, *idem.*
Θεὸς ἢ δαίμονιον, *id.* vis celestis & di-
vina, δαιμονία δύναμις, *Isocr.* potestas
Deorum, δύναμις Θεῶν, *Dem.* ἰχθὺς τῷ
δαίμονι, *id.* Dii meliora, ἐξήμελ, *Plato.*
μὴδὲν βλάσφημον εἰπεί, *Aristot.* ita Deos
mihi velim propitios, νῶ τῶς Θεῶς, *Dem.*
ita me Jupiter & omnes Dii ament, νῶ
τὸν Δία ἢ ὅπαντας Θεούς, *id.* per Deos,
quis ita stolidus est? πρὸς Θεῶν, τίς ὅστις
δύσως εἴσι; *id.* proh Jupiter, ὦ πρὸς τῷ
Θεῷ, *id.* Deus avertat, μὴ γένοιτο, *id.*
ὃ μὴ Συμβάλῃ, *id.* Deus avertat malum
a republica, μὴ ὅτι γένοιτο κακῶς τῇ πό-
λει, *id.* Dii perdant malum male, Θεοὶ ἀ-
πολέσειαν κακὸν κακῶς, *id.* Dii male faciant
ei, Θεοὶ ἐξολέσειαν αὐτὸν, *id.* Dei volun-
tate & potentia, Θεῶν γνώμη ἢ δύναμις,
Herodian. Deo favente, Deo juvante, ali-
quem invadere, Σιῶ Θεῷ ὑπὸναι ἐπὶ τινα,
Thuc. cum Deo, divino beneficio valere,
Σιῶ Θεῷ ὑπὸναι, *Xen.*
Dextans, τὸ δικαρχεῖν, &, *Vet. Gloss.*

DEX DIC

Dexter, a, um, δεξιός, α, όν, *Aristot.* ο ή η επιδείξις, α, id.
Dextera, f. dextra, η δεξιή, ής, *Dem.* dextram porrigere f. protendere, *αποτεινεν δεξιάν, id.* injicere dextram, *εμβάλλειν δεξιάν, id.* dextra prehendo aliquid, *δεξιόμαί τινα, Aristoph.* dextram do, *δίδωμι δεξιάν, Aeschin.* a dextra, *εκ δεξιάς, Aristoph.* δεξιόδω, *Hesych.* dextram verius, *εξ δεξιά, Aristot.* ad dextram, *πρὸς δεξιά, idem.*
Dextere, δεξιάς, *Lucian.* ὀπιδείξις, *Albin.* i. e. bene, *ἑσώχας, Herodian.*
Dexteritas, η δεξιότης, ητος, *Plut.* η επιδειξιότης, ητος, *id.* ingenii, η δεξιότης, ητος, *Tibic.* η ευετία, ας, *Philo.*
Dextimus, a, um, ο ή η ὀπιδείξις, α, *Aristot.*
Dextra, vide *Dextera.*
Dextrale, τὸ πρὸς δεξίον, α, *LXX.*
Dextrorsum, ἐν δεξιά, *Aristot.*
Diabolus, ο διάβολος, α, *N. T.*
Diaconus, ο διάκονος, α, *N. T.*
Diadema, τὸ διαδήμα, ατος, *Plut.* diademate caput revincio, *διαδήματι πλὴν καφαλῶ διαδέω, Lucian.* impono, *διαδήμασθαι θέλω, Herodian.* duobus diadematibus utor, *ἑτάλωμαι δυοὶν διαδήμασι, id.*
Dialectica, η διαλεκτική, ής, *Plato.*
Dialecticus, a, um, διαλεκτικός, ή, όν, *Plato.*
Dialectus, η διαλεκτική, α, *Plut.*
Dialogus, ο διάλογος, α, *Aristot.*
Diameter, η διάμετρος, α, scil. γραμμῆς, *Proclus.*
Diana, η Ἄρτεμις, ιδος, *Lucian.*
Diaphragma, τὸ διάφραγμα, ατος, *Gal.*
Diarium, η ἡμερίς, ιδος, *Plut.* τὸ ἡμέτερον, α, *Philo.*
Diarrhoea, η διάρροια, ας, *Gal.*
Diatriba, η διατριβή, ής, *Plut.*
Dica, η δίκη, ας, *Xenoph.* dicam intendo, *δίκην λαγχάνω, impingo alicui, δίκην ἐπαίω τι, dicam f. causam dico, δίκην εἶπον, Xen.*
Dicacitas, η διατριβία, ας, *N. T.*
Dicaculus, a, um, διακτικός, ή, όν, *Albin.*
Dicasterium, τὸ δικαστήριον, α, *Dem.*
Dicax, ο ή η φιλοκαήμενος, υτος, *Herodian.* διατριβίλος ή διακτικὸς δυναμικός, *Dem.*
Dico, as, ἱερῶς, Deo, τῷ Θεῷ, *Herodian.* a'icui, ἀνατίθημι τι, *Diosc.* ἀφιστάω τι, *Plut.* i. e. trado me alicui, *δίδωμι τι, Xen.* Conf. *Consecro.*
Dico, is, λέγω, alia, alia facio, ἄλλα, ἄλλα πράττω, *Plut.* hæc tibi, ταῦτα σοι, *Xenoph.* ista de te, ταῦτα περὶ σοῦ, *id.* ad voluntatem alicujus, *συμφαίνωμι τι, Dem.* *συμφαίνωμι τῷ ὀφθαλμῷ τινος, id.* aliquid pro concione, *δημιουργῶ τι, id.* aliquid exempli causa, *ἐμὲ τί παραδείγματός εἵνεκα, idem,* pro dignitate de re, *ἀξίως περὶ τοῦ εἰρηχόμαι, id.* de re aliqua suaviter, concinne, & elaborate, *εἶπον περὶ τινος ὀψιχαίτως, ή μεσικῶς, ή διαπαισθηδόνως, Isocr.* modeste de me ipso, *διαλέγομαι μετρίως περὶ ἐμαυτοῦ, idem,* sententiam meam de re aliqua, *δορυφαίνωμι πλὴν γράμμι περὶ τινος, Xenoph.* id quod res est, τὸ ἴοντα λόγον λέγω, *Herodot.* diem, *ἐπ' ἡμέραν δίκω, εἶπον δίκω, id.* dicendi peritus, qui scit bene loqui, *εἰδὼς ἃ δεῖ λέγειν, Albin.* εἰδὼς τὰ λεκτὰ, *idem.* dictu nefas, εἰ δεινὸν ἐστὶ φάναι, quod ne dictu quidem fas est, ο μὴ εἰπὼν τῷ δήμῳ, *Plato,* ut ita dicam, *ὡς ἐπεὶ εἶπ' ἔγωγε, Dem.* ne quid dicam, gravius, ή πλεονεκτῶν περιβήμι, *Aristid.* dicendi finem facio, *ἀπαλλάττωμι τὴν περὶ τινος λέγειν, Dem.* scilicet λέγον, *Xen.* dici vulgo, *διαλέγεσθαι, Herodian.*
Dictampus, τὸ δικάμνον, α, *Theophr.* η δικάμνος, *Al. Approd.* vinum dictamno conditum, ο δικάμνις, sc. εἶνος, *Diosc.*
Dictator, ο αὐτοκράτωρ, oros, *Isocr.* ο δικάτωρ, oros, *Dion. Hal.*
Dictatura, η δικατορία, ας, *Plut.* η δικατορίας αρχή, *id.* dictaturam gero, *δικατορεύω, Gaza, μοναρχέω, Xiph.*
2 G 2
Dictionum

D I L D I R

Dilucidus, *καρηνίζω*, *Aristot.* διακαρηνίζω, *Polyb.* scripturas, διανοίγω τὰς γραφάς, *N. T.* aliquid, δηλῶ τι, *Dem.*
Dilucidus, a, um, ὁ κῆ ἡ ἑμφανής, *Isocr.* ὁ κῆ ἡ ὀφφανής, *Isocr.* id. ὁ κῆ ἡ καταφανής, *Isocr.* id. dilucidum esse alicui, ἐκαργγῆς εἶναι τινι, *Dem.*
Diluculat, ὀρθρῶς.
Diluculum, ὁ ὀρθρὸς, *Plut.* τὸ πειρασθρον, *κ.* *Herodian.* diluculo venio, ὀρθρίζω, *N. T.* diluculo profundo, ὀρθρὰ βαθίως, *ib.* diluculo aliquid ago, ὀρθρῶμαι, *Lucian.* diluculo surgo, πειρασθῶμαι, *Poll.*
Diluo, διαβρίχω, vinum aqua, ἐξυδαρὼν οἶνον, calumnias, διαλύωμαι διαβολὰς, *Isocr.*
Diluvium, ὁ κατακλυσμός, *ἤ, Dem.*
Dimano, διαρρέω, *Philo.*
Dimentio, ἡ ἀναμνήσκω, *Isocr.* *Plut.* ἡ ἀναμνήσκω, *Isocr.* apta, Συμμετρία, *αε, Isocr.*
Dimetior, ἀναμετρώ, aliquid, τι, *Aristoph.* διαμετρώ, *Dem.*
Dimicatio, ὁ ἀγὼν, *ἀγῶν, Dem.* ἡ ἀγωνισίς, *αε, Thuc.* ὁ ἀγωνισμός, *ἤ, Dion.* de vita, ἡ ψυχρομαχία, *αε, Polyb.* Conf. *Cicero.*
Dimico, ἀγωνίζομαι, cum aliquo, πρὸς τινα, *Xen.* de aliqua re, περὶ τινος, *Dem.* Conf. *Cicero.* item *Pugno.*
Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας.
Dimidiatus, a, um, ὁ κῆ ἡ ἡμίτομος, dimidiata pars, τὸ ἡμίτομον, *κ.* *Lucian.* τὸ ἡμίτομον, *κ.* *Diosc.* ἡμισυ μέρους, *Aristot.* dimidiata pars equitum, οἱ ἡμίσεις τοῦ ἵππου, *Dem.*
Dimidius, a, um, ἡμισυς, *εα, υ, Thuc.* dimidius murus, ἡμισυ τέχνης, *id.* supra dimidiam partem, ὑπὲρ ἡμισυ, *id.* dimidia pars temporis, ἡμισυ τοῦ χρόνου, *id.* dimidii panes, οἱ ἡμίσεις τοῦ ἄρτου, *Xen.* non ex dimidia parte bonum esse, ἐκ ἐξ ἡμισείας χρῆστον εἶναι, *Dem.*
Diminuo, μείω, ὀλιγώω, *Hesych.* φθίνω, *Plato.*
Diminutio, ἡ μείωσις, *αε, ἡ φθίσις, αε, Plato.*
Diminutivus, a, um, μειωτικὸς, ἢ, ὄν.
Dimissio, ἡ ἀφίσις, *αε, naviū, ἤ, πολέων, Dem.* ἡ διαπομπή, *ἤ, Appian.*
Dimitto, διατίπτω, alium alio, ἄλλον ἄλλῃ, *Thuc.* praesidia per regionem, φρουρὰς ὑπὲρ χώραν, *idem.* exercitum, ἀποδίδωμι δυνάμειν, *Plut.* i. e. absolvo aliquem, ἀφίμωμι τινα, *Dem.* aliquem liberum, τινὰ ἐλευθέρων, *Ael.*
Dimoveo, ἀποτρέπω, ab aliqua re, τινός, *Isocr.*
Dinumeratio, ἡ διαριθμωσις, *αε, Vitruv.*
Dinumero, διαριθμῶ, *Plato.*
Dioecesis, ἡ διοικησις, *αε.*
Diphthongus, ἡ διεβοήθη, *κ.* *Gramm.*
Diploma, τὸ δίπλωμα, *ατ, Bud.*
Dira, αἱ ἀράι, ὧν, diris devotus f. obnoxius, ἀρὰ ἐνοχῶ, *Æschin.* ὁ κῆ ἡ κατόρατος, *κ.* *Dem.* diris devoveo aliquem, ἱπαρδομαί τινι, *Isocr.* ἀρὰς ποιῶν κατὰ τινος, *Plut.* ἀρὰς τιθέναι ἐπὶ τινι, *id.*
Direcē, εὐθύ, *Xen.*
Directio, ἡ εὐθιότης, *αε, Aristot.*
Director, ὁ εὐθιωτής, *ἤ.*
Directus, a, um, εὐθιωτὸς, ἢ, ὄν, *Aristot.*
Diremptio, ἡ διαίρεσις, *αε, Aristot.* ἡ διάλυσις, *αε, Thuc.*
Direptio, ἡ διαρπαγή, *ἤ.*
Dirubeo, vide *Distribuo.*
Diribitio, vide *Distributio.*
Dirigo, κατέδιωκα, praesentia ad optimum finem, τὰ παρόντα πρὸς καλίστην τέλος, *Plut.* eo omnia civitatis negotia, συντάττω εἰς τὸ πᾶν πάντα τὰ τῆ πόλεως, *Plato.* aliquid ad utilitatem meam, ἐξετάζω τι πρὸς τὰ συμφέροντά μοι, *Demosib.* orationem, διελκύνω λόγον, *Lucian.* aliquem ad virtutem, ἀποτρέπω τινε ἐπὶ ἀρετῇ, *Xen.*
Dirimo, διαλύω, bellum, πόλεμον, *Isocr.*

DIR DIS

amicitiam, *ζωήθειαν*, *id.* contentionem, *ἐκλύω ἔρην*, *Dem.*
Diripio, *διαρπάζω*, urbem, *πρόλιν*, *Xen.* *Lacedæmonios*, *ἀναστάντες ποιεῖν Λακεδαιμονίους*, *Isocr.* urbem Spartam, *ἀνάστατον ποιεῖν Σπάρτην*, *idem*, domos, *πορθῆναι οἰκίας*, *Xen.*
Diritas, vide *Crudelitas*.
Dirumpo, *διαρρήννυμι*, vincula, *τὰ δεσμὰ*, *Luc.* *καταρρήννυμι*, *Dem.* *pepla*, *καταρρήννυμαι τὰς πέπλους*, *Xen.*
Diruo, *καταβάλλω*, aliquid, *τι*, *Isocr.* urbem, *κατασκαπῶν πρόλιν*, *Dem.* domum funditus, *κατασκαπῶν οἰκίαν εἰς δάφνη*, *Plut.* *Conf. Eurycto.*
Diruptio, ἡ *διάρρηξις*, *εὐς*.
Dirus, a, um, vide *Crudelis*.
Dis, ὁ *Πλάτων*, *ανθ.*, *Plato.*
Discalceatus, a, um, ὁ *κὴ ἡ ἀνυπόδητος*, *α*, *Xen.*
Discalceo, *ἐξυποδίσσω*.
Discedo, *ἀποχωρῶ*, ab aliquo, *τινός*, *Dem.* ex corpore, *ἀπαλλάττομαι σώματος*, *Xen.* e regione, *ἐκ τῆς χώρας*, *Aristot.* in patriam, *εἰς τὴν πατρίδα*, ex vita, *μικροῦ ἀπὸ τῆς βίης*, *Isocr.* cum aliquo, *ζωωποδοῦμαι τινί*, *Æli.*
Disceptatio, ἡ *διάζησις*, *εὐς*, Confer *Dijudicatio*.
Disceptor, ὁ *δικαστὴς* ὁ, *Dem.* ὁ *δικάζων*, *ονθ.*, *id.*
Discepto, *διαζηνέσκω*, *Dem.* Confer *Dijudico*.
Discerno, *διακρίνω*, aliquid, *τι*, *Isocr.* honesta & turpia, *διαλογίζομαι τὰ καλὰ καὶ τὰ μὲν*, *Æschin.* caute & legitime quædam, *διορίζω τινὰ εὐλαβῶς καὶ νομίμως*, *Dem.* intelligentia & eruditione honesta & turpia, *ζωῶσις καὶ παιδεία διαζηνέσκω καλὰ καὶ αἰσχρά*, *id.*
Discerpo, *διασπῶν*, aliquem, *τινὰ*, *Lucian.* *διασπαράσσω τινὰ*, *idem*, *ἐξαπατάω τινὰ*, *Plut.*
Discerptus, a, um, *διασπαθείς*, *ἔσσα*, *ἐν*, *Isocr.* membratum, *τμηθεὶς διαμελεῖσι*, *Lucian.*
Discessio, ἡ *ἀποχώρησις*, *εὐς*, *Plat.*
Discessus, us, ἡ *ἄφικσις*, *εὐς*, *N. T.* e vita, ἡ *ἀπαλλαγὴ*, *ἦς*, *Herodian.*
Discendo, *μαθήσκω*, *Xen.* aliquid, *μαθήσκω τι*, *Æschin.* *μαθήσκω τι*, *Polyb.* *καταμάσκω τι*, *Dem.*
Difcingo, *δοτίζανυμι*, aliquem, *τινὰ*, *Herodian.*
Disciplina, ἡ *παιδεία*, *αἰ*, amabilior & honoratior, *μᾶλλον ἀγαπῶν καὶ σπουδαίοντα*, *Isocrat.* pulcherrimæ disciplinæ, *καλλίστα παιδείας*, *idem*, multo dignior disciplina, *πλεονονθ.* *ἄξιον παιδείας*, *id.* disciplina omnis scientia & exercitatione continetur, *ὅσσα παιδεία δι' ὁπσέων καὶ μελέτης ζωῶσκει*, *Dem.* disciplina eloquentiæ, *παιδεία σοφίης τῆς λόγου*, *Isocr.* variari in aliqua disciplina, *διατρέχειν πρὸς παιδείαν*, *id.* *παιδιδόναι τινα*, *id.* induit alicujus in disciplinis, *φιλοποιῶ τινος πρὸς παιδείαν*, *id.* clarus in omni disciplinarum genere, *ἐμπρὸς ἐν ἅπασιν παιδείαις*, *Dem.* disciplina & institutio, *μαθήματα καὶ παιδεία*, *Isocr.* cupidus disciplinarum & eruditionis, *ὁρῶν ὅτι τὰ μαθήματα καὶ παιδείαν*, *id.* ita perfecte cognitas habere disciplinas aliquas, *ut, ὅτις ἀκούσκειν τοῦ μαθήματος τισι, ἄσι, id.* tradere se alicui in disciplinam, *παρὰδίδοναι ἑαυτὸν τινὶ ὅσπερ μαθητῶν*, *id.*
Discipula, ἡ *μαθήτρια*, *αἰ*, *N. T.* ἡ *μαθήτρια*, *αἰ*, *ἰθ.*, *Phil.*
Discipulus, ὁ *μαθητὴς*, ὁ, *Dem.* alicujus ἡ *μαθήσκων διατρεχόντων*, *Isocr.* ὁ *παιδίζων τινί*, *idem*, *παιδισκῶν τινί*, *Dem.* discipulus ingenio valens, *μαθητὴς φύσει ἔχων οὐκ ἔχον χρῆν*, *Isocr.* delectari discipulis aliquibus, *χαίρειν τισὶ τῶν μαθησασάντων*, *idem*.

D I S D I S

Discludo, διακλύω, Polyb.
 Disco, μανθάνω, aliquid accurate, τὴ ἀκρι-
 βῶς, Dem. accuratius, ἀκριβέστερον, id. ex-
 acte, Καρῶς, id. recte, ὀρθῶς, id. facile,
 ῥαδίως, id. facillime, ῥῆσα, id. quæ non
 percepisti, discite, ἀ μὴ μνησθήκαας, ἀπο-
 λυμαίν, Isocr. docuisti literas, ego di-
 dici, ἑδιδάσκεις γράμματα, ἐγὼ δ' ἐπί-
 σταν, Dem. discere cupio, φιλομαθία, Isocr.
 μαθητῶν, Synes. discendi cupidus, ὁ καὶ ἡ
 φιλομαθής, ἐστὶ, Isocr. discendi celeritas,
 ἡ ὀχυμαθία, ας, Strabo. difficilis ad dis-
 cendum oratio, δυσκαταμάθητος λόγος,
 Isocr. qui non facile discit, ὁ καὶ ἡ δυσμα-
 θής, ἐστὶ, Plato. tarditas ad discendum,
 ἡ δυσμάθεια, ας, id. qui facile discit, ὁ
 καὶ ἡ εὐμαθής, ἐστὶ, id. facilitas in discen-
 do, ἡ εὐμάθεια, ας, Lucian. qui fero di-
 dicit, ὁ καὶ ὁ φημαθής, ἐστὶ, Isocr. fero disco,
 ὀφμαθία, Lucian. qui multa didicit, ὁ καὶ ἡ
 πολυμαθής, ἐστὶ, Isocr.
 Discolor, ὁ καὶ ἡ ἐπὶ ῥοχρότος, contr. ἐπὶ ῥέχρως,
 κ, ποικίλος, ἴλη, ἰλον, Aristot.
 Disconvenio, διέσκεπα, α διέσκερι, Aristot.
 Discordans, idem quod D' Isocr.
 Discordia, ἡ διαφορά, ας, Dem. ἡ διαφροσύνη,
 κς, Plut. civilis, παρακλιὰ πᾶσθαι τῆ πω-
 λιτείας, id.
 Discordo, διαφέρωμαι, Plato. cum aliquo,
 διαφανία τινι, Aristot. Confer Dis-
 sentio.
 Discors, ὁ καὶ ἡ διάφορος, κ, Dem. cum ali-
 quo, διαφρόμῃος πρὸς τινα καὶ δυσμῶς
 ἔχει, Isocr.
 Discrepantia, ἡ διαφανία, ας, ἡ διαφροσύνη,
 κς.
 Discrepo, διαφανία, ab aliquo, τινι, Aristot.
 διαφανῇ πρὸς τινος, id. σασιάζω πρὸς τι-
 να, Plato.
 Discrete, διακεκριμένως, διακριδόν, Lucian.
 Discretio, ἡ διακρίσις, ιας, Aristot.
 Discrimen, ἡ διάκρισις, ιως, Aristot. i. e.
 differentia, ἡ διαφορά, ας, Isocr. i. e. cer-
 tamen, ὁ ἀγῶν, ἀγῶς, κ, Dem. i. e. pe-
 riculum, ὁ κινδυνός, κ, id.
 Discriminatum, vide Discrete.
 Discrimino, διαρίζω, aliquid, τὴ, Gal. in
 aliquid, διαρίω τὴ εἰς τι, Aristot.
 Diserucio, ἀνά, Dem.
 Discumbo, ἀνακλίνωμαι, cum aliquo, μετὰ
 τινος, N. T.
 Discupio, ὀπθυμῶμαι, aliquid, τινός, Dem.
 Discurre, διαδία, Xen. fursum, deorsum,
 Συμπαράβια ἀνα καὶ κάτω, Dem.
 Discursio, ἡ διαδρομή, κς.
 Discus, ὁ δισκός, κ, discum jacere, δίσκον
 δοποιέμεν, ἐκρίπην, Poll. disco ludo,
 διακῶμαι, Lucian. contendere cum aliquo
 disco, ἐρίζεν τινι πρὸς δίσκον, Ael.
 Discutho, ἡ δίσκωσις, ιας, Dem. Confer Di-
 judicatio.
 Disentio, διασπένω, i. e. disjudio, f. examino,
 ἀνακρίνω, D. m. ἐξέτιζα τι, Isocr.
 Diserte, ἐκλογίμως, Dem. διαρρηδία, Plato.
 ἀντίκρος, promitto auxilia alicui, ἐπιγγί-
 νωμαι τινι στήθειν ὀπκρίαν, Dion. Ha-
 licarn. causam aliquam accusationis pro-
 ferre, ἡ ῥῆσις τῆ δίκης αἰτίας, id. expressitque
 verbis scriptis, ἔγραψα τοῖς ῥήμασιν ὅπως
 ἀντίκρος, Dem.
 Disertus; a, um, ῥένος λίγην, Dem. Conf.
 Eloquent.
 Disjectio, τὸ διαρρίμμα, ατῶς, Xen.
 Dispicio, διαρρίπτω, Aristot. murum, δια-
 σπιδνῶν τὰς τοῦ, Pla.
 Disjunctio, ἡ διαζεύξις, ιως, Naxo.
 Disjunctivus, a, um, διαζευκτικός, ἡ, ὄν,
 Grammat.
 Disjungo, διαζεύδωμαι, Aeschin. διασπένω,
 Dem.
 Dispar, ὁ καὶ ἡ ἀείμωτος, κς, Plato.
 Dispar o, ἀφανίζομαι, Isocr.
 Disparilis, κς, ὁ καὶ ἡ ἀνόμοιος, κς, Theophr.
 Dispariliter, ἀνόμοιος, Isocr.
 Dipectus, ἡ διασκέψις, ιας.

Dispendio.

Dispello, διαβίω, populum, ἔχλη, *Plut.* homines a me, ἀνθρώπους ἀπ' ἐμαυτοῦ, *Xenoph.*
 Dispendium, vide *Dammum*.
 Dispendo, εἰκονομεῖν, *N. T.*
 Dispensatio, ἡ διοικησις, *Dem.* rei familiaris, ἡ οἰκονομία, *as, Aristot.*
 Dispensator, ὁ διοικητής, *Dem.* rei familiaris, ὁ οἰκονόμος, *N. T.* voluptatis, εἰκονομῶν τὴν ἡδονήν, *Aristot.*
 Dispenio, εἰκονομεῖν, *Plut.* alicui aliquid, διατίμα τι τινί, *Plut.*
 Disperditio, ἡ ἐξολοθρευσις, *as.*
 Disperdo, ἐξολοθρεύω, aliquid, τι, *N. T.* διατίμα τινα, *Plut.*
 Disperico, διδόναι, *Plato.*
 Dispergo, διασκορρίζω, aliquid, τι, *Thuc.* διασκορπίζω, τι, *Isocr.* διασκορπίζω, τι, *N. T.*
 Dispertio, διαμερίζω, aliquid alicui, τι τινί, aliquid in duo, διαίρειν τι εἰς δύο, *Herodian.*
 Dispersio, διέρχω, *Thuc.*
 Dispicio, κρίνω, τι, *Isocr.* διακρίνω τι, ἢ ἀνακρίνω τι, *Plato.*
 Displacencia, ἡ δυσἀρεσκεία, *as, Plato.*
 Displaccio, δυσἀρεσκῶμαι, alicui, ἀπαρέσκα τινί, *Thuc.* displicet hoc mihi, ἀπαρέσκα μὲ τὸ τοῦτο μοι, *Plut.* ἀπαρέσκα μὲ τὸ τοῦτο, *Plato.* si displicet, εἰ σοὶ δὲν θυμῷ, *Themist.*
 Displedo, διακρίνω.
 Dispono, διατίθημι, aliquid, τι, *Lucian.* ordine aliquid, τάττω τι κατὰ τρόπον, *Isocr.*
 Disposito, ἐντάττω.
 Dispositio, ἡ διάθεσις, *as.* ἡ διάταξις, *as.* ἡ διαταγή, *as, N. T.* ἡ ἐνταξία, *as, Isocr.* orationis, ἡ οἰκονομία, *as, Athen.*
 Dispositor, ὁ διαθετὴρ, *as, Plato.*
 Dispuer, κατακρίνωμαι, me virtutis alicujus, πῶς ἀρετῶν τινῶν, *Isocr.* nominis, ἐπαίνομαι ὀνόματι, *Herodot.* evangelii, ἐπαίνομαι τὸ εὐαγγέλιον, *N. T.*
 Dispongo, ἐξελίσσω, aliquid, τι, *Isocr.*
 Disputabilis, *e.* ὁ καὶ ἡ ἀμφιδοξῶν, *as, Plut.*
 Disputatio, ἡ διδασκαλία, *as, Plato.* ὁ λόγος, *as, Dem.* ἡ διατριβή, *as, Isocr.* acrior de re aliqua, τὸ ἀκριβεστὴν περὶ τινος, *idem.*
 Disputator, ὁ διαλεγόμενος, *as, Dem.*
 Disputo, διαλέγομαι, *Dem.* accurate s. scrupulose, ἀκριβολογῶμαι, *id.* de re aliqua, διακρίνομαι περὶ τινος, *Isocr.* Conf. *Dissero*.
 Disquiro, ἐξετάζω, aliquid, τι, *Isocr.* accurate, διακρίνομαι, *Isocr.*
 Disquisitio, ἡ ἐξέτασις, *as, Lucian.*
 Disquisitor, κατακρίνω, *Xenoph.*
 Disseco, διαπρίνω, διατίμω, corium, κατατίμω βόρυν, *Herodian.* potestatem in partibus, μερίζω ἐξουσίαν, *id.*
 Disseminio, διασπείρω, sermonem, λόγον, *Xen.* διαδίδωμι λόγους, *Plut.*
 Dissensio, ἡ διαφωνία, *as.* ἡ διαφωνία, *as.* ἡ ἀντιφωνία, *as, Dem.* ἡ ἀντιφωνία, *as, Isocr.* de re aliqua, ἡ ἐξουσία, *as, Isocr.*
 Dissensus, *us.* idem quod antecedens *Dissensio*.
 Dissentaneus, *a, um.* ὁ καὶ ἡ διάφωνος, *as.* ὁ καὶ ἡ διάφορος, *Dem.* διαφρόνους, *as, Isocr.*
 Dissentio, διαφέρω, in aliqua re, περὶ τινος, *Isocr.* opinionibus, ταῖς διξίαις, *idem.* ab aliquo, διαφέρωμαι πρὸς τινα, *Plut.* ἀφίσταμαι τινί, *Plato.* in multis, ἐν πολλοῖς, *Isocr.* animis, τῇ διαφορίᾳ, *id.* seditiose ab aliquo, σασιάζω πρὸς τινα, *Dem.* τινί, *Xen.* σασιάζω πρὸς τινα, *Dem.* verum dissentit a falso, πῶς ψάλλει διαφανεῖ τάλαντι, *Aristot.*
 Dissipimentum, τὸ διάφραγμα, *as, Thuc.*
 Dissipio, διαφύλλω, *Herodian.*
 Dissipulo, διαφύλλω, κατασπείρω, i. e. disputo, διαλέγομαι, satis copiose, ἐξακοντά, *Isocr.* pauca cum aliquibus, βραχέα πρὸς τινας, *id.* brevius de re aliqua, συ-

τομάτῳ περὶ τινος, *id.* tenuius, ἐκδιδόναι, *id.* praeclare, καλῶς, *id.* optime, ἀριστα, *id.* pro dignitate rei, ἀξίως, *id.* eleganter, χαρίεντως, *id.* ad gratiam, κατὰ χάριν, *Dem.* prorsus dissoluto, παντάπασι ἐκλυμμένος, *id.* non moderate, sed negligenter & nimis acerbè, prorsus inconsiderate, ἢ μετρίως, ἀλλ' οὐ μετρίως καὶ λίαν μικρῶς καὶ παντάπασι ἀνοήτως, *Isocrates*.
 Dissertatio, ὁ διαλογισμός, *as, Plut.*
 Disserto, διαλογίζομαι, *Dem.*
 Dissidentia, idem quod *Dissidium*.
 Dissideo, vide *Dissentio*.
 Dissidium, ἡ διαφορά, *as, Dem.* Conf. *Contraversia*, item *Contentio*.
 Dissilio, διαπιδάω.
 Dissimilis, *e.* ὁ καὶ ἡ ἀνόμοιος, *as, Isocr.* fio vel sum, ἀνομιόομαι, dissimiles plane inter se esse, μηδὲν ἀλλήλοις ὁμοίους, *As.*
 Dissimiliter, ἀνόμοιος.
 Dissimilitudo, ἡ ἀνομιότης, *as, Isocr.*
 Dissimulanter, εἰρωνικῶς, *Aristot.*
 Dissimulatio, ἡ εἰρωνεία, *as, Dem.*
 Dissimulator, ὁ εἰρωνεύων, *Aristot.*
 Dissimulo, εἰρωνεύομαι, *Plato.* veritatem, ἀποκρύπτωμαι τὰληθῆς, *Isocr.* exporiam, nec dissimulabo, λέγω πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὡς ἀποκρύφωμαι, *Dem.* dissimulabat se hoc scominia audire, ἢ ἀποσιτισθῆναι ἀκούειν τῶν ὁμιλημάτων, *Lucian.* dissimulabant fidem, ἢ ἀποσιτισθῆναι περὶ τῆς ἀληθείας, *Herodian.*
 Dissipabilis, *e.* διασκορδαστός, ἢ, ὄν.
 Dissipatio, ἡ διασκορδασίς, *as.* ὁ διασπασμός, *as.*
 Dissipator, ὁ διασκορδαστής, *as.*
 Dissipo, διασκορδίζω, aliquid, τι, *Thuc.* fama, διασκορδίζωμαι ῥήμῳ, *Herodian.* rumorem, διασπείρω λόγον, *Xen.*
 Dissitus, *a, um.* ἀπὲχων, *as, as, as.*
 Dissociabilis, *e.* ὁ καὶ ἡ ἀκοινώτης, *as, Plut.*
 Dissociatio, ἡ διάλυσις, *as, Philo.*
 Dissocio, διαλύω, *Isocr.* διίσταμι, *Plut.*
 Dissolubilis, *e.* διαλυτός, ἢ, ὄν, ὁ καὶ ἡ εὐλυτός, *as.*
 Dissolvo, διαλύω, bellum, πόλεμον, *Isocr.* inimicitiam, πῶς ἔχθραν, *id.* amicitiam, φιλίαν, *id.* fidem, πίστιν, *id.* foedera & contractus, τὰ συμβόλαια, *id.* totam cognitionem, διαλύωμαι πᾶσαν συζήτητα, *Isocr.* as alienum, διαλύω τὰ χρεῖα, i. τὰ χρέματα, *Dem.*
 Dissolute, ἀνεμῶν, vivere, ζῆν.
 Dissolutio, ἡ διάλυσις, *as.*
 Dissolutus, *a, um.* ὁ καὶ ἡ διαλυτός, *as.* ἀνεμῶν, *as.* εὖν, dissoluta vita, ἀνεμῶν ζῆν, dissolutus homo, ὁ ἴσατος, *as, Aristot.*
 Dissontantia, ἡ διαφωνία, *as.* ἡ ἀπὸχρησις, *as.* τὸ ἀπὸχρημα, *as, as.*
 Dissono, διαφώνω, ἀπὸχρησις.
 Dissonus, *a, um.* ὁ καὶ ἡ διάφωνος, *as.* ὁ καὶ ἡ ὁσπῆχος, *as, Herodot.*
 Dissuadeo, ἀποτρέπω, aliquid, τινός, *Isocr.*
 Dissuasio, ἡ ἀποτροπή, *as, Aristot.*
 Dissuasor, ὁ ἀποτρέπων, *as, Isocr.*
 Distantia, ἡ ἀπόστασις, *as, Theophr.* ab aliquo, ἀπὸ τινος, *Xen.* loci, ἡ κατὰ τόπον διάστασις, *Plut.* τὸ διάστημα, *as, as, Plato.*
 Distendo, διατείνω, *Xen.*
 Distensio, ἡ διάτασις, *as, Plat.*
 Disterno, διορίζω, aliquid ab aliquo, τι καὶ τινί, *Themist.*
 Distichon, τὸ δίστιχον, *as.*
 Distillatio, ὁ κατασπαρμός, *as.* ὁ σπαρμός, *as, Gal.*
 Distillo, σποράζω, *Lucian.* κατασπαράζω, *id.*
 Distincte, διορισμένως.
 Distinctio, ὁ διορισμός, *as, Aristot.* ἡ διαστολή, *as.* ὁ ἀπορισμός, *as, Theophr.*
 Distineo, διασπείρω, officium, πρὸς ὑποχρέωσιν, *Lucian.* aliquem funere, ἀποχρῶμαι τινά περὶ κηδείαν, *Herodian.*

Distinguo, διορίζω, quædam caute, τινὰ ἐυλαβῶς, *Dem.* turpia & honesta, διατίττω τὰ αἰσχρὰ καὶ τὰ καλὰ, *Isocr.* Conf. *Discerno*.
 Disto, ἀφίσταμαι, plurimum, πλεῖστον, *Aristot.* & differo aliqua re ab aliquo, καὶ διαφέρω τινί τινος, *Isocr.* διαφέρω τινός τινί, *Herodian.* plurimum ab aliquo, κατὰ ῥῆσιν πλεῖστον τινος, *id.* ab urbe lapides sedecim, ἀπὲχον τὴν πόλιν ἑκατὰ σταδίων, *Herodian.*
 Distorqueo, διαστρέφω, aliquid, τι, *Dem.*
 Distortio, ὁ διαστρέφω, *as, Theophr.* oculorum, ὁ στραβισμός, *as, Paul.* *Æg.*
 Distortus, *a, um.* ὁ καὶ ἡ διαστρεφόμενος, *as, oculis,* τὰς ὀφθαλμούς, *Athen.* στραβός, ἢ, ὄν, *Gal.*
 Distractio, ὁ διασπασμός, *as, Plut.* τὸ διασπασμα, *as, as.* id. curis, ὁ ἀποσπασμός, *as, id.* fine distractione, ἀποσιτισθῆναι, *N. T.* ἀδιασπᾶστος, *as, as.*
 Distraho, διασπᾶν, aliquem ab aliquo, τινά ἀπὸ τινος, *Xenoph.* frumentum triplo pluris, quam ante, διατιθέναι σίτον τριπλάσιον τιμῆς, ἢ πρὸ τῆς, *Demosth.* in multas partes, διίσταμι εἰς μέρη ποικίλα, *idem.*
 Distribuo, διανέμω, aliquid cum aliquo, τι πρὸς τινα, *Dem.* aliquid in aliquid, μερίζω τι εἰς τι, *Aristot.* regionem, ἀναδίδωμαι χώραν, *Plut.* aliquid in tres partes, νέμω τι εἰς τρεῖς μέρη, *Herodian.* Conf. *Divido*.
 Distributio, ἡ διανεμῆσις, *as.* ἡ διανομή, *as.*
 Distributivus, *a, um.* διανεμητικός, ἢ, ὄν.
 Distributor, ὁ διανομέτης, *as.*
 Distinguo, διατίττω, aliquid, τι, *Philo.* i. e. abstergo, ἀποξύνω, καταξύνω, *Plut.* gladium, σπένδω ξίφος, *Lucian.* districtos habere pugiones, σπένδω ἐχον ξιφίδια, *Herodian.*
 Disturbatio, ἡ ἀνατάραξις, *as, Bud.*
 Disturbo, ἀνατάραξω, *N. T.* navem, ἀνατρίπω πλοῖον, *Æschin.* urbem, ἀνατάραξω πόλιν, *Herodot.*
 Ditesco, πλεονέω, *Dem.* opibus, χρημάτων, *Liban.* laboribus alicujus, ἐργασις τινος, *Xen.* ex aliqua re, ὑποπείνω ἀπὸ τινος, *id.*
 Ditio, ἡ ἐπιπόρευσις, *as, Plato.*
 Dito, πλεονέω, aliquem, τινά, *Xen.*
 Diu, πολὺν χρόνον, non durat, ἐκ ἀντήχῃ, *Xenoph.* diu ante Trojana tempora venit, πολὺν χρόνον πρὸ τῆς Τροϊανῆς ἦλθεν, *Isocr.* non diu est, quum venit, ἢ πολὺν χρόνον, ἢ ὡς ἦλθεν, *id.* vale diutissime, χαίρει ἐπὶ μακροχρόνῳ, *Lucian.* si vixero diutius, εἰ ὡς βίωσω πλεονέω χρόνον, *Xenoph.* diutius immorari dictionibus, quam rebus, ἀπὸ τῶν λέξεων πλεονέω χρόνον διατρίβω, ἢ περὶ τὰς ῥαξίαις, *Isocr.*
 Divago, ἀναγνῶμι, *Xen.*
 Divarico, τὰς ῥαξίαις διατείνω, *Aristot.*
 Divello, διατρίβω, aliquid, τι, *Xen.* Conf. *Distrabo*.
 Divendo, διαπραγματεύομαι, *Plut.* aliquid, ἐκπράττω τι, *Dem.* turpiter, ἀποδίδωμι τι αἰσχρῶς, *id.* aliquem mina Attica, ἀπὸ πέντε ἀργυρίων ἑκατὰ ἀργυρίων, *Lucian.*
 Diverbero, διακρίνω, *Lucian.*
 Diversatio hospitalis, ἡ κατὰλυσις, *as, Polyb.*
 Diverse, ἀλλοίως, *as.*
 Diversitas, ὁ ἀλλοιωτός, *as, as.* ἡ διαφύλλωσις, *as, as.* *Plato.* ἡ διαφορά, *as, Isocr.* ἡ ἀπομείνισις, *as, as.* *id.*
 Diversitor, ὁ ἐξονδοχός, *as, Plato.*
 Diversor, ἐξονδοχός, apud aliquem, παρὰ τινί, *N. T.* καταλύω παρὰ τινί, *Dem.*
 Diversoriolum, τὸ καταλυτήριον, *as.* τὸ καταλύριον, *as.*
 Diversorium, τὸ κατάλυμα, *as, as.* *N. T.* τὸ ἀνδοχέριον, *as, as.* τὸ ἐξονδοχέριον, *as.*
 Diversus, *a, um.* διαφέρων, *as, as.* *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀνόμοιος, *as, id.* diversus ab eo, ἀλλοτῆρ, *as.* παρ' αὐτόν, ἀλλοτῆρ ἢ αὐτός, ἀλλοτῆρ ἀπ' αὐτοῦ, diversum a vulgo agere, ἀλλοτῆρ ἀπὸ τοῦ κοινῶς, *as.*

DIV DIV

DIU DOC

DOC DOM

αράττις, ἢ οἱ πολλοί, *Plato*. diversi senti-
tentis, ἀλλοίωτοι τὰς γνώμας, *Thuc*. di-
versa hæc sunt inter se, ἀλλείων ταῦτα
ἀλλήλων κινήματα, *Isocr*.
Diverticulum, τὸ πατάλιον, ἀτθ, ἢ ἀτρα-
πὸς, ὅ, *Pbilo*.
Diverto, ἢ divertor, ἐκτρέπωμαι, *Plut*. in o-
ratione, παρικήκω, *Aristot*. ad aliquem,
καταλύνω παρὰ τινι, *Thuc*. παρὰ τινι,
Dem. in hospitium, καταλύνω εἰς πανδο-
χεῖον, *Plut*.
Dives, πλούσιος, ἰα, ἰον, Dem. πλούσιος,
ἴσα, ὄν, id. ὁ ἢ ἡ εὐπορός, ὅ, *Isocr*.
αὐτὸν μὲν τὰ χρήματα, Dem. habens o-
pes, ἔχων εὐσας, id. antecellens pecuniis,
ἀντιχρῆμασι, *Isocr*. divitiis adflu-
ens homo, πολλῶν χρημάτων ἀνδρὸς, *Demosth*.
inter divites primus, ταῖς εὐσας
ἀντιπλάττω, *Isocr*. ad summas opes evectus,
ἐλάττω πρὸς τὸ ἀκρότατον ἀφικέμενος,
Lucian. infinitis opibus præditus, πλούσιος
εἰς ὑπερβολὴν, idem, falso, ὁ ἢ ἡ ψευδο-
πλούσιος, ὅ, *Suid*. nummis, πλούσιος νομ-
ισματοῦ, *Arist*. auri, ὁ ἢ ἡ πολυχρυσος, ὅ,
Naz.
Divexo, διακακῶ.
Divido, μρίζω, aliquid alicui, τί τι, *Synef*.
vestes, διαμρίζω, τὰ ἱμάτια, N. T. re-
gionem cum aliquo, διανίμω χάραν πρὸς
τινα, Dem. pecuniam, διαιρέω ἀργύριον,
Isocr. aliquid trifariam, τὴν τρίχα, Dem.
aliquid in partes, τὴν εἰς μέρη, idem, a-
grum, ἀναδίζωμαι χάραν, ἢ τὴν γλῶ, Lu-
cian. facultates, ἀναδίζωμαι ποιεῖν τὰς εὐσας,
Aristot.
Dividuus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐμμερής, ὅ, *Isocr*.
Divinatio, ἡ μαντεία, ἀσ, *Aristot*. ὁ θε-
ασμός, ὅ, *Thuc*. ἡ θεουμανία, ἀσ, *Cyrill*.
τὸ μάντευμα, ἀτθ, Naz. e manu, ἡ
χειρομαντεία, ἀσ, ex mistis sagittis, ἡ
βουλομαντεία, ἀσ, ex igne, ἡ πυρομαντεία,
ἀσ, &c.
Divinatrix, ἡ μάντις, ἰα, *Athen*.
Divine, θεῖας, Xen. δαιμονίας, Lucian.
Divinitas, ἡ θεότης, πτθ, *Isocr*. ἡ θεότης,
πτθ, *Greg*.
Divinitus, θεῖος, *Synef*. θεῖος, Naz. ἡ
θεῖον, *Synef*. ἡ θεῖον πομπήν, *Ælian*.
Divino, μαντεύομαι, aliquid alicui, τί τι,
Lucian. mentem alicujus, ἀπομαντεύομαι
τὴν γνώμην τινος, Gal. ventre, γαστρομαν-
τεύομαι, *Alciphr*. ante, πορομαντεύομαι, He-
rodot.
Divinus, a, um, θεῖος, θεῖα, θεῖον, Dem.
δαιμόνιος, ἰα, ἰον, idem, divinæ res,
τὰ θεῖα πράγματα, *Isocr*. divina poten-
tia, δαιμονία δύναμις, idem, i. e. vates,
ὁ μάντις, ἰα, *Plut*. divina ope, divino
beneficio valere, *Cud* Θεῖν ὑπαινεῖν, Xe-
noph.
Divisim, διαδίχα, Naz. δίχα, *Thuc*.
Divisio, ὁ μρισμός, ὅ, ἡ διαίρεσις, ἰα, agri
& domuum, ἀναδισμός γῆς καὶ οἰκῶν, Bud.
ἡ διακομή, ὅ, *Isocr*.
Divisor, ὁ μριστής, ὅ, N. T. διανομέτης,
ἰα.
Divitiæ, ὁ πλούτος, ὅ, Dem. ἡ εὐπορία, ἀσ,
id. ἡ εὐεστία, ἀσ, *Isocr*. ἡ εὐδαιμονία,
ἀσ, id. ἡ εὐπορία χρημάτων, Dem. &
potentia alicujus, πλούσιος ἢ δυνάμις τι-
νος, *Isocr*. magnæ, πλούσιος μίγας, id.
maximæ & certissimæ, μέγιστος ἢ βε-
βαιότατος, id. magnæ, πολλὴ εὐπορία,
Isocr. πλούσιος εὐπορία, Dem. exiguæ, μι-
κρὰ ἀήματα πλούσιος, idem, injuste com-
paratæ, ἀδικῶς πλούσιος, *Isocr*. per vio-
lentiam & odia partæ, εὐπορία μὲν βίας
ἢ ἀπειθείας, id. divitiis expetere mode-
rate, ἀπαπὴν πλούτου μετρίως, idem, im-
moderate, ὑπερβαλλόντως, id. comparare
alicui, παρασχεῖν τινὶ εὐπορίαν, idem,
parere alicui, ὑπακούειν τινὶ πλούτον, id.
relinquere magnas liberas, καταλείπειν, ἢ
παρὰδίδωμι πλούτον μίγαν τοῖς παισὶ,
idem, coacervare, συαγαγεῖν πλούτον, idem,
possidere, κτήσασθαι πλούτον, Dem. in dies

augere, ἐκπιδίδωμι εἰς εὐπορίαν κατὰ ἑκά-
στῳ ἡμέραν, *Isocr*. divitiis studere, ἑκα-
στὴν ἡμέραν πρὸς πλούτον, idem, potiri, κύριον
γίγναι πλούτου, idem, florere, ἔθ, ἢ
γίγναι εἰς πλούτον, ἢ εὐπορίαν, id. abun-
dare, εὐπορεῖν τινι εὐπορίας, Dem. uti,
χρῆσθαι τῷ πλούτῳ, id. frui, ἀπολαύειν τοῦ
πλούτου, id. abuti, ἀποχρῆσθαι τῷ πλούτῳ,
Dem. alicujus adulari, ὁρᾶσθαι τὸν πλού-
τον τινος, *Isocr*. invidere alicujus, ἐθνεῖν
εὐπορίας τινος, id.
Dium, ἡ αἰθήρ, ἀσ, sub dio, ἐν οὐρανῷ,
Xen. ἐν τῷ αἰθέρι, Lucian. sub dio age-
re, θύραυλιν, *Synef*.
Divortium, ἡ ἀπὸ τῆς μητρὸς, ἰα, cum muliere,
τὸ ἀνδρᾶς, Dem.
Diurnus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἡμέριος, ὅ, naviga-
tio, ἡμέριος πλοῦς, Xen. nuncius, ἡμέ-
ριος, ὅ, ὄν, ἀγγελῶ ἡμέριος, Xen. i. e. u-
nicum diem durans, ἡμέριος, ἰα, ἰον,
vita, ζωὴ ἡμέρησις, *Plut*. i. e. qui inter-
diu fit, μεθήμεριος, ὅ, ὄν, lufus alexæ, κυ-
βισία μεθήμεριος, id.
Dius, a, um, θεῖος, ἀσ, ὄν, Dem.
Diutine, διήκως, διήκων.
Diutinus, a, um, διήκως, ὄ, ὄν.
Diuturnitas, ἡ πολυχρονία, ἀσ, ὁ πολὺς χρό-
νος, ἢ χρονίτης, πτθ, ὁ χρονισμός, ὅ.
Diuturnus, a, um, χρόνιος, ἰα, ἰον, tussis,
χρόνιος βήχης, *Diosc*. ὁ ἢ ἡ μακροχρόνιος,
ὅ, *Plato*. ὁ ἢ ἡ πολυχρόνιος, ὅ, *Aristot*.
μακρὸς, ὄ, ὄν, bellum & continuum, μα-
κρὸς καὶ συνεχὴς πόλεμος, Dem. μόνιμος,
ἰα, ἰον, fictum non est diuturnum, τὸ
ἀποποιεῖν τὸν ἢ μόνιμον, *Basil*.
Divulgo, θρυλλῶ, aliquid, τί, *Plut*. δια-
καθιστῶ τί, *Strabo*. φημιζω τί, Dem.
aliquid per urbes, διαγίλλω τί εἰς τὰς
πόλεις, *Plut*.
Divulsio, ἡ διάσπασις, ἰα, τὸ διάσπασμα,
ἀτθ, *Plut*.
Divus, a, um, διασπείτω, ἰα, ἰον, vita,
βίη, *Plut*. Conf. Divinus.
Do, δίδωμι, alicui aliquid, τί τι, Dem.
gratis argentum alicui, τινὶ ἀργύριον δω-
ρεῖν, id. fidem, πίσιν, id. πίσεις, *Isocr*.
πιστῶ, Xenoph. poemam, τιμωρίαν, Hero-
dian. δίκην, Lucian. filiam nuptum alicui,
δωρεῖται τινὶ πρὸς γάμον, *Plut*. operam
alicui, προσίχων τινι, Dem. manus, i. e.
se victum, ἀνέχεται τὰ χεῖρ, *Thuc*. me
inertem, ἀποκλίνω ἐπὶ τὸ καθύμην, Dem.
data opera, ἐκστίας, Dem. ἐξέπιπνυς, id.
ἡ ἀποκρίσις, *Isocr*.
Docco, δίδωσκω, Dem. aliquem literas,
γράμματά τινι, Dem. artem aliquos, τί-
χην τινος, *Isocr*. evidentissime aliquos de
rebus aliquibus, ἀρεσάτα τινος πρὸς τιναν,
Dem. breviter res magnas, συνομαίω πρὸς
μικράν, facillime aliquem aliquid, ῥᾶσα
τί τινα, idem, haud difficulter, καὶ χαλεπὸν
idem, & instruo aliquem, τινὰ καὶ συγ-
κροτῶ, idem, aliquem, διδασκαλίαν πα-
ρίχω τινι, *Thuc*. mercede, δίδωσκω μισ-
θῶ, Lucian. moneo aliquem, παρατίτω τι-
νι, *Thuc*.
Docilis, e, ὁ ἢ ἡ ὑμαθής, ἰθ, ad aliquid,
πρὸς τι, Dem. ὅς τις γινώσκῃ τι, id.
Docilitas, ἡ ὑμαθία, ἀσ, Lucian.
Docte, παιδευόμενος, reprehendere aliquem,
ἐπιτιμῶν τινι, *Isocr*.
Doctor, ὁ διδάσκαλος, ὅ, mali exempli,
κακῶν, Dem. doctorem aliquem constitu-
ere aliquarum rerum, καθιστῶ διδάσκα-
λόν τινων, *Isocr*. fieri aliorum, διδάσκα-
λὸν γίγναι ἄλλων, id. mercede fraudare,
μισθὸς ἀποστρεφῶν διδασκαλόν, Dem. disci-
plinarum habere aliquem, ὁρᾶσθαι τινὰ ἐν
παιδείᾳ ἔχειν τινὰ, *Isocr*. qui proficitur
utilem doctrinam, ἐπαγγελλόμενος χρίσι-
μόν τι διδόναι, id.
Doctrina, ἡ διδασκαλία, ἀσ, optima, ἀρίστη,
Xen. instituere aliquem in doctrina, παι-
δεύειν τινὰ παιδεῖν, Dem. non destitutus
doctrina, ἐκ ἀπικῶν παιδευσις γίγναι-
μενος, *Isocr*. principes alicujus doctrinæ,

προσφῶτις τινος παιδευσις, idem, Conf.
Disciplina, item Eruditio.
Doctus, a, um, παιδευόμενος, ἰν, ἰον, a-
liquid, πρὸς τι, *Isocr*. ἐν τινι, idem, τινι,
Plut. πρὸς τι, Xen. vir, ὁ ἢ παιδείας
ἀλκὴς τιτυχηκός, Dem. ὁ ἢ φιλοσοφίας
μετιχηκός, *Isocr*. ὁ ὅς τις λόγιος ἐδίδακτο,
Herodian. παιδεύειν ὅτι πλάττειν ἔχων, *Dionys*.
ἀνὴρ δαιμόνιος *Cicero*, Lucian. literas puer,
τὰ γράμματα ὁρᾶσθαι πρὸς, Dem. re-
cens aliquid, ὁ ἢ ἡ ἀρετὴ διδάσκει τινι,
Appian. a se ipso, αὐτοδιδάκτω. Xen. a
Deo, θεοδιδάκτω, N. T. a matre, μη-
τροδιδάκτω, *Suid*. doctum opus, *Cicero*
ἔργον, *Plut*.
Documentum, τὸ δίδαγμα, ἀτθ, Xen. τὸ
διδάκναι, ὅ, *Hippocr*. alicujus rei, δειγ-
μά τινος, Dem. certum esse alicujus rei,
ἰκανὸν τεκμήριον εἶναι τινος, id. certo do-
cumento esse, δικαίον *Cicero* πρὸς τιναν,
id. facere aliquid documentum alicui rei,
ποιεῖν τι *Cicero* τεκμήριον, *Cicero* τινι
ἰθ, id.
Dodrans, τὸ τριμήριον, ὅ, *Aristot*. mensuræ,
ἡ *Cicero* τριμήριον, ὅ, *Diosc*.
Dodrantalis, e, τριμῆριος, αἰα, αἰον, i. e.
dodrantis longitudinem æquans, ὁ ἢ ἡ *Cicero*
τριμῆριος, ἰα, *Diosc*. *Cicero* τριμῆριος, αἰα,
αἰον, id. duos, tres dodrantes æquans, ὁ ἢ
ἡ *Cicero* τριμῆριος, ὁ ἢ ἡ τριμῆριος, id.
Dogma, τὸ δόγμα, ἀτθ, *Plut*. ἡ δόξα, ὅ,
Aristot.
Dolabra, ἡ ἀξίνη, ὅ, Xen.
Dolenter, λυπηρῶς, & graviter terre aliquid,
ἢ βαρύνει φέρειν τι, *Isocr*. ὀδυνηρῶς, Jo-
seph.
Dolentia, τὸ ἀλγος, ἀτθ, *Galen*.
Doleo, ἀλγῶ, capite, πῶς κεφαλῇ, Gal. mor-
tem uxoris, τὸ θάνατον γυναίκος, *Julian*.
malis, ὅτι τοῖς κακοῖς, Dem. malis amico-
rum, κακοῖς φίλοις, *Isocr*. vicem alicu-
jus, σιωπῶν τινι, σιωπῶμαι τινι, Dem.
doleo illud, quod, ἀθυμῶ ἐκ τούτου, ἔτι, Xen.
quum videam, ἀθυμῶ ἔχων ὄραν, id. inidem
cum aliquo, λυπῶμαι τούτοις ἀλλοῖς, Dem.
malis communibus, ὅτι τοῖς κοινοῖς κακοῖς,
id. a partu, ὄντα, *Plut*. dentibus, ἀγα-
νακίω τὰς ὀδόντας, *Diosc*.
Doliaris, ὁ ἢ ἡ ἀποδοκίμος, ἰθ.
Doliarius, ὁ ἀποδοκίμος, ὅ.
Doliolum, τὸ ἀποδοκίμιον, ὅ, *Hesych*.
Dolium, ὁ ἀποδοκίμος, ὅ, *Plut*.
Dolo, ἀσ, ἀδικῶ, ἀποδοκίμω.
Dolon, ὁ δόλος, ἀτθ, *Plut*.
Dolor, τὸ ἀλγος, ἀτθ, capitis, τὸ κεφα-
λῆς, Gal. perquam vehemens & atrox cor-
poris, πᾶσι *Cicero* καὶ δεινὸν τὸ *Cicero*
τῶν, Dem. doloribus additus, ὁ ἢ ἡ ἀπο-
δοκίμω, ὅ, id. confictor dolore, πρὸς
ἐστί μοι λύπη, id. liberari doloribus, ἀπα-
λάττειν ἀλγῶν, id. partus, ἡ ἀδιν,
ἰθ, *Plut*.
Dolorosus, a, um, ὀδυνηρός, ὄ, ὄν, *Aristot*.
Dolose, δολιρῶς, δολίως, & infidiose, μὲν δόλος
ἢ τέχνη, *Isocr*. dolose ago, δολίως, *Aristot*.
occido, δολοκτενῶ, Lucian.
Dolus, ὁ δόλος, ὅ, *Isocr*. ἡ παρασκευὴ, ὅ,
idem, ἡ κακουργία, ἀσ, Dem. τὸ παρασκευ-
μα, ἀτθ, id. citra dolum, sine dolo, ἀ-
δόλος, *Thuc*. doli expertis, ὁ ἢ ἡ ἀδόλος,
Synef. e dolis confutus, ἀκαθάρτος τι καὶ
δολιρῶν κακῶν, *Ælian*. dolo ago cum
quopiam, δολῶ, *Aristot*.
Domesticus, a, um, οἰκίος, ἰα, εἰν, Dem.
οἰκιακός, ὅ, ὄν, N. T.
Domi, οἰκοί, manentes, μένοντες, Dem. me
abdo, κρύπτω ἑμαυτὸν, id. sum domi, εἰμι
ἐνδον, Dem. militiæque, ἐν οἰκίᾳ καὶ ἐν πο-
λέμῳ, id.
Domicilium, τὸ οἰκητήριον, ὅ, *Plut*.
Domina, ἡ δέσποινα, ὅ, Dem.
Dominatio, ἡ κυριότης, πτθ, N. T. ἡ δε-
σποτία, ἀσ, Dem. Conf. Principatus, Im-
perium.
Dominium, idem quod antecedens Dominatio.

Dominor,

DOM DOT

Dominor, ἄρχω, servis, ὑπὸ τῶν, *Iscr.* urbi,
 κυριεύω πόλιν, *Dem.* Conf. Impero.
 Dominus, ὁ κύριος, κ, *Dem.* servi, ὁ δισπότης,
 κ, *id.* Conf. Princeps.
 Domito, δαμάζω.
 Demitrix, ἡ δαμπτειρα, κς.
 Domo, δαμάς, δαμάζω.
 Domio, ex demo, κινῶν f. εἰκνῶν, se non
 movere, εἰ κινῶμι, *Dem.*
 Domuncula, τὸ εἰκνῶν, κ, *Dem.*
 Domus, ὁ οἶκος, κ, *Xen.* ἡ οἰκία, κς, *Plat.*
 τὸ κτήμα, ατ, *Dem.* maxinia, κίς μί-
 ζις, *Iscr.* paterna, πατρῷ, *Dem.* pri-
 vata, οἰκία ἰδία, *id.* domum comparare,
 εἰκνῶν κτῆμα, *Iscr.* mercari, ἀγοράζειν οὐκ-
 οἰκίας, *Dem.* ab aliquo, ἀντι-
 παρὰ τινος, *idem.* extruere, κινεδομεῖν
 οἰκίαν, *id.* κατασκευάζειν οἰκίαν, *id.* tegere
 lignis, ἐρίφειν οἰκίαν ξύλοις, *id.* elocare,
 μισθῶν οἰκίαν, *id.* conducere ab aliquo, μι-
 σθῶσθαι παρὰ τινος, *id.* habitare, οἰ-
 κῶν οἰκίαν, *id.* οἰκῶν ἐν οἰκίᾳ, *id.* aggredi
 noctu, ἐλθεῖν ἐπ' οἰκίαν νύκτα, *id.* invade-
 re, βαδίζειν ἐπ' οἰκίαν τινα, *id.* diripere,
 κερῶν οἰκίαν, *id.* redire, πάλιν ἀνα-
 ρῶν ἐπ' οἶκον, *id.* diruere, κατασκευάζειν
 οἰκίαν, *Iscr.* collabi terrae motu, συμ-
 πτεῖν οἰκίαν σεισμῷ, *D.m.* incendere,
 ὑπάρσκειν οἰκίαν, *id.* non habens, ο κ, ἡ
 οὐκ ἔστι, κ, *Herodot.* alicubi habens, ὁ κ, ἡ
 ἐστὶν, *Aristid.* eandem incolens, ἐ κ, ἡ
 οὐκ ἔστι, *Iscr.*
 Donarium, τὸ ἀνθήριον, ατ, *D.m.* confe-
 crare, ἀνατίθηναι, *id.*
 Donatio, ἡ δῶσις, κς, *Iscr.* Conf. Donum.
 Donativum, ἡ ἐπιδοσις, κς, *Xen.*
 Donec, κς ἂν, navis est incolumis, κς ἂν
 σῶζῃ, τὸ σῶμα, *Dem.* eo usque exspe-
 ctabimus, donec fateatur, μέχρι τότε πε-
 ριμνησόμεθα, κς ὅν ὁμολογήσῃ, *id.* si deside-
 ritus, donec plaudamini, εἰ μὴ τοι καθιδύ-
 εθῃ, ἄχως τὸ θάρσύναι, *id.* donec adest ad-
 fluentia rerum, μέχρι μὴ περισσεύῃ ἀφθονία,
Philo. teneatur tamdiu in vinculis, donec
 solvent, δαδιδῶν τινα, κς ἂν ἐκτίσῃ, *Dem.*
 Conf. Dam.
 Dono, δαρίσμαι, alicui equum, τινὶ ἵππον,
Xen. aliquem aliqua re, τινα τινα, *Hero-
 dian.* aliquem civitate, τιμᾶν τινα τῇ πο-
 λείᾳ, *Lucian.* aliquem tragula, δίδοναι
 τινα παλατῶν, *Xen.*
 Denum, τὸ δᾶρον, κ, *Dem.* ἡ δαρίον, κς, *id.*
 al cui polliceri, ὑπαγγιζομαι τινὶ δᾶρον,
Iscr. mittere, ἀποστέλλειν τινὶ δᾶρον, f. da-
 ρῶν, *Dem.* dare, δίδοναι, *id.* accipere ab
 aliquo, τυγχάνειν δαρίως παρὰ τινος, *id.*
 λαμβάνειν δᾶρον παρὰ τινος, *id.* δέχι-
 σθαι δᾶρον, *id.* δαριδοκίῃ, LXX. ratum
 esse, μὴν βεβαίαν δᾶρον τινα, *D.m.* κ-
 ρίαν ἐπ' δᾶρον, *id.* denorum acceptor, ὁ
 δαριολῆτης, κ, LXX. dono do alicui ali-
 quid, δαρίσμαι τινὶ τι, *Aristid.*
 Dormio, κατόδια, *Dem.* ὑπνῶ με ἔχει, *id.*
 totam noctem, εἶδω ὅλην νύκτα, *Plato.*
 suaviter, ὑπνώω ἡδίας, *Grog.* prope ali-
 quem, παρακαθίσθω τινὶ, *Alian.* Conf.
 Somnus.
 Dormisco, νυγάζω, *Plato.*
 Dormitatio, ὁ νυσαγμός, ε, τὸ νύσαγμα, α-
 τ, LXX.
 Dormitator, ὁ νυσαγῆς, ε, *Aristoph.*
 Dormito, νυγάζω, *Plato.* ὑπνώτις, *Gel.*
 Dormitorium, τὸ κοιμητήριον, κ, *Alian.*
 Dorfulis, ε, κατὰ τὴν, αἶα, αἶον, spina, ἡ
 ἀκαθὰ νωτιαία, *Aristot.*
 Dorsum, ὁ νῶτ, κ, *Xen.* Conf. Tergum.
 Dorsuosus, κ, um, ὁ κ, ἡ ὄνυχος, κ, *Aristot.*
 Dos, ἡ ἀνδρὺς, κς, *Dem.* dotem dare alicui
 παύκα δίδοναι τινὶ, *id.* addere, προστί-
 ναι, *id.* adferre ad aliquem, ἐνερῶν, *id.*
 elebere alicui, ἐρίλειν τινὶ, *id.* accipere
 κερμίδας, *id.* studere recipere, ἀναλαβέ-
 ζαι, *id.* non repetere, ἀριστῶν τὴν ἀνδρ-
 κος, *idem.*
 Dotalis, ε, ἀνδρικός, ἄα, ὅν, ἀνδρικός, κς
 κς, dotalia munera, ἀνδρικός δᾶρον, *Theophyl.*

DOT DUL.

Dotatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐνδοξοῦς, u, *Helyeb.*
 Doticula, το ἀποκίδιον, u, *Plato.*
 Doto, ἐνδοξοῦναι, ἀποκίδναι, *Philo.* φέρειν,
 LXX.
 Drachma, ἡ δραχμή, ἥς, *Tbuc.* venale drach-
 ma, ὅσον δραχμῆς, *Plut.* drachmam pre-
 tio, pondere, mensura æquans, δραχμῆ-
 αὐτοῦ, uia, αὐτοῦ, *Plato*, qui duarum drach-
 marum est, ὁ καὶ ἡ διδραχμή, u, *Tbuc.*
 quinque drachmarum, ὁ καὶ ἡ πεντάδραχ-
 μή, u, *Herodot.* sex drachmarum, ἑξά-
 δραχμή, *Aristot.*
 Diaco, ὁ δρῶν οὐτοῦ, *Aristot.*
 Draucus, ὁ ἀρσινεύων, u, *N. T.*
 Eualis, e, δίκαιος, ἡ, οὐ, numerus, διῶκεις ἀ-
 ρήμους, *Gramm.*
 Dubie, ἀμφιβόλος, *Athen.* ἀδοξασῶς, *Tbuc.*
 Dubitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐνδοξοῦς, u, *Lucian.*
 Dubitanter, διαπορευτικῶς, *Bas.*
 Dubitatio, ἡ ἀμφισβήτησις, uis, *Isocr.* ἡ ἀπο-
 ρία, as, *Plut.*
 Dubitator, ὁ ἀπορρηκτικός, ἡ, *Laërt.*
 Dubito, ἀμφισβητέω, utium sit eligendum,
 ποῦτις ἐστὶν ἄξιον ἐκλεῖναι, *Isocr.* de aliqua
 re, ἀμφισβητῶ περὶ τινος, id. ἀπορρηκτικῶς,
Plut. quæ sit causa, ἀπορρηκτικῶς αὐτοῦ αὐτοῦ,
Aristot.
 Dubium, τὸ ἀπορρηκτικόν, as, *Plut.* sine dubio, ἀ-
 ναισθητικῶς.
 Dubius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμφιβόλος, u, *Isocr.*
 sermo, λέξις, *Isocr.* fama, φήμη, *Plut.*
 facere alicui regionem dubiam, κατα-
 σκευάζειν τινὶ χώραν ἀμφισβητήσιμον, *Dem.*
 rem esse dubiam, πρᾶγμα ἢ ἀμφισβη-
 τικόν, id. ἢ ἐν ἀμφισβήτησει, id. tes-
 tes producere de rebus dubiis, μάρτυρας
 παραχρῆναι περὶ τῶν ἀμφισβητούμενων, idem.
 dubus homo, ὁ ἀπορρηκτικός, ἡ, *Laërtius*, ὁ
 ἀπορρηκτικῶς, οὐτοῦ, *Isocr.*
 Ducatus, us, ἡ ἡγεμονία, ἥς, *Plato*, ἡ ἡγεμον-
 νία, as, *Tbuc.*
 Ducenarius, a, um, διακοσμία, αἶα, αἶον,
 i. e. ducentis præfectus, ὁ διακοσμίαρχος, u.
 Ducenī, æ, a, διακοσμοῖ, uis, u.
 Ducentesimus, a, um, διακοσμιζέσθαι, ἡ, ὁ,
Tbuc.
 Ducenti, æ, a, διακοσμοῖ, uis, u.
 Ducenties, διακοσμίαι.
 Ducō, ἀγῶ, exercitum adversus urbem, στρα-
 τίαν ἐπὶ πόλιν, *Plato*, ad felicitatem, ἐπὶ
 πλὴν εὐδαιμονίαν, *Xenoph.* honori aliquid,
 δὲ τιμῆς τι, *Synep.* te æqualem mihi,
 οὐκ ἴσων ἑμαυτῷ, *Arian.* i. e. rego popu-
 lum, δῆμον, *Plut.* te viam, ἡγεμαί σε ὁ-
 δόν, *Herodot.* in theatrum, ἡγεμαί εἰς θέ-
 ατρον, *Æschin.* alio, ἄλλοις, *Xen.* exerci-
 tum, στρατίαν, *Isocr.* τῆς στρατίας, *Tbuc.*
 plurimi, πλείους, idem, pluris, ὅτι
 πλείους, *Isocr.* nihili, πρὸς οὐδέν, *Lys.* ad-
 monitiones loco injuriæ, λαμβάνω τὰς
 ἐπιτιμίας πρὸς ὑβρίαν, *Dem.* uxorem ma-
 trem alicujus, γαμέω μητέρα τινος, idem,
 aliquam, λαμβάνω γυναῖκα τινος, id. γά-
 μω γαμέω τινος, id. confobrinam alicujus,
 ἀγομαί τῷ ἀνδρὶ τινος, *Isocr.* prima
 lineamenta non inepte, εὐσχημένως χαρμῶν
 τῶς, id.
 Duftarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀγροῦς, ἡ, *Dioge.*
 Ductilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀγροῦς, u, *Xen.* ὁ καὶ ἡ
 εὐαγροῦς, u, *Aristot.*
 Duftio, ἡ ἀγροῦς, ἥς, *Aristot.*
 Ducto, ἡγεμαί. Conf. *Dico.*
 Ductor, ὁ ἀγροῦς, ἥς, ὁ ἀγροῦς, ἡ, *Tbuc.*
 Duclius, us, ἡ ἀγροῦς, ἥς, *Aristot.* aquæ, ὁ
 ἀγροῦς ὑδάτων, *Herodian.*
 Dudum, πάλαι, notum est, πάλιν ἐστὶ, *Dem.*
 quisque vestrum novit, ἐν πολλῇ ἐκας
 οὐκ ἔστιν ἀνέγνω, id. haud dudum, u δὴτα
 ἀπὸ νῦν, *Aristoph.* ἀπὸ βραχίαις, *Chryf.*
 infidias struxit, πρὸς πόλιν ἐπὶ πόλιν, *Dem.*
 Duellator, ὁ μονομαχῶν, u, *Herodian.*
 Duellum, ἡ μονομαχία, as, *Lucian.* duello de-
 pugno, μονομαχίαν, *Plut.* ad duellum pro-
 voco aliquem, εἰς μονομαχίαν προκαλέω
 τινά, *Ælian.*
 Dulce, γλυκύς.

D U L D U P

Dulcedo, ἡ γλυκύτης, αἴθερ, vini, εἰν, *Alben.*
ὁ γλυκισμός, ὁ, id. fermonis, χάρις τῆ λέ-
ξε, *Dem.*
Dulcesco, γλυκίζω, vinum dulcescens, αἴθερ
γλυκίζων, *Diosc.* uva dulcescit a sole, αἴθερ
τῆ ἡλίου γλυκαίνει ἡ σταυλὴ, *Xen.*
Dulciarius, ὁ σιμματαποιεὺς, ὁ.
Dulcis, ε, γλυκύς, εἶα, ὁ, mel, μέλι, *Lucian.*
dulciores existimare honores aliquos, αἴθερ
ἰσμεῖται τιμὰς τιμὰς, *Isocr.*
Dulciter, γλυκύρως.
Dulcitus, ὁ γλυκάσμα, αἴθερ. *Confer Dul-*
cido.
Eum, εἰς, tempus est, εἰς καίρις ἐστὶ, *Dem.*
ueri esse, εἰς ἀνδρες ἦμεν, *Isocr.* tan-
tisper fidem inueniebat, dum eos ceteris
adæquasset, ἄχρις ὅ τῶς ἐτίροις ἴσους
ποιῆσαι, διαπισθεῖται, *Dem.* tantisper est
amicus, dum consequatur, quæ rogat, αἴ-
χις τῷ τοῦ ἄνδρος, αἴ δέῃ, φιλοῦ ἐστὶ, ἰδ., tan-
tisper memores sunt pollicitationum, dum
dicuntur, μέχρι τότε μεμνημένοι τῶν
ἐπαγγελσιών, μέχρις ὅν ῥηθῶσι, id. barbaros
tantisper vicisse suffecerit, dum regnum
in tuto collocaveris, ἥν βεβήκαται ὅτι το-
σοῦτον ἐξαρχίσει κρατεῖν, ὅσον ἐν ασφαλείᾳ
καταστήσῃ τῷ σου τῷ κράτει, *Isocr.* durat
amicitia tantisper, dum boni sunt, διαρκεῖ
ἡ φιλία, εἰς ἃν ἀγαθοὶ ὄντι, *Aristot.*
Dumetum, ὁ ἀκανθών, αἴθερ.
Eum,odo, μέλον, in Domino, ἐν Κυρίῳ,
N. T.
Dumous, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκανθάς, εἰς, lo-
cus, χῆρος, *Herodot.*
Dumtaxat, γὰρ δὲ, ut mea dumtaxat est sen-
tentia, ὥς γὰρ δὲ ὁ ἐμὸς λόγος, *Græc.*
dumtaxat pro hominis ingenio, ὥς ἀνθρώ-
πινον, *Aristot.* qui annum dumtaxat unum
in deliciis absumpsit, ἐνιαυτὸς μόνον εὐφρο-
νίσας, *Herodian.*
Duo, duæ, duo, δύο, duobus oculis videre,
& duabus auribus audire, δύοιν ὀφθαλμοῖς
παρρηθεῖς, καὶ δύοιν αὐτῶν ἀκούειν, *Xen.* du-
arum pecudum pretium, δύοιν ἀνθρώπων
ἀξία, *Plut.*
Duodecies, δωδεκάκις, *Ælian.*
Duodecim, οἱ, αἱ, τα δώδεκα, *Æl.*
Duodecimus, a, um, δωδέκατος, ὅτι, αὐτῶν,
Herodian.
Duodeni, α, a, δώδεκατοι, αἱ, α.
Duodeviginti, οἱ, αἱ, τὰ δεκάδικα, vel
ὀκτώ καὶ δέκα, sed elegantius dixeris, ἰ-
κοσι δέονταν, ἰ. δισσάν, δύοιν, duodeti-
ginta, εἰκοσι ἐκτώ, vel τριάντα δισσάν,
vel δισσάν, δύοιν, & sic porro, ποτεῖque,
τὸ δέονταν, vel δισσάν, Genere convenire
debite cum re, quæ numeratur, v. g.
duodequadrageinta viri, ἄνδρες τριάντα
τα δέονταν δύοιν, ἰ. ἀνδρῶν, duodequin-
quaginta feminæ, γυναῖκες τριάντα
τα δέονταν δύοιν, ἰ. γυναίκων. Immo vero hoc
ipsum Participium etiam Casu cum an-
tecedente Nomine consentire potest, e. g.
Anni sunt duodeviginti, ex quo, εἰκοσι
ἑξ ἔτη δέοντα, ἰ. ἔτη, δύοιν, ἑξ ἔτη,
ἰ. δέοντα δύοιν, εἰκοσὶν ἑξ ἔτη, ἑξ ἔτη,
Dem.
Duplex, διπλός, ὅν, ὅον, contr. διπλός, ἢ
ἐν, duplici honore dignum esse, διπλὴς
τιμῆς ἀξιώδης, *N. T.* duplicem laborem
habet, διπλάσιον πόνον ἔχει, *Thuc.* dupli-
ci honore dignus, διπλάσιος τιμῆς ἀξίος
Plato.
Duplication, ὁ διπλασιασμός, ὁ, *Plut.* ἡ δι-
πλάσις, εἰς, *Aristot.*
Duplicitas, ἡ διπλοῦς, ἐς, *Them.*
Dupliciter, διπλῶς, *Synes.* διχῶς, *Dem.*
Duplico, διπλασιάζω, aram, βωμὸν, *Plut.*
aliquid, διπλῶς τι, id. annonas, ἐπιπλά-
σιάζω τὰς σιτηρέσιας, *Herodian.*
Dupius, a, um, διπλάσιος, ἰα, ἐν, du-
plo major apparere, quam est, διπλάσιος
ἐστὶν φαίνει, *Polyp.* duplo amplius, quam
alii, διπλῶς, ἢ οἱ ἄλλοι, id. duplo major
alio, διπλότῳ ἄλλῳ, *N. T.* duplo am-
plius minorem, διπλῶς ἐλάττω, *Plut.* duplo
longius

E F F E G R

Effluentia, ἡ ἐκρυσθὴς, ἤ, *Aristot.*
Effluo, ἐκρία, *Plut.* ex aliquo, διαρρεῖω ἢ τινι, *Herodian.*
Effluvium, ἡ ἐκρυσσις, εως.
Effludo, ἐξορύσσω, oculos, ὀφθαλμούς, *Plut.* fossas, διαρύντω τάφους, *Herodian.*
Effeminate, ἀνδραί, facere aliquid, διαπράττειν, *Isoer.* vivere, βίον γυναικαίδιον ἄγειν, *Diod. Sic.*
Effeminatio, ἡ ἐκθύλυσις, εως, *Hippocr.*
Effeminatorius, ὁ θυλυώτης, υ, *Lucian.* ὁ μαλακός, ὅ, *Dem.*
Effemino, θυθυλιεύω, ἐκθύλιύω, *Pbilo.*
Effete, ἐξαντληταίε.
Effetus, α, um, ἑλικόν, ὅσα, ἐν, i. e. quae parere desinit, ἡ ὄρου, υ.
Effossio, ἡ ἐξορύξις, εως, ἡ ἐξορυγμία, ας, *Suid.*
Efractio, ἡ διάρρηξις, εως.
Efrenate, ἀχαλινώτας.
Efrenatus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἀχαλινώτου, υ, *Greg.*
Efrenis, ε, ὁ καὶ ἡ ἐξήνη, υ, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀχάλου, υ, os, σόμα, id. effrenes voluptatibus corporis, ἀκόλαστοι ἥδοναι ζάματα, *Herodian.*
Efringo, διαρρήγγυμι, aliquid, τι, *Dem.*
Effugio, ἀποφεύγω, morbum, νόσον, *Dem.* mortem, ἐκφεύγω τὸ θανάτιν, *Plato.* omnem sensum, ἀπόειν αἰδήσεων, *Plut.* e carcere, ὑπερέβω ἔκ τε δισμοματρικῆς, *Dem.* aliquem, ἐκκλίνα τινά, *Xen.* praefens, ὑπερβαμένω τὸ παρόν, *Herodot.*
Effugium, ἡ ἐκφυγή, ἤ, ἡ ἀποφυγή, εως, *Aristoph.* ἡ ἀποφυγή, ἤ, *Plut.* ἡ διαφυγή, ἤ, *Plato.* quaerere, παραζηλωτέον, *Dem.*
Effulgeo, δοπλάμπω, *Lucian.*
Efundo, ἐκτίω, *Lucian.* patrimonium, καταστρώω τὴν πατρίαν οἰσίαν, *Athen.* quidquid in buccam venit, λίγω, ὃ, τι ἂν ἐπίλθῃ, *Isoer.*
Effulse, κεχυμένοις, ἀρεδαίς, *Herodian.*
Effusus, ἡ ἐκχυσις, εως, *Athen.*
Effusor, ὁ ἐκχυστής, *Lucian.*
Effutio, ἐλευρία, aliquid, τι, *Plato.* ἐξαγορεύω τι, *Naxi.* temere, importune, & citra delectum, quidquid in buccam venit, λίγω ἐκλή, καὶ φορετικὰς, καὶ χυδίω, ὃ, τι ἂν ἐπίλθῃ, *Isoer.*
Egelidus, α, um, χλιαρός, ἂ, ὄν, aqua, ὕδωρ, *Athen.*
Egenus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἀπορο, υ, alicujus rei, τινός, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐδείης τινι, id. Conf. Pauper.
Egeo, ἀπορίω, pecunia, ᾗδε χρημάτων, *Isoer.* victu, εἰμὶ ἐν χρείᾳ πρὸς τὴν τροφήν, id. εἰμαι πρὸς βίον, id. alicujus rei, ἐδείης, f. ἀπορος ἔχω, f. διαρκέμαι τινι, id. rebus necessariis, ἐπανίσχω ᾗδε ὑπερτελείων, *Plut.* ᾗδε καθ' ἡμέραν ἀνεγκαίως, *Isoerat.* Conf. Indigeo.
Egerminatio, ἡ ἐκλάσεις, εως, foliorum, ᾗδε φύλλον, *Diosc.*
Egermino, ἐκλασεύω, *Theophr.*
Egero, ἐκερῖω, aliquid e domo, τί ἐκ τ' οἰκίας, *Lucian.* i. e. excerno; ἐκερῖω, *Theophr.* Conf. Effero.
Egeitas, ἡ ἀπορία, ας, summa, ἰσχάτη, *Dem.* Conf. Inopia, item Paupertas.
Egestio, ἡ ἐκκομιδή, ἤ, excrementorum & similium e corpore, ἡ ἐκκρισις, εως, *Theophr.*
Egetosus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἀπορο, υ, *Dem.*
Ego, ἐγώ, *Dem.* ego vero lugebam ipsum, ἐγώ δ' ἐπίνθαν αὐτὴν, id. ego vero, i. e. equidem, conabor praestare, πενήσομαι μὴ ἂν ποιεῖν, id. ego vero ipse mori malim, καὶ ἔγωγε αὐτοῦ τεθνάναι μάλλον βολοίμην, id.
Egredior, ἐκβαίνω, alicunde, τινός, *Isoerat.* adversus aliquem, ἐξίρχομαι ἐπὶ τινι, *Xen.* domo, ἀπέρχομαι τ' οἰκίας, id. e concione, ἐκ τ' ἐκκλησίας, *Isoerat.* animo prompto, ἐξείμι προθύμως, *Dem.* ex urbe, ἐξέρχομαι ἐκ τ' πόλεως, id. egressus

E G R E L E

annum quinquagesimum, *ωλειόγων ἢ πεν-
τήκοντα ἐτῶν, Dem. ἐπεὶ πεντήκοντα ἐτὴ
μετῶν, id.*
Egregie, διαφθόντως, *Isocr. ἐξαιρετάς, Plut.*
Egregius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐξαιρετῶ, v, *Thuc.*
θησαυρός, ἢ, ὅν, *Herodian. thesaurus,*
θησαυρὸς καλός, *Isocr. fenes egregiis me-
ritis, ἀριστοῦ ἀξίαι λόγῳ, Herodian.*
Egressio, ἡ ἐκβασίς, εἰς, ἡ ἐξοδῶ, v, *Dem.*
ἡ ἐξήλυσί, εἰς, *I. erodit.*
Egurgito, ἀπαρῶ, *Plut.*
Ehem, ὦ, *Dem.*
Eheu, αἰ, *Lucian.*
Eho, ὦ, *Isocr.*
Ehodum, ὦ τὰν, *Dem. ehodum bone vir,*
ὦ ἡγεθί, *Xen.*
Eja, εἴα, *Aristoph.*
Ejaculor, ἀντιτίξω, in aliquem, εἰς τινα,
Thuc. i. e. jaculando absumo sagittas,
ἐκτοξεύω τὰ βέλη, *Herodot.*
Ejectamentum, τὸ ἔκκριμα, ατῶ.
Ejectio, ἡ ἐκβολή, ὧς, *Dem.*
Ejectitius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐκβόλιμος, v, ἐκ-
βολιμαῖῶ, αἰα, αἴων.
Ejicio, ἐκβάλλω, e patria, ἐκ τῆς πατρίδος,
Dem. aliquem, ποιεῖν ἐκβολὴν τινῶ, I.
Isocr. φεύγοντα, s. ἐκδοτον, s. ἀπολεν ποιεῖν
τινὰ, Dem.
Ejulatio, ὁ ὀδυρμός, ὦ, *Isocr.*
Ejulo, ὀλοῦζω, *Lucian.*
Ejuratio, ἡ ἐξωμοσία, ας, *Dem.*
Ejuro, ἐξομνυμαι, aliquid, τί, *Aeschin.*
Ejusdemmodi, Ejuscemodi, Ejusmodi, τοιῦ-
τῶ, τοιαύτῃ, τοῖστω, *Plato. τοιούτος τις,*
id. τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, Aristot.
Elabor, διακρίνω, per foramina, ὅς ἀ-
ρῶν, *Plut. ex aliquo, ἐκ τινῶ, id. Conf.*
Effugio.
Elaborate, διαπικνωμένως, *Isocr.*
Elaboratio, ἡ ἐκπύκνωσις, εἰς.
Elaboratus, a, um, ἀπικνωμένῳ, ἐν, ἐνόν,
Isocr. πικνωθεὶς, εἰσα, ἐν, Plut. opera arte
elaborata ab artificibus optimis, ἔργα τέ-
χην ἀπικνωμένα διμεγροῦσι ἀριστοῖς, Dem.
Elaboro, ἐκπύκνω, *Thuc. aliquid, ἐξεδιέξο-*
μαι τι, Isocr. in aliqua re, πονία ἀπεί τι,
Aristot. circa virtutem, φιλοπυνία ἀπεί τι
ἀρετῶ, Isocr.
Elangueo, ἐκλάμνω, *Plut.*
Elanguesco, ὀσπαρῶμαι, *Plut.*
Elaplus, a, um, διακρίπλωκός, εἴα, ὅς, elap-
sus est annus, ἐξῆλθιν ὁ αἰαντός, *Dem.*
elapsum tempus, παρήλθον χρόνῳ, *Isocr.*
elapsio anno, διελθόντῳ τῷ αἰαντῷ, *Dem.*
elapsis diebus & noctibus, ἡμερῶν καὶ νυ-
κτῶν παρήλθουσῶν, *Aristot.*
Elargior, καταχαρίζομαι, alicui aliquid, τινὶ
τι, *Plut.*
Elate, ἐπηρμένως.
Elatio, ἡ ἐκφορά, ἄς, mortui, τῷ ὀσπαρῶν-
τῶ, *Dem. in altum, item animi, ἡ ἐπαρ-*
σις, εἰς, Naz. cordis, ὁ μετῴρισμός τῆς
καρδίας, Maccab.
Elatus, a, um, ἐπηρμένῳ, ἐν, ἐνόν, prop-
ter fortunam praesentem, ταῖς παρούσαις
τύχαις, *Xen. propter divitias, ὅτι τῆς*
πλούτου, idem; propter insperatam fortu-
nam, ἐπαυρόμεν; ταῖς παρ' ἱλπίδας ἐν-
δοξασίας, Herodian.
Elavo, ἐκπύλω, *Plato.*
Electe, ἐπλήθω, λογάζω, *Thuc.*
Electilis, e, αἰρετός, ἢ, ἐν, *Arist.*
Electim, ἀριστίνδω, *Isocr.*
Electio, ἡ αἵρεσις, rerum, ἀρεσμμάτων, *Isocr.*
& judicium de aliqua re, αἵρεσις καὶ κρί-
σις ἀπεί τινῶ, *id. electionem alicui dare,*
αἵρεσιν διδόναι τινὶ, Dem.
Electior, ὁ αἰρέτης, v, *Philo.*
Electrix, ἡ αἰρέτις, ιδῶ, *Philo.*
Electrum, τὸ ἡλεκτρον, *Aristot.*
Electus, a, um, αἰρεθείς, εἰσα, ἐν, *Plut. αἰ-*
ρετός, ἢ, ὅς, Lyc. ὁ καὶ ἡ ἐξαιρετῶ, v,
Demosth.
Elemosyna, ἡ ἐλεημοσύνη, ἡς, *N. T.*
Elegans, ὁ καὶ ἡ φιλόκαλῶ, v, *Isocr. ele-*
gantissima dicta, χαρίσματα ἢ εἰρημόων,

E L E E L O

id. corpusculum alicujus minus elegans, *ὀκράσιον τινος* ἐν *ἐκρήνῃ*, *id.* elegans oratio, *καλλιπηνόμοτος λόγος*, *Plato*, scriptura, ἡ *καλλιγραφία*, *as*, *Plut.*
Elegant, *χαρίντας*, *Isocr.* *καχαρισμότας*, *idem*, *ἐπικαίριος*, *idem*, dicere, *μεσοκῶς*, *f.* διαπεπνημμένος λέγειν, *Dem.* scribo, *καλλιγραφία*, *Poll.* scribens, *καλλιγράφος*, *Greg.*
Elegantia, ὁ *κοσμος*, *u*, *Isocr.* ἡ *κοσμοτάς*, *ἄντ*, *id.* *elegantia* studium, ἡ *φιλοκαλία*, *as*, *id.*
Elegiacus, *a*, *um*, *ἐλεγιακός*, ἢ, *ὄν*, *elegiacos* versus, *f.* carmen elegiacum facere & recitare, *ἐλεγεῖα ποιεῖν ἢ λέγειν*, *Dem.*
Elegidium, ὁ *ἐλεγίδιον*, *u*.
Elegus, ὁ *ἐλεγχος*, *u*, *Aristoph.*
Elementalis, *e*, *idem* quod paulo post *Elementarius*.
Elementaliter, *σοιχειαδῶς*, *Laërt.*
Elementarius, *a*, *um*, *σοιχιακός*, ἢ, *ἐν*, ὁ *κ*, ἢ *σοιχειαδῆς*, *ἔσ*, *Aristot.*
Elementum, *το* *σοιχείον*, *u*, *Aristot.* *literæ* & prima institutio, *τὰ* *σοιχεία*, *as*, *idem*, prima elementa doceo, *σοιχεύω*, *Gregor.* *elementorum* traditio, ἡ *σοιχίωσις*, *as*, *Dion. Arcop.*
Elenchus, ὁ *ἐλεγχος*, *u*, *Lucian.*
Elenctice, *ἐλεγκτικῶς*, *Aristot.*
Elencticus, *a*, *um*, *ἐλεγκτικός*, ἢ, *ὄν*, *sermo*, *λόγος*, *Plut.*
Elephantia, *idem* quod *Elephantiasis*.
Elephantiacus, *a*, *um*, ὁ *ἐλεφαντινός*, *ἄντ*.
Elephantiasis, ἡ *ἐλεφαντίασις*, *as*, ὁ *ἐλεφαντισμός*, *ῆ*, ὁ *ἐλέφας*, *ἄντ*, *Diosc.* *elephantiasi* laboro, *ἐλεφαντιάω*.
Elephantinus, *a*, *um*, *ἐλεάντινος*, *ἰνα*, *ἰον*, *Lucian.* *ἐλεφαντικός*, ἢ, *ὄν*, *Herodian.*
Elephantus, ὁ *ἐλέφας*, *ἄντ*, *Aristot.*
Elephas, *idem* quod *antecedens Elephas*, *elephas* femina, ἡ *ἐλέφας*, *ἄντ*, *Aristot.*
Elevatio, *τὸ* *αἰόρημα*, *ἄντ*, ἡ *αἰόρησις*, *as*, ἡ *ἐπαρσις*, *as*.
Eleo, *αἰώρω*, aliquid *supra* caput, *τὴ* *ὑπὲρ* *τῆς* *κεφαλῆς*, *Dem.* *manus* ad *cælum*, *ἀνατίνω* *τὰς* *χεῖρας* *πρὸς* *τὸ* *ὕψος*, *Xen.* *eis* *τὸ* *ὕψος*, *Aristot.* *oculos* ad *cælum*, *τὰς* *ὀφθαλμοὺς* *πρὸς* *τὸ* *ὕψος*, *Philo.* *i. e.* *contemno* aliquid, *ἐκφρανίζω* *τι*, *Plut.* *Conf.* *Contemno*.
Elicio, *ἐξάγω*, aliquid, *τι*, *Dinarch.*
Elido, *ἐκβλήω*, *LXX.*
Eligo, *ἐκλέγω*, aliquid, *τὴ*, *Isocr.* *ex* *omnibus* *dictis* *optimum*, *ἐκλέγω* *βέλτιστον* *ἐξ* *πάντων* *ἧς* *ῥηθίνταν*, *id.* *præ* *multis* *opibus*, *αἰρέσθαι* *τι* *ἀντὶ* *πολλῶν* *χρημάτων*, *Dem.* *aliquem* *belli* *præsidem*, *αἰρέσθαι* *τινα* *προσάτιν* *τῷ* *πολέμῳ*, *Xen.* *legatos* *ad* *aliquem*, *αἰρέσθαι* *ὁρισμένους* *πρὸς* *τινα*, *Dem.* *multo* *magis* *aliquid*, *quam*, *αἰρέσθαι* *τι* *πολὺ* *μᾶλλον*, ἢ, *Isocr.* *mortem* *potius*, *quam* *vitam* *turpem*, *προαίρεσθαι* *τιθῆναι* *μᾶλλον*, ἢ *ζῆν* *αἰσχρῶς*, *id.* *θανάτον* *ἀντὶ* *ζωῆς*, *Dem.* *aliquid* *ex* *omnibus*, *τὴ* *ἐξ* *πάντων*, *Isocr.* *in* *feratim*, *ἐκέρω* *εἰς* *γρῶσαν*, *Dem.* *magistratus*, *πολίω* *ἀρχοντας*, *Herodian.*
Elimino, *ἐξορίζω*, *aliquem*, *τινὰ*, *Aristot.* & *patria*, *ἐκβάλλω* *ἐκ* *τῆς* *πατρίδος*, *Dem.*
Flimo, *δοτοῦμαι*.
Linguatus, *a*, *um*, ὁ *κ*, ἢ *ἀγλαστος*, *u*, *Athen.*
Linguis, *e*, *idem*.
Linguitas, ἡ *ἀγλασσία*, *as*.
Linguo, *γλασσοτομία*, *Plut.*
Elisquesco, *ἐκίχκομαι*.
Etiquo, *ἐκίχκω*.
Elisio, ἡ *ἐκβλήσις*, *as*.
Elixo, *ἰψία*, *Aristot.*
Elixus, *a*, *um*, *ἰψήδης*, ἢ, *ὄν*, *Diosc.*
Elocatio, ἡ *μίσθωσις*, *as*, *domus*, *οἰκία*, *Dem.* *filiz*, ἡ *ἐκδοσις* *τῆς* *θυγατρὸς*, *id.*
Eloco, *μισθώω*, *domum* *alicui*, *οἰκίαν* *τινι*, *Isocr.* *domum* *decem* *minis*, *οἰκίαν* *δέκα* *μυθῶν*, *pluris*, *ὠκίστημι*, *Plut.* *filiam* *cum* *duobus*

ELO EME

magna dote, *μὲν πορεύσας ἐλπίσας ἐλπί-*
δαι μὲν τὴν θυγατέρα, Isocr. alicui filiam
uxorem, *διδάμι τῇ θυγατρὶ εἰς γάμον,*
Plut.
Elocutio, ἡ *λέξις, εἰς, Isocr.* ἡ ἱερουλία, *αἰ,*
Dion. Hal.
Elogium, ἡ *μαρτυρία, αἰ, Isocr.* τὸ ἐγκώμιον,
α, Dem. Conf. Laus.
Elongo, *ἐκμακύνω.*
Eloquens, λόγιος, *ία, ιον, Aristot.* δεινός,
ἡ, εν, Dem. ῥητορικός, ἡ, *ον, idem,* λέγειν
δεινός, *idem,* εἰπεῖν δεινός, *idem,* εἰπὴν δυ-
νόμενος, *idem,* δυνάτεις λέγειν, *idem,* τα-
χέως τε λέγειν, *idem,* eloquentissimus, *δει-*
νότητος πάντων ἀνθρώπων, *idem,* δεινότη-
τος λέγειν πάντων, *idem,* ἐκπνέειν τῶ
ῥήτορος, *idem.*
Eloquentia, ἡ δεινότης, *ητος, Dem.* ἡ ἐμπει-
ρία τε λέγειν, *Dem.* ἡ εὐπορία τε εἰπεῖν,
Isocr. τὸ εἰ λέγειν, *Dem.* δεινότης ἡ ἐν
λόγιον, *Isocr.* οἱ λόγοι, *id.*
Eloquium, τὸ λόγιον, *α, Tlac.*
Eluor, *δορυβόλος, N. T.* de aliqua re,
ἀφορίζω περὶ τινος, Aristot.
Eluceo, ἐκλάμπω, *Plato.*
Elucet, ἐκπαλαίω, ἐκνίκω, *Tbuc.*
Elucubratio, ἡ νυκτογραφία, *αἰ, Dem.*
Elucubro, νυκτογραφέω.
Eludo, διαπαίζω, *Plato.* aliquid, διαπράττει,
Plut.
Elugeo, πυνθέν, *N. T.*
Elumbis, *ε, ἐξασθενεῖν, ἡ, ἐν.*
Eluo, ἐκπλύνω, *Aristot.* aliquid, ἐκπύλλω τι,
Plato. facta, τὰ πινυμένα, *Dem.* ali-
quid lixivio, ἐκλύζω τι κνία, *Gal.*
Eluio, ἡ κακουργία, *αἰ, Dem.* ἡ ἀπαρκοῦσις,
αἰ, id. & tergiversatio, ἡ κακουργία καὶ δι-
δούσις, *id.*
Elutriatio, ἡ μεταγίστης, *α, Diosc.*
Elutrio, μεταγίττω, *Diosc.*
Eluvies, οὐ κατακλυσμός, *α, Dem.*
Eluxatus, *α, um, ὁ καὶ ἡ ἐξαρθρῶ, α, Suid.*
Conf. Lustratus.
Emaciation, ἡ ἰσχυάνει, *αἰ.*
Emacio, ἰσχυάνω, *Aristot.* ἰσχυάνω, *Theophr.*
Emacitas, τὸ στυγνόν, *α.*
Emacresco, ἰσχυαίνωμαι.
Emaculo, *δορυβόλος, aliquid aliquo, τί τι-*
νι, Lucian. *δορυβόλος τι, Diosc.*
Emancipatio, ἡ χειραφεσία, *αἰ.*
Emancipatus, *α, um, ὁ καὶ ἡ ἀφίττω, α, Isocr.*
Emancipo, ἀφίττω, aliquid, τινά, *Dem.* ἐκ-
πύλλωμαι τινα. *Pandect.*
Emaneo, ἔγω διαμύω.
Emanco, ἐκλύω, *δορυβόλος, Plut.*
Emanior, ὁ καὶ ἡ ἀφίττω, & desertor or-
dinum, καὶ λείπων τὰς τάξεις, *Dem.* ὁ
ἀπακλύνω, *επὶ, id.*
Emarcesco, *δορυβόλος, Aristot.* καταμα-
ραίνωμαι, *id.*
Emaculo, *ἐνυκίζω, N. T.*
Ematurefco, *ἐκπύλλωμαι, Xen.*
Emax, *ἐκπύλλω, ἡ, ἐν.*
Emolema, τὸ ἐμολύμα, *αττω, Bud.*
Embryon, τὸ ἐμβρυον, *α, Diosc.*
Emendabilis, *ε, ὁ καὶ ἡ εὐπαύρδωτος, α, Hippocr.*
Emendate, ὁρθῶς, *Aristot.* loquor; ὁρθοῦμαι,
scribo, ὁρθογραφία.
Emendatio, ἡ διόρθωσις, *αἰ, Aristot.* legum,
ἡ ἐπανόρθωσις τῶ νόμων, Dem. emenda-
tionem instituo in fovere, ἐπανόρθωμα ἐ-
πανόρθωσις ἐν τῇ ἐπιτροπῇ, *id.*
Emendator, ὁ διορθῶν, *α, ὁ ἐπανορθῶ-*
ν, α.
Emendico, ἐπανόρθω, aliquid, τι, *Æschin.*
Emendo, διρθῶ, aliquid, τι, *Dem.* orati-
onem scriptam, ἐπανορθῶ λόγον γυμνα-
σίου, *id.* civitatem corruptam, ἐπανορθῶ
πολιτείαν τὴν διεσπασμένην, *Aristot.* cala-
mitates aliqua re, ἐπανορθῶμαι τὰς συμ-
φορὰς τῆς, *id.* Conf. Corrigo.
Ementior, *ἰσχυαίνωμαι, aliquid, τι, Aristoph.*
alicui, τινί, *N. T.*
Ementitus, *α, um, ψεύδωμαι, ἡ, ἐν, ἡ, ἐν.*

E M E E M P

Herodian. & pass. ἐξέδομαι, ἔμ, ἐόν, *Thuc.*
Emercor, ἀνίσταμαι, aliquid ab aliquo pecunia, f. pretio, τί παρὰ τινος χρημάτων, *Dem.*
Emereo, f. emereor, μεθοροῖω, *Aristoph.*
Emergo, διαδύομαι, e fonte, κρήνης, *Lucian.*
Emeritus, f. miles, ὁ ὑπὲρ τὸ κατόλογον, *Dem.* ὁ πάσας τὰς νομικὰς στρατίας τι-
ταλικὰς, *Herodian.* emeritæ ætatis, πρὸς
ἀριζὴν στρατίας ἂν, *id.*
Emeritio, ἢ ἐκδύοις, *ias.*
Emetior, ἐκμετρίω, *Poll.*
Emeto, ἀμύνω, ἀπαμύνω, *Hesych.*
Emicatio, ἢ ἐκλαμψις, *ias.*
Emico, ἀναλάμπω, *Xen.* ἐκλάμπω, *Plato.*
Emigro, ὑποκίω, *Isocr.* e vita, τελευτάω τὸ
ζῆον, *Isocr. Conf. Morior.*
Eminencia, ἢ ἐξοχή, ἥς, lapidis, λίθου, *He-
rodotian.* lignorum, ξύλων, *id.*
Emineo, ἐξίχω, venæ eminent, φλέβες ἐξί-
χουσι, *Aristot.* super aliquid aliquo, ὑπερ-
κοπιῖ τι τινι, *Bas.*
Eminus, ἀπὸρῶν, *Dem.* μακρὸν, *Isocr.*
Emularius, ὁ προσαγχιεύς, *ias.* Ναξ. ὁ
προσαγγιλεύς, *ias.* *Bud.*
Emulo, ἢ ὑποκοπιῖ, ἥς, *Æschin.* ἢ ὑπερ-
κοπιῖ, *ias.* *Thuc.* ὑποκοπιῖ, ἥς, *colonia,*
ὑποκίω, *Plato.*
Emitto, ἐκπέμπω, legationem de re ali-
qua, πομπήν τινα ἐκπέμπω, *Dem.* ad ali-
quem, ὑποστέλλω πομπήν πρὸς τινά, *id.*
vocem, ἀφίκομαι φωνῇ, *Plut.* vocem con-
trariam, ἐπιρροῖμαι ἐναντίον, *idem.* ver-
bum, προίκομαι ῥῆμα, *Dem.* sermonem
de re aliqua, ἐκδίδωμι λόγον περὶ τινος,
Plut.
Emitto, ἀνίσταμαι, aliquid, τί, pecunia ab ali-
quo, τί παρὰ τινος χρημάτων, *Dem.*
aliquid duobus terenciis, τί δύοις χαλκοῖς,
idem. pisces, ἀγοράζω ἰχθύας, *idem.* eo-
dem pretio meliorem, πρῖοναί βελτίον
τὸ ἴσος τιμῆς, *idem.* & corumpo ali-
quem, ἀνίσταμαι καὶ διαφθείρω τινά, *idem.*
parvi frumentum emitur, ὀλίγος ἐστὶν ὁ
κύτος, *id.*
Emodulor, ῥυθμίζω, aliquid, τί, *Herodian.*
Emolior, ἐξάβω, *Aristot.*
Emollio, μαλακύνω, aliquid, τί, *Gal.*
Emolumentum, ἢ ἀφέλεια, αἰ, *D. m.* & lu-
crum, τὸ λῆμμα καὶ κέρδος, *id.* aliquid
accipio, λῆμμά τι λαμβάνω, *idem.* repu-
dio, ἀπαλλάττω λῆμματι, *idem.* sequor,
non æquitatem, ἀίρομαι ἀκονίζαν, ὅδε
τὸ δίκαιον, *id.* spectro, ἀγαπῶ τινά πλεονε-
κίζαν, *id.* appeto, ἐπιθυμῶ τὴν πλεονε-
κίαν, *idem.* percipio, καρπύομαι
πλεονεκίαν τινά, *idem.* fruor emolumentis,
ἀπολαύομαι τῆς κέρδους, *Isocr.* spe emolu-
menti facio aliquid, ἐπ' ἐλπίδι πλεονεκί-
ας ποίω τι, *Dem.* emolumento sum ali-
cui, ἀφαιλέω τινά, *Plato.* emolumentum
adferens, ὀφίλει, ἔμ, ἔμ, *Plato.* e-
molumento carens, ὁ καὶ ἀλυστατικός, ἔμ,
Strabo.
Emoric, ὑποτίσκα, *Plato.* emori malim,
quam, μᾶλλον τιθῆναι βυλοῖς, ἢ, *Dem.*
emior risu, ἐκτίσκα γέλω, f. γέλωτι,
Hom.
Emortualis, e, ἐμμεταί, αἰα, αἰον, dies,
ἐμμεταῖα ἡμέραι.
Emortuus, a, um, νεκρομεταί, ἔμ, ἔον,
N. T.
Emoveo, ἀπάρχω, aliquid, τί, *Xen.*
Emphasis, ἢ ἐμφοσις, *ias.* *Quint.*
Empirice, ἢ ἐμπειρικῶς, ἥς.
Empirice, ἐμπειρικῶς.
Empiricus, ἐμπειρικός, ἢ, ὅν, medicus, ὁ
ἐμπειρικός, ὅ, *Cels.*
Emplastrum, τὸ ἐμπλάστρον, καὶ, *Gal.*
Emporium, τὸ ἐμπορεῖον, καὶ, *Strabo.* τὸ ἐμ-
πορεῖον, καὶ, *Thuc.*
Emptio, ἢ αἴνη, ἥς, *Dem.* τὸ ἀγόρασμα, α-
παι, *Aristot.* ἢ ἀγόρασις, *ias.* *Plato.* mu-
tuari in emptionem fodinarum, ἀναλίσκειν

EMPENT

ὁ δὲ ἄνθρωπος μεταλλάσσας, idem, accipere damnum
in emptione, ζῆμιαιδὺς ὅτι τῇ ἀντὶ, *idem,*
facere emptionem navis, αὐτοιδὺς ὡν καὶ τῇ
ναυς, id.

Emptor, ὁ ἀγοραστὴς, *Dem.* ὁ ἀνέμψις, *ἐν,*
idem, ὁ ἀκριβοῦς, ε, *idem, ὁ ἀγοραστής, ε,*
Xen.

Empturio, ἀγοραστική.

Emucidus, α, um, ὁ κὶ ἡ βλαπτικὸς, *εως,*
Hippocr. ὁ κὶ ἡ βλαπτικός, *ε,* *id.*

Emulgeo, ἢ ἐξαμαρτυρόμαι.

Emundio, ἢ ὑπομύζω, *α.* *Hesych.*

Emurdo, ἐκαθαρίζω.

Emungo, ὑπομύζω, nafum, πλὴν ρίνα, *Hom.*
me cubito, ὑπομύζομαι ἀγκώνι, Suid. lu-
cernam, f. candelam, στρομύζω + λῦχρον,
Plut.

Emunio, φράσσω, urbem muro, πόλιν τεύχω,
Herodian.

En, ἰδὲ, *Dem.* ἢ ἰδὲ, *Lucian.*

Enarrabilis, e, ἐξηγητικός, ἢ, ὄν.

Enarratio, ἢ ἐξηγήσις, *εως, Sophoc.* ἢ ὑφήγη-
σις, *εως, Dem.*

Enarrator, ὁ ἐξηγητής, *ε,* *Dem.*

Enarro, ἐξηγώμαι, virtutes medicamento-
rum, διδάσκωμεν φαρμάκων, *Gal.* alicui om-
nia, διηγέομαι τι πάντα, *Dem.*

Enafor, ἀναφύρομαι, *Plut.*

Enato, ἐκτελέγωμαι, *Aristot.* ἐκκολυμβάω,
N.T.

Encausites, ὁ ἐγκαυστής, *ε.*

Encauslice, es, ἢ ἐγκαυστική, *ης, Plin.*

Encausiticus, α, um, ἐγκαυστικός, ἢ, ὄν.

Encaustum, τὸ ἐγκαυστήριον, *ε.*

Enchiridium, τὸ ἐκχερίδιον, *ε,* *Epiet.*

Encomium, τὸ ἐγκώμιον, *ε,* *Dem.* Confer
Laus.

Eneco, ὑποκίνομαι, aliquem, τινα, *Plato.*
ὑποκίπτωμι τινα, id. Conf. Interficio.

Energia, ἢ ἐνέργεια, *α.* *Cicr.*

Enervis, e, ὁ κὶ ὁ ἀνδρής, *ε.*

Enervo, ὑποκυβόω, *Suid.* ἐνδορίζω, *Dem.*

Enervus, α, um, *idem quod Enervis.*

Enim, γδ, quod semper post unam alteram-
que vocem ponitur, ut, meo enim tempore,
ἐπ' ἐμὲ γδ, Dem. ad postremum enim,
ἀρὲς γδ τοῦ τελευταίου, idem, ego enim
nullius rei mihi conscius sum, ἐγὰρ γδ δὴ
ὅτι μήνα, ὅτι μικρὸν ζωῶντα ἐμπροσθί,
Plato.

Enimvero, κὶ γάρ τοι, *enimvero, quum*
his animis essent, redegerunt nos in tan-
tam concordiam, κὶ γάρ τοι διὰ ταύτων
γράμειν εἰς ταυτέων ὑμῶνται ἡμᾶς κατα-
ίστανται, Isocr. *enimvero recte loquimini,*
ἀλλ' οὗτοι λέγετε, Xen. *enimvero, o homo,*
tu quis es? μὴν γὰρ, ὃ ἄνθρωπε, Cū τίς
εἶ, N.T.

Eniteo, διαλέμπα, *Isocr.*

Enitescio, καλλιεύομαι, *Plato.*

Enitor, σκοπέω, *Plut.* Conf. Pario. i. e.
conor, περιτρέπω, valde, *Ζήνων, Isocr.*
enitendum est pro viribus, περιτρέποντες
δυνάμει, *Dm.* Conf. Condr.

Enixe, *Περσέη, Plato.*

Eno, vide Enato.

Enodate, δήλας.

Enodatio, ἢ δήλασις, *εως, Confer Expla-*
natio.

Enodis, e, ὁ κὶ ἡ ἀνάμικτος, *ε,* *Xen.*

Enodo, ἐξαμματόω, i. e. explico, κατα-
φανές ποίω, *Isocr.* σαφὲς ποίω, *id.*

Enormis, e, ὁ κὶ ἡ ἀμετρος, *ε.*

Enornitas, τὸ ἀμετρικόν, *ε,* *Luc.* ἢ ἀμετρία,
α. *id.*

Enormiter, ἀμέτρως.

Enotesco, γνωρίζομαι, *N.T.*

Enoto, ἐκστημιόμαι, *N.T.*

Ens, τὸ ὄν, ὄντης, *Plato.* ἢ ἔστις, *α.* *id.*

Ensculus, τὸ ἐξοπίδιον, *ε,* *Xen.* τὸ ἐξοπίδιον,
ε, *Diad. Sic.*

Ensisfer, ὁ ἐξισφός, *ε,* *Herodian.*

Ensis, τὸ ξίφος, *ε,* *Xen.* Conf. Gladius.
ensem ferro, ξισφορέω, *Herodian.* ensis ge-
statio, ἢ ξισφορία, *α.* *Suid.*

Entheus, α, um, ὁ κὶ ἡ ἐνθεός, *Plato.*

Enthusiasmus, ὁ ἐνθουσιασμός, ὅ, *Plut.*
 Enthusiasta, ὁ ἐνθουσιαστής, ὁ.
 Enthymema, τὸ ἐνθύμημα, ἀτθ, *Aristot.*
 Enucleate, ἐνυκρινῶς.
 Enucleo, ἐνυκρινίζω, *Alex. Apbr. i. e. ex-*
plico, διευκρινῶ τι, Xen.
 Enudo, γυμνῶ, aliquem aliqua re, τινά
 τινος, *Thuc.*
 Enumeratio, ἡ διαριθμῆσις, ἡ ἐξαριθμῆ-
 σις, ἡ καταλογισμὸς, ὁ, *Aristot.*
 Enumero, ἐξαριθμῶ, omnia pericula, ἀ-
 παντας κινδύνους, *Isocr.* omnes actiones ali-
 cujus, καταριθμῶ πάσας πράξεις τινός,
id. καταλογίζομαι, Aibem. omnia beneficia
 in aliquem collata, διηγεῖμαι πάσας εὐ-
 χρίας εἰς τινά κατατιθεῖσας, *Herodian.*
 Enuncatio, ἡ δόξανσις, ἡ, ἡ δόξασις,
id. Aristot.
 Enunciative, δόξαντικὸς, *Hermog.*
 Enunciativus, α, um, δόξαντικός, ἡ, ὅν,
Aristot.
 Enunciatum, ἡ δόξανσις, ἡ, *Aristot.* τὸ
 ἀξιωμα, ἀτθ.
 Enuncio, δόξανίζομαι, *Aristot.* ut præco,
 κηρύττω, *Dem.*
 Enutrio, ἐντρέφω, *Aristot.* vicissim, ἀντικ-
 τρέφω, *Aristot.* a pueritia, ἀνατρέφω ἐκ
 παιδείας, *Herodian.*
 Eo, εἰμι, in Cyprium, εἰς Κύπρον, *Herodot.*
 longam viam, βαδίζω μακρὰν ὁδὸν, *Dem.*
 festinanter, βαδίζω ταχέως, *id.* ταχύ, *id.*
 eadem via, τὴν αὐτὴν ὁδὸν, *id.* per mare
 pedibus, διὰ τῆς θαλάσσης πεζοπόρῳ, *Isocr.*
 cum aliquo, πορεύομαι (cum) τινὶ ὁμοῦ,
Dem. quo it? ποῦ πορεύεσθαι; *id.* ad ali-
 quem, βαδίζω πρὸς τινά, *idem.* domum,
 πρὸς οἶκον, *id.*
 Eo, εἰς τὸ, dementia pervenerunt qui-
 dam, τῶ ἀνίας ἐκλήθησάν τινες, *Isocr.* eo
 superbia processit, ut, εἰς τοσούτο τῆς ὑπε-
 ρφανείας ἦλθεν, ὅς, *id.* eo infania devenit,
 εἰς τοσαύτῳ τῷ μανίᾳ ἦλθε, *id.* eo,
 quod, διότι, *Dem.* eo magis, quo mitius,
 τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσο φραγέτωρ, *Dem.* ὅσο
 ἀν μᾶλλον—μᾶλλον, *Isocr.* eo usque.
 Vide *Ufque.*
 Eodem, εἰς τὸ αὐτὸν τόπον.
 Eos, ἡ, ἡ, *Aristot.*
 Eous, α, um, ἰσθ, α, ὅν, *Aristot.*
 Epactæ, αἱ ἐπακταί, ἡ, ἡ, *id.*
 Ephebus, ὁ ἐφεβός, ὁ, *Xen.* ex ephebis ex-
 cedo, ἡ, *Thuc.* ἐξέρχομαι ἐκ παιδῶν,
Dem. εἰς ἀνδρας ἦκα, *Alban.*
 Epheppium, τὸ ἐφεππιον, ὁ, *Xen.*
 Epicedium, τὸ ἐπικέδιον, ὁ, *Suid.*
 Epigramma, τὸ ἐπιγράμμα, ἀτθ, *Aristot.*
 Epigraphe, ἡ ἐπιγραφή, ἡ, *Polib.*
 Epilepsia, ἡ ἐπιληψία, ἡ, *Gal.*
 Epilogus, ὁ ἐπιλογός, ὁ, *Poll.*
 Epinicion, τὸ ἐπινίκιον, ὁ, *Poll.*
 Epiphania, τὰ ἐπιφάνια, ὅν, *Epiphan.*
 Epiphonema, τὸ ἐπιφώνημα, ἀτθ, *Quintil.*
 Epiphora, ἡ ἐπιφορά, ἡ, *Hermog.*
 Episcopalis, ε, ὁ, ὁ, τὸ πᾶν ἐπισκοπῶ.
 Episcopatus, ἡ ἐπισκοπή, ἡ, *N. T.*
 Episcopus, ὁ ἐπισκοπός, ὁ, *N. T.*
 Epistola, ἡ ἐπιστολή, ἡ, *Xen.* ab epistolis,
 ὁ ἐπὶ τοῦ ἐπιστολῶν, epistolam mitto, ἐπι-
 στέλλω ἐπιστόλῳ, *Dem. Conf. Litera.*
 Epistolaris, ε, ἐπιστολικός, ὁ, ὅν, *Dem. Pbal.*
 Epistolium, τὸ ἐπιστόλιον, ὁ, *Plut.*
 Epistolographus, ὁ ἐπιστολόγραφος, ὁ, *Xen.*
 Epitaphium, τὸ ἐπιτάφιον, ὁ, *Lucian.*
 Epithalamium, τὸ ἐπιθαλάμιον, ἡ, *Ποίημα,*
Poll.
 Epitheton, τὸ ἐπιθετικόν, ἡ, ἡ, *Aristot.*
 Epitome, ἡ ἐπιτομή, ἡ, *Aristot.*
 Epoto, ἐκπρω, vinum, οἶνον, *Eurip.*
 Epulæ, ἡ ἐστιάσις, ἡ, ἡ, sumptuosæ, ἡ, impe-
 ratoriae, στρατηγικῆς, *Alban.* ἡ ἐστιάς, ὁ, *id.*
Aristot. funebres, τὰ πένθιμα, ὁ, *Dem.*
 epulis excipio, ἐστιάω, *Herodot.* ἐστιάω τι-
 νά, *Dem.*
 Epulatio, ἡ ἐστιάσις, ἡ, *Lucian.*
 Epulo, ὁ δαιτυμνός, ὁ, *Plato.* ὁ δαιτα-
 λικός, ὁ, *Aibem.*

Epulor, ἐστιάω, *Xen.* ἐστιάω, *Plut.*
 Epulum, idem quod Epulæ.
 Equa, ἡ ἵππος, ὁ, *Xen.*
 Equarius, α, um, vide *Equestris, e.*
 Eques, ὁ ἵππις, ὁ, *Dem.* sum, ἵππιον,
id. equitum magister, ὁ ἵππαρχός, ὁ, *id.*
 qui præest equitibus, ὁ δὲ τῶν ἵππων,
id. equites comparo, παρασκαλεῖσθαι ἵππους,
id. habere, κλᾶσθαι, ἡ, ἡ, ἵππους, *idem.*
 congregare, συσχεῖν, *id.* equites feren-
 tarii, ἵππας φίλοι, *id.*
 Equester, ris, ε, ὁ, ὁ, ἡ ἵππις, ὁ, *id.*
 δρόμος, *Plato.* ἵππικός, ὁ, ὅν, equestria
 certamina, ἄθλοι, *Dem.* agmen, στρατεύμα,
Xen. ars equestris, ἡ ἵππικὴ, ἡ, ἡ ἵππικὴ
 τέχνη, *id.* artis equestris peritus, ὁ ἵππι-
 κός, ὁ, *id.* equestre prælium, ἡ ἵππομα-
 χία, ὁ, *Thuc.* equestri prælio superior
 sum, ἵπποκρατής, *Dem.* equestris ordo,
 ἵππικὸν τάγμα, *Herodian.* equestres copiae,
 ἵππικὴ δύναμις, *Xen.*
 Equidem, γι, equidem ipse mori malim.
 quam, κἢ ἐγὼ αὐτὸς τεθνᾶναι μᾶλλον,
 βεβηκέναι, ὁ, *Dem.* equidem te modo quæ-
 rebam, κἢ μὴ ἐναγχός, ὁ, ὁ, *Plato.*
 equidem ejusmodi decretum edidi, ἐγὼ μὲν
 τῶν αὐτῶν ἐγχαίω, *Dem.*
 Equile, ἡ ἵπποσασια, ὁ, ὁ ἵππον, ὁ, *Xen.*
 Equinus, α, um, ὁ, ὁ, ἡ ἵππος, ὁ, *id.*
 Equio, ἵππομαχία, *Aristot.*
 Equisetum, ἡ ἵππος, ἡ, *id.* *Diosc.*
 Equivo, ἡ ἵππος, ὁ, *Plut.*
 Equitabilis, ε, ὁ, ὁ, ἡ ἵππος, ὁ, *Xen.*
 Equitatio, ἡ ἵππος, ὁ, *Xen.* ἡ ἵππος,
 ὁ, *id.* i. e. iter, quod equo conficitur,
 τὸ ἵππειον, ἀτθ, *Xen.*
 Equitatus, τὸ ἵππικόν, ὁ, *Dem.* equitatu
 præfatus, ἵππαρχός, *id.* equitatu supero,
 ἵπποκρατής, *Thuc.*
 Equites, vide *Eques.*
 Equito, ἵππειν, *Isocr.* ἵππάζομαι, *Xen.* per
 regionem, ἵππάζομαι τὴν χώραν, *Plut.*
 προσελκύνω ἵππον, *Xen.* ad te, ἐλκύνω
 πρὸς σέ, *Luc.*
 Equulus, τὸ ἵππιδιον, ὁ, *Xen.*
 Equus, ὁ ἵππος, ὁ, *Dem.* pulcher, καλός,
Isocr. bellicus, πολεμικός, *Dem.* equi-
 tandi imperitus, ἵππιδιον κακῶς ὁπτά-
 μός, *Isocr.* alere, τρέφειν, *Dem.* conscen-
 dere, ἀναβῆναι ἐπὶ τὸ ἵππον, *Xen.* descen-
 dere de equo, καταβαίνειν ἀπὸ τοῦ ἵππου,
Dem.
 Eradicatio, ἡ ἐκρίζωσις, ἡ, *id.*
 Eradicator, ὁ ἐκρίζων, ὁ, *Joseph.*
 Eradico, ἐκρίζω.
 Erado, ἀπέρω, *Alcib.*
 Eriscor, μῆζω, *Aibem.*
 Erebus, ὁ ἐρεβός, ὁ, *Hom.*
 Erectio, ὁ ἐρθασμός, ὁ, *id.*
 E emigo, ἐξέρτω, ἐκκαπνατίζω.
 Eremita, ὁ ἐρημίτης, ὁ, *Naz.*
 Eremus, ἡ ἐρημία, ἡ, *Xen.* ἡ ἐρημία, ὁ,
Æschyl.
 Erepo, ἐξέρπω, *Aristot.*
 Ereptio, ἡ ἀρπαγή, ἡ, *Thuc.*
 Erga, πρὸς, cum Accus. gerere se benignum
 erga omnes, ἔχειν ἰδίως πρὸς πάντας.
Isocr. πρὸς, cum Accus. talem se gerere erga
 parentes, τινέων γινώσκω πρὸς τοὺς γονεῖς,
id.
 Ergasterium, τὸ ἐργαστήριον, ὁ, *Xen.*
 Ergastularius, ὁ τῶν ἐργαστηρίων ἐπιστάτης.
 Ergastulum, τὸ ἐργαστήριον, *Xen.*
 Ergo, ὅρα ἂν, *Plato.* ubi ergo radices egerit,
 ὅπου πρὸς ἂν ἀρα τὰς ρίζας καθῆκε, *Naz.*
 ergo eadem præcabatur, ὅθεν ταῦτα συ-
 νόχεται, *Demosth.* ergo reliquum est, πρὸς
 εἰς τὴν αὐτήν, *id.* cuius ergo ἡ gratia hæc com-
 memoro, πῶς χάρις ὅν ταῦτα ἐπὶ μνησται,
id. i. e. causa, virtutis ergo, ἀρετῆς ἕνεκα,
id. huius ergo, τὰς χάρις, *Plut.*
 Erigo, ἀνορθοῦν, murum sumptu alicujus, τεί-
 χος ἐκ τοῦ χρημάτων τινός, *Xen.* rempub-
 licam, ἐπανορθῶ τὰ τῆς πόλεως, *Isocr.* κατ-
 ορθῶ τὴν πόλιν, *id.*

Eripio, ἐξαργάζω, aliquid, τι, *Plut.* alicui
 aliquid, ἀφαιρῶ τινί τι, *Isocr.* τινός τι, *id.*
 ἀπὸ τινός τι, *id.* ἀφαιρῶμαι τινός τι, *Xen.*
 eripior periculo, ἀπὸ τοῦ δεινῶν γινώμαι,
Plut. Conf. Adimo, item Auscto.
 Erodo, ἐξίδομαι, ἀποδράσκω, ἀποτρέφω,
Laert.
 Erogiatio, ὁ ἐρανός, ὁ, *Demosth.* ἡ δαδασίς,
 ἡ, *id.* sumptuum in ludos, ἡ χορηγία,
 ὁ, *id.*
 Erogo, ἐραίζω, aliquid, τι, *Æschin.* alicui
 aliquid, ἐπιδίδωμι τινί τι, *Dem.* ἀπορῶμαι
 τινί τι, *Aristot.*
 Errabunde, ἀπλαναμένως, *Isocr.*
 Errabundus, α, um, ἀπλαναμένος, ὁ, ὅν, *id.*
Lucian. ἀπλανήτης, ὁ, ὅν, *Plato.*
 Erraticus, α, um, ὁ ἀπλανήτης, ὁ, *Isocr.* ἀπ-
 λανήτης, ὁ, ὅν, erratica astra, ἀπλανήτα ἀστέρα,
Plat.
 Erratio, ἡ ἀπλάνσις, ἡ, *Thuc.* ἡ ἀπλάν, ὁ,
Dem. Conf. Error.
 Erratum, τὸ ῥάσμα, ἀτθ, *Xen.* τὸ ἀμαρ-
 τήμα, ἀτθ, *Dem.* ἡ ἀμαρτία, ὁ, *Conf.*
Peccatum, item Delictum.
 Erro, ἀπλανῶμαι, in tenebris, ἐν σκοτίᾳ,
Lucian. animo & multis rebus frustror,
 ἀπλανῶμαι διανοίᾳ καὶ πολλὰν διαμαρτυρῶ
 ἀσχημάτων, *Dem.* in aliqua re, ἐξαμαρ-
 τῶν τι, *Xenoph.* ἐν τινί, *Plato.* πρὸς τι,
Isocr. ῥαδιζομαι πρὸς τινός, *Plato.* a
 veritate, διαφύδομαι τῆς ἀληθείας, *id.* a
 scopo, ἐξ ἀφροσύνης τῆς καίρας, *id.* a via,
 ἀμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, *idem.* *Conf. Pecco, item*
Obirro.
 Ergo, onis, ὁ ἀπλάνος, ὁ, *Aibem.* ὁ ἀπλάνης,
 ὁ, *Plut.* ὁ ἀπλάντης, ὁ, *Isocr.*
 Erroneus, ὁ ἀπλάντης, ὁ, *Isocr.*
 Error, ἡ ἀπλάν, ὁ, *Dem.* τὸ ἀμαρτήμα,
 ἀτθ, *Dem.* itineris, ῥάσμα καὶ τὸ
 πρὸς τινά, *Plut.* errore teneri, ἀπλάν κα-
 τήχιδος, *Greg.* in errorem conjicere ali-
 quem, ἀπλανῶν τινά, *N. T.* ὑπάρχω τινά,
Dem.
 Erubescendus, α, um, κατασχιστός, ὁ, *id.*
 ὅν.
 Erubesco, κατασχιστός, aliquid, τι, *Isocr.*
 ἡ καίριος, *N. T.* nomine, τὸ ἡ-
 ματι, *Herodot.* rebus turpibus, ἐρυνάσας,
 ὅτι τοῖς αἰσχροῖς, *Æschin.* dicere, αἰσχύν-
 ναι λέγων, *Isocr.*
 Eruca, ἡ κάμψα, ὁ, *Bas.*
 Eructatio, ἐρυγμός, ὁ.
 Eructio, ἐξέρωμαι, κατατρέφω, *Aristot.*
 Erudio, παιδεύω, alios, ἄλλους, *Dem.* ali-
 quem in aliqua re, τινά τι, *id.* ad virtu-
 tem, τινά ἀρετήν, *Isocr.* in virtute, εἰ
 ἀρετῇ, *id.* *Conf. Docto.*
 Erudite, ἀπαιδευμένως, reprehendere, ἐπι-
 τιμᾶν, *Isocr.*
 Eruditio, ἡ παιδεία, ὁ, *Dem.* ἡ παιδείσις,
 ἡ, *id.* *Conf. Doctrina, item Disiplina,*
& Institutio.
 Eruditus, α, um, ἀπαιδευμένος, ὁ, ὅν, *id.*
Isocr. ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκός,
Dem. ὁ τῆς φιλοσοφίας μετεχέων, *Isocr.*
 eruditissimus, ὁ εἰς ἀπὸν τῆς παιδείας ἡ-
 λακός, *Plut. Conf. Doctus.*
 Erugatio, ἡ ἐκρύσσις, ὁ, *id.*
 Erugo, ἐκρύσσις.
 Erumpo, ἐξέρωμαι, *Xen.*
 Eruncatio, ὁ βοταισμός, ὁ.
 Erunco, βοτανίζω.
 Eruo, ἐξέρω, funditus, ἀνατρέφω, aliquid
 scrutando, ἐκρίζω πρὸς τινός, *Aristot.* ο-
 culos, ἐκρύπτω ὀφθαλμούς, *Plut.* τὰ ὄμμα-
 τα, *id.*
 Eruptio, ἡ ἐκρήξις, ὁ, *id.*
 Ervum, ὁ ἐρεβός, ὁ, *Dem.*
 Esca, τὸ ἔδισμα, ἀτθ, *Isocr.* *Conf. Cibus.*
 Esculentus, α, um, ἐδέσος, ὁ, ὅν, *Aristot.*
 ὁ, ὁ, ἡ βράσις, ὁ, *Diod. Sic.* ὁ, ὁ, ὁ
 δάδιμος, ὁ, *Thuc.*
 Esito, συχῶς, ἡ, *id.*
 Effedarius, ὁ ἐστιάτης, ὁ, *id.*
 Effedum, τὸ ἐστιάσις, ὁ, *id.*
 Effentia, ἡ ἐστιάς, ὁ, *Aristot.*
 Esurienter,

EXA EXC

Exardesco, εκπυρόμαι, εκπύμαι, bellum ex-
aruit, εξαυρόμαι, πολεμῶ, Plut.
Exarefio, εξαυαίνωμαι, αποξηραίνωμαι, Diof.
καπυρόμαι, Strabo.
Exarefco, idem quod antecedens Exarefio.
Exarmo, ἀροπλίζω, Suid. εξοπλίζω, Arrian.
αποζώνω, Herodian.
Exaro, εξαρώ, literas, γράφω ὀπισθῶ, Plut.
Exascio, ἀποπληκίζω, Theophr.
Exasperatio, ἡ ἀπαγρίσις, εἰς, Theophr.
Exaspero, τραχύνω, Athen. ὑδραχύνω, Plut.
i. e. irritō, παροξύνω, ἀπαγρίω, Theophr.
Exauctoro, ἀποστρατεύω, Arrian. aliquem, ἀ-
ποζώνω, Herodian.
Exaudio, εἰσακούω, aliquem clamantem, τι-
νός καταβοῶν, Thuc. vocem non clare,
ἡ ἀκὴ φωνῆς καὶ ἀκριβῶς, Plut. ea, quæ
dicuntur, ἡ ἀκὴ τοῦ λεγομένου, Herodian.
Deus exaudit preces, ὁ Θεὸς παρακαλεῖ εὐ-
χάς, Plut. exaudiri non posse ob submis-
sam vocem, ἐκ ἀκρίβειας διὰ τὸ κατεμνησθῆναι
τοῦ, Herodian. exauditu facilis, ὁ καὶ ἐξ-
αυτῶ, u. id.
Exauguro, εξοικονομῶ, βελούω.
Exacatio, ἡ τέρλασις, εἰς.
Exacso, ἐκφυλάω, Plut. ἀποφυλάω, LXX.
Exalceatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνυπόδρα, u.
Xenoph.
Exalceo, ἐποδύματα λύνω.
Exalestacio, ὑπερμαίνω, Aristot.
Exalestacio, ἡ ὑπερμαίνω, εἰς, Aristot.
Exalestaciorius, a, um, ὑπερμαίνω, ὁ, ὄν,
Diof.
Exandefacio, διαπύρῳ, Eurip.
Exandefacius, a, um, ὁ καὶ ἡ διαπύρῳ, u.
Aristot.
Exandefcentia, ἡ ἐκπύρσις, εἰς, Athen. ani-
mi, ἐξυθύνω, αἰ, τὸ θυμὸν ἐξυθύνω, Thuc. ὁ θυμὸς, u. Dem. ὁ παροξυ-
σμός, u. id.
Exandefco, εκπυρόμαι, Galen. ira, ἐξυθύνω,
Aristot. ferrum exandefcit, ὁ ἰσχυρὸς ὑπερμαίνω, Herodian.
Excanto, καταρροῦμαι, Lucian.
Excarnifico, κατακρεῖναι, Herodot.
Excavatio, ἡ κελύφασις, εἰς.
Excavo, ἐκκεῖναι, κοιλῶ, Athen.
Excodo, ἐκχαρίζω, Plut. annum octogefimum,
ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονὸς ἔμει, Dem. ex
pueris, ἐξέρχονται ἐκ παιδῶν, id. ex ephe-
bis, ἐκ παιδῶν ἀπαλλάττομαι, Aeschin. mo-
dum, ὑπερβαίνει τὸ μέτρον, Demetr. e
vita, ἀπαιμὶ πρὸ βίης. Conf. Morior, ali-
qua re, ἀποχω κατὰ τι, Isocr. Conf.
Excello.
Excelleus, ὁ καὶ ἡ διάφορος, u. Dem. Conf.
Excello.
Excellenter, διαφέροντως, Isocr. ὑπερβαλλόν-
τως, id. κατ' ὑπερβολὴν, id.
Excellentia, ἡ ὑπερβολή, u. Aristot.
Excello, ὑπερέχω, ex aqua, πρὸ πάντων, A-
ristot. sapientia, σοφία, Xen. in aliqua re,
διαφέρει ἐν τινι, Dem. forma & gloria a-
lios, καλῶ καὶ δοξάζω ἄλλων, Isocr. vir-
tute, ὅτι ἀρετῇ, id. εἰς ἀρετὴν, Plato, ἀρε-
τῇ ἀλλῶν, id. aliis forma, ἑτέρων πρὸς
ἑῶν, Aeschin. multum in aliquo, ἀπορέχω
πολλὸ ἐν τινι, Isocr. aliis genere, γίνεαι τοῖς
ἄλλοις, id. plurimum in sapientia, ἀρετῶν
πολλὸ ἐν σοφίᾳ, id.
Excelse, ὑψηλός.
Excelstas, τὸ ἐξῆ, εἰς, Thuc. animi, ἡ
μεγαλουργία, u. Lucian.
Excelsus, a, um, ὑψηλός, ὁ, ὄν, Lucian.
Exceptio judicialis, ἡ παραγραφή, u. Dem.
confugio ad exceptionem, καταφεύγω ὅτι
παραγραφῶν, id. oppono exceptionem, δι-
δάμι παραγραφῶν, id. instituo, ποίωμαι,
id. assero, ἀντιζέωμαι, id. παραγράφωμαι,
id. victus exceptione, ὑπὸ μέρους παραγρα-
φῶν, idem, in regno, ἡ ἐκδοχή, εἰς, βασι-
λειᾳς, Herodot. hospitis, ἡ ἐκδοχή, u.
Exceptor, ὁ ὑποδοχὴς, εἰς, didicorum ali-
cujus, ὁ ὑπογράφτης, εἰς, Synes.
Excerpto, ἐκρίνω, aliquid, τι, Aristot. ἀπε-
κρίνω τι, Plato.

EXC EXC

Excerpto, ἀποκρίνω, Theophr. sententias, ἐκ-
κρίνω τὰς γνώμας, Isocr.
Excerptio, ἡ ἀνάλειψις, εἰς.
Excelsus, ἡ ἀποχρησις, εἰς, Aeschin. infania,
ἡ ὑπερβολὴ μανίας, Dem.
Excetra, ἡ ἐχιδνα, u. Aristot.
Excidium, ἡ ἀνάστασις, εἰς, Dem. ἡ ἀνάστασις,
εἰς, id. ὁ ἀδραπιδισμός, u. id. & everfio
patriæ, ἀνάστασις καὶ ἀδραπιδισμός πατρί-
δος, id.
Excido, ἐκπίπτω, patria, τὴν πατρίδα, Isocr.
regno, τὴν τυραννίδα, id.
Excido, ἐκτίμω, aliquid, τι, Lucian. caus-
sam morbi, ἐκτίμω αἰτίαν νόσου, Gal. in-
fulas, νήσους, Plut. urbem, πόλιν, Isocr.
penitus, πανδημῶ καὶ παρῶναι δια-
φθεῖραι, Ael. Conf. Everto, Vasto.
Excindo, idem quod antecedens Excido.
Excio, ἐκκαίω, aliquem, τινά, Plut.
Excipio, ἐκλαμβάνω, commodum, quod ali-
cui inest, τὸ ἀγαθόν, ὃ ἐστὶν ἐν τινι, Isocr.
hospitem, δέχομαι ξένον, Xen. aliquem hu-
maniter, τινά οἰκίως, Dem. omnes comi-
ter, ἀναλαμβάνω ἀπαντας φιλοφρόνως, Plut.
populum epulis, τὴν δῆμον ἐξίστασι, idem,
aliquem hospitio, ξενίζω τινά, Demosth. o-
mnino splendide, παντα λαμπρῶς, Demosth.
Socratem ab aliis, ἀφαιρῶ Σωκράτην ἀπὸ λό-
γου, Plato, omnes viro uno excepto, ἀπαντες
πλὴν ἐνὸς ἀνδρός, Isocr. omnes civitates ex-
cepta hac nostra, χαρὶς τῇ ἡμετέραις πόλεσι
ἄλλαις, idem.
Excisio, ἡ ἀναστέτυσις, εἰς. Conf. Everfio.
Excisorius, a, um, ἐκκοπτικός, ὁ, ὄν.
Excitate, ἐγερσις, Eurip.
Excitatorius, a, um, ἐγερτικός, ὁ, ὄν.
Excito, ἐγείρω, e somno, ἐξ ὕπνου, Plato, e
mortuis, ἐκ νεκρῶν, N. T. mortuos, νεκρούς,
ibid. bellum, πόλεμον, Thuc. iram, ὀργὴν,
Herodian. tropæum, τροπαῖον, id. ad vir-
tutem, πρὸς ἀρετὴν, Chrys. ancillas ad la-
bores, τὰς θεραπαινίδας ἐπὶ τὰ ἔργα, Aes-
chop. ad scribendam orationem, παροξύνω
γράφειν λόγον, Isocr. & cohortor ad aliqua
negotia, παροξύνω καὶ παρακαλεῖν τινά ἐπὶ
τινα πράγματα, id. aliquem ad bellum,
παροξύνω τινά ὅτι τὸ πόλεμον, Isocr. ali-
quem ad honesta facta, παρορμῶ τινά ὅτι
τὰ ἀγαθὰ καὶ καλὰ ἔργα, Xen. ad certa-
men, εἰς ἀγῶνα, id. inter aliquos conten-
tiones, ἐμβάλλω τις φιλονεικίας, i. ἱρι-
δας, id.
Exclamatio, ἡ ἀναβόησις, εἰς, ἡ ἐκβόησις, εἰς,
Synes. ἡ ἐκφώνησις, εἰς, Macrob.
Exclamo, ἀναβόω, Plut. ἐκφωνῶ, idem, ἀ-
νακρῶ, Isocr. ἀναφωνῶ, Plut. non ta-
cita vel infirma voce, sed strenua, βοῶ
καὶ ἀμυδρῶν, ὅτι ἐκφώνω, ἀλλ' ἀνδρικῶς, Ael.
Exclaro, ἐκλαμπρύνω.
Excludo, ἀποκλείω, aliquem, τινά, Aristid.
ova, ἐκλείπω αὐτόν, Aristoph.
Excogitatio, ἡ ἐπινοήσις, εἰς, i. e. inventio,
vide Inventio.
Excogito, ἐπινοῶ, Thuc. διανοία, Dem. ali-
quid, ἀνέμω τι, Plut. μηχανάομαι τι,
Xenoph.
Excolo, ἐπιμερίζω, aliquid, τι, Aristot. ju-
venes, διαπνέω τὸς νέους, Lucian. corpora
cursibus, τὰ σώματα δρόμοις, Plut.
Excommunico, ἐκκοινοῦμαι, aliquem urbe, τινά
ἐκ τῆς πόλεως, Aeschin. sacris, ἐργῶν τι ἀπὸ
θείων καὶ τῶν ἱερῶν, Dem.
Excoquo, ἐξέψω.
Excors, ὁ καὶ ἡ ὄφρων, οὐ, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀ-
νόντος, u. id.
Excrementum, τὸ ἀπείτωμα, ατ, Aristot.
τὸ διαχέονμα, ατ, Strabo.
Excrefco, ἐξυψάζομαι, Theophr.
Excreo, vide Excrefco.
Excrucibilis, e, βασανιστικός, ὁ, ὄν.
Excrucio, ἀνίστα, βασανίζω, Plut.
Excubatio, ἡ ἀποκοιτία, u. Polyb.
Excubia, ἡ νυκτοφυλῆσις, εἰς, ἡ φρουρά, u.
Dem. ἡ φυλακή, u. id. excubias ago, ἐ-
φρουρά εἰμι, Plato. φυλάττω φυλακῆς, id.
Excubitor, ὁ ἀποκοιτῶν, u. Themist.

EXC EXE

Excubo, ἀποκοιτία, φρουρία, Herodian. Conf.
Excubia.
Excudo, ἐκχαράττω, monetam, κόπτω νόμισ-
μα, Aristot.
Exculco, καταπατέω, Thuc.
Exculpro, vide Exculpro.
Excurro, ἐκτρέχω, e senatu ad populum, τὴν
συγκλήτην εἰς δῆμον, Herodian. & quod ex-
currit, καὶ τὸ ἀντρέχειν, Dem.
Excurfio, ἡ ἐκδρομή, u. id. ἐκδρομῶς, u. Poll.
Excurfus, ἡ παραέκβασις, εἰς, ὁ ἐκδρομῶν, u.
Poll.
Excusabilis, e, ὁ καὶ ἡ ὑπολόγητος, u.
Excusatio, ἡ ἀπαρτησις, εἰς, Bas. τὸ ἀπα-
αίτημα, ατ, Plut. ἡ ἀπολογία, αἰ, Isocr.
falsa, ἡ ἀπόφασις, εἰς, Demosth. ἡ ἀπολογία,
εἰς, id. excusationem accipere, ἀποδέχεσθαι
ἀπολογίαν, Lyc. justam & veram adterre,
ἀπολογίαν δικαίαν καὶ ἀληθινὴν ἔχειν ἐπὶ τῇ,
Dem. everto, ἀπολογίαν διαλύω, id.
Excuso, ἀπαρτίζω, N. T. aliquem, ἀπολο-
γίζομαι πρὸς τινά, Isocr. aliquid, ὑπό-
τιν, id. ἀπολογίαν λέγω ὑπὲρ τινος,
Dem.
Excutio, ἐκλινάσκω, N. T. ignem, ἐκρίβω
ἀπὸρ, Xen. metum, ἀποδύομαι φόβον, Polyb.
cribro, ἀποσέβω, Cl. Al. equus eum excuf-
sit, ἵππος αὐτὸν ἐξέτραχίλισι, Plut.
Exedo, ἐξίδω.
Exemplar, τὸ ὅραμα, ατ, virtutis, τὴν
ἀρετῆς, Evagr. τὸ ἀρχιτυπὸν τινος, Lucian.
τὸ παραδείγμα, ατ, Plato.
Exemplum, τὸ παραδείγμα, ατ, Dem.
tquam exemplum propono aliquid ali-
quibus, παραδείγμα καθίσταμι τί τινι,
Isocr. ποιῶμαι τι, id. habere aliquid,
ἔχω τι, Aristot. facio aliis aliquid, ποι-
ῶ τι ἄλλοις, Lycurg. exempli causa a-
liquid dicere, παραδείγματι ἔκκα ἐπὶ
τι, Dem. exemplo alicujus uti, χρῶμαι
παραδείγματι τινος, id. exemplo esse,
παραδείγμα γίνεσθαι, id. alicui præbere in
aliquo, παραδείγμα παρέχω τινι πρὸς τι-
νι, Isocr.
Exemptilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐξαίρεσις, u. Aristot.
Exemptio, ἡ ἐξαίρεσις, εἰς, lapidis, λίθου, He-
rodot.
Exemptor, ὁ ἐξαίρετης, u. ὁ ἐξαίρετ, ατ, Plato.
Exentero, ἐξεντερίζω, Diof.
Exeo, ἐξέρχομαι, ex aliquo, τινός, Synes.
ἐξέρμι, Dem. Conf. Egreffor.
Exequia, τὸ κῆδος, ατ, Dem. interesse ex-
sequiis, παραγίνεσθαι ὅτι τὸ κῆδος, id. con-
venire ad exequias, φεῖται εἰς τὰς ταφάς,
Isocr.
Exequior, ἐταγίζω, aliquem, τινά, Herodot.
τινά, Plut.
Exerceo, ἀσκήω, audaciam, τόλμας, Isocr.
corpus laboribus, γυμνάζω σῶμα πόνοις,
id. melius ad bellum, ἀσκήω ἀμείνων τινα
εἰς πόλεμον, Dem. abundantius virtutem,
ἀσκήω περισσότερον ἀρετῇ, Isocr. artes, ἐ-
γάζομαι τέχνας, Plato.
Exercitamentum, τὸ γύμνασμα, αἰς, Athen.
Exercitatio, ἡ ἀσκήσις, εἰς, Xen. ἡ γυμνα-
σία, αἰ, Dem. ἡ διατριβή, u. Isocr. ad
sanitatem utilis, γυμνασία πρὸς ὑγίαν
συμφορά, id. quotidiana, τὰ κατὰ ἡμέ-
ραν ὁπτιεύματα, id. exercitatio-
nem instituo virtutis, ἀσκήσω ποίωμαι τὴν
ἀρετῆς, idem, aliquam amplecti, ἀσκέω τινά
γυμνασίαν, id.
Exercitator, ὁ γυμναστής, u. Xen. ὁ ἀσκητής,
u. id.
Exercitatus, a, um, ἀσκητός, ὁ, ὄν, Aristot.
Exercitium, τὸ ἀσκήμα, ατ, Xen. ἡ δια-
τριβή, u. Lucian. τὸ γύμνασμα, ατ, Athen.
Exercitor, ὁ ἀσκητής, u. Xen.
Exercitus, ὁ στρατός, u. Dem. ἡ στρατιά, u.
id. τὸ στρατεύμα, ατ, id. ἡ δύναμις,
εἰς, Isocr. bene constitutus, καλῶς δι-
κῶν στρατόσδεον, id. perfectus, ὁπτα-
λὴς δύναμις, id. parvus, μικρὸν στρατό-
σδεον, Isocr. conductitius, μισθωτὸν στρα-
τόσδεον.

E X T E X T

Extemplo, *ἄρον, Dem. παραχρῆμα, idem, ἔξαινε, id.*
Extemporalis, *e, ὁ καὶ ἡ αὐτοχρῆδι, v, Hec. rodian. ὁ καὶ ἡ αὐτοχρῆδιας, v, oratio, λέγ, Alcimant.*
Extendo, *ἀναπατανώ, Lucian. manum, ἔκτεινα χεῖρα, Plato. sermonem, ὑπερτείνω, λόγον, id.*
Extense, *ἐκτείνω, Lucian.*
Extensio, *ἡ ἐκτένεια, as, Hefych.*
Extensus, *a, um, ἐκτετατός, ἡ, ὄν, Plato.*
Extenuatio, *ἡ λεπύτης, eas.*
Extenuo, *λεπύνω, ὑπολεπύνω, aliquid, τί, Extor, a, um, ξυνικός, ἡ, ὄν, Thuc.*
Extrebro, *ἐκτρυπάω, διατρυπάω.*
Extergeo, *ἑκσμάω, Herodot.*
Exterior, *ἔξωτέρ, ἔρα, ἔρον, N. T.*
Exterminatio, *ὁ ἐξορισμός, v.*
Exterminator, *ὁ ἐξοριστής, v.*
Exterminatus, *a, um, ὁ καὶ ἡ ἐξορίσ, v, Dem.*
Extermino, *ἐξορίζω, Aristot.*
Externus, *a, um, ἐξωτερικός, ἡ, ὄν, Aristot. ὁ καὶ ἡ ἀλλοθής, ἐ, Diod. Sic. ξυνικός, ἡ, ὄν, Thuc. ὁ καὶ ἡ ἀλλόφυλ, v, Paus. ὁ, ἡ, τὸ ἐκτός, Aristot.*
Extero, *ἐκτρίβω, aliquid ex aliquo. τί τιν, Plut.*
Exterraneus, *a, um, ὁ καὶ ἡ ἀλλόφυλ, v, Philo.*
Exterreo, *ἐκφοβίω, Gal.*
Externio, *ἡ ἐκμῆξι, eas, Diog.*
Exterus, *a, um, ἀλλοδαπός, ἡ, ὄν, Xen. Conf. Exeetus.*
Extimescendus, *a, um, φοβητέ, ἐα, ἔω, φοβέρις, a, ὄν, Isocr.*
Extimesco, *αὐτοφρένομαι, Xen. ἐκφοβέομαι, Sophocl. mortem, ὑποδειλιάω προς θάνατον, Lucian.*
Extimus, *a, um, ἐξότατ, ἄτη, ἄτων.*
Extinctio, *ἡ δολιχέσις, eas, ἡ ἐξέσις, eas, Aristot. i. e. mors, vide Mors.*
Extinguo, *ὑποσβεννύμι, Plut. lychnum, ἐσβεννύμι λύχνον, id. i. e. occido, ὑποκίνω. Vide O cido.*
Extirpex, *ὁ ἐρεσκόπ, v, ὁ ἐκπληρχνοπ, v.*
Extirpiciūm, *ἡ ἐρεσκοπία, as, facio, ἑρεσκοπία, Hefych.*
Extollo, *ἐξείρω, aliquem, τινά, Plut. aliquem verbis, τινά λόγῳ, Xen. μεγαλοφρονέω τινα, Herdian.*
Extorqueo, *ἐκσασαίνω, alicui aliquid, ἀρσασέομαι τινί τι, Dem. ἀρσάτω τινά τι, idem.*
Extorris, *ὁ καὶ ἡ ἀπολις, id, Conf. Exul.*
Extra, *ἔξω, forum, τὸ ἀγοράς, Dem. propositum dicere, ἔξω τὸ ἐκδοχίας λέγον, Isocr. controversiam, ἀναμφισβήτητος, Xen. periculum esse, ἔξω, f. ἀπὸ πάντων τῶν ἐκδοχίῳ, omnem culpam videri, ἀπὸ πάντων αἰτίας ἐκλὸς φαίνεται, Chrys.*
Extraho, *ἐξελκύω, Aristot.*
Extraneus, *a, um. Vide Exterus.*
Extraordinarius, *ὁ καὶ ἡ ἐκτατός, v, Alcimant.*
Extrimitas, *τὸ σῆμα, απ, Dem. τὸ ἐξάτων, v, id. τὸ τελε, ἐ, id. ἡ ἐξάτη, as, Philo.*
Extremo, *τὸ ὑστατον, Lucian. ἔχρατος, Phil.*
Extremus, *a, um, ὑστατ, ἀτη, ἄτη, Aristot. ἐχάτ, ἄτη, ὄν, Dem. τελευτά, αια, αἰν, Isocr. extrema paupertate conficiari, ἐπὶ ὅν ταῖς ἐχάταις θανάτοις Dem. extremum diem claudere, τελευτῶν τὸ βίον, id. sum, ἐχάται, Theophr.*
Extrius, *ἐξελίττω, Conf. Euxinus.*
Extrilecus, *ἐξάθιν, Xen.*
Extudo, *ἐξωθίω, Aristot. παραθίω, aliquem, τινά, Dem.*
Extruno, *ἡ ἐξάθσις, eas, Al. Aphr.*
Exuberatio carnis, *ἡ παρσάρκισις, eas, τὸ ἐκσάρκωμα, απ, Gal. quævis in corpore, ἡ παρρῶσι, ἡ, Diog.*
Extutero, *ἐξουδένω, Lucian.*

3

EXT F A C

Extameo, ἐξοχέομαι, Herodot. ἐξοιδίω, Lucian.
 Extundo, ἐκτινάσσω, N. T.
 Excurbo, ἐκβάλλω, aliquem ex aliquo, τι-
 γὰ ἐκ τοῦ ὅ, Dem. e convivio, ἀπὸ τοῦ τοῦ
 Συμπαντίου, Lucian.
 Extulsi, ἐκείτω, Gal. ἀναβάλλω, Aretaeus.
 Exuberatio, ἡ ἑκπύρεσις, at.
 Exubero, ὀδυνάω, aliqua re, τινος, Dem.
 ἐκλευνέζω τινός, Aristot. Conf. Abundo.
 Exulceratio, ἡ ἰλκυσσις, uis, Hippocr.
 Exulceratorius, a, um, ἰλκατικός, ἡ, οῦ,
 Diosc.
 Exulcero, ἰλκύνω, Xen.
 Exululo, ἐκλύζω, Dem.
 Exundatio, ἡ ἐκκυμασις, uis, Eustath. ὁ κα-
 τεκλυσμός, Ἔ, Dem.
 Exundo, ἐκκυμαίνω, Xen.
 Exungo, ἐξαλείφω, Thuc.
 Exungulo, ἀπενυχίζω, Poll.
 Exuro, ἐκδύω, aliquem, τινα, Xen. alicui
 vestem, ἀπενδύω τινα ἱμάτιον, Xen. timo-
 rem, ἀπενδύω φόβον, Polyb. aliquem bonis,
 σπένδω τινα ἀγαθῶν, Thuc.
 Exuro, ἐκαίω, Theophr. regionem, κατα-
 νείω χώραν, Dem. domum, καταπύρηναι
 εἰς αὐτήν, Plat.
 Exustio, ἡ ἐκαυσσις, est, solis, ἡλίος, Al.
 Aprb.
 Exuviae, τὰ λάρυρα, αν, Plato, leonis, ἡ
 λεοντή, ἦ, Plur. serpentis, ἡ λειςφίς, ἡ ὄφ-
 ἰς, τὸ ὑδρερ ὄρεας, Lucian.

F.

FAbas, ὁ κύμας, *υ, Plato.*
 Fabaginus, *α, um, κνάμιν, ἐν, ινον, Arben.*
 Fabalis, *ε, κναμαίν, αία, αῖον, Lucian.*
 Fabella, τὸ μυθάριον, *υ, Plut.*
 Faber, ὁ τέκτων, *υ, Plut. ferrarius, Σιδερουργός, ὤ, ararius, χαλκουργός, ὤ, Aristot. aurarius, χρυσουργός, ὤ, Philo.*
 Fabrefasio, τυχχιτῶσα, κατασκευάζω, *Paulan. καλλιεργῶ, Dionys.*
 Fabrica, τὸ τεκτονεῖον, *υ.*
 Fabricatio, ἡ τεκτονικὴ, *υ.*
 Fabricator, ὁ τέχνης, *ὤ.*
 Fabricor, τιπταίνομαι, *aliquid, τι, Philo.*
 Fabrilis, *ε, τεκτονικός, ὤ, ὄν, Diosc. ars, ὤ τεκτονικὴ, ὤ, sc. τέχνη, Aristot.*
 Fabula, ὁ μῦθος, *υ, Dem. ὁ λόγος, υ, id. anilis, μῦθος γράμματος, N. T. erudita, μῦθος Σωκρατικῶς, ibid. fabulas narro, μυθολογέομαι, Theophr. fingo, λέγει πλάττω, Dem.*
 Fabularis, *ε, μυθικός, ὤ, ἐν, Plut.*
 Fabulator, ὁ μυθολογῶν, *ὤ, Plauto, ὁ μυθολόγος, υ, id. λέγει πλάττω, Dem.*
 Fabulor, μυθολογῶ, *Dem. λογιζοίμαι, idem, i. e. colloquor cum aliquo, ἐμιλῶ πρὸς τινα, Tine.*
 Fabulose, μυθικῶς, *narro, μυθολογέομαι, Theophr. μυθῶσα, Lucian.*
 Fabulositas, τὸ μυθώδες, *υ, Plut.*
 Fabulosus, *α, um, ὁ καὶ ὁ μυθώδης, υ, oratio, λέγος, Isocr. fabulosa de aliqua re commemoro, μυθῶσα περὶ τινος ἱστορία, idem.*
 Facesse, *παρίχα, alicui negotium, τινὶ πράγματι, Isocr. τινὶ σχολίαν, Xen. ἔργον τινι, Plut. παραισχυλῶ τινὶ σχολίαν, Dem. i. e. d. cedo, ἐπέρχομαι, Isocr.*
 Facete, εἰς αἶος, *Plut.*
 Facetiae, ἡ ἀνταπλοία, *α.*
 Facetus, *α, um, ὁ καὶ ὁ ἀνταπλοῦς, υ, Isocr. sum, ἀνταπλοῦμαι, Chrys.*
 Facies, τὸ πρόσωπον, *υ, viri admodum deformis, ἀνδρὲς αἰσχρὰ ὑπερβαλλέν, Xenoph. formositas in facie, ἀπρίπεια τ' ὕψους, Dem. in faciem, κατὰ πρόσωπον, Diod. Sic.*
 Facile, ῥαδίως, *decipere populum, ἐξαπατᾶν τὸ δῆμον, Dem. cognoscere aliquid, καταμαθῆναι τι ῥαδίως, Isocr. facilius imper-*

F A C F A C

tire alicui aliquid, ῥῶν μεταδιδόναι τί τινα, id. facilius poenam deditisset, διπορεύθων ἂν δίκην ἰδῆκε, Dem.

Facilis, ε, ῥᾶδιον, τας τον, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀπο-
ρῶν, κ, id. & laboris expers negotium est, ῥῶν καὶ ὧντος ἰδῆς πρὸς τὴν ἀπρόμακτον, Isocr. laudare, quod facile est, virtutem, ἵπταίνε, ὅπερ ἀπρόχειρόν ἐστι, ἀρετῶν, id. facilius hoc est & tutius, ῥῶν αὐτὸ ἐστὶ καὶ ἀσφαλές, Dem. facilia est, alterum admonere, δίκην τῇ ἀλλῇ ὑποτίθεσθαι, Plut. i. e. comis, ὁμιλητικός, ἢ, ὅν, Isocr. φιλοπρήστορες, κ, id.

Facilitas, ἡ δυνωπία, ας, ἡ εὐκολία, ας, Plut. mcrum, ἡ πραότης, ντος, Dem. ἡ ὁμιλία, ας, id. ἡ φιλοπρηστορία, ας, Isocr. ἡ δὲ πρηστορία, ας, id.

Facinorosus, α, um, ὁ καὶ ἡ κακῶς, κ, N. T. ποινῶς, ρά, ρόν, Dem. κακῶν, ἔτα, ὅν, id.

Facinus, τὸ ἔργον, κ, Dem. bonum, τὸ ἀδραγδῆμα, ατ, pulchrum, ἔργον καλόν, Dem. egregium, τὸ κατῆρθεμα, ατ, N. T. pravum, τὸ κακῶς, ατ, Dem. ἡ κακῶς, ας, idem, turpe, ἔργον αἰσχρόν, id. admitto, f. patro, παρανομίαν παρανομίαν, id. πρᾶγμα μικρὸν πρᾶγμα, id. ποῖον, δρᾶν, ἐργάζομαι δείον τι, κακόν τι, μοχλῶν τι, id. omne in me recipio, πᾶν τέλμαμα ἐν ἑμαυτῷ βάνομαι, Ael.

Fazio, πρᾶτῶν, Dem. ποῖον, id. & fuscipio aliquid, πρᾶτῶν καὶ ποῖον τι, idem, aliquid iuste & diligenter, & industria maiore, quam pro viribus, πρᾶτῶν τι δίκαιος καὶ ἀπρόμακτος καὶ εὐλοπόντος ὑπὲρ δύναμιν, Dem. aliquid non clam, sed manifeste, ποῖον τι ὡς ἰδῆς, ἀλλὰ παρῶς, Isocr. quod decet, ποῖον vel πρᾶτῶν τὸ ἀρετῶν, τὸ δέον, Dem. fidem, ποῖον ποῖον, Thuc. aliquem certiore, ὅπως τινι, Dem. verba, ρῶν, ἴρῶν, idem, testamentum, διατίθεμαι, id. aliquid ex testamentum, ποῖον τι καὶ διαθήκῃ τινός, id. aliquid irritum, ποῖον τι ἄκυρον, id. mentionem nominis alicujus, φθέρῃ τινος, id. versus elegiacos, ποῖον ἰαμβίαν, idem, praeclare carmen Iambicum, ποῖον καλῶς ἰαμβίαν, id. aliquid magni, ποῖον τι μέγα, Xen. parvi, παρὰ μικρὸν ἡγέομαι τι, Isocr. plurimi, ποῖοι τι πολλοί, Sext. Emp. damnum, f. jacturam, ζημίαν πῶς, ζημίαν ποῖον, Synes. bene alicui, ἀβγατῶν τινά, Dem. εὖ δρᾶν, f. εὖ ποῖον τινα, Plato.

Factio, ἡ ποῖον, τας, Herodot. i. e. seditio, ὁ σασιασμός, ἢ, Aristot. ἡ μῆτις, ἰδ, Dem. factionis diversae esse, πρᾶτῶν ποῖον ἰαντία, Herodian. qui factionis ejusdem sunt, ἡ συνωμοσία, id. factionis adfecta, ἡ συνωμοσία, ἰδ, Dem. factionibus contendendo, σασιάζω, Plut.

Factiose, σασιαστικῶς, Dem.

Factiosus, α, um, ὁ καὶ ἡ σασιάδης, κ, Xen. σασιαστικός, ἢ, ὅν, sermo, λόγ, Put.

Factitious, α, um, ἡ κῶμος, ἢ, ὅν, ποῖον, ἢ, ὅν, Plut.

Factor, ὁ ποῖον, ἢ, Xen.

Factum, ὡς ῥῶς, τας, Dem. τὸ ἔργον, κ, idem, τὸ πρᾶγμα, ατ, idem, res & facta, τὰ πρᾶγματα καὶ τὰ γεγονότα, id. opera & facta alicujus, τὰ ἔργα καὶ τὰ ποῖον τινός, idem, facta & vita alicujus, τὰ ποῖον καὶ τὰ βίον τινι, id. factum iniquum, ἔργον ἀδίκον, idem, facta alicujus impia & crudelia, ποῖον τινι ἀτίκῃ καὶ δεινῇ, id.

Facula, τὸ δάδιον, κ.

Facultas, ἡ δυνάμις, τας, Dem. sufficiens, ἀτομὴν ἀρθῶντος, id. facultatem comparare alicui alicujus rei, παρασπᾶν τινι ἔχοντι τινός, id. esse alicui faciendi, quod velit, εἶναι τινι ἔχοντι ποῖον, ὁ βέλῃται, Isocr. adimere alicui, ἀφαιρῶν δυνάμιν τινι, Dem. nullam relinquere aliquid faci-

F A C F A M

ἐνδὶ, ἡ ἀπολείπειν μὴ δεικνύειν πρόφασιν ποιῶν
 τι, *Isoer.* facultas dicendi, ἡ δεινότης, *υπερ.*
D. m. oratoria, ἡ διὰ μαρτυρίας ἡδὲ λυγρότης,
id. τὸ διὰ μαρτυρίας λέγειν, *id.* ἡ ἐμπειρία αὐτῆς,
 λέγειν, *idem.* exercere facultatem dicendi.
 ἀσκήν τινα δεινότερα τὰ ἐν λόγοις, *id.*
 facultates, i. e. bona, τὰ ἀγαθὰ, *ἄν.* *Isoer.*
 ἡ εὐία, *αἱ.* *id.* pro facultatibus alicui dona
 offerre, καὶ τὴν διὰ μαρτυρίας προσκομίζον
 τινι, *Æl. Conf. Ores.*
 Facunde, ἑρραδῶς.
 Facundia, ἡ λογιότης, *πτο.* *Philos. Confer*
Eloquentia.
 Facundus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἑρραδῶς, *ἴος.* λέ-
 γων διωκτὴς, *Æschin.*
 Faculentus, α, um, ὁ καὶ ἡ πρυμνῶς, *ἑτο.*
Al. Apbr.
 Fax, proprie vini, ἡ πρὸς, πρυμνός, *Plut.* ἡ
 ἰλὺς, *ἑτο.* *Aristot.* civitatis, ὁ κύρφαξ,
 αὖτος, *Aristoph.* ὁ συρρατῶν οὐχλός, *Luc.*
 ad faciem usque exorbere, μέχρι πρυμνῶς
 ἐκρῶσθαι, *Synes.*
 Faginus, α, um, φηγίνιος, *ἴα.* *ἴος.* *Athen.*
 Fagus, ἡ φοῦξ, *ἑ.* *Plutarch.* ἡ ὀξύα, *αἱ.*
Theophrast.
 Falcatus, α, um, ὁ καὶ ἡ δρεπανοειδής, *ἴος.*
 Falcicula, τὸ δρεπάνιον, α, ἡ δρεπανίς, *ἴδος.*
Baf.
 Falco, onis, ὁ ἱέραξ, *αἱ.* *Aristot.*
 Fallacia, ἡ παρακρούσις, *αἱ.* *Dem.* Confer
Fraus, item Dolus.
 Fallaciter, δολωρῶς.
 Fallax, δολωρός, ὁ, ὅν, *Xen.* ὁ καὶ ἡ πανῶρ-
 γος, α, *Dem.* Conf. *Dolosus, item Fraus-*
ulentus.
 Fallo, ἀπατάω, *Thuc.* aliquem in aliqua re,
 ἐξαπατάω τινά τι, *Dem.* artibus, *τινά*
τιχναις, id. παρακρούμαι τινά, *Lucian.*
Cedæa τινά, Herodian. falli spe, ψευδῶς
 τ' ἐλπίσθαι, *Isoer.* διαμαρτυρεῖν ἐλπίσθαι,
Dem.
 Falso, ψευδῶς, *Thuc.*
 Falsitas, τὸ ψευδές, *ἑτο.* *Plato,* sermonis,
 ἡ ψευδολογία, *αἱ.* *Dem.* τὸ ψευδές, *ἑτο.*
idem.
 Falso, ψευδῶς, dictum, εἰρημῶς, *Isoer.*
 Falso, α, *παρὰ μαρτυρίαν, Athen.* legem, μετα-
 γράφω νόμον, *Dinarch.*
 Fallus, α, um, ὁ καὶ ἡ ψευδής, *ἑτο.* sermo,
 λόγος, *Dem.*
 Falx, ἡ ἀρονη, *αἱ.* *Plat.* τὸ δρεπανον, α, *Thuc.*
 τὸ ζόγκλον, α, *id.* messoria, ἡ ἄμη, *αἱ.*
Æschin. putatoria, τὸ κλαδοτμήριον α, qua
 vites putantur, τὸ κλαστήριον, α.
 Fama, ἡ φήμη, *αἱ.* *Plato,* i. e. gloria, τὸ
 κλῆος, *ἴος.* *Dem.* ἡ εὐκλεία, *αἱ.* *id.* τὸ ὄνο-
 μα, *αἱ.* *id.* bona, δόξα καλὴ, *id.* ma-
 la, δόξα κακὴ, *id.* δόξα πυννῶς, *Isoer.*
 famam spargere, φήμην κατασπένδειν.
Plato, λόγον διαδίδοναι, *Plut.* fama in-
 crebrescit, λόγος χαρεῖ, *Plato,* ut fama
 est, ὡς λόγος, *Herodot.* fama fuit, μέγ,
Plutarch. emergit, πρὸς ἔχει, *id.* spargit-
 ur, κατασπένδοντι, *Plato,* sine auctore,
 φήμη, *ἡ.* λόγος ἀδύποτος, *id.* hoc su-
 rrat, ὥς το θρηνηῖ, *Dem.* Conf. *Rumor,*
item Gloria.
 Famelicus, α, um, ὁ καὶ ἡ ὀξύνειν, α, *A-*
then.
 Fames, ὁ λιμός, *ἑ.* *Dem.* ἡ πείνα, *αἱ.* *Plut.*
 fame debellari, *ἡ.* expugnari, λιμὸς λαμ-
 βανέσθαι, *Dem.* perire, ἀποκινέσθαι λιμῶς, *id.*
 mori, ἀποθνήσκειν λιμῶς, *id.* premi, λιμῶς
 μὲνέσθαι, *Philos.* perdo, λιμοκτονέω, *LXX.*
 λιμῶς ἀποκινέσθαι τινά, *Lycurg.*
 Famigeratio, ἡ διαφύμισις, *αἱ.*
 Famigator, ὁ διαφύμιστής, *ἑ.* ὁ λογοποιός,
ἡ. *Dem.*
 Famigeratus, α, um, ὁ καὶ ἡ διαβύνη, α, *Lucian.*
 Familia, ὁ οἶκος, α, *Dem.* ἡ οἰκία, *αἱ.* *id.*
 & genus, οἶκος καὶ γένος, *id.* magna, οἶκος
 μέγας, *id.* obscura, ἀνάνυμος, *id.* regia,
 βασιλικός, *id.* qui ex familia alicujus est,
 ὅν ἐκ τοῦ οἴκου τινος, *id.* familiam alere,
 οἰκονομεῖν οἰκίαν, *id.* administrare alicuius, ἀ-

FER FES

FES FID

FID FIN

Feriat, a, um, ἡολαίῳ, αἶα, αἶν, male-
foriat, ὁ κὶ ἡ καλὸς λῶ, ὁ, ἡδ. Pelus.
Fertus, a, um, ὁ κὶ ἡ θάριος, ὁ, ὁμο,
ἀθροῖα, Ἀριστοτ. natura, φύσις, id. ὁ κὶ ἡ
θάρους, κ, carnes, θάρους κρία, Xen.
Fertio, τὴν πῶ, Dem. aliquem, κατὰ τὴν, Xen.
calce, λακίζα, Lucian. cornu, κυρίττω,
Plato.
Fertior, ἡολαίῳ, Plut. ἡολαίῳ ἀγῶ, Lucian.
Fertitas, ἡ θάριος, ας, Ἀριστοτ. ἡ ἀγρίοτης,
πρὸς, Lucian. & agrestis immanitas, πρὸ
θάρους κὶ ἀγρίου, Plut.
Ferre, idem quod Fere.
Fermentaceus, a, um, ὁ κὶ ἡ ζυμάτης, εος.
Fermentatio, ἡ ζύμωσις, εως, Plato.
Fermentatus, ζυμάτης, κ, panis, ἄρτος, Poll.
Fermentefus, ζυμάτης, Hippocr.
Fermento, ζυμάς, massam, τὸ εὐράμα, N. T.
terram, τὴν γῆν, Theophr.
Fermentum, ἡ ζύμη, κς, Plut. refero, ζυ-
μίζω, Diof.
Fero, φέρω, belli pondus, τὴν ἀνὰ τὴν βάρη,
Diod. Sic. facile res adversas, ἐκὼς τὰς
ἀτυχίας, Ἀριστοτ. æquo animo, ἐξυμῶ-
τος, Xen. facile calamitatem, καλῶς, μα-
κρῶς, σφραῖς, ἐξυμῶτος, γυναικὶς τὴν συμ-
φορῶν, Ἰσοκ. Ἀριστοτ. moleste, βαρύνει, χα-
λεπῶς, ἀνιάρει, λυπηρῶς κὶ βαρύνει, id.
contumeliam, ἀνέχομαι ὅσον, Demosth. ex-
gerime ignominiam, ἐπαλθῶ ἀτιμία,
Plato. iniquo animo rem, δυσχερῶς ἀντι-
ζητῶ, Dem. legem, τίθειμι νόμον, id. lite-
ras f. epistolam, φέρω ἐπιστολήν, id. ab ali-
quo ad aliquem, φέρω γράμματα παρὰ
τινός, ὁρῶς τινος, idem.
Ferocia, ἡ ἀγρίοτης, πρὸς, Plato, ἡ ἀγρία,
ας, Philo.
Ferocio, ἀγρίομαι, erga aliquos, ἀγρίομαι
πρὸς τινος, Plut.
Ferociter, ἀγρίως, βίαιως, & valde superbe,
ἀγρία κὶ βίαια ἀντιζητῶ, Polyb.
Ferox, βίαιος, αἶα, αἶν, Dem. Στρατιώ-
της, ἡκ, αἶν, id. ἀγρίος, ἡκ, αἶν, Plato.
Fermentum, τὸ ζυμάριον, κ, Thuc.
Ferraria, ἡ ζιδυρρία, ας, τὸ ζιδυρῶν, κ,
Ἀριστοτ.
Ferrarius, a, um, ζιδυρικός, ἡ, ὅν, faber, ὁ
ζιδυρῶν, ἡκ, Pol.
Ferreus, a, um, ζιδυρικός, ἡκ, αἶν, falx fer-
rea, ζιδυρῶν ἀντιπαρῶν Xen. catena ferrea,
ζιδυρῶν ἀλυσίς, Dem. cor, ζιδυρῶν (πλῆγ)
χρῶν, Plut.
Ferrugineus, a, um, ὁ κὶ ἡ ἰάδης, εος.
Ferrugo, ὁ ἰός σιδῆρος, Diof.
Ferro, ὁ σιδυρῶν, κ, Plut. ferro munio seu
obduco, πρᾶξω, σιδυρῶν, Thuc.
Ferrumen, ἡ κόλλα, κς, Diof.
Ferrominatio, ἡ κόλλησις, εως, σιδυρῶν, Plut.
Ferromino, κόλλω σιδυρῶν, Plut.
Fertilis, κ, ὁ κὶ ἡ εὐφροῦς, κς, Herodian. ὁ κὶ ἡ
ἐπιδυρῶν, Theophr.
Fertilitas, ἡ εὐφροῦς, ας, Philo. annua, ἡ εὐ-
φροῦς, ας, Dem.
Fertilitate, εὐφροῦς.
Fervefacio, ἀναζέω, aliquid, τὴν, Gal. ἀνα-
ζέω, Diof.
Ferveo, ζέω, Gal.
Fervesco, ζέμαι, Diof.
Fervidus, a, um, ζέσις, ἡ, ὅν, aqua, ζέσιν
ἰδῶν, Diof.
Fetula, νάρθηξ, κς, Xen. ἡ ῥάβδος, κς,
Plut.
Fetulaceus, a, um, ὁ κὶ ἡ νάρθηκος, εος.
Fervor, ὁ βρασμός, ὁ, ἡ ζέσις, εως.
Ferus, a, um, ἀγρίος, ας, αἶν, Ἰσοκ.
Festus, a, um, ἀπειρητός, αἶα, αἶν, Plato.
Festinant, ἡδὲ σπουδῶν, Herodot. μὲν σπου-
δῶν, Xen. μὲν σπουδῶν σπουδῶν, id. scribo,
ἡδὲ ταχίως γράφω, Ἰσοκ.
Festinate, idem quod antecedens Festinatio.
Festinatio, ἡ σπουδή, ας, Dem. ἡ ταχὺ,
κς, id.
Festinato, idem quod Festinatio.
Festine, ταχίως, Dem. ταχὺ, id. Confer
Festinatio.
Festino, σπουδῶν, Dem. ad aliquem, ὁρῶς τινος,

Ἀριστοτ. preoccupare occasionem, σπου-
δῶν τὴν καίρῶν, Herodian. expeditionem, ἐπ-
σπουδῶν τὴν στρατιάν, Ἰσοκ.
Festinus, a, um, σπουδαίῳ, αἶα, αἶν, Dem.
ταχὺς, αἶα, ὁ, id.
Festive, ἀσπῶν, Plut. ἐπιδυρῶν, id.
Festivitas, ἡ ἀσπῶν, πρὸς, κς.
Festivus, a, um, ἀσπῶν, αἶα, αἶν, Dem. ὁ
κὶ ἡ ἐπιδυρῶν, κς, Ἰσοκ. ἀσπῶν, αἶα, ὅν,
& urbanus, κς ἀσπῶν, Lucian. Conf. Fa-
cetus.
Festuca, τὸ κρόσσον, κς, Plut.
Festum, ἡ ἑορτή, ας, Dem. ἡ τελετή, ας, id.
& sacrum, τελετή κὶ ἑορτή, id. festum in-
stituo, ἱερῶν ἀντιπαρῶν αἶα, id. cerebro f. ago,
ἱερῶν ἀντιπαρῶν ἡ ἑορτὴν ἀγῶν, Dem. Ἰσοκ. ἐπ-
τόζω, Ἰσοκ. violo, ἀδίκῶν ἀπὸ τὴν ἑορ-
τῶν, Dem. impietate, ἀσπῶν ἀπὸ ἑορτῶν,
idem.
Festus, a, um, ὁ κὶ ἡ ἑορτῶν, κς, Nax. ὁ κὶ ἡ
ἐπιδυρῶν, κς, festi dies, ἑορτῶν καίρῶν,
Philo.
Fiber, ὁ κρόσσος, εως, Diof.
Fibra, ἡ ἰς, ἡδὲ, Hippocr.
Fibrinus, a, um, ὁ κὶ ἡ τὸ τῶν κρόσσων.
Fibula, ἡ ἀσπῶν, κς, ἡ ἀσπῶν, κς, Ael.
Fibulo, ἀσπῶν, Suid. ἀσπῶν, Aeschyl.
ἡ ἀσπῶν, Herodot. aliquid, ἀσπῶν τὴν ἀ-
σπῶν, Ael.
Ficetum, ὁ σὺκας, ας.
Ficofus, a, um, ὁ κὶ ἡ σὺκῶν, εος.
Ficte, φασκῶν, Plato. ἀσπῶν ἀσπῶν, Ἀριστοτ.
Fictile, τὸ κρόσσον, κς, ἡ ἀσπῶν, id, A-
then.
Fictilis, κς, ἀσπῶν, αἶα, αἶν, Herodot. κρό-
σσον, αἶα, αἶν, Plut. ἀσπῶν, ἡ, ὅν,
Herodot.
Fictio, ἡ ἀσπῶν, εως.
Fictitius, a, um, ὁ κὶ ἡ ἀσπῶν ἀσπῶν, εως.
Fictor, ὁ φασκῶν, κς, Plut. ὁ φασκῶν,
κς, id.
Fidus, a, um, ὁ κὶ ἡ ἀσπῶν ἀσπῶν, κς, A-
ristot.
Fiducius, a, um, σὺκας, ἡκ, αἶν, lignum,
ξύλον, Plut. auxilium, ἀσπῶν, Ἀριστοτ.
Ficus, arbor, ὁ σὺκας, ας, Diof. fructus, τὸ
σὺκον, κς, Dem. ficus novella, ὁ σὺκας, αἶα,
Poll. e ficulus factus, σὺκας, ἡκ, αἶν,
Plut. vinum e ficibus, ὁ σὺκῶν, κς, Diof.
ficus lego, σὺκῶν, Poll.
Fide, πῶς, Dem.
Fidejubeo, ἐγδύομαι, Plut.
Fideiussio, ἡ ἐγδύς, κς, Dem. ἡ ἀσπῶν, κς,
id.
Fideiussor, ὁ ἐγδύς, κς, Dem. ὁ ἐγδύς, κς,
κς, idem.
Fidelia, ἡ χόρρα, ας, Plut.
Fidelis, κς, αἶα, αἶν, Dem.
Fidelitas, ἡ αἶα, αἶν, κς, Plut.
Fideliter, αἶα, administrare aliquid, ἀντι-
παρῶν, Dem.
Fidenter, ἀσπῶν, Ἰσοκ. ἀσπῶν, Dem.
Fidentia, ἡ ἀσπῶν, αἶα, Dem. ἡ ἀσπῶν,
αἶα, id. τὸ ἀσπῶν, εως, Ἀριστοτ.
Fides, ἡ αἶα, αἶν, Dem. τὸ ἀσπῶν, id.
fatis fidei, ἡκ, αἶα, αἶν, Ἰσοκ. fidem dare
f. obstringere alicui, πῶς τὴν δίδωται,
Dem. adhibere alicui, ἀσπῶν τὴν, Plut.
dare & accipere, δῶν κὶ λαβῶν, Dem.
δίδωται κὶ λαβῶν, Ἰσοκ. violare, f. sol-
vere, λαβῶν, Ἰσοκ. non habere alicui, ἀπ-
σπῶν τὴν, Xen. ἀσπῶν ἡκ, αἶα, αἶν, f.
πῶς τὴν, Ἰσοκ. publicam dare, ἀσπῶν
δίδωται τὴν, id. habere alicui, πῶς τὴν
τὴν, Dem. fallere, ἀσπῶν, Ἰσοκ. ἡ νε-
nio apud aliquem, ἀσπῶν πῶς τὴν, id.
esse alicui apud aliquem, εἶναι τὴν παρὰ
τὴν, Dem. firmari, γράφω, Ἰσοκ. fide di-
gnus, ὁ κὶ ἡ ἀσπῶν, κς, Dem. ὁ κὶ ἡ ἀσπῶν,
κς, id.
Fides, i. e. chorda, ἡ χορδή, ας, Plato, fides
non habens, ὁ κὶ ἡ ἀσπῶν, κς, Ἀριστοτ. fi-
dibus, καὶ ο, κῆρυξ, Lucian.
Fido, πῶς, αἶα, αἶν, Dem. nuntium rei,
ἀσπῶν πῶς ἀσπῶν, id. Conf. Con-
fido.

Fiducia, τὸ ἀσπῶν, κς, Ἀριστοτ. ἀσπῶν,
κς, Xen. repono in aliquo, ἀσπῶν τὴν,
Plato, πῶς τὴν, Dem. ἀσπῶν τὴν, He-
rodian. in Deo, πῶς τὴν, N. T.
ὁ κὶ ἡ ἀσπῶν, Eurip.
Fidus, a, um, πῶς, ἡ, ὅν, Dem. natura, ὁ-
σπῶν, id. fidem se praebeere alicui, πῶς παρ-
χῶν ἀσπῶν τὴν, Ἰσοκ. esse alicui, εἶναι τὴν,
idem, ἀσπῶν πῶς τὴν, id.
Figlina, τὸ κρόσσον, κς, Aeschyl.
Figlinum, ἡκ, vas, τὸ κρόσσον, κς, Plut.
Figlinus, a, um, κρόσσον, αἶα, αἶν, Diof.
κρόσσον, ἡ, αἶν, calix, κρόσσον κῶν, idem.
Figmentum, f. opus figlinum, τὸ πλάσμα,
αἶα, Lucian. & commentum, κς, σὺκῶν
κρόσσον, id. omnia figmenta & commenta
redarguere, πάντα τὰ πλάσματα κς κα-
τὰ σὺκῶν ἀσπῶν, id.
Figo, ἀσπῶν, aliquid, τὴν, Xen.
Figularis, κς, vide Figlinus.
Figulus, ὁ κρόσσος, αἶα, Ἀριστοτ.
Figura, τὸ σχῆμα, αἶα, Dem. ὁ τῶν, κς,
id. figuram columbae induere, μεταβάλλειν
μορφῶν εἰς ἀσπῶν, Ael. Conf. Forma.
Figuratio, ὁ σχηματισμός, κς, Plut.
Figuro, σχηματίζω, Xen. εἰσπῶν, Ἰσοκ.
Filia, ἡ θυγάτηρ, τῶν, Dem. natu major,
ἀσπῶν, id. nubilis, ἀσπῶν, id. ἡ-
λκῶν ἡκ, αἶα, id. indotata, ἀσπῶν,
κς, id.
Filiola, τὸ θυγάτηρ, κς, Dem.
Filiolus, τὸ τέκνον, κς, N. T.
Filius, ὁ υἱός, κς, Dem. ὁ υἱός, αἶα, id. ὁ
αἶα, αἶα, id. natu maximus, υἱός
ἀσπῶν, id. alter a maiore, ὁ μὲν
τὸ ἀσπῶν ἀσπῶν, id. minimus,
ἀσπῶν, id. adultus, υἱός ἀνδρ, id. legi-
timus, υἱός ἀσπῶν, id. naturalis, υἱός
ἀσπῶν, id. adoptivus, υἱός ἀσπῶν, id.
subditivus, υἱός ἀσπῶν, id. unige-
nitus, υἱός ἀσπῶν, Plato.
Filix, ἡ ἀσπῶν, αἶα.
Filo, ἀσπῶν, Lucian.
Filum, τὸ σχῆμα, αἶα, Nax. tela, τὸ ἀσπῶν,
αἶα, lineam, τὸ ἀσπῶν, κς, Plut. de-
duco, ἀσπῶν, Luc.
Fimbria, τὸ ἀσπῶν, κς, Athen.
Fimetum, ὁ ἀσπῶν, αἶα, Clem. Al.
Fimus, ὁ ἀσπῶν, κς, Ἀριστοτ. ὁ ἀσπῶν, κς,
Diof.
Findo, ἀσπῶν, ligna, ξύλα, Xen.
Fingo, σχηματίζω, Xen. simulacrum, ἡκ, αἶα,
ἀσπῶν, Ἰσοκ. sermones f. fabulas,
ἀσπῶν ἀσπῶν, Dem. & simulo aliquid,
ἀσπῶν ἀσπῶν, id. aliquid,
ut poeta, ἀσπῶν ἀσπῶν, id. multa fa-
cinora tetra de aliquo, ἀσπῶν ἀσπῶν,
ἀσπῶν ἀσπῶν, id. exemplum, πλάτω
ἀσπῶν, id. rationes, easque accom-
modo alicui rei, πλάτω ἀσπῶν κς παρὰ
πῶς τὴν, id.
Finio, ἀσπῶν, aliquid, τὴν, Dem. sermonem,
ἀσπῶν ἀσπῶν, Thuc. πῶς ἀσπῶν, Xen.
ἀσπῶν ἀσπῶν, Plato, vitam, κατα-
λῶν ἀσπῶν, Lucian. agrum, ἀσπῶν ἀσπῶν,
Dem.
Finis, τὸ τέλος, εως, Dem. τὸ πῶς, αἶα,
id. ὁ ἀσπῶν, κς, id. finem alicujus rei con-
stituo, ἀσπῶν ἀσπῶν, id. attingo
alicujus rei, ἀσπῶν ἀσπῶν, id. I-
soκ. accedo ad finem negotii, ἀσπῶν
ἀσπῶν, id. habere finem,
ἀσπῶν ἀσπῶν, id. nullum habere, ἀσπῶν
ἀσπῶν, id. impono finem, ἀσπῶν ἀσπῶν,
ἀσπῶν ἀσπῶν, id. rationes, facio dicendi, πῶς
ἀσπῶν, Xen. ἀσπῶν ἀσπῶν, Plato, καταπα-
λῶν ἀσπῶν, Lucian. sine fine, ἀσπῶν ἀσπῶν,
N. T. ad finem perduco sermonem, ἀσπῶν
ἀσπῶν, Ἰσοκ. finibus careo, ἀσπῶν ἀσπῶν,
ἀσπῶν ἀσπῶν, id. Conf. Limes, item Ter-
minus.
Filius, a, um, ὁ κὶ ἡ ἀσπῶν, κς, regio,
ἀσπῶν, Dem. pradium, ἀσπῶν, id. & in
vicinia habitans, ἀσπῶν ἀσπῶν, idem,
212
Ἰσοκ.

Isocr. alicujus, ἀλλοτρίου χάριν τινός, *id.* omnibus finitimis sociis uti, ἔχουσιν πάντας τοὺς περὶ αὐτὸν συμμάχους, *Dem.*
Finitio, ὁ ἐρισμός, *ἢ, Aristot.*
Finitivus, a, um, ὁριστικός, *ἢ, ὅν, Aristot.*
Finitor, ὁ ἐριστής, *ἢ, Dem.*
Fio, γίνεσθαι, *Dem.* γίνεσθαι, *Isocr.* fit, συμ-
 ζαίνει, *id.* fiat! γένοιτο, *Just. Mart.* fieri
 potest, ut sibi quis ipse injuriam faciat,
 ἐνδέχεται αὐτῷ αὐτὸν ἐκδικεῖν, *Aristot.* fieri non
 potest, ut pauci multis bene velint, οὐ
 δύναται ὅλιγοι πολλοῖς εὖ εἶναι, *ἢ, ὅν, Dem.* ut homines ab errore abducantur,
 εἰς τὴν ἀλήθειαν τὴν ἀποτρέψωμεν ἀπὸ τῆς ἀμαρτυρίας
 ἀνθρώπων, *Isocr.* ut consequatur inju-
 rius, οὐ δύναται ἀδικεῖν ἀλλήλους, *Demosth.*
 ut bene audiant, ὅτι δεινὰ πρὸς αὐτοὺς καλῶς,
Cbrys. ut homo Dei colloquium sustineat,
 ἀμνηστὸν ἀνθρώπου διανοηθῆναι θεῶν ἐπιμέλειαν
 ἰδεῖν, *idem.*
Firmamen, τὸ στήριγμα, *apoc.* *Plut.*
Firmamentum, idem quod *Firmamen*.
Firmator, ὁ ἐκκαταστής, *ἢ, Plut.*
Firme, βεβαιός, *Plato.*
Firmitas, ἡ βεβαιότης, *ἢ, ὅν, Aristot.*
Firmitudo, idem quod *Firmitas*.
Firmo, βεβαιῶ, pacem, ἐπιδίδωμι, *Herodian.*
 imperium, βεβαιόομαι ἀρχὴν, *Thuc.* Conf.
Confirmo.
Firmus, a, um, βεβαίως, αἰα, εἰς, inimic-
 itia, βεβαιὰ ἔχοντα, *Dem.* firmum f. ratum
 esse, κύριον τῷ, *id.*
Fiscalis, e, ὁ, ἢ, τὸ τῷ ταμίῳ.
Fiscella, ἡ κυρτὴ, ἴδιος, τὸ κυρτίδιον, *ἢ, Diof.*
Fiscus, ὁ δημόσιος, τὸ ταμίειον, *ἢ, Herodian.*
 Conf. *Aerarium*.
Fissilis, e, χωρὶς, *ἢ, ὅν, Theophr.*
Fissio, ἡ χωρὶς, *ἢ, Suid.*
Fissura, τὸ χωρὶς, *apoc.* *Lucian.*
Fistuca, ὄργανον ὅθι ἰδαρίζονται.
Fistuco, ἰδαρίζω, *Theophr.*
Fistula, ὁ αὐλός, *ἢ, Plato.* ἡ σφύριξ, *ἢ, Ar-
 istot.*
Fistularis, e, αὐλικός, *ἢ, ὅν, ὁ σφύριξ, ἢ, ὁ
 αὐλός, ὁ σφύριξ, ὁ αὐλός, Diof.* ἢ συ-
 μφύρις, ἴδιος, *casia*, σφύρις, *ἢ, Gal.*
parva, τὸ σφύριξ, *ἢ, Plut.*
Fistulator, ὁ αὐλητής, *ἢ, ὅν, Hesych.* ὁ αὐλητής,
ἢ, Dem.
Fistelo, αὐλῶ, *Plut.*
Fistulatio, ἡ αὐλησις, *ἢ, Aristot.*
Fistulosus, a, um, ὁ ὅς ἢ σφύριξ, *ἢ, Euf.*
Flabellum, quo ventilatur frumentum, τὸ
 πῦλον, *ἢ, Xen.* quo excitantur carbones,
 item muscarium, ἡ ῥίσις, ἴδιος, *Poll.* & *Ar-
 istot.*
Flabrum, τὸ πνέμα, *apoc.* *Aristot.*
Flaceto, χαλῶ, *Plato.* μαραινόμεναι, *Aristot.*
Flacciditas, ἡ μαρμαίσις, *ἢ, Aristot.* ὁ μαρ-
 μαίσις, *ἢ, id.*
Flaccidus, a, um, χαλαρός, *ἢ, ὅν, Joseph.*
 ὁ ὅς ἢ μαρμαίσις, *ἢ, Gal.*
Flaccus, a, um, ὁ τὰ ὄντα καταλάλων, *ἢ, ὅν, Dem.*
Flagello, μαστιγίζω, aliquem, τινα, *Dem.* e-
 quos, μαστιγίζω τοὺς ἵππους, *Plut.*
Flagellum, ἡ μαστίξ, *ἢ, Plut.*
Flagitiose, μεχθρῶς, *Plato.* vivo, ἢ μεχθρῶ-
 ραν ζῶν, *Aristot.*
Flagitiosus, a, um, μεχθρῶς, *ἢ, ὅν, Plut.*
Flagitium, ἡ μεχθρία, *ἢ, Dem.* τὸ πορνί-
 ρημα, *apoc.* *idem.* Conf. *Crimen*, item
Scelus.
Flagito, ἱξαιτέω, ἐροῦμαι, *Dem.* λιπαίω, *He-
 rodian.*
Flagrans, ὁ ὅς ἢ διάπυρος, *ἢ, Plut.* pecuniae,
 ὁ ὅς ἢ ἱρσυχρήματος, *ἢ, Xen.* in flagranti
 crimine, ἢ αὐτῶν, *N. T.*
Flagranter, ελεγεμῶς, διαπύρως.
Flagrantia, ὁ ελεγεμός, *ἢ, Plut.*
Flagrio, ὁ μεστιγιάς, *ἢ, Plut.*
Flagro, ελεγομαι, *Plut.* desiderio alicujus rei,
 ἐρωῶμαι πρὸς ὅτι τι, *Dem.* πρὸς διάνοιν ἔχω
 τινός, *Xen.*
Flagrum, ἡ μαστίξ, *ἢ, Plut.* ἡ αἰκία, *ἢ, Dem.*

Philo. flagris caedo, μάστιγι ξάλλω, *Plut.*
 flagris aliquem subicio, μάστιγι ἀντάζο-
 μαί τινα, *N. T.*
Flamen, τὸ πνέμα, *apoc.* *Aristot.*
Flamen, sacerdos, ὁ ἱερεὺς, *ἢ, Plut.* ἱερεὺς,
ἢ, Philo.
Flaminia, τὸ Φλαμίνιον, *ἢ, Dem.*
Flaminia, ἡ ἱερεῖα, *ἢ, Dem.*
Flaminus, a, um, φλαμίνιος, *ἢ, Dem.* ἱερεὺς,
ἢ, Plut.
Flamma, ἡ φλόξ, *ἢ, Plut.* solis, φλόγος,
ἢ, Philo.
Flammearius, ὁ φλογεύς, *ἢ, Dem.*
Flammeum, τὸ φλογεῖον, *ἢ, Dem.*
Flammeus, a, um, φλογεύς, *ἢ, Dem.* Greg.
 ὁ ὅς ἢ φλογεύς, *ἢ, Dem.* *Erasistr.*
Flammo, ελεγεῖν, *Hesych.*
Flammula, τὸ φλόγιον, *ἢ, Dionys. Long.*
Flatus, ἡ πνέσις, *ἢ, Dem.* Greg.
Flaveo, ξανθίζωμαι, *ἢ, Dem.* ξανθίζω, *LXX.*
Flavus, a, um, ξανθός, *ἢ, Dem.* *Aristot.*
Flexibilis, e, ὁ ὅς ἢ ἐκλινόμενος, *ἢ, Dem.* *Herodian.*
Flexio, κλίσις, aliquem, τινα, *Theophr.*
Fleo, κλαίω, *Aesch.* aliquem, vide *Diof.*
Fletus, us, ὁ κλαυθμός, *ἢ, Plut.*
Flexibilis, e, καμπύλος, *ἢ, Dem.* animo, εὐαγα-
 γός, *ἢ, Dem.* *Isocr.*
Flexio, ἡ κάμψις, *ἢ, Dem.*
Flexuose, καμπύλας.
Flexuosus, a, um, ὁ ὅς ἢ πολυκαμπύλος, *ἢ, Dem.*
Plut.
Flexura, ἡ καμπή, *ἢ, Plut.*
Flexus, us, ἡ καμπή, *ἢ, Plut.* ἡ διάκαμψις,
ἢ, Dem. *Naz.*
Flo, πνέω, *Xen.*
Floccifacio, ἐλεγεῖν, aliquem, τινα, ἐλεγεῖν ἔχω
 πρὸς τι, *Aesch.* ἀμνηστὸν ἔχω πρὸς τι, *Dem.*
 παρὰ ὅθι ἰδαρίζονται, *Dem.*
Flocculus, τὸ κροκίδιον, *ἢ, Dem.*
Floccus, ἡ κροκίς, *ἢ, Dem.* *Plut.* floccos lego,
 κροκιδίζω, *Aristot.* floccorum lectio, ὁ κρο-
 κισμός, *ἢ, Gal.*
Floreo, ἀνθίσκω, *Aristot.* ætate, ἀνθίσκω ἐν ᾧ
 ᾧ, *Plato.* ἀνθίσκω ἀκμῶν, *Diof.* divitiis,
 ἀμνηστὸν πλῆτον, *Herodot.* χρῆμασι, *Aesch.*
 summa gloria, διαπρίπω μακρὰ τῇ δόξῃ,
Ælian.
Floresco, ἀνθίσκω, *ἢ, Dem.*
Florus, a, um, ἀνθίσκω, ἐνθὶ, ἐνθὶν, *Plut.*
Floride, ἀνθίσκω, *Isocr.*
Floridus, a, um, ἀνθίσκω, *ἢ, Dem.* *Lucian.*
 ἀνθίσκω, *id.* ἀνθίσκω, *Plato.* orator, ὁ πῶν
 λέγειν ἀνθίσκω, *Dion. Hal.*
Florulentus, a, um, ὁ ὅς ἢ ἀνθίσκω, *ἢ, Dem.*
Theophrast.
Flos, τὸ ἄνθος, *ἢ, Dem.* *Aristot.* ætatis, ἡ ἀκμή,
ἢ, Dem. *Isocr.* ἀκμὴ ἀνθίσκω, *id.* in flore æta-
 tis constitutus, ὁ ἀκμώδης, *ἢ, Dem.*
Flocculus, τὸ ἀνθίσκω, *ἢ, Diof.*
Fluctuatio, ἡ κινεῖσις, *ἢ, Dem.* ἡ κινεῖσις,
ἢ, Dem. *Strab.*
Fluctuo, κινεῖν, *Plut.* κινεῖν, *id.* κινεῖν,
ἢ, Dem. *Thuc.* animo, ἀπορίᾳ ἔχοντα,
Herodian. ἐν ἀπορίᾳ γίνεσθαι, *Thuc.*
Fluctuosus, a, um, ὁ ὅς ἢ κινεῖν, *ἢ, Dem.*
Aristot.
Fluctus, us, τὸ κινεῖν, *ἢ, Dem.* *Lucian.*
Fluentum, τὸ κινεῖν, *ἢ, Dem.* *Theophr.* τὸ κινεῖν
 τὸ ποταμῷ, *Hierodot.* parvum, τὸ κινεῖν
 τινός, *ἢ, Plut.*
Fluidus, a, um, ὁ ὅς ἢ κινεῖν, *ἢ, Dem.* *Aristot.*
 ῥυτός, *ἢ, Dem.* *Theophr.*
Flumen, ὁ ποταμός, *ἢ, Dem.*
Flumineus, a, um, ποταμῶς, *ἢ, Dem.* *Diod.*
Sic.
Fluo, ῥέω, fluviis fluit per median urbem,
 ποταμῷ ῥεῖ διὰ μέσης τῆς πόλεως, *Xe-
 norh.* fluunt verba, vita, tela, lapides,
 ῥέουσι, &c.
Pluvialis, e, ποταμῶς, *ἢ, Dem.* *Diod. Sic.*
Fluvius, ὁ ποταμός, *ἢ, Dem.*
Flux, ῥέω.
Fluxio, ἡ ῥέσις, *ἢ, Dem.* *ventris*, ὁ ῥυμῶν-
 σμός, *ἢ, Dem.*
Fluxus, a, um, ῥεύσις, *ἢ, Dem.* ὁ ὅς ἢ ῥέω,
ἢ, Dem.

Fluxus, us, τὸ ῥέμα, *apoc.*
Focillo, ἀναλαμάνω, aliquem, τινα, *Dem.*
Foculus, τὸ ἱσχυρίον, *ἢ, Plut.*
Focus, ὁ ἱσχυρὸς, *ἢ, Dem.* ἡ ἱσχύς, *ἢ, Dem.* *Herodian.*
Fodico, ῥύτω, ἐκρύπτω, *Maceab.*
Fodina, τὸ μέταλλον, *ἢ, Polyb.* ἡ μεταλλία,
ἢ, Diod. Sic.
Fodio, ἐκρύπτω, lacum, ἀπολίμνω, *N. T.*
Fœcunde, εὐκαρπῶς.
Fœcunditas, ἡ εὐκαρπία, *ἢ, Dem.* *Theophr.*
Fœcundo, εὐκαρπῶς.
Fœcundus, a, um, ὁ ὅς ἢ εὐκαρπῶς, *ἢ, Dem.* ὁ ὅς ἢ
 εὐκαρπῶς, *ἢ, Dem.* *Theophr.* ὁ ὅς ἢ εὐκαρπῶς, *ἢ, Dem.*
Herodian.
Fœde, μιᾶς, αἰσχρῶς, *Dem.* Conf. *Tur-*
piter.
Fœderatus, a, um, ὁ ὅς ἢ ἐκδοσμένος, *ἢ, Dem.* ὁ ὅς ἢ ἐκδοσμένος, *ἢ, Dem.*
Fœditas, ἡ μιᾶς, *ἢ, Dem.* Conf. *Tur-*
pido.
Fœdo, μιᾶς, *Herodian.* aliquid, καταρ-
 πῶν τι, *Dem.*
Fœdus, a, um, μιᾶς, *ἢ, Dem.* Conf.
Turpis.
Fœdus, eris, ἡ (πορνὴ), *ἢ, Dem.* ἡ (πορνὴ),
ἢ, Dem. *id.* facere cum aliquo, (πορνὴν)
 ποιεῖν πρὸς τινα, *id.* dicere cum ali-
 quo, σπένδειν σπονδῶν τινα, *id.* jurare
 cum aliquo, ὀρκίζεσθαι σπονδῶν πρὸς τι-
 να, *id.* improbare, ἀποχειροτομεῖν (πορνὴν)
 κῶν, *id.* jugere, εἰσφέρειν σπονδῶν, *ἢ, Dem.*
 violare, παραβαίνειν σπονδῶν, *Dem.* πα-
 ραπορνέειν, *id.* rumpere, f. solvere, ἀν-
 σπονδῶν, *id.* delere, ἐξαλείφειν σπονδῶν,
ἢ, Dem. *Isocr.* servare, διαφυλάττειν σπονδῶν,
ἢ, Dem. excipere aliquem in fœdere,
 ἐξαίρειν ἄνθρωπον τινα ἐν σπονδῶν, *id.* com-
 prehendere aliquem in fœdere, συμπε-
 λαμεῖν τινα ἐν σπονδῶν, *id.* exclu-
 dere aliquem fœdere, ἐκπορνέειν πρὸς τι-
 να, *id.* manere in fœdere, ἐμμένειν τῇ
 σπονδῶν, *id.*
Fœmella, τὸ γυναικίον, *ἢ, Dem.*
Fœmina, ἡ θήλεια, *ἢ, Dem.* ἡ γυνὴ, γυναι-
 κίς, *id.* Conf. *Mulier.*
Fœmineus, a, um, θήλυς, *ἢ, Dem.* *Plut.* fa-
 minea natura, f. ingenium, ἡ θήλυτης,
ἢ, Dem. *Plut.*
Fœmininus, a, um, θήλυτος, *ἢ, Dem.* *Plut.* fœmi-
 nino genere, θήλικός, *ἢ, Dem.*
Fœneratio, ὁ δανεισμός, *ἢ, Dem.* *Plato.* τὸ δανει-
 σμα, *apoc.* *Thuc.* ὁ τοκισμός, *ἢ, Dem.* *Aristot.*
 facere fœnerationem, ποιεῖν δανει-
 σμα, *Thucyd.* committere pecuniam fœ-
 nerationi, συμβάλλειν χρήματα δανεισμοῦ,
Plato.
Fœnerato, ἐπιδόκω, *Plato.*
Fœnerator, ὁ δανειστής, *ἢ, Dem.* ὁ δανειστής, *ἢ, Dem.*
Dem. ὁ τοκιστής, *ἢ, Dem.* *id.*
Fœneratorius, a, um, δανειστικός, *ἢ, Dem.*
Fœnero, δανείζω, *Dem.* τοκίζω, *id.* Conf.
Fœnus.
Fœnile, ὁ χορτῶν, *ἢ, Dem.* τὸ χορτανοχόον, *ἢ, Dem.*
Fœnifeca, ὁ χορτανοχόος, *ἢ, Dem.*
Fœnificium, ἡ χορτανοχόια, *ἢ, Dem.*
Fœnum, ὁ χορτῶν, *ἢ, Dem.* *Xen.* projicere equis,
 ἐμβάλλειν χορτῶν ἵπποις, *id.*
Fœnus, ὁ τόκος, *ἢ, Dem.* *Isocr.* τὸ δάνειον, *ἢ, Dem.*
Aristot. fœnori dare alicui pecuniam, δανεί-
 ζειν πρὸς ἄνθρωπον, f. χρήματα, *Dem.*
 fœnori ab aliquo pecuniam accipio, δανεί-
 ζομαι χρήματα παρὰ τινος, *id.* fœnori
 pecuniam eloco, χρήματα δανείζομαι συμ-
 βάλλω, *Plato.* fœnus exerceo, ποιεῖν δανει-
 σμα, *Thuc.* fœnore exaurior, κατατρε-
 χίζομαι, *Aristot.*
Fœteo, ἐξωκαίω, δυσωδῶ.
Fœtidus, a, um, ὁ ὅς ἢ δυσωδός, *ἢ, Dem.* *Lu-*
 cian. ὁ ὅς ἢ βαρύνω, *ἢ, Dem.* *Diof.* ὁ ὅς ἢ
 κινεῖν, *ἢ, Dem.* *Hesych.*
Fœto, λοχεύομαι, τίλλω, *Aristot.* πορνεία,
ἢ, Dem.
Fœtor, ἡ δυσωδία, *ἢ, Dem.* ἡ κακοσμία, *ἢ, Dem.*
Poll.

F R I F R U

talibus argumentis, ἐπαρθεὶς τοιαύτοις τι-
 μωρίαις, *Iſocr.*
 Friabilis, ε, ὁ καὶ ἡ εὐθραυτός, *Plut.*
 Fricatio, vide *Fricatio*.
 Frigo, ψύχω, *N. T.* caput, τριβώ τινα κα-
 θαλῶ, *Alcibiad.*
 Fricatio, ἡ θριψίς, *cas. Gal.*
 Frigefacio, ψύχω, *Plato*, καταψύχω, *Athen.*
 Frigeo, ψύγω, *Plato*.
 Frigeo, καταψύχωμαι, *Aristot.*
 Frigide, ψυχρῶς, loquor, ψυχρολογέω, ψυ-
 χροῦμαι, *Hermog.*
 Frigiditas, ἡ ψυχρότης, ἦτορ, *Lucian.* τὸ
 ψυχρὸν, *ἔ, Xen.* ἡ ψυχρία, *cas. Plut.*
 Frigidusculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀποψυχρός, *ἔ, Xen.*
 Frigidus, a, um, ψυχρός, ὁ, ἡ, *Xenoph.*
 κρυφός, *ἔ, ἐν, Herodian.* frigida oratio,
 ἡ ψυχρολογία, *cas. Lucian.* frigida lavo,
 ψυχρολῶ, *Strabo.* frigida aqua, τὸ ψυ-
 χρὸν, *ἔ, Athen.*
 Frigo, ψύγω, *Athen.*
 Frigus, τὸ ψύχος, *ἔτορ, Plut.* vehemens, τὸ
 ἐξητόρ, *ἔτορ, Xen.* τὸ κρύον, *ἔτορ, Lucian.*
 ὁ κρυμὸς, *ἔ, Alcibiad.* frigore congeliare,
 ἀπὸ κρύου τὴν ψύχην, *Plut.*
 Frigo λεπτοποιέω, *Dioſc.*
 Fritillus, ὁ ἀπὸ ἡτορ, *ἔ, τὸ κρυφτόριον, ἔ, Plut.*
 Frivulus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐκαρῶς, *ἔτορ, sermo, εὐκαρῶς λόγος, Plut.*
 Frondatio, ἡ φυλλοκομία, *cas. ἡ ἀλάδωσις, cas. ἡ ἀποφύλλωσις, cas.*
 Frondator, ὁ ἀλάδωτής, ἦτορ.
 Frondeo, φυλλοκοίω, ἀποφυλλίζω, *Theophr.*
 Frondesco, φυλλίσω, *Arai.*
 Frondeus, a, um, εὐκαρῶς, *ἦτορ, ἦτορ, Poll.*
 Frondosus, a, um, ὁ καὶ ἡ φυλλώδης, *ἔτορ.*
 Frons, dis, τὸ φέλλον, *ἔ, Aristot.* frondi-
 bus conspergere aliquem, φυλλοκοίω τινά,
Herodian.
 Frons, tis, τὸ μέτωπον, *ἔ, Dem.* frontem
 contraho, τὸ μέτωπον ἀναπτύσσω, *Aristoph.*
 τὸ πρόσωπον ζωίστημι. *Plut.* & Laconum
 imitator videri volo, ζωισθῆναι καὶ λα-
 κωνίζω, *Dem.* exhilaro, s. exporrigo, τὸ
 μέτωπον χαλᾶν, *Aristoph.* perficui, τὸ με-
 τωπον περικτυλίσσω, *Strabo.* fronte ad-
 versa, μεταπύδων, *Herodot.* aciem in fron-
 tem producere, ἀπὸ πρὸς εἰς μέτωπον ζω-
 ισθῆναι, *id.*
 Frontale, τὸ πρὸς μετωπίδιν, *ἔ, Athen.*
 Fronto, ὁ μετωπίς, *ἔ, Poll.*
 Fructifer, a, um, κερπύριον, *ἦτορ, ἦτορ.*
Theophr. ὁ καὶ ὁ ὀπικάρπιος, *ἔ, Aristot.*
 Fructuarius, a, um, ὁ καὶ ὁ ὀπικάρπιος, *ἔ, Aristot.*
 Fructuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυκαρπῶς, *ἔ, Theophrast.*
 Fructus, us, ὁ καρπός, *ἔ, Dem.* ἡ ὀπικαρ-
 πία, *cas. id.* ὁ ὄνησις, *cas. id.* fructum
 ferre sive suppeditare alicui, καρπὸν φέ-
 ρειν τινί, *Iſocr.* ἔχειν ὄνησιν τινί, *Dem.*
 percipere, ὀπικαρπίαν λαμβάνειν, *idem.* κα-
 μίζω, καρπὸν, *idem.* capio, καρπίζομαι.
id. ex alieno agro, καρπίζομαι ἀλλοτρίῳ,
id. adfero, προσφέρω, *id.* colligo, καρπι-
 ζώ, *Dioſc.* fructus perceptio, ἡ κέρπασις,
cas. Xen. qui percipitur, τὸ κέρπασμα,
ἔτορ. fructuum collectio, ὁ καρπισμός,
ἔ, fructum non ferens, ὁ καὶ ὁ ἀκαρπῶς, ἔ, Theophr. non fero, ἀκαρπῶς, *idem.* in
 summitate habens, ὁ καὶ ὁ ἀπὸ κέρπῳ, *ἔ, id.* edo, ἀκαρπῶς, *Hippocr.* dulces pro-
 ferens, ὁ καὶ ὁ γλυκύκαρπος, *ἔ, Theophr.*
 bis gignens, ὁ καὶ ὁ δίακρπος, *ἔ, Strabo.*
 uno anno ferens, ὁ καὶ ὁ ἐπιτετεκαρπῶς,
ἔ, Theophr. super folia habens, ὁ καὶ ὁ ἐ-
 πιφυλλοκαρπῶς, *ἔ, idem.* multos ferens,
 ὁ καὶ ὁ πολυκαρπῶς, *ἔ, id.* dulces ferens, ὁ καὶ
 ὁ ὀδύκαρπος, *ἔ, id.* pulchros gignens,
 ὁ καὶ ὁ καλὸκαρπος, *ἔ, idem.* tenues
 habens, ὁ καὶ ὁ λεπτοκαρπῶς, *ἔ, Dioſc.* se-
 rotinus gignens, ὁ καὶ ὁ ἐψήκαρπος, *ἔ, Theophr.* late habens, ὁ καὶ ὁ ἀποκαρ-
 πῶς, *ἔ, Dioſc.* multos gignens, ὁ καὶ ὁ πολυ-
 καρπῶς, *ἔ, Theophr.* mature gignens

FRU FUC

ὁ κῆ ἡ *σπείρικαρπιον*, α, *id.* ad maturitatem perfero, *τιλεικαρπίον*, *id.* ferens, ὁ κῆ ἡ *φείρικαρπιον*, α, *Plut.* bonos habens, ὁ κῆ ἡ *χρηστικαρπιον*, α, *Strabo.* perdens, ὁ κῆ ἡ *ἀλειτικαρπιον*, α, *Theophr.*
Frugalis, ε, ὁ κῆ ἡ *λιτόβιον*, α, *Serato.* ὁ κῆ ἡ *ἰσχυλὸς*, *ἰον*, *menfa*, *ἰσχυλὸς* *πράπειρα*, *Herodian.* in victu, *τινὸν διακταν εὐκλιν*, κῆ *ἀρχαῖον*, *Eunap.* *frugalia coena excipi*, *ἑστιάει ἀφιλῶς*, *Alcian.*
Frugalitas, ἡ *ἰσχυλεια*, ας, *Thuc.* tueor rem familiarem *frugalitate*, *ῥάξω τὰ ὄντα τῇ* *Caesariω*, *Dem.*
Frugaliter, *ἰσχυλῶς*.
Fruges, ὁ *καρπὸς*, γ, *Dem.* ex alieno agro percipere, *καρπῶδες ἀλλοτριαν*, *id.* efferre *fruges* ex agro, *ἐκφέρειν καρπὸς ἐκ τινος χωρίου*, *idem*, terra fert *fruges*, γῆ *φίρει καρπὸς*, *id.*
Frugi, *χρηστός*, ἡ, ἐν, *Xen.* nullius *frugi*, ὁ κῆ ἡ *ἀχρηστος*, α, *Dem.* ad *frugem* redire, *υπάρχειν τῇ* *Caesariω*, *Alcian.*
Frumentarius, α, um, *ῥιτικὸς*, ἡ, ἐν, *lex*, *ῥιτικὸς νόμος*, *Plut.* *ῥιτρός*, ρδ, ἐν, *mensura*, *ῥιτρὸν μέτρον*, *Aristot.*
Frumentarius, qui *frumentum* vendit, ὁ *ῥιτοκόπος*, α, ὁ *ῥιτοπώλης*, ας, *Aristot.*
Frumentatio, ἡ *ῥιτολογία*, ας, *Polyb.*
Frumentator, ὁ *ῥιτολόγος*, α, *ῥιτολογῶν*, ἐν τος, *Polyb.*
Frumentor, *ῥιτολογῶμαι*, *Polyb.*
Frumentum, ὁ *ῥιτος*, α, *Dem.* copiosum *venale* habere, *ῥιτον ἄφθονον ἔχειν ἀνείδως*, *id.* vilius fieri, *ῥιτον γιγνέσθαι ἐλαττότερον*, *idem*, carum esse apud aliquos, *τίμιον τῷ* *ῥιτον* *παρὰ τισι*, *idem*, non esse in agris propter bellum incultis, *ῥιτον ὡς αἰνῆσαι ἐν τῇ* *χάρᾳ* *διὰ τὴν ἀσφάλειαν* *ὑπὲρ γρονομίαν*, *id.* importare, *ῥιτον ἰσορῶν*, *vehere* ad mercatum, *ῥιτρῶν εἰς τινὰ τόπον*, *id.* emere, *ἀνιδεῖν σῖτον*, *id.* mercari, *ἀγοράζειν ῥιτον*, *id.* ad coëmendum talentum conferre pro aliquo, *εἰς ῥιτον εἰς ἀπιδόσθαι* *καταρῶν ὑπὲρ τινος*, *id.* vehere *Atheras*, *ῥιτον ἀγὼν Ἀθηνᾶς*, *id.* exportare ab aliquibus, *ῥιτον ἐξάγειν παρὰ τισι*, *id.* importare ad aliquos, *ῥιτον ἰσορῶν εἰς τινος*, *id.* adierre in aliquem locum, *ῥιτον κομίζων εἰς τινὰ τόπον*, *id.* conservare, *ῥάξιν τὴν* *ῥιτον*, *Dem.* *frumenti* pretium constituere, *τιμὰς τῷ* *ῥιτι* *καθίσταται*, *id.* crescere in aliquo loco, *ἐπιτιμᾶσθαι ῥιτον ἐν τινὶ τόπῳ*, *id.* imminui, *τῷ* *ῥιτι* *τιμὰς ἐπ' ἐλατῶν βαδίζειν*, *id.*
Fruor, *καρπύομαι*, agro, cibis, homine, *χάραν*, *χρήματα*, *συνουπῶ*, *Dem.* *Isocr.* bonis, *δοπολαύω ἀγαθῶν*, *Isocr.* republica bifariam, *καρπῶν ἀδελὴν διχῶν*, *Dem.*
Frustratim, *μερικῶς*.
Frustra, *τίμωμαι*, *Dem.* *μάττω*, *Plato*, *ματτίας*, *id.* *καιοπαῖδας*, *Pind.*
Frustratio, ὁ *δοπιδέξιν*, τος, *Plut.* τὸ *δοπιδέξιν*, αὐτος, *Diad.* *Sic.* ἡ *δοπιτυχία*, ας, *Nax.*
Frustror, *ψέδομαι*, aliquem, τινος, *Lucian.* *Conf. Fello.*
Frustror, *δοπιτορχῶμαι*, spe, τῇ *ἐλπίδι*, ας, *Aristot.* *διαψέδομαι ἐλπίδαν*, *Plato.* *ψέδομαι ἐλπίδον*, *Isocrat.* *expectatione*, *διαμαρτυρῶ ἀρεσκείας*, *Dem.* *gloria*, *δέξιν*, *Isocr.*
Frustulentus, α, um, ὁ κῆ ἡ *ψευδής*, ιος.
Frustulum, τὸ *μόριον*, α, *quod* cri ingeritur, τὸ *ψάμιον*, α, *Laert.*
Fruitum, τὸ *τίμαχος*, τος, *Athen.* rei esculentæ, ὁ *ψάμος*, ἐ, *Athen.*
Fruetum, ὁ *θάμνος*, α, *parvum*, τὸ *θαμνισκόν*, α, *Diosc.*
Fruetex, ὁ *θάμνος*, α, *surculosus*, *σφυρνωιδὴς*, *Diosc.*
Fruicatio, ἡ *θάμνις*, ας.
Fruicetum, *idem* *quod Fruetum*.
Frutice, *θαμνίζω*, *ἐνθαμνίζομαι*.
Fruticulosus, α, um, ὁ κῆ ἡ *θαμνώδης*, ιος, *Theophrasti.*
Fuco, *φύκω*, *Plut.*

F U C F U M

Fucosus, α, um, ὁ κ' ἢ φουκώδης, ιε.
Fucus, τὸ φούκος, ιε, *Diosc.* τὸ φύκων, ἰ.
φυκίον, α, *Lucian.* ἰσχυρίων, ὁ κ' φω, ἰ.
Aristot. futum alicui facio, περιτίζω τι.
νῶ, *Dem.* παρὰ τὴν, ἰdem, in aliquo,
ἀπατάω τινά τι, *Xen.* facio moribus, κα-
πολικῶς ἔχω ὅτι τρέφω, *Ælian.* sine fuce,
ἀσφαιρώς, *Ælian.* ἀσφαιρός, *Syns.* ἀδολαί,
Thuc.
Fuga, ἡ φυγή, ἦς, *Dem.* ἡ τροπή, ἦς, ἰdem,
fugam meditator, βασιλεὺς διασμοί, *Herodot.* ὑπονοῶ διασμοί, *Ælian.* in fugam
verto, τρέπω εἰς φυγὴν, *Chrys.* hostes,
αὐτοῦ φυγὴν πολεμίοις, *Xen.* fuga saui-
tem querere, ὥσθ' ἐν αὐτῇ φυγῇ, *Plato.*
fuga facta in urbem confugerunt, τρε-
πίς γενεῶν ἐφυγον εἰς πόλιν, *Herodian.*
recipio me in castra, κατασκευάζω εἰς τὴν
στρατιδίαν, ἰd. ad aliquem, πρὸς τινα,
ἰd. me propriū, ὅχι μὴ ἀποδράς, ἰdem,
Conf. Fugio.
Fugax, ὁ δραπέτης, α, ὁ δραπέτης, ἰd.,
Isocr.
Fugio, φύγω, aliquid, τί, *D. m.* διαφεύγω,
τι, ἰd. fugitivam fortunam, διαπνικτὴν
δραπέτην τύχην, *Isocr.* ita res aliquas, ut,
ἔσται ἀπὸ χρεῶν, ἰd. negotia, ἀπο-
δράντες ἀπὸ τῶν ἀσφαλείων, *D. m.* hostes,
τρέπω αὐτοὺς πρὸς πόλιν, *Herodian.* ex
urbe, ἀποδιδράσκω ἐκ πόλεως, ἰd. pauci
comitatus, ἀποδιδράσκω σὺν ὀλίγοις, ἰdem.
Conf. Fuga.
Fugitivarius, ὁ φυγαδευτής, α, *Plut.*
Fugitivus, α, um, φινικίος, ἡ, ὅν, servus,
ὁ δραπέτης, α, *Dem.*
Fugito, δραπέτιζω, *Philo.* συχὰ φύγω,
Plut.
Fugo, αὐτοῦ φυγὴν, hostes, τοὺς πολεμι-
οὺς, *Xen.* τρέπω εἰς φυγὴν, *Chrys.* ἰ. e.
in exilium pello, φυγαδεύω, *Dem.* Conf.
Fuga, & Exilium.
Fulcimentum, τὸ ἱμῖσμα, ατὶς, *Lucian.*
Fulcio, ἱμῖσκω, testum, ἱμῖσκω ὑποπόδιον.
i ulcrum, τὸ ὑμῖσμα, ατὶς, τὸ ἱμῖσμα,
ατὶς, *Lucian.*
Fulgeo, εἰλέω, *Diosc.* ἀπυρόζω, *Bas.*
Fulgetrum, ἡ ἀστραπή, ἦς, *Aristot.*
Fulgor, τὸ εἶλας, ατὶς, *Aristot.* ἡ τελευτή
σ' ε' ινε, LXX.
Fulgur, ἡ ἀστραπή, ἦς, *Aristot.* ἡ σιροπή, ἦς,
Naz.
Fulgu:alis, ε. ἀστραπαῖος, αἰα, αἶν, *Aristot.*
Fulguratio, ἡ ἀστραπή, ἦς, *Aristot.*
fulguro, ἀστραπίζω, *Aristot.*
Fulica, ἡ αἰθρία, ας, *Aristot.*
Fuliginosus, α, um, ὁ κ' ἢ λιγυρώδης, ιε,
Hippocr.
Fulgo, ἡ λιγυρὴ, ὥς *Diosc.*
fulo, ὁ καφεῖς, ιε, *Aristot.*
Fullonium, τὰ καφεῖον, α, *Herodot.*
Full nius, α, um, καφεύτικος, ἡ, ὅν, αἰς, ὁ
καφεύτικος, ἡς, ἰc. τίχην, *Plato.* καφεῖος,
ἰ. καφεῖος, ἡ, ὅν, carduus, ἡ καφεῖος ἀ-
κανθα, *Diosc.*
Fulmen, ὁ κεραυνός, ε, *Aristot.* cadit in,
πίπτει εἰς, *Xen.* fulmine ico sive percus-
sio, κεραυνώω, *Plut.* fulmine contagio,
κατακαυρώωμαι.
Fulmineus, α, um, ὁ κ' ἢ κεραυνός, α, ἰs-
nis, κεραυνώω, *Plut.*
Fulmino, κεραυνώω, aliquem, τινά, *Plut.*
Futura, τὸ μέλλον, ατὶς, *Plut.*
Fulvus, α, um, ὁ κ' ἢ ὀψιάνθης, α, *Plato.*
ὁ κ' ἢ καυτάνθης, ε, *Diosc.*
Fumarium, ἡ καπνολέξ, ας, *Lucian.*
fumeus, α, um, ὁ κ' ἢ καπνώδης, ε, *Gal.*
Fumidus, α, um, ὁ κ' ἢ καπνώδης, ἡς,
Fomigo, καπνίζω, *Dem.*
fumo, καπνίζω, *Dem.* τέφρωμαι, LXX.
fumosus, α, um, ὁ κ' ἢ καπνώδης, ιε, *Gal.*
Fumus, ὁ κάπνος, ας, *Aristot.* fumo tepidus
καπνίζω, aliquem, τινά, *Dem.* fumo in-
cisco, τέφρω κάπνον, *Herodot.* fumo in-
cisco, κάπνω τέφρα, *Aristot.* in fumum evan-
escit, ἐκλεῖται, in fumum evanescit, ἐκλεῖται
Diosc.

F U N F U R

Funalis, *c*, *o* $\chi\eta$ ἡ χοινοφῶς, *v*,
Fundambulus, *o* χυνοβάτης, *v*, *Chryf*.
Fandcio, *v* ἐπιταλάσσει, *ios*.
Funda, *v* *Cριδονα*, *us*, *Xen*. fundam agito,
f. torqueo, *Cριδονα*, *Xen*. *Cριδοναζω*,
LXX. *Cριδονα*, *Lucian*. funda peto, *φιν*-
δονα *τινα*, *Grog*.
Fundamentum, *o* *θιμελίον*, *v*, *Thuc*. jac-
cio, *καταβάλλω* *θιμελίον*, *Themist*. *τιω*
αρχιδ, *Plato*. destruo, *δοπιμιλίσω*, *do*-
mus, *τὸ* *κἀταστῆν* *τὸ* *ὠκίαις*, *e* fundamen-
tis destruere, *ὡς* *θιμελίον* *ἀπὸ* *ἀλλοῦ* *δο*
Thuc.
Funditor, *h* *Cριδονάτης*, *v*, *Xen*.
Funditus, *αἰδω*, everto urbem, *ἀνατρέπτω*
αἰδω, *Aschin*. *εἰς* *τὴν* *καταφθίρω* *αἰ*
λιν, *Dica*. *πολιν* *παντάπασι* *ἀνατρέω*, *I*-
jac. perdo aliquem, *αἰτῶ* *τρόπον* *ἐ*-
στῆ *τινα*, *Herodor*. *δοπλῶ* *μὲ* *τινα* *αἰδω*,
Isocr.
Fundo, *as*, *θιμιλίσω*, aliquid, *πῆ*, *N. T*.
Conf. *Fundamentum*.
Fundo, *is*, *χῶ*, *Aristot*. *χῶ*, *Lucian*. *i. e.*
profigo, *ἰδαρίζω*, *Theophr*. *i. e.* *libo*, *Cπίν*-
θω. Conf. *Esfundo*, *Sternō*, *Fugo*, *Libo*.
Fundum, *τὸ* *βίνθ*, *αἰ*, *Naz*. *τὸ* *ἰδα*-
οῦ, *αἰ*, *Plut*. *ὁ* *ἀνθρῶπῶ*, *ιν*, *αἰ*, *Athen*.
Fundo carens, *h* *ἡ* *ἀνδρατίς*, *v*, *Philo*.
Fundus, *o* *ἀγρός*, *h*, *Dem*. *τὸ* *χαρίον*, *v*, *A*-
ristot.
Funebris, *c*, *o* $\chi\eta$ ἡ ἐπιτάφιος, *v*, sermo, *ἐπι*-
τάφιος *λόγος*, *Dem*.
Funeratio, *o* *ἐπιτάφια*, *h*, *N. T*.
Funereus, *a*, *um*, *o* $\chi\eta$ ἡ ἐπιτάφιος, *v*, *Syn f*.
Funeo, *κιδά*, aliquein, *τινα*, *Plut*. *τὰ*
ζωῶν *ποικίλῃ* *τῇ* *τιτελῶν*, *Dem*.
Funeſto, *μεινίν*, aliquid, *πῆ*, *Hirodian*.
Funeſtus, *a*, *um*, *h* *ἡ* *ἐλθρῶς*, *v*, *Plato*.
Fungor, *ἐπιτιλίσω*, officio, *τὰ* *καθῶν*,
Lin. *summis* *magistratibus*, *μπαχαρίζο*-
μαι *μυρίσσει* *ἀρχας*, *Plato*. officio fratriſ,
ποικίλῃ *ἔργα* *τῷ* *ὀδελφῷ*, *Dem*. *bene* *munere*
meo, *εἰ* *ἐπιτιλίσω* *τὸ* *ἔργον* *μου*, *Aristot*. *vita*.
Vide Morior.
Fungositas, *h* *μυκητότης*, *υπο*.
Fungosus, *a*, *um*, *o* $\chi\eta$ ἡ μυκητότης, *ios*.
Fungus, *o* *μύκας*, *υπο*, *Dioſc*.
Funiculus, *τὸ* *χοινίον*, *v*, *Plut*.
Funis, *χῶν*, *v*, *h*, *Theophr*. *nauticus*, *αἰ*-
σμα *νῆος*, *Philo*.
Furus, *τὸ* *κιδῶ*, *αἰ*, *Aristot*. *ad* *furus*
mortuorum *convocare* *aliquos*, *ἐπὶ* *τῶ*
ἀναίρσει *τῷ* *πικρῷ* *παρὰ* *καλῶν* *τινα*,
Isocr. *interesse* *funeri*, *ἐπὶ* *τῷ* *κιδῶ* *παρὰ*
ζήνιδι, *idem*. *convenire* *ad* *funus*, *οὐτῶν*
εἰς *τὰς* *τάφους*, *id*. *mandare* *alicui* *funeris*
curationem, *παρὰ* *δο*. *τινι* *τῶν* *ἐπι*-
μύκων *τὸ* *τάφον*, *Dem*. *sumptus* *funeris*
dare, *τῶν* *ταρῶν* *δο*. *τῶν* *τάφων*, *id*. *heri* *alicui* *funus*, *ζήνιδι* *τινι* *τα*-
φῶν, *id m*. *ornare* *funus* *alicujus* *aliquid*,
κοσμῶν *τὸ* *τάφον* *τῶν* *τινα*, *id*. *concedo*-
rare *funus* *alicujus*, *τιμᾶν* *τὸ* *τάφον* *τι*-
νι, *id*. *publicum* *funus* *alicui* *instituere*,
δημοσίᾳ *δο*. *τῶν* *τινα*, *idem*. *sequi* *funus*.
δο. *τῶν* *τινα*, *id*. *deducere* *funus*, *παρὰ* *δο*. *τῶν* *τινα*, *idem*. *efferre*
funus, *ἐξήρῃ* *τινα*, *Dem*.
Fur, *o* *κλέπτης*, *v*, *Plut*. *o* *ῥῶρ*, *eis*, *Plato*.
femina, *h* *κλέπτρια*, *αἰ*, *Naz*.
Furacitas, *h* *κλεπτοσύνη*, *us*, *Plut*.
Furaciter, *κλεπτικῶς*.
Furax, *κλεπτικός*, *h*, *on*, *Aristoph*.
Furca, *τὸ* *ῥακόν*, *v*, *sc*. *ξύλον*, *Lucian*. *o*
καρπός, *v*, *Plut*.
Furcifer, *o* *κάρφης*, *αἰος*, *Schol*. *Aristoph*.
Furenter, *μαινόμενος*.
Furi, *τὸ* *αἰτῶ*, *v*, *Theophr*.
Furitracus, *a*, *um*, *o* $\chi\eta$ ἡ αἰτῶν, *ios*,
Dioſc. *panis*, *o* *αἰτῶν*, *v*, *Gal*.
Furifuriosus, *a*, *um*, *idem* *qued* *antercedens*.
Furfuraceus.
Furia, *h* *ἐπὶ* *τῶν*, *ios*, *Soph*. *o* *ἐλπίς*, *epos*,
Plut. *Furiae*, *αἱ* *ἐπὶ* *τῶν*, *Lucian*.
Furialis, *c*, *o* $\chi\eta$ ἡ *μακρὸς*, *us*, *Theophr*.

FUR GAL

Furibundus, α, um, *φουρικουνικός, υἷα, ὄν, Plato. ὁ καὶ ἡ μανιάδης, εὖς, Theophr.*
 Furio, ἐρμαίνω, *Euphratib.*
 Furiose, ματαικῶς, *Isoer.*
 Furiosus, α, um, *μανικός, ἡ, ὄν, homo, μα- νικός ἄνθρωπος, Lucian. ὁ καὶ ἡ ἔκφρων, οὖος, Lucian.*
 Furnaceus, α, um, ὁ κλιβανίτης, α, *Alben. ἴπριος, ἱα, ἰον, Callim. panis, ὁ ἱπνίτης, α, sc. ἄρτος, Alben.*
 Furnarius, idem quod *Furnaceus*, furnaria, sc. ars, ἡ ἀρτοποιία, ἡε, sc. τέχνη.
 Furnus, ὁ ἱπνός, α, *Aristoph. ὁ κλιβανός, α, Herodot.*
 Furo, *μαυρομαι, Dem.*
 Furor, oris, ἡ μαρία, αε, *Dem. furore cor- rumpi, ἀθετοῖξεν, Plato. ἰσχυρὸν γήγνηξ ἀ- νοίας, Isoer. manere in furore, μένειν ἐπὶ τῇ μανίᾳ, Dem. liberare aliquem a furore, παύσαι τινά τῇ ἐκστάσει μανίας, id. de- ferere furorem, σπαραχραῖν τῇ μανίᾳ. I- soer. furore percitus, πρὸς τὸ ἐκσταῖν αε, Σολῶντις, Heliod.*
 Furor, αε, κλιβῶ, aliquid, τῇ, *Dem. ali- cui, δαός τινος, Plut. alicui aliquid mūhi, δαός τινος τι εἰς ἱκανότη, Naz.*
 Furtim, κλεμμαδῶν, *Plato.*
 Furtive, κλεπτικῶς.
 Furtivus, α, um, κλεπαῖος, αία, αῖον, *Plato. κλεπταῖος, αία, αῖον, Lucian.*
 Furtum, id, quod furto ablatum est, τὸ κλέμμα, ατος, *Plato. τὸ φέρων, α, Lu- cian. i. e. αἴτιο furandi, ἡ κλοπή, ἡε, id. parvum, τὸ κλεμμαδῶν, α, id.*
 Furvus, α, um, ἀμαυρός, ἀ, ὄν, *Plut.*
 Fuscina, ἡ τριάντα, ηε, ὁ τριόβης, εντ, *Aristoph.*
 Fusciniula, ἡ κριόβρα, αε.
 Fusco, ἀμαυρώω, *Plut.*
 Fuscus, α, um, ἀμαυρός, ρῶ, ρὸν, *Plut. σπικκαρός, αἰδ, ὄν, Hefysib. ὁ καὶ ἡ καλα- τοφαῖς, ἱος, Aristot. ὀφρηνος, ἡν, ἰον, Plate. οαῖος, ἀ, ὄν, id.*
 Fuse, χυδῶν, *Plato.*
 Fusilis, ε, χυτῆς, ἡ, ὄν, *Philo. πῆς modo, χανότης, α, ὄν, LXX.*
 Fusio, ἡ χύσις, ιας, αε, ἡ χανόσις, ιας.
 Fusor, αε, ὁ χανότης, α.
 Fusorius, α, um, χανότικος, ἡ, ὄν, for- nax, τὸ χανότῆριον, α, *Gleg. Nyff. vas, τὸ χεῖτον, α, ἡ χοῖον, ηε, Nyff.*
 Fustis, τὸ ρόπαλον, α, fuste cado. *Ξυλο- κοπέ, Polib. cæsis fustis, ἡ ξυλοκοπία, αε, id.*
 Fustuarium, ἡ ξυλοκοπία, αε, *Polyb.*
 Fusus, i, ὁ vel ἡ ἀτραχός, α, *Aristot.*
 Fustis, ε, χυδαῖος, αία, αῖον, *Strabo. ὁ καὶ ἡ ἀνότος, α, Dem. ὁ καὶ ἡ φλαδιώδης, ηε, Gal.*
 Futilitas, ἡ φλυαρία, αε, *Lucian.*
 Futurus, α, um, μέλλων, υτα, ὄν, *Dem. sum, μέλλω, id. dicunt, ipsum futurum esse suspiciolum erga Thebanos, εασι μέλ- λειν αὐτὸν ἔχειν ὑπόπλιν πρὸς τὸς Θη- βαίους, idem, futurus sum facere sermonem, i, e. facturum sum sermonem, μέλλω πε- ριεῖξ λόγον, Isoer. futuri eramus perici- tari, i. e. periculatori eramus, ἐμελλο- μέν κινδυνώειν, id. futura utilia alicui, μέλλοντα σωθῆσθαι τινι, id. futurus lau- dari, i. e. laudandus, μέλλων ὑποκρί- σθαι, id. oratio futura dici, i. e. quæ di- cetur, λόγος μέλλων ρηθῆσθαι, id. con- siderare, quismam apparatus sit b. li fu- turi, ὁκρίεω, τις ἐπὶ τῇ σαρακλῇ πρὸ ζωντοφῶς παλέειν, Dem. multa variandari de futuris, πολλὰ μαντιόεω, αὐτὸς μὲν- δόσται ἰστέω, Ἀβιν.*

G A L G E M

idem, *arimo*, *κρήνη ὀπλίζω*, *κρήνησιν*, *κρήνησιν ὀπλίζω*.
Galeo, *κορίστω*. *Conf.* *antecedens Galea*.
Galericulum, τὸ *προκόμιον*, *κ*, *Poll.*
Galerita, *vide Alauda*.
Galerus, τὸ *αὐχιδιον*, *κ*, *Dem.*
Galla, ἡ *κκῆς*, *ιδος*, *parva*, τὸ *αὐχιδιον*, *κ*, *Suid.*
Gallicinium, ἡ *ἀλιχοροσενία*, *ας*, *N. T.* ἡ *κατὰ τὴν ἀλιχοροσενίαν*, *Epit.*
Gallina, ἡ *ἀλιχοροσ*, *ιδος*, *Aristot.*
Gallinaceus, *a*, *um*, ὁ *κ* ἡ *ἀλιχοροσ*, *κ*, *Synes.*
Gallinarium, ὁ *ἰσθμὸς*, *στος*, *Colut.*
Gallinarius, ὁ *ἐνθουσιάζων*, *κ*.
Gallus, ὁ *ἐλάττω*, *ορθ*, *Ἐρ. βορβ.* ὁ *ἀλεκοτρον*, *ὄν*, *Plato*, *qui canere desinit*, *ἀλκίτρον* *ἀποδίδω*, *Lucian.* *galli vox*, ὁ *κλασμός*, *ῥ*, *Plit.*
Ganea, τὰ *σπονδία*, *κ*, *Z. Jim.*
Ganeo, ὁ *χαίρει*, *ορθ*, *κ*, *Bisf.*
Gangrena, ἡ *γὰγγραινα*, *κς*, *Hippocr.*
Gannio, *κινζάω*.
Gannitus, τὸ *κνίζημα*, *ατ*, *Herodot.*
Gargarizatio, ὁ *γαργαρισμός*, *ῥ*.
Gargarizo, *γαργαρίζω*, *Dieje.*
Garrio, *avium inore*, *σπαθίζω*, *LXX.* *i. e.* *blatero*, *σπαθίζω*, *Aristot.* *ληρέω*, *Damp.* *ἀδολοχίζω*, *id.* *φλουαρίζω*, *id.*
Garritus, ὁ *σπαθισμός*, *ῥ*.
Garrulitas, ἡ *σπαθία*, *ας*, *Aristot.* ἡ *ἀδολοχία*, *ας*, *Isocr.* ἡ *φλουαρία*, *ας*, *id.* ἡ *καταλυσία*, *ας*, *id.*
Garrulus, *a*, *um*, ὁ *κ* ἡ *ἀδολοχία*, *ορθ*, *Athen.* ὁ *κ* ἡ *ἀδολοχία*, *κ*, *Aristot.* *φλουαρίζω*, *ὄν*, *Plato*. *ληρέω*, *ὄν*, *Isocr.*
Garum, τὸ *γάρον*, *κ*, *Gal.*
Gaudeo, *χαίρω*, *αλικυα* *re*, *ἐπὶ* *τινι*, *Dem.* *τι*, *id.* *factis*, *συχαίρω* *τῷ* *γενημένῳ*, *id.* *&* *delector* *videns aliquid*, *ἡδύμαι* *ἐν* *χαίρω* *ἰσθμὸν* *τι*, *idem*, *me* *laudari*, *ἡδύμαι* *ἀπὸ* *καλῆς*. *Plut.* *quum audio*, *χαίρω*, *ὄν* *αὐτῷ*, *Isocr.* *quum laudor*, *χαίρω* *ἰσθμὸν*, *Xen.* *quum aliis do*, *χαίρω* *δίδω*, *Plut.* *malis alicujus*, *ὄν* *χαίρω* *τοῖς* *κακῶς* *τινὶ*, *Dem.* *aliquo nomine*, *χαίρω* *σπαρασσάμενος* *τι*, *idem*, *ἐν* *μαζέ* *ῥ* *τι* *μάστιχα* *δέχομαι*, *Plato*. *arbor gaudet valde riguis*, τὸ *δέδρον* *φιλεῖ* *σφόδρα* *ὕδραν*, *Theophr.* *gaudens alorum calamitate sive malis*, ὁ *κ* ἡ *ὄν* *χαίρει* *κακός*, *κ*, *Aristot.*
Gaudium, ἡ *χαρὰ*, *ας*, *Dem.* ἡ *τέρψις*, *ισ*, *Isocr.* τὸ *ἀσχεπαρὲς*, *ορθ*, *Plut.* *ex aliis malis*, ἡ *ὄν* *χαίρει* *κακία*, *ας*, *Aristot.*
Gaua, ὁ *ἀσπ*, *κ*, *Aristot.*
Gaulape, τὸ *ἄφαιμαλλον*, *κ*.
Gaza, ἡ *γάζα*, *κς*, *Theophr.* *Confer Theophr.*
Gazophylacium, τὸ *γάμφυλίκιον*, *κ*, *N. T.*
Gehenna, ἡ *γέεννα*, *κς*, *N. T.*
Celaso, *καταπνέσθαι* *ὅτι* *ψύχας*, *Aristot.* *σπνέσθαι* *ὅτι* *τῷ* *κρίε*, *Herodian.*
Celastinus dens, ὁ *γλασπ*, *ic.* *ὄδς*, *Pell.*
Gelide, *ψύχας*.
Gelidus, *a*, *um*, *κρυδός*, *α*, *ὄν*, *Herodian.*
Gelo, *σπνέσθαι*, *Plato*.
Gelu, τὸ *ψύχ*, *ορθ*, *κς*, *Xen.* ὁ *κρυδός*, *ῥ*, *Philosoph.* τὸ *κρύ*, *ορθ*, *Lucian.* τὸ *κρύ*, *ορθ*, *Xen.*
Ce nebundus, *a*, *um*, *στρώτος*, ἡ *ὄν*, *LXX.*
Gemellus, ὁ *διδυμῖος*, *ορθ*, *Him.*
Geminatio, ἡ *διδυμῖος*, *ατ*, ὁ *διδυμῖος*, *ῥ*, *Plut.*
Gemino, *διδυμίζω*, *aliquid*, *τι*, *Plut.*
Geminus, *a*, *um*, ὁ *κ* ἡ *διδυμῖος*, *κς*, *Aristot.* *Gemini in caelo*, *ὁ* *διδυμῖος*, *ατ*.
Gemiflo, *σπνέσθαι*, *Dem.*
Gemitus, ὁ *σπνέσθαι*, *ῥ*, *Plut.* τὸ *σπνέσθαι*, *ατ*, *Athen.* ὁ *σπνέσθαι*, *κ*, *Theophr.*
Gemma, ἡ *λίθος*, *κς*, *Cl. Alex.* *in vite*, ὁ *ὄν* *λίθος*, *ῥ*, *Theophr.*
Gemmasco, *ἐσθλαμίζω*.
Gemmatio, ἡ *ὄν* *λίθος*, *ισ*.
Gemmatus, *a*, *um*, ὁ *κ* ἡ *λίθος* *αλλοτ*, *κς*, *Cl. Alex.* ὁ *κ* ἡ *λίθος*, *κς*, *Cl. Alex.*
Gemmae, *κς*, *Cl. Alex.*

GEM GER

Gemmanus, a, um, ὁ ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, κ, Cl. Alex.
 Gemmo, ὀφθαλμίζω.
 Gemo, γέω, super aliqua re, ὅπῃ τι, Dem. alie, μέγα στενάζω, id.
 Gena, ἡ παρὰ τὸ ἄσ, Xen. ἡ γένυς, uic, Naz. τὸ μῦλον, κ, Al. Alpb. ἡ γνάθος, κ, Lucian.
 Genealogia, ἡ γενεαλογία, as, genealogiam recensio, γενεαλογία, Herodot.
 Genealogicus, a, um, γενεαλογικός, ἡ, ἐν, Philo.
 Genealogus, a, um, ὁ γενεαλόγος, κ, Laert.
 Gener, ὁ γενεάρχης, κ, Dem.
 Generalis, e, γενικός, ἡ, ἐν, Suid.
 Generaliter, γενικῶς, καθόλου, Aristot.
 Generatim, κτὶ γένε.
 Generatio, ἡ γένεσις, ἐκ, Plato.
 Generator, ὁ γεννητής, κ, Plato.
 Genro, γεννάω, Xen.
 Generose, γενναίως, Herodian.
 Generositas, ἡ γενναϊότης, ἡτορ, Pol. b.
 Generosus, a, um, γενναῖος, αἰα, αἰον, equus, γενναῖος ἵππος, Herodian. homo, ὁ θραυκός γενναῖος, Dem. i. e. nobili genere ortus, κ, ἡ ἰσχυρία, ἐκ, Aristot.
 Genetis, ἡ γένεσις, ἐκ, Plato.
 Genethlia, vide Natalitia.
 Genialis, e, τρυφερός, α, ἐν, Aristot.
 Genialiter, τρυφερῶς, ἰλαρῶς.
 Geniculatim, γουδόν, ὀκλῶ, Lucian.
 Geniculatus, a, um, ὁ ἐν τῇ γονατῶν, ἐκ, Theophrast. γυμναστήριος, ἐκ, ἐκ, Diosc.
 Geniculus, γονατίζω, Poll.
 Geniculum, τὸ γονάτιον, κ, τὸ γόνυ, κ.
 Genitalis, e, γονεϊκός, ἡ, ἐν.
 Genitivus, a, um, γονικός, ἡ, ἐκ, Casus, γονικὴ πτώσις.
 Genitor, ὁ γεννητής, κ, Plut. ὁ γονεύς, ἐκ, id. ὁ γονέας, κ, Plato.
 Genitrix, ἡ γενήτειρα, κ.
 Genitura, ἡ γονή, ἐκ, Lucian.
 Genius, ὁ δαίμων, ἐκ, Pind.
 Cens, τὸ ἐκ, ἐκ, Thuc.
 Centicus, a, um, ἰθνητός, ἡ, ἐν, Hermog.
 Centilis, e, ὁ ἐν τῇ ὀμοιότητι, ἐκ, Aristot.
 Centilitas, ἡ ὀμοιότης, ας, ἡ συγγένεια, ας, Dem.
 Centilitus, a, um, γενικός, ἡ, ἐν.
 Genu, τὸ γόνυ, ἐκ, Plut. flexio, ὀκλῶ, ἐκ τὰ γόνατα, LXX. alicui, γονεπτιῶν τι, N. T. προσκυῖναι τινα, Plut. genibus aduoluer alicui, προσπίπτειν τινί, Chrys.
 Genuinus, a, um, γνήσιος, ἡ, ἐκ, Aristot.
 Genus, τὸ γένος, ἐκ, Dem. genere peregrinus, γένος ἐκ, id. pessimum genus hominum in civitate, ἀνθρώπων τινος ἐν τῇ πόλει ἰδιῶν, id. genus alicujus & familia, γένος τινος καὶ οἰκία, Dem. generis propinquitas, ἡ ἀρχαία τῆ γένεως, idem, genere propior, proximus alicui, γένος ἰσχυρία, ἰσχυρία τινος ἐκ, id. genere remotior, ἀπαιτῶν τῇ γένει ἐκ, id. Genus masculinum, femininum, neutrum, commune, γένος ἀρσενικόν, θηλυκόν, ἀδύτητον, κοινόν, causa, ἐκ, ἐκ, λόγος, Isocr. demonstrativum, deliberativum, judiciale, γένος ἐπιδημιτικόν, συμβουλευτικόν, δικαστικόν, summum, γένος δικάζον, ἡ γενεαλογία, intermedium, γένος μέσος ἡ ἐπάληλον, generis recensio, ἡ γενεαλογία, ας, Isocr. genus recensio, γενεαλογία, N. T. altius alicujus, ἀνοῖν ἐξέταζω γένος τινος, Dem. genus poenae, honoris, essentiae, Penanis, &c. ἐκδοσις τιμαρίας, τιμῆς, υἱίας, πατρίδος, &c. Plato, Alif.
 Geodæsia, ἡ γεωδαισία, ας, Aristot.
 Geographia, ἡ γεωγραφία, ας, Strabo.
 Geographicus, a, um, γεωγραφικός, ἡ, ἐν, Strabo.
 Geometra, ὁ γεωμέτρης, κ, Plut.
 Geometria, ὁ γεωμετρία, ας, Lucian.
 Geometricus, a, um, γεωμετρικός, ἡ, ἐν, Aristot.
 Germane, ἀδελφικός, Joseph.
 Germanitas, ἡ ἀδελφότης, ἡτορ, Chrys. ἡ υἱοσύνη, ἡτορ, Dem.

GER GLA

Germanus, a, um, i. e. non adulterinus, γένιος, ἡ, ἐκ, Dem. i. e. eodem patre ortus, ὁ ἐν τῇ ὀμοιότητι, κ, idem. Conf. Frater.
 Germ n, ὁ βλαστός, κ, Theophr. τὸ βλάστημα, ατος, Isocr. ἡ βλαστὴ, κ, Theophr.
 Germinatio, vide Germino.
 Germinatio, ἡ βλάστησις, ἐκ, Theophr.
 Germino, βλαστῶν, Aristot. germinandi vim habens, βλαστητικός, ἡ, ἐν, Theophr. ad germinandum propensio, βλαστητικός, ἡ, ἐν, id. non germinans, ὁ ἐν τῇ ἀβλαστῶν, κ, id. sero germino, ὁ ἀβλαστῶν, id. mature germino, ἀβλαστῶν, id.
 Gero, φέρο, Dem. pileum, φορέω πῖλον ἡ ἀνδρῶν, Lucian. annulum, φορέω ἀνδρῶν, Eust. remp. ἀνδρῶν τὰ πολιτικά, ἀνδρῶν τὰ δημοτικά, τὰ τὴν πόλιν, τὰ κατὰ, Dem. Isocr. res, τὰ ἀνδρῶν, Dem. res majoribus dignas, ἀξία τῶν ἀνδρῶν, Isocr. multa & præclara, διαπράττωμαι πολλὰ καὶ καλὰ, Isocr. res illustriores, κατὰ τὴν ἀξίαν, ἀξία, id. me obdientem alicui, ἀνδρῶν ἐμαυτὸν ἐπιθεῖν τι, κ, Xen. me virum probum, ἀνδρῶν ἐμαυτὸν δίκαιον, Isocr. me fortuna indiguum, καθίσταμαι ἐμαυτὸν τὴν εὐδαιμονίαν ἀνάξιον, Isocr. me talem erga parentes, γένος ἐμαυτὸν ἀπὸ τῶν γονέων, id. me benignum erga omnes, ὑδίας ἔχω πρὸς ἀπαντας, id.
 Gestæ, αἱ κῆρος, ἐκ, Plut.
 Gerro, ὁ φλόγος, κ, Dem. ὁ λυγρὸς, ἐκ, Lucian.
 Gestæ, res gestæ, αἱ πράξεις, ἐκ, Dem. τὰ ἀνδρῶν, ἐκ, id.
 Gestamen, τὸ φόρμα, ἐκ, Plut.
 Gestatio, ἡ ἐκκρίσις, ἐκ, ἡ ἐκ, ας, Poll.
 Gestatorium, τὸ φορέον, κ, Herodian.
 Gesticator, ὁ μῦθος, κ, Dem.
 Gesticulator, ὁ ὀρχηστὴς, κ, Xen. χειρονομία, Poll.
 Gestio, γαστρίω, aliqua re, τινί, Dem. i. e. vehementer appeto, ἀνδρῶν ἐμαυτὸν τι, Aristot.
 Gesto, φορέω, pileum, πῖλον, Lucian. puerum in ulnis, κερῶ τὸ παιδίον πρὸς τοὺς ἀγκάλαις, Plut. in utero, φέρο ἐν γαστρί, Plato.
 Gestus, us, ἡ ὁρμή, ἐκ, Dem. effingere gestum alicui in statua, ἀνδρῶν τὸ ἔκμα ἐν ἀδριανῶν, id.
 Gibber, κρυπτός, ἡ, ἐν, Hom. κρυπτός, ἡ, ἐν, id.
 Gibbosus, a, um, idem quod antecedens Gibber.
 Gibbs, τὸ κρυπτόμα, ἐκ, Lucian. τὸ δόγμα, ἐκ, Gal.
 Giganteus, ea, eum, γιγαντεύς, αἰα, αἰον, γιγαντεύς, αἰα, αἰον, ὁ ἐν τῇ γιγαντεύσει, ἐκ, Philo.
 Gigas, ὁ γίγας, ατος, gigantis imitor, γιγαντεύς, Suid.
 Gigno, γινῶ, aliquid, τι, Xen.
 Gilvus, a, um, κίρρος, ἡ, ἐν, Ægin.
 Gingiva, τὸ ὄλον, κ, Hippocr. interior, τὸ ἔσθον, κ, Poll.
 Gingrie, γιγρῶ, γιγρῶν.
 Glaber, a, um, φιλός, ἡ, ἐν, Plato, ὁ ἐν τῇ ἀβρί, κ, Cl. Alex. φαλακρός, α, ἐν, Plut.
 Glabresco, φιλώμαι, Aristot.
 Glabretum, ἡ φαλακρία, ας.
 Glabrities, ἡ φαλακρότης, ἡτορ, ἡ φιλότης, ἐκ, Plut.
 Glabro, φιλῶ, Aristot.
 Clacialis, e, ὁ ἐν τῇ κρυφαλότητι, ἐκ, ὁ ἐν τῇ ἀβρί, ἐκ, Aristot.
 Glacies, ὁ κρύσταλλος, κ, Diad. Sic. ὁ πάγος, κ, Plut. ὁ παγετός, κ, Xen.
 Glacio, vide Congelo.
 Gladiator, ὁ κρυπαλός, κ, Herodian.
 Gladiatorius, a, um, κρυπαλικός, ἡ, ἐν.
 Gladiatura, ἡ κρυπαλία, ας, Lucian.
 Gladiolus, τὸ ξιφίδιον, κ, Lucian.
 Gladius, τὸ ξίφος, ἐκ, Xen. ἡ μάχαιρα, ας, Dem. gladium evagino ἡ ἵστρο, γυμνῶ τὸ ξίφος, Herodian. σπῶμαι τὸ ξίφος, Plut.

GLA GLU

gladio cingi, ὁ κρυπαλός, κ, Xen. gladio occido, ξιφοκτονῶ, Suid.
 Glandulā, ὁ ἀδὺς, ὁδός, Al. Alpb.
 Glandulosus, a, um, ὁ ἐν τῇ ἀδυνάδει, κ, caro, ἀδυνάδης, ἐκ, Gal.
 Glans, ἡ βάλανος, κ, Aristot. unguentaria, ἡ μυροβάλανος, κ, id. pudendi, ἡ κρυπαλὴ, κ, Artemid.
 Glarea, ἡ φάμμος, κ, Plut.
 Glaucus, a, um, γλαυκός, ἡ, ἐν, Aristot. γλαυκός, ἡ, ἐν, Theophr. color, ἡ γλαυκότης, ἡτορ, Aristot.
 Glaucodo, ἡ γλαυκώσις, ἐκ, τὸ γλαυκώμα, ατος, Gal.
 Gleba, ἡ βάλανος, κ, Theophr.
 Glebesus, a, um, ὁ ἐν τῇ βάλανῶν, ἐκ, i. e. plenus glebis, ὁ ἐν τῇ ἀδυνάδει, κ, Diosc.
 Glebula, τὸ βάλανος, κ, Aristot. τὸ βάλανος, κ, Strabo.
 Glis, ὁ ἐκκρίσις, κ, Aristot.
 Glisco, αἰσθάνω, Dem.
 Globo, σφαιρῶ, Gal.
 Globositas, τὸ σφαιρικότης, ἐκ.
 Globosus, a, um, ὁ ἐν τῇ σφαιρικότητι, ἐκ, Luc. σφαιρικός, ἡ, ἐκ, Athen.
 Globulus, τὸ σφαιρίδιον, κ, Theophr.
 Globus, ἡ σφαῖρα, ας, Plut.
 Glocio, f. Glocito, κλῶ, Poll.
 Glomeratio, ἐκκρίσις, ἐκ.
 Glomero, σφαιρῶ, ἐκκρίσις, σφαιρῶν.
 Glomerofus, a, um, ὁ ἐν τῇ σφαιρικότητι, ἐκ, ὁ ἐν τῇ σφαιρικότητι, ἐκ.
 Glomus, ἡ σφαῖρα, ἐκ, Hefych.
 Gloria, ἡ δόξα, κ, Dem. τὸ κλέος, ἐκ, id. ἡ εὐκλεία, ας, Isocr. ἡ εὐδοκία, ας, id. & honores, δόξα καὶ τιμαί, Dem. εὐδοκία καὶ τιμή, id. & laus & fama, εὐδοκία καὶ τιμή, Isocr. magna f. illustis, δόξα πολλή, id. immensa, ἀντιπαραβολή, id. sempiterna, αἰώνιος, id. ἡ ἀντιπαραβολή χρόνον ἀντιπαραβολή, id. immortalis, ἀθάνατος, Dem. pulcherrima & maxima, καλλίστη καὶ μεγίστη, Isocr. bona, γένος, Dem. divina & illustis, ἰσχυρία καὶ ἀντιπαραβολή, Isocr. ficta, ἰσχυρία, antiqua, παλαιά, id. gloriam expeto, ἐκ, ἐκ, ἐκ, Dem. σπῶμαι δόξαν, id. ὁρῶμαι δόξαν, Isocr. venor alicujus rei, ἀνδρῶν δόξαν τινος, Dem. adfero, f. pario, σφαιρῶμαι δόξαν τινί, Isocr. παρασκευάζω δόξαν, id. ἀντιπαραβολή τινί, Dem. adipiscor f. consequor, τυχῶ δόξαν, id. κτάμαι δόξαν ἐμαυτῶν, id. λαμβάνω δόξαν, id. habeo, ἔχω δόξαν, id. refero ex aliqua re, ἀνδρῶν ἐκ δόξαν τινος, id. adimo, ἀνδρῶν δόξαν, id. recupero, ἀνδρῶν δόξαν, Isocr.
 Gloriabundus, ὁ κρυπαλός, κ.
 Gloriatio, ἡ κρυπαλότης, ἐκ, N. T.
 Glorifico, δόξω, Deum, ὁδός, N. T. aliquid, δόξω, κ, Baj.
 Gloriola, τὸ δόξω, κ, inanis, κ, Dem.
 Glorior, κρυπαλός, aliqua re, ὅπῃ τι, Isocr. μεγαλυνώμαι τινί, vel ὅπῃ τι, Isocr. valde inconsiderate, ἀντιπαραβολή ἀντιπαραβολή, id. de devitiis, κρυπαλότης, ἐκ, τὸ κλέος, id.
 Glorifice, ἐκκρίσις, Dem. εὐκλεία, Poll.
 Gloriosus, a, um, ὁ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ, κ, Dem. i. e. jactans, ἀντιπαραβολή, ἐκ, Isocr.
 Glos, ἡ γλῶσσα, ἐκ, contr. ας, Pol.
 Glossa, ἡ γλῶσσα, f. γλῶττις, κ, Aristot.
 Glossema, ἡ γλῶσσος, ἐκ.
 Glottis, ἡ γλῶττις, ἐκ, Lucian.
 Glubo, ἀπλῶ.
 Gluma, τὸ ἔσθον, κ, Diosc. ἡ ἀχρῶ, κ.
 Gluten, ἡ κέλλα, κ, Diosc.
 Glutinario, ἡ κέλλωσις, ἐκ, Theophr.
 Glutino, κέλλω, aliquid τι, Plut.
 Glutinosus, a, um, ὁ ἐν τῇ κέλλωσει, ἐκ, Plato, i. e. glutinandi vim habens, κέλλωσις, ἡ, ἐν, Diosc.
 Glutinum, idem quod Gluten.
 Glutio, κρυπαλός, Max. Tyr.

Haras, Dem. aliquid pro virtute, τίθημι τι ἐν ἀρετῇ, *Plato*, pro turpi, ἐν ἀρετῇ, *Plut.*
Harbene, ἡ γὰρ καλῶς, Dem. peitume, φου-
 λήτατα, idem, orationem pro aliquo, λό-
 γον ὑπὲρ τινος, δημογραφία, id. contra ali-
 quem, κατὰ τινος, id. de aliqua re, ἵνα
 λόγον ποιῇ τι, *Isochr.* ῥητορικὸν λόγον ποιῇ τι-
 νος, id. nomen a justitia, ὁ δίκης ἱπ-
 νομάς εἰμι, Dem. multos adversarios, ἔχον
 πολλὰς ἐναντιομαχίας, *Isochr.* rationem si ar-
 gumentum in promptu, ἔχον λόγον ἀρ-
 γου, *D. m.* delectum municipum, ποιεῖ-
 μαί κατὰλογον τῆς δημοκρατίας, id. honorem
 eloquentiae, τιμὰς τῆς λόγου, *Isochr.* ra-
 tum alicujus testamentum, ἐμψύχῳ τῇ δια-
 θέσει τινός, Dem. jus faciendi testamentum,
 κῆρυξ εἰμι διαθήσει, id. rationem si curam
 alicujus, ποιεῖσθαι ἐπιμέλειαν περὶ τινος,
Isochr. τινός, Dem.
Habilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐκατάφορος, ad aliquid,
 πρὸς τι, *Aristot.*
Habilitas, ἡ ἐπαρμογή, ἡς, *Plut.*
Habitatio, ἡ οἰκισ, ἡς, Dem.
Habitator, ὁ οἰκιστὰς, ὡς, Dem. urbis, ὡς
 ἐν τῇ πόλει, id.
Habito, οἰκία, urbem, πόλιν, *Isochr.* ἐν τῇ
 αἰσῇ, Dem. inter aliquos, ἐν τισι, *Plato*.
 in domo, ἐν οἰκίᾳ, *Aeschyl.* in regione,
 κατὰ τὴν αἰσῇ, *Isochr.* terram ali-
 quam, γῆν τινα, *Plut.* in terra, ὅπου τῇ
 γῇ, *N. T.* in inula, ἡσεν, *Isochr.*
Habitus, ἡ ἔξῃς, ἡς, *Gal.*
Habitus, us, ἡ ἔξῃς, ἡς, *Aristot.*
Hac, τῆς, Dem. hac illac cursito, περι-
 μέναι ὅπου καί ποῦ, id.
Hactenus, καὶ ταῦτα μὴ ταῦτα, *Plato*, καὶ
 ταῦτα μὴ δὲ ταῦτα, Dem. μέχρι τούτου,
Thuc.
Haedulus, τὸ ἱερὸν, ὡς, *Athen.*
Haedile, ἡ ἱεροποιία, ἡς.
Haedinus, a, um, ἱερικός, ἡς, εἰς.
Haedus, ὁ ἱερὸς, ὡς, *Aristot.*
Haeditarius, a, um, κληρονομικός, αἰα, αἰν,
Pandect.
Haeditas, ἡ κληρονομία, ἡς, Dem. ὁ κληρ-
 ον, id. hereditatem relinquere, καταλεί-
 πειν κληρον, id. adire, αἰρῖν κληρον, id.
 tenere, ἔχειν κληρον, id. dividere in duas
 partes, διαίρειν μέρηδες δύο τοῦ κληρον, id.
 dividere cum fratre, ἡμεῖς δὲ μέρηδες δύο
 εἶσιν πρὸς ἀδελφόν, id. fortiri, κληρὸν τῇ
 κληρον, id. Conf. *Haeres*.
Haereo, συναίνομαι, in aliqua re, πρὸς τι,
Aristot. i. e. dubito, ἀμφισβητῶ περὶ τι-
 νος, *Isochr.*
Haeres, ὁ κληρονομός, ὡς, Dem. sum, κληρο-
 νομία, id. alicujus, κληρονομός εἰμι τινος,
 id. haerem instituo, ἡ ἱεροποιία, id. scribo aliquem,
 καθίστημι τινα κληρονομόν, *Isochr.* relinquo,
 καταλείπω κληρονομόν, id. fieri bonorum
 alicujus, γίγνηται κληρονομόν τῇ τινός, Dem.
Haereticus, ἡ αἰρεσις, ἡς, *Gal.*
Haereticus, a, um, αἰρετικός, ὡς, ὅν.
Haestantia, ἡ ἱστορία, ἡς, *Aristot.*
Haestatio, ἡ ἱστορία, ἡς, *Isochr.*
Haesito, ἱστορεῖν, *Xen.* Conf. *Dubito*.
Halec, vel *Halex*, ἡ μαντίς, ἡς, *Lucian.*
Hallitus, ἡ ἐκτροχ, ἡς, *Aristot.* ὁ ἀτμός, ὡς,
Plut.
Halo, ἐκτρέφω, *Aristot.* ἀτμίω, *Hippocr.*
Hamatus, a, um, ὀγκιστρικός, ὡς, ὅν.
Hamo, ὀγκιστρίον.
Hamulus, τὸ ὀγκιστρίον, ὡς.
Hamus, τὸ ὀγκιστρίον, ὡς, *Lucian.* hamo capio,
 ὀγκιστρίω, *Cl. Alex.*
Hara, ὁ σφίγξ, ὡς, *Hom.*
Hariola, ἡ μαντίς, ἡς, *Athen.*
Hariolatio, ἡ μαντική, ἡς, *Lucian.*
Hariolor, μαντίζομαι, *Plato*.
Hariolus, ὁ μαντίς, ὡς, *Plut.*
Harmonia, ἡ ἀρμονία, ἡς, *Aristot.*
Harmonicus, a, um, ὁρμονικός, ὡς, ὅν, *A-*
ristot.
Harpago, ἡ ἀρπαγή, ἡς, *Hesych.* ἡ ἀρπαξ, ἀ-
 ραξ, *Poll.*
Harpax, ὁ ἀρπαξ, ἀρ, *Poll.*

Haruspex, ὁ ἱεροσκοπός, ὡς.
Haruspicina, ἡ ἱεροσκοπία, ἡς.
Haruspicium, ἡ ἱεροσκοπία, ἡς.
Haruspicio, ἡ ἱεροσκοπία.
Hasta, τὸ δόρυ, ἀτ, *Aristot.* sub hasta ali-
 quid vendo, λαμβάνω τι, *Diod. Sic.*
 ἀποκρίτω τι, *Plut.*
Hastatus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἰχμητός, ὡς, ὁ καὶ ἡ
 δουροφόρος, ὡς, *Xen.*
Hastile, τὸ ἀκροῖον ξύλον.
Haud, ὡς, vide *Non.* haud dubie, ἀναμειβή-
 τας, Dem. haudquaquam, ἀπαμείβω, Dem.
Haurio, ἀρῶ, aquam ambabus manibus, ὡ-
 δατ, ἀμφότεραις χερσίν, *AE.* ἀρῶ τὸ ὡ-
 δατ, *Plato*, aquam ex Ni'o, ὑδρόρομαι
 ἐκ τοῦ Νείλου, *Plut.*
Haurio, ἡ ἀντλήσις, ἡς, aquae, ὕδατος, *AE.*
Haurium, τὸ ἀντλήσιον, ὡς, τὸ ἀντλήμα,
 ἀτ, *N. T.* ὁ ἀρυστήρ, ὡς, *Thuc.*
Hebdomas, ἡ ἑβδομάς, ἀδ, *Gal.*
Hebeo, ἀμεινύωμαι, *Thuc.* ad lucem, ἀμ-
 ελύνω τὸ πρὸς τὸ φῶς, *Luc.*
Hebes, ἀμεινός, ἡς, ὡς, pugio, ξιφίδιον, *Plut.*
 visus, ἀμεινός ἔραν, hebetem reddere ali-
 quem ad aliquid, ἀμεινός ποιεῖν τινα πρὸς
 τι, *Plut.*
Hebescere, ἀμεινύωμαι, *Thuc.* oculi hebescent,
 ἀμεινύω τὸ ὄφθαλμοι, *Thuc.*
Hebetatio, ἡ ἀμεινύσις, ἡς, oculorum, ὡς
 ὄφθαλμων.
Hebetudo, ἀμεινύσις, aliquid, τι, *Plut.* ad ali-
 quid, ἀμεινύω εἰς τι, id.
Hebetudo, ἡ ἀμεινύσις, ὡς, oculorum, ὡς
 ἀμεινύσις, ὡς, *Hippocr.*
Hecticus, a, um, ἑκτικός, ὡς, ὅν, febris, ἑκ-
 τικός πυρετός, qui febris hectica laborat, ὁ
 ἑκτικός, ὡς, *Gal.*
Hedera, ὁ κιστός, ἡς, *Thuc.*
Hederaceus, a, um, κιστίνος, ἡς, ὅν, co-
 rona, κιστίνος στέφανος, *Athen.* poculum,
 τὸ κιστίνον, ὡς, id.
Hei, ὡς, mihi! ὡς, *Sophoc.* ὡς, *Epigr.*
 ὡς, *Synes.* hei mihi misero, εἰ μοι τῷ
 καλῷ, *Aristoph.* hei miser, αἰεὶ τῷ καλῷ, id.
Heleborus, ὁ ἐλάβωρος, ὡς, *Diosc.*
Helluatio, ἡ ἀσπασία, ἡς, *Aristot.*
Helluo, ὁ αὐτολύκωτος, ὡς, Dem. ὁ ἀσπαστής, ὡς,
Aristot.
Helluo, ἀσπαστής, *Athen.*
Hem, εἰς, virum, ἀνδρὸς.
Hepar, τὸ ἥπαρ, ἀτ, *Gal.*
Hepaticus, a, um, ἥπατικός, ὡς, ὅν, *Gal.*
Hera, ἡ δισκονία, ἡς, *Plato*.
Herba, ἡ ὄσπ, ἡς, *Thuc.*
Herbacens, a, um, ὁ καὶ ἡ βοτανικός, ὡς.
Herbarius, a, um, βοτανικός, ὡς, ὅν, *Diosc.*
Herbesco, βοτανίζομαι, προσζω, *Naz.*
Herbeus, ea, eum, ὁ καὶ ἡ βοτάνος, ὡς, *Plut.*
Herbosus, a, um, ὁ καὶ ἡ βοτανικός, ὡς.
Herbula, τὸ βοτάνιον, ὡς, τὸ βοτάνιον, ὡς.
Heri, χθὲς, *Xen.* ἔχθες, *Isochr.*
Herilis, e, δισποτικός, ὡς, ὅν, jus, δίκαιον δι-
 σποτικόν, *Aristot.*
Heriliter, δισποτικῶς, Dem. κυρίως, id.
Hernia, ἡ κήλη, ἡς, *Gal.* aquosa, ἡ ὑδροκήλη,
 ὡς, *Poll.*
Herniosus, ὁ καλῆτις, ὡς, *Synes.*
Heroicus, a, um, ἡρωικός, ὡς, ὅν, *Plut.*
Heroina, ἡ ἡρώς, ἡς, *Athen.*
Heros, ὁ ἡρώς, ὡς, *Lucian.*
Herous, a, um, ἡρωικός, ὡς, ὅν, *Plut.*
Herus, ὁ δισπότης, ὡς, Dem.
He erus, a, um, ἡρώσιος, ὡς, ὅν, ὁ καὶ ἡ
 χθὲς, compositio, ὡς, ὡς, *Plut.*
Heu! ὡς, Dem. εἰς. Conf. *Heu!*
Heus, ὁ τῶν, sed heus tu, ὡς, ἀλλ' ὡς τῶν, εἰ,
 Dem. ὡς, *Lucian.*
Hic, τὸ χῶμα, ἀτ, *Plato*.
Hic, hac, hoc, ὡς, αὐτῶν, τῶν, Dem. hic
 ipse, αὐτὸς αὐτοῦ, Dem.
Hic, hoc in loco, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.
Hicce, hæcce, hocce υἱοῦ, υἱοῦ, ταῦτα, Gen.
 ταῦτα, ταῦτα, *Dag.* ταῦτα, &c. Dem.
Hicene, idem quod antecedens Hicce.
Hierarchia, ἡ ἱεραρχία, ἡς.
Hilaresco, ἡλαμύνομαι, χαίρωμαι, *Philo.*

Hilaria, τὰ ἡλάρια, ὡς.
Hilaris, e, ἡλαρς, ὡς, ὅν, vita, *Plut.*, *Luc.*
Hilaritas, τὸ ἡλάρων, ὡς, *Suid.* ἡ ἡλαρτης,
 ὡς, *N. T.*
Hilariter, ἡλάρως, vive, εὐθύμως, διαδίδω, *Sy-*
n.
Hilare, ἡλάρως, ἡλάρως, LXX. aliquem, εὐ-
 φραίνω τινα, Dem.
Hilarus, a, um, idem quod Hilaris.
Hinc, ἐξ, ὅθεν, ὅθεν, *Dem.* re-
 pellere, ἐξῆναι ἀπὸ λαύνης, id. hinc & il-
 linc, ἐξῆναι καὶ ἐξῆναι, *Plato*, hinc cernere li-
 cet, ἐξῆναι ῥέδιν διαγινώσκει, *Isochr.* hinc
 colligere, ἐκ τῶν καταμαρτύει, id.
Hinnio, χιμαινίζω, *Xen.*
Hinnitus, us, ὁ χιμαινισμός, ὡς, *Athen.*
Hinnulus, ὁ νεκρός, ὡς, *Plut.*
Hinnus, ὁ vel ἡ χιμαινός, ὡς, LXX.
Hio, χιναίω, *Lucian.* ἀναχίναίω, id.
Hircinus, a, um, τρέχων, ἡς, εἰς, hircina
 pelis, τραχὺς, ὡς, *Plut.*
Hircosus, a, um, ὁ καὶ ἡ τραχομέχων, ὡς,
Aristoph.
Hircus, ὁ τρέχων, ὡς, *Aristot.* hircum oleo,
 τραχίζω, *Hippocr.*
Hirquus, ὁ καὶ ὁ, ὡς, *Aristot.*
Hirustus, a, um, ὁ καὶ ἡ τριχάδης, ὡς.
Hirtus, a, um, ὁ καὶ ἡ λίσσιος, ὡς, *Philostr.*
Hirudo, ἡ βδέλλα, ἡς, *Thuc.*
Hirundineus, a, um, ὁ καὶ ἡ χιλιδόνος, ὡς,
Poll. χιλιδόνος, ὡς, *Athen.*
Hirundo, ἡ χιλιδόν, ὡς, *Aristot.* hundi-
 nem imitor, χιλιδόνος, *Schol. Aristoph.*
 hirundinis pullus, ὁ χιλιδόνος, ὡς, *Eu-*
stat.
Hisco, χιναίω, *Lucian.*
Hispidus, a, um, ὁ καὶ ἡ λίσσιος, ὡς, *Philostr.*
Histeria, ἡ ἱστορία, ἡς, *Isochr.*
Historialis, e, ἱστορικός, ὡς, ὅν, *Plut.*
Historicus, a, um, ἱστορικός, ὡς, ὅν, *Plut.* i. e.
 historiarum scriptor, ὁ ἱστορικός, ὡς, id. ὁ
 ἱστοριογράφος, ὡς, *Diod. Sic.*
Histrion, ὁ μίμος, ὡς, ὁ ὑποκριτής, ὡς, *Plut.*
Histrionalis, e, ὑποκριτικός, ὡς, ὅν, Dem. *Poll.*
Histrionice, ὑποκριτικῶς, *Athen.*
Hiuleus, a, um, ὁ καὶ ἡ χαλαρός, ὡς.
Hodie, σήμερον, ἡς, ὡς, σήμερον, Dem. αὐ-
 ρίν, id. ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, *Lycurg.*
Hodiernus, a, um, ὁ καὶ ἡ σήμερον, ἡς, σήμε-
 ρον, ὡς, in hodiernum diem, μῆρι,
 ἡς, ὡς, σήμερον ἡς, σήμερον ἡμέρας, Dem.
Isochr. εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην, Dem.
Hoedus, vide *Haedus*.
Holofericus, a, um, ἡλοφεικός, ὡς, ὅν.
Homicida, ὁ φονεύς, ὡς, Dem. ὁ ἀνδροφόνος,
 ὡς, id.
Homicidium, ὁ φόνος, ὡς, Dem. ἡ φονία,
 ὡς, *Plato*, committo, ἀποκτείνω τινα, Dem.
 ὁ θραπικόνος, *Naz.*
Homo, ὁ vel ἡ ἄνθρωπος, ὡς, Dem. probus,
 σπουδαῖος, id. bonus & humanus, ὡς, ὡς
 καὶ ἐλάνθρως, id. levis ἡ ἐλαφύς, ὡς, ὡς,
 ὡς, *Isochr.* malus, φούλος, Dem. perditus,
 φούλος, id. exsternus, ὁ ἐξῆναι, *Isochr.* homi-
 num multitudo, πολλὸς ἀνθρώπων, Dem.
Homuncio, τὸ εὐδαιμονίον, ὡς, Dem.
Honestamentum, τὸ κατῆμα, ὡς, *Plato*.
Honestas, τὸ καλόν, ὡς, Dem. ἡ καλοκαχία,
 ὡς, *Xen.* Conf. *Virtus*, item *Honestas*, ὡς,
 ὡς.
Honeste, καλῶς & decenter agere, ὡς, ὡς,
 ὡς, *Dem.*
Honesto, τιμὰς, aliquem, τινα, Dem. δόμι-
 σμός, *Aristot.* σεμνίως, *Dem.*
Honestum, τὸ καλόν, ὡς, Dem.
Honestus, a, um, i. e. honorabilis, ὡς, ὡς
 ἐντιμός, ὡς, *Xen.* i. e. bonus, καλός, ὡς, ὡς,
 Dem. honestum & bonum est, καλὸν καὶ
 ἀγαθὸν ἐστίν, Dem. & decorum est, καλόν
 καλόν καὶ ἀρετὴν εἶναι, id. & justum
 ἐστίν, καλόν καὶ δίκαιον ἐστίν, id.
Honor, ἡ τιμή, ἡς, Dem. ὁ ἐπαιτός, ὡς,
 id. & gloria, τιμή καὶ δόξα, id. & admi-
 ratio, τιμή καὶ ζῆλος, id. ζῆλος καὶ ἐπαι-
 τία, id. studium honoris & gloriae, εὐ-
 τιμία καὶ δόξα, id. magnus, τιμὰ μεγάλη,

J A C I G I

jaculator, ὁ ἀκοντιστής, ὁ, Xen.
 jaculatorius, a, um, ἀκοντιστής, ὁ, in, 107.
 jaculatrix, ἡ ἀκοντίστρια, ἡ.
 Jaculor, ἀκοντίζω, hastam, τὸ δόρυ, Plut. in
 aliquem, τινα, Xen. εἰς τινα, id.
 Jaculum, τὸ ἀκόντιον, ὁ, Xen.
 Jam, ἤδη, pulso, ἀμύνεται, Dem. ἐν τοῖς παρ-
 ὄντι καιροῖς, Dem. ἐν τῷ παρόντι, id. νῦν,
 id. jam jam, παραυτίκα, Dem. ὅσῳ ἐκ ἤδη,
 Xen. jam diu, ἐκ πολλῆς χρόνου, Dem. πο-
 λὺν ἤδη χρόνον, id. jam pridem, πολλά,
 Lucian. jam olim, ἐκ πολλῆς ἤδη, Dem. jam
 inde a pueris, ἐκ τῆς ἐκ νέων, Aristot.
 Janitor, ὁ θυραῖος, ὁ, Lucian.
 Janitrix, ἡ θυραῖος, ἡ, N. T.
 Janua, ἡ θύρα, ἡ, Xen. Januam pulso, θύ-
 ραν ἀπατάω, id. aperio, ἀναπτείνωμι
 τὰς θύρας, Lucian. claudio, θύρας κλείω, N. T.
 Januarius, ὁ ἀνθυστριῶν, ὁ, Dem. ὁ Ἰα-
 νουάριος, ὁ.
 Jaspis, ἡ ἱάσπις, ἡ, Diosc.
 Ibi, ἐκεῖ, bellum gerere, πολεμεῖν, Dem. ma-
 nere, αὐτὸς καταμένειν, Isocr. auctor fuit
 horum, αὐτῷ αἰτίας ἦν τῶν, Dem. ubi,
 ὅπου, ὁ, Isocr. ibid. αὐτῷ, Dem.
 Ibis, ἡ ἰβίς, ἡ, Herodot.
 Ico, σπλίττω, foedus cum aliquo, συνίσταμαι
 συνάλλω σπός τινα, Dem. συνδέομαι σπός
 τινα, Thuc.
 Icon, ἡ εἰκών, ἡ, Isocr.
 Ictericus, a, um, ἡκτερικός, ὁ, ὄν, Gal.
 Icterus, ὁ ἡκτερός, ὁ, Gal. ictero laboro,
 ἡκτερίζω, Diosc. ictero laborans, ἡκτερικός
 ὁ, ὄν, Hippocr. ὁ καὶ ἡ ἡκτεριδής, ὁ, Diosc.
 ictero corripior, ἡκτερίζομαι, Gal.
 Ictus, us, ἡ σκληρὴ, ἡ, Isocr.
 Ictencula, τὸ ἐκένυν, ὁ, Plut.
 Idcirco, διὰ τούτο, Dem. διὰ ταῦτα, id.
 Ida, ἡ ἰδέα, ἡ, Plaro.
 Idem, ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτὸ ἢ ταῦτό,
 Aristoph. ἑστῶ, αὐτὴ ἔτε, Plut. dico, ταυ-
 τολεγεῖα, quod, ταῦτόν, ὅπως, Isocr. quod
 secunda fortuna, ταῦτον τῇ εὐδαιμονίᾳ,
 Aristot.
 Identidem, ὁσαυτά, Xen.
 Identitas, ἡ ταυτότης, ἡ, Aristot.
 Ideo, διό, Dem. διὰ τούτο, id. quod, τὴν ἰσχυ-
 ῖν, Isocr. ideo, quod condidisti homines,
 ὡς, ὅν ἐπλάτας ἀνθρώπους, Plut.
 Idioma, τὸ ἰδιώμα, ἡ, Diosc.
 Idiotia, ὁ ἰδιώτης, ὁ, D. m.
 Idololatra, ὁ εἰδωλολάτρη, ὁ, N. T. sum,
 εἰδωλολατρεύω, Bas.
 Idololatria, ἡ εἰδωλολατρεία, ἡ, N. T.
 Idololum, τὸ εἰδωλον, ὁ, N. T.
 Idonce, ὅπτινδεῖας, Thuc.
 Idoneus, a, um, ὁπτιδεῖς, ἡ, 1107, ido-
 neum tempus, ὁπτιδεῖς καιρὸς, Dem.
 ad aliquid, τινί, Aristot. ἅς τι, Herodot.
 ad gerendam rempublicam, πολιτεύειν,
 Dem. ad negotium χρήσιμος ὅπτι πρᾶγμα,
 id. ad gerendas res justas, πρακτικός τῷ
 δικαίᾳ, Aristot. ad omnia, ἐνέμενος, π. ὅς
 πάντα, Isocr. ad docendum, ἱκανὸς δι-
 δόναι, id. ad aliquid, πρὸς τι, Lucian. cor-
 pore, τὸ σῶμα, Xen. civis, πολίτης, Isocr.
 ad agendum, δυνάμην, πρᾶττειν, id.
 Idus, αἱ εἰδεῖ, αἱ.
 Iecinorofus, a, um, vide Hepaticus, a, um.
 Iecur, vide Hepar.
 Iejune, ἀρδύς.
 Iejunitas, ἡ νηστεία, ἡ, Aristot. ἡ ἀσπεία, ἡ,
 idem.
 Iejunium, idem quod Iejunitas.
 Iejune, ἀσπεία, Gal. νηστεία, Plut.
 Iejunus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσπείος, ὁ, Dem. ὁ
 καὶ ἡ ἀρδύς, ὁ, Lucian. ὁ καὶ ἡ ἀσπείος,
 ὁ, id.
 IESUS, ὁ Ἰησοῦς, ὁ, N. T.
 Jentaculum, ὁ ἀκρατισμός, ὁ, Plut. τὸ ἀκρά-
 τισμα, α. τ. Aristot.
 Jento, ἀκρατίζομαι, Philo.
 Igitur, ἔν, properant, χαῖσιν ἔν, Dem. τοί-
 κω, oportet, δεῖ, id. ἐκέν, precabatur,
 ἐκέν ἄχρητο, id. δεῖ, commemoravi, ἐπίμ-
 νησα δεῖ, id.

IGN IGN

Ignarus, a, um, ἀγνῶν, ὄσα, ἔν, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀνεπιστήμων, οὐθ, Thuc. μὴ ἐπιστάμενος, ἔν, ἔν, Xen.
Ignave, ἀργῶς, se gerere, ἔχεν, Plut. i. e. timide, ἀνάνδρως, se gerere erga hostes, ἔχεν ὡς ἐπὶ ἐχθρῶς, Isocr.
Ignavia, ἡ ἀργία, ας, Dem. ἡ ῥαθυμία, ας, id. & socordia, ἡ ἀργία καὶ ῥαθυμία, id. & negligentia, ῥαθυμία καὶ ἀμέλεια, idem, τὸ ῥαθυμεῖν, idem, nimia & intempestiva, ῥαθυμία πολλὴ καὶ ἀκαιρῶς, id. insignis & pernicioſa, ὡς ἡ ἀλλοεῖα καὶ ἀήκεια, id. ignavia se dare, ἀποκλίνειν ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν, idem, per ignaviam negligere aliquid διὰ ῥαθυμίαν ἀποθιβεῖν τι, idem, ignavian ἐκπονεῖν, ἀποθιβεῖν ῥαθυμίαν, id. & timiditas, ἡ ἀνανδρία καὶ κακία, Dem. & mollities, καὶ μαλακία, id. & socordia, καὶ ῥαθυμία, id. facere aliquid ob ignaviam & effeminatum animum, ποιῆν τι δειλίας καὶ ἀνανδρίας ὅσῃ, id.
Ignaviter, i. e. segniter, ἀργῶς, Dem. ῥαθυμῶς, Isocr. i. e. timide, ἀνάνδρως, id. κακῶς, Dem.
Ignavus, a, um, i. e. piger, ὁ γὰρ, ἡ, ἐν, Dem. ἀργίαν, ἄν, ὄσα, ἔν, id. ὁ καὶ ἡ ῥαθυμῶς, κα, Isocr. ῥαθυμῶν, ὄσα, ἔν, id. i. e. timidus, ὁ καὶ ἡ ἀνανδρῶς, κα, Dem. φαδλῶς, κα, ὄν, id. μαλακῶς, ἡ, ἐν, Isocr. sum, ῥαθυμῶν, Dem. ἀργέα, id. μαλακίζομαι, id. κακίζομαι, id.
Ignis, ἡ πυρρῶς, G. l.
Ignis, a, um, πυρρῶς, ἡ, ὄν, Theophr. ὁ καὶ ἡ πυρρῶς, κα, Dioſc. ὁ καὶ ἡ πυρρῶς, ὄν, Plao.
Ignium, τὸ πυρρῶν, κα, Plato.
Igniculus, τὸ πυρρῶν, κα.
Ignis, τὸ πυρρῶν, πυρρῶς, Aristot. facer, τὸ ἱρυσίπτεας, ατῶς, Gal. cœlestis, ὁ πυρρῶς, ὄν, Aristot. cœlo descendens, πυρρῶς καταβάς, Poët, fatuus, ὁ πολυδιδυκῶς.
Ignitus, a, um, ὁ καὶ ἡ πυρρῶς, ατῶς, Dioſc. ὁ καὶ ἡ διαπυρρῶς, κα, Plut.
Ignobilis, e, genere, ὁ καὶ ἡ ἀγρία, ἔν, Dem. ὁ καὶ ἡ δυσγένεια, ἔν, nomine, ὁ καὶ ἡ ἀδόξος, κα, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀνένου, κα, id.
Ignobilitas, e, generis, ἡ δυσγένεια, ας, Plut. nominis, ἡ ἀδόξια, ας, Dem. & humilitas, καὶ ταπεινότης, id.
Ignominia, ἡ δειλία, ας, Dem. ἡ ἀδόξια, ας, id. & contemptus, ἀδόξια, καὶ αἰχμῶν, idem, ignominiam alicui adfero, αἰχμῶν φέρω τινί, id. concolo in tenebras & ignominiam, γινώσκω ἐν κακίᾳ τὴν δυσκλῆαν, id. fugio ignominiam, ἐφεύγω ἀδόξιαν, id. abstergo ignominiam rerum gestarum, ἀποτοίχομαι τι καὶ ἐπὶ τῷ πεπραγμένῳ ἀδόξιαν, Dem. ignominia adicio & pessime tracto, στίμω καὶ τὰ ἔχοντα παρὰ τὴν τιμὴν, id. contra omne jus & æquitatem noto, παρὰ τὰ δίκαια πάντα ἀτιμάζω, Dem.
Ignominioſe, ἀδόξως, Dem.
Ignominioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτιμῶς, κα, Dem. & turpis, ἐπιτιμῶς, καὶ αἰχρῶς, id. ignominioſum habetur jam, versari in rep. ἐπιτιμῶν ἢ καὶ τὸ πολυτιμῶν, id. ignominioſum duco, ἐν αἰχρῇ καὶ τιμῇ, id.
Ignorabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀγνοῶς, κα, Lucan.
Ignorantia, ἡ ἀγνοία, ας, Dem. ἡ ἀγνοία, ας, idem, & incitia rerum, ἡ ἀγνοία καὶ ἀγνοία πραγμάτων, id. & oblivio, ἀγνοία καὶ λήθη, Isocr. cum ignavia conjuncta ἀγνοία μεμιγμένη κακία, Dex. incido in ignorantiam, ἐμπίπτω εἰς ἀγνοίαν, Isocr. facere aliquid ex ignorantia, ποιῆν τι δι' ἀγνοίαν, Dem.
Ignoratio, ἡ ἀγνοία, ας, Dem.
Ignoro, ἀγνοῶ, res, τὰ πράγματα, Dem. aliquem, τινά, id. aliquid, λαμβάνει μὴ τι, id. nihil aliorum, ὅθεν ἢ ἄλλων ἀπολείπει, id.
Ignoscentia, ἡ συγγνώμη, ας, Dem. Conf. Venia.
Ignoscentibilis, e. συγγνώμης, ἡ, ἐν, Plut.
Ignosco, συγγνώσκω, alicui peccatum, τὴν ἀμαρτίαν, Eurip. fraudem, τὴν ἀπάτην, Pbi-

IGNILL

Idolat. allicui, *Κυβερνήμην ἔχω τινί, Isocr.*
Κυβερνήμην δίδωμι τινι, Polyb.
Ignotus, a, um, ἀγνώστου, ἴνη, ἰνως, *Dem.*
alicui, ἀγνώσ τινι, *id.* de rebus ignotis
loqui, πρὸς ἀγνοούμενον λόγους ποιῶναι,
Isocr.
Illex, ὁ πρῶτος, v, *Aristot.*
Illicet, εἶναι δὲ.
Illicetum, ὁ ποταμὸς, ἄνθος.
Illiceus, a, um, πρῶτος, ἴνη, ἰνως, *Aristot.*
Illabor, εἰσπλῶ, in aliquid, εἰς τι, *Thuc.*
Illatoratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέρας, v, *La-*
cian. aurum, ἀπέρου, χρυσοί, *id.*
Illac, ἐκείσε.
Ilacrimor, ἐπιδάκρυον, mortuo, πρὸς τεθνηῶτα
fortunæ mea, καταδάκρυον τὸ ἐμὸν
τύχῃ, *Xen.*
Ilacius, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀβελίτης, ἔσθ, *Xen.*
Illaqueo, παρὰδίδω, aliquem, τινά, *N. T.*
Illaudatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνιγκυμίας, v, *Isocr.*
Il'e, a, ud, ἐκείνους, ἐκείνη, ἐκείνη, *Dem.* ille
ipse, ἐκείνους αὐτοί, *id.*
Illecebra, αἱ ἐπαρχαί, ἄν, *Plato.*
Illecebrosus, a, um, ἐπαρχώδης, ἡ, ὅν, *Tibul.*
& attractitius, ἀρχαί καὶ ἐπολκοί, *Ælian.*
Illementum, ἡ ἐπαρχαία, ἡ, *Plato.*
Illegitimus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔκνομος, v, *Phil.*
ὁ καὶ ἡ ἔκνομος, v, *id.*
Illepide, ἀχαρίντης, ἀχαρίτης, *Hermog.*
Illepidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀχαρίτης, ἰσθ, *He-*
rodian.
Il libate, ἀφαίσεις, f. ἀφαυσι, *Plut.*
Il libatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀφαυστός, v, *Phil.*
ὁ καὶ ἡ ἀφαιστος, v, *Plut.*
Il lberalis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνιδόθεις, v, & tenax,
καὶ μικρολόγος, *D. m.* i. e. fervilis, ὁ καὶ ἡ
δυστορετής, ἔσθ, *Xen.*
Il lberalitas, ἡ ἀνιδόθεις, ας, *Aristot.* i. e.
ingenium fervile, ἡ ὀργάνεια, ας, *Cl. Alex.*
Il lberaliter, ἀνιδόθεις.
Illic, ἐκεί, *D. m.* nulli erant illic, præter-
quam Ithebani, καὶ γὰρ ἦσαν αὐτοί, πᾶσι
Θεσσαῖοι, *id.*
Illicio, ἐπάρω, *Dem.* aliquem, ἐπάρω τινά,
Isocr.
Illicite, ἀθέτως, *Hesych.*
Illicitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀθέτως, v, *Plat.*
ὁ καὶ ἡ ἀθέμιτος, v, illicita precor, ἀθέμιτα
εὐχόμεναι, *Xen.* facio, ἀθέμιτα ποιεῖν, *id.*
Illicitum, idem quod Illecebra.
Illico, παραστικά, *Dem.* Conf. Statim.
Il lido, προσβάλλω, aliquid alicui, πρὸς τινί,
Plut.
Il ligo, ἐνδέω, legi, εἰς νόμον, *Plato.*
Il limis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπλῆς, v.
Il linc, ἐκείνην, *Dem.* ἐντεύθην, *id.*
Il llinimentem, τὸ ὑπὸ χρίσμα, αὐτός, *Diog.*
Il llinio, ὑπὸ χρίω, *Gal.*
Il llio, ἡ προσέειλε, ἡ, *Plat.*
Il lteratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευστος, v,
Æschin. ὁ καὶ ἡ ἀγράμματος, v, *N. T.* ὁ
ἐκ τῆς λόγων ὄν, *Plut.* Conf. *Indotus.*
Il ltitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπὸ χρίστος, v, *Gal.*
Il lld, ἐκείσσι, sermonis, τῷ λόγῳ, *Herodot.*
Il llotus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀλῶτος, v, *Plut.* ὁ καὶ
ἡ ἀνιπλῶτος, v, *N. T.* illotis manibus, ἀ-
νίστοις χερσὶ, *Naz.* pedibus, ποσὶ, *Phil.*
Il lloc, ἐκείσσι, ire, πορεύεσθαι, *Dem.* ἐκεί, ὅ-
στις aliquid, ἐκεί ἐπιτίθειται, *Clarf.* &
inde huc, ἐκείσσι, καὶ ἐκείνην δούλο, *D. m.*
Il lluco, ὑπὸ λάρω, *Xen.* ὑπὸ λάρωμαι, alicui
τινί, *id.*
Il llucesco, ὑπὸ λάρω, *N. T.* ὑπὸ λάρωμαι, talibet
tempore illucescebat, ἐπὶ φάσκι Καλῶτα, *id.*
ubi illuxit, sc. dies, ὑπολαμπύσσας ἑα-
σαι, il l luescente die, διαφασκύντας ἡμέρας,
Herodot.
Il l ludo, ἐμπαιζω, alicui, τινί, *N. T.* ἐμπα-
ίζειν τινά, *Dem.* ἐκέρωσθαι τινά, *Lucian.*
ἐκέρωσθαι τινά, *Herodian.* operibus alioque,
ἐκέρωσθαι εἰς ἕνα τινός, *id.*
Il l lminate, περιτινύμεναι.
Il l lminatio, ὁ ὑπὸ λάρω, ας, *Phil.* ὁ ὑπὸ
τινός, v, *N. T.* ἡ ἐμπαίζω, ας, *Naz.*
ἡ ἐκέρωσθαι, ας, *apud Theol.*

INÆ INC

Inestimabilis, ε, i. e. τιμῆς, ὃ καὶ ἡ ἀτίμη-
 τος, ε, Dem. i. e. pretii magnitudine mo-
 dum excedens, ὃ καὶ ἡ ὑπερτίμητος, ε, A-
 ristot.
 Inextinguo, ἰσχυμαίνω, κυμαίνωμαι, Plut.
 Inadfectatus, α, um, ὃ καὶ ἡ ἀκατάσκατος, α,
 Basf. ὃ καὶ ἡ ἀπριζος, ε, Athen.
 Inagitabilis, ε, ὃ καὶ ἡ ἀτάλυστος, ε, Philo.
 Inamabilis, ε, ὃ καὶ ἡ ἀάρετος, ε, Philo, ὃ
 καὶ ἡ ἀφιλος, ε, Plut. ὃ καὶ ἡ ἀχαρις, ιτ, Herod-
 ian.
 Inambitiosus, α, um, ὃ καὶ ἡ ἀφιλότιμος, ε, A-
 ristot.
 Inambulatio, ὃ ἀείπατος, ε, Plut.
 Inambulo, ἰμπεπατία, Aristoph.
 Inamcenus, α, um, ὃ καὶ ἡ ἀχαρις, ιτ, He-
 rodian.
 Inaniae, αἱ κενότητες, ατ.
 Inaniloquus, α, um, ὃ καὶ ἡ κενολόγος, ε.
 Inanimatus, α, um, ὃ καὶ ἡ ἀψυχός, ε, Dem.
 Inanio, κινῶ, Theophr. παραινῶ, Plut.
 Inanis, ε, κενός, ἢ, ὄν, omnium, πάντων,
 Χρσ. ὃ καὶ ἡ διάκειτος, α, Plut. μάταιος,
 αἰα, αἰν, sermo, λόγος, Dem. gloria, ἡ
 κενδοξία, ατ, studium, ἡ κενσπαδία, ατ.
 Inanitas, ἡ κενότης, ιτ, τὸ κενόν, ε.
 Inaniter, κινῶ, i. e. frustra, διακινῶ, Polyb.
 cupiendo, κενσπάσθαι, Plut. loquor, κενολο-
 γῶ, Lucian.
 Inaquosus, α, um, ὃ καὶ ἡ ἀνυδρός, ε, Geopon.
 Inaratus, α, um, ὃ καὶ ἡ ἀνύρτος, ε, Hom.
 Inarefacio, καταξηραίνω, Theophr.
 Inaresco, καταξηραίνωμαι, ἀπεξηραίνωμαι, Diosc.
 Inargentatus, α, um, ὃ καὶ ἡ ὑπάρρυτος, ε,
 Herodot.
 Inargento, ὑπάρρυτος, Athen.
 Inarticulatus, α, um, ὃ καὶ ἡ ἀδιάρθρωτος, ε,
 AEL.
 Inartificialis, ε, ὃ καὶ ἡ ἀτιχός, ε, Aristot.
 Inartificialiter, ἀτιχῶς.
 Inassatus, α, um, i. e. affatus, ἐπὶ δὲ, ἢ, ἐν,
 caro, ἐπὶ ἐν κρέατι, Plut. ὃ καὶ ἡ ἐξοπτός, ε,
 Hippocrates.
 Inassuetus, α, um, ὃ καὶ ἡ ἀήθης, α, ad ali-
 quid, τινός, Dem.
 Inaudax, ὃ καὶ ἡ δούτολμος, ε, Lucian. ὃ καὶ ἡ
 ἀτελμός, ε, Thuc. sum, ἀτελμῶ, id.
 Inaudio, ὑπακούω, aliquid, τινός, Plut.
 Inauditus, α, um, ὃ καὶ ἡ ἀήκτος, ε, Cl.
 Alex. ὃ καὶ ἡ ἀπυστος, ε, Herod.
 Inaugurato, κατ' ἐπίσημα.
 Inauguro, ἐπισημαίνωμαι, aliquid, τι.
 Inauris, ἡ ἀύατος, ιτ, Soph. τὸ ἐνώτιον, ε, ex
 auribus longas inauris dependentes habet,
 ἐν ᾗ ἄνθρωποι αὐτῶν ἐνώτια μακρὰ δύνανται
 κρεμνῆσθαι, AEL.
 Inauratus, α, um, ὃ καὶ ἡ ὀφθαλμικός, ε, Plato.
 Inauritus, α, um, ὃ καὶ ἡ ἀατος, ε, Euf.
 Inauro, χρυσίω, aliquid, τι, Athen. κατα
 χρυσίω τι, Plut.
 Inauspicato, δυσσημαίνω.
 Inauspicius, α, um, ὃ καὶ ἡ δυσσημαίνος, ε,
 Plut. ἐν ὕμνῳ, ε, Aelian.
 Inausus, α, um, ὃ καὶ ἡ ἀτέλματος, ε, Theodor.
 Incadus, α, um, ὃ καὶ ἡ ἀτρυκτός, ε.
 Incalceatus, α, um, ὃ καὶ ἡ ἀπέδιλος, ε, A-
 Eschyl.
 Incalresco, διαθιρμαίνωμαι, Dem.
 Incalfacio, διαθρῖνωμαι, Dem.
 Incallide, ἀδύλας, Thuc.
 Incallidus, α, um, ὃ καὶ ἡ ἀδύλας, ε, Dem.
 Incandescio, ἐκπυρρῶμαι, Gal.
 Incanescio, παλιόμοι, Aristot.
 Incantamentum, ἡ ἐπαδία, ιτ. Polyb. τὸ ἱ-
 παγμα, αἰς, Greg. ἡ γυνταία, ατ, Polyb.
 ἡ τρυβρία, ατ, Chrys. τὸ γυντάμα, ατ, Plut.
 Incantatio, ἡ γυνταία, ατ, Plut.
 Incanter, ὃ καὶ ἡ ἐπαδία, Euphr. ἡ τρυβρία,
 αἰς, Plut. ὃ φαρμακεία, αἰς, Lucian. ὃ
 γυνός, ιτ, Herodot.
 Incanto, ἐπαδία, aliquid, τι, Chrys. ἐπαδομαι
 τινι, Lucian. γυντάω τι, Plut.
 Incanus, α, um, ὃ καὶ ἡ ἀπένετος, ε, Dem.
 Incarnatio, ἡ σάρκασις, αἰς, Chrys. ἡ ἐνανθρώ-
 πσις, αἰς, Greg. ἡ ἐνσάρκωσις, αἰς, Ignat.

INC INC

Incarnare, *ἐκθροπίζειν*, *Dionys. σαρκῶς, Naz.*
 Incassum, *φράδας. Conf. Frustra.*
 Incavo, *καταίω.*
 Incaute, *ἀπροσώτως, Xen. ἀπρὸς κίπλους, Dem.*
 Incautus, *α, um, ὁ κὴ ἡ ἀφελῆλος, κ, Dem.*
ὁ κὴ ἡ ἀπρονοήτος, κ, Lucian.
 Incedo, *εἰσέρχομαι, D.m. pari gressu cum*
alio, ἴσα βαίνει τι, id. graviter, βαδίζει
ἐντάλας, Aristoph. fummis digitis pedum,
ἀκροβάτας, Lucian.
 Incelebris, *ε, ὁ κὴ ἡ ἀνόητος, κ, Dem.*
 Incendiaria, *ἡ πυρκαλὶς, ἴλος, Aristot.*
 Incendiarius, *πυρπολάτης, κ, ὁ πυρπολῶν,*
οντος, Lucian.
 Incendium, *ὁ ἐμπρησμός, ὤ, Plut. ἡ πυρκαϊά,*
ἔς, Dem.
 Incendo, *ἐμπρήθω, aliquid, τί, Xen. ἐμ-*
πίμπρημι τι, Plut. καταπίμπρημι τί, id.
ἐμπύριζω τι, Diod. Sic. κατακαίω τι, Plut.
odores, ὀπθύμια, Philo. i. e. incito, ἀπα-
ρίζω, D.m. Conf. Incito.
 Incensio, *ἡ ἐμπρηστις, εως, Aeschin. ὁ ἐμπρη-*
σμις, ὤ, Philo.
 Incensum, *τὸ θυμίαμα, ατος, Diod. Sic.*
 Incentivum, *τὸ ἐπιέκτανμα, ατος, Ach. Tab.*
τὸ ἐμπύρδωμα, ατος, Long.
 Incerniculum, *ἡ τιλίχ, ας.*
 Incerno, *διαλίγω, Xen.*
 Incero, *ἐγκρῶ, Hippocr.*
 Incerte, *ἀδόλως, N. T.*
 Incertitudo, *ἡ ἀδελότης, πτος, Hippocr.*
 Incerto, *ἀδόλος, N. T.*
 Incertus, *α, um, ὁ κὴ ἡ ἄδελος, κ, Plut. ὁ*
κὴ ἡ ἀσπίος, ἴος, Plut. i. e. instabilis, ὁ κὴ
ἡ ἀσάθης, ἴος, Dem. ὁ κὴ ἡ ἀσάθικτος, κ,
id. ὁ κὴ ἡ ἀκατάστατος, κ, id. rumor, ἡ
ἐμφαν ἀδίστατος, Dion. Hal. incertum reddo,
ἀδελός, Philo.
 Ineffabilis, *ε, ὁ κὴ ἡ ἀκατάπαυστος, κ, N. T.*
 Incessio, *ἡ ἐσβολή, ἔς, Plut.*
 Incesso, *προκαλίνομαι, aliquem, τινά, Xen.*
saxis, βάλλω λίθους, Thuc. incessit cum ti-
mor, δῶς ἐπῆλθεν αὐτῷ, Lucian.
 Incessus, *us, τὸ βῆδισμα, ατος, Dem.*
 Inceste, *μιάρῃς, Dem.*
 Incesto, *μισῶ, Lucian.*
 Inestum, *vide Incestus.*
 Incestus, *α, um, μιάρῃς, α, ὄν, Dem. ὁ κὴ ἡ*
ἀνέμιος, κ, id.
 Incestus, *us, ἡ συνουσία ἀνόσιος, γάμος ἀνό-*
κιστος κὴ ἀέμιμος.
 Inchoo, *αρχομαι, vide Incipio.*
 Incido, *ἐκπίπτω, in fossam, εἰς τέρρον, Xen.*
in fermonem, εἰς λόγον, D.m. in vena-
bula, τοῖς θυράττοις, Aelian. in calamita-
tes, περὶ πῖπτα συμφοραῖς, Isocr. in ali-
quem, ἐντυγχάνω τινί, Plato, περὶ τυγχάνω
τινί, Dem. in contemptum, ἐγκρῶ ἀλο-
γίης, Herodot. id. quod fortuito incidit,
τὸ ἀπροσπίπτον, Dem. quæ quotidie inci-
dunt, τὰ καθ' ἡμέραν ἡμέραν συμπίπτοντα,
Isocr.
 Incido, *ἐγκρίπτω, ὀπκρίπτω, ἰντῖνω, i. e. in-*
scupo, ἐκκατέπτω, Plut. nervos rerum ge-
rendarum, ἐκστέμνω τὰ νῦρα τῶν περ-
γμάτων, Dem.
 Incile, *ἡ διάρῃς, γῆς, Theophr.*
 Incingo, *διαζάννυμι, Lucian.*
 Incipio, *ἀρχομαι, opus a Deo, ἔργα ἀπὸ τοῦ*
Θεοῦ, orationem inde, λόγῳ ἐκτεθεῖς, Xen.
ab iis, de quibus constat, ἀπὸ τῶν ὁμιλο-
γημένων, Dem. victoria præcæna, ἐξ ἔργῳ ὀπ-
τικῆς σκαλόνος, Plut. ἡ σκαλὶς, Λικ. bel-
lum, κατάρχῳ πολέμου, Plut. fermonem, ἡ
λόγον, Plato, ἀρχὴ τοῦ λόγου σοφίσματος, Isocr.
 Incircumcissus, *α, um, ὁ κὴ ἡ ἀπερίτμητος, κ,*
N. T.
 Incircumscribitus, *α, um, ὁ κὴ ἡ ἀπερίγραπτος,*
κ, Damasc.
 Incise, *f. Incisum, καὶ κόμματα, κομματι-*
κῆς, Hermog.
 Incisio, *ἡ ἐκκοπή, ἔς, Suid. ἡ ἐντομή, ἔς, A-*
rifoph.
 Incisum, *τὸ κόμμα, ατος, Quindzil.*
 Incisura, *ἡ ἐκκοπή, ἔς, ἡ τομή, ἔς, ἡ ἐντομή,*
ἔς, Aristoph.

INC INC

Incita, ἡ *σινία*, ας, *Plut.*
Incitabulum, τὸ ὀρμητήριον, κ, *Xen.*
Incitamentum, τὸ ὀρμητήριον, κ, *Xen.* συ-
sus, τὸ ἰγερτήριον, κ, *δρόμα*, *Ælian.* has-
bere aliquid ad aliquid, ἵκνυσμα ἔχεν τι
εἰς τι, *Herodian.*
Incitate, ὀρμητικῶς, ferri ad aliquid, ἔχεν
πρὸς τι.
Incitatio, ἡ *παρόρκησις*, ὡς, *Xen.* ὁ *παρο-*
ρξυσμός, ὅ, *N. T.*
Incito, *παρορμῶ*, aliquem ad aliquid, *τινὰ*
ὅπῃ τι, *Xen.* ad certamen, *τινὰ εἰς ὄλεθρον*,
id. ad regnum, *τινὰ πρὸς βασιλείαν*, *Plut.*
aliquem ad faciendum aliquid, *τινὰ ποιεῖν*,
id. Conf. *Horror.*
Incivilis, ε, ὁ κῆ ἡ ἀπειροκαλὸς, κ, *Dem.* ὁ κῆ
ἀγροίκος, κ, & illepidus, κῆ *σχαρπ*, *Plut.*
Inciviliter, *ἀγροίκως*, *Plato*, *Σκιάς*, *Aristoph.*
Incivilities, ἡ ἀπειροκαλία, ας, *Dem.*
Inclamo, ἡ *μολοῶ*, *Thuc.* ὀπιθόδια, aliquem,
τινὴν, *id.*
Inclaresco, ὀπφάνομαι, victoriā, *δόξαν αἰφν-*
νίκης, *Herodian.*
Inclemens, ὁ κῆ ἡ ἀπλῶς, ὡς, *Basf.* χαλεπῶς,
ἡ, ὄν, *Dem.* ὁ κῆ ἡ δύσκολος, κ, *id.*
Inclementer, ἀπλῶς, ἀπροσώπως, *Isocr.*
Inclementia, ἡ ἀπλῶεια, ας, *Suid.* ἡ χαλεπι-
της, ὡς, *Isocr.* ἡ ἀντιπικία, ας, *Dem.*
Inclino, ἡ ἑγκλίσις, ὡς, *Aristot.*
Inclino, ἑγκλίνω, ad aliquid, πρὸς τι, *Aristot.*
ἀνγκλίνω πρὸς τι, *id.* res inclinant, πρὸς
ῥαχματὰ κλίνει, *id.*
Includo, ἑγκλείω, vase, εἰς ὄργανον, *Diog.*
aliquem castris, κατακλίδω *τινὰ ἐν στρα-*
πέδῳ, *Herodian.* in munimento, *τινὰ ἐν*
ἔρμην, *Xen.* in corpore aliquid, *τι ἐν*
σώματι, *Gal.*
Inclusio, ἡ ἑγκλείσις, ὡς.
Inclutus, α, um, κλυτός, ἡ, ὄν. Conf. *Ch-*
bris
Incoactus, α, um, ἰκάν, ὅτ, ὄν, *Dem.* ἰκ-
σῆ, ἰα, ἰον, *Aristot.*
Incoctio, ἡ ἰνσιψις, ὡς.
Inconatus, α, um, ὁ κῆ ἡ ἀδαιπνος, κ, *Plat.*
Inceptio, ἡ ἀρχή, ὡς, *Aristot.*
Incepto, ἀρχομαι, *Dem.* Conf. *Inscrip.*
Inceptum, τὸ τέλμαμα, ὡς, *Thuc.*
Incogitabilis, ε, ὁ κῆ ἡ ἀπερίσκητος, κ.
Incogitans, ὁ κῆ ἡ ἀλόγιστος, κ, *Plato.*
Incogitanter, ἀλογίστως, *Isocr.*
Incogitantia, ἡ ἀλογιστία, ας, *Polyb.*
Incognitus, α, um, ὁ κῆ ἡ ἀγνοῦστος, κ, *Plut.*
ὁ κῆ ἡ ἀσιωδῆλος, κ, *id.*
Incohibilis, ε, ὁ κῆ ἡ ἀσυμφωνῆς, ἰσ, *Suid.*
Incola, ὁ κῆ ἡ ἱκτικός, κ, *Strabo*, ὁ κῆ ἡ κάτοι-
κῆ, κ, *Aristot.* ὁ οἰκῆτορ, ὡς, *Dem.* ὁ
ἰκάν, ὡς, *id.* urbis alicujus, ἰκάντορ
ὡς ἢ *τινι πόλει*, *id.*
Incolo, οἰκίω, urbem, πόλιν, *Isocr.* ἐν
πόλει, *Dem.* κατοικίω πόλιν, *Isocr.*
Incolumis, ε, *Co*, α, εν, ager s. regio,
σάα χάρα, *Dem.* ὁ κῆ ἡ ἀκράτης, κ, ὡς,
πόλις ἀκράτης, *id.* & ab incommodis libe-
ratus κῆ *μὴδεν πάχων*, *id.*
Incolumitas, ἡ *κατρία*, ας, urbis, ἀσφάλ-
της, *Dem.* ἡ ἀσφάλεια, ας, *Thuc.*
Incomatus, α, um, ὁ κῆ ἡ ἀτρεξ, κ.
Incomitatus, α, um, ὁ κῆ ἡ ἀπαρτημένη,
Incommenatus, α, um, ὁ κῆ ἡ ἀσφατῆς, κ.
Incommodatio, ἡ βλάβη, ὡς, *Plut.*
Incommode, ἀσυμφωνῶς, φάλας, *Dem.*
Incommeditas, ἡ βλάβη, κς, *Plut.*
Incommodo, βλάβη, aliquem, *τινὰ*, *Dem.*
ἀνγκλινῶμαι τινι, *Aristot.*
Incommudum, ἡ βλάβη, κς, *Dem.* τὸ βλά-
βος, ὡς, *Dem.* Conf. *Dammum.*
Incommodus, α, um, ὁ κῆ ἡ ἀσύμφορος, κ,
Dem. ὁ κῆ ἡ ἀναφύλας, ἰσ, *Isocr.* ὁ κῆ ἡ
ἀνυστιπλῆς, ἰσ, *res incommoda civilis*
στρεῖμα ἀνυστιπλῆς τῇ πόλει, *Dem.*
Incomparabilis, ε, ὁ κῆ ἡ ἀσύγκριτος, κ, ὁ κῆ ἡ
ἀσμελέτης, κ.
Incompertus, α, um, ὁ κῆ ἡ ἀγνοῦστος, κ, ὁ
κῆ ἡ ἀγνοῦστος, κ, *Thuc.*
Incomposita, ἀτάκτως, *Thuc.* ἀκασμένη, *Dem.*
ago, ἀκασμένη, *id.*

I N C I N C

Incomptertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀγνώριςτος, u, ὁ
 καὶ ὁ ἄγνωστος, u, *Thuc.*
 Incompositus, ἀτάκτος, *Thuc.* ἀκοσμίτης, *Dem.*
 ago, ἀκοσμία, *id.*
 Incompositus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτάκτος, u, *Thuc.*
 ὁ καὶ ὁ ἄνωστακτος, u, *Dem.*
 Incomprehensibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσύλληπτος, u,
Diof.
 Inconspuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκοσμος, u, *Plut.*
 Inconceivus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδίμιςτος, u,
Thuc.
 Inconciliabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσιωάλλακτος, u,
Dof.
 Inconcinne, ἀναρμότως.
 Inconcinuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέμιςτος, u,
Xen.
 Inconculsus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσειςτος, u, *Chryf.*
 Inconditus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατασκευάστος, u,
LXX.
 Inconfessus, a, um, μὴ ὁμολογηκώς, u, u, ὅς.
 Inconfusus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσύγχυτος, u,
id.
 Incongruens, f. Incongruus, a, um, ὁ καὶ ἡ
 ἀνάρμοστος, u, *Lucian.*
 Inconficius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσιωιδήςτος, u,
 Inconficiis aliis, ἀσιωιδήτως τοῖς ἄλλοις,
Plat.
 Inconsequens, ὁ καὶ ἡ ἀτακτέος, u, *Hermog.*
 Inconsequentia, ἡ ἀτακτολογία, as, *Demetr.*
Phal.
 Inconsiderans, ὁ καὶ ἡ ἀλόγιστος, u, *Plato.* ὁ
 καὶ ἡ ἀπείριστος, u, *Dem.*
 Inconsiderantia, ἡ ἀλογιστία, as, *Polyb.*
 Inconsiderate, ἀροπιτός, *Isocr.* ἀπείρισκίτως,
Dem.
 Inconsideratus, a, um, idem quod *Inconfide-*
ram.
 Inconsolabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπαραμύθιος, u,
 Inconsolabiliter, ἀπαραμυθίως, *Plato.*
 Inconspicuuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀβίωρτος, u,
Diod. Sic.
 Inconstans, ὁ καὶ ἡ ἀσάθης, ὅς, *Dem.* ὁ καὶ ἡ
 ἀσάθηςτος, u, u, s, πρῶγμα, *id.* *Chalirōs,*
 ὁ, u, s, fecius, *Σύμμαχος, id.* sum, μετα-
 βάλλωμαι, *Isocr.*
 Inconstanter, *Chalirōs, Isocr.*
 Inconstantia, ἡ ἀσασία, as, *Dion. Ar. men-*
 tis, ἡ μετανοία, as, ἡ ὑποστροφή, u, s, *Dem.*
 Inconsulte, vel inconsulto, ἀπροβελόντως,
Plato.
 Inconsultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέπιστος, u,
 Inconsultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροβελόντως, u,
Dem.
 Inconsummatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτέλειος, u,
Plato.
 Inconsumptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάβητος, u,
Plato.
 Incontaminatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, u,
Plat.
 Incontinens, ὁ καὶ ἡ ἀκρατής, ὅς, in aliqua
 re, τινός, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος, u, *A-*
ristot.
 Incontinenter, ἀκρατῶς.
 Incontinentia, ἡ ἀκράτεια, as, *Xen.*
 Inconveniens, ὁ καὶ ἡ ἀπρίπτος, ὅς, *Thuc.*
 Inconvenienter, ἀπρίπτος, *Herodian.*
 Inconvenientia, ἡ ἀπρίπτεια, as, *Plato.*
 Incoquo, *Σωκράτης, Gal.*
 Incorporatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐνσώματος, u,
Naz.
 Incorporous, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσωμος, u,
 Incorporo, *Σωκράτης, Aristot.*
 Incorrectus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιόρθωτος, u,
Dem.
 Incorrīgibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιόρθητος, u,
Diod.
 Incorupte, ἀφάρτος, & juste, ἀδωροδακίως
 καὶ δικαίως, *Dem.*
 Incoruptibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀφάρτος, u, glo-
 ria, ὅς, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀφάρτος, u, anima
 φῶς, *Dem.*
 Incorruptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιόρθωτος, u,
Plato.
 Increatua, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκτιστος, u,
 Increbresco, *fermo, διαβεβαιώμαι, Xen.*
 Incredibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπίστος, u, *Aeschin.*
 Incredibilitas, ἡ ἀπίστια, as, *Isocr.*

INC IND

Incredibiliter, ἀπίστεως, Dem.
Incredulitas, ἡ ἀπίστια, ας, Dem. ἡ ἀπειθεία, ας, N. T.
Incredulus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἀπειθής, εως, ὁ καὶ ἡ δόκσιμος, ε, sum, ἀπειθῶ, Sir.
Incrementum, ἡ ἐπαύξησις, ες, Plato. ἡ ἐπιδοσις, εως, Isocr. ἡ ἐπαύξησις, εως, Plut.
capio, ἐπιδοσιν λαμβάνω, Isocr. ex aliquo, ἐπιδίδωμι ἐκ τινος, id. adfero, ἐπαύξω τι, Dem. ἐπιδόσιν παρέχω τινί, id.
Increpatio, ἡ ἐπιτίμασις, εως, Plut.
Inerepo, ἐπικλυσία, i. e. reprehendo, ἐπιπλητῶ, aliquid, τι, Dem. aliquem aperte, τινί φανερώς, id. aliquid in aliquo, διαμειφόμεθα τινά τινος, Plato. ἐπιτίμασι τινί τι, Aristot.
Increfco, αὐξάνομαι, Aristot.
Incruentatus, α, um, f. incruentus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέριμακλῶς, ε, Plut.
Incrullatio, ἡ κορύπτεισις, εως.
Incrusto, κενίδω, aliquid, τι, Aristot.
Incubatio, ὁ ἵπκασις, ὤ, Aristot.
Incubitus, idem.
Incubo, ἵκναιμαι, alicui rei, ἐν τινί, Herodot. ἐπικνέμαι τινί, Aristot. ovis, ἱπκάζω, Athen.
Incubus, ὁ ἐφιάλτης, ε, ὁ σπηγῆλαια, ας, Aegin.
Inculco, παρμεύω, Lucian. i. e. sæpius dico, παρμεύω, aliquid, τι, Dem.
Inculpate, ἀμεμπῶς, Herodian. vivere, ἀνεγκλήτως βίβω, Dem.
Inculpatus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἀμεμπής, ε, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀνεπιτίμτος, ε, id. ὁ καὶ ἡ ἀνεξιληγῶς, ε, id.
Inculite, ἀκούσμεν.
Incultus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἀκοσμος, ε, terra, γῆ ἀνέργατος, incultum jacere, χροσθεῖν, Diod. Sic.
Incumbo, ἐπικνέμαι, alicui rei, τινί, Aristot. i. e. operam enixe do, ὑπενδύω περὶ τι, Plato. ἐπὶ τινί, Isocr. ad gloriam, φρενίζω τὸ δόξαι, Aelian. & omni cura facio aliquid, ὑπενδύω καὶ ὑπερεκτενέομαι περὶ τι, Dem.
Incunabula, vide Cuna.
Incurabilis, ε, ὁ καὶ ἡ ἀνέκωτος, ε, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀνέκατος, ε, Plato. morbus, & cui mortalis manus mederi non potest, ἰσθῶς ἀνέκατος καὶ ὑπὸ χειρὸς θνητοῦ εἰς ἀκσίαν ἡκείν ἀδιώκατος, Aelian. tum, ἀνέκατος ἔχω, Dem.
Incurabiliter, ἀνέκατος, Dem.
Incuria, ἡ ἀμέλεια, ας, Dem. ἡ ῥαδιουργία, ας, Aen.
Incuriose, ἀμελῶς, Dem. ἡμελημένως, id.
Incuriosus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἀμελής, εως, alicujus rei, τινός, Xen. sum alicujus rei, ἀμελῶς ἔχω τινός, Isocr. περὶ τι. Xen. ἀμελῶς τινός, Isocr. περὶ τινος, Dem.
Incurro, ἐπιτρέχω, in aliquid, τι, Herodot. i. e. invado, εισβάλλω εἰς τινα, Isocrat. Conf. Invado.
Incurtus, ὁ ἐπιτρέμῃ, ες, Dem. Confer Impetus.
Incurso, πολὺς ἐπιτρέχω.
Incurvefco, κυρτόομαι, ἀποκυρτόομαι, Polyb.
Incurvo, κυρτῶ, aliquid, τι. Xen. ἀγκυλῶ, Gal.
Incurvus, α, um, κυρτός, ἡ, εν, Aristot.
Incus, ὁ ἀκμαν, εν, Herodot.
Incusatio, ὁ μίμψις, εως, Dem. ἡ κατάμμιψις, εως, Thuc.
Inculo, ἐπατινέομαι, alicquem alicujus, τινά τινος, Dem. Conf. Accuso.
Inculoditus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέκακλῶς, ε, Thuc. ὁ καὶ ἡ ἀπορητός, ε, Aristot.
Incutio, ἐπιπνέω, alicui aliquid, τί τινί, Joseph. aliquid in aliquid, ἀπεινῶ τι εἰς τι, Plut. alicui metum, δέος ἐνθράζομαι τινί, Dem. φόβον ἐναπνέζομαι τινί, Isocr. καθίστημι τινα εἰς φόβον, Dem.
Indagatio, ἡ ἱχνύσις, εως, Xen. ἡ ἱχνία, ας, id.
Indagator, ὁ ἱχνύτης, ε, Cl. Alex.
Indago, inis, τὸ θήρονμα, ατις, τὸ ἱχνύμα, ατος, Poll.

IND IND

Indago, ἰχνῶα, Xen. ἀνιχνῶα, Plut. Conf.
 Investigo.
 Inde, ἐντιθεν, incipiam, ἀρξομαι, Dem. fa-
 cile est inde intelligere, ῥᾶδιον ἐκείθεν δια-
 γινάσκω, id. hinc & inde, ab utraque
 parte, ἔθεν καὶ ἔθεν τινός, Aristot.
 Indebitus, a, um, ὁ καὶ οὐκ ὀφειλόμην, v.
 Indecens, ὁ καὶ ἡ ἀπρεπής, Isocr. Conf.
 Turpis.
 Indecenter, ἀπρεπῶς, Isocr. me gero, ἀκα-
 σμῶα, Dem. agere, ἀρχήμον ποιῶν, LXX.
 Indecentia, ἡ ἀπρέπεια, ac, Plato.
 Indecet, ἀπρεπὲς ἐστὶ, dicere, ἐκ εὐχρημόν ἐστι
 λέγειν, Aeschin.
 Indefatigabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκλίστῳ, κ, apud
 Gramm. i. e. inevitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιεί-
 δραστῳ, κ, Cl. Al.
 Indecore, ἀπρεπῶς, rebus gestis majorum.
 τοῖς ἱστοῖς τῶν προγόνων, Isocr. ago, ὀχα-
 μωνία, Aelian. ἀκασμῶα, Isocr.
 Indecorus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπρεπής, Isocr.
 Isocr.
 Indefatigabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκλίστῳ, κ, Basf.
 Indefatigabiliter, ἀκλίστως, Suid.
 Indefensus, a, um, qs. clypeo, ὁ καὶ ἡ ἀνυπερ-
 ὤστῳ, κ, sermone, ὁ καὶ ἡ ἀναπολόγη-
 τῳ, κ.
 Indefessus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκλίστῳ, κ, Basf.
 ὁ καὶ ἡ ἀνεκλήπη, Isocr. Aelian. in volatu,
 ὅ καὶ κἀμὴ τὸ πτερόν, id.
 Indefinite, ἀπροσδιόριστος, Suid.
 Indefinitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀόριστῳ, κ, Thuc.
 Indefietus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκλίστῳ, κ, Hom.
 Indeflexus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκαμπτῳ, κ, Plut.
 Indelebilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνέξλεπτῳ, κ, Soph.
 Indelibatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδριπτῳ, κ, Soph.
 Indemnatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατάκρητῳ, κ, N. T.
 Indemnis, e, ἀθῶτ, α, ὦν, Dem. ὁ καὶ ἡ
 ὀζυμῳ, κ, id.
 Indemnitatis, ἡ ὀζυμία, ac.
 Indeploeratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπένθητῳ, κ, Maec.
 Indeprecabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπαράτῳ, κ, Plut.
 Indeprehensibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀφάρατῳ, κ.
 Indesertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀναπέλειπτῳ, κ.
 Indefinenter, ἀδιαλείπτως, N. T.
 Indefinens, ὁ καὶ ἡ ἀδιαλείπτῳ, κ, N. T. ὁ
 καὶ ἡ ἀκατάπαυστῳ, κ, ibid.
 Indespondatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμνήσθητῳ, LXX.
 Indeton'us, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκείρεκομης, κ.
 Index, ὁ μνηστῆς, κ, Dem. ὁ εἰδείξας, αν-
 τῳ, Isocr. digitus, ὁ λεγανός, κ, Lucian.
 librorum, ὁ πινυξ, κ, Plut. ὁ κύμα-
 ρῳ, κ, Cic. in agro, το κύματον, κ, Dem.
 Indicatio, ἡ φάσις, εἰς, Dem. ἡ ἐνδείξις,
 εἰς, id.
 Indicatura, ἡ ἐπίτις, ἡ τιμωρία, εἰς, Aeschin.
 Indicium, τὸ δείγμα, ατῳ, Dem. τὸ ὀπ-
 διγμα, ατῳ, id. τὸ κύματον, κ, id.
 Indico, is, ἀπαγγίλλω, aliquid alicui, τί τι-
 νι, Plut. bellum alicui, προαρχοῦμαι πρὸς τι-
 νον τινα, Dem. παροῦμαι πρὸς τινα, Herodot.
 ludos, ἐγκαταστήματα ὁρῶντας, Plut.
 Indico, as, ἐμφανῶ, aliquid alicui, τί τι-
 νι, Dem. ἐμφανῶ τι πρὸς τινα, Plut. γνωρίζω
 τί τινα, id.
 Indicta caussa, ἀκρίτας, Isocr. punire ali-
 quem, ὁρῶ κρίσεις κατὰ τινά, Dem.
 occidere aliquem, ἀκρίτας ἀποκτείναν τινα,
 Aelian.
 Indidem, ἐντιθενί, Aristoph.
 Indifferens, ὁ καὶ ἡ ἀδιάφορῳ, κ.
 Indifferenter, ὀδυσσεύς, fero aliquid, ἀδι-
 αφορῶν ἀπὸ τι.
 Indifferentia, ἡ ἀδιάφορία, ac.
 Indigena, ὁ καὶ ἡ αὐτόχθων, ονῳ, Isocr.
 Indigena, ὁ καὶ ἡ ἐνταῦθα, Isocr. rerum necessa-
 riarum, τῶν ἀναγκαίων, Dem. διόμην, ὦν,
 pecuniae, χρημάτων, id. ὀφίως
 διακρίμην, Isocr.

INF INF

Infarcio, ἐμπαλίσσω, *Di. Sc.*
 Infatigabilis, ε, ὁ κ' ἡ ἀτάματος, *Phil.*
 Infatuo, μαρναμαι, *N. T.*
 Infaustus, α, um, ὁ κ' ἡ δυστυχής, *Isocr.*
 Infector, ὁ βαρεύς, *Isocr.*
 Infectus, α, um, ὁ κ' ἡ ἀρίνητος, *Phil.*
 Infecta reddere infecta, ἀρίνητα ποιεῖν δορ
 αἱ εἰν ἀποσπασθῆναι, *Aristot.* re infecta di-
 mittere aliquem, ἀπρακτον ποιεῖν τινά,
Herodian.
 Infelix, ἡ ἀτυχία, *Ac.* *Dem.* ἡ δυστυχία,
Ac. *id.* ἡ δυσπραξία, *Ac.* *Isocr.*
 Infeliciter, ἀτυχῶς, *Isocr.* ago in re aliqua,
 δυστυχῶς ἐν τινι, *Isocr.* ἐτυχῶς τι, *Dem.*
 Infelix, ὁ κ' ἡ ἀτυχής, *Isocr.* *Dem.* ἀτυχῶν,
Isocr. *Id.* *Isocr.* ὁ κ' ἡ δυστυχής, *Isocr.* *Id.*
 ἀθλιος, *Isocr.* *Id.* *Isocr.* & miser homo, ἀτυ-
 χῶς κ' ταλαιπάρως ἄνθρωπος, *Dem.* ἀθλιος
 κ' ταλαιπάρως, *Id.* sum in bello, τὸ πλεῖ-
 στ' πολέμου ἀτυχῶν, *Isocr.* praeter meritum,
 δυστυχῶς πρὸς τὸ δίκαιον, *Id.*
 Infentus, α, um, ὁ κ' ἡ ὀπίχθης, *Isocr.* alicui,
 τινι, *Isocr.* ἐχθρὸς, α, ὁ, & malevolus
 alicui, κ' κακίως τινι, *Dem.* ὁ κ' ἡ δυ-
 σφύς, *Isocr.* *Id.* *Isocr.*
 Inferne, τὰ ἐν γήινια, *Isocr.*
 Infermentatus, α, um, ὁ κ' ἡ ἀδύς, *Phil.*
N. T.
 Inferior, ὁ κ' ἡ ὑποκάτω, *Isocr.* *Dem.* sum,
 ὑποκάτω, *Id.*
 Infernalis, ε, ὁ κ' ἡ ἐν γήινι, *Phil.*
 Inferne, κατὰ θιν, *Herodian.*
 Infernus, ι, ὁ ἄδης, *Phil.* γήινια τὰ ὑ-
 πό, *N. T.*
 Infernus, α, um, ε, ἡ, τὸ κατὰ, spiritus, το
 κατὰ πνεῦμα, *Aristot.* ὁ κ' ἡ ὑποκατω, *Phil.*
Athen. ὁ κ' ἡ ὑποκατω, *Phil.* *Herodian.*
 Infero, εἰσφέρω, aliquid in locum aliquem,
 τὸ εἰς τόπον τινά, *N. T.* aliquid alicui,
 εἰσφέρειν τί τινι, *Phil.* alicui manus,
 ἐπιβάλλω τινι χεῖρας, *N. T.* alicui dam-
 num, ἐπιβάλλω τινά σωματικαίς, *Isocr.* κα-
 ταπορεύω τινι κακὰ, *Xen.* alicui bellum,
 εἰσφέρειν πόλεμον πρὸς τινά, *Isocr.* ἀταλαμ-
 βῶς ἀνέλεως πρὸς τινά, *Pol.*
 Insette, ἀπαχθῶς, *Isocr.* δυσχερῶς, *Dem.*
 Insultivus, α, um, *Isocr.* α, ὁ, *Isocr.*
 Insetto, ἀταλαμβῶς, aliquem, τινά, *Xen.* ἐν-
 ῥῶς τι, *Dem.*
 Insultus, α, um, ὁ κ' ἡ ἀπαχθής, *Isocr.* alicui,
 τινι, *Isocr.* ἐχθρὸς, α, ὁ, libertati, τῇ ἐλ-
 θῆσει, *Dem.*
 Insululo, ἐμπαλίσσω, vestem, ἱμάτιον, *He-
 rod.*
 Inficias eo, ἀρνήσομαι. Conf. Inficior.
 Inficiatio, ἡ ἀρνήσις, *Isocr.* *Lucian.*
 Inficiator, ὁ κ' ἡ ἐξαρτός, α, sum, εἰμὶ, *Dem.*
 Inficio, ἀρνώμαι, aliquid, τι, *Dem.*
 Inficio, ἀρνώμαι, aliquid, τι, *Dem.* inter-
 posito jurejurando, ἐξαρνώμαι τι διορ-
 νύμεν, *Æsch.* ἐξαρτός εἰμι πρὸς, *Dem.* πρὸς
 τινά, *Isocr.* ἐξαρνώ τινά, *Id.*
 Infidelis, ε, ὁ κ' ἡ ἀπίστος, α, alicui, τινι,
Dem.
 Infidelitas, ἡ ἀπίστια, *Ac.* *Plato.*
 Infideliter, ἀπίστως, *Dem.*
 Infidus, α, um, ὁ κ' ἡ ἀπίστος, α, alicui, τινι,
Dem.
 Infigo, ἐμπαλίσσω, ἐπιρῶ.
 Inflixio, ὁ ἐπιρῶς, α.
 Infimus, vide Imus.
 Infinitas, ἡ ἀπειρία, *Ac.* *Aristot.*
 Infinita, ἀπείριστος, *Aristot.*
 Infinites, ἀπείριστος, *Phil.*
 Infinitivus, sc. modus, ἀπείριστος ἐκλε-
 σις, *Gramm.*
 Infinitus, α, um, ὁ κ' ἡ ἀπείριστος, α, *Isocr.*
 ὁ κ' ἡ ἀπείριστος, α, *Plut.*
 Infirmatio, ἡ ἀδυναμία, *Isocr.* i. e. refutatio,
 ἡ ἀνασκευδὴ, *Isocr.*
 Infirme, ἀδυνάτως, *Dem.*
 Infirmitas, ἡ ἀδυναμία, *Ac.* *Plato.* corporis,
 τὸ ἀδυνατεῖν, *Dem.*
 Infirmo, ἀδυνάτως, *Xen.* aliquem, ποιεῖν τινά
 ἀδυνάτως, *Id.*
 Infirmitus, α, um, ὁ κ' ἡ ἀδυνάτως, *Isocr.* *Dem.*

INF INF

ὁ κ' ἢ ἀρρεστος, α, id. corpore, σείματι, id.
 sum, ὁδωρία, *Iscr.* ἔχω ἀσθενῶς, id.
 Infist, λήγει, λήγειν ἀρχῇ.
 Infixio, ἡ ἑμψυγίς, εντ.
 Infixus, a, um, ἑμψυγίς, ἴσα, εν.
 Inflammatio, ἡ ἐλόγισις, εντ, *Thuc.* τὸ ἐπι-
 ἐλόγισμα, ατθ, *Hippocr.* morbi, ἡ ἐπι-
 ζυμωσὶς, ἡς, idem.
 Inflammo, ἐπίζω. lumen, εἰςθθ, *Sophocl.*
 aliquem ad bellum, παροξύνω τινα εἰς πό-
 λεμον, *Iscr.*
 Inflātē, ἑμπνῶσας, i. e. superbe, τετιρω-
 μένος, κατεργάμενος, *Dem.*
 Inflatio, τὸ ἀναφύσκειν, ατθ, *Lucian.* ἡ
 ἀναρρυσίς, εντ, *Aristot.* animi, ἡ φυσίω-
 σις, εντ, *N. T.* *Conf.* Inolentia.
 Inflatus, a, um, ἑμπνῶσας, ἡ, ἐν, *Athen.*
 i. e. superbus, ὁ κ' ἢ ὑπείσυχος, α, *N. T.*
 τετιρωμένος, εντ, ἴνον, *ibid.* μιγαφρονῶν,
 ἔσα, ἐν, *Dem.*
 Infectio, ἐγκάμπτω, *Gal.* ἐπικλάζω, *Plut.*
 Inflexibilis, ε, ὁ κ' ἡ ἀκαμπτος, α, *Plut.*
 Inflexio, ἡ διακαμπσις, εντ, *Nax.* ἡ καμπτή,
 ἡς, *Plut.*
 Inflexus, a, um, καμψός, ἡ, ἐν, *Hesych.* ὁ κ'
 ἡ ἐπικαμπτής, ἴος, ὁρδ, τάξις, *Ammon.*
 Infigo, σπονδρίσμαι, plagam, σπληνῶ, *Ari-*
stoph. alicui, ἑμπερίω σπληνῶ τινα, *Plut.*
 pœnam alicui, ἐπιτίθειμι τινα δίκην τινί,
Herodian.
 Inflo, ἑμψύδα, *Philo.* ἀναψύδα, *Diod. Sic.*
 tibiam, ψύδα αὐλό, *Plut.* ventrem, δι-
 ογκίως γαστέρα, *Æl.* aliquem, & laudibus
 efflō, ψύδα, ἐν τοῖς ἐγκασίοις ἐπαίρω
 τινα, *Plut.*
 Influentia, ἡ εἰσρυσίς, εντ, *Aristot.*
 Influxo, εἰσρίω, *Lucian.* in partem, ἐπιρρίω
 τῷ μίρει, *Gal.*
 Influxus, us, ἡ ἐπιρρῶς, ἡς, *Teophr.* ὁ εἰσρε-
 ῖς, *Aristot.*
 Infodio, κατορύττω, *Plut.*
 Infecunditas, ἡ ἀφροία, ας, *Plato.*
 Infecundus, a, um, ὁ κ' ἡ ἀφροθ, α, ὁ κ' ἡ
 ἀκαρπθ, α, *Teophr.*
 Informis, ε, ὁ κ' ἡ ἀμορφθ, α, *Plut.* ὁ κ' ἡ
 ἀδιατύπωθ, α, *Li. d.* Sic.
 Informatio, ἡ ὑποτύπωσις, εντ, ἡ περιγραφὴ,
 ἡς, *Aristot.*
 Informō, ὑποτυπῶ, aliquid primum & po-
 stea pingo, τί πρῶτον κ' εἶτα ἀναγράφω,
Plut. moribus, ἡθοποιῶ, id. adolescentes,
 εἰσπνέωμαι νιότητι, *Iscr.* *Conf.* Institutio.
 Infortunatus, a, um, ὁ κ' ἡ δυσυχής, ἐθ,
Dem. *Conf.* Infelix.
 Infortunium, τὸ ἀτύχημα, ατθ, *Dem.* ἡ
 ατύχια, ας, id. *Conf.* Infelicitas.
 Infra, *Præpos.* ὑπὸ, terram, ὑπὸ γῆν, *Plut.*
Adv. κάτω, *Dem.* ὑποκάτω, *Plato.*
 Infractus, a, um, i. e. fractus, καταρραχθεὶς,
 ἔσα, ἐν, *Plut.* i. e. non fractus, ὁ κ' ἡ ἀρρα-
 χής, ἐθ, *Teophr.* ὁ κ' ἡ ἀρρακθ, α,
Philo.
 Infremo, ἐμψέρομαι, ἀναερυχάομαι.
 Infrendo, ἐπιερύχομαι, præ ira dentibus,
 συγκατεῖν τὸς ὀδόντας ὑπ' ὀργῆς, *Xen.*
 Infrenatio, ἡ χαλνώσις, εντ, *Xen.*
 Infrenatus, a, um, i. e. frenatus, ἐγκαι-
 λινάμεθθ, ἴνη, ἴνον, i. e. non frenatus, ὁ
 κ' ἡ ἀχάλινος, α, *Plato.*
 Infrenis, ε, ὁ κ' ἡ ἀχάλινος, α, *Plato.*
 Infreno, χαλνῶ, equum, ἵππον, *Xen.*
 Infrenus, a, um, ὁ κ' ἡ ἀχάλινος, α, *Plato.*
 Infrequens, ὁ κ' ἡ ἱερμὸς, α, lenatus, βαλὴν
 ὀλιγαδι, ἔσα, *Plato.*
 Infrequentia, ἡ ὀλιγαθρώπησις, ας, *Xen.*
 Infrico, ἐντριβῶ, *Xen.*
 Infringo, ἐνθλάω.
 Infructuosus, a, um, ὁ κ' ἡ ἀκαρπος, α, *Teo-*
pheast.
 Infrunitus, a, um, ὁ κ' ἡ ὑφαν, ενος, *Dem.*
 Infuco, φοκῶ, *Plut.*
 Infula, ἡ μέτρα, ας, *Herodot.*
 Infumibulum, ἡ καπνοδόχῃς, ἡς, ἡ καπνοδόκη,
 ἡς, *Herodot.*
 Infundo, καπνίζω.
 Infundibulum, ἡ ἐκίχυσις, εντ, *Pell.*

INF INH

Infundo, ἐπιχύνω, Diösc. ἐγχύνω, Xen. aliquid
 aliquid, τί τινα, Synesf.
 Infusco, ἐπιχρᾶίνω, Lucian.
 Infusio, ἡ ἐγχύσις, Ios.
 Ingemino, διπλασιάζω, Plut.
 Ingemisco, σινάζω, Dem. alicui, ἐπιστῆναι τοῦ,
 Eurip.
 Ingeino, εἶναι, alicui, ἐπὶ τινα, Dem. alt.
 σινάζω μίαν, Id.
 Ingenerasco, ἐμφορῶμαι, Plut.
 Ingenero, ἐμφορᾶ, alicui aliquid, τί τινα, Plut.
 Ingeniose, εὐφράς, Isocr.
 Ingeniosus, α, um, ὁ καὶ ἡ εὐφράς, Ios, Isocr.
 Ingenitus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἐξ ἑνός, εἰς, S.
 phoc.
 Ingenium, ἡ φύσις, Ios, Dem. bonum, φέ-
 σις ἐπιεικής, Isocr. insuperabile, ἀνυπερ-
 βλήτῳ, id. dextrum, εὐάριμος, id. il-
 lustre, ἐπὶ κλειτῳ, id. praestantius, ἐπι-
 φανεστέρῳ ψυχῇ, Dem. animus cujusque &
 ingenium, ψυχὴ ἐκαστῇ καὶ οὐσίῃ, id. ani-
 mus liberalis & ingenium cordatum. ψυ-
 χὴ ἀγαθὴ καὶ γνάμνη φρόνη, id. diver-
 sifimis ingeniis praediti, παντοδαπὰς ἐ-
 χόντας φύσεις, id. ingeniis non deteriori-
 bus esse quam majores, τὰς φύσεις ἢ χεί-
 ρους ἢ τῷ ἀποροτόν, Dem. ingenio reli-
 cissimo esse, πῶς γνάμνη εὐφρανται τῷ,
 Isocr. exercere ingenium, ἀσκεῖν τὴν ψυ-
 χὴν, f. διάγειν, id. ingenii acumen, τὸ
 τῷ γνάμναι ἀρχίνω, v, Herodian. ingenii ro-
 bur, φύσις ἰσχύς, Thuc.
 Ingens, ὁ καὶ ἡ εὐμεγέθης, εἰς, lapis, λί-
 θῳ, Aristoph. testimonium, μαρτυρία,
 Dem.
 Ingenuus, ἐλαθέρως, Thuc. educatus, ἐλα-
 θέρως πεπαιδευμένος, Xen. i. e. candidus,
 ἀπλῶς, Dm.
 Ingenuitas, ἡ ἐλαθιρότης, ut, Aristot.
 Ingenuus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἐλαθέρῳ, v, fe-
 mina, γυνή, Plut. doctrina, ἐλαθίσιαι παι-
 δεύει, Lucian. i. e. candidus, ἀπλῶς, v,
 on, Dem. & simplex homo, μίαν παρρη-
 σίαν καὶ ὀφίλεις, id.
 Ingero, εἰσφέρω, aliquid alicui, τί τινα, Synesf.
 aliquid ori, ἐπιτίθειμι τι στήματι, Galen.
 lapides & fustes, ἐπιτίθειμι λίθους καὶ ξύλα,
 Herodian. largius cibum, πλείονος συνήθως
 εἰσφέρειν ποσὶς, id. me, παρεσθόμαι,
 id. me in alienam administrationem, πα-
 ραδιδόναι, Plut.
 Insigno, ἐξσημαίνω,
 Inglorius, α, um, ὁ καὶ ἡ ἀδόξῳ, v, Dem.
 ὁ καὶ ἡ ἀτίμητῳ, v, id.
 Inluyies, ἡ γαστριμαργία, ας, Philo, avis,
 ο ἀρόλος, v, Aristot.
 Ingrandesco, μεγαλύνωμαι.
 Ingrate, i. e. inveniuste, ἀχαρίτως, i. e. gra-
 tiam non referendo pro beneficio, ἀχαρί-
 στας, Isocr.
 Ingratis, παρὰ γνώμην.
 Ingratitudo, ἡ ἀχαρίσις, ας, Dm.
 Ingratus, α, um, i. e. inveniustus, ὁ καὶ ἡ ἀ-
 χαρίεις, ut, Herodian. i. e. beneficii im-
 niemor, ὁ καὶ ἡ ἀχαρίστῳ, v, Dem. sum,
 ἀχαρίσις, erga amicos, πρὸς τοὺς φίλους, id.
 Ingravescio, βαρύνωμαι, αtate, ὡς ὁ τῷ ἡλι-
 κίας, Porph.
 Ingravo, πιπνέωμαι, Xen.
 Ingredior, βαδίζω, ad aliquem, ἐπὶ τινα,
 Dem. viam, ὁδόν, Ceb. Thuc. in curiam,
 εἰσέρχομαι εἰς τὸ δικαστήριον, Dem. iter pe-
 dibus, πορεύομαι πεζῇ, Xen. annum de-
 cimum, ἐπὶ κείνῳ ἵτας δικάζετε, Herodian.
 Ingressio, f. Ingressus, ὁ βαδισμός, ὅ, Lu-
 cian. ad aliquem, ἡ εἰσόδος, v, Plut.
 Ingruo, ἐρχομαι, Herodian.
 Inguen, ὁ βολάν, ὅ, Lucian.
 Ingularia, τὸ βολάνιον, v. Diösc.
 Ingurgito, γαστρίζομαι, Basil. καταβροχθίζω,
 Lucian.
 Inguftibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀγνός, v, Plut.
 Inguftatus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἀγνός, v, Plut.
 Inhabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀχρηστῳ, v, ad aliquid,
 πρὸς τι, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀφύς πρὸς τι, id.

Inhabilitas, ἡ ἀνπιτινδεία, *ut* Synt.
 Inhabitabilis, e, ὁ κ' ἢ ἀνοικητός, *ut* Philo.
 Inhabitatione, ἡ ἀνοικησις, *ut* Cl. Al.
 Inhabito, κατοικέω, aliquid, τι, *ut* Aristot. terram aliquam, κατοικίαν γὰρ τινα, *ut* Plut. urbem, πόλιν, *ut* Isocr. ci. ἀστυ, *ut* Dem.
 Inhabeo, ἐκτρέφω, alicui, τινί, *ut* Plato, προσφύομαι τινί, *ut* id. machinis, προσφύομαι μηχαναῖς, *ut* Herodian.
 Inhabeo, προστρέφω, alicui, πρὸς τι, *ut* Theophr.
 Inhalo, ἐμπνέω, *ut* Plato.
 Inhibeo, ἰσχύω, aliquid, τι, *ut* Plut. iram, ἀνακόπῃ, *ut* ὁρῶς, *ut* Lucian.
 Inhibitio, ἡ ἀσθένεια, *ut* Isocr.
 Inhibio, ἰσχύω, Philo, alicui rei, χάλιν ἐπιτινί, *ut* Lucian.
 Inhoneste, αἰσχρῶς, *ut* Isocr.
 Inhonesto, καταισχύνω, aliquid, τι, *ut* Plut.
 Inhonestus, a, um, αἰσχρῶς, *ut* Dem.
 Inhonoratus, a, um, ὁ κ' ἢ ἀτίμητος, *ut* Dem.
 Inhonorificus, a, um, ὁ κ' ἢ ἀδοξός, *ut* Dem.
 Inhorreo, ἡ ἀντιθέσις, *ut* Plut. aliqua re, τι, *ut* Dem.
 Inhospitalis, e, ὁ κ' ἢ ἀξένος, *ut* Lucian.
 Inhospitalitas, ἡ ἀξενία, *ut* LXX.
 Inhospitalus, a, um, ὁ κ' ἢ ἀξένος, *ut* Dem.
 Inhumane, ἀπαιθράπως.
 Inhumanitas, ἡ ἀπαιθραπία, *ut* Lucian. ἡ ἀναισθησία, *ut* Dem. ἡ μισανθρωπία, *ut* Hipp.
 Inhumaniter, ἀπαιθράπως.
 Inhumanus, a, um, ὁ κ' ἢ ἀπαιθράπων, *ut* Lucian. ὁ κ' ἢ μισάνθρωπος, *ut* id.
 Inhumatus, a, um, ὁ κ' ἢ ἀπαρτός, *ut* Thuc.
 Inhumo, θάπτω, mortuos, νεκρούς, ἢ ἀπαρτίζω, *ut* Dem. Conf. Sepelio.
 Inibi, ἐκεῖ, *ut* Plato.
 Injectum, ἐπαυαλῆδον, *ut* Herodot.
 Injectio, ἡ ἐπιβολή, *ut* Thuc.
 Injicio, ἐπιτίπτω, aliquid in aliquid, τι ἐπὶ τι, *ut* N. T. equo frenum, ἐμβάλλω ἵππῳ χαλινόν, *ut* Xen. alicui manum, ἐπιβάλλω τινὶ χεῖρα, *ut* Lucian. alicui amorem, ἐμβάλλω τινὶ ἔρωτα, *ut* Xen. sermonem de aliqua re, ἐμβάλλω λόγον περὶ τινός, *ut* Plut.
 Inimice, ἐχθρῶς, *ut* Dem. ἐβλήχθρας, *ut* id. δυσμῶς, *ut* Isocr. ἀπεχθῶς, *ut* id.
 Inimicitia, ἡ ἐχθρα, *ut* Dem. ἡ ἀπείχθεια, *ut* id. gravis, μεγάλη, *ut* Dem. diuturna, βέλαια, *ut* id. immortalis, αἰώνιος, *ut* Isocr. simulata, προσποιητή, *ut* Dem. privata, ἰδία, *ut* id. communis, κοινή, & offensiones, ἐχθρα κ' ἀποστροφά, *ut* id. & odium & diffidentia, ἐχθρα κ' μίσος κ' ἀπιστία, *ut* id. inimicitiam suscipere cum aliquo, ἀναμεῖδω ἐχθραν πρὸς τινός, *ut* Dem. incidere in inimicitiam cum aliquo, ἐλθὼν τι μετὰ τις εἰς ἐχθραν, *ut* id. habere cum aliquo, ἔχειν ἐχθραν πρὸς τινα, *ut* Isocr. ostendere alicui omni modo, ἀνδείκνυσθαι τινὶ πάντα πρὸς τινά, *ut* Dem. extingui, διαλεῖν ἐχθραν, *ut* Isocr. effugere, ἐκτρέφειν ἢ ἐχθρῶς τινος, *ut* id. conjicere aliquos in inimicitiam, ἐμβάλλειν τινος εἰς ἐχθραν, *ut* Dem.
 Inimicor, ἀπεχθαίνομαι τινί, *ut* Plato, C. Inimicus.
 Inimicus, a, um, ἐχθρῶς, *ut* Dem. libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ, *ut* id. ἀλλότρητος, *ut* τῇ ἐλευθερίᾳ, *ut* id. alicui, χαλεπός, ἢ ἐχθρὸς, *ut* id. & hostis, ἐχθρὸς κ' ἀντίπαλος, *ut* id. & malevolus urbis, κακός κ' ἐχθρὸς πόλεως, *ut* id. hostis communis & omnium inimicus, ἐχθρὸς κοινῶς κ' παντὶ δυσμῶς, *ut* Dem. inimicum reddere aliquem, ποιεῖν τινα ἐχθρόν, *ut* id. esse alicui, εἶναι ἢ ἀπάρχειν ἐχθρόν τινί, *ut* id. aliquid habere, ἔχειν τινα ἐχθρόν, *ut* id. χεῖναι τινί ἐχθρόν, *ut* id. inimicum sum alicui, ἔχω ἐχθραν πρὸς τινα, *ut* Isocr.
 Inimitabilis, e, ὁ κ' ἢ ἀμίμητος, *ut* Plut.
 Inique, ἀναιδέως, *ut* Isocr. i. e. injuste, ἀδικῶς, *ut* Dem. παρανόμως, *ut* id. ago cum aliquo, ἀγῶμαι πρὸς τινα, *ut* Dem. in aliqua re, περὶ τι, *ut* Plut.

Iniquitas, ὁ κ' ἢ ἀνομία, *ut* Theophr. i. e. injustitia, ἡ ἀνομία, *ut* Dem. τὸ δεινόν, *ut* id. ἡ ἀδικία, *ut* id.
 Iniquus, a, um, ὁ κ' ἢ ἀνομός, *ut* Theophr. i. e. injustus, ὁ κ' ἢ ἀδικός, *ut* id. in omnes, πρὸς πάντας, *ut* Dem. & calumniator, ὁ ἐγνώμων κ' συκοφάντης, *ut* id. ὁ κ' ἢ παράνομος, *ut* id. dicere, decernere, committere iniquum in aliquem, ἔπειν, γράφειν, ποιεῖν παράνομον ἐν τινί, *ut* Dem. sum, fio, παράνομός εἰμι, γίνομαι, *ut* id. animo iniquo, δυσφύρας, *ut* Herodian.
 Initia, τὰ μυστήρια, *ut* N.
 Initiamentum, τὸ μυστήριον, *ut* Aret.
 Initiatio, ἡ μυστήριος, *ut* Isocr.
 Initiator, ὁ μυσταγωγός, *ut* S.
 Initiatus, a, um, ὁ μυστηριασμένος, *ut* Lucian.
 Initio, ἡ ἀρχή, *ut* Dem. & fundamentum rei, κ' ἀρχὴ ἀποδείξεως, *ut* id. & causa belli, ἀρχὴ κ' αἰτία πολέμου, *ut* id. ut initio aliquo, ἀρχῶν ἀρχὴν τινα, *ut* Dem. summo initium aliquod, λαμβάνω ἀρχὴν τινα, *ut* id. facio rei, ποιεῖμαι ἀρχὴν τινός, *ut* id. exponere aliquid ab initio, διεξέρχομαι τι ἀπ' ἀρχῆς, *ut* id. fines ab initio propositi, ἀποδείκνυσθαι ἐξ ἀρχῆς γινόμενον, *ut* Isocr.
 Injucunde, ἀνδρῶς, *ut* Xen.
 Injucunditas, τὸ ἀνδρῶς, *ut* Isocr. ἡ ἀνδρία, *ut* Dem. ἡ ἀνδρεία, *ut* Dem.
 Injucundus, a, um, ὁ κ' ἢ ἀνδρῶς, *ut* Dem.
 Injudicatus, a, um, ὁ κ' ἢ ἀκατάκριτος, *ut* N. T.
 Injugo, ὁπισθάζω, *ut* Xen.
 Injuratus, a, um, ὁ κ' ἢ ἀνάμωτος, *ut* Dem.
 Injuria, ἡ ἀδικία, *ut* Dem. τὸ ἀδικημα, *ut* id. ἡ ὕβρις, *ut* Isocr. τὸ ὕβρισμα, *ut* Dem. & iniquitas, ὕβρις κ' ἀδικία, *ut* Isocr. & insolentia, ὕβρις κ' ἀναισθησία, *ut* id. adficere aliquem injuria, ἀδικεῖν τινα ἀδικίαν, *ut* Dem. ὕβριζεν τινα, *ut* id. ἀδικεῖν τινα, *ut* id. pati injurias, ἀδικεῖν δεινότητα, *ut* id. prior infero, χεῖρον ἀδικεῖν ἀρχῶν, *ut* Xen.
 Injurius, ἀδικῶς, *ut* Dem. τινά, *ut* Dem.
 Injuriolus, ὕβριστικός, tractare aliquem, χεῖναι τινά, *ut* Dem.
 Injuriolus, a, um, ὕβριζαν, *ut* Dem. erga aliquem, ἐπὶ τινά, *ut* Dem. ὁ ὕβριστής, *ut* id.
 Injurius, a, um, ὁ κ' ἢ ἀδικός, *ut* Dem. sum in aliquem, ἀδικῶ τινα, *ut* Dem. ὕβριζω τινά, *ut* id.
 Injusu, ἀνυπολόγητος, ἀπαράκλητος, *ut* Polyb.
 Injustus, a, um, ὁ κ' ἢ ἀδικός, *ut* Dem. & diis invisus, κ' θεοῖς ἐχθρὸς ἀνθρώπων, *ut* id. ὁ κ' ἢ παράνομος, *ut* id. committere injusta, ποιεῖν ἀναιδέα, *ut* Dem.
 Innafeor, ἐγίνομαι, alicui, τινί, *ut* Plato, ἐμείρομαι τινί, *ut* Plut.
 Innatus, a, um, ὁ κ' ἢ ἐμμετός, *ut* Dem.
 Innavigabilis, e, ὁ κ' ἢ ἀπλωτός, *ut* Philo, μὴ πλωτός, *ut* Thuc.
 Innecto, ἐνέρω, *ut* Diels.
 Innexio, ἡ ἐνδραχία, *ut* Thuc.
 Innitor, ἐπιδέχομαι, *ut* Gal. scederibus, ἀπείδομαι ὅτι τὰς συνθήκας, *ut* Polyb. legi, ἐχρηζομαι τῷ νόμῳ, *ut* Aeschin.
 Inno, ἐπνέω, *ut* Theophr. in aliquo, ἐπνέομαι τινί, *ut* Al. Aet.
 Innocens, ὁδός, *ut* Dem. aliqua re, τινός, *ut* Dem. τινί, *ut* id. ὁ κ' ἢ ἀναιτίος, *ut* Dem. τινός, *ut* id. ὁ κ' ἢ ἀναμάρτητος, *ut* Isocr.
 Innocenter, ἀθῶς, *ut* Dem.
 Innocentia, ἡ ἀκακία, *ut* Dem.
 Innocuus, a, um, ὁ κ' ἢ ἀελαχός, *ut* Dem. voluptas, ἡδονή, *ut* Plato.

Innodo, ἀμυατίζω, *ut* Hesych.
 Innotesco, διαγνωρίζομαι, *ut* Isocr. γνώριμος κ' θίγεται, *ut* Plato.
 Innovatio, ἡ καινοτομία, *ut* Lucian.
 Innovo, καινῶς, *ut* Dion. νέω, aliquid, τι, *ut* Nax.
 Innoxius, a, um, ὁ κ' ἢ ἀελαχός, *ut* Dem.
 Innubilis, a, um, αἰθερός, *ut* id. ἰον, *ut* Diels.
 Innubis, e, ὁ κ' ἢ ἀνέφελος, *ut* Dem. aer, ἀέρ, *ut* Aristot.
 Innubus, a, um, ὁ κ' ἢ ἀγλαός, *ut* Lucian. ὁ κ' ἢ ἀνέφελος, *ut* Plato.
 Innumerabilis, e, ὁ κ' ἢ ἀναρίθμητος, *ut* Isocr. ὁ κ' ἢ ἀμύθητος, *ut* Dem. pecunia, ἀμύθητα χρήματα, *ut* Dem.
 Innumerabilitas, τὸ ἀνείρητον, *ut* Dem.
 Innumerus, a, um, idem quod Innumera- bilis.
 Innuo, ἀνέφελος, aliquid, τι, *ut* Plato, ἐπνέομαι τι, *ut* Dem.
 Innuptus, a, um, ὁ κ' ἢ ἀγαμός, *ut* Lucian. virgo, ἡ ἀνέφελος, *ut* Plato.
 Innutrio, ἀτρέφω, in aliqua re, τινί, *ut* Herodian.
 Innutritus, a, um, i. e. nutritus in, ἐν- δραμίζω, *ut* id. in, *ut* id. aliqua re, τινί, *ut* Herodian. i. e. non nutritus, ὁ κ' ἢ ἀτρέφω, *ut* Dem.
 Inobediens, ὁ κ' ἢ ἀνυπακούς, *ut* Dem. sermone, περὶ λόγου, *ut* Plato, ὁ κ' ἢ ἀπειθεύς, *ut* Dem. αἰσχύνη, *ut* Xen.
 Inobedientia, ἡ ἀνυπακούσις, *ut* Dem. ἡ ἀπειθεύσις, *ut* N. T.
 Inobscuro, ὁπισθάζω, aliquid, τι, *ut* Diels.
 Inobsequens, idem quod Inobediens.
 Inobfervabilis, e, ὁ κ' ἢ ἀπαράτητος, *ut* Dem.
 Inobfervatus, a, um, ὁ κ' ἢ ἀπαράτητος, *ut* Dem. ὁ κ' ἢ ἀφύλακτος, *ut* Dem.
 Inoccidius, a, um, ὁ κ' ἢ ἀδύτος, *ut* Dem.
 Inocco, βαλοκοπία, *ut* Poll.
 Inoculatio, ὁ ἐνδοχαισμός, *ut* Theophr.
 Inoculo, ἐνδοχαισμός, *ut* Theophr.
 Inodorus, a, um, ὁ κ' ἢ ἀσπύς, *ut* Dem.
 Inoffensus, a, um, ὁ κ' ἢ ἀπρόσκοπος, *ut* N. T.
 Inofficiosus, a, um, ὁ κ' ἢ ἀπρόσεκτος, *ut* Dem.
 Inoleo, ὁπισθάζω, *ut* Plut.
 Inopaco, ὁπισθάζω, aliquid, τι, vel τινί, *ut* N. T.
 Inopertus, a, um, ὁ κ' ἢ ἀκατακάλυπτος, *ut* N. T.
 Inopia, ἡ ἐνδραχία, *ut* Isocr. ἡ ἀπείθεια, *ut* id. cuius rei, τινός, *ut* Dem. & indigentia, ἡ δεινία κ' ἀπείθεια, *ut* Dem. magna inopia pre- mi, ἡ δεινία ἐν χρῆσιν πρὸς λαβὴν ἐπὶ, *ut* id. ad summam inopiam redigere, ἢ redigi, ἐπὶ ἐξάντην ἀπείθειαν καθίσταται τινά, *ut* id. καθι- στασθαι, *ut* id. inopia verborum labore, ἀνα- χόλῳ τῇ λέξει, inopia consilii, ἡ ἀδύθεια, *ut* Dem. frumenti, ἡ σπανιστία, *ut* Dem. Sio.
 Inopinabilis, e, ὁ κ' ἢ ἀδύτος, *ut* Dem. Thuc.
 Inopinate, ἀπροσδοκίως, *ut* Plut. ἡ ἀπρόσδο- κία, *ut* Plato.
 Inpinatus, a, um, ὁ κ' ἢ ἀπροσδοκίος, *ut* Dem. ὁ κ' ἢ ἀδύτος, *ut* Dem. Thuc.
 Inopportunos, a, um, ὁ κ' ἢ ἀκαίριος, *ut* Plato.
 Inops, ὁ κ' ἢ ἀπὸρος, *ut* alicuius rei, τινός, *ut* Isocr. ὁ κ' ἢ ἀδύτος, *ut* Dem. τινός, *ut* Dem. ὁ κ' ἢ ἀπρόσδοκος, *ut* Dem. τινός, *ut* id.
 Inordinate, ἀτάκτως, *ut* Thuc.
 Inordinatio, ἡ ἀτάξια, *ut* Plut.
 Inordinatus, a, um, ὁ κ' ἢ ἀτάκτως, *ut* Dem. Thuc.
 Inornate, ἀκόσμως, *ut* Plut. ἀκόσμιος, *ut* id.
 Inornatus, a, um, ὁ κ' ἢ ἀκόσμος, *ut* Dem.
 Inquam, λέγω, *ut* Dem. φημι, *ut* Herodian.
 Inquires, ἡ ἀνασχυρία, *ut* Dem.
 Inquieto, διαβουλεύω, aliquid, τινά, *ut* Plut. ἀνασχυρῶ τινί, *ut* N. T.
 Inquietudo, ἡ ἀνασχυρία, *ut* Dem. ἀνασχυρία, *ut* Lucian.
 Inquietus, a, um, ὁ κ' ἢ ἀσπύς, *ut* Dem. Thuc. ὁ κ' ἢ ἀκαίριος, *ut* Dem. Thuc.
 Inquilinus, ὁ κ' ἢ ἐκείνος, *ut* Dem. Thuc.

Inquinamentum, ἡ ρυπαρία, ας, *Diosc.* ὁ μολυσμός, ἢ, *N.T.*

Inquinatio, μολυσμός, ας, *Thioph.*

Inquinatio, ἡ μόλυνσις, ας, *Thioph.*

Inquino, μολύνω, aliquid, τι, *Iocr.*

Inquiro, idem quod Inquam.

Inquiro, ἐξετάζω, in vitam alicujus, τὴν βίον αὐτοῦ, *Dem.* ordines, ἀκριβῶς τὰς τάξεις, *Xen.* diligenter causas, πολυπραγμονίᾳ τὰς αἰτίας, *Plato.* de re aliqua, περὶ τίνος, *Plut.* severius, ὀφθαλμῶς ἀκριβοῦς, *Dem.* diligenter & accurate singula, καλῶς ἢ ἀκριβῶς διορίζομαι περὶ ἑκάστης, *idem.*

Inquisitio, ἡ ἐξέτασις, ας, *Dem.* ὁ ἐξέτασμός, ἢ, *id.*

Inquisitor, ὁ ἐξέταστής, ὅ, *Aristot.*

Insalubris, ε, τοσηρός, ὅ, ἐν, *Xen.*

Insalutatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀπροσηγόρητος, ὅ, ἢ, *Cic.*

Insanabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀνίατος, ὅ, *Gal.* ὁ ἢ ἡ ἀθεράπευτος, ὅ, *Phil.*

Insane, μανικῶς, *Iocr.*

Insania, ἡ μανία, ας, *Dem.* eo insaniæ pervenire, εἰς τὸ το μανίας ἔρχεσθαι, *Iocr.* est hæc extrema insania, ὑπερβολὴ μανίας ἐστὶ τὸ το, *Dem.* manere in insania eadem, μένειν ἐν τῇ αὐτῇ μανίᾳ, *idem.* liberare aliquos ab insania, παύσαι τινὰς τῇ μανίᾳ, *Iocr.* deferere insaniam, ἀπαρᾶχαι τὴν μανίαν, *idem.*

Insanio, μανίμαι, *Dem.* & deliro, μανίμαι ἢ παραφρονέω, *Dem.* in aliqua re, μελετᾷ ἡλίκῳ τινί, *id.* insanire facio, ἐμανίζω, *Phil.*

Insanus, a, um, μανικός, ὅ, ἐν, *Iocr.* ὁ ἢ ἡ ἄφρων, ὅ, *id.* ὁ ἢ ἡ ἔκφρων, ὅ, *id.*

Insatiabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀκόρετος, ὅ, *Phil.* ὁ ἢ ἡ ἀδαφής, ὅ, *Plato.* ὁ ἢ ἡ ἀπληγῆς, ὅ, *pecunia, χρημάτων, Dem.*

Insatiabilitas, ἡ ἀπληγία, ας, *Dem.*

Insatiabiliter, ἀπληγῶς, deditum esse voluptatibus, διακρίβει πρὸς τὰς ἡδονάς, *Xen.* alicui rei, ἀπληγῶς ἔχειν πρὸς τι, *Iocr.* περὶ τι, *id.*

Inaturabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀκόρετος, ὅ, *Phil.*

Insaturabiliter, ἀκόρετως.

Insendo, ἀναβαίνειν, aliquid, τι, *Xen.*

Insens, ὁ ἢ ἡ ἀναισθητός, ὅ, *Thuc.*

Insentier, ἀναισθητός, ἀπείραστος, *Dem.*

Insentientia, ἡ ἀναισθητικότητα, ας, *Xen.*

Insente, ἀμαθῶς, *Thuc.*

Insentia, ἡ ἀμαθία, ας, *Plut.* ἡ ἀπειρία, ας, *Iocr.*

Insentus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀμαθῆς, ὅ, *Phil.*

Insentus, a, um, ἀγνοῖαν, ὅ, ἐν, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἀναισθητός, ὅ, *Thuc.*

Inscribo, ἐπιγράφω, librum, βιβλίον, *Lucian.* distichon aureis literis in sesamo, χρυσοῖς γράμμασι δις τὸν ἐν σισάμῳ, *id.* in librum, ἐν βιβλίῳ εἰς βιβλίον, *Xen.* falso nomine, ψευδιστράφει.

Inscriptio, τὸ ἐπιγράμμα, ατ, *Aristot.* ἡ ἐπιγραφὴ, ἢ, *Polyb.*

Inscriptus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐπιγραφῆς, ὅ, *Phil.* non inscriptus, ὁ ἢ ἡ ἀνιπιγραφῆς, ὅ, *Plut.* falso inscriptus, ὁ ἢ ἡ ψευδιστράφει, ὅ, *Plut.*

Inculpo, ἐγκολῶ, *Plut.* ἐνχαράττω, *id.* ἐνχαράττω, *Plut.*

Infectibilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀτμνῆτος, ὅ, ὁ ἢ ἡ ἀτμνῆτος, ὅ, *Plato.*

Infecta, orum, τὰ ἴντομα, ας, *Aristot.*

Infectatio, ἡ διαξίς, ας, *Thuc.*

Infectior, δικάω, aliquid, τινά, *Thuc.* δικάω, *idem.* i. e. cavillor, διασύρω, *id.*

Infectibiliter, ἀπαύτως, *Aristot.*

Infermo, ἐσπείρω, *Xen.*

Inferesco, ἐνδρασκῶ, *Hippocr.*

Inferibilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀναισθητός, ὅ, *Thuc.*

Inferilis, e, idem quod Inferibilis, e.

Inferparabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀχώριστος, ὅ, *Naz.*

Infertus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀταρῆς, ὅ, *LXX.*

Infertus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀταρῆς, ὅ, *Thuc.*

Inferens, ἐπιδράω, ἢ, ἐν, *Dem.*

Inferor, ἀκολυθῶ, aliquid, τινά, *Dem.* ἡ ἀκολυθῶ, *Plut.*

Infero, ἐμβάλλω, dextram, τὴν δεξιάν, *Dem.* plantam, φυτόν, *idem.* ἐμφυτεύω, *Thioph.*

Inferpo, ἐντρίβω.

Inferum, ὁ ἐμβλήμας.

Inferio, ἡ ἀκρίβειος, ας, τὸ ἐμβλήμα, ατ, ἢ ἐμβλή, ἢ.

Inferio, διακρίνω, alicui, τινί, *Dem.* voluptatibus, δαδῶν τὰς ἡδοναίς, *Iocr.* λατρεῖν τὰς ἡδοναίς, *Lucian.* alicui in aliqua re, ὑπερτίνα τινί τι, *Dem.* commodis alienis, ὑπερτίνα τὰ συμφέροντα τῇ ἀλλοφ, *Aristot.*

Inideo, ἐπικαθῶμαι, *Polyb.* alicui rei, καθίζω ἐπὶ τινί, *Iocr.*

Infidia, ἡ ἐπικαθῶ, ἢ, *Demosth.* ἡ ἐπιδρά, ας, *idem.* ἡ ἐπικαθῶ, ας, *Plato.* infidias struo alicui, ἐπικαθῶ τινί, *Iocr.* ἐνδράς καθίζω τινί, *Plut.* ἐνδράς ποιῶμαι τινί, *Lucian.* ἐνδράς τινά, *id.* invadere aliquem infidiis, ἐρχομαι ἐπὶ τινά μετ' ἐπικαθῶ, *Dem.* infidiis circumvenior, ἐπικαθῶμαι, *Dem.*

Infidianter, ἐπικαθῶ, *Synes.*

Infidior, ὁ ἐπικαθῶ, *Dem.* ἐπικαθῶμαι, ατ, *id.* ὁ ἐπικαθῶ, *idem.*

Infidior, ἐπικαθῶ, alicui, τινί, *Iocr.* λατρεῖν τινά, *Herodot.* ἐπικαθῶ τινά, *id.* ἐπικαθῶ τινί ἐνδράς, *Lucian.* ἐνδράς τινά, *id.* ἐνδράς τινά, *Dem.*

Infidiose, ἐπικαθῶ, *Plut.*

Infidiosus, a, um, ἐπικαθῶ, ὅ, ἐν, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ ἐπικαθῶ, ὅ, *Dem.*

Infido, ἐπικαθῶ, aliquid, τι, *Plut.* ἐνδρά, *Plut.* καθίζω ἐπὶ τινί, *Thuc.*

Infigne, τὸ ἐπικαθῶ, α, *Plut.* imperii, τὸ τῇ ἡγεμονίᾳ παραστήσω, *id.* regni, τὸ βασιλικὸν παραστήσω, *id.*

Infigno, ἐπικαθῶ, *Iocrat.* παραστήσωμαι, *id.*

Insignis, e, ὁ ἢ ἡ ἐπικαθῶ, α, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ ἐπικαθῶ, α, *Plut.*

Insigniter, ἐπικαθῶ, *Polyb.*

Insignitus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐπικαθῶ, α, *Thuc.*

Infilio, ἐπικαθῶ, equo, ἵππῳ, *Xen.* ἐπικαθῶ, *Herodian.* in ignem, ἀποκαθῶ εἰς πῦρ, *Xen.* in clivum, ἀνέκαθῶ εἰς ὄχλον, *id.*

Inimul, ἄμα, *Xen.*

Inimulatio, τὸ ἐγκλήμα, ατ, *Dem.*

Inimulo, ἀποκαθῶμαι, aliquid, τινά, *Dem.* aliquid alicujus rei, ἐγκλήμα τινί, *id.* τινί τινί, *Aristot.* ἐπικαθῶ τινί αἰτίαν τινί, *Dem.*

Inimulatio, ἡ ἀντιπῶ, ἢ.

Inimulo, ἐγκλήμα, *Aristot.* ἀντιπῶ, *Plut.* me alicui, ἀντιπῶ τινά, ὅ, *Thuc.* *id.*

Inimulus, a, um, μῆκος, ὅ, ἐν, *Lucian.*

Inimulus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.*

Inimulus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.*

Inimulus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.*

Inimulus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.*

Inimulus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.*

Inimulus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.*

Inimulus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.*

Inimulus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.*

Inimulus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.*

Inimulus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.*

Inimulus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.*

Inimulus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.*

Inimulus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *idem.*

Inlesco, ἐνχαυρόμαι, aliqua re, μετὰ τινά, *Dem.* ἐν τινί, *Iocr.* ἐν τινί, *Plut.* ἀντιπῶ, *Plut.*

Insolitus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀντιπῶ, α, *Dem.*

Insolo, ἐνδράω, *Diosc.*

Insolubilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀλυτός, ὅ, *Plato.*

Insomnia, ἡ ἀνυπνία, ας, *Plato.* ἡ ἀνυπνία, ας, *Xen.*

Insomnis, e, ὁ ἢ ἡ ἀνυπνία, α, *Xen.* ὁ ἢ ἡ ἀνυπνία, α, *Lucian.* ob curas insomnena ducere noctem, ὑπὸ φροντίδων ἀνυπνία καὶ δὲ, *Xen.* ἀνυπνία νύκτα, α, *Plut.*

Insomnium, τὸ ἀνυπνίον, α, *Plato.*

Insono, ἐνδράω, *Naz.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.* ὁ ἢ ἡ ἀναμόρττος, α, *idem.*

Insone, ὁ ἢ ἡ ἀναμόρ

Infinitum, τὸ ἄπειρον, εἰς, τὰ καθόλου, αἱ, *Plato*. vitæ, τὸ ἐκτενέστερον, αἱ, *Dem.*
Inflo, ἰσίσταμαι, alicui, τινί, *Herodian*. hostibus, ἰσχεύομαι τοῖς ἐπαινοῖς, *Plut.*
Instrepro, ὀπλοποιεῖν, *Aristoph.*
Instructio, ἡ παρασκευὴ, εἰς, *Thuc.* ἡ κατασκευὴ, εἰς, *Dem.*
Instructivus, α, um, παρασκευαστικός, ἡ, ὄν, *Dioscor.*
Instrumentum, τὸ ὄργανον, α, *Aristot.* τὸ σκεῦος, εἰς, *Dem.* τὸ ἐργαλεῖον, α, *Hei-rodian*. rusticum, σκεῦος γεωργικόν, *Dem.* nauticum, σκεῦος ναυτικόν, *id.* bellicum, σκεῦος πολεμικόν, *id.*
Insitum, κατασκευάζω, navem rebus omnibus, τὸ πᾶσι, αἱ, *Dem.* aciem, παρατάττω, *Xen.* copias, παρατάττω πᾶσι δυνάμει, *Plut.* hostem contra aliquem, ἀσκήσας ἢ ἔχθρὸν ἐπὶ τινι, *Dem.* equos ferreis munimentis, κατασκευάζω ἵππους χαλκοῖς προβλήμασι, *Xen.* ad certamen, παρασκευάζω πρὸς ἀγῶνα, *Dem.* armis, ἰσχυρὰ ἐπλοῖς, *Herodian*. i. e. doceo, διδάσκω. Vide *Docere*.
Insuavis, ε, ὁ καὶ ἡ ἀγλυκὴς, εἰς, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀνδρὴς, εἰς, *Isocr.*
Insuaviter, ἀνδρῶς, edere, ἰδίδειν, *Xen.*
Insubide, ἀσκήπιας, *Aristot.*
Insulbidus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσδέκτος, α, *Dem.*
Insuesacio, ἐνθίζω, alicui rei, τινί, *Herodian*.
Insuesco, ἐνθίζομαι, alicui rei, τινί, *Herodian*.
Insuetus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἀήθης, εἰς, alicujus rei, τινός, *Dem.*
Insula, ἡ νῆσος, α, *Dem.* parva, νῆσος μικρά, *id.* τὸ νηεῖον, α, *Suid.* τὸ νησιδίον, α, *Thuc.* insulam refero, νησιζω, *Strabo*. ex insula oriundus. Vide *Insularis*.
Insularis, ε, νησιωτικὸς, ἡ, ὄν, *Eurip.* sc. hono, ὁ νησιώτης, α, *Dem.* sc. temina, ἡ νησιώτης, ἰδὲς, *Plut.*
Insulfe, ἀνῶς, *Plut.* Conf. *Ineptie*.
Insulitas, ἡ ἀπειροκαλία, ας, *Plut.* Conf. *Ineptitudo*.
Insulus, α, um, i. e. non falsus, ὁ καὶ ἡ ἀναλγὴς, α, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἀναλτος, α, *Gal.* ὁ καὶ ἡ ἀναλγος, α, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀναλγος, α, *Hipp.* i. e. insipiens, ὁ καὶ ἡ ἀπειροκαλὴς, α, *Plut.* Conf. *Ineptus*, *Inspiciens*.
Insultatio, ἡ ἐπιπιδέσις, εἰς, i. e. exagitatio, ἐπιπρασμός, ε, *Aristot.*
Insulto, ἐπιπιδέω, alicui, τινί, *Xen.* ἐπιμαχέω τινί, *Plut.* i. e. vexo, exagito, ἐπιπιδέω τινί, *Demosth.* ἐντροφίω τινί, *Herod.* τινί, *Lucian.* malis alicujus, ἐπιμαχέω τοῖς κακίαις τινος, *Isocr.*
Insuum, ἔνειμι, in aliqua re, τινί, *Thuc.*
Insumo, ἀναλίσκω, pecuniam, χρήματα, *Isocr.* Conf. *Impendo*.
Insuo, ἐράπτω, aliquem in culeum, τινὰ εἰς ἐρῶσαν, *Plut.* aliquid in aliquid, καταβέβηται εἰς τι, *Dioscor.*
Insuper, πρὸς αὐτῷ, his, ταῖς, *Herodot.* quid insuper? τί πρὸς ταῖς ἐστὶ; *Dem.* & insuper etiam non justum, πρὸς ᾧ καὶ δίκαιον, *id.* viginti minæ & insuper, εἴκοσι μνᾶι καὶ πρὸς, *Isaus*.
Insuperabilis, ε, ὁ καὶ ἡ ἀνίκητος, α, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀμαχος, α, *id.* alicui, ὁ καὶ ἡ δυσμαχέτης τινί, *Isocr.*
Insurgo, ἀντιστάναι, contra aliquem, τινί, *Thuc.* ἀντιστάμενος πρὸς τινι, *id.* ἀνταίρω τινί, *Dem.*
Insusceptus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἀδίκος, α.
Insufurro, ἐπιφύρομαι.
Intabesco, πρὸςβόσκω, *Lucian.*
Intactilis, ε, ὁ καὶ ἡ ἀπικτός, α, *Hom.*
Intactus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέπικτος, α, *H. lych.*
Intaminatus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἀμείντος, α, *Plut.*
Integer, α, um, i. e. retus, ἔλατ, α, ὄν, *Dem.* i. e. bonus, candidus, ἀγαθός, ἡ, ὄν, vir bonus & integer, ἀνὴρ καλὸς κἀγαθός, *Dem.* i. e. incolumis, ὁ καὶ ἡ ἀνέπικτος, α, *id.*

urbs, ἀκρόπολις πόλις, *Isocr.* servare sua integra, *Ῥαζεν τὰ ἑαυτοῦ, Herodian.* homo integra fide, *ὁ γὰρ ἀδαροδίκτος, Dem.* integrum est nobis dicere, *ἔστι μὲν λέγειν, Xen.* ab integro, *ἔξ ὑπαρχῆς, Luc.*
 Intego, *Σκεπάζω, aliquid, τι, Diosc.* ἐγκαλύπτω, *Plut.*
 Integraſco, ἀνασκηδάζομαι, *Strabo.*
 Integre, *ἔλας, Plut.* i. e. incorrupte, ἀναμαρτυρῶς, *Dem.*
 Integritas, ἡ ἐλότης, πτος, *Aristot.* i. e. probitas, ἡ ἀριότης, *ἔς, Dem.* ἡ ἀκακία, *ας, idem,* morum, ἡ καλοκἀγαθία τρόπων, *Isocr.* senſuum, τὸ εὐαιδώτερον, *υ, Gal.* ἡ εὐαισθησία, *ας, Lært.* corporis, ἡ εὐζεία, *ας, Aristot.*
 Integro, ἀνασκηδάζω, *Plut.*
 Integumentum, τὸ Σκεπάσμα, ατος, *Aristot.*
 Intellectus, υς, ὁ νόος, *υ, contr.* νῦς, *ἢ, Dem.* intellectu difficilis, δυσκαταμαθήτως ἔχων, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ δυσνόητος, *υ, N. T.* facilis, ὁ καὶ ἡ εὐνόητος, *υ.*
 Intelligenter, *Συνιτῶς.*
 Intelligentia, *Συνίσις, εως, Dem.* ἡ φρόνησις, *εως, Plato.* ἡ ἔννοια, *ας, Dem.*
 Intelligibilis, *ε, νοητός, ἢ, ὄν, Plato.*
 Intelligo, φρονέω, *Isocr.* aliquid & præſagio, γινώσκω τι καὶ προαιδάνομαι, *Dem.* aliquid recte, ὁρθῶς τι εἶδω, *id.* & probe ſcio, εἶδομαι τι καὶ Συνίσις *Ῥαζῶς, idem,* aliquid ſatis, μὲν-θάνω τι ἱκανῶς, *idem,* hoſtium negotia, αἰδάνομαι τὰ τοῦ πολεμίου, *Xen.*
 Intemeratus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, *υ, Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀμόλυντος, *υ, Al. Aphr.*
 Intemperans, ὁ καὶ ἡ ἀκρατής, *ὅς, in aliqua re, τινός, Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος, *υ, id.*
 Intemperanter, ἀκρατῶς, valde, ὑπερακρατῶς, *Dem.* vivo, ἀκολασταίνω, *Plut.* διαπράττομαι ἔργα τῇ ἀκολασίᾳ, *Dem.*
 Intemperantia, ἡ ἀκρότεια, *ας, Xen.* ἡ ἀκρασία, *ας, in vita, τῷ βίῳ, D. m.* intemperantia corruptus, διαφθαμμένος ὑπὸ ἀκρασίας, *idem,* coercere aliqua re alicujus intemperantiam, ἀπαλλάττειν τινὰ τοῦ ἀκολασταίνεσθαι, *Isocr.*
 Intemperies, ἡ ἀκρασία, *ας, æris, ἀέρῳ, Theophrast.* intemperiiis agor, κακοδαίμονιός, *Aristoph.*
 Intempeſtas, ἡ δυσκρασία, *ας.*
 Intempeſtive, ἀκαιρως, παρακαιρως, *Isocr.* agere aliquid, ποιεῖν τι, *D. m.*
 Intempeſtivitas, ἡ ἀκαιρία, *ας, Dem.*
 Intempeſtivus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἀκαιρῶς, *υ, ambitio, φιλοτιμία, Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀυρῶς, *υ, mors, θάνατος, Plut.*
 Intendo, ἐνταίνω, arcum, τόξον, *Aristot.* animum ad aliquid, προτείχω ἐν τινι, *Isocr.* κινῶ τινα διανοίαν ὅτι τινι, *Plut.* oculos, ἀπενὲς ὀφθαλμοῦ, *Plut.* in aliquid, ἀτινίζω εἰς τι, *N. T.* τινι, *ibid.* omnes ingenii nervos in aliqua re, ἐνταίνω ἐν τινι, *Plato.*
 Intenio, ἡ ἐντασις, *εως, ἡ ἐντονή, ἢ.*
 Intentatus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἀπείρατος, *υ, Dem.* nihil intentatum relinquo, εἰδὲν ἀτλήματον σφίμης, *Theodoret.*
 Intente, ἐκτε-ίτ, ἐκτείνω, *Poll.* orare, προσέχεσθαι, *N. T.*
 Intentio, ὁ Σκοπὴς, *ἔ, Herodian.*
 Intento, διατείνομαι, *Xen.* mortem, ἀπαλίσθαι θάνατον, *Herodot.*
 Intentus, α, um, ἐνταταμῶς, *ἔν, ἔν, i. e.* attentus, ὁ καὶ ἡ προσέχων, *ἔ.*
 Intepesco, χλευαίνωμαι, *Lucian.*
 Inter, μεταξὺ, inter sermones, μεταξὺ λόγων, *Lucian.* inter Cappadociam, μεταξὺ τῆς Καππαδοκίας, *Herodian.* ſignum amicitiae, quæ eſt inter nos, τιμῆριον φιλίας τῷ πρὸς ἡμᾶς, *Isocr.* inter cœnam, παρὰ τὸ δεῖναι, inter vinum atque epulas, παρὰ μέθην καὶ κρασίον, *Herodian.* inter quos, ἐν οἷς, *id.*
 Interbalbico, ὑποβολοκαίνωμαι.
 Interamnis, *ε, ὁ καὶ ἡ μεσσητιάμῳ, υ.*
 Interareſco, διαξηράνομαι.

Intercalaris, ε, ὁ κ' ἢ ἐμβόλημα, α, *Diod.*
Sic.
Intercalatio, ἡ παρεμβολή, ἥ.
Intercalatus, α, um, ἐπακτός, ἡ, ὄν, παρι-
εσβαλμένος, η, ον.
Intercalo, ἰπάρχομαι, *Herodot.* ἐμβάλλω, *Dem.*
παρεβάλλω.
Interapedo, τὸ διάστημα, ατθ, *Plato.* ἢ
διάστασις, ἴας, locorum, ἢ καὶ τόπων, *Plat.*
Intercedo, διέρχομαι, ι. e. obfisto, ἱσθί, ἐ-
ίσταμαι νόμον, *Plut.* pro aliquo apud ali-
quem, ἱκετάτω τινα ἀπὲρ τινος, *Dem.* in-
tercedit mihi amicitia cum aliquo, ἵστει με
φιλία πρὸς τινα, *Dem.*
Interceptio, ἡ διάλειψις, ἴας, *Aristot.*
Interceptor, ὁ μισολαμβάντης, α.
Intercessio, ἡ μισοιτία, ας, *Nux.*
Intercessor, ὁ μισοῖταις, υ, *N.T.*
Intercido, διαπίπτω, Χ.η.
Intercido, διακέπτω, Γαβ.
Intercino, προσάδω, *Aristoph.*
Intercipio, ἀποτέμνωμαι, aliquid, τί, Χ.η.
reditus alicujus, περιέρομαι τὰς προσόδους
τούτους, *Dem.* uibem, προξικονόμιαι αἰών,
Polyb.
Intercise, ζωντόμας.
Intercisio, ἡ διακοπή, ἥ, *Hippocr.*
Intercisus, α, um, διακυπέτος, ἔσσα, ἐν.
Intercludo, διακλείω, *Polyb.* alicui aliquid,
ἀφαίρειναι κινός τι, *Isoer.* ἀπείρωται τινά
τινός, *Plut.* τινά ἀπὸ τινός, *Isoer.* ἀνα-
κλείω τινά τινος, *Aristot.*
Interclusio, ἡ διάκλεισις, ἴας, ἡ ἀπόκλεισις,
ἴας.
Interclusus, α, um, ὁ κ' ἢ ἀπόκλειστος, α.
Intercolumnium, τὸ περικύλιον, η, I.XX.
Intercuro, παρημπίπλω, *Æschin.*
Intercursio, ἡ παρημπλάσις, ἴας, *Plut.*
Intercus, ὁ ὑδροψ, απθ, *Galen.*
Interdico, ἀπαγορεύω, alicui aliquid facere,
τινά ποιεῖν τι, *Dem.* ταῖς ὕπαις, μη, *Pla-*
to. igni & aqua, εἰργάζω πυρός καὶ ὕδα-
τος, ἢ εἴργω τινά, *Plut.* alicui, ne abeat
ἀπὸ τινός τι, ἀπύτοι, *Plut.* ὅπως μή ἀ-
πύνη, *Plato.*
Interdictio, ἡ ἀπώρευσις, ἴας, ἡ ἀπαγόρευσις,
ἴας.
Interdictum, τὸ ἀπώρευμα, απθ, *Plato.* τὸ
ἀπαγορεύμα, απθ, *Plut.* τὸ παρηγλήμμα,
απθ, *Dem.*
Interdiu, μιθ' ἡμέραν, *Dem.* absque, ἀνεμε-
ρόθεν, idem.
Interdum, εἰσὶν, *Dem.* ἄλλοτε, id.
Interea, μεταξύ, ἐν τῷ μεταξύ, ἐν τῷ με-
ταξύ χρόνῳ, ἐν τούτῳ, *Dem.* Xen. *Isoer.*
Interemptio, ἡ θανάτωσις, ἴας, *Thuc.*
Intereo, ἀπολλυμαι, *Aristoph.* fame, διεσθί-
νομαι λιμός, *Herodian.* apoplexia, θνήσκω
ἀποπληξία, idem, indigne, καταπόμενος
Lucian.
Interestuito, διηπάζω.
Interest, διαφέρει, ipsius, αὐτῷ, *Herodian.*
hoc tua, σὺ γὰρ, *Plato.* hoc mea, με-
τά, id. mea nihil, μετ' ἑδὲν, id. mul-
tum ad omnia, πολλὸ πρὸς πάντα, id.
Interfari, λόγον παρεμβάλλειν.
Interfari, λόγον παρεμβάλλω.
Interfectio, ἡ θανάτωσις, ἴας, *Thuc.*
Intersector, ὁ φονεύς, ἴας, *Isoer.* nominalis, ὁ
ἀνθρωπίνος, υ, *Dem.*
Internicio, ἀνίκα, aliquem, τινά, *Dem.* ἀπο-
σοφίζω τινά, id. ἀποκτείνω τινά, id. julte,
injulte, violenter, indicta causa, consilio,
δικαίας, ἀδίκως, β. αίως, ὀφρῆτες, ἐν ὀφ-
ρείας, *Dem.* *Isoer.*
Interfuio, διαφέρω, regionem, χώραν, *Isoer.*
Interfringo, διατρέγγωμι, διατρέμμα, aliquid,
τί, *Lucian.*
Intergerium, τὸ μετώτοιχον ἢ παράχωρον, *N.T.*
τὸ διατείχισμα, απθ, *Rom.*
Interjaceo, μεταξύ ποιῶμι.
Interibi, ἐν τῷ μεταξύ.
Interjedio, ἡ παρεμβολή, ἥ, *Dem.*
Interjedio, ἐμβαλλω, aliquid, τί, *Dem.* laten-
ter, παρεμβάλλω, id.
Interim, μεταξύ, *Dem.* Conf. *Intercedo.*

Investio, ἐξέδω, Xen.
 Inveterasco, παλαιόμααι, Gal.
 Inveteratio, ἡ παλαιότης, Ias, Plut.
 Invetero, παλαιόω, i. e. invalesco. Vide Invalesco.
 Invicem, ἀλλήλων, Ias, D. m.
 Invidius, a, um, ὁ κῆ ἢ ἀντιπρῶτος, u, Dem.
 ὁ κῆ ἢ ἀμαχῶς, u, id. ὁ κῆ ἢ δυσμάχῶς, u, alicui, τινί, Iocr.
 Invide, φθονεύς, Xen.
 Invidentia, ὁ φθόνος, u, D. m. Conf. Invidia.
 Invideo, φθονέω, habenti aliquid, ἔχοντι τι, Iocrat. commodis alicuius, ὅπῃ τοῖς ἀγαθοῖς τινος, id. alicui aliquid, τινί τινος, id. βασκαίνω τινί τινος, Lucian. Conf. Invidia.
 Invidia, ὁ φθόνος, u, D. m. ἡ βασκαίνω, as, id. & amulatio, φθόνος ἢ φιλονεικία, id. & odium, φθόνος ἢ δυσμῖα, Iocr. invidiam concitare alicui re aliqua ζωίζην τινί φθόνον τινί, Dem. ἐμποῦν τινί φθόνον περὶ τινος, Iocr. habere, ἔχειν φθόνον, id. concitare se invidiam, ἀνέναντον ἐν ἀλλήλοις, Dem. obnoxium esse invidiam, ἀποδοῦν τι φθόνον, id. absit invidia dicto, ἀπεινὴ τῷ λόγῳ φθόνος, id. invidia carens, ὁ κῆ ἢ ἀφθονός, u, Herodot.
 Invidiose, φθονερῶς, accipere aliquid, δέχσασθαι τι, Dem. ἐπιφθονέας, Thuc.
 Invidiosus, a, um, ὁ κῆ ἢ φθονερός, u, posfessio, κτήμα, Plut. ὁ κῆ ἢ βασκαίνω, u, res, βασκαίνω πράγμα, Dem.
 Invidus, a, um, φθονερῶς, u, on, Plut. ὁ κῆ ἢ βασκαίνω, u, homo, ἀνδρῶπιος, Dem. erga aliquem, βασκαίνων, στα, on, τινί, Iocrat.
 Invigilo, ἐπαρουπνέω, Lucian.
 Inviolabilis, e, ὁ κῆ ἢ ἀνικνίσας, u, Plut.
 Inviolabiliter, ἀνικνίστως.
 Inviolatus, a, um, ὁ κῆ ἢ ἀνικνίσας, u, Plut.
 Inviuibilis, e, ὁ κῆ ἢ ἀνικνίσας, u, Iocr. ὁ κῆ ἢ ἀνικνίσας, u, Plut.
 Inviso, ἐπισκοπέωμαι, aliquem, τινά, Lucian. ἐπισκοπέω τινά, Iocr. agrotantem, ἐπισκοπέωμαι ἢ ἀδυνάσταντα, N. T.
 Invisus, a, um, ὁ κῆ ἢ ἀνικνίσας, u, Plut. i. e. invidiosus, ὁ κῆ ἢ φθονερός, u, Dem. alicui, ὁ κῆ ἢ ἀπικνίσας τινί, Iocr. Deo & hominibus, ἔχθρος Θεῷ καὶ ἀνθρώποις, Dem.
 Inuitabilis, e, ἐξολικός, u, on, Aelian. προσκλητικός, u, on, Plut.
 Inuitatio, ἡ προσκλητικὴ, Ias, ad cenam, f. epulum, ἡ ἐστίασις, Ias, Dem.
 Invite, Invito, ἀκούσας, Dem. ἀκούει, id.
 Invito, προσκαλέω, aliquem, τινά, ad cenam, καλέω τινά ὅπῃ τὸ δείπνον, Dem. πρὸς τὸ δείπνον, id. προσκαλέω εἰς τὸ δείπνον, Lucian. i. e. allicio. Vide Allicio.
 Invitus, a, um, ὁ κῆ ἢ ἀνέστιος, u, Dem. ἀπαν, στα, on, id. non volens, sed quam maxime invitus, εἴχῃ ἔκταν, ἀλλ' ἀς οἶον τὴ μέλεισθαι ἀκάν, id. εἴχῃ ἔκταν, ἀλλ' ἀναγκασθῆς δολοῦσθαι τινί, id. invitis & moerentibus aliquibus facere aliquid, ἀκόντων τινῶν καὶ λυπόμενων ποιῆν τι, D. m. invitis nobis, βλάμειν, Iocr.
 Inuius, a, um, ὁ κῆ ἢ ἀνέστιος, u, Xen. locus, ἡ ἀνέστις, as, Philo. τὸ ἀέστων, u, Dioc. Sic.
 Inu'a, τὸ ἐλάνειν, u, Diose.
 Inultus, a, um, ὁ κῆ ἢ ἀνικνίσας, u, Bas.
 Inumbro, ἐπισκιάζω, aliquem, τινά, N. T. τινί, id. κατασκιάζω τινά, Herodot.
 Inunctio, ἡ ἐπιλείψις, Ias, ἡ κατέχευσις, u, Al. Arbr.
 Inundatio, ὁ κατακλυσμός, u, Plut.
 Inundo, πλημμυρίζω, Plut. ἐκκρίνω, id. κατακλύζω, Xen.
 Inungo, ἐταλίσκω, ἐπιχρίω, Lucian. καταχρίω, Gal.
 Inuocatio, ἡ ἐπικλήσις, Ias, Lucian. Dei, ἡ θεοληψία, Ias, Suid.

Inuocatus, a, um, i. e. non vocatus, ὁ κῆ ἢ ἀκλήτος, u, Athen.
 Inuoco, κατακαλέω, Plut. Deum, ἐπικαλέω θεόν, Herodian. προσκυνῶ θεῷ, N. T. ἢ θεῷ, Dem. ut Deum Quirinum, θεοληψίαν ἢ Κυρίων, Plut.
 Involito, ἐπιπλάμαι, ἐπισπλάμαι, Aristot.
 Involvo, ἐσπίασθαι, ἐσπιδάσθαι, Aristot. i. e. invado. Vide Invado.
 Involucrum, τὸ εἶλημα, ατῶ, τὸ ἐνέλημα, ατῶ, Hippocr.
 Involuntarius, a, um, idem quod Inuitus.
 Involvolus, i, f, i, p, os, Ammon.
 Involvo, ἐκκλύω, aliqua re, iis τι, Xen. ἐκκλύω, Lucian. aliquem calamitatibus, ἀνέλεως τινά συμφοραῖς, Iocr. mālīs, ἐμπλέκω τινά κακίαις, id. tenebris aliquid, ἀμαυρῶ τι, Plut. ἐπικλύζω τινί, Philo.
 Inuoluto, ἡ ἐκκλύωσις, Ias, Plut.
 Inurbane, ἀκόμψας, Plut. ἀγρία, Theocrit.
 Inurbanus, a, um, ὁ κῆ ἢ ἀγρίως, u, Dem. ὁ κῆ ἢ ἀπαιδευτός, u, id.
 Inuro, ἐγκαίω, καυστήριον, N. T. alicui ignominiam, προσβιβάζω τινί δεινόν, Plut. maculam, ἀνέλεως τινί αἰχμύλῳ, Plut.
 Inustate, ἀνέλεως, Thuc.
 Inustatus, a, um, ὁ κῆ ἢ ἀνέλεως, u, Dem.
 Inustus, a, um, ὁ κῆ ἢ ἐγκαυστός, u, ἐγκαυθείς, στα, on, Gal. nota, τὸ ἐγκαύμα, ατῶ, Plut.
 Inutilis, e, ὁ κῆ ἢ ἀχρηστός, u, alicui, τινί, Dem. ὁ κῆ ἢ ἀνέλεως, u, τινί, id. & perniciosus alicui, ὁ κῆ ἢ ἀσύμφορος ἢ βλαβερὸς τινί, id.
 Inutilitas, ἡ ἀχρηστία, as, Arrian.
 Inutiliter, ἀχρηστῶς, ad vitam, πρὸς τὸ βίον, Dem. ὁ κῆ ἢ ἀλυσίτης, u, alicui, τινί idem.
 Invulnerabilis, e, ὁ κῆ ἢ ἀτράτος, u, Maccab.
 Invulneratus, a, um, ὁ κῆ ἢ ἀτράτος, u, Philo, ὁ κῆ ἢ ἀβλαβής, u, Plut.
 Io, iō, iō! iō! iō! iō, Plut.
 Jocatio, ἡ παιδιὰ, as, Plut.
 Jocer, παίζω, Dem. in aliquem cavillando, διὰ ζωμμάτων εἰς τινά, Plut. cum aliquo, προσωταίξω τινί, Plut.
 Jocosus, παιδιδόας, παρρησιασῶς.
 Jocosus, a, um, ὁ κῆ ἢ παιδιδόας, u, Aristot. παίζω, u, on, in rebus jocosis seria agere, ζωμάζειν ἐν τοῖς γλοιοῖς, Plut.
 Jocularis, idem quod Jocosus.
 Joculariter, παρρησιασῶς.
 Jocular, παίζω, Plut. ἀσέβεια λέγειν, Aristot. χαριῶντας εἶπεν, Plut.
 Jocus, ἡ παιδιὰ, as, Plut. serione an joco hoc dicit, ζωμάζει τὰς στα, ἡ παίζω, P. a. o. per jocosum aliquid dico, λέγω τι παίζων, Aelian.
 Ipse, a, um, αὐτός, u, on, Dem. ego ipse, ἐγὼ αὐτός, Dem. hic ipse, ἔτος αὐτός, id. civitas a se ipsa, ἡ πόλις αὐτῇ παρ' αὐτῆς, id. (2) mei ipsius, ἐμαυτῶ, u, s, periclitator de me ipso, κινδυνώω ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, Iocr. (3) tui ipsius, σεαυτοῦ, u, s, D. m. σεαυτοῦ, u, s, Iocr. (4) fui ipsius, ἐαυτοῦ, u, s, Dem. αὐτοῦ, u, s, Iocr.
 Ira, ὁ ὄργη, u, Dem. ὁ θυμός, u, id. ἡ χολή, u, s, id. magna f. gravis, ὄργη μεγάλη, Dem. maxima, μεγίστη, id. ἔχθρη, id. vehemens, ἔχθρη, id. immortalis, αἰώνιος, Iocrat. levis, μικρὰ, Dem. & odium, ὄργη καὶ μίσος, Iocr. & stomachus, ὄργη καὶ θυμός, id. & indignatio, ὄργη καὶ χολή, Dem. ad iram concitari contra aliquem, παροργίζεσθαι πρὸς τινά, id. ad iram provocare, εἰς ὄργην προσκαλεῖσθαι, Lucian. concitare, εἰς ὄργην ἀνίστασθαι, Aristot. εἰς ὄργην ἀνίστασθαι, Aristot. ira deservescit, παρακαμίζει καὶ παρῆται τὸ ὄργη, Xen. iram concoquere, ὄργην σπένδω, Xen. desinere ab ira, παύεσθαι τὸ ὄργη, Iocr. Conf. Iracundia.
 Iracunde, ὄργη, Dem. δυσκόλος, id. πικρὸς, id.

Iracundia, ἡ ὄργη, u, Dem. ἡ ὄργη, u, Dem. ὁ παροργισμός, u, N. T. iracundiam concipere adversus aliquem, λαβὴν ὄργην ὅπῃ τινά, Dem. excitare, παροργίζω, id. explere, ἀναπληρῶ ὄργην, id. alicujus experiri, ἀνιπνέω τῇ ὄργῃ τινί, id. iracundia efferrī, ἔξω φέρω, u, s, Iocr.
 Iracundus, a, um, ὄργη, u, s, Dem. θυμὸν ἔχων, στα, on, A. l. Conf. Iracundia.
 Irascor, ὀργίζομαι, alicui, τινί, Dem. χαλεπαίνω τινί, Plut. πρὸς τινά, Xen. ἀνακαίω πρὸς τινά, Plut. κατὰ τινος, ατῶ, Plut. ὅδ aliquid, ἀνακαίω τινί, Plut. ὀργίζομαι καὶ ἀνακαίω ὅπῃ τινί, D. m. ἀνακαίω καὶ χαλεπαίνω πρὸς τινά, id.
 Irate, δι' ὄργης, πρὸς ὄργην, dixit, εἶπε, Plut.
 Iratus, a, um, ὀργίζομαι, u, s, Dem. θυμὸν ἔχων, στα, on, id. in aliquem, πρὸς ὄργην κατὰ τινος δι' ὄργην, Plut.
 Iris, ἡ ἱρις, idῶ, Aristot.
 Ironia, ἡ εἰρωνία, as, Aristot.
 Ironice, εἰρωνικῶς, loquor, ἐπειρωμένως, Arrian.
 Ironicus, a, um, εἰρωνικός, u, s, Aristot.
 Irradiatio, ἡ ἐκπνοβολία, as, Plut.
 Irradio, ἀκτινοβολέω, Athen.
 Irrationabilis f. irrationalis, e, ὁ κῆ ἢ ἀλογός, u, Aristot.
 Irrationabilis, ἡ ὄλως, as.
 Irraucesco, βραγχίζω, Aristot. βραγχίζω ἀλυσκομαι, id.
 Irreconciliabilis, e, ὁ κῆ ἢ ἀδιόλακτος, u, hostis, ἔχθρος, Dem.
 Irreconcilabiliter, ἐκαταλλάλας, bellare, ἀνελμύν, Dem.
 Irrefutabilis, e, ὁ κῆ ἢ ἀναντιρρήτος, u, Plut.
 Irreligious, a, um, ὁ κῆ ἢ ἀνόσιος, u, Dem. ὁ κῆ ἢ ἀσεβής, u, id.
 Irremediabilis, e, ὁ κῆ ἢ ἀνέλεως, u, Plut.
 Irremissio, ἀδιαισίπτης, N. T.
 Irreparabilis, e, ὁ κῆ ἢ ἀνιπνέω, u, s.
 Irrepertus, a, um, ὁ κῆ ἢ ἀνιπνέω, u, s.
 Irrepro, παρρησιασῶς, Theophr. ad aliquem, εἰς ὄργην ὅπῃ τινί, Aristot. ad imperii succcessionem, παραδύω ὅπῃ τινί διαδοχῇ τῇ ἡγεμονίᾳ, Plut.
 Irreprehensibilis, e, ὁ κῆ ἢ ἀμειψτός, u, Dem. ὁ κῆ ἢ ἀνιπνέω, u, id.
 Irreprehensius, a, um, ὁ κῆ ἢ ἀνιπνέω, u, Dem. ὁ κῆ ἢ ἀμειψτός, u, N. T.
 Irrequietus, a, um, ὁ κῆ ἢ ἀπαιτός, u, Plut.
 Irresolubilis, e, ὁ κῆ ἢ ἀλύτος, u, Plut.
 Irresolutus, a, um, ὁ κῆ ἢ ἀδιόλακτος, u, Aristot.
 Irretio, ἐμπλέκω, aliqua re, τινί, Dem. ἀνέλεως τινί, Iocr. aliquid, ζωμάζω τινί, Xen.
 Irretortus, a, um, ὁ κῆ ἢ ἀδιόλακτος, u, Plut.
 Irreverens, ὁ κῆ ἢ ἀναιδής, Ias, Dem.
 Irreverenter, ἀναιδισμένως, Gal.
 Irreverentia, ἡ ἀναιδία, as, Dem.
 Irrevocabilis, e, ὁ κῆ ἢ ἀμειψτός, u, Plut.
 Irrevocabiler, ἀνιπνέω, Maccab.
 Irrideo, καταγελῶ, alicujus simplicitatem, τινὸς εὐθείας, D. m. aliquem, τινά, Plut. χλευάζω τινά, Dem. insolenter, ἀνιπνέω πρὸς τινά, id. ἐπικαίω τινά, Lucian.
 Irridicule, ἀκαταγελῶ, Aristot.
 Irrigatio, ἡ ἀρδύσις, Ias, Theophr.
 Irrigo, ἀρδύω, Theophr. ἀρδύω, Plut.
 Irriguus, a, um, ὁ κῆ ἢ καταγελῶ, u, regio fluvilis, χῶρα ποταμίας, Plut.
 Irrisio, ὁ χλευασμός, u, Dem. ὁ χλευασμός, as, Aristot.
 Irriser, ὁ χλευαστής, u, Aristot.
 Irritabilis, e, ὁ κῆ ἢ εὐθείας, u, Dem. ὁ κῆ ἢ εὐπαρρημύτος, u, Aristot.
 Irritamentum, τὸ ἐρέθισμα, as, Arrian.
 Irritatio, ἡ παροργισμός, u, N. T. ὁ ἐρέθισμός, u, Hippocr.

Lanx, ὁ σίναξ, αὐτὸς, *Athen.* pars libræ, τὸ σιάντων, αὐτὸς, *Aristoph.* ad lancem ar-
pendo, ταλαντῶν, *Plut.* ὑπὸ ζυγὸν ἀνα-
ξίλων, *Al.*
Lapidicina, τὸ λαπίδιον, αὐτὸς, *Strabo.* ἡ λατο-
μία, αὐτὸς, *Plut.* ἡ λιθοτομία, αὐτὸς, *Dem.*
Lapidarius, ὁ λατόμος, αὐτὸς, *Poll.* ὁ λιθοτομίας,
αὐτὸς, *id.*
Lapidatio, ἡ λιθοβολία, αὐτὸς, *Diod. Sic.* ὁ λευ-
σμός, αὐτὸς, *lapidatione dignus*, ὁ λευστὴρ, ἄσπρος,
Al. ὁ κατὰ λείαν, αὐτὸς, *Dinarch.*
Lapidescere, ὑπολιθισθῆναι, *Athen.*
Lapideus, αὐτὸς, *um*, λίθινος, αὐτὸς, *statua*,
ἀνδριάν, *Lucian.*
Lapido, λιθάριον, *LXX.* aliquem, λαθεῖν τινα,
Tibac. καταλιθεῖν τινα, *Lucian.*
Lapidofus, αὐτὸς, *um*, ὁ κατὰ λείαν, αὐτὸς, *Phil.*
Lapillus, τὸ λιθάριον, αὐτὸς, *Theophr.*
Lapis, ὁ λίθος, αὐτὸς, *angularis*, λίθος ἀκρο-
γωνίου, *N. T.* lapidem omnem moveo,
ἀντὶ τοῦ λίθου κινήσω, *Lucian.* lapide ferio,
ἀντὶ τοῦ λίθου κινήσω, *N. T.* κατα-
λίω, *Dem.* καταλίω, *id.* lapidibus in-
sculpo, ἀντὶ τοῦ λίθου, *LXX.* lapides polio,
ἀντὶ τοῦ λίθου, *N. T.* lapidibus stratus, ὁ κατὰ λείαν
στρωμένος, αὐτὸς, *ibid.*
Lapfabundus, αὐτὸς, *um*, ὁ λιθόφρων, αὐτὸς, *on.*
Lapso, ἡ ἐκπίπτειν, αὐτὸς, *Plut.*
Lapso, ὁ ἐκπίπτων, *Plato.*
Lapsus, αὐτὸς, τὸ ἐκπίπτειν, αὐτὸς, *Plut.* ὁ ἐκ-
πίπτων, αὐτὸς, *Lucian.*
Laquear, τὸ ῥάτιγμα, αὐτὸς, *Plut.* laqueari
tego, κολοσθεῖν, *LXX.* laqueata f. la-
queari tecta domus, ὁ κολοσθεῖς, αὐτὸς, *id.*
Laqueo, vide *Illoquo.*
Laqueus, ἡ παγίς, *id.*, *N. T.* ἡ παγίς,
αὐτὸς, *ibid.* ὁ βρόχος, αὐτὸς, *Plut.* laqueos po-
no, διδύμιον ἀλίκω. *Conf. Infidia*, laqueo
vitam finio, τὸ βρόχον τὸ βίον καταστέ-
λω, *Plut.* τὸ δι' ἀγώνος θάνατον ὑπομνήσκω,
Phil. laqueo aliquem suspendere, ἀναρ-
τῶν τινα βρόχῳ, ἀναρτῶντ' αὐτὸς τινα ἀνταρ-
τήσαντες, αὐτὸς, *id.*
Lararium, τὸ ἱερὸν, αὐτὸς, *id.*
Lardum, τὸ ὑλαρὸν λίπτον, αὐτὸς, *id.*
Lares, αὐτὸς, ὁ ἱερὸς Διὸς, ad lares suos, εἰς ἱερεῖα
τὰ ἑαυτοῦ, *Herodot.*
Large, δαφνῶν, sumptus suppeditare, χορη-
γεῖν, *Herodian.* largius cibare, ἀδρότερον δι-
αίτην, *Gal.*
Largior, δαριόμαι, aliquid alicui, τί τινα,
Xen. τινὶ τινα, *Herodian.* προίμαι τινὶ
τι, *Aristot.*
Largitas, ἡ δαφνία, αὐτὸς, *Herodian.*
Largiter, δαφνίως, *Herodian.* ἄδω, f. ἄδω,
Plato.
Largitio, ἡ δόσις, αὐτὸς, *Plato.* ἡ μεγαλιθυ-
ρία, αὐτὸς, *Herodian.* qua quis corrumpitur, ἡ
δαρδοκία, αὐτὸς, *Dem.* τὸ δαρδοκίαν, αὐτὸς,
id. largitionibus corrumpere aliquem, δι-
δόναι τινὶ χρήματα ὅτι δαρδοκία, *id.* cor-
rumpti largitionibus, δαρδοκεῖν, *Dem.* λαμ-
βάνειν χρήματα, *id.* δῶρα, *id.* διχιδὴ δῶ-
ρα, *id.*
Largitor, ὁ δοτὴρ, ἡρῶν, *Xen.* ὁ δοτὴρ, αὐτὸς,
Plut.
Largus, αὐτὸς, *um*, i. e. liberalis, ὁ κατὰ δαφ-
νίαν, αὐτὸς, *Plut.* ὁ κατὰ μεγαλοδωρίαν, αὐτὸς, *id.*
i. e. multus, ὁ κατὰ ἀφθονίαν, αὐτὸς, *Dem.*
Larva, τὸ μορμολύκειον, αὐτὸς, *Plut.* larvam in-
ducere, χρηματισμὸν ὑποδύειν, depono, ὑπο-
καλύπτειν τὸ δρέματ' ὑπὸ ἑαυτοῦ, *Scb.*
Tat.
Larvatus, αὐτὸς, *um*, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος,
προσποιεῖται, *Herodian.*
Lascivia, ἡ ἀσελγεία, αὐτὸς, & impudicitia fe-
minarum, ἡ ἀκολασία γυναικῶν, *Phil.*
Lascivio, ἀσελγέω, *Plato.* ἀσελγίω, *Dem.*
ἀκολασαίω, *Plut.*
Lascivitas, ἡ ἀσελγεία, αὐτὸς, *Aristot.* ἡ ἀσελ-
γία, αὐτὸς, *Plut.*
Lascivus, αὐτὸς, *um*, ὁ κατὰ ἀσελγίαν, αὐτὸς, *ma-*
gis animis, ἀσελγέστερος, αὐτὸς, *Lucian.* ὁ κατὰ
ἀσελγίαν, αὐτὸς, *in re Venerea*, ἀντὶ τοῦ ὑπο-
δύειν, *Aristot.* ὁ κατὰ τὴν ἑρωτικὴν,
id.

Lasfer, f. Lasferpitium, τὸ Ἰλφίον, αὐτὸς, *Diosc.*
Lassesco, ὑπέρταμαι, *Plut.* κάμνω, *Lucian.*
ὑπέρταμαι, *Herodian.* in labore, ἀπαγορεύω,
ἀπὸ τοῦ ὄρους, *Plut.* σπένω, *Aristot.*
Lassitudo, ὁ κόπος, αὐτὸς, *N. T.*
Lasso, ὑπέρταμαι, *Plut.*
Latus, αὐτὸς, *um*, κεκμημένος, αὐτὸς, ὁς, κοπασθεὶς,
εἶσα, *id.*
Late, ὑπέρταμαι, *Herodian.* se extendit, δια-
τείνει ὅτι πολὺ, *Aristot.*
Latebra, τὸ κρύφωμα, αὐτὸς, *Herodot.* ὁ φάλαξ,
αὐτὸς, *Phil.*
Latebrosus, αὐτὸς, *um*, ὁ κατὰ κρύψιν, αὐτὸς,
Plut.
Latenter, λατάνοντες, *Bas.* ἀφανῶς, *Idocr.*
Lateo, λατάνω, *Dem.* διακρύβω, *id.* hoc
me latet, ὅτι λατάνω με, *id.*
Later, ἡ πλινθία, αὐτὸς, *Tibac.* lateres facio,
πλινθίζω, *Lucian.* πλινθίζω, *LXX.* late-
rum confectio, ἡ πλινθία, αὐτὸς, *id.*
Lateralis, αὐτὸς, ὁ κατὰ πλάτυν, αὐτὸς, *id.*
Lateraria, τὸ πλινθίον, αὐτὸς, *Lys.*
Laterarius, ὁ πλινθιότης, αὐτὸς, *Poll.*
Laterculus, ἡ πλινθία, *id.*, *Athen.*
Lateritius, αὐτὸς, *um*, πλινθίος, αὐτὸς, *id.*
Laterna, ὁ φανός, αὐτὸς, *N. T.*
Lateo, ὑπέρταμαι, αὐτὸς, *id.*
Latex, τὸ γάλα, αὐτὸς, *Herodian.*
Latibulo, φάλαξ, *Aristot.* φάλαξ, *id.*
Latibulum, ὁ φάλαξ, αὐτὸς, *Plut.* ἡ φάλαξ, αὐτὸς,
Aristot.
Laticlavus, αὐτὸς, *um*, ὁ κατὰ πλάτυν, αὐτὸς, αὐτὸς,
Herodian.
Latine, Ἀττινῶν, Ῥωμαίων, *Plut.*
Latinitas, Ῥωμαϊκὸς λόγος, *Plut.*
Latinus, Ἀττινός, αὐτὸς, *id.*, ὁ κατὰ Ῥωμαίους, αὐτὸς, *id.*,
Plut.
Latio, ἡ ῥοπή, αὐτὸς, *Plato.*
Latitatio, ἡ ἐκρύβιστος, αὐτὸς, *id.*
Latito, ἐκρύβιστος, *Naz.* in infidiis, ἐκρύβιστος,
Plato.
Latitudo, τὸ εὖρος, αὐτὸς, *Plut.* ἡ πλάτος, αὐτὸς,
αὐτὸς, *Xen.* τὸ πλάτος, αὐτὸς, *Aristot.*
Latratus, ὁ ὠληγμός, αὐτὸς, *Xen.* τὸ ὠληγμα,
αὐτὸς, *Geopon.*
Latrina, τὸ ἀφροδύτην, αὐτὸς, ὁ ἀφροδύτης, αὐτὸς,
N. T.
Latro, ὁ λῃστής, αὐτὸς, *vehementer & terribiliter*, ὁ
κακῶς ἀντὶ τοῦ φοβεροῦ ἀπειλητικὸς καὶ ὠμ-
ότονος, *Al.* in aliquem, εἰς τινα, *Idocr.*
Latro, onis, ὁ λῃστής, αὐτὸς, *Diod. Sic.* λῃστὴς
ἀνὴρ, *Plut.*
Latrocinatio, ἡ λῃστέια, αὐτὸς, *Aristot.*
Latrocinator, λῃστής, *Dem.* vicos & agros in-
curfians, κωμῆς καὶ ἀγρῶν ὑπέρταμαι, *He-*
rodian.
Latrunculus, τὸ λῃστήριον, αὐτὸς, *id.*
Latus, αὐτὸς, *um*, πλάτος, εἶσα, ὁ, regio, χάρα,
Xen. dens, ὁδός, *id.* εὖρος, εἶσα, ὁ, via, ἀ-
τραπὸς, *Plato.*
Latus, eris, τὸ πλάτυν, αὐτὸς, *Diosc.* ἡ πλάτυς,
αὐτὸς, *Plut.*
Lavacrum, τὸ λουτρόν, αὐτὸς, *Plut.*
Lavatio, ἡ λουσία, αὐτὸς, τὸ λουτρόν, αὐτὸς, *N. T.*
Laudabilis, αὐτὸς, αἰνέσιμος, αὐτὸς, *id.*, *Heb.* ἡ πα-
νός, αὐτὸς, *on*, *Chrysipp.*
Laudabiliter, ἡ πανότης, αὐτὸς, *id.*
Laudatio, ἡ αἰνέσις, αὐτὸς, ὁ ἑπαινος, αὐτὸς, *Dem.*
ἡ ἐπαισία, αὐτὸς, *Idocr.*
Laudator, ὁ ἑπαινετής, αὐτὸς, *Dem.* ἑπαιτῶν, αὐ-
τὸς, *id.*
Laudatrix, ἡ ἑπαινήτρια, αὐτὸς, ἡ ἑπαινήτρια, αὐτὸς,
id.
Laudus, ἡ πανότης, αὐτὸς, *id.* aliquem, τινα, *Dem.* ali-
quid, τι, *id.* aliquem valde, πολλὰ ἡ κα-
μιάζω τινα, *id.* recte, merito, ὁρθῶς ἡ πα-
νότης, αὐτὸς, *id.* ob aliquem, ἑπαινέω τινα
τι, *Plato.* *Conf. Laus.*
Laver, τὸ σίεν, αὐτὸς, *Diosc.*
Lavo, λῶω, aliquem, τινα, *Lucian.* me, λῶ-
μαι, *Xen.* manus, πλύνω, pannum, πλύνω.
Laurea, ἡ δαφνία, *id.*, *Diosc.* i. e. corona
laurea, ὁ δάφνην ὀφθαλμός, αὐτὸς, *id.*
Laureatus, αὐτὸς, *um*, δαφνιφόρος, αὐτὸς, αὐτὸς, *He-*
rodian. ὁ κατὰ δάφνην, αὐτὸς, *id.*
Lauretum, ὁ δάφνην, αὐτὸς, *id.*
Laureus, αὐτὸς, *um*, δάφνην, αὐτὸς, *id.*, *Diosc.*

Laurus, ἡ δάφνη, αὐτὸς, *Aristot.*
Laus, ὁ ἑπαιτός, αὐτὸς, *Dem.* τὸ ἑπαιτέον, αὐτὸς,
id. ἡ ἐπαισία, αὐτὸς, *id.* ἡ ἐπαισία, αὐτὸς, *id.*
maxima f. summa, ἑπαιτος μέγιστος, *Dem.*
eximia f. singularis, ἀντὶ τοῦ, *Idocr.* amplif-
sima, ὑπερβαλλόν, *idem*, iusta & egregia,
δικαίως καὶ καλῶς ἔχων, *Dem.* illustris f.
praeclara, ἀλλοτρίως, *id.* vera, ἀληθῶς, *id.*
conveniens, digna, ἀποστέλλων, *id.* commu-
nis, κοινός, *id.* immortalis, ἀθάνατος, *id.*
νατός, *Dem.* ἡμῶν τὸ εἰς πάντα τὸ
λατάνον, *id.* & praedicatio, ἑπαιτος
καὶ ἐπαισία, *idem*, laudem mereri, ἀξία
ἀντὶ τοῦ ἑπαιτεῖν, *Dem.* consequi conveni-
entem, τυχεῖν ἑπαιτος ἀποστέλλων, *id.*
omnem tribuere alicui, ἀντὶ τοῦ ἑπαιτεῖν
πᾶσι, *Dem.* laude extollere, ἀντὶ τοῦ
ἐπαιτεῖν ἑπαιτος ἀντὶ τοῦ, *Idocr.* & gloria
abundare, ἑπαιτος καὶ ἐπαισίας μετὰ ἑαυ-
τοῦ, *Dem.* dignum esse, ἀξίωμα ἑπαιτος, *id.* di-
gnari, ἑπαιτος ἀξίωμα, *Idocr.*
Laute, λαμπρῶς, *Dem.* vivere, λαμπρῶς
ζῆν, *Dem.*
Lautitia, ἡ πολυτέλεια, αὐτὸς, *Idocr.*
Lautus, αὐτὸς, *um*, λαμπρῶς, αὐτὸς, *on*, aliquis &
dives, τις καὶ πλούσιος, *Dem.* ὁ κατὰ πλού-
τιαν, αὐτὸς, *id.* femina, γυνή, *id.*
Laxatio, ἡ χαλάρωσις, αὐτὸς, *Aristoph.* ἡ ἀσπεί-
σις, αὐτὸς, *Plato.*
Laxativus, αὐτὸς, *um*, χαλάνων, αὐτὸς, αὐτὸς, *Athen.*
Laxe, χαλάνω, *Herodian.*
Laxitas, ἡ χαλάντης, αὐτὸς, *Plut.*
Laxo, χαλάνω, *Athen.* habenas alicui, ἀ-
ντὶ τοῦ τινὶ λῶω, *Plut.* frontem, χαλάνω
μέτωπον, *Aristoph.* os, τὸ στόμα, *Xen.* vin-
culum, ὁπλίσκω, *Lucian.*
Laxus, αὐτὸς, *um*, χαλάνος, αὐτὸς, *on*, *Theophr.* ὁ κατὰ
ἐκλυτον, αὐτὸς, *id.* χαλάνος, αὐτὸς, *id.* χαλάνος, αὐτὸς,
& solutus, ὁ κατὰ ἀντὶ τοῦ καὶ ἀδύτῳ,
Naz.
Lea f. Leena, ἡ λέαινα, αὐτὸς, *Aristot.*
Lebes, ὁ λέβης, αὐτὸς, *Athen.*
Lecica, τὸ φορῶν, αὐτὸς, *Plut.* ἡ κλίνη, αὐτὸς, *Diosc.*
Hal.
Lecticarius, ὁ κλινικός, αὐτὸς, *id.*
Lecticula, τὸ κλινάριον, αὐτὸς, *Poll.* τὸ κλινίδιον,
αὐτὸς, *id.*
Lectio, ἡ ἀνάρωσις, αὐτὸς, *Plut.* i. e. electio,
ἡ ἐκλογή, αὐτὸς, *Aristot.*
Lectito, ἡ ἀνάρωσις, αὐτὸς, *id.* aliquem, τινα, *Epi-*
ctet.
Lectiuncula, τὸ ἀκροματίον, αὐτὸς, *id.*
Lecto, ἡ ἀνάρωσις, αὐτὸς, *id.*
Lector, ὁ ἀνάρων, αὐτὸς, *Plut.*
Lectulus, τὸ κλινίδιον, αὐτὸς, *Plut.*
Lectus, ἡ κλίνη, αὐτὸς, *Idocr.* ἡ κλίνη, αὐτὸς,
Xen. ἡ κλίνη, αὐτὸς, *id.* in lecto decumbere,
καθῆναι ἐν τῇ κλινῇ, *Idocr.* occultare se sub
lecto, ὑποδύειν ὑπὸ κλινῇ, *id.* diem u-
nam lecto affixum esse, μίαν ἡμέραν ἐν τῇ
κλινῇ διέξω, *Plut.* lectum sterno, ἐπὶ
κλινῇ, *Xen.*
Lecythus, ἡ λικυθία, αὐτὸς, *Plut.*
Legalis, αὐτὸς, *um*, νομικός, αὐτὸς, *on*, *Xen.*
Legatio, ἡ ἀποστολή, αὐτὸς, *Dem.* ἡ ἀποστολή,
αὐτὸς, *Thuc.* legationem aliquo decernere,
γράφειν ἀποστολὴν εἰς τινα τόπον, *Dem.*
mittere ad aliquem, ἀποστέλλειν πρὸς
τινα, *id.* de aliqua re, ὑπὲρ τίνος,
id. obire, ἀποστέλλειν ἀποστολὴν, *id.* prae-
clarissime, ἐπιπαινετικῶς, *id.* mala fide, ἀ-
πιστοῦς, *id.* redire a legatione, ἀπα-
ντῆσαι ὑπὸ τῇ ἀποστολῇ, *Dem.* legationis
princeps, ὁ ἀρχιπρεσβυτικός, αὐτὸς, *Strabo.* le-
gationis collega, ὁ συμπρεσβυτικός, αὐτὸς, *Dem.*
legatio per caduceatorem, ἡ ὁπληροκεία,
αὐτὸς, *id.*
Legativum, τὸ ἀποστολῆν, τὸ ἀποστολῆν ἑρῶν,
id.
Legator, ὁ ἀποστολῆς, αὐτὸς, *Dem.*
Legatum, τὸ ἀποστολῆν, αὐτὸς, *Dem.*
Legio, ἡ φάλαξ, αὐτὸς, *Herodian.* τὸ τῶμα,
αὐτὸς, *prima, quarta, sexta, septima,*
Plut.
Legionarius, αὐτὸς, *um*, τὸ τῶμα, αὐτὸς,
αὐτὸς, *id.*

Legislator, i νομοθέτης, u, *Aristot.* ὁ θεσμο-
 δότης, u, *Aeschin.*
 Legislation, i νομοθεσία, as, *N. T.* τὸ νομο-
 θέτημα, ατ, *Plut.*
 Legitime, νομίμως, *Dem.* ἐνόμως, id.
 Legitimus, a, um, ὁ καὶ ἡ νόμιμος, u, & ju-
 stum aliquid, καὶ δικαίον τι, *Dem.* ὁ καὶ ἡ
 νόμιμος, u, & apertum bellum, καὶ ἀπο-
 φανὲς πόλεμος, id.
 Lego, as, i. e. legatum mitto, περιστάσθαι,
Dem. περιστάσαι νομοθετῶν ἀπὸς τινος, id.
 i. e. addito testamento, καταλείπει τι τινι,
 ἀπολείπει & διατίθει, *Arrian.* διατίθεμαι
 τινί τι, *Plato.*
 Lego, is, ἀναγιγνώσκω, aliquid, τι, *Dem.* &
 recenseo quadam, λέγω καὶ διέχομαι τι-
 να, *Isocr.* & recito alicui quadam, λέγω
 καὶ ἀναγιγνώσκω τι τινι, *Dem.* i. e. colligo,
 aliquid, ἀναλέγωμαι τι, *Aristot.* Confer
 Colligo.
 Legumen, τὸ ὀσπριον, u, *Gal.*
 Lembunculus, τὸ λεμβέδιον, u.
 Lembus, ὁ λιμῆς, u, *Polyb.*
 Lemma, τὸ λήμμα, ατ, *Plut.*
 Lemniscus, τὸ ληνίσκος, u, *Plut.*
 Lemures, εἰ μορμῶντες, u, *Xen.*
 Lena, ἡ πορνεύουσα, u, ἡ μαστρωπὸς, u.
 Lenimentum, τὸ ἡπιότα, ατ, *Herodot.*
 Lenitas, ἡ ἡπιότης, ατ, *Philo.* ἡ πραΰτης,
 ατ, *D. m.* & simplicitas alicujus, πραΰ-
 τος καὶ ἐνότης τινος, id. & humanitas,
 πραΰτης καὶ φιλοφροσύνη, id.
 Leniter, ὀψέως, *Dem.* ferre aliquid, φέρειν
 τι, *D. m.* se gerere erga aliquem, ἡπιώς
 ἔχειν πρὸς τινα, id.
 Lenitudo, idem quod Lenitas.
 Leno, ὁ μαστρωπός, u, *Philo.* ὁ πορνεύου-
 σ, u, *Bas.* ὁ πορνεύων, u, *Xen.*
 Lenocinium, ἡ μαστρωπεία, as, *Plut.*
 Lenocinor, μαστρωπῶ, *Xen.*
 Lens, dis, ἡ κόμης, ατ, *Aristot.*
 Lens, tis, ἡ φακός, u, *Lucian.* ἡ φακὸς, u,
Plut.
 Lnte, βῆδω, *Plut.* ἡσυχῇ, *Diof.*
 Lentesco, γληχραίνωμαι, *Hippocr.*
 Lenticula, ἡ φακὸς, u, *Plut.*
 Lentiginosus, a, um, ὁ καὶ ἡ φακώδης, ατ,
Diof.
 Lentigo, ἡ φακός, u, *Diof.*
 Lenticinus, a, um, ὁ καὶ ἡ φακώδης, ατ,
Hes.
 Lenticus, ἡ φακός, u, *Diof.*
 Lentitudo, ἡ βραδύτης, ατ, *Naz.*
 Lensor, ἡ γληχρότης, ατ, *Gal.*
 Lentus, a, um, ἡ καὶ ἡ γληχρός, u, *Hip-
 pocr.*
 Leo, ὁ λέων, ατ, *Aristot.*
 Leoninus, a, um, ὁ καὶ ἡ λεοντώδης, ατ,
Aristot.
 Leopardus, ὁ λιπαρδαλὸς, u, *Isocr.*
 Lepide, χαρίντως, *Plato.*
 Lepidus, a, um, χαρίεις, u, *Arifot.*
 Lepor, f. Lepos, ἡ αἰμυλία, as, *Plut.* ἡ ὑ-
 αρμύζια, as, id.
 Leporarium, τὸ λαγοπρεφεῖον, u, *Colum.*
 Leporinus, a, um, λαγός, a, u, *Athen.*
 Leptra, ἡ λίτρα, as, *N. T.*
 Lepus, ὁ λαγός, u, *Dem.* ὁ λαγὸς, u, *Lu-
 cian.*
 Lepusculus, τὸ λαγέδιον, u.
 Lethus, ἡ θνήσκουσα, as.
 Lethalis, e, ὁ καὶ ἡ θανατώδης, ατ, *Hipp.*
 θανατικός, u, *Plut.* ὁ καὶ ἡ θανάσιμος,
 u, *Diof.*
 Lethaliter, θανασίμως.
 Lethargia, ἡ ληθαργία, as.
 Lethargicus, a, um, ληθαργικός, u, *u.*
 Lethargus, ὁ ληθαργός, u.
 Lethum, ὁ θάνατος, u, *Dem.*
 Levamen, f. Levamentum, ὁ κρησμός, u,
 τὸ κρησμός, ατ, *Eurip.*
 Levatio, ἡ κρησμός, u.
 Levir, ὁ δαυρ, ατ, *Hom.*
 Levis, e, ὁ καὶ ἡ ῥαπτός, u, u, sermo, λόγος,
Plato. vestis, ἱστῆς, *Herodian.* semen,
Cyprian. Theophr. armatura, ἑπλισμός, *Phi-*

lo, spes, ἑπλῆς, *Herodian.* homo, ὁ ῥαπ-
 τός, idem, ἱστῆς, u, u, & celer vir,
 καὶ ῥαπτός ἀνὴρ, *Plut.* petitio, ἱστῆς δέ-
 σις, *Plut.* ignis, πῦρ, *Dioscor.* vestis,
 ἱστῆς ἱστῆς, *Xen.*
 Levitas, ἡ κρησμός, ατ, *Theophr.*
 Leviter, κρησμός, armati, ἱστῆς, *Plut.*
 fero, κρησμός, *Eurip.*
 Leviusculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ῥαπτός, u.
 Levo, αἶμα, *Dem.* laborem, ἐπιλασμούνα κά-
 ματον, *Al.* manum adversus aliquem, ἀν-
 ταίρωμαι χεῖρα, *Herodot.*
 Lex, ὁ νόμος, u, *Dem.* ὁ θεσμός, u, id.
 & instituta, νόμος καὶ ἡθῆς, id. & decreta,
 καὶ ψήφισματα, idem, legem ferre, νόμον
 τίθειναι, id. sancire, νόμον νομοθετεῖν, id.
 νόμον γράφειν, idem, scribere & sancire,
 γράφειν καὶ τίθειναι, id. rogare, εἰσφέρειν,
 id. substituere, παραστήσειν, id. clanculum
 intrudere, λάθρα ἐμβάλλειν, idem, latam
 esse de aliqua re, καὶ ἄλλῃ ὑπὲρ τινος, id.
 approbare, δοκιμάζειν, κύριον ποιεῖν, ὄνα-
 γράφειν νόμον, *Dem.* tueri, φυλάττειν, id.
 conservare, διασώζειν, idem, adspicere,
 παρατρεῖν, idem, contemnere, κατα-
 φρονεῖν νόμον, idem, abrogare legem, λύειν
 νόμον, idem, ἀνατρεῖν νόμον, idem, ἀκυρῶν
 ποιεῖν νόμον, idem, legibus constituere ali-
 quid, τίθειν τι νόμοις, *Dem.* permissum
 esse, ἀφαιρῶν ἐκ τῶν νόμων, idem, coëcce-
 re, λαβεῖν τινα ὑπὸ νόμου, idem, obstrin-
 gere aliquem ad faciendum aliquid, κα-
 ταλίσκειν τινα ποιῆν τι, idem, adquiescere,
 ὑπομύχειν τὰς νόμους, id. parere, ἀφαιρῶν
 τοὺς νόμους, id. ἀντιθεῖν τοὺς νόμους, id.
 cedere, ὑποχωρεῖν τοὺς νόμους, idem, lex
 jubet hoc, λέγει τὸ νόμος, idem, vetat
 hoc, ἀπαγορεύει τὸ νόμος, idem.
 Lex con, τὸ λεξικόν, u.
 Libamen, f. Libamentum, ἡ ἑλαιοθήκη, u, *He-
 rodian.*
 Libatio, ἡ ἑλαιοθήκη, u, *Xen.*
 Libella, τὸ σαβῆμα, u, ἡ σαβῆμα, u, *Lucian.*
 Libellus, τὸ βιβλίδιον, *D. m.* τὸ βιβλαρίδιον,
N. T.
 Libens, ἀσμενός, u, u, *Plat.* admodum,
 ὁ καὶ ἡ ὑπερβάλλων, u, *Xen.*
 Libenter, ἀσμενός, *Isocr.* libentissime, ἀσμεν-
 οτάτα, *Plat.* suscipio, ἀσμενίζω, *Aeschin.*
 libentissime suscipio, ὑπερβάλλων, *Plut.*
 Libentia, ἡ ἡδονή, u, *Plato.*
 Liber, i, ἡ βιβλία, u, *Dem.* τὸ βιβλίον, u,
Lucian. i. e. cortex, ὁ φλοιός, u, *Gal.*
 Liber, a, um, ἐλευθέρως, ἑρᾶ, ὥς, & nul-
 lius servus, καὶ μηδενὸς δούλος, *Dem.* &
 sui juris, καὶ αὐτὸς αὐτῷ κύριος, id. καὶ
 αὐτόνομος, id.
 Liberalis, e, ὁ καὶ ἡ ἐλευθέρως, u, *Isocr.*
 indoles, φέσις, *Xen.* facies, ὄψις, *Plut.*
 ars, παιδεία, *Luc.* i. e. munificus, ὁ καὶ ἡ
 φιλοδόξος, u, *Dem.*
 Liberalitas, ἡ ἐλευθέρωτης, ατ, *Aristot.*
 Liberaliter, ἐλευθέρως, institui, πεπαιδευ-
 μένως, *Xen.* educati, ἐλευθέρως πεπαιδευμένοι,
Isocr.
 Liberatio, ἡ ἐλευθέρωσις, u, *Thuc.* ἡ ἀπ-
 ἐλευθέρωσις, u, *Plut.*
 Liberator, ὁ ἐλευθέρωτης, u, *Lucian.*
 Libere, ἐλευθέρως, *Isocr.*
 Liberi, orum, τὰ τέκνα, u, *Xen.* filii, οἱ
 παῖδες, u, *Dem.* filiae, αἱ παῖδες, u, u,
 parvi, μικρὰ παῖδια, u, *Dem.* legitimi,
 γνήσιοι παῖδες, id. uterini, παῖδες ὁμο-
 μήτριοι, idem, subditii, παῖδες ὑποδολε-
 μαῖοι, id. masculi, παῖδες ἄρρενες, id. sex-
 us muliebris, παῖδες θήλειαι, idem, liberos
 procreare, suscipere, ποιεῖν παῖδας, *Dem.*
 habere ex aliqua, εἶναι τινι παῖδας ἐκ
 τινος, idem, relinquere, καταλείπειν παῖ-
 δας, id. amittere, ἀπώκειν παῖδας, id.
 liberorum procreatio, ἡ παιδογεία, as,
Plato. multitudo, ἡ πολυπαιδία, as, *Isocr.*
 orbitas, ἡ ἀπαιδία, as, *Dem.* ἡ ἀπειρία,
 as, *Aristot.* amans, ὁ καὶ ἡ φιλότιμος,
 u, idem, οἶος, ὁ καὶ ἡ μισήτιμος, u, *Aes-
 chin.* cdium, ἡ μισοτιμία, as, *Plut.* pul-

chros & multos habens, ὁ καὶ ἡ καμίσια
 καὶ πολυπαις, ατ, *Al.* liberis ca-
 rens, ὁ καὶ ἡ ἀπειρία, u, *Aristot.* orbis,
 ἀπειρία, *N. T.*

Libero, ἐλευθέρως, id. aliquem, τινι, *Dem.* una,
Cicero. id. aliquem ab aliquo, ἐλευ-
 θέρως τινι ἀπὸ τινος, *Plat.* τινι τινος,
Eurip. periculis, ῥύμαι τινα κινδύνους,
Plut. calamitatibus, ἀπαλλάττω τι ἀπὸ τῶν
 συμφορῶν, *Isocr.* beneficiis suis ab inopia,
 τινι ταῖς εὐχρίστιας τῶν ἀπορίας, idem, ab
 accusationibus, ἀπολύω, u. ἐλευθέρως, u.
 ἀφαιρῶ, i. εὐσάζω τινι τῶν ἐγκαλημάτων,
Isocr.

Liberta, ἡ ἀπελευθέρωσις, u.

Libertas, ἡ ἐλευθέρια, as, & nulli subiectum
 esse, καὶ τὸ μηδὲνα δεσποτιῶν ἔχειν, *Dem.*
 Libertatem amare, ἐλευθέρια ἀγαπᾶν, *Dem.*
 querere, ζητεῖν, idem, promittere alicui,
 ὑποχρῆσθαι τινι, idem, constituere alicui,
 καταστήσειν τινι, id. comparare, κῆσαζ, id.
 id. habere, ὑπαρχειν τινι, id. custodire,
 φυλάττειν, id. conservare, διασώζειν, id.
 eripere, ἀφαιρῶν, id. subvertere, ἀνατρε-
 πειν, id. perdere, ἀπολείπειν, id. libertate
 privari, ἀποστρεφῶν τὴν ἐλευθέρια, *Isocr.* in
 libertatem aliquem adfero, i. vindico, ἔξ-
 αιρέωμαι τινα εἰς ἐλευθέρια, *Isocr.* libertate
 aliquem dono, ἐλευθέρω τινι, *Dem.*

Libertina, ἡ ἀπελευθέρωσις, u.

Libertinus, ὁ ἐλευθέρωσις, u, *Plut.* ὁ ἀπ-
 ἐλευθέρωσις, u, id.

Libertus, ὁ ἀπελευθέρωσις, u, *Plut.* ὁ
 ἀπαιδευτός, u, *Polyb.*

Libet, δοκεῖ, *Thuc.* mihi ludere, ἀρέσκει μοι
 παίζειν, *Herodian.*

Libidinor, λαχύνω, *Al.*

Libidinosus, αὐλίσας, *Aristot.*

Libidinosus, a, um, ὁ καὶ ἡ αὐλίσας, ατ,
Isocr. Conf. Lascivus.

Libido, ἡ ὀρθύμια, as, *Plato.* Confer La-
 scivia.

Libitarius, ὁ ἀρσις, u, *Ulpian.*

Libo, λίβω, u, ὀρθύμια, u, *Plat.*

Libra, ὁ σάβμος, u, pro pondere, *Herodot.*
 pro instrumento, *Aristoph.* i. e. pondus, u
 λίτρα, as, *Gal.* qui sex librarum est, ὁ
 καὶ ἡ ἑξάλιτρος, u, *Aristot.* coelestis, ὁ ζώ-
 ρος, u.

Libralis, e, λίτραις, u, αἶμα, αἶμα.

Libramen, ἡ ῥοπή, u, *Plut.*

Librarium, τὸ βιβλιοφυλάκιον, u.

Librarius, ὁ βιβλιογράφος, u, *Lucian.*

Libripens, ὁ ζυγοστάτης, u.

Libro, ζυγοστατία, *Lucian.* σάβμος, u,
Paus.

Libum, ὁ φαίς, u, *Aristoph.*

Licenter, ἀδίκως, *Aristot.* ἀσελγῶς, *Dem.*

Licentia, ἡ ἀδίκια, as, delinquendi, ἀδι-
 κῆς, *Demosth.* surandi, ἡ ἐξουσία κλέπειν,
Xen. i. e. immodica libertas, ἡ ἀπειρία,
 u, *Plato.*

Licentiosus, a, um, ἐξουσιαστικός, u, u.

Liceor, ἀντανέωμαι, *Xenoph.* ὑπερέλα, *A-
 ristot.*

Licet, ἔξεστι, alicui facere aliquid, τινι τι
 πράττειν, *Dem.* id mihi, μέτεστι τὸ νόμος,
Plato. ista mihi dicere, ἐνέστι μοι ταῦτα
 εἰπεῖν, *Dem.* i. e. quamvis, καὶ, οἷον
 expediunt, licet quis exiguas vires adje-
 cerit, πάντ' ἀφαιρῶ, καὶ τις μικρὰν δύνα-
 μιν προσέθῃ, *Dem.* εἰ καὶ, licet non faciant,
 εἰ καὶ μὴ ποιῶσι, id. Conf. Etsi.

Lichen, ὁ λειχίον, u, *Diof.*

Licitatio, ἡ ἀνταγωνισμός, u, ὁ ἀνταγωνισμός,
 u, *Helic.*

Licator, ὁ ἀνταγωνιστής, u.

Licitor, contra aliquem, ἀντανέωμαι, *Lyf.* plu-
 ris, ἀνταγωνιστέωμαι, id.

Licitum est, idem quod Licet.

Licitus, a, um, δεμιτός, u, u, non est, u,
 ἔστι, *Plato.*

Licum, ὁ μύθος, u, *Synes.*

Lictor, ὁ ῥαβδούχος, u, *Isocr.*

Lien, ὁ σπλήν, u, *Plut.*

Ligamen, ὁ δεσμός, u, *Dem.*

Ligatura,

LIG LIN

LIP LOC

LOC LOR

Ligatura, τὸ ἄμμα, ατϞ.
 Lignarius, a, um, ὁ ξυλῶν, εϞ, Theophr. faber, ὁ ξυλουργός, ε, lignaria opera, τὰ ξυλουργικά, ἄν, Plut.
 Lignatio, ὁ ξυλισμός, ε, ἡ ξυλία, ατ, Suid.
 Lignator, ὁ ξυλῶν, ε, εἰς, Paus.
 Ligneus, a, um, ξυλινϞ, ἴν, ἰον, Xen.
 Lignor, ξυλίζομαι, Hefych. ξυλίζομαι, Plut.
 Lignosus, a, um, ὁ ξύ ἢ ξυλῶν, εϞ, Theophr.
 Lignum, τὸ ξύλον, υ, Aristot. parvum, τὸ ξυλῶν, υ, Xen.
 Ligo, δῖα, catena ad aliquid, αλύσι πρὸς τι, Theoc. aliquid ad aliquid, ἀπαύσι τι πρὸς τι, Theoc.
 Ligo, ἡ δικαία, ατ, Naz. ἡ μάκισμα, ατ, Cl. M.
 Ligula, tibialis, ἡ γλαυκίς, ιδϞ, Lucian. crucialis, ἡ σφαιρική, ιδϞ, Plut. adstrictoria, ὁ σφαιροειδής, ἴρϞ, Naz. ὁ ἀνορθωθὲς ὁφθαλμῶν, Albian.
 Ligurio, λιγυρίω
 Ligurio, ἡ λιγυρία, ατ, Pl. t.
 Liguritor, ὁ λιγυρῶν, υ, Plut.
 Ligustrum, ὁ λυγιστῶν, υ.
 Lilium, τὸ κρίνον, υ, N. T.
 Lima, ἡ ῥιπή, ατ, Xen.
 Limatura, τὸ ῥιπνίον, ατϞ, Herodian. τὸ ῥιπνίον, ατϞ, Dio.
 Limax, ὁ κοχλίας, υ, Dio.
 Limbus, τὸ κρησπίδιον, υ, N. T.
 Linen, ὁ σαβίς, υ, Herodot. superius, τὸ ὑπερῶν, υ, Pausan. i. e. impressus, ἡ ἱστοῦ, υ, i. e. domus, ὁ οἶκος, υ, Dem.
 Limes, ὁ ὅρος, υ, Dem.
 Limitaneus, a, um, ὁρίων, ια, ἰον, Plut.
 Limitatio, ὁ ὁρίσμος, ε, Aristot.
 Limite, ὁρίων, Aristot.
 Limo, ῥιπνίον, Dio.
 Limosus, a, um, ὁ ξύ ἢ ἰνυῶν, εϞ, Gal. ὁ ξύ ἢ βορβορώδης, εϞ, Plut.
 Limpidus, a, um, ὁ ξύ ἢ διαφανής, εϞ, Aristot.
 Limpitudo, ἡ διαφάνεια, ατ, Eustath.
 Limus, i, ὁ βόρβορος, υ, Plut. ὁ ἰλὺς, υϞ, Herodian.
 Limus, a, um, ὁ ξύ ἢ περὶ ὁφθαλμῶν, αἶμα, oculi, ὁφθαλμῶν, Lucian. limis oculis intueri aliquid, περιεῖν οὗς τι, id. limis videre, τὸς περὶ οὗς ὁρᾶν.
 Linctus, us, τὸ λείψμα, ατος.
 Linea, ἡ γραμμή, ατ, Aristot.
 Lineamentum, ἡ ὑπογραφή, ατ, Plut.
 Linearis, e, γραμμικός, ατ, Dem. demonstratio, ἀποδείξις, Quintil. i. e. lineae similis, ὁ ξύ ἢ γραμμώδης, ατ, Theophr.
 Lineatio, ἡ ὑπογραφή, ατ, Plut.
 Lineo, ὑπογράφω, Aristot.
 Lineola, ἡ μικρὰ γραμμή, ατ.
 Lineus, a, um, λινεός, ια, ἰον, contr. λινός, ε, ἄν, tunica, χιτὼν, Philostr.
 Lingo, λείψω, σφαιρικός, Lucian.
 Lingua, ἡ γλῶσσα, ατ, Dem. linguam continere, ἐπικρατεῖν τῆς γλῶσσης, Ciceron. incido, γλωσσότομος, Plut. i. e. sermo, lingua maxime ignota utentes, ἀγνώσταται τῶν γλῶσσων, Theoc. qui alterius linguae est, ὁ ξύ ἢ ἰσθμῶν, υ, N. T. qui ejusdem linguae est, ὁ ξύ ἢ ὁμόγλωττος, υ, Xen. lingua Graeca loquens, ἡλκωίζαν τῇ φωνῇ, Aeschin. lingua Latina disertus, εἰ τῇ ῥαμαίαν φωνῇ εὐπρόσφορος, Herodian.
 Lingua terrae, ὁ ἰσθμῶς, ε.
 Linguax, ὁ ξύ ἢ γλωσσῶν, ατ, LXX.
 Lingula, τὸ γλωσσάριον, υ.
 Linguosus, a, um, ὁ ξύ ἢ γλωσσῶν, ατ.
 Linio, χρίω. Conf. Ungu.
 Lino, ἱπαιεύω, Xen.
 Lino, λείπω. Conf. Relinquo.
 Linteamen, τὸ ὀθόνιον, υ, N. T.
 Linteus, ὁ ὀθονοειδής, υ.
 Linteolum, τὸ ὀθόνιον, υ, Theophr.
 Linter, ἡ ζάκη, ατ, Lucian.
 Linum, τὸ λινόν, υ, Theoc. crudum, τὸ ἄμωλον, υ, Hipp.

Lippio, λιπύω, Lucian.
 Lippitudo, ἡ λίπη, ατ, Hefych.
 Lippus, a, um, γλαυκός, α, ὄν, Gal. ὁ ξύ ἢ λίαν, ατος, Lucian.
 Liquatio, ἡ τήξις, ατ, ἡ τακτικὴ, ὁϞ, Diodor. Sic.
 Liquefacio, διατίκω, Plut. τίκω, id.
 Liquefco, ἀνατίκωμαι, Plut.
 Lique, ὀπλόν, εἰς, Xen.
 Liquide, ὕγρως, i. e. manifeste, Ciceron. Dem.
 Liquiditas, ἡ ὕγρως, ατος, Plut.
 Liquidus, Ciceron. Isocr.
 Liquidus, a, um, ὕγρως, α, ὄν, pix, αἷμα, Diof. i. e. manifestus, ὁπλός, υ, ατ, Dem. Conf. Manifestus.
 Ligo, τίκω, ceram, κρήν, Gal.
 Liqueor, ἡ ὕγρως, ατος, Plut.
 Lira, ἡ αἰλιά, ατος, Philo.
 Liratum, κατ' αἰλιάς.
 Liro, ἀλοκίζω, Aristot. αἰλιάς ἡ αἰλιά.
 Lis, ἡ δίκη, ατ, Dem. ὁ ἀγὼν, ατος, id. lites & judicia, δίκαι ἢ κρίσεις, id. & negotia, ἢ πράγματα, id. litem intendere alicui, λαχόν τινι δίκην, Dem. & negotia habere cum aliquo, ἔχει δίκην ἢ πρὸς γράμματα πρὸς τινι, id. Conf. Aethio.
 Litatio, τὸ καθήκον, ατος, Naz.
 Litera, τὸ γράμμα, ατος, Plut. erudire aliquem in literis, παιδεύειν τινι τὰ γράμματα, Dem. didascalicus, τινι τὰ γράμματα, idem, scribere, γράφειν γράμματα, idem, literarum rudis, ὁ ξύ ἢ ἀγράμματος, υ, Lucian. literarum imperitus, ἡ ἀγράμματος, ατ, Ael. qui multarum literarum est, ὁ ξύ ἢ πολυγλωσσός, υ, Plut. i. e. epistola, ἡ ὁπισθία, ατ, Dem. Conf. Epistola.
 Literarius, a, um, γραμματικός, α, ὄν, A. t. en.
 Litrate, παιδαγωγός, Isocr.
 Literatus, ὁ γραμματικός, ε, Plut.
 Literatura, ἡ γραμματική, ατ, ἡ γραμματικὴ, ατ, Philo.
 Literatus, a, um, παιδαγωγός, ἴν, ἰον, Isocr. Conf. Doctus.
 Lithargyrus, ἡ λιθάργυρος, υ, Diof.
 Litigator, ὁ δικαστικός, υ, Dem. ὁ ἀντίδικος, υ, id. ὁ φιλονίκος, υ, Aristot.
 Litigiosus, a, um, ὁ ξύ ἢ φιλονίκος, υ, Aristot. ἱριδικός, α, ὄν, Isocr. ὁ ξύ ἢ φιλονίκος, υ, Dem.
 Litigium, ἡ ἱρις, ατος, Xen. ἡ ἀμφισβήτησις, ατος, Dem.
 Litio, ἱριζέω, accurate de rebus minutis, ἀκριβῶς περὶ μικρῶν, Isocr. cum aliquo de re aliqua, ἀμφισβητῶ περὶ τινος, id. κατὰ τι, id. ἐγκαλῶ τινι τι, Plut. ἐνέζωμαι τινι περὶ τινος, Lucian. περὶ τι, Aeschin.
 Lito, καλλιεργῶ, Deo pro aliquo, δὲ ὑπὲρ τινος, Xen. me ipsum, ἐμαυτὸν, Plut.
 Litoralis, e, ὁ ξύ ἢ ἐπὶ ἁλὸς, υ, Serr. ὁ αἰγιατός, υ, arena, ἄμμος, Diof.
 Litoreus, a, um, αἰγιατός, ατ, αἶν.
 Litura, ἡ χρίσις, ατ, ἡ αἰλιά, ατ, ἡ ἀπαλοιφή, ατ, lituram facio, ἀπαλείφω, ἐξαλείφω, Xen.
 Litus, ἡ αἰλιά, ατ, Lucian. ὁ αἰγιατός, ε.
 Lituus, ἡ βουκίνη, ατ, Suid.
 Liveo, περιδιδόμαι.
 Livesco, περιδιδόμαι, Gal.
 Lividus, a, um, περιδιδός, α, ὄν, Theoc. lividum reddo, περιδιδόω.
 Liver, τὸ περιδιδόμα, ατος, Diof. ὁ μάλωψ, ατος, Aristot.
 Lix, ἡ κόπρις, ατ, Plut.
 Lixa, ὁ σκιδρόρος, υ, Xen.
 Lixivia, f. Lixivium, ἡ κνία, ατ, Aristot.
 Lixus, a, um, ἱθὺς, α, ὄν, Xen.
 Localis, e, τοπικός, α, ὄν, Gal.
 Locarium, ἡ μίσθωσις, ατ, pendere, τὴν μίσθωσιν φέρειν, Dem.
 Locatio, ἡ δωρεοδοσία, ατ, ἡ μίσθωσις, ατ, Dem.
 Loco, καθίζω, aliquem in thronum, τινι εἰς θρόνον, Xen. donum alicui, μισθῶ τινι τὸ ἔκον, Dem. alicui filiam, vide Elaco.

Loculamentum, ὁ σῆκος, υ, Aristot.
 Loculus, τὸ χωρίον, υ, Xen. i. e. marsupium, ἡ ἀρκευθῆκη, ατ.
 Locuples, πλούσιος, ια, ἰον, Dem. Confer Dives.
 Locupletio, πλετίζω, aliquem, τινι, Xen.
 Locus, ὁ τόπος, υ, Dem. τὸ χωρίον, υ, Xen. locum dare alicui, ἀρκευθῆναι τινι, Aeschin. χάριν καταλιμπάνειν τινι, Plut. loco, i. e. vice, alicuius alium eligere, ἀντὶ τινος ἄλλον αἰετῶν, Dem. loco beneficii habere, ἐνερgeticῶς μὲν ἀριθμῶν, Aristot. ποιῆσαι τι ἐν ἐνερgeticῶς τῷ, Dem. loco medicinae, ἐν μὲν φαρμάκῳ, Theophr. cuius res pessimo loco sunt, ὅς φαυλότατα ἔχῃ πρόγματα, Dem.
 Locusta, ἡ ἀκρίς, ατος, N. T.
 Lodox, ἡ σισύρα, ατ.
 Logica, ἡ λογική, ατ, Lucian.
 Logista, ὁ λογιστής, ε, Plut.
 Logistica, ἡ λογιστική, ατ.
 Loliaceus, a, um, αἰνός, ἴν, ἰον, Diof.
 Loligo, ἡ σιδῆς, ατος, Aristot.
 Lolium, ὁ αἶλα, ατ, Theophr. lolio planus, ὁ ξύ ἢ αἰράδας, ατ, id. in lolium transeo, ἐξαιρέωμαι, id.
 Longævitas, ἡ μακροβιότης, ατος, Aristot.
 Longævus, a, um, ὁ ξύ ἢ μακροβίος, υ, Lucian.
 Longe, μακρὸν, habito, διαμικῶ, Isocr. μακρὸν, praefantissimus, ἀριστῶ, Plut. μακρὸν, Aristot. πόρος, ab instituto digressi, ὅς παρὰ τὸν γινώσκον, Demosth. longus, ἀρκευθῆς, id. longissime, ἀρκευθῆς, idem.
 Longimanus, a, um, ὁ ξύ ἢ μακρόχειρ, ατος, Plut.
 Longinque, ἀόριστος, Dem.
 Longinquitas, τὸ διάστημα, ατος, Plut.
 Longinquus, a, um, μακρὸς, α, ὄν, Plut. e longinquo, ἀπὸ μακροῦ, N. T.
 Longitudo, τὸ μήκος, ατ, temporis, χρόνος, Isocrat. digiti, ατ δακτύλου, Diof. ἡ μακρότης, ατος, Plut.
 Longiusculus, a, um, ὁ ξύ ἢ ὑπομήκης, ατος, Diof.
 Longurio, ὁ ἐπὶ μήκης, ατος, Herodian.
 Longus, a, um, μακρὸς, α, ὄν, oratio, λόγος, Theoc. consuetudo, συνήθεια, Plut. via, ὁδός, Isocr. longum est recentere, μακρὸν ἐστὶ διεξίεναι, Plut. longum valere dicere alicui, μακρὰ χροῖν φέρειν, Plut. longo tempore post, χρόνῳ, f. σπαμπλήν ὑπερῶν, Dem.
 Loquacitas, ἡ ἀδελγία, ατ, Isocr. ἡ πολυλογία, ατ, Plut. ἡ μακρολογία, ατ, Isocr. ἡ λαλία, ατ, Plut.
 Loquax, ὁ ξύ ἢ ἀδελγός, υ, Aristot. ὁ ξύ ἢ φλύαρος, υ, Isocr. ὁ ξύ ἢ περιμολόγος, υ, id. sum, ἀδελγός, Dem.
 Loquela, ἡ λαλία, ατ, Laert.
 Loquor, λαλέω, pauca, ὀλίγα, Lucian. de aliqua re, ποιῶμαι λόγον περὶ τινος, Plut. ad aliquem, πρὸς τινι, Plut. λαλέω τινι, Dem. ἀγορεύω τινι, Lucian. Conf. Dico. de rebus antiquis, ἀρχαιολογία, Theoc. breviter, βραχυλογία, Plut. sententias, γναμολογία, idem, proprie, κυριολογία, Philo. prolix, μακρολογία, Herodian. de fabulis, μυθολογία, Isocr. stulta, μαρμολογία, Plut. probabiliter, πιθανολογία, Aristot. de arte, τεχνολογία, id. libenter, αἰολογία, Plut. de natura, φυσιολογία, Aristot. seria, σπουδασιολογία, Xen. magna, μεγαλολογία, Plut. inania, κενολογία, id. εὐαρίων, Dem.
 Lora, ὁ δούρειος, υ, Poll.
 Loramentum, ὁ ἱμάς, ατος, Xen.
 Lorarius, ὁ μασηφόρος, υ, Serr.
 Loreis, a, um, ὁ ξύ ἢ ἱμαντάδες, εϞ, Diof. ἱμάντις, ἴν, ἰον.
 Loricata, ὁ θώραξ, ατος, linea, λινός, Xen. aerea, χαλκός, id. ferrea, σιδηρός, Plut. squamata, σκουισιδός, LXX. lorica indudo, f. munio, θωρακίζω τινι, Xen. lorica induo, θωρακίζομαι, Theoc.
 Loricatio, ὁ θωρακισμός, υ.

Loricæ,

L O R L U D

Loricæ, θώραξις, aliquem, τινά, Xenoph.
 ὀπθώραξις τινά, id.
Loripes, ὁ κ' ἢ ἱμαντόπις, εἶδος.
Lorum, ὁ ἱμάς, ὄντος, Xen.
Lotium, τὸ λῆν, v, Aristot. τὸ ὑγρῆμα, αὐτός,
 Hippocr. ἡ ἀραιὴ, εἶδος, id.
Lotrix, ἡ πλεῖστρα, ας, Poll.
Lotura, ἡ πλεῖστις, εἶδος, Eustath.
Lotus, ἰ, ἡ λατὸς, ὅ, Theophr.
Lubens, vide Libens.
Lubenter, vide Libenter.
Lubet, vide Libet.
Luhido, vide Libido.
Lubrice, ἐλαδερῆς, Ctesias, Isocr.
Lubricus, a, um, ἐλαδερῆς, ὁ, ὄν, locus,
 τόπος, Plut. κῆτος, α, ὄν, lubricum fugere,
 κῆτον ἐλκεῖν, Aristot.
Lucanica, ὁ ἀλλὰς, ἄνθρωπος, Aristoph.
Lucina, ἡ ἐλεῖθαινα, ας.
Luceo, φαίνω, Plut. φέγγομαι, Aristot. ἐλ-
 λεμπνύομαι, Lucian.
Lucerna, ἡ θρησκίς, εἶδος, Lucian. ὁ λαμ-
 πτήρ, ἦρις, Naz. ὁ λύχνος, v, Xen. lucer-
 nam accendo, ἀπὸ λύχρον, Thuc. lucerna
 ardet, ἀλχυνος καίει, Xen. lucernam ex-
 tinguere, λύχρον σβενταῖναι, Plut.
Lucernula, τὸ λυχνιδιον, v, Lucian.
Lucefcit, ἡμέρα διαφαιδύει, Herodot.
Lucidus, a, um, φαεινός, ἡ, ὄν, Xen. φαί-
 νος, ὅ, ὄν, Lucian. ὁ κ' ἢ ἐπιφάνης, idem.
Lucifer, ἰ, ὁ φαεινός, v, Aristoph.
Lucrifacio, κερδαῖναι, aliquid, τι, Demosth.
 Conf. Lucrum.
Lucrificus, a, um, κερδαίος, ἰα, ἰόν, Xen.
Lucror, κερδαῖναι, aliquid, τι, Dem.
Lucrofc, κερδαίος, Thuc.
Lucrofus, a, um, κερδαίος, ἰα, ἰόν, Xen.
Lucrum, τὸ κέρδος, εἶδος, Dem. τὸ κέρμα,
 αὐτό, Isocrat. facio ex aliqua re, κερδαῖναι
 ἐκ τινός, Isocrat. ἀπὸ τινός, Dem. χρη-
 ματίζομαι ἀπὸ τινός, Dem. in lucro
 ponere aliquid, κέρδος ἐνμίσζειν τι, Isocr.
 luci caussa aliquid facere, ποιῆσαι τι ὅτι
 τὸ κέρδος, Xen. lucrum infirmatum in-
 venire, εὐρημα εὐρίσκειν, Herodot. luci
 avidum esse, φιλοκέρδεια, Xen. turpis lu-
 cri cupidus, ὁ κ' ἢ αἰσχροκέρδης, εἶδος, N. T.
 cupiditas turpis lucris, ἡ αἰσχροκέρδεια, ας,
 Dem.
Lucta, ἡ πάλη, ης, Plut. τὸ πύλαισμα,
 αὐτός, Xen.
Luctamen, τὸ πύλαισμα, αὐτός, Xen.
Luctatio, idem quod Luctamen.
Luctator, ὁ πύλαιστης, ὅ, Plut.
Luctatus, us, τὸ πύλαισμα, αὐτός, Xen.
Luctuosus, a, um, ὁ κ' ἢ σπένδιμος, v, Plut.
Luctus, τὸ σπένδος, εἶδος, Dem. ὁ θρήνος,
 v, Diodor. Sic. in luctu esse, σπένδος ἄ-
 ρειν, Lucian. in gravissimo luctu versari,
 βαρυτάτῳ σπένδι κατέχευθαι, Philo. μέ-
 γα σπένδος σπένδει, idem, quem magnus
 luctus invadit, ὃν μεγάλη σπένδη κατα-
 λαμβάνει, idem, ὃν σπένδος κατέχειν, He-
 rodian. πανδικῶς ἔχειν, Xen. in magnum
 luctum conjicere aliquem, σπένδι μέγιστον
 σπένδειν τινά, Plato.
Lucubratio, ἡ νυκτογραφία, ας, Plut. ἡ πρὸς
 φῶς διαπόνησις.
Lucubro, νυκτογραφία, ἐπαγρυπνῆναι, Lu-
 cian.
Luculenter, διαφανῶς, Thuc. i. e. claris ver-
 bis, διαφράδιον, Dem.
Luculentus, a, um, ὁ κ' ἢ διαφανής, εἶδος,
 Plato. λαμπρὸς, ὁ, ὄν, Plut.
Lucus, λό τέμενος, v, Dem.
Ludibrium, ἡ χλευαστία, ας, Dem. ὁ χλευ-
 ασμός, ὅ, idem, ludibrio habeo aliquem,
 ἐμπαιζω τινί, N. T. ἐντριφάει τινά, Lu-
 cian. tibi, Herodian. habeor ab aliquo,
 ἐμπαίζομαι ἀπὸ τινος, id.
Ludibundus, a, um, ἀδύραν, v, v, puer
 παίδιον, Herodot.
Ludicer, f. ludicrus, a, um, ὁ κ' ἢ παι-
 γνικός, εἶδος.
Ludicare, παιγνιάζειν.

L U D L U S

Ludification, ὁ ἱμπαζιμὸς, ἢ, *Suid.* ὁ χλιδασμός, ἢ, *Dem.*
Ludifico, f. ludifico, ἐντροφίζω, aliquem, τινά, *Herodian.* τινά, *Lucian.* i. e. decipio, παρρησίζωμαι, *Plut.*
Ludimagister, ὁ γραμματοδιδάσκαλος, ἢ, *Plut.* ὁ γυμνασιάρχης, ἢ, *Aeschin.* ὁ γραμματιστής, ἢ, *Plato.*
Ludio, f. ludius, ὁ ὄρχησται, ἢ, *Lucian.* ὁ ὑποκριτής, ἢ, *Herodian.*
Ludo, παίζω, tesseriis, ἀσφαλάοις, *Plut.* ἀσφαλαίζω, *idem.* cum aliquo, παροπαίζω τι, *Plato.* alea, πατίνω, *Lucian.* νυξίαι, *Laërt.* nubicus, παρρυτίζω, *Philo.* calculis pro nucibus, πατίνω ὅτι καρύον, *Lucian.* par & impar, τὰ ἄρτια καὶ ἀειτὰ παίζω, *Aristoph.* ut puer, ἀδύρα, *Herodot.* ludum, παίδιαν παίζω, *Plato.* i. e. illudo, vide *Illudo.*
Ludus, ἡ παιδία, ὅς, *Xen.* τὸ παίζειν, ἢ, *Plato.* ἡ παιζνία, αἰ, *Xen.* literarius, τὸ δασκαλεῖν, ἢ, *Dem.* τὸ γραμματοδιδασκαλεῖν, *Lucian.* ludum aperire, γραμματοδιδασκαλεῖν ἀνοίγειν, *idem.* ludi, orum, ἡ ἀγὰς, ὡν, *Plut.* seculares, διατ' αἰάντοι, *Herodian.* ludos celebros, παυτηριζώ, *Philo.* ludos exhibeo, χερυγία, *Dem.*
Lues, ἡ λύμη, νε, ὁ λυμαίν, ὡν, *Isocr.* ἡ φθορά, αἰ, *Thuc.*
Lugeo, πειθίω, aliquem, τινά, *Isocr.* ob aliquid, ὅτι τινι, *Aeschin.* ἐλπιόρομαι τι, *Philo.* aliquem, ὀφλίσκω τινά, *Lucian.* ἐδέρομαι τινά, *Isocr.*
Lugubre, συνθικίως, *Xen.*
Lugubris, e, συνθικίς, ἡ, ὅν, γέρως, αἰ, ἐν, *Bas.*
Lumbricus, ὁ ἔλμινε, *Sic.* *Euseb.* lumbricis laborare, ἐλμινεύω, *Aristot.*
Lumbus, ἡ ὀσφύς, ὅς, *Aristot.* ἡ ψύα, αἰ, *Bas.* ἡ ψέα, αἰ, *LXX.* ἡ ἰξός, ὅς, *Gal.*
Lumen, τὸ ρως, φωτός, *Dem.*
Luminare, ὁ φαεῖρ, ἦρος, *LXX.*
Luminosus, a, um, φατεινός, ἡ, ἐν, *Xen.* ὁ καὶ ἡ φωτίζων, εὖς, *Naz.*
Luna, ἡ Σελήνη, νε, *Aristot.* crescens, Σελήνη τελευτομένη, decrefcens, φθίνουσα, corniculata, μλωσιδός, semiplena, f. dimidiata, ἡμιτομος, f. διχότομος, gibbosa, ἀμφικρής, plena, παρσέλιμος, deficiens, λειψομένη, silens, f. nulla, Σωδοικῇ, crescit, αὐξάνει, decrefcit, φθίνει, deficit, ἐκλείπει.
Lunaris, e, Σεληνῆς, αἰα, αἰον, *Lucian.* lapis, ὁ Σεληνίτης λίθος, *Diosc.*
Lunaticus, a, um, Σεληνιαζόμενος, ἐν, ἐον, *N. T.* Σεληνιακός, ἡ, ἐν, *Al. Tral.*
Lunatus, a, um, ὁ καὶ ἡ μλωσιδής, εὖς.
Lunula, ἡ Σελήνη, ἰδός, τὸ Σελήνην, αἰ.
Luticio, ἡ τισίς, εὖς, *Plut.*
Luo, λύομαι, aliquid, τι, *Xen.* pœnam aliquis rei, ὑπὲρ τινος τιμωρίαν τινός, *Thuc.* alicui, ὅστις πίστιν τινός, *Plut.* damnum, τίνα τιμὴν βλάδω, *Plato.*
Lupa, ἡ λύκαινα, νε, *Plato.* parva, ἡ λυαίς, ἰδός, *id.* i. e. meretrix, ἡ ἱταίρδσα, νε, *id.* ἡ χαμαιπύλη, νε, *id.* ἡ πόρνη, νε, *N. T.*
Lupanar, τὸ πορτεῖον, ἢ, *Athen.* τὸ χαμαιπυλεῖον, ἢ, *Lucian.*
Lupatum, ὁ χαλινός, ἢ, *Xen.* ὁ λύκος, ἢ, *Plut.*
Lupinus, a, um, λύκειος, αἰα, εἰον, *Polyb.* i. e. lupo similis, ὁ καὶ ἡ λυκαδής, εὖς.
Lupinus, i, ὁ θέρμις, ἢ, *Diosc.*
Lupulus, τὸ βέρυν, ἢ, *Theophr.*
Lupus, ὁ λύκος, ἢ, *Aristot.* piscis, ὁ λάβραξ, αἰος.
Lurco, onis, ὁ γαστρίμαργος, ἢ, *Aristot.*
Lurco, f. Lurcor, γαστρίμαργος, *Cbrys.*
Luridus, a, um, πωλιδνός, ἢ, ἐν, *Thuc.*
Luror, ἡ σελία, αἰ.
Luscinia, ἡ ἀνδρῶν, ὄνος, *Aristot.*
Lusciniola, ἡ ἀνδρῶν, ἰδός, *Theocr.*
Lusciosus, a, um, ὁ καὶ ἡ μύαψ, ὁπος, *Aristot.* μυαπῆς, ἢ, ἐν, *Xen.* fūm, μυαπάζω, *Aristot.*

L U S M A C

Lufcus, a, um, ὁ καὶ ἡ μονόφθαλμος, α, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἐτρόφθαλμος, α, *Plut.*
Lufio, ἡ παλινία, ας, *Xen.*
Lufito, παίζω, *Lucian.*
Lufor, ὁ παίζων, κ.
Luforius, a, um, παικτικὸς, ἡ, ὄν.
Luftralis, c, ὁ καὶ ἡ καθάρσιος, α, *Nice.*
Luftrato, ὁ ἀγνισμός, ὅ, *Plut.* ὁ καθαρμός, ὅ, *id.* ἡ καθάρσις, ιας, *Plato.*
Luftricus, a, um, ἀγνιστικός, ὁ, ὄν, *Euforb.*
Luftro, ἀγνίζω, aliquid, τι, *Amicb.* aliqua re, ἀγνίζω τί τι, *Plut.* aliquid animo, ἐξιπαύω τι, *Dem.* exercitum, καταλιγεσθαι πολεμικὸν καὶ δαμοτῶν.
Luftru, onis, ὁ ἀγνιστής, α, *Xen.*
Luftror, σερνύω, *Dem.*
Luftrum, ὁ φαλας, ὅ, *Aristot.* i. e. lupanar, τὸ πορτεῖον, α, *Athen.* i. e. tempus quinque annorum, ἡ πεντητηρίς, ἰδος, *Thuc.*
Lulus, us, τὸ παλινόν, α, *Plato.* ἡ παλινία, ας, *Xen.*
Luteico, παλαιομαι.
Luteus, a, um, i. e. caepofus, πάλινος, ἰον, ἰον, poculum, πατήριον, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ τελευταδής, ιϙ, *Thuc.* i. e. fubflavus, μέλανϙ, ἰον, ἰον, τὴν χροάν, *El.* ὁ καὶ ἡ λευκοθάδης, ιϙ, luteum ovī, ἡ λευκίϙ, α, *Aristot.*
Luto, παλιν.
Lutosus, a, um, ὁ καὶ ἡ τελευταδής, ιϙ, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ τεταχυνός, ιϙ, *Lucian.*
Luta, ἡ ἐνυδρίς, f. ἐνυδρίς, ιας, *Aristot.*
Lutulentus, a, um, idem quod Luteofus.
Lutum, ὁ πάλινος, α, *Dem.*
Lux, τὸ φῶς, φωτός, *Aristot.*
Luxatio, ἡ ἐξάρθρωσις, ιας, τὸ ἐξάρθρμα, ατϙ, *Gal.* τὸ ἐξάρθρμα, ατϙ, *Aristot.* τὸ σπῖμμα, ατϙ, *Dem.*
Luxo, ἐξαρθρῶ, *Aristot.* λαοδαίνω, *Cl. M.* pedem, σπῖμα τὴ πόδα, *Herodot.*
Luxuria, f. Luxuries, ἡ ἀσώτεια, ας, *Aristot.* ἡ ἀκρασία, ας, *id.*
Luxurio, f. Luxurior, ἀσάτευομαι, *Athen.*
Luxuriose, ἀσώτως, *Ifocr.* vivo, τρυφῶ, *Ifocr.*
Luxuriosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσώτϙ, α, *Aristot.*
Luxus, ἡ ἀσολυτέλεια, ιας, *Ifocr.* ἡ τρυφή, ὅ, *Ifocr.* immoderatus, ἔχει τὴν μέτρον, *Alian.*
luxu diffuso, ἀπὸ τρυφῆς διαρρέω, *id.* in luxum prolabor, εἰς τρυφὴν ἐξοικίζω, *id.*
luxui indulgeo, τρυφῶ, *Plut.* luxu perdo, ἀπὸ τὴ τρυφῆς διαρρέομαι, *Ifocr.* luxu omnes superare, ἀσολυτέλεια πάντα ἀνδράπας ἀνδράμαδι, *Alian.*
Lychnuchus, ὁ λυχνυχϙ, α, *Athen.*
Lychnus, ὁ λύχνϙ, α, *Lucian.*
Lydius lapis, ἡ λέξανϙ, α, *Lucian.*
Lymphā, τὸ ὕδωρ, ατϙ. Conf. *Aqua.*
Lymphaticus, a, um, ὁ καὶ ἡ νομοφελήϙ, α, *Plato.*
Lymphatio, ἡ νομοφελία, ας.
Lymphatus, a, um, idem quod Lymphaticus.
Lympho, ἐκμαινομαι. Conf. *Furo.*
Lyncurium, τὸ λυχνήριον, α, *Diof.*
Lynceus, a, um, λύκειϙ, εἰς, εἰον, lyncis oculis praeditus, βλεπτόμενϙ ἐξέστη ἡ λυχνίας, *Aristot.*
Lynx, ὁ καὶ ἡ λυγξ, κός, *Aristot.*
Lya, ἡ λύρα, ας, *Plut.* parva, τὸ λυρνόν, α, *Aristot.* cano, λυρίζω.
Lynceen, ὁ λυγρός, ὅ, ὁ λυρετής, ὅ.
Lyricus, a, um, λυρικός, ἡ, εἰς, poësis, ποιησις, *Athen.*
Lytrum, τὸ λύτρον, α, *Xen.*

M.

Macellarius, ὁ κρεατοῦς, *u*, Poll. sum.
κρεατοποιός, *id*.
Macellum, τὸ κρεατοποιεῖν, *u*, Plur.
Macellus, *a*, um, ὁ κῆρ λιποκρεας, *u*, Suid.
ὁ κῆρ ἐπιγχοῦ, *u*.
Maceo, λιπύνομαι, ἰχθυόμαι, *Ellian*.
Macer, *a*, um, ἰχθύς, *η*, *cy*, Plur.
Maceratio, *u*.

Maceratio,

nostra memoria, ὅτι τὴν ἡμετέραν γινώσκω, *Dem.* majorum nostrorum memoria, ὅτι τὴν προγονικὴν ἡμετέραν, *id.*
 Memorialis, ε, μνημονικός, ἡ, ὄν, *Synes.*
 Memoriter, δὲ μνήμῃ, dicere, εἰπὴν, recitare aliquid, δὲ δέματ' εἰπὴν τι, *Xen.*
 δὲ δέματ' λέγειν τι, *Plut.*
 Memoro, δὲ μνημονεύω, aliquid, τι, *Xen.*
 Conf. Commemoro, *Narro.*
 Menda, τὸ πλῆθος, ατ', *Plut.* τὸ ἀμάρτημα, ατ', *Dem.*
 Mendaciter, φάσκει, *Thuc.*
 Mendacium, τὸ ψεῦδος, ε, *Dem.* τὸ ψεῦδος, ε, *id.* ἡ ψευδογραφία, ατ, *Isocr.* dicere, λέγειν ψεῦδος, *D. m.* λέγειν τὰ ψεῦδη, *id.* immane, φάσκει ψεῦδος ἀσφραγισθέν, *D. m.* mendaciis falso, φάσκει, *Dem.*
 Mendaciunculum, τὸ ψεῦδος, α.
 Mendax, ὁ φάσκων, α, *Dem.* ὁ ψευδογράφος, α, *id.* ὁ μὴ μετ' ἀληθείας ὑπάρχων, *id.*
 Mendica, ἡ πτωχίστις, ἡ, *Macar.*
 Mendicabulum, ὁ πτωχιστὴς, α, *Plut.*
 Mendicatio, ἡ πτωχιστὴς, α.
 Mendicitas, ἡ πτωχία, α, *D. m.* ἡ πτωχία, α, *id.* extrema mendacitate laborare, πῶς τὰ εἰς τὰ ἴσχυα, *id.*
 Mendico, πτωχίζω, *Dem.* πτωχίστις, *Plut.* ἐπαίσιος, *N. T.*
 Mendiculus, τὸ πτωχίστις, α.
 Mendicus, α, um, πτωχιστὴς, ἡ, ὄν, *Dem.* ὁ πτωχιστὴς, α, *Plut.*
 Mendicus, ἡ, ὁ πτωχιστὴς, ἡ, *Dem.* ὁ πτωχιστὴς, ὄν, *id.*
 Mendose, πτωχισμὸς, *Gal.*
 Mendosus, α, um, πτωχισμὸς, ἡ, *Plato.*
 Mendum, τὸ πτωχισμὸς, ατ', *Plut.* τὸ πτωχισμὸς, ατ', *id.*
 Meninx, ἡ μνήμη, γ, *Aristot.*
 Mens, ὁ νόμος, *contr. vā.* *Dem.* ἡ διάνοια, ατ, *id.* ἡ γνώμη, ατ, *Hipp.* ἡ φύσις, ἡ, *id.* mentis compos, ὁ κ, ἡ ἔκστασις, α, *Xen.* ὁ κ, ἡ ἔκστασις, ατ, *Thuc.* ἐν τῇ ἐκστάσει γινώσκω, *Herodot.* non compos, ἐκπλάσσειν τὴν φύσιν, *id.* mente captus, φρενὲς ἀποπνεύσας, α, *Plato.* in mentem venire alicui, ἐρχομαι εἰς τὴν ἐκστάσιν, *Dem.* ἀντὶ τῆς ἐκστάσεως, *Plato.* mente aliquid agere f. perpendere, ἐπισκοπεῖν τι γνώμῃ, *Isocr.* διανοοῦμαι τι, *id.* mens sana, γνώμη ὑγιαίνει, *Aristot.*
 Mensa, ἡ τράπεζα, α, *Xen.* mensam Perfico more instructam apponere, τράπεζαν μετὰ πλεονεξίας, *Thuc.* secunda, τὸ τραπέζιον, α, *Cl. Al.* τὸ ἐπιτραπέζιον, α, *id.* *id.* mensarum adfecta, ὁ τραπέζιος, α, *id.*
 Mensarius, ὁ τραπέζιος, α, *Plut.* τραπέζιος, *id.*
 Mensio, ἡ μέτροσις, α, *Plut.*
 Mensis, ὁ μῆς, μῆσις, *Plut.* qui sex mensum est, ὁ κ, ἡ ἑξήμησις, α, *Aristot.* octo mensum, ὁ κ, ἡ ὀκτώμησις, α, *id.* &c. menses mulieris, τὰ ἐμμηρία, α, *Diod.* *Sic.*
 Menfor, ὁ μετρητής, α, *Dinarch.*
 Menstrualis, ε, ὁ κ, ἡ ἑμμηρία, α, *id.* purgatio, καθαρισμός, *Diosc.*
 Menstruum, τὰ ἐμμηρία, α, *Diosc.* τὰ ἐμμηρία, α, *id.* τὸ ἐμμηριώδες αἷμα, γυναικῶν, *id.*
 Menstruus, α, um, ὁ κ, ἡ ἑμμηρία, α, *id.* sacra, f. festiva, ἐμμηρία, ἡ, *Herodot.*
 Mensura, τὸ μετρεῖν, α, *Hesych.*
 Mensura, τὸ μετρεῖν, α, *Aristot.*
 Menta f. Mentha, ἡ ὕδωρ, α, *Diosc.*
 Mentastrum, ἡ ὕδωρ, α, *id.*
 Mentigo, ὁ λειχῶν, α, *Diosc.*
 Mentic, ἡ μνήμη, α, *Dem.* ἡ μνήμη, α, *id.* mentionem facere f. injicere alicui, μνημονεύειν τινι, *Isocr.* τι, *id.* αὐτὸς τινι, *id.* μνήμην ποιῶν τινι, *Isocr.*
 Mentior, φάσκω, manifeste de aliqua re, φανερώς φάσκω τινι, *Dem.* in aliquem, εἰς τινι, *N. T.* καταψευδομαι τινι, *id.* Conf. Mendacium.
 Mento, ὁ κ, ἡ μακροχρόνιος, α, *Bud.*

Mentula, ἡ καλὴ, ἡ, *Aristot.* τὸ σπέρμα, α, *id.*
 Mentum, τὸ γένιον, α, *Xen.* demulceo, ὑπομαρμαρίζω, *Synes.*
 Meo, βάλω, *Plat.* δίδωμι, *Thuc.*
 Meracus, α, um, ὁ κ, ἡ ἀκρατία, α, *Lucian.*
 Merces, ε, ὄν, vinum, εἶδος, *Diosc.*
 Mercabilis, ε, ὁ κ, ἡ ἀντιπώσις, α, *Aeschin.*
 Mercatio, ἡ ἐμπορία, α, *id.*
 Mercator, ὁ ἐμπορεύς, α, *Plato.*
 Mercatorius, ἐμπορεύς, ἡ, ὄν, *Dem.*
 Mercatura, ἡ ἐμπορία, α, *Isocr.*
 Mercatus, α, ὁ κ, ἡ ἐμπορία, α, *id.*
 Mercendula, τὸ μισθόν, α, *Athen.*
 Mercenarius, ὁ μισθωτός, α, *Plato.* ὁ ὑπομισθωτός, α, *Lucian.* ὁ μισθοφόρος, α, *Plato.*
 Merces, ὁ μισθός, α, *Dem.* ἡ μισθοφορία, α, *Thuc.* mercede facere aliquid, ὅτι μισθὸν vel μισθὸν ποιῶν τι, *Lucian.* mercedem capio, μισθὸν φέρω, *Thuc.* pro labore ab aliquo peto, ἀπαιτῶ τινα μισθὸν ὑπὲρ τοῦ σόντος, *id.* mercede loco alicui aliquid, μισθὸν τί τινι, *Dem.* conduco aliquem ad aliquid, μισθοδοῦμαι τινα ὅτι τινι, *id.* bajuli, τὸ φέροντες, α, *Plut.* doctoris, τὸ διδάσκον, α, *idem.* medici, τὸ ἰατροῦ, α, *Xen.*
 Mercimonium, ἡ ἐμπορία, α, *Isocr.* τὸ ἀγορασμα, α, *Aeschin.*
 Mercor, ἀγοράζω, aliquid ab aliquo, τὸ παρὰ τινι, *Dem.* aliquid pecunia, ἀντιπώσας τι χρημάτων, *Aristot.* χρημασι, *Theophr.*
 Mercurius, ὁ Ἑρμῆς, α, *Thuc.*
 Merda, τὸ σκατὸν, *Aristot.* ἡ κάκωσις, α, *id.* τὸ ἀποπνεύμα, α, *id.*
 Mere, ἀκράτεια, *Lucian.*
 Merenda, τὸ ἀποπνεύμα, α.
 Mereor, vel Mereor, μισθοδοτέωμαι, *Polyb.* μισθὸν φέρω, *Thuc.* stipendium, στρατιωτοῦμαι, *id.* corpore, ἑταίριον, *Plut.* bene de aliquo, εἰς πᾶσι τινι, *Dem.* male de aliquo, κακῶς πᾶσι τινι, *id.*
 Meretricie, ἑταίριος, α.
 Meretricius, α, um, ἑταίριος, ἡ, ὄν, *Philos.* vita, ἡ ἑταίριος, α, *Aeschin.* οἱ γάμοι καθυμνοῦνται, *Dem.*
 Meretricor, ἑταίριος, *Aeschin.*
 Meretricula, τὸ ἑταίριον, α, *Plut.*
 Meretrix, ἡ ἑταίρις, α, *Plato.* ἡ ἑταίρις, α, *id.* ἡ ἑταίρις, ἡ, *Athen.* Conf. Scortum.
 Merges, ἡ δασυὰ, ἡ.
 Mergo, βαπτίζω, Conf. Immergo.
 Mergus, ὁ αἰθύια, α, *Aristot.*
 Meridialis, ε, f. Meridianus, α, um, μισσημερινός, ἡ, ὄν, μισσημερινός, ἡ, ὄν, *Proclus.*
 Meridiatio, ἡ μισσημερία, α, *id.*
 Meridies, ἡ μισσημερία, α, *Thuc.*
 Meridior, μισσημεριάζω, *Plato.*
 Merito, ἀξίως, *Dem.* &c. convenienter fieri, εἰκότως κ, ἀπορροῦν τὸν γινώσκον, *Isocr.* consequi veniam, εἰκότως συγγνώμης τυγχάνειν, *Dem.*
 Meritum, ἡ ἀξία, α, pro merito, κατὰ τὴν ἀξίαν, *Plato.* ultra meritum, παρὰ τὴν ἀξίαν, *Dem.* i. e. beneficium, τὸ ἐυεργετήμα, α, *Xen.*
 Meritus, α, um, ἀξίως, ἡ, ὄν, *Xen.*
 Merfo, βαπτίζω, aliquem in mare, εἰς θάλασσαν τινι, *Plut.*
 Merula, ὁ κάσσις, α, *Aristot.*
 Merum, τὸ ἀκρατὸν, α, *Lucian.*
 Merus, α, um, ὁ κ, ἡ ἀκρατία, α, *Luc.* ζῆλος, α, ὄν, *Diosc.* ὁ κ, ἡ εὐζωρία, α, *Plut.*
 Merx, τὸ ἐμπορεύμα, ατ', τὸ ἄνιον, α, *Dem.*
 Mesenterium, τὸ μεσεντήριον, α, *Aristot.* τὸ μεσεντήριον, α, *Hipp.*
 Mesocranium, τὸ μεσοκράνιον, α, *Plut.*
 Mespilum, τὸ μεσπίλον, α, *Theophr.*
 Mespilus, ἡ μεσπίλις, α, *Theophr.*
 Messias, ὁ Μεσσίας, α, *N. T.*
 Messis, ὁ θέραισμος, α, *Aeschin.* messem facio, θέραισκω, *Xen.*
 Messorius, ὁ θέραιστος, α, *Dem.*
 Messorus, α, um, θέραιστος, ἡ, ὄν, falx, τὸ θέραιστρον, α, *LXX.* τὸ θέραιστρον, α, *id.*

Meta, ὁ κῆρυξ, α, *Aristot.* i. e. terminus, ὁ ὅρος, α, *Dem.* metam pono, τὰ μεταβάλλω, *id.* ὁ μεταβάλλω, α, ad metam proponam collineo, κινῶμαι εἰς τὴν σκοπὴν, *Isocr.*
 Metallicus, α, um, μεταλλικός, ἡ, ὄν, *Aristot.* ars, ἡ μεταλλουργία, ἡ, *id.*
 Metallicus, ὁ μεταλλικός, α, *id.*
 Metallum, τὸ μέταλλον, α, *Diosc.* eruo, μεταλλεύω, *Lucian.* metalli scrutatio, ἡ μεταλλεία, α, *Plut.*
 Metamorphosis, ἡ μεταμόρφωσις, α, *id.*
 Metaphora, ἡ μεταφορά, α, *Aristot.*
 Metaphysica, ἡ μεταφυσική, α, *Aristot.*
 Metathesis, ἡ μετέθεσις, α, *Gramm.*
 Metatio, ἡ μετρήσις, α, *Plut.*
 Metator, ὁ διατάκτης, α.
 Meteorum, τὸ μετέωρον, α, *Aristot.*
 Methodus, ἡ μέθοδος, α, *Aristot.*
 Meticulose, ἀκριβῶς, *Dem.*
 Meticulosus, α, um, ὁ κ, ἡ ἀκρίβεια, α, *Dem.* Conf. Timidus.
 Metior, μετρίω, aliqua re, τινι, *Plut.* aliquid, τι, *Dem.* bonum voluptate, ἐρίζωμαι τὸ καλὸν ὑδὸν, *Plato.*
 Meto, θνήσκω, *Xen.* ἀμάνω, *Theophr.*
 Meteor, μετρίω, *Dem.* καταμετρίω, *Xen.* castra, στρατοπέδον, *Plut.* στρατοπέδον, *Isocr.* alicubi, ἰδρὺς στρατοπέδου εἰς τινι, *Herodot.*
 Metricus, α, um, μετρικός, ἡ, ὄν.
 Metropolis, ἡ μητρόπολις, α, *Thuc.*
 Metropolitā, ἡ μητροπολίτις, α.
 Metrum, τὸ μέτρον, α, *Aristot.*
 Metula, τὸ κανθῆριον, α, τὸ κανθῆριον, α, *Thuc.*
 Metuo, φοβέομαι, ne, μη, *Dem.* alicui, ὁ πῆρ τινι, *id.* rebus alicuius, εἰς τὴν ἀντιπώσας τινος, *id.* aliquem, τινι, *id.* alicui & consternor, τι κ, τὴν ἀντιπώσας, *Dem.* supra modum, ἀπὸ τοῦ μέτρου, *Dem.* tanto magis aliquem, τῶς αὐτῷ μᾶλλον διδάσκω, vel potius, διδάσκω τινι, *Isocr.* potentiam alicujus, ὁρᾶν διδάσκω τινι, *Dem.* metuendum est hoc, διότι ἐστὶν τι, *id.* ne, κινδυνὸς ἐστὶ, μη, *Isocr.* ut non possit consistere, φοβέομαι ὅτι εἰς τινι, *Dem.*
 Metus, ὁ φόβος, α, *Dem.* τὸ δέος, α, *Isocr.* metum injicere alicui, εἰς τὴν ἀντιπώσας τινι, *Dem.* ἐργάζομαι τινι, *id.* verari in metu, εἰς τὸν φόβον, *Dem.* adduci metu, γινώσκω εἰς τινι, *id.* emori metu, ἀποθνήσκειν τινι, *id.* tollere, eximere metum alicui, ἀναρῶν, ἐξαιρῶν εἰς τινι, *id.* ἀπαλλάττειν τινι, *id.* εἰς τινι, *id.* evanuit omnis metus, λείπει, *Dem.* metu percussus, ἐκπλαγείς, *id.* *id.*
 Meus, α, um, ἐμὸς, pater, πατήρ, *Dem.* denunciatio, ἐμὸν ἀπορροῦν, *id.* corpus, ἐμὸν σώμα, *id.* meapte causa, ἐμὸν ἴδιον, *id.*
 Mica, ἡ ψῆξ, α, *Al. Arch.* τὸ ψῆξ, α, *N. T.*
 Mico, εἰλέω, *Aristot.*
 Mifurio, ἀποτίω, *Aristot.*
 Migratio, ἡ μετακίνησις, α, *Plato.* ὁ ἀνταλλαγὴ, α, *Bas.* ἡ ἀποκίωσις, α, *Isocr.*
 Migro, μετακινῶμαι, *Isocr.* alicunde aliquo, μετακινῶμαι εἰς τινι, *id.* domo, ἐκπορεύω, *id.* εἰς τινι, *id.* insulam, ἀποκίωμαι εἰς νῆσον, *Isocr.*
 Miles, στρατιώτης, α, *Dem.* ὁ στρατιώτης, α, *id.* milites colligere f. conscribere, στρατιώτας ἀπορροῦν, *Dem.* παρὰ τινι, *id.* habere paratos, λαμβάνειν εἰς τινι, *id.* cogere, συλλέγειν, *id.* alere, τρέφειν, *id.* emittere, ἐκπορεύειν, *id.* dimittere, ἀποκίωμαι, *Isocr.* emeritus, στρατιώτης ἀποκίωμαι, *Aristot.* ἀπαλλάττειν, *id.* natus, ἀγαθός, *Dem.* nullius prelii, εἰς τινι, *id.* domesticus, ἐμὸς, *id.* mercenarius, μισθοφόρος, *id.*
 Militaris, ε, στρατιωτικός, ἡ, ὄν, tentorium, σκηνή, *Xen.* res, τὰ στρατιωτικά, α, *Thuc.* *Militarius.*

Militariter, στρατιωτικῶς, Thuc.

Militia, ἡ στρατεία, ας, Dem. ἡ στρατιὰ, ας, Xen. in militiam egredior, ἐκβαίνειν, id. una cum alio, Συμπιστρατεύω, Dem. a militia cessatio, ἡ ἀστρατεία, ας, Dem. militiae defensor, ὁ ἀσφράττω, υ, id.

Milito, στρατεύω, Dem. στρατεύομαι, id. pro stipendio, μισθῶ, Xen. alicui, τινί, Greg. sub aliquo, ὑπὸ τινι, Plut.

Millium, ὁ ἀγρὸς, α, Diof.

Mille, χίλιος, ια, ια, Isocr.

Millesimus, α, um, χιλιοστός, ἡ, ἐν.

Milliare, τὸ μιλίον, α, τὸ Συμεῖον, α, intra centesimum milliare, ἐντὸς Συμείου ἑκατοσῶ, Herodian.

Milliarius, α, um, χιλιάδης, αἶα, αἶον.

Millies, χιλιάκις, millies pluries, χιλιοπλάσιος, LXX.

Milvus, ὁ ἰκλὴν, ἡ, Aristot. ὁ ἰκλινός, α, LXX.

Mimata, ἡ ψαυριτις, id.

Mimicus, α, um, ψαυριτικός, ἡ, ἐν, Dem. Phil.

Mimus, ὁ ψαυριτής, υ, Plut. ὁ μῖμος, α, Herodian.

Mina, ἡ μινά, υς, Dem.

Minax, ἡ ἀπειλή, υς, Dem. minas intendo alicui, ἀπειλῶ τινι, Xen. minis parco, ἀπειδομαι ἀπειλῶν, Lucian. minis terreor, ἀπειδομαι, Xen.

Minaciter, ἀπειλητικῶς, Herodot.

Minatio, ἡ ἀπειλῆσις, υς.

Minax, ἀπειλητικός, ἡ, ἐν, Plato.

Mineralia, τὰ μέταλλα, ιον.

Minerva, ἡ Ἀθηνᾶ, ας, Lucian. crassiore, παρατυποτικῶς, Gal.

Minerval, τὸ διδάσκειν, α.

Mingo, vide Meio.

Miniceus, α, um, ὁ κῆ ἡ μιλιτικός, υ, Athen. μιλιτικός, ιον, ιον, color, χρομα, Plut.

Minitaria, ἡ μιλιταρχία, ας.

Minime, εὐδαμῶ, Dem. εὐδαμῶ, justus, δικαίος, Dem. neminem, & minime omnium Thebanos, εὐδῖνα, κῆ πάντων ἡμισα Θηβαίους, id.

Minimum, ἐλάχισον, Dem. quinquaginta ad minimum, πενήντην πρὸς ἑλάχισον, id.

Minimus, α, um, ἐλάχιστος, ἰς, ἰς, Thuc.

Minio, μελάνω.

Minister, ὁ ψαυριτής, υ, Dem. ὁ διάκονός, α, id. ὁ διαπραγματεύς, υ, Plut. praebere se ministrum alicui, παρήχων ἑαυτὸν ὑπὸ τινί, Dem. uti aliquo ministro, χρῆσθαι τινι διακόνῳ, id. publicus, ὁ δημόσιος, α, Dem. ὁ δημόσιος, α, idem.

Ministerium, ἡ ψαυρισία, ας, Dem. ἡ διακονία, ας, id.

Ministra, ἡ διαπραγματεύς, υς, Dem. ἡ διαπραγματεύς, id, ἡ ψαυριτις, id, Xen.

Ministrator, idem quod Minister.

Ministratorius, α, um, ὑπηρετικός, ἡ, ἐν, Xen.

Ministro, ὑπηρετῶ, alicui, τινί, Dem. aliquid, τί τινι, Isocr. domino, διακονῶ δεσπότη, Dem. amicis, ὑπερῶν φίλοις, Isocr.

Minor, vide Minor.

Minium, ἡ μελίτις, υ, Diof.

Minor, oris, ὁ κῆ ἡ ἡσανί, ἡ τῶν, οὐς, spes, ἐλπίς, Thuc. ὁ κῆ ἡ ἡσανί, ἡ ἐλπίς, ας, Dem. ὁ κῆ ἡ ἡσανί, οὐ, Xen. tribus annis, ἐντὸς τριῶν ἐτῶν, Isocr. etate, ἐν τοῖς κῆ γέννησιν χρόνις ὑστρίαν.

Minor, ἀπειλῶ, alicui mortem, τινί θάνατον, Dem. Conf. Minax.

Minuo, ἐλαττώ, aliquid, τί, Isocr. ἐλαττον ποιεῖμαι τι, id. μειώ τι, Xen. κολλῶ τι, Plato.

Minurio, μειυρίζω, Plato.

Minuratio, ἡ μειυρίσις, υς.

Minus, μέν, habeo, i. e. inferiore conditione sum, ἔχω, Xen. ἔλασσον ἔχω, Dem. procul, ἔλασσον ἀπῆλθεν, Thuc. quam per est, ἐνδοξέστερος, ἡ προσήκει, Dem. πρὸς ἑκατόν, Plato, paullo minus duobus millibus militum recipiunt, ἔχον ὀλίγον διχί-

λίον ὑποδόντας ὀπλίτας, Polyb. paullo minus centum annis, ἔτη ἢ ὀλίγον ὑποδόντας ἑξ ἑκατόν, Lucian.

Minusculus, α, um, ὀλιγότροπος, ἡ, ἐν, Xen.

Minutal, τὸ μυτιώπον, υ, Aristot.

Minutatum, λεπτομερές.

Minutim, τὸ λεπτόν, υ.

Minutim, κατ' ὀλίγον, λεπτομερές.

Minutio, ἡ μείωσις, υς.

Minutulus, α, um, ὁ κῆ ἡ ὑπόλειπτος, α.

Minutus, α, um, λεπτός, ἡ, ἐν, Aristot. μικρός, α, ἐν, Dem.

Mirabills, ε, θαυμαστός, ἡ, ἐν, Xen. θαυμάσιος, ἡ, ἐν, Isocr.

Mirabiliter, θαυμάσιως, Plato. θαυμαστός, id.

Miraculum, τὸ θαῦμα, ατ, facio, ποιῶ, Xen. edo, θαυματουργῶ. Damasc.

Miratio, ὁ θαυμασμός, υ, Hipp.

Mirator, ὁ θαυμαστής, υ, Plut.

Mire, θαυμασίως, Plato.

Mirifice, θαυμαστός, Plato.

Mirifico, θαυμαστός, Plut.

Mirificus, α, um, θαυμαστός, ἡ, ἐν, Dem.

Mirror, θαυμάζω, aliquid, τι, Lucian. aliquem ob aliquid, τινί τινος, Plut. τινά ὅτι τινι, Xen. τινός τινος, Dem. aliquem, τινός, Isocr. ἔρχομαι τινά, Isocr. τινός, Xen. Conf. admiror.

Mirus, α, um, θαυμάσιος, ἡ, ἐν, Dem. θαυμαστός, ἡ, ἐν, Isocr. non est mirum, ἡ, εὐδῶ θαυμαστός, ἡ, id. mirum quantum, θαυμαστὸν ὅσον, ὑπερβολῶς, Lucian.

Miscellanea, τὰ Σύμμικτα, α.

Miscellaneous, α, um, ὁ κῆ ἡ Σύμμικτός, α, Thuc.

Misco, μίγνυμι, cum aliquo, μετὰ τινί, Plato, aliquid cum aliquo, κίεον μετὰ τινι, Plut.

Miser, α, um, ἀθλιός, ἡ, ἐν, Dem. ὁ κῆ ἡ ταλαίπαρος, α, id. & infelix, ταλαίπαρος κῆ δυστυχῆς, id. ἀθλιός κῆ ταλαίπαρος, Dem. sum, ταλαίπαρος, id.

Miserabilis, ε, ἐλεητός, ἡ, ἐν, Dem. οἰκτρὸς, α, ἐν, id.

Miserabiliter, ἐλεητῶς, Dem. οἰκτρῶς, id.

Miseratio, ὁ οἰκτρισμός, υ, N. T.

Misere, ἀθλίας, & male belligare, κῆ κακῶς ἀλλομεῖν, Dem. tractari ab aliquo, ἀτυχῶς εἰρηδῶ παρὰ τινί, Isocr.

Misereor, ἐλεῶ, alicuius, τινά, Dem. ἐκλείρω τινά, LXX. Σπλαγχνίζομαι πρὸς τινά, N. T. ὅτι τινι, ibid. κατελεῶ τινά, Lucian.

Misereleo, idem quod Misereor.

Miseret me, οἰκτερομαι, Xen.

Miseria, ἡ ταλαίπαρος, ας, Isocr. & calamitas, ἀτυχία κῆ Συμφορά, id. Conf. Calamitas.

Misericordia, ὁ οἰκτισμός, υ, N. T. ἡ ἐλεημοσύνη, υς, ibid. ὁ ἐλεός, α, Dem. ὁ οἰκτός, α, Isocr. misericordia adficio, ἐλεῶ εἰσέρχεται μετὰ τινί, Phil. animum ad misericordiam inflectere, τρίπην θυμὸν πρὸς ἐλεον, Plato, ad misericordiam aliquem provocare, παρακαλεῖσθαι τινά εἰς ἐλεον, Herodian. adducere lacrymis aliquem ad misericordiam, τοῖς δακρύοις προσερχομένῳ τινά εἰς ἐλεον, Antiphr. εἰς Συμπόθεον ἄγειν τινά, Didot.

Misericors, ὁ κῆ ἡ ἐλεήμων, υ, Dem. ἐλεῶν, ας, ἐν, id. Συμπόθεον, υς, ἐν.

Miseror, idem quod Misereor.

Missile, ἡ βολή, id, τὸ βέλος, α, Isocr. Herodot.

Missio, ἡ ἀπομύσις, υς, Thuc. ἡ ἀπομύσις, υς, Plato.

Missito, ἀποσπένδω.

Missus, us, idem quod Missio.

Missus, α, um, ἀπομύσις, ας, ἐν, missum facio aliquem, ἀπομύσι τινά, Dem. missam facio uxorem, ἀπομύσιμι τὴν γυναῖκα, Plut.

Mistura, ἡ μίξις, υς, Lucian.

Mite, ὀπιεῖς, Isocr.

Mitella, τὸ μετράριον, α.

Mitescio, ἀρπύνομαι, Xen. i. e. maturefco, ἀρπύνομαι, id.

Mitigatio, ἡ ἀρβύσις, υς, Aristot.

Mitigo, ἀρβύω, aliquid, τί, Plat. aliquem, ἡμάρων τινά, Isocr. καταπραύω τινά, id.

Mitis, ἀρβύς, ἀρβύς, ἀρβύς, homo, ἀνὴρ, Dem. ὁ κῆ ἡ ὀπιεῖς, α, id. Conf. Mansuetus, i. e. maturus, ἀρβύς, αἶα, αἶον, fructus, καρπός, Gal. Conf. Maturus.

Mitra, ἡ μίτρα, ας, Herodot.

Mitto, ἀπομύσιμι, alicui aliquid, τί τινι, Xen. nuntium ad aliquem, ἀπομύσιμι ἀρβύω πρὸς τινά, Isocr.

Mobilis, ε, κινητός, ἡ, ἐν, Aristot.

Mobilitas, ἡ ἐκκίνησις, ας.

Mobiliter, κινητῶς.

Moderate, μετρίως, amare divitias, ἀγαπᾶν & πλεῖον, Dem. vivo, κοσμίως ζῶω, Isocr. rebus uti, Συμμετρώω ἀπολαύειν ὅτι ὑπαρχόντων, Isocr.

Moderatio, ἡ μετρίότης, ατ, Dem. τὸ χαμαζήλον, α, Isocr. i. e. gubernatio, ἡ κυβερνήσις, υς, Basil. ἡ διακίνησις, υς, Dem. ἡ ἀρβύσις, ας, Philo.

Moderator, ὁ διακίνησις, υ, Plut. ὁ κυβερνήτης, α, Lucian.

Moderatus, α, um, ὁ κοσμίως, ἡ, ἐν, Lucian. μετρίως, ἡ, ἐν, homo, ἀνὴρ, Dem. ὁ κῆ ἡ Συμμετρώω, α, labor, πόνος, Isocr.

Moderor, ἐμβύω, currum, ἄρμα, Isocr. pacem, ἀρρατύνω τὴν εἰρήνην, id. temp. διπλῶς τὰ πολιτικά, Plat. aliquid, ὅπως τινι, Plut. τινί, Xen.

Modeste, ὁ κοσμίως, vivere, ζῆν, Dem. κοσμίως ζῆν, Isocr. facere aliquid, μετρίως ποιεῖν τι, id.

Modestia, ἡ ἀρβύσις, υς, Dem. ἡ ἀρβύσις, ατ, Aristot.

Modestus, α, um, ὁ κῆ ἡ ἀρβύσις, ατ, Dem. κοσμίως, ἡ, ἐν, & justa resp. κῆ δικαία ἀρβύσις, Isocr. μετρίως, ἡ, ἐν, & prudens vir, κῆ ἀρβύσις ἀνὴρ, Dem.

Modice, μετρίως, Dem.

Modicum, τὸ μετρίον.

Modicus, α, um, ὁλίγος, α, ἐν. Conf. Parvus.

Modificatio, ἡ διαμετρίσις, υς.

Modificor, διαμετρίω, Plut.

Modiolus, τὸ ὑναλίδιον, α.

Modius, ὁ μέδιος, α, Dinarch.

Modo, ἀρβύσις, dicebam hoc, εἶπον τοῦτο, Dem. ἐναρχῶ, plagas accepit, ἐπλήρω, id. ἀρβύ, urbem condentes, πόλιν οἰκίζοντες, Isocr. hoc, εἶπας, Dem. illo, ἐκεῖνος, id. eodem, ἀσπύτως, id. simili, παραπλησίως, Isocr. ἐμῶς, Dem. in dextram, modo in sinistram, ὅτι μὲν εἰς τὰ δεξιὰ, ὅτι δὲ εἰς τὰ ἐξώμα, Aristot.

Modulamen, τὸ ἐπαύλημα, ατ.

Modulate, ῥυθμικῶς, εὐρύθμως.

Modulatio, ἡ μελωδία, ας, Athen. ὁ ῥυθμός, υ, Aristot.

Modulator, ὁ μετρωτής, υ, Luc. ὁ μελωδός, υ, id.

Modulor, ἐπαύλω, Luc. μελωδῶ, Athen.

Modulus, τὸ μέτρον, α, Dem. ὁ ῥυθμός, υ, Aristot.

Modus, i. e. mensura, τὸ μέτρον, α, Lucian. i. e. ratio, ὁ τρέπος, α, Plut. modum ferve, τὴν μέτρα τυχεῖν, Aristot. μετρίως, Dem. excedo, non ferve. ὑπερβαλλῶ τὸ μέτρον, Dem. Phil. ὑπερβαλλῶ ἐν τινι, Aristot.

Moecha, ὁ μοιχός, ατ, Athen. γυναῖκα μοιχῶς, N. T. ὁ μοιχὸς, ας, Plato.

Moechor, μοιχάομαι, N. T. μοιχῶμαι, Plut.

Moechus, ὁ μοιχός, α, Plut. μοιχικός, υ, id.

Moenia, τὸ τεῖχος, ατ, Dem.

Moeo, λυτίζωμαι, aliqua re, ὅτι τινι, Plut. ἀδυνατῶ, Dem.

Moeor, ἡ λυσις, υς, Dem. adficio aliquem mcerore, τρίπην τινά εἰς ἀδυνατίαν, id. λυτίζω τινά, id. mcerore adficio, λυτίζωμαι, id.

Moeite, λυσιμῶς, Isocr. ἀδυνατῶ, Xen.

Moeitia, ἡ λυσις, υς, Plato, ἡ ἀδυνατίς, ας, Xen.

Moeustus, α, um, λυσιμῶς, α, ἐν, Dem. ὁ κῆ ὁ ἀδυνατός, α, Plut.

Mola, ἡ μύλη, ης, molam verbo, μύλων γρί-
φοι, ἀνέλιξ, ἀνελίξ, Poll.
Molaris, ε, μυλικός, ἡ, ἐν, lapis, λίθος,
N. T. μυλῖτης, λίθος, Gal. dens, μυλῖτης
ὀδὸς, Aristot.
Molendinum, ἡ μύλη, ης, Poll. aquarium,
τὸ ὑδρομύλιον, ης, Pandect.
Moles, τὸ βάρος, ε, Plut. ὁ ἔρκος, ης,
Plut.
Molestie, χαλεπότητες, fero aliquid, εἶρω τι,
Dem. ἀνδρὲς εἶρω τι, id. & graviter fero
aliquid, λυπηρὲς καὶ βαρύνει εἶρω τι, Isocr.
fero rem, διαδραῖνει τὸ πᾶρμα, Dem.
Molestia, ἡ ἀνεία, ας, Dem. molestia adfi-
cere aliquem, five molestiam exhibere ali-
cui, παρέχειν τινὶ ἔργον, Plato, κατα-
σκευάζειν τινὶ ἀρχαίαν, Dem. βαρύνειν τινὸς,
Xen. λυπεῖν τινά, id. ἔχλον παρέχειν τινί,
Plato, fustigare, πᾶρματα ἔχειν, Dem.
Molesto, κοπίδα, Aristot. Conf. Molestia.
Molestus, a, um, λυπηρὸς, α, ἐν, Dem. ὁ καὶ ἡ
ἀνδρὲς, ε, id. ἀντάρης, α, ἐν, id. χαλεπός,
ἡ, ἐν, id. ὁ καὶ ἡ δυσχερὲς, ε, Isocr. sum
alicui, ἐνεχλῆναι τινὸς, id. τινί, id.
Molimen, τὸ κατασκευάσμα, ατ, Aristot.
Molior, μηχανάζομαι, aliquid contra aliquem,
τί ἐπὶ τινά, Dem. aliquid, ἐπιχειρῶ τινί,
Plato, τυρᾶνναι τι, Dem. & machinor ali-
quid contra temp. παραματίζομαι καὶ πα-
ρασκευάζομαι τι ἐπὶ τινὶ πόλιν, id.
Molitio, ἡ παρασκευὴ, ης, Thuc. in mola, ὁ
ἀλίσκος, ης, Plut.
Molitor, ὁ μυλωνεύς, ε, Athen.
Molitorix, ἡ ἀλεβίς, ιδ, Plut.
Molitura, ὁ ἀλίσκος, ης, Plut.
Molleco, μαλακίζομαι, Lucian.
Mollis, μαλακός, ἡ, ἐν, Xen. sum, μαλα-
κία, id.
Molliter, μαλακῶς, Xen.
Mollitia f. Mollities, ἡ μαλακότης, ης, Plut.
animi, ἡ μαλακία, ας, Aristot. ἡ ἀσθένεια,
ατ, Xen.
Mollitudo, ἡ ἀπαλότης, ης, Xen.
Molliusculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπομαλακός, ης,
Molo, αἰνῶ, Diosc. καταλέω, Hippocr.
Moly, τὸ μῶλυ, Diosc.
Momentaneus, a, um, ἀκαριαῖος, αἶα, αἶον,
navigatio, σπῆς, Dem. vita, τὸ ἀκαριαῖον
ζῆν, Macc.
Momentum, ἡ ῥοπὴ, ης, Plut. i. e. punctum
temporis, τὸ ἀκαρπὲς, ε, Poll. ἀκαρπὲς
χρόνος, Dem. momento temporis, ἐν ἀκα-
ρπείᾳ, Aristot. ἐν ἀκαρπείᾳ χρόνος, Lucian.
ἐν ἀκαρπείᾳ, id.
Monacha, ἡ μοναχὴ, ης, ἡ μοναστήρια, ας, Pan-
dect.
Monachus, us, ὁ μοναχισμὸς, ε.
Monachus, ὁ μοναχός, ε, Dion. Ar. ἡ μονα-
σῆς, ε, Naz. ὁ ἀσκητής, ε, Bas.
Monarcha, ὁ μονάρχης, ης, Thuc. ὁ μονάρχης,
ης, Aristot.
Monarchia, ἡ μοναρχία, ας, Herodot. sum,
μοναρχία, Strabo.
Monasterialis, ε, μοναστικός, ἡ, ἐν, μοναχικός,
ἡ, ἐν, Dion. Ar.
Monasterium, τὸ μοναστήριον, ης, τὸ ἀσκητη-
ριον, ης, Greg.
Monedula, ὁ κολοῖος, ε, Lucian.
Moneo, παραγγέλλω, aliquem, τινί, Plato,
aliquid alicui, παραγγέλλω τι τινί, Dem. fa-
cere aliquid, ποιῶν τι, id. quae decent,
ἐπαγγέλλω τινί, α διὲ ποιεῖν, id. Conf.
Admoneo, Hortor.
Moneta, τὸ νόμισμα, ατ, Aristot. proba,
νόμισμα δοκιμον, adulterina, νόμισμα ἀ-
δοκιμον, νόμισμα κίβδηλον, Aristot. mo-
netam cudo, νόμισμα κόπῃω, Aristot. mo-
netam fallam cudo, νόμισμα παρακόπῃω,
Lucian. νόμισμα παραχαράττω, Suid.
Monetaria officina, τὸ ἀργυροκοπεῖον, ης, A-
then.
Monetarius, ὁ ἀργυροκόπος, ης, Plut. falsus,
ὁ παραχαράκτης, ης, Pandect.
Monialis, ἡ μοναστήρια, ας, Pandect.
Monile, τὸ ἀνδράκτιον, ης, Plut. ὁ ὄρμος,

η, Hom. ὁ ὄρμος, ης, LXX. τὸ καθόρ-
μιον, ης, id.
Monumentum, τὸ μνημεῖον, virtutis relin-
quo in omne aevum, τὸ ἀρετῆς καταλείπω
εἰς ἅπαντα χρόνον, Isocr. τὸ ὑπόμνημα,
ατ, esse posteris, ἢ τοῖς ἐπιγεννημένοις,
id.
Monitio, ἡ νουθεσία, ας, Isocr. ἡ νουθεσία,
ας, Plut.
Monitor, ὁ νουθετῶν, ἄνθρωπος, Isocr. παραγγέλλων,
ἄνθρωπος, id.
Monitorius, a, um, παραγγελλτικός, ἡ, ἐν, Isocr.
προτροπικός, ἡ, ἐν, Cl. Al.
Monitum, f. Monitus, us, ἡ παραγγέλλω, ας,
Xen. τὸ παραγγέλλω, ατ, id. monitu
Dei, ἐκ Θεοῦ, Dion. Hal.
Monoceros, ὁ μονόκερος, ατ, Aristot.
Monoculus, vide Unoculus.
Monopola, ὁ μονοπάλιος, ης.
Monopolium, τὸ μονοπώλιον, ης, Aristot. ex-
erceo, μονοπωλέω, Strabo.
Mons, τὸ ὄρος, ε, Dem. montis cacu-
men, ἀκροτάτην τῆς ὄρεως, Herodot. ἡ ἀκρά-
τεια, ας, Philo. latus montis, ἡ παρὸς,
ας, Polyb. radix five ima pars montis, ἡ
ὑπόρημα, ας, Plut.
Monstrabilis, ε, δεικτός, ἡ, ἐν.
Monstratio, ἡ δείξις, ας, Herodian.
Monstro, δείκνυμι, aliquid, τι, Thuc. Conf.
Ostendo.
Monstrofe, τραπικῶς, Plut.
Monstrosus, a, um, ὁ καὶ ἡ τραπικῶς, ε, Isocr.
ἡ καὶ ἡ παράδοξος, ης, Lucian.
Monstrum, τὸ τέρας, ατ, Isocr. τὸ τέρας,
ης, Suid. pario, τραπικῶς.
Monianus, a, um, ὀρινός, ἡ, ἐν, regio, χῆ-
ρα, Xen. ὁ καὶ ἡ ὀρινός, ης, Aristid.
Monticola, ὁ ὀρίτης, ης.
Monticulus, τὸ ὄριον, ης.
Montosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀρινός, ης, Lucian.
ὀρινός, ἡ, ἐν, Xen.
Monumentum, vide Monumentum.
Mora, ἡ διατριβή, ης, Dem. ἡ ἀναβολή, ης,
id. τὸ μέλλω, ατ, Aeschin. ἡ μέλλω-
σις, ας, Thuc. moram interpono, νεβλο,
ποιῶμαι ἀναβολήν, id. διατριβὴν ποιεῶ-
μαι, Dem. sine mora, ἀνυπερίβητος, Plato,
ἀμελλήτης, id.
Moralis, ε, ἠθικός, ἡ, ἐν, Aristot.
Morator, ὁ μελλήτης, ε, Aristot.
Moratus, a, um, εἰδισμένος, ἔμ, ἔρον, bene,
ὁ καὶ ἡ εἰδής, ε, Aristot.
Morbidus, a, um, ὁ καὶ ἡ νοσῶν, ε, Plut.
νοσῶν, α, ἐν, Xen. νοσῶν, α, ἐν, Plut.
νοσῶν, α, ἐν, Aristot. ὁ καὶ ἡ ἐπίνος, ε,
ης, id.
Morbofus, a, um, idem quod Morbidus.
Morbus, ἡ νόσος, ης, Dem. τὸ νόσημα, ατ,
id. ἡ ἀρρώστια, ας, id. τὸ ἀρρώστημα, ατ,
id. qui in extremum periculum aliquem
conicit, νόσος, ε, ἡ τις εἰς τὴν ἔκτατον ἐρχο-
ται, Dem. difficilis & qui magnam felicitatem
& curam requirit, νόσημα χαλεπὸν
καὶ πολλὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἐπιμελίαν δεόμενον,
id. regionem invadit, ἐπιπίπτει νόσημα εἰς
τινὶ χώραν, Dem. in morbum incidere,
νόσον ἐπιγίγνεσθαι τινί, id. συμβαίνειν ἀρ-
ρώσῃ τινί, id. morbo corripit, λαμβά-
νει νόσον, id. παρῆναι τινί ἀρρώσῃαν, Isocr.
πᾶσιν τι πάσχει, id. morbum curare,
θεραπεύειν τὸ νόσημα, id. evadere e mor-
bo, ἀποφεύγειν τινὶ νόσον, Dem. consumi
morbo, ἀποθανεῖν ἐν τῇ νόσῳ, Isocr.
Mordacitas, τὸ δεικτικόν, ης.
Mordax, δεικτικός, ἡ, ἐν, Athen. ὁ δεικτής, ης,
Plut. ὁ καὶ ἡ δεικνός, ε, Gal.
Mordeo, δάκνω, Plut.
Mordicus, ὁ δάκτω, Aristot. tenere, ἀπρίξ ἔχειν,
Aelian.
Moretum, τὸ μυτιλῶν, ε.
Moribundus, a, um, ἀποθνήσκων, ας, ἐν.
Morigero, ὑποτρέφω, alicui, τινί, Plut. ὑπα-
κούω τινός, Thuc. τινί, Dem.
Morigerus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατήκων, ης, Plut.
ὁ καὶ ἡ υποτρέφω, ης, Cl. Al.
Morio, ὁ μωρός, ε, Luc. ὁ γελοιοποιός, ε, id.

Morior, θνήσκω, Xen. ἀποθνήσκω, Dem. τι-
λάττω, id. τὸ βίον τιλάττω, τιλῶ, μετ-
αλλάττω, καταστρίβω, ἐκλείπω, Dem. Isocr.
Xen. risu, θνήσκω γέλωτι, metu, φόβῳ,
vulnere, ἀποθνήσκω ἐκ τῆς τραύματος, Dem.
id. τιλάττω ἐκ ἀσπληγῆς, id. per crucia-
tum, τιλάττω ἀκίβητος, Dem. volens, ἀπο-
θνήσκω ἑτοίμως, id. ante diem fatalem, τι-
λάττω ἐπὶ μοῖρας, Isocr.
Moror, διατρίβω, in urbe, ἐν τῇ πόλει, Isocr.
Conf. Mora.
Morose, δυσκόλως, Dem.
Morositas, τὸ δυσέρειον, ης, ἡ χαλεπότης,
ης, Isocr.
Morosus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσάρετος, ης, Dem.
ὁ καὶ ἡ δυσκόλος, ης, id. χαλεπός, ἡ, ἐν, id.
Mors, ὁ θάνατος, ης, Dem. ἡ τιλῶν, ης,
id. ἡ τιλῶν τῆς βίης, Isocr. fatalis & na-
turalis, τὸ ἐκμαρτυρῆς καὶ αὐτόματος θά-
νατος, Dem. violenta, θάνατος βίαιος,
id. morte violenta occumbere, ἀποθνήσκω
θανάτῳ βίαιῳ, id. mortem sibi ipsi con-
sciscere, ἀνείρῃν ἑαυτὸν, Aristot. διαφθεῖ-
ρειν ἑαυτὸν, id.
Morsus, us, τὸ δῆγμα, ατ, Plut. ἡ δῆξις,
ας, id. ὁ δῆγμός, ε, id.
Mortalis, ε, θνητός, ἡ, ἐν, homo, ἀνθρώπος,
Dem. corpus, σῶμα, id. ὁ καὶ ἡ θανάσιμος,
ης, Plut.
Mortalitas, τὸ θνητόν, ε.
Mortarium, ὁ ὀλμός, ης, Aelian. contundere
aliquid in mortariis, κατακόπτειν τι ἐν
ὀλμοῖς, id.
Morticianus, a, um, θνησιμαῖος, αἶα, αἶον,
Aristot.
Mortualis, ε, νεκρικός, ἡ, ἐν, Lucian.
Mortuus, a, um, νεκρός, α, ἐν, Plato, τεθνήκως,
αἶα, ε, Dem. ἀποθανών, αἶα, ἐν, id.
Morum, τὸ μόρον, ης, Diosc.
Mos, τὸ ἔθος, ας, Dem. τὸ ἔθος, ας, id.
ὁ τρόπος, ης, id. vir bonis omnino mo-
ribus praeditus, ἀνὴρ τὸν τρόπον παντός δι-
καίως ὢν, Dem. integritas morum, ἡ κα-
λοκαγαθία ἧς τρέπαν, Isocr. mores alicu-
jus probatissimi, τὰ κάλλιστα τινος ἧς ἡ
θῶν, Dem.
Moschus, ὁ μέγας, ης, Ait.
Motacilla, τὸ κιναιδίον, ης, ἡ Κισσοπυλὴ, ἰδός,
Suid. ὁ κίχλος, ης, Gal.
Motio, ἡ κίνησις, ας, Aristot. ὁ κινῶν,
ε, Luc.
Motor, ὁ κινητής, ε.
Motus, ἡ κίνησις, ας, Aristot. τὸ πᾶθος, ας, id.
motu proprio, αὐτοκινήτως κίνησις, Suid.
Moveo, κινῶ, omnem lapidem, πάντα λί-
θον, Plut. castra, κινῶ τὸ στρατόμαχον, Thuc.
& immuto decretum, καὶ μεταίρω τὸ ψή-
φισμα, Dem. & tollo male constituta, καὶ
μετατίθημι τὰ μὴ καλῶς καθεστώτα, Isocr.
adidue, φασγάνω, Aelian. adfectus, πα-
θαίνομαι, Dion. Hal.
Mox, αὐτίκα, Dem. εὐθύς, id. εὐθύς, Plut.
Muceo, εὐρωτῶ, Theophr. σπινθίζω, Xen.
Mucisco, σαπρὸς καὶ εὐρώς γίνωμαι.
Mucidos, a, um, εὐρώς, αἶα, ἐν, Soph. ὁ καὶ ἡ
εὐρώδης, ας, id. σαπρὸς, α, ἐν, Aristot.
Mucor, ὁ εὐρώς, ας, Plut.
Mucosus, a, um, κορυζών, αἶα, ἐν, Plut.
κορυζῶν μύς, Lucian. ὁ καὶ ἡ βλεφαρῶν,
ας, Hippocr. ὁ καὶ ἡ μυζῶν, ας, Gal.
Mucio, τὸ ἀκρον, ης, ἡ ἀκίς, ἰδός, Herodian.
gladii, σῶμα μαχαίρας, N. T.
Mucronatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀξυβλήτης, ης.
Mucus, ἡ βλέννα, ης, Gal. ἡ μύξα, ης, id.
ἡ κορυζα, ης, Lucian.
Mugil, ὁ κισρὺς, ας, Aristot.
Mugio, μυκάομαι, Plut.
Mugitus, τὸ μύκωμα, ατ, Plut. ὁ μυκῶν,
ε, Lucian.
Mula, ἡ ἡμίονος, ης, Herodot.
Mularis, ε, ἡμίονος, αἶα, ἐν, Hom.
Mulcedo, τὸ δέληκτρον, ης, Cl. Al.
Mulceo, καταβήλω, Lucian. καταβῶ, Xen.
κνήκω, Plato, κατακνήκω, Aristot.
Mulciber, ὁ Ἡφαιστος, ης.
Mulcta, vide Multa.

MUL MUN

Mulstra, f. Mulstrum, ὁ ἀμάλγμτος, ἰατ., *Theocr.* ἡ σείλα, *ne, Athen.*
 Mulstrale, idem quod Mulstra.
 Mulcius, us, ἡ ἀμάλγμτος, ἰατ., ἡ βδάλωτος, *ne, Philo.*
 Mulgeo, ἀμάλγμτος, LXX. ἀμάλγμτος, *Hipp.* aliquid, βδάλωτος, *Plato.*
 Muliebris, e, γυναικίος, ἰατ., ὅν, mundus, κόσμος, *Plato.* ὁ καὶ ἡ γυναικίος, ἰατ., *Philo.*
 Muliebriter, γυναικίως.
 Mulier, ἡ γυνή, γυναικίος, formosa, εὐπρίπας, *Dem.* nobilis, γυνή Σεμνή, *Isocr.* modesta, *Cicero*, id. pura & casta a viri congressu, καθάρη καὶ ἀγνή ἀπὸ τῆς συνουσίας ἀνδρός, *Dem.* forma eleganti, εὐπρίπας τῶν ὀφιν ὕσα, *Dem.* in magna & praeclara modestia educata, μετ' ἀπολλῆς καὶ καλῆς ἀφροσύνης τραφεύσα, id.
 Muliercula, τὸ γυναικίον, *ne, Dem.*
 Muliero, θηλυκά, *Hipp.*
 Mulio, ὁ ἡμιονότατος, *ne.*
 Mullus, ἡ τρίχλα, ἡ τρίχλη, *ne, Aristot.*
 Mulsus, τὸ οἰνόμενος, ἰατ., *Diosc.*
 Multa, ἡ ζυμία, *ne, Dem.* ἡ καταδίκη, *ne, id.* τὸ τιμῆμα, *ne, id.* ἡ τιμωρία, *ne, id.* multam irrogo, impono, τιμωρίαν ἐπιτίθημι τινὶ ὑπὲρ τίνος, *Dem.* centum talenta, ἐπιτίθημι ἑκατὸν τάλαντα, *Aeschin.* solvo, τὸ τιμῆμα ὑποτίω, *Dem.* ἐκτίω τῶν καταδίκων, id.
 Multangulus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυγώνος, *ne.*
 Multatio, ἡ τιμωρία, ἰατ., *Aeschin.*
 Multatitius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιτίμιος, *ne.*
 Multifariam, πολλαχῶς, declaratus, πολλὰ ῥόθην δῶλος, *Dem.* πολυμερῶς, *N.T.*
 Multifarius, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυποιήσιος, *ne, N.T.*
 Multiformis, e, ὁ καὶ ἡ πολυμορφῶς, *ne, Aristot.*
 Multiloquium, ἡ πολυλογία, *ne, Dem.* ἡ ἀπεραντολογία, *ne, Lucian.*
 Multiloquus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυλόγος, *ne, Antiphan.* Conf. Loquax.
 Multimode, πολυτρόπως, *N.T.*
 Multipartitus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυμερῶς, ἰατ., *Aristot.*
 Multiplex, πολλαπλάσιος, ἰατ., *ne, Plut.*
 Multiplicatio, ὁ πολλαπλασιασμός, *ne.*
 Multipliciter, πολλαπλάσιος, πολλαπλάσιος, *ne.*
 Multiplico, πολλαπλασιάζω, *Plut.* aliquid, πολλαπλασιῶν ποίω, *Plato.*
 Multifidus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυκρήνιος, ἰατ., *ne.*
 Multitudo, τὸ πλῆθος, ἰατ., de rebus, & personis, *Dem.* i. e. vulgus, οἱ πολλοί, ὅν, idem.
 Multo, as, ζυμίων, aliquem morte, θανάτῳ, *Dem.* perpetuo exilio, αἰωνίῳ, id. pecunia, χρήματα, *Isocr.* carcere, τιμῶν τινὶ δεσμῶ, *Dem.*
 Multo, πολύ, plures, πλείους, *Dem.* magis quam, πολλὰ μᾶλλον, ἢ, *Plato.* post, ῥόθην πομπῆς ὕστερον, *Dem.*
 Multoties, πολλοτάς, *Dion. Hal.*
 Multipere, μέγας.
 Multum, πολύ, *Dem.* laudo, πολλὰ ἐπαίνω, *ne, Xen.* abest, ut existimem, ἀβέβαιός εἰμι τῇ οἰσῶ, *Plato.* πολλὰ γὰρ δεῖ, idem, atque haec ita se non habent; multum abest, ἐχθρὸς ὅς ἐστι ὡς ταῦτα, ἢ δὲ ἰσχυρῶς, *Dem.*
 Multus, a, um, πολλός, καὶ, ὅ, *Dem.* πᾶσι, πολλοί, *ne, Xen.*
 Mulus, ὁ ἡμιονός, *ne, Xen.*
 Munio, ἡ ἀπομύχνησις, ἰατ., *ne.*
 Mundanus, a, um, κοσμικός, ἡ, ὅν, *Cicero.*
 Munditer, καθαρώς, *Plut.*
 Munditia f. Mundities, ἡ καθαρότης, *ne, Hermog.* munditia studiosus, ὁ καὶ ἡ φιλόκαλος, *ne, Isocr.*
 Mundo, καθαρίζω, *Naz.*
 Mundus, a, um, καθαρός, ὁ, ὅν, *Xen.*
 Mundus, i, ὁ κόσμος, *ne, Dem.* τὸ πᾶν, *ne, Philo.* muliebris, ὁ κόσμος γυναικίως, *Plato.*

MUN MUS

Munerarius f. Munerator, ὁ ἀγαθοποιός, *ne, Lucian.* i. e. donator, ὁ δωρητής, *ne, Plut.*
 Munero f. Muneror, δωρίζω, *Lucian.* aliquid, aliquam re, τί τινι, *Xen.*
 Mungo, ἀπομύχνησις, *ne.*
 Munia, vide Officium.
 Municeps, ὁ ὠμιότης, ὅ, ὁ πολιτής, *ne, Xen.* ὁ δυνάστης, *ne, idem.* ὁ ἰσοκλής, ἰατ., *Dem.*
 Municipalis, e, ὠμιότης, ἡ, ὅν, homo, δημοτικός ἀνδρῶν, *Dion. Hal.*
 Municipatim, καὶ κομμοποιίως.
 Municipium, ἡ κομμοποιία, ἰατ., *Strabo.*
 Munifico, δωρηματικός, ἀφιδής, *Bas.*
 Munificentia, ἡ μεγαλοδωρία, *ne, Herodian.* ἡ πολυδωρία, *ne, Xen.*
 Munificus, a, um, ὁ καὶ ἡ μεγαλόδοτος, *ne, Plut.* ὁ καὶ ἡ φιλόδοτος, *ne, Dem.*
 Munimen f. Munimentum, τὸ ἀπομύχνημα, *ne, Dem.* τὸ τείχος, ἰατ., id. τὸ ὄχυρμα, *ne, id.*
 Munio, τείχω, aliquid, τι. *Xen.* muris æneis, τείχισι χαλκοῖς, *Aeschin.* ἀπομύχνησις, ἡ τῆς τινος, *Thuc.* urbem præsidis, κρατίζωμαι πόλιν φερέω, idem, muro, περιβάλλομαι τείχῳ, *Aristot.* f. πόλιν τείχῳ, *Isocr.* locum, ὄχυρον ποίωμαι τόπον, *Dem.* viam, ὁδοποιῶ, *Dem.*
 Munio, ὁ ἀπομύχνησις, ἡ, *Thuc.* ἡ ἀπομύχνησις, ἰατ., idem, *ne, Xen.*
 Munitus, a, um, ὄχυρος, ὁ, ὅν, *Dem.* τείχιστος, ἰατ., *ne, Isocr.* præsidis, ὁ καὶ ἡ ἀπομύχνησις, *ne, Dem.* civium benevolentia, τῇ τῇ πολίτῃ ἡλικίᾳ δωρηματικός, *Isocr.*
 Munus, i. e. donum, τὸ δῶρον, *ne, Dem.* Conf. Donum, i. e. officium, τὸ ἔργον, *ne, Dem.* Conf. Officium.
 Munusculum, τὸ δωρητόν, *ne.*
 Muræna, ἡ μέραινα, f. Ὀρέαινα, *ne, Aristot.*
 Muralis, e, τειχικός, ἡ, ὅν.
 Murex, τὸ κογχύλιον, *ne, Gal.* ἡ κογχύλη, *ne, Philo.*
 Muria, ἡ τειχία, *ne, Aristot.* condo, ταμίζω, *Plato.* ἀλμύρα, *Diosc.*
 Murinus, a, um, μύρινος, ἡ, ὅν, ὁ καὶ ἡ μύριος, ἰατ., *Plut.*
 Murmur f. Murmuratio, ὁ γοῦσμός, ὅ, LXX. leve, ὁ ψιθυρισμός, ὅ, *Plut.*
 Murmurillo, ψιθυρίζω, *Plut.*
 Murmuro, γοῦσζω, *N.T.* aliquid mecum, βρενδύομαι τὶ σὺν ἐμαυτῷ, *Lucian.* leviter, ψιθυρίζω, *Plut.*
 Muris, ἡ μέρις, *ne, Hipp.*
 Murinus, a, um, μύρινος, ἡ, ὅν.
 Murus, τὸ τείχος, ἰατ., firmissimus, ἀδύνατον, *Isocr.* murum condere, τείχω, ἰατ., *Dem.* restaurare, ἀνίσταμαι, idem, erigere, ἀνορθῶν, idem, perfodere, διερύττειν, idem, diruere, καθαιρεῖν, f. καθαιρεῖν, idem, κατασκάπτειν, idem.
 Mus, ὁ μῦς, *Aristot.* major, ὕραξ, *ne, Schol. Nic.* araneus, ἡ μυγάλη, *ne, Diosc.*
 Musa, ἡ Μῆσα, *ne, Diod. Sic.*
 Musca, ἡ μύια, *ne, Aristot.* canina, ἡ κυνόμενα, *ne, Philo.*
 Muscanum, ἡ κόβη, *ne, ἡ μυσοκόβη, ne, Epigr.*
 Muscerda, ὁ μύχοδος, *ne, Trall.* μύχων ἀφιδής, *Diosc.*
 Muscipula, ἡ μύχρα, *ne.*
 Musculus, a, um, ὁ καὶ ἡ βρυάτις, *ne, Gal.*
 Musculofus, a, um, ὁ καὶ ἡ μύχρος, *ne, Gal.*
 Musculus, ὁ μύσχος, *ne, i. e. pars carnis, ὁ μῦς, ne, Gal.* mulculis carens, ὁ καὶ ἡ ἀμύχος, *ne, id.*
 Muscus, τὸ βρύον, *ne, Aristot.* τὸ μύχον, *ne, Diod. Sic.*
 Museum, τὸ μύχον, *ne, Plut.*
 Musca, ἡ μυτική, ἡ, ἰατ., τείχων, *Plut.*
 Musice, μουσικός, *Plut.*
 Muscus, a, um, μουσικός, ἡ, ὅν, *Plut.*
 Muscus, i, ὁ μύσχος, ὅ, *Plut.*
 Musito f. Musso, μύζω, *Plut.*

MUS MYT

Mustaceus, a, um, γλεικίος, ἰατ., *Diosc.*
 Mustacium, τὸ μυσάκιον, *ne, Athen.*
 Mustela, ἡ γαλή, *ne, Aristot.*
 Mustellinus, a, um, ὁ καὶ ἡ γαλακίος, ἰατ., *Aristot.*
 Musteus, a, um, γλεικίος, ἰατ., *Diosc.*
 Mustulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ γλεικίος, ἰατ., *ne.*
 Mustum, τὸ γλεικίος, ἰατ., *N.T.*
 Mutabilis, e, μεταβλητικός, ἡ, ὅν, *Aristot.* facile, ὁ καὶ ἡ ἐμετέβλητος, *ne, Aristot.*
 Mutabiliter, μεταβλητικῶς.
 Mutatio, ἡ μεταβολή, ἡ, vitæ, τῇ βίᾳ, *Isocr.* & conversio, ἡ μετεστροφή, ἰατ., *Dem.* mutationem facio, μεταβόλω ποίωμαι, *Isocr.* ingruere subito, προσπίπτειν ἀνα, idem, fieri, accidere, γίνεσθαι, idem, accipere, λαμβάνειν idem, habere, χεῖσθαι, τῇ μεταβολῇ, idem, sine mutatione, ἐμετακινήσας, *Isocr.*
 Mutatio, ὁ ἀκρατηριασμός, ὅ, *Diosc.* ἡ κόλπος, ἰατ., *Aristot.* ἡ ἀναπνία, *ne, id.* ἡ σήρασις, ἰατ., id.
 Mutatus, a, um, σπινθηρίζω, ἡ, ὅν, *ne, Dem.* naribus, ἡ σπινθηρίζω, *Strabo.*
 Mutilo, κόλλω, aliquid, τι, *Theophr.* κόλλω, *ne, Aristot.* ἀκρατηρίζω, *Diosc.*
 Mutilus, a, um, ὁ καὶ ἡ κολικός, ὅ, *Aristot.* κολικός, ἡ, ὅν, *Gal.* ὁ καὶ ἡ ἀνάπνιος, *ne, Plut.*
 Mutio, γράζω, *Lucian.* μύζω, *Aretæus.*
 Muto, μεταλλάττω, aliquid, τι, *Aeschin.* leges, μεταποιῶ νόμους, *Dem.* rempublicam, μεταβάλλω πολιτείαν, *Isocr.* mores, τρόπους, idem, faciem in varias formas, ἀλλάττω ἑαυτὸν εἰς πολλὰς μορφάς, *Plato.* aliquid cum aliquo, ἀλλάττω τὶ τινι, *Plutarch.* terram subinde, ἀμείβω ἀλλήλῳ γῶν ἐξ ἀλλῆς, *Lucian.* civitatem, ἀμείβωμαι ἄλλοις ἄλλῳ πόλιν, idem, ὅλῳ ἐξ ἀλλῆς πόλεως, *Plato.* sententiam, ἀλλάττωμαι γνώμῳ, *Thuc.* vellem, μεταμηνύω, *Lucian.*
 Mutuatio, ὁ δανεισμός, ὅ, *Plato.*
 Mutuatitius, a, um, δανειστικός, ἡ, ὅν, ὁ δανειστής, ἡ, ὅν.
 Mutue, ἀμοιβάζω.
 Mutuo, Adverb. καταλλάττω, ἀμοιβάζω, *Theophr.* se amant, ἀλλήλους φιλεῖσι, *Aristot.* pugnare, μάχεσθαι σὺν ἀλλήλοις, *Isocr.* se mutuo complexi, ἀλλήλους σφραζέσθαι, *Dion. Hal.* se mutuo interficere, ἀλλήλους φονεύειν, *Hipp.*
 Mutuo, f. Mutuor, δανίζωμαι, pecuniam ab aliquo, χρήματα ἀπὸ τινος, *Dem.* ἀπὸ τινος, *Plut.* magno scenore, ὅτι μὴ γὰρ τόκῳ, id. ad aliquid, εἰς τι, id.
 Mutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀλαλός, *ne, LXX.* ὁ καὶ ἡ ἀλαλός, *ne, Philo.* καφός, ἡ, ὅν, id. ἐκός, ὁ, ὅν, *Aristot.*
 Mutuum, τὸ δάνειον, *ne, Aristot.* τὸ δάνειον, *ne, Bas.* repeto, τὸ δάνειον ἀπαιτῶ, *Dem.* reddo, ἀποδίδωμι, idem, mutuo do aliquid, δανίζω εἰς τι, *Aristot.* accipio, five recipio, δέχομαι τὸ δάνειον, *Dem.*
 Mutuus, a, um, ἀμοιβαῖος, αἰα, αἰν, sermo, λόγος.
 Myias, ἡ μυρία, ἰατ., *ne.*
 Myrica, ἡ μυρία, *ne, Diosc.*
 Myropola, ὁ μυροποιός, *ne, Athen.*
 Myropolium, τὸ μυροποιεῖον, *Aristot.*
 Myrtha, ἡ μύρρα, *ne, Hippocr.* imbuo, ἐμυρρίζωμαι, *N.T.*
 Myrthus, a, um, ἐμυρρίζω, ἡ, ὅν, *LXX.*
 Myrtum, ὁ μύρτιος, ἰατ., *Aristot.*
 Myrtinus, a, um, μύρτιος, ἡ, ὅν, *ne.*
 Myrtites, ὁ μύρτιος, *ne, Diosc.*
 Myrtus, ἡ μύρτος, *ne, Diosc.* ἡ μύρτιος, *ne, Gal.*
 Mysta, ὁ μύστος, *ne, Plut.*
 Mystax, ἡ μύσαξ, *ne, Poll.*
 Mysticism, τὸ μυστήριον, *ne, N.T.*
 Mysticus, a, um, μυστικός, ἡ, ὅν, *ne.* ὁ καὶ ἡ μυστήριος, ἰατ., *Plut.*
 Mythologus, ὁ μυθολόγος, *ne, Plato.*
 Mythologia,

N I N N O D

Ne cūius, a, um, ἀνευ, ἥτα, ἔν, *Ifoct.* ὁ κ' ἢ ἀνεπισημαν, *ον*⊕, *Phil.* ὁ κ' ἢ ἀπερ⊕, *u*, *Dem.*
 Neu, f. Neve, μήτι. *Conf. Nec, Neque.*
 Neuter, a, um, ἐδίτρω. ἴρα, ῥον, *Plat.* neu-
 tram in partem, ἐδίτρωσι, *Gal.* neu-
 tram partem sequi, μίτον ἐαυτὸν φυλάτ-
 τειν, *Lucian.*
 Neutiquam, idem quod *Nequaquam.*
 Neutralis, e, ἐδίτρω⊕, ἴρα, ῥον, *Plato.* i. e.
 neutras partes sequens, μίτω⊕, u, *on*, *Lu-*
cian.
 Neutro, ἐδίτρω.
 Nex, ὁ φῶ⊕, u. *Conf. Cades, Mors.*
 Nexilis, e, πλικίος, ἡ, *on*, *Plut.*
 Nexo, πλικία, *Theophr.*
 Nexus, us, ἡ πλοκή, ἥς, *Philo.*
 Ni, εἰ μή. *Conf. Nisi.*
 Nictatio, ἡ καρδαμύξις, εας, ὁ βλεφαρι-
 σμός, ἔ.
 Nicto, καρδαμύττω, *Xen.* καρδαμυττία,
Lucian.
 Nidificatio, νοτίττω, *Aristot.* ἐντοσίττω, *LXX.*
 Nidor, ἡ κίττω, ἡς, *Aristot.* nidore inficio,
 κίττω, *Dem.* nidore repleo domum, κίτ-
 τω ἵδωμα, *Athen.* sine nidore, ὁ κ' ἢ ἀ-
 κίτω⊕, u, *Plut.*
 Nidulus, τὸ νοτίδιον, u.
 Nidus, ἡ νοτίττω, ας, *Plut.* ἡ κίττω, ας,
LXX. ἡ κατασκιάσις, εας, *N. T.* nidum
 facio, νοτίττω, *Aristot.*
 Nigellus, a, um, ἴσπομέλας, λαίνα, λαν.
 Niger, a, um, μίλας, μέλαινα, μέλαν, *Aristot.*
 Nigredo, ἡ μελανότης, *π*⊕, *Gal.* ἡ μελα-
 νία, ας, *Diosc.*
 Nigresco, μελανίωμα.
 Nigricio, μελανίζω.
 Nigritia, ἡ μελανία, ας, *Diosc.*
 Nigror, ἡ μελανότης, *π*⊕, *Gal.*
 Nihil, ἔδην, ἐνός, *Dem.* μηδέν, πός, dico,
 λέγω, *Xen.* ad rem, ἔδην πρὸς ἑπός, *Pla-*
t. nihil aliud curant, nisi quod sibi pro-
 desse existimant, μηδένος ἄλλα φροντίζουσι,
 πλὴν ἔ, τι ἂν ὀφελώσων ἀνέλκων αὐτοῖς
 ἔδ, *Ifoct.* nihil aliud spectat, nisi ut ava-
 ritiā suā expleat, μὴ ἄλλο μηδέν *Σκι-*
πῆ, πλὴν ὅπως πλῆρον ἔξῃ, *Dem.* nihil
 amplius restat, quam ut Deus fiat, ἔδην
 ἔστι αὐτὸν ἔτι, πλὴν Θεὸν γενέσθ, ἔ. qui
 nihil aliud possunt, quam decipere, οἱ ἔδ ἂν
 ἄλλο, ἢ φιναικίζειν διωκόμενοι, *id.* nihil est
 magis cavendum, quam permittere, ἔδ
 ἔστιν, ὅ τι μᾶλλον εὐλαξέσθ, ἔδ, ἢ τὸ ἔδην,
&c. *Dem.* nihil impedit, quo minus collo-
 quamur, ἔδην καλῶς διαμενομένηται πρὸς
 ἀλλήλους, *Plato.* *Conf. Nihilum.*
 Nihilum, ἔδην πτω.
 Nihilominus, μηδέν ἡπῆεν, quam, ἡ, *Ifoct.*
Conf. Nihilum.
 Nihilum, τὸ μηδέν, ἐνός, *Xen.* nihili facio,
 ἔδηνός ποιῶμα, *Iysf.* cu ἔδῃ λέγω τι
 σημαί τι, *Plut.* παρ' ἔδην τι σημαί, *Lucian.*
 nihilo magis, ἔδην τι μᾶλλον, *Plut.* nil i-
 lo minus, quam, μηδέν ἡπῆεν, ἡ, *Ifoct.*
 ἔχ ἡπῆεν, ἡ, *id.* ἐν ἑκατέρω, ἡ, *id.* homo
 nihili, ἀχρ⊕ ὁ γῆς, *Plut.* ἔδῃς, *Xen.* ad
 nihilum redigo, τὸ μηδέν πῶμα, *Dion. Hal.*
 Nil, idem quod *Nihil.*
 Nilum, idem quod *Nihilum.*
 Nimbofus, a, um, ὁ κ' ἢ ὁμβροῦς, ας.
 Nimbus, ὁ ὁμβρία, ας, *Theophr.*
 Nimie, πρηνός.
 Nimietas, ἡ πρηνεία, ας, τὸ πρηνέν, ἔ.
 Nimipere, λίσιν. *Conf. Nimis.*
 Nimium, ἀμέλει, *Plat.* ἔρα, *Aristot.*
 Nimis, τίσιν, acerbum, πικρό, *Dem.* ἄγαν,
idem. ὑπερβαλλόντως, *Dem.* juvenis, ὁ ἔ-
 ραν νῖ⊕, vehemens studium, ἡ ἄγαν *Σκι-*
πῶ, *Plato.* laudare, πέρα τῶ μετὰ ἐπαί-
 νειν, *Ifoct.*
 Nimium, *Substant.* ἡ ὑπερβολή, ἥς, in ali-
 qua re, τινός, *Dem.* *Adv.* laudare, ὑπερ-
 βαλλόντως ἐπαίνες ποιῶν πρὸς τινός, *Dem.*
Conf. Nimis.
 Nimius, a, um, ὑπερβαλλών, ἥτα, *on*, fo-
 cordia, ἡδονή, *Dem.* ὑπερβαλλόμεν⊕

ἔνν, ενν, in aliqua re, ἔν τινι, id. ὃ, ἢ, τὸ ἄγαν, f. λίαν, nimia familiaritas, ἡ λίαν ὀμιλία, Dem. nimium studium, ἡ ὄγαν σπουδή, Plato.
Ningo, νίγω, Aibem. super, ὑπνίγω, Xen. de-orisum, κατανίγω, Aristoph. leviter, ἐπανίγω, Thuc.
Ninguidus, a, um, ὃ κ' ἢ νίγεται, εἶ, Aristot.
Nisi, εἰ μὴ, non est potestas, nisi a Deo, ἔκ τ' ἐστιν ἐξουσία, εἰ μὴ παρὸ Θεοῦ τιναρχοῖται, Bas. non aliter, nisi, ἑδαιμάς ἀν ἄλλας, πλὴν ἢ, Isocr. quis, nisi forte aliquis desperatus, τίς ἂν, πλὴν ἢ μὴ τις ἀπονενηρότος, Dem. nihil, nisi divitias landare, μὲν, ἀλλ' ἢ ἢ πλεῖστον ἐπαίνων, Plato, nemini dicas, nisi audiendi conferat, μὲνιν λέγει, πλὴν ἂν τῶ ἀκρόντε συμφορῇ, Isocr.
Nisus, i, ὃ ἐπιζίας, κ, ὃ νίσ, εἶ, Thuc.
Nisus, us, ἡ σέτρα, ας, Thuc.
Nitedula, μὲς ἀρεραί, εἶ.
Nitela, ἡ λαμπροίς, id, Aristot.
Niteo, εἴλω, Aristot. λάμπω, id.
Nitescio, λαμπροῦμαι, Aristoph.
Nitide, εἴλωτος, Suid.
Nitidus, a, um, ὃ κ' ἢ ἐκλαμπρ, κ, Poul. εἴλωτος, ἢ, ας, Dief.
Nitor, oris, ἡ εἴλωτος, εως, Bas. ἡ εἴλω, κς, Hesych. ἡ εἴλωτος, ἐν, Suid.
Nitor, ἰχθυόμαι, apparatu, τῇ σαρκατικῇ, Dem. largitionibus, ὀπτακτικῶν τοῖς ἀναλώμασι, id. i. e. coner, σαρκατικῶν, facere aliquid, σαρκατικῶν, Thuc.
Nitraria, τὸ νιτροχέον, κ.
Nitratus, a, um, νιτροτός, κ, ἐν.
Nitrosus, a, um, ὃ κ' ἢ νιτρώδης, εἶ.
Nitrium, τὸ νιτρον, κ, Dief. nitri spuma, τὸ ὀφρῶντρον, κ, Gal. nitro eluo, ἐκνιτρώω, Alex. nitro prius perfirco, σφραγιστρον, Dief.
Nivalis, κ, ὃ κ' ἢ νιβατός, εἶ, Aristot.
Nivatus, a, um, νινατός, ἢ, ἐν.
Niveus, a, um, χιόνιος, εἶα, εν, Aibem. ὃ κ' ἢ χιωνοχρόος, κ, id.
Nivosus, a, um, ὃ κ' ἢ νιβατός, εἶ, Aibem.
Nix, ἡ χιόν, ἐν, Plut. confertim ruens, ὃ νιβατός, κ, Aristot.
Nixor, idem quod Nitor.
Nixus, us, ἡ σέτρα, ας, Thuc. parturientis, ἡ σέτρα, i. σέτρα, ἐν, Plut.
No, νῶ, Thuc. νῶμας, Gal. νῶω, Plut. νῶχωμαι, id.
Nobilis, κ, ὃ κ' ἢ νῶριος, κ, Dem. Conf. Clarus, Natus, i. e. nobili loco natus, ὃ κ' ἢ ἐνγενής, εἶ, Aristot. Conf. Natus.
Nobilitas, ἡ νῶριος, Aristot.
Nobiliter, ἐνδούως, Dem. νῶριος, Plut.
Nobilito, ἐνδούως πῶς, nobilitor aliqua re, ἐνδοκίμομαι ὅτι τι, Herodian.
Nocens, βλάπτων, κςα, εν, Isocr. Conf. Natus.
Nocenter, βλαβερός.
Noceo, βλάπτω, valde alicui, μεγάλη βλάβη τινι, Dem. πολλά κ' μεγάλα βλάπτομαι τινα, id. πολλά ζημιῶν τινα, id. ὀρβι, λυμαινομαι τῷ πόλει, id. Conf. Damnum.
Nocivus, a, um, βλαβερός, κ, ἐν, Xen.
Noctambulo, ὃ νυκτιπλά, κ, Lucian.
Noctes, ἡ ἐπὶ τῇ, Hom.
Nocticula, ὃ νυκτελμνίς, id, πυρολαμνός, id, Aristot.
Noctivagus, ὃ νυκτιπλά, κ, Lucian.
Noctui, ἡ νυκτός, surgere, ἀνίσταται, Dem. domi manere, ἐνδον μένειν, id. furari, ἐνδομαρ λείπειν, id.
Noctua, ἡ γλαυξ, γλαυκός, Aristot. aurita, ὃ ὀτ, κ, i. ὠτός, κ, id.
Nocturnus, a, um, νυκτερινός, ἢ, ἐν, Arrian. ὃ κ' ἢ νυκτερινός, κ, Theophr.
Nodo, δέω, Thuc.
Nodus, a, um, δεσμῶν μέρος, ἢ, ἐν.
Nodus, τὸ ἄμμα, ατ, κ, δεσμός, κ, τὸ σῶμα, ατ, κ, solvo, λύω, Plut. arboris, ὃ ὄξ, κ, id. digiti, ὃ καύκλος, κ, Aristot.

Nolo, ἀβελία, Plato, nolentem facere aliquid, ἔχ' ἰκοντα ποιῶν τι, Dem. ἀκούτα ποιῶν τι, id.

Nomen, τὸ ὄνομα, ατϙ, Dem. τὸ ὄνομασμα, ατϙ, Plato, ἡ ὀνομασία, ας, Aristot. impono alicui, τίθωμι τινι, id. dare, tribuere alicui aliquid, δίδωμι τινι ὄνομα τι, id. patris dare filio, ὄνομα τῷ πατρί δίδωμι υἱῷ, id. compellere aliquem nomine aliquo, ἀρσενιπύῳ τινι ὄνομα, ἢ ἔνομα τι τινι, idem. appellari aliquo nomine, προσκαρῶναι ὄνοματι τινι, id. habere nomen aliquod, ἔχειν ὄνομα τι, id. fortiri aliquod nomen, τυχεῖν τιϙ προσκαρῶναι, id. esse aliquibus idem nomen, εἶναι τοῖς αὐτοῖς ὄνομα, Dem. retinere nomen aliquod, μένειν ὅτι τιϙ ὄνοματιϙ, id. obijcere alicui probri loco nomen aliquod, προσφέρειν τινι ἀς ὀνιδϙ τῶνομά τι, id. commutare nomen rei, μετατίθειν ὄνομα πράγματι τινι, id. delere nomen aliquod, ἐξαλείφειν τῶνομά τι, id. do & proficor, ἀπογράφωμαι ὄνομα, Xen. nomen nullum habens, ὁ κ' ἢ ἀνόνομαϙ, α, Dem. femina nomine Aglais, γυνὴ Ἀγλαΐς ὄνομα, Ael. faustum habens, ὁ κ' ἢ εὐνόμος, α, Lucian. sacrum habens, ὁ κ' ἢ ἱερώνυμος, α, id. idem habens, ὁ κ' ἢ ὁμόνομαϙ, α, Isocr. commune habens, ὁ κ' ἢ συνώνυμαϙ, α, Aristot. falsum habens, ὁ κ' ἢ ψεύδωνυμαϙ, α, Aeschyl. nomine tuo, ἐξ ὀνόματός σε, Isocr. nominis splendor, τὸ κλέϙ, α, Dem. claritas, ἡ εὐδοξία, ας, Dem. obscuritas, ἡ ἀδοξία, ας, id.

Nomenclatio, ἡ ὀνομασία, ας, Aristot.

Nomenclator, ὁ ὀνομακλήτωρ, ορϙ, ὁ ὀνοματολόγϙ, α, Plut.

Nomenclatura, ἡ ὀνομασία, ας, Aristot.

Nominalis, α, ὀνομαστικὴ, ἡ, ὄν, Plato.

Nominativus, ὀνομαστικὴ, Dem. κατ' ὄνομα, id. ὀνομαστικῶς, Aristot.

Nominatio, ἡ ὀνομασία, ας, Aristot. ἡ ὀνομαστικὴ, ας, Plut.

Nomino, ὀνομάζω, aliquem Romulum, τινὰ Ῥώμυλον, Plut. aliquem Empusam, καλεῶ τινὰ Ἐμπύσαν, Dem. aliquem, προσκαρῶναι τινι, Isocr. Conf. Nomen, item Appello.

Non, ἡ frequente Consona, Dem. οὐ, sequente Vocali lenigata, id. ἔχ', sequente Vocali aspirata, id. ἔχ', itidem sequente Consona, non net, ἔχ' γινώσκω, Dem. non nunc, ἔχ' νῦν, id. non bene, ἔχ' καλῶς, id. μὴ, solvens mercedem, δίδως μισθόν, id. non tamen, ἢ μὴ, arbitror, οἶμαι, id. non igitur, οὐκ, vult, βούλει, id. non sane, αὐτοί, prudentium est, σωφρόνων ἐστὶ, id. non omnino, ὅτι παντελῶς, id. per Deos non habeo, μὰ τῶς θεῶς οὐ ἔχω, id. non equidem, ἢ γὰρ ἔν, Dem. non solum, sed etiam, ἢ μόνον, ἀλλὰ καὶ, Dem. μὴ μόνον, ἀλλὰ, id. ἔχ' ἔτι, ἀλλὰ κ', Isocr. ἔχ' ἔτι, ἀλλὰ κ', Dem. non solum, sed nec, μὴ ὅτι, ἀλλ' ἔδ' αὖ, id.

Nonagenarius, α, um, ὁ κ' ἢ ἐννεκοκταέτης, α, Macrob.

Nonagesimus, α, um, ἐννεκοσός, ἡ, ὄν.

Nonages, ἐννεκοκταέτης.

Nonaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἐννεκοκτα.

Nondum, ἔτι, Isocr. μήπω, Dem. ἔτι, id.

Nongenti, α, α, ἐννακιστοί, ια, ια.

Nonne? ὥς ἔστι; omnium impudentissimi sunt; ἀπάντων ἀναρχωτότατοι τυγχάνουσιν ὅντις; Dem. nonne talis est; ἔχ' τοῦτο; id. nonne pessimus est? ὥς ἔστι κακίστος; id. nonne impius est? ἔχ' ἀσεβής; id.

Non nihil, μικρόν, ἢ. Cμικρόν, morari, ἐπιχειν, Dem.

Non nunquam, ἐστὶ δ' ὅτι, Herodian. indigentes, ἔδ' ὅτι σπανίζοντες, id. ἔστι, Plato.

Nonnusquam, ἐναιχῶ, ἔστιν ἔ.

Nonus, α, um, ἑννάτος, ὄν, ατον, Plut.

Norma, ὁ κανὼν, ὄνϙ, Aeschyl. ὁ γνώμων, ορϙ, Herodot.

Normalis, α, κανονικός, ἡ, ὄν.

Normatus, α, um, ὁ πρὸς γῶμονα ἐξοργισμένος.

Nosco, διαγινώσκω, Aristoph.

Nosco, ἢ. Novi, γινώσκω, aliquid clare, τί σαφές, Xen. artem textoriam, ἱσθμι, ἢ. ἔδω τῷ ὀφαντικῷ, Ael. Conf. Cognosco, Intellego.

Nosocomium, τὸ νοσοκομεῖον, α.

Noster, α, um, ἡμέτερος, imperator, στρατηγός, Dem. urbs, ἡμέτερα πόλις, id. nostrum negotium, τὸ ἡμέτερον, id.

Nostras, ὁ ἡμέτερος, ἡ, Naz.

Nota, τὸ σημεῖον, ατϙ, Plut. τὸ σημεῖον, α, Dem. τὸ ὀπίσθημον, α, Plut. inusta, ὁ καυσῆρ, ἡρϙ, Lucian. notam inuro, καυτηριάζω, N. T. notam notum inurere fronti alicuius, εἰς τὴν εἰς τὸ μέτωπον τινος γράφω, Plut.

Notabilis, α, ὁ κ' ἢ αξιοσημειώδης, α, Xen.

Notabiliter, ἐξοχώτως, ὀπσέμας.

Notarius, ὁ γραμματικὸς, ἡ, ὄν, ὁ ὑπογραφεύς, ἡ, Naz. ὁ ὑπογραμματοῦς, ἡ, Dem.

Notatio, ἡ σημείωσις, ας.

Notatu dignus, α, um, ὁ κ' ἢ αξιοσημειώδης, α, Xen. ὁ κ' ἢ ἀξιόλογος, α, id.

Notesco, γινώσκω, N. T.

Nothus, ὁ ἰθὺς, α, Plut.

Notifico, δυνάω, aliquid alicui, τί πρὸς τινι, Isocr.

Notio, ἡ γένεσις, ας, Plut. τὸ νόημα, ατϙ, prima, ἀρχή, Themist.

Notitia, ἡ γνώσις, ας, Aristot. Dei, ἡ θεογνωσία, ας, Damisc. notitiam alicuius rei consequi, καρπάζωμαι τῷ γνώσει τινος, Ael.

Noto, σημειῶ, Naz. διασημαίνω τι, Xen. ignominia, ἀτιμώζω, id.

Notorius, α, um, δηλᙵς, α, ὄν, Aristot.

Notus, α, um, ὁ κ' ἢ γινώσκω, α, Dem. alicui, τινι, Ael. ὁ κ' ἢ εὐνοέω, α, Dem. notum facio alicui aliquid, δυνάω τι πρὸς τινι, Isocr. Conf. Manifesto.

Notus, ἡ, ὁ ἰθὺς, α, Aristot.

Novacula, ὁ ξυρός, ἡ, Aristoph. τὸ ξυρὶν, α, Poll.

Novalis, ἡ νειϙ, α, Theophr. ἡ νείς, ἡ, Xen. Novator, ὁ μεταρῆς, α, Plut.

Nove, πέντε, Xen. καπῆς, Isocr.

Novellum, ὁ νεοφύτων, ὄνϙ.

Novello, νεοφύλλω, agros, νέω ἀγρὸς, Naz.

Novellus, α, um, νεαρός, α, ὄν, Plut.

Novem, οἱ, αἱ, τὰ ἐννέα, Plut. cujus sunt novem dies, ἐνναταῖς, αἱ, αἶν, febris, πυρετός, Gal.

November, ὁ ἀθιστηρὴν, ὄνϙ, Dem. ὁ ἐννατᙵς μῶν, Plut. ὁ Νοέμβριος, α.

Novenarius numerus, ἡ ἐννέα, ατϙ.

Novendialis, α, ὁ κ' ἢ ἐννήμερος, α, sacrum, τὰ ἐννέα, α, Isocr.

Noveni, α, α, ἑννῆμις, α, α.

Noverca, ἡ μητρὶς, ας, Hes.

Novercalis, α, ὁ κ' ἢ μητρικαῖος, α, Plut.

Novi, vide Nosco.

Novies, ἐννῆμις.

Novilunium, ἡ νέα Σελήνη, ας, Geopon. ἡ νεομῦνία, ας, LXX. ἡ νεομῦνία κατὰ Σελήνην, Thuc.

Novissime, ὅτι τέλει, Lucian. πρὸς τὸ τέλος, Plut. ἐσχάτως, id.

Novissimus, α, um, ἐσχάτος, ὄν, ατον, Plut.

Novitas, ἡ καινότης, ατϙ, inventorum, ὅψις ὑρῆμῶν, Isocr.

Noviter, καινῶς, Isocr.

Novitius, α, um, νεαρός, α, ὄν, Plut. miles, ὁ νεοτέλης, α, Dion. Hal.

Novo, νέω, aliquid, τί, Aristoph. νέω τι, Theophr.

Novus, α, um, νέος, α, ὄν, annus, ἔτις, Herodian. cædes, φόνος, Thuc. καινός, ἡ, ὄν, Aristot. novas res molior, καινοποιῶ, Plut. καινεργῶ, Plut. novarum rerum studium, ὁ νεωτερισμός, α, Plut. ἡ νεωτεροποιία, ας, Thuc. τὸ φιλόκαινον, α, Lucian. novarum rerum studiosus, ὁ νεωτεροποιός, α, Aristot.

nova facio, νεωτεροποιῶ, Hipp.

Nox, ἡ νύξ, νυκίς, Dem. media, νύξ μέση, Thuc. intempestia, νύξ ἀκαμάσσα, νύξ ἀκαμασία, noctem insomnem ducere, ἀγρυπνῆναι τῷ νύκτα, Xen. noctem sub dio agere, νυκτεράναι ἐν ὑπαίθρῳ, Phil. facere aliquid, nocte, ποιῶν τι νυκίς, Dem. per noctem ista facis, τῷ νύκτα ταῦτα ποιεῖς, id. ut que in mortem differre aliquid, εἰς ὅψις ποιῶν τι, id.

Noxa, ἡ ἀτῆ, ας, Dem. Conf. Damnum.

Noxius, α, um, βλαβερὸς, α, ὄν, alicui, τινι, Dem. βλάπτων, ας, ὄν, τινι, Plato, λυμῶν τινι, Isocr.

Nubecula, τὸ νιφίλιον, α.

Nubes, τὸ νέφος, α, Dem.

Nubilis, α, ὁ κ' ἢ ὀψιματός, α, Dem. ὀψιματός, αἱ, αἶν, πρὸς γῶμον, ἢ γῶμον, Ael. ἀκαμάτος, αἱ, αἶν, Lucian.

Nubilum, ἡ ἀχλύς, α, Gal.

Nubilus, α, um, ὁ κ' ἢ νιφάδης, α, Aristot.

Nubo, καλύπτω, alicui, γαμίζωμι τινι, Plut. συνοικίω τινι, Lucian. secundo, δόδυσερμαι, Pand.

Nucetum, ὁ καρπὸς, ὄνϙ.

Nuceus, α, um, καρπυρός, α, ὄν, fructus, καρπὸς καρπυρός, ἡ, ὄν, oleum, ἔλαιον, Diosc.

Nucleus, ὁ πυρῶν, α, Diosc.

Nuditat, ἡ γυμνότης, ατϙ, Ctefry.

Nudius tertius, ἀποτρίτα, Thuc. nudius quartus, ἡδὲ ἡ ἡμέρα τετάρτη, nudius quintus, εἰ τῇ ἡμέρᾳ πρὸ τῆςδε πέμπτης, nudius sextus, πρὸς τῷ ἡμέραν πρὸς ταύτης ἑατῶν, &c.

Nudo, γυμνῶν, aliquid, τι, Thuc. caput, ἀποκατάρω, LXX.

Nudus, α, um, γυμνός, ἡ, ὄν, veste, ἰδύτης, Herodian. sum, γυμνατῶν, N. T. vivo, γυμνῶντα βίον ἔχω, Diod. Sic.

Nugæ, ἡ ἀδολογία, ας, Dem. ἡ φλυαρία, ας, id. ἡ λῆξ, α, id. aniles, γράων μῦθος, Lucian. nugæ ago, φλυαρίω, Dem. ἀδολογία, id. φλυαρίαν φλυαρίω, Aristoph.

Nugalis, α, ὁ κ' ἢ λυραῖος, α, Aristot.

Nugamentum, ἡ φλυαρία, ας, Dem.

Nugator, ὁ λυραῖος, ὄνϙ, Isocr. ὁ κ' ἢ ἀδολογῶν, α, Plut. φλυαρῶν, ὄνϙ, Isocr. ὁ ἀπομυρολόγϙ, α, Dem.

Nugatorie, ἀδολογῶς.

Nugaterius, α, um, ὁ κ' ἢ λυραῖος, α, Aristot.

Nugor, ἀδολογία, frustra, τῶν ἀλλοῦ, Dem. de aliquo, μᾶλλον φλυαρίω πρὸς τινι, id. ἐκφράσω μᾶλλον, id. & mentis errore adficior, λυρῶν καὶ τῆς ὑφ' ὧμαι, id.

Nullatenus, οὐδαμῶς, Dem. μηδαμῶς, id. μηδαμῶς, id. οὐδαμῶς, id.

Nullibi, οὐδαμῶς, Lucr.

Nullus, α, um, μηδείς, μηδὲμία, μηδὲν, Dem. ἔδω, ὑδαμία, ὑδὲν, Isocr. sum, μηδείς εἰμι, Soph. alius, nisi, ὑδαίς ἀλλᙵς, ἡ, Lycurg. μηδείς ἀλλᙵς, αἰνῶν, Isocr. nullo modo, nullo pacto, οὐ ἔδ' ὅπως, Plato, ὑδαμῶς, Dem.

Num, ἀρα μὴ, Lucian. ἀρα, Aristoph. numnam perii? μὴν μὴ ὑπὸ λῆλα, Plato.

Numen, τὸ θεῖον, α, Plut. numine afflor, ἐθυσιάζω, id. ἐθυσιάω, Philo, numine afflatus, α, um, ἐκστατικός, ἡ, ὄν, Aristot. ἐθυσιαστικός, ἡ, ὄν, Plut. numinis afflatus, ἡ θεολογία, ας, Plut.

Numerabilis, α, ἀριθμητός, ἡ, ὄν.

Numeratim, κατ' ἀριθμόν.

Numeratio, ἀριθμῶσις, ας, ὁ κατὰ λόγον, α, Basf.

Numerosus, α, um, πολὺς, α, λῶ, ἀριθμῶν, oratio, ὑποθῶμις λέξις, Aristot.

Numerose, εὐρύθμως, dicere, λέγειν, Isocr.

Numero, ἀριθμῶ, aliquid, τί, Xen. Conf. Numerus.

Numerus, ὁ ἀριθμός, ἡ, Dem. oratorius, ὁ ῥυθμός, ἡ, Dion. Hal. numero infinitus, κατὰ τὸ ἀπείρητον, Plut. ἀπείρητον τὸ ἀπείρητον, Isocr. numero decem, δέκα α' ἀριθμοῖν, Xen. in numero hostium habere aliquid, α,

NUM NUT

aliquem, *τιθέναι τινα εἰς τὰς ἐχθράς*, *D. m.*
in nullo numero esse, *ἐν ἰδίῳ μέρει ἔχει*,
idem.
Nummatio, ἡ πολυχρημασίη, *νε.*
Nummatus, a, um, ὁ *ἢ* *ἀσχερμάτω*, *υ.*
Plut. bene sum, *εὐχρημονία*, *Plato.*
Nummularius, ὁ ἀργυροκόμων, *οἴω*, *Lucian.*
ὁ *πραξιότης*, *υ.* *N. T.*
Nummulus, τὸ νομισμάτιον, *υ.*
Nummus, τὸ νόμισμα, *ατῷ*, *Aristot.* τὸ
κέρμα, *ατῷ*, *N. T.*
Nunc, νῦν, *Dem.* νῦν, *id.* ταυῦ, *id.* ἄδῃ, *id.*
ἐν τῷ παρόντι, *id.* ἐν τῷ νῦν, *id.*
Nuntio, vide Nuncio.
Nuncupatio, ἡ *προσαγορεύσις*, *οἴω*, *Lucian.*
ἡ *ὀνομασία*, *ατῷ*, *Aristot.*
Nuncupo, *προσαγορεύειν*, *Νακ.* Conf. No-
mino.
Nundinae, ἡ *παντοπαλία*, *ατῷ*, *Poll.* ἡ *πανή-
γυρις*, *ατῷ*, *Plut.*
Nundinalis, e, f. Nundinarius, a, um, *παν-
ηγυρικός*, ἡ, ὄν, *forum nundinarium*, ἡ
ἀγορὰ ὄνιον, *Aristot.* ἡ *ἀγορὰ τῆς πελα-
γονίας*, *Thuc.*
Nundinatio, ἡ *καπηλία*, *ατῷ*, *Cbrys.* ὁ *πανή-
γυρισμός*, ἡ, *Phil.*
Nundinor, *καπηλεύω*, aliquid, *τι*, *Herodot.*
ἀπράγμα *τι*, *Dem.*
Nunquam, ἔδipote, fecimus, *ἰποιήσαμεν*,
Dem. genuina existimavit, *ἐδipέπει* *γνή-
σια εἶναι*, *id.* *μηδipote*, *Isocr.* *μηδipό-
ποτε*, *id.* *μήποτε*, *Xen.* ἔδipα *χρονον*, *Isocr.*
nunquam non. Vid. Semper.
Nunquis, quæ, quid? ἄρα *μητις*; *μήν τις*.
Nuntia, ἡ *ἄγγελος*, *υ.* *Hom.*
Nuntiatio, ἡ *ἄγγελία*, *ατῷ*, *Thuc.*
Nuntio, ἄγγελλω, aliquid, *τῷ*, *D. m.* victo-
riam urbi, *ἰάσω εἰς πόλιν*, *Plut.* aliquid
alicui, *ἀπαγγέλλω τί τινι*, *id.* *τινὶ πρὶ* *τι-*
νῷ, *id.* Conf. Nuntium.
Nuntium, ἡ *ἄγγελία*, *ατῷ*, *Dem.* ὁ *ἄγγελος*,
υ. *Thuc.* verum, *ἀπαγγέλλω ἀλήθως*, *Dem.*
adferre grave & acerbum, *φέρειν ἄγγελία*
χάλεπῶν *ἢ* *βαρύναν*, *Plato.* accipere mo-
lestum, *ἀκούματῷ* *ἀκούειν βαρυτέρη*, *Al-*
ciphr.
Nuntius, ὁ *ἄγγελος*, *υ.* *Dem.* ὁ *ἄγγελλον*
οντῷ, *id.* *nuntium mittere*, *ἄγγελλω* *εἰς*
πιν, *id.* *venire alicui*, *ἄγγελλον* *ἰδῆν* *τι-*
νι, *id.*
Nuo, *ἰδῶ*.
Nuper, *νῦσι*, *Isocr.* *ἔπαρχῷ*, *Dem.* *σφῆλῷ*
id. *factus*, ὁ *ἢ* *νοσηρῶν*, *ἰῷ*, *Plut.* *geni-*
tus, ὁ *ἢ* *νοσηρῶν*, *ἰῷ*, *id.* *natus*, ὁ *ἢ*
ἐρπικῶν, *υ.* *Joseph.* ὁ *ἢ* *νέγοντῷ*, *υ.*
Herodot. *mortuus*, ὁ *ἢ* *νέθαντῶν*, *ἰῷ*.
Nuperrime, *ἔστω*, *Dion. Hal.*
Nuperus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ *ἄρτι*, *N. T.*
Nuptiæ, ὁ *γάμος*, *υ.* *Dem.* οἱ *γάμοι*, *αν.* *id.*
τὰ γαμικά, *αν.* *Thuc.* *nuptias celebra-*
σθεὶς γάμους, *id.* *ζωυτιλεῖν τὸς γάμους*,
Polyb. *ambio alicujus*, *γαμῶν τινὸς διώκα*,
Plato. *μνηστῆρα γάμοι τινὸς*, *id.* *contrah-*
cum aliqua, *γαμῶν τινα*, *Dem.*
Nuptialis, e, *γαμικός*, ἡ, ὄν, *lex*, *νόμος*,
Plut. *carmen*, τὸ *ἐπιθαλάμιον*, *υ.* ἡ *γαμῶ-*
λος *ἔδῃ*, *festum*, *τὰ γαμικία*, *αν.* *Gregori-*
munus, ἡ *γαμικία*, *ατῷ*, *D. m.*
Nupturio, *γαμικία*, *Αἰσχροβ.*
Nuptus, us, ἡ *μνηστῆρα*, *ατῷ*, *nuptui do* *ali-*
quam alicui, *ζωυσιζῶ* *τινα τινι*, *Isocr.* *γα-*
μιζῶ *τινα*, *N. T.* *ἐγαμίζω*, *ibid.*
Nutus, ἡ *ἐπίτης*, ἡ, ὄν, *νεμψ*, *νε*, *N. T.*
Nusquam, ἔδαμῷ, *Dem.* *ubi*, *ἔδαμῷ* *πᾶ-*
σιν, *ἔπε*, *id.* *nusquam non*, *πανταχῶς*,
nusquam gentium, *ἔδαμῷ* *γῆς*, *Aristot.* *i. e.*
nullum in locum, *μηδαμῶς*, *abire*, *ἐα-*
δίξεν, *Dem.*
Nutatio, ἡ *νέστασις*, *οἴω*.
Nuto, *νδσάζω*, *Dion.* *i. e.* *vacillo*, *ζαζῶ*,
μαι, *Plut.*
Nutribilis, e, *θρεπτικός*, ἡ, ὄν, *Aristot.*
Nutricio, ἡ *τιβλώσις*, *οἴω*, *Theophr.*
Nutricor, *τιβλῶν*, aliquid, *τινα*, *Xen.* *τι-*
βῶν *τινα*, *Plut.*
Nutrimentum, ἡ *τροφὴ*, *οἴω*, *Dem.*

NUT OBF

Nutrio, τρέφω, aliquem, τινά, Dem. δια-
τρέφω τινά. Conf. Alo.
Nutritio, ἡ θρέψις, sac, Al. Aprbr. ὁ σιτισ-
μός, ἔ, nutriticis, ἡ τρεφεία, as, Dem.
Nutritor, ὁ τρεφεύς, ias, Plato, ὁ τρεφὸς, ὤ,
id.
Nutrix, ἡ τρεφὸς, ἔ, Isocr. infantis, ἡ τετθίς,
ιδϙ, Synes. ἡ τιθνὸς, ὤ, Dion. Long.
Nutus, τὸ νόμα, ατϙ, Thuc. Dei, ἡ πομπὴ
Θεῶ, Herodot. πομπὴ θεία, Plut. nutu si-
gnifico, ἰδω. Conf. Innuo.
Nux, τὸ κάρυον, υ, Diosc. juglans, κάρυον
βασιλικόν, id. avellana, κάρυον Ποικτικόν,
id. Græca, ἡ ἀμυγδαλέα, ης, id. fagina,
κάρυον φηγύον, id. pinea, κάρυον πετιτύν,
id. odorata, s. moschata, τὸ μοσχόκαρυον,
υ, nucibus ludo, καρυστίζω, Nicei. nuces
relinquo, i. e. e pueris excedo, μεираκίό-
μαι κ, ἐκ τῶ παιδικῆς ἡλικίας ἀνατρέχω,
Ælian.
Nycticorax, ὁ νυκτικόραξ, ακϙ, Aristot.
Nympha, ἡ νύμφη, ης, Plut.
Nymphæum, τὸ νυμφαῖον, υ, ὁ νυμφαῖον,
ω:ϙ.
Nymphæus, α, um, νυμφαῖϙ, αἶα, αῖον.

O.

O, *Vocandi*, o Socrates! ὦ Σωκράτης.
Aristoph. Exclamandi, o terra & Dii!
 ὦ γῆ καὶ θεοί, *Dem.* o dii immortales! ὦ
 ἄσπετος ἥδ' ἑὶ θεῶν, *Xen.*
Ob, idē, aliquid, τί, *Dem.* Conf. *Propter*.
*Ob*eratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπάρχων, a, fio,
 γίνομαι, *Dem.* res alicujus, ὑπάρχωντος ἐστὶ
 τινός, *id.*
Obambulationio, ἡ περιόδωσις, *as*, *Suid.*
Obambulo, περιπατῶ, alicubi, ἐν τινι τόπῳ,
Dem. περιεστία, *id.*
Obrutefco, ἐκθυμῖομαι, *Polyb.*
Obdo, ὀπτιθῆναι, alicui aliquid, τί τινι.
Obdormio, ἴ, *Obdormisco*, κοιμάομαι, *Xen.*
 καθυπνῶ, *id.*
Obduco, περιπλάττω, *Aristot.* auro, χρυσῶς
 χρυσοῦ, *LXX.* argento, ἀργυροῦ ἀρ-
 γυρίου, *iid.* πτο, καλύπτω χαλκοῦ, *iid.* te-
 nebras alicui rei, ὀπισκοῦται τοῦ, *Diosc.* τι,
id. cicatrice, ἀπάλειψ, *id.* aliquid, ἐπυλίσ-
 τι, *id.*
Obdurefco, σκληρύνωμαι.
Obduro, σκληρύνω, *N. T.*
Obediens, ποιθέμεθα, ἐν, ενον, in aliqua re,
 ποιτῶ, *D. m.* ὁ καὶ ἡ ὑπακούω, a, ali-
 cui, τινι, *id.*
Obedienter, ὑπακούως, ποιθομένης.
Obedientia, ἡ ὑπακοή, ἡς, *N. T.* ἡ ὑπειθέει-
 ας, *Cl. Al.* ἡ υπειθαρχία, ας, *D. m.*
Obedo, σκεπτομαι, optimis monitis alicujus,
 τινι τὰ βέλτεστα, *Dem.* alicui, υπειθαρχέει
 τινι, *Isocr.* ἀκούω τινος, *D. m.* ὑπακούω
 τινι, *id.*
Obeliscus, ὁ ἐβελίσκος, a.
Obelus, ὁ ἐβελίς, ὁ, obelo noto, ἐβελίζω
 Cic. obeli appositio, ὁ ἐβελισμός, a.
Obeo, ἐφωδῶ, custodias, εὐλακείας, *Polyb.*
 munus sine reprehensione, λειτουργίαν ἀ-
 μέμπτως, *Dem.* munus viri boni, δια-
 πράττω ἔργον χρηστοῦ ἀνθρώπου, *id.* legatio-
 nem, ὀπτιτελεῖα πρεσβείαν, comitia, ἀρχαι-
 ρεσιάζω, *Plut.* mortem, τιλεθτάω τὸ βίον
 Conf. *Morior*.
Obequito, καθιππῶ, *Lucian.*
Oberro, πλανῶμαι, per regionem, κατὰ χώ-
 ραν, *Dem.* cum liberis, ἀλλομαι μετὰ παί-
 δων, *id.*
Obesitas, ἡ λιπαρότης. κατὰ, *Theophr.*
Obeso, λιπαίνομαι, *Eurip.*
Obesus, a, um, λιπαρός, α, ὁ, *Plato*, συμ-
 λιπῶν, *Plut.*
Obex, ὁ μοχλῆς, ὁ, *Thuc.* i. e. impedi-
 mentum, τὸ ἐμπόδιον, a. Confer *Impedi-*
mentum.
Obfirmo, ὀψιτυρίζω, *Aristot.* διαβεβαιόμαι
Plut.

O B G O B N

Obgannio, ἀντικυζόμεναι.
Obiectaculum, τὸ πρόσβλημα, αὐτός, *Græciæ*,
τ' Ἑλλάδι, *Lucian.*
Obiectatio, τὸ ἐπιείδισμα, αὐτός.
Obiectio, ἡ προσβολή, ἢ, *Plato.*
Objectum, τὸ ἀντικείμενον, α, *Aristot.*
Objicio, παραβάλλω, aliquid equis, τί ἵπ-
ποις, *Plut.* exprobro alicui aliquid, ἐπιει-
δίζω τί τινι, *Isocr.* me periculo pro ali-
quo, διδामी ἑμαυτὸν εἰς κινδύνου ὑπὲρ τι-
νος, *Dem.*
Obiter, παρέρχων, *Synesf.* ἐν παρόδῳ, *Lucian.*
ἐν παρέρχῳ καὶ ἀμαλῆς, *Plut.* ἀσπιδάρας,
Æl.
Obitus, us, ὁ ὀλεθρός, α, *Dem.* Conf. *Inter-*
ritus, item *Mors.*
Objurgatio, ἡ ἐπιτιμῆσις, εὐς, *Dem.* ἡ λοι-
δορία, ας, *Isocr.*
Objurgator, ὁ ἐπιτιμητὴς, α, *Poll.* ὁ ἐγκα-
λαῖς οὗτος, *Dem.*
Objurgatorius, α, um, ἐπιτιμητικὸς, ἢ, ὄν.
Objurgo, ἐπιτιμῶ, aliquid, τινι, *Lat.* pec-
cantes, τοῖς ἀμαρτανύμοις, id. hæc, ἐπι-
πλάττω ταῦτα, *Dem.* aliquem aperte, τινὲ
φανέρως, *Isocr.*
Oblado, βλάπτω, aliquem, τινά, *Plat.*
Oblanguo, ἐκλύομαι, *Plut.*
Oblatio, ἡ προσφορά, ἄς, LXX.
Oblatio, καθυλακίην, *Basf.*
Oblatum, τὸ δῶρον, α, LXX.
Oblectamentum, τὸ ἀπολαύομα, αὐτός, *Cl.*
Al.
Oblectatio, ἡ τέρψις, εὐς, *Isocr.* ἡ εὐφροσύνη,
α, *Xen.*
Oblecto, ψυχαγωγία, *Polyb.* aliquem, τέρ-
πω τινά, *Isocr.* aliqua re, τινι, *Plat.* ἐυ-
φραίνω τινά, *Dem.*
Obligatio, ἡ κατηύδη, ας, *Isocr.*
Obligo, ἐπιδέω, vulnera, τραύματα, *Gal.*
aliqua re, ἀποδίδω τινι, *Diofsc.* aliquem be-
neficiis, ἀναρτῶμαι τινά, *Xen.*
Oblino, ἀπεικλίζω, aliquid, τι, *Theophr.* ἀει-
χρίω, *Lucian.*
Obliquatio, ὁ σπλαγισμός, ᾧ, *Hermog.* ἡ
λῶξασις, εὐς, *Strabo.*
Oblique, σπλαγίως.
Obliquitas, ἡ σπλαγιστία, ητος, ἡ λῶξότης,
ητος.
Obliquo, σπλαγίως, σπλαγιάζω, *Poll.* λῶξάω,
Proclus. λῶξω, *Strabo.*
Obliquus, α, um, σπλάγιος, ἰα, ἰον, *Theophr.*
λῶξός, ἢ, ὄν, *Aristot.*
Obliteratio, ὁ ἀφανισμός, ᾧ, *Aristoph.* ἡ ἐξέ-
λειψις, εὐς.
Oblitero, ἀφανίζω, memoriam alicujus, τιμὴν
μνημῶν τινος, *Dem.* aliquid, ἀπαλειφω τι.
id. ἐξαλείφω τι, id.
Oblivio, ἡ λήθη, ας, *Dem.* tradere aliquid
oblivioni, τῇ λήθῃ παραδίδόναι τι, *Lucian.*
λήθῃ προσεῖδαι τινος, id. adferre oblivio-
nem alicujus, δίδόμαι λήθῃ τινος, *Isocr.*
λήθῃ ὑποκρίσθαι τινος, id.
Obliviosus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἀμνήμων, οὐς,
Plato, ὁ καὶ ὁ ὀληνησμονας, ἰος, *N. T.* ὁ καὶ ἡ
ὀληνησμων, οὐος, *Isocr.*
Obliviscor, ὀληνησθάνομαι, alicujus rei, τινός,
Dem. ἀμνησκῶ τι, *Dem.* τινος, *Isocr.*
Oblongus, α, um, ὁ καὶ ἡ παραμηνής, εὐς,
Diod. Sic.
Obloquer, θορυβία, alicui, τινί, *Dem.* παρ-
εχλῶ τινί, *N. T.* τινά, *Plut.*
Obluator, ὁ ἀντιπαλός, α, *Dem.*
Obluator, ἀντιπαλαίω, alicui, ἀντιπρίδω τινί,
Plut. ἀντίκειται πρὸς τι, id. vento, ἀντίχω
ἀνέμῳ, *Æl.*
Obmurmuro, καταχρυσύζω.
Obmutesco, κερσόμεαι, *Phil.*
Obnitor, ἀντιπρίδω, alicui, τινί, *Plut.*
Obnix, ζυπτόνας, *Lucian.*
Obnoxius, α, um, ὁ καὶ ἡ ἱεροχός, α, *legi*,
τῷ νόμῳ, *Dem.* rationibus de rebus a se
gestis reddendis, ὁ καὶ ἡ ἀποδίδωνας τῷ
παραχθέντι, id.
Obnubilo, ἐπνίφω, *Aristot.*
Obnubilus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἐπνιφής, ἰος, *A-*
ristot.

O B N O B S

Obnubo, *σπεικαλύπτω*, aliquid aliqua re, *τί τιμι, Plut.*
Obnuntiatio, ἡ καταγγελία, *as.*
Obnuntiator, ὁ καταγγέλλων, *u. Aristot.*
Obnuntio, καταγγέλλω, *Plut.*
Obsoleo, *σπένδω, Diof.*
Oculus, ὁ ὀφθαλμός, *u. Aristot.*
Oborior, επιζήτωμαι, *Xen.*
Obrepro, *ὑπερβιβάζωμαι, Plut. ὑποδύω, Aristot. αεμύδω, Dem.*
Obreptio, ἡ παραδουσις, *as.*
Obrepto, *παιρπάζω, Suid.*
Obrigeo, *σπειπίζωμαι, Lucif.*
Obruo, *ὑκαταχάω, aliquid, τί, Dion. Hal.*
Obryzum, τὸ ὄβρυζον, *u.*
Obscene, *αἰχρῶς.*
Obscenitas, ἡ αἰχρότης, *προς, verborum, ἡ αἰχρῶρημοσύνη, u. Dem.*
Obscenus, a, um, αἰχρῶς, ἃ, ἐν, *Plut. in verbis, ὁ κῆ ἡ αἰχρῶρημων, οὐος, Poll.*
Obscuratio, ἡ ὀπισκοπησις, *ως, ἡ σκότησις, ως, Plut. i. e. abolitio, ἡ ἀφανισις, ως, Dem.*
Obscure, ἀμαυρῶς, *Plut.*
Obscuritas, τὸ σκῆτος, *ως, Dem. ἡ ἀγνωσία, as, Dem. sermonis, ἡ ἀσφῆα λόγου, Plut. oculorum, ἡ ἀμαύρασις ὀφθαλμῶν, Diof. generis, ἡ δυσγένεια, as, Dion. Hal.*
Obscuro, ὀπισκοπία, *Dem. aliquid, Cyn- κούτῳ, i. e. ὀπισκιάζω τι, id. αμαυρῶ τι, Phil.*
Obscurus, a, um, ἀμαυρός, ἃ, ἐν, *lychnus, λυχνίδιον, Lucian. ὁ κῆ ἡ ἀφανής, ως, & incerta gratia, κῆ ἀδελος χάρις, Dem. ob- scurum erat, ἀδελον ἴδω, Lycurg. obscura oratio, ἀσφῆς λόγος, λόγος ἀνιγματοῦς, αἶρ, ἡ ἐμύχλη, u. Aristot.*
Obsecratio, ἡ ἱκετηρία, *as, Dem. ἡ ἱκετία, as, Isocr. ἡ προσληπτικισις, ως.*
Obsecro, *λιπαρῶ, & obtestor, κῆ ἀντ. σολία, Dem. oro & obsecro aliquem, ἱκετῶν τινα κῆ ἀντίσολία, id.*
Obsecundo, *ζωοπνῶ, alicui, τινί, Plut. alicui in aliquo, ὑπερτίω τινί τι, Xen. venti obsecundant, ἐπεριάζουσι, Lucian. ὑ- περτίζουσι, Philo.*
Obsepio, *σπειρίπτω, aliquid, τί.*
Obsequenter, *σπειθῶνως, Philo. θραπθωτικῶς, Plut.*
Obsequens, ἡ χάρις, *ιτος, Dem. ἡ θραπτία, as, Xen.*
Obsequiose, *θραπθωτικῶς, Plut. colo, καλα- κίδω, Xen.*
Obsequiosus, a, um, θραπθωτικῶς, ἡ, ἐν, *Plato ἀκολυθητικός, ἡ, ἐν, Aristot.*
Obsequium, ἡ ἀνθυπεξίς, *ως, Plut. Confer Obsequentia.*
Obsequor, *ὑπερτίω, alicui in aliquo, τινί τι, Dem. ὑπερτίω τι τινί, Plut. alicui, χαρίζομαι τινί, Dem.*
Obiro, i. e. *sumo, σπεικίω, Thuc. i. e. obsemino, σπειρῶ.*
Observabilis, e, ὁ κῆ ἡ αἰδέσιμος, *u.*
Observantia, ἡ θραπτία, *as, Isocr. omni ob- servantia colore aliquem, πάση θραπτία θραπῶνεν τινα, Xen. magna observantia coli ab aliquo, πολλῆς θραπτίας τυγχά- νειν παρὰ τινος, Iso r.*
Observatio, ἡ παρατηρησις, *ως, N. T. ἡ ἐπι- τήρησις, ως, Naz.*
Obiervator, ὁ ἐπίσκοπος, *u.*
Observatorius, a, um, παρατηρητικῶς, ἡ, ἐν.
Obervo, *ἐπιτηρία, aliquid, τι, Dem. πα- ρατηρία τι, Lucian. tempus, τηρία ἡ καιρῶν, Naz. ἐπιτηρία καιρῶν, Plut. ali- quem, διαφυλάττω τινα, Plut. σπειρῶ τινα, Thuc. i. e. colo, θραπῶ, ali- quem, τινα, Isocr. σπειρῶμαι θραπείαν τι- νος, idem.*
Obfes, ὁ ἐμψος, *u, Thuc. dare aliquem ob- fidem, παραδῶναι τινα ἐμψον, Dem. διδῶ- ναι ἐμψον τινα, Xen. accipere aliquem ob- fidem, εἰς ἐμψῆσαν παραδῶναι τινα, obfes sum, ἐμψῶν, Philo. obfidem posco ali- quem, ἐμψῶν τινα, Plut.*

OBS OBT

Obfessio, ἡ ἀσφαλιστική, ἰσθ. Dem. ὁ ἀσφαλιστικός, ὡ, Arist.
Obfessor, ὁ ἀσφαλιστής, ἰσθ. Dem. ὁ ἀσφαλιστικός, ὡ, Arist.
Obfessus, a, um, ἀσφαλισμένος, ἰσθ. ενον, Isocr. urbs, πόλις ἀσφαλισμένη, id. ab aliquo, καταστὰς εἰς ἀσφαλισίαν ὑπὸ τινος, id. a diabolo, δαιμονιακός, ἡ, ὄν, Plut. δαιμονιοζόμενος, ἰσθ. ενον, N.T.
Obfideo, ἀσφαλισκῶ, Isocr. urbem, τὴν πόλιν, Plut. aliquem, τινά, Dem. undique murum, κύκλῳ ἀσφαλισθῆναι τὸ τεῖχος, Dem.
Obfidio, ἡ ἀσφαλιστική, ἰσθ. Dem. obsidione claudere urbem, ἐκπασφαλίσκειν πόλιν, Isocr. ἀσφαλίζειν πόλιν, LXX. claudi ab aliquo, καθιστάσθαι εἰς ἀσφαλισίαν ὑπὸ τινος, Isocr. capere urbem, πολιτορξία ἀλίσκειν πόλιν, Dem. obsidionem solvere, λύειν πολιτορξίαν, tolerare extremam, πολιτορξίαν ἔχοντος ὑπομένειν, Isocr. ob obsidione cessare, παύσασθαι πολιτορξίας, Aristot.
Obfisional, ε, πολιτορξιακός, ἡ, ὄν.
Obfignator, ὁ ὀπισθογραφιστής, ὡ, Lucian.
Obfigno, ὀπισθογραφῶ, aliquid, τί, Plato. literas, κατασημαίνονται γράμματα, Demosth.
Obfisto, ἐνίσταμαι, alicui, τινί, Plut. ἀνθίσταμαι πρὸς τινα, Thuc.
Obsoleo, f. Obsolesco, ἀπαρχαίνομαι, Bud.
Obsolete, ἀπαρχαίνομαι.
Obsoletus, a, um, παλαιόμορος, ἰσθ. ενον, Plato. verbum, ἀναχωρηκὸς ὄνομα, Dionys. Hal.
Obsonium, vide Opsonium.
Obstaculum, τὸ κώλυμα, ἰσθ. Lucian.
Obstetricatio, ἡ μαϊευτική, ἰσθ. Plato. ἡ μαϊεύα, ἰσθ. id.
Obstetricor, μαϊεύομαι, Lucian. μαϊεύομαι, Plut.
Obstetrix, ἡ ἀκέρεις, ἰσθ. Hipp. ἡ μαῖα, ἰσθ. Plato.
Obstinate, αὐθαδῆς.
Obstinatio, ἡ αὐθαδία, ἰσθ. Plato. ἡ ὀγκοκαρδία, ἰσθ. LXX.
Obstinatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμετάπειστος, ὡ, Plut.
Obstipo, καταστρίψω.
Obstipus, a, um, κυρτός, ἡ. ὄν, Lucian.
Obsto, ἀνθίσταμαι, alicui, πρὸς τινα, Thuc. ἀντιτάττομαι τινί, Xen. πρὸς τινα, id. alicui, ne videat, καλῶς τίνα τῷ ἑρῶν, Herodot. ἐμπόδιον εἶμι τῷ μὴ ἑρῶν, id. ne hoc facias, ἐπίχω σε τούτῳ, Plut.
Obstrepo, θορυβίζω, alicui, τινί, Plut.
Obsttingo, ὀπιδίω, Gal. juramento, ἐκκατακαθεύδων ἑρῶν, Thuc. aliquem sponcione, καταγυδῶν τινά, Dem.
Obstructio, ἡ ἐμφορίζεις, ἰσθ. Hesych.
Obstructus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐμφορικός, ὡ.
Obstruo, ἐμφορίζω, aliquid, τί, Dem.
Obstupescio, ἐκπλήττω, aliquem, τινά, Herodian.
Obstupeo, f. Obstupefco, ἐκπλήττομαι, aliqua re, πρὸς τι, Plut. ἀνασπῶντας ἔχω, idem.
Obsum, βλάπτω, alicui, τινά, Lycurg. Conf. Noceo.
Obsurdesco, ἐκκωφόρομαι.
Obtego, κατακαλύπτω, Plato.
Obtemperatio, idem quod Obedientia.
Obtempero, idem quod Obedio.
Obtendo, ἀντίχομαι, aliquid, τί, Herodian.
Obtenebro, ὀπισκοτίζω, Dem.
Obtero, ὀπιστρίβω, Arist.
Obtestatio, ἡ ἱκετηρία, ἰσθ. Dem. ἡ ὀπμαρτυρία, ἰσθ. Thuc.
Obtestor, ἀντιδολίω, aliquem, τινά, Dem. ἐκπλητρίω τινά, Plut. Deum, ἱκετέω θεόν, Xen.
Obtinentia, ἡ ὀπισσιώπικτις, ἰσθ. Plut.
Obticeo, f. Obticesco, ὀπισσιώπιζω, Plut.
Obtineo, τυγχάνω, aliquid, τινός, Isocr. locum, χώραν ἐπίχω, Dion. Hal.
Obtingit, συμβαίνει, alicui aliquid, πρὸς τινί, Isocr.
Obtorqueo, διαστρέφω, Theophr.

О В Т О С С

Obtrectatio, ἡ διαβολή, ἢ, *Dem.* ὁ φθόνος, *idem.*
Obtrectator, ὁ βέβηκας, ἢ, *D. m.* φθονῆν
εἰσισφύσας, *id.*
Obtrecto, διαβάλλω, aliquem ob aliquid, τι-
νὰ ὅτι τι, *Lucian.* ἄρως τι, *id.* λοιδορέομαι
τῇ, *id.*
Obtrudo, ἀποσυνδρίζομαι, ὥθω, *Xen.*
Obtrunco, ἀποκτενίζω, *N. T.*
Obtueor, ἀντιβλέπω, *Ælian.*
Obtundo, ἀπαμβλῶ, *Plut.* ἱξαμβλῶ, *Plut.*
aures, ἐκκαίρω τὰ ὦτα, *Lucian.*
Obturbō, διαταράττω, aliquem, τινά, *Plut.*
Obturation, ὁ ἱμωραγμός, ἢ.
Obturo, ἱμωρῶ, os alicui, τὸ στόμα τι-
νί, *Dem.* ὀπτομίζω τινά, *id.* aures, βύω
τὰ ὦτα, *LXX.*
Obtuse, ἀμβλύως, video, ἀμβλύασι, *Lu-
cian.* obtusissime video, ἀμβλύτατα ἑρῶ,
Plut.
Obtrusus, us, ἡ ἀπόσφινς, *ies*, *Soph.* τὸ
βλήμμα, *atos*, *Dem.*
Obvallo, χαράκω, *Æschin.*
Obvenio, ἀποσφίγχομαι, *Dem.*
Obverfor, ἀπεισίμαι, *Dem.*
Obverto, ὀπισφίγω, alicui terga, τὰ ῥάτι-
σται, *Lucian.*
Obviam, εἰς ἀπάντησιν, eo alicui, συναν-
τάομαι τῇ, *sio* alicui, ἀπαντῶ τῇ,
Dem. ἄρως τινά, *Isocr.*
Obvio, ἀπαντά, alicui, τῇ, *Xen.* ἀν-
τιβλέω τινί, *Plut.* ἀπαντιάω τινί, *Lu-
cian.*
Obvius, a, um, ἀπαντᾶν, ἄσα, ἄν, *Dem.*
Obumbratio, ὁ ὀπισκιασμός, ἢ, ὁ ὀπισκι-
ασμός, ἢ.
Obumbrō, ὀπισκιάζω, aliquid, τί, *N. T.* τι-
νί, *Lucian.*
Obvolvo, ἀπειλίστομαι, *Plut.* aliquid aliquo,
ἀπεισίλω τί τινί, *id.*
Occa, τὸ βολόκοπον, ἢ.
Occalesco, ὀπισμύρομαι.
Occasio, ὁ καιρὸς, ἢ, *Dem.* ἡ ἀφορμὴ, ἢς, *id.*
ἡ εὐτορία, *as*, *Isocr.* ultro oblata, καιρὸς
αὐτόματος, *Demosth.* magna, μέγας, *Isocr.*
mirifica, μέγιστος, *Demosth.* optima, κάλ-
λιστα, *Isocr.* apta ad aliquid, ἀρμόστια τι-
νός, *Dem.* utilis, συμφέρων, *id.* singularis,
εὐτορία πολλή, *id.* occasionem quero, και-
ρὸν ζητῶ, *id.* nundinor, πρῆματι, *id.*
præbeo, *s.* supposito, παραστυδύω, *id.*
accidere, συμβαίνειν, *id.* contingere ali-
cui, γίνεσθαι τινί, *id.* incidere, συμβί-
πτειν, *id.* venire, ἔλθειν, *id.* habere, ἔχειν,
Dem. exspectare, περιμένειν, *Isocr.* præter-
mittere, παρίναι, *Dem.* demittere, ἀφί-
ναι, *id.* obervo, παρατηρῶ, *id.* aucu-
por, λαμβάνω, *Diod. Sic.* occasione uti,
χρηθῆναι τῷ καιρῷ, *Dem.*
Occasiuncula, τὸ ἀφορμιδιον, ἢ.
Occasus, us, ἡ δυσμὴ, ἢς, solis, ἡλίου, *Xen.*
ἡ ῥέσις, *ies*, *Aristot.* ad occasum habi-
tantes, οἱ ἄρως ἰσπύραν οἰκῶντες, *Dem.*
Occatio, ἡ βολόκοπις, *as*.
Occento, κατῳδῶ, *Herodot.*
Occetto, ἀρχομαι, *Dem.* Conf. Incipio.
Occidens, ἡ δύσις, *ies*, *Aristot.* ἡ ἰσπύς, *as*,
Dem.
Occidentalis, e, δυσμικὲς, ἢ, ὄν, *Ptol.*
Occidio, idem quod Occiso.
Occido, φεύω, aliquem, τινά, *Herodot.* Conf.
Interficio.
Occido, καταπίπτω, *Al. Aprbr.* sol occidit,
ἡλιος δύει, *s.* καταδύει.
Occiput, ἡ κοτὴς, ἰδὲς, *Hippocr.*
Occisio, ὁ φόνος, ἢ, *Dem.* Conf. Cædes.
Occisor, ὁ φονὴς, *ies*, *Dem.*
Occlamito, καταβόω, *Thuc.*
Occludo, κατακλείω, *Xen.*
Occro, βολόκοπιῶ, *Aristoph.*
Occubo, idem quod Occumbo.
Oculo, συζυγῶ. Conf. *Abcondo.*
Occulatio, ἡ κατέκρυψις, *ies*, ἡ κρύψις,
ies.
Occulte, κρύφα, *Plut.* κρυφῇ, *N. T.* ἀφανῶς,
Dem.

Occult,

O C C O D O

Occulto, κρύπτω, Dem. ὑποκρύπτω, aliquid, τι, idem.
Occultus, a, um, ὑποκρυπτός, ἴνι, ἔνι, Ἰσοκ. ὁ κ' ἡ ἀδύλος, κ, Dem.
Occumbo, τελευτάω, Xen. τελευτάω τῷ βίῃ, id. φ βίῃ, Lucian. Conf. Morior.
Occupatio, ἡ ἀρχολία, ας, Dem. Conf. Negotium.
Occupo, καταλαμβάνω, urbem, πόλιν, Ἰσοκ. αἰρῶ πόλιν, Plut. aliquid, κατέχω τι, Ἰσοκ. ἐπικαταλαμβάνομαι τινι, Æschin. ἐπείχω τι, Aristot. τινός, Thuc. occupor in aliqua re, ἀρχολός εἰμι πρὸς τινι, Aristot. ὀχολοῦ γίνομαι διὰ τι, Demosth.
Occurro, ἀπαντᾷν, alicui, ταί, Xen. occurrit mihi aliquid, ὑπέρχει τί μοι, Ἰσοκ. ἔρχεται μοι ἐπὶ νῦν, Dem.
Occursio, τὸ ἀπάντημα, ατος, LXX.
Occurro, ἵπτιμι, Herodian. alicui, τινί, ἀπαντᾷν τινί, Xen.
Occursus, us, ἡ ἀπάντησις, ιως.
Oceanus, ὁ ὠκεανός, ὤ, Aristot.
Ocellus, τὸ ὀμμάτιον, ο, Aristot. τὸ ὀμματίδιον, κ, id.
Ocrea, ἡ κυμῖς, ἴδος, Hom.
Ocreatus, a, um, ὁ κ' ἡ κυμιδεφύρος, κ.
Octavum, ὀκτάκις.
Octavus, a, um, ἐξδο, ἐν, ὄν, Thuc.
Octies, ὀκτάκις.
Octingentesimus, a, um, ὀκτακοσιастός, ἡ, ἐν.
Octingenti, x, a, ὀκτακῆστοι, ιαι, ια.
Oſto, εἰ αἰ, τὰ ὀκτώ, Plut. qui octo dierum est, ὀγδοαῖ, αἶα, αἶν, id.
Oſtober, ἡ μωατησίον, ὠσ, Dem. ὁ Ὀκτώβριος, κ.
Oſodecim, εἰ, αἰ, τὰ ὀκτωκίδεκα, Herodian. Conf. Duodeviginti.
Oſtogesimus, a, um, ὀγδοηκαστός, ἡ, ἐν, Thuc.
Oſtogies, ὀγδοηκοντάκις.
Oſtoginta, εἰ, αἰ, τὰ ὀγδοήκοντα, Æl.
Oſtonarius, a, um, ὀγδοαῖ, αἶα, αἶν, numerus, ἡ ὀγδοάς, ὀδο, Plut.
Oſtuplex, ὀκταπλόος, συγκρ. ὀγδοός, ἡ, ἔν.
Oſtuplus, a, um, ὀκταπλάσιος, ια, ἔν.
Oculatus, a, um, ὁ κ' ἡ φορλόματος, κ, Lucian. testis, ὁ ἀντίπτερος, κ, Xen.
Oculitus, ὀφθαλμός.
Oculus, ὁ ὀφθαλμός, ὤ, Dem. τὸ ὄμμα, ατος, Aristot. uterque, ἄμφω ὀφθαλμοί, Dem. ponere aliquid ab oculis, ποιεῖν τι πρὸ ὀφθαλμῶν, id. adſpicere aliquem oculis, ὅραν τινα ὀφθαλμοῖς, id. occludere alicui oculos, ζυγαλεῖται τινι ὀφθαλμούς, id. cui oculus erutus est, ὀφθαλμὸν ἐκκυρμῶσθαι, id. ἀπεστερμῶσθαι ὀφθαλμῶν, id. oculos attollo, ἀνακρίνω, N. T. ad oculos pascendos facere, εἰς ἱερῶν ὀφθαλμοῦ ζωοποιεῖν, Ælian.
Ocymum, f. ocimum, τὸ ὀκίμνον, κ, Dieſe.
Ocyor, ὁ κ' ἡ ὀκίον, ὠσ.
Ocyus, ὀκυτόρον, ocyſſime, ἄκιστα.
Oda, ἡ ὀδὴ, ὤς, Xen.
Odeum, τὸ ὀδεῖον, κ, Hefſych.
Odi, μισῶ, aliquem, τινά, Dem. ob aliquid, τινός, Plut. aliquid, ἔχθαιρω τι, id. Conf. Odium.
Odioſe, μισητός, δυσκόλος, Dem. ἔχθροδός, εἰ. φιλαπυθμίνος, Lucian.
Odioſus, a, um, φορτικός, ἡ, ἐν, & moleſtus, κ' ἐπαχθός, Dem. ὁ κ' ἡ φιλαπυθμῶν, οἱ, & diis inviſus, κ' ἔχθρος τοῖς, idem.
Odium, τὸ μῖσος, ἰος, Aristot. in aliquem, ατος, Thuc. in odio eſſe omnibus, μῖσος ἔχιν παρὰ πάντων, Lucian. odio habere aliquem, μῖσος ἔχιν πρὸς τινι, Plut. dignus, qui odio habeatur, μιστέον εἶναι, Dem. odium conflare alicui, καθιſτάσθαι τινά εἰς μῖσος, Ἰσοκ. odio crimen alicui impingere, πρὸς ἔχθραν, f. εἰς τῶν ἰδίων ἔχθραν, αἰτίαν ἰσχυρῶν τινι, Dem. pro e qui aliquem odio, μῖν τινι ἔχθισα, Ælian. ob aliquid, μισεῖν τινά τινος, Plut.
Odor, ἡ ὀσμὴ, ὤς, Thuc. ἡ ὀδμή, ὤς, Lucian.

ODOOLE

bonus, ἡ εὐσμία, ας, Theophr. ἡ εὐσμία, ας, id. malus, ἡ δυσωδία, ας, Plut. ἡ ἀσμία, ας, Theophr. odore pascere, ἰσταν τῇ ὀσμῇ, Ael. carens, ὁ καὶ ἡ ἀσμία, ας, Theophr.

Odorabilis, e, ὀσφραντις, ἡ, ὄν, Aegin. ὀσφραντικὸς, ἡ, ὄν, Theophr. ὀσφραντις, ἡ, ὄν, idem.

Odoramentum, τὸ ἄρωμα, ατ, Plut.

Odoratio, ἡ ὀσφρανσις, αας, Diof.

Odoratus, a, um, ἀρωματικός, ἡ, ὄν, Plut. ὁ καὶ ἡ δυσώδης, ι, Theophr.

Odoratus, us, ἡ ὀσφρανσις, αας, Diof.

Odoro, θυμιάω, Herodot. ἀρωματίζω, Al. Apr.

Odoror, ὀσφραίνομαι, Xen.

Odorus, a, um, ὀσφραντικός, ἡ, ὄν, Gal.

Oeconomia, ἡ οἰκονομία, ας, Aristot.

Oeconomicus, a, um, οἰκονομικός, ἡ, ὄν, Aristot.

Oeconomus, ὁ οἰκονόμος, ας, Aristot. sum, οἰκονομία, N. T.

Oenopola, ὁ εἰνοπάλης, ας, sum, εἰνοπαλία, Aristot.

Oestrum, ὁ οἶστρος, ας, Plut. oestro exagito, ἔξωστρώ, Lucian.

Offa, ἡ μάζα, κς, Aristoph.

Offella, τὸ μαζιον, ας, Aithen. ἡ μαζίσκη, κς, Aristoph.

Offendiculum, τὸ πρόσκομμα, ατ, N. T. ἡ προσκοπή, κς, Thuc.

Offendo, προσκόπτω, pedem & lapidem, πόδα πρὸς λίθον, N. T. λίθον, ibid. προσπλάττω λίθον, Plut. aliquem, προσκρούω τι, idem, aliquem aliqua re, λυπῶ τινα τι, Dem. ἢ τινι, idem, i. e. Invenio, quod vide.

Offensa f. Offensio, ἡ ἀντία, ας, Dem. τὸ ἀντί, ι, id. ἡ ἀπείχθεια, ας, id.

Offenso, προσκρούω, aliquem, τινι, Plut.

Offero, προσφέρω, donum & victimam, δῶρον καὶ θυσίαν, N. T. me consecrui alicujus, ὁσπερ κἀν ἑμαυτὸν τινι, Dion. Hal. me opportune, παραφαίνομαι ἐν καιρῷ, Plut. me periculis, δίδωμι ἑμαυτὸν εἰς κινδύνους, questionem, προτίτω πράτασιν, Aristot.

Officina, τὸ ἔργαστήριον, ας, Plato. aerarii, τὸ χαλκαῖον, ας, Lucian. vitriarii, τὸ θαλαργεῖον, ας, textoris, τὸ ἱερῆριον, ας, &c.

Officio, βλάττω, alicui, τινά, Plat. Conf. Neco.

Officiose, θρασυδικῶς, Plut.

Officiositas, ἡ θρασύτης, ας, Xen.

Officiosus, a, um, θρασυδικός, ἡ, ὄν, Plato. Conf. Obsequiosus.

Officium, τὸ ἔργον, οντ, Dem. τὸ καθήκον, οντ, id. τὸ προσήκον, οντ, id. τὸ ἔργον, ας, id. suum facere, officio suo fungi, ποιεῖν ἑ. πράττειν τὸ προσήκον, τὰ δεόντα, ἢ προσήκον, Dem. Isocr. nulla in re, ἕδὴν ἢ δόξαν ποιεῖν, Isocr. mei, tui, veltri, magistratum, viri sapientis, &c. officium est, ἔργον ἑμὸν, Cyn. ὑμέτερον, ἀρχόντων, ἀνδρῶν εὐ φρονήτων ἐστὶ, Dem. Isocr. Aeschin. fungi officio fratris, ποιῶν τὰ ἔργα ἀδελφεῷ, Demosth. boni viri, πράττειν ἀξίως ἀγαθὸν ἀνδρῶς, Plato. officio decesse, προδίδουσι τὰ καθήκοντα, Lucian. officia humanitatis, τὰ φιλόφρονα, ας, Dion. Hal.

Offucia, ὁ φεικισμὸς, ε, Philo.

Offundo, καταχέω, caliginem alicui, ὁσπερ τι, Diof.

Ogganno, ἀντικινίζομαι.

Oggero, προσβάλλω, aliquid alicui, σί τι, Plut.

Oh, Ohe, Oho, &c!

Olea, ἡ ἑλαια, ας, pro arbore, Plato. pro fructu, Dem.

Oleagineus, a, um, ἐλαίον, ι, ἡ, ἰον.

Olearis, e, ἐλαίος, δ, ἐν.

Olearius, ὁ ἐλαιοπότης, ας, Poll.

Oleaster, ἡ ἀγρίαις, ας, Theophr.

Cleitias, τὸ ἐλαιαῖος, ι, Theophr.

Oleo, ἔζω, Diof. θνήσκω, Herodot.

OLEONE

Oleofus, α, um, ὁ κ' ἢ ἐλαιώδης, εἶ, Theophr.
 Oleraceus, α, um, ὁ κ' ἢ λαχανώδης, εἶ, Theophr. λαχανώδης, α, ὄν, Theophr.
 Oletum, ὁ λατὼν, αἶ, N. T.
 Oleum, τὸ ἔλαιον, α, Xen. cedrinum, τὸ κεδρίλαιον, α, ε, cneco, τὸ κνηκάλαιον, Diof. myrtinum, μυρτινίλαιον, α, id. &c. olei sex, τὰ ἑτάλαιον, α.
 Olfacio, ὁσφραίνομαι, aliquid, τι, Xen. ὁσφραίνομαι, τι, Lucian.
 Olfactus, us, ἡ ὁσφρασίς, ἰα, Diof.
 Olidus, α, um, ὁ κ' ἢ ὀζώδης, εἶ, Theophr.
 Olim, πάλαι, dicta, ῥήματα, Dem. populari ger. ὡς, τὸ πάλαι δημοκρατέμενοι, id. τὸ πάλαι, Iscr. jam olim, ἐμπέλαι, N. T.
 Olitor, ὁ κηπόρος, α, ὁ λαχανοπώλης, α.
 Oliva, ἡ ἑλιά, α, Plato.
 Olivetum, τὸ ἑλατὼν, αἶ, N. T.
 Olivo, ἑλατῶν, Poll.
 Olivum, τὸ ἑλατὼν, α, Diof.
 Olla, ἡ χύτρα, α, Xen. ollarum fictor, ὁ χυτρίτης, ἰα, Plato. testæ, τὰ χυτρίαι, α, Poll.
 Ollaris, ε, χυτρίτης, αἶα, αἶον.
 Ollula, τὸ χυτρίον, α, Aristot. ἡ χυτρίς, id, Dion.
 Olor, ὁ κύκνος, α, Aristot.
 Olorinus, α, um, κύκνις, εἶα, ἰών, melos, μέλος, Aiben.
 Olus, τὸ λάχανον, α, Theophr. olus colligo, λαχανοῦμαι, Lucian. olerum collectio, ἡ λαχανία, α, Joseph. olera decerpo, ἐκλαχανίζομαι, Theophr. olera perduco, λαχανοῦμαι, Strabo.
 Olympia, locus Elidis, ἡ Ὀλυμπία, α, Iudi, τὰ Ὀλύμπια, α, Dem.
 Olympicus, α, um, Ὀλυμπιακός, ἡ, ὄν, certamen, ἀγὼν, Aristoph. victoria, ἡ Ὀλυμπιάς, αἶ, Herodot.
 Olyra, ἡ ὀλυρα, α, Gal.
 Omalum, ὁ ἔχινος, α, Baf.
 Omen, ὁ εἰάντης, α, Xen. τὸ εἰάντισμα, αἶ, Herodian. pro omine bono habeo, πισθεῖν, ἡ ἔτιαν ἀγαθῶν, Ael. πρὸς εἰάντι λαμβάνει ἀγαθόν, Dion. Hal. ominis mali, ὁ κ' ὁ δόξινος, α, Suid.
 Omentum, τὸ ἐπὶ πλοῦς, α, Poll.
 Ominator, ὁ εἰανιστής, ε, Hesych.
 Ominor, εἰανίζομαι, aliquid, τι, Aristot. ominare queso melius, ἐρωτάω, Plato.
 Ominofus, α, um, ὁ κ' ἢ δόξινος, α, Lucian.
 Omitto, παραλείπω, aliquid, τι, Iscr. διαλείπω, α, id. ἰάω, α, id. aliquid lubens, ἀποσβάζω, α, id. ἰάω, α, Xen.
 Omnifariam, παντοδαπῶς, παντοίως, Herodian.
 Omnigenus, α, um, παντῆς, εἶα, εἶον, Lucian.
 Omnimode, παντοίως, Herodian. πανταχῶς, Plut.
 Omnimodus, α, um, idem quod Omnigenus.
 Omnino, πάντως, Plut. ἔλως, Dem. πάντη, Ael. παντάπασιν, Plato. differt, τὸ παν διαφέρει, Xen.
 Omnipotens, ὁ κ' ἢ παντοκράτωρ, εἶ, N. T.
 Omnipotentia, ἡ παντοκρατορία, α, Sirac.
 Omnis, ε, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, Dem. ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, Iscr. omnes, quotquot, πάντες, ἰσοπῆ, ἰ. ὅτι, Dem. ὅτοι, ὅσαι, ὅσα, id. ante omnia fac, πρὶν πάντας πρὶν, id. omnibus modis velle, ἐκ παντός τρόπου βέλαι, id. omnium maxime, quos ego novī, πρὶν πάντας μέγιστα, αἶ, ἰα, αἶα, Xen.
 Omphacium, τὸ ὀμφάκειον, α, Diof.
 Onager, ὁ ἐλαγρός, α.
 Onerarius, α, um, φορτικός, ἡ, ὄν, navis, πλοῖον, Thuc.
 Onera, φορτίον, aliquem aliquo, ἐπὶ τι, N. T. mulas, ἐπισκιδύω, τὰς ἡμίνας, Aristot. navem frumento, γαμίζω, αἶ, ἰα, ἰα, Dem.
 Onerosus, α, um, φορτικός, ἡ, ὄν, Aristot.

Onus, τὸ φορτίον, ὡς, Dem. ὁ φόρτος, ὡς, Lucian. navis, ὁ γόμτος, ὡς, Poll. jumentum, τὸ ἄρμα, ἀτ, Plut. impono alicui, φορτίω τινά, N. T. majus suscipere viribus, φορτίον μείζον ἢ κατ' ἐαυτὸν αἰρεῖται, Demosth. excusio, ἀποφορτίζομαι, Synes.
Onustus, a, um, φορτισμένος, ἴν, ἴν, N. T.
Onychinus, a, um, ἐνὶ ὄνυχος, ἴν, ἴν, unguentum, μύρον, Diosc.
Onyx, ὁ ὄνυξ, ἡ, Diosc.
Opacitas, τὸ ὀπίσκισον, ὡς.
Opaco, ὀπισκιάζω, aliquid, τινί, N. T. τι, ibid.
Opacus, a, um, ὁ ὡς ἡ κατ' ὀπίσκισον, ὡς, Philo. ὁ ὡς ἡ κατ' ὀπίσκισον, ἡ, Plut. Cuius, ὡς, ὡς, Xen.
Opella, τὸ ὀπράματιον, ὡς.
Opera, ὡς, ἡ ἔργα, ἀτ, do, ut liberer, ἔργασι δίδωμι ἀπαλλαγῆναι, N. T. do f. navo alicui, ὀπράζω ἀπὸ τινος, Plato. ἀπὸ τι, Xen. ὡς τινος, Dem. δὲ τινί, Isocr. τι, Plato. in aliqua re, συμπράττω τί τινί, Plut. multum operæ ponere in aliqua re, πολλὰ ὀπράματιον ἀπὸ τι, Aristot. opera danda est, ut habeas, ὀπράσιον ἔχειν, id. ὡς ὀπράζω, ὡς ἔχει, Dem. operæ pretium est, considerare, ὅτιον ὀπράματιον, Dem. audire, ὅτιον ὀπράματιον ἀκούσαι, Aristot. πῶς ἔστι, Plato. non est operæ pretium, ὡς ἔχει ὀπράματιον ὀπράματι, A. L. opera mutua, ἡ συνῶν, ἀτ, Dem.
Operaria, ἡ ἔργα, id, Aristot.
Operarius, a, um, ἔργασις, ἡ, ὡς, i. e. mercede conductus, μισθωτός, ἡ, ὡς, Dem.
Operarius, ὁ ἔργασις, ἡ, Xen. ὁ ἔργασις, ὡς, id.
Operatio, ἡ ἔργα, ἀτ, Aristot.
Operator, ὁ ἔργασις, ὡς, Xen.
Operculum, τὸ ὀπράμα, ἀτ, Athen. opercul'o claudio, ὀπράζω, Aristot.
Operior, καλύπτω. Conf. Tego.
Operor, ἔργαζομαι, adidue, Cuius, A. L.
Operose, ἔργασις, ἔργασις, Plut.
Operosus, a, um, ἔργασις, ἡ, ὡς, ὁ ὡς ἡ εὐλόγος, ὡς, Isocr. & molestus, ὁ ὡς ἡ ὀπράμα, ὡς, ὡς, Isocr.
Operte, κρυπῶ, N. T.
Opertorium, τὸ ὀπράμα, ἀτ, Aristot.
Opes, vide Divitiæ, item Auxilium.
Opifex, ὁ δημιουργός, ὡς, Aristot. ὁ χειροτέχνης, ὡς, Dion. Hal.
Opificium, ἡ δημιουργία, ἀτ, τὸ δημιουργημα, ἀτ.
Opilio, ὁ ὀπράσις, ὡς, Aristot.
Opime, πένες.
Opimitas, ἡ πένες, ἀτ, Aristot.
Opimo, πένω, aliquid, τι, Aristot.
Optimus, a, um, ὁ ὡς ἡ πένες, ὡς, Aristot.
Opinabilis, ὁ ὀπράσις, ὡς, Plato.
Opinatio, ἡ ὀπράσις, ἀτ, Suid. τὸ ὀπράμα, ἀτ, Plato.
Opinator, ὁ ὀπράσις, ὡς.
Opinio, ὡς ὀπράσις, ὡς, Thuc. ἡ ὀπράσις, ὡς, Plut. opinionem alicujus rei excitare alicui, προσηγορεύει τινί ὀπράσις, D. m. habere talem de aliquo, ὡς ὀπράσις, id. con- sequi alicujus rei, ὡς ὀπράσις, id. opinionem duci, ὡς ὀπράσις, id. judicare de re aliqua, ὡς ὀπράσις, id. opinionem fallere alicujus, παραπράττει ὀπράσις, Isocr. deducere aliquem ab opi- nione, μεταστῆναι γινώσκω f. ὀπράσις, id. deduci ab opinione, ἀφαιρῶ f. ὀπράσις, id. opinionem deponere, μεταστῆναι τινί ὀπράσις, D. m. abolere de se conceptam, δια- λύνει ὀπράσις, Isocr. opinione celerius, δάπνυ ὀπράσις, Herodian. majus, f. ὀπράσις μείζον, Plut. opinionem præclaram ha- bere de aliquo, καλῶς ὀπράσις ὡς τινί, A. L.
Opiniosus, a, um, ὀπράσις, ἡ, ὡς, Aristot.

Opinor, ὀπράζω, male, κακῶς, Plato. de aliqua re, ὡς τινί, id. Conf. Opinio.
Opirare, πολυτελεῖ, Dem.
Opirarus, a, um, ὁ ὡς ἡ πολυτελής, ἡ, Plut. ὁ ὡς ὀπράσις, ὡς, Dem.
Opitulation, ἡ βοήθεια, ἀτ, Conf. Auxi- lium.
Opitulator, βοηθός, alicui, τινί, Isocr. Conf. Auxilior.
Opium, τὸ ὀπρίον, ὡς, Diosc.
Opobalsamum, τὸ ὀπράσιον, ὡς, Diosc.
Oportet, δι, aliquem bellum gerere, τινά πολέμειν, Dem. quæ facere oportet, ὡς δι πρᾶττειν, Isocr. aliquem docere quid, ὡς τινά διδάσκειν τι, Xen. facere, ποι- εῖν, Plato, & necesse est alere milites, δι ὡς ἀναγκάσιον ἔστι τρέφειν στρατιώτας, D. m. ut convenit & oportet, ὡς δι ὡς προσήκει, id.
Opperior, ὀπράζω, aliquem, τινί, Plut. Conf. Exprobo.
Oppeto, ὀπράζομαι, Plut. Conf. Morior.
Oppico, πειρώ, Cl. A. L. aliquid, καταπιάσθω τι, id.
Oppidanus, a, um, ὁ, ὡς, τὸ ὡς πόλιν, Dion. Hal. πολιτικός, ὡς, id.
Oppidatim, ὡς πόλιν.
Oppido, κομίδω, Dem.
Oppidulum, ἡ πόλις, ὡς, Thuc. τὸ πό- λιον, ὡς, Isocr.
Oppidum, ἡ πόλις, ὡς, Dem. Conf. Urbs.
Oppignero, ἐπιχρηστίζω, Dem. alicui ædes, ὀπράσις τινί οἰκίαν, id. alicui suas facul- tates, ὀπράσις τινί τινί ὡς, id. παρα- κατατίθωμαι τινί χρήματα, id. facultates oppigneratæ sunt, ὡς ὀπράσις, id.
Oppileo, ἀπαπράττω, Plato. Conf. Impleo.
Oppono, ἀντιτίθωμαι, alicui, ἀντιτίθω τινί, Dem. manus oculis, πρὸς ὀπράσις τὸς χεῖρας ὀπράσις, Plut.
Opportune, ὡς ὀπράσις, Isocr. dicere aliquid, ὡς ὀπράσις, id.
Opportunitas, ἡ ὡς ὀπράσις, Isocr. auxili- andi, καίρις τῷ ὀπράσις, Dem. omnium maxima rei faciendæ, ἀφορμὴ πᾶσιν με- γίστη πρὸς χρηματισμὸν, Dem.
Opportunus, a, um, ὁ ὡς ἡ ὡς ὀπράσις, ὡς, tempus, καίρις, Herodian. ad aliquid, ὁ ὡς ὀπράσις πρὸς τι, Aristot. ὡς τι, Herodian.
Opprobratio, ἡ ἀντιτίθω, ὡς, Naz.
Oppressio, ἡ καταπίεσις, ὡς, tyrannica, ἡ καταδυναστεία, ἀτ.
Opprimo, καταπίπτω, aliquem, inique, ἐλατ- τώ τινά παρὰ τὸ δίκαιον, Isocr. bello, κατατρίβω τινά ὡς f. πόλεμον, Plut.
Opprobratio, ἡ λοιδορία, ἀτ, Dem. ἡ διαβολή, ὡς, id.
Opprobrium, τὸ ὀπράσις, ὡς, Dem.
Opprobro, ὀνιδίζω, aliquem, τινί, Dem. Conf. Exprobro.
Oppugnatio, ἡ πρᾶξις, ὡς, Dem. ἡ εὐλο- γία, ὡς, id. ἡ καταπολέμισις, ὡς, Thuc. urbis, ἡ πολιορκία, ἀτ, id.
Oppugnator, διαμαχόμενος, ἴν, ἴν, Dem. urbis, ἡ πολιορκητής, ὡς, Athen.
Oppugno, προσβάλλω, moenia, πρὸς τείχην, Dem. urtem, Epidaurum, πολιορκία Ἐπι- δαυρον, Plut. aciem instructam, μάχομαι πρὸς ἐλάττω τινί, id.
Ops, ἡ Πία, ἀτ.
Opsonator, ὁ ὀπράσις, ὡς, Aristot.
Opsonatus, f. Opsonatio, ἡ ὀπράσις, ἀτ, Plut.
Opsonium, τὸ ὀπράσις, ὡς, Plut.
Opsono f. opsonor, ὀπράσις, Aristot.
Optabilis, ὁ, ὡς, ὡς, Dem. alicui, ὡς, αἶα, αἶα τινί, Lucian.
Optabiliter, ὡς.
Optatio, ἡ εὐχή, ὡς, Dem.
Optato, κατ' εὐχὴν, ὡς εὐχὴν.
Optica, ἡ ὀπράσις, ὡς, f. τείχην.
Optimas, ὁ ὀπράσις, ὡς, ὁ ὀπράσις, ὡς, A- ristot.
Optime, βέλτιστος, βέλτιστος, Dem. ὀπράσις, id. me gero, ὀπράσις, Isocr.

Optimus, a, um, ὀπράσις, ὡς, ὡς, Plut. βέλτιστος, ὡς, ὡς, Thuc. sum, ὀπράσις, Isocr. ὀπράσις, id.
Optio, ἡ αἰρεσις, ὡς, Dem. optionem dare alicui faciendi aliquid, δίδωμι τινί αἰ- ρεσιν πρᾶττειν τι, id. alicujus, καταπράττει τινί αἰρεσιν τινί, id. esse alicui, utrum, αἰρεσιν εἶναι τινί, ὡς τινί, id. accipere, αἰρεσιν λαμβάνειν, id.
Opto, εὐχόμεαι, majora bona, μείζονα ὀπρά- ζω, Dem. a Diis incrementum, τῶς δίδωμι ὀπράσις, Isocr. nefasta, ἀβίμιστα, Xen. au- dire aliquem, ὡς τινά δέειν, Dem.
Opulentia, ὁ ὀπράσις, ὡς, Dem. Conf. Di- vitia.
Opulenter, ὡς ὀπράσις, ὡς, Dem.
Opulentus, a, um, ὡς ὀπράσις, ὡς, id. m. Conf. Divites.
Opus, ἔργον, ὡς, D. m. aggredi, ὀπράσις ἔρ- γον, Isocr. ἀντιλαμβάνομαι τῷ ὀπράσις, D. m. bonum, τὸ ἀγαθόν, ἀτ, ma- lum, τὸ κακόν, ἀτ.
Opus est, δὲ, amicis, ὡς φίλων, Aristot. verbis, δι λέγω, id. alicui aliqua re, δὲ τινί τινί, id. πρᾶττειν τινί τινί, Dem. alicui aliqua re ad aliquid, δὲ τινί τινί, πρᾶττειν, Aristot. opus habeo alicujus rei, δίδωμι τινί, Isocr. χεῖρας ἔχω τινί, N. T. opus non habeo dicere, ὡς δὲ δει- μάσι λέγειν, Aeschin.
Opusculum, τὸ ὀπράσις, ὡς.
Ora, τὸ ὀπράσις, ἀτ, Dem.
Oraculum, ὁ χρησμός, ὡς, Plut. ἡ χρησμο- δία, ἀτ, Herodot. τὸ μαντεῖον, ὡς, Dem. τὸ μαντεῖον, ἀτ, Plato. Pythia, ὁ πρὸς τὴν Πυθίαν χρησμός, Isocr. fide di- gnissimum, μαντεῖον πιστότατον, id. ora- culum bonum dare, δίδωμι ὀπράσις, Dem. petere de aliquo, ὡς ὀπράσις, Isocr. recitare, ἀνα- γινώσκω μαντεῖον ὡς δίδωμι, Dem. hoc di- cit, μαντεῖον εἶπαι τῷ, id. adire, ὡς τινί, Plut. consulere, μαντεῖον, Plut. χρησμοτεύειν, Diod. Sic.
Oratio, ὁ λόγος, ὡς, Dem. forensis, ἡ δικο- γραφία, ἀτ, Isocr. λόγος δικαίος, id. orationem instituo, λόγον ὀπράσις, Isocr. meditor, μελετῶ, id. compono, conficio, συντίθωμαι, id. paro, παρασκευάζω, id. scribo, γράφω, Dem. συντάττω, id. confici- cio, συντίθωμαι, id. perficio, ἐξτελέζωμαι, id. finio, ἐπιδίωμι, Isocr. edo, ἐκδίδωμι, id. habeo, ὡς, Dem. adversus aliquem, δημιουργία παρὰ τινί, id. audio alicujus, ἀκούω παρὰ τινί, id.
Oratiuncula, τὸ ὀπράσις, ὡς, Isocr.
Orator, ὁ ὀπράσις, ὡς, Dem. ὁ λόγος, ὡς, id.
Oratoria, ἡ ὀπράσις, ὡς, Aristot.
Oratorie, ὀπράσις, Aeschin.
Oratorius, a, um, ὀπράσις, ὡς, ὡς, Aristot.
Orbatio, ἡ εὐχὴ, ὡς, Aristot.
Orbiculatim, κυκλῶν, ὀπράσις, Plut.
Orbicular, τὸ ὀπράσις, ὡς.
Orbis, ὁ κύκλος, ὡς, Plato. ὁ κύκλος, ὡς, Dem. in orbem, κύκλῳ, Herodian.
Orbita, ἡ τροχία, ἀτ, ἡ ἀρματοτροχία, ἀτ, Lucian.
Orbitas, liberorum, ἡ ἀπαιδία, ἀτ, Dem. ἡ ἀπαιδία, ἀτ, Plut. parentum, ἡ ὀπράσις, ἀτ, Dem.
Orbo, ὀπράσις, aliquem, τινά, Xen. liberis, ἀπαιδία, LXX. Conf. Privo.
Orbus, a, um, ὀπράσις, ὡς, ὡς, Lucian. liberis, ὁ ὡς ἡ ἀπαιδία, ἀτ, Dem. pa- rentibus, ὀπράσις, ὡς, ὡς, id.
Orchestra, ἡ ὀπράσις, ἀτ, Isocr.
Orcus, ὁ ὀπράσις, ὡς.
Ordinarius, a, um, τακτικός, ὡς, ὡς, Plato.
Ordinate, f. Ordinatum, τακτικός, τῶς, ἀτ, τακτικός, Isocr. ὡς.
Ordinatio, ἡ τῶς, ὡς, Dem. ἡ ὡς, ἀτ, Isocr.
Ordino, τάττω, mundum, f. κόσμον, Plato. omnia bene, διατάττω εὖ ὡς, Xen. mi- lites, διοικῶ τὸ στρατόπεδον, Herodian.
Ordior,

Ordior, ἀρχομαι, aliquid, τινός, Plato, te-
lam, καταβάλλομαι αἰρεσιν, Plut. te-
lam, ὁφείνω ἑστῇ, Hom. Conf. Inchoo, In-
cipio.

Ordo, ἡ τάξις, uos, vitæ, βίη, Isocr. mili-
tium, τὸ τάγμα, αὐτῷ, Plut. equestris,
τὸ τάγμα ἵππικόν, Herodian. in ordi-
nem aliquem colloco, τίθωμι τινα εἰς
τάξιν, Dem. ordinem verborum consti-
tuo f. seruo, ποίω τάξιν τῶ λόγῳ, id.
obseruo, retineo eundem, ἐμμένω τῇ τά-
ξει ὁμοίως, Isocr. desero, λείπω τὴν τά-
ξιν, Dem. in ordinem redigo, κατατάττω
εἰς τάξιν, Lys. ordinem militarem duco,
παρματάρχην, Philo. ordine eo, f. pro-
cedo, τεύχω, Sto. τεύχων ἵσταμαι, Suid.
dispono, τεύχω, Aesch. ab initio com-
memoro, ἱερίζω ἀπὸ ἀρχῆς διέρχομαι τι,
Dem.

Organice, ὀργανικῶς, Aristot.
Organicus, a, um, ὀργανικός, ἡ, ὄν, Aristot.
Organum, τὸ ὄργανον, u, Aristot.
Orgyia, ἡ ὄργυια, εἰς, Herodot.
Orichalcum, ὁ ὀρίχαλκος, u, Plato.
Orions, ἡ ἀνατολή, ἡς, N. T. αἱ ἀνατολαί,
ὄν, Herodian.

Orificium, τὸ ὄμα, αὐτῷ, Aristot.
Origanum, τὸ ὀρίανον, u, Diosc.
Originalis, e, ὅ, ἡ ἀρχή, u, peccatum,
ἀμαρτία.

Originarius, a, um, ἀρχικός, ἡ, ὄν.
Originatio, ἡ ἐτυμολογία, αἰ, Cic.
Origo, ἡ γένεσις, uos, Plato, ἡ ἀρχή, ἡς, id.
i. e. causa, ἡ αἰτία, αἰ, Plut. verborum,
ἡ ἐτυμολογία, αἰ, Cic.

Orior, γίνομαι, Xen. Conf. Nascor.
Oriundus, a, um, ὁ, ἡ ἡ δῆλοι, u, Dem.
ab aliquo, γίνομαι παρὰ τινός, Isocr.

Oriza, vide Oriza.
Ornamentum, τὸ κόσμημα, αὐτῷ, Plato, ὁ
κόσμος, u, Aristot. ornamento esse alicui,
κόσμον εἶναι τινί, Plut.

Ornate, κοσμητικῶς.
Ornatio, ἡ κόσμησις, uos, Aristot.
Ornatus, ὁ κόσμος, u, Dem.
Ornithotropium, τὸ ὀρνιθοτροφεῖον, u.
Orno, κοσμέω, urbem, πόλιν, Dem.

Oro, δέχομαι, aliquem aliquid, τινός τι, De-
mosth. aliquem, ne succenseat, παρατρέψω
τινὰ μηδὲν ἀχθιδεύσαι, Dem. & posulo
hoc ab omnibus, δέχομαι & αἰδέομαι παρὰ
πάντων, id. vos & obsecro, ἱκετεύω ὑμᾶς
& ἀντιβόλῳ, id. i. e. orationem habeo,
ῥήμα, Dem.

Orphanus, ὁ ὀρφανός, ὄ, Dem.
Ortus, us, ἡ ἀρχή, ἡς, Dem. Conf. Initium.
Orthodoxia, ἡ ὀρθοδοξία, αἰ, Bas.
Orthodoxus, a, um, ὁ, ἡ ὀρθόδοξος, u.
sum, ὀρθόδοξος, Bas.

Orthographia, ἡ ὀρθογραφία, αἰ, Gramm.
Ortus, a, um, γίνομαι, uia, os, Demosth.
Conf. Natus.

Oryza, ἡ ὄρυζα, uos, Diosc.
O si, εἴθε, scriberet, γραφίης, Plato, scripserit,
ἱγραψέ, Xen. Conf. Utinam.

Os, oris, τὸ στόμα, αὐτῷ, Dem. aperire
non audere contra aliquem, διαίρειν τὸ
στόμα πρὸς τινός, id. audire ex
ore alicuius, ἀκούειν ἐκ τοῦ στόματος τι-
νός, id. obturare alicui, ἀποσφρατίζειν τινά,
id. ἐνερπάζειν στόμα, id. in ore omnium
haec sunt, ταῦτα ὑπὸ πάντων ταυθύν-
ονται, Plut. πᾶσι διὰ στόματός ἐστι, id.
aperio, & solvo, ἀνοίγω & λύω στόμα, id.
contineo, ἔχω στόμα, Soph. in ore habeo,
εἶναι στόμα ἔχω, Xen. uno ore, ἐξ ἑνὸς στό-
ματος, Plato, in os f. buccam verire,
ὅτι στόμα ἐρχομαι, id. i. e. facies, ἡ ὤψις,
uos, Dem.

Os, ossis, τὸ ὄστέον, contr. ἑστῶν, ὄ, Plut.
Oscitantes, ἀμολῶς, Isocr. ὀλιγάρας, Dem.
Oscitatio, ἡ χάσμα, uos, Aristot.
Oscito f. Oscitor, χαρμάσσομαι, Al. Apr.
Osculatio, τὸ φιλεῖν, αὐτῷ, Lucian.
Osculor, φιλεῖν, aliquem, τινά, ore admoto,
πρὸς σῶματι, Xen. alicuius manus & pedes,

καταφιλεῖν τινός χεῖρας & πόδας, id. com-
plector aliquem & osculor, συλλαμβάνω
τινὰ & φιλεῖν, Plut.

Osculum, i. e. os parvum, τὸ σματίον, u,
τὸ στόμιον, u, Aithen. i. e. basium, τὸ φι-
λήμα, αὐτῷ, Lucian. do, καταφιλεῖν. Conf.
Osculor.

Ofor, ὁ μετατής, ὄ.
Oseus, a, nm, ὁ, ἡ ὁσάδης, uos, Aithen.
ὄσιν, uos, uos.

Officium, τὸ ὄφειον, u.
Offuarium, τὸ ὄσδοχεῖον, u.

Ostendo, δείκνυμι, aliquid breviter, διὰ βρα-
χίον τι, Dem. aliquid satis, ἀποδείκνυμι
τι ἱκανῶς, Isocr. aliquid manifeste, ἀπ-
δείκνυμι τι φανερώς, Dem. δείκνυμι τι (α-
φῶς, id. admodum accurate alicui aliquid,
πάνυ ἀκριβῶς ἀποδείκνυμι τί τινι, id. ali-
cui, quod, δηλώω πρὸς τινα, uos, Isocr.
me optime, ἀπαρίχομαι αὐτὸν βελτίστως, id.

Ostentatio, ἡ ἀποδείξις, uos, divitiarum, vi-
rium, ἀλάττω, ῥάμνις, Isocr. ἡ ἀλαζονεία,
αἰ, Dem.

Ostentator, ὁ ἀλαζών, uos, Dem. ὁ ἀλαζο-
νιστής, u, id.

Ostentio, ἀλαζονίζομαι, Isocr. vires, ποίω-
μαι ὑπερβῆναι τὸ ῥάμνις, id. aliquid, ἐμπο-
νέω τινί, Dem.

Ostentum, τὸ λαμπεῖον, u, Dem. τὸ τίρας,
αὐτῷ, Plut.

Ostarius, ὁ θυρωρὴς, ὄ, N. T.
Ostiatim, ἡ θυρία.

Ostium, τὸ θυρίδιον, u.
Ostium, ἡ θυρία, αἰ, Xen. Conf. Janua,
Foris, fluvii, τὸ στόμα ποταμοῦ, Aristot.
ἡ ἐσβολή, ἡς, Paul.

Ostrea, τὸ ὄστρεον, u, Plut.

Ostreus, a, um, ὁ, ἡ ὄστρεός, uos.

Ostreum, τὸ ὄστρεον, u, Plut. τὸ ὄστρεον, u,
Aithen.

Ostrinus, a, um, ὄστρεός, αἰ, uos.

Otiolum, τὸ ὀλιθίδιον, u.

Otiolus, ὁ ὀλιθίος, Dem. ἀργίος, id. Conf. O-
tium.

Otiolus, ὁ ὀλιθίος, Dem. ἀργίος, id. Conf. O-
tium.

Otiolus, ὁ ὀλιθίος, Dem. ἀργίος, id. Conf. O-
tium.

Otiolus, ὁ ὀλιθίος, Dem. ἀργίος, id. Conf. O-
tium.

Otiolus, ὁ ὀλιθίος, Dem. ἀργίος, id. Conf. O-
tium.

Otiolus, ὁ ὀλιθίος, Dem. ἀργίος, id. Conf. O-
tium.

Otiolus, ὁ ὀλιθίος, Dem. ἀργίος, id. Conf. O-
tium.

Otiolus, ὁ ὀλιθίος, Dem. ἀργίος, id. Conf. O-
tium.

Otiolus, ὁ ὀλιθίος, Dem. ἀργίος, id. Conf. O-
tium.

Otiolus, ὁ ὀλιθίος, Dem. ἀργίος, id. Conf. O-
tium.

Otiolus, ὁ ὀλιθίος, Dem. ἀργίος, id. Conf. O-
tium.

Otiolus, ὁ ὀλιθίος, Dem. ἀργίος, id. Conf. O-
tium.

Otiolus, ὁ ὀλιθίος, Dem. ἀργίος, id. Conf. O-
tium.

Otiolus, ὁ ὀλιθίος, Dem. ἀργίος, id. Conf. O-
tium.

Otiolus, ὁ ὀλιθίος, Dem. ἀργίος, id. Conf. O-
tium.

Otiolus, ὁ ὀλιθίος, Dem. ἀργίος, id. Conf. O-
tium.

Otiolus, ὁ ὀλιθίος, Dem. ἀργίος, id. Conf. O-
tium.

Otiolus, ὁ ὀλιθίος, Dem. ἀργίος, id. Conf. O-
tium.

Otiolus, ὁ ὀλιθίος, Dem. ἀργίος, id. Conf. O-
tium.

Otiolus, ὁ ὀλιθίος, Dem. ἀργίος, id. Conf. O-
tium.

Otiolus, ὁ ὀλιθίος, Dem. ἀργίος, id. Conf. O-
tium.

Otiolus, ὁ ὀλιθίος, Dem. ἀργίος, id. Conf. O-
tium.

Otiolus, ὁ ὀλιθίος, Dem. ἀργίος, id. Conf. O-
tium.

Otiolus, ὁ ὀλιθίος, Dem. ἀργίος, id. Conf. O-
tium.

Otiolus, ὁ ὀλιθίος, Dem. ἀργίος, id. Conf. O-
tium.

nam, ἡς, Xen. ὁ χολός, ὄ, id. praebeo, χι-
λός, id.

Pacate, εἰρηνικῶς, Isocr.

Pacator, ὁ εἰρηνόποιος, ὄ, N. T.

Pacatus, a, um, ὁ εἰρηνικός, ἡ, ὄν, Isocr. εἰρ-
νωδύμενος, uos, uos, regio, χώρα, Polyb.

Pacificatio, ἡ διαλλαγή, ἡς, Dem.

Pacificator, ὁ εἰρηνόποιος, ὄ, N. T. ὁ διαλω-
λαστής, ὄ, Dem.

Pacifico, διαλλάττω, quosdam, τινάς, Αε-
κχλ.

Pacificus, a, um, εἰρηνικός, αἰ, αἰ, Thuc.

Pacator, συμφωνία, cum aliquo denario in
diem, μετὰ τινός ἐν δυνάμει τὴν ἡμέ-
ραν, N. T. τινὶ δυνάμει, ibid. bona fide,
σωμαλλήτῳ μὲν αἰετῇ, Aristot. de produ-
ctione patriæ, συντίθεται ἀποδοσὶν ἀνα-
τρίδῳ, Herodot. aliquid cum aliquo, τὸ
πρὸς τινα, Xen. cum aliquo, ἐμολογία
τῇ, Dem. de mercede, μετὰ, id. de cade,
φόνος, id.

Paco, ἰσσοκομαι, aliquem, τινά, Plut. ἱξι-
λάομαι τινα, Xen.

Pactio, ἡ συνθήκη, αἰ, ἡ συνθήκη, uos, Dem.
ἡ συμφωνία, uos, Thuc.

Pactum, ἡ ὁμολογία, αἰ, Dem. ἡ συνθήκη,
u, id. τὸ συγκατέθετον, id. τὸ ἐμολογί-
ον, u, id. seruo, ἱμάρω τὰς ὁμολογίας,
Dem. φιλάττω τὴν συνθήκην, id. διαφω-
λάττω τὴν συνθήκην, Isocr. violare f. ne-
gligere, παραβαίνειν τὴν ὁμολογίαν, Dem.
πυλὴν παρὰ τὴν συνθήκην, id.

Pacan, ὁ παῖς, αὐτῷ, pacanem cano, παῖδων
ἀδῶ, Dem. παικίζω, Thuc.

Pedagogium, τὸ παιδαγωγεῖον, u, Dem.

Pedagogus, ὁ παιδαγωγός, ὄ, Plut.

Pedicator f. Pædico, ὁ πυρρὴς, u.

Pædor, ὁ αὐχμὸς, ὄ.

Pætonia, ἡ παιανία, αἰ, Thuc.

Paganalia, τὰ καμπητικά, αἰ, αἱ καμπη-
τικαὶ ἡμέραι.

Paganicus, a, um, καμπητικός, ἡ, ὄν, Synes.

Paganus, ὁ καμπητής, u, Synes.

Paganus, a, um, καμπητικός, ἡ, ὄν, Synes.

Pagatim, ἡ καμπή, Plut.

Pagella, τὸ σελίδιον, u, Polyb.

Pagina, ἡ σελίς, id, Dion. Hal.

Paginula, idem quod Pagella.

Pagus, ἡ κάμψ, uos, Thuc.

Pala, τὸ ἀλάττω, u, annuli, ἡ σελίς, id, Lys.
ἡ σφινδόνη, u, Cl. Al.

Palæstra, ἡ παλαίστρα, αἰ, Xen.

Palæstris, ἡ παλαίστρα, u, Plut.

Palæstricus, a, um, παλαίστρικός, ἡ, ὄν, A-
ristot.

Palam, ἀντιπαύω, adulari, ἀντιπαύω κολα-
κεῖν, Isocr. vincere, εἰς φανερὰ κατέβη,
Dem. fieri, εἰς φανερὰ γίνεσθαι, id. facere,
φανερὰ ποιεῖν, scribit, ἀντιπαύω γράφει,
Dem. convicius injuriarum, ὅπως ἀδίκως,
id. esse, ἐμολογῶ, Isocr. φανερὰ εἶναι πᾶσι,
id. πρόδηλον εἶναι, Dem.

Palatium, σπινθῆρ, Isocr.

Palatio, ἡ σελήνη, uos, ὁ χαρμαστὴς, ὄ, A-
ithen.

Palatium, τὸ παλάτιον, u, Plut. τὸ βασι-
λεῖον, u, Isocr.

Palatum, ὁ ἀνίσταται, u, Gal. ἡ ἀνίσταται,
αἰ, Plut. τὸ ἀνίσταται, u, Eustath.

Palea, τὸ ἀχρὸν, u, Xen.

Palearis, e, ὁ, ἡ ἀχρὸς, uos, Aristot.

Palearium, ὁ ἀχρὸς, uos, Aristot.

Palimpsestus, ἡ ἀνίσταται, u, Plut.

Palinodia, ἡ ἀνίσταται, αἰ, Isocr. palino-
diam cano, ἀνίσταται ἀδῶ, Suid.

Palla, ἡ χλαίνα, uos, Hom.

Pallace, ἡ παλάκη, u, Aristot.

Pallas, ἡ Παλλὰς, αὐτῷ.

Palleo f. Palleco, ἀχρὸς, Herodot.

Palleatus, a, um, τριζώνιον ἔχων, uos, u,
Lucian. τριζωνοφόρος, uos, u, Plut.

Pallidus, a, um, ἀχρὸς, αἰ, ὄν, Aristot. ὁ, ἡ
λεῖψαι, u, Gal.

Pallio, ἀνίσταται, ἀνίσταται.

Pallioium, τὸ ἱματίδιον, u, tritum, τὸ τρι-
ζώνιον, u, Lucian.

Pallium,

P A L P A P

Pallium, τὸ ἱμάτιον, *v.* Dem. tritum, ὁ τρί-
των, *αιθ.*, *Athen.*
Palma, pars manus, ἡ παλάμη, *νε.* arbor, ἡ
φοῦξ, *ισθ.*, *Diofsc.* i. e. victoria, ἡ νίκη,
νε. Conf. *Victoria.*
Palmaris, *ε.* σπιθαμαῖος, *αια.* αἶος, *Diofsc.*
Palmes, τὸ κλῆμα, *ατθ.*, *Theophr.*
Palmo, σπυδία, *Aristot.*
Palmus, ἡ σπιθαμή, *νε.* *Diofsc.* ὁ δοχμή, *νε.*
Paus.
Palo, συναυλῶν, *Aristot.* σχολοπίζω, *ευν-*
ρια. *Thuc.*
Palor, περιφέροναι, *ευν.* *Plato.*
Palpamentum f. Palpatio, τὸ θάπνυμα, *ατος.*
Plut. ἡ θωπεία, *αι.* *Xen.*
Palpebre, τὰ βλέφαρα, *ων.* *Diofsc.*
Palpitatio, ὁ παλμός, *ῥ.* ἡ ἀσπασίς, *εως.*
Palpito, σπαιρω, *Athen.* ἀποσπαράσσω, *Hip-*
poer. σπασπαιρ, *Plut.*
Palpo, καταψάω, *Xen.* i. e. adulo, *θαπδία.*
Conf. *Adulo.*
Palpum, ἡ θωπεία, *αι.* *Xen.*
Paludamentum, ἡ χλαμύς, *δδθ.*, *Plut.* ἐν-
χλαμύς, ἡ στρατηγική ἐσθής, *ιδ.*
Paludatus, *α.* *um.* χλαμυδατός, *ῥ.* *ὄν.*
Palumba & Palumbes, ὁ φάπθ, *α.* *Lucian.*
ἡ φάναξ. *φάπθ.*, *Eriph.*
Palumbinus, *α.* *um.* ἐσσηνός, *ῥ.* *ινη.* *ινον.*
Palus, ἡ ὁ ἑλκός, *οπθ.*, *Diofsc.* ἡ χάραξ,
αιθ., *Aristot.*
Palus, udis, τὸ ἑλκός, *εθ.*, *Plato.* ἡ λίμνη,
νε. ut Mæotis, Μαϊωτίς, *ιδθ.*, *Paus.*
Paluster f. Palustris, *ε.* λίμνη, *αια.* αἶον,
Plut. ὁ ἡ λίμνης, *εθ.*, *ιδ.* ἑλκός,
εία. *ειον.* *Aristot.* ὁ ἡ ἑλκός, *εθ.*, *ιδ.*
Pampinaceus, *α.* *um.* οἰνάρης, *εία.* *ειον.* *A-*
then.
Pampinatio, ὁ οἰνισμός, *ῥ.* ἡ βλαστολογία,
αι. *Theophr.*
Pampineus, *α.* *um.* ὁ οἰνάρης, *εία.* *ειον.* *Athen.*
Pampino, οἰνρίζω, *Athen.* βλαστολογίω, *The-*
ophr.
Pampinosus, *α.* *um.* ὁ ἡ οἰνάρης, *εως.*
Pampinus, τὸ οἰνάρης, *α.* *Theophr.* τὸ κλῆμα,
ατος. *Aristot.*
Panacea, ἡ πανάκεια, *αι.* *Diofsc.*
Panaces, τὸ πανάκεις, *τος.* *Strabo.*
Panarium, ἡ κάρδος, *α.* *Lucian.*
Pandectæ, αἱ πανδέκται, *ῥ.* *Pande.*
Pandiculatio, τὸ σκερδίνημα, *ατος.* ὁ σκερ-
δίνισμός, *ῥ.* *Col.*
Pandiculus, σκερδίνισμός, *Aristot.*
Pando, κυρτύνω, *Xen.* i. e. explico, ἐκπι-
τάζω.
Pandura, ἡ πανδύρα, *αι.* *Poll.*
Pandus, *α.* *um.* κυρτός, *ῥ.* *ὄν.*
Panegyricus, *α.* *um.* πανηγυρικός, *ῥ.* *ὄν.*
Isoc.
Panegyris, ἡ πανήγυρις, *εως.* *Dem.*
Pango, πηγνύμι, *Χει.* inducias cum aliquo.
πείνωμα ἄνεχας πρὸς τινα, *Æschin.*
Panicum, ὁ ἑλκός, *α.* *Diofsc.* i. e. terror
panicus, τὸ πανικός, *ῥ.* *Cic.* Πανικός θο-
ρυβός, *Plut.*
Panificium, ἡ ἄρτοποιία, *αι.* *Xen.*
Panifex, ὁ ἄρτοποιός, *ῥ.* *Plut.*
Panis, ὁ ἄρτος, *α.* *Dem.* panem facio, ἄρ-
τοποιίαν *Xen.* formo, διαπρίζω, *Bud.* pa-
nis azynus, ὁ ἀζυμίτης, *α.* *LXX.* dul-
ciarius, ἄρτος ἄρτυτός, *furfuraceus*, ἄρτος κρι-
θίτης, *α.* *Theodor.* hordeaceus, ἄρτος κρι-
θίτης, *LXX.* simlagineus, ὁ σιμιδαλίτης,
α. *Athen.* mecidus, ἄρτος ἐντατίων, *LXX.*
butyratus, ὁ βυτυράτης, *α.* *cibarius*, ὁ αὐ-
τοκυρτίτης, *α.* *Lucian.* bis coctus f. nauti-
cus, ἄρτος διπυρός, *Suid.* fermentatus,
ζυμώτης, *α.* *Athen.* filagineus, ὁ σιμιδαλί-
της, *α.* subcinericius, ἄρτος ὑδαρτίτης, *Pöhl.*
excavatas pro jure hauriendo, ἡ μυσίδα,
νε. *Eustath.*
Pannosus, *α.* *um.* ὁ ἡ κατόρραφος, *α.* *Luc.*
Pannus, ὁ ῥάκος, *α.* *N. T.*
Panther f. Panthera, ὁ πάθος, *νε.* *Xen.*
Papa, ὁ πάππας, *α.*
Papæ! βαβαί, *Plato.* felicitatem, τὴν ἑυδαι-
μονίαν, laudem, παπαὶ τῶν ἱπαιάνων, *Lu-*
cian.

P A P P A R

Papaver, ἡ μῆκαν, ἀνθερ, *Diosc.*
 Papaveretus, α, um, μυκατωκέας, ἡ, ἐν, *Athen.*
 Papilio, ἡ ψίχην, ης, *Plut.*
 Papilla, ἡ θηλή, ἡς, *Aristot.*
 Pappas, ὁ πάππας, υ, *Aristoph.*
 Pappo, παππάς, *Hom.*
 Pappus, ὁ πάππος, υ, *Aeschin.*
 Papula, τὸ ἰσθμύμα, ατις, *Plin.*, τὸ ἰσθ-
 μμα, ατις, *Gal.* τὸ ρόμα, ατις, *Diosc.*
 Papyraceus, α, um, παπύριος, ἰνα, ἰων.
 Papyrus f. Papyrus, ὁ vel ἡ πάπυρος, υ,
Theophr.
 Par, i. e. *aqualis*, ἴσος, ἴση, ἴσον, *Dem.* ὁ
 μοσος, οἷα, οἷον, *Isocr.* numero, ὁ καὶ ἡ ἰσά-
 ριμος, υ, *Herodian.* est, ἄξιον, ἰσχυριον,
 προσήκον, εἰκόσ, ὅν, ἡμιμῖν ἴσι, *Dem.*
Isocr. alii, sum alicui rei, ἀκούω ὅτι τι,
Plato, πρὸς τι, *Chrys.* pari refero, μετρίω
 τῷ ἴσῳ, *Paus.* quarundam rerum, τὸ
 ζυγος, εως, τιγών, v. g. accipitrum, ἰσά-
 καν, *Herodot.*
 Parabilis, ε, ὁ καὶ ἡ ὑπόριτος, υ, *Naz.*
 Parabola, ἡ παραβολή, ἡς, *N. T.*
 Paradoxus, α, um, ὁ καὶ ἡ παράδοξος, υ, *Lu-
 cian.*
 Paradisus, ὁ παράδεισος, υ, *Xen. N. T.*
 Parallelus, α, um, ὁ καὶ ἡ παράλληλος, υ,
Polyb.
 Paralyticus, ἡ παράλυσις, εως, *Gal.*
 Paralyticus, α, um, παραλυτικός, ἡ, ἐν, *N. T.*
 Paranympheus, ὁ παράλυμος, υ, *Hesych.*
 Paraphrasis, ἡ παράφρασις, εως.
 Parafanga, ὁ παρασάγγας f. παρασάγγης, υ,
Herodot.
 Parasita, ἡ παράσιτος, υ.
 Parasitatio, ἡ παρασίτησις, εως.
 Parasitor, παρασίτης, ὡς, *Athen.*
 Parasitus, ὁ παράσιτος, ὤ, *Athen.*
 Parate, κατασκευάζομαι, ἰτοιμάς, *Isocr.*
 Paratus, α, um, ἑτοιματός, οἶμαι, οἰμεν, ad
 dicendum, λέγειν, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ πρόθυμος,
 υ, ἵμν ad faciendum, εἰμι σπειν, *Dem.*
 παρασκευάζομαι, ἑν, ἑν, & volens fa-
 cere, καὶ θέλω ποιῆν, id.
 Parce, φειδομένως, *N. T.*
 Parcimonia, ἡ φειδαλία, ας, *Naz.* ἡ φειδα-
 λία, *Aristot.*
 Parco, φειδομαι, pecuniis, χρημάτων, *Xen.*
 alicui, τίνος, *Plut.* mihi pro dignitate, ἀ-
 ξίως φειδομαι ἑμαυτοῦ, *Isocr.*
 Parcus, α, um, φειδαλὴς, ἡ, ον, *Aristot.* φει-
 δομένος, ἑν, ἑν, *Dem.*
 Pardus, ὁ σκῆν, υ, ἡ σκῆδαλις, εως, *A-
 ristot.*
 Parens, ὁ γενίτης, εως, *Dem.* ὁ τρεῖς, εως, id.
 plur. Parentes, οἱ γονεῖς, ἑν, *Dem.*
 Parentalia, τὰ ἐορτάσματα, αν, ὁ καθαρ-
 σμός, ὤ, *Lucian.*
 Parentatio, ὁ ἐορτασμός, ὤ, *Plut.*
 Parento f. Parentor, ἐορτάζω, *Paus.* καθαρ-
 τίζω, *Lucian.*
 Pareo, φαίνομαι. Conf. *Aspereo*, i. e. obe-
 dio, ὑπακούω. Conf. *Obedio*.
 Paries, ὁ τοίχος, υ, *Thuc.*
 Parietina, ὁ τοίχος ἡ φανερή, *Thuc.*
 Parilis, ε, ὁ καὶ ἡ σκῆν, υ, *Polyb.*
 Parilitas, τὸ σκῆν, υ, ἡ ἰσότης, ης, *Plut.*
 Pario, τινῶ, *Dem.* ὑποτίκω, *Plut.* ἐκτίκω,
Plato, potentiam, ἀμειψίζωμαι διωσάμεν,
Aristot.
 Pariter, ἴσως, *Dem.*
 Parma, ἡ σκῆν, id, *Xen.*
 Parmatus, ὁ σκῆν, ὤ, *Dem.*
 Parmula, τὸ σκῆν, υ.
 Paro, παρασκευάζομαι, me ad certamen,
 ἑμαυτοῦ πρὸς ἀγῶνα, *Dem.* copiam mili-
 tum, ἑτοιμάζω χεῖρα πολλῶν, *Asp.* Conf.
Compareo.
 Parricida, ὁ πατροκλίας, υ, *Dem.* ὁ πατρο-
 κλίας, αντε, *Lucian.* ὁ πατροκλίας,
 υ, *Plut.*
 Pars, τὸ μέρος, ε, civitatis, σέλις, *Dem.*
 officii, ἡ δυνάμεις, id. suffragiorum, ἡ δ.
 ἡσπεν, id. adversa, τὸ διάφορον, υ, *Dion.*
Hal. in partes divido, διαίρωμαι εἰς μέρη,
Dem. distractum esse in partes, διίσταται

P A R P A T

οἷον μὲν, ἰδ. partem alicujus capere, λαμβάνειν μέρος τι, ἰδ. partes alicujus tueri, μετὰ τοῦ τῷ, *Lyc.* αὐτὴν τινι ἰδ. *Xen.* in partem meliorem accipere, ὅπῃ τὰ ὑποκείμενα λαμβάνειν, *Nax.* aliqua ex parte, μέρος τι, *Thuc.* nulla ex parte, μηδαμῶθεν, omni ex parte, πᾶσι παντί, *Dion. Hal. πάντῃ, Aristot.*
Parifimonia, vide *Parcimonia*.
Particeps, ὁ καὶ ἡ μέτοχος, α, *Plat.* κοινός, ἡ, ὅν, *Dem.* operis, *Σωκράτης*, ἡ, *cr.* id. sum alicujus rei, μετίχων τινός, *Ifoer.* alicujus cum aliquo, τινός τινι, *Plato*, participem facio alicujus rei, μεταδιδάμι τοῦ, *Ifoer.*
Participo, μετίχων, aliquam rem cum aliquo, τινός τινι, *Plato*. Conf. *Particeps*.
Particula, ἡ μέρος, ἰδ. *Ifoer.*
Particulatim, καὶ μέρος, *Dem.*
Partim, καὶ μέρος, *Dem.* partim superbe, partim abjecte, partim libidinose, τὰ μὲν ὑπερηφάνως, τὰ δὲ ταπεινῶς, τὰ δὲ ὑπερ-κράτως, *Dem.*
Partio f. *Partior*, μέρω, aliquid, τι, *Aristot.* cum aliquo, διακίνω τί τινι, *Ifoer.* τὴν πρὸς τινι, *Dem.* Conf. *Divido*.
Partite, μεμερισμένως.
Partitio, ὁ μερισμός, ὅ, *Aristot.*
Partiter, ὁ μεριστῶν, ὅ, *N. T.*
Parturio, αἰδῶν, *Plut.*
Partus, us, ὁ τέκος, α, *Aristot.*
Parvitas, ἡ μικρότης, ἡτοῦ, *Plato*.
Parum, μικρόν, *Ifoer.* μικρῶς, *Herodotus*, abfuit, quin incidissent, μικρὸν ἀπέλιπον, μὴ ἀπελίστην, *Ifoer.* quin expugnarent, μικρὸν ἀπελίσπον ἐν πολιορκίᾳ, *Lucian.* quin mortuus essem, παρὰ μικρόν ἄλθον ἀποθανεῖν, *Ifoerat.* quin mancipia facti effe-
 runt, παρὰ μικρόν ἡλδομὴν ἱκανοπραπτοὶ ἐ-
 ναι, ἰδ. quin ego, ille, &c. faciat, ὀλίγον, μικρὸν δέω, δέω σοῦν, *Plato*, *Ifoer.* pro-
 sum, καὶ μικρὸν ἀφελία, *Ifoer.*
Parumper, μικρόν ὅσον, ὀλίγον ἔσον, διὰ μι-
 αρά.
Parus, ἡ εὐχέλαιος, ὅ, *Aristot.*
Parvulus, a, um, ὅταν *Σμικρὸς*, α, ὅν.
Parvus, a, um, μικρός, α, ὅν, *Dem.* parvū facio f. perdo aliquid, πᾶν ὀλίγον ἀπώματι-
 τι, *Ifoer.* ὀλιγαρίως τινός, ἰδ. ὀλιγαρίως
 ἔχω τινός, ἰδ. πρὸς τι, *Æschin.* καταφρό-
 νια τινός, ἰδ. ἀμελῶς ἔχω τινός, *Xen.*
Pascha, τὸ πάσχα, ατοῦ, *N. T.*
Pasco, νίμα, armenta in agro, τὸ βοσκή-
 ματα ἐν χάρῃ, *Dem.* oculos, εἰς ὑπὲρ
 ὀφθαλμοῦ συντελεῖα, *Æl.* ὑπαχίαν ἐν τῷ
 ὀφθαλμοῖς φέρω, *Asch. Tat.*
Pascuum, ὁ νομός, ὅ, *Aristot.* τὸ βοσκημα, α-
 τοῦ, *Plut.* boum, τὸ βοσκόσιον, α, *Strabo*.
Pascuus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐνομος, α,
Passer, ὁ στροβός, ὅ.
Passerculus, τὸ στροβίσκος, α, *Athen.*
Pasim, ἰκασότε, *Herodot.* ἀνδῶν, *Plut.* πολ-
 λαχῶ, *Ifoer.*
Passus, us, τὸ βῆμα, ατοῦ, *Xen.* mensura,
 ἡ ὀργυζία, ὅ, ἰδ.
Pastillus, ὁ τροχίσκος, α, *Cels.*
Pastinatio, ἡ *Σκαρία*, ας, *Suid.*
Pastinum, τὸ *Σκαφίον*, α, *Plut.*
Pastio, ἡ νόμωσις, εας.
Pastor, ὁ νομαύς, εας, *Xen.* proprie οὐκί-
 ης ποιμὴν, ἰδ. *Plato*.
Pastoralis, ε, f. *Pastoritiuus*, a, um, ποιμνί-
 κος, ἡ, ὅν, *Philo.* νομαστικὸς, ἡ, ὅν, sci-
 entia, ὁπάσημν, *Plut.*
Pastus, us, ἡ νομή, ἡς, *Xen.*
Patefacio, ἀνοίγω, alicui aliquid, τί τινι,
Plut. Conf. *Manifesto*.
Patefactio, ἡ ἀνοίξις, εας, *Bos.* i. e. revelatio, ἡ
 ἀνεκάλυψις, εας, ἡ ἀνεκάλυψις, εας, *N. T.*
Patella, τὸ λακόνιον, α, *Aristoph.*
Patenter, ἀνοικταί.
Pateo, ἀνοίχμας, *Aristot.* i. e. manifestus
 ium, ἀνεκάλυπτος, *Dem.*
Pater, ὁ πατήρ, τρις, *Dem.* naturalis, φύ-
 σις πατήρ, ἰδ. adoptativus, πατήρ φαν-
 σόμενος, ἰδ. familiae, ὁ οἰκονομάρχης, α,
Plut.

Plut. *pates* confcripti, *πατέρες Συλ-
λαμμένοι*, *id.* a patre, *πατρώδην*, *id.*
Patera, τὸ δέπας, *αθ.*, *Arben.*
Paternus, a, um, *πατρῶς*, ὡς, φον, *virtus*,
ἀρετὴ, *Dem.* *gloria*, δόξα, *id.* *πατρῶς*,
ία, *ion*, *id.* *πατρικός*, ἢ, ὄν, *amicitia*, φι-
λία, *Dem.*
Pateſco, ἀνοίχομαι. *Conf.* *Pateo*.
Pathicus, a, um, *παθικός*, ἢ, ὄν.
Patibilis, e, *παθίτος*, ἢ, ὄν *Aristot.*
Patibulus, ὁ στυβός, *ῥ.*, *Plut.*
Patiens, ὑπομονητικός, ἢ, ὄν, *Baſ.* *laborum*,
καρτερικός, ἢ, ὄν, *πόνων*, *Xen.*
Patienter, καρτερικῶς, ἀνικλῶς, *Dem.* *fero*
aliquid, εὖ μάλα τλημόνας τι ὑπομένω,
Ælian.
Patientia, ἡ ὑπομονὴ, *ῥ.*, *N. T.* ἡ καρτερήσις,
ies, *Plato.* ἡ καρτερία, *as*, *Dem.*
Patina, ἡ λακάνη, *ῥ.*, *Plut.* ἡ λοπάς, ἄδος, *id.*
Patior, πάσχω, *aliquid*, *Plut.* *Iſocr.* ὑπομένω
τι, *Xen.*
Patratio, ἡ διάπραξις, *ies*, *Plato.*
Patria, ἡ πατρίς, *id.*, *Dem.*
Patriciatuſ, *us*. ἡ τῆς πατρικίαν τόξις.
Patricida, *vide* *Parricida*.
Patriciuſ, ὁ πατρικίος, *us*, ὁ ἑυπατρίδης, *us*,
Herodian.
Patrie, *πατρικός*, *Aristot.*
Patrimoniuſ, τὸ πατρῶν, *ων*, *Dem.* ἡ πα-
τρὰ τῷ πατρός ἑστία, *id.* ἡ πατρὶς ἑστία,
Lucian. *coniungo*, ἀναλέγω τὴν πατρῶν
ἑστίαν, *Dem.* *magnum accipio*, πολλὴν ἑ-
στίαν παραλαμβάνω ἀπὸ τοῦ πατρός, *id.*
obtinere poſt obituſ patris, τὸ πατρῶν
ἔχειν μὴ τὴν τῷ πατρός τελευτησῶν, *id.*
privari, *s.* *excidere patrimonio*, διαμαρ-
τάνειν τῆς πατρῶν, *id.* ἐκπίπτειν ἐκ τῆς
πατρῶν, *Iſocr.* *fraudari* ab aliquo, δροσε-
ρεῖσθαι τῆς πατρῶν ὑπὸ τινος, *Dem.*
Patrimuſ, a, um, ὁ vel ἡ πατὴρ ἑστῶ, ὁ ἢ ἡ
ἀμφιβαλὴς, *id.*, *Plut.* ὁ γονὶς ἀμὰ ἀμ-
φοτέρω εἶσιν, *Poll.*
Patrifo, *πατρίζω*, *Herodian.*
Patriuſ, a, um, *πατρικός*, ἢ, ὄν, *Dem.*
Patro, *διαπράττω*, *aliquid*, *τι*, *Xen.*
Patrocinium, ἡ *ζωνοφορία*, *as*, *Dem.* ἡ προ-
στασία, *as*, *Plut.*
Patrocinor, *ζωνοφορέω*, *aliqui*, *τῷ*, *Dem.*
ζωνίρω τινί, *id.* *ζωνίπῳ* τινι, *id.*
Patrona, ἡ *ζωνοφορῶν*, *us*.
Patronuſ, ὁ *ζωνοφορῶν*, *us*, *Dem.* ὁ *ζωιδι-
κός*, *us*, *id.* *templi*, ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ, *id.* *pa-
tronum deligo legis*, αἰρέω *ζωιδίκων* τῶν
νόμων, *id.* *decerno*, χειροτονέω *ζωιδίκων*
ὑπὲρ τινος, *id.* *adhibeo cauſis*, καλέω
ζωνοφορον ἀγῶνι τινι, *id.* *adſciſcere ſibi*, *πα-
ρακαλοῦμαι* τὸν *ζωνοφορῶντα* ἑαυτοῦ, *id.* *de-
ſtitui patronis*, ἐρημεύω *ζῶνιδος* τῆς ἐρύ-
των, *id.*
Patrueliſ, ὁ ἀνεψιός, *us*, *Dem.* ἀνεψιός πρὸς
πατέρα, *id.* ἀνεψιός ἐκ ἀπατραδέλφων, *id.*
ὁ ἀνεψιάδης, *us*, *id.*
Patruuſ, ὁ *πατραδέλφος*, *us*, *Dem.*
Patuluſ, a, um, *ἀνεκτός*, ἢ, ὄν.
Pauciloquium, ἡ *παιρολογία*, *us*.
Pauca, ἡ ὀλιγοπία, *us*, *Theophr.*
Paucuſ, a, um, ὀλίγος, ὡς, *ion*, *Thuc.*
pauci numero, ὀλίγοι ὄντες ἢ ἀριθμοὶν,
Iſocr. *pauciores aliis*, *σπανιώτεροι* ἄλλων,
idem, *pauci auxiliores*, ἐρημῶς βοηθῶ-
ντες, *idem*, *paucis dicere*, *ζωντόμας*
διαλέγεσθαι, *idem*, *διὰ βραχίων ποιεῖν* ἢ λό-
γον, *idem*.
Paveo *s.* *Paveſco*, *φειδίζομαι*, *Xen.* *aliquid*,
φειδίσας ἔχω πρὸς τι, *Dem.* *mente*, ἀδ-
μονίω τὴν ψυχὴν, *Xen.*
Pavide, *φειδίζας*, *Dem.*
Paviduſ, a, um, ὁ ὃς ἡ *φειδίτις*, *id.*, *A-
riſtot.* *φειδιτικός*, ἢ, ὄν, *id.*
Pavimentuſ, ἡ *παρῖς*, *terram*, τὴν γῆν, *The-
ophr.*
Pavimentuſ, τὸ ἱδαιον, *us*, *Arben.*
Pavio, *παύω*, *Plut.*
Paulatim, *κατὰ μικρόν*, *Iſocr.* *κατὰ ὀλίγον*,
Gali.

Paullisper, δι' ὀλίγου.
 Paullo, μικρόν, ante illos venit, πρὸ πάντων ἄλλων, *Isocr.* ante crepusculum, βραχὺ πρὸ τῆς δαίτης, *Plut.* ante, ὀλίγω, *f. μικρὸν πρόσθεν*, post, μικρὰ ὕστερον, *Isocr.* prolixius, ὀλίγω μακρότερον, *Dem.* majorem potentiam, ὀλίγω μίջω δυνάμει, *Isocr.* plura de aliqua re dicere, ὀλίγω μακρότερα εἰπεῖν περὶ τῆς, *Isocr.*
 Paullulum, καὶ μικρόν, *Dem.*
 Paullum, ὀλίγον, *Isocr.*
 Paullus, α, um, βασις, ὁ, ὄν, *Soph.*
 Pavo, ο τῶν, ὄν, *Diod. Sic.* ὁ ταῦς, α, *Euf.*
 Pavor, τὸ δῦμα, ατ, *Plato.*
 Pauper, ὁ πένυς, κτ, homo, ἀνθρώπος, *Dem.* & inops, καὶ ἀδυνατ, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀπορ, α, & rerum necessariorum indigens, καὶ οὐδ' ἀναγκαῖον αἰεὶς ὄν, *id.* & improbus, πονηρὸς μετ' ἐνδοτίας, *id.* *Conf. Inop.*
 Pauperculus, α, um, πινυχρὸς, ὁ, ὄν, *Aristid.*
 Pauperies, idem quod Paupertas.
 Paupero, ποῖος τινὰ πένυα, *Dem.*
 Paupertas, ἡ πινία, ας, *Dem.* ἡ δωρία, ας, *id.* ἡ ἔνδοξια, ας, *Dem.* paupertate premi, ἔξ ἐν δωρία, *Dem.* πίνεσθαι, *id.* δωρεῇν χροῖσθαι, *Isocr.* ad paupertatem redigi, εἰς δωρίαν, *f. πινίαν ἐλθεῖν, f. καταστῆναι, id. Conf. Inopia, Egeffus.*
 Pauza *f. Pauzatio, ἡ παύσις, ιως.*
 Pauso, παύομαι, *Xen.*
 Pavus, ὁ τῶν, ὄν, *Diod. Sic.*
 Pauxillatim, *f. Pauxillisper, μτ βραχὺ, καὶ μικρόν, AEl.*
 Pauxillum, κατ' ὀλίγον, *Lucian.*
 Pauxilus, α, um, πάνυ ὀλίγος, α, um.
 Pax, ἡ εἰρήνη, ης, *Dem.* firma, εἰρήνη βεβαία, *id.* perpetua, ἀθάνατος, *id.* prietara, καλὴ, *id.* justa, aequa, δικαία, *id.* ἴση καὶ δικαία, *id.* periculosa & lubrica & infida, ἐπικινδυνὸς καὶ σφαλρὰ καὶ ἀπιστος, *id.* turpis, ignominiosa, αἰσχρὰ, *id.* turpis & indigna reip. αἰσχρὰ καὶ ἐνάξιος τῆς πόλεως, *id.* jurejurando non confirmata, ἀέμωτος, *id.* pacis tranquillitas, ὁ δότος τῆς εἰρήνης ἡσυχία, *id.* pacem decernere cum aliquo, εἰρήνην γράφειν πρὸς τινα, *Dem.* facere, ζυωτῆσθαι, *id.* ποιῆσθαι, *id.* πράττειν πρὸς τινα, *id.* consequi ab aliquibus, ἱστίσκειν παρὰ τιναν, *id.* fieri, γίγνεσθαι, *id.* perfici, ἐπιτελεῖσθαι, *idem.* esse alicui cum aliquo, εἶναι τινι πρὸς τινα, *id.* esse aliquibus inter se, ὑπάρχειν τισὶ, *id.* colere cum aliquo, ἀρεῖν πρὸς τινα, *Dem.* servare, τηρεῖν, *id.* custodire, φυλάττειν, *id.* confirmare, κυρθεῖν, *id.* violare, παραβῆσθαι, *id.* solvere, λύειν, *id.* expetere, εἰρήνως ἐπιθυμεῖν, *Dem.* non impetrare, διαμαρτῆσθαι, *id.* pace gaudere, χαίρειν τῇ εἰρήνῃ, *Dem.*
 Paxillus, ὁ πάσαλλος, α, *Synes.* τὸ πατάλιον, α, *Poll.*
 Peccator, ὁ ἁμαρτανλός, ὃ, *N. T.* ὁ ἁμαρτανλός, οὐκ, *Dem.* ὁ ἐξαμαρτάνων, οὐκ, *idem.*
 Peccatum, ἡ ἁμαρτία, ας, *Dem.* τὸ ἁμαρτημα, ατος, *id.* nec plura; nec majora ἢ τε πλείονα, ἢ τε μίջονα ἁμαρτήματα, *Dem.* tot & tanta, τοσαῦτα καὶ τοσαῦτα ἁμαρτηματῶν, *id.* multa & varia, πολλὰ καὶ παντοδαπά, *id.* multa & magna, πολλὰ καὶ μεγάλα, *id.* voluntaria aut fortuita, ἐκούσια ἢ ἀκούσια ἁμαρτήματα, *idem.* cum multa non exiguo tempore, ζυμωλὴ γράφα ἐκ ἐκ μικρὰ χρόνῳ, *id.* *Conf. Delictum.*
 Pecco, ἁμαρτάνω, in Deos, εἰς θεοὺς, *Isocr.* multa in aliquem, πολλὰ εἰς τινα, *Thuc.* aliquid in aliquem, ἐξαμαρτάνω τι εἰς τινα, *Isocr.* sermone & opere in aliquem, ὀλίγω καὶ ἔργῳ εἰς τινα, *Plato.* ex ignorantia, τῇ ἀγνοίᾳ, *Xen.* in nulla re, παρρημῶν μηδὲν, *Aristot.* in aliqua re, πλημῆλῳ το, *Xen.* in templum Dei, εἰς ἱερόν, *Isocr.* *Conf. Delictum.*

Pecten, ὁ κλίς, κλίνας, *Athen.*
 Pectino, πείνω, *Hesiod.*
 Pecto, κλινίζω, *Herodot.*
 Pectorale, τὸ στέρνητον, α, LXX.
 Pectoralis, ε, ὁ στέρνιος, α, ἡ στέρνιτις, ἰδίς, *Poll.*
 Pectorosus, α, um, ὁ καὶ ἡ εὐρύς-στος, α, *Poll.*
 Pectunculus, τὸ κλίσιον, α, *Athen.*
 Pectus, τὸ στήνιον, α, *Xen.* τὸ στήθος, ἰδίς, *Hippocr.*
 Pecuaria, ἡ βοσκηματικὴ, ἥς, ἰς, ὀπσιήμι.
 Pecuarium, α, um, ὁ καὶ ἡ βοσκηματάδης, εως, *Enstasib.*
 Pecunarius, ἰ, ὁ νομὸς, τως, *Xen.*
 Peculator, ὁ κλέπτης τοῦ δημοσίου.
 Peculatus, us, τὸ πῦ δημοσίου κλέψαι.
 Peculiaris, ε, ἰδίς, ἰα, ἰον, alicui, τινί, *Aristot.*
 Peculiariter, ἰδίως, *Aristot.*
 Peculium, τὰ ἰδία, αν, *Dem.*
 Pecunia, τὸ ἀργύριον, α, *Dem.* τὰ χρήματα, αν, ἰδ. pecuniam largiri alicui, ἀργύριον παραρτῆσαι τινί, *Isochr.* magnam dare alicui, πολλὰ χρήματα δοῦναι τινί, ἰδ. pecunia abundare f. instructum esse, ἰσχυροῦς χρημάτων, *Dem.* pecuniam probam reddere, ἀργύριον δοκιμὸν δοῦναι, ἰδ. undique conflare, παντοῦθεν ἀργυροῦν, *Dinarch.* pecunia careo, σπανίζω χρήματα, ἀργύριον ἔμοι ἢ παρῆσι, *Dem.*
 Pecuniarius, α, um, χρηματικὸς, ἡ, ἐν.
 Pecuniosus, α, um, ὁ καὶ ἡ πολυχρήματος, α, ὁ πλούσιος, ἰα, ἰον, *Dem.* Conf. Diviti.
 Pecus, τὸ βόσκημα, ατος, *Dem.* τὸ θήρμα, ατος, *Athen.* pecore abundans, ὁ καὶ ἡ πολυθέρματος, α, *Isidor.*
 Pedalis, ε, πεδίατος, αια, αἶον, *Theophr.*
 Pedamen f. Pedamentum, ὁ χάραξ, ατος, *Plut.*
 Pedaneus, α, um, πεδινὸς, αια, αἶον, *Theophr.*
 Pedatim, κατὰ πόδας, *Herodot.*
 Pedes, itis, ὁ ποῖος, ἡ, *Dem.*
 Pedestre f. Pedestris, ε, ποῖος ἡ, ἐν, exercitus, δυνάμις, *Xen.* ποῖος, α, ας, manus, δυνάμις, ἰδ. sermo, λόγος ποῖος, *Enstasib.* pugna, ἡ ποῖομαχία, ας, *Thuc.* pedestre praelium committo, ποῖομαχίαν, ἰδ.
 Pedetentim, κατὰ ποδας, *Herodot.* βάλειν, *Xen.*
 Pedica, ἡ πόδις, ας, *Dem.*
 Pedicula, ἡ ποδάριον, ας, *Xen.*
 Pedicularis, ε, ὁ καὶ ἡ φθειρώδης, εως, morbus, α φθειρίασις, ας, pediculari morbo laboro, φθειρίζω, *Lucret.*
 Pediculolus, α, um, ὁ καὶ ἡ φθειρώδης, εως.
 Pediculus, ἰ. e. parvus pes, τὸ ποδιν, α, τὸ ποδάριον, α, *Aristot.* ἰ. e. insectum, ὁ κῆψ, ας, *Plut.*
 Pedissequa, ἡ ἀκόλουθος, α.
 Pedissequus, ὁ ἀκόλουθος, α, *Dem.* pedissequos secum habere, ἀκόλουθος ἔχειν, f. ποδιστήν, ἰδ.
 Peditatus, us, ἡ ποῖς, f. ποῖκή δυνάμις, *Xen.*
 Peditus, ἡ πορὸν, ἥς, ἡ ὑποπορὸν, ἥς, *Al. Afric.*
 Pedit, ατος, *Aristoph.* ὑποπιδῶ, ἰδ.
 Pedum, ἡ ῥάβδος ποιμαίνουσα, ἥς.
 Pedunculatus, τὸ ποδάριον, α, *Aristot.*
 Pegma, τὸ πῦγμα, ατος, *Isidor.*
 Pejoro, ὀφθαλμῶς, temere, ῥαδίως, *Dem.* manifestissime, ὁρκεῖ τινὰς ἀπειρανίστατα ὅτι οὐκ αἶσθηται, ἰδ.
 Pejor, ὁ καὶ ἡ χειρῶν, υως, *Thuc.*
 Pelagia, ἡ πελαγία, ας, *Aristot.*
 Pelagius, α, um, πελάγιος, ἰα, ἰον, *Aristot.*
 Pelagus, τὸ πῆλαγος, εως, *Dem.*
 Pellacia, ἡ ὑπαλαγία, ἥς.
 Pellax, ὑπαλαγός, ἡ, ἐν.
 Pellex, ἡ παλλακή, ἥς, *Aristoph.*
 Pellicatus, us, ἡ παλλακία, ας, *Dem.*
 Pellicio, ἰσχυροῦμαι, aliquem, τινά, *Plut.* aliquem aliqua re, περισχυροῦμαι τινά τινα, *Xen.*

Xen. aliquem ad amicitiam, τινά εἰς φι-
λίαν, *Herodian.* ad hoc, ὡς ἄλλω τινά σπερ
ῥατο, *Xen.*
Pelliceus, a, um, δερμάτινος, ἵππ., *Luc.*
Pellicula, τὸ δερμάτινον, *u.*
Pellis, τὸ δῆμα, αὐτοῦ, ἡ δερμάτινα, *as*, *Plut.*
Pellitus, a, um, ὁ καὶ ἡ καδιδόρ, *u.*
Strabo.
Pello, αἰέτω, aliquem aliqua re, τινά τινα,
Plut. diabolum, ἐλαύνω διαβολῶν, *Chryf.*
e convivio, ἀποβάλλω τὸ Συμπόσιον, *Lucian.*
e patria, ἰσχυρῶς τινα ἐκ τῆς πατρίδος,
Isocr. aliquem ab imperio, ἐκβάλλω τινα
ἐκ ἀρχῆς, *Isocr.* ἐκ τῆς ἀρχῆς, *id.* clavum
clavo, ἐκκρεῖω τὸ ἥλον τῆς ἡλῆς, *Lucian.*
Pelluceo, διασείλω.
Pellucidus, a, um, ὁ καὶ ἡ διαφανής, ἵος, *A-*
ristot. διαφανέμενος, ἵππ., *enon*, *id.*
Pelta, ἡ πέλτη, *ne*, *Plut.*
Peltasta, ὁ πέλταστής, *u.*, *Xen.*
Pelvis, ἡ λεκάνη, *ne*, *Cl. Al.* ὁ λυτήρ, ἥρος,
LXX. ὁ νηπιός, ἥρος, *id.*
Penaria cella, τὸ ταμῆον, *u.*, *Isocr.*
Penates, οἱ θεοὶ πατρίοι.
Pendo, κρέμωμαι, ab aliquo, κρέμαμαι δὲ
τινος, *Lucian.* super caput, ἀπαιρῶμαι
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, *Al.* ex auribus alicujus,
ἐκκρέμαμαι τινος, *N. T.*
Pendo, καθύπερθε, *Pello*, aliquid aliquo, τι
τινα, *Plato.* aliquid, καθύπερθε τι, *id.*
Pendulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐκκρεμής, ἵος, *He-*
rod.
Pene, παρά μικρὸν, *Dem.* χερδόν, *id.*
Penes, ἐπὶ, me est, ἡμεῖς καὶ, *Dem.* Deum
est, ἐν τῇ θεῷ ἐστίν, *id.*
Penetrabilis, e, ὁ καὶ ἡ διάπορος, *u.*, διαβα-
τός, ἡ, *en.*
Penetrabile, ὁ ρυχός, *u.*, *Polyb.*
Penetrabilis, e, ὁ καὶ ἡ διήκων, *u.*, *Lucian.*
Penetro, ἐξικνέομαι, ad fundum, εἰς βόσ-
σον, *Herod.* flumen, πρᾶττομαι πταμῶν,
id.
Penicillum f. *Penicillus*, f. *Peniculus*, f. *Pe-*
niculum, ὁ σπόγγος, *u.*, *Diosc.* instrumen-
tum pictorum, ἡ γραφὴς, ἵος, *Plut.*
Peninsula, ἡ χερσόνησος, *u.*, *f.* ἡ δὲ δόνησος, *u.*,
Strabo.
Peninsularis, e, ὁ καὶ ἡ χερσονήσιος, *u.*, *A-*
ristot.
Penis, ἡ κέρως, *u.*, *Aristot.* virilis, ἡ πύα, *u.*,
Xen.
Penitus, ὅθεν, *Plut.* i. e. omnino, *Cy-*
rus, iniustus est, ἀδικῶν, *Dem.* perdidit,
ἀρδῶν δολιχῶς, *id.* penitior, ἐνδοξότερος,
ἵππ., *Isocr.* penitissimus, ἐνδοξότατος, ἀπὸ, *u.*,
Herodian.
Penna, τὸ πῆδον, *u.*, *Lucian.* τὸ πῆδον, *u.*,
Aristot. pennas amitto, πῆδον ἀφαιρῶ, *Lucian.*
produco, πῆδον ἀφαιρῶ, *id.* pennis carens, ὁ
καὶ ἡ ἀπῆδρος, *u.*, *id.*
Pennatus, a, um, πῆδός, ἡ, *en.*, *Aristot.*
Pensiculate, ἀκριβῶς. *Conf.* Accurate.
Pensiculo, ἐξιστάζομαι, *Isocr.*
Pensilis, e, idem quod *Pendulus*, a, um.
Pensio, ἡ ἐκτίσις, *u.*, *Aristot.*
Pensito, καθύπερθε, tributum, εἰς δόξα δόξα-
ρον, *Aristot.*
Pensivus, τὸ ἐκτίσιμα, *u.*
Penso, ἐκτίσις, *Dem.* δόξα, *Plut.*
Pensum, τὸ τεταγμένον, *u.*, *Plut.*
Penuaria cella, τὸ ταμῆον, *u.*, *Isocr.*
Penula, ἡ φαινόλη, *u.*
Penum f. *Penus*, ὁ βίος, *u.*, *Isocr.*
Penuria, ἡ σπανία, *u.*, pecuniae, τὸ χρημα-
τιαν, *Dem.* ἡ σπανιότης, ἡρος, ἀπὸ, τῆς γῆς,
id. frumenti, ἡ σπανιότης τῆς σίτης, *id.* vigo-
rum, ἀνδρῶν, *id.* *Conf.* Inopia.
Penus, vide *Penum*.
Peplum f. *Peplus*, ὁ πέπλος, *u.*, *Xen.*
Pepo, ὁ πέπων, ἵος, *Plut.*
Per, πρὸς, cum *Genit.* Deos! quis ita de-
mens est? διὸν, τίς ἐστὶν ἐνδὸς ἐστίν;
Dem. αἰνῶ, cum *Accus.* per montes palantes,
ἐνδὸς τὰ ἐν τῇ σιανιότητι, *Plut.* per singu-
los annos, ἀπὸ πάντων τῶν ἐτῶν, *Diosc.* καὶ
cum *Accus.* rex per se ipsum invictus erat,

βασιλεὺς καὶ αὐτὸν ἀπὸς ἡν, *Dem.*
διὰ, cum *Genit.* per hanc ascendit, διὰ
τῆς αὐτῆς, *idem*, παρὰ, cum *Accus.* per
vestram negligentiam crevit, παρὰ τῶν
ἐμῶν ἀμελείαν ἐκπῆξεν, *Demosth.* in
compositione quando significationem in-
tendit, redditur fere per λίαν, ἄλλαν, μί-
γα, πολὺ, πάν, & πάν, quando vero
quasi transitum notat, effertur per διὰ,
e. gr. perfolius, λίαν ἀπὸ τῆς, *Isocr.*
peradolefcens, ὁ ἄλλαν νῆς, *Xenoph.* per-
dives, μυζήτης, *Died.* Sic. per bonus
παρὰ τῆς, *Plato.* perlongus, πάν μα-
κρός, *Plato.* pereruditus, πολυμαθής, *I-*
Isocr. perambulo, διδοῦν, *Syncl.* & per-
inde cum Adverbis, e. gr. perfamiliariter,
πάν εὐκταί, *Demosth.* perhoneste,
παρὰ τῆς, *id.* peraccurate, λίαν ἀκριβῶς,
Isocr. &c.
Pera, ἡ πῆρα, *as*, *Plut.*
Peractio, ἡ τελεσίσις, *u.*, *Aristot.*
Peracque, ὁμοίως, *Dem.*
Peracquo, ἰσχυρῶς, ἐπὶ τῆς, *Aristot.*
Peragito, διακινῶ, *u.*
Perago, τελέω, *Dem.* *Conf.* Finio.
peragratio, ἡ ἀπὸ τῆς, *u.*
Peragro, ἀπὸ τῆς, *Plut.*
perambulo, διδοῦν, *Syncl.*
Peranno, διιναύω, *u.*
Perca, ἡ πέρκα, *u.*, *Aristot.*
Percello, ἐκπῆξω, aliquem, τινά, *He-*
rod.
Perconseo, καταλέγομαι, *Athen.* δῆμι, *De-*
mosth.
Perceptio, ἡ κατάληψις, *u.*, *Thuc.*
Percipio, καταλαμβάνω, aliquid sensu, τι
αἰσθῶν, *Phil.* aliquid ab aliquo, ἀπ-
λαμβάνω τι παρὰ τινος, *Aeschin.* alicu-
jus malitiam, καταζητῶμαι τινά κακίαν,
Dem.
Percolo, διυλίζω, *Plut.* δῆμι, *Diosc.*
Percontatio, ἡ ἀνέκρστις, *u.*, *Plato.*
Percontor, πυνθάνομαι, aliquem, τινά, *Dem.*
aliquid ex aliquo verbis, τι παρὰ τινος
λόγῳ, *id.* de aliqua re, ἀπὸ τινος, *Plut.*
ἐκπῆξω τι, *Xen.* ἰσχυρῶς τι, *D. M.*
Percrebresco, διαδρῶμαι, *Xen.*
Percussus, a, um, ἐκπῆξω, ἵππ., *u.*, gra-
vissimo metu, δαίνας ὡς τὸ δέος, *Al.*
Percunatio, idem quod *Percontatio*.
Percunctor, idem quod *Percontor*.
Percupio, ὡς πυνθάνομαι, *Lucian.*
Percutro, διατρέχω, aliquid, τι, *Thuc.* ali-
quid brevissime, διέρχομαι τι σιωπηρότα-
τα, *Isocr.*
Percussio, ἡ πλῆξις, *u.*, *Gal.* ἡ πλῆξις, *u.*,
Dem.
Percussor, ὁ πλῆκτής, *u.*, *N. T.*
Percutio, τῆξις, aliquem, τινά, *Dem.* αἰ-
κῶ τινά, *Isocr.* πατάσσω τινά, *id.* num-
mum, κατακίπτω νόμισμα, *Herod.*
Perditio, καταμαρτύριον, aliquid, τι, *Plato.*
Conf. *Diosc.*
Perditio, ἐκπῆξις.
Perditio, ὁ ἐκπῆξις, *u.*, ἡ ἀπώλεια, *as*,
N. T. ὁ ἐκπῆξις, *u.*, *Thuc.*
Perditor, ὁ ἐκπῆξις, *u.*, *N. T.* ὁ λυμῶν,
ἵος, *Isocr.*
Perditus, a, um, ἀπολωλός, ὡς, ὁ, βοπο,
ἡ παρὰ τῆς, *u.*, *Bas.* ὁ κακῶς, *u.*,
Dem. ὁ παρὰ τῆς, *u.*, *id.*
Perdiu, πολὺν χρόνον, immorari alicui rei,
διατρέχειν ἀπὸ τῆς, *Isocr.*
Perdix, ὁ πελὶς, *u.*, *Aristot.*
Perdo, i. e. amitto, ἀποβάλλω, *Xen.* i. e.
vastio, dileo, aliquos, ἀποβάλλω τινάς, *Dem.*
urbem, ἀνατρίπω πόλιν, *Isocr.* i. e. cor-
rupto, juvenes, διατρέχω νέους, *Plato.*
Perduco, διάγω, exercitum, στρατὸν, *Thuc.*
aliquid ad finem, διανύω τι, *Xen.* ὅλον
τι πρὸς τέλος, *Herodian.* aliquo rempub-
licam, προσάγω εἰς τινά πόλιν, *Dem.*
Perduellio, ἡ σιωπηρότης, *as*.
Perduellis, ὁ πελὶς, *u.*
Perduro, χροίζω, διατρέχω, αἰσθῶ, προσ-
καρτῶμαι, *N. T.*

Peredo, κατὰ τὴν, aliquid, τι, *Plut.*
Peregrie, ἐπὶ ξένης, dego f. absfum, ἀποβῶ-
μαι δὲ τῆς πατρίδος, *Isocr.* hinc in alium
locum abeo, ἀποδύομαι ἐξ ἐνδὸς εἰς ἄλλον τό-
πον, *Plato.* tum vel ago, ξίλω οἰκίαν, *Chryf.*
redeo, ἀποδύομαι ἐκ τῆς ἀποδύσεως, *Dem.* ἡ καὶ
ἐκ τῆς ἀποδύσεως, *id.* in urbem, ἀποδύομαι
εἰς τὴν πόλιν, *Aeschin.*
Peregrinatio, ἡ ἀποδύσις, *as*, *Dem.*
Peregrinator, ὁ ἀποδύτης, *u.*, ὁ ἀποδύτης,
ἀπὸ τῆς, *Xen.*
Peregrine, ξενικῶς, *Plato.*
Peregrinitas, τὸ ξενικόν, ἡ, ἡ ξενία, *as*,
Dem.
Peregrinor, ἀποδύομαι, *Dem.* *Conf.* *Peregre*.
Pergrinus, a, um, ξένος, ἡ, ἡ ξενία, *u.*, genere,
γένος, *Dem.* ξενικός, ἡ, ἡ ξενία, *u.*, res & impositi-
bilis alicui, ἀρῶμαι ἡ ἀδύνατον τῆς,
Dem. sum, ξένος, *Dem.* & non civis,
ξένος εἰμὶ καὶ ἡ πολίτης, *id.*
Perendie, μεταύριον, *Bud.*
Perennis, e, ὁ καὶ ἡ αἰδιός, *u.*, gloria, δόξα,
Plut.
Perennitas, ἡ αἰδιότης, *u.*, *Aristot.*
Perenno, διατρέχω, *Aristot.*
Pereto, ἀπὸ τῆς, perpetuo, ὅτι πάντα χρό-
νον, *Demosth.* turpiter per aliquem, αἰ-
κῶς ἀπὸ τινος, *id.* pra metu, τῇ φόβῳ,
Xen.
Perfekte, τελέως, *Dem.*
Perfectio, ἡ τελεσίσις, ἡρος, ἡ τελεσίσις, *u.*,
Aristot.
Perfectus, a, um, τέλειος, εἰς, εἰς, virtus,
ἀρετή, *Aristot.*
Perficio, διακονίζω, literas ad aliquem, γράμ-
ματα, *Herodian.* multa mala, ἀνέχεται
πολλὰ κακά, *Lucian.* famem & sitim, καρ-
τῶν λιμὸν καὶ δίψαν, *Xen.* labores, ἀπο-
μῆρας, *Isocr.*
Perficio, ἀπὸ τῆς, aliquid, τι, *Isocr.* ἐκπῆ-
ξω τι, *id.* magnum aliquid, διαπρατ-
τομαι μέγα τι, *id.*
Perfide, ἀπιστίας, *Dem.*
Perfidia, ἡ ἀπιστία, *as*, *Dem.*
Perfidiole, ἡ ἀπιστίας, *Dem.*
Perfidiosus, a, um, f. *Perfidus*, a, um, ὁ
καὶ ἡ ἀπιστός, *u.*, erga aliquem, ἀπὸς τινά,
Dem.
Perfio, καταπίνω, *Theophr.*
Perfuo, διατρέχω, aliquid, τι, *Lucian.*
Perfodio, διατρέχω, parietem, τοῖχον, *Thuc.*
Perforo, διατρέχω, *Theophr.*
Perfrico, διατρέχω, frontem, παρατρέχω τὴν
μέτωπον, *Strabo.*
Perfrictio, ἡ διατρέξις, *u.*
Perfringo, κατατρέχω, aliquid, τι, *Dem.*
διατρέχω τι, *id.*
Perfruo, ἀποβάλλω, aliqua re, τινος, *Isocr.*
Perfuga, ὁ καὶ ἡ αὐτόμολος, *u.*, *Plutarch.* ὁ
ἀποσφύζ, *u.*, *Phil.* sum, αὐτομολός,
Thuc.
Perfugio, καταφεύγω, ad aliquem, ἀπὸς τινά,
Plut.
Perfugium, ἡ καταφυγή, ἡ, tutissimum, ἀσφα-
λιστόν, *Dem.* habere aliquem, καταφεύγω
ἀπὸ τινος, *Isocr.* invenire alicui, ἐν-
ρίσκειν τινί, *id.*
Perfundo, διυγνίζω, *Hippocr.*
Perfungor, ἀπὸ τῆς, munere, τὸ ἔργον, *A-*
ristot. munere boni viri, διαπρατῶ ἔρ-
γον χρηστοῦ ἀνθρώπου, *D. M.* officio fratris,
ἀπὸ τῆς ἔργου ἀδελφοῦ, *id.*
Perfusio, ἡ διατρέξις, *u.*
Pergo, βαδίζω, via, ἰδὲ, *Dem.* ulterius, δια-
πορεύομαι, *id.* in proposito, ἐμῶν τῶν
προσέχων, *Aristot.* in precibus, ἀπὸ τῆς τῶν
ἐυχῶν, *Plut.*
Pergæcor, ἑλλάνων δίκην κομᾶζω.
Pergula, ἡ σὺς, *as*, *Xen.*
Perhibeo, λέγω, *Dem.* testimonium alicui,
μαρτυρία τινί, *Dem.* μαρτυρία τοῖς λόγοις
τῆς, *Xen.*
Perhorresco, καταβῶμαι, *Plut.*
Periclitatio, τὸ κινδυνεύω, αὐτός, *Plato.*

Periclitor,

Periclitor, κινδύνω, de vita, ἀποθανεῖν, *Plat.*
 to, de aliqua re, ἀποκινδυνεύω ὑπὲρ τι-
 νος, *Isocr.* Conf. Periculum.

Periculose, ἀπειδυόσας, *Thuc.*

Periculosus, α, um, ὁ κινδυνώδης, *Isocr.*

Periculum, ὁ κινδυνός, α, atrox & horren-
 dum, δεινός κ' φοβερός, *Dem.* magnum,

κινδυνός μέγας, *idem*, summum, extre-
 mum, ἔλαττος, *idem*, μέγιστος, *idem*, grave,

χαλεπός, *idem*, manifestum, πῶδ' ἄλλος, *idem*,
 adiectione alicui, κινδυνώσκειν τινί, *idem*, in-

gruere commune, οὐδὲ καὶ πάντες, *idem*,
 accidere ab aliquibus, γίνεσθαι ὑπὲρ τινος,

idem, esse s. impendere alicui ab aliquo, ὑ-
 πὲρ τινος ἔχει τινος, *idem*, subesse, ὑπὲρ τινος,

idem, esse conjunctum cum re, προσεῖναι
 τῷ πράγματι, *idem*, redundare in aliquem,

ὑπὲρ τινος, *idem*, prope esse, πλησίον
 εἶναι, *idem*, circumdare aliquem, περιεσθῆναι

τινός, *idem*, suscipere alicujus rei causa, εἰ
 ποῖός τις, *idem*, D. possib. ultro, non

coactum subire, περιεσθῆναι, ἢ ἀναγκά-
 σθαι εἰσέλθαι, *idem*, recedere libi, προσ-

εἰσέλθαι, *idem*, omnia pro ali-
 qua re tolerare, πάντα ὑπομένειν ὑπὲρ

τινός, *idem*, imminens fortiter sustinere,
 προσεῖναι ὑπὲρ τινος, *idem*, periculi-

clitari, κινδυνώσκειν, *idem*, cavere, ὑλασθῆναι,
idem, effugere s. evitare, διαφύγειν, *idem*, im-

minens urbi propulsare, ὑλασθῆναι τῇ πό-
 λι, *idem*, amovere, s. depellere, ἀφ-

εἰσέλθαι, *idem*, in periculo versari, ἐν κιν-
 δυνῷ εἶναι, *idem*, in periculo se conjicere,

εἰς κινδυνόν εἰσέλθαι, *idem*, e peri-
 culo eripere, ἐκ κινδυνῷ τινος διασῶσθαι,

idem, extra periculum esse, πόρρω τῷ κιν-
 δυνῷ εἶναι, *idem*, ἔξω κινδυνῷ εἶναι, *idem*, sine

periculo aliquid acquirere, ἀκινδυνῶς προ-
 κτάσθαι τι, *idem*.

Perigeus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Al.*
Apbr.

Perimeter, ὁ περιμέτρος, α, *Polyb.*

Perimo, ἀναίρω, aliquem, τινά, *Plut.* Conf.

Interficio.

Perinde, ὡς περ, ut rem familiarem curare,
 ὡς οἰκονομεῖν ὁικονομῶν, *Isocr.* ac si quis

medicus, ὡς περ ἂν εἴ τις ἰατρός, *idem*, ut si
 quis, ὡς περ ἂν εἴ τις, *idem*.

Periocha, ἡ περιχῆ, ἡ, *N. T.*

Periodicus, α, um, ἀσθενής, ἡ, *Dem.*

Periodus, ἡ περίοδος, α, *Aristot.*

Peripatetici, οἱ περιπατητικοί, ὡν, *Plut.*

Periphrasis, ἡ περιφράσις, ἡ, *Quintil.*

Periscelis, ἡ περισκελὶς, ἡ, *LXX.*

Perite, ὑπερβαίνειν.

Peritia, ἡ ἐπιστήμη, α, *Dem.* rei bellicae, ἡ
 ἐμπειρία, α, πολέμου, *idem*, ex re aliqua,

ἐκ τινος, *idem*.

Peritus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perit, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.* rei bellicae, ὁ κιν-
 δυνώδης, α, *idem*, rerum politicarum,

πολιτικῶν, α, *idem*, rerum politicarum,

πολιτικῶν, α, *idem*.

Perjurium, ἡ ἱεροπρία, α, *Dem.* committo,

vide *Pejoro*.

Perjuro, idem quod *Pejoro*.

Perjurus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perlego, ἐκινδυνώω, *Paus.* orationem, ἐκ-
 κινδυνώω λόγον, *Isocr.*

Perlinio s. Perlino, ἐκινδυνώω.

Perlucio, διαλάμπω, *Aristot.*

Perluciditas, ἡ διαφάνεια, α, *Eustath.*

Perlustrum, κατασκοπεύωμαι.

Permagnus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Permaneo, διαμένω, *Dem.* in aliquo, ἐμμένω
 ἢ τινί, *idem*, παραμένω τινί, *Plato*, μένω ὑπὲρ

τινός, *Isocr.*

Permanio, ἡ διαμονή, ἡ, *Dem.*

Permeo, διαβαδίζω, *Bud.* regionem, διαβαδίζω
 χώραν.

Permetior, διαμεινέω.

Permeio, προσέρω, *Dem.*

Permitteo, ἀναμείνωμαι, aliquid cum aliquo,
 τὸ πρὸς τι, *Plut.*

Permissio s. Permissus, us, ἡ συγχάρσις,
 ἡ, *Aristot.*

Permissio, ἡ κατὰ μίαν, ἡ, *Theophr.*

Permitto, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τὸ τινί,
Dem. aliquid fieri, ἡ, τὸ γίνεσθαι, *idem*,
 aliquem injuria addici, ἀπεισιπνέω τινά

ὑπὲρ τινός, *Isocr.*

Permotio, ἡ διακίνησις, ἡ, *Dem.*

Permoveo, διακινέω, animum, ἢ νῦν, *Ari-*
stoph. res, ἀνέματα, *Thuc.*

Permutatio, ἡ ἀλλαγὴ, ἡ, *Aristot.* τὸ ἀλ-

λαγναι, ἀλλάξω, *N. T.*

Permutio, ἀλλάξις, aliquid aliquo, τὸ τινί,
LXX. ἀντικαταλλάττομαι τινὶ ἀντὶ τινος,
Aristot. ἀμείβομαι τινὶ τινός, *Plut.* sen-

tentiam, ἀμείβομαι τινὶ γινώσκω, *Thuc.*

Perna, ἡ σπῆρα, α, *Strabo*. ὁ σπῆρας, ὡς,
idem.

Pernicialis, α, ὁ κινδυνώδης, α, *Bas.*

Pernicies, ἡ βλάβη, α, *Dem.* ὁ κινδυνώδης, α,
Thuc. adfero perniciem alicui, ἀπολλύωμαι

τι, *Plato*. ἀναισθητοί, *Dem.* τινί, *idem*.

Conf. Exitium, item Damnum.

Pernicius, α, um, βλαβερός, α, *Dem.*

ὁ κινδυνώδης, α, *idem*, ὁ κινδυνώδης, α,
Plato.

Pernicitas, ἡ ἀκρίτως, α, *Dem.*

ὁ κινδυνώδης, α, *idem*, ὁ κινδυνώδης, α,
Plato.

Perniciter, ἀκρίτως, *Gal.*

Pernix, ταχύς, ἡ, *Dem.* Conf. Celer.

Pernoctio, νυκτερεύω, *Dem.* διανυκτερεύω,
N. T. in terra, ἐν γῇ, *idem*, ὡς, *idem*,

Thuc.

Pernoctio, διανυκτερεύω, aliquid τινί, *Aristoph.*

Pernox, ὁ κινδυνώδης, α, *idem*.

Pero, ἡ ἀσπίς, α, *Poll.* ἀσπίς, α, *Gal.*

Peroratio, ὁ ἐπὶ λόγος, α, *Aristot.*

Peroro, ἐπὶ λέγω, *Aristot.* ἀνακαταλέγω, *Dion.*
Hal.

Perosus, α, um, διαμυστός, ὡς, α, *idem*.

Perpello, ἐπείγω, *Plato*.

Perpendiculum, ἡ ὀρθὴ γωνία, α, *Plut.*

Perpendo, σαμβάωμαι, tenui oratione ma-

gna, μεγάλη μικρὸν λόγῳ, *Plut.* aliquid

mecum, συγκρίνωμαι τινὶ ὑπομνήσας, *Dem.*

πρὸς ἑαυτὸν, *idem*, ἐνθυμίζωμαι τινός, *Isocr.*

τι, *idem*, συγκρίνω τινὶ ὑπομνήσας, *Dem.*

cum aliquo, μετὰ τινος, *Isocr.* aliquid men-

te, ἐπισημαίνω τῇ γνώμῃ, *Isocr.*

Perperam, φαύλως, *Dem.* φαύλως, *Al.*

Perpes, ὁ κινδυνώδης, α, *Plut.*

Perpessio, ἡ ἀσπίς, α, *Aristot.*

Perpetim, α, *idem*.

Perpetior, ἐκινδυνώωμαι, aliquid, τινί, *Plut.* ἐκ-
 κινδυνώωμαι τινί, *Lucian.*

Perpetio, διαπράττω, aliquid, τινί, *Dem.* pia-

culum, ἀσπίς ἀσπίς, *idem*, scelus, ὑπὲρ

τινός, *idem*, ὑπὲρ τινός, *idem*, ὑπὲρ τινός, *idem*,

iacinus magnum & preclarum, διαπράτ-

τωμαι μέγα τι, *idem*.

Perpetuitas, ἡ ἀσπίς, α, *Aristot.*

Perpetuo, ἀσπίς, *Dem.* ἀσπίς, *idem*.

Perpetuus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perpetuus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexo, διαπληγνύωμαι, ἀσπληγνύωμαι, *Isocr.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perpello, ἐπείγω, *Plato*.

Perpendiculum, ἡ ὀρθὴ γωνία, α, *Plut.*

Perpendo, σαμβάωμαι, tenui oratione ma-

gna, μεγάλη μικρὸν λόγῳ, *Plut.* aliquid

mecum, συγκρίνωμαι τινὶ ὑπομνήσας, *Dem.*

πρὸς ἑαυτὸν, *idem*, ἐνθυμίζωμαι τινός, *Isocr.*

τι, *idem*, συγκρίνω τινὶ ὑπομνήσας, *Dem.*

cum aliquo, μετὰ τινος, *Isocr.* aliquid men-

te, ἐπισημαίνω τῇ γνώμῃ, *Isocr.*

Perperam, φαύλως, *Dem.* φαύλως, *Al.*

Perpes, ὁ κινδυνώδης, α, *Plut.*

Perpessio, ἡ ἀσπίς, α, *Aristot.*

Perpetim, α, *idem*.

Perpetior, ἐκινδυνώωμαι, aliquid, τινί, *Plut.* ἐκ-
 κινδυνώωμαι τινί, *Lucian.*

Perpetio, διαπράττω, aliquid, τινί, *Dem.* pia-

culum, ἀσπίς ἀσπίς, *idem*, scelus, ὑπὲρ

τινός, *idem*, ὑπὲρ τινός, *idem*, ὑπὲρ τινός, *idem*,

iacinus magnum & preclarum, διαπράτ-

τωμαι μέγα τι, *idem*.

Perpetuitas, ἡ ἀσπίς, α, *Aristot.*

Perpetuo, ἀσπίς, *Dem.* ἀσπίς, *idem*.

Perpetuus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perpetuus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexo, διαπληγνύωμαι, ἀσπληγνύωμαι, *Isocr.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α, *Dem.*

Perplexus, α, um, ὁ κινδυνώδης, α,

Pertinetacio f. Pertetreio, φέρει τινός, Dem.
ἐκφύει τινός, Isocr. διὰ ἐκφύει τινός, Dem.
Pertetreio, καταπλήττωμαι, aliqua re, τινί,
Thuc. ἐκπλήττωμαι τινί, Dem.
Pertexo, διαφύω.
Pertica, ἡ ἀμαξ, αὐτὸς, Lucian.
Pertimeo f. Pertimisco, ἀποφύωμαι, Xen.
Pertinacia, ἡ ἀνυπακοή, αὐτὸς, Plato.
Pertinaciter, ἀνυπακοῶς, δυσπείθεως, Isocr. re-
fisto, ἀνυπακούωμαι, Plato.
Pertinax, ὁ ἐν ἀνυπακοῇ, αὐτὸς, Aristot.
Pertineo, τίνω, aliquo, f. ad aliquid, πρὸς
τι, Aristot. Σωτηρίω ἵε τι, Isocr. ad
scopum propositum, πρὸς τὴν ἀποσκόπην, Aristot. ad aliquem, προσήκει τι-
νί, Dem. hoc pertinet ad me, τὸ πρὸς ἐμέ
ἐστίν μοι, idem, προσήκει μοι τὸ πρὸς ἐμέ,
quae ad aliquid pertinent, τὰ πρὸς τι
φύονται, Isocr. τὰ πρὸς τι ὄντα, Aristot.
hoc nihil ad nos pertinet, τὸ πρὸς ἡμᾶς
ἐστὶν, Plut. quod ad me pertinet, τὰ
πρὸς ἐμέ, Dem.
Pertingo, διεικνύωμαι, Aristot.
Petracho, διαχωρίζω, καταπράττωμαι, Xen.
Petracho, ἐξείλω, Aristot.
Pertundo, διαπύρνω, Theophr.
Perturbate, παραχύνω, Isocr.
Perturbatio, ἡ παραχύν, ἡ & seditio, ἡ ἐ-
σθ, Dem. animi, τὸ πάθος, αὐτὸς, Isocr.
Perturbator, ὁ Σωτηράτιον, οὐτὸς, reip.
πύλον, Dem. ordinis, ὁ ἀκασμάν, αὐτὸς,
idem.
Perturbatus, a, um, παραπύρνωται, ἡν, ἡν,
Dem. τιταραπύρνωται, ἡν, ἡν, id. ὁ ἐν
παραχύνῃ, αὐτὸς, Isocr. rerum status, τι-
ταραπύρνωται, Dem.
Pertorbo, παρατίω, omnia, πάντα, Demosth.
civitatem, ἀναταράττω πύλον, Plut. castra,
διαπύρνω τὸ στρατόπεδον, id. exercitum,
Σωτηράτιον τὸ στρατόπεδον, id.
Pervado, διαχωρίζω, Lucian.
Pervagor, ἀνείρχομαι, Dem.
Pervexo, καταπύρνω, Thuc.
Pervenio, ἀφικνύωμαι, Oreum, εἰς Ὀρεόν, Dem.
in Macedoniam, ἔρχομαι εἰς Μακεδονίαν,
idem.
Perverse, διαφραμύω, i. e. frange, κακώ-
σαι, Dem.
Perveritas, ἡ διαφροσύνη, αὐτὸς, rerum, πραγμά-
των, Cerys. morum, ἡ κακότης, αὐτὸς, Dem.
Perverfus, a, um, ὁ ἐν διαφροσύνῃ, αὐτὸς,
Euphr. perversa loquor, διαφραμύω λα-
λίω, N. T. i. e. pravus, ὁ ἐν ἀπαμύμη-
σιν, αὐτὸς, Dem.
Perverto, διαφύω, veritatem, τάλας, Dem.
spem alicujus, παραισιόμαι τινὰ ἰλιπιδας,
Aristot.
Pervestigatio, ἡ ἱχνύσις, αὐτὸς, Xen.
Pervestigo, ἀνίχνυμι, Plut.
Pervicacia, ἡ ἱχυρομυωσύνη, αὐτὸς, Joseph. ἡ
ἀνυπακοή, αὐτὸς, Plato.
Pervicax, ὁ ἐν ἱχυρομυωσίᾳ, αὐτὸς, A-
ristot.
Pervigil, ὁ ἐν πανύχνη, αὐτὸς, ὁ ἐν αὐπ-
νίᾳ, αὐτὸς, Xen.
Pervigilatio f. Pervigilium, ὁ πανυχισμός,
αὐτὸς, αὐπνία, αὐτὸς, Plato.
Pervigilo, ἀγρυπνίω, Xen. διαγρυπνίω, A-
ristot.
Pervius, a, um, ὁ ἐν ἰσχυρομυωσίᾳ, αὐτὸς, Strabo.
ὁ ἐν ἀνυπακοῇ, αὐτὸς, Lucian.
Pervuro, διαπύρνω, Gal.
Pervulgo, διαφραμύω, Xen.
Pervulgatus, a, um, ὁ ἐν πολυβρύλλαντος, αὐ-
τὸς, Plut.
Pes, ὁ πῦρ, ποδὶς, Dem. navis, ὁ ποδὶς,
αὐτὸς, Lucian. lecti, ὁ κλινάριος οὐτὸς, The-
ophr. pedibus ire, παρῶν, Lucian. sum-
mis incedere, ἀπὸ πύλον τῆς ἀνυπακοῇ, αὐ-
τὸς, id. pedem refero, ἀναπύρνω, Hero-
dian. alterum in sepulchro habeo, ἱσθόν
ποδὶς ἐν Σαρῶ ἔχω, Lucian.
Pallime, κάλιστα, φαυλότατα, se habere, ἡ-
λεν, Dem.
Pallinus, a, um, κάλιστα, ἡν, ἡν, Aristot.

Pessulus, τὸ μαχλόν, αὐτὸς, Lucian.
Pessum, κάτω, Dem. eo, καταφύωμαι, Ari-
stot. ἱσθόν, Xen.
Pessundo, καταπύρνω, Thuc.
Pessifer, a, um, λουμαῖος, αὐτὸς, Plut. i. e.
μαχλόν, αὐτὸς, Dem. μαχλόν, αὐτὸς,
idem.
Pestilens, ὁ ἐν λουμαῖος, αὐτὸς, Plut. λου-
μαῖος, αὐτὸς, Philo.
Pestilentia f. Pestis, ὁ λουμαῖος, αὐτὸς, Hippocr.
peste infestari, λουμαῖον, Lucian. i. e.
corruptor, ὁ λουμαῖος, αὐτὸς, Isocr.
Petalo, ἡ ἀντὶς, αὐτὸς, Strabo.
Petalus, ἡ ἀντὶς, αὐτὸς, Poll.
Petiolus, τὸ στέλεχος, αὐτὸς, Aristot.
Petitio, ἡ ἀντὶς, αὐτὸς, Isocr. τὸ αἴτημα,
αὐτὸς, N. T. ἡ ἀντὶς, αὐτὸς, Dem. facere
petitionem, αἰτεῖν αἴτησιν, id. fieri ab
aliquo, γίνεσθαι διπλῶν ἀπὸ τινός, id.
Petitor, ὁ αἰτετὴς, αὐτὸς, Suid. ὁ διπλῶν, αὐ-
τὸς, Dem.
Peto, αἰτέω, ab aliquo, τινός, Xen. ab ali-
quo aliquid, τινός, id. ab aliquo, ἀπὸ
τίνος, Plut. multis precibus, αἰτῶν
πολλὰς αἰτήσεις, Dem. Corinthum, χερ-
σὶς Κόρινθον, Dion. Hal. Tenedum navibus,
αἰτέω ἐπὶ τινός, Arrian. aliquem, δι-
χειρῶ τινί, Aristot. πρὸς τινά, Thuc. ἐ-
χέζωμαι τινός, Plut. lapidibus, βάλλω
τινός, Xen.
Petra, ἡ ἀντὶς, αὐτὸς, N. T. ὁ ἀντὶς, αὐ-
τὸς, Lucian.
Petricofus, a, um, f. Petrosus, a, um, ὁ ἐν
ἀντὶς, αὐτὸς, Diof. locus, τὸ πῦρ, τρ-
χὺς ἡ λιθάς, Aristot.
Petulant, ὁ ἐν ἀντὶς, αὐτὸς, & impro-
bus, ἡ βδελυρία, Dem. homo, ὁ ἀν-
ταρῶν, αὐτὸς, id. ὁ ἐν ἀντὶς, αὐτὸς,
nifus, γίγναι, id. sum eiga aliquem, ἀν-
ταρῶν ἡν, f. γίγναι εἰς τινά, id.
Petulantier, ἀνταρῶν, & proterve, tractare
aliquem, ἡ ἀνταρῶν χερῶν τινί, Dem.
vivo, ἀνταρῶν ζῶν, idem, ago, ἀνταρῶν,
idem, aliquid committo, ἀνταρῶν τὴν αἰτίαν,
idem.
Petulantia, ἡ ἀνταρῶν, αὐτὸς, summa, αἰτίαν,
Dem. ἡ ἀνταρῶν, αὐτὸς, & audacia, ἡ ἀν-
ταρῶν, id. uti petulantia & contumelia
erga omnes, χερῶν ἀνταρῶν ἡν ἡν πρὸς
πάντας, Lem. praetermittere nullum ge-
nus petulantiae, ἡνταρῶν ἡνταρῶν, id.
coercere alicujus petulantiam, ἡνταρῶν
τὴν ἀνταρῶν, id. abstinere a petulantia,
ἀνταρῶν τὴν ἀνταρῶν, id.
Petulus, a, um, ὁ ἐν ἀνταρῶν, αὐτὸς.
Phalangium, τὸ φάλαγγιον, αὐτὸς, Diof.
Phalanx, ἡ φάλαγγ, αὐτὸς, Dem.
Phalera, τὰ φάλαρα, αὐτὸς, Herodot.
Phantasia, ἡ φαντασία, αὐτὸς, Aristot.
Phantasma, τὸ φάντασμα, αὐτὸς, Aristot.
Phaetria, ἡ φάετρα, αὐτὸς, ὁ φαιτρίδι, αὐτὸς,
Aristot.
Pharmacopola, ὁ φαρμακοπώλης, αὐτὸς, Poll.
Pharmacopolium, τὸ φαρμακοπώλειον, αὐ-
τὸς, Pharmacia, τὸ φάρμακον, αὐτὸς, Gal.
Phaunus, ὁ φαῦνος, αὐτὸς, Athen.
Phiala, ἡ φιάλη, αὐτὸς, Herodian.
Philauntia, ἡ φιλαυτία, αὐτὸς.
Philologia, ἡ φιλολογία, αὐτὸς.
Philologus, ὁ φιλόλογος, αὐτὸς, Plut.
Philosophia, ἡ φιλοσοφία, αὐτὸς, Isocr.
Philosophicus, a, um, φιλοσοφικός, αὐτὸς, ἐν
Philosophor, φιλοσοφία, Plut.
Philosophus, ὁ φιλόσοφος, αὐτὸς, Plato.
Philtrum, τὸ φλτρίον, αὐτὸς, Herodian.
Philyra, ἡ φιλύρα, αὐτὸς, Theophr.
Phigma, τὸ φέγμα, αὐτὸς, Gal.
Phoebe, ἡ Φοίβη, αὐτὸς.
Phoebeus, ὁ Φοῖβος, αὐτὸς.
Phoenix, ὁ φοῖνιξ, Aristot.
Phosphorus, ὁ φωσφόρος, αὐτὸς.
Phaetis, ἡ φάετις, αὐτὸς, Euseb.
Phrenesis, ἡ φρενίτις, idem, Al. Apr.
Phreneticus, a, um, φρενιτικός, αὐτὸς, ἐν, Gal.
sum, φρενιτικός f. φρενιτικός, id.
Phthirialis, ἡ φθειρία, αὐτὸς.

Phthiricus, a, um, φθειρικός, αὐτὸς, Plut.
Phthirus, ἡ φθειρία, αὐτὸς, Gal.
Phy, αὐτὸς.
Physica, ἡ φυσική, αὐτὸς, Aristot.
Physicus, a, um, φυσικός, αὐτὸς, ἐν, Aristot.
Physiognomia, ἡ φυσιογνωμία, αὐτὸς, f. φυσιο-
γνωμικός, αὐτὸς.
Physiognomon, ὁ φυσιογνώμων, αὐτὸς, A-
ristot.
Physiologia, ἡ φυσιολογία, αὐτὸς.
Piacularia, e, ἀρεσκιαματικὴς, αὐτὸς, ἐν, ὁ ἐν
ἐσθ, αὐτὸς, ob eadem, κατὰ ἐσθ, Thuc. ἐ-
σθ, αὐτὸς, res, ἀντὶς, Plut. crimen,
τὸ ἄσθ, αὐτὸς, Herodot.
Piaculo, ἀρεσκιαματικός, Plut.
Piaculum, τὸ ἀρεσκιαμα, αὐτὸς, f. ἀνταρῶν
μα, αὐτὸς, Poll. commito, ἀνταρῶν ἀν-
ταρῶν, Dem. ἱσθόν ἀνταρῶν αἰτίαν, id. du-
co, ἄσθ τιθεμαι, Dion. Hal. ἡνταρῶν ἀν-
ταρῶν, Dem.
Pica, ἡ κίττα, αὐτὸς, Plut.
Picea, ἡ κίττα, αὐτὸς, Herodot.
Piceus, a, um, ὁ ἐν κίττα, αὐτὸς, Theophr.
κίττα, αὐτὸς, ἐν, Gal.
Pico, αἰσθάνω f. αἰσθάνω, Cl. Al.
Pictor, ὁ γραφεύς, αὐτὸς, Isocr. ὁ ζωγράφος, αὐ-
τὸς, Plut.
Pictorius, a, um, ζωγραφικός, αὐτὸς, ἐν.
Pictura, ἡ γραφή, αὐτὸς, Lucian. τὸ ζωγράφημα,
αὐτὸς, Plato. ἡ ζωγραφία, αὐτὸς, Plut.
Picus, ὁ δροκοκλάπις, αὐτὸς.
Pie, ἡ σέβη, Dem.
Pierides, αἱ Περσίδες, αὐτὸς.
Pietas, ἡ εὐσέβεια, αὐτὸς, erga Deos, ἀντὶς
αἰτίαν, Isocr. erga parentes, ἀντὶς γονέων, id.
pietatem colo, exerceo, εὐσεβίαν ἀσέβειαν,
id. ζῶν μετ' εὐσεβείας, id. ostendere erga
Deos, ἀνταρῶν πρὸς τὰς θεάς, id. ser-
vare, διαφυλάττειν, id. violare, ἀνταρῶν
τὸ εὐσεβίαν, Dem.
Piger, a, um, ὁ ἐν ἀνταρῶν, αὐτὸς, Isocr.
αὐτὸς, αὐτὸς, Thuc. ὁ ἐν ἀνταρῶν, αὐ-
τὸς, Plut.
Piget me, κατονίω, legere, ἀναγινώσκω,
Isocr. ne te pigeat ire, μὴ κατονίω ἀν-
ταρῶν, id.
Pigmentarius, ὁ μυρτίος, αὐτὸς, LXX.
Pigmentum, τὸ χρώς, αὐτὸς, Diof.
Pignero, idem quod Oppignero.
Pignus, τὸ ἐπύχρον, αὐτὸς, Dem. τὸ ἀνταρῶν,
αὐτὸς, id. ἡ ἀνταρῶν, αὐτὸς, id. exhibeo cre-
ditori, ἀνταρῶν ἀνταρῶν τῆς ἀνταρῶν, id.
trado alicui, ἀνταρῶν τινί ἀνταρῶν,
id. accipio pro debito, λαμβάνω ἀνταρῶν
τῆς ἀνταρῶν, id. habeo alicujus rei,
ἔχω τινός, id. reposco, ἀνταρῶν τινί ἀν-
ταρῶν, id. fraudare aliquem pigno-
re, ἀνταρῶν τινά ἀνταρῶν, id.
Pigre, ἀνταρῶν, Basf.
Pigresco, ἀνταρῶν, Dem. ἀνταρῶν, id.
Pigritia, ἡ ἀνταρῶν, αὐτὸς, Dem. insignis & perni-
ciosa, ἀνταρῶν ἀνταρῶν, Dem. ἡ ἀν-
ταρῶν, αὐτὸς, Conf. Ignavia.
Pignor, ἀνταρῶν, Thuc.
Pila, i. e. mortarium, ἡ ἱλθα, αὐτὸς, Hysch.
lusoria, ἡ Σφαῖρα, αὐτὸς, ludo, Σφαίρειν,
Plut. lusus pila, ἡ Σφαῖρα, αὐτὸς, Aristot.
locus, in quo pila luditur, τὸ Σφαίρειν
αὐτὸς, αὐτὸς, pila torqueo, Σφαῖραν ἀνταρῶν,
retorqueo, ἀνταρῶν, ἀνταρῶν, αὐτὸς, A-
ristot. i. e. columna, ἡ στήλη, αὐτὸς, Dem. Conf.
Columna.
Pilentum, ὄχημα, μεταφορ.
Pileolus, τὸ ἀνταρῶν, αὐτὸς, Plato. ὁ ἀνταρῶν
αὐτὸς, Diof.
Pileus, τὸ ἀνταρῶν, αὐτὸς, Plut.
Pilosus, a, um, ὁ ἐν ἀνταρῶν, αὐτὸς.
Pilula, τὰ Σφαῖρα, αὐτὸς, Theophr.
Pilum, ὁ γρόσχος, αὐτὸς, Polyb. ὁ ὑσός, αὐτὸς, Plut.
Pilus, ὁ Σφίξ, τριχός, Aristot.
Pinea, ἡ ἀνταρῶν, αὐτὸς, Herodot. ἡ ἀνταρῶν, idem,
Gal.
Pinetum, ὁ ἀνταρῶν, αὐτὸς.
Pineus, a, um, ἀνταρῶν, αὐτὸς, ἐν, coronā,
ἀνταρῶν, Plut.

POD POL

Podagricus, α, um, ποδαγρικός, ἡ, ἐν, Diofcr.
Podex, ὁ ποδάριος, ἡ, Aristoph. ἢ ἰδρα, ας,
LXX. ἢ ποτὴ, ἡς, Lucian.
Podium, τὸ ποδίον, κ, Aristot.
Poëna, τὸ πόνισμα, ατθ, Plut.
Poëmatium, τὸ ποιημάτιον, κ, Lucian.
Pœna, ἡ πόνη, ἡς, Xen. ἢ ζήμια, ας, Dem.
ἢ δίκη, ἡς, id. ἢ τιμωρία, ας, id. magna,
major, maxima, δίκαι μεγάλοι, μαιζαν, μαι-
ζεν, Dem. summa, ἔχεται, id. levis, μαι-
κη, id. digna, δέξαι, id. debita, προσω-
κστα, id. iusta, τιμωρία νόμιμη, id. in-
iusta ac crudelis, ἀνομική κ, δεινή, Isoer. ca-
pitis, ζήμια θανάτου, id. poenam statuo
i. ordino, τάττω τιμωρίαν τινί, Dem. de-
leo pro aliqua re, ἐπειλήθην δίκην ὅτι τινί,
id. exigo, δίκην αἰτία, id. απαιτίω, id.
fumo ab aliquo, λαμβάνω δίκην παρὰ τι-
νος, id. subco alicujus, ἐπιτρέπω τιμωρίαν
παρὰ τινος, Isoer. i. utineo secundum leges,
δίκην ὑπὲρ ἐκ τῆς νόμου, Dem. effu-
gio, δίκην δῶναι διακρῖναι, id. poena affi-
cio aliquem, κολάζω τινὰ ζήμια, Isoer.
timoriam λαμβάνω παρὰ τινος, id. poena
addico, ζήμιας ἀπειπνῶ, id. ob aliquid,
δίκην δίδωμι τινος, id.
Pœnalis, ἐ, ὃ κ' ἢ πόνιμη, κ, Soph.
Pœnitentia, ἡ μετάνοια, ας, Plut. ἢ μετα-
μέλεια, ας, Phil. ἢ μεταμέλεισι, ιας, Isoer.
ducor, μεταμέλειαν ποιομαι, Dem. μετα-
μέλεια εἰσέρχεται μοι τίνας, Phil. Conf.
Pœnitet, μεταμέλει, me alicujus rei, ἐροι-
τίζω, Dem. μετ' ἐ, Isoer. μετανοῶ ὅτι
τι, Lucian. quod fecerim, μεταμέλεις μοι
ποιήσαντι, Plato.
poësis, ἡ ποιησις, ιας, Plato.
Poëta, ὁ ποιητής, ἡ, Plato.
poëtica, ἡ ποιητική, ἡς, sc. τέχνη, Aristot.
Poëtica, ποιητικῆς, Dem.
Poëticus, α, um, ποιητικός, ἡ, ἐν, Plut.
Poëtria, ἡ ποιήτρια, ας, Plut.
Pol, ἡ ὃ Πολυδῶλη.
Polenta, τὸ ἀλφίτον, κ, Diofcr. vescor, ἀλφι-
τοῖσιν, Xen.
Polio, ξῶα, Theophr. ἐπιζῶ, Lucian.
Polite, γλαφυρός, Aristot.
Politia, ἡ πολιτεία, ας, Dem.
Politicus, α, um, πολιτικός, ἡ, ἐν, Isoer.
Politura, ἡ λείανσις, ιας, ἡ λείασις, ιας.
Pollen, ἡ παύσλη, ἡς, Gal.
Pollentia, ἡ δυνάμεις, ιας, Dem.
Polleo, ἔχ' ἑ, plurimum apud aliquem, πλεῖ-
στον παρὰ τινί, Plut.
Pollex, ὁ ἀντίχειρ, ἐστθ, Gal.
Polliceor, ὑπὲρξίνομαι, aliquid verbis, τὶ λέ-
γω, Dem. alicui, me facturum aliquid, τινί
ποιῆσαι τι, id. ἐπαγγέλλομαι τι ποιῆσαι,
id. & recipio aliquid, ὑπὲρξίνομαι κ' ἐνα-
δέχομαι τι, id. τίςιν διδάσκει τινος, Isoer.
ὑπὲρξίνομαι ὑπὲρξισίν τινα, Dem.
Pollicitatio, ἡ ὑπόχρεσις, ιας, Dem. ἢ ἐπαγ-
γελία, ας, id. pollicitationem facere, ὑπό-
χρεσιν ποιῶν, id. ὑπὲρξιν ἐπὲρξισιν, id.
& spem ostentare, ὑποτίθειν ὑπὲρξισιν κ'
ἐλπίδα, id. pollicitationibus detinere ali-
quos, κατέχειν τινὰς ταῖς ὑπόχρεσι, id.
alicujus moveri, ἀποβλέπειν εἰς τὰς ὑπό-
χρεσις τινος, id. & promissis occupatum
esse, κατακαρβῶναι ταῖς ὑπόχρεσι, id. ἐπ'
ἐλπίμασι τινος, Dem. adduci, ἐπι-
βιβῆναι ταῖς ὑπόχρεσι, id. alicujus falli,
ὑπὲρξιν ὑπὲρ ὑπὲρξισιν τινος, id. ἐξ-
παύσθαι ταῖς ὑπόχρεσι, id. ἐλπίσι κ' ἐπι-
πλάσσειν τινος, id. pollicitationum ob-
livisci, ἀμνημονεῖν τὰς ὑπόχρεσις, id.
Pollicitor, ὑπὲρξίνομαι, Dem. Conf. Polli-
ceor.
Pollinctor, ὁ ταρχυντής, ἡ, Diod. Sic. ὁ ἐπι-
πλάσσειν, ἡ, LXX.
Pollis, ἡ παύσλη, ἡς, Gal.
Pollubrum, τὸ ποδονίπτερον, κ, ὁ ποδονίπτηρ,
ἐστθ, Aibon.
Polluceo, ἀποβάω, Xen.
Polluo, μελῶναι, aliquid, τὶ, Isoer. manus
πέλει, μικρὰ χεῖρας ῥίνα, Lucian.

P O L P O R

Polus, ὁ πόλις, κ, *Aristot.*
 Polygamia, ἡ πολυγαμία, ας.
 Polygamus, ὁ πολυγαμὸς, κ.
 Polypus, ὁ πολύπους, ὁδ, *Æl.*
 Pomarium, ὁ μῆλαρ, ὡδ, pomarii custos, ὁ διαπορευλάξ, ας, *Diod. Sic.*
 Pomarius, ὁ μολύβδατος, κ.
 Pomeridianus, α, um, μεταμεσημεριῶν, ὁ, ὡν, διελκίς, ἢ, ὡν, deambulatio, περιπατεῖς, ἂλ.
 Pomilio, ὁ πονίς, ὤ, *Aristot.*
 Pomœrium, τὸ ἐπιδητιῖχρον, κ, τὸ πομπήριον, κ, *Dicæ. Hal. & Plut.*
 Pompa, ἡ πομπή, ὤς, *Dicæ.* pompam ducere, celebrare, κίματα παραπλῆν, ἰδ. πομπῶν παραπλῆν, ἰδ. πομπὰς ὄρα, ἰδ.
 Pomum, τὸ μήλον, κ, *Dicæ.* ὁπώρα, ας, *Ælian.*
 Pœmus, ἡ μῆλια, ας, *Dicæ.*
 Pondero, ἰσχυρί, *Χερ.* ζυγισαίω, *Polyb.* ας, ἀφίστημι χαλκόν, ἰδ. i. e. confidero, σαθμαίμαι, *Plato.*
 Ponderosus, α, um, βαρὺς, ἰα, ὁ, *Plato,* ὁ κ, ἡ ἐμπερὺς, ἰδ, *Plut.*
 Pondo, ἡ ἐλκή, ἢς, *Plut.*
 Pondus, ὁ σαθμὸς, ὤ, *Dem.* qui æquali pondere est, ὁ κ, ἡ ἰσοβαρὺς, ἰδ, *Lucian.*
 Pondusculum, τὸ σάθμιον, κ, *LXX.*
 Pone, ὅτις, *Aristot.* aliquem, μετὰ τινα, *Plato.*
 Pono, τίθωμι, aliquid in medio, τὸ ἐν μέσῳ, *Plat.* in laude, ἐν ἱταίῳ, *Aristot.* ἐν αὐτῷ μέρει, *Plato,* in vitio, ἐν φέῳ ἐν αἰχρῷ, *Dion. Hal. P. ut.* summum bonum in voluptate, τὸ ἀριστὸν ὑπελαμείων ἐν ἰδενῷ, *Aristot.* in numerum, εἰς ἀριθμὸν, *Plut.* aliquid esse, τίθωμι, ὤ, *Isocr.* operam in aliqua re, σπυδόζω πρὸς τιν, *Plato,* πρὸς τι, *Herodot.* σπυδὼν ἔχω πρὸς τιν, *Plato,* πρὸς τι, *Dicæ.*
 Pons, ὁ ξέφυρα, ας, ligneus, ξυλῖν, *Plut.* τὸ ξύσμα ποταμῷ, *Dion. Hal.* pontem jungo, ξέφυραν ζεύω, *Herodian.* solvo, λύω, idem, ponte fluvium jungo, ξέφυρα ποταμῷ, *Polyb.*
 Ponticulus, κ ξέφυρις, ἰδ.
 Pontifex, ὁ ξέφυρκαίς, ὤ, *Plut.* ὁ ξέφυρτης, ὤ, ἰδ. ὁ ἐροδιδάσκαλ, κ, *Diod. Hal.* ὁ ἐροδιθμῶν, ὡδ, *Dicæ.*
 Pontificalis, ε, f. Pontificius, α, um, ἀρχιερατικός, ἢ, ὡν, *N. T.* ἱερατικός, ἢ, ὡν, *Phil.*
 Pontificatus, us, ἡ ἱεραρχία, ας, ἡ ἀρχιερωσύνη, ἢς.
 Ponto, τὸ πορθμῖον, κ, *Plut.*
 Pontus, ὁ πόντος, κ, *Aristot.*
 Popanum, τὸ σάπανον, κ.
 Popellus, τὸ δριμύδιον, κ, *Aristot.*
 Popina, τὸ καπηλεῖον, κ, *Synes.*
 Popinalis, ε, καπηλικός, ἢ, ὡν, *Aristot.*
 Popinator, ὁ καπηλ, κ, *Lucian.*
 Popinor, ἀσπασίνομαι, *Athen.*
 Poples, ἡ ἰγνύα, ας, *LXX.* ἡ ἰγνὺς, ὡδ, *Diodor. Sicul.*
 Poppyisma, τὸ σπυγισμα, ατ, *Plut.* ὁ σπυγισμὸς, ὤ, *Χερ.* poppyismate adolor, σπυγίζω, *Aristot.*
 Popularis, ε, δημοτικός, ὤ, ὡν, *Χερ.* i. e. populi animans, ὁ κ, ἡ φιλόδημος, κ, sum, δημοτικός, ὡδ, πρὸς τὸ γιγνόμεν, *Ælian.*
 Popularitas, τὸ δημοτικόν, ὤ, *Plut.* ἡ δυμαγωγία, ας, ἰδ.
 Populariter, δημοτικῶς, *Dem.*
 Populatio, ἡ σφόδρασις, ας, *Dicæ.*
 Populetum, ὁ αἰγυραν, ὡδ.
 Populeus, α, um, αἰγυρεὺς, ἰγν, ὡν.
 Populor, σφύβω, aliquid, τὸ, *Χερ.*
 Populus, *arbor,* ἡ αἰγυρεὺς, κ, *Theophr.*
 Populus, i. e. plebs, ὁ δῆμος, κ, *Dicæ.* i. e. turba, ὁ ὄχλος, κ, ἰδ. i. e. genus, τὸ ἔθνος, ας, ἰδ.
 Porca, ἡ κύς, κύς, *Aristot.*
 Porcellus, ὁ χοιρελάτος, κ.
 Porcellus, τὸ χοιρίδιον, κ, *Aristot.* ὁ χοιρίσκος, κ, *Lucian.* τὸ δελφάκιον, κ, ἰδ.
 Porcetra, ἡ δέλφαξ, ας, *Aristot.*

P O R P O S

Porcinarium, ὁ χοιροπάλῃς, *υ, Aristoph.*
 Porcinus, *α, um, χοίρινοι, εἶα, εἶον, Athen.*
 χοίρις, *εἶα, εἶον, Gal.*
 Porculatio, ἡ χοιροτροφία, *νε.*
 Porculator, ὁ χοιροτροφεύς, *υ, ὁ χοιροπάλῃς, υ, Aristoph.*
 Porcus, ὁ χοῖρος, *υ, Aristot.*
 Porphyrites, ὁ πορφυρίτης, *υ, Plin.*
 Porraceus, *α, um, ποράσιος, εἶα, εἶον, Plin.*
 ποράσιον, *νεα, υ, Diosc.*
 Porrectio, ἡ ἐκτετασίς, *εἶον, manuum, ἐκτετασίς χειρῶν, Naz.*
 Porrigo, ὀρέω, manus, τὰς χεῖρας, *Lucian.*
 ὀρέειν τὰς χεῖρας, *Plato, dextram, ὀρέειναι πῶς διέξειν, Xen.*
 Porrigo, ἡ ἐκτενέωσις, *εἶον, Aegin. porrigere infestari, ἐκτενέωσις, Hippocr.*
 Porro, ὥρῃ, *Plato.*
 Porrum, τὸ ποράσιον, *υ, Diosc.*
 Porta, ἡ πύλη, *νε, Plur. portam aperio, πύλιν ἀνοίγω, id. portæ custos, ὁ πύλαρχος, υ, Herodot.*
 Portatorius, *α, um, κομῆσιος, υ, ὅν, Hippocr.*
 Portatus, *us, ἡ κομίστις, εἶον.*
 Portendo, ὀρῶμαι, *Xen.*
 Portentose, θαυμάσιος, *Plin.*
 Portentofus, *α, um, ὁ κ, ὁ θαυμάσιος, εἶον, Isocr.*
 Portentum, τὸ ὄραμα, *αἶον, Plin. τὸ ζυμῶμα, υ, Dem.*
 Porticula, τὸ σκεῦος, *υ.*
 Porticus, *us, ἡ σὺλ, εἶον, Xen.*
 Portio, ἡ ζυμωρία, *α, ἡ δόμοιρα, Greg.*
 Portiuncula, ἡ μερίς, *ιδος, Dem.*
 Porto, φέρω, aliquid, τι, *Dem. aliquid humeris, βαστάζω τι ἐπὶ τοῦ ὤμων, Aristot.*
 Portorium, ναυτίκιον, τὸ ναυδῶν, *υ, Plut.*
 quod bajulo datur, τὸ φορέον, *Poll.*
 quod in portu solvitur, τὸ ἐλλυμῶμα, *υ, Aristot.*
 quod pro advectione datur, τὸ παραπύριον, *υ, Polyb.*
 Portula, ἡ πύλις, *ιδος, Herodian.*
 Portulaca, ἡ ἀνδράχνη, *νε.*
 Portuius, τὸ λιμῶμα, *υ, Strabo.*
 Portuosus, *α, um, ὁ κ, ἡ λιμνωδὴς, εἶον.*
 Portus, *us, ὁ λιμῶν, εἶον, Thuc. portu carens, ὁ κ, ἡ ἀλιμῶς, υ, Plur. in portu verior, λιμῶμα, portum appeto, ἀπιδύμια λιμῶμα, Dem. teneo, κλειδομα λιμῶμα, Isocr. in portum appello, ὀρμίζομαι εἰς λιμῶμα, id. aliquid invehio, εισάγω τι εἰς λιμῶμα, Dem.*
 Porus, ὁ πόρος, *υ, Aristot.*
 Posca, τὸ ἐξυκρατον, *υ, Diosc.*
 Posco, αἰτέω, aliquid ab aliquo, τινὰ τι, *Dem. Conf. Peco.*
 Positio, ἡ θέσις, *εἶον, Aristot. τὸ θέμα, α, το, id.*
 Positura, *f. Positus, us, ἡ θέσις, εἶον, Aristot.*
 Possessio, ἡ κτήσις, *εἶον, Dem. τὸ κτήμα, α, το, id. Conf. Opes, Divitiæ.*
 Possessiuncula, τὸ κτεσίδιον, *υ, τὸ κτημέτιον, υ, Alciph.*
 Possessivus, *α, um, κτητικὸς, υ, ὅν, possessiva nomina, τὰ κτητικά, εἶον.*
 Possessor, ὁ κτήτορ, *ορος, N. T.*
 Possibilis, *ε, δυνατός, υ, ὅν, D. m. ἱκανός, υ, ὅν, id. εἶον, εἶα, εἶον, non est possibile, ut sine iustitia aliquis sit bonus civis, εχ εἶον τι εἶον δικαιοσύνης ὄντων πολέμων γήμιον, Xen. Conf. Possum.*
 Possibiliter, δυνατῶς.
 Possideo, κλειδομαί, quædam tuto, τινὰ ἀσφαλῶς, *Dem. sine periculo, ἔχω τινὰ ἀδιδως, id. aliquid, κατέχω τι, Isocr. terram, νέμωμαι γῆν, Thuc.*
 Possum, δύναμαι, *Xen. εἶον εἶμι, potes, εἶον εἶ, &c. persuadere alicui, πείθειν τινα, Isocr. εἶον τι γίνομαι, administrare urbem, εἰσέειν πῶς πόλιν, id. Hercules non potuit Helenam adipisci, ὁ Ἡρακλῆς ὄχι εἶον τὴν Ἑλένην λαβεῖν, id. non possum persuadere, ἐκ εἶον, ὅπως ὃν δυναίμην, id.*

non potest fieri, ut superetur hostis, f. hostis non potest superari, ἐν ἑστὶ ἡχ-
θρῶν κρατύνει, Dem. possum referre gra-
tiam, ἰκανὸς εἰμι ἀποδύναι χάριν, Isocr.
non possum hoc facere, ἀδυνατῶ εἰμι
τοῦτο πράττειν, Plato. non possum labora-
re, ἀδυνατῶ ἀγωνεῖν, Aristot.

Post, μὲν, cum Accus. post pugnam, μὲν τὴν
μάχην, Dem. nonnullis diebus post ac-
ceptum nuncium, ἡ πολλὰς ἡμέρας ὑστε-
ρον μὲν τὴν ἀγγελίαν, Isocr. ὅπῃ, cum Dat.
post hæc, ὅπῃ τούτοις, Xen. multo tem-
pore post, Συγγράφῃ χρόνῳ ὑστέρων, Dem. non
multo tempore post, quum, ἡ πολλὰς χρό-
νῳ ὑστέρων, ἡ, idem, paucis diebus post pu-
gnam, ὀλίγαις ἡμέραις ὑστέρων τὴν μάχην,
Dion. Hal.

Postea, ὑστέρων, primum scripsit, postea verba
faciunt, ἀργύρον ἐπέβαλεν, ὑστέρων λέγει,
Dem. primum, -deinde- postea, ἀργύρον,
-ἐπι-τα-ματάστατα, id.

Posteaquam, ἐπει, ad portam venit, ἐγένετο
πρὸς τὴν πόλιν, Plut. posteaquam mo-
narchia ad Augustum pervenit, ἐξ ἡ
μοναρχία ἀφῆλθεν εἰς τὸν Σίβαν, Hero-
dian.

Posteri, οἱ ἑξῆς, an, Dem. οἱ ὀπίσθιοι νόμοι,
an, οἱ ἑσπέραιοι νόμοι, Isocr. alicujus, οἱ
ὑστερότεροι παρὰ τινος, id. οἱ ἑσπέραιοι, Lu-
cian. οἱ μετ' ἡμῶν, id.

Posteritas, ὁ μέλλων χρόνος, Dem. i. e. po-
steri, vide Poster.

Posterior, us, ὑστέρων, ἴσα, ὅσον, Plut. sum
aliqua re, ἑξαγιντα ἔτη, ὑστέρων τινός
ἐστίν, Isocr. Plut. non multum, ὑστε-
ρίζω ἢ πολλῶν, Thuc. fio, ὑστερίζω, id.
posteriores fero, ἡλικιωμένοι, Plato. ὑστέρων,
Dion. Hal.

Posterior, us, Dem.

Posterus, a, um, ὑστέρων, ἴσα, ὅσον, dies,
ἡμέρας, Plut. ὑστέρων, αἶα, αἶον, id. dixi
me postera, sc. die renunciaturum, ἐφώ-
μις ὑστέρων ἡμερῶν, Plato. in posterum,
τελευτῶν, Dem. εἰς τὸ λοιπόν, id. ὅπως τὸ
λοιπὸν τῷ χρόνῳ, id.

Postfero, ὑστέρων τίθεμαι, aliquem alicui, τινὰ
τινός, Plut.

Posthabeo, idem quod Postfero.

Posthac, ὑστέρων, Dem. τοιοῦτον, id. μετα-
τάστατα, id. μὲν ταῦτα, id.

Posthinc, ἐξῆς, Thuc. ἡμεῖς, id.

Posthumus, a, um, ὁ κατὰ τὸν χρόνον, ἡ, ὁ
τῷ ἀποθανόντι πατρὶ ὀπίσθιος, Dem.

Posticum f. Postica, ὁ ὀπίσθιος, ἡ, Lu-
cian. τὸ ἀπὸ τοῦ ὀπίσθου, α, Cl. Al.

Posticus, a, um, ὀπίσθιος, ἡ, αἶα, Xen. ὁ,
ἡ, τὸ ὀπίσθιον, id.

Postilena, ἡ ὀπίσθια, id.

Postis, ἡ ἀσπίς, αἶα, Poll. ὁ σταθμός, ὁ,
Herodot.

Postliminium, ἡ ἀποστροφή, ἡ.

Postmeridianus, a, um, ὁ κατὰ τὸν μετὰ μεσημέ-
ριον, α.

Postmodo f. Postmodum, ὑστέρων, Dem.

Postpono, idem quod Postfero.

Postquam, ἐπειδὴ, omnia audiveritis, ἀπαν-
τα ἀκούετε, Dem. morbus obortus fuerit,
ἐπὶ τὴν ἀρρώστια συμβῇ, idem, ad ætatem
virilem pervenimus, ἐπειδὴ ἀνδρὶς ἐγενόμ-
εθα, id.

Postremo, Postremum, τελευτῶν (Particip.)
ad vos veniet, πρὸς ὑμᾶς ἔξει, Dem. pri-
mum nos, postremum vos, πρῶτον ἡμᾶς,
τὸ τελευτῶν ὑμᾶς, id. in Marathonem
descendit, τὰ τελευτῶν εἰς Μαραθῶνα ἀ-
πῆλθε, id. alloqui aliquem, τὸ ἔσταιν πρὸς
τινα, Lucian.

Postremus, a, um, τελευτῶν, αἶα, αἶον,
bellum, ὀλεσμός, Dem. τελευτῶν, αἶα,
id.

Postridie, τῇ ὑστέρῃ, Plato.

Postvenio, ὑστέρων, post aliquid, τινός, Thuc.

Postulatio, ἡ αἰτία, αἶα, Isocr.

Postulator, ὁ αἰτῶν, ὁ, Suid.

Postulatum, τὸ αἰτημα, αἶα, Bud. ἡ ἀξι-
οσύνη, αἶα, Plut.

Postulo, αἰτῶ, Dem. iusta, αἰτῶμαι δίκαια,
Xen. curam, δέομαι φροντίδος, Dem. i. e.
accuso. Conf. Accuso.

Potabilis, e, ὁ κατὰ τὸν πότον, α, Diod. Sic.

Potatio, ἡ πόσις, αἶα, Thuc. potationis so-
dalitas, ἡ ἐν τοῖς ποτοῖς κοινωνία, Isocr.

Potator, ὁ ποτῶν, α, Poll.

Potens, δυνατός, ἡ, ὅν, Dem. δυνατός, αἶα,
ἐν, ὅν, idem, ἡ δύναμις, α, ἐν, idem, ἡ δύναμις,
αἶα, ὅν, idem, sum, δύναμαι, Dem. po-
tentior mari, κρείττων θαλάττῃ, idem, iusto,
μείζων τῷ δίκαιῳ, idem, potentem facere
aliquem, ποιῶν τινα ἰσχυρόν, idem, fieri,
ἰσχυρόν γίνεσθαι, idem, esse, ἰσχυρὸν εἶναι, idem.

Potentatus, a, um, ἡ δυναστεία, αἶα, Thuc.

Potenter, ἰσχυρῶς.

Potentia, ἡ δύναμις, αἶα, & gloria, ἡ δόξα,
Dem. & divitiæ, ἡ ἐξουσία καὶ πλοῦτος, id. &
imperium, ἡ ἐξουσία καὶ ἀρχὴ τινός, id. poten-
tiam maximam dare alicui, ἀποδοῦναι
τὴν μέγιστον ἐξουσίαν, Dem. consequi,
ἀφίχθαι τὴν ἐξουσίαν, Diod. Sic. Plut. λαμβάνειν
δύναμιν, comparare, obtinere, habere, δι-
κάζειν ἀλλήλους, ἡ, κατέχειν, id. ad ma-
gnam potentiam pervenire, εἰς μέγαν δυνά-
μειος ἀφίχθαι, Ael.

Potestas, ἡ ἐξουσία, αἶα, Dem. in potestatem
suam redigere, εἰς τὴν αὐτῶν ἐξουσίαν, Isocr.
urbem, ἀποδοῦναι τὴν πόλιν, id. potestati
alicujus subiectum esse, ὑποτάσσιναι τινός,
id. hoc in mea potestate est, ἐν ἡμέρῳ
ἐστὶ τούτῳ, Isocr. potestas faciendi aliquid,
ἐξουσία ποιῶν τινός, Dem. dare potestatem
alicujus rei, δίδωναι ἐξουσίαν ὅτι τινός, Plut.
ἐξουσίαν ἀφίχθαι τινός, Xen. omnia in po-
testate sua habere, διὰ χειρὸς πάντα ἔχειν,
Aelian. potestatem plenam habens, ὁ ἀν-
τοκράτωρ, αἶα, Dem.

Potio, ἡ πόσις, αἶα, Thuc.

Potior, κρατίων, aliqua re, τινός, Thuc. re-
rum, ὅσῳ πλεονέκτητον, Dem. imperio ma-
ris, ἡγεμονίᾳ τῆς θαλάττης, Plut.

Potior, i. e. melior. Conf. Melior.

Potissimum, μέγιστον. Conf. Maxime.

Potius, e, δυνατός, ἡ, ὅν, Dem. Conf. Potens.

Potius, δαίμων, illis, quam, ἐκείνοις, ἡ, Dem.
nobis quam illis, ἡμῖν μᾶλλον, ἡ ἐκείνοις,
id. mihi, immo vero potius vobis, ἡμῖν,
μᾶλλον ἢ ὑμῖν, id. habeo aliquid, τίθεμι
τὴν ἀρρωστίαν τινός, Thuc. ποιῶμαι τὴν ἀρρω-
στίαν τινός, Polyb.

Poto, πίνω, ex aureis phialis, ἐκ χρύσειων
φιαλῶν, Xen. aquam, ὕδωρ, Ham.

Potor, ὁ ποτῶν, α.

Potorius, a, um, ποτικὸς, ἡ, ὅν, Plut.

Potulentus, a, um, ποτικός, ἡ, ὅν, Herodot.

Potus, us, τὸ πόμα, αἶα, Lucian. τὸ πο-
τόν, α, Xen. τὸ ποτήριον, αἶα, Diod. po-
tum do f. praebeo aliquid, ποτίζω τι, A-
ristot. ἀποδοῦναι τινός, Lucian.

Prae, πρὸ, oculis, ὁφθαλμοῖς, Dem. omnibus,
πρὸ πάντων, id. prae dolore sibi ipsi mor-
tem conficere, ὑπὸ λύπῃς καταχρῆσθαι
ἑαυτοῦ, Plut. prae gaudio dormire, ὑπὸ
ἡδονῆς καθύπναι, Xen. flere, δακρύνειν, Lu-
cian. prae me fero adversam valetudinem,
διὰ μέν μοι κακὴν ἔχον, Thuc. lætitiā, πα-
ρόντα ἀποσπείλαι, Ael. prae manibus
habeo, μὲν χεῖρας ἔχω, Dion. Hal. ἐν χεῖρσιν
εἶναι ἡμῶν, id. In compositione, quando
significationem intendit, redditur per ἄλλαν,
ὅταν, vel πολὺ, e. gr. praealtus, διὰ τὴν ἄλ-
λειαν, praealtus, πολλοῦς, &c.

Praebeat, ἀφίχθαι, alicui aliquid, τί τινός,
Xen. me obediētem magistratui, ἡμῶν
τὸν ἐπιτελῶν τῶν ἀρχῶν, i. e. me benevo-
lum ad audiendum, ἡμῶν τὸν ἐπὶ τῷ ἀκούειν
ἀκούειν, Dem. pecuniam alicui ad aliquid,
τινός χρήματα εἰς τι, Isocr. sumptus ali-
cui, χορηγία τινός χρήματα, Isocr. exer-
citui commeatum, πορίζω τῇ στρατιᾷ τρο-
φήν, Dem. utilitatem, ἀφίχθαι ὀφέλιμα,
Plato.

Praeviso, ἀποφύλαττομαι, aliquid, τί, Xen.

Conf. Cavo.

Praecautio, ἡ ἀποφύλαξις, αἶα, ἡ ἀποφύλαξις,
αἶα, Aegin.

Praecedo, ἀφίχθαι, aliquid, τί, Dem.

Praecello, ὑπερβαίνω, aliquem aliqua re, τι-
νά τινός, Xen. Conf. Antecello.

Praecentio, τὸ ἀφίχθαι, αἶα.

Praecepto, ὁ κατὰ τὸν νόμον, α, Dem. confi-
lius, ὁ κατὰ τὸν νόμον, αἶα, Aristot.

Praeceptio, ἡ ἀποδοχή, αἶα, Isocr.

Praeceptor, ὁ διδάσκαλος, α, Isocr. ὁ καθη-
γούμενος, αἶα, Herodot. Conf. Magister.

Praeceptrix, ἡ διδάσκαλος, α, Diod. Sic.

Praeceptum, ἡ ἀποδοχή, αἶα, Dem. τὸ ἀφίχθαι,
αἶα, Isocr. ἡ ἀφίχθαι, αἶα, Aristot. bonum f. praeclarum, τὸ ἀγαθόν,
αἶα, καλόν, Dem.

Praecipro, προδίδωμι.

Praecido, ἀφίχθαι, aliquid, τί, Theophr.

Praecino, ἀφίχθαι.

Praecipio, i. e. ante capio, ἀφίχθαι, αἶα, ali-
quid alicui, τί τινός, Theophr. i. e. mando
ἀφίχθαι τι, Plut. alicui, κελύω τινός,
Plato. Conf. Jubeo, Mando, i. e. doceo,
διδάσκω. Conf. Doceo.

Praecipitater, ἀφίχθαι, Isocr.

Praecipitatio f. Praecipitatio, ἡ ἀφίχθαι,
αἶα, Conf. Praecipitatio, αἶα, Dem.

Praecipitum, ὁ κρημνός, α, Thuc.

Praecipite, ἀφίχθαι, αἶα, Theophr. me in
mare, εἰς τὴν θάλασσαν, αἶα, Dem. hostes in vallum, ἀφίχθαι ἐν τοῖς
ἐν τῇ ὀρεινῇ, Plut. aliquem de muro, εἰς
τὴν πόλιν, αἶα, Herodot. aliquem in ca-
pit, ἀφίχθαι ἐν τῇ πόλει, Plut.

Praecipue, ἐξαιρετικῶς, Plut. ἡ τὰ μέγιστα,
Isocr.

Praecipuus, a, um, ὁ κατὰ τὸν ἐξαιρετικόν, α, Thuc.
ὁ κατὰ τὸν ἐξαιρετικόν, α, Dem. κυριώτατος,
αἶα, αἶα, locus, τόπος, Plut. pars cor-
poris, μέρος τοῦ σώματος, Gal.

Praecise, ἀφίχθαι.

Praecisio, ἡ ἀφίχθαι, αἶα.

Praecisus, a, um, ὁ κατὰ τὸν ἀφίχθαι, α.

Praclare, ἀφίχθαι, Demosth. ἀφίχθαι, αἶα,
Al. me habeo, ἔχω καλῶς, Dem. morior,
ἀφίχθαι καλῶς, idem, me gerō, ἀφίχθαι
Xen.

Praclarus, a, um, i. e. valde clarus, ὁ κατὰ
τὸν ἀφίχθαι, α, i. e. celestis, ὁ κατὰ τὸν
ἀφίχθαι, α, Dem.

Pracludo, ἀφίχθαι, alicui exitum, τινός ἐξόδον,
Aristot.

Praeco, ὁ κήρυξ, αἶα, Xen. ὁ κήρυξ, αἶα,
Plut.

Praconium, τὸ κήρυγμα, αἶα, Dem.

Praecordia, τὰ ἀφίχθαι, αἶα, Poll. τὰ ἀφίχθαι,
αἶα, Diod.

Praecox, ἀφίχθαι, αἶα, αἶα, Theophr.

Praecurro, ἀφίχθαι, alicui, τινός, Isocr.

Praecursor, ὁ ἀφίχθαι, α, Plut.

Praecursus, us, τὸ ἀφίχθαι, αἶα.

Praeda, ἡ λεία, αἶα, Xen. ἡ λεία, αἶα, He-
rodot. praedam ago, λείω, Thuc. λαφυ-
ραγοῖα, Plut.

Praedatio, ἡ λεία, αἶα, Aristot.

Praedatorius, a, um, λείος, αἶα, αἶα, navis,
αἶα, Thuc. λείος, αἶα, αἶα, A-
ristot.

Praedatrix, ἡ λεία, αἶα.

Praedestino, προορίζω.

Praedicabilis, e, ἀφίχθαι, α, αἶα.

Praedicamentum, ἡ ἀφίχθαι, αἶα, Aristot.

Praedico, αἶα, ἀφίχθαι, Xenoph. i. e. laudo,
ἐλθῶ, αἶα, αἶα, Isocrat. Confer
Laudo.

Praedico, αἶα, ἀφίχθαι, Xenoph. aliquid,
ἀφίχθαι τι, Xen. vaticinando, προοι-
σίζω, Dion. Hal. προοισίζω, Hippocr.

Praedictio, τὸ ἀφίχθαι, αἶα, αἶα, i. e. va-
ticinium, ἡ ἀφίχθαι, αἶα, N.T.

Praediolum, τὸ ἀφίχθαι, α, Plut.

Praedisco, προοισίζω, Aristot.

Praeditus, a, um, ἔχω, αἶα, αἶα, aliqua re,
τι, Dem.

Praedium, τὸ ἀφίχθαι, α, Dem.

Prædo, ὁ ληστής, ὤ, Xen. ὁ λωστρικός, ὤ, Plut. *marinus*, ὁ πειράτης, ὤ, Thuc.
Prædor, λησάω, vicos & agros infestans, κάμει, ὤ, ἀγροῖς θάπτεται, Herodian. λη-
 ἰζομαι, Thuc.
Prædo, πρᾶδω, N. T. θηλοῖμαι, Plut.
Præfari, προσημαίει, Aristot.
Præfatio, τὸ προσημειν, ὤ, Aristot. ὁ πρόλο-
 γος, ὤ, præfationem facie, προσημαίω, *Aristot.*
Præfectura, ἡ προσασία, ας, Dem. *militaris*, ἡ στρατηγία, ας, id. *urbana*, ἡ ἀποικία, ας, Aristot. *annonæ*, ἡ ἀγορανομία, ας, *Suid.*
Præfectus, ὁ προσέτης, ὤ, alicui, τι ἰ, Dem. ὁ προσέας, ἐπὶ, τιός, Plato. ἡ προ-
 ἱστῆς, ἐπὶ, Dem. ὁ ἐπιστάτης, ἐπὶ, idem.
Præfero, προκομίζω, i. e. antepono, προτι-
 μῶν, aliquid alicui, τί τινος, Plato. ali-
 quem alicui, προκρίνω τίνα τινος, Plut. *gloriam pecuniæ*, αγαπᾷ δοξάν ἐπὶ χρη-
 μάτων, Plato. *bellum paci*, αἰρέμας πολέ-
 μῳ πρὶ εἰρήνης, id. *honestum omnibus*,
 καλὸν ἀντι πάντων, Dem. *me aliis*, προ-
 τίθημι ἑμαυτὸν ἄλλων, Lucian.
Præfica, ἡ ἐχθρίστρια, ας, Plato.
Præfigere, ἐφίστημι, aliquid alicui, τίνα τινος,
 Plut. καθίστημι τινα ἐπὶ τι, Isocr. ἐπὶ τι-
 νι, id. aliquid aliis, ἐπιτίθημι τίνα τοῖς
 ἄλλοις, Thuc. bello, προστίθημι τίνα στρα-
 τηγόν, Dem.
Præfinitio, προρίζω, aliquid, τί, N. T.
Præfoco, ὄρχω, Dem.
Præfracte, αὐθαδῶς.
Præfractus, α, um, ὁ κ, ἡ προκατάρκτος, ὤ,
 ὤ, i. e. obstinatus, ὁ κ, ἡ αὐθαδῶς, ὤ,
 Dem.
Prægigno, τραννῶν.
Prægnans, ἡ ἐγκύσασα, ας, Aristot. ἐγκύμαν,
 ἐπὶ, Plut. *mare s. masculino*, κύσασα ἄρρενα,
 Aristot. *sum*, κύα, Theophr. κύα, Aristot.
 ἐγκύα, id. ἐν γαστρὶ ἔχω, N. T.
Prægnatio, ἡ κύσσις, ας, Philo.
Prægrederior, προκρίνω, alicui, τινί, Aristot.
Prægressio, ἡ πρόβασις, ας, τὸ πρόβημα,
 ατ.
Prægustructor, ὁ προβαστής, ὤ, Athen.
Prægusto, προγεύομαι, aliquid, τινός, Athen.
 προγευματίζω, Aristot.
Præhendo, vide *Prebendo*.
Præitio, ἡ ὑφ᾽ ἡμῖν, ας, Aristot.
Præjudicium, ἡ προκατάληψις, ας, ἡ κα-
 ταχειρτόνια, ας, Dem. *præjudicio damno*,
 προκαταρνασκα, id.
Præjudicio, προκαταρνασκα, Dem.
Præcilectio, ἡ προαυτάνησις, ας.
Prælego, προκαταρνασκα.
Prælior, μάχομαι, cum aliquo, τινί, Dem.
 ἀμύλλομαι τινί, id. Συμμάχουμι τινί, id.
 Conf. *Prælium*.
Prælium, ἡ μάχη, ας, Dem. ἡ ἀμύλλα, ας,
 id. ὁ ἀγὼν, ἐπὶ, id. *terrestre*, μάχη πε-
 ζῶ, id. *navale*, ἡ ναυμαχία, ας, id. *eque-
 stre*, ἀμύλλα ἵππων, Isocr. *committo*, ἐ-
 χομαι εἰς μάχην, Dem. *ρόχημαί μάχην*,
 id. cum aliquo, ποιεῖμαι μάχην πρὸς τι-
 νά, id. ob aliquid, ποιεῖαι ἀμύλλαν πρὶς τι-
 νι, Isocr. ποιεῖμαι ἀγῶνα ὑπὲρ τινος, Dem.
navale, ναυμαχία, id. *ναυμαχίᾳ ναυμά-
 χισαν*, id. *pedestre*, πεζομαχίᾳ, id. *præ-
 lium vincere aliquem*, κρατύν τινα μάχῃ,
 Dem. *νικᾷν μάχῃ*, id. *νικᾷν σὺν μάχῃ*,
 id. *vinci*, ἡττάσθαι μάχῃ, s. μάχην, id. *ad-
 versa fortuna uti in prælio cum aliquo*,
 δυσχερὲν εἶναι μάχῃ πρὸς τινα, Isocr.
Prælongus, α, um, ὁ κ, ἡ προμήκης, ὤ,
 Theophr.
Præluce, προφαίω, Lucian. s. cæ, δαδ᾽ ὀφθαλ-
 μῶν.
Prælium, τὸ προίμν, ὤ, Aristot. τὸ προ-
 αἶμα, ὤ, id.
Præluco, προαἶμα, Aristot. προαναβέλλομαι
 Isocr.
Præmando, is, προμασάομαι, cibum, βρω-
 σιν, Gal.

Præmature, *πρὸ καιρῷ*.
 Præmaturus, α, um, ὁ *ἢ* *πρὸυρ*⊕, *υ*,
 Conf. *Præcox*.
 Præmeditatio, ἡ *προμελίτῃσις*, *ιας*.
 Præmeditor, *προμελιτάς*, *N. T.*
 Præmissio, ἡ *προπομπή*, *ης*, *Pl. s.*
 Præmitto, *προπέμπω*, *caduceatorem* ad ali-
 quem, *κίρυκα πρὸς τινα*, *Plut.* *προπο-*
σίμω κίρυκα, *Dem.* aliquem ad decipien-
 dos aliquos, *προκαθίμι τινα ἑξαπατᾶν τι-*
νας, *idem*.
 Præmium, τὸ *ἄθλον*, *υ*, *Dem.* τὸ *ζέαις*, *α-*
τ⊕, *id.* τὸ *ἀριεῖον*, *υ*, *id.* *propono* s.
 constituio, *ἄθλον τίθῃμι*, *πρὶν ὅ*, *id.* *belli*
in medio positum, *ἄθλον πρὸς πολέμου κί-*
ρινον ὃ μισθ, *id.* *dare* alicui, *διδόναι*
τινὶ ἀριεῖον, *id.* *consequi*, *τυγχάνειν πρὸ*
ἄθλου, *id.* *διδῶν πρὸς ἀριεῖον*, *Isocr.* *tollere*,
ἀναίρειν τὸ ζέαις, *Dem.*
 Præmoneo, *προπαραγγέλλω*, *προβιβάζω*,
N. T.
 Præponstro, *προδείκνυμι*, *aliquid*, *τί*, *Lu-*
cian.
 Præmunio, τὸ *προτείχισμα*, *ατ*⊕, *Plut.*
 Præmunio, *προτείχιζω*, *Plut.*
 Prænomen, ἡ *προανωνμία*, *ας*.
 Prænuntio, *προκαταγγέλλω*, *N. T.* *προαγ-*
γέλλω, *pugnam*, *μάχην ἵσθαι*, *Xen.*
 Prænuntius, ἡ *προαγγελία*, *υ*, *Plut.*
 Præoccupo, *προκαταλαμβάνω*, *aliquid*, *τί*,
Theophr. *bellum*, *προεξαινίσταμαι πόλεμον*,
Plut.
 Præparatio, ἡ *παρασκευή*, *ης*, *Dem.* ἡ *κα-*
τασκευή, *ης*, *id.*
 Præparato, *ἐν παρασκευῇ*.
 Præparo, *παρασκευάζω*, *necessaria* ad hie-
 mem, *τὰ πρὸς τὴν χειμῶνα*, *Plut.* *aliquos*
ad virtutem, *συμπαρασκευάζομαι πινας*
πρὸς ἀρετὴν, *Isocr.* *aliquem*, *παρασκευά-*
ζω, *Isocr.*
 Præpeditio, *κόλος*, *aliquem*, *τινὰ*, *Aristoph.*
παρμπιδήζω τινα, *Lucian.*
 Præpes, ὁ *ἢ* *οὐκ ἐπὶ*⊕, *υ*, *Plut.* *Conf.*
Celer.
 Præpollentia, ἡ *ἐπακράτῃσις*, *ιας*, *Laërt.*
 Præpondeo, *ἐπρίχνομαι*, *virtute*, *κατ' ἀρε-*
τίαν, *Aristid.* *ἐπακρατία*, *alicui*, *τινός*, *Plato.*
τί, *Isocr.*
 Præpondero, *εὐθυμῶ ὑπέρβω*, *i. e.* *pluris*
sum, *πρὸςβόω*, *Gregor.* *πυρρῶς*, *Polyb.*
 Præpono, *idem* quod *Præfero*, *item* *Præ-*
ficio.
 Præpositio, ἡ *πρόθεσις*, *ιας*, *Gramm.*
 Præpostere, *ὑστέρῃ πρῶτον*.
 Præposterus, α, um, ὁ *ἢ* *πρὸδύτ*⊕,
Gramm. *oratio*, ἡ *ὑστερολογία*, *ας*, *iid.*
 Præputium, ἡ *ἐκρυψία*, *ας*, *LXX.* ἡ *ἐκρο-*
ποδία, *ας*, *Aristot.* *τὸ ἐπαράλιον*, *υ*, *Diosco-*
seco, *ὑπερκαλύπτω*, *Athen.* *ἀπενέμνω τινα*,
N. T. *attractare* sibi, *ὡς αἰδοῖσιν ἀετομελὴν*
ἐπακαλύπτειν, *J. J. b.*
 Præripio, *προαράζω*, *Naz.*
 Prærogativa, ἡ *προνομία*, *ας*, *Plut.* *cui debe-*
tur, *τὰ πρῶτα ἡμετέρω*, *Heliodor.* *natur-*
atur, *τὸ πλεονέκτημα εἰσεῖς*, *Hermog.*
 Prærupus, α, um, ὁ *ἢ* *ὑπερβῶς*, *γ*⊕, *Po-*
lyb. ὁ *ἢ* *ὑπερκομῶς*, *υ*, *Diod.* *Sic.* *pe-*
tra, ἡ *ὑπερκομῶς πέτρα*, *Lucian.*
 Præs, ὁ *ἐμπῆντις*, *ς*, *Lucian.*
 Præfagio, *πρᾶξω*, *aliquid*, *τί*, *Xen.* *προαι-*
δῶταί τι, *Isocr.*
 Præfagium, τὸ *προαἰνέδμα*, *ατος*, ἡ *προ-*
αἰδῆσις, *ιας*, ἡ *πρόγνωσις*, *ιας*, *Gah.*
 Præfagus, α, um, *προαιδανόμῃ*⊕, *ων*, *ωνοι.*
 Præficio, *ποιῶμαι*, *aliquid*, *τί*, *Dem.*
 Præficus, α, um, *προειδῶς*, *νῆξ*, *ας*, *futuri*,
τὸ συμπεσόντων, *Isocr.*
 Præscribo, *ὑπογράφω*, *exemplar*, *ἀρχίτυπον*,
Dion. Hal.
 Præscriptum, s. Præscriptum, τὸ *πρόγραμ-*
μα, *ατ*⊕, *Lucian.* ἡ *προγραφή*, *ης*, *A-*
riffet.
 Præfegmen, τὸ *πρόκομμα*, *ατ*⊕, *unguium*,
τὸ ὑπενέχισμα, *ατ*⊕, *Laërt.*
 Præfens, *παρὼν*, *ας*, *ιν*, *Dem.* *ὑπάρχων*,
ος, *ας*, *id.* *in præfens*, *ὡς τὸ παρὼν*, *Isocr.*

Præsentaneus, α, um, ἀρξίστατορ, ἄτη, α-
 τον, remedium, βοήθημα τὸ εὐθὺς ὑγι-
 αζον, Diofcr.
 Præsentia, ἡ παρὺν, ας, Dem. in præsen-
 tia vocare, εἰς τὸ παρὺν βλάπτειν, id. vi-
 dere, quid in præsentia fiat, διαρεῖν τὸ
 παρὺν, ὁ γίνεσθαι, id. i. e. continuo, παρ-
 αὐτίκα, Dem.
 Præsentio, προαἰσάνομαι, aliquid, τί, Dem.
 τι ος, Thuc.
 Præsepe, ἡ ἐστὶν, ης, Lucian.
 Præsertim, μέγιστα ὅ, Dem. βί, ἄλλως τ'
 ἰδὲν, Xen. ἄλλως τι καὶ, Dem. ἄλλως τε
 καὶ εἰ, Lucian.
 Præses, ὁ προεδρῶν, υ, Dem. ὁ προεδρῶν,
 οὗτορ, id. senatus, προεδρεύον τ' βουλῆς,
 id. concionis, προεδρεύον ἢ τινι ἐκκλησίᾳ,
 id. sum, vide Præsidio.
 Præsentia, ἡ προεδρία, ας, Herodiam.
 Præsidio, προεδρίῳ, in concione, ἐν ἐκκλη-
 σίᾳ, Dem. in senatu, τ' βουλῆς, id. rei, ὑ-
 πιστάτω τῷ πράγματι, id. urbi, προστα-
 τίαν τ' πόλεως, Xen. ἡγήομαι τ' πόλεως,
 idem.
 Præfidiarius, ὁ φρουρὸς, ὤ, Xen.
 Præsidium, ἡ φρουρά, ἄε, Dem. colloco in op-
 pidum, φρουρὰν εἰσάγω εἰς τὸ πόλισμα,
 idem, impono arci, καθίστημι φρουρὰν ἐν τῇ
 ἀκροπόλει, idem, urbi, ἱκαθίστημι φρουρὰν
 πόλει, idem, sum in præsidio, εἰμι ἐν φρουρᾷ,
 idem, urbem præsidio teneo, φρουρὰ κατε-
 χω πόλιν, idem, præsidium armis efficere,
 ἐκστῆλαι φρουρὰν μὲδ' ὅπλων, idem, desicere
 præfidia, λείπειν ἔρημα τὰ φρούρια, idem,
 præsidio tutari urbem, φρουρεῖν πόλιν, Hec.
 præsidii munitus, ὁ καὶ ἡ ἐμφορετορ, υ,
 Lem. destitutus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἀεφόρη-
 τορ, υ, Plut.
 Præsignifico, προσημαίνα, Dion. Hal. aliquid
 per somnium, προσηλάω τι δι' ὄνειρον, AEl.
 Præstans, προέχων, εσα, ος, Dem. διαφέρειν,
 εσα, υ, id. ὁ καὶ ἡ διάφορορ, υ, id. præ-
 stantissimus aliqua re, ὁ καὶ ἡ πρόκριτορ
 τι, id. vir, ἀνὴρ ἀπριστατιστάτης, Xen.
 eruditione, ἀπριτορ, ἔν τῷ παιδείᾳ, Di-
 on. Hal.
 Præstantia, ἡ ἰξοχή, ἡς, Plut. ὁ ὑπέρσχευ, ἡς,
 Aristot.
 Præstat, ἀμυνόν ἐστι, κριτέστιν ἐστι.
 Præstigia, τὸ γυνέδωμα, αττορ, Plut. ἡ τρε-
 τία, ας, Dion. Hal. verborum, ἡ τρεπα-
 λορία, ας, i. e. impostura, ὁ φαντασ-
 μος, ὤ, Demosth. præstigiis illudo, γυνέδο-
 μιν, Plut.
 Præstigiator, ὁ γίνεσθαι, κίτορ, Herodot. i. e.
 impostor quivis, ὁ ἀγένητος, κ, Pbilo. ὁ
 ἀγούριος, υ, Plut.
 Prælituo, idem quod Præstinio.
 Præsto, διαφέρω, aliquid, τινὲς, Lucian.
 Conf. Amalio, dicta, ἐμμένω τῷδ' ἡμέ-
 ρῳ. Conf. Impleo, me virum iustum,
 πείρω ἡμῶντι δικαίον, Demosth. Conf.
 Gero.
 Præsto, πείρων, ὤτα, ἐν, Dem. sum, πέρωμαι,
 D. m. alicui, ἐπὶ μετὰ τινος, Isocr. ἐπὶ
 ζωῇ τινι, Xen. παρατυχόνε τινι, Polyo.
 Præstolor, ἐμμένω, aliquid, τί, D. m. προ-
 δέκω τι, id. Conf. Exspecto.
 Prætingo, ἐκείτω, oculos, ἀμαυρῶ τὰς
 ὀφθαλμοὺς.
 Prætruo, παρατασκαλίζω, Herodian.
 Præsul, ὁ ἱερεὺς, κ, ὁ ἐπιστάτης, κ, i. e. Pre-
 fes, ὁ προϊστάμενος, κ. Conf. Præfero.
 Præsum, ὀπίσσω, negotiis, τὰν πραγμάτων,
 Isocr. anticiuis, τοῖς τεχνίταις, Plut. po-
 pulo, πρίστωμι τῷ δήμῳ, D. m. rebus, ἂν
 ἀεσθμύσταν, Isocr. insula, ἰεζυόμεναι τῷ
 νησί, Thuc. ἐπάρχω τῇ νήσῳ, Isocr. sena-
 tu, προεδρεύω τ' βουλῇ, Dem. urbi, διμε-
 σθῶ πόλει, Plato. exercitui, ἡγήομαι τ'
 δυνάμει, D. m.
 Præsumo, προλαμβάνω, Thuc.
 Præsumptio, ἡ πρίλμψις, τῶς, Basil.
 Prætendo, προκαλίπτω, Plato. i. e. prætexo,
 προφασίζομαι, aliquid, τί, Dem.
 Prætento, προπτερίζω.

Prater
sub
moß
cos,
aps
var
Dm
pd
ter
re,
sing
red
Gai
flu
Prater
Prater
ta,
πδ
Prater
gion
pam
and
tion
ter
Prater
Prater
Prater
Prater
Ifor
Xp
Dm
Prater
Prater
Prater
nili
to.
lain
Prater
Pla
Prater
quo
Prater
Prater
Prater
bus
ta
non
p
Prater
vel
Prater
tim
qu
id.
vor,
id.
nau
ted
p
Xol
D
ex
Prater
ris
Prater
mi
Prater
tar
ra
Prater
ica
98
Prater
Pa
Prater
Prater
sch
Prater
id
Prater
Prater
dos
tar
q
1)

Prætor, παρά, cum Accus. prætor meritum subacti, παρά τῷ ἀξίῳ διδουλασμένοι, Demosth. etatem, παρά ἡλικίαν, Plut. paucos, παρ' ὀλίγους, Dem. modum, πέρα τῆς ἀρίστης, Lucian. πέρα τῆς μετρίτης, Demosth. ὑπερβαλλόντως, idem, ἵστων, παρ' ἀλπίδα, Dem. ἀνάλπιστον, Plato. opinionem, παρὰ δόξαν, Dem. ἀπροσδοκῶντος, id. præter priores inimicos alios etiam abalienare, πρὸς τοὺς ὑπάρχοντες ἔχθρας ἰσχυρῶς διαφύρας ποιῶν, id. In Compositione fere redditur per παρά, e. g. prætereo, παραλείπω, præterequito, περιπαύω, præterfluo, παραρρέω, &c.

Prætercurro, παρατρέχω, Dion. Hal. Prætereas, χωρὶς ὃ τῶν, Lycurg. alia multa, ἢ πολλὰ πρὸς τότῳ ἔργῳ Dem. πρὸς πολλὰς ἀλίας Dion. Hal.

Prætereo, διέρχομαι, aliquid, τι, N. T. regionem, διαλατῶν χωρὰν, Xen. locum, παραλάττω τόπον, Plut. aliquid silentio, ἑσπῶν τι, Dem. ὑγκαταλείπω τι, id. oratione, παραλείπω τι λόγον, Isocr. dies præterierunt, διήλθον αἱ ἡμέραι, Lucian.

Præterequito, περιπαύω, περιπαύω.

Præterfluo, παραρρέω, Xen.

Prætergredior, παραλείπω, Aristot.

Præteritio, ἡ παραλείψις, Isocr. Gramm.

Præteritus, a, um, παραλειπόμενος, ὡς, Isocr. tempus, πρὶν τοῦ χρόνου, ὃ πρὸς τὸν χρόνον, ὃ πρὸς τὸν παραλειπόμενον χρόνον, Dem. Isocr.

Præterlabor, idem quod Præterfluo.

Prætermittio, ἡ παραλείψις, Isocr.

Prætermitto, παραλείπω, aliquid, τι, Dem. nihil amentiae, ἡ ἀλλοτρίω ὕδιν' ἀνοίει, Platon. sexcenta alia, ἄλλα γὰρ δὴ μυρία ἑκατάστατα λέγον, Platon.

Præternavigo, παραπλέω, regionem, χωρὰν, Plut.

Præterquam, πλὴν, Dem. ἀλλ' ἢ, Aristot.

quod, ἀλλ' ὅτι, Synes.

Præterveho, παρακυρτέω.

Prætervolo, παραπτόμαι.

Prætexo, πρυφαίνω, i. e. prætendo, morbum, προφασίζομαι ἄρρωστίαν, Dem. decreta alicujus, προφασίζομαι δόγματα τινος, id. nomen pacis, προφασίζομαι τὸν ὄνομα τῆς ειρήνης, Dem.

Prætextatus, a, um, ὃ ἢ ἡ ἀπεκρίβυρος, v. vestis, ἰδὲ, Plut.

Prætextus, us, ἡ πρόφασις, Isocr. alicujus rei, τινος, Dem. prætextum præbere, πρόφασιν παρέχειν, Dem. quærere, ζητεῖν, id. confingere alicujus, πλάττειν ὑπὲρ τινος, id. excogitare f. invenire, ἱστορεῖν, id. habere, ἔχειν, id. arripere, λαμβάνειν, id. adferre, ἄγειν, id. approbare f. recipere, ἀποδέχεται, Dem. tollere, ἀφαιρεῖται, id. prætextu uti alicujus, προφασίζομαι τινος, id. παραπινάτματι χρῆσθαι τινος, id. sub prætextu boni, ὡς προφασίζομαι τὸ ἀγαθόν, Basil.

Prætor, ὁ ἀρχηγός, v. Dion. Hal. militaris, ὁ στρατηγός, v. Plut.

Prætorianus, a, um, ὡς ἀρχηγός, v. Plut.

miles, πραιτωριανός, v. Herodian.

Prætorium, τὸ βουλευτήριον, v. Dem. militare, τὸ στρατήριον, v. Dion. Hal. τὸ πραιτωρίον, v. N. T.

Prætorius, a, um, στρατηγικός, v. Plut. Herodian. navis, στρατηγικὴ νῆς, Thuc. porta, στρατηγικὴ πύλη, Plut.

Prætura, ἡ ἀρχαία, as, ἡ στρατηγία, as, Plut.

Prævaleo, idem quod Præpolleo.

Prævaricatio, ἡ παρανομία, as, Dem. τὰ παρανομήματα, v. id.

Prævaricator, ὁ παρανομός, v. Dem.

Prævaricor, ὁ παρανομῶ, Dem. καὶ θυβρίζω, id. ἡ διαπονησία τῷ δίκῳ, Bud.

Prævenio, φθάνω, aliquem, τινος, Herodian. judicium, τὸ κριθῆναι, Platon. levitatem fortune, προφθάνω τῷ ὀλίγῳ καὶ τῷ ἴσῳ, Isocr. sed prævenior, βεβήκαμαι, Isocr.

Prævenio, idem quod Prævenio.

Prævidio, προείδω, Luc. προρᾶν, Dem.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Præverto, idem quod Prævenio.

Prævideo, προείδω, Luc. προρᾶν, Dem.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

Prævio, ὁ προρᾶν, v. Plut.

PRO PRO

Dem. pro praesenti rerum conditione, ἐκ τῆς ὑπαρχούσης, *Dem.* ἐκ τῆς ὄντας, *Lucianus*,
Proavia, ἡ προπαππία, ας, *Philo*, ἡ μήτηρ τῆς παππῆς, *Dem.*
Proavus, ὁ πρόπαππος, υ, *Dem.* paternus aut maternus, πρὸς πατρίδα, ἡ μητέρα, *Isocr.*
Probabilis, ε, πιθανός, ἡ, ὄν, *Dem.*
Probabilitas, ἡ πιθανότης, ὀν, *Plato*.
Probabiliter, ἰυλόγως, *Dem.* πιστῶς, *id.* minus, ἀπιθίως, *Isocr.* δυσπίστως, *id.*
Probatio, ἡ πίστις, εας, *Dem.* ἡ ἀπιδείξις, εως, *id.* ὁ ἰλύγ, υ, *id.* probationem petere ab aliqua re, λαμβάνειν πίστιν ἀπὸ τινος, *Isocr.* nisi alicujus maxime testimonio, ἢ ἀπὸ αὐτοῦ ἰλύγχει διὰ μαρτυρίαν, *Dem.* exhibere, παρίσχειν πίστιν, *id.* fieri de aliqua re, γίνεσθαι ἰλύγχον ἀπὸ τινος, *id.* uti probatione aliqua, χρῆσθαι τινὶ πίστει, *Isocr.*
Probe, καλῶς, *Dem.* ὀρθῶς, *id.*
Probitas, ἡ καλοκαχία, ας, *Xen.* morum, τῶν τρόπων, *Isocr.* ἡ χρηστότης, κτος, *Plut.*
Probo, i. e. ἐμίστω, δοκιμάζω, aurum igne, τὸ χρυσὸν ἐν τῷ πυρὶ, *Isocr.* i. e. approbe, aliquid, ἀρίσκει τί τιμιόν, *Dem.* i. e. confirmo, ὁδηκικνύω, aliquid, τὴ, *id.* liquid, ἰλύγχω τε καθαῶς, *id.*
Proboscis, ἡ προσκήκτις, ἰδ, *Diod. Sic.*
Probratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑποκρίτης, υ, *Isocr.*
Probrum, τὸ ἐπιδ, ε, *Dem.* probris infector i. addicio aliquem, ἐπιδίζω τινά, *id.* βλασφημία κατὰ τινά, *Isocr.* εἰς τινά, *Dem.* λοιδορία ποιοῦμαι τινά, *Plut.* βλασφημίαν λέγω τινί, *id.* Conf. Convicium.
Probus, a, um, ὁ καλός, ἡ, ὄν, *Dem.* vir, ἀνθρώπος, υ, *id.* ἀνὴρ καλὸς ἀγαθός, *id.* i. e. probatus, ὁ καὶ ἡ δοκιμ, υ, moneta, νόμισμα f. ἀργύριον δοκιμον, *Dem.*
Procacitas, ἡ προπίτεια, ας, *Dem.* ἡ ἀναιδέεια, ας, *id.*
Procax, ὁ καὶ ἡ προπετής, εως, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀσελγής, εως, *id.* ὁ καὶ ἡ ἑξορμῆς, υ, *Aristot.*
Procedo, προβαίω, *Dem.* χωρεῖν, *id.* res procedit, ut vult, ἀποχωρεῖ αὐτὴ τὰ πράγματα, ἡ ἐξέλκω, *Thuc.* plurimum noctis procefferat, τὸ πλεῖστον τῆς νυκτὸς προεισχωρήκει, *Herodian.* in philosophia, προκατῆν ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ, *Lucian.* in virtute, ἐπ' ἀρετῇ, *Plut.* πρὸς ἀρετῇ, *Isocr.*
Procella, ἡ καταιγίς, ἰδ, *Aristot.* ἡ κυματοῦν, ας, *Lucian.* ἡ θύλλα, ας, *Aristot.*
Procellosus, ὁ καὶ ἡ θυλλώδης, ε, ὁ καὶ ἡ κυματοῦν, ε, *Aristot.*
Proceres, οἱ βασιλεῖς, ας. Conf. *Princeps*, item *Primates*.
Proceritas, τὸ μήκος, ε, *Plato*.
Procerus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐυμήκης, ε, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ὀπίσκης, ε, *id.* ὁ καὶ ἡ προμήκης, ε, *Synes.*
Processio f. *Processus*, ἡ προέκστασις, εως, *Spiritus* S. ἡ ἐκπύρσις τοῦ πνεύματος, ἀγίη, *Naz.*
Procidencia, ἡ πρόπτωσις, εως, *Diosc.*
Procido, προπίπτω, ad gēna, προπίπτω πρὸς γόνατα, *Dem.*
Procinctus, us, ἡ προβολή, ας, in procinctu stare, ἐκ προβολῆς εἶναι, *Plut.*
Proclamatio, ὁ ἀνακρίσις, εως.
Proclamo, ἀναβιβάζω, *Plato*, ut praeco, ἀνακηρύττω, *Lucian.*
Proclino, κατακλίνω, *Plut.*
Proclivis, ε, ὁ καὶ ἡ ἐπιρρεπής, υ, *Hippocr.* ὁ καὶ ἡ ἐυκατάφορος, υ, ad aliquid, πρὸς τι, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἐυπρόσφορος, υ, *Strabo* sum ad aliquid, ἀνακλίνω πρὸς τι, *Aristot.* πρὸς τι, *id.* ἐυκατάφορον ἢ πρὸς τι, *id.*
Proclivitas, ἡ ἐπιρρεπεια, ας, *Cbrys.* ἡ ἐυκαταφορία, ας, *Laert.* ἡ καταφροια, ας, *Athen.*
Proconsul, ὁ ἀθύπατος, υ, *Plut.* sum, ἀθύπατος, *Herodian.*
Proconsularis, ε, ἀθύπατικός, ἡ, ὄν, *Plut.*

P R O P R O

Proconsulatus, ἡσ, ἢ ἀνθυπατεία, ας, *Herodian.*
proconsulatum gero, ἀνθυπατεύω, *id.*
Procrastinatio, ἡ καθυστέρησις, ας, *Dem.* ἢ καθύρ-
θεσις, ας, *Phil.* ἢ ἀναβολή, ας, *Plut.*
Procrastino, ἀναβολῇ ποιεῖμαι, *Plut.* ali-
quid, τίνος, *id.* ἀναβάλλομαι τι εἰς ὕδρα-
αν, *Dem.*
Procreatio, ἡ γέννησις, ας, *Plato.* liberorum,
ἢ παῖδοποιεῖα, ας, *Plut.* ἢ τεκνοποιεῖα, ας,
Aristot.
Procreo, γινώσκω, aliquem, τινά, *Xen.* libe-
ros, ποιεῖμαι παῖδας, *Isocr.* παῖδοποιεῖμαι,
Xen.
Procreator, ὁ γινώσκων, ὁ, *Plato.* liberorum,
ὁ παῖδοποιός, ὁ, *Eurip.* ὁ τεκνοποιός, ὁ,
Herodot.
Procubitor, ὁ ἀνέκειται, κ, ὁ ἐρυρός, ὁ,
Xen.
Procudo, σπαραχολάπτω.
Procul, πόρρω, a periculis remoti, πρὸ κιν-
δύων ὄντες, *D. m.* ab Alba, ἀποθῆναι τὴν Ἀλ-
βαν, *Plut.* magis, πόρρωτέρη, *Lucian.* du-
bio, ἀναμεισδυμένος, *Dem.* absūm, ἐκ πολ-
λῷ διαστήματος εἰμι, *Lucian.* habito ab
aliquo, ἀπὸ τινος, *Thuc.*
Proculco, κατὰπατία, *Thuc.*
Procumbo, κατέκειμαι, *Plut.* in genu, οἰς
γόνυ ἐκλίσσει, *Lucian.*
Procuratio, ἡ ἐπιτροπή, ὡς, *Dem.* ἢ ἐπιμέλεια,
ας, *id.*
Procurator, ὁ διοικητής, ὁ, *Plut.* ὁ ἐπιτροπος,
κ, *Herodian.* ὁ ἐπιμελητής, ὁ, *Xen.*
Procuro, ἐπιμελίνομαι, aliquid, τίνος, *Plato.*
τι, *id.* διοικῶ τι, *Dem.* ἐκδομαί τι, *Plut.*
Plut. alicui multa bona, περιξινῶ τινα πολ-
λὰ ἀγαθὰ, *Ael.*
Procurro, σπεύδω, *Isocr.*
Procursum, ἡ ἐπιδρομή, ὡς, ἡ ἐκδρομή, ὡς.
Procus, ὁ μνηστήρ, ἦρ, ὁ μνηστικός, ὄντ.
Prodeambulo, ἐκπειπατίω.
Prodeo, παρίμι, aliquo, εἰς τινα τόπον,
Xen. in publicum, προερχομαι εἰς τὸ δη-
μόσιον, ex arce, ἐκροίταί ἐκ τῆς ἀκροπόλεως,
Plut. in medium, ἔρχομαι εἰς τὸ μέσον.
Prodigalitas, ἡ ἀσπατία, ας, *Aristot.* ἢ ἐκλα-
σία, ας, *id.*
Prodige, ἀσπασίας, vivo, ἀσπασίζομαι, *N. T.*
Prodigious, τράντικος, *Plut.*
Prodigiousus, α, um, ὁ κῆ ἢ τετρατάδης, ε, *Isocr.*
Prodigium, τὸ τέρας, ατ, *Plut.* τὸ ζῷ-
ον, κ, *Dem.*
Prodigo, ἀσπασίζομαι, patrimonium, τὰ ἐκ
τῆς πατρὸς χρεῖματα, *Ael.* omnia, ἀταμιύ-
τως πᾶσαν διώκω ἀναλίσκω, *id.*
Prodigus, α, um, ὁ κῆ ἢ ἀσπαστός, κ, *Dem.*
Proditio, ἡ προδοσία, ας, *D. m.* ἢ προδοσις,
ας, *id.*
Proditor, ὁ προδότης, κ, *Dem.* ὁ προδίδας, ὄν-
τ, *id.*
Proditorius, προδοτικός, *Lucian.*
Proditorius, α, um, προδοτικός, ἢ, ὄν, *Plut.*
Proditrix, ἡ προδότης, ἰδ, *Eurip.*
Prodo, προδίδωμι, urbem, πόλιν, *Xenoph.*
causam, δίκην, *Dem.* remp. καταπροδι-
δωμι τὰ κοινά, *Lucian.* res gestas memo-
rias, ἱστορεῖν τὰ πεπραγμένα, *Plut.* διδάμι
τὰ λόγῳ, *Nax.*
Prodromus, ὁ πρόδρομος, κ, *Plut.*
P. oduco, παρατίσω, aliquid, τι, *Lucian.* ser-
mones, ἀναμνησκῶ τῆς λόγους, *idem.* testes,
παρίσθαι μάρτυρας, *Dem.* ἀπέρχομαι μάρτυ-
ρα περὶ τίνος, *Isocr.* παρίσχωμαι μάρτυρα, *id.*
convivium, δοπεῖναι τὸ πότον, *Lucian.*
Productio, ἡ ἱστασις, ας, *Gramm.* ἢ ἀναβολή,
ας, *Aristot.*
Profanatio, ἡ βεβήλωση, ας.
Profano, βεβήλω, LXX.
Profanus, α, um, ὁ κῆ ἢ ἄβυστος, κ, *Lucian.*
ὁ κῆ ἢ ἀνίψος, κ, *Plut.*
Profectio, ἡ πορεία, ας, *D. m.* ἢ ὁδοπορεία, ας,
Xen. ad bellum, ἡ ἐξόδος, κ, *Dem.*
profecto, δῖτα, *Dem.* ἢ μὲν, *id.* ἀλκῶς, *id.*
Profectus, us, ἡ πρόκοπῃ, ὡς, *Plut.*
Profero, προφέρω, *Dion. Hal.* Conf. Pro-
duco.

P R O P R O

Professio, τὸ ἐπ' ἀγέλλμα, ατϑ, *Aristot.*
 Ex professo, ἐκ τῆ προφαυῖς, *Lucian.* ἐκ τῆ
 ιδίαις, *Herodot.*
 Professor, ὁ ἐπαγγελλτῆς, ἄ, artium, ὁ διδά-
 σκαλϑ, υ, *Dem.*
 Proficio, ἐπιδιδῶμι, in virtutis studio, πρὸς
 ἀρετῇ, *Isocr.* εἰς ἀρετῇ, *Plato*, in stu-
 diis mathematicis, πρὸς τῇ ἐν ταῖς μαθη-
 μασι, *Lucian.* sapientia & ætate, *Cypria*
 καὶ ηλικίᾳ, *N. T.* valde, ἐπιδιδῶμι μεγάλην
 λαμβάνω, *Isocr.* nihil, εἰς τὸ πρόδεν πράττω
 μὲν, *Dion. Hal.*
 Proficiscor, πορεύομαι, terra, καὶ γῆ, *Thuc.*
 in Cyprum, εἰμι εἰς τὴν Κύπρον, *Herodot.*
 in urbem, ἀπέρμι πρὸς τὸ ἄστυ, *Plato*,
 per urbem, διαπορεύομαι τὴν πόλιν, *Plut.*
 per regionem, διέρχομαι χώραν, *id.* pere-
 gre, ἀποδημία, *Plato.*
 Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, artem aliquam, ἀ-
 σκασίῃ τινα, *Lucian.* i. e. doceo, διδάσκω
 τινὰ τέχνῃ τὰς ἄλλας, *Dem.* i. e. aperte
 confiteor, προσμολογῶ, *Isocr.*
 Profligatio, ἡ ἄλῃς, υ, *Dem.*
 Profligatus, a, um, διαφθορίαις, εἴσα, ἑν.
 Conf. *Perditus*, a, um.
 Profligo, φεραδῶ, *Phil.* Conf. *Fugo*.
 Profluens, ὁ προέρχων, εντϑ, ὁ καὶ ἡ ὑπέρχων,
 υ, *Athen.*
 Profuentia, ἡ ὑπέρχουσα, ας, *Dion. Ar.*
 Profluus, ὑπέρχων, alicunde, τινε, *Diosc.*
 Profluvium, ἡ ῥύσις, εως, *Aristot.* ventris,
 ἡ διάρρροια, ας, *Gal.* verborum hominis gar-
 ruli, ἡ λογοδιάρρροια, ας, *Athen.*
 Profore, ἀνελήσκει, χηρῶσι μὲν ἐσθλῶ.
 Profugio, ἀποφεύγω, *Dem.* Conf. *Fugio*.
 Profugium, ἡ καταφυγή, ἡς, *Isocr.*
 Profugus, a, ὁ φεύγων, ἀδϑ, *Dem.* φεύγων,
 εως, *Isocr.* ad hostes, ὁ καὶ ἡ ἀντὶ μολϑ, υ,
 καὶ ὁ μεταστῆς, υ, *Phil.* ὁ καὶ ἡ πρόσφε, ε,
 γϑ, *id.*
 Profunde, βαθύς.
 Profunditas, τὸ βάθος, εντϑ, aquæ, τῇ ὑδα-
 τϑ, *Xen.* τὸ βάθος, ατϑ, *Theophr.*
 Profundo, ἀρχῇ, aliquid, τι, *Herodian.*
 i. e. predigo, ἀσυντόλμα. Conf. *Prodigo*.
 Profundus, a, um, βαθύς, εἴσα, ὁ, fluvius,
 καταμύς, somnus, ὑπνϑ, *N. T.* pax,
 εἰρην, *Herodian.*
 Profuse, ἀφειδῶς, *Dem.*
 Profusio, ἡ ἀφειδυσίς, εως, *Herodot.* bonorum,
 ἡ ἀσπασία, ας, *Aristot.*
 Profusus, a, um, ἀπαυρῶς, α, ὄν, *Aristot.*
 Conf. *Prodigus*.
 Progeneratio, ἡ γέννησις, εως, *Plato.*
 Progenere, γοναίω, *Xen.*
 Progenies, τὸ γέννημα, ατϑ, *Plut.* ἡ γονή,
 ας, *Phil.*
 Prognatus, a, um, γονοῦς, εἴσα, ὄς. Conf.
Natus.
 Progredior, πρέρμι, *Dem.* Conf. *Procedo*, &
Proficio.
 Progressio, s. Progressus, ἡ πορεία, ας, *Dem.*
 τὸ βῆδισμα, ατϑ, *id.* in artibus, ἡ προ-
 ποτὴ ἐν ταῖς τέχναις, *Lucian.* progressu
 facio in virtute, ἐπιδιδῶμι πρὸς ἀρετῇ,
Isocr. Conf. *Proficio*, progressu temporis,
 ἀνελάντων χρόνῳ, *Dem.* προϊόντων χρόνῳ,
id. τῇ χροίῳ, *Dion. Hal.*
 Proh, εἶμι, anima, ὁ ψυχῇ, *Xen.* virum!
 εἶμι τῷ ἀνδρῳ, *id.* proh Deum hominum-
 que fidem! ὦ γῆ καὶ θεοί, *Dem.*
 Prohibeo, κωλύω, aliquem, τινά, *Plut.* ali-
 quid, διακωλύω τι, *Plato*, κατακωλύω τι,
Dem. aliquem ab aliqua re, εἶρω τινά ἀπὸ
 τινϑ, *Xen.* ἀπέρρω τινά τινϑ, *Plut.* ἀ-
 παθῶ τινά τινϑ, *id.*
 Prohibitio, ἡ κάλυσις, εως, ἡ ἀπακάλυσις, εως,
 καὶ.
 Prohibitor, ὁ διακωλύτης, ἄ, *Plato.*
 Projectio, ἡ ῥίψις, εως, *Plato*, ἡ ἀποβολή, ἡς.
 Projectitiis, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀποβλήτϑ, υ,
N. T.
 Projectura, idem quod Projectio.
 Prejicio, ὑπέρβημι, chlamydem, χαλαμῆδα,
Herodian. aliquid, ὑπέρβημι, τι, *Plut.*

proin f. Proinde, διό, διὰ τούτο, καὶ τοι, *Isocr. Conf. Ergo, Igitur.*

Prolabor, καταπίλω, in terram, ὅπῃ τ' ᾔψῃ, *Xen. ex equo, ἀπ' ἵππου, id. huc usque, ἀπὸ τούτου εἰς τούτο, Dem.*

prolaphio, ἡ πρόπλησις, *Isocr. Diof.*

prolatatio, ἡ ἐπιβίσις, *Isocr. Phil.*

prolato, ἀναβιβάζω, *Conf. Procrastino.*

Proles, ὁ γόνος, *Isocr. Dion. Hal. ai γοναὶ παίδων, id. ἡ γυνὴ, ἄς, Xen. mascula, γυνὴ ἄρσεν, Dion. Hal. prolem habeo, γυνὴν ἔχω, id. relinquo, γόνος καταλείπω, id.*

Prolicio, ἐρελκω, *Aristot.*

Prolixo, ἀποτάδω, *Lucian. prolixius immoror, ἀποτάδω, Lucian. Hal. scribo, δι- ἐξοικωτέρω γράφω, Naz. differo de re aliqua, μακρῶς τι, Thuc.*

Prolixitas, τὸ μακρότης, *Isocr. orationis, λόγος, Dem.*

Prolixo, μακρῶς, aliquid, τί, *Isocr.*

Prolixus, a, um, μακρός, *Isocr. ὁ καὶ ἡ ἐπιμήκης, Isocr. Diof. i. e. benevolus, ἰεωυ- κός, ἡ, ὅν, Dem. ne sim prolixus, να μὴ μακρὰ λέγω, Dem. prolixo oratione uter, μακρολογέω, Plato. μακρὸς λόγος ἀποτίνα, id. τὰς λόγους ἀπομακρύνω, Luc.*

Proloquo, ἀποφθέγγομαι, *Laert.*

Proloquium, ὁ προλογισμός, *Isocr. Plut.*

Proloquo, ἀποφθέγγομαι, *Herodian.*

Proloquo, λέγω, *Lucian.*

Proloquo, τὸ προλογίζεσθαι, *Isocr.*

Proloquo, ἡ πλημμελία, *Isocr.*

Proloquo, ἡ πρόχρησις, *Isocr. Herodot.*

Proloquo, idem quod Proloquo.

Promeritis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμείνως, *Isocr. Plut.*

Promereo f. Promereor, προσάγωμαι, aliquid aliqua re, τί τι, *Plut. bene de rep. ἐννοῦν τὸ κοινόν, Aristot. Conf. Meror.*

Promeritum, ἡ ἐννοῦν, *Isocr. Poll. Conf. Meritum.*

Promiscue, ἀναμειγ, *Xen.*

Promiscuus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύμμιχτος, *Isocr. Thuc. ὁ καὶ ἡ σύμμιχτος, Isocr. Aristot.*

Promissio, ἡ ἐπαγγελία, *Isocr. Dem. ἡ ἐπαγγελία, Isocr. Conf. Pollicitatio.*

Promissor, ὁ ἐπαγγέλλων, *Isocr. Dem. ὁ ἐπαγγέλλων, Isocr. id.*

Promissum, τὸ ἐπαγγελία, *Isocr. Dem. Promissos pilos habentes κομῶντες.*

Promitto, ἐπαγγέλλομαι, *Dem. Confer Pol. Isocr.*

Promo, προεἶρα, e penu, ἐκ ταμείων, *Isocr. vestem, προχειρίζομαι ἑσπέρτα, Lucian.*

Promontorium, ἡ ἀκρὰ, *Isocr. Pausan.*

Promoveo, ἀναρῶ, aliquid ad honores, τινὰ εἰς ἀξιώματα, *Plut. ad gloriam, προ- ἔγω τινὰ εἰς δόξαν, id. a theatro ad maxi- mas dignitates, μεταβάλλω ἀπὸ τοῦ θεατρικοῦ εἰς ἀξιώματα, Herodian.*

Prompte, προθύμως, *Dem. εὐθύμως, id. προ- χύτως, id.*

Promptitudo, ἡ ἐτοιμότης, *Isocr. Dem.*

Promptuarium, τὸ ταμείον, *Isocr. Plut.*

Promptus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρόχειρος, *Isocr. Plut. i. e. paratus, ὁ καὶ ἡ πρόθυμος, Isocr. Dem. εὐθύμως, Isocr. id.*

Promulgatio, ἡ ἀνακήρυξις, *Isocr. ἡ δημοσί- ὁσις, Isocr.*

Promulgo, ἐπαγγέλλομαι, *Lucian. per prae- conem, ἀνακηρύττω, id.*

Promulsis, τὸ ἐδρόμεν, *Isocr. Diof.*

Promus, ὁ ταμίας, *Isocr. Aristot.*

Promucis, idem quod Probofca.

Pronepos, ὁ προέγγονος, *Isocr. Dem. ὁ δισέγγονος, Isocr. Harmenop.*

Proneptris, ἡ δισέγγονη, *Isocr. Harmenop.*

Pronomen, ὄνομα ἀντανομιον, *Dion. Hal.*

Pronuba, ἡ προμνηστρία, *Isocr. Lucian. ἡ προ- μνηστρία, Isocr. Xen. ἡ νυμφαγωγός, Isocr. Dion. Hal.*

Pronubus, ὁ νυμφαγωγός, *Isocr. Nyssen. ὁ νυμ- φαγωγός, Isocr. Chryf.*

Pronunciatio, ἡ τῶν φωνῶν ἐκφορά, *Isocr. Dion. Hal. ἐκφώνησις, Isocr. Damasc. oratoria, ἡ ἐκφώνησις, Isocr. Aristot.*

Pronunciatum, τὸ ἐξέμα, *Isocr. Bud.*

Pronuncio, ἐκφώνω, nihil de aliqua re, ἀ- ποφαίνομαι ἐδὲν ἀπὸ τίνος, *Dem.*

Pronurus, ἡ ἐκφώνησις, *Dem.*

Pronus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐκκατάφορος, *Isocr. Diod. Sic. Conf. Proclivis.*

Proemior, προεμιάζω, *Aristot.*

Proemium, τὸ προέμιον, *Isocr. Aristot.*

Propagatio, ἡ παρέρσις, *Isocr.*

Propago, παραρῶ, ἀπορροῦναι γυνάμ.

Propago, inis, ἡ παραρῶν, *Isocr. LXX.*

Propalam, προφανῶ, φανερῶ, *Herodian.*

Propatruus, ὁ προπατράδελφος, *Isocr.*

Propatulus, a, um, ὁ καὶ ἡ προφανής, *Isocr. Thuc.*

Prope, ἐγγύς, aliquem, τινὰ, *Aristot. τινός, id. ἐγγύθεν τινός, Plut. Συνοχὸς τινός, Aristot. qui prope adfuit, εἰ πλησίον ὄν- τας, Dem. prope dixi, quā, ἡ ἐγγύς, Isocr. id. prope terram, πρὸς τὴν γῆν, Dem.*

Propediem, αὐτίκα δὴ μάλα, ἐν βραχυῖ.

Propello, ἀπαθῶ, *Dem.*

Propemodum, παραμικρὸν, *Dem. μόνον, id. μόνον, id.*

Propempticum, προεμπίπτον, *Isocr.*

Propendo, ῥίπτω, ad aliquid, πρὸς τι, *Jo- seph. ῥίπτω πρὸς τι, Dem.*

Propense, προθυμίας, *Isocr.*

Propensio, ἡ ἐπιρροή, *Isocr. Chryf.*

Propensus, a, um, ὁ καὶ ἡ προπέντης, *Isocr. ad aliquid, πρὸς τι, Plut. Conf. Pro- clivis.*

Properanter, ἰσχυρῶς, *Isocr. Diof. δια- δῶν, Herodian. ἡ πολλὰς ὁδοῦς, Xen.*

Properantia f. Properatio, ἡ ὁδοῦς, *Isocr. Conf. Fefinatio.*

Properatim, idem quod Properanter.

Properatim, vide Properantia.

Properato, Propere, Properiter, idem quod Properanter.

Propero, ὁδοῦς, *Dem. aliquid, ὁδοῦς, Isocr. Conf. Fefino.*

Properus, a, um, ταχὺς, *Isocr. Dem. Conf. Celer.*

Propheta, ὁ προφήτης, *Isocr. Plut.*

Prophetia, ἡ προφητεία, *Isocr. N.T.*

Propheticus, a, um, προφητικός, *Isocr. N.T.*

Prophetis f. Prophetria, ἡ προφητεία, *Isocr. N.T.*

Propinatio, ἡ πρόπαισις, *Isocr. Plut.*

Propino, προπίνω, alicui, τινὶ, *Demosth. poculum, τινὶ πότῳ, Athen. i. e. prope- nando offero, viginti quinque nummum my- riades, πέντε καὶ ἑκατὸ μυριάδες, Plutarch. i. e. prodo, Graciam, πῶς ἔρω, Dem. me deridendum, ἐφελκύνω γέλατα, Cl. Al.*

Propinque, πλησίον, *Dem.*

Propinquitas, loci, ἡ ἐγγύτης, *Isocr. Al. Apbr. generis vel juris, ἡ συγγένεια, Isocr. Dem. ὁ πλησιάζων, Isocr. Diof. Sic.*

Propinquo, ἐγγύς, *Isocr. N.T. Conf. Appropinquo.*

Propinquus, a, um, ὁ καὶ ἡ, τὸ πλησίον, *Plut. genere, ὁ πρὸς γένος τινὶ ὑπάρχων, He- rolian. συγγένεια, Isocr. N.T. LXX. sum, loco, ἐς βραχὺ γειτνιάζω, Lucian. genere, συγγένεια, LXX. προσήκει τινι, Dem. in propinquo, ἐγγύς, id. ἐμὸς, id. e pro- pinquo, ἐγγύς, id.*

Propior, us, ἐγγύτερος, ἑρως, ἑρως, alicui, τινός, *Dem. τινὶ, Xen.*

Propitiatio, ὁ ἱλασμός, *Isocr. Plut.*

Propitiatorium, τὸ ἱλαστήριον, *Isocr. N.T.*

Propitio, ἱλάσκομαι, aliquem, τινὰ, *Plut. ἐξοικίζωμαι τινὰ, Xen.*

Propitius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἱλὺς, *Isocr. Xen. sum, ἱλαστικός, LXX.*

Propius, ἐγγύτερος, urbem, πόλιν, *Thuc. genere alicui, γένος τινι, Plut.*

Propola, ὁ προπάλος, *Isocr. Aristot.*

Propono, προτίθημι, aliquid alicui, τί πρὸς τινὰ, *Herodian. quationem, προβάλλωμαι ἐνώπιον, Plut. ob oculos, τίθημι τι πρὸ ὀφθαλμῶν, Plut. primum, τίθημι ἀπὸ, Isocr. proposui mihi dicere, εἰλόμην*

λέγειν, *Dem. ἐπιτίθημι ἑρως, Isocr. δίδωμι μοι λέγειν, Plato.*

Proportio, ἡ ἀναλογία, *Isocr. Aristot.*

Propositio, ἡ πρόθεσις, *Isocr. LXX. orationis, ἡ ἐπίθεσις, Isocr. Plut.*

Propositum, ἡ πρόθεσις, *Isocr. non attingo, proposito frustror, τὴν πρόθεσιν διαμαρ- τάνω, Phil. aliena a proposito, ἐξ ἄλλου καὶ πρὸς τὴν πρόθεσιν, Lucian. line certo proposito, ἀπὸ τίνος, Polyb. in pro-posito persevero, ἐμμένω τῇ πρόθεσιν, Aristot. a proposito decedo, ἐξίσταμαι, Dion. Hal.*

Proprietor, ὁ ἀντιστάτης, *Isocr. Dem.*

Proprie, ἰδίως, *Aristot. loqui, κυριολεκῶ, Phil.*

Proprietas, ἡ ιδιότης, *Isocr. Plut. τὸ ἰδίω- μα, Isocr. Diof.*

Proprius, a, um, ἰδίος, *Isocr. Isocr. alicui, τινι, Aristot. proprium habere aliquid, ἰδίον ἔχειν τι, id. proprius sermo, ἡ κυ- ριολογία, Isocr. Dion. Long. nomen, ἡ κυ- ρία προσηγορία, Chryf. propria curo, τὰ ἰδία πράττω, N.T.*

Propter, διὰ, virtutem, ἀρετῇ, *Plato. uti- litatem reip. verba facere, διὰ τῆς συμ- φέρουσι τὴν πόλιν εἰπὼν, Dem. lucrum fa- cere aliquid, ποιῶν τι ἐπὶ τῇ κέρδι, Xen. aliquid accedo, ἀπὸ τινός, Isocr. Thuc. au- ditorem, i. e. auditoris causa, πρὸς ἀ- κροατῶν, Aristot. propriam ignaviam cæ- teros servituti objicere, τὴν ἰδίαν ἄνθρωπος ἰνικα—Dem. ista exposui propter duas causas, τὰς δύο αἰτίας διὰ τῶν δύο, Isocr. propter filium horum patrociniū suscepī, τὸν πατέρα ἰνικα, Dem. propter quid ista dico? τὴν χάριν διὰ τὰς δύο αἰτίας, id.*

Propterea, διὰ τούτο, διὰ τὰς δύο, lau- damus virtutem, quod sit pulcherrima, διὰ τούτο ἀρετὴν ἰδομένην, ὅτι ἀλλοίω- ῖται, Isocr. praefatus sum, quod est, τῶ- ταν ἰνικα προέβην, ὅτι ἐστὶ, idem, condi- disti homines, ἀπὸ τῶν ἰνικα ἀνθρώπων, L. e. ut dormiamus, διὰ τούτο, ὅς καὶ ὁδοῦς, id. ne patiaris, τότε ἰνικα, ἰνικα μὴ πάσῃ, Isocr.

Propudius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀναίχουτος, *Isocr. Dem.*

Propudium, τὸ αἶσχος, *Isocr. Xen. civitatis, ἡ αἰσχρὴ πόλις, Dion. Hal.*

Propugnaculum, ἡ προκλή, *Isocr. regionis, τὴν χώραν, Xen. τὸ ὁπλιτικόν, Isocr. Dem. τὸ προκλήμα, Isocr. Plato. ἡ ἐπαρτία, Isocr. Thuc.*

Propugnatio, ὁ ἐπιμαχισμός, *Isocr.*

Propugnator, ὁ ἐπιμαχιστής, *Isocr. ὁ ἐπι- μαχόμενος, Isocr. Philo. ὁ ἐπιμαχόμενος, Isocr. Herodian.*

Propugno, προπολέμω, *Philo. ἐπιμαχίζω, Polyb. προμαχία, Herodian. pro aliqua re, ἐπιμαχίζω τινός, Plut. pro aliquo, προ- μαχόμενος τινι, id.*

Propulsio, ἡ ἀπορροή, *Isocr. Al. Apbr.*

Propulso, ἀπαρῶ, aliquem, τινὰ, *Plut. ir- ruentes hostes, ἀμύνω τὰς ἐπιπύκτας, Ly- curg. Conf. Proclivis.*

Proquæstor, ὁ ἐντιμαχίας, *Isocr.*

Prora, ἡ πρύμνη, *Isocr. Plut.*

Proreps, ἐξερπύζω, *Aristot. διεξερπύζω, id.*

Proreps, ὁ προρῶν, *Isocr. Plut. sum, προρῶ- τίς, Naz.*

Prorex, ὁ ἀντιβασιλεύς, *Isocr.*

Proreps, ἐκδορῶ, *Lucian.*

Proreps, πρυμνός, *Isocr.*

Proreps, ἡ ἀναβλή, *Isocr.*

Proreps, ἀναβλή, *Isocr. Plut. παραβλή.*

Proreps f. Proreps, κομίδης, *Dem. Confer Onnis.*

Proreps, διεξερπύζω, *Isocr.*

Proreps, καταβλή, *Polyb.*

Proreps, πρυμνός, *Isocr. Hal. proreps oratione scri- bo, καταβλή, γράφω, Lucian.*

Proreps, τὸ γένος, *Isocr. Dem.*

Proreps, τὸ προσκλήμα, *Isocr. Plut.*

PUG PUM

pugnax, ὁ κ' ἢ μάχημος, ὁ, *Plut.*
 pugno, μάχομαι, cum aliquo, τινί, *Dem.*
 pro aliqua re, ὑπὲρ τινος, *Plato*, de ali-
 qua re, ὑπὲρ τινος, *Isocr.* ὑπὲρ μάχης τι-
 νος, *Plut.* διαμάχομαι ὑπὲρ τινος, *Plato*,
 cum aliquo, τινί, *Xen.* ἀντιμάχομαι πρὸς
 τινα, *Xen.* contra Deum, θεομαχία, *Eur-*
ip. θεομάχομαι, *Corys.*
 pugnus, ἡ πυγμή, ἡ, *Suic.* ὁ κόνδυλος,
 ὁ, *Dem.* pugno cadere, pugnos ingerere
 alicui, κόνδυλον ἀντιφέρειν τινί, *Plut.* κόν-
 δυλον δίδουσι, *Aristoph.* pugnum patior,
 κόνδυλον λαμβάνω, *Dem.* pugnis decerto,
 διακτυλίσσω, *Lucian.* pugno vel pugnis, πύξ,
Nax.
 pulcher, α, um, καλός, ἡ, ὅν, *Plato*, ὁ κ' ἢ
 εὐεχής, ἡ, *Isocr.* foemina, γυνὴ καλὴ ἢ εὐε-
 χής, *Plato*, εὐπρεπὴς γυνὴ ὅφιν ἔσα γυνή,
Dem. adspectu, καλὸς ὁφθαλμῶν, *Dem.* καλὸς
 πλὴν ὅφιν, *Athen.* καλὸς τὸ σῶμα, *Xen.*
 mundus, ἡ, ornatus, καλὸς κόσμος, *Plato*,
 pulchrum ducō, εἰ καλὸν ποιεῖμαι, *Dion.*
Hal.
 pulchre, καλῶς, mihi est, ἔχω, *Xen.*
 pulchritudo, τὸ κάλλος, ἡ, *Dem.* oris,
 ὅπ' ἡ ὀφθαλμοῦ, *id.* pulchritudine praeditum
 esse, ἔχειν τὸ κάλλος, *id.* μετέχειν τοῦ κάλ-
 λους, *id.* antecello, προέχω τινὸς τοῦ κάλ-
 λους, *id.* destitui, ἀποστρέφω τοῦ κάλλους,
Isocr.
 Pulegium, ἡ γλήχων, ἄνθος, *Diosc.* vinum e
 pulegio, ὁ γληκκάνθους οἶνος, *id.*
 Pulex, ὁ φύλλος, ὁ, *Aristot.* ἡ φύλλα, ἡ,
Theophr. pulices venor, φυλλίζω.
 pulicofus, α, um, ὁ κ' ἢ φυλλάδης, ὁ,
Plut.
 Pullaster, τὸ ὀρνίθιον, ὁ, *Athen.* τὸ ὀρνιθά-
 ριον, *id.*
 Pullatus, α, um, ὁ κ' ἢ μελανέμων, ὁ,
Lucian.
 Pullulasco, βλαστῶν, *Aristot.*
 Pullulo, παραφυάς, *Aristot.* βλαστῶν, *Dem.*
 Pullulus, ὁ βλαστὸς, ὁ, *Theophr.*
 Pullus, equus, asinus, ὁ παῖς, ὁ, *Xen.* avis,
 ὁ νεαρός, ὁ, *Aristot.* excluditur, νεώτερος
 γίνεσθαι, *id.*
 Pulmentum, τὸ ἔσθιον, ὁ, *Athen.* τὸ ἄρτυμα,
 ὁ, *Plut.*
 Pulmo, ὁ σπλάγχνον, ὁ, *Plut.*
 Pulmonarius, α, um, σπλάνχνος, ὁ, ὅν,
Gal.
 Pulpa, ὁ μύς, ὁ,
 Pulpamentum, τὸ ἡδύκρανον, ὁ, *Aristot.*
 Pulpitum, τὸ ἀνδραγαθόν, ὁ, τὸ ἀνδραγαθίον, ὁ,
Plut.
 Puls, ὁ σολτός, ὁ, *Diosc.*
 Pulsatio, ἡ κρήσις, ἡ, *Plut.*
 Pulsator, ὁ κρήσις, ὁ,
 Pulsio, κρήσις, terram pedibus, πλὴν γλῶσσο-
 σίν, *Arrian.* obvios, παῖς ἐντυγχάνοντας,
Plut. discipulum, μαθητὴν, *Xen.* fores,
 κόπτεω πλὴν θυρίων, *Aristoph.* θυροκόπτης, *id.*
 ut col vel arteriae, *Corys.* *Gal.*
 Pulsus, us, ὁ ὁρσμός, ὁ, *Plut.* cordis vel
 arteriarum, ὁ ὁρσμός, ὁ, *Gal.* ἢ ὁρσμός,
 ὁ, *Aristot.*
 Pultarium, τὸ σολτάριον, ὁ, *Diosc.*
 Pulveratio, ἡ κοινέρεσις, ἡ,
 Pulvereus, α, um, κόπτος, ἡ, ὅν, *Paus.*
 Pulvero, κοινορτῶν, *Theophr.*
 Pulverulentus, α, um, ὁ κ' ἢ κοινορτῶν, ὁ,
Theophr.
 Pulvillus, τὸ προσκεφαλίδιον, ὁ,
 Pulvinar, τὸ προσκεφαλίδιον, ὁ, *Lucian.*
 Pulvinulus f. Pulvillus, τὸ προσκεφαλίδιον, ὁ,
 Pulvis, ἡ κόπτις, ἡ, *Lucian.* excitatus, ὁ κοι-
 νορτῶν, ὁ, *Plut.* Pulverem excito, κοινορ-
 τῶν, *Theophr.* ὑποκαίω, *id.* pulvere im-
 pleo f. adspingo, κοινοῖω, *Lucian.* sine pul-
 vere, ἀκοινῶν, *Dem.*
 Pulvisculus, τὸ κοινορτῶν, ὁ,
 Pumex, ἡ κισνίς, ἡ, *Theophr.* pumice
 laevigo, κατακισνίζω, *Athen.*
 Pumiceus, α, um, κισνίς, ὁ, ὅν, *Plut.*
 Pumicosus, α, um, ὁ κ' ἢ κισνίς, ὁ, ὅν,
 ὁ κ' ἢ κισνίς, ὁ, *Theophr.*
 Pumilio f. Pumilius, ὁ γένος, ὁ, *Aristot.*

PUN PUS

Punctum, τὸ ὄμμα.
 Punctio, ἡ εἴξις, ἡ, *Eust.*
 Punctiuncula, τὸ νυγμάτιον, ὁ,
 Punctum f. Punctus, ἡ εἴξις, ἡ, *Euclid.*
 temporis, χρόνος, *Plut.* ἡ ἀκμή τοῦ καιρῶν,
Dem.
 Punctura, ἡ εἴξις, ἡ, *Eust.*
 Punctus, vide Punctum.
 Pungo, πύτω, *Plut.* aliquem, εἴζω τινά, *id.*
 dictariis, θράσσω τινά, *Plato.*
 Puniceus, α, um, φοινίκης, ἡ, ὅν, *Diod.*
 Sic. φοινίκης, ἡ, ὅν, tunica, χιτὼν, *Xen.*
 Punio, καλῶν, aliquem severe, τινά *Cy-*
dra. *Dem.* merito, εἰκότως, *id.* legitime,
 νομίμως, *id.* acerbē, σικερός, *id.* pub-
 lice, δημοσίᾳ, *id.* τιμωρίᾳ τινά, *Isocr.*
 in exemplum omnium, τιμωρῶν τινά, *id.*
 τινά παρὰδειγμα πᾶσι, *Dem.* Conf.
 Multo.
 Punitio, ὁ καλῶν, ὁ, *Plut.* ἡ καλῶν, ἡ,
Aristot. Conf. Pappa.
 Punitor, ὁ καλῶν, ὁ, *Synes.*
 Pupa, τὸ κερύσιον, ὁ, *N. T.* imaguncula pu-
 ellaris, ἀγαλμάτιον παρθενοειδές.
 Pupilla, ἡ, ὅν, parentibus, ἡ ὀφθαλμῶν, ὁ,
 & orba, ὁ ὀφθαλμῶν, *Dem.* ὁ ὀφθαλμῶν,
 ὁ, *id.* oculi, ἡ κόρη, ὁ, *Philo.* ἡ γλῶσσος,
 ὁ, *LXX.*
 Pupillaris, ὁ, ὀφθαλμῶν, ὁ, ὅν, *Plut.* status,
 ὁ ὀφθαλμῶν, ὁ, *id.*
 Papillus, ὁ ὀφθαλμῶν, ὁ, *Plato.* ὀφθαλμῶν πα-
 τῶν, ὁ, *id.* κερύσιον, *Dem.* pupillum fieri, γί-
 νεσθαι ὀφθαλμῶν, *id.* relinqui, καταλείπειν,
id.
 Puppis, ἡ πρύμνα, ὁ, *Thuc.*
 Pupula, ἡ κόρη, ὁ, *Philo.*
 Pupulus f. Papis, τὸ παιδάριον, ὁ, *Xen.*
 Pura, καθαρὸς, *Plut.*
 Purgabilis, ὁ, ὁ κ' ἢ εὐκαθάριος, ὁ,
 Purgamentum, τὸ καθάρμα, ὁ, *Poll.*
 Purgatio, ἡ καθάρσις, ἡ, *Plato*, ὁ καθάρσις,
 ὁ, *Plut.*
 Purgator, ὁ καθάρσις, ὁ, *Plut.*
 Purgatorius, α, um, καθαρτικός, ὁ, ὅν, me-
 dicamentum, φάρμακον, *Plut.* ignis, πῦρ.
 Purgo, καθαρίζω, *Nax.* urbem, καθαίρω πλὴν
 πόλιν, *Plut.* ἡ, excuso, vide Excuso.
 Purificatio, ὁ καθαρισμός, ὁ, ὁ ἀγνός, ὁ,
Plut.
 Purifico, καθαίρω, aliquid, τι, *Athen.*
 Puritas, ἡ καθαρότης, ἡ, *sermonis*, λό-
 γος, *Hermog.* mentis, ἡ ἀγνότης, ἡ, *id.*
Dem.
 Puriter, καθαρῶς, *Plut.*
 Purpura, concha & rannus, ἡ πορφύρα, ὁ, *A-*
rifot.
 Purpuraria, ἡ πορφυροπῶν, ἡ, *N. T.*
 Purpurarius, ὁ πορφυρεύς, ὁ, *Lucian.* ὁ πορ-
 φυροπῶν, ὁ, *Cl. Al.*
 Purpurasco, πορφυρίζω.
 Purpuratus, α, um, ὁ κ' ἢ πορφυροπῶν, ὁ,
Plut. πορφυροπῶν πορφυροπῶν, *N. T.*
 Purpureus, α, um, πορφυρεύς, ὁ, ὅν, tunica,
 χιτὼν, *Xen.* vestis, ἡ πορφυρεύς, ἡ, *id.*
 totus, ὁ κ' ἢ ὁλοπορφυρεύς, ὁ, *Diod. Sic.*
 Purpuri so, τὸ ἀνδρείκιον χρῶμα.
 Purpurissum, τὸ ἀνδρείκιον, ὁ, *Aristot.*
 Purpuro, πορφυρίζω, *Diosc.* πορφυρεύς, *Lu-*
cian.
 Purulente, πυώδης.
 Purulentus, α, um, ὁ κ' ἢ πυώδης, ὁ, ὁ κ' ἢ
 πυώδης, ὁ, *Aristot.* ὁ κ' ἢ πυώδης, ὁ,
Hippocr.
 Purus, α, um, καθαρὸς, ὁ, ὅν, *Dem.* a sce-
 lere, ὁ κ' ἢ ἀκαθάρτος, ὁ, *id.* ὁρσός, ὁ, ὅν, a
 re venerea, ὅτ' ἀφροδισίαν, *Plut.* ἡ, non
 mislus, ὁ κ' ἢ ἀκαθάρτος, ὁ, *Xen.*
 Pus, τὸ πύον, ὁ, *Aristot.*
 Pusillanimitas, ἡ μικροψυχία, ὁ, *Philo.* ἡ
 ὀλιγοψυχία, ὁ, *LXX.*
 Pusillanimitas, α, um, ὁ κ' ἢ μικροψυχία, ὁ,
Nax. ὁ κ' ἢ ὀλιγοψυχία, ὁ, *Philo.*
 Pusillus, α, um, μικρός, ὁ, ὅν, *Dem.* Conf.
 Parvus.
 Pusio, τὸ παιδίον, ὁ, *Aristot.*
 Pusula, ἡ φλύκταινα, ὁ, *Thuc.* τὸ φλυζά-

PUS QUA

κίον, ὁ, *Hippocr.* in pustulas erumpo, φλυ-
 κταινίζω, *Diosc.*
 Pustulosus, α, um, ὁ κ' ἢ φλυκταινώδης, ὁ,
 Putamen, τὸ κάλυμμα, ὁ, *Philo.* nucis, καρπύ,
Diosc. fabae, καρύς, *Theophr.* τὸ λίπισμα,
at. *Philo.* τὸ λίπυρον, ὁ, *Cl. Al.*
 Putaminosus, α, um, ὁ κ' ἢ καλυφτανώδης, ὁ,
Theophr. καλῶν, ὁ, ὅν, *Lucian.*
 Putatio, ἡ κλάδισις, ἡ, *Sympt.* ἡ κλάδισις,
 ὁ, *Geopon.*
 Putator, ὁ κλάδισις, ὁ,
 Puteal, τὸ ἀντρίκιον, ὁ, *LXX.*
 Putealis, ὁ, f. Puteanus, α, um, φρεατιανός,
 αἷα, αἷον, aqua, ὕδωρ, *Plut.*
 Putearius, ὁ φρεατιανός, ὁ, *Plut.*
 Puteo, μυδιάω, *Theophr.*
 Puteasco, δυσωδέω.
 Puteus, τὸ φρεατῖον, *at.* *Lucian.* puteum so-
 dio, φρεατιανόν, *Plut.* φρεατῖον ὁρσῶν, *Dion.*
Kal. puteorum fossor, ὁ φρεατιανός, ὁ, *Plut.*
 haustor, ὁ φρεατιανός, ὁ, *Laert.* fossio, ὁ
 φρεατιανός, ὁ, *Joseph.*
 Putide, δυσωδῶν, ἡ, *e. abh.* ἀγνός, *Dem.*
 Putidulus, α, um, f. Putidiusculus, α, um,
 δυσωδέσθαι, ὁ, ὅν, *Plut.*
 Putidus, α, um, ὁ κ' ἢ δυσωδῶν, ὁ, *Thuc.*
 ἡ, *e. abh.* ἀγνός, ὁ κ' ἢ ἀγνός, ὁ, *Dem.*
 Puto, κλάδισις, vitem, ἀμπελον, ἀμπελοκλάδισις,
Dem. ἡ, arbitror, existimo, νομίζω, *Dem.*
 Conf. Arbitror.
 Putor, ἡ δυσωδία, ὁ, *Thuc.* ἡ δυσωδία, ὁ,
Poll.
 Putredo, ἡ σήψις, ἡ, *Plut.* ἡ σήψις, ὁ,
id. ἡ σήψις, ὁ, *Diosc.* putredine vi-
 tio, σήψις, *Plut.*
 Putrefacio, σήπω, *Plut.*
 Putrefactio, ἡ σήψις, ὁ, *Plut.*
 Putreo, σαπίζω.
 Putresco, σήπωμαι, *Xen.* σήψις, *Hippocr.*
 carnis modo, κρεσσητόμα, *Plut.*
 Putris, ὁ, f. Putridus, α, um, σαπρὸς, ὁ, ὅν,
Athen. ὁ κ' ἢ ἀνίστος, ὁ, *LXX.* *Caesar.* ὁ,
 ὅν, *Lucian.*
 putror, ἡ σαπρότης, ὁ, *Diosc.*
 putus, α, um, idem quod Purus, α, um.
 Pyra, ἡ πύρα, ὁ, *Plut.*
 pyralis, ἡ πυράλις, ἡ, *Aristot.*
 Pyramidatus, α, um, ὁ κ' ἢ πυραμειδῶν, ὁ,
 pyramis, ἡ πυραμῖς, ἡ, *Diod. Sic.*
 pyrites, ὁ πυρίτης, ὁ, *Diosc.*
 pythia, τὰ πύθια, ὁ, *Plato.*
 pythius, α, um, πύθιος, ὁ, ὅν, *Plut.*
 Pyxidula, τὸ πυξίδιον, ὁ,
 Pyxis, ἡ πυξίς, ἡ, *Athen.*

Q

Q U A? ὁ κ' ἢ quatenus, ὁ, in alio,
 qua est aliud, ὁ, ὅτ' ἄλλο, ὁ, ὅτ' ἄλλο, *A-*
rifot.

Quacumque, ὅπ' ἂν, ferat, ὅτ' ἂν, *Plato*, ex
 parte, ὅπ' ἂν, *Plato*, ὅπ' ἂν, *id.*
 Quadamtenus, ὅτ' ἂν.
 Quadra, ὁ πύναξ, ὁ, τὸ πινυκίδιον τριτά-
 ζον.
 Quadragenarius, ὁ τεσσαρακονταίτης, ὁ, τετ-
 σαρακονταίτης, ὁ, *Lucian.*
 Quadrageni, α, α, ὁ, αἱ, τὰ τεσσαρακονταί-
 τες, *N. T.*
 Quadragesimus, α, um, τεσσαρακονταίτης, ὁ, ὅν,
Thuc. τεσσαρακονταίτης, αἱ, αἱ, *Aristot.*
 Quadragies, τεσσαρακονταίτης, *Plut.*
 Quadraginta, α, αἱ, τὰ τεσσαρακονταί, *N. T.*
 Quadrangulus, α, um, ὁ κ' ἢ τετραγώνος, ὁ,
 Quadrans, τὸ τετραγώνιον, ὁ, *Gal.*
 Quadrantal, ὁ κύβος, ὁ,
 Quadratus, α, um, ὁ κ' ἢ τετράγωνος, ὁ,
Thuc. lapis, τετραγωνισμῶν λίθος, *Plut.*
 agmen, τὸ πλῆθος, ὁ, *Thuc.*
 Quadriennis, ὁ, ὁ κ' ἢ τετραετής, ὁ,
 Quadriennium, ἡ τετραετία, ὁ, ὁ χρόνος τε-
 τραιετίας, ὁ, *Herodot.*
 Quadrifariam, τετραχῶν, *Philo.*
 Quadriga, τὸ τετρίπουν, ὁ, *Plut.* ἄρμα τε-
 τράπουν, *Xen.*

2 Q

Quadrigarius,

QUA QUA

Quadrigarius, α, um, ὁ, ἡ, τὸ πρὶν τετρίπ-
 πλάτης.
 Quadrigarius, ἡ τετρίππυλότης, α.
 Quadrilibris, ε, ὁ, ἡ τετραλίτρος, α.
 Quadrimates, us, idem quod Quadrinnium.
 Quadrimeftris, ε, ὁ, ἡ τετράμηνος, α.
 LXX.
 Quadrimus, α, um, ὁ, ἡ τετραμῆς, ἴσθ.
 Heredor.
 Quadringeni, α, α, τετρακῆσιοι, αἱ, α, Plut.
 Quadringentesimus, α, um, τετρακισήσος,
 ἡ, ὄν.
 Quadringenti, α, α, τετρακῆσιοι, αἱ, α, He-
 rediar.
 Quadringenties, τετρακοσιαίης.
 Quadripartito, τετραμερῆς.
 Quadripartitus, α, um, ὁ, ἡ τετραμερὴς,
 ἴσθ.
 Quadro, τετραγωνίζω, lapidem, λίθον, Plut.
 i. e. congruo, ἀρμόττω, ad rem, πρὸς το
 πρῶγμα, Dion. Hal. in aliquem, τοῖς, Xen.
 συνοπῶ εἰς τινα, Aristot.
 Quadrupes, ὁ, ἡ τετράπους, ὠσθ, Aristot.
 ὁ, ἡ τετρασκελὴς, ἴσθ, Dioc. Sic, quadri-
 pedum more, τετραποδίζω, Lucian, qua-
 drupes incedo, τετραποδίζω, Aristot.
 Quadruplator, ὁ ἐξέτιπλος, α, Synes.
 Quadruplex, τετραπλάσιος, ἱα, ἰον, Plat. ὁ
 ἡ τετραπλάσιον, ὠσθ, Aristot.
 Quadrupliciter, τετραπλῆ, Hom.
 Quadruplico, τετραπλασιάζω, Herodian.
 Quadruplus, α, um, idem quod Quadruplex.
 Quero, ζητῶ, Dem. aliquid ex aliquo, ἔρω-
 τῶ τι τίνος, Plut. συνοπάμαι τι παρὰ
 τίνος, Isocr. Conf. Interrogo.
 Quaestio, ἡ ζήτησις, ἰσθ, Thuc.
 Quaestor, ὁ ζητητής, ὤ, Lys.
 Quaestum, τὸ ζήτημα, ατθ, Quint.
 Quaeso, δέομαι.
 Quaestio, ἡ ζήτησις, ἰσθ, Thuc. dubia, τὸ
 ἐρώτημα ἀπορον, Plut. ἡ ἐρώτησις ἀπορῶ,
 id. τὸ ἀρόσκημα ἀπορον, Lucian. juridi-
 cialis, ἡ ἀνάκρισις, ἰσθ, Dem. per tor-
 mentum, ὁ βέσσις, α, id. questionem
 per tormentum habere, βέσαιεν κοινῶς,
 id. adhibere alicui, βεσαινίζειν τινα, id.
 postulare aliquem in quaestionem, ἐξαι-
 τεῖν τινα εἰς βέσανον, id. Conf. Interro-
 gatio.
 Quaestuncula, τὸ ζητημάτιον, α.
 Quaestor, ὁ ταμίης, α, Plut.
 Quaestorius, α, um, ταμιευτικὸς, ἡ, ὄν, po-
 testas, ἐξουσία, Plut.
 Quaestuose, κερδαλίος, Thuc.
 Quaestuosus, α, um, κερδαλέος, ἱα, ἰον,
 Xen.
 Quaestura, ἡ ταμνεία, ας, Appian. ἡ ἐξουσία
 ταμιευτικῆ, Plut.
 Quaestus, ἡ ἔρρασις, ας, Dem. ὁ χρηματι-
 σμός, ὤ, id. corporis, ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος
 ἔρρασις, idem, quaestum facio, ποιῶμαι
 ἔρρασιαν διὰ τοῦ, id. ἐργάζομαι, id.
 magnum e re frumentaria, χρήματα πολ-
 λα ἐργάζομαι παρὰ τοῦ σιταγογίαν, id.
 quaestui servio, ἰμὶ πρὸς τοῦ λήμματος,
 Dem. deditus, ὁ πρὶ ἔρρασιαν τινα ἄν, id.
 Conf. Lucrum.
 Qualis, ε, Relativ. ὡσθ, α, ὄν, Isocr. ὁποῦ, α,
 ὄν, id. ἵπότες τις, ὅποια τις, ἵπότεν τι,
 Dem. Interrogativ. ποῖος, α, ὄν, ποῖος τις,
 ποῖα τις, ποῖον τι, Isocr. qualis, talis,
 ἵπότες τις, τοῦτ' ατθ, Xen. qualis quisque,
 talis ejus exitus, ὅπως καθ' ἑκάστου, τοῦ-
 ὢτο ἡ τὸ τέλος φαίνετο αὐτοῦ, Aristot.
 Qualiter, ὅπως, Isocr. οἷος, Aristoph.
 Qualitercumque, ὅπως ἂν, Isocr. ἐποιδίποτε,
 Plaut.
 Qualus, ὁ τέλαρος, α, Naxi. ὁ κάλαρος, α,
 Cl. Al.
 Quam, ἡ, majus onus, quam, μέζον φορ-
 τιον, ἡ, Dem. non aliud judicare, quam
 quod æquum consuerit, καὶ ἄλλο τι ψε-
 φίζεσθαι, πῶλῶ ὅ, τι ἂν ἡρῶ δίκαιοι,
 Dem. nihil refert, quam ut Deus fiat,
 ἰδὼν ἴσθ λοιπὸν ἴσθ, πῶλῶ θεὸν γενέσθαι,
 Isocr. quam difficile sit, αἰς χαλεπὸν ἴσθαι,
 Isocr.

QUA QUA

Dem. quam putatis? οὐκ ἂν οἶδατε, *Dem.* quam maxime, ὅτι μέγιστα, *Plat.* quam plurimi, ὅτι πολλοί, quam multa non defidero, ὡς οὐκ ἐγὼ χοροῖσι καὶ ἔχῃ, *Laert.* quam optime possit, ἢ διωκίται ἀρίστα, *Lucian.* tam de communibus, quam de privatis sollicitum esse, ὁμοίως ὑπὲρ κοινῶν, ὥς περ ὑπὲρ ἰδίων μελετᾷ, *Isocr.* tam delectari, quam, τοσοῦτοι χαίρειν, ὅσα, *Naz.*

Quamdiu, πότεν χρόνον, bellum geramus, considerate, πολέμῳ μὲν, λόγῳ δὲ, *Dem.* quamdiu est? πότεν χρόνον ἐστί, *Isocr.* examinarunt eum, quamdiu ipsis visum est, ἐκαστὸν ἑξῆς, μέχρι δὲ αὐτοῖς ἰδῶκε, *Dem.* tamdiu, quamdiu, τόσας, ἕως ἂν, *id.*

Quamobrem, *causale*, δι' αὐτό, *Plato*, διὰ τούτο, *Dem.* διότι, *id.* nescio, quamobrem, καὶ εἰδ' ἀνθ' ἡ, *id.* considerate, quamobrem, hæc fecerit, συλλογίζεσθε, τίνας ἔνεκα πάντα ἐπραττε, *id.* Interrogativum, διὰ τί; ὅτι δὴ τι; *Plato.*

Quamvis, καίπερ, tamen, ὅμως, *Dem.* εἰ καὶ εἴπω, *id.* Conf. *Ephi.*

Quando, πότε, ætis? πρῆξιτε, *Dem.* quando moriebatur, ὅτι ἐπιλόβτα, *id.* quando res benevolentia firmanantur, ὅταν τὰ παραγμματα ὑπὸ εὐνοίας συσῇ, *id.* quando urbs obsideri nunciabatur, ἔνεκα πόλεως πολλοῦ καμῶν ἀπληρώμετο, *id.* Conf. *Quint.*

Quandocumque, ὅποτεν, *Dem.*

Quandoque, ὅποτε, *Dem.* Conf. Interdum.

Quandoquidem, ὅτι γὰρ, ne vobis quidem persuadere possum, μηδὲ ὑμᾶς δυνάμει πείθειν, *Plato*, hoc servi est, ut non vivat, quomodo vult, ἔπερ τὸ δέλε ὅτι τὸ ζῆν μὴ ἔς βέλαι, *Aristot.*

Quanquam, καίπερ, tamen, ὅμως, *Dem.* Conf. *Ephi.*

Quantillus, a, um? πολλίαι, η, ον; *Aristot.*

Quantitas, ἡ ποσότης, η, ον, *Aristot.*

Quanto, ὅσα, mitius ego - - tanto magis ille, πρᾶντερον ἐγὼ - - τοσάτω μᾶλλον, *Dem.* ὅσα ἂν μᾶλλον - - μᾶλλον, *Aristot.* quanto majorem - - tanto copiosorem, ὅσον μίζονα - - τοσούτον ἀλλοῖα, *Chrys.* ὅσον περ - - τοσούτον, *Isocr.* quanto justius etiam nos, πόσω δικαιώτερον καὶ ἡμιεῖς, *Dem.*

Quantopere, ὡς ἔν, perturbatus fuerim, dicere non possum, ῥωταράχθην, καὶ ἂν δυνάμει ἐπείν, *Isocr.*

Quantulus, a, um, ἥλικος, η, ον, *Lucian.*

Quantus, a, um, ἥλικος, η, ον, & qualis evaserit, καὶ εἴθ' ἡλικος, *Plato*, labor, ἥλικος, πένθος, *id.* beneficia, ἥλικαι εὐεργεταί, *Dem.* bona, ἥλικα ἀγαθὰ, *Lucian.* in interrogativum de quantitate continua, τῶν καὶ, ἔν, ὅν; *Aristot.* de quantitate discreta, πότεν, η, ον; quantum das? πόσον δίδως; *Aristot.* quanti seu quanto pretio docet? πόσω διδάσκει; *Xen.* quanti tandem æstimatis? ὅπῃ πόσω ἂν τις διξαιτ' ἂν ὑμῶν; *Plato*, quantum conjicere licuit, ὅσον ἂν συμεαλῆν, *Lucian.* quantum in me est, ὅσον ἐστὶν ἐν' ἐμοί, *Lucian.* quantum ad me attinet, τῶν μόν' ἡμῶν, *Plato*, καὶ τῶν μόν' ἡμῶν, *id.* quantum possum, καθέσθον δυνάμει, *Isocr.* quantus, tantus, ὅσοι τοσούτοι, quantam benevolentiam ego confervo, tantam, ὅσῳ εὐνοίᾳ ἐγὼ ἔχων διατελῶ, πιστεύω, *Isocr.* quantum aliis antecellis, tantum, ὅσον περ ἀνέχεσθαι ἄλλων, τοσούτον, *id.* quantus quantus, ἐπὶ ἡλικόσων, *Theophr.*

Quantulunque s. Quantislibet, Quantulvis, ἐπὶ ἡλικόσων, ἔν, ὅν, *Aristot.*

Quapropter, ἀνθ' ἧς, *Dem.* τίνος ἔνεκα, *idem.* Conf. *Quamobrem* & *Quare*.

Quaqua, ὅπως ἂν, quaqua versum, πανταχῶς, *Al. Aprb.*

Quare? Interrogative, διὰ τί; *Dem.* τίνας ἔνεκα; *id.* ἵνα; *Plato*, Indefinite, διὰ τί, *Isocr.* διότι, *id.* illative, διὰ τούτο, *id.*

Quartanus, a, um, τιταρταῖος, αἶα, αἶεν, *Died. Sic.* febris, πυρετός, *Al. Trall.*

Quarto, τιτάρτας.

QUA QUA

Quartum, τέταρτον.
 Quartus, α, um, τέταρτος, ἄρτι, αρτον, *Aristot.* dies, ἡμέρα τετράς, *Dem.*
 Quasi, ὡς, accusant nos, quasi non recte deliberemus, κατηγοροῦσιν ἡμῶν, ὡς ἐν ὁρθῶς βουλευμένῳ, *Isocr.* Conf. *Tanquam.*
 Quassillus s. Quassillum, ὁ καλαβίου, υ, τὸ τελαρίον, υ, *Poll.*
 Quassibilis, ε, ὁ καὶ ἡ διατάλαστος, υ.
 Quassatio, διασάλλεσις, ιως.
 Quasso, διασάλλω, aliquid, τι, *Lucian.*
 Quatenus, ἐφ' ὅσα, *Lucian.* παρ' ὅσον, *Hero-dian.* licebat, ὡς διωκτῶν ἡ, id.
 Quater, τετράκις, *Isocr.*
 Quaternarius, ἡ τετράς, ἄδος, *Plut.*
 Quaterni, α, α, οἱ, αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, *Xen.*
 Quaternio, τὸ τετράδιον, υ, *N. T.*
 Quatio, *Cicero*, aliquid, τι, *Thuc.*
 Quatriduum, τὸ τετράήμερον, υ, *Aristot.*
 Quatuor, οἱ, αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, *Lu-cian.*
 Quatuordecies, τεσσαρισκαδικάκις.
 Quatuordecim, οἱ, αἱ δεκατέσσαρες, αν, *Plut.*
 Que, τι, quod solum rarius, frequentius cum καὶ ponitur, e. g. sursum ac deorsum, ἀνω τε καὶ κάτω, *Dem.*
 Quemadmodum, ὡς, evenit, quemadmodum nobis utile est, γίγνεται, ὡς ἂν ἡμῶν συμφέρει, *Dem.* ita, ὥσπερ - ἔτα, id. ὥσπερ - ὡσαύτως, id. initio dixi, καθάπερ ἐν ἀρχῇ προείπον, id.
 Queo, διῶμαι, *Dem.* Conf. *Possum.*
 Quercetum, ὁ δρυμὸς, ε, *Polyb.*
 Querceus, α, um, s. Quernus, α, um, δρε-
 νος, ἡ, ἡ, ἡ, *Plut.*
 Quercus, ἡ δρεξ, δρυὸς, *Diosc.*
 Querela, ὁ ὀδυρμὸς, ε, *Isocr.* Conf. *Lamen-tatio.*
 Queribundus, α, um, ὀδυρτικός, ἡ, ἐν, *Bas.*
 Querimonia, ἡ μεμφιμοιρία, ας, *Cl. Al.*
 Queritor, ὀδυρομαι, *Dem.*
 Querneus, α, um, s. Quernus, α, um, vide *Querceus.*
 Queror, ὀδύρομαι, *Dem.* μεμφιμοιρία, *Lu-cian.* de aliquo, μέφομαι τινι, *Dem.* τι, *Xen.*
 Quersulus, α, um, ὀδυρτικός, ἡ, ἐν, *Aristot.* ἀγανακτικός, ἡ, ἐν, *Plato.*
 Questus, idem quod *Querimonia.*
 Qui, quæ, quod, ὅς, ἡ, ὅ, *Dem.*
 Qui? πῶς; *Dem.* Conf. *Quomodo.*
 Quia, ὅτι, non expedit, ideo reprehendo, ἕχι συμφέρει, διὰ τοῦτο ὀπιτμαί, *Dem.* huc mihi videtur donum esse, ἐπεὶ αὐτὸ γὰρ μοι δοκεῖ καλὸν εἶναι, *Plato.*
 Quicumque, Quæcumque, Quodcumque, ὅ-
 σπερ, ἡτι, ὅ, τι, *Aristot.* ὅς, ἂν, ἡτι, ἂν, ὅ, τι, ἂν, *Thuc.* ὅς, δὲ, id. tandem, ὅς, ποτὲ, *Lucian.*
 Quidam, Quædam; Quiddam vel Quoddam, de persona certa, ε, η, τὸ δῆνα, *Dem.* de incerta, ὁ καὶ ἡ τις, καὶ τὸ τι, *Gen.* τινος, id.
 Quidam, ὁδρ, *Dem.*
 Quidni? πῶς γὰρ εἰ; *Dem.* πῶς εἰ; id.
 Quies, ἡ ἡρεμία, ας, *Aristot.* ἡ ἡσυχία, ας, *Dem.* τὸ ἡσυχον, υ, *Thuc.* Conf. *Otium,* item *Somnus.*
 Quiesco, ἡρεμία, *Philo.* ἡσυχίαν ἔχω, *Isocr.* ἄγω, id. ἡρεμίαν ἔχω, *Plut.* a labore, ἀναπαύομαι πρὸ πίνης, *Xen.* i. e. dormio, vide *Dormio.*
 Quietè, ἡρεμία, te contineas, ἔχι, *Plato.* ἡρε-
 μαίται, *Xen.*
 Quietus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἡσυχίος, υ, *Dem.*
 Quilibet, ὁ τυχὼν, ἄνθρωπος, *Plut.* potius, quam, πᾶς μᾶλλον, ἡ, *Dem.*
 Quin, i. e. cur non, τί μή; i. e. ut, vel quod non, μὴ ἔχι, difficile est, quin patiaturs, εἰ ῥόδιον, μὴ ἔχι πάχυν, *Plut.* i. e. qui non, ὅς, εἰ, i. e. immo, μᾶλλον εἰ, quin etiam, γὰρ μὴ, quin etiam spe omnes implevit, ἐλπιδὼν γὰρ μὴ πόντας ἐνέπλησαι, *Xen.* quin immo, ἀλλὰ εἰ καὶ, μὴ ῥογί, *N. T.*
 Quinarius, ἡ πιντὰς, ἄδος, *Plut.* ἡ πινταίς, ἄδος, *Aristot.*

QUI QUI

Quincunx, ἡ πεμπάς, ἰδϙ.
Quincuplex, πενταπλῆς, ἡ, ἄν, LXX.
Quindecies, δεκαπεντάκις.
Quindecim, οἱ, αἱ, τὰ δεκαπέντε, N. T.
Quingentesimus, α, um, ἱ. Quingenarius, α, um, πεντακισίος, ἡ, ὄν.
Quingenti, α, α, Quingeni, α, α, πεντακῖοι, αἱ, α, Herodian.
Quingenties, πεντακοσίακις.
Quini, α, α, οἱ, αἱ, τὰ ὅκτι.
Quinquagenarius, α, um, πεντηκονταίης, ἰδϙ, Plut.
Quinquageni, α, α, οἱ, αἱ, τὰ πεντήκοντα, N. T.
Quinquagesies, f. Quinquagies, πεντηκοντάκις.
Quinquagesimus, α, um, πεντηκός, ἡ, ὄν, Gal.
Quinquaginta, οἱ, αἱ, τὰ πεντήκοντα, N. T.
Quinquatria f. Quinquatrus, τὰ παναθήναια, ἄν, Ifscr.
Quinque, οἱ, αἱ, τὰ ὅκτι, Plut.
Quinquies, πενταχῆς, f. πενταχῶς.
Quinquemeistris, e, ὁ καὶ πεντήμιον, v.
Quinquennialis, e, πεντηταίριος, ἡ, ἄν, ccc-tamen, ἀγών, Maccab.
Quinquennis, e, ὁ καὶ ἡ πενταετής, ἰδϙ, Thuc.
Quinquennium, ἡ πενταετία, αἱ, ἡ πενταετηρίς, ἰδϙ.
Quinquenpartito, πενταμερῆς.
Quinquenpartitus, α, um, ὁ καὶ ἡ πενταμερής, ἰδϙ.
Quinqueremis, e, ὁ καὶ ἡ πεντήρης, ἰδϙ.
Quinquertio, ὁ πενταβλῶ, α, Plut.
Quinquertium, τὸ πενταβλον, α, Herodian.
Quinquies, πεντάκις, N. T.
Quintanus, α, um, πεμπταῖον, αἶα, αἶον, Al. Apr.
Quintilis, ὁ μεταχειντιῶν, ἄνϙ Dem.
Quintum, πέμπτον.
Quintus, α, um, πέμπτος, ἡ, ὄν, Plut.
Quippe, ἄτε, pessimus existens, κακὶς ὢν, Dem. ἄτε δὲ, οἷα δὲ, semper admittor hunc sermonem, ὃ γὰρ τοι ἀλλὰ πάντοι γε λόγον θαυμάζω, Plato.
Quiritatio, ὁ χιτλιασμός, ἄν, Thuc.
Quirities, οἱ Κυρίτες, ἄν, Dion. Hal.
Quiritor, χιτλιάζω, aliquid, τι, Plut.
Quis? Quæ? τίς; Quid? τί; Dem. Quis adeo simplex est, ut ignoret; τίς ὅπως ἑστὶν ὅς τις ἀγνοῖ; Ifscr. ποῖος, ποῖα, ποῖον. Quæ civitas tale bellum sustinere potest? ποῖα καὶ πόλις ἀόλιον τοῦτον πόλεμον ὑπομένει; id. Indefinitum, ὅπως τις, ὅπως τις, ὅποιόν τι, potes igitur dicere, quis homo pius sit, ἔχεις ἂν εἰπῇ, ὅπως τις εὐσεβὴς ἐστὶ, Xen. τίς, τίς, considerate, non quem se dicat esse, sed quis sit, Κυρίτις, μὴ τίς φασιν ἔδ, ἀλλὰ τίς ἐστὶ, Aeschin. i. e. aliquis, τις τι, si quis videat inimicum, εἶπε τις ἰδοὶ τινά ἐχθρόν, Thuc.
Quisnam, ἐστὶς, Quænam, ἥτις, Quidnam, ὅ, τι, an putas illos ignorare, quisnam ἴς; ἐχ' ἢ καὶ γινώσκει αὐτοὺς, ὅς τις ἐστὶ; Dem. misit interrogatum, quidnam accidisset, ἐπιμύθη εἰρησώμεν, ὅ, τι ἐστὶ τὸ ζυμβέκεαι, id.
Quispiam, Quæpiam, τις, Quidpiam, τι, Dem. dabo, quantum alius quispiam um quam dedit, δάτω, ὅσον τις καὶ ἄλλος πλεονάζον δάτωτι ἰδωκεν, Xen. an quispiam alius, εἰ τις ἄλλος, Ifscr.
Quisquam, τις, Quidquam, τι, nescio, an quisquam alius umquam, ἐκ οἷδα, εἰ τις ἄλλος ἀνθρώπος ἦτις, Ifscr. nec quisquam ἡδὲ ποῖς, se ipsum accusat, ἐαυτὸν κατηγόρει, Dem.
Quisque, Quæque, Quidque, ἕκαστος τις, ἕκαστη τις, ἕκαστόν τι, Dem. εἰς ἕκαστον ἑκάστην, ἂν ἕκαστον, Ifscr. πᾶς τις, πᾶς ὁ τις, πᾶν τι, Jul. Apost. αὐτοὺς ἕκαστον αὐτὴν ἕκαστον, αὐτοὺς ἕκαστον, quisque pugnam incipere gestiebat, αὐτοὺς ἕκαστον πρῶτον ἐπαύειν ὁρᾷ μάχης, Pausan.

QUI QUO

Quisquiliæ, τὰ ἀειφύματα, *uv, N. T.*
Quisquis, *Quæque*, *Quidquid*, ὅστις ἢ τίς-
 τόν, ὃ, τίς, quisquis potuerit, ὅστις δύν-
 ηται, *Dem.* live hunc, sive quemque de-
 legeritis, καὶ ὁμοίως τὸ δῆλον, καὶ ὁπότεν
 χροτοῦνται, *id.*
Quivis, idem quod *Quisque*, *f. Quilibet.*
Quo, ὡς, ne accedere quidem licebat ipsi,
 μηδὲ βαδίζειν ἐλθὼ αὐτῷ, *Dem.* accepe-
 runt libertatem eundi, quo vellent, ἔλα-
 βον ἐξουσίαν πορεύεσθαι, ὅπως βουλεύωνται, *id.*
 quo confugiam? πῶς καταφεύξω; *Æschin.*
 quo tandem & unde? ποῦ δὲ καὶ ποῖθι;
Plato. quo mitius, eo magis, ὅσῳ πρὸς-
 τρον, τοσούτῳ μᾶλλον, *D. m.* quo magis,
 eo magis, ὅσῳ ἂν μᾶλλον-μᾶλλον, *Aristot.*
 i. e. ut, ὅπως, elaborandum est, quo ille
 defisset, πορευομένη ἀνέστη, ὅπως ἐκείνη
 αὐτῇ, *Dem.*
Quoad, μέχρι, ἔ, ipsis visum est, αὐτοῖς ἐδό-
 κη, *Dem.* Conf. *Donec*, eatenus, quoad
 natura patitur, ὅθι τοσούτον, ἐφ' ὅσον, ἢ
 φύσιν ὁπείδει, *Aristot.* fieri potest, ἐφ'
 ὅσον οἶον τι, *Heliodor.*
Quocirca, διὰ τούτο, *Dem.* Conf. *Quamobrem*,
Quare.
Quocumque, πανταχῶς, *Dem.* πανταχοῦ, *id.*
 ὅπου ἂν, *Xen.*
Quod, ὅτι, felices prædicarunt majores, quod
 hoc modo temp. administrarunt, τοὺς προ-
 γόνους ἡμακαρίσαν, ὅτι τὸ πρόπον τῶν τοῦ
 αἵματος διαίκαν, *Dem.* ὡς, omnes dictitabatis,
 quod oporteret, &c. πάντες ἡβρυμάτε, ὡς
 δεῖ, *id.*
Quodammodo, ἀδίκως, *Xen.* τρέπον τινα, ἔστιν
 ὡς, *Devar.*
Quominus, μὴ ἔ, nemo contradicit, quo-
 minus dicturus sit, ὡδὲ ἀντιλέγει, μὴ ἔ-
 λξεν, *Xen.*
Quomodo, πῶς, hic usus est, τῶν τοῖς ἐχρή-
 σατο, *Dem.* ὃν πρόπον, *Lycurg.* τινα πρό-
 πον, *Dem.*
Quomodocumque, ὅπως ἂν, *Dem.* ὅπως ἂν, vi-
 vere, ζῆν, *id.* id factum est, τὸ το σίπραν
 ὅπως οὐκ ἔστι, *id.*
Quonam, ποῖ, *Dem.* Conf. *Quo.*
Quondam, πάλαι, *Dem.* Conf. *Olim.*
Quoniam, ὅτι, *Plato.* Conf. *Quia.*
Quoriam, ποῖ, *Dem.*
Quoquam, ποῖ, *Dem.*
Quoque, καὶ ἔτι. Conf. *Etiā.*
Quoquo *f. Quovis*, πανταχοῦ, *Dem.*
Quoquomodo, ὡς ἂν τόχῃ.
Quoquo versum, *f. Quoquo versus*, παντα-
 χοῦ, *Dem.*
Quorsum, καὶ τι, *Isocr.* ista persecutus sum
 oratione, ὡς ἢ ἐνεκα τῶν ταῦτα προσήκα
 τῷ λόγῳ, *Euseb.* ista dicis? πρὸς τί ταῦτα
 λέγεις; *Viger.*
Quot, πόσοι, αἱ, α, sunt Spartani? εἰσι
 Σπαρτιαῖ; *Plat.* in locis, ποσυχῶς, *Aristot.* diebus veniet? πο-
 σοι αἱ ἀριστεῖ, *Xen.*
Quotannis, κατ' ἔτος, *Cl. Al.* διὰ πᾶν ἔ-
 τος, *Diosc.* ἔτος ἐκάστη, *Herodian.*
Quoteni, α, α, ποσοί, αἱ, α.
Quoticienus, α, un, ὃ, ἢ, τὸ καθ' ἡμέραν,
 cibus, τροφή, *Isocr.* ὃ, ἢ, τὸ ἐκάστη ἡμέ-
 ραν, ex quotidianis exercitiis, ἐκ τῶν ἐκά-
 στῃ ἡμέρᾳ ὁπτιδωμάτων, *D. m.*
Quotidie, καθ' ἡμέραν, *Lucian.*
 καθ' ἐκάστην, *Isocr.* ἐκάστης ἡμέρας, *He-
 rodian.*
Quotiescumque, ποσάκις, *Plato.* de his verba facta
 sunt? ποσάκις λόγῳ γέγονε περὶ τούτων;
Dem. tumultuati sitis, omnes novistis,
 ποσάκις ἡβρυμάτε, πάντες οἴσατε, *id.*
Quotiescumque, ποσάκις.
Quotquot, ἔσοι, αἱ, α, δὲ, & quotquot bar-
 bari, καὶ ὅσοι βαρβαροί, *Herodian.*
Quotuplex, ἱσοπλάσι, *Isocr.* αἱ, un, *Aristot.* πο-
 σπλάσι, *Isocr.*
Quotus, α, un, πόσος, ἢ, un, ὅπως, ἢ, un
Aristot.
Quotuscumque, acumque, unumque, ὅπο-
 σον, ὅπως, ὅπως, *Aristot.*

QUORAP

Quotusquisque, idem quod Quotuscumque.
Quovis, idem quod Quovis.
Quousque, ἰσ' ὅταν, extendit se contempla-
tio, διατείνει ἢ διαρῖα, *Aristot.* i. e. quam-
diu, πῶσον χρόνον, *Dem.*
Quum, ὅτε, ab initio, quum aliqui Olyn-
thios hinc repulerunt, τὸ κατ' ἀρχὰς ὅτε
'Ολυθίους ἀπὸ λαιῶν τινες, *Dem.* quum
opus est, ὅποτε δεῖται, *id.* quum nos non
possumus eo pervenire, ἡμεῖς ἢ μὴ
δυναμέμεθα ἐλθεῖν ἀρκεῖται, *id.* quum pun-
ciabatur, ὅταν ἀπηνήλικτο, *id.*

R.
R Abide, λυσάδης.
Rabidus, a, um, ὁ καὶ ἡ λυσάδης, εἰς.
Rabies, ἡ λύσσα, κα, *Gal.* in rabiem actus
furo, λυσάμε, *Diosc.*
Rabiose, λυσάδης.
Rabiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ λυσάδης, εἰς.
λυσάων, εἰσα, εν, *Lucian.*
Rabula, ὁ δικολόγος, α, ὁ κύων ῥητορικός, ε,
Æl. τὸ περὶ τριμύμα τ' ἀγορεύς, *Dem.*
Racematio, ἡ ραχυλογία, ας, *Suid.*
Racematus, a, um, ἢ Racemosus, a, um,
ὁ καὶ ἡ βοτρυάδης, εἰς, *Diosc.*
Racemus, ὁ βοτρυς, υἱός, *Theophr.*
Radiatio, ἡ ἀκτινοβολία, ας, *Plut.*
Radiatus, a, um, ἀκτινωτός, ἢ, ἐν.
Radicatus, a, um, ἐρριζωμένος, ἢ, ἐν, ἐν, ἐν,
N. T.
Radicitus, ὁ ἐρριζωμένος, *N. T.* ῥιζόθεν, *Herodian.*
ἐν ῥιζῶν, LXX. evelli, πρὸς τὸν ἐλκεῖται,
Nysf. extrahere, ἐκρῶσθαι, *Æl.* ἀντὶ ῥι-
ζῶν ἐκσπάει, *id.* perco, ἐρριζίζομαι, ὁπότε-
λουμεν, LXX.
Radicor, ῥιζοῦμαι, *Plato.*
Radicosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ῥιζάδης, εἰς.
Radicula, τὴ ῥίζαν, υ, *Diosc.* herba, τὸ σπυ-
διον, α, *id.*
Radio, ἀκτινοβολία, *Philo.*
Radiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκτινώδης, εἰς.
Radius, ἡ ἀκτίς, υἱός, *Lucian.* textorius, ἡ
κρημνίς, ἰδός, *Plato.* rotæ, ἡ κρημνίς, ας,
Lysf.
Radix, ἡ ῥίζα, κα, *Hippocr.* radices montis,
ἡ ὑψίς, ας, *Herodian.*
Rado, ξύω, *Theophr.*
Radula, τὸ ξύστρον, α, τὸ λίστρον, α, *Poll.*
Raia, ἡ βλάστης, α, ἡ βλαστis, ἰδός, *Schol. A-*
rrioph.
Ramentum, τὸ ξύσμα, ατός, *Erat.* τὸ
ξυγέσμα, ατός.
Rameus, ἀλάδων, ἢ, ἐν, ἐν.
Rameus, ἡ κλήμ, κα, *Gal.*
Ramicosus, ὁ κλημνίς, α, *Synf.*
Ramofus, a, um, ὁ καὶ ἡ κλημνίς, εἰς.
Ramulus, ὁ κλαδὸς, ἐνός, *Hesych.* ὁ κλα-
δισκός, α, ὁ κλας, ατος, *Theophr.*
Ramus, ὁ κλαδός, α, *Theophr.*
Rana, ὁ βατραχός, α, *Gal.*
Ranceo, ταρβίζω, *Æl.*
Rancelco, ταρβίζω, *Æl.*
Rancido, σαπίζω.
Rancidus, a, um, ταρβίς, ἢ, ἐν, *Geopon.*
Rancor, ἡ τάρβη, κα, *Æl. Afr.* ἡ σαπρότης,
πτός, *Diosc.*
Ranunculus, τὸ βατράχιον, α, *Diosc.*
Rapa, ἡ ραβδία, ἰδός, *Theophr.*
Rapacitas, τὸ ἀρπακτικόν, α.
Rapax, ὁ, ἢ, τὸ ἀρπαξ, γός, *Aristot.* ἀρ-
πακτικός, ἢ, ἐν, *Bal.*
Raphanus, ὁ ῥάφανος, α, *Gal.* ἡ ῥαφανίς,
ἰδός, *Diosc.*
Rapide, ὁρμητικῶς, *Cicero, Plato.*
Rapidas, τὸ ὁρμητικόν, α.
Rapidus, a, um, ὁρμητικός, α, ἐν, *Cicero,*
α, ἐν, *Herodian.*
Rapina, ὁ ἀρπαγμός, α. *Philo.* τὸ ἀρπα-
γμός, ατός, *Joseph.* τὸ ἀρπάγμα, ατός.
Plut.
Rapio, ἀρπαζέω, *Dem.* ἀρπαζέω ποιῶμαι,
Thuc. ad necem, συλλαμβάνω ὅτι δυνά-
μις

παλιν εἴη τὰς ἀποδείξεις, *Dem.* eo, unde digressus sum, ἐπανεμὶ εἰς ταῦτα, ἔθην ἐξελῶ, *Xen.* ἐπαύρομαι πάλιν, ἔθεν διῦρο μινίτω, *Plat.* Delphis, ἐκ Δελφῶν, *Plut.* ad me, ἀναλαμβάνω ἑμαυτὸν, *Aeschin.* ad ingenium, ad mores, ἢ καὶ ἐπιδόμῃ εἰς τὴν ἑμαυτὸν φύσιν, *id.*

Redhibeo, ἀποδίδωμι, *Dem.*

Redhibito, ἀναγκάζω, ἢ, *Plato.*

Redigo, ἀναστρέφω, aliquem ad paupertatem, τινὰ εἰς πτωχείαν, *Herodian.* hostes calliditate in servitute, δολῶς πολεμῶντας ἀπάγει, *Plut.* insulam in servitute regis, καταδολῶς ἦσαν τῷ βασιλεῖ, *Isocr.* liberos & conjuges, ἀνδραποδίζω παῖδας καὶ γυναῖκας, *Thuc.* in potestate regionem, ἐποτάτω χάραν, *Herodian.* aliquid, ὡς ἑμαυτὸν πινόμεναι τι, *Isocr.* civitatem in ordinem, ἄγω εἰς τάξιν τὴν πόλιν, *Dem.*

Redimiculum, ἡ τανία, *as, Plato.*

Redimio, ἀναδίδω, aurea corona, χρυσοῦ στεφάνη, *Thuc.* caput diademate, διαδίδω τὴν κεφαλὴν διαδήματι, *Lucian.*

Redimo, λυτρώμεναι, aliquem, τινὰ, *N. T.* captivos, λύομαι αἰχμαλῶτας, *Aristot.* aliquem viginti sex minis, τινὰ ἐξ ἡ ἑκατομῶν, *Dem.*

Redintegratio, ἡ ἀποκατάστασις, *as, Greg.* ἡ ἀναστάσις, *as, Athen.*

Redintegro, ἀποκαθίστημι, *Herodian.* pugnam, ἀνανεῶ τὴν μάχην, *id.*

Reditio f. Reditus, ἡ ἐπιδόμῃ, *as, Plut.* ἡ ἀνακομιδὴ, ἢ, *idem.* ἡ ἀποδόμῃ, *as, Arr. l. c.* proventus, ἡ ἐπιδόμῃ, *as, Dem.* τὰ ἀποδομένα, *as, Dion. Hal.* exsulum in patriam, ἡ ἀποδομῃ τῶν ἐξολογῶν, *Dem.* in gratiam, ἡ διαλλαχὴ, ἢ, *id.* ἡ καταλλαγὴ, ἢ, *Isocr.*

Redoleo, ἀπύζω, aliquid, τινός, *Diosc.*

Reduco, ἐπαύρω, exsules in patriam, τὰς φυγάδας εἰς τὰς πατρίδας, *Plato.* urbem in pistrinum statum, κατόγω πόλιν εἰς ἑστυλῶν, *Plut.* aliquem domum, ἄγω τινὰ ἐπίσω εἰς τὰ οἴκητα, *Aelian.*

Reductio, ἡ ἀναγωγή, ἢ, *Aristot.*

Redundanter, ὀλισσασίως, ὀλισσῶν.

Redundantia f. Redundatio, ὁ ὀλισσασμός, ἢ, *Plut.*

Redundo, ὀλισσίζω, aliqua re, τινός, *Gal.* τινί, *Thuc.* ὀλισσίζω τινός, *Lucian.*

Reduvia, ἡ παρανομή, *as, Aegia.*

Redux, ἡ καταγόμενῃ, *as, Plut.* ὁ κατελθὼν, ὄντος, *Isocr.* ὁ κατελθὼν, ὄντος, *id.*

Refectio, ἡ ἐπισκευὴ, ἢ, *Dem.*

Refello, ἀνασκαδίζω, *Aristot.* aliquem, διελίζω τινὰ, *Nax.* sententiam, ἀνατρέπω, *Thuc.*

Refertio, ἐμπλήθω, aliquid aliqua re, τί τι, *as, Plato.* Conf. *Compleo.*

Refertio, ἀντιτίθω, *Aristot.*

Refertio, ἀνακομιζώ, arma in arcem, τὰ ἄρμα εἰς τὴν ἀκρόπολιν, *Xen.* aliquid ad senatum, ἀναφέρω τι εἰς τὸ πρὸς τὴν Σύγκλητον, *Plut.* ad populum, ἀποσάγω τι ἀπὸς τὸ δῆμον, *Aristot.* aliquem inter alios, τίθωμι τινὰ εἰς τινὰς, *Demosth.* inter Deos, ἀνάγω τινὰ εἰς θεοὺς, *Isocr.* malum, ἐπαυαίρω κακόν, *Xen.* ἀγέδω κακόν, *Dem.* gratiam alicui pro aliquo, ἀποδίδωμι χάριν τινί ὑπὲρ τινός, *Isocr.* alicui aliquid acceptum, ἐπιτίθωμι τινί τὴν αἰτίαν, *Isocr.* τὴν χάριν ἀνάγω τινί, *Plut.* in acta aliquid, ἀναγράφωμι τι, *Bud.* confilia ad aliquid, συντίθωμι εἰς τι, *Dem.* καὶ τὸ αὐτὸν τι ἀπὸς τινός, *Plut.* pedem, ἀναποδίζω εἰς τὴν πόσιν, *Herodian.*

Refert, διαφέρει, hoc tua, πῶτό σοι, *Plato.* mea nil refert, ἡμῶν ἄδεν διαφέρει, *Ael.* Conf. *Interess.*

Reficio, ἀνασκαδίζω, aliquid, τί, *Strabo.* ἐπισκαδίζω τι, *Isocr.* i. e. recreo. Conf. *Recreo.*

Reflecto, ἀνακρίνω, *Philo.* ἀνακρίνω, *Lucian.*

Reflexio, ἡ ἀνάλυσις, *as, ἡ ἀνὰ κρισις,* *as.*

Refloresco, ἀναθίσω, *Plato.*

Reflo, ἀναθίσω.

Refusus, ἡ ἀνέκρῃσις, *as, Athen.*

Refocillo, ἀνακρίνω, *Gal.* Conf. *Recreo.*

Reformatio, ἡ ἀναπλασις, *as, Greg.*

Reformatio, ὁ ἐκδομῃ, *as, Dem.* ἡ ὀρθοδία, *as, Thuc.*

Reformatio, ὀρθοδία, potentiam alicujus, διδάμνω τινί, *Dem.* ἀπὸ τινός, *Thuc.* Conf. *Metuo.*

Reformatio, ἀναπλασις, *Greg.*

Refoveo, ἀναθάλπω, Conf. *Recreo.*

Refrago, ἀντὶλέγω, alicui rei, τινί, *Xen.* cistis, ἀντὶ τῆς τῆς ἐνδομῃ, *Dem.* Conf. *Contradico.*

Refrenatio, ὁ ἀναχατισμός, ἢ.

Refreno, ἀναχατίζω, *Philo.* ἀναθάλπω, *Lucian.*

Refrigeratio, ἡ ἐνδομῃ, *as, N. T.* ἡ ἀναψυχή, ἢ, *Plato.*

Refrigerio, ἀναψύχω, ἀναψύχω, *Athen.* ἡ ἀναψύχω, *Gal.* ἀναψύχω, *Plato.*

Refrigesco, ἀναψύχωμαι, *Aristot.*

Refringo, ἀνακρίνω, *Lucian.*

Refugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρὸς τινὰ, *Isocr.* Conf. *Confugio.*

Refugium, ἡ καταφυγή, ἢ, *Isocr.* nullum habere, καταφεύγω ἔχειν μηδὲν, *idem.* habere tutissimum, ἔχειν ἀσφαλέστατον, *id.* invenire, ἐπιδόμω κρησφύγετον, *Lucian.*

Refulgeo, ἀναλάμπω, ἀναλάμπω, *Xen.*

Refundo, ἀναχέω, *Greg.*

Refutatio, ἡ ἀνασκαδὴ, ἢ, *Aristot.*

Refuto, ἀνασκαδίζω, *Greg.* calumniam, ἀποδομῃ διαδολῶν, *Plat.* διαλύωμαι διαδολῶν, *Isocr.* Conf. *Refello.*

Regaliter, βασιλικῶς, *Isocr.*

Regalis, *e, βασιλικός, ἢ, ὅν, Isocr.*

Regeneratio, ἡ ἀναγέννησις, *as, Nax.* ἡ ἀναλυσίσις, *as, N. T.*

Regenero, ἀναγεννάω, *N. T.*

Regemino, ἀνακρίνω, *Plato.*

Regero, ἀνακομιζώ, *Xen.* Conf. *Refertio.*

Regia, τὸ βασιλεῖον, *as, Xen.*

Regie, βασιλικῶς, *Isocr.*

Regigno, ἀναγεννάω, *N. T.*

Regimen, ἡ ἐπιστάσις, *as, Plut.*

Regina, ἡ βασιλισσα, *as, Plut.*

Regio, ἡ χώρα, *as, Dem.* coeli, τὸ κλίμα, ἀπὸ, *Aristot.* e regione, ἀντία, *Herodot.* ἐξ ἐναντίας, *Aristot.* καταστραφῶ, *Thuc.*

Regius, βασιλικός, ἢ, ὅν, *Isocr.*

Regno, βασιλεύω, in Asia, Ἀσίᾳ, *Dem.* ἐν Ἀσίᾳ, *id.* Conf. *Dominor, Impero.*

Regnum, ἡ βασιλεία, *as, Dem.* maximum, μέγιστον, *Isocr.* tutissimum, ἀσφαλέστατον, *id.* paternum, πατρὶν, *id.* constituere, καθίσταμι βασιλείαν, *Isocr.* comparare sibi, κατασκαδίζω ἐαυτῷ, *Dem.* parare pulcherrime, κλέδω κάλλιστα, *Isocr.* occupare, λαμβάνω, *id.* paternum suscipere, πατρὶν ἀναλαμβάνω, *id.* tenere, ἔχειν, *id.* optime administrare, διοικῶ ἀριστα, *id.* tueri, διαφυλάττειν, *id.* praclarum, tutum esse, καλῶς, ἀσφαλῶς ἔχειν, *idem.* conservare, διασάξω, *Isocr.* eripere alicui, ἀφαιρῶμι τινί, *idem.* amittere, ἐκπίπτειν ἐκ τῆς τυραννίδος, *id.*

Rego, ἐπιστάω, aliquid, τινί, *Plut.* τινός, *Xen.* civitatem, διοικῶ πόλιν, *Isocr.* domum, οἰκονομῶ οἶκον, *Xen.* Conf. *Administro, Gubern.*

Regredior, ἀναποδίζω, *LXX.* Confer *Recedo.*

Regressio, ἡ ἀναποδισμός, ἢ, *LXX.* ἡ ἀναχώρησις, *as, Dion. Hal.*

Regula, ὁ κανὼν, ὅτι, *Aeschin.*

Regularis, *e, κανονικός, ἢ, ὅν.*

Regulus, ὁ βασιλικός, *as, Athen.* τὸ βασιλεύειν, *as, Plut.*

Rejctaneus, a, um, f. Rejculus, a, um, ὁ ἢ ἀποκρίτης, *as, N. T.* ἀποδομῃσμός, *as, ἢ, ὅν, Philo.*

Rejctio f. Rejctus, us, ἡ ἀποδομή, ἢ, *Plato.* sanguinis, ἡ ἀναγωγή αἵματος, *Diosc.*

Rejicio, ἀποβάλλω, *Plut.* Conf. *Repudio,* in posterum diem, ἀναβάλλομαι τι εἰς ὑστέραιαν, *Dem.* Conf. *Differo,* culpam in alium, ἀνατίθωμι αἰτίαν ἄλλω, *Isocr.* αἰτίαν τρέπω εἰς τινὰ, *Plut.* aliquid ad senatum, ἀνάγω τι πρὸς τὴν Σύγκλητον, sanguinem, ἀνάγω αἷμα, *Gal.*

Rejculus, vide *Rejctaneus.*

Reiteratio, ἡ ἀνάλυσις, *as.*

Relabor, μεταπίπτω, *Dem.* Conf. *Reido.*

Relatio, ἡ διήγησις, *as, Conf. Narratio.*

Relaxatio, ὁ ἀναχαλασμός, ἢ.

Relaxativus, a, um, ἀναχαλαστικός, ἢ, ὅν, *Diosc.*

Relaxo, ἀναχαλάω, chordam, χόρδην, *Philo.* animum, ἀνίμω ψυχῶν, *Athen.* alvum, ἀπαύω κοιλίαν.

Relegatio, ὁ ἐξορισμός, ἢ, *Dion. Hal.* Conf. *Exilium.*

Relego, *as, ἀποπίπτω,* aliquem, τινὰ, *Aeschin.* in exilium, ἐξορίζω, *Plut.* ad certum tempus, ἐστρακίζω ἢ μεθίστημι ἐκ τῆς πόλεως χρόνον ἀρισμῶν, *Aristot.* Conf. *Exilium.*

Relego, *is, ἀναγνώσκω, Xen.*

Relevo, κερίζω, *Herodian.* aliquem spe, ὀπικρίζω τινὰ ἐλπίδι, *Xen.*

Relictio, ἡ ἀποδομή, *as, Dem.*

Religatio, ἡ ἀνάδισις, *as, Lucian.*

Religio, τὰ ἱερὰ, *as, Dem.* τὰ δαῖτα, *as, id.* ἡ ἐυσέβεια, *as, id.* ἡ ἐυσέβεια καὶ ὁ δὸν διατάξω, *Isocr.* religioni duco f. habeo, ἐδύμωμι ποίεσθαι, *Herodot.* ἐπίδομαι, *Dion. Hal.* religionis ergo, τὸ ὅτις ἐστὶν ἐνάκα, *id.*

Religiose, ἐυσέβως, *Dem.* celo Deum, ἐυσέβως τὰ πρὸς τὸ θεόν, *Isocr.*

Religiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐυσέβης, *as, Dem.* cultor deorum, ἐυσέβιστα διακρίνω, πρὸς τὰ θεῶν, *Isocr.*

Religo, ἀναδίδω, aliquid ad aliquid, τὸ πρὸς τι, *Plut.*

Relino, ἀναχέω, dolium, ἀνίγω σίδω, *Plut.*

Relinquo, καταλείπω, aliquem, τινὰ, *Isocr.* ἀπολείπω τινὰ, *Xenoph.* ordinem, ἐκλείπω τὰξιν, *Plutarch.* posteris immortallem memoriam virtutis, καταλείπω τὴν ὀπρηνόμῃς ἀθάνατον μνήμην ἀρετῆς, *Isocr.*

Reliquiae, τὸ λείμμα, ἀπὸ, *Plut.* τὸ καταλείμμα, ἀπὸ, *LXX.* sanctorum, τὰ ὅτι ἄγιον λείψανον, *Zonar.*

Reliquus, a, um, λοιπός, ἢ, ὅν, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ὀπλοποιῶ, *as, Dem.* reliquum est, λοιπὸν ἐστὶ, *Isocr.* ἀπολείπειται, *Dem.* nihil est adversariis, ἄδεν λοιπὸν τῶν ἀντικρίτων, *Isocr.* reliquum sibi nihil ad nequitiam fecit, ἀδύμω ἀποδομῶν ἀδικίας ἀπολείπει, in reliquum tempus, εἰς τὸ λοιπὸν τὸ χρόνον, *Dem.*

Reluceo, ἀναλάμπω, *Xen.*

Reluctor, ἀντιπαύω, ἀντιμάχομαι, *Al. Apter.* ἀνταγωνίζομαι, *Thuc.*

Remando, *is, ἀναρπύσκω, Athen.*

Remaneo, ἀναμένω, *Dion. Hal.*

Remansio, ἡ ἀναμένω, ἢ, *Dion. Hal.*

Remedium, ἡ θεραπεία, *as, Dem.* τὸ ὀλέθρον, ἀπὸ, *Strabo.* praesentissimum, φάρμακον παλαιότατον, *Philo.*

Remetior, ἀναμίσθω.

Remex, ὁ ἱππὴς, *as, Plut.* ὁ ἱππὴς, ἢ, *Lucian.*

Remigatio f. Remigium, ἡ ἱππία, *as, Polyb.*

Remigo, ἱππῶν, ἱππῶν, *Dion. Hal.*

Reminiscencia, ἡ ἀνάμνησις, *as, Aristot.*

Reminiscor, ἀναμνήσκωμαι, alicujus, τί, *Isocr.* μνησθῆναι τινός, *Xen.* Conf. *Memini, Recordor.*

Remisse, ἀνίστας, i. e. dissolutus, ἐκκαλυμμένος, *Isocr.*

Remissio, ἡ ὀπισθοστροφή, *as, Plutarch.* ἡ ἀπώσας, *as, N. T.* i. e. venia, ἡ συγγνώμη, *as, Dem.*

Remitto, ἀναπίπτω, aliquid, τι, *Plut.* alicui debitum, ἀφαιρῶμι τινί ὀφειλὴν, *N. T.* crimen,

REM REP

Remedio, ἀνίμησις τινα τῷ ὑγυαίματι, *Plat.*
ὑγυαίματι τινι ἔχει, Isocr. remittit lucius,
 ἢ ἀκριβέστερον ἀποκαταστήται, *Hel.*
 Remolleſco, ἀναμαλύνωμαι, *Suid.*
 Remollis, ἀναμαλύνειν.
 Remora, ἡ ἀντοχή, ἢ, *Naz.* ἡ ἀναβολή, ἢ,
Eustath. pīcis, ἡ ἐχένη, *Id.*
 Remordeo, ἀντιδύκω.
 Remoror, ἀναβάλλομαι, *Demosth.* aliquid, ἑ-
 ἵκω τι, *Plat.* aliquem aliqua re, ἀνα-
 βάλλω τινά τι, *Dem.* κατέχω τινά
 τι, *Isocr.*
 Remotio, ἡ ἀποκέντησις, *Isocr.*
 Removeo, ἀποκέντιναι, terminum, ὄν, *Pandect.*
 aliquid e medio, ἀναίρει τι ἐκ μέσου, *Dem.*
 aliquid ab aliquo, χωρίζω τι ἀπὸ τινος,
Plat. ἀπὸ τινος τινά τινος, *Dem.*
 Remotus, α, um, μακρὸς, α, ὄν, ab aliqua
 re, ἀπείρω ἀπὸ τινος, *Isocr.*
 Remuneratio, ἡ ἀντιδότης, *Is.* *Aristot.* τὸ
 ἀνταποδοῦναι, ατ, *N. T.*
 Remunero f. Remuneror, ἀντιδοῦναι, *Xen.*
 aliquem dono, ἀντισκοῦμαι τινι δωρεᾷ,
Chrys. τινά δωρεᾷ, *Xen.* aliquem ob justi-
 tiam, τινά τῷ δικαιοσύνης, *Lucian.*
 Remus, ἡ κόρη, ἢ, *Thuc.*
 Ren, ὁ νέρων, ἢ, *Aristot.*
 Renascor, ἀναβόσκω, *Plat.*
 Renideo, ἀναβόσκω.
 Renitor, ἀντρίδω, αlicui, τινί, *Plat.* εἰσα-
 γάγει τι, *Id.*
 Renovatio, ἡ ἀνανέωσις, *Isocr.* *Athen.* ἡ ἀνα-
 κέντησις, *Isocr.* *N. T.* ἡ κέντησις, *Isocr.* *Philo.*
 Renovo, ἀνανεῶμαι, vetera hospitā, τὰς πα-
 λαιοῖς ἐνέας, *Isocr.* orationem, ἐπανα-
 νέω λόγον, *Plato.* κεννοποιῶ τι, *Plat.* o-
 dium, ἀνακέντιζω τὸ μίσος, *Isocr.* veterem
 inimicitiam, κεννῶ τὴν παλαιάν ἐχθραν,
Philo.
 Renumero, ἐπαναριθμῶ.
 Renunciatio, ἡ ἀπαρτίλεια, ατ, *Dem.*
 Renuncio, ἀπαρτίλλω, aliquid statim, τι
 εὐθέως, *Dem.* αlicui aliquid, τί τινι, *Xen.*
 ἀπαρτίλλω αlicui, τινι, *Dem.* εἰσαρτίλλω τι
 εἰς τινά, *Plat.*
 Renuo, ἀνανεύω, *Plato.* Conf. *Recuso.*
 Reor, νερίζω, *Demosth.* Conf. *Piso.* *Arbi-
 tror.*
 Repages f. Repagulum, ὁ μυχλὸς, ὁ, *Thuc.*
 Reparabilis, ε, ὀπταστέος, ἢ, ὄν, *Plat.*
 Reparatio, ἡ ὀπτασία, ἢ, *Dem.*
 Reparo, ὀπταστέω, vias, τὰς ὁδούς, *D. m.*
 vires amissas, ἀνακαλέω τὴν δουλειαν ὀρέ-
 σον, *Gal.*
 Repastinatio, ἡ βολιστροφία, ατ, *Gal.*
 Repastino, βολιστρούω.
 Repello, ἀπιδιώκω, ab ara, τῷ βαρμῷ, *Lu-
 cian.* aliquem, ἀποβάω τινά, *Dem.* παρ-
 ἵσω τινά, *Id.* aliquem a disputatione di-
 pace, ἔρχω τινά πρὸς ἑαυτὸν ἢ ἐκ τῶν λό-
 γων, *Id.* hostem, ἀπαθίωμαι ἢ πολεμῶ,
Dem. Conf. *Arcto.*
 Rependo, ἀντιπαθίω, aliquid pro aliquo,
 τι πρὸ τινος, *Bas.* cum sœnore, ἀμείβο-
 μαι ἑμὸν ὀφειλόμενον, *Chrys.* injuriam, ἀντα-
 ποδίδωμι ὕβριν, *Aristot.*
 Repente, ἐξαίρτως, *Dem.* ἐξῆς, *Id.* αἰφνίδιον,
Plat. ἄρα, *Id.* ἐξαπνείας, *Thuc.*
 Repentinus, α, um, αἰφνίδιος, *Is.* ὄν, *Plat.*
 ὁ κὶ ἡ ἐξαπνείας, ἢ, *Xen.*
 Repercussio, ἡ ἀντιτύπησις, ατ, ἡ ἀντικοπή,
 ἢ, *Plat.*
 Repercutio, ἀντιτυπία, *Lucian.* ἀναπείω, ἀν-
 τιπείω, ἀντιπέω.
 Reperto, εὑρίσκειν, *Dem.* Conf. *Invenio.*
 Repertor, idem quod *Inventor.*
 Repetitio, ἡ ἀπαιτήσις, *Isocr.* *Dem.* i. e. ite-
 ratio, ἡ ἀνάκλησις, *Isocr.* ἡ ἐπαναλήψις, *Isocr.*
Hermog. dictorum, ἡ ἀνακρίσις, *Isocr.*
Dion. Hal.
 Repeto, ἀπαιτῶ, aliquid ab aliquo, τινά
 τι, *Dem.* ab aliquo mercedem, μισθόν
 αlicui, τινος, *Lucian.* animo, ἀναπείω τι
 ἑαυτὸν, *Dion. Hal.* aliquid ab initio, ἀνα-
 κρίσκω τι ἐξ ἀρχῆς, *Plato.* ἀπ' ἀρχῆς,
Aristot. orationem altius, ἀνατρεῖ ἢ λόγον

REP REQ

ἄνω, *Cbryf.* ἀναλαμβάνω λέγον ἐξ ἄρχης, *Dion. Hal.*
Repleo, ἀμαρτύνω, *Aristoph.* urbem infamia, ἀναπλήνω πόλιν ποικίλᾳ δόξῃ, *Dem. Conf. Compres.*
Replicatio, ἢ διάνοιξις, ὡς.
Replico, ἀναπύδω, aliquid, τι, *Philosfr.*
Repo, ἐμπύζω, super mentem, ὅπῃ τι πρὸ πίπτει, *Laër.*
Repono, ἀνατίθημι, *Aristot.* in vas, ὑποτίθημι εἰς ἀγέλην, *D. off.* in numero Deorum, ἀνάγω τινα εἰς θεοὺς, *Isocr.* e regione, ἀντιπρόσθεντιν τινι κατακλίνω, *Æl.* mili trumentum, ὑποταρίβω ἑμαυτὸν τὰς ποικίλᾳ, *id.* in me spem meam, ἑμαυτὸν σκετίζω, *Plato.*
Reporto, ἀνακομίζω, aliquid, τι, *Xen.* laudem ab aliqua re, εὐδοκίμω ἐκ τινος, *Ilier.* εὐκλείας τυγχάνω, *Dem.*
*Repo*cc, ἀπαιτῶ, debitum ab aliquo, τὸ ἐφελδύμενον παρὰ τινος, *Cbryf.* pecuniam, ἀναπράττω χρήματα, *Thuc.* ad pecnam, ἐξαίρειν ὑπὸ τιμωρίᾳ, *Plutarch. Conf. Repeto.*
Repositorium, ἢ ὑπὸθήκη, ἡς, *Thuc.* ἢ θήκη, ἡς, *id.* τὸ ταμίειον, ἡ, *Plut.*
Reposita, τὰ ἐπαύλει, ἡ, *Suid.*
Representatio, ἢ ὑποτίπασις, ὡς, ἢ παραστάσις, ὡς, *Maccab.*
Repræsentor, παρίστημι, *Dion. Hal.* spectatoribus, ὀπιδεύκεμαι τοῖς θεαταῖς, *Lucian.* aliquid, ἐκάζω τινα, *Dem.* res, ac si gesta ita essent, δίδωμι τὰ ἐνέμμενα, ὡς δὲ δῶμενα, *Achil. Tat.*
Reprehendo, ἀντιλαμβάνωμαι, *Plato.* ὀπιδεύσκομαι, *Lucian.* i. e. culpe, καταμέρομαι, *Dion. Hal.* peccata, ὀπιτιμάω τῶν ἀμαρτημάτων, *Isocrat.* amicos, ὀπιδεύτω τῶς φίλοις, *id.* alium, ψέγω ἑτέρω, *Plut.* μέρομαι ἑτέρω, *D. mosth.* Conf. *Criminor*, *Arguo.*
Reprehensio, ἢ ὀπιτιμωσις, ὡς, *LXX.* ἢ καταδραμὴ, ἡς, *Dion. Hal.* ἢ μέμφεις, ὡς, *Dem.*
Reprehenfor, ὁ ὀπιδεύων, ὡς, *Isocr.* ὁ ἐλεγκτικότης, ὡς, *Dem.*
Reprimo, ἐφισθῆμι, *Plut.* iram, τατίχω ὀρῶ, *Aristot.* aliquid, παύω τινα, *Plut.* linguam, κρατῶ τὴν γλῶττιν, *id.* aliquid, ne faciat, αὐτὸν τινι μὴ ποιεῖν, *Thuc.*
Reprobo, ὑποδοκιμάζω, artes, τέχνας, *Isocr.* aliquid, ἀθετῶ τινα, *N. T.* aliquid, τι, *Plut.*
Reptilis, e, ἡρπετός, ἢ, ὄν, *Philos.* ἐρπυστικός, ἢ, ὄν, *D. off.*
Repudiatio, ἢ ὑποπομπή, ὡς, *Poll.* ἢ ὑπόπαιψις, ὡς, *Dem.*
Repudio, ὑποτίπτομαι, uxorem, πρὸ γυναικα, *Plutarch.* i. e. reprobro. Conf. *Reprobro.*
Repudium, τὸ ὑποστάσιον, ἡ, *N. T.* libellus repudii, βιβλίον ὑποστασίου, *ibid.* γράμμα ὑποτιπτικόν, *Theophyl.*
Reperasco, ἀναπύδωμαι.
Repugnant, ἐκτινάσκει, *Aristot.*
R pugnantia, ἢ ἀντίστασις, ὡς, *Philos.* ἢ ἐναντιότης, ὡς, *id.*
Repugno, ἐκτινάσκω, alicui in aliquo, τινὶ εἰς τι, *Thuc.* alicui, ἀντιμάχομαι τινι, *Al. Arst.* ἀντικαθίστημι τινι, *Thuc.* ἀντικειμαι τινι, *Aristot.* ἀντιτάττομαι τινι, *Xen.*
Repullulasco, s. *Repullulo*, ἀναβλαστίζω, *Plato.*
Repulsa, ἢ ὑποχίρσενσις, ὡς, *Dem.* repulsiatiro, ὑποδοκιμαζομαι, *Xen.* alicuius, ἀτελευτῶμαι τινος, *Isocr.* in nuptiis, ὡς γάμος, *Dem.* nullam te re ab aliquo, ὡς ἀποχρῆν τι ἐκ τινος, *Æl.*
Purgatio, ἢ ὑποκαθαρσις, ὡς, *Thuc.*
Repurgo, ἀνακαθαίρομαι, aliquid, τι, *Plut.*
Reputatio, ὁ διαλογισμός, ὡς, *N. T.*
Reputo, ἐκλογίζομαι, *Demosth.* res, λογίζομαι τὰ πράγματα, *Demosth.* aliquid cum equitate, ὀπισκοπῶ τι δικαίως, *id.* Conf. *Considero.*
Requies, idem quod *Quies*.

REQ RES

Requiesco, ἀναπαύομαι, ab aliquo, ἔκ τι.
 Lucian. Conf. *Requiesco*.
 Requiro, ἀναζητέω, aliquid, τι, *Plato*. Conf.
Requiro.
 Res, τὸ πρῶμα, αὐτῷ, *Demosth.* τὸ ἔργον,
 α, *idem*, adverbe, ἢ δορυχία, αἱ, *Isoer.*
 bellicæ, τὰ τῷ αἰεσίμῳ, *Xen.* fortuitæ,
 τὰ παρὰ τὴ τύχῃς δεδιότα, *Lucian.* con-
 troverse, τὰ ἀμειβομένην, αὐ, *Dmosth.*
 familiaris, ἢ οἰκία, αἱ, *Dem.* ταῖς οἰκίαις, αὐ,
 id. gesta, τὰ πεπραγμένα, αὐ, *Dem.* præ-
 clare gesta, τὰ καλῶς πεπραγμένα, *Isoer.*
 sacræ, τὰ ὅσια, αὐ, *Dem.* re ipsa ex-
 pertus & edoctus, ἔργῳ πεπεισμένος ἢ δι-
 δαχθεὶς, *Dem.* res ipsa indicat, αὐτὸ τὸ
 ἔργον αὐτὸ διλοῖ, id. verbis & re, λόγῳ ἢ
 ἔργῳ, *Isoer.* rem cum aliqua habere, οὐκ
 ἔχον τι, *Æli.* e re nata, ὅ ἀπαρατυχῶς τι,
Thuc. non ats re, ἔκ ἀπὸ καύτας, *Lucian.*
 Res publica, vide *Respublica*.
 Resolutatio, ὁ ἀνταπισμός, ἑ.
 Resolutio, ἀτασθαλόμην, aliquem, τινὰ, *Plato*,
 ἀντιδιξιόμαι τινά, *Xen.*
 Resarcio, αἰέομαι, aliquid, τι, *Lucian.*
 Reservo, μαρθεύω, ex aliis, παρὰ τῶ ἄλλων,
Plato.
 Reservo, ἀντιγράφω, ad aliquem, πρὸς τινά,
Jul. Apost.
 Resectio, ἢ ἀποτομή, ἡς.
 Resegmen, τὸ ἀπὸ τμήμα, αὐτῷ, *Hesyc.*
 Reseio, ἀνοίγω, *Xen.* Conf. *Aperio*.
 Reservo, διακευάτιον, *Xen.*
 Reses, χολαῖς, αἱ, αἰω. Conf. *Piger*.
 Resideo, καθίζω, super aliquem, ἐπὶ τι,
Isoer. καθίζομαι ἐπὶ τὴν, *Thuc.* apud a-
 ram, καθίζω ἐπὶ τὴν βάραν, id.
 Residia, ἡ ἀρτία, αἱ, *Dim.* Conf. *Pignitia*.
 Residuus, a, um, λοιπός, ἢ, ὅν, *Dim.* Conf.
Reliquus, α, um.
 Resigno, ἀποσφαρίζω, *Laert.* epistolam, ἀπο-
 λυόμεναι ἐπιστολῶν, *Plut.*
 Resilio, ἀναπαύομαι, *Aristoph.*
 Resina, ἡ ῥατίνη, ἡ, *Gal.*
 Resinaceus, a, um, ἢ. Resinosus, a, um,
 ὁ ἢ ἡ ῥατινάκης, αὐτῷ, *Diof.*
 Resipio ἢ. Resipico, μετανοέω, *Xen.*
 Resisto, ἑστάναι, *Synes.* alicui, ἀντιπρὶν-
 τομαι τινι, *Xen.* ἀνταντίσσομαι τινι, *Thuc.*
 Conf. *Resurgo*.
 Resolvo, ἀναλύω τι, *Aristot.* καταλύω τι,
Thuc.
 Resolutio, ἡ ἀνάλυσις, ἡ, *Athen.*
 Resolutorius, a, um, ἀναλυτικός, ἢ, ὅν, *A-*
ristot.
 Res nabilis, e, ἀναρθησίμῳ, ἑν, *enon.*
 Resonantia, ἡ ἡχώ, ὅ, *Al. Aphr.* το ἀν-
 χημα, αὐτῷ, *Baf.*
 Resono, ἀντιχέω, *Jul. Apost.*
 Reorbeo, ἀναρρίπτω.
 Respectus, us, ἡ ἐπιστάσις, ἡ, *enon.*
 Respicio, ἀποδέκω, ad aliquem, πρὸς τι-
 νά, *Æschin.* ad aliquid, ἀφορμά εἰς τι,
Plato.
 Respiratio, ἡ ἀνάπνοσις, ἡ, *Aristot.* ἡ ἀνα-
 πνῆ, ἡ, *is, Plato*.
 Respiro, ἀναπνέω, *Plato*. i. e. ad me redeo,
 καταλαμβάνω ἑαυτὸν, *Isoer.*
 Respondo, ἀναικρίνομαι, alicui, τινι, *Dem.*
 ad aliquid, πρὸς τι, id. ad duo, λόγον
 δίδωμι δύο, id. expedite & simpliciter,
 ἀποκρίνομαι ῥαδίως ἢ ἀπλάως, *Dem.* sum-
 ma cum veritate & verissime, δικαιότα-
 τος ἢ ἀληθεστάτος τι, id. pro aliquo, ἀν-
 τίστην ἀπὸρ τι, *Isoer.* objectioni, ἀπ-
 ἀντά τῷ εἰρημῶν, id.
 Responsio ἢ. Responsum, ἡ ἀποκρίσις, ἡ, *enon.*
 justa & utilis, δικαία ἢ συμφέρουσα, *Dem.*
 responsum do, ἀποδομαι, δίδωμι, ἀποδι-
 δωμι ἀποκρίσιν, *Dem.*
 Respublica, ἡ πολιτεία, αἱ, *Dim.* τὰ κοι-
 νὰ, αὐ, id. remp. constituere, πολιτείας
 καθίσταει, id. accedere ad remp. προσέρ-
 χεται πρὸς τὰ κοινὰ, id. optime admini-
 strare sive gubernare remp. κάλλιστα
 διοικεῖν τὴν πόλιν, *idem*, ἀρχίζειν τὰ κοινὰ,
 id. m.

R I M R O S

Runa, ῥήνηθρα, ας, Lucian. ἢ ῥηθῶ, ης, τὰς.
Rimor, ῤηνός, Xen. aliquid, ἔξετιζω τι,
Ijocr.
Rimosus, α, um, ὁ καὶ ἡ κληθριάδης, εϙ.
Ringo f. Ringor, τίνω ῥίνα Cusēna.
Ripa, ἡ ῥέθμ, ης, Plut.
Ripula, το ῤχιδιον, κ.
Risus, ὁ ῥέλας, ατϙ, Dem. effusus, ὁ παρ-
χασμός, εϙ, Cl. Al. γέλως πλατύς, Synof.
rem in risum converto, πρήμα εἰς γέ-
λωτα μεταλλάσσω, idem, risum moveo alicui,
γέλωτα ἀπαρίτω τινι, Plut. contineo, κατα-
ῖχω, Xen. magnum excito, ποτίσω πολλῷ,
Plato. risui habeo aliquid, εἰς γέλωτα ἔχω
τι, Philo. sine risu, ἀγέλαστῐ, Lucian.
Rite, ἐν ῥώμας, Dem.
Ritus, ὁ θυσιαστήριος, εϙ, Dien. Hal. sacri, αἱ
τελεταί, αῖ, id. οἱ θυσιμαὶ ῥετοί, Plut. pa-
trii, τὰ πάτρια, αν, Dem. ritu ferarum,
δίκλιν θηρίων, Dion. Hal.
Rivalis, ὁ ἀντράστις, εϙ, Aristot. ὁ καὶ ἡ ἀν-
τίρρυϙ, κ, Sir. ὁ καὶ ἡ ζυλοτυπία, κ,
Jof. ζυλοτυπία, f. ρα, Diad. Sic.
Rivalitas, ὁ ζυλοτυπία, ας, Diod. Sic.
Rivulus, τὸ ῥύαιον, κ, ἡ διέρροδοϙ ὑδάτων,
LXX.
Rivus, ὁ ῥύαξ, εκϙ, sanguis, αἵματϙ,
Aristid. aquarum, ὁ ὄρωγος ὑδάτων, He-
rodian.
Rixa, ἡ ῥίς, ιδϙ, Xen. ἡ ῥιθία, ας, N. T.
Conf. Co tentio, Jurgium.
Rixor, ἔρρυ, cum aliquo, τυτῳ, Lucian. de
aliqua re, περὶ τινϙ, Ijocr. Conf. Con-
tendo.
Rixosus, α, um, ῥιστικός, ἡ, εν, Lucian.
Roboreus, α, um, ῥούρηϙ, ἴν, ἴν, Dem.
Roboro, ῥήρυ, Xen. ἐνείνω, LXX. ῥόου-
ρος, aliquid, τί, Demogb. ἐπὶ ῥήρηνμαι τι,
id.
Robur, ἡ ῥούς, ες, ἡ ῥούς ἀγρία, animi,
ἡ ἀρετή, ης, Dem. corporis, κ ῥόυν, ης,
Aristot.
Robuite, ῥήρυμνος, Dem. κυρώσεις, id.
Robustus, α, um, ῥήρυμνος, ἴν, ἴν, Dem.
ὁ καὶ ἡ ῥούςϙ, κ, id. ἰχυρίς, α, εν, id.
nemini robore corporis cedens, ὑδινός τῃς
Cόμας ἀρρύσότηρϙ γεῖμεϙ, id.
Rodo, διατρέγω, Chrys. παρατρέγω, aliquid,
τί, Laërt.
Rogatio, i. e. petitio, ἡ δέντισ, ιως, Dem.
ἡ αἵτησις, ιως, idem, i. ei interrogatio, τὰ
ἐρωτήματα, ατϙ, Aristot. Conf. Preces, Pe-
titio, Interrogatio.
Rogito, σπολλών δίνωσι ποσίνομαι.
Rogo, δέομαι, Dem. Conf. Oro, ἑρωτάω,
Dem. Conf. Interrogo.
Rogus, ἡ πυρὰ, αῖ, Plut. ἡ πυρκαϊά, αῖ,
Laërt.
Roma, ἡ Ῥώμη, ης, Plut.
Romane, ῥωμαίστι, Plut.
Romanus, α, um, Ῥωμαῖϙ, αία, αῖων,
Plut. ῥωμαῖκος, ἡ, εν, id.
Ronchus, vide Rhonchus.
Roratio, ὁ ῥροσμός, εϙ.
Roro, ῥροσίζω, ψαλάζω, Aiben.
Rorulentus, α, um, f. Roscidus, α, um, ὁ
καὶ ἡ ῥροσάδης, ιως, Naz. ὁ καὶ ἡ ἱνδρόσος,
κ, Cl. Al.
Ros, ἡ ῥόοςϙ, κ, Aristot. ἡ ῥροσία, ας,
Lucian.
Rosa, τὸ ῥόδον, κ, Plut.
Roseaceus, α, um, ῥόδιος, ἴν, ἴν, unguen-
tum, μύρον, Aiben.
Rosarium, ὁ ῥόδαν, ατϙ, Theophr. ἡ ῥόσανα,
αῖ, Ammon.
Roscidus, vide Rorulentus.
Rosetum, ἡ ῥόσανα, αῖ, Said.
Roseus, α, um, ῥόδιος, ια, ιων, unguentum,
μύρον, Aristot.
Rosio, ὁ ῥογμός, εϙ, Diosc. ἡ ῥεῦσις, ιως,
N. T.
Rosmarinus, ἡ λιβανώτης, ιδϙ, Diosc.
Rostellum, τὸ ῥαμφίδιον, κ, τὸ ῥύχιον, κ,
Aiben.
Rostratus, α, um, ῥύχωτῆς, εϙ, εν, navis,
ιως χαλκήρεας, Plut.
a R. Rostrum

S A L S A N

Saltatio, ἡ ὀρχήσις, *Lucian.*
 Saltator, ὁ ὀρχηστὴς, ὁ, *Lucian.*
 Saltatorius, α, um, ὀρχηστῆς, ὁ, ὄν, *Lucian.*
 Saltatrix, ἡ ὀρχηστρίς, ἡ, *Xen.*
 Saltem, ἀλλὰ, *Aristot. καὶ, Herodian.* τὰ ἄλ-
 χιστον, *Dem.*
 Saltuarius, ὁ ὕλαρος, ὁ.
 Saluofus, α, um, ὁ καὶ ἡ ναυαγῶν, ἡ, ὁ καὶ ἡ
 ὕλαρος, ἡ, *Xen.*
 Saltus, ἡ γᾶψ, ης, *LXX.* τὸ γᾶψ, ἡ, *Xen.* i. e. saltatio, τὸ πῦδμα, ατ, *Plut.*
 Saluber, ὁ ὑγιεινός, ὁ, ὄν, *Plut.*
 Salubritas, τὸ ὑγιεινόν, ὁ, *Aristot.*
 Salubriter, ὑγιεινῶς, *Plato.*
 Salve, χαῖρε, domine, ὦ δέσποτα, *Xen.*
 Salveo, ἱππῶμαι, *Thuc.*
 Salvia, ὁ ὄρεα, ης, *Diosc.* silvestris, τὸ ἑλ-
 λισφακόν, ης, *id.*
 Salum, idem quod Mare.
 Salvo, διασῶ, aliquem e periculis, τινὰ ἐκ
 κινδύνων, *Isocr.* Conf. Servo.
 Salus, ἡ σωτηρία, ας, communis omnium,
 κοινὴ ἀπάντων, *Dem.* privata, ἰδία, *id.*
 salutem alicujus curæ esse alicui, μίλιν
 τινὲν σωτηρίας τινός, *Dem.* alicujus com-
 mendatam habere sibi, προτιζεῖν σωτηρίας
 τινός, *id.* ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τινός, *id.* πρό-
 νησαν ποιεῖν περὶ σωτηρίας τινός, *id.* quæ-
 ro bello, ζητεῖν σωτηρίαν ἐκ πολέμου, *id.*
 credo alicui, ἀπακατατιθεῖν τινε σωτη-
 ρίαν, *id.* tueri alicujus, δορυρεῖν σωτηρίαν
 τινός, *Dem.* nisi aliquo, εἴηται σωτηρίαν
 ἢ τινι, *id.* consequi, τυχεῖν σωτηρίας,
id. desperare, ἀπέρην τῆς σωτηρίας, *id.* sa-
 luti alicujus consulere, βουλεύεσθαι περὶ σω-
 τηρίας τινός, *id.* conferre ad salutem, ἐπι-
 δίδωμι τι εἰς τὴν σωτηρίαν, *id.* spem salu-
 tis habere in aliquo, ἐλπίζειν τῆς σωτηρίας
 εἶναι ἐν τινι, *id.* periclitari de salute, κιν-
 δυνεύειν περὶ τῆς ἑξέτης, *id.* consulere sa-
 luti reip. σάξιν τα κοινὰ, *Aristot.*
 Salutaris, ε, ὁ καὶ ἡ σωτήριος, ης, *Plato.*
 Salutariter, σωτηρίας.
 Salutatio, ὁ ἀσπασμός, ὁ, *N. T.* ἡ πρὸς ὀρ-
 σίς, ἡ, *Plato.*
 Saluto, ἀσπάζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀ-
 σπάζομαι τινά, *Isocr.* alicujus nomine, χαί-
 ρειν καλῶς παρὰ τινος, *Synesf.*
 Salvus, α, um, ὁ, α, ὄν, ager, ἀγρός,
Dem. ὁ καὶ ἡ ἀκράτος, ης, urbs, πόλις, *Isocr.*
 Sambuca, ἡ σαμβύκη, ης, *Helyeb.*
 Sambucus, ἡ ἀκλή, ἡς, *Diosc.*
 Sanabilis, ε, ὁ καὶ ἡ ἱάσιμος, ης, *Plato,* ὁ καὶ ἡ
 ἱάσιμος, ης, *Lucian.*
 Sanatio, ἡ ἱασίς, ἡ, *Lucian.*
 Sancio, κυρώ, aliquid, τι, *Herodot.* legem,
 νόμον τίθημι, *Isocr.* νομοθετῶ νόμον, *Dem.*
 ὑποτάττω νόμον, *Plato.*
 Sancte, νομῖμος, *Dem.* ἀγίως, *Isocr.* & præ-
 clare administrare aliquid, ὁσίως καὶ καλῶς
 διοικεῖν τι, *Isocr.* ἀγίως καὶ σιμῶς ἔχειν
 περὶ τι, *id.* vivo, ἀγνῶν ἀγίως, *Æl.*
 Sanctificatio, ὁ ἀγιασμός, ὁ, *N. T.*
 Sanctifico, ἀγιάζω.
 Sanctimonia, ἡ ὁσιότης, ατ, *Dem.* ἡ ἀγίω-
 σιὴ, ης, *N. T.*
 Sanctio, ἡ κύρωσις, ἡ, *Plato.*
 Sanctitas, ἡ ὁσιότης, ατ, *Dem.*
 Sanctuarium, τὸ ἀγιαστήριον, ης.
 Sanctus, α, um, ὁσιος, ἡ, ὄν, & justa lex,
 καὶ δίκαιος νόμος, *Dem.* ἀγιος, ἡ, ὄν,
 & venerandum sacrum, καὶ σιμῶν ἱερόν,
id. & religiosum aliquid, ὅσιν καὶ ἱερείαις
 τι, *id.*
 Sandalum, τὸ σινδάλιον, ης, *Lucian.* τὸ σιν-
 δάλιον, ης, *Æl.*
 Sandalipa, τὸ κροτορεῖον, ης.
 Sandaracha, ἡ σινδάραχη, ης, *Diosc.*
 Sandyx, ἡ σάνδυξ, ατ, *Diosc.*
 Sane, i. e. sine morbo, ὑγιῶς, *Athen.* ὑγι-
 νῶς, *Dem.* i. e. certe, ἀπὸ ὅτι, ἀληθῶς,
Aristot.
 Saneico, ὑγιαίνωμαι, *Al. Arbr.*
 Sanguiculus, τὸ αἱμάτιον, ης.
 Sanguinarius, α, um, ὁ καὶ ἡ φιλαίματος, ης.

S A N S A T

Sanguineus, α, um, αιματικός, ἄ, ὄν, *Al. Aprbr.* ὁ καὶ ἡ αιματώδης, εἶ, *Gal.*
Sanguinolentus, α, um, ὁ καὶ ἡ αιματώδης, εἶ, *Gal.*
Sanguis, τὸ αἷμα, ατ, *Gal.*
Sanguifuga, ἡ βδελία, νε, *Theopr.*
Sanies, τὸ πύον, υ, *Gal.*
Saniosus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἱμπεύς, υ, *Dem.*
Sanitas, ἡ ὑγιεία, ατ, *Dem.* sanitati restituo, ἔξυγίαινα τινα, *Hippocr.* confero ad sanitatem, συμμοίωσιν πρὸς ὑγιάν, *Dem.*
Sanna, ἡ χλόη, νε, *Herodian.*
Sannio, ὁ χλόωσθης, ὤ, *Aristot.*
Sano, ὑγιαίνω, aliquem, τινα, *Aristot.* ἔξυγίαινα τινα, *Hippocr.* Conf. *Medeor.*
Sanus, α, um, ὑγιεινός, ἄ, ὄν, perfecte in corpore, τελείως ἐν σώματι, *Dem.* aqua, ὑγιαίνειν ὑδωρ, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ὑγιής, εἶ, & salvus, καὶ σῶς, *Tibuc.* iudex, ὑγιὲς κριτής, *Dion. Long.* fani mores, ἡσ, ὁ καὶ ἡ ὑγιής, *Plato.* fanæ mentis homo, ὁ νῦν τοῦ ὑγιαίνει καὶ ἔρρω, ἄ, ὄν, *Ælian.* fanus sum, ὑγιαίνω, *Dem.*
Sapa, ὁ οἶνος σίραις, υ, *Diosc.*
Sapidus, α, um, ὁ καὶ ἡ εὐχυμὸς, υ, ὁ καὶ ἡ εὐσχυμὸς γάστρον, *Strabo.*
Sapiens, σοφός, α, ὄν, in aliis rebus, τὰ ἄλλα, *Plato.* σοφὸν ἄλλαν, *id.*
Sapienter, σοφῶς, *Aristot.*
Sapientia, ἡ σοφία, ατ, *Dem.*
Sapio, ἡσυχάζω, εἰμι, *Plut.* i. e. sapiens sum, φρονέω, *Dem.* σοφονία, *id.*
Sapo, ὁ σάπων, ατος, τὸ σμῆγμα, ατος, *Athen.*
Sapor, ὁ χυμὸς, υ, *Plut.*
Sapphirus, ἡ σάπφειρος, υ, *Diosc.*
Sarcasmus, ὁ σαρκασμός, ὤ, *Ruffin.*
Sarcina, ἡ ἀποσκευή, ἡς, *N. T.* τὸ σάγμα, ατος, *Plut.* τὸ φορτίον, υ, *Aristot.*
Sarcinarius, α, um, ὁ καὶ ἡ σκευοφόρος, υ, *Xen.*
Sarcinator, idem quod Sartor.
Sarcinatrix, idem quod Sartrix.
Sarcio, ἀποσκάδα, *Lucian.* quod laceratum est, αἰώματι τὸ διαρρηγός, *Aristot.* mercede calceos putridos, μετὰ αἰώματι τὰ σπῆρα ἢ ὑποδαμάτων, *Lucian.*
Sarculatio, ἡ σκαλισίς, εως, *Theoprbr.* Confer *Sarritio.*
Sarculo, σκάλλω, *Theoprbr.*
Sarculum, τὸ σκαλιστήριον, υ, *Tibuc.* ἡ σκαλίσ, ἰδὲ, *id.*
Sardonyx, ὁ vel ἡ σαρδόνυξ, χς, *Plin.*
Sarmentitius, α, um, φρυγάνιος, ια, ιον.
Sarmentofus, α, um, ὁ καὶ ἡ φρυγαώδης, εως, *Diosc.*
Sarmentum, τὸ φρύγανον, υ, *Theoprbr.*
Sarrio, σκάλλω, *Theoprbr.* σκαλίσ, *Plut.*
Sarritio, ἡ σκαλίσ, εως, *Theoprbr.* ὁ σκαλισμός, ὤ, *id.* ἡ σκαλίσ, εως, *id.*
Sarritor, ὁ σκαλίσ, εως, *Xen.*
Sarritura, idem quod Sarritio.
Sartago, τὸ τέγανον, υ, *Athen.*
Sartor, ὁ ἀκισθός, ὤ, *Xen.*
Sartrix, ἡ ἀκίστρια, ατ.
Satura, idem quod Sarritura f. Sarritio.
Sat, ἱκανός, ostensum de his, ἀποδείκνυμι, ὅτι τέταται, *Isocr.* copiose disserui, ἔξαρκύντας διελίχθω, *id.* Conf. *Satis.*
Satago, διαπονέω, *Plut.* σπουδάζω τι, *Lucian.* rerum mearum, ἐνδιδῶ τοῖς ἰδίῳ ἀνδράσι, *Plut.*
Satanas, ὁ σατανᾶς, ᾱ, *LXX.*
Satelles, ὁ δορυφόρος, υ, *Xen.* sum, δορυφορέω, *Tibuc.* satellitum comitatus, τὸ δορυφόρημα, ατος, *Plut.*
Satellitium, ἡ δορυφορία, ατ, τὸ δορυφόρημα, ατ, *Plut.* ἡ διαρπεία, ατ, *Plato.*
Satias f. Satiatus, ὁ κόρος, υ, *Dem.* ὁ πληροῦς, ὤ, *Isocr.* ad fatietatem rideo, ἔς κόρον γελῶ, *Lucian.* ἄχρι κόρου, *Dem.*
Satio, κορέννυμι, *Herodian.*
Satio, onis, ὁ σπόρος, υ, *Plato.* ὁ σπορατός, ὤ, *Theoprbr.*
Satis, ἱκανός, *Dem.* ἄλλε, alicujus rei, τίς, *Aristot.* ἔξαρκύντας, *Isocr.* de his satis

S A T S C A

superque, ἄλλω τῷ τοῖσιν, *Plato*, ultra quam satis est, μάλλον τῷ διόντι, *Dem.* ἄρισ, sc. ἐστίν, *Aristot.* satius est, αἰμιτῶτον ἐστίν, *Xen.*

Satisfactio, ἡ ικανοποίησις, *as, Theophr.*

Satisfactio, ἡ γὰρ ἀπαρξίω, *Theophr.*

Satisfactio, ἡ ἀπὸ τοῦ νόμου, *Plut.*

Satisfactio, ἡ πληροφορία, *as, N. T.*

Sativus, α, um, ὁ κ, ἡ σπέρμα, *u, Diosc.*

Sator, ὁ σπορίτης, *ias, Xen.*

Satrapa, ὁ σατράπης, *u, Isocr.* sum Phrygia, σατραπεία τῆς Φρυγίας, *Plut.*

Satrapia, σατραπεία, *as, Herodot.*

Satrapicus, α, um, σατραπικός, ἡ, ὄν, *Plut.*

Satur, α, um, ὁ κ, ἡ διακορ, *u, Xen.* ὁ κ, ἡ διακορ, *u, Plut.*

Satureia, ἡ θάμνος, *as, Diosc.*

Saturitas, ἡ πλεονεξία, *as, Isocr.*

Saturnalia, τὰ Κρόνια, *as, Lucian.*

Saturnus, ὁ Κρόνος, *u.*

Saturo, κορίνυμι, *Herodian.* pance, χορτάζω ὄντι, *N. T.*

Satyra, ἡ σατύρα, *as.*

Satyrus, α, um, σατυρικός, ἡ, ὄν, *Plut.*

Satyrion, τὸ σατύριον, *u, Diosc.*

Satyrus, ὁ Σάτυρος, *u.*

Sauciatio, ἡ πρῶσις, *as.*

Saucio, τραυματίζω, *Dem.* pectus per thoracem, τιτρώσκει διὰ τῆς θώρακος τὸ στήθος, *Plut.*

Saucius, τραυματίας, *u, Thuc.* α, um, πετραυματισμένος, *u, id.*

Saxatilis, e, idem quod Saxosus.

Saxetum, ὁ τραχὺς, *as, Lucian.*

Saxeus, α, um, λίθινος, *u, Lucian.*

Saxeus, α, um, πετραῖος, *as, Aret.* ὁ κ, ἡ πετρώδης, *as, Naz.* λίθινος, *u, Lucian.*

Saxulum, τὸ πετρίδιον, *u, Aristot.*

Saxum, ὁ πέτρος, *u, Xen.* ἡ πέτρα, *as, Plut.* ὁ vel ἡ λίθος, *u, Aristot.*

Scabellum, τὸ λατοπόδιον, *u, LXX.* τὸ δρυίδιον, *u, Aristot.*

Scaber, τραχὺς, *as, u, Aristot.*

Scabies, ἡ ψώρα, *as, Theophr.* scabie laboro, ψωρίζω, *P. ut.*

Scabiosus, α, um, ψωρήλιος, *as, u, Xen.*

Scabo, κνάω, *Gal.* digito caput, δακτύλῳ κεφαλὴν, *Lucian.*

Scabrities, ἡ τραχύτης, *as, u, Xen.*

Scabrosus, α, um, τραχὺς, *as, u, Aristot.*

Scævus, α, um, σκαίος, *as, u, Eust.*

Scala, ἡ κατῆλιψ, *as, f. u, Lucian.* ὁ κ, ἡ ἀνελκυσ, *as, Xen.* navis, ἡ ἀνελκυσ, *as, Lucian.*

Scalvus, ὁ σκαλμός, *as, Eurip.*

Scalpellum, τὸ φλεβοτόμον, *u, τὸ σμιλῖον, u, Plut.*

Scalper f. Scalprum, ὁ καπίς, *as, Diod. Sic.* το λαυρεῖον, *u, Lucian.* ἡ σμιλῖς, *as, Plato.* chirurgorum, σμιλῖον ἰατρικόν, *Cl. Al. lib.* librarium, ὁ σμιλῖς γραφικὴν, scalpro amputo f. refeco, ἀποσμιλῖναι, *Synes.*

Scalpo, κνάω, *Gal.* κρίζω, *Asprian.* ἀποξίζω, *Lucian.*

Scalprum, vide Scalper.

Scalptor, ὁ κολλάτης, *u, ὁ γλύπτης, u.*

Scalptura, τὸ γλύμμα, *as, u, Poll.*

Scannum, τὸ βόθρον, *u, ὁ σπείρας, u.*

Scando, ἀναβαίνειν, *Xen.*

Scandula, ἡ χιδοῦς, *as, Diosc.*

Scansilis, e, ἀναβατικός, *u, u.*

Scapha, ἡ σκάφη, *as, N. T.*

Scapula, αἱ ἀμφοτέρω, *as, Gal.* οἱ πλάτες, *as, Poll.*

Scapus, ὁ σῶλος, *u, LXX.*

Scarabeus, ὁ κάθαρρος, *u, Aristot.*

Scarificatio, ἡ ἀμυχή, *as, Diosc.* ἡ χάσις, *as, Theophr.*

Scarifico, ἀμύχω, *Poll.* ἀποχέζω, *Gal.* χέζω, *Aristot.*

Scarus, ὁ σκάρρος, *u, Athen.*

Scatebra, ἡ ἀνὰ πλάτης, *as, Aristot.* ὁ κενός, *as, Lucian.*

Scateo, ἀναλίσκω, *Aristot.* ἀναλίσκω, idem, fontibus, ῥήγνυμι ὠπός, *Plut.* ovibus, βρώσας, *Aristoph.* voluptatibus, ἡδοναῖς, *Liban.*
Scaturigo, idem quod Scatebra.
Scaturio, idem quod Scateo.
Scelerate, ἀνοήτως, *Dem.* μισῶς *Isocr.*
Sceleratus, a, um, ἀνοήτος, ὁ, ὄν, *Dem.* ἐαδ-
λός, u, ὄν, id. μοχθηρός, ὁ, ὄν, id. ὁ καὶ ἡ
ἀβήμις, u, *Aristot.*
Scelero, μισῶ.
Scelerofus, a, um, idem quod Sceleratus.
Sceleste, idem quod Scelerate.
Scelestus, a, um, idem quod Sceleratus.
Sceloton, τὸ Σκέλετον, u, *Plut.*
Scelus, ἡ κακία, ας, *Dem.* τὸ ἀνοήθωμα, ἄ-
τος, id. τὸ μισμα, ατος, *N.T.* τὸ ἀσέ-
γμα, ατος, *Dem.* τὸ κακόν, ὁ, id. ad-
mitto, ἱρᾶζομαι ἀσέγμα, *Dem.* ἀπράττω
τὸ φαῖλον, *Lycurg.* atroc committi, δεινὸν
ἀδικημα γήνιδι, id.
Scena, ἡ Σκηνή, ἡς, *Lucian.* ἡ θυμέλη, ἡς,
Plut. in scenam produco, διατρίβω, *N.T.*
produci, Σκηνοκατέβη, *Strabo.*
Scenice, Σκηνικῆς.
Scenicus, a, um, Σκηνικός, ὁ, ὄν, agon, ἄ-
γων, *Athen.*
Sceptum, τὸ Σκῆπτρον, u, *Paus.*
Scheda, χέδω, ἡς.
Schedula, τὸ χεδάριον, u, *Eust.*
Schema, τὸ σχῆμα, ατος, *Aristot.*
Schisma, τὸ σχίσμα, ατος, *N.T.*
Schola, ἡ σχολή, ἡς, *Plut.* τὸ παιδαγωγεῖν,
u, *Dem.* τὸ διδασκαλεῖν, u, idem, ἰcho-
lam frequento, φοιτᾶω εἰς τὸ διδασκαλεῖν,
Dem.
Scholarcha, ὁ σχολάρχης, u, ὁ σχολάρχαιον, ὄν-
τος, *Laert.*
Scholasticus, a, um, σχολαστικός, ὁ, ὄν, *Ma-
car.*
Schoonium, τὸ σχολεῖον, u, *Lucian.*
Sciagraphia, ἡ Σκιαγραφία, ας, *Plato.*
Sciathericum, τὸ Σκιαθρικόν, ὁ, *Plut.*
Scienter, ἐπιστημόνως, *Aristid.* ἐπιστημονικῶς,
Gregor. ἐπιμαθῶς, *Phil.*
Scientia, ἡ ἐπιστήμη, ἡς, *Plut.* ἡ γνώσις, ἡς,
Isocr. utilis utentibus, ἐπιστήμη ἀφιλύσσα
χρησφόρις αὐτῇ, *Dem.* scientiam tradere
ignorantibus, ἱρᾶζειν ἐπιστήμην τοῖς ἰα-
εῖδόςι, *Isocr.* consequi alicujus rei, λαμ-
βάνειν ἐπιστήμην τινός, idem, scientia uti mi-
nus tempestive, ἐπιστήμη χρηδῶς ἐκ ἐγκαί-
ρας, idem.
Scilicet, δηλονότι, *Dem.* δηλαδὴ, id.
Scilla, ἡ Σκύλλα, ἡς, *Diof.*
Scillaceus, a, um, f. Scilliticus, a, um, ὁ καὶ ἡ
Σκυλαδῆς, εός, *Theophr.* Σκυλαδικός, ὁ,
ὄν, vinum, εός, *Diof.*
Scindo, χρίζω, aliquid, τί, *Xen.*
Scintilla, ὁ Σπινθηρ, ἑός, *Aristoph.* ἡ λαμ-
πνὰ, ὄν, *Chryf.* ἡ μαρμαρυγή, ἡς,
Plato.
Scintillatio, ὁ Σπινθηρισμός, ὁ.
Scintillo, Σπινθηρίζω, *Theophr.*
Scintillula, τὸ Σπινθηράκιον, u, *Nyss.* Σπιν-
θηρ μικρός, *Synes.*
Scio, ὅτις αμα, modum alicujus, τρόπον τι-
νός, *Dem.* satis, ἴσχυμι δῆτα, id. & omnium
optime novi, ἴδω καὶ μάλιστα πάντων ὅτι-
ς αμα, id. bene, εἰδὼ, id. *Caes.* εἶδα
πῶτο, id. ab initio aliquid, Σκυιδῶν τι ἀπ' ἀρχῆς, *Dem.* libenter scirem hoc, ἴδω αὖ
ἴδοιμι πῶτο, id.
Scipio, ὁ Σκίπιον, ατος, *Herodot.* ὁ Σκῆπιον,
ατος, *Aristoph.*
Scirpus, ἡ ἄχνη, u, *Diof.*
Scirrhus, ὁ Σκίρρος, u, *Gal.*
Sciscitatio, ἡ ἐρώτησις, ἡς, *Dem.*
Sciscitor, ἰπέρωμαι, *Xen.* ἀνυθνομαι, ali-
quid ex aliquo, τί ἀπὸ τίνος, *Isocr.* ἐρω-
τάω τινα, id. *Conf.* Interrogo.
Scisco, χειριτοῖω, *Dem.* ψήφίζομαι, idem.
Conf. Duerno.
Scissura, ὁ, χεῖρις, ὁ, ὄν, *Theophr.*
Scissilis, τὸ χίσμα, ατος, *Lucian.* ἡ χισμή,
ἡς, *Hesych.*

Scite, ὀπισθομονικῶς, i. e. eleganter, κίχα-
ρισμῶδες, *Isocr.* ὀρθῶς, *Dem.*
Scitor, idem quod Sciscitor.
Scitum, τὸ δόγμα, ατϞ, *Dem.* τὸ ψήσι-
σμα, ατϞ, *id.* Conf. *Decretum.*
Scitus, a, um, κορὸς, ἡ, ἐν, & varius, κῆ
ποιήλϞ, *Dem.* κομφὲς, ἡ, ἐν, *Plut.*
Sciurus, ὁ σκίυρϞ, κ, *Alian.*
Scobs, τὸ ῥινημα, ατϞ, *Herodian.* τὸ ῥινισ-
μα, ατϞ, *Diof.*
Scolopendra, ἡ σκολοπένδρα, ας, *Theophr.*
Scomber f. Scombrus, ὁ σκόμβρϞ, κ, *A-
ristoph.*
Scommma, τὸ σκάμμα, ατϞ, *Xen.* Conf.
Diſerium.
Scopæ, τὸ κέρηδρον, κ, *Lucian.* τὸ κάλλιμ-
τρον, κ, *Cl. Al.* τὸ σάραβρον, κ.
Scoparius, ὁ σαρᾶπης, ὤ, ὁ σαρᾶν, ἄντϞ,
Harmenop.
Scopula, τὸ σαρᾶβριον, κ.
Scopus, ὁ σκοπὸς, ὤ, *Plato.* collineare ad
scopum, σοχάζειν πρὸς σκοπὸν, *idem.* sco-
pum attingere, βάλειν ἐπὶ τὸ σκοπὸν, *Xen.*
scopum non adsequi, ἀσκόπα τοῖσιεν,
Lucian. tendere ad scopum propositum,
συντένειν πρὸς τὸ προτεθέν σκοπὸν, *A-
ristot.*
Scoria, ἡ σκαρία, ας, *Diof.*
Scorpio, ὁ σκορπιϞ, κ, *Diof.*
Scortator, ὁ σκортρϞ, κ, *Xen.*
Scorteus, a, um, σκῶτηνϞ, ἰνν, ἰνον, *Diod.*
Sic.
Scortillum, τὸ πορνίδιον, κ, *Aristoph.*
Scortor, σκортῶμαι, *Æschin.* πορνιδύμαι, *Dem.*
σκολασάιναι, *Plut.*
Scortum, ἡ σόρη, κς, *Plut.* ἡ σοῦς, ἀδϞ,
Philo. ἱταίρα, ας, *idem.* ἱταίρις, ἰδϞ,
Themist. ἱταίρισμα, ας, *Lucian.* γυνὴ ἱ-
ταίρεσσα, κς, *Plut.* vile, ἡ χαμαιτύπη, κς,
Plut.
Screatio f. Screatus, us, τὸ χρίμμα, ατος,
Laſc. ἡ χρίμψις, ἰας.
Screo, χρίμπτωμαι, *Lucian.*
Scriba, ὁ γραμματεὺς, ἰας, senatus, τὸ βυ-
λῶς, *Dem.*
Scriblita, τὸ σρεπλόν, ὤ.
Scribo, γράφα, aliquid, τι, *Demosth.* manu
propria, γράφω αὐτοχειρᾶ, *Philo.* literas,
γράβω γραμματα, *Dem.* ad aliquem, ἐπι-
στέλλω τινί, *Isocr.* librum, συγγράφω βιβλιον,
Lucian. vitam alicujus, ἀνταγράφω βίον τι-
νός, *Philo.*
Scrinjiarius, ὁ κίςωτις, ἰας, ὁ κίςωτοποιός, ὤ,
Poll.
Scriinium, τὸ κίςωτιον, κ, *Plut.*
Scriptio, ἡ γραφή, κς, *Lucian.*
Scriptor, ὁ συγγραφεὺς, ἰας, *Isocr.*
Scriptorius, a, um, γραφικός, ἡ, ἐν, *Mac-
cab.*
Scriptum, τὸ σύγγραμμα, ατος, *Isocr.* ἡ γρα-
φή, ὤς, *Thuc.* τὸ γράμμα, ατος, *Plut.*
Scriptura, ἡ γραφή, ὤς, *N.T.*
Scrobiculus, τὸ ἐρυγμάτιον, κ.
Scrobs, τὸ ἐρυγμα, ατος, *Xen.*
Scrofa, ὥς γρομφά, ἄδος, *Suid.*
Scrofula, ἡ χοιράς, ἄδος.
Scrotum, ἡ ὀρχίς, ας, *Aristot.* ὁ ὀρχις, ἰας,
idem.
Scrupofus, a, um, ὁ κῆ ἡ λιθακαῖος, ἰας.
Scrupulofe, ὑπερβαριβός.
Scrupulofitas, ἡ ὑπερβαριβία, ας.
Scrupulofus, a, um, ὑπερβαριβός, ἰας.
Scrupulas, ἡ λιθίς, ἰδος, ἡ ψηφίς, ἰδος, i. e.
24 pars uncie, τὸ γραμμάτιον, κ.
Scruta, τὰ γροτάρια, ὤν, ἡ γροτῆ, κς.
Scrutarius, ὁ γροτοπάλης, κ, ὁ ῥαποπάλης, κ,
LXX.
Scrutatio, ἡ ἐξέτασις, ἰας, *Lucian.*
Scrutator, ὁ ἐξεταστής, ὤ, *Aristot.*
Scruter, ἐξετάζω, aliquid, τι, *Isocr.* Conf.
Examine.
Sculpo, γλύτω, *Aristoph.*
Sculptilis, ε, γλυπτός, ἡ, ἐν, *LXX.*
Sculptor, ὁ γλυφεὺς, ἰας, *Dion. Hal.*
Sculptura, ἡ γλυψή, ὤς, *Philo.* τὸ γλύμμα,
ατος, *Poll.* marmoris, ἡ μαρμαρογλυφία,

ας, *Strobo. annulorum, ἡ δακτυλοφυρία, ας, Plato.*
Scurra, ὁ βωμολόχος, υ, Philo.
Scurrilis, ε, βωμολοχικός, ἡ, ἐν, Lucian.
Scurrilitas, ἡ βωμολοχία, ας, Plut.
Scurriliter, βωμολοχῶς.
Scurror, βωμολοχῶ, Plut. βωμολοχεύομαι, Synesf.
Scutarius, ὁ σπιδοποιός, ε, Poll.
Scutatus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἀσπιδόφορος, υ, Lucian. ὁ ἀσπιδιώτης, υ, id.
Scutella, τὸ σπαροφίδιον, υ.
Scutica, ἡ σκυτάλη, υς, Plut. ἡ σκυταλὶς, ἴδος, Joseph. ἡ ὑφριχίς, ἴδος, Plut.
Scutulum, τὸ ἀσπίδιον, υ.
Scutum, ἡ ἀσπίς, ἴδος, Xen. ὁ θυρίς, ε, Dion. Hal.
Scyphus, ὁ σκύφος, υ, Lucian.
Sebacus, α, um, ὁ καὶ ἡ σιατάδης, ιως, Diofsc.
Sebo, σιατῶ, Hippiatr.
Sebum, τὸ σῆρ, ατος, Aristot.
Secale, ἡ βρίζα, υς.
Secedo, ἀναχωρῶ, Xen. ἀσχωρεῖν, id.
Secerno, χωρίζω, aliquid ab aliquo, τι ἀπὸ τίνος, Plato. ἐκκρῶ τι τίνος, Aristot.
Secessio ι, Secessus, us, ἡ ἀναχώρησις, ιως, ἡ ἱσταία, ας, Aeschin.
Secius, ἥτιον, nihilo fecius, ἕδὲν ἥτιον, Aristot.
Secludo, ἀπενεῖω, aliquem ab aliquo, τινα τίνος, Aristot.
Seco, σπῶ, aliquid, τι, Aristoph. τέμνω τι, Lucian. in partes minutas, κατακρματίζω, Philo.
Secretarius, ὁ ἥδ' ἀπορήτων γραμματεὺς, ιως.
Secretio, ἡ ἔκκρισις, ιως, Theophr.
Secreto, ἰδίᾳ, Thuc. κατ' ἰδίαν, Plut. loqui cum aliquo, ἰδιολογεῖσθαι τινι, Plato. discere, δι' ἀπορήτων εἰπῶν, Dion. Hal.
Secretum, τὸ ἀποκρυπνύειν, υ, secretorum enunciator, ὁ ἑξαγγελτικός, ε, Aristot.
Secretus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἀποκρυφός, υ, ὁ καὶ ἡ ἀποκρυφός, υ, Plut.
Secta, ἡ αἵρεσις, ιως, Gal.
Sectio, ἡ τμήσις, ιως, ἡ τομή, υς, Isocr.
Sector, ὁ τομὴς, ιως, Xen.
Sector, aris, συχνᾶς ἀκολουθεῖν, διαίκα, Isocr.
Secubo, ἀποκιστῶ, Demosth. ἀποκοιμάομαι, Plato.
Secula, τὸ δρεπάνιον, υ.
Secularis, ε, κατ' αἰῶνα γνηνόμενον, ἐν, 1707.
Seculum, ὁ αἰὼν, ὧν, Lucian. ἡ γενεά, ας, Dem. nostro seculo, ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ γενεᾷ, id.
Secundus, τὰ ἑξω, αν, Diofsc.
Secundanus, α, um, δευτέραιος, αἰα, αῖος, Xen.
Secundarius, α, um, δευτερίος, ια, ιον.
Secundo, δεύτερον, Herodian. δευτίρας, Aristot.
Secundo, as, ἐκπυρρίζω.
Secundum, καὶ, hanc legem, τῆτον τὴ νόμον, Dem. aliquem plurimum posse, μέγιστον μὲν τινα δύνασθαι, Thuc.
Secundus, α, um, δευτέρος, ἑρα, ρον, Thuc.
Secundæ, τὰ δευτέρᾳ, αν, Xen. secundas fecero, δευτέρῳ, Plut. τὰ δευτέρᾳ φέρομαι, Lucian. secundæ res, ἡ ἐκπύρριξις, ας, Isocr.
secunda fortuna, ἀγαθὴ τύχη, Dem. secunda fortuna uti, καλῶς πράττειν, ἰδίᾳ, Βελτίστη τύχη χρᾶσθαι, id. nulli in aliqua re secundus, ἰν τινι μὲντοις ἔχων τὰ δευτέρᾳ, secundus aliquo, i. e. aliquo inferior, δευτέρους τινος, P. ut.
Secure, ἀσφαλῶς, Dem. βεβαίως, id. ἀδείως, idem.
Securicula, τὸ σιλικιον, υ.
Securis, ἡ σιλικίς, ιως, Plut. securi percussio aliquem, σιλικίζω τινά, Diad. Sic.
Securitas, ἡ ασφάλεια, ας, Dem. τὸ ασφαλές, ἴος, id. τὸ βεβαίον, υ, id. i. e. negligens, ἡ ὀλιγαρία, ας, Thuc.

SEP SER

Septemviralis, ε, ο, η, το ἑπτά
Septemviralis, ἡ ἑπταρχία, ας.
Septenarius, numerus, ἡ ἐπτάς, ἀδϑ, *Aristot.*
Septennis, ε, ο, η, ἡ ἐπταετής, ἐϑ, *Phil.*
Septennium, ἡ ἑπταετία, ας, *Phil.*
Septentrio, ἡ ἀρκτική, α, *Herodot.* ὁ βορρᾶς, α,
LXX.
Septentrionalis, ε, ἀρκτικός, ἡ, ἐν, ἀρκτικός, α,
ω, terra, γῆ, *Herodian.*
Septeni, α, α, οἱ, αἱ, τὰ ἐπτά.
Septies, ἐπτάκις, N. T.
Septimana, ἡ ἑβδομας, ἀδϑ, *Gal.*
Septimus, α, um, ἑβδομϑ, α, ον, *Plut.*
Septingentesimus, α, um, ἐπιακοσιοστός, ἡ
ον.
Septingenti, α, α, ἐπιακόσιοι, ιαι, ια, LXX.
Septuagenus, α, um, Septuagesimus, α, um,
ἑβδομηκοντάς, ἡ, ἐν.
Septuages, ἑβδομηκοντάκις, N. T.
Septuaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἑβδομηκοντα, N. T.
Septum, idem quod *Serps & Serpimentum.*
Septunx, τὸ ἐπὶ ἑξήκον, α.
Sepulchralis, ε, ο, η, ἡ ἐντάφιος, α, *Syn. f.*
Sepulchretum, τὸ κομητήριον, α.
Sepulchrum, ὁ τάφος, α, *Tib.* patrum,
μνημα πατρῶν, *Dem.* publicum, μνημα
δημόσιον, id.
Sepultura, ἡ ταφῆ, ἡς, *Tib.* honesta, τὸ
ἐντάφιον καλόν, *Dem.* magnifica sepul-
tura non expetere esse, καλὸν ἐντάφιον μὴ
ἀμειβεῖν, *Æl.*
Sepum, τὸ σίκαρ, ατϑ, *Aristoph.*
Sequacitas, ἡ ἀκολουθία, ας, *Phil.*
Sequax, ὁ, η, ἡ ἀκόλουθος, α, *Dem.*
Sequester, ὁ διακεκλιμένος, α, *Dem.* ὁ μισθ-
γυϑ, α, *Bud.* ὁ μισθοληστής, α, *Antiphr.*
Sequestro, τίθηναι ἐπὶ μισθολῶ.
Sequor, ἀκολουθῶ, aliquem, τινί, *Dem.* μι-
τὰ τινί, id. παρακολουθεῖν τινί, id. e
vestigio recte ducentem, ἔπομαι κατὰ σέ-
δας τῆ καλῶς ἰδιουμένη, *Greg.* a tergo,
ἔπομαι κατόπισ, *Lucian.* ἔπομαι κατόπισ
ἐχόμενῳ, id. desidium sequitur egestas,
τῇ ἀρχῇ ἐπὶ τὸ δουρεῖν, *Dem.* sequitur,
ut de voluptate dicam, *Æ.* ταῦτα ἐπὶ τῷ
σέλει ἰδοῦναι ἔλθαι, *Aristot.* ἐπὶ μέρῳ ἐστὶ δι-
αῖον σέλει ἰδοῦναι, id.
Sera, τὸ κλίθρον, α, *Lucian.*
Serenitas, ἡ αἰθρία, ας, *Aristot.* ἡ εὐδία, ας,
Theophr.
Serenus, αἰθρίσκω, *Aristoph.*
Serenus, α, um, ὁ, η, ἡ εὐδιος, α, dies, ἡμέρα,
Geopon.
Seresco, διερρέσσω, *Aristot.*
Seria, ἡ οἰνύρυσσις, ιας, *Phil.*
Sericum, τὸ Σερικόν, ἡ, *Strabo.*
Sericus, α, um, Σερικός, ἡ, ἐν, vestis, ἱμάτιον,
Lucian.
Series, ἡ Σωάφεια, ας, ἡ Σωάχεια, ας, ἡ
τάξις, ιας, ἡ Σωάταξις, ιας, *Dem.* Conf.
Ordo.
Serio, Σπράγῃ, nunciare alicui, ἀπαγγέλλειν
τινί, *Dem.*
Serijs, α, um, Σπράγῃ, αἷα, αἶον, *Dem.*
in re seria ludere verbis, Σπράγῃ τὰ τοῖς
ἀνθρώποις παίζειν τοῖς ὀνόμασι, *Dion. Hal.*
in rebus serijs nugis gaudere, σέει τὰ Σπ-
ράγῃ τῶν γαλιῶν χεῖρην, *Dem.*
Sermo, ὁ λόγος, α, *D. m.* sermonem spargere
s. diffeminare, λόγον διαδίδουσι, *Plutarch.*
Σπράλλειν τι, *Dem.* inter se conferre, λό-
γους ἀντιβάλλειν ἀπὸς ἀλλήλους, N. T. est
λόγος τις περὶ τῶν, *Æl.* vulgaris & in o-
mnes homines vulgatus, λόγος δημόσιος
α, εἰς πάντας ἐκπομπήσας, id.
Sermocinatio, ὁ διαλογος, α, *Dem.*
Sermocinor, διαλέγομαι, *Dem.*
Sermusculus, τὸ λογιδών, α, *Isocr.*
Sero, Σπέρω, *Dem.* Conf. Semino.
Sero, ὅψι, digredi a loco aliquo, ἀπέναντι ἐκ
τόπου τινός, *Dem.* admodum fieri, ὅψι-
στατα γίνεσθαι, id. serius venio, κατόπισ-
τος εἶναι, *Heliod.* aliquid facio, ὅψις
ἔσθαι.

S E R - S E X

Serentinus, α, um, ὁ κῆ ἡ ὀφείλος, υ, Theophr.
 ὀφείλος, ια, ion, id.
 Serpens, ὁ ὄφεις, ας, Aristot.
 Serpo, ἔρπω. Conf. Rejo.
 Serpyllum, τὸ ἔρπυλλον, υ, Theophr.
 Serrata, ὁ σπῆραιον, ους, Plut. Iseo, σπῆραια, Thuc.
 Serrago, τὸ σπῆρμα, ατος, Theophr.
 Serrarius, ὁ σπῆρτης, υ, Poll.
 Serratus, α, um, ὁ κῆ ἡ σπῆρονιδης, ους, Aiben.
 σπῆρονιδης, ἡ, ὄν, Aristot.
 Serro, σπῆραια, Thuc.
 Sertum, ὁ στέφανος, υ, plecto, στέφανον ὑφαίνω,
 Plut. ἢ στέφανη, ης, Herodian. τὸ στέμμα,
 ατος, Thuc.
 Serva, ἡ δούλη, ης, Plut.
 Servator, ὁ σωτὴρ, ὄρος, N. T. Dem.
 Servatrix, ἡ σώτειρα, ας, Paus.
 Servilis, ε, ὁ κῆ ἡ δουλίκος, υ, jugum, ζυγός,
 Plat. δουλίκος, ἡ, ὄν, Plut.
 Serviliter, δουλίκως, Lucian.
 Servio, δουλῶ, voluptatibus, ταῖς ὑδανταῖς,
 Xen. Demino, διακονία δισπότη, Dem. ali-
 cui, ὑπαρξάντα τιγί, id. εὐλατιῶν τινα, Isocr.
 commodis alicujus, σκοπίαι τὸ συμφέρον
 τιγί, Aristot. servitutem pessimam, δουλῶν
 δουλίαν κακίστην, Xen.
 Servitium, ἡ ὑποουσία, ας, Dem. servitia,
 i. e. servi, ἡ δουλία, ας, Thuc.
 Servitudo f. Servitus, ἡ δαλῖα, ας, mode-
 rata, μετρία, ας, Dem. obficere aliquos
 servituti, σπῆρᾶν τινας εἰς δουλίαν, idem,
 opprimere aliquos servitute, five in ser-
 vitutem redigere, ἄγειν τινας εἰς δουλίαν,
 id. δουλῶν τινας, Plut. καταδουλῶν νῆσον τῇ
 βασιλείᾳ, Isocr. ἀνδραποδίζω σπῆρδας κῆ γυ-
 ναῖκας, Thuc. constituti in servitute, καθ-
 ὀσῶντες εἰς δουλίαν, id. ferre servitutem,
 ὑπομῆρῃν τῷ δουλίαν, Isocr. liberari ser-
 vitute, ἀπαλαστήσθαι τῇ δουλίᾳ, id.
 Serum diei, ἡ ὀψία, ας, N. T. ὀψία δαίτη,
 Thuc. lactis, ὁ ὄβριος, ὤ, Aristot.
 Serus, α, um, ὀψίος, ια, ion, Theophr.
 Servula, τὸ δουλῆριον, υ, τὸ δραπετανίδιον, υ,
 Lucian.
 Servulus, τὸ δουλῆριον, υ, Lucian.
 Servus, ὁ δούλος, υ, Xen. domesticus, ὁ οἰ-
 κῆτις, υ, Dem. emptus, ὁ ἀργυρώνητος, υ,
 id. bello captus, τὸ ἀνδραποδῶν, υ, id.
 Sefama vel Sefamum, ἡ σπῆσαιμη, ης, Diosc.
 τὸ σπῆσαιμον, υ, id.
 Sefqui, sesquipleus, sesquialter, ὁ κῆ ἡ ἡμιό-
 λος, υ, Plato.
 Sefquipes, τὸ τρεῖςμῆπῶδιον, υ.
 Sefquipleus, vide Sefqui.
 Sefquitercius, α, um, ὁ κῆ ἡ ὀπῆτρις, υ,
 Plato.
 Seffibulum, τὸ ἰδρασῆριον, υ.
 Sefilis, ε, ἰδραῖος, αῖα, αἶον, Xen.
 Sefsim, ἰδραῖος, Hippocr.
 Seflio, ἡ ἰδρα, ας, Thuc. ἡ ἰριδραία, ας, in
 arboribus, ὅπῃ τοῖς δένδρσι, Aristot.
 Seftertius, ὁ σισῆρτις, υ.
 Seta, ἡ χαίτη, ης, Aristot. ἡ θριξ, χῆς, Hes.
 Setofus, α, um, χαίτηνης, ιαα, ιον.
 Seu, ἡ. Conf. Sive.
 Severe, δεινῶς.
 Severitas, ἡ δεινότης, κτος, Dem.
 Severus, α, um, σιμῶς, ἡ, ὄν, Dem. ὁ κῆ ἡ
 ἀκριβοδίκαιος, υ, Aristot. ὁ κῆ ἡ αὐθίκατος,
 υ, Lucian.
 Sevo, σπατόω.
 Sevoco, σποκαλῶ, Xen.
 Sevofus, α, um, ὁ κῆ ἡ σπατόδης, ους, Diosc.
 ὁ κῆ ἡ σπατόδης, ους, Gal.
 Sex, οἱ, αἱ, τὰ ἕξ, N. T. modis, seu in
 sex partes, ἕξαχι, Plato.
 Sexageni, ιε, α, οἱ, αἱ, τὰ ἕξῆκοντα, N. T.
 Sexagimus, α, um, ἕξῆκός, ἡ, ὄν, Thuc.
 Sexagies, ἕξῆκῶς.
 Sexaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἕξῆκοντα.
 Sexangulus, α, um, ὁ κῆ ἡ ἕξαγῶντος, υ, ὁ
 κῆ ἡ ἕξαγῶντος, υ, Greg.
 Sexcenteni, ιε, α, ἕξακόσιοι, ιαι, ια.
 Sexcentelimus, α, um, ἕξακοσις, ἡ, ὄν.
 Sexcenti, ιε, α, ἕξακόσιοι, ιαι, ια.
 Sexcenties, ἕξακοσίως.

SEX SIG

Sexcuplex, ἑξαπλῆς, ὤ, ὄν, ἑξαπλάσιος, ἰσ,
ιον, Herodot.
Sexcupliciter, ἑξαπλῆ, Dion. Ar.
Sexennis, ε, ὀ κ, ἢ ἑξαετίας, ἰσ.
Sexennium, ἢ ἑξαετία, ας.
Sexies, ἑξάκις, LXX.
Sexans, τὸ ἐκλημέριον, υ, Plut.
Sextarius, ὁ ἐκλίυς, ἰσ, Bud.
Sextilis, ὁ Ἀυγустος, υ, ἢ Σεπτεμβριανὸν, ἄντ,
Gen.
Sextum, ἑξάκις.
Sextus, α, um, ἑκτος, υ, ον, N. T.
Sexus, τὸ γένος, ιϷ, Dion. Hal. ἢ φύσις,
ἰσ, ἰδμ.
Si, ιι, quatenus est mortuus, εἰ ταῦτ τιθεῖσθαι
τις αἰδῶνός τις ἰσ, IJocr. ἄν, si Deus volet,
vestras opes recuperabitis, τὰ ὑμέτερά αὐ-
τῶν κομμεῖσθαι, ἄν θιός θίλῃ, D. m. ἢν, si
opus sit, libenter nobis opitulantes, ἢν τι
θίλ, βο θέσονται ἐτούμας ἡμῶν, id. ἰσ, si
incolumes manserint Olynthiorum opes,
ἰσ, μὲν ἀντίχῃ τὰ ὅλ' Ὀλυνθίαν, id. ἄν-
πρ, si recte consideretis, ἀνπρ ἐξιδάσκατε
ὀρθῶς, id. ἰσ, πρ, si nunc absolutus fuerit,
ἰσ, πρ ἐκφύλῃ νόν, id.
Sibilo, συρίτως, Lucian. συρίζω, Eurip.
Sibilus, ὁ συριγμός, ὤ, Plut. ὁ συρισμός, υ,
Lucian.
Sic, ἔτω, sequente Consona, ἔτας, sequente
Vocali vel Diphtongo, quemadmodum, sic,
ἄσπρ, ἔτω, Demosth. sic autem conde-
rate, ἔτωσι ὃ σκοπεῖται, id. σκοπεῖται αἰδῖ,
id. sic agite, αἰδῖ ποιῶσθαι, id. sic sentio,
αἰδῖπαι ἰσ, id. sic eum fuscipite, ἐκί-
νωσ αὐτῶν δέχιδαι, id. sic, υτ, ἔτας, ας,
IJocr. ἔτας, ἄσπρ, idem, sicine, ἔτας,
Dem.
Sica, τὸ ἐγχειρίδιον, υ, Dem. τὸ ξίφος, ἰσ,
Xen.
Sicarius, ὁ ξιφῆρης, υ, ὁ ξιφηρός, υ, Herod-
dian. ὁ σφαγεύς, ἰσ, Dem.
Siccatio, ἡ ξήρανσις, ἰσ, Aristot.
Sicca, ξηρῶς.
Siccesco, ξηραίνωμαι, Hippocr.
Siccitas, ἡ ξηρότης, ατος, Aristot.
Sicco, ξηραίνω, Plut. ἐξηκμάζω, Phil.
Siccus, α, um, ξηρός, α, ὄν, Dem. in sicco
vivo, ὡν τῷ ξηρῷ διαζῶ, Athen. in sicco
statuo, ὅτῃ τῷ ξηρῷ ποιῶ, Thuc. siccum
f. terra sicca, ἡ ξηρά, ας, LXX.
Sicubi, ἰσ, α.
Sicunde, ἰσ, οθῖν.
Sicut, ὡς, Dem. Conf. Quemadmodum.
Sideralis, ε, ἀστρικός, ἡ, ὄν.
Sideratio, ἡ ἀστρολογία, ὤ, Theophr. ἡ ἀ-
στρολία, ας, id.
Sideratus, α, um, ὁ κ, ἢ ἀστροβλητός, υ,
Hesych.
Sidereus, α, um, ἀστρικός, α, ὄν, Zof.
Sideror, ἀστροβολῶμαι, Theophr.
Sido, ἰσ, α, Thuc.
Sidus, τὸ ἀστὲρ, υ, Aristot. sidera contem-
plor, ἀστροπολία, Max. Tyr. siderum poli-
tus, ἀστὲρ πόλις, Phil.
Sigillatim, καθ' ἑξῆς, N. T.
Sigillaris terra, σημαντρίς γῆ, Herodot. cera,
ὁ ῥύπος, υ, Aristoph.
Sigillo, σφραγίζω, signo caprae, ἰσ, αὐτῶν αἰγῶν,
Diof.
Sigillum, ἡ σφραγίς, ἰδ, Thuc. τὸ σφρα-
γισμὸν, υ, Dion. Hal. τὸ σφραγισμα, ατ, Xen.
Signatio, ἡ σημασία, ἰσ.
Signatorius, α, um, σφραγιστικός, ἡ, ὄν.
Signatura, τὸ σφραγισμα, ατος, Xen.
Significanter, σημαντικῶς, ἐμφατικῶς.
Significatio f. Significatus, ἡ σημασία, ας,
Diof. ἡ σημασις, ἰσ, LXX. ἡ παρὰ-
φρασις, ἰσ, Dem. Phal. ἡ μάνυσις, ἰσ,
Scx. Emp.
Significo, σημαίνω, alicui, me ipsi auxili-
aturum, τὸ ἐκβουθύνει, Xen. aliquid, τι,
Pl. καταμύθου τι, Plut. alicui, ἀπὸ
τοῦ, Xen. μύθου τι, Plato. ἀποδίδω-
μι τὸν, IJocr. ἰσ, γλῶσσαν δίδωμι τι, id.
per literas aliquid alicui, δαλῶ τι τῷ

SIG SIM

δι' Ἀπολλῆος, Dem. vox significat hoc, vel illud, σημαίνει, Aristot.
 Signo, σημαίνω, Naz. epistolam, σημαίνω ἑπιστολήν. Conf. Obsequio.
 Signum, τὸ σημαίνει, u, virtutis, ἀρετῆς, Isocr. improbitatis, τὸ τεκμήριον ἀπορίας, id. & indicium contumelie, σημαίνει καὶ τεκμήριον τῆς ὕβριος, Dem. divinitus datum, ἡ θειοσημία, ac, Cyrill. zodiaci, τὸ ζῳδίον, u, Aristot. facere aliquid alicujus, ποιῆσαι τί τινος σημαίνει, τεκμήριον, ὁμοειδὲς, Dem. ostendere alicujus rei, δεικνύειν ὁμοειδὲς τινος, Isocr. esse alicujus, εἶναι σημαίνει τινος, id.
 Silentium, ἡ σιγή, ἤ, Dem. ἡ ἀπροσηγορία, ac, Aristot. ἡ σιωπή, ἤ, Xen. impero, κατασιγάω, Herodian. altum ago, μακρὰν σιγὴν σιγάω, Chrys. silentio prætereo aliquid, ὑπερβαίνομαι τι, Ἐσέβιν. σιωπῇ παρήγομαι τι, Dem.
 Sileo, σιγῶ, aliquid, τι, Eur. ad aliquid, σφός τι, Xen. σιωπᾶν, Plut. τι, Dem. κατασιγάω τι, Lucian.
 Silefco, κατασιγάω, Plato.
 Silex, ὁ χαλκίξ, Isocr. Thuc.
 Silicernium, ὁ τυμβογέρον, ὄντος, ἡ γέρων τύμβος, Eurip.
 Silicia, ἡ τάλαι, Isocr. Diof.
 Siligineus, σιλιγίντις, u, panis, ἄρτος, Ἐσέβιν.
 Siligo, ἡ σιλιγίντις, Isocr. ἡ ὀλῦρα, ac, Theophr.
 Siliqua, τὸ κεράτιον, u, Gal.
 Siliquastrum, ἡ κερατρία, ac.
 Siliquor, ἡλιεῖς γίννομαι.
 Silrus, ὁ αἰλκρος, u, Diof.
 Simia, ὁ πιθήκας, u, Plut.
 Simila, ἡ συμειδαλίσ, Isocr.
 Similagineus, ὁ συμειδαλίστις, u, panis, ἄρτος, Gal.
 Similis, e, ὁμοιός, οἷα, οἷον, alicui, σιγῇ, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀπαρμόσιος, u, τινί, id. ὁ καὶ ἡ παραπλήσιος, u, τινί, id. & consentaneus alicui, ὁμοίως καὶ παραπλήσιος τινί, id. sum alicui, ὁμοίως τινί, Dem. nulla in re, ἐν οὐδενί τι καὶ τινί, id. & alia similia, καὶ τὰ ὅλα τὰ τοιαῦτα, Isocr. καὶ ὅσα ἄλλα τούτοις ὁμοία, id.
 Similiter, ὁμοίως, adfectum esse erga aliquos, δεικνύειν σφός τινας, Dem. & eodem modo se habere, ὁμοίως καὶ παραπλήσιος ἔχειν, id. faciunt, ut si quis audeat, παραπλήσιον ποιῶσιν, ὡς περ ἂν εἰ τις τολμᾷ, Isocr. cum aliis periclitari, ὁμοίως τοῖς ἄλλοις κινδυνεύειν, id.
 Similitudo, ἡ ὁμοιότης, Aristot.
 Similo, ὁμοίως, aliquid alicui, τί τινι, Isocr. Conf. Comparo.
 Simiolus, τὸ σιμῶν, u.
 Simius, ὁ σιμῶν, u, Plut.
 Simplex, ἀπλόος, ὅν, ὅς, contr. ἀπλῆς, ἡ, ἄν, sermo, λόγος, Isocr. homo, ἀνὴρ, & ingenuus homo, ἀπλῆς καὶ ἀπαρμόσιος μισός, Dem. & quietus, ἀκακος καὶ ἀπράγμων, id. & justum aliquid, ἀπλῶν καὶ δικαίων τι, id.
 Simplicitas, ἀπλότης, u, Synes. morum, ὁ ἀκακία, ac, Bas. ἡ ἐνύστα, ac, Phil.
 Simpliciter, ἀπλῶς, Dem. & candide scribere, καὶ ἀδόλως γράφειν, Dem. administrare remp. u, παντὶς πολιτείας, Isocr.
 Simplus, a, um, ἀπλῆς, ἡ, ἄν, Isocr.
 Simul, ἅμα, opem ferre huic, & ad alios legationem mittere, βοηθεῖν μὴ τῷ τῷ σφός ἡ ἄλλας ἀποστολὰς σίμπειν, Dem. cum ipso ædilis violabatur, τῷ αὐτῷ καὶ ὁ χορηγός ὑβρίζετο, id. atque s. ac audivimus, constituimus, ἅμα ἀκούομεν, καὶ καθίσταμεν, Isocr. ac privata sumus imperio, factum est, ἅμα ἡμῶς τι τῷ σφός ἀπεσταλέμεθα καὶ ἔβριστο, id. ac gultarunt, jacula exciderunt, ἅμα τῷ γάλακτι τὰ βέλη ἐκπίπτει, Ἐλῖαν. ac diluxit, ἅμα τῷ ἡμῶς, Dem. simul atque surrexit, ὡς ἀνίστη τάχιστα, id.
 Simulacrum, τὸ εἰδωλον, u, Dem. ἡ εἰκὼν, ὄντος, id. τὸ ὑμῶν, αὐτός, id.
 Simulate, εἰρωνικῶς.

SIM SIT

Simulatio, ἡ προσποιήσις, Isocr. Aristot. a simulatione alienas, τὰ προσποιήματα ἀπὸ ἄλλων, Diod. Sic. probitatis, ἡ ὑπόκρισις, Isocr. N. T.
 Simulator, ὁ προσποιούμενος, u, Dem. probitatis, cum tamen nequam sit, ὁ ὑποκριτής, Isocr. N. T.
 Simulatus, a, um, ὁ καὶ ἡ προσποιήσις, u, Aristot. inimicitia, ἔχθρα, Dem. caussa, ἡ πρόσσις, Isocr. id. τὸ πρῶτον, αὐτός, id.
 Simulo, προσποιῶμαι, amicis, τῷ φίλῳ, Ἐσέβιν. furorem, ὑποκρίνομαι μανίαν, Lucian. caussas, ἀλλήλους ἀποφύσσει, Dem. justitiam, πλάττωμαι δικαιοσύνην, Isocr. merbum, προσασίζομαι νότον, Dem. ἐκπύλωμαι ἀρρώσιν, Plut. & tingo aliquid, πλάττωμαι τι καὶ προσποιῶμαι, id. odisse liberos, πλάττωμαι τὰς παῖδας μισοῖν, Lucian. me indigere, προσποιῶμαι τὸ δεῖν, Isocr. gaudere, χαίρειν, Xen.
 Simultas, ἡ ἐπὶ χθρα, ac, Dem. ἡ ἐπὶ ἀπὸ χθρα, Isocr. Conf. Inimicitia.
 Simus, a, um, σιμός, ἡ, ὄν, Plut.
 Sin, ei ἡ, Dem.
 Sinapi, τὸ σῖνπι, Isocr. Diof.
 Sincere, καθαῖρος, Plut.
 Sinceritas, ἡ εὐκαρίστεα, ac, N. T.
 Sincerus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐκαρίστεα, Isocr. Xen.
 Sinciput, τὸ βρέγμα, αὐτός, Al. Arbr.
 Sindon, ἡ σινδὼν, Isocr. Herodot.
 Sine, ἀνδρ. arte & labore aliquid perficere, αὐτὸ τέχνης καὶ ἀποσκευασίας τι σφάττειν, Dem. adulatione audire, χαρὶς κολακίας ἀκῆν, Dem. dubio, ἀναμφισβήτητος, Macar. ὁμοιότης, N. T.
 Singularis, e, εἰδικός, ἡ, ὄν, numerus, ἀριθμὸς, u, Gramm. μοναδικός, ἡ, ὄν, i. e. eximius, ὁ καὶ ἡ ἐξαιρέσις, u, Dem.
 Singulariter, εἰδικῶς, Naz. i. e. excellenter, ἡ ἐξῆχος, διαρίστητος, Isocr.
 Singulatum, εἰδικῶς, N. T.
 Singultim, λυγδῶν, Suid.
 Singultio, λυγῶ, Suid.
 Singultus, ἡ λυγῆ, γῆς, Thuc. ὁ λυγμός, u, Plut.
 Singulus, a, um, ἕκαστος τις, u, τις, ὄν τι, Thuc. singuli, οἱ καθ' ἕνα, singulis diebus, καθ' ἕνα ἡμέραν, Lucian. in singula capita, καὶ κεφαλῶν, Dion. Hal.
 Sinister, a, um, ἀριστερός, ἡ, ὄν, Plut. λαίος, ἡ, ὄν, Isocr. manus, ἀριστερὴ χεὶρ, Herodot. sinistram versus, ἐπ' ἀριστερά, Plut. ad sinistram, Isocr. ἀριστερά, Herodot. a sinistris, ἐξ ἄριστερας, Isocr. ἡ ἰστανόμην, N. T.
 Sinistritus, ἡ ἀριστερότης, Isocr. Aristot.
 Sinistre, ἀριστερῶς, Plut.
 Sinistrorrum, ἐπ' ἀριστερά, Plut.
 Sino, εἶνα, aliquid, τι, Dem. populum injuria adficere & adfici, τὸ ἔχθρον ὑβρίζειν καὶ ἀποκρᾶν αὐτὸν ὑβρίζομεν, Isocr. civitates subverti, ἀποκρᾶν τὰς πόλεις δόπομους, id. ne finite, μὴ ὑπὸ τριπύ, Xen. Conf. Permittito, Concedo.
 Sinuo, κολπῶς, aliquid, τι, Lucian.
 Sinuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κολπῶδης, Isocr. Theophr. ὁ καὶ ἡ πολυπλοχῶς, u, Lucian.
 Sinus, corporis humani, maris, vestis, ὁ κολπῶς, u, Lucian. Strabo, Herodot. in sinu habere, ὑπο κολπῶ ἔχειν, Lucian. in sinu gaudere, ἐν θυμῷ χαίρειν, Hom.
 Siphon, ὁ σίφων, Isocr. Gal.
 Siphunculus, τὸ σίφωνιον, u, Hesych.
 Siquando, εἰ πότε, εἰς πότε.
 Siquidem, εἰπερ, Dem. εἰπερ ἄρα, id.
 Siren, ἡ σειρήν, Isocr. Strabo.
 Siriasis, ἡ σειρήσις, Isocr. Gal.
 Sirius, ὁ σείρης, u, Aristot. ὁ κύων, Isocr. Lucian. ὁ ἀσπερῶς κύων, Chrys.
 Sifara, ἡ σείρα, Isocr. Diof.
 Sifer, τὸ σίσιον, u, Diof.
 Sisto, ἡσυχάζω, gressum, πορείαν, Plut. coram magistratu, καθίσταμι ἐπὶ τῷ σφός, Dion. Hal. alvum, ἡσυχάζω κελύων, Diof. equum currentem, παύωμαι ἡσυχάζω, Xen.
 Sitella, τὸ γαυλίδιον, u, ligula, ἡ ἀμφωπτις, Isocr.

SIT SOL

Sitibundus, a, um, s. Siticulosus, a, um, διψαλός, u, Isocr. Lucian. ὁ καὶ ἡ ἀνικμῶς, u, Diof. ὁ καὶ ἡ ἀνικμῶς, u, id. ὁ καὶ ἡ ἀνικμῶς, Isocr. Diof.
 Sitienter, διψαλός.
 Sitio, διψᾶν, aquam, τὴν ὑδατῶν, Herodot. valde, καταδιψᾶν, Xen.
 Sitis, ἡ δίψα, ac, Plut. τὸ δίψας, Isocr. Xen. sitim restringo, σφίγγω τὸ δίψας, Lucian. inhideo, καλῶς διψᾶν, Plut. excito, δίψαν παρασπύζω, Aristot.
 Situs, ἡ δίσις, Isocr. Aristot. loci, ἡ τοποθεσία, Isocr. i. e. squalor, ὁ ὑπὸς, Isocr. Plut. situ obstitus sum, situm contraho, ὑποστίζω, Theophr.
 Satus, a, um, κίμας, Isocr. Isocr. Dem. ἰδρυθεῖς, εἶσα, Isocr. Max. Tyr. ἰδρυθεῖς εἶσα, Isocr. Plut. quantum in nobis situm, τὸ ἐφ' ἡμῶν, Dem.
 Sive, εἴτε, velim, sive nolim, βούλομαι γὰρ, εἴτε μὴ, Dem. ruptum sit, sive luxatum, sive quid alium vitiatum, καὶ ῥήμα, καὶ σφίμα, καὶ ἄλλο τι σφίμα, id. sive, sive, ἄντι, ἄντι, Dem. ἡ καὶ τῇ, Isocr. Aristot.
 Sium, τὸ σίον, u, Diof.
 Smaragdus, ἡ σμαράγδος, u, N. T.
 Smegma, τὸ σμῆγμα, αὐτῶς, Diof.
 Smegmaticus, a, um, σμῆματικός, ἡ, ὄν, Diof.
 Smilax, ὁ σμῖλαξ, Isocr. Plut.
 Smilium, τὸ σμῖλιον, u, Lucian.
 Soboles, ὁ ἱκλῶν, u, Dem. Conf. Liberi.
 Sobrie, νηφαλιῶς, Poll. σφρίστος, Plut.
 Sobrietas, ἡ νήφεις, Isocr. νηφαλιότης, Isocr.
 Sobrina, ἡ σφρίδα, Isocr. Xen.
 Sobrinus, ὁ ἀνεψιός, u, Plut.
 Sobrius, a, um, νηφαλιός, u, Isocr. νήφω, Isocr. Dem. sum, νήφω, Dem. fio, ἀναψύω, Lucian. ἐκνήφω, LXX.
 Soccus, ὁ σόκος, u, Lucian. τὸ σιδῶν, u, Theophr.
 Socer, ὁ σφνδρός, u, Dem. ὁ κνδρῆς, u, idem.
 Socia, ἡ σφνδρα, ac, Plut.
 Sociabilis, e, ὁ καὶ ἡ σφνδρατικός, ἡ, ὄν, κοινωνικός, ἡ, ὄν, N. T.
 Socialis, e, σφνδρατικός, ἡ, ὄν, Aristot. σφνδρατικός, ἡ, ὄν, rex, σφνδρατικός, Dem. σφνδρατικός, id. u, Isocr. σφνδρατικός, id.
 Socialiter, σφνδρατικῶς.
 Societas, ἡ σφνδρα, ac, Isocr. & amicitia, ἡ σφνδρα καὶ φιλία, Dem. societatem facere s. coire, σφνδρατῶν σφνδρατῶν, id. cum aliquo, σφνδρατῶν σφνδρατῶν, id. deferere, ἀφιστάω σφνδρατῶν, idem, dirimere, διαλύω σφνδρατῶν, Isocr. attrahere aliquem ad suam societatem, σφνδρατῶν σφνδρατῶν, id. conferre se ad societatem alicujus, ἰστανθῶν εἰς σφνδρατῶν, id.
 Socio, σφνδρατῶν, Plut. Conf. Societas.
 Socius, ὁ σφνδρα, u, Dem. ὁ σφνδρατῶν, u, id. & amicus, σφνδρατῶν καὶ σφνδρατῶν, id. socium esse alicui, σφνδρατῶν σφνδρατῶν, id. eligere aliquem, ἀφιστάω σφνδρατῶν, id. recipere aliquem, παρασπύζω σφνδρατῶν, id. comparare alicui, κατασπύζω σφνδρατῶν, id. habere aliquem, ἔχειν σφνδρατῶν, Isocr. conferre, σφνδρατῶν, Dem. amittere, ἀποκρᾶν, id.
 Socius, a, um, σφνδρατικός, ἡ, ὄν, Dem.
 Socordia, ἡ ἀρτία, ac, Dem. ἡ ἀρτία, Isocr. id. & negligentia, ἀρτία καὶ ἀρτία, idem, & tarditas, καὶ ἀρτία, idem.
 Socorditer, ἀρτίως, Dem. Conf. Pigro.
 Socors, ἀρτίος, ἡ, ὄν, Dem. Conf. Pigro.
 Socrus, ἡ σφνδρα, Isocr. Hesych.
 Sodalis, ὁ σφνδρα, u, Xen. Conf. Socius.
 Sodalitas f. Sodalitium, ἡ σφνδρα, ac, Plut. Conf. Societas.
 Sol, ὁ ἥλιος, u, Aristot. oritur, ἥλιος ἀνατελλει, occidit, ἥλιος δύει, solis ardor, s. splendor, ἥλιος φλογός, Philo.
 Solamen, idem quod Solatium.
 Solaris, e, ἡλιακός, ἡ, ὄν, Lucian. Solarium,

S O L S O M

Solarium, τὸ ἡλιατρόπιον, *κ, Aibben.*
Solatium, ἡ παραμυθία, *ατ, Synes.* τὸ παραμυθίον, *κ, Thuc.* adfero, πῆμα τινὶ παραμυθίαν, *Chrys.*
Solca, ἡ ἑμβάς, *αδς, Lucian.* ἡ κρατίς, *ἰδς, Plut.* πῆσις, ὁ βέλχεστος, *κ, Diog.* equi, τὸ ἀπόδημα, *ατς, Artem.*
Soleatus, *α, um,* κρατιδατός, *ἡ, ἐν.*
Solenne, *ι. ε. festum,* ἡ ἑστὴ, *ἡς.*
Solennis, *ε, ὁ κῆ ἡ ἐπάσας, κ, Thuc.* est, νομίζω, *Χεν.*
Solennitas, ἡ ἑστὴ, *ἡς, Thuc.*
Solenniter, ἐξ ἑβς, πανηγυρικῶς.
Soleo, ἑάθω, *Dem.* ἰθισμαι, *Isocr.* συνπίθισμα, *id.* πῶκεν, hoc facere, ἴστο ποιεῖν, *Isocr.* ἑθω ἔχω, *id.* solet, ἑθω ἑστί, *Dem.*
Soler, δυνός, *ἡ, ἐν, Dem.* ὁ κῆ ἡ ὀπσιρεφής, *εθω, Herodian.* ὁ κῆ ἡ ἀρχίνος, *κ, Xen.*
Solert, ἀρχίνος, *Aristot.*
Solertia, ἡ ἀρχινοία, *ατ, Aristot.* ἡ δυνότης, *πτες, Dem.*
Solicatio, ἡ ἐξάιτασις, *εας.*
Solicite, ὀπμιχῶς, *Dem.*
Solicito, ἀνίστα, *Xen.* ἐπειγὼ τινά, *Isocr.* *ι. ε. compello, ἀναπείθω τινά, Aristoph.*
Solicitudo, ἡ μέριμνα, *πς, P. ut.* ἡ ἐπιμέλεια, *ατ, Dem.* ἡ φροντίς, *ἰδς, id.*
Solicitus, *α, um,* ὁ κῆ ἡ ὀπμιχῶς, *εας, Dem.* ὁ κῆ ἡ ἀπείδης, *εας, Aristot.* πολυεργατός, *ἡ, ἐν, Plut.* ὁ κῆ ἡ πολυμέριμνος, *κ, Aristoph.* sum, πολυεργός, *LXX.* ὀπμιχέομαι, *Dem.* de re aliqua, σπεδάζω ἀπεί τινος, *Id.* φροντίζω ἀπεί τινος, *id.*
Solide, σεριῶς.
Solidesco, σεριόομαι, *Χεν.*
Soliditas, ἡ σεριότης, *πτες, Aristot.*
Solido, σεριόω, *Χεν.*
Solidus, *α, um,* σεριός, *α, ἐν, Aristot.*
Solitudo, ἡ ἡρημία, *ατ, Isocr.*
Solium, ὁ θρόνος, *κ, LXX.* vas balneatorium, ἡ πύλος, *κ, Lucian.*
Solo, ἡρημάς, *Thuc.*
Solœcismus, ὁ σολοικισμός, *ῆ, Lucian.*
Solor, ὁ παρηγορέεσθαι, *Lucian.* Conf. Confolor.
Solstitialis, *ε, τροπικός, ἡ, ἐν, Procl.*
Solstitium, ἡ ἡλια τροπή.
Solubilis, *ε, ὁ κῆ ἡ λύσιμος, κ, Aibben.* λυτός, *ἡ, ἐν, Aristot.*
Solum, τὸ αἶδω, *κ, Aristoph.* bonum, εὖ-ζῆεν ἔδασος, *Theophr.* verto, μετανίσταμαι, *Philol.* *ι. ε. planta pedis,* τὸ τέλμα, *ατς, LXX.*
Solum, μόνον, *Plato.* μόνος, *Χεν.* non solum, sed etiam, εἰ μόνον, μὴ μόνον, ἀλλὰ κῆ, *Dem.*
Solve, λύω, equos, ἵππους, *Χεν.* nodum, συνάμμα, *Plut.* ex vinculis, ἐκ διασμών, *Herodot.* ænigma, τὸ αἰνίγμα, *Lucian.* e portu, ἐκ λιμένος, *Syncl.* ex Sicilia in Africam, ἀναχθῆναι ἀπὸ τῆ Σικελίας εἰς Ἀφρικήν, *Æl.* debita pro amicis, διαλύω χρεῖα ὑπὲρ φίλων, *Dem.* pecuniam, ὑποτίνα ἀρ-χόμενον, *Isocr.* debitum, ἐκλύω τὸ ὀφλημα, *Lucian.* non sum solvendo, ἐκ ἔστιν μοι ἡ ἐκλύσις, *Aristot.*
Solutus, *α, um,* μόνος, *κ, ἐν, Dem.*
Solute, ἐκλύτως, *Plut.*
Solutilis, *ε, ὁ κῆ ἡ ἐκλυτός, κ, Diog.* ὁ κῆ ἡ λύσιμος, *κ, Aibben.*
Solutio, ἡ λύσις, *εας, Dem.* ἡ διάλυσις, *εας, Plut.* dotis, ἡ ἐκλύσις τῆ προικῆς, *Dem.* pecuniarum, ἡ ἀποδόσις χρημάτων, *Isocr.*
Somniculose, ὑπνωτικῶς.
Somniculosus, *α, um,* ὁ κῆ ἡ ὑπνώδης, *εθω, Plut.* ὁ κῆ ἡ ἀθύπνους, *κ, Aristot.* ὑπνω-τικός, *ἡ, ἐν, id.*
Somnio, ἐνυπνίζω, *Plato.* aliquid, τί ἐνυπο-πνέω, *Dem.* ἐνυπνιάζω, *Aristot.* ἐνυπνιάζο-μαι, *Plut.*
Somnium, τὸ ὕπνῳ, *Χεν.* ὁ ὕπνος, *κ, Plut.* ne per somnium quidem, ὅτε ἐν ὕπνῳ, *Plato.* somnia videre, ἐνύπνια ὄρα, *Herodot.* jucundissimo somnio frui, ἡδίστῳ ὀνείρῳ συν-νέω, *Lucian.*
Somnus, ὁ ὕπνος, *κ, Dem.* somno corripi-

S O M S P E

ἔπυν καταλαμβάνειν, *Herodian.* obui, *sic*
ἔπυν καταλαμβάνειν, *id.* *fornum capio*, ἔ-
πυν πυχλάνει, *Xen.* ἔπυν λαμβάνει, *Plato*,
adfero alicui, ποιῶ τινά ἔπυν λαγχάνειν,
id. *sic* ἔπυν τρεῖς τινά, *Pbil.* *femno ca-*
reo, διαγρυπνῶ τὴν νύκτα, *Lucid. Sic.* ex-
cito, ἐξυπνίζω τὸ καθύδουτα, *Bas.* *fornum*
depe'llo, τὸ ὑπνόν ἀποβάλλω, *Plato.*
Sonitus, idem quod *Sonus*.
Seno, ἡχία, *Plut.*
Sonorus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἡχώδης, *sic*, *Dem.*
Pbal.
Sons, ὁ καὶ ἡ ὑπεδίκης, α, *Dem.* *Conf.* *Reus*.
Sonticus, α, um, βλαβερὸς, α, ὄν, *Xen.*
Sonus, τὸ ἦχος, *sic*, *Plato.* ἡ ἡχή, *is*, *id.*
fornum edo, φθίγγωμαι, *id.*
Sophisma, τὸ σόφισμα, αὐτὸς, *Thuc.*
Sophista, ὁ σοφιστής, ἡ, *Lucian.*
Sophisticus, α, um, *Κριετικὸς*, ἡ, ὄν, *Ari-*
stot.
Sopio, ὑπνίζω, *Diofsc.* *Conf.* *Somnus*.
Sopor, ὁ ὕπνος, α, *Aristot.* *Conf.* *Somnus*.
Siporo, κοιμίζω, *Soph.*
Sorbeo, ῥίβω, ὄν, αὐτὸς, *Gal.*
Sorbilis, ε, ῥοφητός, ἡ, ὄν, ovum, ὠόν, *Diofsc.*
Sorbillo, ἀσπέρφωτος, *Pbiloftr.*
Sorbitio, τὸ ῥοφήμα, αὐτὸς, *Gal.* ἡ ῥοφήσις,
sic, *id.*
Sordeo, ῥυπαίω, *Bas.*
Sordes, ὁ ῥύπος, α, *Diod. Sic.* ἡ ῥυπαρία,
α, ἡ ἄση, *is*, *Plato*, abitergo, eluo, ῥύπλω,
Diofsc.
Sordesco, ῥυπαίνωμαι, *Plut.*
Sordide, ῥυπαρῶς.
Sordido, ῥυπαίνω, καταῤῥυπαίνω, *Isocr.*
Sordidus, α, um, ῥυπαρὸς, α, ὄν, *Athen.* *πι-*
ναρὸς, α, ὄν, *Lucian.* i. e. *perquam avarus*,
ὁ καὶ ἡ μικρολόγος, α, *Dem.*
Sorex, μὲς ἀρκαίος.
Sorites, ὁ σορίτης, α, *Laërt.*
Soror, ἡ ἀδελφή, *is*, *germana*, ἰμοπατρία,
Dem. *uterina*, ὁμομητρία, *id.*
Sororio, κудανίδα.
Sors, ὁ κλήρῳ, α, *Dem.* f. *pecunia propria*,
ἀφορμή ἰδία, *Dem.* *fortem* alicui dare, δι-
δόναι τινι ἀφορμῶν, *id.* *reddere*, ἀποδι-
δόναι τὸ δάνειον f. ἀρχαῖον, *id.* *recipere*
cum usura, ἀπολαβεῖν τὸ ἀρχαῖον σὺν τῇ
ἔργῳ, *id.* *fraudare* aliquem *forte* & *usu-*
ris, ἀποστερεῖν τινά τὴν κεφάλαια καὶ τὰς ὀμ-
κραςίας, *id.* & *fortuna*, ἡ μεῖρα καὶ τύχη,
Dem. *forte* eligo, κληρώμαι, *id.* *divido*,
κληροδοτέω, *LXX.* *distribuo* terram, κλη-
ροχία τὴν γῆν, *ÆL.*
Sorticula, τὸ κληρίδιον, α.
Sortilegus, ἡ χρησμοδοσία, α, *Plato*, *fum*, *χρη-*
σμοποιός, *Xen.*
Sortior, κληρώμαι, *sacerdotium*, i. e. *de Sa-*
cerdotio, ἱερωσύνην, *Dem.* i. e. *accipio*. *ho-*
nozem, τιμῶν, *Gal.* *regionem*, κατακλη-
ροχία χάραξ, *Herodot.* *partem* aliquem, λα-
γχάνω τὴν μοῖραν τινά, *Dem.*
Sortitio, ἡ κληρώσις, *sic*, *Isocr.*
Sortito, κληρωτός, *LXX.*
Solpes, σάϋ, α, ὄν, *Xen.*
Solpito, σάζω, aliquem, τινά, *Xen.*
Soter, ὁ σωτήρ, ἡρῳ, *Isocr.*
Soteria, τὰ σωτήρια, αὐτὸς, *Lucian.*
Spadix, ἡ σπάδις, *ιστρ.* *Plut.*
Spado, ἡ σπάδαν, *ιστρ.* f. *ιστρῳ*, *Plut.* ὁ
ἐκλετμημένος, α, *Aristot.* ὁ ἐκλεμίας, α,
Herodot.
Spargo, σκορπίζω, *N. T.* *sermonem* f. *fa-*
mam, διαδίδωμι λόγον f. φήμην, *Plut.* *de*
aliquo, ἰγκρατασπείρω φήμην πρὸς τινά,
Herodian.
Sparsum, σπειράδιον, *Isocr.*
Spario, ἡ σκορπίσις, *sic*.
Spatiofo, ἰουρχάρας.
Spatiofus, α, um, ὁ καὶ ἡ ἰουρχωρὸς, ἑστῳ,
Strabo.
Spatium, ὁ τόπος, α, *amplum*, πολὺς, *Dem.*
ἡ ἰουρχωρία, α, *Thuc.*
Specialis, εἰδικός, ἡ, ὄν, *Gal.*
Specialiter f. *Speciatim*, εἰδικῶς.
Species, τὸ εἶδῳ, ἑστῳ, *Plato*, ἡ ἰδία, α,

S P E S P I

Dem., ἡ ἔψες, αὐτ., *Iscr.* in speciem, ἔψας ἔψα.
Specillum, ἡ μέλα, κ.
Specimen, τὸ δείγμα, ατος, *Dem.* dare alicujus rei, ἐφορῶν τινός, *Iscr.* in re aliqua, ἀποδείξιν ἐφορᾷ ἐν τινι, *Xen.* σὺ, πῶς αὐτὸς διδόναι, *Dem.* artis, ἐξ ἐργῆς διδῶ τῷ τέχνῳ, *Æl.*
Speciose, εὐπρεπῶς, *Thuc.*
Speciositas, ἡ εὐπρέπεια, ας, *Plut.* τὸ εὐπρεπές, ἴος, *Thuc.*
Speciosus, α, um, ὁ καὶ ἡ εὐπρεπής, ἴος, *Thuc.* facie, ο καὶ ἡ εὐπρόσωπος, υ, *Phil.* sum, εὐπρόσωπος, *N. T.*
Specabilis, ε, ὁ καὶ ἡ ἀπείραγτος, υ, *Lucian.* ὁρατός, ἡ, ὄν, *Dem.* διατός, ἡ, ὄν, *id.*
Spectaculum, τὸ θέαμα, ατος, crudele & miserabile, δεινὸν καὶ ἱλεονέον, *Dem.* ἡ δια, ας, publice edo, θέαν ὀπταλίαν δημοσίᾳ, *Herodian.* fio, διατρίβωμαι, *N. T.*
Spectatio, ἡ θέα, ας, *Herodian.* ἡ διαρία, ας, *Dem.*
Spectativus, α, um, θεωρητικός, ἡ, ὄν, *Arifot.*
Spectator, ἡ θεωρὸς, ὤ, *Dem.* ὁ διατής, ὤ, *id.*
Spectatrix, ἡ διαρία, ας, *Poll.*
Specie, θέομαι, imaginein alicujus, εἰκόνα τινός, *Dem.* accurate aliquid, θεωρεῖν τι ἀκριβῶς, *Iscr.* aliquid admirabundus, θαυμάζω τι, *Dion. Hal.* veritatem, τεινὰ πρὸς ἀλθεϊαν, *Aristot.* honores alicujus, ἀπείρατα εἰς τιμὰς τινος, *Iscr.*
Spectrum, τὸ εἶδμα, ατος, *Lucian.*
Specula, ἡ σκοπή, ἡς, *Phil.*
Speculatio, ἡ κατασκοπή, ἡς, *Xen.*
Speculator, ὁ ἱσποτήρ, ἦρος, *Aristot.* ὁ σκοπός, ὤ, *Phil.* ὁ κατάσκοπος, υ, *D. m.*
Speculatorius, α, um, κατασκοπικός, ἡ, ὄν, *navis*, ἡ διαρία ναύς, *Poll.* ναὺς πρόπλος, *Thuc.* ναὺς πρῶτος, *Xen.*
Speculor, κατασκοπέωμαι, *Xen.* κατασκοπία, *id.* aliquid, σκοπιέμαι τι, *Dem.*
Speculum, τὸ κάτοπτρον, υ, *Phil.* τὸ ἱσποτήρ, υ, *N. T.* intueor, ἱσπορίζωμαι, *Plut.*
Specus, τὸ σπήλαιον, υ, *Lucian.*
Sperabilis, ε, ἐλπίσος, ἡ, ὄν.
Sperno, ἐφαυλίζω, *Plut.* aliquid, παραμέλει τινός, *Xen.* ὑπεροράω τινός, *id.* Conf. Contemno, Despicio.
Spero, ἐλπίζω, hoc, αὐτο, *Dem.* me consecuturum, πείξιδαί τι, *Plut.* Conf. *Spei.*
Spes, ἡ ἐλπίς, ἴδος, magna & praeclara, καλὴ καὶ μεγάλη, *Dem.* magna, μεγάλη, *id.* multa, πολλὰ, *id.* bona, ἀγαθὰ, *id.* dulcior, ὕδιον, *Iscr.* exigua, μικρά, *id.* inanis, ματαία, *Dem.* κινή, *id.* futura, μέλλουσα, *id.* & expectatio, καὶ προσδοκία, *id.* spem injicio alicui, καθίστημι τινα ἐλπίδα, *id.* do alicui, ἐλπίδα παρέχω τινι, *id.* facio alicui, ἐμποίωω προσδοκίαν τινι, *id.* concipio meliorem de re, λαμβάνω ἐλπίδα βελτίω ἀπὸ τινός, *id.* factum amplecti, ἐπιβιβάζω ἐλπίδι τινός, *id.* bonam prae se ferre i. ostendere, ἀγασθῶ ἐλπίδα προσδέλλω, *id.* magnam habeo de aliqua in aliquo repositam, ἐλπίδας πρὸς τινὰ ἐχῶ ἐν τινι τινος, *Iscr.* praecido alicui, ἀποσπείρω τινα ἐλπίδος, *Dem.* spe lacto aliquid, ὑποτίθημι τινὶ ἐλπίδα, *id.* impellu seu adduci, ἐλπίδι ὑποβιβάζω, *id.* alia ex alia suspendi, ἀναρτᾷ ἐλπίδι ἐξ ἐλπίδος, *id.* decipi, ἐξαπατᾷ ἐλπίδι, *id.* duci alicujus rei, ἔρχεται εἰς ἐλπίδα τινός, *id.* frustrari, ἀμαρτάνει ἐλπίδος τινός, *id.* praeter spem evenire, παρ' ἐλπίδας ἐκβαίνει, *id.*
Sphaera, ἡ σφαῖρα, ας, *Plut.*
Sphaerista, ὁ σφαίριστής, ὤ, *Alben.*
Sphaeristerium, τὸ σφαίριστήριον, υ, *Plin.*
Sphalma, τὸ σφάλμα, ατος, *Plut.*
Spica, ἡ σάχυς, υος, *Plut.*
Spicatus, α, um, ὁ καὶ ἡ σαχυώδης, ἴος, ἔσας σαχυώδης, υ, ὄν, *Diofc.*
Spicilegium, ἡ σαχυολογία, ας.
Spicor, σαχυοῦμαι.
Spiculator, ὁ δορυφόρος, υ, *Herodot.*

Spiculo,

μέλαν στρατόπειδον, *Isocr.* quindecim men-
 sum fraudare milites, ἀποστρέφειν τὰς στρα-
 τίας τ' ἡ μισθὸν πωντακίδεκα μιλῶν, *id.*
 carens, ὁ κ' ἢ ἀμισθός, κ, *Dem.*
 Stipes, ὁ κορμός, ὅ, ὁ κορσός, ὅ, *Hesych.*
 Stipo, σκευά, *Plut.* latus alicujus, δορυφο-
 ρία, *Xen.*
 Stips, κίεμα, ατ, *Dem.* stipem cogo, ἀ-
 γυρμὸν ποιῶ, peto, μεταίτις, *Herodian.*
 Stipula, ἡ καλάμη, κς, *Dion. Hal.* τὸ κάρφ, *id.*, *Lucian.*
 Stipulatio, τὸ ἐπιδόημα, ατ, *N. T.*
 Stipulator, ἐπιδότα, δικολογίστρια.
 Stiria, ὁ σταλαγμὸς συμπαγείς.
 Stirpitis, ῖζιθιν, *Herodian.*
 Stirps, τὸ ῖζόρυτον, κ, i. e. genus, τὸ γέν, *Dem.* Conf. *Genf.*
 Stiva, ἡ ἔχεται, κς, *Hes.*
 Sto, ἰσταμαι, *Aristot.* ἰστικῶς, *Dem.* a parti-
 bus alicujus, ὑπάρχω τινί, *Dem.* σωί-
 σταμαι τινί, *Theophr.* ab aliquo, πρὸς τι-
 νός εἰμι, *Thuc.* παῖς, ἡμῶν τῶς λελε-
 γμῶς, *Isocr.* stat sententia, ἀλλ' ἥδου γε
 ἀποφασίζω, *Lucian.*
 Stola, ἡ στολή, ὅς, *Herodian.*
 Stolidus, ἀποπλήκτως, βλακωδῶς, *Just. Mart.*
 Stoliditas, ἡ ἀβελτρία, ας, *Aristot.* ἡ ἄλιθί-
 τις, κς, *Hesych.* Conf. *Stultitia.*
 Stolidus, α, um, ὁ κ' ἢ ἀβελτρός, κ, *Dem.*
 ὁ κ' ἢ ἀσυνετός, κ, *Dem.* ἄλιθός, ἰα, ἰον, *idem.*
 Stomachatio, ἡ ἀγανάκτησις, ἰας, *Thuc.*
 Stomachicus, α, um, στυμαχικός, ἡ, ὅν, *Diof.*
 Stomachor, ὕψις, *Dem.*
 Stomachus, ὁ στόμαχος, κ, *Gal.*
 Storea, ὁ σ. ἢ ψιδός, κ.
 Strabo, ὁ σίνος, κ, *Lucian.* ὁ στραβός, ὅ, *Gal.* sum, στραβίζω.
 Strages, ὁ ἐλεός, κ, bellica, ἡ τὰ πολέ-
 με, *Aeschin.* hominum, φθορά ἀνθρώπων, *Thuc.*
 Stragulum, ἡ στράμνη, ὅς, *Xen.* τὸ στράμα, *ατ*, *idem.*
 Stramen, τὸ κάρφ, *id.*, *Aristot.*
 Stramineus, α, um, κάρφιν, ἰη, ἰον.
 Strangulatio, ὁ ἀνιγμός, ὅ, *Diof.* ἡ σνίξ, *γός, Hippoc.* ἡ ἀγχών, κς, *Dion. Hal.* ἡ
 ἀπταγγαλῆ, κς, *Isocr.*
 Strangulo, ἀγχά, *Lucian.* ἀγχωνάω, *Dion. Hal.* ἀπταγγαλίζω, *Lucian.* ἀπταγγα, *Xen.*
 Stranguria, ἡ στραγγουρία, ας, *Gal.*
 Strategma, τὸ στρατήγιμα, ατ, *Isocr.*
 Stratum, τὸ στρώμα, ατ, *Xen.*
 Strena, ἡ ἑπιτομή, ἰδ, *Athen.* τὸ ξέν-
 ον, κ.
 Strenue, ἡ ἐνθουσία, *Dem.* ἀνδρεία, *Isocr.* fac-
 cio, ἀνδραγαθία, *Plut.*
 Strenuitas, ἡ ἀνδραγαθία, ας, *Xen.* ἡ ἀριστία, *ας.*
 Strenuus, α, um, δραστήριος, ἰα, ἰον, *Thuc.*
 ὁ κ' ἢ φιλόστονος, κ, *Dem.* ἀνδρικός, ἡ, ὅν, *idem.*
 Streptus, ὁ φόρος, κ, *Dem.* & plausus, θό-
 ρος, κ' ἡ κρότος, *id.* strepitum excito, *ποιέομαι θόρυβον, id.*
 Strepo, φοῖω, *Lucian.* κλυπῶ, *Aristot.*
 Stria, ἡ στρίξ, κς.
 Striatum, α, um, ὁ κ' ἢ στριχάδης, ἰδ.
 Stricte f. Strictum, ἀντιστρίξ, *Diof.* ὀπ-
 λυδῶ, *Lucian.*
 Strideo f. Strido, τρίζω, dentibus, τὰς ὀ-
 δοντας, *N. T.*
 Stridor, ὁ βρυγμός, ὅ, *N. T.* ὁ τρισμός, ὅ, *Aristot.* muns, τρισμός, *Plut.* ruden-
 tum, βρυγμός κέλευν, *Dion. Hal.*
 Stridulus, α, um, λιγυρίς, α, ὅν.
 Strigilis, ἡ ξυστήρις, ἰδ, *Lucian.*
 Strigmentum, τὸ ξίσμα, ατ, τὸ ἀπο-
 στήρισμα, ατ, *Strabo.*
 Strigosus, α, um, λογαρός, α, ὅν, *Diod. Sic.*
 Stringo, σφύω, aliquid, τι, *Gal.* gladium
 σφύω τὴν μάχαιραν, *Lucian.* pugionem
 ἐκσφύω τὸ ἰχθυήσαν ἐν τῷ κοιλί, *LXX.*
 Strix, τὸ σύριον, κ.
 Strebulus, ὁ στρόβιλος, κ, *Plut.*

Strophæ, ἡ στρεφῶ, ἥρ, Poll.
Strophidium, τὸ στρεφίδιον, υ.
Strophium, τὸ στρέφειον, κ, Poll.
Struthilis, ε, κατασκευαστός, κ, ὄν.
Structor, ὁ τεκτὼν, υθ, N. T. annonæ, ὁ
σιταρχίαν, υθ, Philo. ὁ σιταρχῶν, ἄν-
τη, Lucian. ὁ σιταρχός, ὅ, id.
Structura, ὁ δόμους, εως, Hesych. ἡ οἰκο-
δόμους, εως, Thuc. orationis, ἡ σιωδήκη,
η, τῷ λόγῳ.
Strues, ὁ σωρὸς, ὅ, Plut.
Struma, ἡ χυρῖς, ἀδ, Hippocr. τὸ εἶμα
χειραδῶδες, Plut. bovis morbus, ὁ κραδ-
ρ, κ, Aristot.
Strumofus, α, um, ὁ κῆ ἡ χειραδῶδες, ε, Aristot. κραυγῶν, κσα, ὄν, id.
Struo, κατασκευάζω, Dem. aciem, τάτις,
Thuc. dolos s. infidias alicui, εἰδράς τι-
θῆμί τινι, Plut.
Studeo, σπουδάζω, alicui rei, πρὶ τιν, Plut. πρὶ τι, Herodot. ὅπῃ τινι, Isocr. ὑπὲρ
τιν, Dem. τι, Plut. ὑπενδῶ τι, Thuc.
Conf. Incumbo, item Studium.
Studiose, σπουδαίως, Aristot.
Studiosus, α, um, σπουδαί, αἶα, αἶον, Dem.
sapientie, ὁ πρὶ τῷ φιλοσοφίαν, ἄν, Isocr.
Philosophie, ὁ πρὶ τῷ φιλοσοφίαν σπου-
δάζων, id.
Studium, ἡ σπουδῇ, ἥρ, ponere in re ali-
qua, σπουδῶ ἔχω πρὶ τιν, Plato. πρὸς
τι, Dem. numerorum, ἡ διατριβὴ πρὶ α-
ριθμῶς, Plato. magno studio exsequi man-
data, σπουδῇ σπουδῇ σπράττειν τὰ παρηγ-
γελμένα, Xen. describo aliquid, μὲ σπε-
δὸς διαγράφω τι, Aristot.
Stulte, ἀνόητος, Dem. ἀγνομάνους, idem, ἰού-
δης, id.
Stultitia, ἡ ἐυθῆα, ας, Dem. ἡ ἀφροσύνη, ης,
LXX. ἡ ἀνοη, ας, Dem.
Stultus, α, um, ὁ κῆ ἡ ἀνόητ, κ, Dem.
ὁ κῆ ἡ ἐυθῆς, ε, id. ὁ κῆ ἡ ἀφρων, ο, ε,
id. μαρὸς, α, ὄν, Isocr.
Stupa, ἡ στῦπος, ης, Joseph. τὸ στυμπεῖον,
κ, Xen.
Stupefacio, ἐκπλήττω, aliquem, τινά, He-
rodian.
Stupeho, ἐκπλήττομαι, aliqua re, τινί, De-
mosth.
Stupro, καταπλήττομαι, aliqua re, τινί,
Thuc. ἐκπλήττομαι ὅπῃ τινι, Xen. πρὸς τι,
Plut.
Stupiditas, ἡ ἀναιδουσία, ας, Dem. ἡ ἐυθῆα,
ας, id.
Stupidus, α, um, ὁ κῆ ἡ ἀναιδουστ, κ,
Gal.
Stupor, ἡ ἀναιδουσία, ας, Dem.
Stupro, διακρίνω, virginem, τινά, Plutarch.
κατασχέω τινά, Lyf. διαφθείρω τινά,
Plut.
Stuprum, ἡ διαφθορά, ας, Philo. ἡ φθορά, ας,
id.
Sturnus, ὁ ψῆρ, ὅς, Raf.
Stylus, ὁ στῦλ, κ, ἡ γραφεῖς, ἰδ, Plato.
orationis, ἡ ἀγὰρ τῷ συγγραφίᾳ, Dion.
Hal.
Suada, ἡ πειθῶ, ὅ, ε.
Suadeo, πειθῶ, alicui facere, τινά σπράττειν,
Isocr. aliquid male, συμβουλεύω τινί κα-
κόν τι, Plato. de aliqua re, τινι πρὶ τι-
ν, Isocr. alicui aliquid bono animo, τι-
νι τι δι' εὐνοίαν, Isocr. bellum, εἰσπράτ-
τω πόλεμον, Dem. tibi hoc, σοὶ τὸτο,
Xen. de hoc, πρὶ τῷ, Isocr. ut faciat,
ὅπως ποιήσῃ, Plut.
Suarius, ὁ σφοδρὸς, ὅ, Hesych. ὁ σφοδρὸς, κ,
Plato.
Suasio, ἡ πεισμονή, ἥρ, N. T. εἰσπράττεις, εως,
Theod.
Suavor, ὁ εἰσπράττης, κ, Lucian.
Suaviorius, α, um, παλαιότερος, κ, ὄν,
Isocr.
Suaviatio, ἡ εὐνοία, εως.
Suavium, τὸ εὐνομάτιον, κ.
Suavior, καταφιλία, Xen. φιλέω, Aibep. πρὶ
στέματι, Xen.
Suavis, ε. ἡδύς, εἶα, ὅ, Plato.

Suavitas, ἡ ἡδονή, ἥς, Theophr.
 Suaviter, ἡδύως, Ifoct.
 Suavium, τὸ φίλημα, ατΘ, Lucian.
 Sub, ὑπὸ, cum Dat. sub aliquo sum, ὑπὸ
 τινι εἰμι, Dem. cum Accus. sub urbem,
 ὑπὸ πλεῖσιν πόλεσι, id. idem tempus, ὑπὸ
 τῆς αὐτῆς χρόνου, sub suam potestatem
 redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιῶν, Viger. ho-
 mines qui sub sole sunt, οἱ ὑπὸ τῷ σόλει
 ἢ ἡλίου ἀνθρώποι, Dem. cum Dat. sub vesti-
 bus celare aliquid, ὑπὸ ταῖς ἰδνῶσι κρύ-
 πειν τι, Herodian. ἔθ, cum Gen. sub aliquo,
 s. sub alicujus imperio, ὑπὸ τινος, idem,
 sub auroram, ἀμα τῇ ἡμέρᾳ, Æschin. sub
 dio, ἐν ὑπαιθρῷ, Xen. in Compositione,
 quando significationem minuit, vel etiam
 loci inferioritatem notat, fere etiam per
 ὑπὸ redditur, ut subamarus, i. e. ali-
 quantum amarus, ὑποπικρὸς, Diof. sub-
 dulcis, ὑπογλυκὺς, idem, submarinus, i. e.
 infra mare, ὑφαλθῶν, Lucian. subcribo,
 i. e. in locum inferiorem jacio, ὑποβάλλω,
 Aiben.
 Subactio, ἡ καταρραγία, ατ, terræ, τ' γῆς,
 Theophr.
 Subaratus, a, um, ὁ κῆ ἢ ὑποχάλαιθ, κ,
 nummus, νόμισμα, Poll.
 Subagito, ὑποσείω.
 Subbibbo, ὑποπίνω, Xen.
 Subdialis, c, ὁ κῆ ἢ ὑπαιθρῷ, κ, locus, τό-
 πος, Lucian.
 Subdititius, a, um, ὑποβόληματος, αἰα, εἴη,
 Dem. oratio, λόγος, Plut. ὁ κῆ ἢ ὑποβλά-
 τος, κ, homo, ὑποβλάστης, Plut.
 Subditus, a, um, ὑποταταγμένος, ἐνν, ἐνν
 alicujus imperio, ἀρχομένου, ἐνν, ἐνν, Dem.
 ὑποτατῶμεν, ἐνν, ἐνν, id. ὁ κῆ ἢ ὑπὸ
 τινος, κ, Herodian.
 Subdo, ὑποβάλλω, aliquid, τι, Lucian. ali-
 quid alicui, ὑποτίθεμαι τι τινι, Plut. Conf.
 Subjicio, ὑποβάλλω.
 Subdole, ἀπατηλὸς, ὑποέλκω, Plut.
 Subdolosus, a, um, ἀπατηλός, ἡ, ὄν, Plato.
 ὁ κῆ ἢ ὑπελκῶ, κ, Herodian.
 Subdubito, ὑποπορίω.
 Subduco, ὑποάγω, ventrem, κοιλίαν, Diof.
 me ex via, ἐμὲ ἐκ τ' ὁδῶ, Aristoph. ali-
 quid furtim, ὑποκλέπτω τι, Herodian. me
 e turba, ἐκ τῆς πύλης, N. T. rationem
 s. calculum, λογιζομαι, Plut.
 Subductio, ἡ ὑποαγωγή, ἥς, Thuc. ventris,
 κοιλίας, Diof.
 Subeo, ἐνδύομαι, aliquid, τι, Xen. ἔς τι,
 bellum, ὑποδύω φίλιμν, Lucian. labo-
 rem, ἐνδύομαι πόνον, Xen. personam a-
 licujus, τινά, s. χημᾶ τινος, Aristot. per
 medium, διαδύνων, Aristot. flumen, δια-
 βαίνειν ὑπὸ ποταμῶν, id.
 Suber, ὁ φιλλος, κ, Lucian.
 Subereus, a, um, φίλλινος, ἐνν, ἐνν, Lu-
 cian.
 Subigo, βιάζομαι, farinam, ἀναφύρω, Diof.
 terram, καταβύζομαι, Theophr.
 Subjicio, ὑποβάλλω, alicui aliquid sub pe-
 des alicujus, ὑποβάλλω τι ὑπὸ τῆς πο-
 δῆς τινός, N. T. oculis, πρὸ ὀφθαλμῶν
 ποιεῖν, Aristot. collum jugo, ὑποτιθῆναι
 τὸ ἀντικεφαλὸν ζυγί, Lucian. alicquem potestati
 alicujus, ἐκδοῖν ποιεῖν τινά τινι, Ifoct.
 ἐκδιδώμεν τινά τινι, id.
 Subinde, ὁμα, Xen.
 Subitaneus, a, um, ὁ κῆ ἢ ἀφνίδιος, κ, Gal.
 ὁ κῆ ἢ ἑξαφνίδιος, κ, Xen.
 Subito, ἀφνιδίως, N. T. ἑξαίφνης, Xen.
 Subitus, a, um, idem quod Subitaneus.
 Subjugo, ὑποτάσσω, Dem. aliquem alicui,
 ἐκδοῖν ποιεῖν τινά τινι, Æschin. ποιεῖν
 τινά τινι, Ifoct.
 Subjungo, ὑποτάσσω, Dem. ὑποτίθω, Dem.
 Hal.
 Sublevo, ὑποκαίρω, aliquem aliqua re, τινά
 τινος, Xen. aliquem ad aliquid, ὑποκαίρω
 τινά πρὸς τι, Phil. i. e. juvo, alicquem, ἀ-
 ρεῖω τινά, Plut. τινί, Diof. Συμφορά τινι
 ἐν, Dem. inopiam alicujus, λῶν τινί τινι
 ὑποτιν, Lucian. Ipe, ἐπαίρω ἀπιδί, Thuc.
 Sublimis, ὑψηλός, ατ, altitudo, ὕψος,

S U B S U B

Subblica, ἡ δακίς, ἰδ^ο, *Philol.*
 Subclivius, α, um, ξύλον^ο, ἰν^α, ἰν^{ον}, pons,
 γέφυρα, *Plut.*
 Subligaculum, τὸ πεζόριμα, ατ^ο, *Plut.*
 Subligo, ὑποζάγωμι, *Plut.* ὑποδία, *Xen.*
 Sublimis, ὑψηλός, ἡ, ἐν, *Lucian.*
 Sublimitas, τὸ ὑψ^ο, ἰ^ο, *Thuc.*
 Sublimiter, ὑψηλῶς.
 Sublimo, ὑψηλῶς, ὑψ^α τι, *N. T.*
 Sublino, ὑποχρῶ, *Xen.*
 Submergo, καταβύω, navem, ναύ^{ον}, *Thuc.*
 aqua s. mari, καταποντίζω, aliquid, τι,
Plut.
 Submersio, ὁ καταποντισμός, ὅ.
 Subministro, ὑπεργία, *Thuc.*
 Submisillo, τὸ χαλάσσω, ατ^ο, ὁ καὶ ἡ ἀν-
 θυπέζει, ἰω^ς, *Plut.*
 Submitto, ὑποπέμπω, *Dion. Hal.* aliquem
 alicui, ὑποτάττω τι τινί, *Plut.*
 Submoneo, ὑπομινύσκω, *Lucian.*
 Submoveo, ἀπαλλάττω, *Dion. Hal.* in to-
 tum, εὐθὺς μεθίστημι, *id.* aliquid ab ali-
 quo, ἀπὸ τοῦ τι ἀπὸ τινος, *Xen.* e domo,
 ἐκτοπίζω ἐκ τ^ῃ οἰκίας, *Luc.* aliquem ab
 honore, σαραβίω τινά τ^ῃ τιμῇ, *id.*
 Subnasco, ὑποφύομαι.
 Subnecto, ὑπονηύω.
 Subo, καπρίσω, *Aristot.* καπρίζω, *id.*
 Subole, προαισθάνομαι, aliquid, τι, *Plut.*
 Suborno, ὑποκορμῶ, falsos testes, σαρα-
 σκευάζομαι μάρτυρας ψευδείς, *Dem.* ali-
 quem, ὑποπίμπω τινί, *Dion. Hal.*
 Subrepto, ὑέριπα, ὑερίπύζω.
 Subrideo, ὑπομειδίζω.
 Subripio, ὑφαρπάζω, *Aristoph.*
 Subrogo, ἀντικαθίστημι, *Plut.* ὑφίστημι, *Xen.*
 Subruo, ὑφ^αρπύτω, *Cbrys.*
 Subsanno, χλεύάζω, aliquem, τινά, *N. T.*
 σκάπτω τινί, *Herodian.* σκώμμα λέγω πρός
 τινά, *Plut.* ὑποσκάπτω τινά, *Xen.*
 Subscribo, ὑπογράφω, propria manu literis,
 αὐτοχειρὶ τῆς γράμματος, *Tb odoret.*
 Subscriptio, ἡ ὑπογραφή, ἡς, *Bas.*
 Subseco, ὑποτίμνω, *Xen.*
 Subsellium, ὁ βῆθ^ο, *ν*, *Plut.*
 Subsequor, ὑποπομαι, aliquem, τινί, *Xen.*
 Subservio, ὑπηρετῶ, alicui, τινί, *Dem.*
 Subseffio, ὁ ἐγκαθίστ^ο, *ν*, *N. T.*
 Subsideo, ὑποκαθίζω, *Dion. Hal.*
 Subsidiarius, α, um, ὑποκατικός, ἡ, ἐν, *Philol.*
 Subsidior, βουθία, *Xen.* ἀρήγω, *id.*
 Subsidium, ἡ βουθία, *as*, *Dem.* ἡ ὑποβοήθεια,
as, *Philol.* ἡ ἀρωγή, ἡς, *Æschin.*
 Subligno, ὑποσημειῶ, κατασημαίνομαι, *Xen.*
 Subsilio, ὑποπυδῶ, ὑβάλλομαι.
 Subsisto, ὑφίσταμαι, *Aristot.*
 Subsolanus, ὁ ἀπηνιότης, *κ*.
 Substantia, ἡ ὑπόστασις, ἰω^ς, *Aristot.* ἡ ὑσία,
as, *id.*
 Substantialis, ὁ καὶ ἡ ὑσταθής, ἰ^ο, *Aristot.*
 Substantialiter, ὑσταθῶς.
 Substantiatio, ἡ ὑστιασις, ἰω^ς, *Bas.*
 Substerno, ὑποστάννυμι, *Herodian.*
 Substituto, ὑφίστημι, aliquem, τινά, *Xen.* a-
 lium in locum alicujus, καθίστημι τινά
 εἰς τάξιν τινός, *Bud.*
 Subto, ὑφίσταμαι, *Aristot.*
 Substructio, ἡ ὑποδόμησις, ἰω^ς.
 Subultim, ὑποπονητικῶς.
 Subsum, ὑπείρω.
 Subtegimen, ἡ κρέκη, ἡς, *Plato.*
 Subtendo, ὑποτείνω, *LXX.*
 Subter, κάτω, *Dem.* ὑπ^ακάτω, *Plato.*
 Subterfugio, ὑποφύγω, *Thuc.* laborem, φά-
 γω τ^ῃ πονίῃ, *Plato.*
 Subterlabor, ὑπαλειύομαι.
 Subterraneus, α, um, ὁ καὶ ἡ κατάγει^ο, *ν*,
Diad. Sic. ὁ καὶ ἡ καταχθιν^ο, *ν*, *N. T.*
 Subtexo, καθυφαίνω.
 Subtilis, ε, λεπτός, ἡ, ἐν, *Phil.*
 Subtilitas, ἡ λεπότης, ἡτ^ο, *Aristoph.*
 Subtiliter, λεπτῶς, disputo, λεπτολογία, *Lu-
 cian.*
 Subtraho, ὑποστρίλλομαι, de cibo, τ^ῃ τροφῇ,
Aristot.
 Subtus, κάτω, *Dem.*

SUBSUD

Subucula, τὸ χιτῶνον, κ, *Athen.* ὁ ὑποχίτων, *Athen.*
Subvectio, ἡ ἀναγωγὴ, *h.*
Subveho, ἀναγκυρίζω, *Xen.*
Subvenio, βοηθία, *Plut.* alicui contra aliquem, ἔρχομαι τινα κατὰ τινος σύμμαχον, *Lucian.* Conf. *Auxilior.*
Subvereor, ἐλαβόμαι, aliquem, τινος, *Dem.*
Subversio, ὁ ἀνοικτισμός, ὅ, *Phil.*
Subverto, ἀνατρέπω, *Dem.* Conf. *Everso.*
Subula, τὸ βέριον, κ, *Gal.*
Subulcus, ὁ συβάτης, κ, *Lucian.* ὁ χειροβοσκός, ὅ, *Theophr.*
Subvolo, ἀναπέτομαι, *Aristoph.*
Suburbium, τὸ προάγειον, κ, *Dion. Hal.*
Succedo, ἐποδύομαι, *Luc.* alicui in magistratu, διαδέχομαι πῶς ἀρχῶν τινος, *Dem.* alicui, τινά, *Luc.* in regno, ἐαδέχομαι πῶς βασιλείαν τινος, *Herodot.* succedit opus, ἀπαιχτοῦ, τὸ ἔργον, *Thuc.* obsidio ei ex sententia, αὐτῇ τὰ τ' πολιτείας ὡς βούλει, *Herodian.* feliciter & supra votum, αὐτῇ διζήσας κ' ἐπὶ πᾶσαν ἐχλῶ, *id.*
Succendo, ὑφαίτω, *Dion. Hal.*
Succenseo, ἐπιμέρομαι, *Idem. Hal.* alicui, νικᾶν τινι, *Plut.* δυσχεραίνει κατὰ τινος, *Lucian.* ὀργῶν ἔχω ἐπὶ τινι, *Dem.* χαλεπαίνει τινι, *id.*
Succenturio, ἀντικαθίστημι, *Plat.*
Successio, in officio, ἡ διαδοχὴ, *Isoc.* *Arist.* in hereditate, ἡ διαδοχή, ὅς, τὴ κληρῶν, *Plat.*
Successive, κατὰ διαδοχὴν, *Philo.* ἐκ διαδοχῆς, *Aristot.*
Successor, ὁ εἰσδοχόν, κ, in regno, βασιλείας, *Plut.* sio alicujus in hereditate, γίγνομαι τινι τ' κληρονομίας, *Isocr.*
Succensus, felix, ἡ εὐπραγία, *as, Dem.* infelix, ἡ δυσπραγία, *as, Soph.* succensu felici utor, εὐπραγίῳ, *Thuc.* infelici utor, δυσπραγίᾳ, *Plut.*
Succido, ἐποκόπτω, *Dion. Hal.*
Succido, ἐποκίπτω, sub aliquid, τινι, *Plut.*
Succidus, α, um, idem quod Succulentus.
Succiduus, α, um, ὁ κ' ἡ πλούσιος, κ.
Succincte, σιωπῶντας.
Succineus, α, um, ἀλάλινος, ἴνῃ, ἴον.
Succingo, ἐποζώννυμι, *Plut.*
Succino, ἐπάδα, *Lucian.*
Succinum, τὸ ἡλικρόν, κ, *Lucian.*
Succlamatio, τὸ ὑπεράνημα, ατ, *Plut.* ἡ ὑπεράνησις, *Isoc. Pal.*
Succlamor, ὑπερανία, *Pl. t.*
Succosus, α, um, f. Succulentus, α, um, ὁ κ' ἡ ἔρχυλος, κ, *Diof.* ὁ κ' ἡ πολύχυλος, κ, *id.*
Succresco, ἐπαφύομαι, ἀπαφύομαι, *Theophr.*
Succulentus, vide Succosus.
Succumbo, ὑπάρκειμαι, alicui, τινι, *Herodot.* ὑποκατακλινόμεναι τινι, *Plut.* *Isoc.* ἡτῶν εἰμι τῷ θυμῷ, *Aristot.* amoris, ἡτῶμαι ἔρατος, *Plut.* curis, καταπίπτωμαι ἐροῦσι, *Chrys.*
Succurro, βοηθία, alicui, τινι, *D. m.* ἔξαρχία τινι, *Xen.* morbo, ἐπικυρώσας νόσῳ, *id.* succurrit aliquid mihi, ὑπέρχεται τι ἐμοί, *Isocr.* ἔρχεται τι ἐμοί ἐπὶ γέν, *D. m.*
Succus, ὁ χυλός, ὅ, *Diof.* ὁ χυμός, ὅ, *Athen.*
Succullus, ὁ ὑποσηστός, ὅ.
Succutio, ὑποσπία.
Suctus, ἡ μεζούσις, *Isoc.* ἡ ἐμύζησις, *Isoc.* *Diof.*
Sucula, τὸ ὕδριον, κ, *Xen.* fucula, *Astrum.* αἱ ὕδατος, *an.* machina, τὰ κηλάνια, *an.* *Basil.*
Sudarium, τὸ καψιδράτιον, κ, *Poll.* τὸ σκιδάριον, κ, *N. T.*
Sudatio, ἡ ἰδρώσις, *Isoc.* *Al. Apbr.* ἡ ἰδρωσις, *Isoc.* *Aristot.*
Sudatorium, τὸ ὑπόκαυσον, κ.
Sudatorius, α, um, ἰδρωτικός, ἡ, ὄν, *Hippocr.*
Sudes, ὁ διασηνός, ἡ, *LXX.*
Sudo, ἰδῶν, sudorem sanguineum, ἰδρωτὰ

S U D S U I

αἱματόδω, *Aristot.* pedibus, ἰδρῶν ἀνάσας, *idem.*
 Sudor, ἡ ἰδρῶς, ἄτοϑ, *Aristot.* sine sudore, ἀνιδρωτί, *Lucian.* ἀνιδρῖτι, *Plato.*
 Sudum, τὸ αἶθριον, ε. ἡ αἶθρια, ας, *Aristot.*
 Suecco, ἐθίζομαι, *Xen.*
 Suetus, α, um, ὁ κ' ἡ ἰθὺς, ἄτοϑ, *Thuc.*
 Suffero, ὑποφέρω, aliquid facile, τὶ ῥάδιος, *Xen. Conf. Patior.*
 Sufficiens, ἀρκιὸς, ἡ, ὄν, *N. T.* ἱκανὲς, ἡ, ὄν, ad aliquid faciendum, ἀρκεῖν τι, *Xen.*
 SuffICIENTER, ἱερακύντας, *Isocr.* ἱκανῶς, *id.*
 SuffICIENTIA, ἡ ἱκανότης, ἅτος, *Plato.*
 Sufficio, ἀρκίζομαι, *Thuc.* alicui f. ad aliquid, διαρκία πρὸς τι, *Plut.* ἱερακύνω πρὸς f. εἰς τι, *Xen.* aliquem alicui, ὀφίσταμαι τινα εἰς τάξιν τινος, *Bud.* sufficit mihi, ἱερακεῖ μοι, *Xen.* ἀπαρκεῖ, *Dion. Hal.*
 Suffingo, σπρωγνύω, σπρωγνυῖδα.
 Suffimen f. Suffimentum, τὸ θυμίαμα, ατος, *Herodot.*
 Suffio, θυμιάω, aliquid, τὶ, *Herodot.* τινός, *Lucian.* ἐκθυμιάω, *Aristot.* ἐπθυμιάω, *Plut.* ὑπθυμιάω, *Diof.*
 Suffitio f. Suffitus, ἡ θυμίασις, ιας, *Diof.*
 Sufflumen, ἡ ἐποχλῶς, ιας, *Eustath.*
 Sufflamino, ἐποχλῶω.
 Sufflammo, ὑποκαίω, *Eustath.*
 Sufflo, ἐποφυσάω, φυσάω, aliquid, τὶ, *Plut.*
 Suffocatio, ὁ ἀνιγμός, ὃ, *Diof.* ἡ ἀνιξ, γός, *Hippocr.* τὸ ἀνίγμα, ατος, *Aristot.*
 Suffoco, ἀποπνίγω, aliquem, τινά, *Dem.* καταπνίγω, ἰγνέω, τὸ ἀψ, *Gal.* fame, λιμαρχεῖν, *Phil.*
 Suffodio, ὑπορύττω, *Lucian.*
 Suffragatio, ἡ φρεσφορία, ας.
 Suffragator, ὁ φρεστής, ὃ, ὁ φρεσφορέων, ὄν-
 τοϑ, *Lucian.* ὁ φρεσφορῶ, ε, *Them.*
 Suffragium, ἡ ψῆφοϑ, ε, *D. m.* fero, ψῆφον φέρω, *Lucian.* τιθίμαι, *Dem.* de aliquo, διαφύρω πρὶ τινῶ, *Isocr.* ferendi potesta-
 tem facere alicui, ψῆφον ἀναδιδόναι τινι, *Lucian.* διαχειροποιεῖν διδόναι τινι, *Plut.*
 suffragio alicuius rejectus, ἀποφρεσθῆς ὑ-
 πό τινῶ, *Dion. Hal.* meo scisco aliquid, φρερίζομαι τι, *Thuc.* meo absolvo, ἀπο-
 φρερίζομαι τινα, *idem.* aliquem damno, καταφρερίζομαι τινος, *Plat.* ob aliquid, τι-
 νός τι, *Xen.* confirmo, quod alter decrevit, ἐπφρερίζομαι τινι, *Lucian.* in suffragium mitto, ἐπιφρερίζω, *Thuc.*
 Suffrago, τὸ μεσικαῖον, ε, *Hippiatr.* suffra-
 gine laboro, *Cicero.* *Diof.*
 Suffragor, φρερίζομαι, *Thuc.* *Conf. Suffra-*
gium.
 Suffugio, ὑποφύγω, *Thuc.*
 Suffugium, ἡ καταφυγή, ἡς, *Isocr.*
 Suffulcio, ὑπερίδα, *Plut.*
 Suffumigo, ὑποκαπνίζω.
 Suffundo, ὑποχέω, *Plut.* aliquem pudore, δυνάμει τινα, *Plut.* καταδυνάμει τινα, *Lucian.*
 Suffuror, ὑπεκλίστα, *Pandect.* ἐκκλίστα, *Plut.*
 Suffusio, ἡ ἐπόχουσις, ιας.
 Suggesto, ὑποτίθημι, *Dion. Hal.* alicui ali-
 mentum, ὑπαρξίω τινὶ τ' τρεῖς, *Aristot.* verbo, συμβάλλω τινὶ λόγον, *Lycurg.* in
 memoriam, ὑπομνήσκω, aliquid, τινος, *He-*
rodian. τὶ, *Æschin.*
 Suggestus, τὸ βῆμα, ατος, *Plat.*
 Suggillatio, ὁ ὑπαπιασμός, ὃ, *Naz.*
 Suggillo, ὑπαπιδάω, i. e. detraho, καθυβρίζω
 τινά, *Plut.*
 Suggrunda f. Suggrundia, τὸ γῆσιον, ε, *Athen.*
 τὸ γῆσιον, ες, *LXX.*
 Suggrundatio, ἡ γῆσιουσις, ιας.
 Sugo, μύζω, calammum, κάλαμον, *Xenoph.*
 μύζω, *D. m.* mammas, θηλάζω μασθῆς,
LXX.
 Sui f. sui ipseus, ἑαυτῷ, ἡς, ὃ, *Dem.* αὐτῷ,
 ἡς, ὃ, *id.*
 Suile, ὁ κυρτός, ὃ, *Hem.*
 Suillus, α, um, ὕδατος, ἡ, ὄν, *Xen.* ὑδατός, ἡ,
 ὄν, caro, κρέας, *Poll.*

Sulcatim, κατ' αὐλάκας.
 Sulco, ἀνελκίζω, ἀλοκίζω, Aristoph.
 Sulcus, ἡ αὐλάξ, αὐλός, Philo.
 Sulphur, τὸ θείον, v, Diosc.
 Sulphureus, a, um, ὁ ἐκ τοῦ θείου, v, N.T.
 Sum, εἰμι, dives, πλούσιος, Dem. in imperio, γίγνομαι ἐν δυνάμει, idem, communis alicui, ὑπάρχω κοινός τινι, Aristot. maximum bonum alicujus, τυγχάνω μίσητον ἀγαθόν τινι, Plat. in Aegina, τυγχάνω ἀν' ἐν Αἰγίνῃ, Thuc. nudus, τυγχάνω ἀν' ὁ γυμνός, Lucian. benevolus alicui, ἔχω εὐνοίας πρὸς τινα, Xen. tali natura, ὅπως ἔχω φύσει, Herodian. sit ita, esto, εἴτω, Cl. Al.
 Sumen, τὸ ἕτρον, v, Xen. τὸ ἕθαρ, ατ, Plut.
 Summa, ἡ κορυφή, ἡς, sermonis, λόγος, Plat. ἡ ἀρχὴ τοῦ λόγου, Isocr. pecunie, τὸ κεφάλαιον ἀργυρίου, Dem. universa, τὸ συνπαν κεφάλαιον, id. κεφάλαιον πάντων, Isocr. in summa, ἐν κεφαλῇ, id.
 Summarium, ἡ ἐπιτομή, ἡς.
 Summates, οἱ ἀριστεί, αν.
 Summatim, ἐν κεφαλῇ, dicere, ἐπιπῶν, Dem. αὐτὸν εἰπὼν, Plato. ἐπὶ κεφαλῇ διέρχεται τι, Dem. Ἐκ τοῦ ποδῶν εἰς τὸ κεφάλαιον σοὶ πᾶσι ἱρῶ, Arist. Plut. 649.
 Summe, εἰς τὰ μέγιστα, εἰς ἄκρον, Dion. Hal. ὑπερβαλλόντως, Isocr. ἄκρως, Gal.
 Summitas, ἡ ἀκρότης, ητ, Plato. ἡ ἄκρη, ατ, Diosc.
 Summopere, μέγιστα, Dem. πᾶν, Isocr.
 Summus, a, um, ἄκρ, α, αν, medicus, ἰατρός, legislator, ἄκρ, νομοδότης, v, ὑψιστ, ἰσ, ἰσ, N.T. ad summum, ἔχατον, Dem.
 Sumo, λαμβάνω, aliquid, τι, Dem. aliquem belli præfidem, αἰρώμαι τινα ἱππεύτην τὸ πολέμῳ, Xen.
 Sumptio, ἡ λήψις, ἰατ, Lucian.
 Sumptuose, πολυτελῶς, Dem.
 Sumptuositas, ἡ πολυτέλεια, Isocr.
 Sumptuosus, a, um, ὁ ἐκ τοῦ πολυτελούς, ἰσ, Dem. δαπανηρὸς, α, αν, Xen. ὁ ἐκ τοῦ ἐυδπαν, v, Plut.
 Sumptus, ἡ δαπάνη, ητ, quotidianus, ἑήμερ, Plut. τὸ ἀνάστημα, τὸ καθ' ἡμέρας, Dem. supervacaneus & inanis, πλεονάζων καὶ μάταιος, idem, sumptum facio in aliquid, ἀναλίσκω ἢ ἀναλίσκομαι ἀναλώματα τινα εἰς τι, id. magnam, δαπάναν ἢ μικρὰς δαπάνας εἰς τι, id m, fero, sustineo, ὑποείρω ἀναλώματα, idem, subministrare, συνδίδωμι ἢ ἀναλώματα, idem, restituo alicui, ἀποδίδωμι τινι ἀναλώματα, idem, opus habere magno sumptu, ἀποδοῖναι πολλὰς δαπάνης, Dm. μεγάλης δαπάνης ἔδ, id. sublevare aliquem, ἀνυψοῦν τινα ἢ ἀναλώματα, id. propriis sumptibus, τίλυσιν ἰδίῃς, Dion. Hal.
 Suo, αἰσέομαι, rupta, τὰ διεργασμένα, Lucian. ῥάτω, Aristot.
 Supellex, τὰ ἐπιπλά, αν, Plut. τὰ ἑλκύν, αν, Dem. longe instructior, πολλὰ πλεον κατασκευά, id.
 Super, ἐπὶ, cum Gen. super quam steterunt, ἰσ ἡς ἰσταν, Dem. ὑπὲρ, cum Gen. super terram relictus amicus, ὑπὲρ γῆς καταλειμένος οἷός, Lucian. super Aegyptum esse, ὑπὲρ Αἰγύπτου ἔδ, Thuc. super caput, ὑπὲρ κεφαλῆς, Hom. in Compositione quando idem significat, quod p. ere-ria five infuper, reddi solet per ὅπ, quando vero idem notat, quod super aliud, effertur per ὑπὲρ, v. g. superaggero, ἰ. e. p. areca, five infuper aggero, ἰ. e. superius, superfluo, ἰ. e. super aliud fluo, ὑπερβῶ.
 Superbe, ὑπερφανῶς, Dem. ὑπερπληθῶς, incedo, βαίνω, Lucian.
 Superbia, ἡ ὑπερφανία, ατ, Dem. ὁ ὑπερφανός, ατ, id. ὁ ὕψους, v, Isocr. ἡ γαυρότης, ητ, Plut. ἡ ἀλαζονεία, Dem.
 Superbio, ἀλαζονεύομαι, Isocr. & gloriæ mihi aliquid duco, ἐμυώνομαι καὶ μέγα φρονέω ὅτι τι, id. ἐπαίρομαι ὅτι τι, Xen.

Superbus, a, um, ὁ ἐκ τοῦ ὑπερφανῶς, v, homo, ἀνθρώπος, Dem. sermo, λόγος, id. ὑπερπληθῶς, ἡ, αν, & primas sibi vendicans, καὶ πλεονεκτικὸς, Isocr. μεγαφρονῶν, ἔσ, ἔν, & magniloquus, καὶ μέγα φημιζῶν, Dem. τιτοφυρόμενος, ἔν, ἔν, ali qua re, ὅτι τι, Lucian.
 Supercilium, ἡ ὀφρὺς, ἰσ, Luian. ἰ. e. superbia, ἡ ὑπερφανία, ατ, Dem.
 Superficiarius, a, um, ἐπιπληθῶς, αἰα, αἰον.
 Superficies, ἡ ἐπιπλοή, ἡς, Lucian. ἡ ἐπιφάνεια, ατ, Strabo.
 Superfluitas, ἡ πλεονασία, ατ, N.T. Conf. Abundantia.
 Superfluo, πλεονάζω, N.T. Conf. Abundo.
 Superfluous, a, um, πλεονάζων, ἡ, αν, Herodian. Conf. Nimis.
 Superfundo, ὑπερβῶ, Plut.
 Supergradior, ὑπερβαίνω, Herodot.
 Superhumeralis, ἡ ἐπ' αὐτῶν, ἰσ, Herodot.
 Superinductio, ἡ ἐπεστροφή, ἡς, N.T.
 Superinduco, ἐπιστρέφω, Ath. n.
 Superinduo, ἐπιδύνομαι, Plut.
 Superinfilio, ἐπισπινδύω, equis, τὰς ἱπποῖς, Herodian.
 Superior, ἀνώτερος, ἰρα, ἰρον, ὑπέρτερος, ἰρα, ἰρον, Plut. superiori anno, αἰρώσει, Dion. Hal. tempore, τῷ ἀνώτερον χρόνῳ, Dem. superiores hostibus erimus, κρείττονε ἢ ἡμῶν ἐσόμεθα, Dion. Hal.
 Superliminare, τὸ ὑπὲρθυρον, v, Plut.
 Superne, ἀνωθεν, Herodot.
 Supernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἀνωθεν, ὁ, ἡ, τὸ ὄνα, Xen.
 Supero, ὑπερβαίνω, Herodot. aliquem, κρατῶ τινός, Isocr. aliquid, ἐπικρατῶ τι, id. Conf. Vinco, item Antecello.
 Superfedeo, ἐπὶ ἔχω, aliqua re, πρὸς τι, Lucian. παύομαι τινός, Dem.
 Superstes, ὁν καὶ ζῶν, Dem. ὁ ἐπὶ ἔχων, ὅτι, Lucian. ὁ πρὸς, ὅτι, Dion. Hal. fum, πρὸς ἑαυτῷ, N.T. ἐπὶ ὄν, Plato.
 Superstitio, ἡ ἐκδιδωρική, ατ, N.T. ἡ δεσιδαίμων διδασίς, Diod. Sic. ἡ ὁπλία, ατ, Dion. Hal.
 Superstitiose, δεσιδαίμωνως, Philo.
 Superstitiosus, a, um, ὁ ἐκ τοῦ δεσιδαίμονος, ὅτι, Nax. ὁ ἐκ τοῦ κατιδάλλου, v, N.T. αἰετῶς, ἡ, αν, τὰ θεία, Philostr. fum, δεσιδαίμωνως, in aliqua re, πρὸς τι, Philo.
 Supersto, ἰσ, αἰα, αἰον, Plut.
 Superstruo, ἐπιτιθεσθῆναι, super aliquid, ἐπὶ τι, N.T. ἐπὶ τινι, ibid.
 Superfum, πρὸς ἑαυτῷ, multum alicui, πολλὸν τινι, Dem. πλεονάζομαι, ex aliquibus, ἐκ τιναν, Dem. argentum quod superest, τὸ ἀργύριον πλεονάζον, Isocr.
 Supervacaneus, a, um, f. Supervacuum, a, um, μάταιος, αἰα, αἰον, Dem. ὁ ἐκ τοῦ πλεονάζοντος, v, Plut.
 Supervenio, ἐπέρχομαι, πρὸς τυχόν, Xen.
 Supers, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ὄνα, Xen. superior, ἀνώτερος, ἰρα, ἰρον, ἀνωτερικός, ἡ, αν, Gal. supremus, a, um, ἀνώτατος, ἡ, αν, ὁ, ἡ, τὸ ἀνατόνω, superiore tempore, ἐπὶ τῷ ἀνωτέρω χρόνῳ, Isocr.
 Supino, ὁ ὑπὲρ, ἰσ, Lucian.
 Supire, βρόδω, Isocr.
 Supinitas, ἡ ἐπὶ ὄν, ητ, Th opbr.
 Supino, ὁ ὑπὲρ, Diosc. ἐξοπλίζω, Lucian.
 Supinus, a, um, ὁ ὑπὲρ, ἰα, αν, Lucian. fum, ὑπὲρ ἔχων, Herodian. ἰ. e. segnis, ὁ ἐκ τοῦ βροδῶντος, v, Dm.
 Supjar, ὁ ἐκ τοῦ πρὸς, v, Polyb.
 Supparus, τὰ πρὸς ἑαυτῷ, α.
 Suppedatio, ἡ ἐπὶ ἔχων, ατ, Polyb. ἡ ἐπὶ χορηγία, ατ, N.T.
 Suppedito, ἐπικρατῶ, alimentum alicui, τὸ τροφὸν τινι, Aristot. pecuniam, χορηγίαν τινι χρήματα, Isocr. aliquid, ἐκπρὶζω τι, Plat.
 Suppetia, ἡ ἐπικυρία, ατ, Xenoph. Conf. Auxilium.
 Suppeto, ἀμύνω, Plato.
 Supplanto, ὑποσπινδύω, aliquem, τινά, Phil. πρὸς τινά, LXX.
 Supplementum, τὸ ἀπλήρωμα, ατ, Aristot.

Suppleo, πληρῶν, quod deest, τὸ ἐκπληρῶν, Xen. ἀναπληρῶν, τι, Plat. aliquid aliquo, ἐμπλήρωμι τι τινός, Xen.
 Supplex, ὁ ἐκπληρῶν, v, Xen. ἐκπληρῶν, ἰα, αν, Plut.
 Supplicatio, ἡ ἐκπληρῶν, ἰατ, Dem. ἡ ἐκπληρῶν, ατ, id. ἐκπληρῶν, ατ, id.
 Suppliciter, μεθ' ἐκπληρῶν.
 Supplicium, ἡ ἐκπληρῶν, ατ, Dem. ἰ. e. pæna, ὁ κολασμός, ἡ, Plut. ἡ ζημία, ατ, Dem. summum, δίκην ἐχέτω, ητ, idem, constituo alicui, τιμωρίαν ποιεῖν τινι, Dem. capite statuo, θανάτον τινι ζημίαν τάττω, idem, impono alicui, ἐπιτίθημι τινι, idem, addicio supplicio aliquem, λαμβάνω δίκην παρὰ τινός, idem, τιμωρίαν τινά κολάζω, idem, addicio, ὑπὲρ ἔχω δίκην, id. traho ad supplicium, ἄγω τινά ὅτι θανάτω, Acl.
 Supplico, ἐκπληρῶν, Deo, & θεῷ, Xen. pro aliquo, ὑπὲρ τινός, Dem. alicui, ἐκπληρῶν ποιεῖν τινι, Plato.
 Supplodo, ὑποκαρτεῖν.
 Suppono, ὑποβάλλω, aliquem alicui, τινά τινι, Lucian. Conf. Subjicio.
 Supporto, ὑπὲρ ἔχω.
 Supprimo, ὑποπνίγω, orationem, ἀφανίζω λόγον, Dem.
 Suppuratio, ἡ ἐμπύκνισις, εως, Hippocr. ἡ διαπύκνισις, εως, id.
 Suppuratus, a, um, ὁ ἐκ τοῦ ἐμπύκνους, v, ὁ ἐκ τοῦ ἐμπύκνους, v, Plut. ὁ ἐκ τοῦ διαπύκνους, v, Hipp.
 Suppuro, διαπύκνω. Gal. ἐκπύκνω, Diosc.
 Supputatio, ὁ λογισμός, ὅ, Dion. Hal.
 Supputo, ὑποκαρτεῖν, ἰ. e. computo, λογίζομαι, Plut.
 Supra, ὑπὲρ, terram grando constitit, γῆς χελάζα (ὡς ἔστι), Xen. modum laudare, ὑπερβαλλόντως ἐπαινεῖν ποιεῖν, Dem. captum humanum, ὑπὲρ ἡμῶν, Plut. sexaginta annos natus, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονώς, Dem. vires, ὑπὲρ δυνάμει, Dem. quam dici potest, πέρα τῷ λόγῳ, modum, πέρα τῷ μέτρῳ, Dem. trecenta corpora perdere, ὑπὲρ ἑκατὸν σώματα, ἡ τριακῆστις σώματα, Plut.
 Supremus, a, um, ὑπέρτατος, ὅτι, ατ, Plut. Conf. Summus.
 Sura, ἡ γαστρικὴ νόσος, ατ, Poll. ἡ κύρα, ατ, Lucian.
 Surcularis, e, ὁ ἐκ τοῦ φρυγανιζέου, v.
 Surculo, φρυγανίζω.
 Surculofus, a, um, ὁ ἐκ τοῦ φρυγανιζέου, ἰσ, Diosc.
 Surculus, ὁ κλαδίσκος, v, ἡ παραφυάς, αἰα, Theophr.
 Surdaster, ὁ ἐκ τοῦ ὑποκαρτεῖν, v, Aristot.
 Surdesco, ἐκκαρτεῖν, Lucian.
 Surditas, ἡ κωφότης, ητ, Dem.
 Surdus, a, um, κωφός, ἡ, αν, Aristot. surdum reddo, ἐκκαρτεῖν, Lucian.
 Surgo, ἐξανίσταμαι, LXX. ὀνίσταμαι, Dem. de sella, ἐκπνέομαι ἢ θάνατον, Aristot. ὅτι ἔδ, Xen.
 Surreptitius, a, um, ὁ ἐκ τοῦ ἐκπληρῶντος, v.
 Surrigo, ἐξανίσταμαι, Dem.
 Surripio, ἐκπληρῶν, Aristot.
 Surrogo, ἀντικαθίσταμαι. Conf. Substitutio.
 Sursum, ἄνω, & deorsum, καὶ κάτω, Dem. fluo, ἄνω τὸ ὑποκαρτεῖν, id.
 Sus, ὁ vel ἡ κύς, κύων, Plut. ὁ vel ἡ ὄν, ἡς, Xen.
 Susceptio, ἡ ἐκπληρῶν, ητ, Dem.
 Susceptor, ὁ ἐκπληρῶν, ἡς, ὁ ἀντικαθίσταται, ὅ, LXX.
 Suscipio, ἐκπληρῶν, aliquem, τινά, Dem. exsulem, ἀποσπινδύω φυχῶν, id. bellum, ἀναίρωμαι πόλεον, Plato. inimicitiam propter aliquid, ἐχθρῶν ὑπὲρ τινός, Dem. negotium, ἀντικαθίσταμαι τὸ ἀπὸ ζήτητος, idem, ὑπὲρ ἔχω ἀπὸ ζήτητος, idem, ἔργον, Plat. laborem, ἐκπληρῶν ποιεῖν, Xen. periculum, κινδύνον, id. hospitio aliquem, ἐνίσχω τινά, Dem. liberos ex aliqua, ἀναίρωμαι παῖδας ἐκ τινός, Plut.
 Suscitabulum, τὸ ἀρκατῆριον, v, Xen.

SUS SUT

Suscitatio, ἡ ἐγείρωσις, δακ, N. T.
 Suscito, ἐγείρω, aliquid, τί, Tbus. ἀνυγίρω
 τι, Dem.
 Suspectio, ἡ ἀνακρίσις, εως, τὸ ἀνακρίναι,
 ατ, Xen.
 Suspecto, ἀνακρίνω, in coelum, εἰς ὕραν,
 Xen.
 Suspectus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑποπτός, u, Tbus.
 sum, ὑποψίαν ἔχω, Dem.
 Suspectus, us, idem quod Suspectio.
 Suspendium, τὸ αἰσώματα, ατ, supplicium,
 ἡ ἀνασταύρωσις, εως, ἡ ἀρχή, u, Dion.
 Hal. suspendio finio vitam, ἀναρτῶν ἱμαυ-
 τὴν, Lucian. ἀπύχομαι, Plut. κρεμάω ἱ-
 μαυτήν, Lucian.
 Suspendo, αἰσώω, Dem. aliquid ex aliquo,
 κρεμάω τι ἐκ τινός, Aristot. in templo
 aliquid, ἀνατίθωμι τι, id. laqueo, ἀναρτῶ
 τινα βρόχῳ, Herodian. ex arbore, κρεμάω
 τινὰ ἐν δένδρῳ, Lucian. rem, i. e. differo,
 ἀνακρίνω τι, Dem.
 Suspendio, ἡ αἰσώσις, εως, Gal. ὁ κρεμασμένος,
 u, Hippocr.
 Suspendus, a, um, κρεμαστός, ἡ, ὄν, Plut.
 ὁ καὶ ἡ ἐκκρεμὴς, ἰ, Herodian. animo,
 ὁ καὶ ἡ μετάνοια, u, Dem. sum, ἱκανοκρί-
 νωμαι, Aristot. de aliquo, ἐκκρεμάνωμαι
 τινός, Herodian. super aliquid, ἐκκρεμάνω-
 μαί τι, Plut. sum, i. e. ambigo, ἀπαρ-
 τώμα, Dem. ἀμφιγνώσκω, id.
 Suspica, ὁ ὑπόπτης, u, ὁ καὶ ἡ ταχύποπλος,
 u, Aristot.
 Suspicio, ἀνακρίνω, in coelum, εἰς ὕραν,
 Xen. aliquem ob aliquid, θαυμάζω τινὰ
 ὅτι τι, id. ἀγαμῶ τινὰ τινός, id. τινός
 τινός, Dem. i. e. suspectum habeo, ὑ-
 ποψίαν τινὰ, Liban.
 Suspicio, onis, ἡ ὑποψία, ατ, Tbus. τὸ ὑ-
 ποψίαν, u, id. ἡ ὑπόληψις, εως, Dem. ἡ
 ὑπόνοια, ατ, id. suspicionem concipio con-
 tra aliquem, ὑποψίαν λαμβάνω κατὰ τι-
 νός, id. moveo, αἰσώωμαι ὑπόληψιν, id.
 falsam comminor, ὑπόνοιαν φέδω ὅτι
 φέρω, id. removeo longissime a me, ἱμαυ-
 τὸν ὡς ἀπὸ τῶν αἰσώωμαι τὴν ὑπόψιαν,
 Isocr. in suspicionem venio, ἀπειπίπλω ὑ-
 πόψιαν, Plut. εἰς ὑπόψιαν ἐμπίπλω, id. ad-
 ducō aliquem, εἰς ὑπόψιαν ἱμαυρῶ τινὰ,
 Plut.
 Suspiciōse, ὑπόπτης, Dem.
 Suspiciōsus, a, um, ὁ καὶ ἡ ταχύποπλος, u,
 Plato, erga aliquem, ὑπόπτης ἔχων, ατ,
 u, αἰετὶς τινα, Dem. in omnes, ὑπόπτης ὢν
 εἰς πάντας, Aelian.
 Suspico, ὑποψιάω, aliquid, τί, Plato, nihil
 mali de aliquo, ὑπονοῶ ὅτι κακὸν πρὸς
 ἀνδρὸς χρηστῷ, Epictet.
 Suspiciōsus, a, um, ἀδυσματικός, ἡ, ὄν, Gal.
 Suspiciōsus, τὸ ἀδύσμα, ατ, Gal. i. e. ge-
 mitus, ὁ σιγαλμός, u, Plut. altum ducō,
 μέγα σιγάζω, Dem.
 Suspiro, σιγάζω, Dem. ob aliquid, σίγα ὅτι
 τι, id.
 Sufque deque habeo aliquid, ἀδιαφορῶ ὅτι
 τι, Laert.
 Sufentatio, ἡ ἀνοχή, u, Aristot. i. e. nutri-
 tio, ἡ τροφή, u, id.
 Sufento, ἀνίσχω, Aristot.
 Sufineo, ἀνίσχω, coelum & terram, ὕραν καὶ
 γῆν, Paus. fortiter periculum, ὑμάρτως ὑ-
 πέρβην κινδύνον, Dem. labores, αἰετὶς, Is-
 OCR

SUT TAB

Sutrina, τὸ σκυτῆρον, u.
 Sutura, ἡ ῥαφή, u, capitis, κεφαλῆς, Plato.
 Suus, ὁ, ἡ, τὸ αὐτοῦ, u, Dem. ὁ, ἡ, τὸ
 αὐτοῦ, u, u, id. regionem dicit suam esse,
 χάραν φασὶ αὐτοῦ εἶναι, id. me plurimi fe-
 cit inter amicos suos, ἐπὶ αὐτῷ πλείους
 ἐποιεῖτο ἢ αὐτῷ φίλων, id. σφίτερος, ἱρα-
 τρον (quatenus quid plurimum est) ad su-
 os socios, πρὸς τὸς σφίτερος συμμαχίας,
 Tbus.
 Sycophanta, ὁ Συκοφάντης, u, Dem.
 Sycophantia, ἡ Συκοφαντία, ατ, Dem.
 Sycophantor, Συκοφαντίας, Dem.
 Syllaba, ἡ συλλαβή, u, Lucian. syllabas con-
 necito, συλλαβίζω, id.
 Syllogismus, ὁ συλλογισμός, u, Aristot.
 Sylva, ὁ δρυμός, u, Strabo, ἡ ὕλη, u, Xen.
 Sylvaticus, a, um, ὡλετός, αἶα, αἶν.
 Sylvesco, ὡλεομαι, Epith. ξυλομαινέω, The-
 ophr.
 Sylvester f. Sylvestris, e, ὄρεος, a, u, Bas.
 Sylvosus, a, um, ὁ καὶ ἡ δρυμάδης, εως, ὁ καὶ ἡ
 ὡλετός, u, Xen.
 Sylvela, τὸ δρυμίδιον, u.
 Symbola, ἡ Συμβολή, u, Plut. symbolam
 colligo, ἱκανίζω, confecto, Συμβολίζω.
 Symbolum, τὸ Συμβόλον, u, Plut.
 Symmetria, ἡ Συμμετρία, ατ, Aristot.
 Sympathia, ἡ Συμπάθεια, ατ, Gal.
 Symphonia, ἡ Συμφωνία, ατ, Plut.
 Synagoga, ἡ Συναγωγή, u, N. T.
 Syngrapha, ἡ Συγγραφή, u, Tbus.
 Synodus, ἡ Σύνοδος, u, Isocr.
 Synopsis, ἡ Σύνοψις, εως, Polyb.
 Syrma, τὸ Σύρμα, ατ, Pol.

T

Tabanus, ὁ vel ἡ μέλας, ωτ, Lucian.
 ὁ εἰς, u, Aristot.
 Tabeo, μαρῶν, aliquem, τινὰ, Aristot.
 Tabeo, μαρῶν, Plut.
 Tabella, τὸ πινάκιον, u, Aristot. ἡ πινάκις,
 ἰ, Aelian. τὸ πινάκιον, u, N. T.
 Tabellarius, ὁ γραμματεὺς, u, Polyb. ὁ
 γραμματεὺς, u, Plut.
 Tabeo, τίκτωμαι.
 Taberna, τὸ οἶκον, ατ, i. e. diverso-
 rium, τὸ καπηλεῖον, u, Synes. i. e. officina,
 τὸ ἐργαστήριον, u, Plato, argentaria, τὸ ἀρ-
 γυροπρακτεῖον, u, Harpocraz. libraria, τὸ
 βιβλιοπαιτεῖον, u, carnaria, τὸ κριαπτεῖον,
 u, Plut.
 Tabernaculum, ἡ Τάβη, u, Dem. erigo,
 Τάβη, id.
 Tabernarius, ὁ καπηλός, u, Lucian.
 Tabes, ἡ εἰσότης, εως, Gal. ἡ φθίσις, u, id.
 ὁ μαρῶν, u, Aret. tabe laboro, εἰ-
 σίσ, Aristot. laborans, ὁ φθισκός, u,
 Plut.
 Tabeo, φθίω, Plut.
 Tabidus, a, um, εἰσικός, ἡ, ὄν, τακίος,
 ὁ, ὄν, Lucian.
 Tablinum, ἡ πινάκεια, u, τὸ γραμματι-
 στικόν, u, Dem. Emp.
 Tabula, ὁ πινάξ, ατ, Dem. τὸ γραμμα-
 τικόν, u, idem, τὸ γραμματικόν, u, id.
 cerata, ἡ μελίσση, u, id. lata, ἡ πλάτος, α-
 τ, u, Lucian. calculatoria, τὸ ἀλκυον, u,
 Polyb. tabulae novae, ἀπαρχαὶ χρημάτων, Plu-
 expensu, ἀπολογισμοὶ ἢ ἀναλογισμοί, ta-
 bulas confcribo f. conficio, συγρῶ γραμ-
 ματικῶν, Dem. resigno f. aperio, γραμμα-
 τικῶν ἀνοίγω, id. corrumpo, διαφθείρω γραμ-
 ματικῶν, id. adultero, γραμματικῶν με-
 ταγράφα, id. in tabula scribo, γράφω τι
 ἐν γραμματικῇ, idem, γράφω ἐν πινάκι, id.
 ἐν μελίσσῃ, id.
 Tabularis, e, ὁ καὶ ἡ πινάκων, εως, Aristot.
 Tabularium, idem quod Tablinum.
 Tabulatio, ἡ πινάκωσις, εως, ἡ πινάκωσις, εως,
 Plut.
 Tabulatum, τὸ πινάκιον, ατ, ἡ πινά-
 κωσις, εως, Plut.
 Tabum, τὸ λυθρον, u, Lucian.

TAC TAN

Taceo, σιωπῶ, Dem. Conf. Silco.
 Tacite, σιγῇ, Plato.
 Taciturnitas, ἡ σιωπή, u, Dem. Conf. Si-
 lentium.
 Taciturnus, a, um, σιωπαλὴς, ἡ, ὄν, Plut.
 Tacitus, a, um, σιωπῶν, ὡσα, ὡν, Dem.
 Tactio, ἡ ἀφίσις, εως, Aristot.
 Tactus, ἡ ἀφή, u, Plato.
 Tædet me, ἀχθεμαι, alicujus rei, τινός, Plut.
 τι, Aristot. ὅτι τι, Xen. ὡς τινός,
 Plato, hoc facere, ὅτι τοιοῦτον, Xen.
 Tædiōsus, a, um, ἀχθετός, ἡ, ὄν, Xen.
 Tædium, τὸ ἀχθος, εως, Xen. ἡ ἀκαθία, ατ,
 Dem. Conf. Fastidium.
 Tænia, ἡ ταινία, ατ, Plut.
 Tæniola, τὸ ταινίδιον, u, Poll.
 Talaria, τὰ πιδίδια, ατ.
 Talaris, e, ὁ καὶ ἡ ποδῆρες, εως, Hesych.
 Talentum, τὸ τάλαντον, u, Dem. æquans,
 τάλανταί, αἶα, αἶον, Aristot.
 Talio, ἡ ἀμοιβή, u, Lucian.
 Talis, e, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, natura
 & virtute, ὡς τὸ φύσιν καὶ ἀρετῇ, Isocr.
 qualis, τοιοῦτος, εἰς, nihil committens,
 quale tu, μηδὲν τοιοῦτον κατεργασάμενος,
 εἰς σὺ, Isocr. talem me præbebo, qualena
 me ante præbui, παρίσω τοιοῦτον ἑμαυτὸν,
 ὡς πρὶν ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, id. qua-
 lis, τοιοῦτος, ὅποιος, Aeschin. τοιοῦτος, ὅποιος
 τις, id.
 Taliter, τοιοῦτως, τοιαύτως.
 Talitrum, ὁ κόνδυλος, u, Dem.
 Talpa, ὁ ἀσφάλαις, αλός, Gal. ὁ σπλάγ-
 ακος, Cl. Al.
 Talus, τὸ σφυρὸν, u, Diof. ὁ ἀσφάλαις, u,
 Xen. talis ludō, ἀσφαλῶναι παίζω, Plut.
 ἀσφαλῶναι, Aelian. talorum lusus, ἡ ἀσφα-
 λῶναις, εως, Aristot.
 Tam, ὡς, ingratulus es, ἀχάρις εἶ, Dem.
 tam grandia peccare, τὴν κακίαν τὴν μέ-
 γιστον ἐξαμαρτάνειν, Isocr. tam de com-
 munitibus, quam de suis sollicitum esse, ἡ-
 μῖν ἐπὶ κοινῶν, ὡς πρὶν ἢ ἐπὶ ἰδίων με-
 λητέων, id. tam noxium est cervis, quam
 hominibus, ἡλίως τοιοῦτον ἐστὶ κακόν, ὅσον
 καὶ ἀνθρώποις, Aelian.
 Tandum, τὸ οὐδὲν, sunt, quamdiu, εἰς ἡμέ-
 ραν, Aristot. sit in vinculis, dum solverit,
 δεδεδωκεν τῶν, εως ἂν ἐλύσῃ, Dem. vixit,
 ut, τοσάτον χρόνον ζῆναι, ὡς, Isocr.
 Tamen, ἐμοί, Isocr. Conf. Et.
 Tamen, κἂν, Dem. Conf. Et.
 Tandem, ὡς πρὶν, Dem. ad vos veniet, τὴν ἀ-
 γῆν ἐξ ἡμῶν, id. τέλος, Dion. Hal.
 aliquando, ὅταν ποτὶ, id. ὅτε ποτὶ, id. ta-
 men, τέλος δ' ὅν, id. quid tandem? τὸ
 πῶς δ' ὅν; Plato.
 Tango, ἀπτομαι, aliquid, τινός, Aristot. κα-
 θέτομαι τινός, Plut. θίγω τινός, Plato
 τι, id.
 Tantillus, a, um, σμικρὸς ὄντος, ne tantil-
 lum quidem, ὡς γὰρ, Dem.
 Tantisper, μέχρι, est amicus, dum confe-
 quatur, ὡς τοχὴν φίλος ἐστὶ, Dem. memo-
 res sunt, dum dicuntur, μέχρι τῶν μνη-
 μονεύοντων, μέχρις ἂν βῇ, id. Conf.
 Donec.
 Tanto, τοσάτον, meliores, quanto honora-
 tiores, βελτίους, ὡς πρὶν τὰς τιμὰς μείζους,
 Isocr. magis imperiti, quanto minus, το-
 σάτον μᾶλλον εἰ ἀπειροί, ὡς πρὶν, Dem.
 Tantopere, ὡς, Dem. τοσάτον, id.
 Tantus, a, um, τὸ μέγιστος, ὡς πρὶν, ca-
 lamitas irruo, τὴν κακίαν συμφορὰν ἐπι-
 τίσσω, Isocr. tantæ calamitates, τοσάται
 τὸ μέγιστος συμφοραί, Dem. quantus, το-
 σάτον τὸ μέγιστος, ὡς πρὶν, Isocr. τοσάτον,
 ὡς πρὶν, idem, τὸ μέγιστος, ἡλίως, Demosth.
 τοσάτος, ὄντος, idem, talis tantusque, τα-
 λαντικὸς καὶ τὸ μέγιστος, idem, tantum abest,
 ut ego faciam, τοσάτον ἀπέχω ἀπὸ ἐμοῦ, Is-
 OCR

TER TES

Tergo, *Σμαχω*, aliquem, *τινός*, *Lucian.*
Tergiverfatio, ὁ *εἰρηή*, *νε*, *Aristoph.* i. e. *timor*, ὁ *ἐκλῆ*, *κ*, *Dem.* i. e. *excusatio*, ἡ *πρόστασις*, *αὐς*, *id.*
Tergiverfor, *νοτίζω*, *Poll.* i. e. *nolo*, ἀπαδύομαι, *Dem.*
Tergo, idem quod *Tergeo*.
Tergum, ὁ *νῶτ*, *ν*, *plur.* τὰ *νῶτα*, *ων*, *Xen.* *verto*, τὰ *νῶτα* ὀπιστρέφα, *Lucian.*
a tergo, *κατόπιον*, *Plato.* ὀξέπιον, *Plut.*
Conf. *Deorum*.
Tergus, τὸ *δέρμα*, *ατ*, τὸ *κύτ*, *ε*, *Plato.*
Termes, τὸ *θάλ*, *ἐγκαρτεν*.
Terminatio, ὁ *εἰρημός*, *ῥ*, *Aristot.* *vocis*, ἡ *κατάληξις*, *ας*.
Termino, *ὀρίζω*, *Aristot.* Conf. *Finis*.
Terminus, ὁ *ὅρ*, *ν*, *Dem.* τὸ *ὅριον*, *ν*, *Xen.* *malorum*, *πῶνων* *λῆξις*, *Plato.* Conf. *Finis*, item *Limes*.
Ternarius, *sc.* *numerus*, *f.* *Ternio*, ἡ *τριάς*, *ἀδ*.
Terni, *π*, *α*, ὁ *κ* ἡ *Συντρίς*, *ων*, *Lucian.*
Tero, *τρίβω*, aliquid manu, τὴ *χειρὶ*, *Diof.* *tempus*, *διατρίβω* *χρόνον*, *Xen.*
Terra, ἡ *γῆ*, *γῆς*, *Dem.* *habitabilis* *f.* *Orbis* *terrarum*, ἡ *οἰκουμένη*, *νε*, *id.* ἡ *περιοδ*, *τ* *γῆς*, *id.* *ἅπανα* *γῆ* *κ*, *θάλασσα*, *id.*
Terraemotus, ὁ *σεισμός*, *ς*, *Herodian.* *τ* *γῆς*, *id.*
Terrefacio, *φοβίζω*, *LXX.*
Terrenus, *α*, *um*, *f.* *Terrestis*, *ε*, ὁ *κ* ἡ *γῆ*, *ων*, *Plato.*
Terreo, *ροβίω*, aliquem, *τινός*, *Dem.* *εὐροβίω* *τινός*, *Ijor.* *παράτω* *τινός*, *Dem.* *καταπίπτω* *τινός*, *id.*
Terrestris, vide *Terrenus*.
Terribilis, *ε*, *φοβδός*, *ἀ*, ὁ, *alicui*, *τινί*, *Demofth.*
Terribiliter, *φοβδᾶς*.
Terriculum, τὸ *ρόδιτρον*, *ν*, *N.T.*
Terrifico, *ροβίω*, *Dem.*
Terrificus, *α*, *um*, *φοβρός*, *ἀ*, ὁ, *Dem.*
Terrigena, ὁ *κ* ἡ *γῆ*, *ων*, *εἶ*, *LXX.*
Territo, *παράσω*, *Dem.* Conf. *Terreo*.
Territorium, τὸ *χωρίον*, *ν*, *Xen.*
Terror, ὁ *ρόβ*, *ν*, *Dem.* Conf. *Metus*.
Tertianus, *α*, *um*, *τριταῖος*, *αῖα*, *αῖον*, *febris*, *συντρίς*, *Diof.*
Tertio, *τριαυά*, *LXX.* *τριαυά*, *id.*
Tertio, *Adv.* *τρίτον*, *τρίτως*, *ποτρίτον*, *Demofth.*
Tertius, *α*, *um*, *τρίτ*, *ν*, *ον*, *Plato.*
Tessella *f.* *Tesserula*, ὁ *κῶσις*, *ν*, *pavimenti*, ὁ *ἀεακίς*, *ν*, *Athen.*
Tessera, ὁ *κῶς*, *ν*, *militaris*, τὸ *ζῶμα*, *ατ*, *Herodian.* *ludo* *tesseris*, *κῶσῶ*, *Plut.*
Testa, ὁ *κέραμ*, *ν*, *Plut.* τὸ *ὄσρακον*, *ν*, *id.*
Testaceus, *α*, *um*, ὁ *κ* ἡ *ὄσρακῶς*, *εἶ*, *Diof.* *ὄσρακῶν*, *ὄν*, *ινον*, *νας*, *κῶσ*, *N.T.*
Testamentum, ἡ *διαθήκη*, *νε*, *Dem.* *inofficium* *f.* *non recte factum*, *ν* *καλῶς* *f.* *ὀρθῶς* *ἔχοντα*, *id.*, *commentatitium*, *κατεσκεύασμα*, *id.*, *fallum*, *ψθδῆς*, *id.*, *facio*, *διαθήκην* *ποιῶμαι*, *id.*, *condo*, *διατίθωμαι*, *id.*, *scribo*, *conscribo*, *γράφω*, *id.*, *fieri*, *γίγνημι*, *id.*, *obsigno*, *σημαίνωμαι*, *id.*, *relinquo*, *καταλείπω*, *id.*, *adferro*, *σπείρω*, *id.*, *profero*, *ἐκφοίω*, *id.*, *aperio*, *ἀνοίζω*, *id.*, *ratum* *esse*, *κυρίαν* *ἔῃ*, *id.*, *irritum* *esse*, *ἄκυρον* *ἔῃ*, *id.*, *ratum* *habeo*, *διαθήκην* *ἔμμελλω*, *Dem.*
Testatio, ἡ *μαρτυρία*, *ας*, *Dem.*
Testator, ὁ *διαθίσκων*, *ν*, *Dem.* ὁ *διατίθων*, *ν*, *id.*
Testeus, *α*, *um*, *id.* *quod* *Testaceus*.
Testificatio, ἡ *ἐκμαρτυρία*, *ας*, *Dem.*
Testificor, *διαμαρτυρέω*, *fallum*, *ψδδῆ*, *Dem.* *palam*, *διαρρήδιον* *μαρτυρέω*, *id.*
Testimonium, ἡ *μαρτυρία*, *ας*, *Dem.* ἡ *ἐκμαρτυρία*, *ας*, *id.*, *magnum* *&* *illustre*, *μεγάλῃ* *κ*, *σπουδαίως*, *id.*, *amplum*, *εὐ*

T E S T I M

*μυρίσθαι, idem, firmissimum, ἰχυροτάτην, idem, exhibeo de aliquo, μαρτυρίαν παρ-
 ἔχων παρά τινος, Dem. profero alicujus rei, ὑμνάζομαι τινι, id. dicere, μαρ-
 τυρέν, id.*
*Testis, ὁ μάρτυρ, ὑπο, Dem. ὁ μαρτυρῶν, ὄντι, idem, testes comparare, μάρτυρας παρασχοῦν, idem, aliquos facere, ποι-
 εῖν τινάς τινι, id. vocare, citare, κα-
 λῆν τινάς τινι, id. multos adhibeo, πα-
 ραλαμβάνω πολλούς, idem, designare, ἀπο-
 δεκνύναι, id. adduco, παρήγω, id. esse, εἶναι, idem, ὑπάρχειν, idem, habere paratos, ἔχειν ἱστούμεν, id.*
Testudineus, a, um, χιτών, ἰα, ἰον.
*Testudo, animai, ἡ χιτών, ης, Aristot. in-
 firmum est m. musicum, ἡ χίλος, ὑπο, Arat.
 i. e. αἰματα, ἡ ἀψίς, ἰδο, Diiod. Sic. ἡ
 καμάρα, ας, id.*
Testula, τὸ ὀστράκον, κ.
Teter, a, um, μακρός, ἀ, ὄν, Aristot.
*Tetricus, a, um, Κυθραπός, ἡ, ὄν, Herodian.
 ὁ καὶ ἡ ἀμειδιότης, κ, Philo.*
Texo, ὑφαίνω, ἰσχυρία, A b. n.
Textilis, e, ὑφαντός, ἡ, ὄν, I. om.
Textor, ὁ ὑφάντης, κ, Aristot.
*Textorius, a, um, ὑφαντικός, ἡ, ὄν, Aristot.
 ας, ἡ ὑφαντική, ης, AEl.*
Textrinum, τὸ ἰσορρήτον, κ.
Textrix, ἡ ὑφάντρια, ας.
*Textura, ἡ ὑφάνσις, ας, Poll. ἡ ὑφή, ης,
 Plato. ἡ ἰσορρήα, ας, Theophr.*
Thalamus, ὁ θάλαμος, κ, Plut.
Theatralis, e, διατρεκίς, ἡ, ὄν, Aristot.
Theatridium, τὸ διατρεκίδιον, κ, Vitruv.
*Theatrum, τὸ θέατρον, κ, Dem. in theatrum
 produco, διατρεκίζω, N. T.*
Theca, ἡ θήκη, ης, Xen.
Thema, τὸ θέμα, ατο, Plut.
Theclogia, ἡ θεολογία, ας, Pato.
Theologice, θεολογικῶς.
*Theologicus, a, um, θεολογικός, ἡ, ὄν, A-
 ristot.*
Theologus, ὁ θεολόγος, κ, Plato.
Theorema, τὸ θεωρήμα, ατος, Euclid.
Theoreticus, a, um, θεωρητικός, ἡ, ὄν, Plut.
*Thermæ, αἱ θερμαί, αἱ, Plut. θερμαί πη-
 γαί, Diiod. Sic.*
*Thesaurarius, ὁ θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ γα-
 ριφύλαξ, ακος, LXX.*
*Thesaurus, ὁ θησαυρός, ὄν, Aristot. thesau-
 rum colligo, θησαυρίζω, Herodian. in the-
 sauro recondo, θησαυρίζομαι, Philo.*
Theüs, ἡ θέσις, ας, Aristot.
Thorax, ἡ θώραξ, ακος, Aristot.
Thonus, ὁ θρόνος, κ, N. T.
Thureus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιχναῖος, ας.
Thuribulum, τὸ θυμιατήριον, κ, Philo.
Thus, ὁ λιχναίος, κ, Theophr.
Thymus, ὁ θυμός, κ, Diosc.
Thyrus, ὁ θύρατος, κ, Plut.
Tiara, ἡ τιάρα, ας, Herodot.
*Titii, ἡ κνήμη, κ, LXX. i. e. ἡ ἰσχυρία, ὁ
 αἰλος, ὅ, Cl. Al.*
Tibiale, ἡ κνήμις, ἰδο, Athen.
*Tibialis, e, αἰλικός, ἡ, ὄν, αἰλητικός, ἡ, ὄν,
 arundo, κλάμμος, Theophr.*
*Tibicen, ὁ αἰλητής, ὅ, Lucian. ὁ αἰλωδός, ὅ,
 Athen.*
Tibicina, ἡ αἰλητρίς, ἰδος, Lucian.
Tigilum, τὸ δεικνύν, κ.
*Tignum, ἡ δίκος, ὅ, Aristoph. transversa-
 rum, ἡ διαδοκίς, ἰδος, Hesych.*
Tigrinus, a, um, τίγρις, ἰνη, ἰον.
Tigris, ἡ τίγρις, ἰδος, Alian.
Tilia, ἡ φιλύρα, ας, Herodian.
Tiliaceus, a, um, φιλύρινος, ἰνη, ἰον, AEl.
*Timeo, φοβέομαι, Dem. Leom, ἐυλαβίζομαι
 Θεόν, LXX. Conf. Metuo.*
Timide, ἀπειδιῶς, Dem.
*Timiditas, ἡ δειλία, ας, Dem. ἡ ἀτολμία,
 ας, id.*
*Timidus, a, um, δειλός, ὅ, ὄν, Dem. ὁ καὶ ὁ
 ἀτολμος, κ, id.*
*Timer, ὁ φόβος, κ, Dem. τὸ δέος, ας, id.
 Conf. Metu.*

TINTOR

Tinētilis, ε, βασιλικός, ἡ, ἑν.
 Tinctōr, ὁ βαφύτης, ἑως, Plato.
 Tinētura, ἡ βαφή, ἡς, Theophr.
 Tinea, ὁ σὺς, σκῆτος, Theophr.
 Tineofus, α, um, ὁ κ, ἡ σκυτόβρωτος, κ, N. T.
 Tineola, τὸ ἐλμίνδιον, κ, Hippocr.
 Tingo, βαπτο, pilos, τρίχας, Diosc. χρυζα, Aristot. χρυζα, id.
 Tinnio, κωδανίζω, Athen.
 Tinnitus, ὁ κωδανισμός, ὅ, aeris, ὁ πάταγος πρὸ χαλκωμάτων, Plut.
 Tintinnabulum, ὁ κωδαν, ὠτος, Thuc. ἡ πλαταγὴ, ἡς, Diod. Sic. tintinnabulum pulso, κωδανίζω, Athen.
 Tiullat, ο, ἡ γαλατισμός, ὅ, Plato. ὁ γόργαλος, κ, Lucian.
 Titillo, γαργαλίζω, Ceb. Theb.
 Titio, ὁ δαλός, ὅ, LXX.
 Titubanter, αὐσεστός, παραφύως.
 Titubantia, ἡ συγχλίνουσι, ἑως, oris, f. lin-
 guae, ὁ τραυλισμός, ὅ, ἡ τραυλότης, πτος, Plut.
 Titubatio, ἡ δόνησις, ἑως.
 Titubo, ὑποκυλίσσωμαι, Plut. παραφέρωμαι, Aristot. in se ferome, σφάλλομαι Plut. πλα-
 νώωμαι ἐν λόγῳ, Herodot.
 Titulus, ἡ ἐπιγραφή, ἡς, Polyb.
 Toga, ἡ τυνέων, κ, Dion. Hal. ἡ τινέων, κ, Plut. candidata, λαμπρά, Polyb. pura, ἰματίων ὑπερφύρον, Plut. togam virilem su-
 mo, εἰς ἀνδρὸς τάτισσιν, Dem.
 Togatus, α, um, ὁ κ, ἡ τινετοφόρος, κ.
 Tolerabili, ε, ἀναχίτος, ἡ, ὄν, Lucian. φε-
 ρντής, ἡ, ὄν, Cbryf. ἀνεκτός, ἡ, ὄν, Dem.
 υπομονητής, ἡ, ὄν, Ifoer.
 Tolerabiliter, ἀνεκτώς, Ifoer.
 Toleranter, φιλοπόνως, Ifoerat. καρτερικώς, Cbryf.
 Tolrantia, ἡ ἀνοχή, ἡς, N. T. ἡ ἀνάχεσις, ἑως, Plut. τὸ καρτερικόν, ὅ, Dion. Hal. ἡ κατερία, ας, Dem.
 Tolerō, καρτερία, Ifoer. ὑπομύνα, Dem. ἀνέ-
 χομαι τι, id. Conf. Patient.
 Tolleno, ὁ κλέων, ὠτος.
 Tollo, αἶρω, manus, χεῖρας, Aristot. vela, αἶρωμαι τὰ ἱστία, Plut. vocem, ἱπαίρω φωνήν, Dem. mentem, αἶρω τὸ σπινθῆρα, Bud.
 aliquid e medio, ἀναίρω τι ἐκ μέσου, Dem. i. e. educare infantem, ἀναλίσθαι, Plut. in-
 crucem, ἀνασκηπτίζω, Philo. puerum e medio, ἀρκαίζω παῖδα, Ifoer.
 Tomaculum, ὁ αἰλός, ὄντος, Athen.
 Tomentum, τὸ γρόφκλον, κ, Lucian.
 Tomex, ἡ τομική, ἡς.
 Tomus, ὁ τόμος, κ, Lucert.
 Tondeo, κείρω, comas, κέρω, barbam, ὅτε-
 κίρω τὸ γένειον, Herodian. ad cutem, ξυρίω ἐν χροῖ, L. c. an.
 Tonitru, ἡ βροντή, ἡς, Aristot. τὸ βροντήμα-
 στος, Aristot.
 Tono, βροντῶ.
 Tonille, τὰ φειλάσματα, ας, Ruff.
 Tonior, κερύς, ἑως, Plut.
 Tonforius, α, um, κερυκός, ἡ, ὄν, Polyb.
 tonitru, ἡ κρυέστερα, ας, Plut.
 Tonfura, ἡ κερὰ, ας, Plato.
 Tonus, ο τόνος, κ, Ruff.
 Toral, τὸ ἀφείλδινον, κ.
 Torcular, ἡ λινός, ὅ, LXX. τὸ σφαιλάρι-
 λέν, κ, Ifoer.
 Tormentum, ἡ βόσαντος, κ, Ifoer. τὸ βυ-
 σανιστῆρον, κ, Theophr. ἡ σφίβλα, κ, Plut.
 bellium, ἡ συμφοροσπία, ἡς, tormentis
 coactum confiteri, σφελάρωρον ἱερατῶν, Lu-
 cian. subijcio aliquem, παραδιδωμί τινα
 εἰς βόσαντον, Dem. fortiter tolerare & pati
 tormenta, ἱσχυριεῖν κ, ἀβλεῖν ταῖς βό-
 σάνοις, A. L.
 Termina, οἱ σφόροι, ας, Diosc. terminibus
 laboro, σφιστάμαι, id.
 Terminofus, α, um, σφεσμέμτος, ἑως, ὠτος,
 Diosc.
 Tornator, ὁ τέρδτης, ὅ, Plut.
 Tornatura, ἡ τέρδσις, ἑως, Plut. ἡ τομία,
 ας, id.
 Torno,

T O R T R A

Torno, τὸρνον, τερνίον, Theophr.
Tornus, ὁ τὸρνεύς, ὁ, Theophr.
Torosus, α, um, ὁ κ' ἢ μακάρε, ιας, Gal.
Torpedo, ρυψίς, ἡ νάρκη, ης, Plato.
Torpesfactio, ἡ νάρκασις, ιας, Hippocr.
Torpeo, νάρκαα, Aristot. ἀποκύνει, Dem.
Torpesco, νάρκαα, Al. Arbr.
Torpidus, α, um, ὁ κ' ἡ νάρκαλος, ιας.
Torpor, ἡ νάρκη, ης, Chryl. ἡ νάρκασις, ιας, Hippocr. ἡ νάρκασις, ιας, Gal.
Torquatus, α, um, ὁ κ' ἢ ἐπιτορφέω, υ, Suid.
Torqueo, ερίσσει, aliquid, τι, Dem. γυρῶ τι, ἰ. e. exanimō torquendo, βασιανίζω, aliquem, τινά, Plut. ερίβλων τινά, Dio. Hal.
Torquis, τὸ πετραχίλιον, υ, Plut. ὁ ερίπλις, ὁ, Adrian. το ερίσιον, υ, Herodot.
Torrefacio, ερίζω, Lucian.
Torrefactio, ὁ ερίζοντες, ὁ, Hesych.
Torrens, ὁ χεϊμαρρῶν, υ, Lucian. ὁ χεϊμαρρῶς, υ, LXX.
Torreo, ερίζω, Lucian. ερίζωμαι, Aitken. καυματίζω, N. T.
Torridus, α, um, καυρὸς, ὁ, ὄν, Diosc.
Torris, ὁ δολός, ὁ, Aitken.
Torsio, ἡ ερίψις, ιας.
Torte, ἑραμυδῶς.
Tortilis, ε, ερίπλις, ἡ, ἐν, Eurip.
Tortor, ὁ βασιανιστής, ὁ, D. m.
Tortuosus, α, um, ερίβλος, ἡ, ὄν, Aristot.
Torve, ταυρικὸν, video, βλέπω, Aristoph. τι ταυρικὸν βλέπω, Lucian.
Torvitas, ἡ ὑποδρασία, ας, τὸ βλεπτορὲν, ὁ.
Torus, ἡ σ. ε. ας, ἀδῶ, genialis, ἡ πασῶς, ἀδῶ, γαυλῶ, Chryl.
Torvus, α, um, βλεσσυρὸς, ὁ, ἐν, ὁ γραιπὸς, ὁ, ὄν, Phil.
Tot, τοσῶτοι, αἵται, αἵτια, & tanta per feci, κ' τελικαῖα διαπίπτωμαι, Isocr. obtides, quot coloni, τοσῶτοι οἰκτροί, ὅσοι ποιο ἀποικοί, Dem. quot, τοσῶτοι τὸ πλῆθος, ὅσοι περ, Isocr. τοσῶτοι, ὅσοι, id. τοσῶτοι, ὅποσοι, id.
Toudem, ἴσοι, αἱ, α, Xen. ἴσοι & ἀριθμὸν, Aristot. ἴσοι τῷ ἀριθμῷ, id. ἴσοι, αἱ, α, τὸ πλῆθος, Dem.
Totus, τσαυτάκις, Joseph.
Totus, α, um, ὅλος, υ, ὄν, Dem. in aliqua re, ἐν τινι, Aristot. πᾶς ἐν τινι, Dion. Hal.
Toxicum, τὸ τοξικόν, ὁ, Diosc.
Trabalis, ε, ὁ κ' ἡ δοκάδος, ιας.
Trabea, ἡ ἀλκρηίς, ἰδος, Plut.
Trabeatus, α, um, ἀλκρηίδα ἀμπιχέρῶς.
Trabs, ἡ δοκάς, ὁ, Diad. Sic.
Tractabilis, ε, ὁ κ' ἡ ἐπιμαχέρης, υ, Plut.
Tractatio, ἡ μεταχείρισις, ιας, Dion. Hal.
Tractatus, ἡ παραμαχία, ας.
Tractum, ὁπασυρμῶς.
Tracto, χειρίζω, Polyb. argumentum aliquod, γράφω περὶ ὑπὸ τῶν τινι, Dem. negotia publica, πρὸ τῶν τὰ κοινά, id. aliquem contumeliose, ὑβριστικῶς χροῶμαι τινι, Dem. duriter, αἰκίζομαι τινά, Isocr.
Traditio, ἡ παράδοσις, ιας, Thuc.
Trado, παραδίδωμι, aliquem alicui, τινά τινι, Herodot. oblivioni, λέγω, Lucian. literis, γράφω, Gregor. me totum alicui rei, δίδωμι ἑαυτὸν διὰ πάντας τινι πράγματι, Dem. in disciplinam, παραδίδωμι ἑαυτὸν τινι, ὅσπερ μαθητῶν, idem, hostiles in manus, ἐχειρίζω τὰ ἐξ ὧν τοῖς ἐχθροῖς, Greg. posteritati, παραδίδωμι τῇ διαδοχῇ τῇ χροῖν, Synes. tradunt historici, ἱστοροῦσι, Plut. ut ab iis traditum est, κατέειπεν, Philo. fama traditur, λέγῃ διαδίδεται, Isocr.
Traduco, δίδω, tempus, χροῖν, Xen. exercitum, στρατὸν, imperium ad alium, μεταδω ὁρχῶν εἰς ἄλλον, Herodian. in aliam linguam, μεταφράζω, Plut. aliquem, διακόλω, τινά, Plut. Conf. Obtrecto.
Traductio, ἡ διαγωγή, ης, Aristot. Conf. Interpretatio, ἡ ἐντιμῶν Obtrectatio.
Tradux, ὁ κ' ἡ ἐπὶ πόρις, υ.

TRA TRA

Tragice, τραγικῶς, Greg. exaggero, ἐκτραγῶ-
 διά, Naz. decanto, τραγῶδια, Demofib.
 Tragicus, α, um, τραγικός, ὅ, ον, Lucian.
 Tragedia, ἡ τραγῶδια, ας, Plato.
 Tragedus, ὁ τραγῶδος, ας, Athen.
 Iracula, το ἀκόντιον, α, Xen.
 Traha, τὸ ἑλκυστρον, α, Theophr.
 Traho, ἵλω, nalo aliquem, τινὰ ῥιπῆς, Lu-
 cian. currum, ἄρω ἄρμα, Herodian. ad im-
 perium, ὅτι τῶ ἀρχῇ, id. aliquid per to-
 tam urbem, σὺν τε διὰ πάσης πόλεως, id.
 Trajedio, ἡ δι᾽ ἄσπε, ας, D.m.
 Traectus, ὁ πορθμῆς, ὅ, Eur. τὸ διαρμα, α-
 τος, Polyb.
 Trajici, διατίλλω, in insulam, εἰς νῆσον, He-
 rodot. alicunde in continentem oppositam,
 ἔκ τινος ἀπὸς τῶ ὀντιπῆρας ἡπειρῶν, Thuc.
 lino corticem, λῖνα τ φλοιον, Dief. mare
 διαπῆρῶ το πῶλα, Idocr. culpam in
 alium, τῶ αἰτίαν ἀνατίθημι τινι, id.
 Traic.o, διαφαίνωμαι, Aristot.
 Trama, ἡ κροκη, ας, Plato.
 Trames, ἡ τρέχῃ, α, Xen.
 Trano, διανύχωμαι, Dion. Hal.
 Tranquille, ἀνερῶς, Diod. Sicul. ἀταράχως,
 Plut.
 Tranquillitas, ἡ ἀταραχία, ας, Just. Mart.
 ἡ γαλήνη, ας, Phil. animi, ἡ εὐθυμία, ας,
 Plut. ἡ εὐδία παθῶν, Phil.
 Tranquillo, γαλήνως, Plut.
 Trinquillus, α, um, ὁ ἡ ἄκρυμῃ, α, Plut.
 ὁ ἡ ἄκρυμντῃ, α, Lucian. ὁ ἡ ἄσά-
 λουτῃ, α, Diod. Sicul. ὁ ἡ ἀθῶρῃ,
 α, Plutarch. animo, ὁ ἡ εὐθυμῃ, α,
 id. sum, γαλήνως, id. animo, εὐθυμῶς,
 id. Conf. Quietus.
 Trans, ἀέρα, sequente Consona, ἀέραν, sequente
 Vocali vel Diphthongo, mare, πέρα θαλάσ-
 σος, Thuc. Conf. Ultra.
 Transfactio, ἡ δι᾽ ἄσπε, ας, vitæ, ἡ δι᾽ ἄ-
 γων τῆ βίης, Basf.
 Transcendo, ἀνερῶς, turrin, τῶ σῶρῃ,
 Herodot.
 Transcribo, μεταγράφω, aliquid, τι, Thuc.
 aliquid in aliquem, τι εἰς τινά, Paus.
 Transcurro, μετατρέχω.
 Transcursus, ἡ παραδρομή, ὅς, Basf.
 Transenna, ἡ σπλιχ, γῆς, Plut. ἡ κελυχίς,
 idῃ, Cbrys.
 Transio, διαβαίνω, in Europam, εἰς Εὐρώ-
 πην, Dem. ad aliquid, μεταβαίνω ὅτι τι,
 Idocr. urbem, διεδύς πᾶν, N. T. saltu
 per ignem, διαπῆρῶ τῶ φλόγῃ, Xen.
 Transfero, μεταφέρω, N. T. aliquid, μετα-
 κινῶ τινι, Herodian. in aiam linguam,
 ἐκμιμῶ, Xen. ad verbum, μεταρμηνεύ-
 ωμαι καὶ λέξιν, Plut.
 Transigo, διαπῆρῶ, aliquem aliquo, τινά
 τινι, Diof.
 Transfiguratio, ἡ μεταμόρφωσις, ας, Philo.
 Transi uro, μεταμορφῶ, Philo.
 Transfodio, διαπῆρῶ, Diof.
 Transfermo, μεταμορφῶ, Phil.
 Transfrego, διαπορῶ, Plut.
 Transfuga, ἡ αὐτομολῃ, α, Idocr.
 Transfugio, αὐτομολῶ, Thuc. ad aliquem,
 εἰς τινά, Lucian. ad hostes, πρὸς τὰς πο-
 λῆας, Diod. Sic.
 Transfugium, ἡ αὐτομολία, ας, Thuc.
 Transundo, μεταχύνω.
 Transgredior, μεταβαίνω, Aristot. legem, πα-
 ραβαίνω νόμον, N. T.
 Transgressio, ἡ παρ᾽ ἄσπε, ας, legis, νόμος,
 N. T. ἡ δι᾽ ἄσπε, ας, Xen.
 Transigo, διαπῆρῶ, aliquid, τι, Dem. κα-
 ταπῆρῶ τι, Xen. cum aliquo, διομολο-
 γῶμαι, Dion. Hal. vitam, δι᾽ ἄσπε τῆ βίης,
 D.m.
 Transilo, ὑπερβαίνω, aliquid de industria, τι
 ἐκῶν, Dem. διαπῆρῶ τι, Xen. legem, ὑ-
 περπῆρῶ νόμον, Aeschin.
 Transitus f. Transitus, ἡ δι᾽ ἄσπε, ας, Xen.
 ἡ δι᾽ ἄσπε, α, Dion. Hal. ἡ δι᾽ ἄσπε, α,
 Aeschin.
 Translato, ἡ μεταγῆρῃ, ὅς, ἡ διακομιδῃ, ὅς,
 Thuc.

TRA TRI

Transmarinus, α, um, ὁ κ' ἢ διαπόντιος, α, Dion. Hal.
 Transmigratio, ἡ μετακίνησις, ας, Dion. Hal.
 Transmigo, μετακίω, Dem. μεταίεσμαι, Philo.
 Transmissio, ἡ διακομιδή, ἡς, App. ἢ διακομιδή, ἡς, Thuc.
 Transmitto, διατίμω, aliquid alicui, τί τι, Thuc. aliquid negligendo, παρατίμω, τι, Dem. i. e. transco, διαβαίω, τι, idem.
 Transmoveo, μετακινῶ, Them.
 Transmutatio, ἡ μεταλλάξις, ας, Xen.
 Transmutio, μεταλλάξις, aliquid, τί, Thuc. μεταλλάω, τι, Aristot.
 Transnomino, μετανομάζω, Philo.
 Transpono, μετατίθημι, Plut.
 Transportatio, ἡ διακομιδή, ἡς, Thuc.
 Transporto, μετακομίζω, statuum in aulam, τὸ σάλαμα, εἰς ἀύλην, Herodian. aliquid in insulam, διακομίζω, τι εἰς νῆσον, Thuc. aliquos, διαβιβάζω, τινάς, Isocr. liberos & uxores ex agris, μετακομίζω, παῖδας κ' γυναῖκας ἐξ ἀγρῶν, Dem.
 Transstra, τὰ ζυγά, ἄν, Hom.
 Transvectio, ἡ διακομιδή, ἡς, Thuc.
 Transveho, idem quod Transporto.
 Transversus, α, um, ὁ κ' ἢ ὠδιδέροφος, α, Niss. ὁ κ' ἢ περικάρσιος, α, Aret.
 Transulto, idem quod Transilio.
 Transumo, μεταλαμβάνω, Plut.
 Transvolvedo, μεταπέτομαι, Lucian.
 Trecenti, α, α, f. Trecenti, α, α, τριακίσιοι, α, α, Plut.
 Trecenties, τριακοσίαις.
 Tredecies, τριτρεκαδικαίς.
 Tredecim, οἱ, αἱ, τὰ τρισεκαδικά.
 Tremebundus, α, um, ὁ κ' ἢ τρομάδης, ε, Plut. ὁ κ' ἢ πεδίδης, ε, Lucian.
 Tremefacio, εκπλήττω, Dem.
 Tremisco f. Tremo, τρέμω, Dem. τρέω, Plut.
 Tremor, ὁ τρόμος, α, Plut.
 Tremulus, α, um, ὁ κ' ἢ τρομάδης, ε, Plut.
 Trepidanter, ἀποδεδεικνός.
 Trepidatio, ὁ τρόμος, α, Plut.
 Trepido, τρέω, Plut.
 Trepidus, α, um, ὁ κ' ἢ περὶος, α, Dem. ὁ κ' ἢ πεδίδης, ε, Isocr.
 Tres, οἱ κ' αἱ τρεῖς, Tria, τὰ τρία, Dem.
 Triangularis, ε, ὁ κ' ἢ τριγωνός, α, Euclid.
 Triangulus, τὸ τρίγωνον, α, Euclid.
 Triarii, οἱ τριάριοι, α, οἱ ὀπτιταρχοί, α.
 Tribulatio, ἡ ἀνάγκη, ἡς, N. T. ἢ θλίψις, ας, id.
 Tribulis, ἡ φυλίτις, α, Dem. ὁ συμφυλίτις, α, Isocr.
 Tribulo, θλίβω, LXX.
 Tribulus, ὁ τρίβος, α, N. T.
 Tribunal, τὸ βῆμα, ατ, Dem. τὸ δικαστήριον, α, Plut.
 Tribunatus, plebis, ἡ δημαρχία, ας, Plut. militaris, ἡ χιλιάρχεια, ας, Dion. Hal.
 Tribunitiis, α, um, δημαρχικαίς, ἡ, ὅν, Xiphi. potestas, ἡ αὐτὴ δημαρχων ἐξουσία, Dion. Hal.
 Tribunus, ὁ τριτάρχος, α, Dion. Hal. plebis, ὁ φυλάρχος, α, Dem. ὁ δημαρχός, α, Plut. legionis, στρατοπεδάρχης τῷ τάγματι, α, α, α, χιλιάρχης, α, id.
 Tribuo, ἵκω, Herodian. alicui aliquid, διατίθημι, τί τι, Dem. causam alicui, ἀγτίαν ἀπιδίθημι, τί τι, Isocr. honorem, ἀποδίδωμι, τί τι, id. suum cuique, ἀποδίδωμι, τὸ προσήκον, ἰκάσθω, Plato. ἀποδίδωμι, τὸ πρέπον, Aristot. Conf. Do, Larcior.
 Tribus, ἡ φυλή, ἡς, Dem. ἡ φαρτρία, ας, id.
 Tributarius, α, um, ὁ κ' ἢ ζωτῆς, ε, Dem. ὁ κ' ἢ ζωτῆς, ε, Dion. Hal.
 Tributum, ζωτῆς.
 Tributum, ὁ φόρος, α, Dem. ἡ φορὰ, ας, id. ἡ εισφορά, ας, Dem. ἡ προεισφορά, ας, id. ὁ δασμός, α, Isocr. pecuniae, εισφορά, χρημάτων, id. σιώταξις, χρημάτων, Dem. &

VEL VEN

Vellicatio, ο τιλμαῖς, ὃ, *Arct.* τὸ κνίσμα,
 ατος, *Suid.* ἢ ὑπνιτισίς, ιας, *Theophr.*
 Vellico, ὑπνικίζω, *Athen.*
 Vello, τίλλω, comam, κόμην, *Dion.*
 Vellus, τὸ κώδιον, υ, *Lucian.* aureum, τὸ
 χρυσεύμαλλον δέρμας, *Diod. Sic.*
 Velo, καλύπτω, aliquid, *Cratipp.* τι, *Herodian.*
Cratipp. τι, *Xen.*
 Velocitas, τὸ τάχος, εως, *Dem.* ἢ ὀξύτης,
 ατος, *idem.*
 Velociter, ταχέως, *Dem.* ὀξίως, *id.* αἰκίως,
Gal.
 Velox, ταχύς, ἄν, ὢ, *Dem.* ταχύνος, ἢ, ἐν,
Aristot.
 Velum, τὸ ἱστίον, υ, *Plut.* ἢ ὀθῖον, ις, *Lu-*
cian. contrahere, πλῖν ὀθῖον σείλαι, *id.*
 Velut, ὥς, *Dem.* ὡσανύ, *id.* Conf. *Sicut,*
Quemadmodum.
 Vena, ἡ φλέψ, Cōs, *Xen.* argenti, φλέψ ἀρ-
 γυρίτις, ἰδος, *Aristid.* metalli, τὸ κατὰ-
 γμιον μετάλλου, *Diod. Sic.* aquae, φλέψ πι-
 γνῆς, *Pöilo.* venam seco, φλεβοτομέω, χύ-
 ζω φλέγα, *Arr.* venae sectio, ἡ φλεβοτομία,
 ας, *Gal.*
 Venabulum, τὸ πρῶβόλιον, υ, *Xen.*
 Venalis, ε, ἀντίς, ἢ, ἐν, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ὤντις,
 υ, *Plut.* res venales, τὰ ὄνια, ὄν, *Dem.*
 Venalium, τὸ πωλητήριον, *Lucian.*
 Venalius, α, um, ὁ καὶ ἡ ὤντις, υ, *Plut.*
 Venaticus, α, um, ἀγρότικος, ἢ, ἐν, *Euseb.*
 κυνηγτικός, ἢ, ὄν, *Plut.* θηρότικός, ἢ, ἐν,
Xen.
 Venatio, ἡ ἀγρὰ, ας, *Plut.* ἡ κυνήσις, ας,
Diod. Sic. τὸ κύνειον, υ, *id.*
 Venator, ὁ θηρότης, ὢ, *Max. Tyr.* ὁ κυνη-
 γήτης, υ, *Plut.*
 Venatorius, α, um, ἀγρότακίς, ἢ, ἐν, *Euseb.*
 θηρότικός, ἢ, ἐν, κυνηγτακίς, ἢ, ἐν,
Plut.
 Venatrix, ἡ κυνηγίτις, ἰδος, *Xen.*
 Venatus, us, ἡ κυνήσις, ας, *Diad. Sic.* τὸ
 κύνειον, υ, *Plut.*
 Vendibilis, ε, ἀντίς, ἢ, ἐν, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ
 πρῶσιμος, υ, *Xen.*
 Vendico, ἀντιπείσσομαι, mihi aliquid, τίνος,
Dem. τί, *id.* ἐξιδίωται, *Isocr.*
 Venditatio, ἡ πρῶσις, ιως, *Plato.* i. e. *offen-*
tatio, ἡ ὑπερέξις, ιως, *Aeschyl.*
 Venditio, ἡ πρῶσις, ιως, *Plato.* ἡ διάπραξις,
 ιως, *Plut.*
 Vendito, πωρῶσκα, *Thuc.* ἀπιμπολίω, *Lu-*
cian. i. e. *offento,* me alicui, ἀδείκνυμαι
 ἑμαυτὸν τινί, *Plut.*
 Venditor, ὁ πρῶτηρ, ἥρος, *Plato.* ὁ πρῶτις
 υ, *Isocr.*
 Vendo, πωρῶσκα, aliquid pro argento, τ
 πρὸς ἀργύριον, *Thuc.* aliquid artificiosius
 πωλῶ τι τιχηγέτρον, *Isocr.* parvo, τ
 ὀλίγῃ, *idem.* longe infra justum pretium
 πολλοστὴ μέρεις τῆ ἀξίας, *idem.* verita-
 tem pecunia, ἀποδίδωμι τάληθῃ χρημά-
 τει, *Dem.* me alicui, πωπρῶσκα ἑμαυτὸ
 πινί, *id.*
 Venefica, ἡ φαρμακῶτρις, ας, *Theocr.* ἡ φαρ-
 μακίς, ἰδος, *Aristoph.*
 Veneficium, ἡ φαρμακεία, ας, *Phil.* ἡ φαρ-
 μακῶσις, ιως, *Plato.* veneficio ludo s. ad
 ἴδιον aliquem, φαρμακῶσαι τινί, *Plato.*
 Veneticus, i, ὁ φαρμακώτης, ὢ, *Plato.*
 φαρμακῶτης, ιως, *Synes.* ὁ φαρμακός, ὢ
Plato.
 Veneticus, α, um, φαρμακώτικος, ἢ, ἐν,
 καὶ ἡ φαρμακῶτης, ιως, *Diosc.*
 Veneno, φαρμάκω, aliquem, τινί, *Plato.*
 Conf. *Venenum.*
 Venenum, τὸ φάρμακον, υ, *Diosc.* do s. por-
 tigo alicui, δίδωμι τινί, *Dem.* bibo, πίνω
idem. veneno inficio aliquid, φαρμάκω τινί
Plato.
 Veno, πωλίσσω, *Lucian.* πωπρῶσκομαι
Xen.
 Venerabilis, ε, ὁ καὶ ἡ αἰδίστιμος, υ, *Bas.*
 καὶ ἡ ἱπτιμος, υ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ Σεβάστιος
 υ, *Herodian.*
 Veneratio, ἡ Σεβασίς, ιως, *Plut.* ὁ Σεβά-
 σμος, ὢ, *id.* ἡ τιμὴ, ὤς, *Dem.*

V E N V E R

Veneratus, a, um, ἀρρδίσιναι, *ia, iv, Plato.*
Veneror, *Εἰσομαι*, aliquem ut patrem, τι-
νὰ ὡς πατέρα, *Xen.* Deum, αἰχνοῦμαι
Θεῷ, *Dem.* amicos, αἰδίσταμαι τὰς φίλας,
id. aliquem omni observantia, θρασυβῶ
τὰ ἀπὸν θρασυβῶ, *Xen.*
Venia, ἡ *ὀφειλή*, *as, Dem.* ἡ ἀγνότης, *ias,*
idem, τὸ ἔλαος, *ies, Dem.* & misericordia
dignari aliquem, *ὀφειλόμενος* καὶ χάριτος
ἀξίον τινα, *idem,* veniam rogo senectuti,
ὀφειλόμενος αἰτίομαι τῇ γήρᾳ, *Isocr.* do u-
licui. *ὀφειλόμενος* ἔχω τινα, *idem,* consequi
delictorum, τυγχάνω *ὀφειλόμενος* ἀμαρτάν-
ων, *Dem.* nullam consequor, ἔστι μοι ὀφεί-
λεια *ὀφειλόμενος, idem.*
Venialis, e, *ὀφειλόμενος*, ἡ, *os, Lucian.*
Venio, ἦκον, e domo, ἀποδίδωμι, *Dem.* ad
remp. ἔρχομαι ὅθι τὸ ἄρχειν, *Plato.* ad
aliquem, ἀφικνέομαι πρὸς τινα, *Dem.* ab
aliquo, ἀπὸ τινος, *id.* ad amicum, πα-
ραγίγνομαι εἰς, *Xen.* ad certamen, πρὸς
ἀγῶνα, *Ælian.*
Venor, θηρίον, vulpes, ἀλάττικας, *Plut.* vo-
luptates, ἡδονάς, *Isocr.* lucrum, κέρδος, au-
τός, αὐτός, *Xen.* aliquid, ἀγρίῳ τι, *id.*
honorem, τιμῶ, *Phalar.*
Venter, ἡ κοιλία, *as, Gal.* ἡ γαστήρ, *es,*
id. imus, τὸ ὑποδέρσιον, *u, Pili.* ventri
deditus, ὁ γαστρίδης, *u, Baf.* γαστὴρ
ἦταν, *Æl.* ventrem exornare, ἀποκαλύ-
πτωμαι τὰ ἐντὸς, *Herodian.*
Ventilabrum, τὸ πλῖον, *u, Xen.*
Ventilatio, ἡ λίκμησις, *ias.*
Ventilo, λίκμα, *LXX.* ἐλκμα, *Philo.*
Ventosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνθυματώδης, *ies,*
Laert. ὁ καὶ ἡ ὑπερήφανος, *u, Baf.* ἀνυ-
μῶν, αἶα, αἶος, *Nam homo, ἀνθρώπος* πνευ-
ματώδης, *LXX.*
Ventrale, τὸ ὑποδέρσιον, *u, τὸ* περιγασ-
τρίδιον, *u, Lucian.*
Ventriculus, s. Ventrosus, a, um, ὁ καὶ ἡ
γαστράδης, *es,* ὁ καὶ ἡ περιγαστρίδιον, *es,*
Lucian.
Venaulus, τὸ ἀντιπλῖον, *u, Plato.*
Ventus, ὁ ἀνέμος, *u, Aristot.* vehemens,
σκληρὸς, *Dem.* gravis, μέγας, *id.* secundus,
παραπλῖνος, *Lucian.* ὕψος, *as, Plato.* ori-
tur noctu, γιγνέσθαι νυκτός, *Dem.* perficere
aliquid ventus, διαπράττειν τὸ ἀνθυμαίνειν,
id. impediri ventis, ὑπὸ τῶν ἀνθυμάτων
μὴ διωκῶνται, *scilicet* τι, *id.* vento expositus,
ὁ καὶ ἡ ἀποπνεύμενος, *u, Xen.* vento agi-
tari, ἀνέμω, *N. T.* ὑπὸ τοῦ ἀνέμου (α-
λάττω), *ibid.* vento secundo utor, ἀνέμω
ἑκτοῦ, *Diod. Sic.* secundo vento, ἐξ ἑκτοῦ,
Aristot. destituitur, ἀπὸ ἀνέμου, *Polyb.* qui sit,
ἦρται, *ia, iv, Theophr.*
Venundo, πάλιν, *Dem.* Conf. Vendo.
Venus, ἡ Ἀφροδίτη, *as.*
Venustus, τὸ κάλλος, *es,* *Dem.* ἡ εὐκρομία,
as, Xen. ἡ ἐπαφροσύνη, *as, App.* Conf.
Pulchritudo, Elegancia.
Venuste, χαρίεντως, *Isocr.* καχριστομένως, *id.*
Venuustus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐκρομῆς, *ies, Isocr.*
ὁ καὶ ἡ ἐπαφροσύνης, *u, Xen.*
Veprecula, τὸ ἀκαθόν, *u, Diof.*
Vepres; ἡ ἀκαθία, *as, Diof.*
Vepretum, ὁ ἀκαθός, *as, Eustath.*
Ver, τὸ ἔαρ, *res, Aristot.* sub vere, πρὸς
τὸ ἔαρ, *Thuc.* vere novo, ἡμετέραν, *Dion.*
Hal. vere, ἐν ἡμέρᾳ, ἔαρ, *Diof.* ine-
unte, ἀμα ἡμέρᾳ, *Thuc.* ver ago, ἐπὶ ἔαρ,
Athen. in, ἐν ἔαρ, *Plut.*
Veratrum, ὁ ἐλάτορος, *u, Diof.*
Verax, ἀληθινός, ἡ, *es, Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀψευ-
δής, *ies, id.*
Verbascum, ὁ ἐλόμος, *u, Aristot.*
Verbena, ἡ ἰσοκροτική, *as.*
Verber, ἡ πάλιν, *as, Xen.*
Verberatio, ἡ αἰκία, *as, Dem.* ὁ αἰκισμός,
u, id.
Verbero, αἰκίζω, aliquem, τινα, *Isocr.* πάλιν
τινα, *Dem.*
Verbero, onis, ὁ μαστιγίας, *u, Plut.*
Verbosc, πολυλογῶς.
Verbositas, ἡ πολυλογία, *as, Plut.*

V E R V E R

Verbofus, α, um, ὁ κ' ἢ πολυλόγος, η, *Xiph.*
ὁ κ' ἢ πολυπραγῆς, ἴα, *Cl. Al.*
Verbum, τὸ ῥῆμα, ατθ, *Dem.* τὸ ἔπθ, αθ, *Thuc.* ἡ λέξις, ἱα, *Plut.* ad verbum, κτ' λέξιν, *id.* verba facio, λογον ποιέ-
μαι, de aliqua re, πρὶς τινος, *Plato.* ὑπὲρ
τινθ, *Isocr.* ad aliquem, πρὸς τινα, *Isocr.*
διαλλήνεται πρὶς τινθ, *Dem.* verbi gra-
tia, λόγῳ χάριν, *Theophr.* ut Homeri ver-
bis utar, ἴνα κ' κτ' Ὀμήρου ἴπω, *Lucian.*
bona verba quaeso! ἐνθάμιστοι, ἐνθάμισαι, *Lu-*
cian. verbis & re ipsa, λόγῳ κ' ἔργῳ ποιέειν
τι, *Lycurg.*
Vere, ἀλθῆς, *Dem.* ἀλθῆς, *id.*
Verecunde, ἐυλαβῆς, *Dem.* αἰδηρόντης, *Plut.*
Verecundia, ἡ αἰδῆς, ἔθ, *Dem.* ἡ ἐυλάβεια,
ας, *id.*
Verecundor, αἰδέομαι, *Xen.*
Verecundus, α, um, ὁ κ' ἢ αἰδέμενος, ονθ,
Aristot. ὁ κ' ἢ ἐυλαβῆς, ἔθ, *Dem.* αἰχλω-
τῆς, ἡ, ον, *Plat.*
Veredarius, ὁ πῆροφόρθ, κ, *Plut.*
Vereor, αἰχμώομαι, aliquem, ne, τινα, μὴ,
Plato. ut, ἰδοίμην, αἰς ὕχ, *Xen.* ὅπως
μὴ, *Isocr.* ne, ὁπίω μὴ, *Demosth.* dicere,
ὁπίω ἰππεύειν, *Lucian.* aliquid, ἐυλαβέομαι
τι, *Isocr.*
Veretrum, τὸ αἰδοῦν, κ, *Thuc.*
Vergiliæ, αἱ πλειάδες, αν.
Vergo, ἐφίρομαι, ad aliquid, ἐπ' τι, *Theophr.*
ζωοποιέω πρὸς τι, *Aristot.* εἰς τι, *Isocr.*
βρίθω ἐπ' τι, *Plut.*
Verisimilis, ο, εἰκός, ὡς, ἴς, πῶ ἀλθῆς,
Plato. πιθανός, ἡ, ἐν, *Dem.*
Verisimiliter, πιθανῶς.
Verisimilitudo, τὸ πιθανόν, ὤ, ἡ πιθανότης,
πθθ, *Plut.*
Veritas, ἡ ἀλήθεια, ας, *Dem.* τὸ ἀλθῆς, ἔθ,
id. veritatem indagare, ἀλθῆσαι ζητεῖν,
Dem. expendere, ἀντίζεσθ τὸ ἀλθῆς,
id. festari, ἀλθῆσαι δισκῶν, *id.* ostendere
de aliquo, δαλεῖν πρὶς τινθ, *id.* demon-
strare ex aliquo, ἐπαδῆσαι ἐκ τινθ, *id.*
aperire, ἀποφαινεῖν, *Isocr.* invenire ali-
cujus, εὑρίσκειν τινος, *Dem.* in lucem pro-
ferri, φαλεῖν ζήναιθ, *id.* deprehendere,
τυχεῖν τ' ἀλθῆς, *id.* aberrare a veri-
tate, διαμυρτάνειν τ' ἀλθῆς, *idem.* veri-
tatem fugere, ἀλθῆσαι φλεγειν, *Dem.* vio-
lare. λορῶνθαι, *id.* vendi, χρημάτα ἀπο-
διδόνθ, *id.* pervertere, διαμυρτάνειν
τῆς ἀλθῆς, *id.*
Vermen, ὁ σκαλῆξ, κκε, *Diosc.*
Vermiculus, σκαλικόμας, *Theophr.*
Vermiculus, σκαλικός, κ, *Athen.*
Vermicatio, ἡ σκαλικίσις, αας.
Vermino f. Verminor, σκαλικύω, *Diosc.*
Verminofus, α, um, ὁ κ' ἢ σκαλικόμας,
ας.
Vermis, ὁ σκαλῆξ, κκε, *Diosc.*
Verna, ὁ οἰκότες, εας, *Philo.*
Vernaculus, α, um, ὁ κ' ἢ οἰκογενῆς, ἴος,
Aristot. ὁ κ' ἢ ἐξ χώρου, κ, *Thuc.*
Vernilis, ε, ἀλικός, ἡ, ον, *Plut.*
Verno, ἐπρίζω, *Philo.*
Vernus, α, um, ἐπρινός, ἡ, ον, *Diosc.*
Vero, ὅ, *Dem.* tu quidem, ego vero, εὖ
μὲν, ἐγὼ ὅ, *id.*
Verpa f. Verpus, ὁ λαός, ὤ, *Aristoph.*
Verres, ὁ χείρας ἀρρῶν.
Verruculum, ὁ σκαλῶν, κς, *Plut.*
Verrinus, α, um, χείρας, ἱα, ἴον, *Gal.*
Verro, κορία, *Philo.* donum, *Carō* οἰκίαν,
N. T.
Verruca, τὸ μυρμήκων, κ, *Aët.* verrucis in-
festor, μυρμηκία, *LXX.*
Verrucosus, α, um, ὁ κ' ἢ ὀχθαδῆς, ἴος,
Diosc.
Versabilis, ε, ὁ κ' ἢ ἀνέκλως, κ, *Athen.*
Versatilis, ε, σπῆλός, ὁ, ον, ὁ κ' ἢ εὐσπο-
ρός, κ, *Plut.*
Versatio, ἡ ἀνέκροφῆ, ὤς, ἡ ἀνέκροφῆς, ας, *A-*
ristoph.
Verticor, ὁ κ' ἢ πολυχρόματος, κ, *Plato.*
Verticulus, τὸ σιχίδιον, κ, *Plut.*

VER VES

Verfio, ἡ ἐρση, ἡ, Poll. ex una lingua in aliam, ἡ μεταφρασίς, αὐτ, Plut.
 Versipellis, ε, ὁ κ' ἡ ἀσύνετος, αὐτ, ὁ κ' ἡ ἀσύνετος, αὐτ, Dem.
 Versio, ἀσύνετος, Plato.
 Versor, διατρέχει, in honestis studiis, αὐτ, τὰ καλὰ ἑκτελέματα, Dem. in aliqua re, ἡ ἐν τινί, Isocr. ὅτι τινί, Dem. γίγνεται ἡ τινί, Isocr. in magna paupertate, εἰμι ἐν πολλῇ πείνῃ, Xen.
 Versura, ἡ ἐρση, ἡ, Poll. pecuniae, μεταγράψαι τὴν δανίαν, Plut.
 Versus, ὁ εἰς, αὐτ, Plut. τὸ μέτρον, αὐτ, Dem. & numeri, μέτρα κ' ῥυθμοί, Isocr. aliquot Homeri, ἡ τὰ Ὁμήρου, Dem. elegiaci, τὰ ἐλεγίῃα, id. iambici, τὰ ἱαμβέῃα, αὐτ, id.
 Versus, Præp. πρὸς, aliquid, τὸ εἰς, Xen.
 Versute, πανουργία, Poll.
 Versutia, ἡ πανουργία, αὐτ, Dem.
 Versutus, α, um, ὁ κ' ἡ πανούργος, αὐτ, Dem.
 Vertebra, ὁ σπόνδυλος, αὐτ, LXX.
 Vertex, capitis, ἡ κορυφή, ἡ, Xen. montis, ἡ ἀκρόβρα, αὐτ, Philo.
 Verticillus, ὁ σπόνδυλος, αὐτ, Plut.
 Vertigo, ὁ ἑλίκτης, αὐτ, Plut. ὁ ἑλίκτης, γ, Diad. tenebrosa, ὁ σκοτεινός, αὐτ, Hippocr. ἡ σκοτεινία, αὐτ, Plut. vertigine corripior, ἑλίκτης, Them. σκοτεινία, Philo.
 Verto, δύνω, Aristot. aliquid in omnem partem, ἐρῶ τι πανταχῇ, Dem. in fugam, πρίσσω εἰς φυγὴν, id. aliquid in aliam linguam, μεταγρῶν τι, Thuc. omnia sursum deorsum, ἀνω κ' κάτω σπένδωμαι, αὐτ, Dem. nescio, quo me vertam, ὅπορῶ, αὐτ, τραπίζω, Xen. bene vertat tibi, εὖ σοι γίγνεται, Athen.
 Veru, ὁ ὀστέος, αὐτ, Herodot.
 Vervacuum, τὸ κενόν, αὐτ, Greg.
 Vervaculum, ὁ ὀστέος, αὐτ, Xen.
 Vervex, ὁ κριεὶς τομάς, ἡ ἐκτελεσμένη, αὐτ.
 Verum, ἀλλά, Dem. Conf. Sed.
 Verus, α, um, ὁ κ' ἡ ἀληθής, ἡ, Dem. ἀληθινός, ἡ, ὅν, id. ὁ κ' ἡ ἀφ' ὧν, ἡ, id. vera & equa, τὰ ἀληθῆ κ' δίκαια, Dem. & convenientia, κ' καθήκοντα, id. verum dicere, ἀλῶμαι λέγειν, Dem. τὰ ἀληθῆ εἰπεῖν, id. χρῆσθαι ταῖς ἀληθείαις, αὐτ, αὐτ, id. Conf. Veritas.
 Vefania, ἡ ἀβελτερία, αὐτ, Dem.
 Vefanus, α, um, ὁ κ' ἡ ἀβελτερός, αὐτ, Dem.
 Vefcor, ἡδύα, Xen. formicæ vescuntur seminibus, σπέρματά ἐστι δάπνους μυρμηκῶν, Athen. Conf. Edo.
 Vesica, ἡ κύστις, αὐτ, Gal.
 Vesicula, τὸ κυστίδιον, αὐτ, ἡ κύστις, γ, Hippocr.
 Vespa, ὁ σφῆξ, αὐτ, Aristot. vesparum sedes, ὁ κοιτώνας, αὐτ, id. examen, ἡ συγκία, αὐτ, Plut.
 Vespera, ἡ ἑσπέρα, αὐτ, Dem. ἡ ὥρα, αὐτ, N. T. ubi vespera advenit, ἐσπέρως καταλαβόντες, Herodian. advenerat, ἑσπέρα ἡ, Dem.
 Vesperascit, ὁφείκει, ἐσπέρα γίνεσθαι, Xen.
 Vespere, f. Vesper, δειλός, LXX. πρὸς ἡ σπέραν, Plato, ἐσπέρως αὐτ, Dem. ἐσπέρως γίγνεται, Xen. ὁφείκει ἡ ἡμέρας, id.
 Vespertilio, ἡ νυκτερίς, ἡ, Dem. αὐτ, αὐτ, αὐτ, LXX.
 Vespertinus, α, um, ὁ ἐσπερινός, ἡ, αὐτ, δειλός, ἡ, αὐτ, LXX.
 Vesperugo, ὁ ἐσπερός, αὐτ, Aristot.
 Vespillo, ὁ ἐσπερινός, αὐτ, LXX.
 Vester, α, um, ὁ ἐσπερινός, ἡ, αὐτ, αὐτ, αὐτ, Dem. pater, πατὴρ ὁμῶν, N. T.
 Vestiarium, τὸ ἱματιστοῦν, αὐτ.
 Vestiarus, ὁ ἱματιστοῦν, αὐτ, Lucian.
 Vestibulum, τὸ πρόθυρον, αὐτ, LXX. τὸ πρόθυρον, αὐτ, Plut. τὸ πρόθυρον, αὐτ, Herodian.
 Vestigator, ὁ ἱχνυτής, αὐτ, Poll.
 Vestigatio, ἡ ἱχνυσις, αὐτ, Xen. ἡ ἱχνυσις, αὐτ, id.
 Vestigium, τὸ ἱχνύς, αὐτ, Gal. τὸ ἱχνύς, αὐτ, Xen. pedis, τὸ βῆμα, αὐτ, N. T.

VES VIC

vestigis consequor, ἱχνύμαι, Plut. insisto, ἱχνύω, Xen. alicujus, ἡ ἀπὸ αὐτοῦ ἐπιμαί τινι, Naz. κατ' ἱχνύς βῆμα τινός, Chrys. e vestigio, παραχρῆμα, Dem.
 Vestimentum, idem quod Vestis.
 Vestio, ἀμείνω, Macar. ἱματίζω, N. T.
 Vestis, f. Vestitus, ἡ ἱδῆ, αὐτ, Dem. τὸ ἱματίον, αὐτ, idem, τὸ δαιμάτιον, αὐτ, idem, τὸ ἀμφοῖον, αὐτ, Lucian. τὸ ἱδῆμα, αὐτ, Athen. fluxa, ἡδύς παραχρῆμα, Herodian. rustica, πολλὰ ἀγρίως, Philo. lacerata, ἱματίον ἐκτελεσμένη, Chrys. τριβῶν παλόν, Dion. Chrys. vestem comparo ad diem festum, παρασκευάζω ἱδῆτα εἰς ἱερὸν, Dem. facere, ποιῶ ἱματίον, id. exuere, ἐκδύειν δαιμάτιον, id. corrumpo, διαρῖπναι ἱματίον, id. dilacero, καταρῖναι ἱματίον, id. veste ejusmodi uti, τῷ τοιοῦτῳ ἱδῆματι χρῆσθαι, Ael. vestibus splendidis superbire, δρῶντες ἱδῆται πολυτελεῖ, idem.
 Vestras, ὁμῶν, αὐτ, Suid.
 Veteramenta, τὰ κατ' ἱματίον, αὐτ, Lucian.
 Veteranus, α, um, παλαιός, αὐτ, αὐτ, Dem. miles, ὁ ἀπὸ στρατοῦ ἀφῆκε, αὐτ, Plut.
 Veterasco, παλαιόμαι, Gal.
 Veterator, ὁ πανούργος, αὐτ, Dem.
 Veteratorie, πανουργία, Poll.
 Veteratorius, α, um, ὁ κ' ἡ πανούργος, αὐτ, Aristot.
 Veterosus, α, um, λαθαργικός, αὐτ, ὅν.
 Veterosus, ἡ λαθαργία, αὐτ, ἡ καταπορὰ ἱχνύς, Diof.
 Veto, καλῶ, Xen. Conf. Prohibeo.
 Vetula, ἡ πρεσβυτις, ἡ, Lucian. ἡ γυνὴ γράς, Dem. πρεσβυτέρα ἀνθρώπου, id. τὸ γράδιον, id.
 Vetulus, α, um, παλαιός, αὐτ, αὐτ, Plut. Conf. Antiquus.
 Vetulus, ἡ, τὸ γράδιον, αὐτ, Lucian. Conf. Senex.
 Vetus, παλαιός, αὐτ, αὐτ, Aristot. Conf. Antiquus.
 Vetustas, ἡ παλαιότης, αὐτ, Eurip. ἡ ἀρχαιότης, αὐτ, Paus.
 Vetuste, παλαιός.
 Vetustus, α, um, ἀρχαῖος, αὐτ, αὐτ, Xen. Conf. Antiquus.
 Vexatio, ἡ ἱστία, Dem.
 Vexator, ὁ κακωτής, αὐτ, Philo.
 Vexillarius f. Vexillifer, ὁ σημαφόρος, αὐτ, Poll.
 Vexillum, τὸ σημαῖον, αὐτ, Thuc. ἡ σημαία, αὐτ, Plut.
 Vexo, ἐκτελέω, Plut. σπένδω, N. T.
 Via, ἡ ὁδός, αὐτ, Dem. urbis, ἡ ἐρση, αὐτ, Max. Tyr. publica, ὁδός δημοσία, regia, ἡ ἀμαρτία, αὐτ, Xen. angustior & altior, ὁδός ἐνδοτικὴ κ' μετεωρικὴ, Demofth. regia, ὁδός, id. tuta, ἀσφαλής, id. viam reficio, ὁδοὺ παρασκευάζω, Dem. monstro alicui, δεικνύμι τινί, id. pacificare alicui, ποιῶ ἡδὴ εἶναι τινί, id. ire eadem βαδίζειν αὐτῷ, idem, ingredi aliquam, παραβῆναι τινά, id. declinare rectam, ἐκστῆναι τὴν ὁδὸν κ' δικάζειν ὁδόν, idem.
 Vialis, ε, ὁδός, αὐτ, αὐτ, αὐτ.
 Viaticor, ἡ ὁδοῦ, αὐτ, Euf.
 Viaticum, τὸ ὁδοῦ, αὐτ, Dem. do, ἡ ὁδοῦ, Herodian.
 Viator, ὁ ὁδοῦ, αὐτ, Lucian.
 Viatorius, α, um, ὁδοῦ, αὐτ, αὐτ, Herodian.
 Vibex, ὁ αἰμάτω, αὐτ, Gal.
 Vibratio, ἡ ἀνταρτία, αὐτ, Aristot.
 Vibrissa, αἱ τρίχες ῥινοῦ.
 Vibro, ἀνταρτίζω, Aristot.
 Viburnum, ἡ βρυονία μελίαινα.
 Vicanus, ὁ καμνός, αὐτ, Dion. Hal.
 Vicarius, α, um, ὁ κ' ἡ τὸ ἀντ' ἄλλου τιταγμένος, αὐτ.
 Vicatim, καμνόν, Diad. Sic. κατὰ καμνός, Plut.
 Vicefinus, α, um, εἰκοστής, αὐτ, αὐτ, LXX.
 Vicia, ἡ βλάβη, αὐτ, Geop.
 Vicies, εἰκοσάκις.

VIC VIL

Vicinia f. Vicinitas, ἡ γειτονία, αὐτ, Aristot. ἡ γειτονία, αὐτ, Plut. in vicinia, ἐν γειτονίᾳ, Lucian.
 Vicinus, α, um, ὁ κ' ἡ γείτονας, αὐτ, Plut. γειτονικός, ἡ, αὐτ, γείτονας, αὐτ, Plut. sum, γειτονία, Plato, γειτονία, Herodot. sum morti, Χερὰν ἰδανί μιν, Lucian.
 Vicis, alicujus, ἀντὶ τινός, Xen. vicem alicujus doleo, ἀχθῶμαι ὅτι τινός, Lucian. alicujus rei praesto, παρὶχῶ τῷ τινός, Diof. vice versa, ἐκ ἀνταρτίας, Philo, κ' διαδοχῶν, Plato.
 Vicissim, ἀμφοτέρωθεν, αὐτ, κ' διαδοχῶν, Plato, ἐκ ἀνταρτίας, Philo.
 Vicissitudo, ἡ ἐξάμειψις, αὐτ, Plato, ἡ ἀνταρτία, αὐτ, Aristot. ὁ ἀνταρτικός, αὐτ, Philo.
 Victimam, τὸ σφῆζον, αὐτ, Dem. τὸ θῆμα, αὐτ, id. τὸ σφῆζον, αὐτ, id. offero victimam, προσήνω θυσίαν, Lucian. me ipsum pro alicui, ἰδῶμαι σφῆζον ἑμαυτὸν αὐτῷ τινός, Dem. sacrifico victimam, θύω ἱδῆν, id. profero victimas, καταβάλλω ἱδῆα, id.
 Victimarius, ὁ σφαγιστής, αὐτ, Xen. ὁ θύτης, αὐτ, Herodian.
 Victo, σπένδωμαι, aliqua re, τινός, Aristot.
 Victor, ὁ νικῶν, αὐτ, Dem. ὁ νικηκός, αὐτ, id. ὁ κρατῆς, αὐτ, id.
 Victoria, ἡ νίκη, αὐτ, honesta & conveniens, καλὴ κ' ἀποσπαστά, Demofth. injuste parata, παρὰ τὸ δίκαιον γιγνόμενη, idem, victoriam obtineo f. reporto, νικῶ λαμβάνω, idem, νικῶ αἰρώμαι, Dion. Hal. victoria recte uti, κ' τὸν τρόπον δικαίῳ τῷ νικῶν, Demofth. victoriae praemium, νικητήριον, αὐτ, Xenoph. νικητήριον ἀθλόν, Plato.
 Victoriosus, α, um, ὁ κ' ἡ καλλίνικος, αὐτ, Plut.
 Victrix, ἡ νικήτρια, αὐτ, ἡ νικήσασα, αὐτ.
 Vifus, us, ὁ βίος, αὐτ, Dem. ὁ σῆμας, αὐτ, id. ὁ βίος ὡς τις, id. vifum paro alicui, βίον ἐρῶμαι τινί, Demofth. colligo ex aliqua re, συλλέγω ἐκ τινός, id. quero, ἐρεῶμαι τὰ ἀπ' αὐτοῦ, id. paro ex aliqua re, σφίζομαι βίον ἐκ τινός, id. sufficientem suppedito alicui, βίον ἱκανὸν παρίχω τινί, id. δίδωμι σῆμας τινί, id. dimetiri alicui, μετρεῖν τὸ σῆμα τινί, id. fraudare aliquem vifto, σφαιρίζω τινά, αὐτ, αὐτ, Dem.
 Viculus, τὸ καμνίδιον, αὐτ, τὸ καμνίον, αὐτ, Plut.
 Vicus, ἡ κώμη, αὐτ, Thuc.
 Videlicet, δηλαδὴ, Dem.
 Video, aliquid praefens, ἐρῶ τι παρὸν, Dem. & circumspicio, σκοπέω τι κ' ὅρα, id. aliquem, βλέπω εἰς τινά, Dem. πρὸς τινά, Isocr. imaginem alicujus, δεικνύμι εἰκόνα τινός, Aristot. Conf. Intueor, Specto.
 Videor, δοκέω, Dem. καταφαινομαι, Dion. Hal. videtur mihi, φαίνεται μοι, id. δοκέι μοι, Dem.
 Vidua, ἡ χήρα, αὐτ, Plut. sum, χηρῶν, Dem.
 Viduatio, ἡ χήρα, αὐτ.
 Viduitas, ἡ χηρείς, αὐτ, ἡ χηρεία, αὐτ, Thuc.
 Viduo, χηρεός.
 Viduus, ὁ χῆρος, αὐτ, Eriphian. sum, χηρῶν, Dem. καταχηρῶ, id.
 Vico, λιγίζω, Poll.
 Vietor, ὁ λυγιστής, αὐτ.
 Vietus, α, um, ὁ κ' ἡ ἀνταρτικός, αὐτ, Chrys.
 Vigeo, ἀμείνω, opibus, τῷ πλείω, Herodian. i. e. sanus sum, ἡδύα, Dem.
 Vigefio, ἐκακώζω.
 Vigefimus, idem quod Vicefinus.
 Vigil, ὁ κ' ἡ ἀγρυπνία, αὐτ, Lucian. ὁ κ' ἡ ἀγρυπνία, αὐτ, id.
 Vigil, Subst. ὁ ἐρετός, αὐτ, Thuc. ὁ ἐρετός, αὐτ, LXX.
 Vigilanter, ἀγρίως, ἐγρηγόρας, Euf.
 Vigilantia, ἡ ἀγρυπνία, αὐτ, Xen.
 Vigilia, ἡ ἐγρηγόρσις, αὐτ, Aristot.
 Vigilo, ἐγρηγόρῶ, Aristot. ἀγρυπνῶ, LXX.
 Viginti, οἱ, αἱ, τὰ εἰκοσι.
 Vigor, ἡ ἀκμή, αὐτ, Aristot.
 Vilefco, φαυλίζομαι.

Vilipendo, φανίζω, Xenoph. Conf. Con-
tempo.
Vilis, e, φαλός, u, on, Dem. ὁ κὶ ἡ ἰντα-
λὸς, id. pretij, ὁ κὶ ἡ εὐνοῖα, u, id.
Vilitas, ἡ φανότης, πτῶ, Xen. mercium,
ἡ ἰσότης, ας, Poll.
Villa, ἡ κώμη, u, Dem. ἡ αὐλή, u, Dion.
Hal. τὸ χωρίον, u, Dem. ἡ ἱππαυλὶς, ας,
Plut. τὸ ἱππαύλειον, u, id.
Villaris, e, ἱππαυλικός, ἡ, ὄν.
Villica, ἡ ἀγρονομία, u.
Villicus, ὁ ἀγρονόμῳ, u.
Villofus, a, um, λαχί, u, on, Suid.
Villum, τὸ οἰκίριον, u, ὁ οἰκιστὴς, u, Athen.
Villus, ἡ λαχί, u, ὁ σάκος, u, Theophr.
Vimen, ἡ λύγος, u, Eust. ὁ οἰσδα, ας, id.
Viminalis, e, f. Vimineus, a, um, εἰσδίνος,
ἡ, ἡ, Luc. λύγινος, ἡ, ἡ, id.
Vinaceus, a, um, ὁ κὶ ἡ οἰσδίνος, ας, Plut.
Vinago, ἡ ἐνδε, αὐός, Aristot.
Vinalia, τὰ οἰσδίνια, ας.
Vinarius, a, um, οἰσδίνος, ὁ, ὄν, vas, ἀγ-
ροῖον, Athen. cella, ὁ οἰσδίνος, ας, Xen. ta-
berna, ὁ οἰσδίνος, u.
Vinarius, i, ὁ οἰσδίνος, u.
Vincibilis, e, νικητός, ἡ, ὄν.
Vincio, δέω, aliquem, τινά, Dem. δεσμεύω
τινά, N. T. catenis, αλύσις, ibid. πεί-
σῃ, τινά, Plut.
Vinctus, u, copias universas, διώκων, ας,
Dem. palam aliquem, ἐν φανερῷ κρα-
τίᾳ τινά, id. virtute. non fortuna, νι-
κῶ δὲ ἀριτῶ, ἡ δὲ δὲ τὸ χεῖρον, id. facile
aliquos terra marique, κρατίᾳ τινά, ἡ δὲ
δὲ τινά, ἡ δὲ δὲ τινά, id. hostes,
ἀπικρατίᾳ τινά, ἡ δὲ τινά, id. pælio equestri,
ἡ δὲ τινά, Dem. aliquem pælio navali,
καταναυμαχίας ταπεινῶς τινά, Idocr.
& supero aliquos, κρατίᾳ τινά, ἡ δὲ τινά,
Dem. verbis, κρατίᾳ τινά, ἡ δὲ τινά, id.
Vinctura f. Vinctus, us, ὁ δεσμός, u, Plut.
Vinculum, ὁ δεσμός, u, Plut. in vincula
conjicio aliquem, δέω τινά, Dem. παρα-
δίδωμι τινά εἰς δεσμοθήκην, u, id. ἐκβάλλω
τινά εἰς τὸ δεσμοθήκην, id. minari,
προσέχειν δεσμόν, Dem. vinculum reum
esse, ἐνδεῶς δεσμῶ γίνεσθαι, idem, damnari
vinculis, προτιμάσθαι τινά δεσμῶ, id. Conf.
Carcer.
Vindemia, ὁ τρυγητής, u, Plut.
Vindemiator, ὁ τρυγητής, u.
Vindemio, τρυγῶ, fructus autumnales, πλὴν
ἀμπέλων ὁπάρει, Plut.
Vindex, ὁ ἐκδικεῖς, u, Lucian. ὁ τιμαρὸς, u,
Philo.
Vindicatio, ἡ ἐκδικία, ας, Chrys. ἡ ἐκδικήσις,
ας, LXX.
Vindicare, ἡ ἀντιποιεῖς, ας, Dion. Hal.
Vindico, τιμαρῶ, Dem. aliquem, ἀμυνόμενόν
τινα, Plut. αὐτός, πλὴν, Plut. aliquem ab
aliqua re, ἀπαλλάττω τινά, Idocr.
Vindicta, ἡ ἐκδικήσις, ας, LXX.
Vinea, ὁ ἀμπέλων, ας, LXX. γὰρ ἀμπε-
λίον, u, Dion. Hal.
Vinealis, e, ἀμπέλωνος, ἡ, ὄν, Aristot.
Vinetum, ὁ ἀμπέλων, ας, LXX.
Vinitor, ὁ ἀμπέλωνος, u, Poll.
Violentia, ἡ μίση, u, Dem.
Violentus, a, um, ὁ κὶ ἡ παρῶνος, u, Plut.
ὁ κὶ ἡ φανότης, u, id.
Vinofus, a, um, ὁ κὶ ἡ οἰσδίνος, ας, Plut.
Vinum, ὁ οἶνος, u, Dem. copia vini, οἶνος
πλὴν, id.
Viola, τὸ ἴον, u, Aristot.
Violabilis, e, βιαστός, ἡ, ὄν.
Violaceus, a, um, ὁ κὶ ἡ ἰσότης, ας, Diosc.
Violarium, ἡ ἰωνία, ας, Theophr.
Violatio, ὁ βιασμός, u, Dem.
Violator, ὁ βιαστής, u, Nax.
Violens f. Violentus, a, um, βίαιος, ας,
αἰον, Plut.
Violenter, βίαιος, & insolenter debacchari in
aliquem, u, ἀσέλγως χεῖραι τινί, Demosth.
Violentia, ἡ βία, & importunitas alicujus,
u, φιλοπραγμοσύνη τινός, Dem.

Violentus, a, um, vide Violens.
Violo, βιάζομαι, & injuria adficio aliquem,
u, ὑβρίζω τινά, Dem. aliquem, πλημμελῶ
εἰς τινά, Idocr. pæcta, παραβαίνω τὰς ὁ-
μολογίας, Dem. λόγος τὰς συνθήκας, Idocr.
pacem, εἰρηνίζω, Dem. fidem mutuo da-
tam, παραβαίνω τὰς κοινὰς αἰσεις, id.
Vipera, mas, ὁ ἵχτις, ας, Plato, femina, ἡ
ἵχτις, u, Gal.
Vipereus, a, um, f. Viperinus, a, um, ἡ
ἵχτις, ας, αἰον.
Viperula, τὸ ἵχτιδιον, u, τὸ ἵχτιδιον, u, Suid.
Vir, ὁ ἀνὴρ, ἀνδρὴς, bonus, fortis, σκαθός,
Dem. optimus, ἀριστός, id. bonus & ho-
nestus, καλὸς καὶ ἀγαθός, id. probatus, τί-
μιος, id. pæstans, σπουδαίος, prudens,
ἡν ἵχαν, id. admirabilis, θαυμαστός, id.
fio, γίνομαι, Dem. συντιλῶ εἰς ἀνδρα,
Idocr. habeo, δοκιμάζομαι ἀνὴρ τῷ, Dem.
Virago, ἡ ἀνδρὴς, ἰδός, Symm.
Vireo, θάλασσα, Xen.
Virga, ἡ ῥάβδος, u, Xen.
Virgeus, a, um, ῥαβδίνος, ἡ, ὄν.
Virginalis, e, παρθενικός, ἡ, ὄν, Athen.
Virgineus, a, um, παρθένιος, ας, αἰον, Eu-
rip. ornatus, ἡ κοροκομία, ας, Cl. Al.
Virginitas, ἡ παρθενία, ας, Lucian.
Virgo, ἡ παρθένος, u, Xen.
Virgula, ὁ ῥαβδισκός, u, τὸ ῥαβδίον, u.
Virgulum, τὸ ῥαβδίον, u, Phas.
Virguncula, τὸ παιδισκάριον, u.
Viridarium, ἡ ἀλυσία, ας.
Viridis, e, χλωρός, ὁ, ὄν, Plut.
Viriditas, ἡ χλωρότης, ας, Plut.
Virido, χλωρῶναι, Soph.
Virilia, τὰ αἰδοῖα, ας.
Virilis, e, ἀνδρῆς, ὁ, ὄν, Dem. ὁ κὶ ἡ ἀν-
δρῆς, ας, Idocr. ἀνδρῆς, ας, u, Xen.
Viriliter, ἀνδρῶς, Xen.
Viritem, κατ' ἀνδρα, Dem.
Virofus, a, um, idem quod Vireosus.
Virtus, ἡ ἀρετή, u, maximis laudibus di-
gna, μεγίστην ἐπαινον ἀξία, Dem. excel-
lens, mirifica, πικρή, id. perfecta, παντε-
λής, id. integerrima & firmissima, γυναι-
κῆς καὶ βέλους, id. & bonitas, ἡ κα-
λοκάγαθία, ας, Dem. virtutem amare ni-
mis, ἀρετῶν ἀγαπᾶν λίαν, Dem. appetere,
ἐρίσθαι καλοκαγαθίας, id. majorem imitari,
τῷ προτέρῳ μιμῆσθαι, id. exerceo, ἀσκῶ,
Idocr. ostendere alicui, ἐνδείκναι τινί, Dem.
virtute præstare omnibus, ἀρετῇ διεξέρχων
ἀπαντὰ, id. majorem gloriam, ἑμιμῶσθαι
ἐπ' ἀρετῇ τῷ προτέρῳ, Dem.
Virulentus, a, um, ὁ κὶ ἡ ἰσότης, ας.
Virus, ὁ ἴσος, u, Plut.
Vis, ἡ διώκω, ας, Dem. τὸ κράτος, ας, id.
plur. Vires, ἡ ἵχτις, u, id. vim infero f.
ficio, βιάζομαι, Plato, habeo maximam,
διώκω μεγίστην ἵχτι, Idocr. adipiscor,
κτάομαι, id. ἵχτι, Idocr. vi occupo ut
bent, u, κράτος πάλιν αἰρῶ, Idocr.
Visceratio, ἡ κροτομία, ας.
Viscidus, a, um, f. viscosus, a, um, ὁ κὶ ἡ
ἵχτις, ας.
Viscum, ὁ ἵχτις, u, Plut. ἡ ἵχτις, ας, Theophr.
visco aves capto, ἵχτι, captans vir, ὁ
ἵχτις, u, femina, ἡ ἵχτις, ας, Plut.
Viscus, τὸ σπλάγχνον, u, N. T.
Visibilis, e, ὁρατός, ὁ, ὄν, Dem. διατός, ὁ,
ὄν, id.
Visio, ἡ ὁρασις, ας, Plut.
Visito, ἐπισκέπτομαι, aliquem, τινά, Herod.
dian.
Viso, ἐπισκεπτόμαι, aliquem, τινά, Idocr.
Visus, us, ἡ ὥψις, ας, Dem.
Vita, ὁ βίος, u, Dem. ἡ ζωὴ, u, Aristot. ἡ
βιοτή, u, Xen. universa, βίος αἰας, Dem.
honoratio, ἐτιμώμενος, id. illustrissimus,
λαμπρότατος, id. moderata & tempe-
rans, σφόδρα καὶ μέτρον, id. tranquilla
& quieta, ἡσυχία, u, ἀπράγμαν, id. ca-
lamitosa, δυστυχία, id. privata, ἰδίος, id.
ante acta, διευκρίνιστος, id. pæstans, πα-
ρῶνος, id. reliqua, λοιπὰ, id. vitam ali-
quam eligere, βίον τινά αἰρῶσθαι, Dem. in-

stituere aliquo modo, ἐκκαταστήναι πῶς, I-
socr. vivere f. degere aliquam, βίον τι-
να, Dem. ζῆν τινά, id. traducere in plu-
rimis commodis, διαζῆν μετ' ἀλλήλων ἀ-
γαθῶν, id. exigere non ignaviter, διατε-
λῆν u, φανόμενα, id. contere in ali-
qua re, διατρίβειν πρὸς τινί, id. confer-
vare, σῶζειν, idem, commutare cum morte,
μεταλλάττειν, Idocr. finire, τελεῖται, id.
πλὴν τελεῖται πῶς βίον ποιῶσθαι, Dem. sub
finem vitæ, πρὶν πλὴν καταστροφῶν πῶς βίον,
AEL.
Vitalis, e, ὁ κὶ ἡ ζώσιμος, u, Al. Apbr. ζω-
τικός, ἡ, ὄν, Theophr. βιαστός, ἡ, ὄν, Plato.
Vitatō, ἡ ἐνδεῖα, ας.
Vitellus, ἡ ἀμπελὶς, u, Aristot.
Viteus, a, um, ἀμπέλωνος, ἡ, ὄν, Aristot.
Viticula, τὸ ἀμπέλιον, u, Aristot.
Viticulus, ὁ ἀμπελὶς, u, Diosc.
Vitiator, ὁ σποφάτης, u, Dem.
Vitiatio, σποφάντις, Dem.
Vitiō, καταστροφὴ, feminam, γυναῖκα, Lys.
Vitiōse, κακῶς, Dem. πονηρῶς, Idocr.
Vitiōstas, ἡ κακία, ας, Dem.
Vitiōsus, a, um, φαλός, u, on, Dem. κακός,
u, ὄν, id.
Vitis, ἡ ἀμπέλωνος, u, Aristot.
Vitifator, ὁ ἀμπελίσκος, ας.
Vitiū, ἡ κακία, ας, Dem. τὸ ἀμάρτημα,
αἰς, Idocr. vitiō vorto, φέρω ἡμίμας,
id.
Vito, ἐνδεῖσθαι, fodalitium, πλὴν σιωπῶ-
ν, Idocr. aliquid, διαφύλαττε, id. Conf.
Fugio.
Vitreus, a, um, ὑαλῆς, ὁ, ὄν, Lucian. ὑαλί-
νος, ἡ, ὄν, N. T.
Vitriceus, ὁ ὑαλίνος, ας, Poll.
Vitrum, ἡ ὑαλὶς, u, Lucian. ἡ ὑαλὶς, u,
Diod. Sic.
Vitta, ἡ ταινία, ας, Plato, τὸ ἀνέμειον, u,
LXX.
Vitula, ἡ μόσχος, u, N. T. ἡ δάμαλς, ας,
Lucian.
Vitulinus, a, um, ὁ κὶ ἡ μόσχος, u, Xi-
noph.
Vitulus, ἐμφανόμενος.
Vitulus, ὁ μόσχος, u, LXX. τὸ μόσχον, u,
id.
Vituperabilis, e, ὁ κὶ ἡ ἐπὶ φῶς, u, Diod.
Sic. ὁ κὶ ἡ ἐπὶ φῶς, u, Dem.
Vituperatio, ἡ μέμφεις, ας, Dem. ἡ ἐπὶ φῶ-
σος, ας, id.
Vituperator, ὁ ἐπὶ φῶς, ας, Idocr. ὁ
φῶς, u, Plato.
Vituperium, ὁ φῶς, u, Plut.
Vitupero, φῶς, aliquem, τινά, Plato, δια-
φῶς τινά, Plut. ἐπὶ φῶς τινί, Dem. μέ-
μφομαι τινί, id.
Vivacitas, ἡ μακροβιότης, ας, Aristot.
Vivarium, τὸ ζωοτροφεῖον, u.
Vivax, ὁ κὶ ἡ μακροβιότης, u, Lucian. ὁ κὶ ἡ
ἵχτις, u, Theophr.
Viverra, ἡ ἰλίσ, ἰδός, Aristot.
Vividus, a, um, ὁ κὶ ἡ ἵχτις, u, Theophr.
Vivifico, ζωοποιῶ.
Vivo, βίω, longo tempore, πολλὴν χρόνον,
Dem. beate, εὐδαιμόνως u, βίον διαζῶν,
Idocr. felicius, εὐτυχέστερον βίον βίω, id.
fecure, ζῶν ἀσφαλῶς, id. tranquille, ζῶν
ῥαθυμῶς, id. simpliciter & ut natura fert,
ζῶν ἀπλῶς καὶ ας ἀσφαλῶς, Dem. frugali-
ter, μετρίως, id. modeste, κοσμίως, id.
quovis modo, ὅπως, id. militari modo,
στρατιωτικῶς u, βίον, id. belluarum more,
θηριωτικῶς, id.
Vivus, a, um, ζῶν, ζῶσα, ζῶ, Dem. &
adhuc vigens, καὶ νῦν ὢν, id. ζῶν, u, u,
Xenoph.
Vix, μόλις, Idocr. servi ferrent, μόλις αἰετὶ
δολοῦν κρεταίσαιαν, id.
Ulcenatio, ἡ ἐλκασίς, ας, Hippocr.
Ulcero, ἐλκῶ, Xen.
Ulcerosus, ὁ κὶ ἡ ἐλκώδης, ας, ἐλκώδης, ἡ,
ἡ, N. T.
Ulciscor, ἐκδικῶ, aliquem, τινά, Plut. ali-
quem ab aliquo, τινά ἀπὸ τινός, N. N.
aliquem

U L C U N 'D

aliquem præclare, ἀμύνομαι τινα καλῶς, *Isocr.*
Ulcus, τὸ ἔλκος, *ισ.*, *Plato.*
Ulcusculum, τὸ ἐλκυσκίον, *κ.*, *Plut.*
Uliginosus, *α*, *um*, ὁ *κ* ἢ ἡ ἱματώδης, *ισ.*
Uligo, ἡ ἱμασία, *α.*, *Helicb.*
Ullus, *α*, *um*, ὁ, ἡ τις, τὸ τι.
Ulmarium, ὁ πτελεάν, *ἀν.*
Ulmus, *α*, *um*, ὁ *κ* ἢ ἡ πτελεῶδης, *ισ.*, *He-
lyeb.*
Ulmus, ἡ πτελία, *α.*, *Diosc.*
Ulna, ἡ ἀρχαλή, *κ.*, *N. T.* ἡ ἀρχαλὶς, *ισ.*,
LXX. ulnis amplector, ἀρχαλιζομαι, *ul-
nis gesto*, ἐν ἀρχαλῇ περιέτρα πτερά, *Xen.*
qui adhuc gestatur, ὁ *κ* ἢ ἡ ἀρχαλή, ἡ
π., *Dion. Hal.* i. e. mensura, ἡ ἀλίνα, *κ.*,
Poll.
Uterior, *us*, *π*εράϊος, αἶα, αἶον, *Strabo*, ὁ, ἡ,
τὸ πέραν, *Thuc.*
Uterius, *π*εραϊτέρη, *progressi*, *π*εραϊδίη, *I-
soer.*
Ultimo, *ἐ*σχάτως, *Plut.*
Ultimus, *α*, *um*, *ἐ*σχάτῳ, *κ.*, *ο*, *Plato*, *ἔ-
σατῳ*, *ἐ*στη, *α*τι, *id.* τελευταῖῳ, αἶα,
αἶον, *id.*
Ultio, ἡ ἐκδικησις, *ισ.*, *N. T.*
Ultor, ὁ ἐκδικητής, *ἡ*, *Greg.*
Ultra, *π*έρα, nihil requirere, μηδὲν ἔτι πέρα
ζητεῖν, *Plato*, *medum*, *π*έρα τῷ μέτρῳ,
D. m. ultra Indos, *π*έραν Ἰνδῶν, *Aristot.*
sexaginta annos natus, *π*ερί ἑξήκοντα ἔτη
ζητούνς, *Plut.* quam par est, μᾶλλον τῷ
ὄντι, *D. m.* quam meremur, *π*ερί τιῶ
ἐξέειν, *Isocr.*
Utro, *ἐ*κείνιος, *Dion.* *ἐ*κείνῳ, *id.* *ἐ*κόντι, *id.*
Ultroneus, *α*, *um*, *ἐ*κείνῳ, *ἰα*, *ιν*, *D. m.*
*ἐ*κόν, ὅπως, *id.*
Ulna, φύκος λιμανίων.
Ulula, ὁ αἰζώλιος, *ἡ*, *Aristot.*
Umlatus, *us*, ἡ ὀλοκλή, *ἡ*, *Dion. Hal.*
Uulso, ὀλοκλῆ, LXX. ἀνολοκλῆ, *Phil.*
Umbella, τὸ σκιόδιον, *κ.*, *Poll.* ἡ σκαδίσκη,
κ., *Alben.* τὸ ἱεριδίον, *κ.*, *Lucian.*
Umbilicalis f. Umbilicaris, *ε*, ὁ *κ* ἢ ἡ ὀμφα-
λῶδης, *ισ.*, *Aristot.*
Umbilicatus, *α*, *um*, ὀμφαλῶδης, *ἡ*, *ὲν*, *A-
lben.*
Umbilicus, ὁ ὀμφαλός, *ἡ*, *Plato.*
Umbo, τὸ ὀμφάλιον, *κ.*, *Suid.*
Umbra, ὁ σκιά, *α.*, *Dem.*
Umbraclum, ἡ σκιά, ἄδος, *Plut.*
Umbraeus, *α*, *um*, Umbrae, *ε*, Um-
brosus, *α*, *um*, ὁ *κ* ἢ ἡ σκιάδης, *ισ.*, *Plut.*
σκίρης, *ἡ*, *ὲν*, *Xen.* *σκίρος*, *ἡ*, *ὲν*, *Plato*,
umbrailem vitam dego, *σκίροφίον*,
Plato.
Umbro, *σκιάζω*, aliquid, *τι*, *Lucian.*
Umbrosus, *α*, *um*, vide Umbraeus.
Una, *ἅμα*, cum aliquo, *τινί*, *Dem.* ὁμῶς *τε*
κ., *Xen.*
Unanimis, ὁ *κ* ἢ ἡ ὁμοθυμῶς, *κ.*, ὁ *κ* ἢ ἡ ὁμογνώ-
μον, *ον*, *Xen.*
Unanimitas, ἡ ὁμοθυμία, *α.*, ἡ ὁμόνοια, *α.*,
Dem.
Unanimiter, ὁμοθυμαδόν, *Xen.*
Uncia, τὸ δαδικοτημόριον, *κ.*, *Plut.* ἡ ὀγκία,
α.
Uncialis, *ε*, ὀγκιάς, αἶα, αἶον.
Unciatim, *κατ' ὀγκίας*.
Uncinulus, τὸ ἀγκιστέριον, *κ.*
Uncinus, ὁ ὀγκισκός, *ἡ*, *Aquila.*
Undio, ἡ χρίσις, *ισ.*, *Suid.* τὸ ἀλείμμα, *α-
τος*, *Diod. Sic.* ἡ ἀλείψις, *ισ.*, *Plut.*
Undior, ὁ ἀλείπτης, *κ.*, *Plut.*
Undiorius, *α*, *um*, ἀλείμματικός, ἡ, ὅτ.
Undura, idem quod Undio.
Uncus, τὸ ὀγκιον, *κ.*, τὸ ἀγκιστρον, *κ.*
Unda, τὸ κύμα, *α*τι, *Lucian.*
Undabundus, *α*, *um*, ὁ *κ* ἢ ἡ κυματώδης,
ισ., *Aristot.* undabundum reddo, *κυμα-
τός*, *Lucian.* mare, *κυματίζω* τῷ θά-
λασσαν.
Unde, ὅθεν, inde ordiuntur, unde potissi-
mum ita confici queant, ὅστις πεινῶνται
*π*ρὶν ἀρχῇ, ὅθεν ἂν μάλιστα συστήται τὰ δ-
εῶν, *Dem.* in hoc sunt intenti

U N D V O C

unde vitam possunt sustentare, τὸ σκω-
πῆσιν, ὁποῦν, — *id.* unde igitur istis
commecatns suppedabitur? αὐτοῖς δὲ τέ-
ταις ἢ τρεσὶ γυνήσιν; *Dem.* unde, nisi?
αὐτοῖς ἄλλοθεν, ἢ; *id.* unde illa fiant, do-
cebo, ἀφ' ὅτε ταῦτα γίνεται, ἐγὼ διδά-
ξω, *id.*

Undecies, ἑκαδικίς.

Undecim, εἰ, αἰ, τὰ ἑνδεκά, *Dem.*

Undecimviri, οἱ ἑνδεκά, *Dem.*

Undecimus, α, um, ἑκαδικαῖ, ἀν, ατον,
Plut.

Undecumque f. Undelibet, ὅθεν ἄν.

Undeviginti, ἐνὸς δέοντῃ εἰκοσι, f. εἰκοσι
ἐνὸς δέοντῃ, undetriginta, ἐνὸς δέοντῃ
τριακοντα, undequadriginta, ἐνὸς δέοντῃ
τρισσαράκοντα, &c. *Viger.* Conf. *Duodevi-*
ginti.

Undevigesimus, α, um, ἐνὸς δέοντῃ εἰκοσός
ἢ, ὄν, undetrigesimus, α, um, ἐνὸς δέοντῃ
τριακός, ἢ, ὄν, &c.

Undequaque f. Undique, πανταχόθεν, uti-
lia colligere, τὰ χρῆσιμα συλλέγειν, *Isocr.*
aliquem irretire, κικλήσκειν πανταχῇ πρῶς
χίχιδαι τινα, *Dem.*

Undo, κυμαίνω.

Undosus, α, um, ὁ ἐν ἡ κυματώδης, εἰ, *Aristot.*

Unedo, τὸ μμῆικιν, κ, *Theophr.*

Ungo, ἀλείφω, aliquid aliqua re, τί τι, *Ken.*
χρῆν τί τι, *id.*

Unguentarius, ι, ὁ μυρρίνης, α, *Athen.*

Unguentarius, α, um, μυρρίνης, ἢ, ὄν, *Plut.*
μυρρίνης, α, ὄν, vas, ἀρ, *Poll.*

Unguentum, τὸ μύρον, κ, *Athen.* τὸ χρῆμα,
ατος, τὸ χρῆμα, ατος, *Cl. Al.*

Unguiculus, τὸ οὐνχιον, κ.

Unguis, ὁ οὐνξ, χος, *Gal.* ungues præcido,
οὐνχιζο, *id.* ad unguem teneo, ἀκρίβως
ἐξέπιπταμαι, *Aristoph.*

Ungula, ἡ σπλή, ἡς, *Ken.*

Unice, μοναχῶς, *Aristot.*

Unicornis, ὁ μονόκρως, ατος, *Aristot.*

Unicus, α, um, μόνῃ, κ, ὄν, *Ken.* μοναχός,
ἢ, ὄν, *id.*

Unigena f. Unigenitus, ὁ ἐν ἡ μονογυνῆς, ἴος,
Plato.

Unio, ὁ μαργαρίτης, κ, *Æl.* τὸ μέγαρον, κ,
Paus.

Unitas, ἡ μονὰς, ἀδ, *Plut.* ἡ ἐνότης, κτ, *Apoll. Tyan.*

Universalis, ε, καθολικὴς, ἢ, ἐν.

Universe, ὅλας, *Dem.*

Universitas, τὸ πᾶν, παντός, ἡ ὁμάς, ἄδ, *Theophr.* i. e. Academia, ἡ Ἀκαδημία, ας,
Plut.

Universus, α, um, πῶς, πᾶσα, πᾶν, *Dem.*
ἅπας, ἅπασα, ἅπαι, *id.* σύμπασι, ασα, αν,
id. in universum, σύμπαν, *Isocr.*

Uniusmodi, ὁ ἐν ἡ μονοτροπος, κ, *Plut.*

Unoculus, α, um, ὁ ἐν ἡ μονόφθαλμῃ, κ, *Ammon.* ὁ ἐν ἡ ἐπιφθαλμῃ, κ, *Plut.*

Unquam, ποτέ, si unquam alias, nunc cer-
te, εἰ ποτέ ποτέ, κ, ὄν, *Dem.* alias un-
quam, ἄλλοτε πώποτε, *id.* omnia, quæ
unquam speravi, ἅπαντα, ὅσα πώποτε ἤλ-
πισα, *id.*

Unus, α, um, εἷς, μία, ἓ, *Dem.* aut al-
ter, εἰς ἡ διῦτερ, *Plut.* volo unum
atque alterum, ἐν ἡ δύο βέλομαι, *Dem.*
tria encomia, unum-alterum-tertium, τρία
ἐγκώμια, ἐν μὴ-διῦτερ ὅ-τρίτον ὅ, *I-*
scor.

Unusquisque, Unuslibet, Unusquisvis, πᾶς
ἐκαστῇ, πᾶσα ἐκαστῇ, πᾶν ἐκαστῇ, *Ari-*
stot. εἷς ἐκαστῇ, μία ἐκαστῇ, ἐν ἐκαστῇ,
Isocr.

Vocabularium, τὸ λεξικόν, ἡ.

Vocabulum, ἡ λέξις, ἴας, *Lucian.*

Vocalis, ε, φωνητικὴ, ἴασι, εν, animal, ζῶν,
Ken. litera, γράμμα, *Plato.* ὁ ἐν ἡ ὑφαντῇ,
κ, *Dem.*

Vocalitas, ἡ ὑφαντῇ, ας, *Dem.* *Pbal.*

Vocaliter, ἐφεῶν, *Poll.*

Vocatio, ad cœnam, in jus, ἡ ἀλυσίς, ἴας,
Ken. *Aristoph.*

V O C V O M

Vocativus, a, um, κλητικὸς, ἢ, ἐν, casus, πλῆσις, *Gramm.*
Vocator, ὁ κλητάρ, ερος, *Lucian.*
Vociferatio, ἡ κραυγή, ἡς, *Xen.* ὁ κραυγμὸς, ὅ, *Plut.*
Vociferor, κράζομαι, *Xenoph.* κραυγάζω, *N. T.* βιάω, *Dem.* & clamito, βιάω κ, κραζα, *id.*
Vocula, τὸ λιξιδιον, κ, i. e. parva vox, τὸ φανιδιον, κ.
Vola, το θίναρ, αρος, *Al. Arbr.* τὸ γύαλον, κ, *Enstatb.*
Volatilis, κ, πτεινός, ἢ, ἐν, *Aristot.*
Volatus, ἡ πτή, ἡς, ἢ πλῆσις, ιας.
Volens, ἀρμός, ἐν, εἰν, *Isochr.* ἐκασίος, ια, ιον, *Dem.*
Volenter, ἀρμόης, *Isochr.*
Volo, as, πίτομαι, *Plut.* trans f. per mare, πίτομαι κτὶ θαλάσσης, *AEI.*
Volo, vis, βόλομαι, aliquid vehementer, σφόδρα τι, *Dem.* quod quis vult, ea sibi fingit, ὁ βόλις, τοῦδ' ἰκασθ' κ, οἰεται, *id.* non ignarus esse alicujus rei, τίλω μὴ ἀπειρῶ ἐναι τινθ, *Isochr.* mori, quam videre aliquid, ἰθίλω ἀποθνήσκαι ἐπὶ τῷ ἰδεῖν τι, *Dem.* bene alicui, ἐνοεῖσθαι ἔχει πρὸς τινα, *Isochr.*
Vollito, τὸ τριχολάζειν, κ, *AEI.*
Volubilis, κ, ο κ, ἢ εὐστροφος, κ, *Plut.*
Volubilitas, ἡ εὐστροφία, ας, *Plut.*
Volucer f. Volucris, κ, πτιμυς, ἢ, ἐν, *Aristot.* i. e. celer, αἰός, οἷα, ὅ.
Volucris, i. e. avis, ὁ vel ἡ ὄρνις, θος, *Dem.*
Volumen, τὸ ἐνέλιμμα, ατος, *Jes.* i. e. liber, τὸ βιβλίον, κ, *Plut.*
Voluntarie, ἰκοντί, *Isochr.* ἰθελοντίω, *Herodot.* ἰθελοντίω, *Thuc.* ἰθελοντί, *Plut.* ἰκυσίος, *Dem.* ἰκυσίος, *id.*
Voluntarius, a, um, ἐκασίος, ια, ιον, *Dem.* ἰκός, ἔντος, *fem.* ἰκυστα, κ, *id.*
Voluntas, ἡ βέλησις, ως, *D. m.* τὸ βέλημα, ατος, *N. T.* τὸ τίλημα, ατος, *id.* ἡ θέλησις, ιας, *id.* bona & vita moderata, χρηστα, ἢ προαίρεσις κ, βίος σάφραν, *Dem.* recta, τὸ εὖ βέλησις, *id.* voluntatem tuam providere, ἰνδικυνδὲς τὸ βέλησις ποιῶν τι, *Dem.* voluntatem ex re aliqua percipere, λαβὼν τὸ βελημά τινθ παρὰ τι, *id.* concedere voluntati alicujus, συγχωροῦν τῇ βελήσει τινος, *id.* parere voluntati alicujus, πειθεῖσθαι τοῖς βελήμασι τινθ, *id.* adversari voluntati alicujus, ἐναντιῶσθαι τῇ βεληματί τινος, *id.*
Volvo, κυλινδία, aliquid, τί, *Xen.*
Volup:, ἡδύ, est possidere divitias, ἐστὶ τὸ ἔχειν χρήματα, *Xen.*
Voluptarie, ἡδονικός.
Voluptarius, a, um, ἡδονικός, ἢ, ἐν, *Ceb. Theb.*
Voluptas, ἡ ἡδονή, ἡς, & delectatio, κ, χάρμις, *Len.* κ, ῥασαία, ἰδ. eximia, ἡδονή, ἡδονή, *Isochr.* brevis, ὀσπύολαις, *Dem.* momentanea, ἡ παρηγορία, *id.* utilitati prorsus contraria, τῇ συμφέροντι παντάπασιν ἐναντία, *id.* voluptates aliquas appetere, παρηγοιδεῖν τινας ἡδονάς, *Dem.* amare, ἀγαπᾶν, *id.* sequi, sectari, venari, θηρεύειν, *Isochr.* creare alicui, ποιῶν τινι, *Dem.* comparare sibi alicunde, ἀπορίζειν ἀλλεθιν ἑαυτοῦ, *id.* adferre alicui, εἰρειν τινι, *id.* capere, percipere, habere, ἔχειν, *id.* negligere, adspernari, ἀμελεῖν τῷ ἡδονῶν, *Isochr.* frui voluptatibus, ἀπολαύεσθαι τῷ ἡδονῶν, *Dem.* servire voluptati, δαλσύνειν ἡδονῇ, *id.*
Voluptuositas, ἡ φιληδονία, ας, *Plut.*
Voluptuosus, a, um, ὁ κ, ἢ φιληδονθ, κ, *Plut.*
Voluta, ἡ ἐλίσ, κθ, *Plut.*
Volutabrum, ἡ κύλισμα, ας, *Poll.* τὸ κύλισμα, ατθ, *N. T.*
Volutatio, ἡ κύλισσις, ιας, *Plut.* ἡ κύλισις, ιας, *id.* in caeno, ἡ κύλισσις ἐν σπυλῶ, *Lucian.*
Voluta, κύλιω, κυλινδία, *Xen.*
Vomer, ὁ ὄνις, ιας, *Plut.*

Vomica, τὸ ὀπίσθημα, αὐτοῦ, Gal.
 Vomitus, idem quod Vomitus.
 Vomitorius, a, um, ἰμειτικός, ἡ, ὄν, Diosc.
 Vomitorio, ἰμειτικός, Aristot.
 Vomitus, us, ἡ ἰμεισία, as, Hippocr. ὁ ἰμει-
 τος, u.
 Vomo, ἰμέω, Lucian. ἀπεμείω, id.
 Voracitas, ἡ ἀδυναμία, as, Aelian.
 Vorago, τὸ βόρραρον, u, Xen.
 Voratio, ἡ βόρρασις, ias.
 Vortex, ὁ ἀδυνατός, u, Plut. ὁ πολυφύτος,
 u, id.
 Voio, βροχθίζω, Aristot. ἀδυνατίζω, Isocr.
 Vortex, ἡ Κυρροφία, ἡς, Hesych. ἡ δίνη, ἡς,
 Phil.
 Vorticofus, a, um, ὁ κῆ ἡ δινάτης, ias, ὁ
 Κυρροφίας πολλὰς ἔχων.
 Votivus, a, um, ἐυκλικός, ἡ, ὄν.
 Votum, ἡ ἐὺχὴ, ἡς, Dem. facio f. nuncupo
 Deo pro aliqua re, εὐχομαι εὐχὴν Θεῷ
 εὐχὴν τινί, id. perfolvo, f. impleo, εὐχὴν
 ἀποδίδωμι, id. ἀποτίλω, Xen. voti com-
 potem fieri, εὐχὴν τὸ πῦρ ἀρκεῖν τὴν εὐχὴν,
 Lucian. non fieri compotem voti, ἀποτυ-
 χῶν τὴν εὐχὴν, voto excidere, ἄλλω
 δίδωμι, ἄλλαν τυχεῖν, AEL.
 Voveo, εὐχομαι, Deo, τῷ Θεῷ, Thuc. πρὸς
 Θεὸν εὐχόμενοι ποιεῖται, Plutarch. Confer
 Votum.
 Vox, ἡ φωνή, ἡς, magna, μεγάλη, Demosth.
 clara, λαμπρά, idem, satis magna, ἰκανή,
 id. vocem edo, ἀκούω φωνῆν, Dem. ἡ ἡγυ-
 μι φωνῆν, idem, per nares, ἐθίζονται διὰ
 τῶν, Lucian. acuire, ἀπαίρειν, idem, voce
 clarissima pronunciare, εἰπεῖν σαφέστατα
 τῇ φωνῇ, id. ἐθίζεσθαι μίσησιν, id. ora-
 tioni deest vox oratoris, ἀσπερίδι ὁ λό-
 γος φωνῆς τῆ λέξεως, id.
 Urupa, ὁ ἐπιπό, οὗτος, Aristot.
 Urbane, εὐστατος, Plut.
 Urbanitas, ἡ εὐστασία, ἡς, sermonis urba-
 nitate utor, ἀσπείρωμαι, Plut.
 Urbanus, a, um, εὐστατός, ἡς, ὄν, Isocr.
 Urbicus, a, um, εὐστατός, ἡς, ὄν, Lucian.
 Urbs, ἡ πόλις, ias, maxima, μεγάλη, D. m.
 populosa, πολυπληθής, id. μυριαπληθής,
 Isocr. antiqua, ἀρχαία, Demosth. invicta,
 ἀνίκητος, id. insuperabilis, ἀνυπόστατος,
 id. parva, μικρά, id. infirma, ἀδύνατος, id.
 defolata, ἐρημική, idem, maritima, ἡ ἐπὶ
 θαλάσσης, Isocr. urbem condere, πάλιν κτι-
 ζεῖν, idem, οἰκίζειν, Dem. instaurare, κα-
 ταικίζειν, id. munire, τειχεῖν, id. muro
 circumdare, τειχεῖν ἀπεδράζειν, id. orna-
 re aedificis, κοσμεῖν οἰκοδομήματα, id. ha-
 bitare, incolere, οἰκεῖν, id. adfligere, ἐ-
 χθλέειν, id. obsidere, πολιορκεῖν, id. fubi-
 gere, ἀφίστασθαι, id. subjicere sibi, ὅφ
 αὐτὸς ποιεῖν, id. capere, λαμβάνειν, id.
 εὐλοχεῖν, id. εἰρίζειν, id. evertere, ἀνα-
 ρεῖν, id. in servitutem redigere, ἀνδραπο-
 δίζειν, Dem. vastare, ἀνάστατον ποιεῖν, id.
 cluere, κατασκάπτειν, Isocr. perdere, δια-
 ερμινεῖν, id. tueri, εὐλατίζεσθαι, id. fervare,
 ὀφείλειν, Dem. deferere, ἐκλείπειν, id. tra-
 dere alicui, παραδίδωμι τινί, id. ἔρχεσθαι
 τινί, Dem. prodere, προδίδωμι, id. re-
 cipere, recuperare, κομίζεσθαι, id.
 Urceolus, τὸ κῆρυκον, u.
 Urceus, ὁ κῆρυκος, u, Aelian.
 Uredo, ὁ καύσμος, u, Thuc.
 Ureter, ὁ ὕδωρ, ἡς, Gal.
 Urgeo, ὀψαίνομαι, N. T.
 Urina, τὸ ὕδωρ, u, Aristot. τὸ ὕρμα, αὐτοῦ,
 Hippocr.
 Urinarius, a, um, ὕρριος, ὁ, ὄν.
 Urinator, ὁ κορυμνιστής, u, Thuc.
 Urinor, κορυμνίζω.
 Urina, ἡ ὕδρα, as, N. T. ὁ vel ἡ σάμνος, u,
 Aristot. τὸ σάμνον, u, Plut.
 Urnalis, e, σάμνος, ἡ, ὄν.
 Urnula, τὸ σάμνον, u, Poll. ὁ σάμνικος,
 u, id.
 Uro, καίω, omnia, ἀνάπτω, Plut. Confer
 Creto.
 Urta, ἡ ἀρκαία, u, Aristot.

Ursinus, a, um, ἀρκυῖος, ἡς, ὄν.
 Ursus, ὁ ἀρκυῖος, u, Aristot.
 Urtica, ἡ ἀκακία, ἡς, Synes. ἡ κνήκη, ἡς,
 LXX.
 Urus, ὁ ὕρως, u, Poll.
 Utio, idem quod Ufus.
 Ustite, ἡ τὸ ἰσθός.
 Ustatus, a, um, ὁ κῆ ἡ Κυρροφία, ἡς, insti-
 tutum, πολιτεία, Dem.
 Uspiam, εὐλαχῶ.
 Usquam, πᾶ.
 Usque, μέχρι, in hunc diem, ἡ Κυρροφία ἡ-
 μέρας, Dem. usque ad talos, ἀχρι τῶν Κυ-
 ρρῶν, id. usque ad satietatem, ἀχρι κόρης,
 id. usque nunc, μέχρι τῆ νῦν, usque ad-
 huc, μέχρι τῆς νῦν, Xen. usque adeo,
 ὅτω τέλει, Dem. usque eo, εἰς τούτου,
 usquequaque, πανταχῶ, quo, ἡς, u.
 Utio, ἡ καὶ σῆς, ias, Diosc.
 Ustinum, τὸ καυτήριον, u.
 Ustulo, καυτήριον, Strabo.
 Usualis, e, χρηστικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Usura, ὁ τόκος, u, Dem. usuram debeo ali-
 cui, τόκον δεῖν τινί, id. exigo ab aliquo,
 εἰσπραττόμενος παρά τινος, id. dare, δίδωμι, id.
 reddo, ἀποδίδωμι, id. solvo, τίθωμι, id.
 pendo, τίλω, id. accipere, λαμβάνω, id.
 κομίζεσθαι, id.
 Utratio, ἡ χρεῖς, ias, Dem.
 Utratio, χρεῖς, ias, Dem. Utr.
 Utrio, ἡ χρεῖς, ias, Dem. ἡ ἀσφάλεια, ias,
 id. utrum habeo maximam rerum, ἐμ-
 πνεύματα εἰμι, Isocr. usu edoctus scio,
 πεπεισμένος εἶμι, Dem. utrum belli col-
 ligere, τῶν ἐμπειρῶν τῶν πολλῶν κλίσ-
 σαι, id. habere, τρεῖς, id. τὸς πολέμους
 κλίσσιν, Phil. u. u. venire alicui, Κυ-
 ραίνομαι τινί, Isocr.
 Ufus fructus, ὁ ὅπκαρπια, as, Dem.
 Ut, Conjunct. ἡ, definam dicere, πύσασμαι
 λέγων, D. m. breviter dicam, ὡς συνοψί-
 ας, Id. r. non ita demens sum, ut ve-
 lim, ὅχ ἂν ὥς ἀφρονέω, ὡς βέλτερος,
 Dem. elaborandum est, ut desistat, πρὸς
 τὴν πρῶτον, ὅπως πύσας, id.
 Ut, Adverb. as, Demosth. Conf. Quemad-
 modum.
 Utinque, ὅπως ἐν, D. m.
 Utensile, τὸ χρηστικόν, ias.
 Uter, a, um, πῆρς, ἡς, ὄν, pater, an
 hic, ὁ πατήρ, ἡ ἡμῶν, Xen. uter? πό-
 τος ἂν; Dem. tandem, πῶς ποτὶ,
 Xen. utra in parte, ποτέρω, Plut. utro
 modo, ποτέρω, Aristot. utram in partem,
 ποτέρω, Xen. ὁποτέρω, Thuc. utrum,
 an, ὁποτέρω, Isocr.
 Uter, ris, ὁ ἀσπός, u, Plut.
 Utercumque, ὁποτέρω, ὄν, Xen. ἰκάτρε, ἡς,
 ἡς, Lucian.
 Uterinus, a, um, ὁ κῆ ἡ ὁμομήτριος, u, Dem.
 f. ὁμομήτριος, ἡς, ὄν, id.
 Uterlibet, ὁποτέρω ὄν, Thuc.
 Uternam, ὁποτέρω ὄν, Xen.
 Uterque, ἰκάτρε, ἡς, ὄν, Plut. ἀμφοτέρω,
 ἡς, ὄν, Isocr. utroque modo, ἀμφοτέρω,
 Aristot.
 Utervis, ὁποτέρω ὄν, Thuc.
 Uterus, ἡ μήτρα, as, Lucian.
 Uti, idem quod Ut Adverb.
 Utis, e, ὁ κῆ ἡ χρηστικός, u, multum alicui,
 πολλὰ τινί, Dem. & multitudini conducens,
 Συμφέρων κῆ ἀφίλειος τῶς πολλοῖς, idem,
 confulere, το Συμφέρον παραίτην, id. ad
 nihil, μηδὲν χρηστικός, id. sem alicui, χρο-
 σίμος εἰμι τινί, Dem. ad nihil, χρηστικός
 ταχέως ὄν πρὸς μηδὲν, Isocr. praebeo me
 utilem alicui, παρέχω ἑαυτὸν χρηστικόν
 τινί, idem, utilis fio, γίνομαι χρηστικός,
 Dem. ἀφίλειος, Isocr.
 Utilitas, ἡ ἀφίλειος, as, Dem. τὸ ἀφίλειον,
 αὐτῷ, id. τὸ συμφέρον, u, id. τὸ συμ-
 φέρον, εντῷ, id. τὸ χρηστικόν, u, id. utili-
 tatem appetere, ἐκτιμῶν τὸ συμφέρον,
 Isocr. spectare resp. σκοπεῖν πρὸς τὸ συμ-
 φέρον τῶν πολλῶν, Dem. alicujus quærere,
 ζητεῖν τὸ συμφέρον τινός, idem, aucupari,

αὐτῷ, id. praebeo alicui, παρέχων τινί,
 id. magnam habere, ἀφίλειον μεγάλην
 ἔχειν, Dem. de utilitate alicujus sollicitum
 esse, φροντίζειν συμφέρον τινί, id. me-
 tiri aliquid utilitate, ἐξαιτεῖται τι πρὸς τὸ
 συμφέρον, Dem. rationem habere utili-
 tatis, χρεῖς τῷ συμφέροντι, id. adficere
 alicquem utilitate, παρτίειν τι συμφέρον τι-
 νί, id. ἀφίλειον τι τῷ συμφέροντι τινί, id.
 Conf. Commodum, Emodum.
 Utiliter, συμφέροντως, consulere alicui, συμ-
 βουλεύεσθαι τινί, Isocr. συμφέροντως, Isocr. λυ-
 σιτελάντως, D. m. χρηστικός, Thuc.
 Utinam, εἴδε, natus essem tunc, συνεγνώ-
 μω, Xen. scriberet, γράφει, Plut. ab-
 icindantur, ἀφίλειον κῆ ἀποκόπεται, N. T.
 Brutus viveret, ἀφίλειον ἔξιν Βρούτος, i. e.
 debbat vivere, Plut.
 Utique, ὅσα, fluxerunt sermones, ἐρρόσαν
 λόγοι, Dem.
 Utor, χράσμαι, aliquo familiariter, τινί, I-
 socr. humanissime, εὐλατίζομαι, Demosth.
 familiarissime, οἰκιστάτα, Isocr. aliquo
 amico, τινί φίλῳ, Liban. bene recteque
 re aliqua, καλῶς κῆ νομίμως πράγματι τι-
 νί, Dem.
 Utpote, εἰναι, εἴα δὲ, Herodot.
 Utricularis, e, ὁ κῆ ἡ ἀσφάλεια, ias.
 Utricularius, ὁ ἀσφάλειος, u.
 Utricularius, τὸ ἀσφάλειον, u, Plut.
 Utrique, ἀμφοτέρω, ἰκάτρε, Isocr.
 Utrobique, ἀμφοτέρω, ἰκάτρε.
 Utrum, vide Uter.
 Utut, idem quod Est.
 Uva, ἡ σταφυλή, ἡς, Plut. passa, ἡ σταφύλη,
 idem, Diosc.
 Uvidas, a, um, δειδός, ὁ, ὄν, terra, γῆ,
 Theophr.
 Vulgaris, e, ὁ κῆ ἡ ἀσφάλεια, ias, Herodot.
 ὁ τυχερός, ἡ τυχεύς, τὸ τυχεῖν, Plut. ἡ
 τῷ τυχεύοντι, Isocr. ὁ κῆ ἡ ἀσφάλεια, u,
 Plut.
 Vulgariter, ἀσφάλειως, Isocr. κοινῇ, Aristot.
 Vulgator, ὁ ἀσφάλειος, u.
 Vulgo, Adverb. ἀσφάλειως, κοινῇ, κοινῇ,
 Aristot.
 Vulgo, as, ἀσφάλειως, Eurip. aliquid quod ta-
 cendum erat, δημοσίως ἀσφάλειως, Plut.
 Vulgus, τὸ πλῆθος, ias, Dem. οἱ πολλοί, ὡν,
 id.
 Vulnerarius, a, um, τραυματικός, ἡ, ὄν,
 Diosc.
 Vulneratio, ἡ τραύσις, ias.
 Vulnere, τραύσας, aliquem per thoracem,
 τινὰ διὰ θώρακος, Plut. aliquem, τραυ-
 ματίζω τινά, Dem. Conf. Vulnus.
 Vulnus, τὸ τραῦμα, αὐτῷ, Dem. ἡ πλη-
 γή, ἡς, Xen. progredi ad vulnera, ἐλθεῖν
 εἰς τραύματα, idem, mori ex vulnere, ἀπ-
 θανεῖν ἐκ τῆ τραύματος, idem, infligo ali-
 cui vulnus, προστινῶ τινί πληγὴν, D. m.
 accipio ab aliquo, λαμβάνω παρὰ τινός,
 idem, λαμβάνω τραῦμα παρὰ τινός, idem,
 obligare, τραῦμα ἀσφάλειως, Gal. periculo-
 sum vulnus gladio in caput infligere, κα-
 τὰ κεφαλὴν τῷ ξίφει κῆ τῷ κίρκλῳ ἀσφάλειως
 πληγῶν, Diod. Sic.
 Vulnuculum, τὸ τραυματικόν, u.
 Vulpecula, τὸ ἀλαπικίον, u, τὸ ἀλαπικί-
 ον, u.
 Vulpes, ἡ ἀλάπη, ias, Aristot.
 Vulpinus, e, f. Vulpinus, a, um, ὁ κῆ ἡ
 ἀλαπικίος, ias.
 Vulpinor, ἀλαπικίζω, Aristot.
 Vullio f. Vullura, ἡ τίλσις, ias, ὁ τίλμος,
 u, Eustath.
 Vulticulus, τὸ προσώπιον, u.
 Vultuosus, a, um, ὁ κῆ ἡ προσώπιος, ias,
 i. e. ἀσφάλειος, ἀσφάλειος, ἡ, ὄν, Dem.
 Vultur, ὁ γύψ, γύψ, Plut.
 Vulturinus, a, um, γύψινος, ἡ, ὄν.
 Vulturinus, ὁ γύψινος, u, Aristot.
 Vultus, τὸ πρόσωπον, u, Dem. vultum ali-
 cujus intueri, ἐλπίων εἰς πρόσωπον τινός,
 id. quo vultu eum adspicies? ποίῳ προ-
 σώπῳ πρὸς αὐτὸν ἀσφάλειως; D. m. con-
 spicere

ficere aliquid ex vultu, οὐσιγνῶματιν, id.
mores declarare per vultum, τὰ ἴδη ἐμφα-
νίσαι διὰ τ' ὀφείας συμπτῶν, id.

Vulva, ἡ ὤστρεα, ας, *Diosc.*

Uxor, ἡ γυνὴ, αἰνός, *Dem.* ἡ παρμόστις,

ἰδός, *Lucian.* ἡ συνοικῶσα, ας, id. ἡ ἀλο-

χος, α, *Plato*, uxorem ducō, γαμέω γυναῖ-

κα, *Æschin.* ἀνάγωμαι τὴν συνοικῶν, *He-*

rodot. ἀγομαί γυναῖκα, *Isocr.* γαμέω τινὸς

γύναι, *Dem.* λαμβάνω γυναῖκα, *Isocr.* puel-

lam ducō, ἄγω νύαν, *Plut.* uxorem alte-

ram, λαμβάνω γυναῖκα ἑτέραν, *Dem.* re-

pudio, ὀσπύματα γυναῖκα, id.

Uxoratus, α, um, γεγαμηκός, νῆα, ὅς *Bas.*

Uxorcula, τὸ γυναικάρειον, α.

Uxorius, α, um, γυναικῆϊος, εἰς, εἰν, i. e.

uxori nuptium deditus, ὁ γυναικίαις, α, *Lu-*

cian.

X.

Xeniolum, τὸ ξενίδιον, α.

Xenium, τὸ ξένιον, α, *Xen.*

Xenodochium, τὸ ξενόδοχον, α, *Suid.*

Xiphias, ὁ ξιφίας, α, *Athen.*

Xylobalsamum, τὸ ξυλοβάλασμα, α, *Diosc.*

Xysticus, α, um, ξυστικός, ἡ, ἐν.

Xystus, ὁ ξυστός, ὅ, *Xen.*

Z.

ZE'A, ἡ ζεία, f. ζεία, ας, *Diosc.*

Zelotes, ὁ ζηλωτής, ὅ, *N. T.*

Zelotypa, ἡ ζηλοτυπή, α, γυνὴ ἀντιζηλο-

γυναικί, *Sir.*

Zelotypia, ἡ ζηλοτυπία, ας, *Plut.*

Zelotypus, ὁ ζηλότυπος, α, *Lucian.* sum,

ζηλοτυπία, *Athen.*

Zelus, ὁ ζῆλος, α, *N. T.*

Zephyrius, α, um, ζεφύριος, ἰα, ιον, *Aristot.*

ζεφυρικὸς, ἡ, ἐν, *Theophr.*

Zephyrus, ὁ ζέφυρος, α, *Aristot.*

Zeugma, τὸ ζεύγμα, ατος, *Gramm.*

Zingiber, ἡ ζιγγίβερις, εας, *Gal.*

Zizanium, τὸ ζιζάνιον, α, *LXX.*

Zodiacus, ὁ ζωδιακός, ὅ, *Pol.*

Zographia, ἡ ζωγραφία, ας, *Philost.*

Zographus, ὁ ζωγράφος, α, *Lucian.*

Zona, ἡ ζώνη, ας, *Plut.*

Zonarius, ὁ ζωνιοπλάτης, α.

Zonula, τὸ ζώνιον, *Pol.*

Zoophthalmus, ὁ ζωόφθαλμος, α, *Diosc.*

Zoophyta, τὰ ζωόφυτα, ας.

Zythopœia, ἡ ζυθοποιία, ας.

Zythopœus, ὁ ζυθοποιός, ὅ.

Zythus f. Zythum, ὁ ζύθος, α, *Diosc.*

τὸ ζύθος, ες, *Theophr.* εἰς, κρήνη, *Athen.*

